

ANPC

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

Protecția consumatorilor. Ghid legislativ

Actualizat 15 octombrie 2015

Editura
Hamangiu
2015

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

**Protecția consumatorilor
Ghid legislativ**

Actualizat la
15 octombrie 2015

InfoCOMS
protecția-consumatorilor.ro

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

Protecția consumatorilor

Ghid legislativ

Ediție îngrijită și coordonată de

Mihaela Irina Ionescu – Secretar general al ANPC

Dumitra Groza – Șef Serviciu juridic ANPC

Info
CONSUM
protectia-consumatorilor.ro

Editura
Amangiu
2015

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

Cuvânt-înainte

Printre obiectivele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, astfel cum sunt stabilite prin actul normativ de organizare și funcționare, respectiv H.G. nr. 700/2012, întâlnim crearea unui cadru legislativ național în domeniul protecției consumatorilor compatibil cu cel din Uniunea Europeană și desfășurarea activității de informare și educare a cetățenilor privind drepturile pe care le au în calitate de consumatori.

În Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor regăsim dreptul acestora de a fi informați în mod complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite, și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Specific legislației privind protecția consumatorilor este faptul că reglementările sunt diverse și că în întreg ansamblul legislativ din domeniul protecției consumatorilor au fost preluate, în vederea armonizării, și acte normative din legislația europeană.

Prezenta lucrare se dorește a fi un material informativ practic și util atât consumatorilor, practicienilor din domeniul, cât și operatorilor economici – producători, importatori, distribuitori, vânzători, prestatori de servicii – ajutând la aprofundarea răspunderilor, obligațiilor, conduitei și procedurilor necesare desfășurării unei activități comerciale civilizate în conformitate cu legea și în deplin respect față de consumatori, însumând actele normative cu caracter general care reglementează activitatea din perspectiva protecției consumatorilor, dar și actele normative pentru produse alimentare, produse nealimentare și prestări servicii.

Marius Alexandru Dunca,
Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

Cuprins

I. Acte normative cu caracter general

1. Codul consumului – Legea nr. 296/2004	2
2. O.G. nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor	17
3. O.U.G. nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii (<i>extras</i>)	37
4. Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori	53
5. Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor (<i>extras</i>)	58
6. O.G. nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți	70
7. O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	85
8. Legea nr. 148/2000 privind publicitatea	104
9. Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor	108
10. Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic (<i>extras</i>)	118
11. Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică	120
12. O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	133
13. H.G. nr. 333/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	146
14. H.G. nr. 348/2004 privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice	158
15. H.G. nr. 947/2000 privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare	170
16. H.G. nr. 1308/2002 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic	174
17. H.G. nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	177
18. Ordinul nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor	185

II. Produse alimentare

1. O.U.G. nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor	236
---	-----

2. H.G. nr. 530/2001 pentru aprobarea Instrucțiunilor de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum”	248
3. Ordinul nr. 215/2007 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind condițiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine	258
4. Ordinul nr. 417/110/2002 pentru aprobarea Regulilor specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice	271
5. Ordinul nr. 206/447/86/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea cărnii de pasăre	280
6. Ordinul nr. 494/859/138/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea cărnii de porc	287
7. Ordinul nr. 333/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea cărnii separate mecanic	294
8. Ordinul nr. 510/944/147/2002 pentru aprobarea Normelor de comercializare a peștelui și a altor viețuitoare acvatice	301
9. H.G. nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor	310
10. Ordinul nr. 461/924/213/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor	315
11. Ordinul nr. 230/457/76/2002 pentru aprobarea Normei privind denumirile sub care se vinde și condițiile de calitate ale lăptelui de consum	326
12. Legea nr. 164/2015 a viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole	329
13. Ordinul nr. 142/2008 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 cu privire la regulile generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole	351
14. O.U.G. nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale	361
15. Ordinul nr. 250/531/83/2002 pentru aprobarea Normei cu privire la fabricarea, conținutul, ambalarea, etichetarea și calitatea făinii de grâu destinate comercializării pentru consum uman	365
16. Ordinul nr. 335/714/318/2003 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman	371
17. Ordinul nr. 454/917/2001-22/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea, păstrarea și calitatea uleiurilor vegetale, grăsimilor tartinabile – margarine – și a maionezelor, destinate comercializării pentru consumul uman	376

18. Ordinul nr. 522/798/317/2003 pentru aprobarea Normelor privind denumirea, descrierea, definirea, caracteristicile și compoziția mierii _____	388
19. Ordinul nr. 269/453/81/2003 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, etichetarea și marcarea unor zaharuri destinate consumului uman _____	393
20. Legea nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor _____	397
21. H.G. nr. 1614/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp _____	402
22. Legea nr. 348/2003 a pomiculturii _____	407
23. H.G. nr. 156/2004 norme metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003 _____	416
24. Ordinul nr. 523/808/351/2003 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, fabricarea și etichetarea gemurilor, jeleurilor și marmeladelor de fructe, precum și piureului de castane îndulcit, destinate consumului uman _____	423
25. Ordinul nr. 359/671/137/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea sucurilor de legume _____	428
26. Ordinul nr. 362/670/107/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate _____	434
27. Ordinul nr. 378/865/228/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul măslinelor de masă _____	439
28. Ordinul nr. 775/1476/319/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul ananasului în conservă _____	453
29. Ordinul nr. 773/1492/326/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi în conservă _____	461
30. Ordinul nr. 379/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor în conservă _____	467
31. Ordinul nr. 771/1473/324/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Mazăre rehidratată, în conservă” _____	474
32. Ordinul nr. 778/1495/327/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul sparanghelului în conservă _____	480
33. Ordinul nr. 770/1472/317/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul caiselor în conservă _____	488

34. Ordinul nr. 776/1493/320/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Zmeură în conservă” _____	495
35. Ordinul nr. 969/1754/362/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul piersicilor congelate _____	501
36. Ordinul nr. 976/1747/363/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi congelate _____	507
37. Ordinul nr. 973/1751/366/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul porumbului congelat _____	513
38. Ordinul nr. 972/1752/359/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor congelați _____	518
39. Ordinul nr. 977/1746/367/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul spanacului congelat _____	525
40. Ordinul nr. 974/1750/365/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul conopidei congelate _____	531
41. Ordinul nr. 978/1748/368/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul cartofilor prăjiți congelați _____	537
42. Ordinul nr. 970/1753/361/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul zmeurei congelate _____	542
43. Ordinul nr. 979/1755/360/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul afinelor congelate _____	547
44. Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile _____	552
45. H.G. nr. 1020/2005 pentru aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale _____	569
46. Ordinul nr. 978/2006 privind etichetarea apei minerale naturale îmbuteliate utilizate în alimentația sugarului _____	583
47. Ordinul nr. 341/2007 pentru aprobarea normelor de igienă și a procedurii de notificare a apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, comercializate sub denumirea de apă de masă _____	584
48. H.G. nr. 568/2002 privind iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară _____	594
49. Ordinul nr. 232/313/130/2003 pentru aprobarea normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și a acidului acetic de calitate alimentară _____	598

50. Ordinul nr. 244/401/2005 privind prelucrarea, procesarea și comercializarea plantelor medicinale și aromatice utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate _____	603
51. Legea nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului _____	615
52. H.G. nr. 843/1999 privind încadrarea pe tipuri a unităților de alimentație publică neincluse în structurile de primire turistice _____	619
53. H.G. nr. 559/2001 privind unele măsuri de comercializare a produselor alimentare și nealimentare în stațiunile turistice _____	624
54. Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun _____	625
55. H.G. nr. 173/2006 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea alimentelor și hranei pentru animale, obținute din organisme modificate genetic _____	635

III. Produse nealimentare

1. O.U.G. nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România _____	640
2. H.G. nr. 1344/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România _____	647
3. Ordinul nr. 264/2008 privind aprobarea modelelor mărcilor de certificare ce urmează să fie aplicate pe obiecte și pe bijuterii din metale prețioase de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor _____	656
4. Ordinul nr. 104/2015 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării sau menținerii autorizației pentru operațiunea de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie _____	659
5. Ordinul nr. 102/2004 pentru aprobarea Normelor tehnice de analiză și marcarea a metalelor prețioase și aliajelor acestora _____	664
6. Ordinul nr. 1809/2004 pentru aprobarea Registrului special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase _____	677
7. H.G. nr. 457/2003 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune _____	680
8. H.G. nr. 57/2015 privind compatibilitatea electromagnetică _____	688
9. H.G. nr. 1056/2001 privind stabilirea cerințelor referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a lămpilor electrice de uz casnic _____	700
10. H.G. nr. 482/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a aparatelor electrocasnice în funcție de nivelul zgomotului transmis prin aer _____	706
11. H.G. nr. 1022/2002 privind regimul produselor și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului _____	709

- 12. Ordinul nr. 296/2007** privind adoptarea măsurilor prin care se asigură introducerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie _____ 712
- 13. H.G. nr. 26/2002** privind stabilirea condițiilor de etichetare a materialelor utilizate la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori _____ 717
- 14. H.G. nr. 147/2015** privind adoptarea unor măsuri pentru crearea cadrului de aplicare a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, precum și ale Regulamentului (UE) nr. 655/2013 al Comisiei din 10 iulie 2013 de stabilire a unor criterii comune pentru justificarea declarațiilor utilizate în legătură cu produsele cosmetice _____ 723
- 15. H.G. nr. 1132/2008** privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori _____ 729
- 16. H.G. nr. 1219/2000** privind unele măsuri de protecție a intereselor consumatorilor la achiziționarea de piese de schimb auto, altele decât cele care pot afecta siguranța circulației și/sau protecția mediului _____ 741

IV. Prestări servicii

- 1. H.G. nr. 1267/2010** privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism _____ 746
- 2. Ordinul nr. 65/2013** pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism _____ 754
- 3. Legea nr. 234/2007** pentru abrogarea Legii nr. 355/2003 privind răspunderea transportatorilor aerieni și a operatorilor aeronavelor civile care efectuează operațiuni aeriene civile în spațiul aerian național, a Legii nr. 491/2004 privind obligația de serviciu public pe rute aeriene interne și a Ordonanței Guvernului nr. 52/2002 privind stabilirea unui sistem de compensare de către transportatorii aerieni pentru pasagerii cărora li s-a refuzat îmbarcarea pe curse aeriene regulate _____ 830
- 4. H.G. nr. 1912/2006** privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004, care stabilește reguli comune privind compensarea și asistența acordate pasagerilor în cazul refuzului la îmbarcare și al anulării sau întârzierii zborurilor și care abrogă Regulamentul (CEE) nr. 295/91 _____ 831
- 5. H.G. nr. 927/2007** pentru aprobarea unor măsuri în vederea aplicării Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE _____ 833

6. O.G. nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing	835
7. O.U.G. nr. 50/2010 privind contractele credit	843
8. O.U.G. nr. 113/2009 privind serviciile de plată	876
9. Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România	918
10. Ordinul nr. 1136/2007 privind aprobarea Normelor de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală	927
11. H.G. nr. 511/2001 privind unele măsuri de organizare a activității de agrement în stațiunile turistice	947
12. H.G. nr. 452/2003 privind desfășurarea activității de agrement nautic	949
13. Ordinul nr. 98/2003 pentru aprobarea Prescripției tehnice PT R 19-2002, ediția 1, „Cerințe tehnice de securitate privind echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă”	953
14. O.U.G. nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unui sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb	979

Info
protectia-consumatorilor.ro

Notă. Potrivit art. 6 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 409 din 10 iunie 2011): (1) În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a Codului civil, referirile la comercianți se consideră a fi făcute la persoanele fizice sau, după caz, la persoanele juridice supuse înregistrării în registrul comerțului, potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege. (2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică termenului „comerciant” prevăzut în: a) Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată; b) Legea pomiculturii nr. 348/2003, republicată, cu modificările ulterioare; c) Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare; d) orice alte acte normative în care termenul „comerciant” are un înțeles specific dispozițiilor cuprinse în aceste din urmă acte normative. (3) **În legislația privind protecția drepturilor consumatorilor, termenul „comerciant” se înlocuiește cu cel de „profesionist”.**

InfoCOM
protecția-consumatorilor

**I. ACTE NORMATIVE
CU CARACTER GENERAL**

InfoComis
protectia-consumatorilor.ro

1. Codul consumului – Legea nr. 296/2004

republicată în
M. Of. nr. 224 din 24 martie 2008

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 161/2010** pentru modificarea art. 84 din Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului și a Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori (M. Of. nr. 497 din 19 iulie 2010).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege, denumită în continuare *Codul*, are ca obiect reglementarea raporturilor juridice create între operatorii economici și consumatori, cu privire la achiziționarea de produse și servicii, inclusiv a serviciilor financiare, asigurând cadrul necesar accesului la produse și servicii, informării lor complete și corecte despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor împotriva unor practici abuzive, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

Art. 2. Prevederile prezentului Cod se aplică comercializării produselor noi, folosite sau recondiționate, și a serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare, destinate consumatorilor, contractelor încheiate cu consumatorii, regulilor privind publicitatea produselor și serviciilor, cu excepția produselor și serviciilor care sunt reglementate prin legi speciale, a produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar a fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca operatorul economic să informeze consumatorul despre aceasta.

Art. 3. Actele normative privind protecția consumatorilor nu trebuie să includă bariere în calea liberei circulații a mărfurilor și serviciilor.

Art. 4. Principiile de bază ale protecției consumatorilor sunt:

a) *contradictorialitatea* – presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legătură cu posibila încălcare a dispozițiilor privind protecția consumatorilor;

b) *celeritatea procedurii de cercetare* – presupune obligația autorității competente în domeniul protecției consumatorilor de a proceda, fără întârziere, la cercetarea sesizării consumatorilor, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de lege;

c) *proporționalitatea* – conform căreia trebuie respectat un raport corect între gravitatea sau consecințele faptei constatate, circumstanțele săvârșirii acesteia și măsura sancționatorie aplicată;

d) *legalitatea măsurilor propuse/dispuse* – presupune că autoritățile competente nu pot propune/dispune decât măsurile prevăzute de lege;

e) *confidențialitatea* – obligația personalului din cadrul autorităților competente de a păstra confidențialitatea datelor, actelor, informațiilor de orice natură, prin a căror divulgare se pot aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice, care sunt sau pot fi menționate în aceste informații;

f) *recunoașterea reciprocă* – orice produs legal fabricat sau comercializat într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori fabricat în mod legal într-un alt stat aparținând Spațiului Economic European este admis pe teritoriul României, dacă oferă un grad echivalent de protecție cu cel impus de normele române.

Art. 5. Statul, prin autoritatea centrală cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, are drept obiective:

- a) protecția consumatorilor împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime;
- b) promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor;
- c) accesul consumatorilor la informații complete, corecte și precise asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor;
- d) educarea consumatorilor;
- e) despăgubirea efectivă a consumatorilor;
- f) sprijinirea consumatorilor sau a altor grupuri sau organizații reprezentative de a se organiza, pentru a-și expune opiniile în procesele de luare a unei decizii care îi privește;
- g) promovarea cooperării internaționale în domeniul protecției consumatorilor și participarea la schimburile rapide de informații;
- h) prevenirea și combaterea, prin toate mijloacele, a practicilor comerciale abuzive și a prestării serviciilor, inclusiv a celor financiare care pot afecta interesele economice ale consumatorilor.

Art. 6. Prevederile cuprinse în prezentul Cod sunt obligatorii pentru toți consumatorii și operatorii economici care efectuează acte și fapte de comerț, în condițiile legii.

Art. 7. Termenii utilizați în legislația privind protecția consumatorilor sunt enumerați cu titlu exemplificativ în anexa care face parte integrantă din prezentul Cod.

Capitolul II. Obligațiile operatorilor economici

Art. 8. Operatorii economici sunt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii sigure, care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive.

Art. 9. Sunt interzise importul, fabricația, distribuția, precum și comercializarea produselor falsificate ori contrafăcute, periculoase sau care au parametri de securitate neconformi care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Art. 10. Este interzisă condiționarea vânzării către consumator a unui produs, de cumpărarea unei cantități impuse sau de cumpărarea concomitentă a unui alt produs sau serviciu. De asemenea, este interzisă prestarea unui serviciu către consumator, condiționată de prestarea altui serviciu sau de cumpărarea unui produs.

Art. 11. Orice vânzare forțată este interzisă. Expedierea unui produs sau prestarea unui serviciu către o persoană se face numai în baza unei comenzi prealabile din partea acesteia.

Art. 12. Cheltuielile legate de înlocuirea produselor defecte, de remedierea sau de restituirea contravalorii acestora vor fi suportate de vânzător și recuperate de acesta de la producător sau, după caz, de la importator sau de la furnizorul anterior aflat pe lanțul de distribuție, dacă prin contractul încheiat între aceștia nu s-a stabilit altfel.

Art. 13. Orice persoană care are calitatea de producător, distribuitor sau vânzător de produse alimentare va comercializa numai alimente care prezintă siguranță pentru consumator, sunt salubre și apte pentru consum uman.

Art. 14. Consumatorii trebuie să primească toate informațiile necesare pentru o utilizare corespunzătoare, potrivit destinației inițiale a bunurilor.

Art. 15. În cazul în care operatorii economici iau cunoștință, la o dată ulterioară punerii pe piață a produselor comercializate, despre existența unor pericole care, la momentul punerii pe piață nu puteau fi cunoscute, trebuie să anunțe, fără întârziere, autoritățile competente și să facă aceste informații publice.

Art. 16. În cazul produselor identificate sau identificabile cu defecte, producătorii și/sau distribuitorii au obligația de a le retrage de pe piață, de a le înlocui sau de a le repara, iar în situația în care aceste măsuri nu pot fi făcute într-o perioadă rezonabilă de timp, stabilită de comun acord între vânzător și consumator și fără niciun inconvenient semnificativ pentru consumator, consumatorul trebuie să fie compensat în mod corespunzător.

Art. 17. În cazul lipsei conformității, astfel cum este prevăzut în actele normative în domeniul conformității produselor, constatate de consumator, acesta are dreptul de a solicita vânzătorului, ca măsură reparatorie, repararea sau înlocuirea produselor, în fiecare caz fără plată, cu excepția cazului în care această solicitare este imposibilă sau disproporționată.

Art. 18. Orice reparare sau înlocuire a produselor va fi făcută în cadrul unei perioade rezonabile de timp, stabilită de comun acord între vânzător și consumator și fără niciun inconvenient semnificativ pentru consumator, luând în considerare natura produselor și scopul pentru care acesta a solicitat produsele, în condițiile legii.

Art. 19. Guvernul elaborează prevederi privind reguli de securitate și reguli privind întocmirea documentelor de conformitate, care asigură că produsele comercializate pe piață sunt sigure.

Art. 20. Ambalajele produselor trebuie să asigure integritatea și protecția calității acestora, fiind, totodată, conforme prevederilor legale referitoare la protecția muncii, mediului și a securității consumatorilor.

Art. 21. Operatorii economici sunt obligați să comercializeze alimente care:

- a) sunt însoțite de documente care le atestă originea, proveniența și securitatea, după caz;
- b) sunt manipulate și comercializate în condiții corespunzătoare de igienă, care nu pun în pericol viața și sănătatea consumatorilor și care respectă normele sanitare în vigoare;
- c) nu afectează viața și sănătatea consumatorilor.

Art. 22. Se interzice comercializarea produselor ce imită produsele alimentare, fără a fi astfel de produse și care prezintă riscul de a pune în pericol sănătatea sau securitatea consumatorilor, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 23. Obligațiile producătorului:

- a) să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulativ al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;
- b) să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;
- c) să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;
- d) să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la consumatori produsele la care organele abilitate sau specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;
- e) să asigure, în cursul procesului de producție, condiții igienico-sanitare conform normelor sanitare în vigoare.

Art. 24. Obligațiile distribuitorilor:

- a) să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile prescrise sau declarate;

b) să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase;

c) să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul, despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos;

d) să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă acesta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

e) să asigure condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor în vigoare.

Art. 25. Obligațiile prestatorilor de servicii:

a) să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștință că este periculos;

b) să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;

c) să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;

d) să asigure, la prestarea serviciilor, condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare, conform normelor în vigoare;

e) să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de serviciul defectuos prestat.

Art. 26. (1) Alte obligații ale operatorilor economici sunt:

a) de a comercializa sau oferi, cu titlu gratuit, numai produse sigure, aflate în cadrul termenului de valabilitate și care nu prezintă riscuri pentru viața, sănătatea și/sau securitatea consumatorilor;

b) de a nu comercializa, în spații în care nu pot fi asigurate condițiile de păstrare cerute de producător pentru a se preveni perisabilitatea accelerată, produse alimentare preambalate sau ambalate;

c) de a nu comercializa, în alte condiții decât cele cerute de legislația în vigoare, produse nealimentare noi, folosite sau recondiționate, fără a putea fi, acolo unde este cazul, probate, verificate sau asigurate condițiile de păstrare cerute de producător, pentru a se asigura menținerea caracteristicilor inițiale ale produselor;

d) de a nu importa, în vederea distribuției cu titlu oneros sau gratuit, produse periculoase, expirate sau care pot afecta viața, sănătatea și/sau securitatea consumatorilor prin utilizarea acestora.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și persoanelor fizice sau juridice care pot avea calitatea de operator economic.

Capitolul III. Drepturile consumatorilor

Art. 27. Consumatorii beneficiază de următoarele drepturi:

a) de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le aducă atingere drepturilor și intereselor legitime;

b) de a fi informați complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori;

c) de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate;

d) de a fi despăgubiți în mod real și corespunzător pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;

e) de a se organiza în asociații ale consumatorilor, în scopul apărării drepturilor și intereselor lor;

f) de a refuza încheierea contractelor care cuprind clauze abuzive, conform prevederilor legale în vigoare;

g) de a nu li se interzice de către un operator economic să obțină un beneficiu prevăzut în mod expres de lege.

Art. 28. Se interzice refuzul vânzării unui produs sau prestării unui serviciu către un consumator fără un motiv justificat conform prevederilor legale în vigoare.

Capitolul IV. Cadrul organizatoric al organizațiilor neguvernamentale

Art. 29. Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele constituite la nivel central sau local, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sunt reprezentate.

Art. 30. Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor sau ale altor autorități, cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor.

Art. 31. Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor pot fi consultate de către autoritățile administrației publice cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:

a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele și calitatea produselor și serviciilor;

b) formarea unei atitudini corecte a operatorilor economici, angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora;

c) prevenirea practicilor comerciale abuzive și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Art. 32. Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor au următoarele drepturi:

a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;

b) de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;

c) de a fi consultate, cu ocazia elaborării proiectelor de acte normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;

d) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;

e) de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora.

Art. 33. Organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor au următoarele obligații:

a) de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau retragerii de pe piață a produselor ori serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prevăzut în documentele stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;

b) de a propune operatorilor economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;

c) de a solicita informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;

d) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra neconformității produselor și serviciilor existente pe piață, precum și asupra posibilelor consecințe vătămătoare dovedite ale acestora pentru consumatori.

Art. 34. Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor nu au drept de control al operatorilor economici.

Capitolul V. Cadrul general al securității produselor

Art. 35. Riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, evaluarea riscului făcându-se în funcție de următoarele aspecte:

- a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;
- b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;
- c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;
- d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului.

Art. 36. (1) Orice operator economic este obligat să introducă pe piață numai produse sigure pentru viața, sănătatea și securitatea consumatorilor.

(2) Orice comerciant trebuie să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și să informeze consumatorii asupra factorilor de risc în utilizarea și/sau consumul acestora.

Art. 37. Este interzisă comercializarea produselor care nu sunt sigure, cât și a produselor neînsoțite de documentația obligatorie prevăzută de lege, prin care să se ateste că ele au fost testate și/sau certificate, după caz.

Capitolul VI. Cadrul general privind obligativitatea informării și educării consumatorilor

Art. 38. Statul trebuie să realizeze și să încurajeze folosirea de programe menite să asigure consumatorilor o informare și o educație corespunzătoare, pentru a permite acestora să acționeze în mod distinct, în vederea unei alegeri corecte bazate pe o informare corespunzătoare asupra bunurilor și a serviciilor și să fie cunoscători ai drepturilor și responsabilităților ce le revin.

Art. 39. Statul, prin mijloacele sale, are ca scop protejarea consumatorilor la achiziționarea de produse și servicii, precum și protejarea interesului public general împotriva publicității înșelătoare, a consecințelor negative ale publicității și stabilește condițiile în care este permisă publicitatea comparativă.

Art. 40. Educarea consumatorilor este o parte din programul de învățământ și o componentă a obiectelor de studii. Formarea competențelor în domeniul protecției consumatorului și a mediului se realizează în cadrul programului de învățământ. Formarea competențelor practice se realizează inclusiv prin colaborarea instituțiilor de învățământ preuniversitar cu operatorii economici din domeniu.

Art. 41. În programele de educare și informare a consumatorilor se includ ca aspecte importante ale protecției acestora:

- a) legislația referitoare la protecția consumatorilor, agenții și organizații ale consumatorilor;
- b) sănătatea, alimentația, prevenirea îmbolnăvirilor și prevenirea achiziționării de produse alimentare falsificate;
- c) riscurile produselor;

d) interesele economice ale consumatorilor la achiziționarea de servicii, inclusiv a celor financiare;

e) practicile comerciale ale producătorilor, prestatorilor sau distribuitorilor și prevenirea actelor de comerț incorecte;

f) etichetarea produselor, cu precizarea informațiilor necesare consumatorilor;

g) informații despre dificultăți și măsuri de rezolvare a acestora, prețuri, calitate, condiții de creditare;

h) protecția mediului, după caz.

Art. 42. Programele ce privesc educarea și informarea consumatorilor pot fi implementate și prin intermediul organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor.

Art. 43. Operatorii economici pot contribui și colabora cu terțe părți la realizarea unor programe reale și eficiente de educare și informare a consumatorilor.

Art. 44. Având în vedere necesitatea asigurării unei informări complete, concrete și inteligibile a consumatorilor pot fi inițiate programe privind informarea consumatorilor prin mass-media.

Art. 45. Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională între produsele și serviciile oferite, în conformitate cu interesele lor economice și de altă natură și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină siguranță și securitate.

Art. 46. Informațiile privind protejarea vieții, sănătății și securității consumatorilor trebuie să fie comunicate acestora, pe cât este posibil și prin simboluri grafice internaționale, ușor de înțeles.

Art. 47. Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, înscrise la vedere, în mod vizibil, lizibil și ușor de înțeles, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.

Art. 48. Consumatorii trebuie să fie informați despre riscurile la care sunt supuși prin folosirea normală sau previzibilă a bunurilor.

Art. 49. Scopul etichetării este de a oferi consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, astfel încât să permită acestora să aleagă acel produs care corespunde exigențelor lor din punct de vedere al nevoilor și posibilităților lor financiare, precum și de a cunoaște eventualele riscuri la care ar putea fi supuși.

Art. 50. Informațiile de pe etichetele produselor trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a se exclude prezentarea lor și în alte limbi, să fie vizibile, lizibile și inscripționate într-un mod care să nu permită ștergerea lor.

Art. 51. Etichetarea și metodele prin care aceasta se realizează nu trebuie să atribuie alimentelor proprietăți de prevenire, tratare sau vindecare a bolilor sau să facă referiri la astfel de proprietăți; sunt exceptate de la această interdicție apele minerale naturale, precum și orice alimente cu destinații nutriționale speciale, expres prevăzute prin acte normative.

Art. 52. (1) Pentru produsele alimentare, producătorul, astfel cum este definit în anexă, are obligația de a informa despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate ori data durabilității minime, lista ingredientelor, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare sau păstrare,

despre contraindicații, mențiuni suplimentare pe grupe de produse, precum și alte mențiuni prevăzute de lege.

(2) Producătorul are obligația să-și precizeze adresa pe etichetă până la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 53. Pentru produsele de folosință îndelungată, acestea trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de către producător, conform prevederilor legale.

Art. 54. Vânzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.

Art. 55. Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, precum și contractele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

Art. 56. Denumirea sub care este vândut alimentul consumatorului sau operatorilor economici care prepară ori furnizează hrana pentru populație este cea prevăzută de reglementările specifice alimentului respectiv.

Art. 57. În cazul prestărilor de servicii, informațiile trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, după caz, timpul de realizare, termenul de garanție și postgaranție, prețurile și tarifele, riscurile previzibile și, după caz, alte documente prevăzute expres de lege. În cazul serviciilor financiare, operatorii economici sunt obligați să ofere consumatorilor informații complete, corecte și precise asupra drepturilor și obligațiilor ce le revin.

Art. 58. La punerea pe piață a produselor de folosință îndelungată, operatorii economici pot efectua demonstrații de utilizare, în public sau prin intermediul mass-media, în scopul promovării produsului respectiv.

Art. 59. Operatorii economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționare a produselor ce urmează a fi vândute, după caz.

Art. 60. Obligația informării consumatorului privind elementele esențiale referitoare la produsul achiziționat nu poate fi înlăturată, de către operatorul economic care l-a comercializat, prin invocarea secretului comercial sau profesional, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 61. Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Art. 62. Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac numai în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 63. Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a autorizației de funcționare, a avertismentelor obligatorii prevăzute de lege, precum și afișarea orarului de funcționare.

Capitolul VII. Cadrul general privind prețurile și tarifele

Art. 64. Operatorul economic care, în rețeaua de distribuție, oferă spre vânzare produse/ servicii trebuie să indice prețul de vânzare/tariful practicat și prețul pe unitatea de măsură, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 65. Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit, prin marcare, etichetare și/sau afișare.

Art. 66. Informațiile furnizate de aparatele de măsură utilizate pentru determinarea cantității produselor vândute în vrac trebuie să fie clare și ușor vizibile pentru consumator.

Art. 67. Când livrarea produsului sau prestarea serviciului se face ulterior plății unei sume de bani cu titlu de avans, operatorul economic este obligat să elibereze consumatorului, la plata acotului, un document fiscal conform legislației în vigoare sau, după caz, un contract scris și să respecte condițiile contractuale.

Art. 68. Operatorii economici care, potrivit legislației în vigoare, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale vor elibera bonuri fiscale consumatorilor de produse/servicii, aceștia având obligația de a păstra aceste documente, cel puțin până la momentul părăsirii spațiului comercial respectiv.

Capitolul VIII. Publicitatea produselor și serviciilor

Art. 69. Publicitatea trebuie să fie decentă, corectă și să fie elaborată în spiritul responsabilității sociale.

Art. 70. Se interzice publicitatea care:

- a) este înșelătoare;
- b) este subliminală;
- c) prejudiciază respectul pentru demnitatea umană și morala publică;
- d) include discriminări bazate pe rasă, sex, limbă, origine socială, identitate etnică sau naționalitate;
- e) atentează la convingerile religioase sau politice;
- f) aduce prejudicii imaginii, onoarei, demnității și vieții particulare a persoanelor;
- g) exploatează superstițiile, credulitatea sau frica persoanelor;
- h) prejudiciază securitatea persoanelor sau incită la violență;
- i) încurajează un comportament care prejudiciază mediul înconjurător;
- j) favorizează comercializarea unor bunuri sau servicii, care sunt produse ori distribuite contrar prevederilor legale.

Art. 71. Autorul, realizatorul de publicitate și reprezentantul legal al mijlocului de difuzare răspund solidar cu persoana care își face publicitate, în cazul încălcării prevederilor prezentului Cod, cu excepția cazurilor expres prevăzute prin lege și la care răspunderea este menționată în sarcina altei persoane.

Art. 72. Dacă persoana care își face publicitate nu are sediul în România sau dacă nu poate fi identificată, răspunderea revine, după caz, reprezentantului său legal în România, autorului, realizatorului de publicitate sau reprezentantului legal al mijlocului de difuzare.

Art. 73. Persoana care își face publicitate trebuie să fie în măsură să probeze exactitatea afirmațiilor, indicațiilor sau prezentărilor din anunțul publicitar și este obligată, la solicitarea instituțiilor și autorităților publice abilitate să aplice și să constate contravenții în domeniul publicității, să furnizeze documentele care să probeze exactitatea acestora. În cazul în care documentele nu sunt furnizate în termen de maximum 7 zile de la solicitare sau dacă sunt considerate insuficiente, afirmațiile din anunțul publicitar în cauză vor fi considerate inexacte.

Art. 74. În scopul protejării vieții, sănătății, securității și informării corecte a consumatorilor, statul poate adopta măsuri de interzicere totală sau parțială a publicității anumitor produse.

Capitolul IX. Drepturile consumatorilor la încheierea contractelor

Art. 75. Orice contract încheiat între comercianți și consumatori, pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii, va cuprinde clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate.

Art. 76. Orice informații privind pachetele de servicii turistice, prețurile acestora, contractele de credit pentru consum și toate celelalte condiții aplicabile contractului, comunicate de organizator sau de detailist consumatorului, trebuie să conțină indicații corecte și clare, care să nu permită interpretări echivoce ale acestora.

Art. 77. În caz de dubiu asupra interpretării unor clauze contractuale, acestea vor fi interpretate în favoarea consumatorului.

Art. 78. Se interzice comercianților stipularea de clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Art. 79. O clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

Art. 80. O clauză contractuală va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul, dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitatea consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de comercianți pe piața produsului sau serviciului respectiv.

Art. 81. Faptul că anumite aspecte ale clauzelor contractuale sau numai una dintre clauze a fost negociată direct cu consumatorul nu exclude aplicarea prevederilor legale pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a contractului evidențiază că acesta a fost prestabil unilateral de comerciant. Dacă un comerciant pretinde că o clauză preformulată a fost negociată direct cu consumatorul este de datoria lui să prezinte probe în acest sens.

Art. 82. Contractul trebuie să stipuleze, cu caractere mari și în imediata vecinătate a locului rezervat pentru semnătura consumatorului, clauza expresă despre dreptul de denunțare unilaterală a contractului, după caz, precum și numele și adresa comerciantului față de care consumatorul poate să își exercite acest drept, conform dispozițiilor legale.

Art. 83. Comerciantul este obligat să remită consumatorului un exemplar din contractul încheiat și să poată proba acest lucru în fața organelor de control.

Art. 84.^[1] Dreptul consumatorului la denunțarea sau rezilierea contractului nu poate fi anulat sau restrâns de nicio clauză contractuală sau înțelegere între părți, în cazurile prevăzute de lege, aceasta fiind considerată nulă de drept. Drepturile părților referitoare la o justă despăgubire nu vor fi afectate în cazul denunțării unilaterale.

Capitolul X. Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 85. (1) Acțiunile de control și supraveghere a pieței sunt efectuate de personalul împuternicit al autorităților publice centrale și teritoriale cu atribuții în domeniul protecției consumatorilor, conform competențelor specifice.

^[1] Art. 84 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din Legea nr. 161/2010.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) este autorizat să facă copii de pe materialele și documentele care au legătură cu obiectul controlului și care se află în posesia celor inspectați și să solicite referințe despre acestea, numai dacă s-a constatat o abatere de la lege.

(3) Personalul împuternicit este obligat să păstreze secretul profesional și să nu divulge unei terțe părți secretele comerciale sau alte informații confidențiale ori particulare obținute în timpul sau în legătură cu acțiunile de control, dacă nu li se cere să facă aceasta de către o autoritate judecătorească sau de către partea inspectată. În cazul în care personalul cu atribuții de control identifică sau suspectează neconformarea cu prevederile actelor normative din domeniul protecției consumatorilor în vigoare, acesta poate adopta și/sau dispune măsuri în conformitate cu prevederile acestora.

(4) Personalul prevăzut la alin. (1) poate solicita, pe timpul controlului, pentru aducerea la îndeplinire în bune condiții a atribuțiilor de serviciu, după caz, protecția personală și sprijinul organelor responsabile cu ordinea și liniștea publică care au obligația de a le sprijini în acest sens.

(5) Documentele care conțin date cu caracter personal, sesizările și reclamațiile petenților, precum și documentele de constatare și sancționare contravențională nu pot avea caracter public, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege sau a cazurilor în care părțile ale căror date sunt identificate sau identificabile consimt, în scris, acest fapt.

Art. 86. (1) În vederea punerii la dispoziția operatorilor economici și a consumatorilor a unui instrument neutru de informare, ca rezultat al studiilor de piață și sondajelor de opinie, al strategiilor de distribuție, al practicilor comerciale, se va înființa Institutul Național al Consumului, în coordonarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Organizarea și funcționarea Institutului Național al Consumului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Institutul Național al Consumului este organizat ca instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, sub forma unui centru de cercetare, informare și studii în domeniul consumului, ale cărui venituri sunt acordate din surse bugetare și extrabugetare, în condițiile legii.

(4) Activitățile Institutului Național al Consumului se realizează cu sprijinul reprezentanților administrației publice centrale, ai societății civile, ai personalităților în domeniu, ai organizațiilor patronale și ai organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor.

(5) Institutul Național al Consumului sprijină organizațiile neguvernamentale ale consumatorilor în activitatea de informare și educare a consumatorilor.

Art. 87. Autoritatea cu atribuții de protecție a consumatorilor, în toate cazurile în care constată nerespectarea actelor normative în domeniul protecției consumatorilor, este împuternicită să aplice sancțiuni contravenționale principale, complementare, să dispună măsuri complementare și să sesizeze organele de cercetare penală în cazul în care faptele constatate pot constitui infracțiuni.

Art. 88. (1) Reglementările legale în vigoare privind protecția consumatorului care nu sunt cuprinse în prezenta lege se vor prelua ca anexe ale acesteia.

(2) În termen de 18 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va prezenta Parlamentului, spre adoptare, proiectul de lege cu privire la anexele prevăzute la alin. (1).

Art. 89. Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Definiții

În sensul legislației privind protecția consumatorilor, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

1. *operator economic* – persoana fizică sau juridică, autorizată, care în cadrul activității sale profesionale fabrică, importă, depozitează, transportă sau comercializează produse ori părți din acestea sau prestează servicii;

2. *aliment nepreambalat* – aliment vrac care nu este supus operațiunii de preambalare și care, pentru vânzare, este măsurat sau cântărit în prezența consumatorului;

3. *autoritate cu atribuții de protecția consumatorilor* – autoritatea administrației publice centrale și serviciile sale de concentrate abilitate să constate și să aplice sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor privind protecția consumatorilor;

4. *calitate* – ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;

5. *centru comercial* – structura de vânzare cu suprafața medie sau mare în care se desfășoară activități de comercializare cu amănuntul de produse, servicii de piață și de alimentație publică, ce utilizează o infrastructură comună și utilități adecvate;

6. *clauză abuzivă* – clauza contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorilor și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

7. *comerciant* – persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activitatea de comercializare a produselor și serviciilor de piață;

8. *comerț ambulant* – activitatea de comercializare cu amănuntul realizată prin trecere dintr-un loc în altul, în rulote mobile, standuri mobile, chioșcuri mobile sau în vehicule special amenajate;

9. *comerț cu amănuntul/de detail* – activitatea desfășurată de operatorii economici care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora;

10. *comerț cu ridicata/de gros* – activitatea desfășurată de operatorii economici care cumpără produse în cantități mari, în scopul revânzării acestora în cantități mai mici altor comercianți sau utilizatori profesionali și colectivi;

11. *comerț de gros cash and carry/formă de comerț cu autoservire, pe bază de legitimație de acces* – activitatea desfășurată de operatorii economici care vând mărfuri prin sistemul de autoservire către persoane juridice sau persoane fizice autorizate și asociații familiale autorizate conform legii, înregistrate în baza de date a vânzătorului, în scopul revânzării și/sau prelucrării, precum și al utilizării acestora ca produse consumabile;

12. *comerț în zone publice* – activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice;

13. *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale;

14. *contract încheiat cu consumatorii* – contractele încheiate între comercianți și consumatori, inclusiv certificatele de garanție, bonurile de comandă, facturile, borderourile sau bonurile de livrare, biletele, tichetele care conțin stipulări sau referiri la condiții generale prestabilite;

15. *data durabilității minimale* – data stabilită de producător, până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;

16. *declarație de conformitate* – declarația făcută de către un producător sau un prestator, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;

17. *distribuitor* – operatorul economic din lanțul de distribuție, a cărui activitate profesională nu afectează caracteristicile produsului;

18. *durata medie de utilizare* – intervalul de timp, stabilit în documentele tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;

19. *etichetă* – orice material scris, imprimat, litografiat, gravat sau ilustrat, care conține elemente de identificare a produsului și care însoțește produsul sau este aderent la ambalajul acestuia;

20. *exercițiu comercial* – una sau mai multe activități de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, de tip cash and carry, de alimentație publică, precum și a serviciilor desfășurate de un comerciant;

21. *garanție* – orice angajament asumat de vânzător sau producător față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de restituire a prețului plătit de consumator, de reparare sau de înlocuire a produsului cumpărat, în cazul în care acesta nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă;

22. *ingredient alimentar* – orice substanță, inclusiv aditivii, utilizată la producerea sau la prepararea unui aliment și care va fi conținută și de produsul finit ca atare sau într-o formă modificată;

23. *lot* – un ansamblu de unități de vânzare dintr-un aliment fabricat, prelucrat sau ambalat în condiții practic identice;

24. *pachet de servicii turistice* – combinația prestabilă a cel puțin două dintre următoarele trei grupe de servicii, cu condiția ca durata neîntreruptă a acestora să depășească 24 de ore sau să cuprindă o înnoptare, și anume, transport, cazare și alte servicii, fără legătură cu transportul sau cazarea sau care nu sunt accesorii ale acestora și care reprezintă o parte semnificativă a pachetului de servicii turistice, cum ar fi: alimentație, tratament balnear, agrement și altele asemenea;

25. *pagubă* – prejudiciul creat consumatorilor prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții;

26. *practici comerciale abuzive* – metode de vânzare restrictive sau condiționate care afectează interesele consumatorilor;

27. *prestator* – operatorul economic care furnizează servicii;

28. *producător*:

a) operatorul economic care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;

b) operatorul economic care fabrică materie primă;

c) operatorul economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;

d) operatorul economic care recondiționează produsul;

e) operatorul economic sau distribuitorul care prin activitatea sa modifică caracteristicile produsului;

f) reprezentantul înregistrat în România al unui operator economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistenței acestuia, importatorul produsului;

g) operatorul economic care importă produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vânzare, închiriere, leasing sau orice altă formă de distribuție specifică derulării afacerilor sale;

h) distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaște importatorul, chiar dacă producătorul este menționat;

i) distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informează persoana prejudiciată în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;

29. *produs* – bun material a cărui destinație finală este consumul sau utilizarea individuală ori colectivă; sunt considerate produse energia electrică, energia termică, apa și gazele livrate pentru consumul individual;

30. *produs cu defecte* – produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorilor, producând pagube acestora;

31. *produs de folosință îndelungată* – produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;

32. *produs contrafăcut* – orice bun, inclusiv ambalajul acestuia, la care se constată utilizarea fără autorizare a unei mărci care este identică cu o marcă legal înregistrată, sau produsul care nu poate fi diferențiat în aspectele sale esențiale de un produs de marcă, prin care se încalcă drepturile prevăzute de lege ale deținătorului legal al mărcii respective;

33. *produs falsificat* – produs la care se constată alterarea sub orice formă a elementelor de identificare a unei mărci, denumiri, sigle ori desen industrial legal înregistrate, de natură a induce în eroare asupra provenienței sale, la produse care nu au fost fabricate de deținătorul legal al mărcii ori împuternicit al acestuia, sau la care s-a constatat utilizarea mărcii legal înregistrate fără a exista acordul titularului;

34. *produs folosit* – produs folosit de un alt consumator, reparat și testat, corespunzător din punct de vedere tehnic și funcțional unui produs similar nou sau recondiționat, și care este un produs sigur;

35. *produs periculos* – produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;

36. *produs recondiționat* – produs nou cu ambalaj deteriorat, aspect fizic exterior necorespunzător, mici defecte de fabricație, dar care este adus la parametri tehnici de funcționare inițiali dați de producător prin remediere;

37. *produs sigur* – produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținând seama de întrebuințarea acestuia; riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:

- a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;
- b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;
- c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;
- d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului;

38. *punere pe piață* – acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării;

39. *recondiționare* – repararea unui produs nou anterior punerii pe piață, pentru a corespunde condițiilor enunțate în declarațiile de garanție sau în publicitatea aferentă, la specificațiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare pentru un produs nou și nereparat;

40. *reparare* – aducerea produsului care nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile de garanție sau în publicitatea aferentă la specificațiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare, alte documente, ori în alte dispoziții legale;

41. *serviciu* – activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

42. *serviciu de alimentație publică* – activitatea de pregătire, preparare, prezentare și servire a produselor și a băuturilor pentru consumul acestora în unități specializate sau la domiciliul/locul de muncă al consumatorilor;

43. *serviciu financiar* – unele servicii de natură bancară, credite, asigurări, pensii private, investiții sau plăți;

44. *serviciu de piață* – orice acțiune sau prestație care face obiectul vânzării-cumpărării pe piață și care nu are drept consecință transferul proprietății asupra unui bun corporal, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

45. *structura de vânzare* – spațiul de desfășurare a unuia sau mai multor exerciții comerciale;

46. *structura de vânzare cu suprafață mare* – structura de vânzare având o suprafață de vânzare mai mare de 1.000 m²;

47. *structura de vânzare cu suprafață medie* – structura de vânzare având o suprafață de vânzare cuprinsă între 400-1.000 m² inclusiv;

48. *structura de vânzare cu suprafață mică* – structura de vânzare având o suprafață de vânzare de până la 400 m² inclusiv;

49. *suprafața de vânzare* – suprafața destinată accesului consumatorilor pentru achiziționarea produsului/serviciului, expunerii produselor oferite, plății acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității. Nu constituie suprafețe de vânzare cele destinate depozitării și păstrării mărfurilor;

50. *suprafața de vânzare a unui centru comercial* – suma suprafețelor de vânzare cu amănuntul de produse și servicii de piață și de alimentație publică cuprinse în aceasta;

51. *termen de garanție* – limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorilor;

52. *termen de valabilitate* – limita de timp, stabilită de producător, până la care un produs perisabil sau un produs care în scurt timp poate prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorilor își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare; pentru produsele alimentare acesta reprezintă data limită de consum;

53. *vânzător* – distribuitorul care oferă produsul consumatorilor;

54. *viciu ascuns* – deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare.

2. O.G. nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

republicată în
M. Of. nr. 208 din 28 martie 2007

- cu modificările și completările aduse prin:
- **Legea nr. 363/2007** combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor (M. Of. nr. 899 din 28 decembrie 2007);
 - **O.U.G. nr. 174/2008** pentru modificarea și completarea unor acte normative privind protecția consumatorilor (M. Of. nr. 795 din 27 noiembrie 2008);
 - **O.U.G. nr. 71/2011** pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar (M. Of. nr. 637 din 6 septembrie 2011), aprobată prin Legea nr. 17/2012 (M. Of. nr. 20 din 10 ianuarie 2012);
 - **O.U.G. nr. 34/2014** privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 427 din 11 iunie 2014), aprobată prin Legea nr. 157/2015 (M. Of. nr. 449 din 23 iunie 2015);
 - **O.G. nr. 37/2015** pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor^[1] (M. Of. nr. 654 din 28 august 2015).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1)^[2] Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitatea lor de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici incorecte, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

(2) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică la comercializarea produselor noi, folosite sau recondiționate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca operatorul economic să informeze cumpărătorul despre aceasta.

Art. 2. În sensul prezentei ordonanțe, se înțelege prin:

1. *calitate* – ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;

2.^[3] *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale;

3. *operator economic* – persoană fizică sau juridică, autorizată, care în cadrul activității sale profesionale fabrică, importă, transportă sau comercializează produse ori părți din acestea sau prestează servicii;

4. *producător*:

- a) operatorul economic care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;
- b) operatorul economic care fabrică materie primă;

^[1] Potrivit art. III din O.G. nr. 37/2015, ordonanța a intrat în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[2] Alin. (1) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] Pct. 2 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 1 din Legea nr. 363/2007.

c) operatorul economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;

d) operatorul economic care recondiționează produsul;

e) operatorul economic sau distribuitorul care prin activitatea sa modifică caracteristicile produsului;

f) reprezentantul înregistrat în România al unui operator economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistenței acestuia, importatorul produsului;

g) operatorul economic care importă produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vânzare, închiriere, leasing sau orice altă formă de distribuție specifică derulării afacerii;

h) distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaște importatorul, chiar dacă producătorul este menționat;

i) distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informează persoana prejudiciată în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;

5. distribuitor – operatorul economic din lanțul de distribuție;

6. vânzător – distribuitorul care oferă produsul consumatorului;

7. prestator – operatorul economic care furnizează servicii;

8.^[1] *abrogat*;

9. *produs sigur* – produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținând seama de întrebunțarea acestuia; riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:

a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;

b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;

c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;

d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului;

10. *produs periculos* – produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;

11. *produs cu defecte* – produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorului, producând pagube acestuia;

12. *pagubă* – prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții. În cazul utilizării unui produs cu defecte, se consideră pagubă deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului privat și să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 200 lei;

13. *produs de folosință îndelungată* – produsul relativ complex, constituit din piese și subsansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durată medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;

14. *serviciu* – activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

15.^[2] *declarație de conformitate* – declarația făcută de către un producător, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs respectă cerințele prevăzute de legislația aplicabilă în domeniu;

16. *clauză abuzivă* – o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

[1] Pct. 8 al art. 2 a fost abrogat prin art. 29 alin. (3) din O.U.G. nr. 34/2014.

[2] Pct. 15 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din O.G. nr. 37/2015.

17. *termen de garanție* – limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorului;

18.^[1] *termen de valabilitate/data de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare* – limita de timp/data stabilită de producător până la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;

18¹.^[2] *data-limită de consum pentru produsele alimentare* – limita de timp/data stabilită de producător până la care produsele care din punct de vedere microbiologic au un grad ridicat de perisabilitate și sunt susceptibile ca după un timp scurt să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorilor își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare;

19. *data durabilității minimale* – data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;

20. *durata medie de utilizare* – intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;

21. *viciu ascuns* – deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare;

22.^[3] *abrogat*;

23.^[4] *punere pe piață* – acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuiri sau utilizării;

24.^[5] *costul total al creditului pentru consumator* – toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sunt incluse, de asemenea, în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii;

25. *valoarea totală plătită de consumator* – suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator;

26. *valoarea totală a creditului* – plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit;

27. *imobil* – construcția și/sau terenul pe care se află sau urmează să se ridice o construcție, care fac obiectul unui contract de vânzare-cumpărare;

28. *intermediere imobiliară* – activitate de mijlocire a tranzacțiilor de vânzare-cumpărare sau de închiriere a imobilelor;

29. *servicii imobiliare* – una sau mai multe dintre următoarele activități:

- promovarea în vederea vânzării, cumpărării sau închirierii de imobile;
- consultanță în vederea vânzării, cumpărării sau închirierii de imobile;
- intermedierea imobiliară;
- administrarea imobilelor;

[1] Pct. 18 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 174/2008.

[2] Pct. 18¹ al art. 2 a fost introdus prin art. II pct. 3. din O.U.G. nr. 174/2008.

[3] Pct. 22 al art. 2 a fost abrogat prin art. I pct. 2 din O.G. nr. 37/2015.

[4] Pct. 23 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 1 din Legea nr. 363/2007.

[5] Pct. 24-30 ale art. 2 au fost introduse prin art. II pct. 4. din O.U.G. nr. 174/2008.

30. *agenție imobiliară* – operator economic, furnizor de servicii imobiliare, care acționează în numele și în interesul unor terți.

Art. 3. Principalele drepturi ale consumatorilor sunt:

a) de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime;

b) de a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori;

c) de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate;

d) de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;

e)^[1] de a se organiza în asociații de consumatori, în scopul apărării intereselor lor.

Capitolul II. Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

Art. 4. (1) Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

(2) Se interzic producerea, importul și comercializarea produselor falsificate sau contrafăcute.

Art. 5.^[2] (1) Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate pentru produsele nealimentare sau al datei-limită de consum pentru produsele alimentare/datei durabilității minimale stabilite de producător.

(2) Se interzice modificarea termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate sau a datei-limită de consum/datei durabilității minimale înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau, după caz, în documentele însoțitoare.

Art. 6. (1) Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:

a) fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;

b) fumizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.

(2) Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sunt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.

Art. 7. Operatorii economici sunt obligați:

a) producătorii:

–^[3] *abrogată*;

– să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;

– să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;

–^[4] să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață și/sau de la consumatori produsele la care organele abilitate ori specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor

^[1] Lit. e) de la art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 2 din Legea nr. 363/2007.

^[2] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 5. din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] Prima liniuță de la lit. a) a art. 7 a fost abrogată prin art. XI pct. 3 din Legea nr. 363/2007.

^[4] A 4-a liniuță de la lit. a) a art. 7 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 6 din O.U.G. nr. 174/2008.

prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea, securitatea ori interesul economic al consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

– să asigure, atât pe durata de fabricație, cât și după scoaterea din programul de fabricație, pentru perioada cel puțin egală cu durata medie de utilizare, calculată de la data vânzării ultimelor produse, direct sau prin terți abilitați, piesele de schimb aferente și service-ul necesar produselor de folosință îndelungată;

–^[1] să folosească în activitatea de producție și depozitare spații corespunzătoare;

b) distribuitorii:

– să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile prescrise sau declarate;

– să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase;

– să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos;

– să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă aceasta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

– să asigure condițiile tehnice stabilite de producător pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii produselor;

c) prestatorii de servicii:

– să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate, și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștință că este periculos;

– să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;

– să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;

–^[2] să asigure, la prestarea serviciilor nealimentare, condiții igienice, condițiile stabilite de producător, de actele normative în vigoare, precum și cele specifice desfășurării activității;

–^[3] abrogată.

Capitolul III. Protecția intereselor economice ale consumatorilor

Art. 8. Guvernul adoptă reglementări specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce dăunează intereselor economice ale consumatorilor.

Art. 9.^[4] Operatorii economici sunt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate și să se comporte în mod corect în relațiile cu consumatorii.

Art. 9^[5] (1) În cazul serviciilor financiare, consumatorul are dreptul de a fi informat în mod corect, încă din faza precontractuală, asupra tuturor condițiilor contractuale.

(2) La solicitarea unei oferte de credit, furnizorul de servicii financiare are obligația de a oferi gratuit consumatorului, pe hârtie sau pe alt suport durabil, un grafic de rambursare ori alt

^[1] A 6-a liniuță de la lit. a) a art. 7 a fost introdusă prin art. II pct. 7 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[2] A 4-a liniuță de la lit. c) a art. 7 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 8 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] A 5-a liniuță de la lit. c) a art. 7 a fost abrogată prin art. XI pct. 5 din Legea nr. 363/2007.

^[4] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.G. nr. 37/2015.

^[5] Art. 9¹-9¹¹ au fost introduse prin art. II pct. 9 din O.U.G. nr. 174/2008.

document care să menționeze costurile totale ce vor fi suportate de consumator și un exemplar al proiectului contractului de credit.

Art. 9². (1) Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobânzii sau orice alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde următoarele informații standard, prin intermediul unui exemplu reprezentativ:

- a) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator;
- b) valoarea totală a creditului;
- c) dobânda anuală efectivă, conform prevederilor legale specifice;
- d) durata contractului de credit;
- e) valoarea totală plătită de consumator.

(2) În orice formă de publicitate, informațiile referitoare la costuri vor fi scrise vizibil și ușor de citit, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași mărime.

(3) În cazurile în care, pentru acordarea creditului, consumatorul este obligat să încheie un contract de asigurare, se va menționa acest lucru în publicitate.

Art. 9³. În cadrul contractelor încheiate cu consumatorii, furnizorii de servicii financiare sunt obligați să respecte următoarele reguli:

a) contractele vor fi redactate în scris, vizibil și ușor de citit, cu o mărime a fontului utilizat de minimum 10, pe hârtie sau pe alt suport durabil, în cel puțin două exemplare, fiind remis câte un exemplar original fiecărei părți. Culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;

b) dobânzile, precum și toate comisioanele, taxele, tarifele, spezele bancare sau orice alte costuri aferente acordării și derulării contractului, respectiv aferente unor servicii în privința cărora consumatorul nu dispune de libertate de alegere vor fi menționate în contract, fără a se face trimiteri la condiții generale de afaceri ale furnizorului de servicii financiare, lista de tarife și comisioane sau orice alt înscris;

c) în situațiile în care există drept de rambursare anticipată, comisionul de rambursare anticipată a creditului se determină în strânsă legătură cu pierderile creditorului aferente rambursării anticipate și nu trebuie să constituie un obstacol disproporționat în exercitarea dreptului consumatorului de a rambursa anticipat creditul;

d) în contractul de credit/depozit se vor menționa și costurile de administrare, de retragere numerar și/sau de depunere numerar aferente contului curent, care cad în sarcina consumatorului, dacă furnizorul de servicii financiare percepe astfel de comisioane. Costurilor aferente contului curent menționate mai sus nu le sunt aplicabile prevederile lit. e);

e) fără a prejudicia prevederile privind modificarea dobânzii, pe parcursul derulării contractului:

1. se interzice majorarea comisioanelor, taxelor, tarifelor, spezelor bancare sau a oricăror altor costuri menționate în contract;

2. se interzice introducerea și perceperea de noi taxe, comisioane, tarife, speze bancare sau orice alte costuri care nu au fost menționate în contract;

f) în contract se va menționa tipul de dobândă, variabilă și/sau fixă, iar dacă dobânda este fixă numai pentru o anumită perioadă, aceasta va fi precizată cu exactitate;

g) în contractele de credit cu dobândă variabilă se vor aplica următoarele reguli:

1. variația ratei dobânzii trebuie să fie independentă de voința furnizorului de servicii financiare, raportată la fluctuațiile unor indici de referință verificabili, menționați în contract, sau la modificările legislative care impun acest lucru;

2. dobânda poate varia în funcție de dobânda de referință a furnizorului de servicii financiare, cu condiția ca aceasta să fie unică pentru toate produsele financiare destinate persoanelor fizice ale operatorului economic respectiv și să nu fie majorată peste un anumit nivel, stabilit prin contract;

3. formula după care se calculează variația dobânzii trebuie indicată în mod expres în contract, cu precizarea periodicității și/sau a condițiilor în care survine modificarea ratei dobânzii, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia;

h) sunt interzise clauzele contractuale care dau dreptul furnizorului de servicii financiare să modifice unilateral clauzele contractuale fără încheierea unui act adițional, acceptat de consumator;

i) orice notificare cu privire la modificarea conținutului clauzelor contractuale referitoare la costuri va fi transmisă consumatorilor cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea acesteia în vigoare. Consumatorul are la dispoziție un termen de 15 zile de la primirea notificării pentru a comunica opțiunea sa de acceptare sau de neacceptare a noilor condiții. Neprimirea unui răspuns din partea consumatorului în termenul menționat anterior nu este considerată acceptare tacită;

j) pentru orice modificare a nivelului costurilor creditului, conform condițiilor contractuale, furnizorul de servicii financiare este obligat să notifice consumatorul, în funcție de opțiunea scrisă a acestuia, exprimată în contract, prin una sau mai multe metode: scrisoare recomandată, e-mail, sms, și va pune la dispoziția acestuia un nou grafic de rambursare;

k) furnizorul de servicii financiare va lua toate măsurile necesare pentru a efectua repararea în termen de maximum 15 zile a eventualelor prejudicii cauzate consumatorului prin nerespectarea obligațiilor asumate prin contract și va face dovada demersurilor întreprinse în acest sens;

l) contractul de credit va conține obligatoriu o prevedere prin care consumatorul să fie atenționat despre raportarea la Biroul de Credit, Centrala Riscurilor Bancare și/sau la alte structuri asemănătoare existente, în cazul în care acesta întârzie cu achitarea ratelor scadente, dacă există această obligație de raportare;

m) la încetarea contractului, inclusiv prin ajungere la termen, reziliere sau denunțare unilaterală din partea consumatorului, furnizorul de servicii financiare va oferi gratuit consumatorului un document care să ateste faptul că au fost stinse toate obligațiile dintre părți. Totodată, se vor încheia și acturile aferente serviciului financiar de bază furnizat, fără a fi necesară depunerea unei alte cereri de către consumator și fără plata unor costuri suplimentare. Contul nu va fi închis în situația în care acesta este poprit sau indisponibilizat, conform legii, pentru îndeplinirea de către consumator a unor obligații asumate față de furnizorul de servicii financiare însuși sau față de terți.

Art. 9⁴. În cazul serviciilor de intermediere imobiliară, consumatorul va fi informat în scris, corect, complet și precis, încă din faza precontractuală, cu privire la:

a) prețurile practicate în piață pentru tipul de imobil ce urmează a face obiectul intermedierei imobiliare, conform informațiilor existente în baza de date a agenției imobiliare;

b) deficiențe și alte inconveniente cunoscute de agenția imobiliară sau pe care în mod rezonabil putea să le cunoască, incluzând surse de zgomot, umezeală, poluare, miros, pericol de inundații sau surpări, organizarea în apropiere a unor manifestări populare periodice, istoricul terenului sau al clădirii, posibile dezavantaje ale vecinătăților;

c) nivelul comisionului practicat de agenția imobiliară;

d) situația juridică a imobilului;

e) nivelul estimativ al costurilor ce urmează să fie suportate de consumator, pentru obținerea documentelor și întocmirea actelor necesare încheierii contractului.

Art. 9⁵. Contractul de intermediere imobiliară va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) datele de identificare a părților;

b) obiectul contractului/natura serviciului prestat;

c) prețul solicitat de proprietar/pe care este dispus să îl plătească cumpărătorul;

d) termenul de valabilitate al contractului;

e) condițiile în care contractul poate fi denunțat unilateral;

f) condițiile în care contractul poate fi reziliat;

g) nivelul maxim al comisionului datorat de consumator agenției imobiliare pentru contractul ce urmează să se încheie;

- h) clauza de exclusivitate, în cazul în care aceasta a fost acceptată de părți;
- i) precizarea situațiilor în care consumatorul datorează comision agenției imobiliare;
- j) drepturile și obligațiile părților;
- k) situațiile de forță majoră;
- l) data încheierii contractului.

Art. 9⁶. Contractele de intermediere imobiliară în care consumatorul are calitatea de potențial cumpărător vor conține, în plus față de cele prevăzute la art. 9⁴, următoarele elemente:

1. caracteristicile generale ale imobilului, care pot influența decizia de cumpărare, incluzând nivelul de finisare, dimensiuni, vechime și poziționarea față de punctele cardinale;
2. tarifele pentru serviciile prestate.

Art. 9⁷. O tranzacție imobiliară se consideră încheiată în momentul în care vânzătorul și cumpărătorul au semnat actul de vânzare-cumpărare.

Art. 9⁸. Contractul de intermediere imobiliară sau alte eventuale contracte accesorii încheiate între consumator și agenția imobiliară nu pot conține clauze penale care să oblige consumatorul care nu își îndeplinește angajamentele contractuale la plata unei sume mai mari decât onorariul pe care l-ar fi plătit în cazul încheierii tranzacției.

Art. 9⁹. Agenția imobiliară nu poate solicita din partea consumatorului plata comisionului în oricare dintre următoarele situații:

- a) când între consumator și agenția imobiliară nu este încheiat un contract de intermediere;
- b) când contractul de vânzare-cumpărare/închiriere nu s-a încheiat;
- c) când contractul nu are stipulată clauza de exclusivitate, iar tranzacția s-a realizat fără participarea agenției imobiliare.

Art. 9¹⁰. Nu se permite plata în avans a comisionului, parțială sau totală, decât cu acordul scris al consumatorului și cu precizarea situațiilor în care agenția imobiliară este obligată să înapoieze consumatorului sumele primite în avans.

Art. 9¹¹. În baza contractului de intermediere imobiliară dintre agenția imobiliară și cumpărător, agenția trebuie să asigure vizionarea imobilelor ce corespund preferințelor consumatorului, înainte de încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Art. 10. Drepturile consumatorilor, la încheierea contractelor, sunt:

- a)^[1] libertatea de a lua decizii la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte în vânzare, de natură a influența opțiunea acestora;
- b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, indicarea exactă a prețurilor și tarifelor și, după caz, a condițiilor de garanție;
- c) de a fi exonerati de plata produselor și serviciilor care nu au fost solicitate, precum și de achitarea prețurilor, tarifelor, taxelor, comisioanelor, dobânzilor și penalităților care nu au fost stipulate inițial în contracte sau în alte documente aferente contractelor;
- d) de a fi despăgubiți pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale;
- e) de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toată durata medie de utilizare a produsului, stabilită în documentele tehnice normative sau declarată de către producător ori convenită de părți;

^[1] Lit. a)-c), f) și h) de la art. 10 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 10 din O.U.G. nr. 174/2008.

f) de a plăti, pentru produsele sau serviciile de care beneficiază, sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea prețului, tarifului, taxelor, comisioanelor, dobânzilor, penalităților și a altor eventuale costuri stabilite inițial este posibilă numai cu acordul scris al consumatorului;

g)^[1] de a sesiza asociațiile de consumatori și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și de a face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor;

h) de a fi notificați în scris cu privire la orice modificare ca urmare a prevederilor contractuale referitoare la valoarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților sau oricărui altor costuri, cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicarea noilor valori;

i)^[2] de a fi notificați cu 30 de zile înainte de data la care contractul se prelungește în mod automat pentru o perioadă de timp determinată sau nedeterminată, în vederea formulării în scris de către consumator a unei opțiuni de prelungire a valabilității acestuia.

Art. 11. (1) Produsele și serviciile oferite consumatorilor se măsoară cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementărilor legale.

(2) Indicațiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie lizibile și la vederea cumpărătorului.

Art. 12.^[3] (1) Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor sau prestatorilor de servicii remedierea ori înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen, consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor/serviciilor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.

(2) Vânzătorul sau prestatorul de servicii suportă toate cheltuielile legate de aceste deficiențe, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația cu acesta.

Art. 13.^[4] (1) Remedierea deficiențelor apărute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sunt imputabile consumatorului se face în termen de maximum 15 zile din momentul când operatorul economic a luat la cunoștință de deficiențele respective.

(2) În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alin. (1) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.

Art. 14.^[5] În cazul produselor și serviciilor alimentare, al produselor nealimentare pentru care producătorul stabilește termen de valabilitate/data de minimă durabilitate, care pot afecta viața sau sănătatea consumatorilor ori care prezintă abateri de la caracteristicile prescrise sau declarate, vânzătorul/prestatorul de servicii este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuiască de îndată, să le refacă sau să restituie contravaloarea acestora.

Art. 15.^[6] (1) Refacerea serviciului sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, restituirea contravalorii serviciului prestat se face imediat după constatarea neîncadrării acestuia în condițiile prescrise sau declarate de prestatorul de servicii, dacă această situație nu este imputabilă consumatorului.

(2) Restituirea contravalorii serviciului se face la valoarea stabilită în contract.

^[1] Lit. g) de la art. 10 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 6 din Legea nr. 363/2007.

^[2] Lit. i) de la art. 10 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 11 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 12 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[4] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 13 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[5] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 14 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[6] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 15 din O.U.G. nr. 174/2008.

(3) Operatorul economic are aceleași obligații pentru serviciul refăcut ca și pentru serviciul prestat inițial.

(4) Persoanele împuternicite conform art. 54 să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta ordonanță vor stabili odată cu sancțiunea și măsuri de remediere sau, dacă acest lucru nu este posibil, înlocuirea ori restituirea contravalorii serviciilor, după caz.

Art. 16. (1) Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori al înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.

(2) Soluționarea solicitării plății unor prejudicii morale sau daune conexe remedierii ori a înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare cerute de consumatori sau de operatorii economici este de competența instanței judecătorești competente ori a organismului de mediere competent.

Art. 17.^[1] În cadrul termenului de garanție, prestatorii de servicii asigură toate operațiunile necesare remedierii deficiențelor constatate la serviciile prestate sau înlocuirii produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora.

Capitolul IV. Informarea și educarea consumatorilor

Art. 18. Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Art. 19.^[2] Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu în mod vizibil, lizibil, ușor de înțeles, într-o formă care să nu permită ștergerea și să nu fie inscripționate în locuri obscure, să nu fie întrerupte prin desen sau imagini, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, contract, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.

Art. 20. (1)^[3] Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate sau data-limită de consum/data durabilității minimale, durata medie de utilizare, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, transport, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații.

(2) Producătorii și importatorii din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social în elementele de identificare. Producătorii, ambalatorii sau distribuitorii din state membre ale Uniunii Europene au obligația să își precizeze adresa poștală a sediului social unde pot fi contactați.

(3) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.

^[1] Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 16 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[2] Art. 19 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 17 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] Alin. (1), (2) și (4) ale art. 20 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 18 din O.U.G. nr. 174/2008.

(4) Vânzătorii și prestatorii de servicii trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului sau despre tariful serviciului prestat, pe care îl suportă consumatorul, care să cuprindă toate costurile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată și toate costurile suplimentare, și să le ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice, după caz, care trebuie să însoțească produsul sau serviciul.

(5) Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, inclusiv cele referitoare la informațiile privind securitatea produsului și instrucțiunile de utilizare, precum și contractele, inclusiv cele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

(6)^[1] Fac excepție de la prevederile alin. (5) biletele de avion sau alte bilete de transport internațional, documentele elaborate în baza unor acorduri internaționale pe care România le-a acceptat și le-a semnat, precum și voucherele turistice internaționale.

(7) Operatorii economici de transport internațional care își desfășoară activitatea pe teritoriul României sunt obligați să ofere în scris consumatorilor, în completare la biletul de transport, indiferent de forma de prezentare a acestuia, informații în limba română referitoare la: itinerar, program, durată, distanță, locul alocat în mijlocul de transport, condițiile generale de transport, precum și orice alte informații utile pentru consumatori, referitoare la serviciul respectiv.

Art. 21. Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativă a serviciului, timpul de realizare, termenul de garanție, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declarația de conformitate.

Art. 22. Operatorii economici sunt obligați să demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpărării, modul de utilizare și funcționalitatea produselor ce urmează a fi vândute; la lansarea pe piață a produselor, aceștia sunt obligați să efectueze demonstrații de utilizare.

Art. 23. Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi înlăturată prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Art. 24. Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmațiilor și indicațiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizează produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Art. 25. Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit.

Art. 26. (1) Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Sunt obligatorii afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a codului unic de înregistrare la registrul comerțului, din care să rezulte obiectul/obiectele de activitate al/ale societății pentru care este autorizată să funcționeze, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.

(3) Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.

Capitolul V. Organe ale administrației publice pentru protecția consumatorilor

Art. 27. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

^[1] Alin. (6) și (7) ale art. 20 au fost introduse prin art. 11 pct. 19 din O.U.G. nr. 174/2008.

Art. 28. (1) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre aceasta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.

(2) Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.

(3)^[1] Guvernul va stabili, prin hotărâri, reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor.

(4) Taxele care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.

Art. 29. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu cele neguvernamentale, elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și de sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

Capitolul VI. Asociațiile de consumatori^[2]

Art. 30.^[3] În sensul prezentei ordonanțe, *asociațiile de consumatori* sunt considerate organizații neguvernamentale, ca persoane juridice, conform legii, și care, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor, au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor, în general.

Art. 31.^[4] Asociațiile de consumatori pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în consiliile consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sunt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 32.^[5] Asociațiile de consumatori care apar drepturile și interesele legitime ale consumatorilor, în general, sunt, de drept, parteneri sociali în consiliile consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă:

- a) la nivel național, au cel puțin 3.000 de membri și filiale în cel puțin 10 județe;
- b) la nivel județean și local, dacă au desfășurat o activitate în domeniul protecției consumatorilor pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

Art. 33.^[6] Asociațiile de consumatori care sunt constituite în scopul apărării intereselor numai ale membrilor lor pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sunt reprezentate, numai dacă au cel puțin 800 de membri.

Art. 34.^[7] După constituire, asociațiile de consumatori vor solicita luarea lor în evidență de către organul administrației publice pentru protecția consumatorilor de nivel central sau local, după caz.

^[1] Alin. (3) al art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III din O.U.G. nr. 71/2011.

^[2] Titlul cap. VI este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 8 din Legea nr. 363/2007.

^[3] Art. 30 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 9 din Legea nr. 363/2007.

^[4] Art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 10 din Legea nr. 363/2007.

^[5] Partea introductivă de la art. 32 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 11 din Legea nr. 363/2007.

^[6] Art. 33 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 12 din Legea nr. 363/2007.

^[7] Art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 13 din Legea nr. 363/2007.

Art. 35.^[1] Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor de consumatori.

Art. 36.^[2] Asociațiile de consumatori sunt consultate de către serviciile și organismele administrației publice prevăzute la art. 35, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:

- a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele, calitatea și cantitatea produselor și serviciilor;
- b) formarea unei atitudini corecte a operatorilor economici angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora;
- c)^[3] prevenirea practicilor comerciale incorecte și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Art. 37.^[4] Asociațiile de consumatori au următoarele drepturi și obligații:

- a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;
- b) de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;
- c)^[5] de a informa autoritățile competente cu privire la prezența pe piață a unor produse neconforme sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, cu privire la clauze abuzive în contracte și practicile incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii;
- d) de a solicita operatorilor economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;
- e) de a fi consultate cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;
- f)^[6] abrogată;
- g) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate ale produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori;
- h) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;
- i) de a solicita serviciilor sau organelor administrației publice, prevăzute la art. 35, efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publica rezultatele;
- j)^[7] abrogată.

Art. 38.^[8] Centrele de consultanță și informare ale consumatorilor pot fi organizate la nivel de birouri în structura organizatorică a asociațiilor de consumatori și desfășoară activități gratuite în folosul acestora, constând în informații, recomandări și consultanță privind problemele legate de achiziționarea unui produs sau serviciu.

^[1] Art. 35 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 14 din Legea nr. 363/2007.

^[2] Partea introductivă de la art. 36 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 15 din Legea nr. 363/2007.

^[3] Lit. c) de la art. 36 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 20 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[4] Partea introductivă a art. 37 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 16 din Legea nr. 363/2007.

^[5] Lit. c) de la art. 37 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 16 din Legea nr. 363/2007.

^[6] Lit. f) de la art. 37 a fost abrogată prin art. XI pct. 17 din Legea nr. 363/2007.

^[7] Lit. j) de la art. 37 a fost abrogată prin art. XI pct. 17 din Legea nr. 363/2007.

^[8] Art. 38 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 18 din Legea nr. 363/2007.

Art. 39. (1)^[1] Sumele primite de la bugetul de stat, prin intermediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, se utilizează pentru înființarea și funcționarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor, respectiv pentru:

- a) salarizarea sau, după caz, remunerarea personalului utilizat în centrele de consultanță și informare a consumatorilor, care se va face în funcție de timpul efectiv lucrat, până la nivelul maxim al funcției echivalente utilizate în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;
- b) cheltuieli materiale efectuate pentru întreținerea sediului și a dotărilor aferente;
- c) cheltuieli curente și cele ocazionate de tipărirea materialelor informative.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se utilizează în condițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, iar sumele rămase neutilizate la data încheierii exercițiului financiar se restituie la bugetul de stat.

Art. 39¹.^[2] (1) Începând cu anul 2008, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor cofinanțează Centrul European al Consumatorilor.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va prevedea anual, în bugetul său, sume destinate cofinanțării Centrului European al Consumatorilor.

(3) Controlul asupra activității desfășurate de Centrul European al Consumatorilor, pentru sumele acordate de la bugetul de stat, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 40. (1) Sumele primite de la bugetele locale prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, ale consiliilor județene vor fi utilizate în condițiile stabilite prin convențiile încheiate de acestea cu asociațiile respective, conform legii.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se utilizează în condițiile Legii nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, iar sumele rămase neutilizate se restituie bugetelor locale respective.

Art. 41.^[3] Controlul asupra activităților desfășurate în centrele de consultanță și informare a consumatorilor din cadrul asociațiilor de consumatori, precum și a Centrului European al Consumatorilor, care au primit sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 42.^[4] Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu au drept de control al operatorilor economici.

Art. 43.^[5] Centrele de consultanță și informare a consumatorilor și Centrul European al Consumatorilor pot beneficia asistență de specialitate din partea personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, împuternicit în acest scop.

Capitolul VII. Consiliul consultativ

Art. 44. La nivel central și local – județ, oraș, comună – se constituie câte un consiliu consultativ pentru protecția consumatorilor. Acesta are caracter consultativ și asigură, la nivelurile respective, cadrul informațional și organizatoric necesar:

- a) stabilirii și aplicării politicii de protecție a consumatorilor;
- b) corelării acțiunilor diverselor organisme ale administrației publice cu cele ale organizațiilor neguvernamentale care au rol în realizarea protecției consumatorilor.

^[1] Partea introductivă de la alin. (1) al art. 39 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 19 din Legea nr. 363/2007.

^[2] Art. 39¹ a fost introdus prin art. XI pct. 20 din Legea nr. 363/2007.

^[3] Art. 41 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 21 din Legea nr. 363/2007.

^[4] Art. 42 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 22 din Legea nr. 363/2007.

^[5] Art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 23 din Legea nr. 363/2007.

Art. 45. Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din:

a) reprezentanți ai tuturor serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, care au competențe cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv;

b) prefect sau primar, după caz, sau reprezentanți ai acestora;

c)^[1] reprezentanți ai asociațiilor de consumatori;

d) reprezentanți ai altor organisme, după caz.

Art. 46. Guvernul stabilește, în mod concret, componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.

Capitolul VIII. Raporturile juridice dintre consumatorii prejudiciați și operatorii economici

Art. 47.^[2] Acțiunile în justiție îndreptate de către asociațiile de consumatori, înființate în condițiile prevăzute la art. 32 și 33, împotriva operatorilor economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 48. Ministerul Public poate interveni în acțiunile civile introduse, în care sunt implicate interesele consumatorilor.

Capitolul IX. Sancțiuni

Art. 49. Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 50. (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a)^[3] încălcarea dispozițiilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 5-a liniuță, lit. c) prima și a 2-a liniuță, cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 30.000 lei;

b) încălcarea dispozițiilor art. 7 lit. a) a 4-a liniuță, lit. b) a 3-a și a 4-a liniuță, cu amendă contravențională de la 2.500 lei la 25.000 lei;

c) încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuță, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuță, art. 9, art. 10 lit. a)-f), h) și i), art. 11 și art. 14, cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 20.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor art. 13 alin. (1), art. 17-25 și art. 26 alin. (1) și (2), cu amendă contravențională de la 1.000 lei la 10.000 lei;

e)^[4] încălcarea dispozițiilor art. 9¹, art. 9² și art. 9³, cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 50.000 lei;

f) încălcarea dispozițiilor art. 9⁴-9¹¹, cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 30.000 lei.

(2) Sancțiunile se pot aplica și persoanelor juridice.

^[1] Lit. c) de la art. 45 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 24 din Legea nr. 363/2007.

^[2] Art. 47 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 25 din Legea nr. 363/2007.

^[3] Lit. a), c) și d) de la alin. (1) al art. 50 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 21 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[4] Lit. e) și f) de la alin. (1) al art. 50 au fost introduse prin art. II pct. 22 din O.U.G. nr. 174/2008.

Art. 51. (1)^[1] Împiedicarea, sub orice formă, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 50, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare vătămarea sănătății sau a integrității corporale a uneia sau mai multor persoane, se sancționează cu amendă contravențională de la 20.000 lei la 100.000 lei.

(3) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 50, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a intereselor economice ale unuia sau mai multor consumatori, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 25.000 lei.

(4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. (2) se va dispune și închiderea definitivă a unității, putând fi dispusă aceeași măsură pentru săvârșirea faptei prevăzute la alin. (3).

(5) Contravenienții sunt obligați să suporte, potrivit prevederilor legale în vigoare, și cheltuielile efectuate de terți, persoane fizice sau juridice, în vederea vindecării persoanelor vătămăte în calitatea lor de consumatori.

(6)^[2] Săvârșirea repetată a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 50 se sancționează cu amendă contravențională de la 1.000 lei la 10.000 lei.

(7) Neaducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției se sancționează cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 20.000 lei.

Art. 52. Valoarea amenzilor prevăzute la art. 50 și 51 se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 53.^[3] Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 50 alin. (1) lit. a)-d), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 54. (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 50 și 51 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) În cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de instanța competentă, la sesizarea organului din care face parte agentul constator.

(3) Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite prevăzute la alin. (1), aflate în exercițiul funcției, sau să le însoțească, după caz.

(4) Organele de control prevăzute la alin. (1) pot preleva produse în vederea testării acestora în laboratoare. Convaloarea produselor prelevate și a cheltuielilor legate de testarea lor se suportă de către organul administrației publice, dacă în urma testării nu se constată neconformități față de cerințele de securitate și/sau de calitate prescise ori declarate. În caz contrar, cheltuielile respective se suportă de către operatorul economic.

Art. 55. Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor, agentul constator poate dispune următoarele măsuri:

1. oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:

^[1] Alin. (1) al art. 51 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 23 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[2] Alin. (6) și (7) ale art. 51 au fost introduse prin art. II pct. 24 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] Art. 53 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 25 din O.U.G. nr. 174/2008.

- a) sunt periculoase, falsificate sau contrafăcute;
- b)^[1] au termenul de valabilitate/data de minimă durabilitate expirat/expirată sau data-limită de consum/data durabilității minimale depășită;
- c) sunt interzise consumului uman prin reglementări legale;
- d)^[2] nu respectă condițiile de depozitare, păstrare și expunere la comercializare sau la care s-a schimbat starea termică inițială fără ca operatorul economic să fie autorizat în acest sens;
- e) prezintă semne organoleptice de alterare, modificări ale aspectului, culorii, consistenței, gustului, mirosului;
- f) prezintă semne de infestare cu paraziți – ouă, larve, forme adulte, vii sau moarte –, precum și resturi ori semne ale activității acestora, cu excepția celor pentru care sunt prevăzute limite prin acte normative;
- g) prezintă urme de contact cu rozătoare;
- h) prezintă miros și gust străine de natura produsului;
- i) prezintă miros și gust sau pete de mușgai, cu excepția mușgaiurilor selecționate, admise de procesul tehnologic;
- j) conțin corpuri străine, cu excepția produselor pentru care sunt stabilite limite prin acte normative;
- k) nu prezintă documente de proveniență, conform prevederilor legale în vigoare.

2. oprirea temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, până la remedierea deficiențelor, în cazul în care:

- a) produsele nu sunt testate și/sau certificate conform normelor legale;
- b) produsele nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, fără ca acestea să fie periculoase;
- c) produsele nu prezintă elementele de identificare și de caracterizare, precum și documentele de însoțire, conform prevederilor art. 18-22;
- d)^[3] se prestează servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea sau interesele economice ale consumatorilor;

3. distrugerea produselor periculoase oprite definitiv de la comercializare, dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.

Art. 56. (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate propune una dintre următoarele sancțiuni complementare:

- a) închiderea temporară a unității pe o durată de cel mult 6 luni;
- b) închiderea temporară a unității pe o durată de la 6 luni la 12 luni;
- c) închiderea definitivă a unității;
- d) suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități.

(2) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. a) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

- a) lipsa condițiilor igienico-sanitare pentru produsele și serviciile nealimentare;
- b)^[4] folosirea unor spații și condiții necorespunzătoare pentru producție, depozitare, comercializare sau prestare de servicii;

^[1] Lit. b) de la pct. 1 al art. 55 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 26 O.U.G. nr. 174/2008.

^[2] Lit. d)-k) de la pct. 1 al art. 55 au fost introduse prin art. II pct. 27 din O.U.G. nr. 174/2008.

^[3] Lit. d) de la pct. 2 al art. 55 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 27 din Legea nr. 363/2007.

^[4] Lit. b) de la alin. (2) al art. 56 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 28 din O.U.G. nr. 174/2008.

c) nerespectarea condițiilor impuse de producători privind manipularea, transportul, depozitarea și comercializarea, dacă acestea sunt de natură să modifice, în mod periculos, caracteristicile inițiale ale produsului respectiv;

d) lipsa specificațiilor tehnice, a instrucțiunilor și a procedurilor de lucru la producătorii și prestatorii de servicii;

e) lipsa certificatelor sau a avizelor necesare eliberate de laboratoarele de încercări sau de omologări specifice;

f) lipsa certificatelor de conformitate;

g)^[1] comercializarea alimentelor care nu respectă condițiile prescrise sau declarate, produse nepericuloase, dar care afectează interesele economice ale consumatorilor;

h) comercializarea alimentelor la care s-a modificat data-limită de consum/termenul de valabilitate/data durabilității minimale.

(3) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. b) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

a)^[2] săvârșirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control în decurs de 6 luni de la prima constatare;

b) refuzul operatorului economic de a permite, în prima fază, controlul organelor de specialitate și la care, în urma unui control ulterior, se constată deficiențe grave;

c)^[3] abrogată;

d) nerespectarea sau neacordarea certificatelor de garanție pentru lucrările de prestări de servicii;

e) utilizarea în activitatea de service a unor piese sau componente neomologate.

(4) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. c) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

a) importul cu bună știință al produselor care nu respectă condițiile calitative prescrise sau declarate ori care sunt periculoase;

b) prestarea de servicii care pun în pericol viața, sănătatea sau siguranța consumatorilor;

c) punerea în vânzare a produselor despre care operatorii economici controlați au cunoscut că sunt falsificate sau contrafăcute ori care au parametri de securitate neconformi;

d)^[4] recondiționarea și/sau comercializarea de alimente pentru care agenții constatori au dispus oprirea definitivă de la comercializare și retragerea din consumul uman;

e) în cazul în care operatorul economic nu a sistat livrările sau nu a retras de la comercializare ori de la beneficiar produsele pentru care organele abilitate prin lege au constatat că sunt periculoase sau că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise ori declarate;

f) împiedicarea sub orice formă de către operatorul economic sau de către angajații acestuia a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor să își exercite atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor sau instigarea oricărei alte persoane împotriva acestor organe;

g) comercializarea de produse interzise prin reglementările legale în vigoare;

h) continuarea desfășurării activității după dispunerea măsurii de închidere temporară, fără obținerea acordului prevăzut la alin. (7);

i) nerespectarea măsurilor dispuse în temeiul art. 55.

(5) În consecință, sancțiunea complementară prevăzută la alin. (1) lit. d) va avea același regim, odată cu sancțiunea aplicată menționată la alin. (1) lit. a), b) sau c), după caz.

[1] Lit. g) și h) de la alin. (2) al art. 56 au fost introduse prin art. II pct. 29 din O.U.G. nr. 174/2008.

[2] Lit. a) de la alin. (3) al art. 56 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din O.G. nr. 37/2015.

[3] Lit. c) de la alin. (3) al art. 56 a fost abrogată prin art. II pct. 30 din O.U.G. nr. 174/2008.

[4] Lit. d) de la alin. (4) al art. 56 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 31 din O.U.G. nr. 174/2008.

(6) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) lit. d) se aplică de către autoritățile publice competente care vor fi înștiințate în acest sens.

(7) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d) se suspendă numai cu acordul scris al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau al oficiilor județene pentru protecția consumatorilor, după remedierea deficiențelor care au condus la aplicarea sancțiunii complementare.

Art. 57. Sancțiunile propuse pentru a fi aplicate potrivit art. 55 și art. 56 alin. (1) lit. a)-c) se dispun, direct sau prin delegare, de către conducătorii autorităților publice prevăzute la art. 54, prin ordin sau decizie.

Art. 58. Sancțiunile contravenționale complementare dispuse în condițiile art. 55 și 56 se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu.

Art. 59. Prevederilor art. 51, 55 și 56 nu le sunt aplicabile dispozițiile art. 32 alin. (3) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 60. (1)^[1] În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, instituția din care face parte agentul constator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.

(2) La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(3) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (2), instanța procedeează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

(4) Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Art. 61. (1) Produsele periculoase, falsificate sau contrafăcute se confiscă de organele abilitate de lege, la sesizarea agentului constator, și se distrug sau se valorifică, după caz, conform prevederilor legale.

(2) Veniturile încasate ilicit de către operatorii economici, ca urmare a încălcării prevederilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 4-a liniuță, art. 7 lit. b) prima și a 2-a liniuță și ale art. 7 lit. c) prima și a 2-a liniuță, se preiau la bugetul de stat de organele abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 62. Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Art. 63. Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță nu înlătură răspunderea disciplinară a făptuitorilor.

Art. 64. Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Codului civil.

Art. 65. Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică:

a) pagubelor generate de produsele puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia;

b) pagubelor rezultate din accidente nucleare

^[1] Alin. (1) al art. 60 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 28 din Legea nr. 363/2007.

Capitolul X. Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 66. Guvernul va lua măsurile necesare pentru organizarea executării prevederilor prezentei ordonanțe, precum și pentru elaborarea de norme metodologice privind:

- a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii;
- b) modul de înlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezintă deficiențe;
- c) măsuri de prevenire și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către organele administrației publice prevăzute la art. 54;
- d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atestă nivelul calitativ al produselor și serviciilor;
- e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor;
- f)^[1] condițiile în care asociațiile de consumatori, constituite potrivit art. 33, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare;
- g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor;
- h)^[2] *abrogat*.

Art. 67. Începând cu anul 2001, numărul centrelor de consultanță și informare a consumatorilor pentru care se acordă sume de la bugetul de stat va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul respectiv, cu încadrarea în sumele aprobate cu această destinație.

Art. 68.^[3] Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor aprobă sau modifică criteriile de evaluare și selectare a asociațiilor de consumatori care înființează sau în cadrul cărora funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, precum și modelul de convenție prevăzut la art. 40 alin. (1).

Art. 69. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Legea nr. 4/1989 privind asigurarea și controlul calității produselor și serviciilor, Hotărârea Guvernului nr. 335/1990 privind liniile măsurii din domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de construcții și serviciilor, precum și din cel al metrologiei, Hotărârea Guvernului nr. 545/1991 privind supravegherea calității produselor și serviciilor în scopul prevenirii și combaterii faptelor care pot afecta viața și sănătatea oamenilor, animalelor ori calitatea mediului înconjurător, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

^[1] Lit. f) de la art. 66 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. XI pct. 29 din Legea nr. 363/2007.

^[2] Lit. h) de la art. 66 a fost abrogată prin art. XI pct. 30 din Legea nr. 363/2007

^[3] Art. 68 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XI pct. 31 din Legea nr. 363/2007.

3. O.U.G. nr. 34/2014

privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

publicată în
M. Of. nr. 427 din 11 iunie 2014

aprobată cu modificări prin **Legea nr. 157/2015** (M. Of. nr. 449 din 23 iunie 2015).

– extras –

Capitolul I. Obiect, definiții și domeniu de aplicare

Art. 1. Obiect. Prezenta ordonanță de urgență reglementează drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, pentru asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și o bună funcționare a pieței.

Art. 2. Definiții. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, următoarele expresii și termeni se definesc după cum urmează:

1. *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, așa cum sunt definite la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2. *profesionist* – orice persoană fizică sau juridică, publică sau privată, care acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale în legătură cu contractele care intră sub incidența prezentei ordonanțe de urgență, precum și orice persoană care acționează în același scop, în numele sau pe seama acesteia;

3. *produs* – orice bun corporal mobil, cu excepția bunurilor vândute prin executare silită sau valorificate ca urmare a aplicării prevederilor legale; apa, gazele naturale, energia electrică și energia termică sunt considerate „produse” atunci când acestea sunt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă;

4. *produse realizate conform specificațiilor clientului* – orice produse care nu sunt prefabricate, realizate pe baza opțiunilor individuale sau a deciziei clientului;

5. *contract de vânzare* – orice contract în temeiul căruia profesionistul transferă sau se angajează să transfere proprietatea asupra unor produse către consumator, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească prețul acestora, inclusiv orice contract care are drept obiect atât produse, cât și servicii;

6. *contract de prestări de servicii* – orice contract, altul decât un contract de vânzare, în temeiul căruia profesionistul prestează sau se angajează să presteze un serviciu consumatorului, iar acesta plătește sau se angajează să plătească prețul acestuia;

7. *contract la distanță* – orice contract încheiat între profesionist și consumator în cadrul unui sistem de vânzări sau de prestare de servicii la distanță organizat, fără prezența fizică simultană a profesionistului și a consumatorului, cu utilizarea exclusivă a unuia sau a mai multor mijloace de comunicare la distanță, până la și inclusiv în momentul în care este încheiat contractul;

8. *contract în afara spațiilor comerciale* – orice contract dintre un profesionist și un consumator, într-una din următoarele situații:

a) încheiat în prezența fizică simultană a profesionistului și a consumatorului, într-un loc care nu este spațiul comercial al profesionistului;

b) încheiat ca urmare a unei oferte din partea consumatorului în aceleași circumstanțe ca cele menționate la lit. a);

c) încheiat în spațiile comerciale ale profesionistului sau prin orice mijloace de comunicare la distanță, imediat după ce consumatorul a fost abordat în mod personal și individual, într-un loc care nu este spațiul comercial al profesionistului, în prezența fizică simultană a acestuia și a consumatorului;

d) încheiat în cursul unei deplasări organizate de profesionist cu scopul sau efectul de a promova și a vinde consumatorului produse sau servicii;

9. *spațiu comercial* – orice unitate care îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) unitate imobilă de vânzare cu amănuntul, în care profesionistul își desfășoară activitatea în permanență;

b) unitate mobilă de vânzare cu amănuntul, în care profesionistul își desfășoară activitatea în mod obișnuit;

10. *suport durabil* – orice instrument care permite consumatorului sau profesionistului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare pentru o perioadă de timp adecvată, în vederea informării, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;

11. *conținut digital* – acele date care sunt produse și livrate în formă digitală;

12. *serviciu financiar* – orice serviciu cu caracter bancar, de creditare, asigurări, pensii private, de investiții sau plăți;

13. *licitație* – metoda de vânzare prin care profesionistul oferă produse sau servicii consumatorilor, care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un judecător și în care ofertantul câștigător este obligat să achiziționeze produsele sau serviciile;

14. *garanție comercială* – orice angajament din partea profesionistului sau a unui producător (denumit în continuare garantul) față de consumator, în plus față de obligațiile legale prevăzute la art. 5-14 din Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la garanția legală de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține produsele în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei altei cerințe din declarația privind garanția sau din publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului, cerință care nu este legată de conformitate;

15. *contract auxiliar* – un contract prin care consumatorul obține produsele sau serviciile care fac obiectul unui contract la distanță sau al unui contract în afara spațiilor comerciale, iar aceste produse sau servicii sunt livrate, respectiv prestate de profesionist sau de o parte terță, pe baza unui acord între partea terță respectivă și profesionist.

Art. 3. Domeniul de aplicare. (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică oricărui contract încheiat între un profesionist și un consumator, inclusiv contractelor de furnizare a unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau a unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice, precum și de livrare a unor echipamente terminale care au legătură cu furnizarea serviciului. Ea se aplică și contractelor de furnizare a apei, gazelor naturale, energiei electrice sau energiei termice, inclusiv de către furnizorii publici, în măsura în care aceste utilități sunt furnizate pe bază contractuală.

(2) În cazul în care vreo dispoziție a prezentei ordonanțe de urgență intră în contradicție cu o dispoziție a unui alt act din legislația națională ce transpune un act al Uniunii Europene care reglementează sectoare specifice, dispozițiile acestuia din urmă prevalează și se aplică sectoarelor specifice în cauză.

(3) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică următoarelor contracte:

a) de prestare a unor servicii sociale, printre care cele de cazare socială, de îngrijire a copiilor și de susținere a familiilor și a persoanelor aflate permanent sau temporar în nevoie, inclusiv cele de îngrijire pe termen lung;

b) având ca obiect serviciile de sănătate furnizate pacienților de către cadrele medicale pentru evaluarea, menținerea sau refacerea stării lor de sănătate, inclusiv prescrierea, eliberarea și furnizarea de medicamente și dispozitive medicale, indiferent dacă acestea sunt sau nu furnizate în cadrul unor unități medicale;

c) având ca obiect jocurile de noroc care implică mizarea pe un pot cu valoare pecuniară în jocuri de noroc, inclusiv loterii, jocuri de cazinou și tranzacții de tipul pariurilor;

d) referitoare la servicii financiare;

e) pentru crearea, dobândirea sau transferul unui bun imobil sau al unor drepturi asupra unui bun imobil;

f) având ca obiect construirea unor clădiri noi, transformarea substanțială a unor clădiri existente și închirierea de locuințe în scopuri rezidențiale;

g) care intră sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, republicată;

h) care intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unui sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb;

i) având ca obiect furnizarea alimentelor, băuturilor sau a altor bunuri destinate consumului casnic, livrate fizic de un profesionist care se deplasează frecvent și periodic la locuința, reședința sau locul de muncă al consumatorului;

j)^[1] de prestare a unor servicii de transport de pasageri, cu excepția art. 8 alin. (2) și a art. 22;

k) încheiate prin intermediul automatelor sau incintelor comerciale automatizate;

l) încheiate cu furnizorii de servicii de comunicații electronice prin telefoane publice cu plată, pentru utilizarea acestora, sau încheiate pentru utilizarea unei conexiuni unice, care presupune executarea unei singure prestații, realizată simultan încheierii contractului și nemijlocit prin intermediul telefonului, internetului sau faxului, ca urmare a solicitării consumatorului.

(4) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică în cazul contractelor în afara spațiilor comerciale în care plata ce trebuie efectuată de către consumator este mai mică decât echivalentul în lei a 10 euro la cursul de zi al Băncii Naționale a României, cu excepția art. 9-16 și a art. 18-24 care se aplică și acestor contracte. În cazul contractelor de prestări servicii valoarea contractului este stabilită prin înmulțirea valorii lunare a serviciului cu durata contractului.

(5) Prezenta ordonanță de urgență nu împiedică oferirea de către profesionist a unor condiții contractuale mai avantajoase pentru consumator.

Capitolul II. Informații destinate consumatorilor pentru alte contracte decât contractele la distanță sau contractele în afara spațiilor comerciale

Art. 4. Cerințe în materie de informare pentru alte contracte decât contractele în afara spațiilor comerciale și contractele la distanță. (1) Înainte ca un contract, altul decât un contract la distanță sau un contract în afara spațiilor comerciale, sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, profesionistul trebuie să îi furnizeze

^[1] Lit. j) de la alin. (3) al art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 157/2015.

consumatorului următoarele informații în mod vizibil, lizibil și ușor de înțeles, în cazul în care respectivele informații nu reies în mod evident din context:

a) principalele caracteristici ale produselor sau serviciilor, având în vedere mediul de comunicare, precum și produsele sau serviciile în cauză;

b) identitatea profesionistului, incluzând denumirea sa, adresa poștală la care profesionistul este stabilit, precum și, în cazul în care există, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică ale acestuia la care poate fi efectiv contactat, pentru a-i permite consumatorului să ia rapid legătura cu profesionistul și să comunice cu acesta în mod eficient și, dacă este cazul, adresa poștală și identitatea profesionistului în numele căruia acționează;

c) prețul total al produselor sau serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod rezonabil dată fiind natura produselor sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare sau taxele poștale sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate în avans în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator;

d) după caz, modalitățile de plată, livrare și executare, data până la care profesionistul se angajează să livreze produsele sau să presteze serviciile și politica profesionistului de soluționare a reclamațiilor;

e) în plus față de o mențiune a existenței unei garanții legale de conformitate pentru produse, existența și condițiile privind serviciile postvânzare și garanțiile comerciale, după caz;

f) durata de valabilitate a contractului, după caz, sau, pentru un contract pe durată nedeterminată ori un contract care urmează să fie prelungit în mod automat, condițiile de încetare a contractului și penalitățile aplicabile, dacă este cazul;

g) acolo unde este cazul, funcționalitatea, inclusiv aplicarea unor măsuri tehnice de protecție pentru conținuturile digitale;

h) acolo unde este cazul, orice interoperabilitate relevantă a conținuturilor digitale cu componentele hardware și software de care profesionistul are cunoștință sau se așteaptă în mod rezonabil să aibă cunoștință;

i) despăgubirile aplicabile și procedura de acordare a acestora în cazul nerespectării nivelurilor de calitate convenite și a celorlalte clauze contractuale;

j) opțiunea consumatorului de a se include sau de a nu se include datele sale cu caracter personal în baze de date în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, precum și, în cazul în care acesta optează pentru includerea în registrul abonaților, indicarea datelor în cauză, în conformitate cu prevederile Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și contractelor de furnizare a apei, gazelor naturale sau energiei electrice, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate fixă, a energiei termice sau a conținuturilor digitale care nu sunt livrate pe un suport material.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică contractelor care implică tranzacții care se efectuează cu regularitate zilnic și care sunt puse în execuție imediat, în momentul în care sunt încheiate.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) fac parte integrantă din contract.

Art. 5. Sarcina probei. Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite în prezentul capitol revine profesionistului.

Capitolul III. Informații destinate consumatorilor și dreptul de retragere din contractele la distanță și cele în afara spațiilor comerciale

Art. 6. Cerințe de informare pentru contractele la distanță și cele în afara spațiilor comerciale. (1) Înainte ca un contract la distanță sau în afara spațiilor comerciale sau orice

ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, profesionistul trebuie să îi furnizeze consumatorului următoarele informații în mod clar și inteligibil:

a) principalele caracteristici ale produselor sau serviciilor, având în vedere mediul de comunicare și produsele sau serviciile în cauză;

b) identitatea profesionistului, cum ar fi denumirea sa comercială;

c) adresa poștală la care profesionistul este stabilit, precum și, în cazul în care există, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică ale acestuia la care poate fi efectiv contactat, pentru a-i permite consumatorului să ia rapid legătura cu profesionistul și să comunice cu acesta în mod eficient și, dacă este cazul, adresa poștală și identitatea profesionistului în numele căruia acționează;

d) în cazul în care este diferită de adresa furnizată în conformitate cu lit. c), adresa poștală a locului în care profesionistul își desfășoară activitatea și, după caz, adresa poștală a profesionistului în numele căruia acționează, la care consumatorul poate trimite eventualele reclamații;

e) prețul total al produselor și serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat dinainte în mod rezonabil dată fiind natura produselor sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare, taxele poștale sau de orice altă natură sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate dinainte în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator, inclusiv perioada de valabilitate a ofertei sau a prețurilor. În cazul serviciilor de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului se vor menționa contravaloarea planului tarifar, cu precizarea numărului de minute, a creditului sau a traficului de date inclus, precum și a condițiilor de utilizare a acestora, dacă este cazul, extraopțiunile disponibile și contravaloarea acestora, tarifele pentru apeluri și pentru minutele ori traficul de date suplimentar, după caz, tariful de conectare sau instalare, cu toate taxele incluse. În cazul unui contract pe durată nedeterminată sau al unui contract care include un abonament, prețul total va include costurile totale pe perioada de facturare. În cazul în care aceste contracte sunt taxate la un tarif fix, prețul total va cuprinde și costurile lunare totale. În cazul în care costul total nu poate fi calculat dinainte trebuie indicat modul în care se calculează prețul;

f) costul de utilizare a mijloacelor de comunicare la distanță în vederea încheierii contractului, atunci când este calculat pe baza unui alt tarif decât tariful de bază;

g) modalitățile de plată, livrare, executare, data până la care profesionistul se angajează să livreze produsele sau să presteze serviciile și, după caz, procedura profesionistului de soluționare a reclamațiilor;

h) în cazul în care există un drept de retragere, condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului respectiv, în conformitate cu art. 11 alin. (1), precum și formularul tipizat de retragere, prezentat în partea B din anexă;

i) acolo unde este cazul, informația privind căreia consumatorul va trebui să suporte costul aferent returnării produselor în caz de retragere și, pentru contractele la distanță, dacă produsele, prin însăși natura lor, nu pot fi, în mod normal, returnate prin poștă, costul aferent returnării produselor;

j) în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere după formularea unei cereri în conformitate cu art. 7 alin. (3) sau cu art. 8 alin. (8), informația privind căreia consumatorul este obligat să achite profesionistului costuri rezonabile, în conformitate cu art. 14 alin. (3);

k) în cazul în care dreptul de retragere nu este prevăzut în conformitate cu art. 16, informația conform căreia consumatorul nu va beneficia de un drept de retragere sau, după caz, circumstanțele în care consumatorul își pierde dreptul de retragere;

l) o mențiune referitoare la existența unei garanții legale privind conformitatea produselor;

m) acolo unde este cazul, existența și condițiile de asistență după vânzare acordată consumatorului, serviciile prestate după vânzare și garanțiile comerciale;

n) existența codurilor de conduită relevante, astfel cum sunt definite în art. 2 lit. f) din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare, și modalitatea în care pot fi obținute copii ale acestora, după caz;

o) durata contractului, după caz, sau, dacă contractul este încheiat pe durată nedeterminată sau urmează să fie prelungit în mod automat, condițiile de încetare a contractului, inclusiv penalitățile aplicabile, dacă este cazul;

p) acolo unde este cazul, durata minimă de valabilitate a obligațiilor care îi revin consumatorului conform contractului;

q) acolo unde este cazul, existența și condițiile aferente avansurilor sau altor garanții financiare care trebuie plătite sau oferite de consumator la cererea profesionistului;

r) acolo unde este cazul, funcționalitatea, inclusiv aplicarea unor măsuri tehnice de protecție pentru conținutul digital;

s) acolo unde este cazul, orice interoperabilitate relevantă a conținutului digital cu componentele hardware și software de care profesionistul are cunoștință sau se așteaptă în mod rezonabil să aibă cunoștință;

t) acolo unde este cazul, posibilitatea și modalitatea de a recurge la un mecanism extrajudiciar de depunere și soluționare a reclamațiilor căruia i se supune profesionistul.

(2) Alin. (1) se aplică și contractelor de furnizare a apei, gazelor naturale sau energiei electrice atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate fixă, a energiei termice și a conținuturilor digitale care nu sunt livrate pe un suport material.

(3) În cazul unei licitații, informațiile menționate la alin. (1) lit. b), c) și d) pot fi înlocuite cu datele echivalente privind adjudecătorul.

(4) Informațiile menționate la alin. (1) lit. h), i) și j) pot fi furnizate utilizând formularul tipizat de informare cu privire la retragere prevăzut la partea A din anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență. Profesionistul respectă cerințele în materie de informare stabilite la alin. (1) lit. h), i) și j) dacă a furnizat consumatorului aceste instrucțiuni corect completate.

(5) Informațiile menționate la alin. (1) fac parte integrantă din contractul la distanță sau din contractul în afara spațiilor comerciale și nu pot fi modificate decât în cazul în care părțile contractante decid altfel în mod explicit.

(6) În cazul în care profesionistul nu îndeplinește cerințele în materie de informare cu privire la costuri suplimentare, conform celor menționate la alin. (1) lit. e), sau la costurile aferente returnării produselor, conform celor menționate la alin. (1) lit. i), consumatorul nu suportă respectivele costuri.

(7) Informațiile contractuale se prezintă în limba română într-o formă accesibilă, astfel încât acestea să fie înțelese cu ușurință de consumator, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

(8) Cerințele în materie de informare prevăzute în prezenta ordonanță de urgență completează cerințele de informare cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, și în Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare.

(9) Fără a aduce atingere alin. (8), dacă o dispoziție cu privire la conținutul și modul în care trebuie furnizate informațiile din cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 68/2010, respectiv din cadrul Legii nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare, contravine unei dispoziții din prezenta ordonanță de urgență, prevalează dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(10) Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite în prezentul capitol revine profesionistului.

Art. 7. Condiții de formă pentru contractele în afara spațiilor comerciale. (1) În cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, profesionistul transmite informațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) consumatorului pe suport hârtie sau, în cazul în care consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil. Aceste informații sunt lizibile și redactate într-un limbaj simplu și inteligibil.

(2) Profesionistul furnizează consumatorului un exemplar original al contractului semnat sau confirmarea contractului pe suport hârtie sau, dacă consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil, inclusiv, dacă este cazul, confirmarea acordului prealabil expres al consumatorului în conformitate cu art. 16 lit. m).

(3) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea de apă, gaze naturale, energie electrică, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate fixă, sau de energie termică să înceapă în timpul perioadei de retragere de 14 zile, profesionistul solicită consumatorului să formuleze o astfel de cerere expresă pe un suport durabil.

(4) În cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, unde consumatorul a solicitat expres serviciile profesionistului pentru a efectua lucrări de reparație sau de întreținere, iar profesionistul și consumatorul își îndeplinesc imediat obligațiile contractuale care le revin, iar suma care trebuie plătită de consumator nu depășește echivalentul a 200 euro la cursul Băncii Naționale a României din ziua respectivă:

a) profesionistul furnizează consumatorului informațiile menționate la art. 6 alin. (1) lit. b) și c) și informații referitoare la preț sau la maniera de calculare a prețului, împreună cu o estimare a costului total, pe suport hârtie sau, dacă consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil; profesionistul furnizează informațiile menționate la art. 6 alin. (1) lit. a), h) și k), dar poate opta să nu le furnizeze pe suport hârtie sau pe un alt suport durabil dacă consumatorul își dă acordul expres;

b) confirmarea contractului furnizată în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol conține informațiile menționate la art. 6 alin. (1).

Art. 8. Condiții de formă pentru contractele la distanță. (1) În cazul contractelor la distanță, profesionistul transmite informațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) sau pune la dispoziția consumatorului respectivele informații într-un mod adecvat mijlocului de comunicare la distanță utilizat, folosind un limbaj simplu și inteligibil. În măsura în care respectiva informație este prezentată pe un suport durabil, aceasta trebuie să fie lizibilă.

(2) Dacă un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice obligă consumatorul să plătească, profesionistul aduce la cunoștința consumatorului de o manieră clară și foarte vizibilă, în mod direct, înainte ca acesta să facă comanda, informațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), o) și p). Profesionistul se asigură că, atunci când consumatorul face comanda, acesta din urmă recunoaște în mod explicit că această comandă implică o obligație de a plăti. Dacă pentru a face comanda este necesar să se activeze un buton sau o funcție similară, butonul sau funcția similară este etichetat/tă de o manieră lizibilă doar cu mențiunea „comandă ce implică o obligație de plată” sau o formulare neambiguă corespunzătoare, care să indice că a face comanda implică obligația de a plăti profesionistului. Dacă profesionistul încalcă prevederile prezentului alineat, consumatorul nu are nicio obligație în temeiul contractului sau al comenzii.

(3) Site-urile comerciale indică clar și lizibil, cel mai târziu la începutul procesului de formulare a comenzii, dacă se aplică vreo restricție în ceea ce privește livrarea și care sunt mijloacele de plată acceptate.

(4) În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, profesionistul furnizează prin mijlocul de comunicare respectiv, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile precontractuale referitoare la principalele caracteristici ale produsului sau serviciului, identitatea profesionistului, prețul total, dreptul la retragere, durata contractului și, în cazul contractelor pe

durată nedeterminată, modalitățile de încetare a contractului, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), b), e), h) și o). Celelalte informații menționate la art. 6 alin. (1) sunt furnizate consumatorului de profesionist într-un mod adecvat, în conformitate cu alin. (1) din prezentul articol.

(5) Fără a aduce atingere alin. (4), în cazul în care profesionistul apelează telefonic consumatorul în vederea încheierii unui contract la distanță, profesionistul își declină identitatea la începutul conversației cu consumatorul și, dacă este cazul, declină identitatea persoanei în numele căreia a efectuat apelul telefonic și specifică scopul comercial al apelului.

(6) În cazul în care urmează să se încheie un contract la distanță prin intermediul telefonului, profesionistul trebuie să confirme oferta consumatorului, al cărui angajament începe doar după ce acesta a semnat oferta sau după ce și-a trimis consimțământul scris. Aceste confirmări trebuie făcute pe un suport durabil.

(7) Profesionistul transmite consumatorului confirmarea încheierii contractului, pe un suport durabil, într-un termen rezonabil din momentul încheierii contractului la distanță și cel târziu la momentul livrării produselor sau înainte de începerea prestării serviciului solicitat. Respectiva confirmare include:

a) toate informațiile menționate la art. 6 alin. (1), cu excepția cazului în care profesionistul a transmis deja informațiile respective consumatorului, pe un suport durabil, înaintea încheierii contractului la distanță;

b) acolo unde este cazul, confirmarea acordului prealabil expres al consumatorului și acordul în conformitate cu art. 16 lit. m).

(8) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea de apă, gaze naturale, energie electrică, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat ori cantitate fixă, sau de energie termică să înceapă în timpul perioadei de retragere de 14 zile, profesionistul solicită consumatorului să facă o cerere expresă în acest sens.

(9) Momentul încheierii contractului la distanță îl constituie momentul confirmării, pe un suport durabil, de către profesionist a acceptării comenzii transmise de consumator.

(10) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor privind încheierea prin mijloace electronice a contractelor și comenzile prin internet, astfel cum sunt stabilite la art. 7 și 9 din Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 9. Dreptul de retragere. (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 16, consumatorul beneficiază de o perioadă de 14 zile pentru a se retrage dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract în afara spațiilor comerciale, fără a fi nevoit să justifice decizia de retragere și fără a suporta alte costuri decât cele prevăzute la art. 13 alin. (3) și la art. 14.

(2) Fără a aduce atingere art. 10, perioada de retragere menționată la alin. (1) expiră în termen de 14 zile de la:

a) data încheierii contractului, în cazul contractelor de prestări de servicii;

b) ziua în care consumatorul sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de consumator, intră în posesia fizică a produselor, în cazul contractelor de vânzare, sau:

(i) în cazul în care consumatorul comandă printr-o singură comandă produse multiple care vor fi livrate separat, ziua în care consumatorul sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de consumator, intră în posesia fizică a ultimului produs;

(ii) în cazul livrării unui produs care constă din mai multe loturi sau piese, ziua în care consumatorul sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de consumator, intră în posesia fizică a ultimului produs sau a ultimei piese;

(iii) în cazul contractelor pentru livrarea periodică de produse pe o perioadă de timp determinată, ziua în care consumatorul sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de consumator, intră în posesia fizică a primului produs;

c) în cazul contractelor pentru furnizarea de apă, gaze naturale, energie electrică, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau cantitate stabilită, de energie termică sau de conținuturi digitale care nu sunt livrate pe un suport material, data încheierii contractului.

(3) Părțile contractante își îndeplinesc obligațiile contractuale pe parcursul perioadei de retragere conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 10. Omission of information regarding the right of withdrawal. (1) În cazul în care profesionistul nu a transmis consumatorului informațiile privind dreptul de retragere conform art. 6 alin. (1) lit. h), perioada de retragere expiră la 12 luni de la sfârșitul perioadei inițiale de retragere de 14 zile.

(2) În cazul în care profesionistul a transmis consumatorului informațiile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol în termen de 12 luni de la data menționată la art. 9 alin. (2), perioada de retragere expiră în 14 zile de la data la care consumatorul primește informațiile respective.

Art. 11. Exercise of the right of withdrawal. (1) Înainte de expirarea perioadei de retragere, consumatorul informează profesionistul cu privire la decizia sa de retragere din contract. În acest scop, consumatorul poate alege una dintre următoarele variante:

- a) de a folosi modelul de formular de retragere prevăzut în partea B din anexă;
- b) de a face orice altă declarație neechivocă în care își exprimă decizia de retragere din contract.

(2) Consumatorul și-a exercitat dreptul de retragere în perioada de retragere menționată la art. 9 alin. (2) și la art. 10 în cazul în care comunicarea cu privire la exercitarea dreptului de retragere este transmisă de către consumator înaintea expirării perioadei respective.

(3) Profesionistul poate, în plus față de posibilitățile menționate la alin. (1), să acorde consumatorului opțiunea de a completa și de a transmite în format electronic, pe site-ul profesionistului, fie modelul de formular de retragere prevăzut în partea B din anexă, fie o declarație neechivocă de orice alt tip. În aceste cazuri, profesionistul comunică consumatorului, fără întârziere, pe un suport durabil, confirmarea de primire a formularului de retragere.

(4) Sarcina probei privind exercitarea dreptului de retragere în conformitate cu dispozițiile din prezentul articol revine consumatorului.

Art. 12. Effects of withdrawal. Exercitarea dreptului de retragere pune capăt obligațiilor părților contractuale, după caz:

- a) de a executa contractul la distanță sau contractul în afara spațiului comercial;
- b) de a încheia un contract la distanță sau în afara spațiului comercial, în cazul în care consumatorul a efectuat o comandă.

Art. 13. Obligations of the professional in case of withdrawal. (1) Profesionistul rambursează toate sumele pe care le-a primit drept plată din partea consumatorului, inclusiv, după caz, costurile livrării, fără întârziere nejustificată și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data la care este informat de decizia de retragere din contract a consumatorului în conformitate cu art. 11.

(2) Profesionistul rambursează sumele menționate la alin. (1) folosind aceleași modalități de plată ca și cele folosite de consumator pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care consumatorul a fost de acord cu o altă modalitate de plată și cu condiția de a nu cădea în sarcina consumatorului plata de comisioane în urma rambursării.

(3) Fără a aduce atingere alin. (1), profesionistul nu este obligat să ramburseze costurile suplimentare în cazul în care consumatorul a ales în mod explicit un alt tip de livrare decât livrarea standard oferită de profesionist.

(4) Cu excepția cazului în care profesionistul s-a oferit să recupereze el însuși produsele, în cazul contractelor de vânzare, profesionistul poate amâna rambursarea până la data recepționării produselor care au făcut obiectul vânzării sau până la momentul primirii unei dovezi din partea consumatorului conform căreia acesta a trimis produsele către profesionist, luându-se în considerare data cea mai apropiată.

Art. 14. Obligațiile consumatorului în cazul retragerii. (1) Cu excepția cazului în care profesionistul s-a oferit să recupereze el însuși produsele, consumatorul returnează produsele sau le înmânează profesionistului sau unei persoane autorizate de profesionist să recepționeze produsele, fără întârziere nejustificată și în decurs de cel mult 14 zile de la data la care acesta a comunicat profesionistului decizia sa de retragere din contract în conformitate cu art. 11. Termenul este respectat dacă produsele sunt trimise înapoi de consumator înainte de expirarea perioadei de 14 zile.

(2) Consumatorul suportă doar costurile directe legate de returnarea produselor, cu excepția cazului în care profesionistul acceptă să suporte acele costuri sau în care profesionistul nu a informat consumatorul că aceste costuri trebuie suportate de consumator. În cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, în cazul cărora produsele au fost livrate la domiciliul consumatorului la momentul încheierii contractului, profesionistul preia produsele pe cheltuiala sa dacă produsele, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă.

(3) Consumatorul este responsabil doar în ceea ce privește diminuarea valorii produselor rezultată din manipularea acestora, diferit de ceea ce este necesar pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării produselor. Diminuarea valorii produselor nu trebuie să fie descurajantă pentru consumator în a-și exercita dreptul de retragere. Indiferent de situație, consumatorul nu este responsabil pentru diminuarea valorii produselor în cazul în care profesionistul a omis să îl informeze cu privire la dreptul de retragere în conformitate cu art. 6 alin. (1) lit. h).

(4) Profesionistul trebuie să poată face dovada diminuării valorii produselor care rezultă diferit de ceea ce este necesar pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării produselor.

(5) Atunci când consumatorul își exercită dreptul de retragere după transmiterea cererii în conformitate cu art. 7 alin. (3) sau cu art. 8 alin. (8), consumatorul plătește profesionistului o sumă proporțională cu ceea ce s-a furnizat până la momentul în care consumatorul a informat profesionistul cu privire la exercitarea dreptului de retragere, în raport cu acoperirea totală a contractului. Suma proporțională care trebuie plătită profesionistului de către consumator este calculată pe baza prețului total convenit în contract. Dacă prețul total este excesiv, suma proporțională este calculată pe baza valorii de piață a ceea ce s-a furnizat.

(6) Consumatorul nu suportă costurile pentru:

a) prestarea serviciilor sau furnizarea de apă, gaze naturale sau energie electrică, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilă, sau energie termică furnizată, în totalitate sau parțial, în cursul perioadei de retragere, în una dintre următoarele situații:

(i) profesionistul nu a furnizat informații în conformitate cu art. 6 alin. (1) lit. h) sau i);

(ii) consumatorul nu a cerut expres ca prestarea să înceapă în timpul perioadei de retragere în conformitate cu art. 7 alin. (3) și cu art. 8 alin. (8);

b) furnizarea, în totalitate sau parțial, de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, în una dintre următoarele situații:

(i) consumatorul nu și-a dat acordul prealabil expres cu privire la începerea prestării înainte de sfârșitul perioadei de 14 zile menționate la art. 9;

(ii) consumatorul nu a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își pierde dreptul de retragere în momentul în care își dă consimțământul;

(iii) profesionistul nu a furnizat confirmarea în conformitate cu art. 7 alin. (2) sau cu art. 8 alin. (7).

(7) Cu excepția celor prevăzute la art. 13 alin. (3) și la prezentul articol, exercitarea dreptului de retragere nu atrage răspunderea consumatorului.

Art. 15. Efectele exercitării dreptului de retragere asupra contractelor auxiliare. Fără a aduce atingere art. 63-65 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu

modificările ulterioare, în cazul în care consumatorul exercită dreptul său de retragere din cadrul unui contract la distanță sau al unui contract în afara spațiilor comerciale în conformitate cu art. 9-14 din prezenta ordonanță de urgență, orice contract auxiliar încetează în mod automat, fără costuri pentru consumator, cu excepția celor prevăzute la art. 13 alin. (3) și la art. 14 din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 16. Excepții de la dreptul de retragere. Sunt exceptate de la dreptul de retragere prevăzut la art. 9-15 în ceea ce privește contractele la distanță și contractele în afara spațiilor comerciale următoarele:

a) contractele de prestări de servicii, după prestarea completă a serviciilor, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere după executarea completă a contractului de către profesionist;

b) furnizarea de produse sau servicii al căror preț depinde de fluctuațiile de pe piața financiară pe care profesionistul nu le poate controla și care pot avea loc pe parcursul perioadei de retragere;

c) furnizarea de produse confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar;

d) furnizarea de produse care sunt susceptibile a se deteriora sau a expira rapid;

e) furnizarea de produse sigilate care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator;

f) furnizarea de produse care sunt, după livrare, potrivit naturii acestora, inseparabil amestecate cu alte elemente;

g) furnizarea de băuturi alcoolice al căror preț a fost convenit în momentul încheierii contractului de vânzare, a căror livrare nu poate fi efectuată înainte de 30 de zile și a căror valoare reală depinde de fluctuațiile de pe piață pe care profesionistul nu le poate controla;

h) contractele în cazul cărora consumatorul a solicitat în mod special profesionistului să se deplaseze la domiciliul său pentru a efectua lucrări urgente de reparație sau de întreținere. Dacă, cu ocazia unei astfel de vizite, profesionistul prestează alte servicii în afara celor solicitate în mod expres de consumator sau furnizează alte produse decât piesele de schimb indispensabile pentru executarea lucrărilor de întreținere sau de reparație, dreptul de retragere se aplică respectivelor servicii sau produse suplimentare;

i) furnizarea de înregistrări audio sau video sigilate sau de programe informatice sigilate care au fost desigilate după livrare;

j) furnizarea de ziare, periodice și reviste, cu excepția contractelor de abonament pentru furnizarea de astfel de publicații;

k) contractele încheiate în cadrul unei licitații;

l) prestarea de servicii de cazare, pentru alt scop decât cel rezidențial, transport de mărfuri, închiriere de mașini, catering sau serviciile privind activitățile de agrement, în cazul în care contractul prevede o dată sau o perioadă de executare specifică;

m) furnizarea de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, dacă prestarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere.

Capitolul IV. Alte drepturi ale consumatorilor

Art. 17. Domeniul de aplicare. (1) Art. 18 și 20 se aplică în cazul contractelor de vânzări, cu excepția contractelor de furnizare a apei, gazelor naturale sau energiei electrice, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate fixă, precum și a contractelor de furnizare a energiei termice și a conținutului digital care nu este livrat pe un suport material.

(2)^[1] Art. 21 și 22 se aplică și contractelor de vânzare și de prestări de servicii și contractelor de furnizare de apă, gaze naturale, energie electrică, energie termică sau conținut digital.

Art. 18. Livrare. (1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel cu privire la momentul livrării, profesionistul livrează produsele transferând posesia fizică sau controlul asupra produselor către consumator, fără întârziere nejustificată și, în orice caz, în decurs de cel mult 30 de zile de la încheierea contractului.

(2) În cazul în care profesionistul nu și-a îndeplinit obligația de a livra produsele în momentul convenit cu consumatorul sau în termenul stabilit la alin. (1), consumatorul îi solicită să efectueze livrarea într-un termen suplimentar, corespunzător circumstanțelor. În cazul în care profesionistul nu livrează produsele în termenul suplimentar respectiv, consumatorul are dreptul, după caz, la rezoluțiunea sau rezilierea contractului.

(3) Alineatul (2) nu se aplică contractelor de vânzare în cazul în care profesionistul a refuzat să livreze produsele sau în cazul în care livrarea în termenul convenit este esențială având în vedere toate circumstanțele existente la încheierea contractului sau în cazul în care consumatorul informează profesionistul, înainte de încheierea contractului, că livrarea înainte de sau la o dată precizată este esențială. În aceste cazuri, dacă profesionistul nu livrează produsele în momentul convenit cu consumatorul sau în termenul stabilit la alin. (1), consumatorul are dreptul, după caz, la rezoluțiunea sau rezilierea contractului.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 1549-1554 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, la rezoluțiunea sau, după caz, la rezilierea contractului, profesionistul rambursează fără întârzieri nejustificate toate sumele plătite în temeiul contractului de către consumator și în decurs de cel mult 7 zile de la data la care consumatorul a comunicat profesionistului decizia sa de terminare a contractului.

(5) În plus față de rezoluțiunea sau rezilierea contractului în conformitate cu alin. (2), consumatorul poate recurge la alte căi de atac prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 19.^[2] *Abrogat.*

Art. 20. Transferarea riscului. În cazul contractelor în care profesionistul livrează produsele către consumator, riscul de pierdere sau de deteriorare a produselor este transferat consumatorului în momentul în care acesta sau o parte terță desemnată de acesta, alta decât transportatorul, intră în posesia fizică a produselor. Cu toate acestea, riscul este transferat consumatorului în momentul livrării produselor către transportator, dacă transportatorul a fost însărcinat de către consumator să transporte produsele, iar această opțiune nu a fost oferită de către profesionist, fără a aduce atingere drepturilor consumatorului față de transportator.

Art. 21. Comunicarea prin telefon. (1) În cazul în care un profesionist operează o linie telefonică pentru a putea fi contactat prin telefon cu privire la contractul încheiat, consumatorul nu este obligat să plătească, la contactarea profesionistului, mai mult decât tariful de bază.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului furnizorilor de servicii de comunicații electronice de a taxa aceste apeluri.

Art. 22. Plăți suplimentare. Înainte ca un consumator să încheie un contract sau să accepte o ofertă, profesionistul solicită consimțământul explicit din partea consumatorului cu privire la orice plată suplimentară față de prețul stabilit anterior pentru obligația contractuală principală a profesionistului. În cazul în care profesionistul nu a obținut consimțământul expres al consumatorului, însă l-a dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat pe care consumatorul trebuie să le respingă pentru a evita plata suplimentară, consumatorul poate pretinde rambursarea acestei plăți.

^[1] Alin. (2) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 157/2015.

^[2] Art. 19 a fost abrogat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 157/2015.

Capitolul V. Dispoziții generale

Art. 23. Vânzarea nesolicitată. Consumatorul este scutit de obligația de plată în caz de furnizare nesolicitată de produse, apă, gaze naturale, electricitate, energie termică sau conținut digital sau în caz de prestare nesolicitată de servicii interzise prin art. 4 alin. (4) și prin anexa nr. 1 – Practici comerciale agresive, punctul 6, din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor comerciale incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare. În asemenea cazuri, absența unui răspuns din partea consumatorului în urma unei astfel de furnizări sau prestări nesolicitate nu reprezintă un consimțământ.

Art. 24. Termene. (1) Toate termenele incluse în prezenta ordonanță de urgență se interpretează drept termene exprimate în zile calendaristice.

(2) Dacă un termen exprimat în zile se calculează din momentul în care intervine un eveniment sau se realizează un act, ziua în cursul căreia a avut loc acest eveniment sau se realizează acest act nu se ia în seamă la calculul termenului, cu excepția cazului în care prezenta ordonanță de urgență prevede altfel.

(3) În cazul în care ultima zi a termenului este o zi nelucrătoare, profesionistul prelungește termenul în mod corespunzător.

Art. 25. Caracterul imperativ al legii. (1) Dacă legea aplicabilă contractului este cea a unui stat membru al Uniunii Europene, consumatorii nu pot renunța la drepturile care le sunt conferite prin prezenta ordonanță de urgență.

(2) Orice clauză contractuală prin care se renunță sau se restrâng în mod direct sau indirect drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență nu este obligatorie pentru consumator.

Art. 26. Informare. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va întreprinde măsurile necesare pentru informarea consumatorilor și a profesioniștilor cu privire la dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și, după caz, încurajează profesioniștii și responsabilii de cod, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. g) din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare, să informeze consumatorii cu privire la codurile lor de conduită.

Capitolul VI. Competență, sesizare și control

Art. 27. Sesizare. (1) În vederea asigurării respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență de către profesioniști, persoanele fizice sau organizațiile care, potrivit legii, au un interes legitim, inclusiv organizațiile de consumatori sau organizațiile profesionale, pot fie să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ori Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații în legătură cu încălcările prevederilor prezentei ordonanțe de urgență astfel ca aceasta să decidă asupra reclamațiilor, fie să inițieze acțiuni în justiție împotriva profesioniștilor care au săvârșit sau sunt susceptibili să săvârșescă încălcări ale prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Profesioniștii concurenți pot informa Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sau Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații în legătură cu încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 28. Sancțiuni. (1) Competența constatării contravențiilor și aplicării sancțiunilor revine Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

(2) În sensul alin. (1), autoritățile administrative competente pot fi sesizate, pot constata și aplica sancțiuni după cum urmează:

a) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin reprezentanții împuterniciți, în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (5), inclusiv atunci când acestea constau în fapte care vizează contractele încheiate de consumatori pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului;

b)^[1] Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, prin reprezentanții împuterniciți, în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (5) lit. e)-k), m)-u) și w)-y), atunci când acestea constau în fapte care vizează contractele încheiate de consumatori pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(3) Dispozițiile art. 137, 138 și art. 141 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și f), art. 144, 146, 147 lit. a), art. 149 și 151 din cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, se aplică în mod corespunzător contravențiilor constatate de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații ca urmare a încălcării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate solicita furnizorilor informații, în conformitate cu dispozițiile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012.

(5) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea cerinței de a furniza informații într-un mod vizibil, lizibil și ușor de înțeles, conform părții introductive a art. 4 alin. (1), se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

b) nerespectarea cerințelor de informații precontractuale prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)-j) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

c) nerespectarea cerinței de a include informațiile precontractuale și în cadrul contractelor de furnizare a apei, gazelor naturale sau energiei electrice, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate fixă, a energiei termice sau a conținuturilor digitale care nu sunt livrate pe un suport material, conform art. 4 alin. (2), se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

d) nerespectarea cerinței de a include informațiile precontractuale în cadrul contractului, conform art. 4 alin. (4), se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

e) nerespectarea cerinței de a furniza informații într-un mod clar și inteligibil, conform părții introductive a art. 6 alin. (1), se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a)-t) referitoare la informațiile precontractuale se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (4) referitoare la completarea corectă a instrucțiunilor prevăzute în formularul tipizat de informare cu privire la retragere prevăzut la partea A din anexă, atunci când acesta este utilizat, se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

h) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (5) referitoare la includerea informațiilor precontractuale în cadrul contractului și la situația în care aceste informații pot fi modificate se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

i) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (6) referitoare la situația în care profesionistul nu îndeplinește cerințele în materie de informare se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

^[1] Lit. b) de la alin. (2) al art. 28 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 157/2015.

j) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (7) referitoare la prezentarea informațiilor în limba română într-o formă accesibilă, astfel încât acestea să fie înțelese cu ușurință de consumator, se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

k) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) referitoare la informații, a prevederilor art. 7 alin. (2) referitoare la contract, precum și a prevederilor art. 7 alin. (3) referitoare la solicitarea cererii de începere a prestării unor servicii se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

l) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (4) lit. a) referitoare la informații, precum și a prevederilor art. 7 alin. (4) lit. b) referitoare la informațiile menționate în confirmarea contractului se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

m) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1)-(7) referitoare la informații, precum și a prevederilor art. 8 alin. (8) referitoare la solicitarea de a se face o cerere expresă se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

n) nerespectarea de către profesionist a prevederilor art. 9 alin. (1)-(2) referitoare la dreptul de retragere, precum și a prevederilor art. 9 alin. (3) referitoare la obligațiile contractuale pe parcursul perioadei de retragere se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

o) nerespectarea dreptului de retragere în condițiile art. 10 se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

p) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (3) referitoare la confirmarea de primire a formularului de retragere se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

q) nerespectarea prevederilor art. 12 de a pune capăt obligațiilor părților contractuale în cazul exercitării dreptului de retragere se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

r) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1) și (2) referitoare la obligațiile care revin profesionistului în cazul retragerii, precum și ale art. 13 alin. (4) referitoare la amânarea rambursării se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

s) nerespectarea obligațiilor impuse de art. 14 în condițiile în care consumatorul și-a respectat obligațiile sale se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

t) nerespectarea prevederilor art. 15 referitoare la drepturile consumatorilor în situația exercitării dreptului de retragere din contractele auxiliare se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

u) nerespectarea prevederilor art. 18 referitoare la livrare se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei;

v)^[1] abrogată;

w) nerespectarea prevederilor art. 20 referitoare la riscul de pierdere sau de deteriorare a produselor se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

x) nerespectarea prevederilor art. 21 referitoare la plata tarifului de bază în cazul comunicărilor telefonice se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

y) nerespectarea prevederilor art. 22 referitoare la plăți suplimentare și ale art. 24 alin. (3) referitoare la termene se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (5) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

Art. 30. Intrare în vigoare și aplicare. (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 13 iunie 2014.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică contractelor încheiate după data intrării sale în vigoare.

(3) Contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență li se aplică legislația în vigoare la data încheierii acestora.

^[1] Lit. v) de la alin. (5) al art. 28 a fost abrogată prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 157/2015.

Art. 31. Informarea Comisiei Europene. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor informează Comisia Europeană cu privire la modul de transpunere a art. 3 alin. (4), art. 6 alin. (7) și (8), art. 8 alin. (6) și a art. 9 alin. (3) din prezenta ordonanță de urgență. În situația în care prevederile respective sunt ulterior modificate, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va informa Comisia Europeană cu privire la acestea.

Art. 32. Abrogări. (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

- a) Ordonanța Guvernului nr. 106/1999 privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 5 martie 2008;
- b) Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 7 martie 2008, cu modificările ulterioare.

(2) Trimiterile din actele normative în vigoare la ordonanțele Guvernului abrogate prin alin. (1) se înțeleg ca trimiteri la prezenta ordonanță de urgență.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

4. Legea nr. 193/2000

privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori

republicată în
M. Of. nr. 543 din 3 august 2012

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 34/2014** privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniști, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 427 din 11 iunie 2014).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1) Orice contract încheiat între profesioniști și consumatori pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii va cuprinde clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate.

(2) În caz de dubiu asupra interpretării unor clauze contractuale, acestea vor fi interpretate în favoarea consumatorului.

(3) Se interzice profesioniștilor stipularea de clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Art. 2. (1) Prin *consumator* se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale.

(2) Prin *profesionist* se înțelege orice persoană fizică sau juridică autorizată, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale, precum și orice persoană care acționează în același scop în numele sau pe seama acesteia.

Art. 3. (1) Prevederile prezentei legi se aplică și bonurilor de comandă sau bonurilor de livrare, biletelor, tichetelor și altora asemenea care conțin stipulări sau referiri la condiții generale prestabilite.

(2) Clauzele contractuale prevăzute în temeiul altor acte normative în vigoare nu sunt supuse dispozițiilor prezentei legi.

Capitolul II. Drepturile și obligațiile părților contractante

Art. 4. (1) O clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

(2) O clauză contractuală va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitate consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele standard preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de profesioniști pe piața produsului sau serviciului respectiv.

(3) Faptul că anumite aspecte ale clauzelor contractuale sau numai una dintre clauze a fost negociată direct cu consumatorul nu exclude aplicarea prevederilor prezentei legi pentru

restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a contractului evidențiază că acesta a fost prestabil unilaterial de profesionist. Dacă un profesionist pretinde că o clauză standard preformulată a fost negociată direct cu consumatorul, este de datoria lui să prezinte probe în acest sens.

(4) Lista cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezenta lege redă, cu titlu de exemplu, clauzele considerate ca fiind abuzive.

(5) Fără a încălca prevederile prezentei legi, natura abuzivă a unei clauze contractuale se evaluează în funcție de:

a) natura produselor sau a serviciilor care fac obiectul contractului la momentul încheierii acestuia;

b) toți factorii care au determinat încheierea contractului;

c) alte clauze ale contractului sau ale altor contracte de care acesta depinde.

(6) Evaluarea naturii abuzive a clauzelor nu se asociază nici cu definirea obiectului principal al contractului, nici cu calitatea de a satisface cerințele de preț și de plată, pe de o parte, nici cu produsele și serviciile oferite în schimb, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate într-un limbaj ușor inteligibil.

Art. 5. În cazul contractelor standard preformulate, profesionistul are obligația să remită, la cerere, oricărei persoane interesate un exemplar din contractul pe care îl propune.

Art. 6. Clauzele abuzive cuprinse în contract și constatate fie personal, fie prin intermediul organelor abilitate prin lege nu vor produce efecte asupra consumatorului, iar contractul se va derula în continuare, cu acordul consumatorului, numai dacă după eliminarea acestora mai poate continua.

Art. 7. În măsura în care contractul nu își mai poate produce efectele după înlăturarea clauzelor considerate abuzive, consumatorul este îndreptățit să ceară rezilierea contractului, putând solicita, după caz, și daune-interese.

Capitolul III. Organele abilitate pentru constatarea contravențiilor și soluționarea litigiilor

Art. 8. Controlul respectării dispozițiilor prezentei legi se face de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de specialiști autorizați ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor.

Art. 9. Organele de control efectuează verificări la sesizarea persoanelor prejudiciate prevăzute la art. 2 alin. (1) sau din oficiu.

Art. 10. Profesiștii au obligația de a prezenta organelor de control, în original, contractele încheiate cu consumatorii.

Art. 11. Organele de control abilitate încheie procese-verbale prin care se consemnează faptele constatate cu ocazia verificărilor făcute, precum și articolele din lege încălcate de profesionist.

Art. 12.^[1] (1) În cazul în care constată utilizarea unor contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, organele de control prevăzute la art. 8 vor sesiza tribunalul de la domiciliul

^[1] Forma actuală a art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 38 pct. 1 din Legea nr. 76/2012 (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012) și a fost inclusă în varianta republicată a Legii nr. 193/2000 (M. Of. nr. 543 din 3 august 2012). Art. 38 din Legea nr. 76/2012 a intrat în vigoare la data de 15 februarie 2013.

sau, după caz, sediul profesionistului, solicitând obligarea acestuia să modifice contractele aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive.

(2) La cererea de chemare în judecată va fi anexat procesul-verbal întocmit potrivit art. 11.

(3) Asociațiile pentru protecția consumatorului care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 30 și 32 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, îl pot chema în judecată pe profesionistul care utilizează contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, la instanța prevăzută la alin. (1), pentru ca aceasta să dispună încetarea folosirii acestora, precum și modificarea contractelor aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive. Dispozițiile art. 13 alin. (1) și (4) sunt aplicabile.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu aduc atingere dreptului consumatorului căruia i se opune un contract de adeziune ce conține clauze abuzive de a invoca nulitatea clauzei pe cale de acțiune ori pe cale de excepție, în condițiile legii.

Art. 13.^[1] (1) Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, obligă profesionistul să modifice toate contractele de adeziune în curs de executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), instanța va aplica și amenda contravențională prevăzută la art. 16.

(3) Dacă instanța constată că nu sunt clauze abuzive în contract, va anula procesul-verbal întocmit.

(4) Hotărârea este supusă numai apelului.

Art. 14. Consumatorii prejudiciați prin contracte încheiate cu încălcarea prevederilor prezentei legi au dreptul de a se adresa organelor judecătorești în conformitate cu prevederile Codului Civil și ale Codului de procedură civilă.

Art. 15. În cazul în care părțile contractante aleg ca lege aplicabilă contractului legea unui stat care nu face parte din Uniunea Europeană, iar contractul are o strânsă legătură cu teritoriul României sau cu al altor state membre ale Uniunii Europene și în cazul în care prezenta lege are prevederi mai favorabile pentru consumator, se vor aplica acestea din urmă.

Capitolul IV. Sancțiuni

Art. 16. (1) Constituie contravenție, în măsura în care fapta nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, încălcarea interdicției stipulate la art. 1 alin. (3) și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei.

(2) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 27-29.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 17. Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. La aceeași dată, orice dispoziții contrare se abrogă.

^[1] Forma actuală a art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 38 pct. 2 din Legea nr. 76/2012 (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012) și a fost inclusă în varianta republicată a Legii nr. 193/2000 (M. Of. nr. 543 din 3 august 2012). Art. 38 din Legea nr. 76/2012 a intrat în vigoare la data de 15 februarie 2013.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei Consiliului 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 95 din 21 aprilie 1993.

Art. 17¹.^[1] Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor informează Comisia Europeană cu privire la adoptarea sau menținerea unor prevederi mai stricte în prezenta ordonanță de urgență decât prevederile Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, precum și în legătură cu orice modificare ulterioară a prezentei ordonanțe de urgență, în special în cazul în care respectivele prevederi fie extind testarea caracterului abuziv la clauzele contractuale negociate individual sau la caracterul adecvat al prețului sau remunerației, fie conțin liste de termeni contractuali care vor fi considerați abuzivi.

Anexă

Lista cuprinzând clauzele considerate ca fiind abuzive

(1) Sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care:

a) dau dreptul profesionistului de a modifica unilateral clauzele contractului, fără a avea un motiv întemeiat care să fie precizat în contract.

Prevederile acestei litere nu se opun clauzelor în temeiul cărora un furnizor de servicii financiare își rezervă dreptul de a modifica rata dobânzii plătibile de către consumator ori datorată acestuia din urmă sau valoarea altor taxe pentru servicii financiare, fără o notificare prealabilă, dacă există o motivație întemeiată, în condițiile în care profesionistul este obligat să informeze cât mai curând posibil despre aceasta celelalte părți contractante și acestea din urmă au libertatea de a rezilia imediat contractul.

Prevederile acestei litere nu se opun, de asemenea, clauzelor prin care profesionistul își rezervă dreptul de a modifica unilateral clauzele unui contract cu durată nedeterminată, în condițiile în care profesionistul are obligația de a-l informa pe consumator, printr-o notificare prealabilă transmisă în termen rezonabil, pentru ca acesta din urmă să aibă libertatea de a rezilia contractul;

b) obligă consumatorul să se supună unor condiții contractuale despre care nu a avut posibilitatea reală să ia cunoștință la data semnării contractului;

c) obligă consumatorul să își îndeplinească obligațiile contractuale, chiar și în situațiile în care profesionistul nu și le-a îndeplinit pe ale sale;

d) dau dreptul profesionistului să prelungească automat un contract încheiat pentru o perioadă determinată, prin acordul tacit al consumatorului, dacă perioada-limită la care acesta putea să își exprime opțiunea a fost insuficientă;

e) dau dreptul profesionistului să modifice unilateral, fără acordul consumatorului, clauzele privind caracteristicile produselor și serviciilor care urmează să fie furnizate sau termenul de livrare a unui produs ori termenul de executare a unui serviciu;

f) dau dreptul profesionistului să constate unilateral conformitatea produselor și serviciilor furnizate cu prevederile contractuale;

g) dau dreptul exclusiv profesionistului să interpreteze clauzele contractuale;

h) restrâng sau anulează dreptul consumatorului să pretindă despăgubiri în cazurile în care profesionistul nu își îndeplinește obligațiile contractuale;

i) obligă consumatorul la plata unor sume disproporționate de mari în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către acesta, comparativ cu pagubele suferite de profesionist;

j) restrâng sau anulează dreptul consumatorului de a denunța sau de a rezilia unilateral contractul, în cazurile în care:

^[1] Art. 17¹ a fost introdus prin art. 29 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2014.

- profesionistul a modificat unilateral clauzele prevăzute la lit. e);
- profesionistul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale;
- profesionistul a impus consumatorului, prin contract, clauze referitoare la plata unei sume fixe în cazul denunțării unilaterale;

k) exclud sau limitează răspunderea legală a profesionistului în cazul vătămării sau decesului consumatorului, ca rezultat al unei acțiuni sau omisiuni a profesionistului privind utilizarea produselor și serviciilor;

l) exclud dreptul consumatorului de a întreprinde o acțiune legală sau de a exercita un alt remediu legal, solicitându-i în același timp rezolvarea disputelor în special prin arbitraj;

m) permit în mod nejustificat impunerea unor restricții în administrarea probelor evidente de care dispune consumatorul sau solicitarea unor probe care, potrivit legii, fac obiectul unei alte părți din contract;

n) dau dreptul profesionistului să transfere obligațiile contractuale unei terțe persoane – agent, mandatar etc. –, fără acordul consumatorului, dacă acest transfer servește la reducerea garanțiilor sau a altor răspunderi față de consumator;

o) interzic consumatorului să compenseze o datorie către profesionist cu o creație pe care el ar avea-o asupra profesionistului;

p) prevăd că prețul produselor este determinat la momentul livrării sau permit vânzătorilor de produse ori furnizorilor de servicii dreptul de a crește prețurile, fără ca, în ambele cazuri, să acorde consumatorului dreptul de a anula contractul în cazul în care prețul final este prea mare în raport cu prețul convenit la momentul încheierii contractului.

Prevederile acestei litere nu se opun clauzelor de indexare a prețurilor, atât timp cât sunt legale, cu condiția ca metoda prin care prețurile variază să fie descrisă în mod explicit;

r) permit profesionistului obținerea unor sume de bani de la consumator, în cazul neexecutării sau finalizării contractului de către acesta din urmă, fără a prevedea existența compensațiilor în sumă echivalentă și pentru consumator, în cazul neexecutării contractului de către profesionist;

s) dau dreptul profesionistului să anuleze contractul în mod unilateral, fără să prevadă același drept și pentru consumator;

t) dau dreptul profesionistului să înceteze contractul încheiat pentru o durată nedeterminată fără o notificare prealabilă rezonabilă, cu excepția unor motive întemeiate.

Prevederile acestei litere nu se opun clauzelor prin care furnizorul de servicii financiare își rezervă dreptul de a dispune în mod unilateral încetarea unui contract încheiat pe o perioadă nedeterminată și fără o notificare prealabilă în cazul unui motiv întemeiat, cu condiția ca furnizorul să fie obligat să informeze imediat celelalte părți contractante.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. a), p) și t) nu sunt aplicabile în cazul:

a) tranzacțiilor cu valori mobiliare, instrumentelor financiare și altor produse sau servicii, în cazul în care prețul este legat de fluctuațiile cotației bursiere sau ale indicelui bursier ori ale unei rate de schimb pe piața financiară, pe care vânzătorul sau furnizorul nu le poate controla;

b) contractelor pentru cumpărarea sau vânzarea de devize, cecuri de călătorie, ordine de plată internaționale emise în devize sau alte instrumente de plată internaționale.

5. Legea nr. 363/2007

privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor

publicată în
M. Of. nr. 899 din 28 decembrie 2007

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 130/2010** pentru modificarea art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor (M. Of. nr. 453 din 2 iulie 2010);
- **Legea nr. 33/2015** pentru modificarea Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, precum și pentru completarea art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor (M. Of. nr. 170 din 11 martie 2015);
- **O.G. nr. 37/2015** pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor^[1] (M. Of. nr. 654 din 28 august 2015).

extras

Titlul I. Definirea și interzicerea unor practici comerciale incorecte

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege are drept scop o mai bună funcționare a pieței și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, prin reglementarea practicilor comerciale ce pot aduce atingere intereselor economice ale consumatorilor.

Art. 2. În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în practicile comerciale ce fac obiectul prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale;

b) *comerciant* – orice persoană fizică sau juridică care, în practicile comerciale ce fac obiectul prezentei legi, acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale, precum și orice persoană care acționează în același scop, în numele sau pe seama acesteia;

c) *produs* – orice bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații;

d) *practici ale comercianților în relația cu consumatorii*, denumite în continuare *practici comerciale* – orice acțiune, omisiune, comportament, demers sau prezentare comercială, inclusiv publicitate și comercializare, efectuate de un comerciant, în strânsă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs consumatorilor;

^[1] Potrivit art. III din O.G. nr. 37/2015, prezenta ordonanță intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

e)^[1] *deformarea substanțială a comportamentului economic al consumatorilor* – folosirea unei practici comerciale cu scopul de a afecta în mod considerabil capacitatea consumatorilor de a lua o decizie în cunoștință de cauză, determinându-i astfel să ia o decizie pe care altfel nu ar fi luat-o;

f) *cod de conduită* – acordul sau ansamblul de reguli care nu este impus prin legislație sau dispoziții administrative și care definește comportamentul comercianților care se angajează să îl respecte cu privire la una sau mai multe practici comerciale ori la unul sau mai multe sectoare de activitate;

g) *responsabil de cod* – orice entitate, inclusiv un comerciant sau un grup de comercianți, responsabilă cu întocmirea și revizuirea unui cod de conduită și/sau cu supravegherea respectării acestui cod de către cei care s-au angajat să îl respecte;

h) *diligență profesională* – competența și grija așteptate, în mod rezonabil, de un consumator din partea comercianților, în conformitate cu practicile corecte de piață și/sau cu principiul general al buneicredințe, în domeniul de activitate al acestora;

i) *invitație de a cumpăra* – prezentarea comercială prin care se menționează caracteristicile și prețul produsului într-un mod corespunzător mijloacelor utilizate pentru aceasta și care, prin urmare, permite consumatorului achiziționarea de produse;

j) *influență nejustificată* – folosirea unei poziții de forță față de consumator, de manieră să exercite presiune asupra acestuia, chiar fără a recurge sau a amenința cu recurgerea la forță fizică, într-un mod care limitează semnificativ capacitatea consumatorului de a lua o decizie în cunoștință de cauză;

k) *decizie de tranzacționare* – orice decizie luată de un consumator privind oportunitatea, modalitățile și condițiile de achiziționare a produsului, modalitatea de plată – integrală sau parțială –, păstrarea ori renunțarea la produs sau exercitarea unui drept contractual, aceasta putând conduce ori la acțiunea consumatorului ori la abținerea de a acționa;

l) *profesie reglementată* – activitatea sau ansamblul de activități profesionale pentru care accesul sau exercitarea este condiționată, direct ori indirect, în conformitate cu legislația în vigoare, de deținerea unui document care să ateste nivelul de formare profesională;

m) *consumator mediu* – consumatorul considerat ca fiind rezonabil informat, atent și precaut, ținând seama de factorii sociali, culturali și lingvistici.

Art. 3. (1) Prezenta lege se aplică practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii, astfel cum sunt definite la art. 4, înainte, în timpul și după o tranzacție comercială referitoare la un produs.

(2) Prezenta lege nu aduce atingere:

a) dispozițiilor legale ce reglementează contractele și, în special, prevederilor referitoare la validitatea, întocmirea sau efectele contractelor;

b) dispozițiilor comunitare sau naționale privind aspectele de sănătate și securitate a produselor;

c) dispozițiilor legale ce stabilesc competența instanțelor de judecată;

d) condițiilor de intrare într-o profesie sau de obținere a autorizației pentru desfășurarea acesteia, codurilor deontologice sau altor dispoziții legale specifice ce guvernează profesiunile, în scopul menținerii unui înalt nivel de probitate al acestora;

e) dispozițiilor referitoare la serviciile financiare, astfel cum sunt definite în Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, aprobată prin Legea nr. 399/2004, și nici dispozițiilor referitoare la bunurile imobile, în cazul în care aceste dispoziții sunt mai restrictive sau mai riguroase decât cele din prezenta lege.

^[1] Lit. e) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Legea nr. 33/2015.

(3) Prezenta lege nu se aplică dispozițiilor ce reglementează certificarea și indicarea mărcilor titlurilor în cazul metalelor prețioase.

Capitolul II. Practici comerciale incorecte

Art. 4. (1)^[1] O practică comercială este incorectă dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) este contrară cerințelor diligenței profesionale;

b) deformează sau este susceptibilă să deformeze în mod esențial comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajunge sau căruia i se adresează ori al membrului mediu al unui grup, atunci când o practică comercială este adresată unui anumit grup de consumatori.

(2) Practicile comerciale susceptibile să deformeze în mod esențial comportamentul economic al unui anumit grup vulnerabil de consumatori, clar identificabil, trebuie evaluate din perspectiva membrului mediu al grupului. Grupul de consumatori este cu precădere vulnerabil la respectiva practică sau la produsul la care aceasta se referă, din motive de infirmitate mentală sau fizică, de vârstă sau de credulitate, comportamentul economic al acestuia putând fi în mod rezonabil prevăzut de comerciant. Această prevedere nu aduce atingere practicilor publicitare obișnuite și legitime ce constau în declarații exagerate sau declarații ce nu sunt destinate a fi luate ca atare.

(3) Practicile comerciale incorecte sunt, în special, cele:

- a) înșelătoare, în sensul prevederilor art. 6 și 7;
- b) agresive, în sensul prevederilor art. 8 și 9.

(4) Lista practicilor comerciale care, în orice situație, se consideră incorecte este prevăzută în anexa nr. 1.

Secțiunea 1. Practici comerciale înșelătoare

Art. 5. Practicile comerciale înșelătoare pot fi acțiuni înșelătoare sau omisiuni înșelătoare.

Art. 6. (1) O practică comercială este considerată ca fiind acțiune înșelătoare dacă aceasta conține informații false sau, în orice situație, inclusiv în prezentarea generală, induce în eroare sau este susceptibilă să inducă în eroare consumatorul mediu, astfel încât, în ambele ipoteze, fie îl determină, fie este susceptibilă a-l determina pe consumator să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o, chiar dacă informațiile sunt, în fapt, corecte în raport cu unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- a) existența sau natura produsului;
- b) principalele caracteristici ale produsului, cum ar fi: disponibilitatea, avantajele, riscurile, fabricarea, compoziția, accesoriile, asistența acordată după vânzare și instrumentarea reclamațiilor, modul și data fabricației sau prestării, livrarea, capacitatea de a corespunde scopului, utilizarea, cantitatea, specificațiile, originea geografică sau comercială, rezultatele care se pot obține din utilizarea sa, rezultatele și caracteristicile esențiale ale testelor sau controalelor efectuate asupra produsului;
- c) perioada pentru care comerciantul se angajează, motivele utilizării practicii comerciale și natura desfășurării vânzării, precum și toate declarațiile sau toate simbolurile care ar induce o legătură între produs sau comerciant și o sponsorizare sau o aprobare, direct ori indirect;
- d) prețul sau modul de calcul al prețului ori existența unui avantaj specific al prețului;
- e) necesitatea service-ului, a unei piese separate, a înlocuirii sau a reparării;

^[1] Partea introductivă de la alin. (1) al art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. II pct. 1 din O.G. nr. 37/2015.

f) natura, competențele și drepturile comerciantului sau ale reprezentantului său, cum ar fi: identitatea și patrimoniul, calificările sale, statutul, autorizarea, afilierea sau legăturile sale, drepturile de proprietate industrială, de autor sau comercială ori recompense și distincții primite;

g) drepturile consumatorului, inclusiv dreptul de a beneficia de reparare, de înlocuire sau de restituire a contravalorii ca urmare a rezoluției contractului, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, sau riscurile pe care consumatorul le poate întâmpina.

(2) O practică comercială este, de asemenea, considerată ca fiind acțiune înșelătoare dacă, în contextul prezentării situației de fapt, ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele, determină sau este susceptibilă să determine consumatorul mediu să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o. În acest caz, acțiunea înșelătoare este determinată de:

a) orice activitate de comercializare privind produsul, inclusiv publicitatea comparativă, creând o confuzie cu alt produs, marca, numele sau cu alte semne distinctive ale unui concurent;

b) nerespectarea de către comerciant a obligațiilor prevăzute în codul de conduită pe care s-a angajat să îl respecte, dacă:

(i) angajamentul său nu este o aspirație, ci este ferm și poate fi verificat;

(ii) acesta indică, în cadrul unei practici comerciale, că s-a angajat să respecte codul.

Art. 7. (1) O practică comercială este considerată ca fiind omisiune înșelătoare dacă, în contextul prezentării situației de fapt, ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele acesteia, precum și de limitele mijloacelor de comunicare utilizate pentru transmiterea informației omite o informație esențială necesară consumatorului mediu, ținând cont de context, pentru luarea unei decizii de tranzacționare în cunoștință de cauză și, prin urmare, determină sau este susceptibilă să determine luarea de către consumator a unei decizii de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o.

(2) O practică comercială este, de asemenea, considerată ca fiind omisiune înșelătoare atunci când, ținând cont de aspectele prevăzute la alin. (1), un comerciant ascunde sau oferă într-un mod neclar, neinteligibil, ambiguu ori în contratimp o informație esențială sau nu indică intenția comercială a practicii, în cazul în care aceasta nu rezultă deja din context, și când, în oricare dintre cazuri, consumatorul mediu este determinat sau este susceptibil să fi determinat să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o.

(3) În cazul în care mijloacele de comunicare utilizate pentru transmiterea practicilor comerciale impun limite în spațiu sau în timp, în momentul determinării practicii ca fiind sau nu omisiune înșelătoare, se va ține cont de aceste limite, precum și de orice măsuri luate de către comerciant în vederea punerii informației la dispoziția consumatorului prin alte mijloace.

(4) În cazul unei invitații de a cumpăra, următoarele informații sunt considerate esențiale, dacă nu rezultă deja din context:

a) caracteristicile principale ale produsului, ținând cont de mijlocul de comunicare utilizat și de produs;

b) sediul și celelalte date de identificare ale comerciantului și, în cazul în care acționează pe seama altui comerciant, sediul și celelalte date de identificare ale acestuia;

c) prețul cu toate taxele incluse sau, dacă prețul nu poate fi în mod rezonabil calculat în avans, ținând cont de natura produsului, modalitatea de calcul al acestuia. De asemenea, unde este cazul, toate costurile adiționale pentru transport, livrare sau taxele poștale ori, în cazul în care aceste cheltuieli nu pot fi, în mod rezonabil, calculate în avans, precizarea că pot exista costuri adiționale ce trebuie suportate de consumator;

d) modalitățile de plată, livrare, executare și cercetare a reclamațiilor, dacă acestea diferă de condițiile cerute de diligența profesională;

e) pentru produsele și tranzacțiile ce implică un drept de renunțare sau de reziliere, menționarea acestui drept.

(5) Informațiile prevăzute în legislație, care se referă la prezentările comerciale, inclusiv la publicitate sau comercializare, sunt esențiale. Lista nelimitativă a acestora este cuprinsă în anexa nr. 2.

Secțiunea a 2-a. Practici comerciale agresive

Art. 8. O practică comercială este considerată agresivă dacă, în contextul prezentării situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele, limitează sau este susceptibilă să limiteze în mod semnificativ libertatea de alegere sau comportamentul consumatorului mediu cu privire la produs, prin hărțuire, constrângere, inclusiv prin utilizarea forței fizice sau prin influența nejustificată și, prin urmare, determină sau este susceptibilă să determine consumatorul să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o.

Art. 9. Pentru a determina dacă o practică comercială recurge la hărțuire, constrângere, inclusiv la forță fizică sau la influență nejustificată, se iau în considerare următoarele elemente:

- a) momentul, locul desfășurării, natura și/sau durata acesteia;
- b) recurgerea la amenințare, la un limbaj sau la un comportament abuziv;
- c) exploatarea de către comerciant a unei situații nefericite sau a unei circumstanțe speciale, de o asemenea gravitate încât afectează raționamentul consumatorului mediu și de care comerciantul este conștient, în scopul influențării deciziei consumatorului cu privire la produs;
- d) orice obstacol oneros sau disproporționat, neprevăzut în contract, impus de comerciant, atunci când consumatorul dorește să își exercite drepturile contractuale, inclusiv dreptul de a înceta contractul sau de a schimba produsul ori de a se adresa unui alt comerciant;
- e) orice amenințare cu măsuri, în situația în care acestea nu pot fi luate în mod legal.

Capitolul III. Competență, sesizare și control

Secțiunea 1. Competență și sesizare

Art. 10. (1) În vederea stopării și combaterii practicilor comerciale incorecte, persoanele sau organizațiile care, potrivit legii, au un interes legitim pot fie să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în legătură cu practicile comerciale incorecte pentru ca aceasta să decidă asupra reclamațiilor, fie să inițieze acțiuni în justiție împotriva comercianților care au săvârșit sau sunt susceptibili să săvârșescă practici comerciale incorecte.

(2) Operatorii economici concurenți pot informa Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în legătură cu practicile comerciale incorecte.

Art. 11. (1) Comercianții trebuie să furnizeze dovezi privind exactitatea afirmațiilor în legătură cu practica comercială întreprinsă și sunt obligați, la solicitarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau a instanțelor judecătorești, să le pună acestora la dispoziție documente care să probeze cele afirmate.

(2) În cazul în care documentele nu sunt furnizate în termenul stabilit de solicitanți sau dacă sunt considerate insuficiente, afirmațiile în cauză se consideră inexacte.

Secțiunea a 2-a. Răspunderi și sancțiuni

Art. 12. (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate dispune măsuri conform prezentei legi, prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau prin decizie emisă de conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Ordinul sau decizia emise potrivit alin. (1) se motivează.

(3) Ordinul sau decizia emise potrivit alin. (1) pot fi atacate la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contestarea în instanță nu suspendă de drept executarea măsurilor dispuse.

Art. 13. (1) În măsura în care se consideră necesar, ținând cont de toate interesele implicate și, în special, de interesul public, instanțele judecătorești competente sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor vor dispune, în procedură de urgență, chiar fără a exista o dovadă a unei pierderi sau a unui prejudiciu efectiv ori a intenției sau a neglijenței comerciantului, una dintre următoarele măsuri:

a) încetarea sau instituirea procedurilor legale corespunzătoare pentru încetarea practicilor comerciale incorecte;

b) interzicerea sau instituirea procedurilor legale corespunzătoare pentru încetarea practicilor comerciale incorecte, chiar dacă acestea nu au fost încă puse în practică, dar acest lucru este iminent;

c) transmiterea de către Consiliul Național al Audiovizualului, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării, a datelor de identificare a persoanelor fizice sau juridice implicate în realizarea publicității audiovizuale, considerată a fi o practică comercială incorectă, precum și o copie a materialului publicitar difuzat.

(2) În cazul în care, în vederea eliminării efectelor practicilor comerciale incorecte, s-a dispus încetarea, respectiv interzicerea acestora, iar hotărârea judecătorească prin care s-a dispus această măsură a rămas definitivă și irevocabilă ori ordinul, respectiv decizia emisă potrivit art. 12 alin. (1) nu a fost atacată potrivit art. 12 alin. (3), instanța care a emis hotărârea definitivă și irevocabilă, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, poate solicita:

a) publicarea acesteia, integral sau parțial, în forma pe care o consideră adecvată;

b) publicarea unui comunicat rectificator. Comunicatul rectificator trebuie să cuprindă sediul și celelalte date de identificare ale comerciantului, practica incorectă săvârșită, data la care a fost săvârșită, precum și măsurile dispuse.

(3) Publicarea, în condițiile prevăzute la alin. (2), se va face, în toate cazurile, într-un ziar de largă circulație, pe cheltuiala comerciantului.

Art. 14. (1) Prezenta lege nu exclude controlul pe care responsabilii codurilor de conduită îl pot efectua, în conformitate cu prevederile din codurile de conduită pe care comercianții s-au angajat să le respecte.

(2) Efectuarea controlului prevăzut la alin. (1) nu exclude și nu limitează dreptul consumatorilor, al asociațiilor sau al concurenților de a sesiza responsabilul de cod și nici dreptul consumatorilor sau al asociațiilor de a se adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor ori instanței judecătorești competente.

Art. 15. (1)^[1] Utilizarea de către comercianți a unor practici comerciale incorecte este interzisă, constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, pentru utilizarea practicilor comerciale incorecte definite la art. 4 alin. (1) și (2);

b) cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei, pentru utilizarea practicilor comerciale înșelătoare definite la art. 6 și 7, precum și pentru utilizarea oricăreia dintre practicile enumerate în anexa nr. 1 la paragraful «Practici comerciale înșelătoare»;

c) cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, pentru utilizarea practicilor comerciale agresive definite la art. 8 și 9, precum și pentru utilizarea oricăreia dintre practicile enumerate în anexa nr. 1 la paragraful «Practici comerciale agresive».

^[1] Alin. (1) al art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 2 din O.G. nr. 37/2015.

(2)^[1] Nerespectarea măsurilor dispuse prin ordinul sau decizia prevăzute la art. 12 alin. (1) se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute de prezenta lege se constată la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor care, potrivit legii, au un interes legitim ori din oficiu, de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(4) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constatatator poate propune ca sancțiune complementară suspendarea activității până la încetarea practicii comerciale incorecte.

(5) Sancțiunea complementară propusă pentru a fi aplicată potrivit alin. (4) se dispune prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau prin decizie emisă de conducătorii unităților cu personalitate juridică din subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, fiind aplicabile dispozițiile art. 12 alin. (3) și (4).

Art. 16. Contravențiilor prevăzute la art. 15 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

[...]

Titlul III. Dispoziții finale

Art. I. În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în aplicarea dispozițiilor titlului I, Guvernul, prin organismele sale specializate, va elabora norme și reglementări specifice, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. II. În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba prin hotărâre regulamentul privind înființarea și funcționarea centrelor de consultanță și informare ale consumatorilor, precum și modul de constituire a surselor de finanțare ale acestora.

Art. III. (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va informa prin mass-media consumatorii în legătură cu dispozițiile titlului I.

(2) La solicitarea operatorilor economici, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va oferi acestora consultanță în realizarea unor coduri de conduită.

Art. IV. (1) Până la data de 12 iunie 2013 pot fi aplicate dispoziții mai restrictive decât cele din prezenta lege, dispoziții apărute ca urmare a transunerii unor directive cu clauze minime de armonizare.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va notifica Comisiei Europene dispozițiile legale la care se face referire la alin. (1).

Art. V. Următoarele acte normative se vor republica, dându-se textelor o nouă numerotare:

a) Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/2003, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

b) Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificarea adusă prin prezenta lege;

c) Ordonanța Guvernului nr. 106/1999 privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 31 august 1999,

^[1] Alin. (2) al art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 33/2015.

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 60/2002, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

d) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 29 iunie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002, precum și cu modificarea adusă prin prezenta lege;

e) Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 1 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificarea adusă prin prezenta lege;

f) Legea nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 16 noiembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

g) Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

h) Legea pomiculturii nr. 348/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 28 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

i) Legea nr. 30/2006 privind regulile de sănătate publică la folosirea ciupercilor din flora spontană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 7 martie 2006, cu modificările ulterioare;

j) Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 august 2004, aprobată prin Legea nr. 399/2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

k) Legea nr. 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 22 iunie 2004, cu modificarea adusă prin prezenta lege;

l) Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

m) Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.014 din 20 decembrie 2006, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

n) Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 18 noiembrie 2003, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

o) Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 25 iunie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

p) Ordonanța Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 7 iunie 2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

r) Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege;

s) Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 6 aprilie 2006, cu modificările ulterioare;

ș) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 22 noiembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările și completările ulterioare;

t) Ordonanța Guvernului nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comercializării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 1 septembrie 1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 123/1995, cu modificările și completările ulterioare;

ț) Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2006;

u) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 21 aprilie 2000, aprobată prin Legea nr. 38/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. Titlul I din prezenta lege transpune prevederile Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 149 din 11 iunie 2005.

Art. VII. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Anexa nr. 1

Practici comerciale considerate incorecte în orice situație

I. Practici comerciale înșelătoare

1. Afirmarea de către comerciant că este parte semnatară a unui cod de conduită, în cazul în care nu este.

2. Afișarea unui certificat, a unei mărci de calitate sau a unui echivalent fără a fi obținut autorizația necesară.

3. Afirmarea că un cod de conduită a primit aprobarea unui organism public sau a unui alt organism, în cazul în care aceasta nu a fost primită.

4. Afirmarea că un comerciant, inclusiv practicile sale comerciale, sau că un produs a fost agreat, aprobat ori autorizat de un organism public sau privat, în cazul în care nu este adevărat, ori afirmarea că a fost agreat, aprobat sau autorizat fără a respecta condițiile de agreare, aprobare sau autorizare.

5. Lansarea unei invitații de a cumpăra produse la un anumit preț, în cazul în care comerciantul nu dezvăluie existența unor motive rezonabile în baza cărora ar aprecia că nu va putea să furnizeze, el însuși sau prin intermediul altui comerciant, acele produse sau produse similare la același preț, pentru o perioadă și într-o cantitate rezonabile, avându-se în vedere produsul, amploarea reclamei și prețul oferit.

6. ^[1] Lansarea unei invitații de a cumpăra produse la un anumit preț, pentru ca apoi, în scopul promovării unui produs diferit, comerciantul să recurgă la una dintre următoarele fapte:

a) refuzul prezentării articolului care a făcut obiectul publicității;

b) refuzul luării comenzii privind respectivul articol sau al livrării în cadrul unui termen rezonabil;

c) prezentarea unui eșantion cu defecte.

7. Afirmarea falsă că un produs nu va fi disponibil decât pentru o perioadă foarte limitată de timp sau că nu va fi disponibil decât în anumite condiții, pentru o perioadă foarte limitată,

^[1] Pct. 6, 8 și 14 din parag. Practici comerciale înșelătoare sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4. din Legea nr. 33/2015.

în scopul obținerii unei decizii imediate și al lipsirii consumatorilor de alte posibilități sau de un termen suficient pentru a putea face o alegere în cunoștință de cauză.

8. Angajamentul comerciantului de a furniza un serviciu postvânzare către consumatori, atunci când comerciantul a comunicat cu aceștia, înaintea încheierii tranzacției, într-o limbă ce nu este limba oficială a statului membru în care acesta este stabilit și, ulterior, a furnizat respectivul serviciu numai în altă limbă, fără însă a informa în mod clar consumatorii cu privire la aceasta, înainte de angajarea în tranzacție.

9. Afirmarea sau crearea impresiei că un produs poate fi în mod legal vândut, în situația în care acest lucru nu este posibil.

10. Prezentarea drepturilor oferite consumatorilor prin lege ca o caracteristică distinctă a ofertei comerciantului.

11. Utilizarea unui context editorial în mass-media, în vederea promovării unui produs pentru a cărui reclamă comerciantul a plătit, fără însă ca aceasta să se precizeze clar fie în cuprins, fie prin imagini sau sunete ușor de identificat de către consumator (publicitate mascată). Această dispoziție nu aduce atingere prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

12. Lansarea de afirmații inexacte cu privire la natura și amploarea riscului pentru securitatea personală a consumatorului sau a familiei acestuia, în situația în care consumatorul nu achiziționează produsul.

13. Promovarea, cu intenția de a induce în eroare consumatorul, a unui produs care se aseamănă cu un alt produs fabricat de un anumit producător, astfel încât consumatorul să creadă că produsul este fabricat de acest producător.

14. Crearea, operarea sau promovarea unui sistem promoțional piramidal, în care consumatorul oferă o contraprestație, inclusiv în produse, servicii sau bani, în schimbul posibilității de a primi compensație, ce provine în special ca urmare a introducerii unui alt consumator în sistem decât ca urmare a vânzării sau consumului produselor.

15. Afirmarea de către un comerciant că își încetează activitatea sau se stabilește în altă parte, atunci când acest lucru nu este adevărat.

16. Afirmarea că un produs poate facilita câștiguri la jocurile de noroc.

17. Falsa afirmație că produsul poate vindeca boli, disfuncții sau malformații.

18. Transmiterea de informații inexacte cu privire la condițiile oferite de piață sau la posibilitatea achiziționării produsului, cu intenția de a determina consumatorul să cumpere produsul în condiții mai puțin favorabile decât în condițiile normale ale pieței.

19. Afirmarea, în cadrul unei practici comerciale, că se va organiza un concurs sau se va oferi un premiu în scopuri promoționale, fără însă a acorda premiul promis sau un echivalent rezonabil.

20. Descrierea unui produs ca fiind „gratis”, „fără costuri” sau într-un mod similar, în cazul în care consumatorul trebuie să suporte alte costuri, în afară de costurile inevitabile ce rezultă din răspunsul la practica comercială și din plata pentru livrarea sau ridicarea produsului.

21. Includerea în materialele publicitare a unei facturi sau a unui document similar referitor la plată, prin care se dă consumatorului impresia că acesta a comandat deja produsul promovat, când, de fapt, acesta nu l-a comandat.

22. Afirmarea falsă sau crearea impresiei că acțiunile comerciantului nu sunt legate de activitățile sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale, sau falsa prezentare a calității sale de consumator.

23. Crearea impresiei false că service-ul postvânzare cu privire la un produs este disponibil într-un stat membru, altul decât cel în care produsul este vândut.

II. Practici comerciale agresive

1. Crearea impresiei consumatorului că nu poate părăsi sediul comerciantului până când nu se întocmește un contract.

2. Efectuarea personală de vizite la locuința consumatorului, ignorând solicitarea acestuia de a pleca sau de a nu se întoarce, cu excepția situațiilor legitime și în măsură justificată, conform legislației naționale, pentru punerea în aplicare a unei obligații contractuale.

3. Solicitarea persistentă și nedorită, prin intermediul telefonului, faxului, e-mailului sau prin alte mijloace de comunicare la distanță, cu excepția situațiilor legitime și în măsură justificată, conform legislației naționale, pentru punerea în aplicare a unei obligații contractuale. Dispozițiile prezentului punct se pun în aplicare fără a încălca prevederile art. 15 și 16 din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/2003, ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (1)-(3) din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare.

4. Solicitarea de la un consumator care dorește să execute o poliță de asigurare de a aduce documente care nu pot fi considerate în mod rezonabil relevante, pentru a stabili dacă pretenția este validă, sau lipsa sistematică a răspunsului la corespondența pertinentă, cu scopul de a determina un consumator să renunțe la exercitarea drepturilor sale contractuale.

5. Includerea într-o reclamă a unui îndemn direct adresat copiilor să cumpere produsele promovate sau să își convingă părinții ori alți adulți să cumpere produsele promovate. Dispozițiile acestui punct se aplică fără a încălca prevederile art. 33 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

6. Solicitarea unei plăți imediate sau ulterioare pentru returnarea ori păstrarea în condiții sigure a produsului furnizat de comerciant, dar nesolicitat de consumator, cu excepția cazului în care produsul este un înlocuitor furnizat în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/2003.

7. Informarea explicită a consumatorului că, în cazul în care acesta nu cumpără produsul sau serviciul, comerciantul riscă să își piardă serviciul ori mijloacele de trai.

8. Crearea falsei impresii consumatorului că a câștigat deja, va câștiga sau că, dacă va face un anumit lucru, va câștiga un premiu sau un alt beneficiu echivalent, când, în realitate, este valabilă una dintre următoarele situații:

a) nu există niciun premiu sau un alt beneficiu echivalent;

b)^[1] orice acțiune întreprinsă în vederea solicitării premiului sau a altui beneficiu echivalent este condiționată de plata unei sume de bani ori de suportarea unui cost de către consumator.

Anexa nr. 2

Dispoziții din legislația națională ce stabilesc reguli în materie de publicitate și de comunicare comercială

1. Art. 3 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/2003

2. Art. 6-10 din Ordonanța Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 7 iunie 2007

3. Art. 4 alin. (5) din Legea nr. 282/2004 privind protecția dobânditorilor cu privire la unele aspecte ale contractelor purtând asupra dobândirii unui drept de utilizare pe durată limitată a

^[1] Lit. b) de la pct. 8 din parag. Practici comerciale agresive este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5. din Legea nr. 33/2015.

unor bunuri imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 30 iunie 2004

4. Art. 6 și 7 din Hotărârea Guvernului nr. 947/2000 privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 25 octombrie 2000

5. Art. 5 din Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004

6. Art. 4-6 din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 august 2004, aprobată prin Legea nr. 399/2004

7. Art. 5 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 29 noiembrie 2006

8. Art. 73, art. 184, art. 185 alin. (1), art. 187 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare

9. Art. 12 alin. (16)-(19) și art. 241 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare

10. Art. 1-6 și art. 8 alin. (1) și (2) din anexa la Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.111/2004 pentru punerea în aplicare a Normelor privind informațiile pe care asigurătorii și intermediarii în asigurări trebuie să le furnizeze clienților, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.243 din 23 decembrie 2004

11. Art. 40¹ din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare

12. Art. 21 și 93 din Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 și 312 bis din 6 aprilie 2006

13. Art. 792-811 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

6. O.G. nr. 38/2015

privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți

publicată în
M. Of. nr. 654 din 28 august 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.9 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum),

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Obiect. Prezenta ordonanță creează cadrul legal, astfel încât reclamațiile împotriva comercianților să poată fi prezentate voluntar de către consumatori entităților care aplică proceduri de soluționare alternativă a litigiilor într-un mod independent, imparțial, transparent, eficace, rapid și echitabil, în scopul asigurării unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și a bunei funcționări a pieței.

Art. 2. Domeniul de aplicare. (1) Prezenta ordonanță se aplică procedurilor de soluționare extrajudiciară a litigiilor naționale și transfrontaliere izvorâte din contractele de vânzări sau din contractele de prestări de servicii încheiate între un comerciant care desfășoară activități în România și un consumator rezident în Uniunea Europeană prin intervenția unei entități de soluționare alternativă a litigiilor, care propune sau impune o soluție și care acționează în România.

(2) Prezenta ordonanță nu se aplică:

- a) procedurilor de soluționare a reclamațiilor consumatorilor derulate de comercianți prin proceduri proprii;
- b) serviciilor neeconomice de interes general;
- c) litigiilor între comercianți;
- d) negocierilor directe între consumator și comerciant;
- e) încercărilor efectuate de un judecător de a soluționa un litigiu pe parcursul procedurii judiciare referitoare la respectivul litigiu;
- f) procedurilor inițiate de un comerciant împotriva unui consumator;
- g) serviciilor de sănătate prestate pacienților de către cadre medicale pentru evaluarea, menținerea sau refacerea stării lor de sănătate, inclusiv prescrierea, eliberarea și furnizarea de medicamente și dispozitive medicale;
- h) unităților și instituțiilor publice de învățământ postliceal sau superior.

(3) Prezenta ordonanță instituie cerințe armonizate de calitate pentru entitățile de soluționare alternativă a litigiilor și pentru procedurile de soluționare alternativă a litigiilor pentru a asigura că, după punerea sa în aplicare, consumatorii au acces la mecanisme de soluționare extrajudiciară a litigiilor de înaltă calitate, transparente, eficace și echitabile.

Art. 3. Definiții. (1) În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, așa cum sunt definite la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) *comerciant* – orice persoană fizică sau juridică, publică ori privată, care acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale, precum și orice persoană care acționează în același scop, în numele sau pe seama acesteia;

c) *contract de vânzare* – orice contract în temeiul căruia comerciantul transferă sau se angajează să transfere proprietatea asupra unor produse către consumator, iar consumatorul plătește ori se angajează să plătească prețul acestora, inclusiv orice contract care are drept obiect atât produse, cât și servicii conexe acestora;

d) *contract de prestări de servicii* – orice contract, altul decât un contract de vânzare, în temeiul căruia comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze un serviciu consumatorului, iar acesta plătește ori se angajează să plătească prețul acestuia;

e) *litigiu național* – un litigiu care rezultă dintr-un contract de vânzare sau de prestare de servicii, în cazul în care consumatorul, în momentul în care comandă astfel de produse sau servicii, își are reședința în același stat membru în care este stabilit comerciantul;

f) *litigiu transfrontalier* – un litigiu care rezultă dintr-un contract de vânzare sau de prestare de servicii, în care consumatorul, în momentul în care comandă astfel de produse sau servicii, își are reședința într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât cel în care este stabilit comerciantul;

g) *procedura de soluționare alternativă a litigiilor*, denumită în continuare *procedura SAL* – o procedură, astfel cum este menționată la art. 2, care îndeplinește cerințele prezentei ordonanțe și este aplicată de o entitate de soluționare alternativă a litigiilor;

h) *entitate de soluționare alternativă a litigiilor*, denumită în continuare *entitate SAL* – structură care oferă soluționarea unui litigiu printr-o procedură SAL și care poate funcționa exclusiv în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în cadrul unei autorități publice centrale sau a unei autorități administrative autonome cu responsabilități în domeniul protecției consumatorilor. În domeniul bancar, entitate SAL este Centrul de soluționare alternativă a litigiilor înființat conform art. 21. Entitățile SAL sunt înscrise pe listă în conformitate cu art. 31 alin. (2);

i) *autoritate competentă* – Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri;

j) *platforma europeană de soluționare online a litigiilor*, denumită în continuare *platforma SOL* – instrument digital creat de Comisia Europeană pentru a facilita soluționarea independentă, imparțială, transparentă, eficientă, rapidă și echitabilă, pe cale extrajudiciară, a litigiilor care privesc obligațiile contractuale rezultate din contractele de vânzare sau de prestare de servicii online dintre un consumator care își are reședința în Uniune și un comerciant stabilit în Uniune, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulament privind SOL în materie de consum).

(2) Un comerciant este stabilit:

a) în locul în care își desfășoară activitatea profesională, dacă este vorba despre o persoană fizică;

b) în locul în care își are sediul social sau în care își desfășoară în principal activitatea, inclusiv o sucursală, agenție sau o altă unitate, dacă este vorba despre o societate sau o altă persoană juridică ori despre o asociație de persoane fizice sau juridice.

(3) O entitate SAL este stabilită în locul în care structura care derulează procedura SAL își desfășoară activitatea.

Art. 4. Relația cu alte acte juridice. (1) În absența unor dispoziții contrare, în cazul în care o dispoziție a acesteia se află în contradicție cu o dispoziție prevăzută într-un alt act normativ

care transpune un act juridic al Uniunii Europene și care privește proceduri referitoare la căile de atac extrajudiciare inițiate de un consumator împotriva unui comerciant, dispozițiile din prezenta ordonanță prevalează.

(2) Prezenta ordonanță nu aduce atingere Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Dispozițiile art. 25 nu aduc atingere dispozițiilor privind informarea consumatorilor cu privire la căile de atac extrajudiciare conținute în alte acte normative ce transpun acte juridice ale Uniunii Europene.

(4) Dispozițiile prezentei ordonanțe nu aduc atingere prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002.

(5) Dispozițiile prezentei ordonanțe nu aduc atingere dreptului persoanelor de a se adresa instanțelor judecătorești competente.

Capitolul II. Dispoziții privind entitățile SAL și procedurile SAL

Art. 5. Accesul la entitățile SAL și la procedurile SAL. (1) Litigiile care intră sub incidența prezentei ordonanțe și care implică comercianți care desfășoară activități în România pot fi prezentate unei entități SAL care îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Entitățile SAL îndeplinesc următoarele cerințe:

a) administrează un site internet actualizat care permite părților să aibă cu ușurință acces la informațiile referitoare la procedura SAL și care permite consumatorilor să prezinte online o reclamație și documentele justificative necesare;

b) furnizează, la cerere părților, pe un suport durabil, informațiile prevăzute la lit. a);

c) permit consumatorului să prezinte o reclamație în scris, pe suport hârtie sau pe alt suport durabil, după caz;

d) permit schimbul de informații dintre părți prin mijloace electronice sau prin poștă, după caz;

e) acceptă atât litigii naționale, cât și litigii transfrontaliere, inclusiv litigiile reglementate de Regulamentul (UE) nr. 524/2013;

f) se asigură că prelucrarea datelor cu caracter personal este în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu Ordinul Avocatului Poporului nr. 75/2002 privind stabilirea unor măsuri și proceduri specifice care să asigure un nivel satisfăcător de protecție a drepturilor persoanelor ale căror date cu caracter personal fac obiectul prelucrărilor.

(3) În situația în care nu există o entitate de soluționare a litigiilor competentă pentru anumite sectoare de activitate, poate fi creată o entitate SAL complementară, conform prevederilor alin. (1), care să fie competentă să soluționeze litigiile din cadrul respectivelor sectoare de activitate.

(4) Entitățile SAL pot refuza instrumentarea unui anumit litigiu din următoarele motive:

a) consumatorul nu a încercat să contacteze comerciantul în cauză pentru a discuta reclamația sa și nu a căutat, ca un prim pas, să rezolve diferendul direct cu comerciantul;

b) litigiul este promovat cu rea-credință sau este ofensator;

c) litigiul este sau a fost analizat anterior de către o altă entitate SAL sau de către o instanță judecătorească;

d) consumatorul nu a prezentat reclamația entității SAL în termen de un an de la data la care acesta, după caz, a prezentat reclamația comerciantului sau de la data săvârșirii faptei ce a dat naștere litigiului ori, în cazul faptelor continue, de la data încetării acestora;

e) instrumentarea unui astfel de litigiu ar afecta în mod grav funcționarea eficientă a entității SAL;

f) entitatea SAL sesizată nu este competentă să soluționeze litigiul.

(5) În cazul în care o entitate SAL nu poate analiza o reclamație care i-a fost înaintată, entitatea SAL respectivă prezintă ambelor părți o explicație privind motivele neanalizării litigiului în termen de 21 de zile calendaristice de la primirea dosarului de reclamație.

(6) Refuzul examinării unui anumit litigiu, potrivit alin. (4), nu trebuie să afecteze accesul consumatorilor la procedurile SAL, inclusiv în cazul litigiilor transfrontaliere.

(7) În cazul în care o entitate SAL nu poate examina o reclamație care i-a fost prezentată, conform alin. (4) și procedurilor proprii stabilite potrivit prevederilor alin. (8), o altă entitate SAL poate decide dacă să primească sau să nu primească reclamația consumatorului, la cererea acestuia.

(8) Entitățile SAL stabilesc prin reguli procedurale motivele în baza cărora refuză instrumentarea unui anumit litigiu.

Art. 6. Expertiză, independență și imparțialitate. (1) Persoanele fizice responsabile din cadrul SAL au expertiza necesară și sunt independente și imparțiale. Aceasta se realizează prin faptul că aceste persoane:

a) dispun de cunoștințele și aptitudinile necesare în domeniul procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor sau al soluționării judiciare a litigiilor în materie de consum, precum și de o bună înțelegere generală a legislației;

b) sunt desemnate pentru un mandat cu o durată suficientă, dar nu mai mică de 3 ani, pentru a asigura independența acțiunilor lor, și nu pot fi eliberate din funcție fără motive întemeiate;

c) nu primesc niciun fel de instrucțiuni de la oricare dintre părți sau de la reprezentanții acestora;

d) sunt remunerate într-un mod care nu este legat de rezultatul procedurii SAL;

e) comunică fără întârziere entității SAL orice circumstanță care le poate afecta sau poate fi considerată ca afectându-le independența și imparțialitatea sau care poate da naștere unui conflict de interese cu oricare dintre părțile litigiului pe care trebuie să îl soluționeze. Obligația de a comunica astfel de elemente este o obligație permanentă pe tot parcursul procedurii SAL.

(2) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11 alin. (1), entitățile SAL dispun de proceduri care garantează că, în cazul situațiilor menționate la alin. (1) lit. e):

a) persoana fizică responsabilă cu procedura SAL este înlocuită de altă persoană fizică abilitată, căreia i se încredințează desfășurarea procedurii SAL;

b) în cazul în care măsura prevăzută la lit. a) nu este posibilă, persoana fizică respectivă se abține de la desfășurarea procedurii SAL și, după caz, entitatea SAL propune părților să înainteze litigiul unei alte entități SAL competente;

c) în cazul în care măsura prevăzută la lit. b) nu este posibilă, circumstanțele sunt comunicate imediat părților, iar persoana fizică respectivă poate continua desfășurarea procedurii SAL numai dacă părțile nu au obiecții cu privire la acest lucru după ce au fost informate cu privire la circumstanțe și la dreptul lor de a formula obiecțiuni.

(3) Entitățile SAL pot să ofere formare pentru persoanele fizice responsabile de SAL. În cazul în care se oferă astfel de formare, autoritatea competentă monitorizează schemele de formare stabilite de entitățile SAL pe baza informațiilor care le sunt comunicate în conformitate cu art. 18 alin. (4) lit. g).

(4) Structurile din cadrul autorităților publice centrale sau din cadrul autorităților administrative autonome desemnate să deruleze proceduri SAL, precum și centrul SAL din domeniul bancar își desfășoară activitatea independent de structurile și activitățile de supraveghere și control piață.

(5) În domeniul bancar, în plus față de cerințele generale prevăzute la alin. (1) și (2), procedurile îndeplinesc următoarele cerințe specifice:

a) persoanele fizice responsabile cu soluționarea litigiilor sunt numite de un organism colegial compus dintr-un număr egal de reprezentanți ai organizațiilor de consumatori și

reprezentanți ai comerciantului sau fac parte din organismul respectiv, numirea fiind rezultatul unei proceduri transparente;

b) persoanele fizice responsabile cu soluționarea litigiilor se angajează să nu lucreze pentru comerciant, pentru o organizație profesională sau o asociație de întreprinderi din care face parte comerciantul pentru o perioadă de 3 ani după ce mandatul lor în cadrul entității de soluționare a litigiilor a ajuns la final;

c) entitatea de soluționare a litigiilor nu are nicio legătură ierarhică sau funcțională cu comerciantul, este clar separată de entitățile operaționale ale comercianților și are la dispoziție un buget suficient pentru a-și îndeplini sarcinile, care este separat de bugetul general al comercianților;

d) în cazul în care persoanele fizice responsabile de SAL sunt angajate sau remunerate exclusiv de o organizație profesională din care face parte comerciantul, acestea au la dispoziție un buget alocat separat, suficient pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

Art. 7. Transparență. (1) Entitățile SAL publică pe site-urile lor internet, pe suport durabil dacă se solicită, și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate, informații clare și ușor de înțeles, privind:

a) datele lor de contact, inclusiv adresa poștală și de e-mail;

b) lista pe care sunt incluse, conform art. 31 alin. (2);

c) persoanele fizice responsabile de SAL, modalitățile de desemnare a acestora și durata mandatului lor;

d) expertiza, imparțialitatea și independența persoanelor fizice responsabile de SAL, în cazul Centrului de soluționare alternativă prevăzut la art. 21;

e) apartenența entităților SAL la rețelele entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere, dacă este cazul;

f) tipurile de litigii pe care sunt competente să le soluționeze;

g) regulile de procedură care reglementează soluționarea unui litigiu și motivele pentru care entitatea SAL poate refuza să se ocupe de un anumit litigiu;

h) limba în care reclamațiile pot fi prezentate entității SAL și în care se desfășoară procedura SAL;

i) tipurile de norme pe care entitatea SAL le poate avea în vedere pentru soluționarea litigiilor, precum dispoziții legale, considerente de echitate, coduri de conduită;

j) orice fel de cerințe preliminare pe care părțile ar putea fi obligate să le îndeplinească înaintea începerii procedurii de soluționare alternativă a litigiului, inclusiv cerința adresată consumatorului de a încerca o soluționare a litigiului direct cu comerciantul;

k) condițiile în care părțile se pot retrage din procedură;

l) costurile care urmează să fie suportate de către comercianți, inclusiv orice reguli privind plata cheltuielilor la încheierea procedurii;

m) durata medie a procedurii SAL;

n) efectul juridic al rezultatului procedurii SAL, precum și faptul că hotărârile emise de entitățile SAL prin care este consemnat rezultatul procedurii constituie de drept titlu executoriu, dacă nu sunt atacate în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării;

o) punerea în aplicare a deciziei SAL, dacă acest lucru este relevant.

(2) Entitățile SAL publică pe site-urile proprii, pe suport durabil la cerere, și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate rapoarte de activitate anuale. Rapoartele cuprind următoarele informații privind litigiile naționale și litigiile transfrontaliere:

a) numărul de litigii înaintate și tipurile de reclamații la care se referă;

b) orice probleme sistematice sau semnificative care apar frecvent și duc la litigii între consumatori și comercianți; informațiile respective pot fi însoțite de recomandări cu privire la modul în care aceste probleme pot fi evitate sau rezolvate în viitor, în scopul de a ridica standardele profesionale și de a facilita schimbul de informații și de bune practici;

c) proporția litigiilor pe care entitatea SAL a refuzat să le instrumenteze și ponderea procentuală a tipurilor de motive pe care se bazează acest refuz;

d) în cazul procedurilor derulate de Centrul de soluționare alternativă a litigiilor înființat conform art. 21, proporția procentuală a soluțiilor care sunt propuse în favoarea consumatorului, respectiv a celor propuse în favoarea comerciantului;

e) proporția de proceduri SAL care au fost întrerupte, precum și motivul întreruperii acestora, dacă este cunoscut;

f) timpul mediu necesar pentru soluționarea litigiilor;

g) proporția respectării rezultatelor procedurilor SAL, în cazul în care aceasta este cunoscută;

h) cooperarea entităților SAL în cadrul rețelelor entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere, dacă este cazul,

Art. 8. Eficacitatea procedurilor SAL. În vederea asigurării eficacității susținute a procedurilor SAL, acestea trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) procedura SAL să fie disponibilă și ușor accesibilă online și pe suport hârtie pentru părțile în litigiu, indiferent de locul în care acestea se găsesc;

b) părțile să aibă acces la procedură fără obligația de a recurge la un avocat sau la un consilier juridic, dar fără a fi private de dreptul lor la consiliere independentă sau de a fi reprezentate sau asistate de o terță persoană sau de reprezentanți ai asociațiilor de consumatori în orice etapă a procedurii;

c) procedura SAL să fie gratuită;

d) părțile aflate în litigiu să fie notificate imediat după primirea tuturor documentelor care conțin informații relevante referitoare la reclamație de către entitatea SAL care a primit reclamația.

Art. 9. Corectitudinea procedurilor SAL. În cursul procedurilor SAL:

a) părțile au dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la reclamația care face obiectul litigiului înaintat spre soluționare entității SAL, în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării acesteia, precum și de a primi din partea entității SAL argumentele, probele, documentele și elementele de fapt prezentate de cealaltă parte, orice declarații și avize ale experților și de a prezenta observații pe marginea acestora;

b) părțile sunt informate că nu sunt obligate să folosească un avocat sau un consilier juridic, dar pot apela la consultanță independentă sau pot fi reprezentate sau asistate de o parte terță sau de reprezentanți ai asociațiilor de consumatori în orice etapă a procedurii;

c) părțile sunt informate cu privire la rezultatul procedurii SAL, în scris sau pe un suport durabil, precizându-se motivele pe care se întemeiază rezultatul.

Art. 10. Mecanisme SAL. Entitățile SAL pot propune și/sau impune o soluție părților. Entitățile SAL pot derula ambele mecanisme cu condiția de a elabora proceduri specifice pentru fiecare mecanism în parte și de a informa clar și corect părțile cu privire la consecințele alegerii unuia dintre mecanisme. În cazul în care entitățile SAL derulează ambele mecanisme, consumatorul este cel care alege unul dintre mecanisme.

Art. 11. Propunerea unei soluții. (1) În cazul procedurilor SAL prin care se propune o soluție, consumatorii au posibilitatea de a se retrage din procedură în orice moment dacă nu sunt satisfăcuți de funcționarea sau de modul de desfășurare a procedurii. Consumatorii sunt informați despre acest drept înaintea începerii procedurii.

(2) Înainte de a accepta soluția propusă, părțile sunt informate cu privire la:

a) posibilitatea de a alege dacă acceptă sau nu soluția propusă;

b) faptul că implicarea în procedură nu exclude posibilitatea de a cere despăgubiri printr-o procedură judiciară;

c) faptul că soluția propusă poate fi diferită de un rezultat stabilit de către o instanță care aplică dispozițiile legale în vigoare;

d) consecințele juridice ale acceptării unei astfel de soluții.

(3) Rezultatul procedurii SAL este comunicat părților, printr-o notă de soluționare alternativă a litigiilor, în termen de 30 de zile calendaristice de la data la care o entitate SAL a primit dosarul complet al reclamației. În cazul unor litigii extrem de complexe, entitatea SAL responsabilă poate, dacă este necesar, să prelungească termenul cu 20 de zile calendaristice. Părțile sunt informate în legătură cu orice prelungire a termenului respectiv, precum și în legătură cu perioada estimată pentru terminarea litigiului.

(4) Înainte de a accepta soluția propusă, se acordă o perioadă de 15 zile calendaristice pentru a-și exprima acordul sau dezacordul. În termenul de 15 zile calendaristice de la primirea notei de soluționare a litigiilor, părțile comunică decizia lor de acceptare sau de respingere a soluției propuse.

(5) Rezultatul procedurilor SAL nu este obligatoriu dacă doar una dintre părți acceptă soluția propusă.

Art. 12. Impunerea unei soluții. (1) Înainte de a alege această posibilitate de soluționare a litigiului, părțile sunt informate cu privire la:

a) caracterul obligatoriu al soluției;

b) faptul că părțile nu au posibilitatea de a alege dacă acceptă sau nu soluția;

c) faptul că niciuna dintre părți nu se poate retrage din procedură;

d) faptul că implicarea în procedură nu exclude posibilitatea de a cere despăgubiri printr-o procedură judiciară;

e) faptul că soluția propusă poate fi diferită de un rezultat stabilit de către o instanță care aplică dispozițiile legale în vigoare;

f) consecințele juridice ale acceptării unei astfel de soluții.

(2) Entitățile SAL se asigură că părțile își dau acordul cu privire la caracterul obligatoriu al soluției.

(3) În cazul în care nu există un conflict de legi, soluția impusă nu poate conduce la privarea consumatorului de protecția asigurată prin legislația națională în care consumatorul și comerciantul își au reședința obișnuită.

(4) În cazul în care există un conflict de legi, atunci când legea aplicabilă contractului de vânzare sau de servicii este stabilită în conformitate cu art. 6 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), soluția impusă de entitatea SAL nu ar trebui să ducă la privarea consumatorului de protecția care îi este oferită de legislația statului membru în care consumatorul își are reședința obișnuită.

(5) În cazul în care există un conflict de legi, atunci când legea aplicabilă contractului de vânzare sau de servicii este stabilită în conformitate cu art. 5 alin. (1)-(3) din Convenția de la Roma din 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, soluția impusă de entitatea SAL nu ar trebui să ducă la privarea consumatorului de protecția care îi este oferită de legislația statului membru în care își are reședința obișnuită.

Art. 13. Rezultatul procedurii SAL. (1) În cazul în care părțile acceptă soluția propusă, precum și în cazul soluției impuse, entitatea SAL emite o hotărâre motivată, iar, în cazul în care părțile nu acceptă soluția propusă, entitatea SAL emite o încheiere care cuprinde descrierea faptelor, soluția propusă și decizia părților.

(2) În cazul în care comerciantul nu acceptă soluția propusă, entitatea SAL informează consumatorul, prin încheiere, despre căile de atac administrative, respectiv judiciare la care poate recurge pentru soluționarea litigiului.

(3) Hotărârea, respectiv încheierea se comunică părților în termen de 15 zile calendaristice de la adoptare și produce efecte de la data comunicării. Acestea pot fi atacate la instanța de judecată competentă.

(4) Hotărârile care nu sunt atacate în termenul de 15 zile calendaristice de la data comunicării constituie de drept titlu executoriu.

(5) Procedurile SAL se finalizează în termen de 90 de zile calendaristice de la data la care o entitate SAL a primit dosarul complet al reclamației. În cazul unor litigii complexe, entitatea SAL responsabilă poate, dacă este necesar, să prelungească termenul de 90 de zile calendaristice și să informeze părțile în legătură cu orice prelungire, precum și în legătură cu perioada estimată pentru terminarea litigiului.

Art. 14. Libertatea. Un acord între un consumator și un comerciant de a prezenta reclamații unei entități SAL, atunci când acesta a fost încheiat înainte de apariția litigiului și dacă are drept efect privarea consumatorului de dreptul său de a se adresa autorității administrative competente în vederea soluționării reclamației pe cale administrativă ori de a introduce o acțiune în instanță în vederea soluționării litigiului, nu este obligatoriu pentru consumator.

Art. 15. Reguli proprii. (1) Fiecare entitate SAL elaborează reguli proprii de soluționare alternativă a litigiilor, care trebuie să respecte principiile, regulile și cerințele prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Regulile menționate la alin. (1), precum și orice modificări ulterioare ale acestora sunt transmise autorității competente.

Art. 16. Efectul procedurilor SAL asupra termenelor de decădere și de prescripție. (1) Pe parcursul derulării procedurii de soluționare alternativă a litigiilor, prescripția dreptului la acțiune nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, ea se suspendă.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere dispozițiilor privind decăderea și prescripția dreptului la acțiune stabilite prin acordurile internaționale incidente la care România este parte.

Art. 17. Înființarea entităților SAL. (1) Entitățile SAL se pot constitui cu respectarea cerințelor stabilite prin prezenta ordonanță.

(2) Finanțarea entităților SAL se poate face din fonduri publice, private sau mixte.

(3) Autoritățile publice centrale, autoritățile administrative autonome care intenționează să înființeze entități SAL, precum și Centrul de soluționare alternativă a litigiilor din sistemul bancar prevăzut la art. 21 transmit autorității competente informațiile prevăzute la art. 18, precum și orice alte informații solicitate de aceasta.

(4) Autoritatea competentă poate solicita documente sau clarificări suplimentare în termen de 15 zile calendaristice de la data primirii notificării ori a ultimelor documente depuse. Autoritatea publică centrală va transmite documentele, respectiv clarificările solicitate în termen de 15 zile calendaristice de la primirea solicitării.

(5) Autoritatea competentă comunică rezultatul evaluării autorității solicitante în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii ultimului document ori a ultimelor clarificări solicitate.

(6) După primirea rezultatului evaluării, autoritatea solicitantă înființează entitatea SAL cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

Art. 18. Informații care trebuie notificate autorității competente de către organismele care doresc să fie entități de soluționare a litigiilor. (1) Organismele de soluționare a litigiilor stabilite pe teritoriul României, care intenționează să dobândească calitatea de entități SAL în temeiul prezentei ordonanțe și să fie incluse pe o listă în conformitate cu art. 31 alin. (2), notifică autorității competente următoarele:

- a) numele, coordonatele și site-ul internet;
- b) informații privind structura și finanțarea lor, inclusiv informații privind persoanele fizice responsabile de soluționarea litigiilor, remunerarea și mandatul acestora;
- c) regulile de procedură;
- d) comisioanele;
- e) durata medie a procedurilor de soluționare a litigiilor;
- f) limba în care pot fi prezentate reclamații și în care se poate desfășura procedura de soluționare a litigiilor;

g) o declarație privind tipurile de litigii vizate de procedura de soluționare a litigiilor;
h) motivele pentru care entitatea de soluționare a litigiilor poate refuza să instrumenteze un anumit litigiu în conformitate cu art. 5 alin. (4) și (8);

i) o declarație motivată pe propria răspundere care să ateste dacă entitatea respectă condițiile de înființare și funcționare ale unei entități SAL care intră în domeniul de aplicare al prezentei ordonanțe și dacă este conformă cu cerințele de calitate prevăzute în cap. II.

(2) În cazul modificării informațiilor menționate la lit. a)-h), entitățile SAL notifică, fără întârzieri nejustificate, aceste modificări autorității competente.

(3) Centrul de soluționare alternativă a litigiilor din sistemul bancar prevăzut la art. 21 comunică autorității competente, în plus față de informațiile și declarațiile menționate la alin. (1), informații necesare pentru a evalua conformitatea persoanelor care fac parte din Corpul Conciliatorilor cu cerințele specifice suplimentare privind independența și transparența prevăzute la art. 6 alin. (5).

(4) Entitățile SAL comunică autorității competente la fiecare 2 ani informații privind:

a) numărul de litigii primite și tipurile de reclamații la care se referă;
b) procentul de proceduri SAL care au fost întrerupte înainte de a fi obținut un rezultat;
c) durata medie de soluționare a litigiilor primite;
d) proporția respectării rezultatelor procedurilor SAL, în cazul în care aceasta este cunoscută;
e) orice probleme semnificative care apar frecvent și duc la litigii între consumatori și comercianți. Informațiile comunicate în acest sens pot fi însoțite de recomandări cu privire la modul în care aceste probleme pot fi evitate sau rezolvate în viitor;

f) o evaluare a eficacității cooperării lor în cadrul rețelelor entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere, după caz;

g) formarea oferită persoanelor fizice responsabile de SAL în conformitate cu art. 6 alin. (3), după caz;

h) o evaluare a eficacității procedurii SAL oferite de către entitate și a modalităților posibile de îmbunătățire a performanțelor sale.

Art. 19. Înființarea structurii responsabile cu derularea procedurilor SAL în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. (1) În cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor se înființează o structură responsabilă cu derularea procedurilor SAL. Această structură este imparțială și își desfășoară activitatea independent de activitățile de supraveghere și control piață.

(2) În scopul dobândirii calității de entitate SAL de către structura prevăzută la alin. (1), Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor transmite autorității competente informațiile prevăzute la art. 18, precum și orice alte informații solicitate de aceasta în termen de 60 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Structura organizatorică a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor va fi suplimentată cu un număr de 25 de posturi, cu încadrarea în bugetul aprobat ordonatorului principal de credite, necesare funcționării entității SAL.

(4) Conducerea structurii responsabile cu derularea procedurilor SAL este asigurată de o persoană ce își desfășoară activitatea independent de activitățile de supraveghere și control piață, aflată în subordinea înaltului funcționar public. Conducătorul acestei structuri răspunde în fața autorității competente și are obligația de informare periodică a conducerii ierarhice superioare.

(5) Modul de organizare, finanțare și procedura de funcționare a structurii cu rol de entitate SAL se vor stabili prin hotărâre a Guvernului în termen de 120 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 20. Autoritatea complementară. În cazul în care autoritățile publice centrale sau autoritățile administrative autonome, ce au responsabilități pentru anumite sectoare de activitate, nu înființează entități SAL până la data de 30 noiembrie 2015, entitatea SAL din cadrul Autorității

Naționale pentru Protecția Consumatorilor poate avea și rol de autoritate complementară în sensul art. 5 alin. (3). În această situație, entitatea SAL poate solicita punct de vedere consultativ al respectivelor autorități cu privire la litigiile ce intră în domeniul de activitate al acestora.

Art. 21. Centrul de soluționare alternativă a litigiilor în domeniul bancar. (1) Pentru domeniul bancar se înființează Centrul de soluționare alternativă a litigiilor din sistemul bancar, denumit în continuare *Centrul SAL*, ca entitate juridică autonomă, neguvernamentală, apolitică, fără scop lucrativ, de interes public, cu personalitate juridică, în scopul asigurării accesului consumatorilor din domeniul bancar la soluționarea, prin proceduri SAL, a litigiilor dintre aceștia și comercianții a căror activitate este reglementată, autorizată și supravegheată/monitorizată de Banca Națională a României, precum și sucursalelor comercianților străini ce desfășoară activități pe teritoriul României, în domeniul bancar. Sediul Centrului SAL este în municipiul București.

(2) Litigiile din domeniul bancar sunt soluționate exclusiv prin proceduri SAL de Centrul SAL.

(3) Finanțarea Centrului SAL se asigură:

a) de către comercianții ce acționează în cadrul activității lor comerciale în domeniul bancar, potrivit prevederilor alin. (1);

b) din venituri proprii care se pot constitui din veniturile realizate din comisionele și sumele percepute pentru prestațiile în domeniu efectuate terților;

c) din donații și/sau sponsorizări.

(4) Conducerea generală a Centrului SAL este asigurată de Colegiul de coordonare.

(5) Conducerea curentă a Centrului SAL este asigurată de directorul centrului, numit de Colegiul de coordonare.

(6) Centrul SAL se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, ale regulamentului său de organizare și funcționare, precum și potrivit celorlalte reglementări interne necesare funcționării sale corespunzătoare.

Art. 22. Colegiul de coordonare. (1) Activitatea Centrului SAL este coordonată de un Colegiu de coordonare format din 5 membri desemnați, câte unul, de către următoarele entități:

a) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;

b) Asociația Română a Băncilor;

c) Banca Națională a României;

d) asociațiile de consumatori care îndeplinesc condițiile prevăzute în art. 32 sau în art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) un membru independent ales de către cei 4 membri desemnați conform lit. a)-d).

(2) Colegiul de coordonare elaborează propriul său regulament de funcționare, care va fi adoptat la prima sa reuniune și aprobat prin hotărârea Colegiului.

(3) Colegiul de coordonare este condus de președinte, ales dintre membrii Colegiului de coordonare, prin rotație, pentru un mandat de un an. Președintele Colegiului de coordonare este ales la prima reuniune a acestuia.

(4) Durata mandatului membrilor Colegiului de coordonare este de 5 ani, acesta putând fi reînnoit o singură dată. Membrii Colegiului de coordonare au atribuțiile prevăzute în regulamentul Colegiului, aprobat de către acesta. Calitatea de membru al Colegiului de coordonare de către persoanele care fac parte din acesta nu atrage o stare de incompatibilitate ori de conflict de interese, în sensul legii.

(5) Pentru a fi numit membru al Colegiului de coordonare, o persoană trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) este cetățean român, cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori aparține Spațiului Economic European sau este cetățean al Confederației Elvețiene;

b) are capacitate deplină de exercițiu;

c) a absolvit studii superioare juridice atestate cu diplomă;

d) dispune de o bună reputație, de cunoștințe și de experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate;

e) nu a fost condamnată definitiv pentru infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiuni de corupție, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, sau pentru alte infracțiuni săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de 3 ani sau mai mare.

(6) Membrii Colegiului de coordonare sunt independenți în luarea deciziilor.

(7) Mandatul de membru al Colegiului de coordonare încetează:

a) la expirarea duratei;

b) prin demisie;

c) prin deces;

d) prin imposibilitate definitivă de exercitare, constând într-o indisponibilitate mai lungă de 120 de zile consecutive;

e) la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare pentru săvârșirea unei infracțiuni din cele prevăzute la alin. (5);

f) prin revocare, pentru încălcarea prezentei ordonanțe sau pentru condamnare, prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru săvârșirea unei alte infracțiuni decât cele prevăzute la alin. (5) lit. e).

(8) Membrii Colegiului de coordonare sunt revocabili, în cazul prevăzut la alin. (7) lit. f), de către autoritatea care i-a numit, respectiv de cei 4 membri ai Colegiului de coordonare pentru membrul independent ales.

(9) În caz de vacanță a unui loc în Colegiul de coordonare pentru una dintre situațiile prevăzute la alin. (7) se va proceda, conform prevederilor alin. (5), la desemnarea și numirea unui nou membru pentru durata rămasă din mandat, în funcția devenită vacantă.

Art. 23. Activitatea Colegiului de coordonare. (1) Colegiul de coordonare își desfășoară activitatea, deliberează și ia decizii în plen, care se întrunește valabil în prezența a cel puțin 3 dintre aceștia, și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) Colegiul de coordonare al Centrului SAL:

a) adoptă regulile privind procedura de soluționare a litigiilor;

b) adoptă structura organizatorică a Centrului SAL, regulamentul de organizare și funcționare, regulamentul de organizare internă și regulamentul Colegiului de coordonare;

c) stabilește aria litigiilor ce pot fi supuse procedurilor SAL;

d) stabilește criteriile de selecție a membrilor Corpului conciliatorilor;

e) stabilește bugetul de venituri și cheltuieli al Centrului SAL.

(3) Colegiul de coordonare comunică punctul său de vedere în legătură cu aspecte ce țin de relația dintre consumator și comerciant din domeniul bancar, la cererea:

a) Administrației Prezidențiale și Guvernului României;

b) comisiilor parlamentare, senatorilor și deputaților;

c) autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale;

d) organizațiilor profesionale și patronale;

e) organizațiilor pentru protecția consumatorilor;

f) instanțelor judecătorești și parchetelor.

(4) Colegiul de coordonare întocmește anual un raport privind activitatea sa, potrivit prezentei ordonanțe.

(5) Raportul se adoptă în plenul Colegiului de coordonare și se publică pe site-ul Centrului SAL.

Art. 24. Soluționarea litigiilor. (1) Soluționarea litigiilor înaintate de către consumatori Centrului SAL este realizată de membrii Corpului conciliatorilor, conform regulilor de procedură adoptate de Centru.

(2) Activitatea Corpului conciliatorilor se desfășoară potrivit prevederilor regulamentului de funcționare a Centrului SAL, regulilor de procedură aprobate de Colegiul de coordonare, precum și altor reglementări interne emise potrivit art. 21 alin. (6).

(3) Membrii Corpului conciliatorilor sunt persoane fizice, cu expertiză în domeniul SAL, selectate potrivit criteriilor stabilite de Colegiul de coordonare, prin regulamentul de organizare și funcționare a Centrului SAL, în conformitate cu prezenta ordonanță.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Centrului SAL se publică, înainte de adoptare, spre consultare publică.

(5) Membrii Corpului conciliatorilor sunt independenți, imparțiali și trebuie să dispună de o bună reputație și expertiză adecvată.

Capitolul III. Informare și cooperare

Art. 25. Informarea consumatorilor de către comercianți. (1) Comercianții informează consumatorii cu privire la entitatea sau entitățile SAL de care aceștia aparțin atunci când comercianții se angajează să utilizeze respectivele proceduri. Informațiile respective includ adresa site-ului internet al entității sau entităților SAL relevante.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) sunt furnizate în mod clar, inteligibil și ușor accesibil pe site-ul internet al comercianților, în cazul în care acesta există, și, dacă este cazul, în termenii și condițiile generale ale contractelor de vânzare sau de prestare de servicii dintre comerciant și consumator.

(3) În cazul în care un litigiu între un consumator și un comerciant stabilit pe teritoriul României nu a putut fi soluționat în urma unei reclamații prezentate direct de consumator comerciantului, comerciantul informează consumatorul despre posibilitatea de a se adresa entității SAL. Această informație este furnizată pe suport hârtie sau pe un alt suport durabil.

Art. 26. Asistența oferită consumatorilor. (1) Se desemnează Centrul European al Consumatorilor din România pentru a oferi asistență consumatorilor:

a) în cazul litigiilor care decurg din contractele de vânzare sau de prestare de servicii transfrontaliere, astfel încât consumatorii să se poată adresa entității SAL care își desfășoară activitatea într-un alt stat membru și care este competentă cu soluționarea litigiului cu caracter transfrontalier;

b) în cazul litigiilor referitoare la reclamațiile prezentate prin intermediul platformei de soluționare online a litigiilor, ca punct de contact privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum, denumit punct de contact SOL, în conformitate cu prevederile art. 7 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013.

(2) Autoritatea competentă comunică numele și coordonatele punctului de contact Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 7 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013.

Art. 27. Informații generale. (1) Entitățile SAL, Centrul European al Consumatorilor din România și asociațiile de consumatori pun la dispoziția publicului pe site-urile internet ale acestora, oferind un link către site-ul internet al Comisiei Europene, și, ori de câte ori este posibil, pe un suport durabil la sediile lor, lista entităților SAL menționată la art. 31 alin. (5).

(2) Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri încurajează organizațiile de consumatori și asociațiile patronale relevante să publice, pe site-urile lor internet și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate, lista entităților SAL menționată la art. 31 alin. (5), precum și un link electronic către platforma SOL.

(3) Centrul European al Consumatorilor din România și asociațiile de consumatori asigură diseminarea informațiilor cu privire la modalitățile conform cărora consumatorii pot avea acces la procedurile SAL pentru soluționarea litigiilor care intră sub incidența prezentei ordonanțe.

(4) Entitățile SAL, Centrul European al Consumatorilor din România și asociațiile de consumatori adoptă măsuri pentru a încuraja organizațiile consumatorilor și organizațiile profesionale de la nivel național să sporească gradul de conștientizare cu privire la entitățile SAL, la procedurile acestora și să promoveze utilizarea procedurilor SAL de către comercianți și consumatori. Respectivele organisme furnizează consumatorilor informații privind entitățile SAL competente în momentul în care primesc reclamații din partea consumatorilor.

(5) Entitățile SAL, Centrul European al Consumatorilor din România, Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri furnizează o adresă electronică în vederea accesării platformei SOL.

Art. 28. Cooperarea și schimbul de experiență între entitățile SAL. (1) Entitățile SAL cooperează în vederea soluționării litigiilor transfrontaliere și efectuează schimburi regulate de bune practici, în ceea ce privește soluționarea litigiilor transfrontaliere și a celor naționale.

(2) În cazul în care există în Uniunea Europeană o rețea de entități SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere care apar într-un anumit domeniu, Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri încurajează entitățile SAL care se ocupă de litigiile în domeniul respectiv să devină membre ale acestei rețele.

(3) Denumirile și datele de contact ale rețelelor menționate la alin. (2) sunt cele publicate de Comisia Europeană.

Art. 29. Cooperarea dintre entitățile SAL și autoritățile naționale însărcinate cu punerea în aplicare a legislației privind protecția consumatorilor. (1) Entitățile SAL cooperează cu autoritățile naționale însărcinate cu punerea în aplicare a legislației privind protecția consumatorilor.

(2) Această cooperare include în special schimbul reciproc de informații privind practicile din sectoarele comerciale specifice cu privire la care consumatorii au prezentat reclamații în mod repetat. Aceasta cuprinde, de asemenea, furnizarea evaluării tehnice și a informațiilor de către autoritățile naționale către entitățile SAL, în cazul în care evaluarea sau informațiile respective sunt necesare pentru soluționarea litigiilor individuale și sunt deja disponibile.

(3) Cooperarea și schimburile reciproce de informații menționate la alin. (1) și (2) se realizează în condițiile Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor privind secretul profesional și comercial care se aplică autorităților naționale însărcinate cu punerea în aplicare a legislației în domeniul protecției consumatorului. Entitățile SAL sunt supuse normelor privind secretul profesional sau altor obligații echivalente de confidențialitate prevăzute în legislația națională.

(5) Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în termen de 90 de zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, se stabilesc modul și procedura de cooperare a structurilor cu rol de entitate SAL și autoritatea publică interesată.

Capitolul IV. Rolul autorității competente

Art. 30. Desemnarea autorității competente. (1) Se desemnează Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri ca autoritate competentă care îndeplinește funcțiile prevăzute la art. 18 și 31, precum și ca punct unic de contact cu Comisia Europeană. Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri informează Comisia Europeană cu privire la desemnarea sa ca autoritate competentă și punct unic de contact.

(2) În cadrul Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri se înființează o structură responsabilă cu îndeplinirea funcțiilor aferente autorității competente și a punctului unic de contact cu Comisia Europeană.

(3) Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri propune, prin hotărâre a Guvernului, modul de organizare, finanțare și procedura de funcționare a structurii

prevăzute la alin. (2) în termen de 90 de zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) Lista autorităților competente, inclusiv, după caz, punctele unice de contact, sunt cele pe care Comisia Europeană le publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 31. Rolul autorității competente. (1) Autoritatea competentă evaluează, în special pe baza informațiilor primite în conformitate cu art. 18 alin. (1) și (3), dacă entitățile de soluționare a litigiilor care i-au fost notificate pot fi considerate drept entități SAL care intră în domeniul de aplicare al prezentei ordonanțe și îndeplinesc cerințele de calitate prevăzute în cap. II.

(2) Autoritatea competentă stabilește, pe baza evaluării menționate la alin. (1), o listă a tuturor entităților SAL care i-au fost notificate și care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1). Această listă cuprinde următoarele elemente:

- a) numele, datele de contact și site-urile internet ale entităților SAL menționate la alin. (1);
- b) comisiunile lor, după caz;
- c) limba în care pot fi prezentate reclamații și în care se poate desfășura procedura SAL;
- d) tipurile de litigii vizate de procedura SAL;
- e) sectoarele și categoriile de litigii acoperite de fiecare entitate SAL;
- f) dacă este cazul, necesitatea prezenței fizice a părților sau a reprezentanților acestora, inclusiv o declarație a entității SAL care să ateste dacă procedura SAL se desfășoară sau poate să se desfășoare ca procedură orală sau scrisă;
- g) efectele procedurilor în conformitate cu art. 9-13;
- h) motivele pentru care entitatea SAL poate refuza să instrumenteze un anumit litigiu, în conformitate cu art. 5 alin. (4).

(3) Autoritatea competentă notifică lista menționată la alin. (2) Comisiei Europene. În cazul în care autoritatea competentă este notificată cu privire la orice modificare în conformitate cu art. 18 alin. (2), lista respectivă se actualizează fără întârzieri nejustificate, iar informațiile relevante sunt notificate Comisiei Europene.

(4) În cazul în care o structură de soluționare a litigiilor care figurează pe listă ca entitate SAL în temeiul prezentei ordonanțe nu mai îndeplinește cerințele menționate la alin. (1), autoritatea competentă contactează entitatea de soluționare a litigiilor, indicând cerințele pe care aceasta nu le îndeplinește și solicitându-i să asigure de îndată respectarea acestora. Dacă, după o perioadă de 3 luni, entitatea de soluționare a litigiilor continuă să nu îndeplinească cerințele menționate la alin. (1), autoritatea competentă elimină entitatea de soluționare a litigiilor din lista menționată la alin. (2). Această listă se actualizează fără întârzieri nejustificate, iar informațiile relevante sunt notificate Comisiei Europene.

(5) Autoritatea competentă, în calitate de punct unic de contact, primește de la Comisia Europeană lista actualizată a entităților SAL.

(6) Autoritatea competentă face publică lista consolidată a entităților SAL la care se face referire la alin. (5) pe site-ul internet propriu, oferind un link către site-ul internet al Comisiei Europene relevant. De asemenea, autoritatea competentă face publică lista consolidată respectivă pe un suport durabil.

(7) Autoritatea competentă informează Comisia Europeană cu privire la entitățile SAL, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 524/2013.

(8) Până la data de 9 iulie 2018 și, ulterior, la fiecare 4 ani, autoritatea competentă publică și transmite Comisiei Europene un raport privind evoluția și funcționarea entităților SAL. În special, raportul:

- a) identifică bunele practici ale entităților SAL;
- b) în baza statisticilor, subliniază deficiențele care afectează funcționarea entităților SAL în cazul litigiilor naționale și al celor transfrontaliere, după caz;
- c) emite recomandări privind modul de îmbunătățire a funcționării eficiente și eficiente a entităților SAL, după caz.

(9) Raportul menționat la alin. (8) se referă la toate entitățile SAL care își au sediul în România.

Capitolul V. Sancțiuni

Art. 32. Sancțiuni. (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) nerespectarea de către comercianți a prevederilor art. 25 referitoare la informarea consumatorilor cu privire la entitățile SAL relevante;

b) desfășurarea de activități de soluționare alternativă a litigiilor în temeiul prezentei ordonanțe de organisme care nu sunt incluse în lista menționată la art. 31 alin. (5);

c) crearea impresiei persoanelor interesate că se adresează unei entități SAL, în situația în care, în realitate, respectiva entitate nu este inclusă în lista menționată la art. 31 alin. (5);

d) nerespectarea de către punctul de contact SOL a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 524/2013;

e) nerespectarea de către comercianți a oricăreia dintre cerințele referitoare la informațiile pentru consumatori prevăzute la art. 14 alin. (1), (2) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 524/2013.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei.

(3) Valoarea amenzilor prevăzute în prezenta ordonanță se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 33. Competență. (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 32 alin. (1) lit. a), d) și e) se fac de către reprezentanți împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, iar pentru cele prevăzute la art. 32 alin. (1) lit. b) și c) se fac de către reprezentanți împuterniciți ai Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 32 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 34. Comunicare. (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri comunică Comisiei Europene:

a) denumirea și datele de contact ale entităților desemnate în conformitate cu art. 26, după caz;

b) autoritatea competentă, inclusiv punctul unic de contact, desemnată în conformitate cu art. 30.

(2) Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri informează Comisia Europeană în privința oricărei modificări ulterioare care afectează aceste informații.

(3) Până la data de 9 ianuarie 2016, Ministerul Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri comunică Comisiei Europene prima listă menționată la art. 31 alin. (2).

Art. 35. Intrarea în vigoare. Prezenta ordonanță intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 165 din 18 iunie 2013.

7. O.G. nr. 99/2000

privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

republicată în
M. Of. nr. 603 din 31 august 2007

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 211/2008** pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață (M. Of. nr. 736 din 30 octombrie 2008);
- **O.U.G. nr. 43/2010** pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009 (M. Of. nr. 316 din 13 mai 2010), aprobată prin Legea nr. 99/2011 (M. Of. nr. 443 din 24 iunie 2011);
- **O.U.G. nr. 22/2012** pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 1.454/2004 pentru aprobarea criteriilor de implantare a structurilor de vânzare cu amănuntul cu suprafață mare și definirea tipologiei structurilor de vânzare (M. Of. nr. 381 din 7 iunie 2012), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 197/2013** (M. Of. nr. 395 din 1 iulie 2013);
- **Legea nr. 57/2015** pentru modificarea și completarea art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață (M. Of. nr. 202 din 26 martie 2015).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta ordonanță stabilește principiile generale privind desfășurarea activității comerciale și urmărește dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului.

Art. 2. Prevederile ordonanței au în vedere realizarea următoarelor obiective:

- a) stimularea dezvoltării activității de comercializare a produselor și serviciilor de piață;
- b) încurajarea liberei inițiative, asigurarea concurenței loiale și a liberei circulații a produselor și serviciilor de piață;
- c) informarea corectă și protejarea intereselor consumatorilor, precum și posibilitatea asigurării produselor și serviciilor de piață în zonele de vecinătate ale acestora;
- d) modernizarea și dezvoltarea formelor de distribuție;
- e) promovarea diverselor tipuri de rețele de distribuție și forme de vânzare;
- f) stimularea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii cu activitate de comercializare a produselor și serviciilor de piață;
- g) susținerea și ocrotirea activității comerciale și de prestări de servicii de piață în zonele defavorizate.

Art. 3. (1) Prezenta ordonanță reglementează activitățile din sectorul comercial și al serviciilor de piață privind cerințele necesare desfășurării acestor activități, structurile de vânzare, practicile comerciale și regulile generale de comercializare, precum și sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia.

(2) Activitatea comercială, în sensul prezentei ordonanțe, se exercită cu referire la produsele alimentare, nealimentare și la serviciile de piață prevăzute în anexa la prezenta ordonanță.

(3) Sunt exceptate de la prevederile prezentei ordonanțe activitățile de comercializare având ca obiect:

- a) produsele medicamentoase, dispozitivele medicale;
 - b) produsele agricole și agroalimentare vândute de producătorii agricoli individuali în baza certificatului de producător;
 - c) combustibilii pentru uzul mijloacelor de transport, inclusiv cei comercializați prin stații de distribuție;
 - d) bunurile din producția proprie a meșteșugarilor individuali vândute la locurile de producție;
 - e) lucrările, brevetele și invențiile, precum și publicațiile de natură științifică sau informativă realizate de titularii acestora;
 - f) tipăriturile, pliantele, broșurile și albumele, realizate în scopul prezentării patrimoniului cultural deținut de muzee, centre de cultură, teatre sau alte instituții similare acestora, ori bunurile culturale sau cu caracter promoțional specifice activității instituțiilor culturale, și comercializate prin fondul propriu al fiecărei instituții culturale sau cu prilejul unor manifestări cultural-artistice organizate de acestea;
 - g) mărfurile vândute către vizitatori, în cadrul festivalurilor, târgurilor, saloanelor sau al altor manifestări expoziționale, cu condiția ca acestea să facă obiectul manifestărilor respective;
 - h) produsele confiscate și valorificate conform dispozițiilor legale în vigoare;
 - i) produsele și serviciile de piață reglementate prin acte normative speciale.
- (4) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică activităților comerciale desfășurate și serviciilor prestate pe teritoriul României.

Art. 4. În înțelesul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel:

- a) *consumator* – orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii în afara activității profesionale;
- b) *comerciant* – persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață;
- c) *comerț cu ridicata/de gros* – activitatea desfășurată de comercianții care cumpără produse în cantități mari în scopul revânzării acestora în cantități mai mici altor comercianți sau utilizatori profesionali și colectivi;
- d) *comerț cu amănuntul/de detail* – activitatea desfășurată de comercianții care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora;
- e)^[1] *comerț de tip cash and carry/formă de comerț cu autoservire pe bază de legitimație de acces* – activitatea desfășurată de comercianții care vând mărfuri prin sistemul de autoservire către persoane juridice, persoane fizice autorizate, asociații familiale autorizate conform legii și persoane fizice înregistrate în baza de date a vânzătorului, în scopul revânzării și/sau prelucrării, precum și al utilizării acestora ca produse consumabile, păstrând regimul diferențiat de preț tip engros/en detail;
- f) *comerț ambulant* – activitatea de comercializare cu amănuntul realizată prin trecere dintr-un loc în altul, în rulote mobile, standuri mobile, chioșcuri mobile sau în vehicule special amenajate;
- g) *serviciu de alimentație publică* – activitatea de pregătire, preparare, prezentare și servire a produselor și a băuturilor pentru consumul acestora în unități specializate sau la domiciliul/locul de muncă al consumatorilor;
- h) *exercițiu comercial* – una sau mai multe activități de comercializare cu ridicata, cu amănuntul, de tip cash and carry, de alimentație publică, precum și a serviciilor desfășurate de un comerciant. Obiectul activităților de comercializare îl constituie produsele și serviciile cuprinse în anexa la prezenta ordonanță;
- i) *serviciu de piață* – orice acțiune sau prestație care face obiectul vânzării-cumpărării pe piață și care nu are drept consecință transferul proprietății asupra unui bun corporal, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

^[1] Lit. e) de la art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 197/2013.

j) *structură de vânzare* – spațiul de desfășurare a unuia sau mai multor exerciții comerciale;

k) *suprafață de vânzare* – suprafață destinată accesului consumatorilor pentru achiziționarea produsului/serviciului, expunerii produselor oferite, plății acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității. Nu constituie suprafețe de vânzare cele destinate depozitării și păstrării mărfurilor, producției, birourilor și anexelor;

l) *structură de vânzare cu suprafață mică* – structură de vânzare având o suprafață de vânzare de până la 400 m² inclusiv;

m) *structură de vânzare cu suprafață medie* – structură de vânzare având o suprafață de vânzare cuprinsă între 400-1.000 m² inclusiv;

n) *structură de vânzare cu suprafață mare* – structură de vânzare având o suprafață de vânzare mai mare de 1.000 m²;

o) *centru comercial* – structura de vânzare cu suprafață medie sau mare în care se desfășoară activități de comercializare cu amănuntul de produse, servicii de piață și de alimentație publică, ce utilizează o infrastructură comună și utilități adecvate. Suprafața de vânzare a unui centru comercial este rezultată din suma suprafețelor de vânzare cu amănuntul de produse și servicii de piață și de alimentație publică cuprinse în acesta;

p) *comerț în zone publice* – activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice;

q)^[1] *parc comercial* – perimetru ce grupează două sau mai multe clădiri cu destinația de structuri de vânzare cu suprafețe medii ori mari, în care se desfășoară activități de comercializare cu amănuntul de produse, servicii de piață și de alimentație publică, ce utilizează o infrastructură comună, inclusiv spații de parcare și circulație comune, precum și utilități adecvate. Suprafața unui parc comercial este rezultată din suma suprafețelor construite a clădirilor cu destinația de structuri de vânzare cu suprafețe medii sau mari care fac parte din acesta, la care se adaugă suprafețele spațiilor de parcare și circulație comune, precum și suprafețele celorlalte elemente de infrastructură comune;

r)^[2] *supermagazin* – structură de vânzare cu suprafață medie sau mare între 1.000 m² și 2.500 m², utilizată pentru comerț specializat ori nespecializat, care comercializează mărfuri alimentare și/sau nealimentare, având drept caracteristici autoservirea și plata mărfurilor la casele de marcat amplasate la ieșire;

s)^[3] *hipermagazin* – structură de vânzare cu amănuntul, cu suprafața de peste 2.500 m², utilizată pentru comerț specializat și/sau nespecializat, care comercializează mărfuri alimentare și/sau nealimentare, având drept caracteristici: prezența tuturor raioanelor, inclusiv a celor cu vânzători, case de marcat amplasate la ieșirea din fluxul de autoservire, sector de alimentație publică reprezentat prin una sau mai multe săli de consumație, amplasarea în zonele periferice ale orașului, în centrele comerciale ori în parcurile comerciale.

Capitolul II. Cerințe și criteriile necesare desfășurării activității comerciale

Art. 5. (1) Orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii.

(2) Exercițierea de activități comerciale cu produse din sectorul alimentar și de alimentație publică necesită cunoștințe de specialitate și se efectuează cu personal calificat, conform normelor de aplicare a prezentei ordonanțe.

^[1] Lit. q) de la art. 4 a fost introdusă prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 22/2012.

^[2] Lit. r) de la art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 197/2013.

^[3] Lit. s) de la art. 4 a fost introdusă prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 22/2012.

(3) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, personalul angajat în efectuarea de activități comerciale cu produse din sectorul alimentar și de alimentație publică va trebui să îndeplinească una dintre următoarele cerințe profesionale:

a) să fi absolvit un curs de specialitate pentru comercializarea produselor alimentare și/sau de alimentație publică, organizat conform legislației în vigoare;

b) să fi desfășurat cel puțin 2 ani de activitate profesională de comercializare de produse alimentare și/sau de alimentație publică și să fi absolvit un curs de noțiuni fundamentale de igienă, organizat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 6. (1) Comerțul în zone publice se desfășoară în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant.

(2) Exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul transferului, mutării sau extinderii unui exercițiu comercial, precum și în cazul modificărilor aduse structurii de vânzare.

Art. 7. Acordul prevăzut la art. 6 alin. (2) nu se eliberează în următoarele cazuri:

a) contravine planului general de dezvoltare urbană și criteriilor generale privind determinarea zonelor și locurilor de vânzare din localități;

b) aduce prejudicii spațiilor aflate în incinta sau în apropierea unor clădiri de valoare arhitectonică deosebită ori cu valoare de patrimoniu;

c) exercițiul comercial se face în spații improvizate;

d) se încalcă dispozițiile prezentei ordonanțe.

Capitolul III. Orarele de funcționare

Art. 8. Structurile de vânzare cu amănuntul și cele în care se prestează servicii de piață pot fi deschise publicului în toate zilele săptămânii. Fiecare comerciant își stabilește orarul de funcționare cu respectarea prevederilor înscrise în legislația muncii și cu condiția respectării reglementărilor în vigoare privind liniștea și ordinea publică, și în conformitate cu solicitările autorităților administrației publice locale privind continuitatea unor activități comerciale sau de prestări de servicii, în funcție de necesitățile consumatorilor.

Art. 9. Orarul de funcționare se afișează la intrarea în unitate, în mod vizibil din exterior, comerciantul fiind obligat să asigure respectarea acestuia.

Art. 10. Structurile de vânzare cu amănuntul din sectorul alimentar nu pot fi închise mai mult de două zile consecutive, cu excepția unor cauze obiective de nefuncționare.

Capitolul IV. Obligațiile și răspunderile autorităților administrației publice centrale și locale

Art. 11. Autoritățile administrației publice asigură dezvoltarea armonioasă a rețelei și tipurilor de distribuție și promovarea întreprinderilor mici și mijlocii cu activitate de comercializare a produselor și serviciilor de piață.

Art. 12. (1) Autoritățile administrației publice locale stabilesc strategia de dezvoltare a rețelei de distribuție, având drept obiective:

a) sprijinirea creării unei rețele de distribuție care să asigure servicii de calitate consumatorilor și care să răspundă necesităților de consum ale acestora și marcarea acestuia în documentațiile de urbanism întocmite;

b) dezvoltarea armonioasă a rețelei și tipurilor de distribuție cu respectarea principiului liberei concurențe;

c) armonizarea principiilor urbanismului cu cele de mediu;

d) protejarea patrimoniului arhitectural, istoric și de mediu prin menținerea caracterului sitului;

e) dezvoltarea și revigorarea rețelei de distribuție în zonele montane, rurale și defavorizate și susținerea creării de servicii de piață în aceste zone;

f) stimularea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii cu activitate comercială în scopul creșterii competitivității acestora și gradului de ocupare a forței de muncă;

g) asigurarea și dezvoltarea unui sistem de baze de date privind rețeaua de distribuție;

h) respectarea legislației în vigoare din domeniul urbanismului pentru structurile de vânzare și de prestări de servicii de piață.

(2) Autoritățile administrației publice locale stabilesc criteriile de dezvoltare urbanistică a sectorului comercial pentru determinarea:

a) suprafețelor destinate activităților comerciale, în special pentru cele cu structuri de vânzare cu suprafață medie și mare;

b) modului de încadrare a suprafețelor structurilor de vânzare pentru protejarea lucrărilor de artă, a edificiilor cu valoare arhitectonică, istorică sau arheologică, precum și a mediului în centrele istorice și în localitățile de interes turistic;

c) amplasamentelor spațiilor de parcare aferente diverselor structuri de vânzare, conform reglementărilor legale în vigoare.

(3) Autoritățile administrației publice locale asigură corelarea autorizării desfășurării unui exercițiu comercial într-o structură de vânzare, cu conținutul certificatului de urbanism și al autorizației de construire.

(4) Autoritățile administrației publice locale, în stabilirea strategiei de dezvoltare conform alin. (1), au în vedere următoarele caracteristici teritoriale:

a) zone urbane omogene, prin realizarea unei corelări integrate între centru și periferie;

b) zone periferice pentru care trebuie individualizate criteriile de dezvoltare omogenă, în scopul integrării acestora într-un cadru urbanistic coerent;

c) centre istorice, în scopul promovării unor activități comerciale adecvate și al protejării zonelor cu valoare istorică și artistică;

d) zone cu mică concentrare demografică, în scopul dezvoltării și/sau îmbunătățirii infrastructurii;

e) zone situate pe traseele autostrăzilor și drumurilor naționale, în scopul dezvoltării structurilor de vânzare;

f) zone defavorizate.

(5) În zonele publice autoritățile administrației publice locale, în scopul satisfacerii intereselor consumatorilor, stabilesc, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare:

a) criteriile generale ce trebuie respectate în determinarea zonelor și amplasamentelor structurilor de vânzare din localități;

b) modalitățile de organizare a piețelor și târgurilor;

c) periodicitatea și tipologia piețelor și târgurilor;

d) criteriile de atribuire a amplasamentelor structurilor de vânzare.

(6) În scopul promovării și protejării activității comerciale în zonele periferice ale orașelor, precum și în zonele rurale, montane sau defavorizate, autoritățile administrației publice locale, prin hotărâri ale consiliilor locale, pot acorda, în condițiile legii, înlesniri la plata impozitelor și taxelor datorate bugetelor locale.

(7) Pentru elaborarea strategiilor și criteriilor, conform prezentului articol, autoritățile administrației publice locale consultă asociațiile profesionale, asociațiile consumatorilor, organizațiile patronale, reprezentanții ai societăților comerciale și ai camerelor de comerț și industrie teritoriale.

Art. 13. Pentru zone sau edificii cu valoare arhitectonică, istorică sau arheologică și pentru zone turistice, autoritățile administrației publice locale pot acorda, în limita competențelor legale, facilități financiare comercianților care contribuie prin efort propriu la reabilitarea sau la restaurarea acestora.

Art. 14. (1) Autoritățile administrației publice, camerele de comerț și industrie și societățile comerciale, precum și alte persoane fizice sau juridice interesate pot să organizeze cursuri de pregătire și perfecționare profesională în domeniul comercializării produselor și serviciilor de piață prevăzute în anexă, cu condiția ca acestea să fie autorizate conform legislației în vigoare.

(2) Cursul profesional va conține ca obiecte de studiu materii adecvate pentru a garanta însușirea normelor și reglementărilor cu privire la sănătatea, securitatea și informarea consumatorilor, la comercializarea produselor și serviciilor de piață, precum și însușirea noțiunilor fundamentale de igienă.

Art. 15.^[1] În vederea avizării amplasării structurilor de vânzare cu suprafață mare, Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și urbanism, constituită potrivit Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, va fundamenta din punct de vedere tehnic emiterea avizului arhitectului-șef pentru documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism, ținând seama de reglementările în vigoare privind amenajarea teritoriului și urbanismul, precum și de următoarele criterii cu privire la impactul urbanistic al amplasării în raport cu dezvoltarea urbană durabilă și integrată a localității:

a) compatibilitatea funcțională cu reglementările cuprinse în planurile de urbanism general și zonal în vigoare;

b) asigurarea de către dezvoltator a suprafeței adecvate a terenului de amplasament și a condițiilor de ocupare și utilizare;

c) armonizarea plastic-volumetrică și arhitecturală cu caracterul zonei;

d) asigurarea de către dezvoltator a accesibilității, a căilor de acces public și de deservire, a parcajelor, a circulației pietonale, a accesului consumatorilor, direct și prin intermediul rețelelor de transport;

e) impactul acceptabil al traficului generat și atras asupra circulației generale și asupra transportului public;

f) asigurarea de către dezvoltator a racordurilor și solicitărilor de capacități și servicii pentru rețele tehnico-edilitare, astfel încât să nu genereze disfuncții ale infrastructurii urbane;

g) în cazul parcurilor comerciale și al hipermagazinelor, amplasarea în afara zonelor construite protejate, constituite conform legii, sau a zonelor de protecție a monumentelor și siturilor istorice.

Capitolul V. Practici comerciale

Art. 16. Prin vânzări cu preț redus, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege:

a) vânzări de lichidare;

b) vânzări de soldare;

c) vânzări efectuate în structuri de vânzare denumite magazin de fabrică sau depozit de fabrică;

d) vânzări promoționale;

e) vânzări ale produselor destinate satisfacerii unor nevoi ocazionale ale consumatorului, după ce evenimentul a trecut și este evident că produsele respective nu mai pot fi vândute în condiții comerciale normale;

f) vânzări ale produselor care într-o perioadă de 3 luni de la aprovizionare nu au fost vândute;

^[1] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 197/2013.

g) vânzări accelerate ale produselor susceptibile de o deteriorare rapidă sau a căror conservare nu mai poate fi asigurată până la limita termenului de valabilitate;

h) vânzarea unui produs la un preț aliniat la cel legal practicat de ceilalți comercianți din aceeași zonă comercială, pentru același produs, determinat de mediul concurențial;

i) vânzarea produselor cu caracteristici identice, ale căror prețuri de reprovizionare s-au diminuat.

Art. 17. Este interzis oricărui comerciant să ofere sau să vândă produse în pierdere, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 16 lit. a)-c), e)-i), precum și în cazul produselor aflate în pachete de servicii. Prin vânzare în pierdere, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege orice vânzare la un preț egal sau inferior costului de achiziție, astfel cum acesta este definit în reglementările legale în vigoare.

Art. 18. Potrivit prezentei ordonanțe, prin vânzare de lichidare se înțelege orice vânzare precedată sau însoțită de publicitate și anunțată sub denumirea de „lichidare” și care, printr-o reducere de prețuri, are ca efect vânzarea accelerată a totalității sau numai a unei părți din stocul de produse dintr-o structură de vânzare cu amănuntul, în una dintre următoarele situații:

a) încetarea definitivă a activității comerciantului, inclusiv în cazul schimbării proprietarului, chiriașului, locatarului sau mandatarului, după caz, care exploatează structura de vânzare, cu excepția cazurilor în care aceasta este vândută, cedată sau închiriată unei persoane juridice administrate de vechiul proprietar (utilizator) sau în care acesta este acționar;

b) încetarea din proprie inițiativă a activității comerciantului în structura de vânzare respectivă sau ca urmare a anulării contractului de închiriere, locație sau mandat, în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitive sau în baza unei hotărâri judecătorești de evacuare silită;

c) întreruperea activității comerciale sezoniere pentru o perioadă de cel puțin 5 luni după terminarea operațiunilor de lichidare;

d) schimbarea profilului structurii de vânzare, suspendarea sau înlocuirea unei activități comerciale desfășurate în acea structură;

e) modificarea condițiilor de exploatare a suprafeței de vânzare, dacă lucrările de transformare și amenajare depășesc 30 de zile și sunt efectuate în interiorul acesteia, structura de vânzare fiind închisă în toată această perioadă, sau modificarea condițiilor de exercitare a activității în cazul încheierii ori anulării unui contract de distribuție având o clauză de aprovizionare exclusivă;

f) vânzarea stocului de produse de către moștenitorii legali ai comerciantului defunct;

g) deteriorarea gravă, din cauza unor calamități sau acte de vandalism, a unei părți sau, după caz, a întregului stoc de produse, exclusiv cele alimentare.

Art. 19. (1) Vânzările de lichidare sunt supuse notificării în baza unui inventar detaliat al mărfurilor de lichidat întocmit de comerciant, care este obligat să justifice cu documente legale proveniența produselor respective. Notificarea se face la primăria localității în a cărei rază teritorială este amplasată structura de vânzare sau, după caz, la primăriile sectoarelor municipiului București, cu cel puțin 15 zile înainte de începerea vânzărilor de lichidare în situațiile prevăzute la art. 18 lit. a), d) și e) și cu cel puțin 5 zile înainte de începerea vânzărilor de lichidare în situațiile prevăzute la art. 18 lit. b), c), f) și g). Perioada pentru care se notifică vânzările de lichidare este de maximum:

a) 90 de zile pe an pentru cazurile prevăzute la art. 18 lit. a) și f);

b) 60 de zile pe an pentru cazurile prevăzute la art. 18 lit. b), d), e) și g);

c) 15 zile pe an pentru cazurile prevăzute la art. 18 lit. c).

(2) La cererea organelor de control abilitate comerciantul este obligat să justifice cu documente legale situația care a motivat vânzarea de lichidare, în termen de maximum 10 zile de la finalizarea operațiunilor de lichidare pentru situațiile prevăzute la art. 18 lit. a)-d), f) și g) și, respectiv, de maximum 45 de zile în cazul situațiilor prevăzute la art. 18 lit. e).

(3) Orice anunț sau altă formă de publicitate privind vânzarea de lichidare trebuie să specifice în mod obligatoriu data de debut a vânzării și durata acesteia, precum și sortimentul de mărfuri supus vânzării de lichidare, în cazul în care operațiunea nu se referă la totalitatea produselor din structura de vânzare.

Art. 20. (1) Pe durata vânzărilor de lichidare se pot lichida numai produsele înscrise în lista de inventar aferentă notificării și aflate în stocul unității comerciale la data depunerii/transmiterii notificării. Stocul este format din produsele expuse în spațiile destinate vânzării și cele aflate în depozitele structurii de vânzare; produsele deținute în antrepozite și/sau în depozite situate în afara structurii de vânzare pentru care a fost făcută notificarea nu intră în componența stocului de lichidat.

(2) Pot face obiectul vânzărilor de lichidare numai produsele care fac parte din stocul structurii de vânzare și a căror contravaloare a fost achitată de comerciant la data depunerii/transmiterii notificării sau a emiterii hotărârii judecătorești prevăzute la art. 18 lit. b), sau la data evenimentelor prevăzute la art. 18 lit. g).

Art. 21. În afara cazurilor prevăzute la art. 18 lit. b) și g), orice vânzare de lichidare trebuie să aibă loc în structura de vânzare în care produsele au fost vândute în mod obișnuit.

Art. 22. Vânzarea de soldare este orice vânzare însoțită sau precedată de publicitate și anunțată sub denumirea „soldare/soldări/solduri” și care, printr-o reducere de prețuri, are ca efect vânzarea accelerată a stocului de mărfuri sezoniere dintr-o structură de vânzare cu amănuntul.

Art. 23. Vânzările de soldare se pot efectua numai în cursul a două perioade pe an, cu o durată maximă de câte 45 de zile fiecare, cu condiția ca produsele propuse pentru soldare să fie achitate furnizorului de către comerciant cu cel puțin 30 de zile înaintea datei de debut a perioadei de vânzări de soldare și oferite spre vânzare în mod obișnuit înaintea acestei date.

Art. 24. Stocul de produse propus pentru soldare trebuie să fie constituit în prealabil în structura de vânzare respectivă, în spațiile de vânzare și depozitele structurii de vânzare, precum și, după caz, în unul sau mai multe depozite ale comerciantului, cu cel puțin 15 zile înainte de data de debut a vânzării de soldare, și nu va fi reînnoit după constituire sau în cursul vânzărilor de soldare.

Art. 25. Vânzarea de soldare trebuie să aibă loc în structurile de vânzare în care produsele respective erau vândute în mod obișnuit.

Art. 26. Documentele legale justificative care atestă că stocul de produse propus pentru soldare a fost constituit cu cel puțin 15 zile înainte de data de debut a vânzării de soldare și achitat cu cel puțin 30 de zile înainte de această dată vor fi păstrate pentru a putea fi prezentate, ori de câte ori este nevoie, organelor de control abilitate. Dovada achitării contravalorii produselor supuse vânzării de soldare rezultă din examinarea actelor contabile.

Art. 27. (1) Perioadele de soldări prevăzute la art. 23 se stabilesc de comerciant între următoarele limite:

- a) perioada 15 ianuarie - 15 aprilie inclusiv, pentru produsele de toamnă - iarnă;
- b) perioada 1 august - 31 octombrie inclusiv, pentru produsele de primăvară - vară.

(2) Comercianții au obligația să notifice la primăria în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea perioada în care efectuează vânzările de soldare cu cel puțin 15 zile înainte de începerea operațiunilor.

Art. 28. (1) Este interzis să se anunțe o vânzare de soldare în alte cazuri și condiții decât cele prevăzute la art. 23.

(2) Orice anunț sau altă formă de publicitate privind soldarea trebuie să specifice obligatoriu data de debut a vânzării de soldare și durata acesteia, precum și sortimentul de mărfuri supus soldării în cazul în care operațiunea de soldare nu se referă la totalitatea produselor din structura de vânzare.

Art. 29. Vânzările efectuate în structuri denumite magazin de fabrică sau depozit de fabrică sunt vânzările din producția proprie, efectuate direct consumatorilor de către producători, aceștia îndeplinind obligațiile ce revin oricărui comerciant care desfășoară comerț cu amănuntul. Vânzările cu preț redus prin magazin sau depozit de fabrică nu sunt supuse notificării.

Art. 30. În cadrul vânzărilor definite la art. 29, cu excepția produselor alimentare, producătorii pot practica vânzări cu preț redus pentru acea parte din producția lor care îndeplinește următoarele condiții asupra cărora consumatorii au fost informați:

- a) nu a fost anterior oferită spre vânzare din cauza defectelor de fabricație;
- b) face obiectul retururilor din rețeaua comercială;
- c) reprezintă stocul din producția sezonului anterior rămas nevândut.

Art. 31. Orice producător care vinde cu preț redus o parte a producției sale, conform prevederilor art. 30, este obligat să pună la dispoziție organelor de control abilitate toate documentele legale care justifică originea și data de fabricație a produselor care fac obiectul acestor vânzări.

Art. 32. (1) În sensul prezentei ordonanțe, vânzările promoționale sunt vânzările cu amănuntul/vânzările cash and carry/prestările de servicii de piață care pot avea loc în orice perioadă a anului, fără să facă obiectul notificării, cu condiția ca:

- a) să nu fie efectuate în pierdere;
- b) să se refere la produse disponibile sau reaprovizionabile, precum și la servicii vândute ori, după caz, prestate în mod curent;
- c) produsele și serviciile promovate trebuie să existe la vânzare pe durata întregii perioade anunțate a vânzării promoționale sau comerciantul va informa consumatorii că oferta este valabilă numai în limita stocului disponibil.

(2) În sensul prezentei ordonanțe, nu sunt considerate vânzări promoționale;

- a) acțiunile de promovare efectuate de producători;
- b) acțiunile de lansare de produse/servicii noi pe piață.

Art. 33. (1) Vânzările cu preț redus prevăzute la art. 16, astfel cum sunt definite de prezenta ordonanță, atunci când consumatorii sunt anunțați despre o reducere de prețuri care comportă o comparație exprimată în cifre, sunt supuse următoarelor reguli de fixare și publicitate a prețurilor:

a)^[1] Orice comerciant care anunță o reducere de preț trebuie să o raporteze la prețul de referință practicat în același spațiu de vânzare pentru produse sau servicii identice. Prețul de referință reprezintă cel mai scăzut preț practicat în același spațiu de vânzare în perioada ultimelor 30 de zile, înainte de data aplicării prețului redus.

b) Orice anunț de reducere de prețuri, indiferent de forma, modul de publicitate și motivația reducerii, trebuie să se adreseze ansamblului consumatorilor și să indice în cifre o reducere în raport cu prețurile de referință, excepție făcând:

- publicitățile comparative de preț;
- anunțurile publicitare exclusiv literare, care nu conțin cifre;
- anunțurile de preț de lansare a unui nou produs pe piață;
- anunțurile publicitare orale efectuate exclusiv în interiorul magazinului pentru reduceri de prețuri la un anumit raion, pentru o foarte scurtă perioadă a unei zile de vânzare.

^[1] Lit. a) de la alin. (1) al art. 33 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 57/2015.

c) Publicitatea prin catalog și ofertele de reducere de prețuri, lansate de comercianții care practică vânzarea prin corespondență, pot fi valabile numai până la epuizarea stocurilor, cu condiția ca această mențiune să figureze vizibil și lizibil în catalog.

d) Orice anunț de reducere de preț exprimată în valoare absolută sau în procent trebuie efectuat vizibil, lizibil și fără echivoc pentru fiecare produs sau grupă de produse identice:

- fie prin menționarea noului preț lângă prețul anterior, barat;
- fie prin mențiunile „preț nou”, „preț vechi” lângă sumele corespunzătoare;
- fie prin menționarea procentului de reducere și a prețului nou care apare lângă prețul anterior, barat.

e) Se interzice ca o reducere de preț pentru un produs și/sau serviciu să fie prezentată consumatorilor ca o ofertă gratuită a unei părți din produs și/sau serviciu.

f) Toate documentele justificative legale care atestă veridicitatea prețului de referință trebuie să fie păstrate pentru a putea fi prezentate ori de câte ori este nevoie organelor de control abilitate.

g) Orice anunț de reducere de prețuri ce nu corespunde reducerii practicate efectiv în raport cu prețul de referință este considerat o formă de publicitate înșelătoare și este sancționat conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Aceste reguli nu se aplică atunci când reducerile de preț pe produs rezultă din creșterea cantității de produs conținută în ambalajul utilizat în mod uzual în comercializarea acestora sau din creșterea numărului de produse identice oferite spre vânzare într-un ambalaj colectiv.

(3)^[1] Produsele aflate la comercializare cu preț redus/oferte promoționale, cu 3 zile înainte de expirarea datei durabilității minimale/datei-limită de consum aferente produselor alimentare sau a termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate aferente produselor nealimentare, se sortează și se expun la comercializare, pe rafturi sau în standuri, delimitate vizibil, cu informarea corectă, completă și precisă a consumatorilor. Nerespectarea prevederilor prezentului alineat este considerată practică comercială incorectă și se sancționează conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 34. Vânzarea la distanță este acea formă de vânzare cu amănuntul care se desfășoară în lipsa prezenței fizice simultane a consumatorului, și a comerciantului, în urma unei oferte de vânzare efectuate de acesta din urmă, care în scopul încheierii contractului, utilizează exclusiv tehnici de comunicație la distanță.

Art. 35. (1) Vânzarea directă este acea practică comercială prin care produsele sau serviciile sunt desfăcute de către comerciant direct consumatorilor, în afara spațiilor de vânzare cu amănuntul, prin intermediul vânzătorilor direcți, care prezintă produsele și serviciile oferite spre vânzare.

(2) Vânzarea prin rețele (multilevel marketing) este o formă a vânzării directe prin care produsele și serviciile sunt oferite consumatorilor prin intermediul unei rețele de vânzători direcți care primesc un comision atât pentru vânzările proprii, cât și pentru vânzările generate de rețelele de vânzători direcți pe care i-au recrutat personal.

Art. 36. Sunt considerate practici comerciale interzise:

a) vânzarea piramidală, vânzarea practică prin procedeul denumit „bulgăre de zăpadă” sau orice alte procedee similare care constau în special în a oferi produse/servicii consumatorilor făcându-i să speră că le vor obține fie cu titlu gratuit, fie la un preț redus față de valoarea lor reală și condiționând vânzările de plasarea contra plată de bonuri, tichete, cupoane ori a altor titluri similare către terți sau de colectarea de adeziuni sau subscrieri;

b) faptul de a propune unei persoane să colecteze adeziuni sau să se înscrie pe o listă, făcând-o să speră câștiguri financiare rezultate din creșterea numărului de persoane recrutate sau înscrise.

^[1] Alin. (3) al art. 33 a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 57/2015.

Art. 37. (1) În cazul rețelelor de vânzare constituite prin recrutarea aderenților sau afiliaților este interzis să se solicite aderențului sau afiliatului rețelei plata unei sume aferente dreptului de intrare în rețea, cu excepția contravalorii materialelor sau serviciilor de natură pedagogică, formativă demonstrativă ori de vânzare sau a oricărui alt material sau serviciu similar.

(2) În cadrul aceleiași rețele este, de asemenea, interzis să se impună unui aderent sau afiliat achiziționarea unui stoc de produse destinat vânzării ulterioare, fără obligația ca stocul de produse nevândute de aferent/afiliat să fie retrimis de titularul rețelei.

Art. 38. (1) Vânzările în afara spațiilor comerciale sunt acele vânzări directe realizate de comercianți în următoarele situații:

- a) în timpul unei deplasări organizate de comerciant în afara spațiilor sale comerciale;
- b) în timpul unei vizite efectuate de comerciant, dacă aceasta nu a avut loc la solicitarea expresă a consumatorului:
 - la locuința unui consumator, unde pot fi încheiate contracte și cu alte persoane prezente;
 - la locul de muncă al consumatorului sau în locul în care acesta se găsește, chiar temporar, pentru motive de lucru, studiu sau tratament;
- c) în orice alte locuri publice sau destinate publicului, în care comerciantul prezintă o ofertă pentru produsele sau serviciile pe care le furnizează, în vederea acceptării acesteia de către consumator.

(2) Comercianții care efectuează vânzări în afara spațiilor comerciale răspund civil față de efectele activității vânzătorilor direcți.

Art. 39. Comercianții sunt obligați să elibereze legitimații pentru vânzătorii direcți, angajați în acest sistem de vânzare. Legitimațiile trebuie să conțină numele, prenumele și fotografia vânzătorului, denumirea și sediul comerciantului, semnătura administratorului/directorului și vor fi vizate trimestrial. Legitimațiile vor fi retrase imediat ce deținătorii acestora își pierd calitatea de vânzătorii direcți.

Art. 40. Vânzătorii direcți, angajați în acest sistem de vânzare, sunt obligați să se legitimeze înaintea prezentării produselor/serviciilor oferite, precum și la solicitarea consumatorilor.

Art. 41. (1) Loteria publicitară este acea practică de promovare a produselor/serviciilor care tinde să stimuleze în rândul participanților speranța unui câștig prin tragere la sorți.

(2) Loteriile publicitare sunt admise numai în condițiile în care participanților nu le este impusă în contrapartidă nicio cheltuială directă sau indirectă, suplimentară achiziționării produsului/serviciului.

(3) Cheltuielile efectuate de către participanți pentru achiziționarea de efecte și servicii poștale și pentru tarifele telefonice normale, referitoare la participarea la loteria publicitară, nu intră sub incidența alin. (2).

Art. 42. (1) În privința câștigurilor puse în joc în cadrul unei loterii publicitare, anunțurile de prezentare a acesteia vor preciza natura, numărul și valoarea comercială a respectivelor câștiguri, precum și următoarea mențiune: „regulamentul de participare/desfășurare este disponibil în mod gratuit oricărui solicitant”. În acest scop se va menționa adresa sau numărul de telefon la care solicitarea poate fi transmisă, respectiv făcută.

(2) În regulament se va preciza obligația organizatorului loteriei publicitare de a face publice numele câștigătorilor și câștigurile acordate.

Art. 43. (1)^[1] Regulamentul și/sau orice alt document în baza căruia urmează să se desfășoare loteria publicitară trebuie să fie autentificat(e) de un notar public înainte de începerea operațiunii.

^[1] Alin. (1) al art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. X din O.U.G. nr. 43/2010.

(2) Pentru a verifica corecta desfășurare a loteriei publicitare respective reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Internelor și Reformei Administrative pot solicita organizatorilor de loterii publicitare regulamentul de desfășurare a acestora, precum și un exemplar al anunțurilor adresate publicului, caz în care organizatorii vor prezenta această documentație în termen de 5 zile de la data solicitării.

Art. 44. Prezenta ordonanță nu exclude controlul acțiunilor de promovare a vânzărilor prin acest gen de operațiuni publicitare de către asociațiile profesionale cu rol de autoreglementare în domeniul publicității, precum și dreptul persoanelor, care se consideră induse în eroare în cursul desfășurării acestor operațiuni, de a se adresa direct acestor asociații.

Art. 45. Se consideră publicitate înșelătoare acele fapte prin care organizatorul unei loterii publicitare sugerează destinatarului, prin anunțul publicitar efectuat, că:

a) a intrat în posesia marelui premiu, deși tragerea la sorți pentru atribuirea câștigurilor se va desfășura ulterior;

b) a intrat în posesia unui câștig important, în realitate fiind însă vorba de un premiu de o valoare minimă sau de un premiu de consolare.

Art. 46. Nu sunt asimilate loteriei publicitare concursurile în cadrul cărora premiile sunt câștigate exclusiv datorită abilității, cunoștințelor și perspicacității participanților, câștigătorul fiind desemnat în funcție de valoarea prestației sale.

Art. 47. Nu este asimilată loteriei publicitare și este considerată practică comercială permisă alocarea de premii în mod aleator, înainte de oferirea la vânzare a produselor/serviciilor și atribuirea câștigurilor la achiziționarea produselor/serviciilor, chiar dacă intrarea în posesie a premiilor are loc la o dată ulterioară.

Art. 48. Vânzarea cu prime este acea practică comercială prin care la vânzarea sau oferta de vânzare de produse/servicii se oferă consumatorului cu titlu gratuit, imediat sau la un anumit termen, prime sub forma unor produse/servicii.

Art. 49. Este interzisă orice vânzare ori ofertă de vânzare de produse sau orice prestare ori ofertă de prestare de servicii făcută către consumator, care dă dreptul acestuia, cu titlu gratuit, imediat sau la un anumit termen, la o primă sub forma unor produse/servicii, în afara cazurilor în care acestea sunt identice sortimental cu produsele/serviciile cumpărate.

Art. 50. Nu sunt considerate prime:

a) ambalajele produselor;

b) produsele sau serviciile indispensabile utilizării normale a produsului sau serviciului cumpărat;

c) produsele sau serviciile a căror valoare este de până la 10% din prețurile de vânzare/tarifele produselor/serviciilor achiziționate de către consumatori;

d) articolele personalizate, respectiv obiectele purtând mesaje publicitare, inscripționate în mod vizibil și care nu se regăsesc ca atare în comerț;

e) serviciile postvânzare;

f) facilitățile de staționare oferite de către comercianții consumatorilor.

Art. 51. Este interzisă condiționarea vânzării către consumator a unui produs de cumpărarea unei cantități impuse sau de cumpărarea concomitentă a unui alt produs sau serviciu. De asemenea, este interzisă prestarea unui serviciu către consumator, condiționată de prestarea altui serviciu sau de cumpărarea unui produs.

Art. 51¹.^[1] Este interzisă plata restului către consumator sub orice altă formă decât acordarea acestuia în numerar.

^[1] Art. 51¹ a fost introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 211/2008.

Art. 52. Nu sunt considerate vânzări condiționate:

1. vânzările la un preț global pentru produse sau servicii diferite, care constituie un ansamblu, precum și pentru produse identice preambalate oferite într-un ambalaj colectiv, cu condiția ca:

a) fiecare produs și fiecare serviciu să poată fi achiziționat și separat la prețul practicat în cadrul aceleiași suprafețe de vânzare;

b) cumpărătorul să fie informat despre această posibilitate și despre prețul de vânzare aferent produsului sau serviciului;

2. vânzările de produse în loturi sau ambalajele consacrate de uzanțele comerciale și de nevoile de consum.

Art. 53. Prin vânzare forțată se înțelege:

a) expedierea unui produs către o persoană, fără o cerere prealabilă din partea acesteia, solicitându-i cumpărarea acelui produs sau returnarea lui către expeditor, chiar și fără taxe, în cazul refuzului de cumpărare;

b) prestarea unui serviciu către o persoană, fără o cerere prealabilă din partea acesteia, solicitându-i acceptarea acelui serviciu prin achitarea contravalorii.

Art. 54. Orice vânzare forțată este interzisă. Expedierea unui produs sau prestarea unui serviciu către o persoană se face numai în baza unei comenzi prealabile din partea acesteia.

Art. 55. Nu sunt considerate vânzări forțate ofertele efectuate în scopuri filantropice. În cazul acestor oferte, pe documentele însoțitoare va fi inscripționată, în mod clar și vizibil, următoarea mențiune: „destinatarul nu are nicio obligație de a plăti sau de a returna produsul”.

Art. 56. Se interzice a se refuza consumatorului fără un motiv justificat, conform prevederilor legale în vigoare, vânzarea unui produs sau prestarea unui serviciu.

Capitolul VI. Reguli generale de comercializare a produselor și serviciilor

Art. 57. (1) Producătorii și importatorii sunt obligați să introducă pe piață numai produse sigure pentru viața, sănătatea și securitatea consumatorilor.

(2) Aceeași obligație revine și oricărui comerciant care, pe baza informațiilor obținute de la producător/importator și a cunoștințelor profesionale, trebuie să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și să informeze consumatorii asupra factorilor de risc în utilizarea/consumul acestora.

(3) Se interzice introducerea pe piață a produselor, dacă acestea nu sunt însoțite de documentele de angajare ale producătorului/importatorului referitoare la calitatea și securitatea acestora, emise conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 58. Produsul care este conform reglementărilor cu caracter obligatoriu, prin care sunt definite caracteristicile de securitate ale acestuia și modalitățile de control al conformității cu caracteristicile parametrilor definiți, este considerat sigur.

Art. 59. Dacă securitatea produselor nu este determinată conform prevederilor art. 58, un produs va fi considerat sigur atunci când, utilizat în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri pentru viața, sănătatea și securitatea consumatorilor.

Art. 60. Pentru evaluarea securității unui produs vor fi luate în considerare următoarele elemente:

a) proprietățile produsului, inclusiv compoziția, instrucțiunile de montare și punere în funcțiune, de utilizare, de întreținere și de depozitare, service-ul necesar pe durata medie de utilizare a produsului;

b) prezentarea produsului, informațiile furnizate de producător prin etichetare, marcare și/sau ambalajul acestuia, precum și orice altă informație furnizată de producător;

c) influența produsului asupra altui produs sau produse, când în mod justificat se presupune că acesta va fi utilizat împreună cu alt produs sau produse;

d) categoriile de utilizatori cărora li se adresează, o atenție deosebită fiind acordată grupei de consumatori cu grad de risc major.

Art. 61. Prevederile art. 58-60 sunt aplicabile în egală măsură și serviciilor de piață.

Art. 62. Prevederile art. 58-60 nu se aplică în cazul produselor care necesită reparații sau recondiționări înaintea utilizării, cu condiția ca despre acest fapt consumatorii să fie informați de către comercianți în momentul cumpărării.

Art. 63. În aplicarea prevederilor art. 58, 60 și 61 se vor avea în vedere reglementările legale în vigoare privind activitatea de standardizare, acreditare și infrastructura pentru evaluarea conformității.

A. Reguli privind etichetarea și ambalarea

Art. 64. La vânzarea produsului sau la prestarea serviciului comerciantul ori, după caz, prestatorul trebuie să aducă cu bună-credință la cunoștință consumatorului, la solicitarea acestuia, pe lângă informațiile furnizate prin etichetare, marcare și ambalare și informații corecte și utile privind caracteristicile produsului sau serviciului, condițiile de vânzare și modul de utilizare.

Art. 65. (1) Informațiile furnizate prin etichetare, marcare, ambalare vor respecta prevederile legale referitoare la etichetare.

(2) Pentru unele categorii de produse, în scopul asigurării protecției consumatorilor și pentru menținerea unui mediu concurențial normal, Guvernul poate elabora reglementări specifice de etichetare.

(3) Pentru a informa consumatorul despre impactul unor produse asupra mediului înconjurător, precum și pentru a promova producția și utilizarea acelor produse care, pe toată durata lor de viață, au efecte nesemnificative asupra calității apei, aerului și solului, se va institui un sistem național de etichetare ecologică.

Art. 66. Ambalajele produselor trebuie să asigure integritatea și protecția calității acestora, să fie ușor de manipulat, să promoveze vânzarea produselor, fiind totodată conforme prevederilor legale referitoare la protecția muncii, mediului și a securității consumatorilor.

B. Obligația indicării prețurilor/tarifelor

Art. 67. (1) Comerciantul care în rețeaua de distribuție oferă spre vânzare produse/servicii trebuie să indice prețul de vânzare/tarifal practicat și prețul pe unitatea de măsură, conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Prețurile de vânzare, prețurile pe unitatea de măsură și tarifele practicate se indică în mod vizibil, lizibil și fără echivoc prin marcare, etichetare și/sau afișare.

(3) Când livrarea produsului sau prestarea serviciului se face ulterior plății unui acout, comerciantul este obligat să elibereze consumatorului, la plata acoutului, un document fiscal conform legislației în vigoare sau, după caz, un contract scris și să respecte condițiile contractuale.

(4) Comercianții care, potrivit legislației în vigoare, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale vor elibera bonuri fiscale cumpărătorilor de produse/servicii.

C. Reguli privind indicarea cantității

Art. 68. (1) În funcție de tipul și caracteristicile produsului, pe ambalajul acestuia se vor

indica vizibil, lizibil și fără echivoc dimensiunile sau numărul de articole (bucăți) conținute, cantitatea netă conținută, exprimată în unități de măsură recunoscute de autoritatea statului român în materie de metrologie.

(2) Obligativitatea indicării acestor date revine producătorului, ambalatorului sau, după caz, importatorului.

Art. 69. În cazul vânzărilor la distanță prin corespondență, orice comerciant care informează consumatorul asupra ofertei sale de produse prin intermediul cataloagelor, broșurilor sau al altor publicații tipărite este obligat ca pentru produsele preambalate să menționeze cantitatea netă conținută de fiecare ambalaj, prețul de vânzare, precum și prețul pe unitatea de măsură, conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 70. (1) Pentru produsele comercializate în vrac, care sunt cântărite sau măsurate în prezența consumatorului, dispozițiile art. 68 alin. (1) nu se aplică.

(2) Informațiile furnizate de aparatele de măsură utilizate pentru determinarea cantității produselor vândute în vrac trebuie să fie clare și vizibile pentru consumator.

D. Clauze abuzive

Art. 71. În calitate de parte contractantă consumatorii pot refuza încheierea contractelor care cuprind clauze definite ca abuzive, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 72. Pentru unele categorii de produse/servicii, în scopul asigurării unui echilibru între obligațiile și drepturile părților contractante și pentru a promova un mediu concurențial normal, Guvernul poate stabili contracte-tip cu caracter obligatoriu.

Capitolul VII. Sancțiuni

Art. 73. Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

1. desfășurarea oricărui exercițiu comercial cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), cu suspendarea activității comerciale până la data autorizării și cu amendă:

- a) de la 200 lei la 500 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață mică;
- b) de la 500 lei la 1.000 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață medie;
- c) de la 1.000 lei la 2.000 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață mare;
- d) de la 100 lei la 200 lei pentru comercianții ambulanți;
- e) de la 500 lei la 1.000 lei pentru comercianții care practică vânzări în afara spațiilor comerciale și pentru cei care practică vânzări directe;

2. nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (2), cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei;

3. comercializarea de produse și servicii de piață, altele decât cele înscrise în autorizația de funcționare, cu amendă de la 100 lei la 1.000 lei;

4. nerespectarea prevederilor art. 9, cu amendă de la 200 lei la 2.000 lei;

5. oferirea spre vânzare a produselor în pierdere în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 17, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei în măsura în care nu sunt aplicabile prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată;

6. vânzările de lichidare efectuate în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 18 lit. a)-g), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu sistarea operațiunilor de lichidare;

7. nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (1) și ale art. 27 alin. (2), cu privire la notificare, cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei;

8. neprezentarea la solicitarea organelor de control abilitate a documentelor legale privind justificarea situației care a motivat lichidarea, conform dispozițiilor cuprinse în art. 19 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

9. nerespectarea prevederilor art. 20, 23 și 24, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu sistarea vânzărilor de lichidare sau de soldare, după caz;

10. realizarea vânzărilor de soldare în alte perioade decât cele prevăzute la art. 27 alin. (1), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu sistarea vânzărilor de soldare;

11. neprezentarea, la solicitarea organelor de control abilitate, a documentelor legale justificative, conform prevederilor art. 26 și 31, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

12. nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (3) și ale art. 28 alin. (2), cu amendă de la 500 lei la 3.000 lei;

13. utilizarea denumirii „soldare/solduri/soldări” sau a sinonimelor acesteia, în cazuri în care aceasta nu este în legătură cu o operațiune de soldare astfel cum este definită de prezenta ordonanță, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu interzicerea practicării acestei denumiri;

14. practicarea de vânzări sau de orice alte procedee prevăzute la art. 36, cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei, iar veniturile realizate din aceste practici se confiscă și se fac venit la bugetul de stat;

15. nerespectarea prevederilor art. 39, cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;

16. nerespectarea prevederilor art. 40, cu amendă de la 100 lei la 200 lei;

17. nerespectarea de către organizatorii de loterii publicitare a prevederilor art. 41 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, iar veniturile realizate ilicit din această practică se confiscă și se fac venit la bugetul de stat;

18. neprezentarea în termen a documentelor solicitate conform prevederilor art. 43 alin. (2), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei;

19. nerespectarea prevederilor art. 49, cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

20. nerespectarea prevederilor art. 51, 54 și 56, cu amendă de la 500 lei la 2.000 lei;

20¹.^[1] nerespectarea prevederilor art. 51¹, cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

21. nerespectarea prevederilor art. 70 alin. (2), cu amendă de la 100 lei la 500 lei;

22. exercitarea de activități de comerț cu ridicata și comerț cu amănuntul în aceeași structură de vânzare, respectiv suprafață de vânzare, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu interzicerea uneia dintre cele două activități;

23. desfășurarea oricărui exercițiu comercial în perioada suspendării activității comerciale, cu amenda prevăzută la pct. 1 lit. a)-e), caz în care limitele minime și maxime se dublează, iar veniturile realizate ilicit în perioada dintre data suspendării activității comerciale și momentul constatării contravenției se confiscă și se fac venit la bugetul de stat.

Art. 74. Sancțiunile prevăzute la art. 73 se pot aplica și persoanelor juridice, caz în care limitele minime și maxime ale amenzilor se dublează.

Art. 75. Împiedicarea sau obstrucționarea sub orice formă, de către comerciant sau de oricare altă persoană, a organelor autorităților administrației publice în exercitarea atribuțiilor lor privind controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei.

Art. 76. Contravențiile prevăzute la art. 73 se constată și se sancționează de către:

a)^[2] organele de control abilitate ale primăriilor, pentru cele prevăzute la pct. 1-4, 6-11, 13 și 20¹-23;

b) organele de control abilitate ale Ministerului Economiei și Finanțelor, pentru cele prevăzute la pct. 5, 6, 8-11, 13, 14, 17-19 și 22;

c) organele de control abilitate ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului, pentru cele prevăzute la pct. 4, 12, 18, 20, 20¹ și 21;

[1] Pct. 20¹ al art. 73 a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 211/2008.

[2] Lit. a), c) și d) de la art. 76 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 211/2008.

d) organele de control abilitate ale poliției, pentru cele prevăzute la pct. 15, 16, 18 și 20¹.

Art. 77. Prevederile prezentei ordonanțe referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 78. În cazul repetării contravențiilor prevăzute la art. 73 pct. 1, 3, 6-11, 13, 22 și 23 într-un interval de 12 luni, chiar dacă amenda a fost plătită, precum și în cazul în care se încalcă în mod repetat dispozițiile legale privind liniștea și ordinea publică, primăriile vor suspenda activitatea comercială pe o perioadă de până la 30 de zile pentru structura de vânzare respectivă.

Art. 79. Sancțiunile aplicate de organele de control abilitate, conform prevederilor prezentei ordonanțe, vor fi aduse la cunoștință primăriilor în termen de 48 de ore de la aplicarea acestora.

Capitolul VIII. Dispoziții finale

Art. 80. În cazul vânzărilor de lichidare și de soldare, atunci când acestea se efectuează în pierdere, conform prevederilor art. 17, costul de achiziție este deductibil din punct de vedere fiscal.

Art. 81. În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe comercianții care desfășoară activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață sunt obligați să solicite autorizarea exercițiilor comerciale în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe.

Art. 82. Ministerul cu atribuții în domeniul comerțului interior, cu avizul Ministerului Economiei și Finanțelor, va elabora norme metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe, în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe. Normele metodologice vor fi supuse spre aprobare Guvernului.

Art. 83. Ministerul cu atribuții în domeniul comerțului interior, în baza consultării cu alte organisme abilitate ale administrației publice, precum și cu organizațiile neguvernamentale, elaborează reglementări specifice cu privire la comercializarea produselor și serviciilor de piață.

Art. 84. Pentru realizarea unei baze de date privind rețeaua de distribuție și de prestări de servicii de piață autoritățile administrației publice locale vor transmite ministerului cu atribuții în domeniul comerțului interior informații privind rețeaua de distribuție, conform normelor stabilite de către acesta.

Art. 85. (1) Anexa face parte integrantă din prezenta ordonanță și poate fi actualizată prin hotărâre a Guvernului.

(2) Valoarea amenzilor prevăzute la art. 73 și 75 se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 86. (1) Organele abilitate în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe vor stabili modalitățile concrete de colaborare.

(2) Administrațiile publice locale vor întreprinde acțiunile necesare în vederea aplicării dispozițiilor prezentei ordonanțe și a normelor metodologice de aplicare a acesteia.

(3) La solicitarea autorităților administrației publice interesate, Oficiul Național al Registrului Comerțului sau, după caz, oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale vor pune gratuit la dispoziție acestora informațiile cu privire la înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților.

Art. 87. Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003.

Tabel cu clasificarea activităților din economia națională

Cod CAEN ¹⁾	Denumirea activității
5010	Comerț cu autovehicule
5020	Întreținerea și repararea autovehiculelor (fără reparații executate în întreprinderi organizate de tip industrial)
5030	Comerț cu piese și accesorii pentru autovehicule
5040	Comerț cu motociclete, piese și accesorii aferente, și reparații
5050	Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule
5122	Comerț cu ridicata al florilor și al plantelor
5131	Comerț cu ridicata al fructelor și legumelor
5132	Comerț cu ridicata al cărnii și produselor din carne
5133	Comerț cu ridicata al produselor lactate, ouălor, uleiurilor și grăsimilor comestibile
5134	Comerț cu ridicata al băuturilor
5135	Comerț cu ridicata al produselor din tutun
5136	Comerț cu ridicata al zahărului, ciocolatei și produselor zaharoase
5137	Comerț cu ridicata cu cafea, ceai, cacao și condimente
5138	Comerț cu ridicata, specializat, al altor alimente, inclusiv pește, crustacee și moluște
5139	Comerț cu ridicata, nespecializat, de produse alimentare, băuturi și tutun
5141	Comerț cu ridicata al produselor textile
5142	Comerț cu ridicata al îmbrăcămintei și încălțămintei
5143	Comerț cu ridicata al aparatelor electrice și de uz gospodăresc, al aparatelor de radio și televizoarelor
5144	Comerț cu ridicata al produselor din ceramică, sticlărie, tapete și produse de întreținere
5145	Comerț cu ridicata al produselor cosmetice și de parfumerie
5146	Comerț cu ridicata al produselor farmaceutice
5147	Comerț cu ridicata al altor bunuri de consum, nealimentare, n.c.a.
5151	Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși și al produselor derivate
5153	Comerț cu ridicata al materialului lemnos și de construcții
5154	Comerț cu ridicata al echipamentelor și furniturilor, de fierărie pentru instalații sanitare și de încălzire
5155	Comerț cu ridicata al produselor chimice
5156	Comerț cu ridicata al altor produse intermediare
5185	Comerț cu ridicata al altor mașini și echipamente de birou
5188	Comerț cu ridicata al mașinilor, accesoriilor și uneltelor agricole, inclusiv al tractoarelor
5190	Comerț cu ridicata al altor produse
5211	Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun
5212	Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse nealimentare
5221	Comerț cu amănuntul al fructelor și legumelor proaspete
5222	Comerț cu amănuntul al cărnii și al produselor din carne
5223	Comerț cu amănuntul al peștelui, crustaceelor și moluștelor
5224	Comerț cu amănuntul al pâinii, produselor de patiserie și produselor zaharoase
5225	Comerț cu amănuntul al băuturilor
5226	Comerț cu amănuntul al produselor din tutun
5227	Comerț cu amănuntul, în magazine specializate, al produselor alimentare
5231	Comerț cu amănuntul al produselor farmaceutice
5232	Comerț cu amănuntul al articolelor medicale și ortopedice

5233	Comerț cu amănuntul al produselor cosmetice și de parfumerie
5241	Comerț cu amănuntul al textilelor
5242	Comerț cu amănuntul al îmbrăcăminții
5243	Comerț cu amănuntul al încălțămintei și articolelor din piele
5244	Comerț cu amănuntul al mobilei, al articolelor de iluminat și al altor articole de uz casnic
5245	Comerț cu amănuntul al articolelor și aparatelor electro-menajere, al aparatelor radio și televizoarelor
5246	Comerț cu amănuntul al articolelor de fierărie, cu articole din sticlă, cu cele pentru vopsit
5247	Comerț cu amănuntul al cărților, ziarelor și articolelor de papetărie
5248	Comerț cu amănuntul, în magazine specializate, al altor produse n.c.a.
5250	Comerț cu amănuntul al bunurilor de ocazie vândute prin magazine
5261	Comerț cu amănuntul prin corespondență
5262	Comerț cu amănuntul prin standuri în piețe
5263	Comerț cu amănuntul care nu se efectuează prin magazine
5271	Reparații de încălțămintă și ale altor articole din piele
5272	Reparații de articole electrice de uz gospodăresc
5273	Reparații de ceasuri și bijuterii
5274	Alte reparații de articole personale n.c.a.
5530	Restaurante
5540	Baruri
5551	Cantine
5552	Alte unități de preparare a hranei
7020	Închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate
7032	Administrarea imobilelor pe bază de tarife sau contract
7110	Închirierea autoturismelor și utilitatelor de capacitate mică
7133	Închirierea mașinilor și echipamentelor de birou, inclusiv a calculatoarelor
7140	Închirierea bunurilor personale și gospodărești n.c.a.
7250	Întreținerea și repararea mașinilor de birou, de contabilizat și a calculatoarelor
7470	Activități de întreținere și curățare a clădirilor
7481	Activități fotografice
7485	Activități de secretariat și traducere
9301	Spălarea, curățarea și vopsirea textilelor și blănurilor
9302	Coafură și alte activități de înfrumusețare
9303	Activități de pompe funebre și similare
9304	Activități de întreținere corporală
9305	Alte activități de servicii personale n.c.a.
9500	Activități ale personalului angajat în gospodării particulare

1) Conform Hotărârii Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 și 301 bis din 5 noiembrie 1997, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

8. Legea nr. 148/2000 privind publicitatea

publicată în
M. Of. nr. 359 din 2 august 2000

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 283/2002** pentru modificarea și completarea Legii nr. 148/2000 privind publicitatea (M. Of. nr. 368 din 31 mai 2002);
- **O.G. nr. 17/2003** pentru modificarea art. 8 lit. e) din Legea nr. 148/2000 privind publicitatea (M. Of. nr. 64 din 2 februarie 2003), aprobată prin Legea nr. 219/2003 (M. Of. nr. 362 din 28 mai 2003);
- **O.G. nr. 90/2004** pentru completarea Legii nr. 148/2000 privind publicitatea (M. Of. nr. 799 din 30 august 2004), aprobată prin Legea nr. 432/2004 (M. Of. nr. 994 din 28 octombrie 2004);
- **Legea nr. 457/2004** privind publicitatea și sponsorizarea pentru produsele din tutun (M. Of. nr. 1067 din 17 noiembrie 2004);
- **Legea nr. 158/2008** privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă (M. Of. nr. 559 din 24 iulie 2008).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1.^[1] Prezenta lege are drept scop protecția consumatorilor de produse și servicii, protecția persoanelor care desfășoară o activitate de producție, de comerț, prestează un serviciu sau practică o meserie ori o profesie.

Art. 2-3.^[2] *Abrogate.*

Art. 4. În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

- a)-c)^[3] *abrogate;*
- d) *publicitate subliminală* – orice publicitate care utilizează stimuli prea slabi pentru a fi percepuți în mod conștient, dar care pot influența comportamentul economic al unei persoane;
- e) *persoană* – orice persoană fizică sau juridică;
- f) *minor* – orice persoană fizică în vârstă de până la 18 ani;
- g)^[4] *abrogată.*

Art. 5. Publicitatea trebuie să fie decentă, corectă și să fie elaborată în spiritul responsabilității sociale.

Art. 6. Se interzice publicitatea care:

- a)^[5] *abrogată;*
- b) este subliminală;
- c) prejudiciază respectul pentru demnitatea umană și morala publică;
- d) include discriminări bazate pe rasă, sex, limbă, origine, origine socială, identitate etnică sau naționalitate;
- e) atentează la convingerile religioase sau politice;
- f) aduce prejudicii imaginii, onoarei, demnității și vieții particulare a persoanelor;

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat de art. 23 pct. 1 din Legea nr. 158/2008.

^[2] Art. 2-3 au fost abrogate prin art. 23 pct. 2 din Legea nr. 158/2008.

^[3] Lit. a)-c) de la art. 4 au fost abrogate prin art. 23 pct. 3 din Legea nr. 158/2008.

^[4] Lit. g) de la art. 4 a fost abrogată prin art. 23 pct. 3 din Legea nr. 158/2008.

^[5] Lit. a) de la art. 6 a fost abrogată prin art. 23 pct. 4 din Legea nr. 158/2008.

- g) exploatează superstițiile, credulitatea sau frica persoanelor;
- h) prejudiciază securitatea persoanelor sau incită la violență;
- i) încurajează un comportament care prejudiciază mediul înconjurător;
- j) favorizează comercializarea unor bunuri sau servicii care sunt produse ori distribuite contrar prevederilor legale.

Capitolul II. Publicitate înșelătoare și publicitate comparativă

Art. 7-8.^[1] *Abrogate.*

Art. 9. Comparațiile care se referă la o ofertă specială trebuie să indice, în mod clar și neechivoc, data la care încetează oferta sau, dacă este cazul, faptul că oferta specială se referă la stocul de bunuri sau de servicii disponibil, iar dacă oferta specială nu a început încă, data de începere a perioadei în care se aplică prețul special sau alte condiții specifice.

Capitolul III. Dispoziții speciale privind publicitatea anumitor produse

Art. 10. Se interzice publicitatea explicită pentru produsele din tutun:

- a) difuzată în cadrul programelor de radiodifuziune și televiziune;
- b)^[2] *abrogată*;
- c) pe biletele de călătorie pentru transportul public.

Art. 10¹.^[3] Se interzice publicitatea explicită pentru băuturile alcoolice:

- a) pe prima și pe ultima copertă sau pagină din materialele tipărite în presa scrisă;
- b) pe biletele de călătorie pentru transportul public.

Art. 11. Se interzice publicitatea pentru băuturile alcoolice și pentru produsele din tutun în incinta unităților de învățământ și a unităților de asistență medicală sau la o distanță mai mică de 200 metri de intrarea acestora, măsurată pe drum public.

Art. 12. Publicitatea pentru băuturi alcoolice și pentru produsele din tutun nu este permisă în publicații destinate în principal minorilor, în sălile de spectacole înainte, în timpul și după spectacolele destinate minorilor.

Art. 13. (1) Publicitatea pentru băuturile alcoolice și pentru produsele din tutun nu este permisă nici în condițiile în care:

- a) se adresează minorilor;
- b) înfățișează minori consumând aceste produse;
- c) sugerează că băuturile alcoolice sau produsele din tutun sunt dotate cu proprietăți terapeutice sau că au un efect stimulat, sedativ ori că pot rezolva probleme personale;
- d) dă o imagine negativă despre abținere;
- e) evidențiază conținutul în alcool al băuturilor alcoolice, în scopul stimulării consumului, sau face legătura între alcool și conducerea unui vehicul;
- f) nu conține inscripții-avertisment, în limba română, pentru produsele din tutun.

(2) Textul avertismentului și dimensiunile acestuia vor fi stabilite prin ordin al ministrului sănătății, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[1] Art. 7 și art. 8 au fost abrogate prin art. 23 pct. 5 din Legea nr. 158/2008.

^[2] Lit. b) de la art. 10 a fost abrogată prin art. 7 alin. (2) din Legea nr. 457/2004.

^[3] Art. 10¹ a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 283/2002.

Art. 13¹.^[1] (1) Publicitatea la băuturile spirtoase, astfel cum sunt definite în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 268/441/117/2003 pentru aprobarea Normelor privind definirea, descrierea și prezentarea băuturilor spirtoase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 11 august 2003, cu modificările ulterioare, este permisă numai în cazul celei difuzate prin intermediul presei scrise, al radioului, precum și prin intermediul televiziunii.

(2) Difuzarea de publicitate la băuturile spirtoase în programele audiovizuale se realizează conform dispozițiilor Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 254/2004 privind publicitatea, sponsorizarea și teleshoppingul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 26 iulie 2004.

Art. 14. Se interzice publicitatea substanțelor stupefiante și psihotrope.

Art. 15. Se interzice publicitatea, în alte locuri decât cele de comercializare, pentru orice tip de arme, muniții, explozivi, metode și mijloace pirotehnice, cu excepția armelor destinate vânătorii sau sportului și a celor de panoplie.

Art. 16. Pentru produsele și serviciile destinate minorilor este interzisă publicitatea care:

- a) conține elemente ce dăunează acestora din punct de vedere fizic, moral, intelectual sau psihic;
- b) încurajează în mod indirect copiii să cumpere produse sau servicii, profitând de lipsa de experiență sau de credulitatea lor;
- c) afectează relațiile speciale care există între minori, pe de o parte, și părinți sau cadre didactice, pe de altă parte;
- d) prezintă, în mod nejustificat, minori în situații periculoase.

Art. 17. Publicitatea este permisă numai pentru produsele medicamentoase care se eliberează fără prescripție medicală, pentru care materialele publicitare vor fi aprobate de Agenția Națională a Medicamentului.

Capitolul IV. Sancțiuni

Art. 18.^[2] Autorul, realizatorul de publicitate și reprezentantul legal al mijlocului de difuzare răspund solidar cu persoana care își face publicitate, în cazul încălcării prevederilor prezentei legi.

Art. 19. Dacă persoana care își face publicitate nu are sediul în România sau dacă nu poate fi identificată, răspunderea revine, după caz, reprezentantului său legal în România, autorului, realizatorului de publicitate sau reprezentantului legal al mijlocului de difuzare.

Art. 20. (1) Persoana care își face publicitate trebuie să fie în măsură să probeze exactitatea afirmațiilor, indicațiilor sau prezentărilor din anunțul publicitar și este obligată, la solicitarea reprezentanților instituțiilor și autorităților prevăzute la art. 24, să furnizeze documentele care să probeze exactitatea acestora.

(2) În cazul în care documentele nu sunt furnizate în termen de maximum 7 zile de la solicitare sau dacă sunt considerate insuficiente, afirmațiile din anunțul publicitar în cauză vor fi considerate inexacte.

Art. 21. Prezenta lege nu exclude autocontrolul publicității de către organizațiile profesionale cu rol de autoreglementare în domeniul publicității și nici dreptul persoanelor de a se adresa direct acestor organizații.

^[1] Art. 13¹ a fost introdus prin art. I din O.G. nr. 90/2004.

^[2] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 23 pct. 6 din Legea nr. 158/2008.

Art. 22. Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 23. (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

- a) încălcarea prevederilor art. 15-17, cu amendă de la 500 lei (RON) la 1500 lei (RON);
- b)^[1] încălcarea prevederilor art. 9-14, cu amendă de la 1.500 lei la 4.000 lei.

(2) Sancțiunile se pot aplica și persoanelor juridice.

Art. 24. (1) Contravențiile prevăzute la art. 23 se constată și se sancționează la sesizarea persoanelor prejudiciate ori a asociațiilor de consumatori sau din oficiu, de către:

a)^[2] reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, în cazul încălcării prevederilor art. 9 și ale art. 13 lit. a) și b);

b) reprezentanții împuterniciți ai administrației publice locale, pentru încălcarea prevederilor art. 6 lit. c), d), e), f), g) și i), ale art. 10 lit. c), ale art. 11, ale art. 13 lit. f) și ale art. 15;

c) reprezentanții împuterniciți ai Oficiului Concurenței, pentru încălcarea prevederilor art. 8 lit. d), e), f), g), h) și i);

d) reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Sănătății, pentru încălcarea prevederilor art. 13 lit. c), d), e) și f) și ale art. 14, 16 și 17;

e) reprezentanții împuterniciți ai Consiliului Național al Audiovizualului, pentru încălcarea prevederilor art. 10 lit. a).

(2) Organele abilitate să constate și să sancționeze contravențiile pot solicita organizațiilor profesionale cu rol de autoreglementare prevăzute la art. 21 formularea unui punct de vedere de specialitate.

Art. 25. Instituțiile și autoritățile prevăzute la art. 24 pot dispune, o dată cu aplicarea sancțiunii contravenționale, următoarele măsuri, după caz:

a) interzicerea publicității, în cazul în care a fost difuzată sau urmează să fie difuzată;

b) încetarea publicității până la data corectării ei;

c) publicarea deciziei autorității publice, în totalitate sau parțial, și stabilirea modului în care urmează să se realizeze;

d) publicarea pe cheltuiala contravenientului a unuia sau mai multor anunțuri rectificative, cu fixarea conținutului și a modului de difuzare.

Art. 26. Contravențiilor prevăzute la art. 23 le sunt aplicabile și dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25-27 din respectiva lege, precum și cele ale Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 27. Guvernul, la propunerea organelor sale de specialitate, va aproba, în baza prezentei legi, reglementări specifice privind publicitatea, cu excepția celei din cadrul programelor audiovizuale.

Art. 28. (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice dispoziții contrare.

^[1] Lit. b) de la alin. (1) al art. 23 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 23 pct. 7 din Legea nr. 158/2008.

^[2] Lit. a) și e) de la alin. (1) al art. 24 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 23 pct. 8 din Legea nr. 158/2008.

9. Legea nr. 245/2004

privind securitatea generală a produselor

republicată în
M. Of. nr. 360 din 9 mai 2008

Capitolul I. Domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. (1) Prezenta lege are ca scop asigurarea consumatorilor că produsele puse pe piață sunt sigure și se aplică pentru toate produsele definite la art. 2 lit. a) numai în situația în care nu există prevederi legale specifice de securitate a produselor respective, care au același obiectiv cu acest act normativ.

(2) În cazul în care unele produse sunt supuse unor cerințe specifice de securitate impuse de legislația comunitară, prezenta lege se aplică numai pentru aspectele și riscurile sau categoriile de riscuri care nu sunt prevăzute de aceste reglementări, după cum urmează:

a) art. 2 lit. b) și c) și art. 3 nu se aplică acestor produse în privința riscurilor sau categoriilor de riscuri prevăzute de reglementările specifice;

b) art. 4-16 se aplică în orice situație, cu excepția cazurilor în care există reglementări specifice privind aspectele care intră sub incidența acestor dispoziții.

Art. 2. În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *produs* – orice bun material cunoscut sub denumirea de produs, care, inclusiv în cadrul unei prestări de servicii, este destinat consumatorilor sau este posibil, în condiții previzibile, să fie utilizat de consumatori chiar dacă nu le este destinat și care este furnizat sau pus la dispoziție în cadrul unei activități comerciale cu titlu oneros sau gratuit, fie că este în stare nouă, folosit sau recondiționat. Se exceptează de la aplicarea prezentei legi produsele de ocazie care sunt furnizate ca antichități sau ca produse care trebuie să fie reparate ori recondiționate înainte de utilizarea lor, numai în cazul în care furnizorul informează în mod clar persoana căreia îi furnizează produsul despre necesitatea acestei reparații sau recondiționări;

b) *produs sigur* – orice produs care, în condiții normale sau rezonabil previzibile de utilizare, inclusiv de durată și, după caz, de punere în funcțiune, de instalare și de necesități de întreținere, nu prezintă niciun risc sau numai riscuri minime compatibile cu utilizarea produsului și considerate ca acceptabile și corespunzătoare unui nivel ridicat de protecție a sănătății și securității consumatorilor, luându-se în considerare în special:

1. caracteristicile produsului, în principal compoziția, ambalarea, condițiile de asamblare și, după caz, de montaj și de întreținere;

2. efectul asupra altor produse, în cazul în care utilizarea lui împreună cu alte produse poate fi în mod rezonabil previzibilă;

3. prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări și instrucțiuni pentru utilizarea și distrugerea lui, precum și orice altă indicație sau informație referitoare la produs;

4. categoriile de consumatori expuse riscului în cazul utilizării produsului, în particular copiii și persoanele în vârstă.

Posibilitatea obținerii unor niveluri superioare de securitate sau de disponibilitate a altor produse prezentând un grad de risc mai scăzut nu trebuie să constituie un motiv suficient pentru considerarea unui produs ca fiind periculos;

c) *produs periculos* – orice produs care nu îndeplinește prevederile de la definiția „produsului sigur” de la lit. b);

d) *risc grav* – orice risc semnificativ, care necesită o intervenție rapidă din partea autorităților publice, inclusiv riscurile ale căror efecte nu sunt imediate;

e) *producător*:

1. fabricantul produsului, în cazul în care este stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene și orice altă persoană care se prezintă ca producător prin aplicarea pe produs a numelui său, a mărcii sale sau a unui alt semn distinctiv ori persoana care recondiționează produsul;

2. reprezentantul producătorului, în cazul în care producătorul nu este stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, sau, în absența unui reprezentant stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene, importatorul produsului;

3. alți operatori economici din lanțul de comercializare, în măsura în care activitățile lor pot aduce atingere caracteristicilor de securitate a unui produs;

f) distribuitor – orice operator economic din lanțul de comercializare, a cărui activitate nu influențează caracteristicile de securitate a produsului;

g) returnare – modalitate referitoare la aducerea înapoi a unui produs periculos de către consumator, pe care producătorul sau distribuitorul l-a furnizat deja consumatorului ori l-a pus la dispoziția sa;

h) retragere – orice măsură luată în scopul de a împiedica distribuția și expunerea la comercializare, precum și ofertarea unui produs periculos la consumatori.

Capitolul II. Obligația generală de securitate – criteriile de evaluare a conformității

Art. 3. (1) Producătorii sunt obligați să pună pe piață numai produse sigure.

(2) Un produs va fi considerat sigur din punct de vedere al aspectelor reglementate de dispozițiile legislației naționale atunci când, în absența prevederilor comunitare specifice privind reglementarea produsului în cauză, el este conform cu reglementările naționale ale României ori ale statului membru pe teritoriul căruia este comercializat, stabilite cu respectarea principiilor liberei circulații a produselor și serviciilor de piață și care formulează cerințele de sănătate și securitate pe care produsul trebuie să le îndeplinească pentru a fi comercializat.

(3) Un produs este considerat sigur din punct de vedere al riscurilor și al categoriilor de riscuri reglementate de standardele naționale neobligatorii relevante atunci când este conform cu standardele naționale neobligatorii care transpun standarde europene, a căror referință este publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene. Referințele acestor standarde naționale armonizate sunt publicate de către Asociația de Standardizare din România (ASRO).

(4) În alte condiții decât cele avute în vedere la alin. (2) și (3), conformitatea unui produs cu cerința de securitate generală a produselor poate fi evaluată luându-se în considerare, dacă există:

a) standardele naționale neobligatorii care transpun standarde europene relevante, altele decât cele la care se face referire la alin. (2);

b) standardele stabilite în statul în care este comercializat produsul;

c) orientările în domeniul evaluării securității produselor;

d) codurile de bune practici în materie de securitate a produselor, în vigoare în sectorul respectiv;

e) stadiul prezent al cunoștințelor științifice și/sau tehnice;

f) așteptările rezonabile ale consumatorilor referitoare la securitatea generală a produselor.

(5) Conformitatea unui produs cu criteriile care au în vedere garantarea obligației generale de securitate, în special cu prevederile alin. (2) și (3), nu împiedică autoritățile competente să ia măsurile corespunzătoare pentru a impune restricții privind punerea sa pe piață sau să ceară retragerea de pe piață ori returnarea produsului, dacă produsul se dovedește periculos.

Capitolul III. Alte obligații ale producătorilor și obligații ale distribuitorilor

Art. 4. (1) În limitele activităților lor producătorii trebuie să asigure consumatorului informațiile utile care îi permit să evalueze riscurile inerente ale unui produs pe durata medie de utilizare sau pe o durată rezonabil previzibilă, atunci când acestea nu sunt imediat perceptibile de către consumator, fără un avertisment corespunzător, precum și să prevină astfel de riscuri. Prezența unui astfel de avertisment nu exonerează nicio persoană de îndeplinirea celorlalte obligații prevăzute de prezenta lege.

(2) În limitele activităților lor producătorii trebuie să adopte măsuri proporționale cu caracteristicile produselor pe care le furnizează, care le permit:

a) să fie informați de riscurile pe care aceste produse le-ar putea prezenta pentru consumatori;
b) să poată întreprinde acțiunile potrivite, inclusiv, dacă este necesar, pentru a evita aceste riscuri, să poată dispune retragerea de pe piață, avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor, returnarea de la consumatorii.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) vor include:

a) informarea, prin intermediul produsului sau al ambalajului, asupra identității și detaliilor privind producătorul, precum și informarea asupra produsului sau, după caz, asupra lotului de produse din care face parte, cu excepția cazurilor în care omisiunea acestei informații este justificată;
b) în cazul în care se consideră necesar, realizarea de teste prin sondaj pe produsele comercializate, analizarea reclamațiilor și, după caz, ținerea unui registru de reclamații, precum și informarea distribuitorilor de către producător privind monitorizarea acestor produse.

(4) Măsurile prevăzute la alin. (2) lit. b) vor fi întreprinse voluntar sau la cererea autorităților competente, în conformitate cu art. 10 alin. (1) lit. f).

(5) Returnarea se face ca ultimă modalitate de rezolvare, atunci când celelalte acțiuni nu sunt suficiente pentru prevenirea riscurilor implicate, în cazul în care producătorul consideră necesar sau când este obligat de către autoritatea competentă să ia această măsură. Măsura de returnare se poate pune în aplicare în baza codurilor de bună conduită în domeniu, în cazul în care acestea există.

Art. 5. (1) Distribuitorii sunt obligați:

a) să acționeze cu atenția cuvenită pentru a contribui la respectarea cerințelor de securitate aplicabile, în special să nu distribuie produse despre care au cunoștință sau pe care ar fi trebuit să ie considere, pe baza informațiilor deținute și în calitate de specialiști, neconforme cu aceste cerințe;

b) să participe, în limitele activităților lor respective, la monitorizarea securității produselor puse pe piață, în special prin:

1. transmiterea informațiilor privind riscurile produselor;
2. păstrarea și furnizarea documentelor necesare pentru a determina originea produselor;
3. colaborarea la acțiunile întreprinse de producători și de autoritățile competente pentru evitarea riscurilor.

În limitele activităților lor respective distribuitorii trebuie să ia măsuri care să permită o colaborare eficientă.

(2) În cazul în care producătorii și distribuitorii au cunoștință sau ar trebui să cunoască, pe baza informațiilor pe care le posedă și în calitate de specialiști, că unele produse, pe care le-au pus pe piață sau care au fost furnizate într-un alt mod consumatorilor, prezintă pentru consumatori riscuri care sunt incompatibile cu cerințele de securitate generală, ei trebuie să informeze imediat autoritățile competente, în condițiile stabilite în anexa nr. 1, precizând acțiunile întreprinse în scopul de a preveni riscurile pentru consumatori.

(3) Producătorii și distribuitorii, în limitele activităților lor, trebuie să colaboreze cu autoritățile competente, la cererea acestora din urmă, pentru acțiunile întreprinse, în scopul evitării riscurilor pe care le prezintă produsele pe care le furnizează sau le-au furnizat.

Procedurile ce trebuie urmate pentru o astfel de colaborare, inclusiv procedurile de dialog cu producătorii și distribuitorii respectivi asupra problemelor legate de securitatea produselor, sunt stabilite de autoritățile competente.

Capitolul IV. Obligații specifice și responsabilități

Art. 6. (1) Reglementările specifice privind securitatea produselor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea organelor sale de specialitate.

(2) Autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate stabilește prin norme procedurile privind aplicarea prezentei legi.

(3) În România autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate, constatarea contravențiilor, aplicarea sancțiunilor și stabilirea măsurilor complementare este Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(4) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate colabora, conform atribuțiilor stabilite prin legislația în vigoare, după caz, cu alte organe de specialitate cu atribuții în supravegherea pieței, pentru a desfășura acțiuni în aplicarea prezentei legi.

(5) În scopul supravegherii pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate, sarcinile, atribuțiile, organizarea și modalitățile de colaborare cu celelalte organe de specialitate se vor stabili, după caz, prin protocoale sau în cadrul Comitetului interministerial pentru supravegherea pieței produselor și serviciilor și protecția consumatorilor.

(6) România va informa Comisia Europeană referitor la sarcinile, atribuțiile, organizarea și modalitățile de colaborare cu celelalte organe de specialitate stabilite în scopul supravegherii pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate.

Capitolul V. Sancțiuni

Art. 7. Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională sau penală a celor vinovați.

Art. 8. (1) Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

- a) încălcarea dispozițiilor art. 3 alin. (1), cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei;
- b) încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (1), cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;
- c) încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (2) și ale art. 5 alin. (1) lit. b) pct. 2, cu amendă de la 700 lei la 7.000 lei;
- d) încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a), cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 9. Contravențiilor prevăzute la art. 8 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. (1) În sensul prezentei legi, în special al art. 6, autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate trebuie să ia, după caz, una dintre următoarele măsuri complementare:

- a) pentru orice produs:
 1. să organizeze, chiar după punerea sa pe piață ca fiind sigur, verificări corespunzătoare ale caracteristicilor sale de securitate, pe o scară adecvată, până la stadiul de utilizare sau de consum;
 2. să solicite părților interesate toate informațiile necesare;

3. să preleveze mostre de produse spre a le supune analizelor referitoare la securitate;
b) pentru orice produs care poate prezenta riscuri în anumite condiții:

1. să solicite marcarea cu avertismente corespunzătoare privind riscurile pe care le poate prezenta, redactate în mod clar, ușor de înțeles, lizibil și inteligibil, în limba română, fără a exclude prezentarea și în alte limbi;

2. să se asigure la punerea pe piață a unui produs de existența unor condiții prealabile de securitate, astfel încât produsul rezultat să fie sigur;

c) pentru orice produs care poate prezenta riscuri pentru anumite categorii de persoane, să dispună ca acestea să fie avertizate în mod expres de acest risc, în timp util și sub o formă corespunzătoare, inclusiv prin publicarea de avertismente speciale;

d) pentru orice produs care ar putea fi periculos, să interzică temporar, pe perioada necesară diferitelor controale, verificări sau evaluări ale securității, ca acesta să fie furnizat, propus pentru furnizare sau să fie expus;

e) pentru orice produs periculos, să interzică punerea sa pe piață și să stabilească măsurile însoțitoare necesare pentru a asigura respectarea interdicției;

f) pentru orice produs periculos existent deja pe piață:

1. să dispună sau să organizeze retragerea sa efectivă și imediată și să avertizeze consumatorii cu privire la riscurile pe care le prezintă;

2. să dispună sau să coordoneze ori, după caz, să organizeze cu producătorii și distribuitorii, returnarea de la consumatori și distrugerea sa în condiții corespunzătoare, prin grija și pe cheltuiala operatorului economic respectiv.

(2) În cazul în care autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate dispune măsuri de tipul celor prevăzute la alin. (1), în special cele menționate la lit. d)-f), ea trebuie să acționeze pentru respectarea principiilor liberei circulații a produselor și serviciilor pe piață, astfel încât să pună în aplicare măsuri proporționale cu gravitatea riscului și luând în considerație principiul precauției. În cadrul acestor măsuri Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sprijină acțiunea voluntară a producătorilor și distribuitorilor, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul prezentei legi, în special al prevederilor cap. III, prin dezvoltarea de coduri de bună conduită. Dacă este necesar, autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate organizează sau dispune măsurile prevăzute la alin. (1) lit. f), în cazul în care acțiunea întreprinsă de producători și distribuitori în îndeplinirea obligațiilor lor este nesatisfăcătoare sau insuficientă. Returnarea trebuie să se facă conform prevederilor art. 4 alin. (5).

(3) În mod special, autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate trebuie să întreprindă acțiunile necesare pentru a aplica cu rapiditatea necesară măsurile corespunzătoare, așa cum sunt cele prevăzute la alin. (1) lit. b)-f), în cazul produselor care pun problema unui risc grav. Aceste circumstanțe trebuie să fie determinate de autoritatea competentă, evaluându-se, de la caz la caz, caracteristicile intrinseci ale produselor, în conformitate cu liniile directoare prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 2.

(4) Măsurile care se dispun în temeiul prezentului articol de către autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate sunt aplicabile, după caz:

a) producătorului;

b) distribuitorilor, în limitele activităților lor, în special părții responsabile pentru prima etapă a distribuției produselor pe piața națională;

c) oricărei alte persoane, în cazul în care aceasta se dovedește necesar, în vederea colaborării la acțiunile întreprinse pentru a se evita riscuri care decurg dintr-un produs.

Art. 11. (1) Pentru a asigura o supraveghere eficientă a pieței, destinată garantării unui nivel ridicat de protecție a sănătății și securității consumatorilor, autoritatea competentă pentru

supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate dispune măsuri pentru:

a) stabilirea, actualizarea periodică și punerea în aplicare a unor programe sectoriale de supraveghere pe categorii de produse sau de riscuri, monitorizarea activităților de supraveghere, a constatărilor și a rezultatelor acestor programe, coordonarea activităților de colaborare în Comitetul interministerial pentru supravegherea pieței produselor și serviciilor și protecția consumatorilor;

b) monitorizarea și actualizarea cunoștințelor științifice și tehnice referitoare la securitatea produselor în Comisia pentru securitatea produselor;

c) examinarea și evaluarea periodică a funcționării activităților de control și a eficienței lor și, dacă este necesar, revizuirea abordării și organizării acțiunilor de supraveghere puse în aplicare.

(2) Reclamațiile consumatorilor și ale părților interesate referitoare la securitatea produselor și activitățile corespunzătoare de supraveghere și de control vor fi prezentate la oficiul teritorial pentru protecția consumatorilor. Reclamațiile privind securitatea produselor fac obiectul unei monitorizări corespunzătoare în cadrul oficiilor teritoriale pentru protecția consumatorilor, precum și în cadrul autorității competente pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate. Oficiile teritoriale pentru protecția consumatorilor informează în mod activ consumatorii și celelalte părți interesate despre procedurile stabilite în acest scop.

Art. 12. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor participă ca punct național de contact în rețeaua europeană a autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în materie de securitate a produselor.

Capitolul VI. Schimburi de informații și situații de intervenție rapidă

Art. 13. (1) În cazul în care România ia măsuri care restrâng punerea de produse pe piață sau impun retragerea ori returnarea lor, așa cum se prevede la art. 10 alin. (1) lit. b)-f), trebuie să notifice aceste măsuri Comisiei Europene, în măsura în care o astfel de notificare nu este cerută prin art. 17 sau printr-o legislație comunitară specifică, precizând motivele pentru care le-a adoptat. România trebuie, de asemenea, să informeze Comisia Europeană despre orice modificare sau ridicare a oricărei măsuri de acest tip.

(2) Dacă România consideră că efectele riscului nu depășesc sau nu pot depăși teritoriul său, trebuie să procedeze la notificarea măsurilor prevăzute la alin. (1), în măsura în care ele conțin informații care pot prezenta interes pentru celelalte state membre ale Uniunii Europene din punct de vedere al securității produselor, în special dacă ele apar ca răspuns la un risc nou, încă nesemnlat în alte notificări.

Capitolul VII. Dispoziții finale

Art. 14. (1) Informațiile cu privire la riscurile pe care le prezintă produsele pentru sănătatea și securitatea consumatorilor, de care dispune autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate, trebuie în general să fie disponibile publicului, în conformitate cu cerințele de transparență și fără a prejudicia restricțiile necesare activităților de control și investigare.

(2) Publicul trebuie să aibă acces în special la informațiile privind identificarea produsului, natura riscului și măsurile luate.

(3) Reprezentanții autorităților competente sunt obligați să nu divulge informațiile obținute prin aplicarea prezentei legi, care, prin natura lor, intră sub incidența secretului profesional în cazuri bine justificate.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), informațiile privind caracteristicile de securitate a produselor pot fi făcute publice dacă sunt impuse de circumstanțe, în scopul protecției sănătății și securității consumatorilor.

(5) Protejarea secretului profesional nu trebuie să împiedice diseminarea către autoritățile competente a informațiilor necesare pentru a asigura eficacitatea activităților de control și supraveghere a pieței. Autoritățile care primesc informații ce intră sub incidența secretului profesional trebuie să asigure protejarea acestora.

Art. 15. Aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege nu înlătură angajarea răspunderii civile a operatorilor economici pentru pagubele generate de produsele cu defect, stabilită conform dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 16. (1) Orice hotărâre adoptată în aplicarea prezentei legi și care implică restricționarea punerii pe piață a unui produs sau impune măsura de retragere a sa ori de returnare de la consumatori trebuie să fie motivată în mod corespunzător. Ea trebuie notificată, imediat ce este posibil, părții interesate și trebuie să indice căile legale de contestare, prevăzute de dispozițiile legale în vigoare, și termenul în care aceste acțiuni de contestare trebuie să fie introduse.

(2) Părțile implicate trebuie să își poată prezenta punctul de vedere înainte de adoptarea măsurii, ori de câte ori este posibil. Dacă, datorită urgenței măsurilor ce trebuie luate, nu a avut loc o consultare prealabilă, aceasta trebuie să fie efectuată într-un termen rezonabil, după punerea în aplicare a măsurii.

(3) Măsurile care impun retragerea unui produs sau returnarea lui de la consumatori trebuie să ia în considerare necesitatea de a încuraja distribuitorii, utilizatorii și consumatorii să contribuie la punerea în aplicare a acestor măsuri.

(4) Orice măsură luată de autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate și care restricționează punerea pe piață a unui produs sau impune retragerea ori returnarea lui de la consumatori poate face obiectul unei acțiuni judecătorești.

(5) Orice hotărâre adoptată în aplicarea prezentei legi și care implică restricționarea punerii pe piață a unui produs sau impune retragerea ori returnarea lui nu trebuie să aducă prejudicii referitoare la evaluarea responsabilității părții căreia îi este adresată, din punctul de vedere al prevederilor dreptului penal aplicabile cazului respectiv.

Art. 17. (1) În cazul în care România adoptă sau hotărăște să adopte, să recomande sau să convină cu producătorii și distribuitorii, pe o bază voluntară ori obligatorie, măsuri care au în vedere împiedicarea, limitarea sau impunerea de condiții specifice privind comercializarea sau eventuala utilizare pe teritoriul său a unor produse din cauza unui risc grav, va notifica imediat Comisiei Europene prin sistemul RAPEX. Comisia Europeană trebuie, de asemenea, informată imediat despre modificarea sau retragerea oricărei măsuri și acțiuni de acest fel.

(2) Dacă România consideră că efectele riscului nu depășesc teritoriul său, trebuie să urmeze procedura prevăzută la art. 13, ținând cont de criteriile relevante propuse în liniile directoare prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 2.

(3) România, înainte de a adopta astfel de măsuri sau de a întreprinde astfel de acțiuni, poate să comunice Comisiei Europene informațiile de care dispune cu privire la existența unui risc grav.

(4) În cazul unui risc grav, România trebuie să notifice Comisiei Europene acțiunile voluntare prevăzute la art. 4 și 5, întreprinse de producători și distribuitori.

(5) Procedurile pentru aplicarea sistemului RAPEX și liniile directoare pentru notificări sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(6) Orice acord stabilit cu rețeaua europeană a autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în materie de securitate a produselor trebuie să fie bazat pe reciprocitate și va include prevederi de confidențialitate a informației, corespunzătoare celor care sunt aplicabile în statele membre ale Uniunii Europene.

(7) Ca urmare a notificărilor primite prin sistemul RAPEX, punctul național de contact va transmite Comisiei Europene măsurile adoptate cu privire la produsele depistate pe piața din România.

Art. 18. (1) Prezenta lege transpune Directiva nr. 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001, referitoare la securitatea generală a produselor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) L11 din 15 ianuarie 2002.

(2) România ia toate măsurile pentru a pune în aplicare hotărârile prevăzute la art. 13 din Directiva nr. 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001, referitoare la securitatea generală a produselor, într-un termen mai mic de 20 de zile, în afară de cazul în care aceste hotărâri nu prevăd un termen diferit.

(3) În termen de o lună, autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate, responsabilă pentru realizarea măsurilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b)-f), trebuie să dea părților implicate posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, informând Comisia Europeană despre acestea.

(4) Exportul din Comunitatea Europeană de produse periculoase care au reprezentat subiectul unei hotărâri prevăzute la alin. (2) este interzis în măsura în care hotărârea nu specifică altfel.

Art. 19. Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005, cu excepția art. 6 alin. (6)*, art. 13 alin. (3) și (4)**), art. 17, art. 18 alin. (2) și (3), pct. 2***) din anexa nr. 1, pct. 1, 2, 4, 6-10 și 13 din anexa nr. 2****), care intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, dată la care se abrogă prevederile art. 6 alin (5), art. 13 alin. (1) și (2), pct. 1 din anexa nr. 1 și pct. 3 și 12 din anexa nr. 2.

Art. 20. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

*) Art. 6 alin. (6) a devenit în forma republicată a Legii nr. 245/2004 art. 6 alin. (5).

**) Art. 13 alin. (3) și (4) au devenit în forma republicată a Legii nr. 245/2004 art. 13 alin. (1) și (2).

***) Pct. 2 din anexa nr. 1 a devenit în forma republicată a Legii nr. 245/2004 pct. 1.

****) Pct. 4 din anexa nr. 2 a devenit în forma republicată a Legii nr. 245/2004 pct. 3.

Pct. 6-10 din anexa nr. 2 au devenit în forma republicată a Legii nr. 245/2004 pct. 5-9.

Pct. 13 din anexa nr. 2 a devenit în forma republicată a Legii nr. 245/2004 pct. 11.

Anexa nr. 1

Obligații privind informații despre produsele neconforme cu obligația generală de securitate, pe care producătorii și distribuitorii sunt obligați să le comunice autorităților competente

1. Informațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) din lege sau, după caz, de prevederi specifice ale reglementărilor comunitare referitoare la produsul considerat trebuie comunicate autorităților competente desemnate în acest scop în statele membre ale Uniunii Europene în care produsele în cauză au fost puse pe piață sau furnizate într-un alt mod consumatorilor.

2. În caz de riscuri grave, aceste informații conțin cel puțin:

- a) date care permit o identificare precisă a produsului sau a lotului de produse în discuție;
- b) o descriere completă a riscului prezentat de produsele respective;
- c) toate informațiile disponibile, utile pentru a determina produsul;
- d) o descriere a acțiunii întreprinse în scopul prevenirii riscurilor pentru consumatori.

Proceduri pentru aplicarea sistemului RAPEX

1. Sistemul RAPEX acoperă produsele, așa cum sunt definite la art. 2 lit. a) din lege, care prezintă un risc grav pentru sănătatea și securitatea consumatorilor. Produsele farmaceutice prevăzute în directivele 75/319/EEC și 81/851/EEC sunt excluse din aria de aplicabilitate a RAPEX.

2. RAPEX vizează, în principal, realizarea unui schimb rapid de informații la apariția unui risc grav. Liniile directoare prevăzute la pct. 10 definesc criteriile precise pentru a identifica riscurile grave.

3. Punctul național de contact care face notificarea în baza art. 17 din lege trebuie să ofere toate informațiile disponibile. În particular, notificarea conține informațiile menționate în liniile directoare prevăzute la pct. 10 și cel puțin:

- a) date care permit o identificare precisă a produsului;
- b) o descriere completă a riscului prezentat de produsul respectiv, conținând o sinteză a rezultatelor oricărui test sau oricărei analize și a concluziilor lor, care permit evaluarea riscului;
- c) natura și durata măsurilor luate sau a acțiunilor întreprinse ori, după caz, a măsurilor sau acțiunilor hotărâte;
- d) informațiile privind lanțurile de comercializare și distribuția produsului, în particular privind țările destinate.

4. Aceste informații trebuie transmise prin formularul-tip de notificare prevăzut în acest scop și în modalitățile precizate în liniile directoare vizate la pct. 10.

5. În cazul în care măsura notificată conform art. 13 sau 17 din lege vizează limitarea comercializării sau utilizării unei substanțe ori a unui preparat chimic, România va furniza, în cele mai mici detalii, fie o sinteză, fie referințele datelor utile privind substanța sau preparatul considerat și produsele de înlocuire cunoscute și disponibile, atunci când asemenea informații sunt disponibile. Ea comunică, de asemenea, efectele așteptate ca urmare a măsurii asupra securității consumatorilor, precum și evaluarea riscului, efectuată în conformitate cu principiile și liniile directoare pentru notificări generale ale evaluării riscului substanțelor chimice, prevăzute la art. 10 paragraful 4 din Regulamentul (EEC) 793/93, în cazul unei substanțe existente, sau la art. 3 paragraful 2 din Directiva 67/548/EEC în cazul unei substanțe noi. Liniile directoare prevăzute la pct. 10 definesc detaliile și procedurile privind informațiile cerute în acest scop.

6. În cazul în care, în conformitate cu art. 17 alin. (3) din lege, România a informat Comisia Europeană înainte de a hotărî adoptarea unei măsuri despre un risc grav, trebuie să indice Comisiei Europene, în termen de 45 de zile, dacă se confirmă sau se modifică aceste informații.

7. În cazul în care Comisia Europeană procedează la o anchetă din proprie inițiativă privind verificarea conformității informațiilor cerute în cadrul RAPEX cu prevederile directivei și apreciază că este necesar să se evalueze securitatea produsului, România trebuie, pe cât posibil, să furnizeze Comisiei Europene informațiile cerute.

8. În cazul în care primește o notificare conform art. 17 din lege, România este obligată să informeze Comisia Europeană, cel mai târziu în termenul stabilit prin liniile directoare prevăzute la pct. 10, despre elementele următoare:

- a) dacă produsul a fost comercializat pe teritoriul ei;
- b) măsurile pe care le adoptă privind produsul în chestiune, eventual cu privire la propria ei situație, comunicând pentru aceasta motivele, dintre care mai ales aprecierea diferită a riscului sau oricărei alte împrejurări speciale care justifică decizia ei, mai ales lipsa de măsuri sau de supraveghere;
- c) orice informație complementară, pertinentă, pe care a obținut-o privind riscul respectiv, inclusiv rezultatele testelor sau ale analizelor.

9. România informează imediat Comisia Europeană despre orice modificare sau despre orice ridicare a măsurilor ori a acțiunilor în chestiune.

10. Liniile directe la care se face referire în lege sunt liniile directe privind administrarea RAPEX, stabilite și actualizate regulat de Comisia Europeană. Liniile directe propun criterii precise de notificare a măsurilor a căror rază de acțiune este limitată la teritoriul național și tratamentul notificărilor privind riscurile pe care România le estimează că nu depășesc teritoriul său.

11. Responsabilitatea informațiilor furnizate în notificările transmise de România Comisiei Europene și în sistemul RAPEX revine autorității competente pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințele generale de securitate.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

10. Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic

republicată în
M. Of. nr. 959 din 29 noiembrie 2006

– extras –

[...]

Capitolul III. Contractele încheiate prin mijloace electronice

Art. 7. Validitatea, efectele juridice și proba contractelor încheiate prin mijloace electronice. (1) Contractele încheiate prin mijloace electronice produc toate efectele pe care legea le recunoaște contractelor, atunci când sunt întrunite condițiile cerute de lege pentru validitatea acestora.

(2) Pentru validitatea contractelor încheiate prin mijloace electronice nu este necesar consimțământul prealabil al părților asupra utilizării mijloacelor electronice.

(3) Proba încheierii contractelor prin mijloace electronice și a obligațiilor care rezultă din aceste contracte este supusă dispozițiilor dreptului comun în materie de probă și prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică.

Art. 8. Informarea destinatarilor. (1) Furnizorul de servicii este obligat să pună la dispoziție destinatarului, înainte ca destinatarul să trimită oferta de a contracta sau acceptarea ofertei ferme de a contracta făcute de furnizorul de servicii, cel puțin următoarele informații, care trebuie să fie exprimate în mod clar, neechivoc și într-un limbaj accesibil:

- a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;
- b) dacă contractul, odată încheiat, este stocat sau nu de către furnizorul de servicii și dacă este accesibil sau nu;
- c) mijloacele tehnice pe care furnizorul de servicii le pune la dispoziție destinatarului pentru identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor;
- d) limba în care se poate încheia contractul;
- e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum și informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;
- f) orice alte condiții impuse prin dispozițiile legale în vigoare.

(2) Furnizorul de servicii are obligația să ofere destinatarului posibilitatea de a utiliza un procedeu tehnic adecvat, eficace și accesibil, care să permită identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor, anterior trimiterii ofertei sau acceptării acesteia.

(3) Furnizorul de servicii poate deroga de la dispozițiile alin. (1) și (2) numai în situația în care a convenit altfel cu destinatarul, cu condiția că niciuna dintre părți să nu aibă calitatea de consumator.

(4) Clauzele și condițiile generale ale contractului propus trebuie puse la dispoziție destinatarului într-un mod care să îi permită acestuia să le stocheze și să le reproducă.

(5) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.

Art. 9. Încheierea contractului prin mijloace electronice. (1) Dacă părțile nu au convenit altfel, contractul se consideră încheiat în momentul în care acceptarea ofertei de a contracta a ajuns la cunoștința ofertantului.

(2) Contractul care, prin natura sa ori la cererea beneficiarului, impune o executare imediată a prestației caracteristice se consideră încheiat în momentul în care debitorul acesteia a început executarea, în afară de cazul în care ofertantul a cerut ca în prealabil să i se comunice acceptarea. În acest ultim caz se aplică prevederile alin. (1).

(3) În cazul în care destinatarul trimite prin mijloace electronice oferta de a contracta sau acceptarea ofertei ferme de a contracta făcute de furnizorul de servicii, furnizorul de servicii are obligația de a confirma primirea ofertei sau, după caz, a acceptării acesteia, în unul dintre următoarele moduri:

a) trimiterea unei dovezi de primire prin poștă electronică sau printr-un alt mijloc de comunicare individuală echivalent, la adresa indicată de către destinatar, fără întârziere;

b) confirmarea primirii ofertei sau a acceptării ofertei, printr-un mijloc echivalent celui utilizat pentru trimiterea ofertei sau a acceptării ofertei, de îndată ce oferta sau acceptarea a fost primită de furnizorul de servicii, cu condiția ca această confirmare să poată fi stocată și reprodusă de către destinatar.

(4) Oferta sau acceptarea ofertei, precum și confirmarea primirii ofertei sau a acceptării ofertei, efectuate în unul dintre modurile prevăzute la alin. (3), se consideră primite atunci când părțile cărora le sunt adresate pot să le acceseze.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.

Art. 10. Condiții privind păstrarea sau prezentarea informației. (1) Acolo unde legea impune ca informația să fie prezentată sau păstrată în forma sa originală, această cerință este îndeplinită dacă sunt întrunite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) există garanția integrității informației, asigurată prin respectarea standardelor naționale în domeniu, din momentul în care a fost generată;

b) mesajul este semnat utilizându-se semnătura electronică extinsă a emitentului;

c) informația poate fi imediat furnizată și prezentată la cerere.

(2) Destinatarul comerciant acționează pe riscul propriu, dacă a știut sau ar fi trebuit să știe, în concordanță cu practicile comerciale curente sau ca urmare a folosirii procedurilor convenite expres cu emitentul, că informația conținută într-un mesaj electronic a fost alterată în timpul transmiterii sau prelucrării sale.

[...]

11. Legea nr. 455/2001

privind semnătura electronică

republicată în
M. Of. nr. 316 din 30 aprilie 2014

Capitolul I. Dispoziții generale

Secțiunea 1. Principii generale

Art. 1. Prezenta lege stabilește regimul juridic al semnăturii electronice și al înscrisurilor în formă electronică, precum și condițiile furnizării de servicii de certificare a semnăturilor electronice.

Art. 2. Prezenta lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice.

Art. 3. Nicio dispoziție a prezentei legi nu poate fi interpretată în sensul limitării autonomiei de voință și a libertății contractuale a părților.

Secțiunea a 2-a. Definiții

Art. 4. În înțelesul prezentei legi:

1. *date în formă electronică* sunt reprezentări ale informației într-o formă convențională adecvată creării, prelucrării, trimiterii, primirii sau stocării acesteia prin mijloace electronice;

2. *înscris în formă electronică* reprezintă o colecție de date în formă electronică între care există relații logice și funcționale și care redau litere, cifre sau orice alte caractere cu semnificație inteligibilă, destinate a fi citite prin intermediul unui program informatic sau al altui procedeu similar;

3. *semnătură electronică* reprezintă date în formă electronică, care sunt atașate sau logic asociate cu alte date în formă electronică și care servesc ca metodă de identificare;

4. *semnătură electronică extinsă* reprezintă acea semnătură electronică care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este legată în mod unic de semnatar;

b) asigură identificarea semnatarului;

c) este creată prin mijloace controlate exclusiv de semnatar;

d) este legată de datele în formă electronică, la care se raportează în așa fel încât orice modificare ulterioară a acestora este identificabilă;

5. *semnatar* reprezintă o persoană care deține un dispozitiv de creare a semnăturii electronice și care acționează fie în nume propriu, fie ca reprezentant al unui terț;

6. *date de creare a semnăturii electronice* reprezintă orice date în formă electronică cu caracter de unicitate, cum ar fi coduri sau chei criptografice private, care sunt folosite de semnatar pentru crearea unei semnături electronice;

7. *dispozitiv de creare a semnăturii electronice* reprezintă software și/sau hardware configurate, utilizat pentru a implementa datele de creare a semnăturii electronice;

8. *dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice* reprezintă acel dispozitiv de creare a semnăturii electronice care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) datele de creare a semnăturii, utilizate pentru generarea acesteia, să poată apărea numai o singură dată și confidențialitatea acestora să poată fi asigurată;

b) datele de creare a semnăturii, utilizate pentru generarea acesteia, să nu poată fi deduse;
c) semnătura să fie protejată împotriva falsificării prin mijloacele tehnice disponibile la momentul generării acesteia;

d) datele de creare a semnăturii să poată fi protejate în mod efectiv de către semnatar împotriva utilizării acestora de către persoane neautorizate;

e) să nu modifice datele în formă electronică, care trebuie să fie semnate, și nici să nu împiedice ca acestea să fie prezentate semnatarului înainte de finalizarea procesului de semnare;

9. *date de verificare a semnăturii electronice* reprezintă date în formă electronică, cum ar fi coduri sau chei criptografice publice, care sunt utilizate în scopul verificării unei semnături electronice;

10. *dispozitiv de verificare a semnăturii electronice* reprezintă software și/sau hardware configurate, utilizat pentru a implementa datele de verificare a semnăturii electronice;

11. *certificat* reprezintă o colecție de date în formă electronică ce atestă legătura dintre datele de verificare a semnăturii electronice și o persoană, confirmând identitatea acelei persoane;

12. *certificat calificat* reprezintă un certificat care satisface condițiile prevăzute la art. 18 și care este eliberat de un furnizor de servicii de certificare ce satisface condițiile prevăzute la art. 20;

13. *furnizor de servicii de certificare* reprezintă orice persoană, română sau străină, care eliberează certificate sau care prestează alte servicii legate de semnătura electronică;

14. *furnizor de servicii de certificare calificată* este acel furnizor de servicii de certificare care eliberează certificate calificate;

15. *produs asociat semnăturii electronice* reprezintă software sau hardware, destinat a fi utilizat de un furnizor de servicii de certificare pentru prestarea serviciilor legate de semnătura electronică sau destinat a fi utilizat pentru crearea ori verificarea semnăturii electronice.

Capitolul II. Regimul juridic al înscrisurilor în formă electronică

Art. 5. Înscrisul în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat la momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice, este asimilat, în ceea ce privește condițiile și efectele sale, cu înscrisul sub semnătură privată.

Art. 6. Înscrisul în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică, recunoscut de către cel căruia i se opune, are același efect ca actul autentic între cei care l-au subscris și între cei care le reprezintă drepturile.

Art. 7. În cazurile în care, potrivit legii, forma scrisă este cerută ca o condiție de probă sau de validitate a unui act juridic, un înscris în formă electronică îndeplinește această cerință dacă i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat și generată prin intermediul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii.

Art. 8. (1) În cazul în care una dintre părți nu recunoaște înscrisul sau semnătura, instanța va dispune întotdeauna ca verificarea să se facă prin expertiză tehnică de specialitate.

(2) În acest scop, expertul sau specialistul este dator să solicite certificate calificate, precum și orice alte documente necesare, potrivit legii, pentru identificarea autorului înscrisului, a semnatarului ori a titularului de certificat.

Art. 9. (1) Partea care invocă înaintea instanței o semnătură electronică extinsă trebuie să probeze că aceasta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4 pct. 4.

(2) Semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat, este prezumată a îndeplini condițiile prevăzute la art. 4 pct. 4.

Art. 10. (1) Partea care invocă înaintea instanței un certificat calificat trebuie să probeze că furnizorul de servicii de certificare care a eliberat respectivul certificat îndeplinește condițiile prevăzute la art. 20.

(2) Furnizorul de servicii de certificare acreditat este prezumat a îndeplini condițiile prevăzute la art. 20.

Art. 11. (1) Partea care invocă înaintea instanței un mecanism securizat de creare a semnăturii trebuie să probeze că acesta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4 pct. 8.

(2) Dispozitivul securizat de generare a semnăturii, omologat în sensul prezentei legi, este prezumat a îndeplini condițiile prevăzute la art. 4 pct. 8.

Capitolul III. Furnizarea serviciilor de certificare

Secțiunea 1. Dispoziții comune

Art. 12. (1) Furnizarea serviciilor de certificare nu este supusă niciunei autorizări prealabile și se desfășoară în concordanță cu principiile concurenței libere și loiale, cu respectarea actelor normative în vigoare.

(2) Furnizarea serviciilor de certificare de către furnizorii stabiliți în statele membre ale Uniunii Europene se face în condițiile prevăzute în Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

Art. 13. (1) Cu 30 de zile înainte de începerea activităților legate de certificarea semnăturilor electronice persoanele care intenționează să furnizeze servicii de certificare au obligația de a notifica autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu cu privire la data începerii acestor activități.

(2) Odată cu efectuarea notificării prevăzute la alin. (1), furnizorii de servicii de certificare au obligația de a comunica autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu toate informațiile referitoare la procedurile de securitate și de certificare utilizate, precum și orice alte informații cerute de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(3) Furnizorii de servicii de certificare au obligația de a comunica autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, cu cel puțin 10 zile înainte, orice intenție de modificare a procedurilor de securitate și de certificare, cu precizarea datei și orei la care modificarea intră în vigoare, precum și obligația de a confirma în termen de 24 de ore modificarea efectuată.

(4) În cazurile de urgență, în care securitatea serviciilor de certificare este afectată, furnizorii pot efectua modificări ale procedurilor de securitate și de certificare, urmând să comunice, în termen de 24 de ore, autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu modificările efectuate și justificarea deciziei luate.

(5) Furnizorii de servicii de certificare sunt obligați să respecte, pe parcursul desfășurării activității, procedurile de securitate și de certificare declarate, potrivit alin. (2), (3) și (4).

Art. 14. (1) Furnizorul de servicii de certificare va asigura accesul la toate informațiile necesare utilizării corecte și în condiții de siguranță a serviciilor sale. Informațiile respective vor fi furnizate anterior nașterii oricărui raport contractual cu persoana care solicită un certificat sau, după caz, la cererea unui terț care se prevalează de un asemenea certificat.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi formulate în scris, într-un limbaj accesibil, și vor fi transmise prin mijloace electronice, în condiții care să permită stocarea și reproducerea lor.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor face referire cel puțin la:

- a) procedura ce trebuie urmată în scopul creării și verificării semnăturii electronice;
- b) tarifele percepute;
- c) modalitățile și condițiile concrete de utilizare a certificatelor, inclusiv limitele impuse utilizării acestora, cu condiția ca aceste limite să poată fi cunoscute de terți;
- d) obligațiile care incumbă, potrivit prezentei legi, titularului certificatului și furnizorului de servicii de certificare;
- e) existența unei acreditări, dacă este cazul;
- f) condițiile contractuale de eliberare a certificatului, inclusiv eventualele limitări ale răspunderii furnizorului de servicii de certificare;
- g) căile de soluționare a litigiilor;
- h) orice alte informații stabilite de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(4) Furnizorul de servicii de certificare va transmite solicitantului un exemplar al certificatului.

(5) Din momentul acceptării certificatului de către solicitant, furnizorul de servicii de certificare va înscrie certificatul în registrul prevăzut la art. 17.

Art. 15. (1) Persoanele fizice care prestează, conform legii, în nume propriu, servicii de certificare, precum și personalul angajat al furnizorului de servicii de certificare, persoană fizică sau juridică, sunt obligate să păstreze secretul informațiilor încredințate în cadrul activității lor profesionale, cu excepția celor în legătură cu care titularul certificatului acceptă să fie publicate sau comunicate terților.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) incumbă și personalului autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, precum și persoanelor împuternicite de aceasta.

(3) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (1) și (2) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 16. (1) Autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu și furnizorii de servicii de certificare au obligația să respecte dispozițiile legale privitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) Furnizorii de servicii de certificare nu pot colecta date cu caracter personal decât de la persoana care solicită un certificat sau, cu consimțământul expres al acesteia, de la terți. Colectarea se face doar în măsura în care aceste informații sunt necesare în vederea eliberării și conservării certificatului. Datele pot fi colectate și utilizate în alte scopuri doar cu consimțământul expres al persoanei care solicită certificatul.

(3) Atunci când se utilizează un pseudonim, identitatea reală a titularului nu poate fi divulgată de către furnizorul de servicii de certificare decât cu consimțământul titularului sau la cererea unei autorități publice competente.

Art. 17. (1) Furnizorii de servicii de certificare au obligația de a crea și de a menține un registru electronic de evidență a certificatelor eliberate.

(2) Registrul electronic de evidență a certificatelor eliberate trebuie să facă mențiuni despre:

- a) data și ora exactă la care certificatul a fost eliberat;
- b) data și ora exactă la care expiră certificatul;
- c) dacă este cazul, data și ora exactă la care certificatul a fost suspendat sau revocat, inclusiv cauzele care au condus la suspendare sau la revocare.

(3) Registrul electronic de evidență a certificatelor eliberate trebuie să fie disponibil permanent pentru consultare, inclusiv în regim on-line.

Secțiunea a 2-a. Furnizarea serviciilor de certificare calificată

Art. 18. (1) Certificatul calificat va cuprinde următoarele mențiuni:

- a) indicarea faptului că certificatul a fost eliberat cu titlu de certificat calificat;

b) datele de identificare a furnizorului de servicii de certificare, precum și cetățenia acestuia, în cazul persoanelor fizice, respectiv naționalitatea acestuia, în cazul persoanelor juridice;

c) numele semnatarului sau pseudonimul acestuia, identificat ca atare, precum și alte atribute specifice ale semnatarului, dacă sunt relevante, în funcție de scopul pentru care este eliberat certificatul calificat;

d) codul personal de identificare a semnatarului;

e) datele de verificare a semnăturii, care corespund datelor de creare a semnăturii aflate sub controlul exclusiv al semnatarului;

f) indicarea începutului și sfârșitului perioadei de valabilitate a certificatului calificat;

g) codul de identificare a certificatului calificat;

h) semnătura electronică extinsă a furnizorului de servicii de certificare care eliberează certificatul calificat;

i) dacă este cazul, limitele utilizării certificatului calificat sau limitele valorice ale operațiunilor pentru care acesta poate fi utilizat;

j) orice alte informații stabilite de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(2) Fiecărui semnatar i se va atribui de către furnizorul de servicii de certificare un cod personal care să asigure identificarea unică a semnatarului.

(3) Generarea codului personal de identificare și a codului de identificare a certificatului calificat se va face pe baza reglementărilor stabilite de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(4) La solicitarea titularului furnizorul de servicii de certificare va putea înscrie în certificatul calificat și alte informații decât cele menționate la alin. (1), cu condiția ca acestea să nu fie contrare legii, bunelor moravuri sau ordinii publice, și numai după o prealabilă verificare a exactității acestor informații.

(5) Certificatul calificat va indica în mod expres faptul că este utilizat un pseudonim, atunci când titularul se identifică printr-un pseudonim.

Art. 19. (1) La eliberarea certificatelor calificate furnizorii de servicii de certificare au obligația de a verifica identitatea solicitanților exclusiv pe baza actelor de identitate.

(2) La eliberarea fiecărui certificat calificat furnizorii au obligația să emită două copii de pe acesta, pe suport de hârtie, dintre care un exemplar este pus la dispoziție titularului, iar celălalt este păstrat de către furnizori o perioadă de 10 ani.

Art. 20. În vederea emiterii certificatelor calificate furnizorii de servicii de certificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dispună de mijloace financiare și de resurse materiale, tehnice și umane corespunzătoare pentru garantarea securității, fiabilității și continuității serviciilor de certificare oferite;

b) să asigure operarea rapidă și sigură a înregistrării informațiilor prevăzute la art. 17, în special operarea rapidă și sigură a unui serviciu de suspendare și revocare a certificatelor calificate;

c) să asigure posibilitatea de a se determina cu precizie data și ora exactă a eliberării, a suspendării sau a revocării unui certificat calificat;

d) să verifice, cu mijloace corespunzătoare și conforme dispozițiilor legale, identitatea și, dacă este cazul, atributele specifice ale persoanei căreia îi este eliberat certificatul calificat;

e) să folosească personal cu cunoștințe de specialitate, experiență și calificare, necesare pentru furnizarea serviciilor respective, și, în special, competență în domeniul gestiunii, cunoștințe de specialitate în domeniul tehnologiei semnăturii electronice și o practică suficientă în ceea ce privește procedurile de securitate corespunzătoare; de asemenea, să aplice procedurile administrative și de gestiune adecvate și care corespund standardelor recunoscute;

f) să utilizeze produse asociate semnăturii electronice, cu un înalt grad de fiabilitate, care sunt protejate împotriva modificărilor și care asigură securitatea tehnică și criptografică a desfășurării activităților de certificare a semnăturii electronice;

g) să adopte măsuri împotriva falsificării certificatelor și să garanteze confidențialitatea în cursul procesului de generare a datelor de creare a semnăturilor, în cazul în care furnizorii de servicii de certificare generează astfel de date;

h) să păstreze toate informațiile cu privire la un certificat calificat pentru o perioadă de minimum 10 ani de la data încetării valabilității certificatului, în special pentru a putea face dovada certificării în cadrul unui eventual litigiu;

i) să nu stocheze, să nu reproducă și să nu dezvăluie terților datele de creare a semnăturii, cu excepția cazului în care semnatarul solicită aceasta;

j) să utilizeze sisteme fiabile pentru stocarea certificatelor calificate, astfel încât: numai persoanele autorizate să poată introduce și modifica informațiile din certificate; exactitatea informației să poată fi verificată; certificatele să poată fi consultate de terți doar în cazul în care există acordul titularului acestora; orice modificare tehnică, care ar putea pune în pericol aceste condiții de securitate, să poată fi identificată de persoanele autorizate;

k) orice alte condiții stabilite de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

Art. 21. Furnizorii de servicii de certificare calificată sunt obligați să folosească numai dispozitive securizate de creare a semnăturii electronice.

Art. 22. (1) Furnizorul de servicii de certificare calificată trebuie să dispună de resurse financiare pentru acoperirea prejudiciilor pe care le-ar putea cauza cu prilejul desfășurării activităților legate de certificarea semnăturilor electronice.

(2) Asigurarea se realizează fie prin subscrierea unei polițe de asigurare la o societate de asigurări, fie prin intermediul unei scrisori de garanție din partea unei instituții financiare de specialitate, fie printr-o altă modalitate stabilită prin decizie a autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

(3) Suma asigurată și suma acoperită prin scrisoarea de garanție sunt stabilite de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

Secțiunea a 3-a. Suspendarea și încetarea valabilității certificatelor

Art. 23. (1) Orice furnizor de servicii de certificare are obligația de a suspenda certificatul în termen de 24 de ore din momentul în care a luat cunoștință sau trebuia și putea să ia cunoștință despre apariția oricăruia dintre următoarele cazuri:

a) la cererea semnatarului, după o prealabilă verificare a identității acestuia;

b) în cazul în care o hotărâre judecătorească dispune suspendarea;

c) în cazul în care informațiile conținute în certificat nu mai corespund realității, dacă nu se impune revocarea certificatului;

d) în orice alte situații care constituie cazuri de suspendare a certificatelor eliberate, potrivit procedurilor de securitate și de certificare declarate de furnizor în baza art. 13.

(2) Orice furnizor de servicii de certificare are obligația de a revoca certificatul în termen de 24 de ore din momentul în care a luat cunoștință sau trebuia și putea să ia cunoștință despre apariția oricăruia dintre următoarele cazuri:

a) la cererea semnatarului, după o prealabilă verificare a identității acestuia;

b) la decesul sau punerea sub interdicție a semnatarului;

c) în cazul în care o hotărâre judecătorească definitivă dispune revocarea;

d) dacă se dovedește în mod neîndoielnic că certificatul a fost emis în baza unor informații eronate sau false;

e) în cazul în care informațiile esențiale conținute în certificat nu mai corespund realității;

f) atunci când confidențialitatea datelor de creare a semnăturii a fost încălcată;

g) în cazul în care certificatul a fost utilizat în mod fraudulos;

h) în orice alte situații care constituie cazuri de revocare a certificatelor eliberate, potrivit procedurilor de securitate și de certificare declarate de furnizor în baza art. 13.

(3) Furnizorul de servicii de certificare îl va informa de urgență pe titular despre suspendarea sau revocarea certificatului, împreună cu motivele care au stat la baza deciziei sale.

(4) Furnizorul de servicii de certificare va înscrie mențiunea de suspendare sau de revocare a certificatului în registrul electronic de evidență a certificatelor eliberate prevăzut la art. 17, în termen de 24 de ore din momentul în care a luat cunoștință sau trebuia și putea să ia cunoștință despre adoptarea deciziei respective.

(5) Suspendarea sau revocarea va deveni opozabilă terților de la data înscrierii sale în registrul electronic de evidență a certificatelor.

Art. 24. (1) În cazul în care furnizorul de servicii de certificare intenționează să înceteze activitățile legate de certificarea semnăturilor electronice sau află că va fi în imposibilitate de a continua aceste activități, el va informa, cu cel puțin 30 de zile înainte de încetare, autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu despre intenția sa, respectiv despre existența și natura împrejurării care justifică imposibilitatea de continuare a activităților.

(2) Furnizorul de servicii de certificare îi revine obligația ca, în situația în care se află în imposibilitate de a continua activitățile legate de certificarea semnăturilor electronice și nu a putut prevedea această situație cu cel puțin 30 de zile înainte ca încetarea activităților să se producă, să informeze autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, în termen de 24 de ore din momentul în care a luat cunoștință sau trebuia și putea să ia cunoștință despre imposibilitatea continuării activităților. Informarea trebuie să se refere la existența și natura împrejurării care justifică imposibilitatea de continuare a activităților.

(3) Furnizorul de servicii de certificare poate transfera, în tot sau în parte, activitățile sale unui alt furnizor de servicii de certificare. Transferul va opera potrivit următoarelor condiții:

a) furnizorul de servicii de certificare va înștiința fiecare titular de certificate neexpirate, cu cel puțin 30 de zile înainte, despre intenția sa de transferare a activităților legate de certificarea semnăturilor electronice către un alt furnizor de servicii de certificare;

b) furnizorul de servicii de certificare va menționa identitatea furnizorului de servicii de certificare căruia intenționează să îi transfere activitățile sale;

c) furnizorul de servicii de certificare va face cunoscute fiecărui titular de certificat posibilitatea de a refuza acest transfer, precum și termenul și condițiile în care refuzul poate fi exercitat; în lipsa unei acceptări exprese a titularului, în termenul precizat de furnizorul de servicii de certificare, certificatul va fi revocat de către acesta din urmă.

(4) Furnizorul de servicii de certificare, aflat în unul dintre cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), ale cărui activități nu sunt preluate de un alt furnizor de servicii de certificare, va revoca certificatele în termen de 30 de zile de la data înștiințării titularilor de certificate și va lua măsurile necesare pentru asigurarea conservării arhivelor sale, precum și pentru asigurarea prelucrării datelor personale, în condițiile legii.

(5) Sunt considerate cazuri de imposibilitate de continuare a activităților legate de certificarea semnăturilor electronice, în înțelesul prezentului articol, dizolvarea sau lichidarea, voluntară ori judiciară, falimentul, precum și orice altă cauză de încetare a activității, cu excepția aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 33 alin. (2) și (3).

Capitolul IV. Monitorizare și control

Secțiunea 1. Autoritatea de reglementare și supraveghere

Art. 25. Responsabilitatea aplicării dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor legate de aceasta revine autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

Art. 26. (1) În termen de cel mult 18 luni de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, se va înființa autoritatea publică specializată, cu atribuții de reglementare și de supraveghere în domeniu, în sensul prezentei legi.

(2) Până la înființarea autorității menționate la alin. (1) atribuțiile acesteia, în sensul prezentei legi, revin Ministerului pentru Societatea Informațională.

Art. 27. Ministerul pentru Societatea Informațională poate delega, în tot sau în parte, atribuțiile sale de supraveghere, în sensul prezentei legi, unei alte autorități publice aflate în coordonare.

Art. 28. (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se înființează Registrul furnizorilor de servicii de certificare, denumit în continuare *Registru*, care se constituie și se actualizează de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu. De la data înființării autorității publice specializate prevăzute la art. 26 Registrul va fi preluat și actualizat de această autoritate.

(2) Registrul constituie evidența oficială:

a) a furnizorilor de servicii de certificare care au sediul în România;

b) a furnizorilor de servicii de certificare cu sediul sau domiciliul în alt stat, ale căror certificate calificate sunt recunoscute conform art. 40.

(3) Registrul are rolul de a asigura, prin efectuarea înregistrărilor prevăzute de prezenta lege, stocarea datelor de identificare și a unor informații legate de activitatea furnizorilor de servicii de certificare, precum și informarea publicului cu privire la datele și informațiile stocate.

(4) Conținutul și structura Registrului se stabilesc, prin reglementări, de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

Art. 29. (1) Înregistrarea în Registrul prevăzut la art. 28 a datelor de identificare și a informațiilor necesare cu privire la activitatea furnizorilor de servicii de certificare menționați la art. 28 alin. (2) se efectuează pe bază de cerere individuală, care trebuie introdusă la autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, cel mai târziu la data începerii activității furnizorului.

(2) Conținutul obligatoriu al cererii prevăzute la alin. (1) și documentația necesară se stabilesc prin reglementări de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

Art. 30. (1) Registrul este public și se actualizează permanent.

(2) Condițiile ținerii Registrului, accesul efectiv la informațiile pe care le conține, informațiile care pot fi oferite solicitanților și modul de actualizare a acestuia se stabilesc prin normele tehnice și metodologice emise de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

Secțiunea a 2-a. Supravegherea activității furnizorilor de servicii de certificare

Art. 31. (1) Autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va putea, din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate, să verifice sau să dispună verificarea conformității activităților unui furnizor de servicii de certificare cu dispozițiile prezentei legi sau cu reglementări emise de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(2) Atribuțiile de control ce revin autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, potrivit alin. (1), sunt exercitate de personalul anume împuternicit în acest sens.

(3) În vederea exercitării controlului, personalul cu atribuții de control este autorizat:

a) să aibă acces liber, permanent, în orice loc în care se află echipamentele necesare furnizării de servicii de certificare, în condițiile legii;

- b) să solicite orice document sau informație necesară în vederea realizării controlului;
 - c) să verifice punerea în aplicare a oricăror proceduri de securitate sau de certificare utilizate de furnizorul de servicii de certificare supus controlului;
 - d) să sigileze orice echipamente necesare furnizării de servicii de certificare sau să rețină orice document ce are legătură cu această activitate, pe o perioadă care nu poate depăși 15 zile, dacă această măsură se impune;
 - e) să ia orice alte asemenea măsuri, în limitele legii.
- (4) Personalul cu atribuții de control este obligat:
- a) să nu dezvăluie datele de care a luat cunoștință cu ocazia exercitării atribuțiilor sale;
 - b) să păstreze confidențialitatea surselor de informații în legătură cu sesizările sau plângerile primite.

Art. 32. (1) Furnizorii de servicii de certificare au obligația de a facilita exercitarea atribuțiilor de control de către personalul anume împuternicit în acest sens.

(2) În cazul neîndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), în afară de aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 44 lit. c), autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va putea să suspende activitatea furnizorului până la data la care acesta va coopera cu personalul de control.

Art. 33. (1) Dacă în urma controlului efectuat se constată nerespectarea dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor emise de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, aceasta va solicita furnizorului de servicii de certificare să se conformeze, în termenul pe care îl va stabili, dispozițiilor legale. În acest caz, autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu poate dispune suspendarea activității furnizorului.

(2) Neîndeplinirea în termenul stabilit a obligației de conformare prevăzute la alin. (1) constituie motiv pentru autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu de a dispune încetarea activității furnizorului de servicii de certificare și radierea acestuia din Registru.

(3) În cazul în care se constată o încălcare gravă a dispozițiilor legale, autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu poate dispune direct și imediat încetarea activității furnizorului de servicii de certificare și radierea acestuia din Registru.

Art. 34. (1) În cazul în care dispune încetării activității unui furnizor de servicii de certificare, autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va asigura fie revocarea certificatelor furnizorului de servicii de certificare și ale semnatarilor, fie preluarea activității sau cel puțin a registrului electronic de evidență a certificatelor eliberate și a serviciului de revocare a acestora de către un alt furnizor de servicii de certificare, cu acordul acestuia.

(2) Semnatarii vor fi informați imediat de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu despre încetarea activității furnizorului, precum și despre revocarea certificatelor sau preluarea acestora de către un alt furnizor.

(3) Dacă activitatea furnizorului de servicii de certificare nu este preluată de către un alt furnizor, furnizorul de servicii de certificare este obligat să asigure revocarea tuturor certificatelor eliberate de el. Autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va revoca certificatele, pe cheltuiala furnizorului, dacă acesta nu își îndeplinește obligația.

(4) Autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va prelua și va menține arhivele și registrul electronic de evidență a certificatelor eliberate de furnizorul de servicii de certificare a cărui activitate nu a fost preluată de către un alt furnizor.

Art. 35. (1) Radierea furnizorilor de servicii de certificare din Registru se efectuează pe baza comunicării făcute de către furnizor autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu cu cel puțin 30 de zile înainte de data încetării activității sale.

(2) Radierea se poate efectua și din oficiu de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, în situația în care aceasta constată pe orice altă cale că furnizorul și-a încetat activitatea.

Secțiunea a 3-a. Acreditarea voluntară

Art. 36. (1) În scopul asigurării unui grad sporit de securitate a operațiunilor și al protejării corespunzătoare a drepturilor și intereselor legitime ale beneficiarilor de servicii de certificare, furnizorii de servicii de certificare care doresc să își desfășoare activitatea ca furnizori acreditați pot solicita obținerea unei acreditări din partea autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

(2) Condițiile și procedura acordării, suspendării și retragerii deciziei de acreditare, conținutul acestei decizii, durata ei de valabilitate, precum și efectele suspendării și ale retragerii deciziei se stabilesc de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, prin reglementări, cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței, proporționalității și tratamentului nediscriminatoriu.

Art. 37. (1) Furnizorii de servicii de certificare acreditați în condițiile prezentei legi au dreptul de a folosi o mențiune distinctivă care să se refere la această calitate în toate activitățile pe care le desfășoară, legate de certificarea semnăturilor.

(2) Furnizorii de servicii de certificare acreditați în condițiile prezentei legi sunt obligați să solicite efectuarea unei mențiuni în acest sens în Registrul.

Secțiunea a 4-a. Omologarea

Art. 38. (1) Conformitatea dispozitivelor securizate de creare a semnăturii electronice cu prevederile prezentei legi se verifică de către agenții de omologare, persoane juridice de drept public sau de drept privat, agreate de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, în condițiile stabilite prin reglementări emise de aceasta.

(2) În urma îndeplinirii procedurii de verificare se emite certificatul de omologare a dispozitivului securizat de creare a semnăturii electronice. Certificatul poate fi retras în cazul în care agenția de omologare constată că dispozitivul securizat de creare a semnăturii electronice nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute în prezenta lege.

(3) Condițiile și procedura de agreate a agențiilor de omologare se stabilesc prin reglementări de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(4) Decizia de agreate se emite de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

Art. 39. (1) Autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu veghează la respectarea, de către agențiile de omologare, a prevederilor prezentei legi, a reglementărilor emise, precum și a dispozițiilor cuprinse în decizia de agreate.

(2) Prevederile art. 31-32 se aplică în mod corespunzător controlului exercitat de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu asupra activității agențiilor de omologare.

Capitolul V. Recunoașterea certificatelor eliberate de furnizorii de servicii de certificare străini

Art. 40. Certificatul calificat eliberat de către un furnizor de servicii de certificare cu domiciliul sau cu sediul într-un alt stat este recunoscut ca fiind echivalent din punct de vedere al efectelor juridice cu certificatul calificat eliberat de un furnizor de servicii de certificare cu domiciliul sau cu sediul în România, dacă:

a) furnizorul de servicii de certificare cu domiciliul sau sediul în alt stat a fost acreditat în cadrul regimului de acreditare, în condițiile prevăzute de prezenta lege;

b) un furnizor de servicii de certificare acreditat, cu domiciliul sau cu sediul în România, garantează certificatul;

c) certificatul sau furnizorul de servicii de certificare care l-a eliberat este recunoscut prin aplicarea unui acord bilateral sau multilateral între România și alte state sau organizații internaționale, pe bază de reciprocitate.

Capitolul VI. Răspunderea furnizorilor de servicii de certificare

Art. 41. Furnizorul de servicii de certificare, care eliberează certificate prezentate ca fiind calificate sau care garantează asemenea certificate, este răspunzător pentru prejudiciul adus oricărei persoane care își întemeiază conduita pe efectele juridice ale respectivelor certificate:

a) în ceea ce privește exactitatea, în momentul eliberării certificatului, a tuturor informațiilor pe care le conține;

b) în ceea ce privește asigurarea că, în momentul eliberării certificatului, semnatarul identificat în cuprinsul acestuia deține datele de generare a semnăturii corespunzătoare datelor de verificare a semnăturii menționate în respectivul certificat;

c) în ceea ce privește asigurarea că datele de generare a semnăturii corespund datelor de verificare a semnăturii, în cazul în care furnizorul de servicii de certificare le generează pe amândouă;

d) în ceea ce privește suspendarea sau revocarea certificatului, în cazurile și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 24 alin. (1) și (2);

e) în privința îndeplinirii tuturor obligațiilor prevăzute la art. 13-17 și la art. 19-22, cu excepția cazurilor în care furnizorul de servicii de certificare probează că, deși a depus diligența necesară, nu a putut împiedica producerea prejudiciului.

Art. 42. (1) Furnizorul de servicii de certificare poate să indice în cuprinsul unui certificat calificat restricții ale utilizării acestuia, precum și limite ale valorii operațiunilor pentru care acesta poate fi utilizat, cu condiția ca respectivele restricții să poată fi cunoscute de terți.

(2) Furnizorul de servicii de certificare nu va fi răspunzător pentru prejudiciile rezultând din utilizarea unui certificat calificat cu încălcarea restricțiilor prevăzute în cuprinsul acestuia.

Capitolul VII. Obligațiile titularilor de certificate

Art. 43. Titularii de certificate sunt obligați să solicite, de îndată, revocarea certificatelor, în cazul în care:

a) au pierdut datele de creare a semnăturii electronice;

b) au motive să creadă că datele de creare a semnăturii electronice au ajuns la cunoștința unui terț neautorizat;

c) informațiile esențiale cuprinse în certificat nu mai corespund realității.

Capitolul VIII. Contravenții și sancțiuni

Art. 44. Constituie contravenție, dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei fapta furnizorului de servicii de certificare care:

a) omite să efectueze notificarea prevăzută la art. 13 alin. (1);

b) omite să informeze autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu asupra procedurilor de securitate și de certificare utilizate, în condițiile și cu respectarea termenelor prevăzute la art. 13;

c) nu își îndeplinește obligația de a facilita exercitarea atribuțiilor de control de către personalul autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, anume împuternicit în acest sens;

d) realizează transferul activităților legate de certificarea semnăturilor electronice cu nerespectarea prevederilor art. 24 alin. (3).

Art. 45. Constituie contravenție, dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 25.000 lei fapta furnizorului de servicii de certificare care:

a) nu furnizează persoanelor menționate la art. 14 alin. (1), în condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) și (2), informațiile obligatorii prevăzute la art. 14 alin. (3) ori nu furnizează toate aceste informații sau furnizează informații inexacte;

b) încalcă obligațiile privitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal prevăzute la art. 16;

c) omite să efectueze înregistrările obligatorii, potrivit legii, în registrul electronic de evidență a certificatelor eliberate, prevăzut la art. 17, sau le efectuează cu nerespectarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (5), art. 23 alin. (1) sau (2) ori înregistrează mențiuni inexacte;

d) eliberează certificate prezentate titularilor ca fiind calificate, care nu conțin toate mențiunile obligatorii prevăzute la art. 18;

e) eliberează certificate calificate care conțin informații inexacte, informații care sunt contrare legii, bunelor moravuri sau ordinii publice, ori informații a căror exactitate nu a fost verificată în condițiile prevăzute la art. 18 alin. (4);

f) eliberează certificate calificate fără a verifica identitatea solicitantului, în condițiile prevăzute la art. 19;

g) omite să ia măsuri de natură să garanteze confidențialitatea în cursul procesului de generare a datelor de creare a semnăturilor, în cazul în care furnizorul de servicii de certificare generează astfel de date;

h) nu păstrează toate informațiile cu privire la un certificat calificat o perioadă de minimum 5 ani de la data încetării valabilității certificatului;

i) stochează, reproduce sau dezvăluie terților datele de creare a semnăturii electronice, cu excepția cazului în care semnatarul solicită aceasta, în cazul în care furnizorul eliberează certificate calificate;

j) stochează certificatele calificate într-o formă care nu respectă condițiile prevăzute la art. 20 lit. j);

k) utilizează dispozitive de creare a semnăturii electronice, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 pct. 8, în cazul în care furnizorul de servicii de certificare eliberează certificate calificate;

l) în cazul în care intenționează să înceteze activitățile legate de certificarea semnăturilor electronice sau în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 24 alin. (5), când află că va fi în imposibilitate de a continua aceste activități, nu informează cu cel puțin 30 de zile înainte de încetarea activităților autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu despre intenția sa, respectiv despre existența și natura împrejurării care justifică imposibilitatea de continuare a activităților;

m) în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 24 alin. (5), când se află în imposibilitate de a continua activitățile legate de certificarea semnăturilor electronice și nu a putut prevedea această situație cu cel puțin 30 de zile înainte ca încetarea activităților să se producă, nu a informat autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu în termenul prevăzut la art. 24 alin. (2) despre existența și natura împrejurării care justifică imposibilitatea de continuare a activităților;

n) aflându-se în unul dintre cazurile prevăzute la art. 24 alin. (1) și (2), omite să ia măsurile necesare pentru asigurarea conservării arhivelor sale sau pentru asigurarea prelucrării datelor cu caracter personal în condițiile legii;

o) nu suspendă sau nu revocă certificatele eliberate, în cazurile în care suspendarea sau revocarea este obligatorie, sau le revocă cu nerespectarea termenului legal;

p) continuă să desfășoare activități legate de certificarea semnăturilor electronice în situația în care autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu a dispus suspendarea sau încetarea activității furnizorului de servicii de certificare;

q) eliberează certificate sau desfășoară alte activități legate de certificarea semnăturilor electronice, folosindu-se fără a avea dreptul de calitate de furnizor de servicii de certificare acreditat, prin prezentarea unei mențiuni distinctive care să se refere la această calitate sau prin orice alte mijloace;

r) omite să solicite, în termenul prevăzut la art. 29 alin. (1), înregistrarea în Registrul a datelor și informațiilor menționate la art. 29.

Art. 46. Încălcarea de către agenția de omologare a obligației de a facilita exercitarea atribuțiilor de control de către personalul autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, anume împuternicit în acest sens, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.500 lei la 25.000 lei.

Art. 47. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în cadrul prezentului capitol sunt de competența personalului cu atribuții de control din cadrul autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

Art. 48. Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968^[1] privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Capitolul IX. Dispoziții finale

Art. 49. (1) Nivelul tarifelor percepute de agențiile de omologare pentru prestarea serviciilor de omologare a dispozitivelor securizate de creare a semnăturii electronice, precum și pentru serviciile accesorii se stabilește în mod liber, cu respectarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată.

(2) Agențiile menționate la alin. (1) pot percepe tarife cu niveluri diferite pentru zone geografice diferite sau pentru serviciile prestate în regim de urgență, pentru înscrierile on-line, potrivit propriilor strategii comerciale, cu respectarea dispozițiilor legale.

(3) Sunt interzise agențiilor de omologare și împuterniciților acestora publicarea de tabele comparative privind nivelul tarifelor și adoptarea oricăror măsuri al căror scop este să limiteze reclama privind nivelul tarifelor încasate de alte agenții pentru serviciile prestate.

Art. 50. (1) Agențiile de omologare sunt supuse prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, în ceea ce privește stabilirea tarifelor percepute pentru serviciile prestate, precum și în privința actelor sau faptelor care au sau pot avea ca efect restrângerea concurenței pe piața serviciilor respective.

(2) Agențiile de omologare sunt, de asemenea, supuse prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 51. Quantumul amenzilor prevăzute de prezenta lege va fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui de inflație.

Art. 52. În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va elabora norme tehnice și metodologice^[2] de aplicare a acestora.

Art. 53. Prezenta lege va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se pune în aplicare la 3 luni de la data intrării în vigoare.

^[1] Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001 și rectificată prin Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 18 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

^[2] A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.259/2001 privind aprobarea Normelor tehnice și metodologice pentru aplicarea Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 28 decembrie 2001, cu modificările ulterioare.

12. O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

publicată în
M. Of. nr. 410 din 25 iulie 2001

aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 180/2002** (M. Of. nr. 268 din 22 aprilie 2002);
rectificată în M. Of. nr. 584 din 18 septembrie 2001;

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 16/2002** pentru reglementarea unor măsuri fiscale (M. Of. nr. 145 din 26 februarie 2002), aprobată prin **Legea nr. 335/2002** (M. Of. nr. 418 din 17 iunie 2002);
- **O.G. nr. 61/2002** privind colectarea creanțelor bugetare, republicată (M. Of. nr. 582 din 14 august 2003), aprobată prin **Legea nr. 79/2003** (M. Of. nr. 193 din 26 martie 2003), în prezent abrogată;
- **O.U.G. nr. 108/2003** pentru desființarea închisorii contravenționale (M. Of. nr. 747 din 26 octombrie 2003), aprobată prin **Legea nr. 28/2004** (M. Of. nr. 214 din 11 martie 2004);
- **Legea nr. 357/2003** pentru aprobarea O.U.G. nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România (M. Of. nr. 537 din 25 iulie 2003);
- **Legea nr. 526/2004** pentru modificarea și completarea O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 1149 din 6 decembrie 2004);
- **O.G. nr. 8/2006** pentru completarea O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 78 din 27 ianuarie 2006), aprobată, cu modificări, prin **Legea nr. 353/2006** (M. Of. nr. 640 din 25 iulie 2006);
- **Legea nr. 182/2006** pentru modificarea și completarea O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 443 din 23 mai 2006);
- **Legea nr. 352/2006** pentru completarea O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 640 din 25 iulie 2006);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 953/2006** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 53 din 23 ianuarie 2007);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 228/2007** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 283 din 27 aprilie 2007);
- **Decizia Curții Constituționale nr. 1354/2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (5) lit. b) și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 privind desființarea închisorii contravenționale (M. Of. nr. 887 din 29 decembrie 2008);
- **Legea nr. 293/2009** pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 645 din 1 octombrie 2009);
- **Legea nr. 202/2010** privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor (M. Of. 714 din 26 octombrie 2010);
- **Legea nr. 76/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012), în vigoare de la 15 februarie 2013;
- **O.U.G. nr. 80/2013** privind taxele judiciare de timbru (M. Of. nr. 392 din 29 iunie 2013);
- **O.G. nr. 17/2014** pentru modificarea art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 629 din 27 august 2014), aprobată prin **Legea nr. 86/2015** (M. Of. nr. 282 din 27 aprilie 2015);
- **O.G. nr. 5/2015** pentru modificarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (M. Of. nr. 78 din 29 ianuarie 2015), aprobată prin **Legea nr. 179/2015** (M. Of. nr. din 481 din 1 iulie 2015).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1.^[1] Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege,

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din **Legea nr. 180/2002**.

ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 2. (1)^[1] Prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.

(2) Prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care acestea le sunt stabilite atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului.

(3) Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București pot stabili și sancționa contravenții în următoarele domenii: salubritate; activitatea din piețe, curățenia și igienizarea acestora; întreținerea parcurilor și spațiilor verzi, a spațiilor și locurilor de joacă pentru copii; amenajarea și curățenia spațiilor din jurul blocurilor de locuințe, precum și a terenurilor virane; întreținerea bazelor și obiectivelor sportive aflate în administrarea lor; întreținerea străzilor și trotuarelor, a școlilor și altor instituții de educație și cultură, întreținerea clădirilor, împrejurimilor și a altor construcții; depozitarea și colectarea gunoaielor și a resturilor menajere.

(4) Consiliul General al Municipiului București poate stabili și alte domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea pot stabili și sancționa contravenții.

(5)^[2] Hotărârile consiliilor locale sau județene ori, după caz, ale sectoarelor municipiului București, prin care s-au stabilit contravenții cu nesocotirea principiilor prevăzute la alin. (2)-(4), sunt nule de drept. Nulitatea se constată de instanța de contencios administrativ competentă, la cererea oricărei persoane interesate.

Art. 3. (1) Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancțiunii cu amenda se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili și tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea contravențiilor.

(2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.

Art. 4.^[3] (1)^[4] Dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, iar în cazul hotărârilor consiliilor locale sau județene, punerea în aplicare se face și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

(2) În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

(3) Hotărârile autorităților administrației publice locale sau județene prevăzute la art. 1, prin care se stabilesc și se sancționează contravenții, pot fi aduse la cunoștința publică prin afișare sau prin orice altă formă de publicitate în condițiile Legii nr. 215/2001.

Art. 5. (1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

- a) avertismentul;
- b) amenda contravențională;

^[1] Alin. (1)-(3) ale art. 2 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 180/2002.

^[2] Alin. (5) al art. 2 a fost introdus prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 180/2002.

^[3] Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 180/2002.

^[4] Alin. (1) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1. din Legea nr. 526/2004.

c)^[1] prestarea unei activități în folosul comunității;

d)^[2] *abrogată*.

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;

b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;

c) închiderea unității;

d) blocarea contului bancar;

e) suspendarea activității agentului economic;

f) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv;

g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

(4) Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.

(5)^[3] Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.

(6)^[4] Sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei.

(7) Pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare.

Art. 6.^[5] (1) Avertismentul și amenda contravențională se pot aplica oricărui contravenient persoană fizică sau juridică.

(2) Prestarea unei activități în folosul comunității se poate aplica numai contravenienților persoane fizice.

Art. 7. (1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale.

(2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă.

(3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

Dezlegarea unor chestiuni de drept. Prin Decizia nr. 6/2015 (M. Of. nr. 297 din 30 aprilie 2015), Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a admis sesizările formulate de Tribunalul Sălaj, Secția civilă, și a stabilit, în interpretarea dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 4 alin. (1) și art. 7 din O.G. nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) din Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 31/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7, 8 și 38 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, sancțiunea avertismentului se înscrie în cazierul fiscal.

Art. 8.^[6] (1) Amenda contravențională are caracter administrativ.

(2) Limita minimă a amenzii contravenționale este de 25 lei^[7], iar limita maximă nu poate depăși:

^[1] Lit. c) de la alin. (2) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[2] Lit. d) de la alin. (2) al art. 5 a fost abrogată prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[3] Alin. (5) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 180/2002.

^[4] Alin. (6) și (7) ale art. 5 au fost introduse prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 180/2002.

^[5] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[6] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 180/2002.

^[7] Sumele sunt exprimate în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

- a) 100.000 lei, în cazul contravențiilor stabilite prin lege și ordonanță;
- b) 50.000 lei, în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale Guvernului;
- c) 5.000 lei, în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene ori ale Consiliului General al Municipiului București;
- d) 2.500 lei, în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și ale sectoarelor municipiului București.

(3)^[1] Sumele provenite din amenzi aplicate persoanelor juridice în conformitate cu legislația în vigoare se fac venit integral la bugetul de stat, cu excepția celor aplicate, potrivit legii, de autoritățile administrației publice locale și amenzilor privind circulația pe drumurile publice, care se fac venit integral la bugetele locale.

(4)^[2] Sumele provenite din amenzi aplicate persoanelor fizice în conformitate cu legislația în vigoare se fac venit integral la bugetele locale.

Art. 9. (1)^[3] Prestarea unei activități în folosul comunității poate fi stabilită numai prin lege și numai pe o durată ce nu poate depăși 300 de ore.

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se stabilește alternativ cu amenda.

(3)^[4] În cazul în care contravenientul persoană fizică nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale prevăzut la art. 39 alin. (2) lit. a) în a cărui rază teritorială domiciliază contravenientul va sesiza instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază acesta, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată^[5].

(4) La primul termen de judecată, instanța, cu citarea contravenientului, poate acorda acestuia, la cerere, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(5)^[6] În cazul în care contravenientul nu achită amenda în termenul prevăzut la alin. (4), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității.

(6)^[7] Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă numai apelului.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. 7/2010 (M. Of. nr. 126 din 18 februarie 2011), Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite, a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit că:

„Dispozițiile art. 9 alin. (3)-(5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță și la dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, se interpretează în sensul admisibilității cererilor de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității indiferent dacă contravențiile săvârșite sunt prevăzute și sancționate prin legi, ordonanțe ale Guvernului sau alte acte cu caracter normativ și chiar dacă actul care stabilește și sancționează contravențiile nu prevede, alternativ cu sancțiunea amenzii, sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității”.

Art. 10. (1) Dacă aceeași persoană a săvârșit mai multe contravenții sancțiunea se aplică pentru fiecare contravenție.

[1] Alin. (3) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 182/2006.

[2] Alin. (4) al art. 8 a fost introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 182/2006.

[3] Alin. (1) și (2) ale art. 9 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 4 din O.U.G. nr. 108/2003.

[4] Alin. (3)-(6) ale art. 9 au fost introduse prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 352/2006.

[5] Alin. (3) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 din O.G. nr. 17/2014.

[6] Alin. (5) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 293/2009.

[7] Alin. (6) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 41 pct. 1 din Legea nr. 76/2012.

(2)^[1] Când contravențiile au fost constatate prin același proces-verbal, sancțiunile contravenționale se cumulează fără a putea depăși dublul maximului amenzii prevăzut pentru contravenția cea mai gravă sau, după caz, maximul general stabilit în prezenta ordonanță pentru prestarea unei activități în folosul comunității.

(3) În cazul în care la săvârșirea unei contravenții au participat mai multe persoane, sancțiunea se va aplica fiecăreia separat.

Art. 11. (1) Caracterul contravențional al faptei este înlăturat în cazul legitimei apărări, stării de necesitate, constrângerii fizice sau morale, cazului fortuit, iresponsabilității, beției involuntare complete, erorii de fapt, precum și infirmității, dacă are legătură cu fapta săvârșită.

(2) Minorul sub 14 ani nu răspunde contravențional.

(3) Pentru contravențiile săvârșite de minorii care au împlinit 14 ani minimul și maximul amenzii stabilite în actul normativ pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

(4)^[2] Minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani nu poate fi sancționat cu prestarea unei activități în folosul comunității.

(5) Cauzele care înlătură caracterul contravențional al faptei se constată numai de instanța de judecată.

Art. 12. (1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

(2) Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia.

Constituționalitate. Prin Decizia nr. 228/2007 (M. Of. nr. 283 din 27 aprilie 2007), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 12 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt neconstituționale în măsura în care prin sintagma „nu se mai sancționează” prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia.

N.r. Motivarea integrală a deciziei poate fi consultată online la adresa <http://bibliotecahamangiu.ro/>.

Art. 13. (1) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2)^[3] În cazul contravențiilor continue, termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data încetării săvârșirii faptei. Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp.

(3) Când fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit că ea constituie contravenție, prescripția aplicării sancțiunii nu curge pe tot timpul în care cauza s-a aflat în fața organelor de cercetare sau de urmărire penală ori în fața instanței de judecată, dacă sesizarea s-a făcut înăuntrul termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Prescripția operează totuși dacă sancțiunea nu a fost aplicată în termen de un an de la data săvârșirii, respectiv constatării faptei^[4], dacă prin lege nu se dispune altfel.

(4) Prin legi speciale pot fi prevăzute și alte termene de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale.

^[1] Alin. (2) al art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[2] Alin. (4) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 6 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[3] Alin. (2) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 41 pct. 2 din Legea nr. 76/2012.

^[4] *N.r.* Deși atât în alin. (1) al art. 13 din O.G. nr. 2/2001, cât și în alin. (2) al aceluiași articol, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 76/2012, se prevede că termenul de prescripție a aplicării sancțiunii amenzii contravenționale curge de la data săvârșirii faptei, respectiv data încetării săvârșirii faptei în cazul contravențiilor continue, în alin. (3) teza a II-a se face în continuare referire la „data constatării faptei”, moment care era prevăzut anterior modificării prin Legea nr. 76/2012 a alin. (2) referitor la prescripția aplicării sancțiunii pentru contravențiile continue.

Art. 14.^[1] (1)^[2] Executarea sancțiunilor contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii.

(2) Prescripția executării sancțiunilor contravenționale poate fi constatată chiar și de instanța învestită cu soluționarea plângerii contravenționale.

Capitolul II. Constatarea contravenției

Art. 15. (1) Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constataatori.

(2) Pot fi agenți constataatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecti, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

(3) Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constataator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(1)^[3] În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.

(2)-(4)^[4] *Abrogate.*

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constataator este obligat să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt desemnate distinct în procesul-verbal la rubrica „Alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

[1] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 41 pct. 3 din Legea nr. 76/2012.

[2] Alin. (1) al art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din O.G. nr. 5/2015.

[3] Alin. (1¹) al art. 16 a fost introdus prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 526/2004.

[4] Alin. (2)-(4) ale art. 16 au fost abrogate prin art. II din Legea nr. 357/2003.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. XXII/2007 (M. Of. nr. 833 din 5 decembrie 2007), Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite, a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (7) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, a stabilit că:

„Nerespectarea cerințelor înscrise în art. 16 alin. (7) din actul normativ menționat atrage nulitatea relativă a procesului-verbal de constatare a contravenției”.

Art. 17. Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. 6/2015 (M. Of. nr. 199 din 25 martie 2015), Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite, a admis recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 17 din O.G. nr. 2/2001, raportate la dispozițiile art. 4 pct. 1-4 și art. 7 din Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, a stabilit că:

„Procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, prevăzute de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, încheiate potrivit art. 9 alin. (1) lit. a), alin. (2) și (3) din acest act normativ, transmise persoanelor sancționate contravențional pe suport hârtie, sunt lovite de nulitate absolută în lipsa semnăturii olografe a agentului constator”.

Art. 18. Contravenientul este obligat să prezinte agentului constator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constator poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.

Art. 19. (1) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

(2) Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constator.

(3) În lipsa unui martor agentul constator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

Art. 20. (1) Dacă o persoană săvârșește mai multe contravenții constatate în același timp de același agent constator, se încheie un singur proces-verbal.

(2)^[1] *Abrogat.*

Capitolul III. Aplicarea sancțiunilor contravenționale

Art. 21. (1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea

^[1] Alin. (2) al art. 20 a fost abrogat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 180/2002.

produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.

Art. 22.^[1] Abrogat.

Art. 23. (1) În cazul în care prin săvârșirea contravenției s-a cauzat o pagubă și există tarife de evaluare a acesteia, persoana împuternicită să aplice sancțiunea stabilește și despăgubirea, cu acordul expres al persoanei vătămate, făcând mențiunea corespunzătoare în procesul-verbal.

(2) Dacă nu există tarif de evaluare a pagubei persoana vătămată își va putea valorifica pretențiile potrivit dreptului comun.

Art. 24. (1) Persoana împuternicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constator va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal.

(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3) Agentul constator are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.

Art. 25. (1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate.

(2)^[2] Comunicarea se face de către organul care a aplicat sancțiunea, în termen de cel mult două luni de la data aplicării acesteia.

(3)^[3] În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, odată cu procesul-verbal, acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii la instituțiile abilitate să o încaseze, potrivit legislației în vigoare și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.

Art. 26. (1) Dacă agentul constator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta^[4] și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.

(3)^[5] În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constator în termen de cel mult două luni de la data încheierii.

Art. 27. Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.

^[1] Art. 22 a fost abrogat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[2] Alin. (2) al art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din O.G. nr. 5/2015.

^[3] Alin. (3) al art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 526/2004.

^[4] Alin. (1) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost rectificat în M. Of. nr. 584/2001.

^[5] Alin. (3) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din O.G. nr. 5/2015.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. 10/2013 (M. Of. nr. 450 din 23 iulie 2013), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 teza I raportat la art. 14 alin. (1), art. 25 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că:

„Modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, prin afișare la domiciliul sau sediul contravenientului, este subsidiară comunicării prin poștă, cu aviz de primire.

Cerința comunicării procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată este îndeplinită și în situația refuzului expres al primirii corespondenței, consemnat în procesul-verbal încheiat de funcționarul poștal”.

Art. 28. (1)^[1] Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

(2) Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate la Casa de Economii și Consemnațiuni – C.E.C. S.A. sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită la Casa de Economii și Consemnațiuni – C.E.C. S.A. sau la casierile autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale, indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, potrivit dispozițiilor alin. (1).

(3)^[2] Amenzile contravenționale pot fi achitate și prin intermediul instrumentelor de plată electronică în cadrul Ghișeului virtual de plăți, proiect-pilot coordonat de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, parte a Sistemului e-guvernare, din cadrul Sistemului Electronic Național. În acest caz^[3]:

a) achitarea unei amenzi contravenționale se dovedește prin prezentarea extrasului de cont al plătitorului sau a dovezii de plată emise de Ghișeul virtual de plăți, aceasta specificând data și ora efectuării plății;

b) se elimină obligativitatea pentru plătitor de a preda o copie de pe extrasul de cont sau de pe doavada de plată emisă de Ghișeul virtual de plăți către agentul constator sau organul din care acesta face parte.

Art. 29. Dispozițiile art. 28 se aplică și în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravențiile constatate, fără ca prin totalizare să se depășească maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.

Art. 30. (1) Dacă persoana împuternicită să aplice sancțiunea apreciază că fapta a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, constituie infracțiune, sesizează organul de urmărire penală competent.

(2) În cazul în care fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit de către procuror sau de către instanță că ea ar putea constitui contravenție, actul de sesizare sau de constatare

^[1] Alin. (1) și (2) ale art. 28 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 526/2004.

^[2] Alin. (3) al art. 28 a fost introdus prin art. art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 8/2006.

^[3] Partea introductivă a alin. (3) al art. 28 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 353/2006.

a faptei, împreună cu o copie de pe rezoluția, ordonanța sau, după caz, de pe hotărârea judecătorească, se trimite de îndată organului în drept să constate contravenția, pentru a lua măsurile ce se impun conform legii.

(3) Termenul de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii în cazul prevăzut la alin. (2) curge de la data sesizării organului în drept să aplice sancțiunea.

Capitolul IV. Căile de atac

Art. 31. (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel cărui îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.

Art. 32. (1)^[1] Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(2) Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1).

(3) Plângerea suspendă executarea. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce privește despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării.

Art. 33. (1) Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.

(2) În cazul în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație, judecătoria va cita și societatea de asigurări menționată în procesul-verbal de constatare a contravenției.

Art. 34.^[2] (1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.

^[1] Alin. (1) și (2) ale art. 32 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 41 pct. 4 din Legea nr. 76/2012.

N.r. Precizăm că, anterior acestei modificări, prin Decizia nr. 953/2006 (M. Of. nr. 53 din 23 ianuarie 2007), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001, care prevedeau că „Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens”, deoarece prin acest text erau încălcate prevederile art. 21 alin. (1)-(3) din Constituție privind accesul liber la justiție și, implicit, dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 6 parag. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

^[2] Art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 41 pct. 5 din Legea nr. 76/2012.

Art. 35. Plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor se soluționează cu precădere.

Art. 36.^[1] Pentru plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, pentru recursul^[2] formulat împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea, precum și pentru orice alte cereri incidente se percep taxele judiciare de timbru prevăzute de lege.

Capitolul V. Executarea sancțiunilor contravenționale

Art. 37. Procesul-verbal neatatcat în termenul prevăzut la art. 31, precum și hotărârea judecătorească irevocabilă prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Art. 38. (1) Avertismentul se adresează oral atunci când contravenientul este prezent la constatarea contravenției și sancțiunea este aplicată de agentul constator.

(2) În celelalte cazuri avertismentul se socotește executat prin comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției, cu rezoluția corespunzătoare.

(3) Dacă sancțiunea a fost aplicată de instanță prin înlocuirea amenzii contravenționale cu avertisment, comunicarea acesteia se face prin încunoștințare scrisă.

Art. 39. (1) Punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale se face astfel:

a) de către organul din care face parte agentul constator, ori de câte ori nu se exercită calea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termenul prevăzut de lege;

b) de către instanța judecătorească, în celelalte cazuri.

(2)^[3] În vederea executării amenzii, organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, neatatcat cu plângere în termenul legal, în termen de 30 de zile de la data expirării acestui termen, ori, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești irevocabile prin care s-a soluționat plângerea, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, astfel:

a) pentru sumele care se fac venit integral la bugetele locale, organelor de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială domiciliază contravenientul persoană fizică sau, după caz, își are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică;

b) pentru sumele care se fac venit integral la bugetul de stat, organelor de specialitate ale unităților subordonate Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în a căror rază teritorială își are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică.

(3) Executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.

(4) Împotriva actelor de executare se poate face contestație la executare, în condițiile legii.

Art. 39¹.^[4] (1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza

^[1] Art. 36 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 53 din O.U.G. nr. 80/2013.

^[2] *N.r.* Deși prin Legea nr. 76/2012 art. 34 alin. (2) din O.G. nr. 2/2001 a fost modificat, în sensul că, dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii poate fi atacată numai cu apel, art. 36 din ordonanță, chiar după recenta modificare prin O.U.G. nr. 80/2013, face în continuare referire la „recursul formulat împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea”.

^[3] Alin. (2) și (3) ale art. 39 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 182/2006.

^[4] Art. 39¹ a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 352/2006.

instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, ținându-se seama, după caz, și de partea din amendă care a fost achitată.

(2)^[1] În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.

(3) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă recursului.

(4) Urmărirea punerii în executare a sentințelor se realizează de către serviciul de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârșit contravenția, în colaborare cu serviciile specializate din primărie.

Art. 40. Executarea sancțiunilor contravenționale complementare se face potrivit dispozițiilor legale.

Art. 41. (1) Confiscarea se aduce la îndeplinire de organul care a dispus această măsură, în condițiile legii.

(2) În caz de anulare sau de constatare a nulității procesului-verbal bunurile confiscate, cu excepția celor a căror deținere sau circulație este interzisă prin lege, se restituie de îndată celui în drept.

(3) Dacă bunurile prevăzute la alin. (2) au fost valorificate, instanța va dispune să se achite celui în drept o despăgubire care se stabilește în raport cu valoarea de circulație a bunurilor.

Art. 42. În scopul executării despăgubirii stabilite pe bază de tarif actele prevăzute la art. 39 alin. (2) se comunică și părții vătămate, care va proceda potrivit dispozițiilor legale referitoare la executarea silită a creanțelor.

Art. 43.^[2] *Abrogat.*

Capitolul VI. Dispoziții speciale și tranzitorii

Art. 44. (1) Sancțiunile prevăzute în prezenta ordonanță nu se aplică în cazul contravențiilor săvârșite de militarii în termen. Procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, pentru a i se aplica măsuri disciplinare, dacă se constată că acesta este întemeiat.

(2) Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.

Art. 45.^[3] *Abrogat.*

Art. 46. Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, precum și celelalte autorități ale administrației publice care au structuri militare vor stabili prin regulamentele interne organele competente să constate și să aplice sancțiunile în cazul contravențiilor săvârșite de cadrele militare și de angajații civili în legătură cu serviciul.

^[1] Alin. (2) al art. 39¹ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 293/2009.

^[2] Art. 43 a fost abrogat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 108/2003.

^[3] Art. 45 a fost abrogat prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 108/2003.

Art. 47.^[1] Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz.

Art. 48. Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta ordonanță.

Art. 49. Cauzele aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul constatării contravenției.

Art. 50. Actele normative prin care se stabilesc contravenții, în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi modificate sau completate, dacă este cazul, în termen de 3 luni, potrivit prevederilor acesteia.

Art. 50¹,^[2] *Abrogat.*

Art. 51. (1) Prezenta ordonanță va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Dispoziții tranzitorii cuprinse în O.G. nr. 17/2014

Art. II. Procesele și cererile privind înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe a Guvernului se soluționează de către instanțele legal investite, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la data când acestea au fost pornite.

^[1] Art. 47 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 41 pct. 7 din Legea nr. 76/2012.

^[2] Art. 50¹ a fost introdus prin art. I pct. 2 din O.G. nr. 8/2006 și a fost abrogat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 353/2006.

13. H.G. nr. 333/2003

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

publicată în
M. Of. nr. 235 din 7 aprilie 2003

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 87² din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Anexă

Norme metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Nota redacției. Din forma publicată în Monitorul Oficial a Normelor metodologice nu au fost preluate și prevederile O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, care a fost republicată ulterior în M. Of. nr. 603 din 31 august 2007 și este redată în varianta actualizată în culegere, *supra*, nr. 7. Spre a facilita identificarea dispozițiilor din acest act normativ, în fața normelor au fost precizate, cu font italic, articolele corespondente din O.G. nr. 99/2000, republicată.

Art. 1-6 din O.G. nr. 99/2000, republicată

1. În conformitate cu prevederile ordonanței, pe teritoriul României pot desfășura unul sau mai multe exerciții comerciale persoanele fizice și juridice care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) sunt constituite și înregistrate legal;
- b) au ca obiect de activitate principal sau secundar comercializarea produselor și serviciilor de piață;
- c) dețin autorizațiile de funcționare eliberate în conformitate cu reglementările legale în vigoare;
- d) au acordul primarului comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier.

2. Persoanele juridice, respectiv societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste, se autorizează în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Persoanele fizice și asociațiile familiale se autorizează în conformitate cu prevederile Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către

persoane fizice și ale Hotărârii Guvernului nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice.

4. Ocupațiile pentru care personalul angajat în efectuarea de activități comerciale cu produse din sectorul alimentar și de alimentație publică trebuie să îndeplinească în termen de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței una dintre cerințele profesionale prevăzute la art. 5 alin. (3) din ordonanță sunt:

a) pentru comerț cu amănuntul și alimentație publică: șef de magazin; vânzător de produse alimentare; vânzător ambulanți și asimilați; vânzătorii la domiciliul clientului sau la comandă prin telefon; măcelar; șef de unitate de alimentație publică și șef de sală; ospătar; barman; barman-ospătar; bucătar; carmangier; cofetar; patiser; cofetar-patiser;

b) pentru comerț cu ridicata: șef de depozit; gestionar.

5. Cunoștințele de specialitate ale personalului angajat în efectuarea de activități comerciale cu produse din sectorul alimentar și de alimentație publică pot fi dovedite cu unul dintre următoarele documente:

a) diploma/certificatul de absolvire a unei instituții de învățământ preuniversitar, eliberată/eliberat în condițiile legii, pentru una sau, după caz, mai multe ocupații prevăzute la pct. 4;

b) diploma/certificatul de absolvire a unei forme de pregătire profesională pentru una sau, după caz, mai multe ocupații prevăzute la pct. 4, organizată cu respectarea prevederilor art. 16 din ordonanță;

c) diploma/certificatul de absolvire a unei forme de pregătire profesională pentru una sau, după caz, mai multe ocupații prevăzute la pct. 4, eliberată/eliberat de un organism acreditat în una dintre țările membre ale Uniunii Europene;

d) un document legal prin care se atestă exercitarea activității de cel puțin 2 ani în meseria respectivă, în condițiile legii, în cazul în care persoana a lucrat într-o țară membră a Uniunii Europene, împreună cu o diplomă/certificat de absolvire a unui curs de noțiuni fundamentale de igienă, organizat în conformitate cu legislația națională în vigoare;

e) document care să ateste vechimea angajatului în conformitate cu prevederile Codului muncii;

f) diploma/certificatul de absolvire eliberată/eliberat de angajatorii care organizează programe de pregătire profesională pentru angajații proprii, pentru ocupațiile prevăzute la pct. 4, efectuate cu personal de specialitate și care trebuie să respecte prevederile art. 16 alin. (2) din ordonanță; în acest caz diplomele/certIFICATELE de absolvire vor fi recunoscute conform legislației în vigoare.

Art. 8-10 din O.G. nr. 99/2000, republicată

6. Pentru continuitatea unor activități comerciale sau de prestări de servicii, în funcție de necesitățile consumatorilor, consiliul local poate stabili orare de funcționare prin regulamentele elaborate pentru exercitarea activităților de comercializare în zone publice.

7. În cazul centrelor comerciale orarul de funcționare este stabilit de administratorul centrului, în funcție de necesitățile consumatorilor și cu consultarea comercianților care își desfășoară activitatea în acestea.

8. În măsura în care comerciantul este de acord, orarul de funcționare pentru unitățile de alimentație publică în care sunt organizate evenimente poate fi depășit la solicitarea clienților, cu respectarea prevederilor legale privind liniștea și ordinea publică. În cazul în care localul respectiv este rezervat în totalitate pentru astfel de evenimente, comerciantul este obligat să afișeze vizibil, lângă orarul de funcționare, anunțul „REZERVAT”, cu indicarea perioadei de rezervare.

9. În situația aprovizionării structurii de vânzare în timpul programului de funcționare, sunt interzise întreruperea servirii consumatorilor și/sau închiderea structurii de vânzare, dacă acest lucru nu este menționat în orarul de funcționare afișat.

10. În sensul art. 12 din ordonanță, următoarele situații pot constitui cauze obiective de nefuncționare:

- a) decesul asociatului unic, administratorului, managerului, șefului structurii de vânzare cu amănuntul sau al altui angajat care lucrează în aceasta, după caz;
- b) concedii personalului angajat în structura de vânzare respectivă;
- c) inventar;
- d) închiderea structurii de vânzare pentru lucrări de igienizare, reparații, reamenajări sau modificări ale condițiilor de exploatare a acesteia, după caz;
- e) schimbarea profilului structurii de vânzare, suspendarea sau înlocuirea unei activități comerciale desfășurate în acea structură;
- f) încetarea definitivă a activității comerciantului în structura de vânzare respectivă;
- g) întreruperea activității comerciale sezoniere în structura de vânzare respectivă;
- h) suspendarea activității ca urmare a deciziei organelor de control abilitate;
- i) cazuri de forță majoră.

Comercianții sunt obligați să anunțe consumatorilor motivul și perioada închiderii.

11. Structurile de vânzare cu amănuntul din sectorul alimentar care nu pot fi închise mai mult de două zile consecutive sunt magazinele specializate în care se comercializează produse alimentare, precum și magazinele nespecializate în care se comercializează predominant produse alimentare.

Art. 11-16 lit. e) din O.G. nr. 99/2000, republicată

12. Sunt considerate *produse destinate satisfacerii unor nevoi ocazionale* produsele care se comercializează cu ocazia unor sărbători, cum ar fi, dar fără a se limita la: jucării tematice, globuri, ornamente sau artificii, pentru pomul de Crăciun; măștișoare sau alte produse personalizate pentru ziua de 1 Martie sau 8 Martie; iepurași și ouă de ciocolată sau alte produse specifice sărbătorilor de Paști și alte asemenea cazuri ori cu prilejul unor manifestări culturale, expoziționale sau sportive, cum ar fi, dar fără a se limita la: confecții și tricotașe inscripționate cu diverse înscrisuri și/sau însemne care fac referire la acea manifestare.

Art. 16 lit. f), g) din O.G. nr. 99/2000, republicată

13. În această categorie intră:

a) produsele agroalimentare și produsele horticoale, inclusiv semințe, atunci când acestea sunt amenințate de o alterare rapidă datorită apropierii datei de depășire a termenului de valabilitate sau, după caz, a datei durabilității minimele, precum și produsele agroalimentare perisabile, cum ar fi, dar fără a se limita la: carne și preparate din carne, pește și fructe de mare, lapte și preparate din lapte, unt, ouă, produse de cofetărie-patiserie și preparate culinare care necesită păstrarea în vitrine, alte spații frigorifice sau sisteme de climatizare, a căror conservare nu mai poate fi asigurată până la limita termenului de valabilitate datorită defectării din cauze obiective, independente de voința comerciantului sau a personalului din structura de vânzare respectivă, a spațiilor frigorifice în care acestea sunt păstrate;

b) unele produse nealimentare, cum ar fi, dar fără să se limiteze la: lacuri și vopșe, atunci când acestea sunt susceptibile de o deteriorare rapidă datorită apropierii datei de depășire a termenului de valabilitate.

Art. 16 lit. h) din O.G. nr. 99/2000, republicată

14. În înțelesul art. 18 lit. h) din ordonanță, „zona comercială” poate fi asimilată unei arii geografice în care funcționează structuri de vânzare asemănătoare în condiții de concurență relativ omogene.

Art. 16 lit. i), art. 17 din O.G. nr. 99/2000, republicată

15. În categoria produselor aflate în pachete de servicii intră: pâinea sau apa minerală oferite gratuit consumatorilor, în cazul serviciilor de alimentație publică, telefonul oferit gratuit consumatorilor, în cazul pachetelor de servicii telefonice sau alte asemenea cazuri.

16. Costul de achiziție al unui produs este egal cu prețul de cumpărare, taxele nerecuperabile, cheltuielile de transport-aprovizionare și alte cheltuieli accesorii necesare pentru punerea în stare de utilitate sau intrarea în gestiune a produsului respectiv.

Art. 18 din O.G. nr. 99/2000, republicată

17. Vânzările anunțate sub denumirea de lichidare/lichidări sau o altă denumire echivalentă, cum ar fi: „închidere definitivă – totul trebuie să dispară – mari reduceri de prețuri”, se definesc prin desfacerea accelerată, la preț redus, a totalității sau a unei părți din mărfurile dintr-o structură de vânzare cu amănuntul, precedată sau însoțită de publicitate, numai în una dintre situațiile menționate la art. 20 lit. a)-g) din ordonanță. Vânzările de lichidare pot fi efectuate pentru totalitatea sau numai pentru o parte a mărfurilor noi ori folosite dintr-o structură de vânzare cu amănuntul, cu respectarea condițiilor stipulate de art. 22 și 23 din ordonanță.

Art. 19 alin. (1) din O.G. nr. 99/2000, republicată

18. Formularul notificării vânzărilor de lichidare și al listei de inventar pentru mărfurile de lichidat sunt prevăzute în anexa nr. 1 și, respectiv, anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Formularul notificării vânzărilor de lichidare se adresează primarului și se poate completa și depune la sediul primăriei localității în a cărei rază teritorială este amplasată structura de vânzare, iar în cazul municipiului București, la sediul primăriilor de sector, după caz, sau se poate transmite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

În ambele cazuri notificarea va fi însoțită și de lista de inventar pentru mărfurile de lichidat.

Comerciantul sau persoana împuternicită de acesta va completa câte două formulare de notificare și două liste de inventar pentru mărfurile de lichidat. Un exemplar din notificare, la care se anexează lista de inventar, se depune/se transmite la sediul primăriei respective, iar al doilea exemplar din fiecare formular, împreună cu dovada/confirmarea de primire, se păstrează la sediul structurii de vânzare sau, după caz, la adresa amplasamentului unde se vor organiza vânzările de lichidare.

Art. 19 alin. (2), (3) din O.G. nr. 99/2000, republicată

19. În termen de maximum 10 zile calendaristice de la finalizarea operațiunilor de lichidare, la cererea organelor de control abilitate, comerciantul este obligat să justifice cu documente legale următoarele situații care au motivat vânzarea de lichidare, după caz:

19.1. În cazul încetării definitive a activității comerciantului, documentul legal justificativ este declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

19.2. Schimbarea proprietarului/chiriașului/locatarului/mandatarului, după caz, care exploatează structura de vânzare

Comerciantul care preia de la un alt comerciant exploatarea unei/unor structuri de vânzare, inclusiv stocul de mărfuri, și nu dorește să continue să vândă aceeași gamă sortimentală poate recurge la organizarea unei vânzări de lichidare pentru o parte sau întregul stoc de marfă preluat. În acest caz vânzarea de lichidare nu se poate realiza decât pentru produsele preluate de la comerciantul cedent. Produsele cumpărate în această perioadă de comerciantul care a preluat structurile de vânzare nu pot face obiectul vânzării de lichidare.

În această ipoteză documentele legale justificative sunt: declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică, precum și contractul/contractele de vânzare-cumpărare/închiriere/locăție/mandat, după caz, pentru structura/structurile de vânzare respectivă/respective.

19.3. Încetarea din proprie inițiativă a activității comerciantului în structura de vânzare respectivă. În aceasta ipoteză documentul legal justificativ este declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

19.4. Anularea contractului de închiriere/locăție/mandat, pentru structura de vânzare respectivă

Documentele legale justificative sunt, după caz: hotărârea judecătorească rămasă definitivă și/sau hotărârea judecătorească de evacuare silită, în cazul anulării contractului, contractul de închiriere/locăție/mandat, însoțit de procesul-verbal de predare a structurii de vânzare, dacă este cazul, în situația încetării contractului.

19.5. Întreruperea activității comerciale sezoniere în structura de vânzare respectivă, pentru o perioadă de cel puțin 5 luni după terminarea operațiunilor de lichidare

În acest caz documentul legal justificativ este declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

19.6. Schimbarea profilului structurii de vânzare

Atunci când comerciantul decide să schimbe complet obiectul activităților de comercializare ale exercițiului comercial desfășurat într-o structură de vânzare cu amănuntul, acesta poate recurge la organizarea unei vânzări de lichidare în vederea desfacerii accelerate a totalității stocului de produse din acea structură de vânzare.

În acest caz documentul legal justificativ este declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

19.7. Suspendarea sau înlocuirea unei activități comerciale desfășurate în structura de vânzare

Comerciantul care decide să suspende sau să înlocuiască obiectul activităților de comercializare ale exercițiului comercial desfășurat într-o structură de vânzare cu amănuntul poate recurge la organizarea unei vânzări de lichidare. Această ipoteză vizează cazurile în care comerciantul decide să înlocuiască produsele vândute în unul sau mai multe raioane din cadrul unei structuri de vânzare cu amănuntul cu alte produse, cum ar fi, dar fără a se limita la: raion de tricotaje – raion de confecții; raion de dulciuri – raion de preparate și semipreparate culinare; raion de electrice – raion pentru produse menajere și uz casnic; raion de carne și preparate din carne – raion de lapte și preparate din lapte sau alte cazuri similare.

În acest caz documentul legal justificativ este declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

19.8. Vânzarea stocului de produse din structura de vânzare de către moștenitorii legali ai comerciantului defunct

În urma decesului comerciantului persoană fizică sau, după caz, a asociatului unic, moștenitorii legali ai acestuia pot organiza o vânzare de lichidare în cazul în care nu doresc să continue activitatea comerciantului defunct.

Documentele legale justificative sunt: declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a reprezentantului desemnat de moștenitorii legali ai comerciantului, precum și certificatul de moștenitor.

19.9. Deteriorarea gravă, din cauza unor calamități sau acte de vandalism, a produselor nealimentare din structura de vânzare.

Comerciantul poate recurge la o vânzare de lichidare pentru produsele nealimentare deteriorate din cauza unor calamități, cum ar fi: inundație, cutremur, incendiu, furtună, sau din cauza unor acte de vandalism, cu condiția ca aceste produse să fie sigure pentru sănătatea, securitatea și viața consumatorilor.

Documentele legale justificative sunt:

a) în cazul calamităților, declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică;

b) în cazul actelor de vandalism, declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică și actele de constatare emise de organele abilitate, din care să reiasă că produsele respective au fost deteriorate.

20. În termen de maximum 45 de zile calendaristice de la finalizarea operațiunilor de lichidare, la cererea organelor de control abilitate, comerciantul este obligat să justifice cu documente legale următoarele situații care au motivat vânzarea de lichidare, după caz:

20.1. Modificarea condițiilor de exploatare a suprafeței de vânzare

Comerciantul care decide modificarea structurii de vânzare, inclusiv extinderea acesteia, poate organiza o vânzare de lichidare pentru stocul de produse din acea structură, cu condiția ca lucrările de transformare și amenajare să depășească 30 de zile calendaristice, să cuprindă și perimetrul suprafeței de vânzare, iar structura de vânzare să fie închisă accesului consumatorilor în toată această perioadă.

Lucrările de igienizare sau renovare care nu aduc modificări structurii de vânzare nu permit organizarea unei vânzări de lichidare.

În acest caz documentele justificative legale sunt devizul pentru lucrările de transformare și amenajare, precum și declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

20.2. Modificarea condițiilor de exercitare a activității comerciale în structura de vânzare, ca urmare încheierii sau anulării/rezilierii unui contract de distribuție având o clauză de aprovizionare exclusivă

Documentele justificative legale sunt, după caz:

a) contractul de distribuție;

b) documentul care reziliază contractul de distribuție;

c) contractul de franciză,

precum și declarația pe propria răspundere, inclusă în notificarea vânzărilor de lichidare, a comerciantului persoană fizică sau, după caz, a reprezentantului asociației familiale ori a împuternicitului comerciantului persoană juridică.

21. Produsele destinate a fi comercializate în cadrul procedurii de vânzare de lichidare, care reprezintă doar o parte a stocului structurii de vânzare, vor fi depozitate separat, iar comercializarea acestora va fi organizată într-un raion/spațiu distinct.

22. În termenul de 15 zile până la începerea vânzării de lichidare notificate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din ordonanță, comerciantul poate reveni asupra deciziei sale și poate anula vânzarea de lichidare astfel:

a) în cazul în care vânzarea de lichidare a fost precedată de publicitate, cu respectarea următoarelor condiții cumulative: anunțarea anulării vânzării de lichidare prin aceleași mijloace prin care a fost promovată – mass-media, anunțuri publicitare în exteriorul sau interiorul structurii de vânzare; înștiințarea primăriei la care s-a făcut notificarea despre anularea vânzării de lichidare;

b) în cazul în care vânzarea de lichidare nu a fost precedată de publicitate, se va înștiința primăria la care s-a făcut notificarea despre anularea vânzării de lichidare.

În ambele cazuri primăria va fi înștiințată în scris printr-o adresă depusă la sediul acesteia sau prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire; înștiințările se vor adresa primarului. Dovada/confirmarea de primire va fi păstrată la sediul structurii de vânzare respective pentru prezentarea acesteia la cererea organelor de control abilitate.

Art. 20-24 din O.G. nr. 99/2000, republicată

23. Vânzările anunțate sub denumirea „soldare/soldări/solduri” se definesc prin desfacerea accelerată, la preț redus, a stocului de mărfuri sezoniere noi sau folosite/de ocazie dintr-o structură de vânzare cu amănuntul, precedată sau însoțită de publicitate.

24. Pot fi supuse operațiunilor de soldare numai produsele nealimentare a căror desfacere are caracter sezonier. În această categorie se încadrează grupe de produse, cum ar fi, dar fără a se limita la: confecții, inclusiv blănărie, pielărie, produse de marochinărie și galanterie, tricotaje, țesături, încălțăminte, articole sport-turism, cosmetice, aparate de încălzire și climatizare, ventilatoare, precum și alte produse similare.

25. Mărfurile ce fac obiectul soldării vor fi depozitate separat de celelalte produse și vor fi vândute fie în raioane/spații special amenajate pentru această operațiune, fie în cadrul aceluiași raioane, caz în care vor fi bine individualizate.

Art. 25-27 din O.G. nr. 99/2000, republicată

26. Formularul notificării vânzării de soldare și al listei de inventar pentru mărfurile propuse pentru soldare sunt prevăzute în anexa nr. 3 și, respectiv, anexa nr. 4 la prezentele norme metodologice.

Formularul notificării vânzării de soldare se prezintă primarului; formularul se poate completa și depune la sediul primăriei localității în a cărei rază teritorială este amplasată structura de vânzare, iar în cazul municipiului București, la sediul primăriilor de sector, după caz, sau se poate transmite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Lista de inventar pentru mărfurile de soldat va fi completată și păstrată la sediul structurii de vânzare respective pentru a putea fi prezentată la solicitarea organelor de control abilitate.

Comerciantul sau persoana împuternicită de acesta va completa câte două formulare de notificare. Un exemplar din notificare se depune/se transmite la sediul primăriei, iar al doilea exemplar, împreună cu dovada/confirmarea de primire, se păstrează la sediul structurii de vânzare respective.

Art. 28-30 din O.G. nr. 99/2000, republicată

27. Vânzările sub denumirea „magazin de fabrică” sau „depozit de fabrică” se referă la vânzările realizate de producătorii industriali pentru produsele care nu sunt oferite spre vânzare prin rețeaua comercială.

Vânzările efectuate sub una dintre aceste denumiri sunt realizate de producători care desfac produsele lor direct către consumatori, în absența unui intermediar. Produsele vizate sunt cele care nu au fost anterior oferite spre vânzare din cauza defectelor de fabricație, cele care fac obiectul retururilor din rețeaua comercială, precum și stocul din producția sezonului anterior rămas nevândut.

28. Dacă vânzările sunt efectuate în magazinele de prezentare și desfacere ale producătorului, deschise publicului, stocul de mărfuri vândut sub aceste denumiri trebuie să fie bine individualizat, produsele respective fiind comercializate în raioane/spații special amenajate, separat de celelalte produse oferite consumatorilor, în acest caz producătorul trebuie să îndeplinească obligațiile care îi revin oricărui comerciant cu amănuntul.

Producătorii pot organiza astfel de vânzări și în depozitele sau spațiile special amenajate în acest scop din cadrul unităților de producție, cu condiția ca acestea să fie deschise publicului, în măsura în care vânzările nu sunt organizate numai pentru angajații producătorului.

În ambele cazuri consumatorii trebuie să fie informați în limba română, corect, complet și fără echivoc despre natura produselor oferite spre vânzare, respectiv în ce categorie se încadrează acestea în conformitate cu prevederile lit. a)-c) ale art. 32 din ordonanță.

Art. 31-32 din O.G. nr. 99/2000, republicată

29. În cazul produselor, vânzările promoționale pot avea loc în tot timpul anului și se derulează în mod liber, fără să facă obiectul notificării, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) vânzările să se facă la preț redus, dar nu în pierdere;
- b) să nu tindă la o vânzare accelerată a unui stoc de mărfuri pe care comerciantul nu îl va mai reproviziona, ca în cazul lichidărilor sau soldărilor;
- c) să se refere la produse disponibile sau care pot fi reprovizionate; comerciantul care dorește să relanseze vânzările dintr-un raion sau să promoveze într-o anumită perioadă o categorie de produse, trebuie să-și reînnoiască stocul și să-l reasorteze în scopul satisfacerii cererilor consumatorilor pe întreaga perioadă anunțată sau să informeze consumatorii că oferta este valabilă numai în limita stocului disponibil.

În cazul promovării prestărilor de servicii, acestea trebuie să fie disponibile pe durata întregii perioade anunțate ca „vânzare promoțională”.

În situația în care comerciantul nu anunță consumatorii despre practicarea unor „vânzări promoționale” sau prețuri reduse pentru anumite produse/servicii, acestea pot fi efectuate în orice perioadă a anului, cu respectarea prevederilor art. 19 din ordonanță.

Art. 33 din O.G. nr. 99/2000, republicată

30. Orice anunț de reducere de prețuri, indiferent de: formă – afișe pe vitrine, prospecte, anunțuri în presă, radio, televiziune sau orice altă formă; modul de publicitate – scrisă, orală sau orice alt mod; motivația reducerii – soldări, lichidări sau orice altă motivație, care se adresează consumatorilor și care comportă o comparație exprimată în cifre, indiferent dacă acesta se realizează în afara sau în interiorul structurii de vânzare, trebuie să precizeze:

a) reducerea efectivă în raport cu prețul de referință care reprezintă cel mai scăzut preț practicat în aceeași suprafață de vânzare, pentru produse sau servicii identice, în perioada ultimelor 30 de zile calendaristice înainte de data aplicării prețului redus;

b) produsele sau serviciile ori categoriile de produse sau servicii la care se referă anunțul publicitar;

c) perioada pentru care produsele sau serviciile respective sunt oferite la preț redus; în cazul lichidărilor și soldărilor această condiție poate fi înlocuită de mențiunea: „până la epuizarea stocului”. Această mențiune poate fi folosită și în cazul vânzărilor promoționale.

31. Indicarea, respectiv marcarea sau, după caz, afișarea prețurilor pentru produsele cu prețuri reduse care intră sub incidența prevederilor legale în vigoare cu privire la indicarea prețurilor pentru produsele oferite consumatorilor spre vânzare va indica prețul de referință al produsului, prețul redus anunțat și prețul pe unitatea de măsură corespunzător prețului redus.

32. Orice produs/serviciu comandat în perioada indicată în anunțul publicitar privind prețul sau reducerea de preț trebuie să fie livrat/prestat sau furnizat la prețul indicat în anunțul respectiv chiar dacă livrarea/prestarea sau furnizarea se face după terminarea perioadei din anunțul publicitar respectiv.

33. Nici o publicitate de preț sau reducere de preț care se adresează consumatorilor nu poate fi efectuată pentru produse care nu sunt disponibile la vânzare sau pentru servicii care nu pot fi prestate/Furnizate în timpul perioadei la care se raportează această publicitate, cu excepția lichidărilor și soldărilor, caz în care perioada de reduceri este considerată terminată la epuizarea stocului de mărfuri declarat, în limita perioadei de reduceri anunțate și notificate.

Art. 34-49 din O.G. nr. 99/2000, republicată

34. Vânzările cu prime sub forma unor produse/servicii identice sortimental cu produsele/serviciile cumpărate sunt considerate practici comerciale admise. Următoarele practici, precum și alte cazuri similare constituie exemple de vânzări cu prime legale:

- a) „pentru un set de ciorapi cumpărat primiți gratuit o pereche”;
- b) „pentru 5 ciocolate cumpărate primiți o ciocolată”;
- c) „pentru dezvoltarea a două filme foto și eliberarea fotografiilor, oferim gratuit dezvoltarea unui al treilea film”.

Art. 50 din O.G. nr. 99/2000, republicată

35. Nu sunt considerate prime și pot fi oferite cu titlu gratuit consumatorilor:

- a) ambalajele produselor: ambalarea produsului/produselor după ce acesta/acestea a/au fost achitat/achitate de consumator;
- b) produsele sau serviciile indispensabile utilizării normale a produsului sau serviciului cumpărat: CD-urile cu sistemul de operare a calculatorului, cablul de alimentare pentru un produs electrocasnic sau alte cazuri similare;
- c) produsele sau serviciile a căror valoare este de până la 10% din prețurile de vânzare/tarifele produselor/serviciilor achiziționate de către consumatori, altele decât cele prevăzute la lit. b) și, respectiv, la prezentul punct. Valoarea produselor/serviciilor oferite gratuit consumatorilor este reprezentată de prețurile de vânzare/tarifele practicate în structura de vânzare respectivă, în cazul în care acestea sunt comercializate în acea structură, iar în cazul în care produsele/serviciile nu sunt comercializate în structura de vânzare respectivă și sunt aprovizionate/furnizate de comerciant special pentru a fi oferite gratuit consumatorilor, valoarea acestora este reprezentată de costurile de achiziție ale produselor și, respectiv, de tarifele serviciilor;
- d) articolele personalizate, respectiv obiectele purtând mesaje publicitare, inscripționate în mod vizibil și care nu se găsesc ca atare în comerț: tricouri, brichete sau pixuri inscripționate cu marca producătorului ori a distribuitorului sau alte cazuri similare;
- e) servicii postvânzare: transportul la domiciliu și instalarea unei mașini de spălat rufe, rețușurile la un costum pentru bărbați efectuate în cadrul structurii de vânzare, precum și alte asemenea servicii;
- f) facilitățile de staționare oferite de comercianți consumatorilor: parcare autoturismelor clienților în locuri special amenajate de către comercianți, fără plata taxei de staționare.

Art. 51-52 din O.G. nr. 99/2000, republicată

36. Prețul global pentru un ansamblu de produse sau servicii, identice ori diferite, nu este obligatoriu să fie egal cu suma prețurilor individuale pentru fiecare produs sau serviciu component, vândut separat.

Art. 53-70 din O.G. nr. 99/2000, republicată

37. La cântărirea produselor comercializate în vrac, vânzătorii sunt obligați să scadă greutatea materialelor utilizate pentru ambalarea produselor.

Art. 71-81 din O.G. nr. 99/2000, republicată

38. În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a ordonanței comercianții care desfășoară activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix ori ambulant, permanent sau, după caz, sezonier sunt obligați să solicite acordul desfășurării exercițiilor comerciale în conformitate cu prevederile pct. 1 lit. d) din prezentele norme metodologice.

Art. 82-87 din O.G. nr. 99/2000, republicată

39. Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Anexa nr. 1

Notificarea vânzărilor de lichidare

Comerciantul (persoana juridică/persoana fizică/asociația familială), înregistrat la Oficiul registrului comerțului sub nr., cod unic, cu sediul social în (adresa).

Numele persoanei responsabile și funcția acesteia (asociat unic, asociat, administrator, manager sau orice altă persoană desemnată de aceștia), CNP

În conformitate cu prevederile art. 20-23 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002, și ale normelor metodologice de aplicare a ordonanței menționate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 333/2003, notific organizarea unei vânzări de lichidare pentru produsele specificate în lista de inventar anexată la prezenta notificare, în perioada (se va menționa perioada),

și declar pe propria răspundere că mă încadrez în situația de mai jos¹⁾ și îndeplinesc cerințele prevăzute de lege:

- încetarea definitivă a activității comerciantului
- schimbarea proprietarului/chiriașului/locatarului/mandatarului, după caz, care exploatează structura de vânzare
- încetarea din proprie inițiativă a activității comerciantului în structura de vânzare
- anularea/încetarea contractului de închiriere/locăție/mandat, pentru structura de vânzare
- întreruperea activității comerciale sezoniere în structura de vânzare pentru o perioadă de cel puțin 5 luni după terminarea operațiunilor de lichidare
- schimbarea profilului structurii de vânzare
- suspendarea sau înlocuirea unei activități comerciale desfășurate în structura de vânzare
- modificarea condițiilor de exploatare a suprafeței de vânzare

- modificarea condițiilor de exercitare a activității comerciale în structura de vânzare
- vânzarea stocului de produse din structura de vânzare de către moștenitorii legali ai comerciantului defunct
- deteriorarea gravă, din cauza unor calamități sau acte de vandalism, a produselor nealimentare din structura de vânzare

Vânzarea de lichidare va avea loc la următoarea locație:

Denumirea structurii de vânzare

Adresa amplasamentului²⁾

Completez prezenta notificare cunoscând că falsul în declarații este pedepsit de legea penală.

Data

Semnătura autorizată

Acest formular se poate completa și depune la sediul primăriei localității în a cărei rază teritorială este amplasată structura de vânzare, iar în cazul municipiului București, la sediul primăriilor de sector, după caz, sau se poate transmite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

¹⁾ Se marchează cu X una dintre situațiile din formular.

²⁾ Se completează în cazul în care vânzarea are loc la alt amplasament decât structura de vânzare în care produsele au fost vândute în mod obișnuit.

Anexa nr. 2

Comerciantul

(persoana juridică/persoana fizică/asociația familială)

Înregistrat la Oficiul registrului comerțului sub nr.

Cod unic

Lista de inventar pentru mărfurile de lichidat

Nr. crt.	Denumirea produselor/ articolului de lichidat	U.M. (kg, l, preambalate în diverse cantități, m ² , buc., seturi etc.)	Cantitatea existentă în stocul structurii de vânzare	Documentul emis de furnizorul produsului (denumire, număr, dată)
0	1	2	3	4

Data

Semnătura autorizată

Anexa nr. 3

Notificarea vânzărilor de soldare

Comerciantul (persoana juridică/persoana fizică/asociația familială), înregistrat la Oficiul registrului comerțului sub

nr., cod unic, cu sediul social în
..... (adresa).

Numele persoanei responsabile și funcția acesteia (asociat unic, asociat, administrator, manager sau orice altă persoană desemnată de aceștia), CNP

În conformitate cu prevederile art. 24-30 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002, și ale normelor metodologice de aplicare a ordonanței menționate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 333/2003, notific organizarea unei vânzări de soldare în perioada (se va menționa perioada).

Declar pe propria răspundere că stocul de produse a fost constituit cu cel puțin 15 zile înainte de data de debut a vânzării de soldare și a fost achitat cu cel puțin 30 de zile înainte de această dată și nu va fi reînnoit după constituire sau în cursul vânzărilor de soldare.

Vânzarea de soldare va avea loc la următoarea locație:

Denumirea structurii de vânzare

Adresa

Completez prezenta notificare cunoscând că falsul în declarații este pedepsit de legea penală.

Data

Semnătura autorizată

Acest formular se poate completa și depune la sediul primăriei localității în a cărei rază teritorială este amplasată structura de vânzare, iar în cazul municipiului București, la sediul primăriilor de sector, după caz, sau se poate transmite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Anexa nr. 4

Comerciantul
(persoana juridică/persoana fizică/asociația familială)
Înregistrat la Oficiul registrului comerțului sub nr.
Cod unic

Lista de inventar pentru mărfurile de soldat

Nr. crt.	Denumirea produselor/ articolului de soldat	U.M. (buc, seturi, m ² etc.)	Cantitatea existentă în stocul structurii de vânzare	Documentul emis de furnizorul produsului (denumire, număr, dată)
0	1	2	3	4

Data

Semnătura autorizată

14. H.G. nr. 348/2004

privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice

publicată în
M. Of. nr. 269 din 26 martie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 1334/2004** privind modificarea și completarea unor hotărâri ale Guvernului în vederea întăririi ordinii și disciplinei comerciale în piețele agroalimentare^[1] (M. Of. nr. 814 din 3 septembrie 2004);
- **H.G. nr. 164/2005** pentru abrogarea și modificarea unor prevederi ale Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător și ale Hotărârii Guvernului nr. 348/2004 privind exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață în unele zone publice (M. Of. nr. 215 din 14 martie 2005);
- **H.G. nr. 321/2008** pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor (M. Of. nr. 240 din 27 martie 2008).

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002, al art. 10, 15 și 25 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3, 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prin prezenta hotărâre se stabilesc regulile generale de exercitare a formelor specifice de comerț cu amănuntul și prestări de servicii în unele zone publice, precum și cerințele minime de dotare necesare realizării acestor activități.

Art. 2. În sensul prezentei hotărâri, prin comerț în unele zone publice se înțelege activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, pasaje publice, drumuri publice și străzi sau în orice zonă de altă natură destinată folosinței publice, cu excepția celor administrate special.

Art. 3. Scopul reglementării comerțului în zone publice este de a crea un cadru de desfășurare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, care să respecte principiile concurenței loiale, de protejare a vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului.

Art. 4. (1) Comerțul în zone publice se desfășoară în structuri de vânzare cu locație permanentă sau temporară, de către producători/comercianți autorizați conform prevederilor legale.

^[1] Potrivit art. III din H.G. nr. 1334/2004, hotărârea intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Zonele publice pentru exercitarea comerțului cu produse și servicii de piață sunt delimitate de către autoritățile administrației publice locale în conformitate cu planurile de urbanism general. Autoritățile publice locale stabilesc tipul de comerț, cu consultarea asociațiilor comercianților și a consumatorilor, potrivit actelor normative în vigoare.

(3) Zonele publice pot fi administrate direct de către administrația publică locală sau de către întreprinzătorii privați în condițiile prevăzute de lege.

(4) Zonele publice pot fi concesionate sau închiriate de autoritatea publică locală întreprinzătorilor privați, conform reglementărilor legale, cu respectarea structurii comerciale prevăzute în Planul de urbanism general.

Capitolul II. Organizarea comerțului în zone publice

Art. 5. (1) Comerțul cu amănuntul sau prestarea de servicii în zone publice se desfășoară în piețe locale și/sau în teritorii delimitate, special amenajate, dotate corespunzător specificului fiecărei activități, având asigurate, prin serviciile de administrare a zonelor publice, utilitățile generale: apă, canal, electricitate, gaze, după caz.

(2) Desfășurarea operațiunilor comerciale în structuri de vânzare cu sediu permanent, temporar sau sezonier, după caz, în zone publice se face numai în baza autorizației autorității administrației publice locale.

Art. 6. (1) În zonele publice își poate/pot desfășura activitatea:

a) orice persoană juridică care desfășoară activitate de comercializare cu amănuntul a produselor;

b) asociațiile familiale, precum și persoanele fizice autorizate, inclusiv meșteșugarii;

c) producătorii agricoli individuali și asociațiile acestora, care își comercializează propriile produse agricole și agroalimentare;

d) persoanele fizice care își vând ocazional bunurile proprii în piețe organizate în acest scop.

(2) Cei care își desfășoară activitatea în zone publice, prevăzuți la alin. (1), sunt denumiți în continuare utilizatori.

Capitolul III. Organizarea comerțului în piețe și târguri

Art. 7. (1) Tipurile de piețe ce pot fi organizate în zone publice sunt:

a) piețe agroalimentare: structuri de vânzare destinate comercializării legumelor, fructelor, laptelui și produselor locale, cărnii și produselor din carne, ouălor, mierii și produselor apicole, produselor conservate, peștelui, florilor, inclusiv artificiale, și a articolelor pentru acestea, semințelor, cerealelor, păsărilor și animalelor mici, inclusiv a articolelor pentru acestea, precum și a unor articole de uz gospodăresc, realizate de mica industrie sau de micii meșteșugari, ca și a unor articole nealimentare de cerere curentă;

b) târguri: structuri de vânzare destinate comercializării legumelor, fructelor, animalelor vii, inclusiv a articolelor necesare acestora, lânii, furajelor, cerealelor, semințelor, produselor artisanale și meșteșugărești, produselor industriale și a materialelor de construcții;

c) bălciuri: structuri de vânzare destinate comercializării produselor agroalimentare și nealimentare, artisanale, meșteșugărești și activităților de agrement destinate petrecerii timpului liber;

d) piețe mixte: structuri de vânzare destinate comercializării produselor și serviciilor specifice piețelor agroalimentare și târgurilor;

e) piețe volante: structuri de vânzare având utilitățile asigurate, respectiv apă, canal, electricitate, destinate exercitării comerțului cu amănuntul și prestării de servicii către consumatori, din rulote, autovehicule speciale sau standuri dotate corespunzător;

f) târguri: locuri delimitate de autoritățile publice locale, organizate săptămânal sau periodic, destinate vânzării obiectelor personale ale persoanelor fizice.

(2) În funcție de perioada de funcționare, piețele agroalimentare sunt de următoarele tipuri:

a) piețe permanente, amplasate după necesitățile locale de regulă în zonele de atracție comercială;

b) piețe volante, amplasate după necesitățile locale și având o durată limită de funcționare în timpul zilei, organizate în zone stabilite de administrația publică locală.

(3) Târgurile pot fi:

a) generale – cuprinzând alături de grupe de produse specifice agroalimentare și o gamă diversificată de produse industriale;

b) specializate – oferind spre vânzare o diversitate de produse din sectorul industrial sau organizate pentru o grupă de produse individualizată, cum ar fi: târgul de animale, târgul de mașini auto, târgul de ceramică, târgul de animale de companie etc.

(4) Tipurile de piețe prevăzute la alin. (1) sunt denumite în continuare piață.

Capitolul IV. Amplasarea și funcționarea piețelor

Art. 8. La amplasarea și la realizarea pieței se va ține seama și de următoarele principii:

a) încadrarea, inclusiv din punct de vedere constructiv și de protecție a mediului, în planul urbanistic general și în planul de urbanism zonal;

b) accesul facil al consumatorilor și utilizatorilor în piață;

c) asigurarea de legături cu arterele principale de acces;

d) rezervarea unui spațiu suficient pentru desfășurarea activității;

e) existența locurilor de parcare atât pentru autovehicule destinate utilizatorilor pieței, pentru a permite aprovizionarea la punctele de vânzare, cât și pentru consumatori, semnalizate corespunzător;

f) existența, după caz, a spațiilor de depozitare a mărfurilor și echipamentelor necesare în dotarea piețelor.

Art. 8¹ [1] (1) Pentru înființarea piețelor volante, autoritățile locale vor identifica locațiile optime în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) În spațiile astfel identificate vor funcționa piețe volante pentru comercializarea produselor de către asociațiile de producători și producătorii agricoli individuali.

Art. 9. (1) Piețele pot funcționa în baza autorizației de funcționare eliberate de autoritățile publice locale, după obținerea autorizației sanitare de funcționare și a celorlalte autorizații speciale potrivit reglementărilor legale și cu respectarea prezentelor prevederi.

(2) Piețele se organizează și funcționează pe baza regulamentelor proprii, elaborate în funcție de tipul acestora, în conformitate cu dispozițiile prezentei hotărâri și cu respectarea modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. Regulamentul este supus avizării autorităților publice locale.

(3)^[2] În piețele agroalimentare în care comercianții desfac produse specifice, accesul acestora este permis numai în spații de vânzare special amenajate, într-o zonă separată de producătorii agricoli. Punctele de vânzare ale comercianților persoane juridice vor fi dotate cu

[1] Art. 8¹ a fost introdus prin art. II pct. 1 din H.G. nr. 1334/2004.

[2] Alin. (3) al art. 9 a fost introdus prin art. II pct. 2 din H.G. nr. 1334/2004.

case de marcat, aceștia fiind obligați să elibereze cumpărătorilor bonuri fiscale, în condițiile legii.

Art. 10. (1) Piața funcționează după un program cu grafic orar stabilit de administratorul acesteia, care va fi înscris în regulamentul pentru funcționarea pieței, cu respectarea reglementărilor privind liniștea și ordinea publică și în conformitate cu solicitările autorităților administrației publice locale privind continuitatea unor activități comerciale sau de prestări de servicii.

(2)^[1] Pentru corecta informare a utilizatorilor pieței, precum și a cumpărătorilor, orarul de funcționare va fi afișat la loc vizibil și în mod lizibil, în punctele principale de acces în piață.

(3) În cazul pieței volante, administratorul acesteia va asigura echipamentul comercial mobil și amplasarea acestuia cu minimum două ore înainte de începerea activității prevăzute în orarul de funcționare al pieței, precum și eliberarea și salubritatea zonei în vederea reluării destinației inițiale în maximum două ore de la terminarea activității.

Capitolul V. Condițiile de funcționare a piețelor

Art. 11. (1) Administratorul pieței asigură buna funcționare a acesteia, cu respectarea următoarelor condiții:

a) ansamblul unei piețe se constituie dintr-un platou, acoperit sau descoperit, dimensionat în raport cu un anumit număr de locuri de vânzare pentru producători și comercianți, precum și, unde este cazul, cu hale, structuri de vânzare, exploatate de persoane fizice autorizate, asociații familiale sau persoane juridice;

b) platoul pieței este o platformă impermeabilizată, cu utilități, dotări și echipamente corespunzătoare desfacerii mărfurilor, și anume: grup sanitar, iluminat electric, apă potabilă și canalizare, mobilier specific; copertine; punct cu mijloace inițiale de intervenție pentru P.S.I., punct de colectare a deșeurilor rezultate din activitatea comercială etc.;

c) platoul este strict sectorizat pentru: produse agroalimentare, respectiv legume, fructe, flori, semințe; produse alimentare ambalate, produse nealimentare. În cadrul piețelor cu profil agroalimentar spațiul destinat comercializării produselor de uz gospodăresc poate fi de maximum 10 % din suprafața comercială a platoului;

d) mobilierul din dotarea platourilor va fi construit din mese realizate din plăci de beton sclivisit, mozaicat sau fibră armată, fixate pe schelet metalic sau postament din beton, având prevăzute sub blaturi spații de păstrare a mărfurilor, cu posibilitate de aerisire, închidere și protecție a acestora. Pentru piețele volante mobilierul trebuie să fie realizat din materiale corespunzătoare, ușor lavabile, demontabile și mobile;

e) comercializarea laptelui și produselor lactate se face în structuri de vânzare special amenajate, dotate astfel încât să fie asigurate normele de igienă în vigoare și condițiile de depozitare stabilite de producător;

f) comercializarea cărnii și produselor din carne, a peștelui și produselor de pește, ouălor se face în structuri de vânzare special amenajate, dotate astfel încât să fie asigurate normele de igienă în vigoare și condițiile de depozitare stabilite de producător;

g) platoul târgului conține sectoare distincte pentru vânzarea păsărilor și a animalelor, dotate corespunzător cu cuști, țarcuri, după caz, cu adăpători, țaruși pentru legarea animalelor etc.

(2) La piețele din localitățile fără rețele de apă și/sau canalizare, aprovizionarea cu apă și evacuarea reziduurilor lichide se vor face în conformitate cu prescripțiile autorităților locale de sănătate publică.

^[1] Alin. (2) și (3) ale art. 10 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. IV pct. 1 din H.G. nr. 321/2008.

Capitolul VI. Cerințele de dotare a piețelor

Art. 12. (1) Piețele, cu excepția celor ce comercializează animale vii, vor fi asigurate cu servicii care să faciliteze desfășurarea activității în condiții optime, potrivit legii, dimensionate în funcție de numărul locurilor de vânzare și de tipul de piață, respectiv:

- a) spații pentru depozitarea mărfurilor și a ambalajelor;
- b) spații pentru păstrarea și închirierea cântarelor și a echipamentelor de protecție;
- c) locuri pentru amplasarea cântarelor de control;
- d) bazine compartimentate pentru spălarea legumelor și fructelor;
- e) fântâni cu jeturi de apă potabilă, amplasate pe platou, sau alte surse de apă potabilă;
- f) birou administrativ;
- g) spații pentru păstrarea materialelor de întreținere și de curățenie;
- h) locuri de parcare;
- i) punct de colectare a deșeurilor rezultate din activitatea comercială;
- j) punct cu mijloace inițiale de intervenție pentru P.S.I.;
- k) WC-uri publice.

(2) Administratorul pieței are obligația de a asigura pentru închiriere producătorilor agricoli care comercializează legume, fructe, cereale și semințe un număr de cântare în stare de funcționare egal cu cel al locurilor de vânzare destinate acestora din cadrul pieței.

(3) Administratorul pieței, cu excepția pieței volante, are obligația de a asigura funcționarea în cadrul acesteia a unui număr de cântare tip balanță sau basculă cu capacitate de peste 30 kg la o singură cântărire, necesare cântării mărfurilor vândute/achiziționate în cantitate mare. Acest serviciu se prestează gratuit.

Art. 13. (1) Piețele în care se comercializează animale vii vor fi dotate cu servicii specifice care să faciliteze desfășurarea respectivei activități în condiții optime, potrivit legii, și anume:

- a) fântâni cu jeturi de apă potabilă, amplasate pe platou, sau alte surse de apă potabilă;
- b) WC-uri publice;
- c) birou administrativ;
- d) spații pentru păstrarea materialelor de întreținere și de curățenie;
- e) locuri de parcare;
- f) punct de colectare a deșeurilor;
- g) punct cu mijloace inițiale de intervenție pentru P.S.I.;
- h) punct de control veterinar;
- i) spațiu special amenajat pentru animalele suspecte de a fi bolnave;
- j) containere ermetice din materiale protejate anticorosiv, pentru animale moarte;
- k) fose septice pentru reziduuri de natură organică;
- l) alte dotări prevăzute de legislația veterinară.

(2) În cazul piețelor mixte, în care se comercializează și animale vii, prevederile alin. (1) se cumulează cu prevederile art. 12.

Art. 14. (1) Activitatea de prestări de servicii de alimentație publică, ce se realizează în incinta pieței, se organizează numai în structuri de vânzare specializate, cu respectarea prevederilor privind condițiile igienico-sanitare și de protecție a vieții, sănătății și intereselor economice ale consumatorilor.

(2) În cazul în care activitatea de comercializare se desfășoară în piețe cu specific agroalimentar sau în cadrul sectoarelor din piețe destinate desfacerii produselor agroalimentare, administratorul pieței nu va admite accesul în piață sau în sectorul respectiv al persoanelor care nu fac dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru exercitarea activității de comercializare a altor produse în afara celor agroalimentare sau de uz gospodăresc.

Art. 15. Administratorul pieței stabilește tarifele pentru serviciile prestate, cu respectarea prevederilor legale, și asigură informarea corespunzătoare a utilizatorilor pieței, prin afișarea acestor tarife în locuri vizibile, ușor accesibile utilizatorilor.

Art. 16. Administratorul pieței atribuie locuri de vânzare producătorilor agricoli și comercianților produselor de uz gospodăresc, în ordinea solicitărilor și în limita locurilor de vânzare existente în sectorul din piață destinat desfacerii acestor produse, în conformitate cu regulamentul pieței.

Art. 17. Pentru desfășurarea unui comerț civilizată și pentru menținerea unor raporturi corecte între utilizatorii pieței și consumatori, administratorul pieței are obligația:

a) să asigure verificarea periodică, din punct de vedere metrologic, a cântarelor pe care le oferă spre închiriat utilizatorilor pieței;

b) să controleze dacă mijloacele de măsurare din proprietatea utilizatorilor pieței sunt verificate din punct de vedere metrologic și să interzică folosirea celor care nu corespund prevederilor legale în vigoare;

c) să asigure gratuit cântare de control, verificate metrologic conform actelor normative în vigoare, pentru verificarea de către cumpărătorii a corectitudinii cântărilor.

Art. 18. Administratorul pieței va asigura salubritatea acesteia zilnic și ori de câte ori este necesar.

Art. 18¹.^[1] *Abrogat.*

Capitolul VII. Drepturile și obligațiile utilizatorilor piețelor

Art. 19. (1) Activitățile de comercializare și de prestări de servicii în piețe sau din cadrul piețelor se realizează numai în spațiile și în structurile de vânzare destinate comercializării produselor și serviciilor de piață, atribuite comercianților/producătorilor agricoli individuali/prestatorilor de servicii de piață.

(2) Comercializarea produselor agroalimentare de către producătorii agricoli, precum și comercializarea celorlalte produse se fac numai în spațiile destinate acestui scop, prevăzute în regulamentul-cadru.

Art. 20. Comercianții persoane fizice autorizate, asociațiile familiale sau persoanele juridice, precum și producătorii agricoli individuali sau asociațiile acestora, care vând în piață, sunt obligați să dețină documentele care atestă calitatea de producător/comerciant acordate conform legislației în vigoare.

Art. 21. (1) Utilizatorii piețelor sunt obligați să respecte legislația în vigoare în domeniul comercializării produselor și a serviciilor de piață, precum și în domeniul protecției consumatorilor.

(2) Se interzice cedarea folosinței structurilor de vânzare deținute prin contract de închiriere sau asociere cu administrația pieței, prin orice formă de contracte cu terți, precum și a locurilor de vânzare atribuite producătorilor agricoli sau comercianților de produse de uz gospodăresc.

(3) Utilizatorii pieței vor efectua cântărirea și măsurarea mărfurilor numai cu mijloacele de măsurare legale, verificate metrologic.

Art. 22. Persoanele fizice autorizate, asociațiile familiale sau persoanele juridice, care desfășoară activitate de comercializare a produselor și serviciilor de piață în perimetrul pieței, sunt obligate să afișeze numele/denumirea, iar pentru societățile comerciale și sediul social, astfel cum au fost înregistrate în registrul comerțului.

[1] Art. 18¹ a fost introdus prin art. II pct. 3 din H.G. nr. 1334/2004 și a fost abrogat prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 164/2005.

Art. 23. Este interzisă vânzarea în piață a substanțelor toxice, inflamabile sau explozive, precum și a armelor de foc și a muniției.

Art. 24. (1) Administratorul pieței are obligația să elaboreze regulamentul propriu pentru funcționarea pieței, prevăzut la art. 9 alin. (2).

(2) Administratorul și utilizatorii sunt obligați să respecte prevederile regulamentului pieței.

Art. 25. Administratorul pieței va asigura afișarea la loc vizibil și în mod lizibil a regulamentului propriu pentru funcționarea pieței, în perimetrul biroului administrativ al pieței, precum și în alte locuri accesibile informării comercianților și consumatorilor.

Art. 26. (1) Administrația pieței va sprijini organele de control autorizate în activitatea acestora.

(2)^[1] Organele cu atribuții de control sunt obligate să consemneze în registrul unic de control constatările și măsurile dispuse, cu stabilirea de responsabilități și termene precise de remediere a neregulilor constatate.

Capitolul VIII. Organizarea comerțului în pasaje publice, drumuri publice și străzi sau în orice zonă de altă natură destinată folosinței publice, cu excepția celor administrate special, în alte condiții decât în piețe

Art. 27. Comerțul în pasaje publice, drumuri publice și străzi sau în orice zonă de altă natură destinată folosinței publice, cu excepția celor administrate special, în alte condiții decât în piețe, se realizează în baza strategiei de dezvoltare a fiecărei localități, adoptată de autoritățile administrației publice locale, și care are în vedere dezvoltarea și animarea străzilor cu vad comercial, revitalizarea unor vaduri comerciale.

Art. 28. Autoritățile publice locale vor asigura pentru comerțul în aceste zone publice utilitățile necesare: apă, canal, electricitate, gaze.

Art. 29. Strategia de dezvoltare a activității comerciale cu amănuntul în zonele publice prevăzute la art. 27, stabilită de autoritățile publice locale, va trebui să răspundă următoarelor cerințe:

- a) să satisfacă o nevoie stringentă a populației din zonă sau aflate în tranzit;
- b) să nu afecteze circulația pietonilor sau a mijloacelor de transport din aceste zone;
- c) să nu polueze mediul;
- d) să nu împiedice libera concurență;
- e) să asigure concurența loială.

Art. 30. În funcție de natura activităților comerciale din zonele publice prevăzute la art. 27, administrația publică locală va stabili un orar de funcționare cu respectarea reglementărilor legale.

Art. 31. (1) Comercializarea produselor nealimentare noi, uzate sau recondiționate și alimentare preambalate ori ambalate, în structuri de vânzare cu locație fixă sau temporară din zonele publice, este permisă cu respectarea următoarelor cerințe, după caz:

- a) asigurarea condițiilor de păstrare cerute de producător pentru a se menține caracteristicile inițiale ale produselor și a se preveni perisabilitatea accelerată a acestora;
- b) asigurarea condițiilor impuse de normele sanitare;
- c) asigurarea condițiilor cerute de legislație pentru produsele industriale de a fi probate sau verificate;

^[1] Alin. (2) al art. 26 a fost introdus prin art. II pct. 4 din H.G. nr. 1334/2004

- d) respectarea condițiilor de amplasament stabilite de autoritatea publică locală.
(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) produsele comercializate în talciocuri.

Capitolul IX. Sancțiuni

Art. 32. Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) funcționarea pieței fără autorizație de funcționare eliberată de autoritățile publice locale;
- b) funcționarea pieței fără un regulament propriu, în funcție de tipul acesteia, elaborat de administratorul pieței și avizat de autoritatea publică locală;
- c) acordarea de către administratorul pieței cu profil agroalimentar a unui procent mai mare de 10% din suprafața comercială a platoului pentru comercializarea produselor de uz gospodăresc;
- d) neasigurarea de către administratorul pieței a unui număr de cântare în stare de funcționare egal cu cel al locurilor de vânzare destinate închirierii pentru micii producători agricoli care comercializează legume, fructe, cereale și semințe;
- e) neasigurarea de către administratorul pieței a cântarelor cu capacitate de peste 30 kg la o singură cântărire, exceptând piața volantă și talciocul;
- f) neafișarea de către administratorul pieței a tarifelor pentru serviciile practicate în cadrul pieței;
- g) nerespectarea de către administrator a tipului de piață stabilit prin regulamentul pentru funcționarea acesteia;
- h) neatribuirea de către administratorul pieței a locurilor de vânzare, destinate producătorilor agricoli și comercianților produselor de uz gospodăresc, în ordinea solicitărilor și în limita locurilor disponibile existente în sectorul de piață destinat produselor oferite spre vânzare de către solicitanți;
- i) neverificarea de către administratorul pieței a actelor care să ateste dacă cântarele proprii ale comercianților sunt verificate din punct de vedere metrologic;
- j) neasigurarea de către administratorul pieței a cântarului de control, verificat metrologic conform actelor normative, pentru verificarea de către cumpărători a corectitudinii cântărilor;
- k) cedarea, prin orice formă de contracte cu terți, de către comercianții deținători prin contract de închiriere sau asociere cu administratorul pieței, a structurilor de vânzare obținute în folosință, precum și a locurilor de vânzare atribuite producătorilor agricoli;
- l) neafișarea la locul de desfășurare a activității din zona publică, de către persoane fizice, asociații familiale sau persoane juridice, a numelui/denumirii, iar pentru societățile comerciale și a sediului social, așa cum au fost înregistrate în registrul comerțului;
- m) neafișarea de către administratorul pieței în locuri ușor accesibile a regulamentului propriu pentru funcționarea pieței;
- n) neasigurarea de către administratorul pieței a condițiilor de comercializare în piață, conform prevederilor din regulamentul propriu pentru funcționarea pieței;
- o) nerespectarea de către administratorul pieței volente a duratei de amplasare și/sau de eliberare a spațiului care i-a fost atribuit, precum și neefectuarea igienizării suprafeței pe care a fost amplasată piața volantă;
- p) neafișarea la loc vizibil a orarului de funcționare al pieței, la punctele principale de acces în piață;
- q) desfășurarea, în incinta pieței, a activităților de prestări de servicii de alimentație publică în structuri de vânzare nespecializate;
- r) neasigurarea cerințelor legale pentru produse industriale de a fi probate sau verificate pentru produsele comercializate de către persoane fizice autorizate, asociații familiale sau persoane juridice, în zone publice, în structuri cu locație fixă sau temporară.

Art. 33. Contravențiile prevăzute la art. 32 se sancționează după cum urmează^[1]:

^[1] N.r.: sumele sunt exprimate în monedă veche (ROL).

- a) faptele prevăzută la lit. a), cu amendă de la 80.000.000 lei la 100.000.000 lei;
- b) faptele prevăzute la lit. b), k), n) și o), cu amendă de la 60.000.000 lei la 80.000.000 lei;
- c) faptele prevăzute la lit. c), g), h) și q), cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei;
- d) faptele prevăzute la lit. p), cu amendă de la 2.000.000 lei la 20.000.000 lei;
- e) faptele prevăzute la lit. d), e), f), i), j), m) și r), cu amendă de la 10.000.000 lei la 15.000.000 lei;
- f) faptele prevăzute la lit. l), cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei.

Art. 34. (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 32 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 33 se realizează după cum urmează:

- a) de către împuternicirii prefecturii și ai președintelui consiliului județean, în cazurile prevăzute la art. 32 lit. a)-j) și m)-o);
- b) de către împuternicirii primarului, în cazurile prevăzute la art. 32 lit. a)-p);
- c) de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în cazurile prevăzute la art. 32 lit. l), p), q) și r);
- d)^[1] de către polițiști anume desemnați, pentru contravențiile prevăzute la art. 32 lit. a), b), d), e), f), i), j), m), o), p) și q).

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii, agentul constator făcând mențiunea despre această posibilitate în procesul-verbal, cu excepția contravenției prevăzute la art. 32 lit. p).

Art. 35. Dispozițiile privind contravențiile prevăzute la art. 33 și 34 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Capitolul X. Dispoziții finale

Art. 36. Prezenta hotărâre se aplică și piețelor ce funcționează pe domeniul privat, având în vedere caracterul lor de interes public.

Art. 37. (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 19/1996 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a piețelor, târgurilor și oboarelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 30 ianuarie 1996, precum și Hotărârea Guvernului nr. 1.103/2002 privind unele măsuri de comercializare a produselor alimentare ambalate sau preambalate și a produselor nealimentare în cadrul altor spații decât cele cu destinație prestabilită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 17 octombrie 2002.

Anexă

Regulament-cadru pentru funcționarea pieței

Capitolul I. Prevederi generale

1. Denumirea pieței
2. Sediul pieței

^[1] Lit. d) de la alin. (1) al art. 34 a fost introdusă prin art. II pct. 5 din H.G. nr. 1334/2004.

3. Denumirea administratorului pieței
4. Hotărârea consiliului local privind localizarea pieței și a specificului acesteia
5. Autorizația de funcționare acordată de autoritatea publică locală

Capitolul II. Tipul pieței și categoria de mărfuri comercializate

1. Tipul pieței, conform cu prevederile prezentei hotărâri.
2. Natura produselor și serviciilor de piață care se comercializează:

Produse/servicii comercializate	CAEN/CPSA
Exemplu:	
- legume și fructe	
- de uz gospodăresc	
- alimentare	
- flori	
- nealimentare	
- etc.	

3. Periodicitatea pieței
4. Orarul de funcționare

Capitolul III. Planul pieței

1. Căi principale de acces în zonă
2. Spații de parcare
3. Sectorizarea platoului pieței pe specific de produse comercializate, cu indicarea amplasării punctelor de vânzare, de exemplu:
 - a) producători agricoli;
 - b) produse de uz gospodăresc;
 - c) produse alimentare;
 - d) produse nealimentare;
 - e) animale vii.
4. Indicarea căilor de acces a cumpărătorilor la punctele de vânzare
5. Amplasarea structurilor de vânzare pentru comercializarea produselor alimentare, nealimentare și de alimentație publică
6. Amplasarea halelor
7. Localizarea cântarului pieței, spațiului de închiriere a cântarelor și echipamentului de protecție, grupurilor sanitare etc., precum și a celorlalte servicii oferite în cadrul pieței
8. Localizarea rețelei electrice, rețelei de apă și de canalizare, precum și a racordurilor de branșare a utilităților pieței la acestea
9. Spațiile de depozitare a deșeurilor
10. Alte obiective considerate ca necesare a fi înscrise în planul pieței

Capitolul IV. Prezentarea ansamblului pieței și a platoului

1. Suprafața totală - m²
2. Suprafața totală a platoului - m², din care suprafață acoperită - m²
3. Materialul din care este realizat pavimentul platoului pieței
4. Enumerarea sectoarelor existente în piață destinate desfacerii de produse, precum și numărul de locuri de vânzare aferent fiecărui sector

5. Descrierea mobilierului utilizat pentru fiecare sector al platoului pieței: materialul din care este realizat, mărimea etc.

6. Alte precizări considerate necesare.

Capitolul V. Serviciile prestate utilizatorilor pieței

1. Tipul serviciului oferit de administratorul pieței

2. Serviciile care facilitează desfășurarea activității în cadrul pieței, conform art. 12 alin. (1) și art. 13 din hotărâre.

3. Racordarea pieței la rețeaua electrică, la rețeaua de apă sau la o sursă de apă potabilă, la rețeaua de canalizare sau fose septice, la rețeaua de gaz (unde este cazul).

Capitolul VI. Drepturile și obligațiile utilizatorilor pieței

Drepturile:

1. să se poată informa facil asupra tarifelor practicate în piață;
2. producătorii agricoli să aibă asigurată posibilitatea de a închiria de la administrația pieței cântare verificate metrologic;
3. să aibă acces gratuit la cântarul de 30 kg la o singură cântărire;
4. să poată practica prețurile pe care le consideră optime pentru mărfurile pe care le comercializează;
5. să aibă acces la toate serviciile oferite de administrația pieței;
6. să fie informat asupra perioadei și orarului de funcționare a pieței;
7. alte drepturi oferite de administratorul pieței.

Obligațiile:

1. afișarea prețurilor pentru produsele oferite la vânzare conform prevederilor legale;
2. respectarea legislației privitoare la desfacerea produselor;
3. etalarea instrumentelor de măsură;
4. folosirea numai a cântarelor verificate din punct de vedere metrologic;
5. inscripționarea denumirii persoanei juridice, persoanei fizice autorizate sau asociației familiale la loc vizibil, ușor de citit, care să nu poată fi ștersă;
6. menținerea permanentă a curățeniei la locul de vânzare și în jurul acestuia și transportarea gunoierului la locurile special amenajate în cadrul pieței, ori de câte ori este cazul;
7. să nu expună mărfurile în afara locului de vânzare alocat;
8. să nu ofere spre vânzare mărfurile din mers;
9. să nu ofere spre vânzare produsele înainte de deschiderea pieței și după închiderea acesteia;
10. alte obligații.

Capitolul VII. Drepturile și obligațiile administratorului pieței

Administratorul pieței are următoarele drepturi și obligații:

1. elaborează regulamentul pentru funcționarea pieței și îl supune spre avizare autorităților publice locale;
2. verifică dacă utilizatorii pieței au calitatea de producător/comerciant, conform prevederilor legale, și nu permite accesul altor comercianți;
3. verifică dacă utilizatorii pieței au afișate numele și sediul social;
4. afișează la loc vizibil și în mod lizibil regulamentul-cadru, orarul de funcționare, precum și tarifele practicate în piață;

5. sprijină organele de control autorizate;
 6. nu admite în piață un număr de utilizatori mai mare decât limita locurilor de vânzare existente în sectorul de piață destinat desfacerii produselor oferite de aceștia;
 7. stabilește tarifele pentru serviciile prestate și asigură afișarea acestora;
 8. asigură evidența solicitărilor locurilor de vânzare și asigură atribuirea acestora producătorilor agricoli și comercianților produselor de uz gospodăresc în ordinea solicitărilor;
 9. controlează dacă mijloacele de măsurare proprietatea utilizatorilor pieței sunt verificate din punct de vedere metrologic și interzice folosirea celor care nu corespund prevederilor legale în domeniu;
 10. asigură verificarea periodică, din punct de vedere metrologic, a cântarelor pe care le oferă spre închiriat utilizatorilor pieței;
 11. asigură un număr de cântare în stare de funcționare egal cu cel al locurilor de vânzare din piață destinate comercializării de către producătorii agricoli a legumelor, fructelor, cerealelor și semințelor;
 12. asigură gratuit cântare de control pentru verificarea de către cumpărători a corectitudinii cântărilor;
 13. asigură salubritatea pieței zilnic și ori de câte ori este necesar;
 14. asigură, în mod gratuit, funcționarea unor cântare tip balanță sau basculă cu capacitate de peste 30 kg la o singură cântărire, necesare mărfurilor vândute în cantitate mare de către utilizatorii pieței;
 15. alte drepturi și obligații cuprinse în prevederile prezentei hotărâri.
- Instituțiile cu atribuții de control, competente conform legislației în vigoare, vor veghea la respectarea drepturilor și obligațiilor utilizatorilor pieței, așa cum sunt prevăzute în regulamentul-cadru.

Info Consumator
protectia-consumatorilor.ro

15. H.G. nr. 947/2000

privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare

republicată în
M. Of. nr. 643 din 9 septembrie 2008

cu modificările aduse prin:

- **H.G. nr. 796/2011** pentru modificarea unor acte normative din domeniul protecției consumatorilor (M. Of. nr. 573 din 11 august 2011).

Art. 1. Prezenta hotărâre reglementează modalitatea de indicare a prețului de vânzare și a prețului pe unitatea de măsură la produsele existente în suprafețele de vânzare, oferite de operatorii economici consumatorilor, în scopul informării complete, corecte și precise a acestora și pentru a le permite compararea cu ușurință a prețurilor.

Art. 2. În sensul prezentei hotărâri termenii de mai jos se definesc astfel:

a) *preț de vânzare* – prețul final pentru o unitate sau o cantitate determinată de produs, incluzând taxa pe valoarea adăugată și toate taxele suplimentare;

b) *preț pe unitatea de măsură* – prețul final, incluzând taxa pe valoarea adăugată și toate taxele suplimentare, valabil pentru un kilogram, un litru, un metru, un metru pătrat, un metru cub, o bucată sau pentru altă unitate de măsură, atunci când este utilizată în mod obișnuit la comercializarea unor produse;

c) *produs preambalat* – un produs ambalat în întregime sau parțial, înainte de a fi oferit spre vânzare consumatorului, astfel încât cantitatea de produs să nu poată fi modificată fără deschiderea sau modificarea ambalajului;

d) *produs comercializat în vrac* – un produs care nu a fost supus operațiunii de preambalare și care este măsurat sau cântărit pentru vânzare în prezența consumatorului;

e) *suprafață de vânzare* – suprafața destinată accesului consumatorilor pentru achiziționarea produselor, expunerii produselor oferite, plății acestora și circulației personalului angajat pentru derularea activității. Nu se consideră suprafețe de vânzare cele destinate depozitării și păstrării produselor, desfășurării activităților de producție, birourilor și anexelor.

Art. 3. (1) Prețul de vânzare și prețul pe unitatea de măsură se exprimă în lei.

(2) În cazul în care vânzătorii oferă informații privind prețurile în alte valute, acestea trebuie să fie clare și ușor de înțeles.

(3) Cheltuielile privind serviciul de livrare – ambalare și transport – pot fi menționate separat, cu condiția ca acestea să fie clare, ușor de identificat și lizibile.

(4) Responsabilitatea indicării prețului de vânzare și a prețului pe unitatea de măsură revine vânzătorului.

Art. 4. (1) Prețul de vânzare și prețul pe unitatea de măsură se indică într-o formă clară, lizibilă și ușor de identificat.

(2) Indicarea prețurilor se face astfel încât consumatorul aflat în suprafața de vânzare să le poată vedea în locurile de prezentare fără a întreba vânzătorul.

(3) Prețurile se indică pe produse sau lângă acestea ori pot fi cuprinse într-o listă sau într-un catalog, împreună cu prețurile altor produse, în imediata apropiere a acestora.

(4) În cazul utilizării cataloagelor vânzătorul trebuie să asigure un număr suficient de exemplare la dispoziția consumatorilor.

(5) În cazul în care prețurile se află în vitrinele exterioare, acestea se indică astfel încât consumatorul să le poată vedea cu ușurință fără a intra în suprafața de vânzare.

Art. 5. (1) La produsele preambalate se indică prețul pe unitatea de măsură și prețul de vânzare corespunzător cantității preambalate.

(2) În cazul în care prețul pe unitatea de măsură este identic cu prețul de vânzare se indică numai prețul de vânzare.

(3) În cazul produselor preambalate pentru care reglementările în vigoare prevăd indicarea atât a cantității nominale, cât și a masei componente solide, este suficient să se indice prețul pe unitatea de măsură al componentei solide.

Art. 6. Pentru produsele vândute în vrac prin cântărire sau măsurare este obligatorie indicarea numai a prețului pe unitatea de măsură.

Art. 7. (1) Indicarea prețului de vânzare și/sau a prețului pe unitatea de măsură este obligatorie pentru orice tip de publicitate în care se face referire la preț.

(2) În cazul publicității destinate vânzării la distanță este obligatorie informarea asupra prețului de vânzare și asupra prețului pe unitatea de măsură.

Art. 8. Prezenta hotărâre nu se aplică în cazul vânzărilor prin licitație, al vânzărilor de obiecte de artă sau de antichități și nici în cazul produselor furnizate cu ocazia unei prestări de serviciu.

Art. 9. Se exceptează de la indicarea prețului pe unitatea de măsură:

a) alimentele care fac obiectul consumului pe loc în: unități de alimentație publică, structuri de primire turistice, cinematografe, teatre, instituții de învățământ, spitale, cămine și tabere pentru copii și tineret;

b) produsele preambalate în cantități mai mici de 50 grame sau mililitri, precum și cele mai mari de 10 kilograme sau litri;

c) produsele preambalate vândute de vânzătorii itineranți prin intermediul cărucioarelor, rulotelor, al tuturor tipurilor de mijloace de transport;

d) produsele vândute prin distribuitor automat;

e) în cazul în care informația asupra prețului pe unitatea de măsură nu ar folosi consumatorului sau ar crea confuzii, respectiv:

– publicitatea cu timp scurt de expunere, în care informația poate crea confuzii;

– ofertele promoționale în care prețul a fost redus datorită deteriorării produsului și/sau pericolului ca acesta să se deterioreze;

– produsele asortate vândute într-un singur ambalaj, la care prețul pe unitatea de măsură al fiecărui produs ar crea confuzie, iar indicarea prețului unui singur produs ar fi înșelătoare.

Art. 10. Indicarea prețului pe unitatea de măsură este obligatorie la produsele alimentare preambalate pentru care reglementările specifice impun indicarea cantității nominale sau comercializarea în cantități prescrise.

Art. 11. Produsele nealimentare pentru care este obligatorie indicarea prețului pe unitatea de măsură sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre,

Art. 12.^[1] Neindicarea prețului pe unitatea de măsură potrivit art. 4-7, art. 10 și 11 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 2.500 lei.

Art. 13. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de inspectorii Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de reprezentanții împuterniciți ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor.

^[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III din H.G. nr. 796/2011.

Art. 14. Dispozițiile art. 12 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. Prezenta hotărâre intră în vigoare:

a) la 12 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru suprafețe de vânzare mai mici de 100 m² inclusiv;

b) la 3 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru suprafețe de vânzare mai mari de 100 m².

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului 98/6/CE din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorilor în indicarea prețurilor pentru produsele destinate consumatorilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L80 din 18 martie 1998.

Anexă

Lista cuprinzând produsele nealimentare pentru care este obligatorie indicarea prețului pe unitatea de măsură

(A) Produse de uz curent și gospodăresc

1. Cosmetice – produse de înfrumusețare și toaletă:

1.1. Produse pentru îngrijirea pielii și igienă bucală, creme de bărbierit, creme și loțiuni de uz general, creme de mâini și loțiuni, produse de plajă

1.2. Pastă de dinți

1.3. Produse pentru îngrijirea părului (mai puțin produsele de colorat și de decolorat părul) și produse de baie: lacuri, șampoane, balsamuri, produse de clătire, fixative, briantine, spume de păr, spumante de baie și alte spumante pentru baie și duș

1.4. Deodorante și produse de igienă personală

1.5. Pudre de talc

2. Produse pentru spălat:

2.1. Săpunuri solide pentru toaletă și uz casnic

2.2. Săpunuri fișe

2.3. Fulgi de săpun, detergenți, balsamuri

2.4. Lichide pentru spălat, curățat, preparate auxiliare pentru spălat și preparate pe bază de hipoclorit

2.5. Pudră de curățat

2.6. Preparare de prespălare și înmuiere, sub formă de pudră

3. Produse de lustruit pentru piele și încălțăminte, lemn și parchet, cuptoare și metale, inclusiv pentru autoturisme, ferestre și oglinzi:

3.1. Soluții pentru îndepărtarea petelor, apret și vopsele de uz casnic

3.2. Insecticide pentru uz casnic, detartranți, deodorante de uz casnic, dezinfectante nefarmaceutice

4. Vopsele, lacuri și emailuri; se exceptează culorile și vopselele utilizate în artă și în învățământ

6. Produse de lipit și adezivi; se exceptează cele ambalate în tuburi

7. Cabluri

8. Cuie

9. Geamuri și produse similare

10. Diferite sortimente de ciment, var, ipsos, balast, beton, mortar, nisip

11. Materiale textile și panouri pentru izolație.

(B) Materiale de grădinărit

1. Produse de întreținere și amenajare a solului
2. Turbă, pământ de răsadniță, compost și produse fitosanitare
3. Diferite produse utilizate în agricultură (substanțe de fertilizare lichide sau granulate)
4. Semințe, cu excepția celor ambalate în cantități mai mici de 100 g.

(C) Alte produse

1. Diferiți combustibili /uleiuri și produse pentru autoturisme (combustibili lichizi, lubrifianți lichizi /solizi, amestecuri de combustibili/ulei, antigel)
2. Diferiți combustibili solizi (lemn, cărbune, cocs și derivați ai acestora)
3. Cerneluri
4. Fire de tricotat constând în fibre naturale, sintetice și amestecuri ale acestora
5. Produse de mercurie care se vând la metru
6. Hrană pentru animale și păsări
7. Folie de uz alimentar din aluminiu, polietilenă sau hârtie (metri / pachet)
8. Tutun pentru pipe și pentru țigărete fabricate manual sau printr-un dispozitiv acționat numai manual
9. Produse vândute sub formă de aerosoli.

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

16. H.G. nr. 1308/2002

privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

publicată în
M. Of. nr. 877 din 5 decembrie 2002

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 33 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. unic. Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Norme metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. În înțelesul prezentelor norme metodologice, cuvântul lege desemnează Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic.

Art. 2. Pe teritoriul României, emisiunea instrumentelor de monedă electronică acceptate la plată și de alte entități în afara emitentului se face în conformitate cu prevederile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2002 privind tranzacțiile efectuate prin intermediul instrumentelor de plată electronică și relațiile dintre participanții la aceste tranzacții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 12 iulie 2002.

Art. 3. Pe teritoriul României, tranzacțiile efectuate prin intermediul mijloacelor de plată electronică și relațiile dintre participanții la aceste tranzacții se fac în conformitate cu prevederile Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2002.

Art. 4. Activitățile de asigurare, ca parte a serviciilor societății informaționale, se desfășoară în România pe baza autorizației prealabile emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările ulterioare.

Art. 5. (1) Autoritatea, precum și autoritățile publice, definite în art. 17 alin. (2) din lege, au obligația de a publica, în vederea consultării, pe pagina de Internet proprie proiectele și măsurile de interes general privind serviciile societății informaționale pe care le inițiază conform competenței în materia respectivă.

(2) Proiectele și măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi însoțite de documente privind motivațiile care stau la baza propunerilor și informații cu privire la: data publicării documentului, data la care expiră termenul de depunere a observațiilor și data estimativă la care intenționează să adopte măsura care face obiectul consultării.

(3) Toate persoanele care au solicitat înscrierea adresei lor de poștă electronică pe lista de corespondență a inițiatorului măsurii sau proiectului în cauză vor fi informate cu privire la lansarea consultării cel mai târziu la data publicării documentului.

(4) Din momentul în care textul supus consultării este publicat pe pagina de Internet, se va acorda un termen de cel puțin 30 de zile pentru depunerea de observații în scris de către orice persoană interesată. În situațiile în care măsurile trebuie adoptate în regim de urgență, acest termen este de cel puțin 10 zile de la data publicării textului.

(5) Măsura sau proiectul supus consultării pot fi adoptate la 10 zile de la data expirării termenului de depunere a observațiilor.

(6) Cel mai târziu la data publicării pe pagina de Internet a deciziei prin care se adoptă măsura, inițiatorul are obligația de a publica un material de sinteză a observațiilor primite, care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Art. 6. O entitate constituită în scopul protecției consumatorilor în statele membre ale Uniunii Europene are calitate procesuală activă pentru introducerea acțiunii prevăzute la art. 19 alin. (1) din lege dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este o autoritate publică constituită în scopul protecției intereselor colective ale consumatorilor într-o țară membră a Uniunii Europene, cu atribuții în domeniile prevăzute de legea comerțului electronic, conform criteriilor prevăzute în legile naționale;

b) este prevăzută în comunicarea Comisiei Europene privind entitățile calificate a introduce o acțiune referitoare la protecția intereselor consumatorului în alte țări membre ale Uniunii Europene, în condițiile Acordului european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993;

c) prin acțiunea sau omisiunea contrară prevederilor legii comerțului electronic, care se invocă în acțiunea în justiție, sunt afectate interesele colective ale consumatorilor din statul din care face parte entitatea respectivă.

Capitolul II. Comunicările comerciale

Art. 7. (1) Este interzisă efectuarea de comunicări comerciale prin poșta electronică, cu excepția cazului în care destinatarul și-a exprimat în prealabil consimțământul expres pentru a primi asemenea comunicări.

(2) Consimțământul prevăzut la alin. (1) poate fi obținut în orice formă și poate fi probat cu orice mijloc de probă. Sarcina probei revine furnizorului de servicii.

(3) Consimțământul comunicat printr-un mesaj transmis prin poșta electronică este valabil exprimat dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) este expediat din cutia poștală în care destinatarul dorește să primească comunicările comerciale;

b) subiectul mesajului este format din concatenarea textului „ACCEPT COMUNICĂRI COMERCIALE DIN PARTEA”, scris cu majuscule, și numele sau denumirea persoanei în numele căreia se vor transmite comunicările comerciale.

Art. 8. (1) Subiectul mesajelor transmise prin poșta electronică, care constituie comunicări comerciale, trebuie să înceapă cu cuvântul „PUBLICITATE” scris cu majuscule.

(2) Comunicările comerciale trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații referitoare la persoana în numele căreia sunt făcute:

a) numele sau denumirea completă;

b) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare, după caz;

c) domiciliul sau sediul;

d) numerele de telefon și fax;

e) adresa de poștă electronică.

Art. 9. (1) Destinatarul comunicărilor comerciale are dreptul de a-și revoca consimțământul de a primi asemenea comunicări prin simpla notificare a furnizorului.

(2) Furnizorul are obligația de a implementa o procedură gratuită, accesibilă inclusiv prin mijloace electronice, prin care destinatarul să poată să își revoce consimțământul.

(3) Revocarea consimțământului prin mijloace electronice trebuie să-și producă efectele în cel mult 48 de ore de la inițierea procedurii.

(4) Furnizorul trebuie să facă publică procedura prevăzută la alin. (2) pe pagina proprie de Internet și în cadrul mesajelor care conțin comunicări comerciale.

Capitolul III. Caracterul informațiilor și activităților în domeniul serviciilor societății informaționale

Art. 10. (1) Autoritatea va crea și va menține o listă publică ce va conține deciziile autorităților publice cu privire la caracterul nelegal al informațiilor sau activităților din domeniul serviciilor societății informaționale.

(2) Autoritățile publice care emit decizii ce privesc caracterul nelegal al informațiilor sau activităților din domeniul serviciilor societății informaționale sunt obligate să trimită o copie a acelei decizii autorității. Autoritatea va publica decizia pe pagina proprie de Internet și în lista prevăzută la alin. (1).

Art. 11. (1) Furnizorii de servicii ale societății informaționale, care oferă serviciile prevăzute la art. 12-15 din lege, nu au obligația de a monitoriza informația pe care o transmit sau o stochează și nici obligația de a căuta în mod activ date referitoare la activități sau informații cu aparență nelegală din domeniul serviciilor societății informaționale pe care le furnizează.

(2) Obligațiile prevăzute la art. 16 alin. (1) și (3) din lege se consideră a fi îndeplinite dacă furnizorii de servicii care au primit o plângere sau o sesizare din partea oricărei persoane cu privire la activitățile cu aparență nelegală desfășurate de destinatarii serviciilor lor sau cu privire la informațiile cu aparență nelegală furnizate de aceștia informează în cel mult 24 de ore autoritățile publice competente și întreprind toate măsurile în vederea nealterării informațiilor respective.

(3) Furnizorii de servicii au obligația de a implementa o procedură gratuită prin care să le fie transmise plângeri și sesizări din partea oricărei persoane cu privire la activitățile cu aparență nelegală desfășurate de destinatarii serviciilor lor sau despre informațiile cu aparență nelegală furnizate de aceștia.

(4) Procedura prevăzută la alin. (3) trebuie:

a) să fie disponibilă și prin mijloace electronice;
b) să asigure primirea plângerilor sau sesizărilor în termen de cel mult 48 de ore de la momentul expedierii acestora.

(5) Furnizorul are obligația să facă publică procedura prevăzută la alin. (3) pe pagina proprie de Internet.

17. H.G. nr. 700/2012

privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor

publicată în
M. Of. nr. 491 din 18 iulie 2012

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 912/2012** pentru modificarea art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (M. Of. nr. 654 din 14 septembrie 2012);
- **H.G. nr. 580/2013** pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (M. Of. nr. 506 din 12 august 2013);
- **H.G. nr. 878/2014** pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (M. Of. nr. 762 din 21 octombrie 2014).

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, denumită în continuare *Autoritate*, este instituție publică și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

(2) Autoritatea are sediul în municipiul București, Bd. Aviatorilor nr. 72, sectorul 1.

(3) Finanțarea Autorității se realizează integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

Art. 2. (1) Autoritatea coordonează și realizează strategia și politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor, acționează pentru prevenirea și combaterea practicilor care dăunează vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor.

(2) Autoritatea are ca principale obiective:

a) crearea unui cadru legislativ național în domeniul protecției consumatorilor compatibil cu cel din Uniunea Europeană;

b) desfășurarea activității de informare și educare a cetățenilor privind drepturile pe care le au în calitate de consumatori;

c) desfășurarea activităților de supraveghere a pieței produselor și serviciilor destinate consumatorilor;

d) protejarea consumatorilor împotriva practicilor comerciale incorecte;

e) efectuarea activității de analiză și marcare a metalelor prețioase și de expertizare a acestora și a pietrelor prețioase;

f) autorizarea persoanelor fizice și juridice, în condițiile legii, să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase;

g) asigurarea, ca autoritate română desemnată, a aplicării Programului de atestare a Procesului Kimberley.

Art. 3. (1) Autoritatea are următoarele atribuții principale:

a) participă, împreună cu alte organe ale administrației publice centrale și locale de specialitate cu atribuții în domeniu și cu organismele neguvernamentale ale consumatorilor, la elaborarea strategiei în domeniul protecției consumatorilor, asigurând corelarea acesteia cu cea existentă în Uniunea Europeană;

b) asigură armonizarea cadrului legislativ național cu reglementările din Uniunea Europeană în domeniul protecției consumatorilor;

c) propune Guvernului spre adoptare și avizează proiecte de acte normative în domeniul protecției consumatorilor cu privire la fabricarea, ambalarea, etichetarea, conservarea, depozitarea, transportul, importul, comercializarea produselor, prestarea serviciilor, inclusiv a serviciilor financiare, precum și interzicerea penalităților asimetrice dintre client și prestatorul de servicii publice și alte servicii de interes general pentru abaterile contractuale, astfel încât acestea să nu pună în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori să afecteze drepturile și interesele lor legitime;

d) elaborează, împreună cu alte organe de specialitate ale administrației publice, proceduri privind obiectivele, condițiile și modul de colaborare în desfășurarea activității de protecție a consumatorilor;

e) inițiază, negociază și participă, în condițiile legii, la încheierea de convenții, acorduri, protocoale și alte înțelegeri interne și internaționale în domeniul protecției consumatorilor cu organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale cu atribuții în domeniu, precum și cu organisme neguvernamentale;

f) participă la realizarea programelor interne și internaționale în domeniul protecției consumatorilor, colaborând cu organizații și instituții din țară și din străinătate, conform competențelor ce îi revin potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

g) prezintă informări periodice Guvernului și organelor administrației publice centrale interesate, la solicitarea acestora, referitoare la activitatea proprie privind respectarea drepturilor și intereselor consumatorilor;

h) desfășoară activități de supraveghere a pieței produselor și serviciilor destinate consumatorilor;

i) controlează respectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor, referitoare la securitatea produselor și serviciilor, precum și la apărarea drepturilor legitime ale consumatorilor, prin efectuarea de controale pe piață la producători, importatori, distribuitori, vânzători, prestatori de servicii, inclusiv servicii financiare, și în unitățile vamale, având acces la locurile în care se produc, se depozitează ori se comercializează produsele sau în care se prestează serviciile, precum și la documentele referitoare la acestea, excepție făcând controalele igienico-sanitare și sanitar-veterinare la producători, în cazul produselor alimentare;

j) constată contravenții și dispune măsuri de limitare a consecințelor producerii, prestării, importului, comercializării sau oferirii gratuite a unor produse alimentare ori nealimentare și servicii, inclusiv servicii financiare, care nu sunt în concordanță cu dispozițiile legale din domeniile de activitate ale Autorității, prin aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de lege, sesizează organele de urmărire penală ori de câte ori constată încălcări ale legii penale;

k) controlează dacă mijloacele de măsurare folosite pe piață sunt însoțite de documentele prevăzute de lege care atestă verificarea acestora din punct de vedere metrologic;

l) solicită organelor emitente suspendarea sau retragerea autorizației de funcționare, a licenței de fabricație ori a certificatului de clasificare, în condițiile legii;

m) coordonează schimbul rapid de informații cu instituțiile și organele competente, naționale și internaționale, privind produsele și serviciile care reprezintă risc pentru sănătatea și securitatea consumatorilor;

n) sesizează factorii de decizie și operatorii implicați în sistemul de certificare a calității produselor și serviciilor, în baza constatărilor proprii și a informațiilor primite de la organismele neguvernamentale și de la consumatori, cu privire la neconformitățile produselor și serviciilor

destinate consumului populației în raport cu documentele de certificare și propune îmbunătățirea sau elaborarea de reglementări în domeniu;

o) efectuează, prin prelevări de probe din produse alimentare și nealimentare, analize și încercări în laboratoare acreditate conform legii sau în laboratoare proprii ori agreate;

p) efectuează sau finanțează studii, teste comparative și cercetări în domeniu cu privire la calitatea produselor și serviciilor destinate consumatorilor, pe care le aduce la cunoștința publicului;

q) stabilește relații de colaborare cu institute de cercetare, laboratoare de expertizare și certificare, inclusiv din străinătate, pentru realizarea de studii, cercetări și teste comparative;

r) desfășoară activități de informare, consiliere și educare a consumatorilor persoane fizice cu privire la produsele și serviciile destinate acestora; editează publicații de specialitate în domeniul protecției consumatorilor;

s) sprijină asociațiile de consumatori în vederea atingerii obiectivelor prevăzute de lege;

ș) sprijină asociațiile de consumatori în acțiunea de înființare și funcționare a centrelor de consultanță, informare și educare a consumatorilor;

t) susține înființarea unor organisme de mediere în domeniul protecției consumatorilor;

ț) informează permanent consumatorii asupra produselor și serviciilor care prezintă riscuri pentru sănătatea și securitatea lor sau care le pot afecta interesele economice;

u) primește și rezolvă sau, după caz, transmite spre soluționare celor în drept, potrivit competențelor, sesizările asociațiilor pentru protecția consumatorilor, precum și sesizările persoanelor fizice cu privire la încălcarea drepturilor consumatorilor, în condițiile legii;

v) desfășoară activități de pregătire a specialiștilor în domeniul protecției consumatorilor;

w) acordă consultanță de specialitate în domeniul protecției consumatorilor pentru operatorii economici;

x) stabilește și percepe taxe și tarife pentru efectuarea de analize, încercări, expertizări, certificări de laborator, autorizări, consultanță, cursuri de pregătire, specializare sau perfecționare, alte servicii prestate în condițiile legii;

y) stabilește și percepe taxe și tarife pentru autorizarea persoanelor fizice și juridice pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, pentru activități de analiză, marcare și expertizare a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;

z) fundamentează și propune în proiectul de buget resursele financiare în vederea realizării politicilor în domeniul său de competență;

aa) urmărește, potrivit legii, legalitatea publicității pentru produsele și serviciile destinate consumatorilor;

bb) asigură aplicarea sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, ca autoritate desemnată;

cc) autorizează operațiunile cu metale prețioase și pietre prețioase, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

dd) stabilește și aprobă mărcile de certificare, de garanție proprie și de trasabilitate, pe bază de tarife proprii, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

ee) efectuează expertize ale metalelor prețioase și pietrelor prețioase, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

ff) efectuează operațiuni de marcare a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase, la cererea persoanelor fizice și juridice interesate;

gg) acordă consultanță de specialitate și sprijin în vederea realizării de coduri de conduită, la solicitarea operatorilor economici;

hh) instituie procedurile legale corespunzătoare pentru încetarea practicilor comerciale incorecte;

ii) comunică Comisiei Europene măsurile legislative adoptate în domeniile guvernate de directivele, regulamentele și deciziile comunitare transpuse, potrivit domeniilor sale de responsabilitate.

(2) Autoritatea controlează respectarea prevederilor regulamentelor emise de Comisia Europeană din domeniul său de competență.

(3) Autoritatea este punct național de contact pentru sistemul de schimb rapid de informații privind produsele periculoase - RAPEX între statele membre și Comisie, în baza Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor - GPSD.

(4) Autoritatea îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin actele normative pentru domeniul său de activitate.

(5) Taxele și tarifele percepute de Autoritate se fac integral venit la bugetul de stat.

Art. 4. (1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea colaborează cu ministerele, cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale și cu organismele neguvernamentale.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin lege, Autoritatea are acces la informațiile necesare de la Oficiul Național al Registrului Comerțului, Autoritatea Națională a Vămirilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în baza unui protocol încheiat cu aceste instituții, precum și de la instituțiile financiar-bancare, în condițiile legii.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (2) furnizează relațiile și informațiile solicitate și eliberează copii certificate de pe documentele necesare definitivării controlului, în condițiile legii.

Art. 5. (1) Autoritatea este condusă de un președinte, ajutat de 2 vicepreședinți, numiți prin decizie a primului-ministru.

(2) Funcțiile de președinte și vicepreședinte sunt asimilate cu funcția de secretar de stat și, respectiv, subsecretar de Stat.

(3) Președintele Autorității are calitatea de ordonator secundar de credite.

(4) Președintele Autorității conduce activitatea acesteia și o reprezintă în raporturile cu Guvernul, cu ministerele, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, cu instituții naționale și internaționale și cu persoane juridice și fizice române și străine.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Autorității emite ordine și instrucțiuni. Ordinele și instrucțiunile cu caracter normativ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în condițiile legii.

(6) Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile și însărcinările delegate de președinte prin ordin.

Art. 6. (1) Structura organizatorică a Autorității este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al președintelui, se pot organiza și alte servicii, compartimente, precum și birouri și colective temporare, conform actelor normative în vigoare.

(2) Atribuțiile și sarcinile direcțiilor, serviciilor, compartimentelor din aparatul Autorității, precum și ale structurilor teritoriale subordonate, se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al Autorității, care se aprobă prin ordin al președintelui.

(3)^[1] Numărul maxim de posturi aprobat este de 621, exclusiv demnitarii, din care pentru aparatul central 100, iar pentru comisariatele regionale pentru protecția consumatorilor 521.

(4) Autoritatea are un secretar general, înalt funcționar public, numit în condițiile legii, care îndeplinește atribuțiile stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare, precum și orice alte atribuții încredințate de președinte, conform actelor normative în vigoare.

^[1] Alin. (3) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 580/2013.

(5) În cazul în care președintele nu își poate exercita temporar atribuțiile curente, acestea sunt îndeplinite de către unul dintre vicepreședinți, desemnat prin ordin.

(6) În structura Autorității funcționează Laboratorul pentru analiza calității vinurilor și băuturilor alcoolice.

(7) Autoritatea îndrumă și controlează activitatea tuturor structurilor teritoriale subordonate și desfășoară acțiuni operative pe întreg teritoriul țării, în baza sarcinilor și atribuțiilor stabilite de președinte.

(8) Autoritatea, prin conducerea și direcțiile/serviciile sale, urmărește modul de realizare a atribuțiilor încredințate structurilor teritoriale subordonate și stabilește toate măsurile operative pentru optimizarea activității de supraveghere și control.

(9) Personalul din cadrul Autorității are atribuții de supraveghere, inspecție și control, precum și de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul de activitate, pe întreg teritoriul țării.

Art. 7. (1) Autoritatea are în subordine, ca entități cu personalitate juridică, 8 comisariate regionale pentru protecția consumatorilor și Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex” București. Organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex” București sunt reglementate prin hotărâre a Guvernului. Entitățile cu personalitate juridică din subordinea Autorității sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Comisariatele regionale pentru protecția consumatorilor sunt organizate ca structuri teritoriale subordonate, cu competențe limitate teritorial, și sunt conduse de comisari-șefi.

(3) Comisarii-șefi au calitatea de ordonatori terțiar de credite și îndeplinesc în această calitate toate atribuțiile legale care le revin pentru comisariatul regional respectiv.

(4) Funcțiile publice de conducere de comisari-șefi sunt asimilate din punct de vedere salarial cu funcția publică de conducere de director.

(5) Comisariatele regionale au în structură comisariate județene pentru protecția consumatorilor, instituii publice fără personalitate juridică, ce sunt coordonate de comisari-șefi adjuncți, asimilați din punct de vedere salarial cu funcția de conducere de șef serviciu sau șef birou, după caz.

(6) Structura organizatorică detaliată a Autorității, a comisariatelor regionale, normativele de personal, criteriile de constituire a compartimentelor/birourilor, statele de funcții, precum și atribuțiile acestora se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității, conform actelor normative în vigoare.

Art. 8. (1) Autoritatea are personal specializat pentru supraveghere și control, având calitatea de funcționar public, numit în funcții publice specifice, care poate lua măsuri de sancționare, de suspendare/sistare a activității ca urmare a constatării încălcării legislației de protecție a consumatorilor și a măsurilor stabilite prin procesele-verbale de constatare a contravenției.

(2) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul împuternicit al Autorității are dreptul să aplice sigillii sau semne distinctive cu valoare de sigiliu, în condițiile prevăzute de lege și este învestit cu autoritatea publică a statului, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor, precum și a obligațiilor de serviciu.

(3) Personalul Autorității beneficiază de protecția legii și este apărât de orice ingerință sau amestec în activitatea sa, de natură să îi influențeze libertatea de apreciere, de execuție, de decizie sau de control.

(4) Prin ordin al președintelui Autorității, comisarii din cadrul structurilor teritoriale subordonate pot exercita atribuții de inspecție și control, precum și de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul de activitate, pe întregul teritoriu al țării.

Art. 9. (1) Personalul Autorității împuternicit să efectueze controale și verificări este obligat să păstreze secretul profesional în legătură cu aspectele tehnologice, economice și comerciale

de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, conform actelor normative în vigoare.

(2) Procedura de control și procedura de rezolvare a reclamațiilor consumatorilor se stabilesc prin ordin al președintelui.

Art. 10. Contravaloarea mărfurilor și a eșantioanelor prelevate în cadrul acțiunilor de control efectuate potrivit dispozițiilor prezentei hotărâri, precum și a cheltuielilor ocazionate de încercarea și verificarea produselor în laboratoare se suportă de Autoritate, dacă în urma controlului nu se constată vinovăția operatorului economic. În caz contrar, cheltuielile se suportă de operatorul economic.

Art. 11. În scopul realizării rolului și atribuțiilor ce îi revin, Autoritatea poate beneficia de consultanță și asistență din țară sau din străinătate, precum și de programe de formare și perfecționare profesională a personalului său, în limita fondurilor bugetare acordate sau a altor surse atrase din țară ori din străinătate, potrivit legii.

Art. 12.^[1] (1) Autoritatea are în dotare 103 autoturisme operative pentru supraveghere, control și investigații, cu un consum lunar normat de 360 litri de carburant/autoturism, dintre care 97 de autoturisme pentru structurile subordonate.

(2) Autoritatea poate avea în dotare o autospecială blindată pentru transportul de valori, cu un consum lunar normat de 360 litri de carburant, pentru Direcția metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley.

Art. 13. (1) Personalul structurilor subordonate Autorității se preia/se transferă, în limita posturilor aprobate, de către comisariatele regionale pentru protecția consumatorilor.

(2) Comisariatele regionale pentru protecția consumatorilor nou-înființate preiau de la comisariatele județene pentru protecția consumatorilor desființate, pe bază de protocol de predare-preluare, clădirile, spațiile și terenurile aferente, precum și toate celelalte bunuri aflate în patrimoniu, necesare desfășurării activității specifice, inclusiv fondurile financiare, existente la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 14. (1)^[2] Autoritatea se reorganizează în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Încadrarea în numărul maxim de posturi stabilit potrivit art. 6 alin. (3) se face în termenele și cu procedurile prevăzute de lege pentru fiecare categorie de personal.

Art. 15. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 16. La anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009^[3] privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 4 ianuarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, litera C, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „1. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor - 668 de posturi, exclusiv demnitarii.”

Art. 17. La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 30 august 2010, se abrogă.

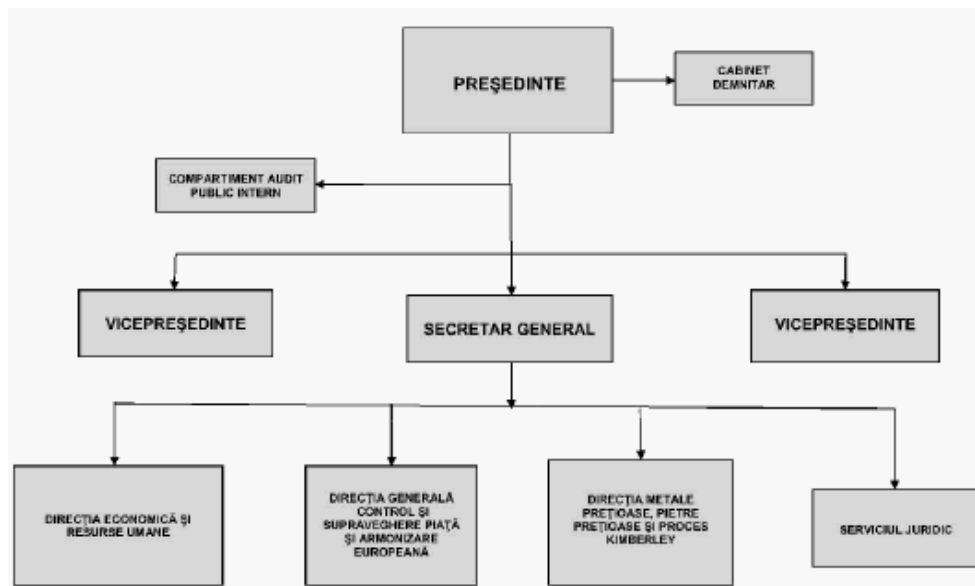
^[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 878/2014.

^[2] Alin. (1) al art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din H.G. nr. 912/2012.

^[3] H.G. nr. 1634/2009 a fost abrogată prin art. 18 din H.G. nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului. Cu privire la numărul total de posturi din cadrul ANPC, a se vedea anexa nr. 1 la H.G. nr. 700/2012.

Anexa nr. 1^[1]**Structura organizatorică a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor**

Număr total de posturi: 100, exclusiv demnitarii

Anexa nr. 2

Entități cu personalitate juridică, ce funcționează în subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor

I. Unități finanțate integral de la bugetul de stat:

1. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Nord-Est (Iași), care grupează județele Iași, Botoșani, Neamț, Suceava, Bacău și Vaslui, cu sediul în municipiul Iași
2. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Vest (Timiș), care grupează județele Timiș, Arad, Caraș-Severin și Hunedoara, cu sediul în municipiul Timișoara
3. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Nord-Vest (Cluj), care grupează județele Cluj, Bihor, Bistrița-Năsăud, Maramureș, Satu-Mare și Sălaj, cu sediul în municipiul Cluj
4. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Centru (Brașov), care grupează județele Brașov, Covasna, Harghita, Mureș, Sibiu și Alba, cu sediul în municipiul Brașov
5. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Sud-Est (Galați), care grupează județele Constanța, Buzău, Tulcea, Brăila, Galați și Vrancea, cu sediul în municipiul Galați.
6. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Sud-Muntenia (Ploiești), care grupează județele Prahova, Dâmbovița, Argeș, Ialomița, Călărași, Giurgiu și Teleorman, cu sediul în municipiul Ploiești

[1] Anexa nr. 1 este reproducă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din H.G. nr. 878/2014.

7. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea București-Ilfov, care grupează municipiul București și județul Ilfov, cu sediul în municipiul București

8. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Sud-Vest Oltenia (Craiova), care grupează județele Dolj, Olt, Vâlcea, Gorj și Mehedinți, cu sediul în municipiul Craiova

II. Instituții finanțate din venituri proprii:

1. Centrul Național pentru Încercarea și Expertizarea Produselor „Larex” București.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

18. Ordinul nr. 72/2010

al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind unele măsuri de informare a consumatorilor

publicat în
M. Of. nr. 164 din 15 martie 2010

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 473/2012** pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor^[1] (M. Of. nr. 823 din 7 decembrie 2012);
- **Ordinul nr. 163/2014** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor (M. Of. nr. 338 din 8 mai 2014), abrogat prin **Ordinul nr. 223/2014** (M. Of. nr. 421 din 6 iunie 2014);
- **Ordinul nr. 594/2014** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor^[2] (M. Of. nr. 937 din 22 decembrie 2014);
- **Ordinul nr. 123/2015** pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor^[3] (M. Of. nr. 238 din 8 aprilie 2015).

Având în vedere:

- Referatul nr. 1/229 din 2 martie 2010 întocmit de Direcția generală supraveghere piață,
- art. 1 alin. (1), art. 8 și art. 66 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 284/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,
președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin.

Art. 1. (1)^[4] Pentru corecta informare a consumatorilor și pentru a le da acestora posibilitatea să afle informații referitoare la modul în care pot face sesizări ori reclamații cu privire la produsele și/sau serviciile ce le sunt puse la dispoziție, operatorii economici au obligația să afișeze numărul de telefon denumit TELEFONUL CONSUMATORILOR – 0219551, adresa și numerele de telefon/fax ale comisariatelor județene pentru protecția consumatorilor în a căror rază teritorială se află operatorul economic, precum și adresa site-ului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor: <http://www.anpc.gov.ro/>.

(2)^[5] Adresele, numerele de telefon/fax și adresele de e-mail ale comisariatelor regionale pentru protecția consumatorilor și comisariatelor județene pentru protecția consumatorilor sunt prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

^[1] Potrivit art. II din Ordinul nr. 473/2012, prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[2] Potrivit art. III din Ordinul nr. 594/2014, prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[3] Potrivit art. II din Ordinul nr. 123/2015, prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[4] Alin. (1) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 594/2014.

^[5] Alin. (2) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 473/2012.

(3) Afișarea informațiilor prevăzute la alin. (1) va fi realizată prin grija operatorului economic, conform modelului prezentat în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin, și se face în câmpul vizual al consumatorului, la loc vizibil, lângă casa de marcat ori lângă orarul de funcționare, în spațiul de comercializare sau, după caz, de prestare a serviciului, inclusiv a serviciilor turistice, de comercializare de pachete de servicii turistice sau bilete de avion.

Art. 2. Toți operatorii economici care administrează site-uri de vânzări, preluare comenzi on-line și/sau publicitate la produse și/sau servicii, la serviciile turistice, de comercializare de pachete de servicii turistice sau bilete de avion, inclusiv e-commerce (comerț electronic), sunt obligați să prezinte pe prima pagină a site-ului (home page) un link vizibil către adresa oficială de web a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor (www.anpc.gov.ro), denumit PROTECȚIA CONSUMATORILOR – A.N.P.C.

Art. 3. Indicarea unor numere telefonice, cu sau fără taxă, pentru apelarea de către consumatori a unor servicii de consiliere a consumatorilor oferite de către operatorii economici sau de alte autorități publice nu exclude informarea prevăzută de prezentul ordin.

Art. 4. Reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor vor urmări ca informațiile oferite consumatorilor în baza altor dispoziții similare prezentului ordin să fie corectate, actualizate și, după caz, completate în termen de 45 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 433/2009 privind unele măsuri de informare a consumatorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 29 iunie 2009.

Anexa nr. 1^[1]

**Comisariate regionale pentru protecția consumatorilor
și Comisariate județene pentru protecția consumatorilor**

1. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Nord-Est (Iași)

Adresa: Iași, str. Toma Cozma nr. 11, cod 700554

Tel.: 0232/278.233

Fax: 0232/278.234

E-mail: reclamatii.iasi@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Iași

Adresa: Iași, str. Toma Cozma nr. 11, cod 700554

Tel.: 0232/278.233

Fax: 0232/278.234

E-mail: reclamatii.iasi@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Botoșani

Adresa: Botoșani, str. Arhimandrit Marchian nr. 10, bloc Turn parter, ap. 1-2, cod 710224

Tel.: 0231/512.959

Tel./Fax: 0231/512.958

E-mail: reclamatii.botosani@opc.ro

^[1] Anexa nr. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 473/2012.

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Neamț
Adresa: Piatra-Neamț, str. Alecu Russo nr. 12 bis, cod 610128
Tel: 0233/217.090
Fax: 0233/219.810
E-mail: reclamatii.neamt@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Suceava
Adresa: Suceava, bd. G. Enescu nr. 2, bl. 7, parter, cod 720196
Tel.: 0230/530.876
Fax: 0230/523.111
E-mail: reclamatii.suceava@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Bacău
Adresa: Bacău, str. Erou Nechita nr. 2, cod 600011
Tel.: 0234/511.273
Fax: 0234/511.273
E-mail: reclamatii.bacau@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vaslui
Adresa: Vaslui, str. Ștefan cel Mare nr. 304, parter, cod 730187
Tel.: 0235/361.450
Fax: 0235/361.450
E-mail: reclamatii.vaslui@opc.ro

2.^[1] Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Vest (Timiș)

Adresa: Timișoara, Piața Unirii nr. 3, cod 300085
Tel.: 0356/422.001
Fax: 0356/422.003
E-mail: reclamatii.timis@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Timiș
Adresa: Timișoara, Piața Unirii nr. 3, cod 300085
Tel.: 0256/422.790
Fax: 0256/443.287
E-mail: reclamatii.timis@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Arad
Adresa: Arad, Str. Revoluției nr. 50, cod 310009
Tel.: 0257/257.049
Fax: 0257/257.047
E-mail: reclamatii.arad@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Caraș-Severin
Adresa: Reșița, Aleea Pinilor, bl. 1, sc. B, P, cod 320119
Tel.: 0255/213.083
Fax: 0255/211.040
E-mail: reclamatii.caras-severin@opc.ro

^[1] Pct. 2 al anexei nr. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 123/2015.

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Hunedoara

Adresa: Deva, str. Mihai Viteazu nr. 3

Tel.: 0254/214.971

Fax: 0254/215.936

E-mail: reclamatii.hunedoara@opc.ro

3. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Nord-Vest (Cluj)

Adresa: Cluj-Napoca, str. Năvodari nr. 2, cod 400117

Tel.: 0264/431.367

Fax: 0264/431.368

E-mail: reclamatii.cluj@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Cluj

Adresa: Cluj-Napoca, str. Năvodari nr. 2, cod 400117

Tel.: 0264/431.367

Fax: 0264/431.368

E-mail: reclamatii.cluj@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Bihor

Adresa: Oradea, Str. Sucevei nr. 4 A, cod 410078

Tel.: 0259/431.817

Fax: 0259/431.817

E-mail: reclamatii.bihor@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Bistrița-Năsăud

Adresa: Bistrița, Piața Petru Rareș nr. 1, cod 420080

Tel.: 0263/211.681

Fax: 0263/215.898

E-mail: reclamatii.bistrita-nasaud@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Maramureș

Adresa: Baia Mare, str. Dimitrie Cantemir nr. 4B, cod 430093

Tel.: 0262/218.887 Fax: 0262/218.644

E-mail: reclamatii.maramures@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Satu Mare

Adresa: Satu Mare, str. Gheorghe Lazăr nr. 3, cod 440011

Tel.: 0261/768.733

Fax: 0261/736.240

E-mail: reclamatii.satumare@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Sălaj

Adresa: Zalău, Piața Unirii nr. 20, cod 450059

Tel.: 0260/612.832

Fax: 0260/612.832

E-mail: reclamatii.salaj@opc.ro

4. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Centru (Brașov)

Adresa: Brașov, str. Al. I. Cuza nr. 12, cod 500085

Tel.: 0268/413.951

Fax: 0268/418.389

E-mail: reclamatii.brasov@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Brașov
Adresa: Brașov, str. Al. I. Cuza nr. 12, cod 500085
Tel.: 0268/413.951
Fax: 0268/418.389
E-mail: reclamatii.brasov@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Covasna
Adresa: Sfântu Gheorghe, str. Gabor Aron nr. 1, cod 520003
Tel.: 0267/312.297
Fax: 0267/318.752
E-mail: reclamatii.covasna@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Harghita
Adresa: Miercurea-Ciuc, Piața Libertății nr. 5, cod 530140
Tel.: 0266/311.702
Fax: 0266/312.532
E-mail: reclamatii.harghita@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Mureș
Adresa: Târgu Mureș, str. Livezeni nr. 7, cod 540472
Tel.: 0265/254.625
Fax: 0265/255.153
E-mail: reclamatii.mures@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Sibiu
Adresa: Sibiu, Str. Dorului nr. 21, cod 550352
Tel.: 0269/234.458
Fax: 0269/232.772
E-mail: reclamatii.sibiu@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Alba
Adresa: Alba Iulia, bd. Octavian Goga nr. 9, cod 510150
Tel.: 0258/811.946
Fax: 0258/811.946
E-mail: reclamatii.alba@opc.ro

5. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Sud-Est (Galați)

Adresa: Galați, str. Al. I. Cuza nr. 45 bis, sc. II, et. III, bl. Cristal, cod 800216
Tel.: 0236/413.929
Fax: 0236/460.355
E-mail: reclamatii.galati@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Constanța
Adresa: Constanța, Str. Poporului nr. 121 bis, cod 900205
Tel.: 0241/550.550
Fax: 0241/631.528
E-mail: reclamatii.constanta@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Buzău
Adresa: Buzău, str. Cartier Bazar, bl. 4C, P, cod 120036
Tel.: 0238/720.908

Fax: 0238/720.908
E-mail: reclamatii.buzau@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Tulcea
Adresa: Tulcea, Str. Păcii nr. 17A, cod 820048
Tel.: 0240/515.658
Fax: 0240/511.216
E-mail: reclamatii.tulcea@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Brăila
Adresa: Brăila, str. 1 Decembrie 1918 nr. 121, cod 810204
Tel.: 0239/614.846
Fax: 0239/615.641
E-mail: reclamatii.braila@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Galați
Adresa: Galați, str. Al. I. Cuza nr. 45 bis, sc. II, et. III, bl. Cristal, cod 800216
Tel.: 0236/413.929
Fax: 0236/460.355
E-mail: reclamatii.galati@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vrancea
Adresa: Focșani, str. Lupeni nr. 6, cod 620151
Tel.: 0237/217.000
Fax: 0237/217.000
E-mail: reclamatii.vrancea@opc.ro

6. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Sud-Muntenia (Ploiești)

Adresa: Ploiești, Str. Industriei nr. 111, cod 100514
Tel.: 0244/576.436
Fax: 0244/576.643
E-mail: reclamatii.prahova@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Prahova
Adresa: Ploiești, Str. Industriei nr. 111, cod 100514
Tel.: 0244/576.436
Fax: 0244/576.643
E-mail: reclamatii.prahova@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Dâmbovița
Adresa: Târgoviște, str. Udriște Năsturel nr. 1, cod 130132
Tel.: 0245/215.940
Fax: 0245/620.867
E-mail: reclamatii.dambovita@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș
Adresa: Pitești, Str. Zorilor nr. 22, cod 110046
Tel.: 0248/222.960
Fax: 0248/218.522
E-mail: reclamatii.arges@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Ialomița
Adresa: Slobozia, Aleea Parcului nr. 5, bl. B27, cod 920006
Tel.: 0243/231.067
Fax: 0243/231.410
E-mail: reclamatii.ialomita@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași
Adresa: Călărași, Str. Griviței nr. 91, cod 910069
Tel.: 0242/317.897
Fax: 0242/312.499
E-mail: reclamatii.calarasi@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu
Adresa: Giurgiu, aleea Prof. Savin Popescu, bl. MUV3, anexa D, cod 080088
Tel.: 0246/216.402
Fax: 0246/216.402
E-mail: reclamatii.giurgiu@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Teleorman
Adresa: Alexandria, sos. Turnu Măgurele nr. 12, cod 140003
Tel.: 0247/312.643
Fax: 0247/315.618
E-mail: reclamatii.teleorman@opc.ro

7. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea București-Ilfov

Adresa: București, Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, cod 010798
Tel.: 021/310.63.75 sau 021/9660
Fax: 021/310.63.80
E-mail: reclamatii.bucuresti@opc.ro

Comisariatul pentru Protecția Consumatorilor al Municipiului București
Adresa: București, Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, cod 010798
Tel.: 021/310.63.75 sau 021/9660
Fax: 021/310.63.80
E-mail: reclamatii.bucuresti@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Ilfov
Adresa: București, bd. N. Bălcescu nr. 21, et. III, sectorul 1, cod 010044
Tel.: 021/315.03.55
Fax: 021/315.03.28
E-mail: reclamatii.ilfov@opc.ro

8. Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea Sud-Vest Oltenia (Craiova)

Adresa: Craiova, str. Gh. Chițu nr. 58, cod 200541
Tel.: 0251/510.400
Fax: 0251/510.666
E-mail: reclamatii.dolj@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Dolj
Adresa: Craiova, str. Gh. Chițu nr. 58, cod 200541

Tel.: 0251/510.400
Fax: 0251/510.666
E-mail: reclamatii.dolj@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Olt
Adresa: Slatina, str. Sevastopol nr. 2, cod 230079
Tel.: 0249/415.531
Fax: 0249/424.182
E-mail: reclamatii.olt@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vâlcea
Adresa: Râmnicu Vâlcea, Str. Splaiul Independenței nr. 7, bl. 8, sc. A, ap. 3, cod 240167
Tel.: 0250/747.120
Fax: 0250/743.906
E-mail: reclamatii.valcea@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Gorj
Adresa: Târgu Jiu, Str. Victoriei nr. 2, Prefectura Gorj, parter
Tel.: 0253/212.521
Fax: 0253/217.776
E-mail: reclamatii.gorj@opc.ro

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Mehedinți
Adresa: Drobeta-Turnu Severin, Str. Unirii nr. 78-80, cod 220133
Tel.: 0252/315.276
Fax: 0252/315.837
E-mail: reclamatii.mehedinti@opc.ro

InfoCOMS
protectia-consumatorilorro

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Est (Iași)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Iași

Adresa: Iași, Str. Toma Cozma nr. 11, cod 700554
Telefon: 0232/278.233
Fax: 0232/278.234

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

^[1] Potrivit art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 594/2014, anexa nr. 2 din Ordinul nr. 72/2010 se modifică și se înlocuiește cu anexele nr. 2.1-2.42.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Est (Iași)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Botoșani

**Adresa: Botoșani, Str. Arhimandrit Marchian nr. 10, bloc Turn parter,
ap. 1-2, cod 710224**

Telefon: 0231/512.958

Fax: 0231/512.958

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Est (Iași)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Neamț

Adresa: Piatra-Neamț, Str. Alecu Russo nr. 12 bis, cod 610126
Telefon: 0233/217.090
Fax: 0233/219.810 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Est (Iași)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Suceava

Adresa: Suceava, B-dul. G. Enescu nr. 2, bl. 7, parter, cod 720196
Telefon: 0230/530.876
Fax: 0230/523.111

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Est (Iași)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Bacău

Adresa: Bacău, str. Erou Nechita nr. 2, cod 600011
Telefon: 0234/511.273
Fax: 0234/511.273

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Est (Iași)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vaslui

Adresa: Vaslui, str. Ștefan cel Mare nr. 304, parter, cod 730 006
Telefon: 0235/361.450
Fax: 0235/361.449 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Vest (Timiș)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Timiș

Adresa: Timișoara, Piața Unirii nr. 3, cod 300085
Telefon: 0256/422.790
Fax: 0256/443.287

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

^[1] Anexa nr. 2.7 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 123/2015.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Vest (Timiș)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Arad

Adresa: Arad, B-dul Revoluției nr. 50, etaj 1, cod 310009
Telefon: 0257/257.049
Fax: 0257/257.047 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Vest (Timiș)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Caraș-Severin

Adresa: Reșița, Aleea Pinilor, bl. 1, sc. B, Parter, cod 320119
Telefon: 0255/213.083
Fax: 0255/211.040 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Vest (Timiș)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Hunedoara

Adresa: Deva, str. M. Viteazu nr. 3, cod 330058
Telefon: 0254/214.971
Fax: 0254/215.936

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Vest (Cluj)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Cluj

Adresa: Cluj-Napoca, Str. Năvodari nr. 2, cod 400117
Telefon: 0264/431.367
Fax: 0264/431.368

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR

TELEFONUL
CONSUMATORILOR

0219551

Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Vest (Cluj)

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Bihor

Adresa: Oradea, Str. Sucevei nr. 4 A, cod 410078
Telefon: 0259/431.817
Fax: 0259/431.817

www.anpc.gov.ro

Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Vest (Cluj)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Bistrița-Năsăud

Adresa: Bistrița, Piața Petru Rareș nr. 1, cod 420080
Telefon: 0263/211.681
Fax: 0263/215.898

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR
0219551**

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Vest (Cluj)**

**Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Maramureș
Adresa: Baia Mare, str. Dimitrie Cantemir nr. 4B, cod 430093
Telefon: 0262/218.887
Fax: 0362/402.713**

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Vest (Cluj)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Satu-Mare

Adresa: Satu-Mare, Str. Gheorghe Lazăr nr. 3, cod 440011
Telefon: 0261/736.240
Fax: 0261/736.240 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Nord-Vest (Cluj)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Sălaj

Adresa: Zalău, Piața Unirii nr. 20, cod 450059
Telefon: 0260/612.832
Fax: 0260/612.832

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR
0219551**

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Centru (Brașov)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Brașov

Adresa: Brașov, Str. Al. I. Cuza nr. 12, cod 500085
Telefon: 0268/413.951
Fax: 0268/418.389

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Centru (Brașov)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Covasna

Adresa: Sfântu Gheorghe, Str. Gabor Aron nr. 1, cod 520003
Telefon: 0267/312.297
Fax: 0267/318.752

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Centru (Brașov)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Harghita

Adresa: Miercurea-Ciuc, Piața Libertății nr. 5, etaj 4, camera 424, cod 530140
Telefon: 0266/311.702
Fax: 0266/312.532 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Centru (Brașov)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Mureș

Adresa: Târgu Mureș, Str. Livezeni nr. 7, cod 540472
Telefon: 0265/254.625
Fax: 0265/255.153

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Centru (Brașov)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Sibiu

Adresa: Sibiu, Str. Dorului nr. 21, cod 550352
Telefon: 0269/234.458
Fax: 0269/232.772

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Centru (Brașov)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Alba
Adresa: Alba Iulia, bd. Octavian Goga nr. 9, cod 510150
Telefon: 0258/811.946
Fax: 0258/811.946 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Est (Galați)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Constanța

Adresa: Constanța, Str. Poporului nr. 121 bis, cod 900205
Telefon: 0241/550.550
Fax: 0241/631.528 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Est (Galați)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Buzău

Adresa: Buzău, Str. Cartier Bazar, bl. 4C, P, cod 120036
Telefon: 0238/720.908
Fax: 0238/720.908 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Est (Galați)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Tulcea

Adresa: Tulcea, Str. Păcii nr. 17A, cod 820048
Telefon: 0240/515.658
Fax: 0240/511.216

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Est (Galați)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Brăila

Adresa: Brăila, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 121, cod 810204
Telefon: 0239/615.641
Fax: 0239/614.846 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Est (Galați)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Galați

Adresa: Galați, Str. Egalității nr. 2, cod 800029
Telefon: 0236/413.929
Fax: 0336/815.444

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Est (Galați)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vrancea

Adresa: Focșani, str. Lupeni nr. 6, cod 620151
Telefon: 0237/217.000
Fax: 0237/217.000

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR
0219551**

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Dâmbovița

Adresa: Târgoviște, Str. Udriște Nasturel nr. 1, cod 130132
Telefon: 0245/215.940
Fax: 0245/620.867 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș

Adresa: Pitești, Str. Zorilor nr. 22, cod 110046
Telefon: 0248/222.960
Fax: 0248/222.960

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR
0219551**

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Ialomița

**Adresa: Slobozia, Aleea Parcului nr. 5, bl. B27, cod 920035
Telefon: 0243/231.067
Fax: 0243/231.410**

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR
0219551**

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași

Adresa: Călărași, Str. Flacăra nr. 23, Sediul Primăriei 2, etaj 1, cod 910078
Telefon: 0242/317.897
Fax: 0242/312.499 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

Adresa: Giurgiu, Aleea Prof. Savin Popescu, bl.MUV3, anexa D, cod 080088
Telefon: 0246/216.402
Fax: 0246/216.402 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Prahova

Adresa: Ploiești, Str. Industriei nr. 111, cod 100514
Telefon: 0244/576.436
Fax: 0244/576.643

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Muntenia (Ploiești)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Teleorman

Adresa: Alexandria, Șos. Turnu Măgurele nr. 12, cod 140003
Telefon: 0247/312.643
Fax: 0247/315.618 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
București-Ilfov**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor București

Adresa: București, Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, cod 010798
Telefon: 021/310.63.75
Fax: 021/310.63.80 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
București-Ilfov**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Ilfov

Adresa: București, Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, cod 010798
Telefon: 021/315.03.55
Fax: 021/315.03.28 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Vest Oltenia (Craiova)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Dolj

Adresa: Craiova, Str. Gh. Chițu nr. 58, cod 200541
Telefon: 0251/510.400
Fax: 0251/510.666

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Vest Oltenia (Craiova)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Olt

Adresa: Slatina, Str. Sevastopol nr. 2, cod 230079
Telefon: 0249/415.531
Fax: 0249/424.182

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Vest Oltenia (Craiova)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Vâlcea
Adresa: Râmnicu Vâlcea, Str. Splaiul Independenței nr. 7, bl. 8, sc. A, ap. 3,
cod 240167
Telefon: 0250/747.120
Fax: 0250/743.906

www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Vest Oltenia (Craiova)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Gorj

Adresa: Târgu Jiu, Str. Victoriei nr. 2, Prefectura Gorj, Parter, cod 210191
Telefon: 0253/212.521
Fax: 0253/217.776 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR**

**TELEFONUL
CONSUMATORILOR**

0219551

**Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea
Sud-Vest Oltenia (Craiova)**

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Mehedinți

Adresa: Drobeta-Turnu Severin, Str. Unirii nr. 78-80, cod 220133
Telefon: 0252/315.276
Fax: 0252/315.837 www.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de consumatori nu
au drept de control al operatorilor economici,
conform art.42 din O.G. nr. 21/1992.**

Apelarea numărului 0219551 poate fi taxată în funcție de tipul de abonament deținut de consumator

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. Placheta este gratuită.

II. PRODUSE ALIMENTARE

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

1. O.U.G. nr. 97/2001

privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor

republicată în
M. Of. nr. 168 din 5 martie 2008

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 187/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012);
- **Legea nr. 33/2015** pentru modificarea Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, precum și pentru completarea art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor (M. Of. nr. 170 din 11 martie 2015).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic unitar referitor la producerea, ambalarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor, responsabilitățile producătorilor și comercianților de alimente, organizarea controlului oficial al alimentelor și sancțiunile în vederea protejării calității alimentelor.

(2) Aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență protejează consumatorii de practici incorecte în fabricarea, depozitarea și comercializarea alimentelor și asigură condiții pentru informarea lor corectă și completă, în conformitate cu reglementările legale privind protecția consumatorilor.

Art. 2. Reglementările prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică alimentelor produse în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor alimentare care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu reprezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

a) *alimente* – produse în stare naturală sau prelucrate, destinate consumului uman, inclusiv apa minerală și guma de mestecat, din care se exclud tutunul, produsele medicinale și substanțele narcotice sau psihotrope;

b) *alimente de origine animală* – alimente constând în sau conținând aproape în exclusivitate produse de origine animală;

c) *alimente de origine vegetală* – alimente constând în sau conținând aproape în exclusivitate produse de origine vegetală;

d) *alimente cu destinație nutrițională specială* – alimente care datorită compoziției lor speciale sau procesului de prelucrare sunt în mod clar distincte de alimentele destinate consumului normal, au o compoziție corespunzătoare cu scopurile nutriționale pretinse și sunt comercializate într-o formă care indică acest obiectiv. Aceste alimente trebuie să îndeplinească cerințele nutriționale speciale ale anumitor categorii de persoane ale căror procese digestive sau metabolice sunt perturbate ori ale anumitor categorii de persoane care se află în condiții fiziologice speciale și care din această cauză pot să obțină un beneficiu special ca urmare a consumului controlat de anumite substanțe din alimente sau pentru sugari ori copii mici sănătoși;

e) *alimente provenite din organisme modificate genetic și/sau organisme modificate genetic* – alimente care conțin o combinație nouă de material genetic obținut prin tehnici de biotehnologie și/sau organisme (orice entitate biologică capabilă să se reproducă sau să transfere material genetic) în care materialul genetic a fost modificat printr-un proces care nu are loc în mod natural prin împerechere și/sau recombinare naturală;

f) *ingrediente* – orice substanță, inclusiv aditivii, folosită în producerea sau la prepararea alimentelor și prezentă în produsul finit ca atare sau într-o formă modificată;

g) *aditivi alimentari* – orice substanță care în mod normal nu este consumată ca aliment în sine și care nu este utilizată ca ingredient alimentar caracteristic, având sau neavând o valoare nutritivă, care, adăugată intenționat în produsele alimentare în scopuri tehnologice pe parcursul procesului de fabricare, prelucrare, preparare, tratament, ambalare, transport sau depozitare a unor asemenea produse alimentare, devine sau poate deveni ea însăși ori prin derivații săi, direct sau indirect, o componentă a acestor produse alimentare;

h) *contaminanți alimentari* – orice substanță adăugată neintenționat în alimente, prezentă în acestea ca rezultat al producției (inclusiv activitățile privind creșterea plantelor și animalelor și medicina veterinară), al fabricației, prelucrării, preparării, tratamentelor, împachetării, ambalării, transportului sau manipulării acestora sau ca rezultat al contaminării mediului înconjurător. Materiile străine, cum ar fi fragmentele de insecte, părul de animale, nu sunt incluse în această definiție;

i) *nutrienți și/sau suplimente alimentare* – substanțe nutritive, respectiv protide, lipide, glucide, vitamine, macro- și microelemente minerale și/sau preparate prelucrate sub formă de tablete, capsule, drajeuri, pulberi sau lichide care au în compoziția lor macro- și micronutrienți și/sau alte substanțe comestibile, care sunt consumate în cantități definite, în mod suplimentar față de aportul alimentar obișnuit;

j) *materiale în contact cu alimentele* – materialele și articolele care în formă finită vin în contact cu alimentele sau care sunt în contact cu alimentele și sunt destinate acestui scop;

k) *etichetarea* – orice cuvinte, mărci comerciale, mărci de fabrică, ilustrate sau simboluri referitoare la aliment și poziționate pe orice ambalaj, document de însoțire, notă, etichetă, banderolă sau colerată, care însoțesc sau se referă la alimentul respectiv;

l) *aliment preambalat* – orice articol unic prezentat ca atare consumatorului final sau operatorilor economici care prepară și furnizează hrană pentru populație, constituit dintr-un aliment și ambalajul în care acesta a fost introdus înainte de a fi oferit spre vânzare, ambalaj care acoperă produsul în întregime sau numai parțial, astfel încât conținutul acestuia să nu poată fi deteriorat fără deschiderea sau modificarea ambalajului;

m) *comercializarea alimentelor* – orice operațiune de vânzare-cumpărare, import-export, al cărei scop este de a oferi alimente unei terțe părți, cu excepția celor destinate unor cercetări științifice și expertize de laborator;

n) *igienă alimentară* – toate măsurile necesare pentru a se asigura protecția, stabilitatea și salubritatea alimentelor, pornindu-se de la cultivare sau creștere, producție ori fabricație până la consumul final;

o) *material de ambalare* – orice tip de recipient sau orice material de învelire și acoperire, care protejează alimentul de contaminare și de modificarea calității;

p) *reziduuri pesticide* – orice substanță, inclusiv derivații și metabolii săi, care în mod natural nu se găsește în alimente, dar care poate fi regăsită ca urmare a încorporării ei în mod conștient sau accidental și care prin depășirea limitelor maxime admise poate constitui factor de risc pentru sănătate, și/sau reziduurile pesticidelor și ale metabilitelor acestora și produsele de descompunere sau de reacție prezente în/pe alimentele specifice;

q) *calitatea alimentului* – totalitatea proprietăților întrunite de aliment care îl fac compatibil cu reglementările specifice;

r) *data limită de consum* – data stabilită de producător pentru produsele care, din punct de vedere microbiologic, au un grad ridicat de perisabilitate și sunt susceptibile ca, după un

timp scurt, să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului și va fi precedată de mențiunea „Expiră la data de...”, indicându-se în ordine ziua, luna și anul, în formă necodificată;

s) *data durabilității minimale* – data stabilită de producător până la care un aliment își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare și va fi precedată de mențiunea „Ase consuma, de preferință, înainte de...”, dacă în dată este inclusă și ziua, sau „A se consuma, de preferință, până la sfârșitul...”, dacă se indică luna și anul sau numai anul;

t) *auxiliari (adjuvanți) tehnologici* – orice substanță care nu este consumată ca ingredient alimentar în sine, utilizată intenționat în procesarea materiilor prime, alimentelor sau ingredientelor lor, pentru îndeplinirea unui anumit scop tehnologic în cursul tratării sau procesării și care poate duce la prezența neintenționată, dar de neevitat din punct de vedere tehnic, a reziduurilor de substanță sau a derivatelor acesteia în produsul finit, cu mențiunea că aceste reziduuri nu prezintă vreun risc pentru sănătate și nu au vreun efect tehnologic asupra produsului finit;

u) *alimente contrafăcute* – alimente a căror calitate, menționată în declarația de conformitate, în standardul sau specificația tehnică de produs și pe etichetă, a fost modificată, intenționat sau neintenționat, într-un mod care ar putea constitui un risc pentru sănătatea consumatorilor, care le-ar putea leza interesele sau i-ar informa greșit;

v) *alimente și ingrediente alimentare inedite* – alimente și ingrediente alimentare care nu au mai fost utilizate până în prezent în consumul uman.

Capitolul II. Condiții generale

Secțiunea 1. Unitățile producătoare de alimente

Art. 4. (1) Unitățile în care se produc alimente, ingrediente, aditivi alimentari și auxiliari tehnologici se amplasează numai în acele spații care îndeplinesc condițiile stabilite prin reglementările legale în vigoare.

(2) Alimentele, ingredientele, aditivii alimentari și auxiliarii tehnologici se produc în unități care îndeplinesc condițiile de funcționare stabilite prin reglementările legale în vigoare.

Secțiunea a 2-a. Condiții de fabricare

Art. 5. La fabricarea alimentelor se utilizează numai aditivi și materiale de ambalare sau orice alte materiale care vin în contact cu alimentele, avizate de Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 6. Fabricarea, depozitarea și transportul alimentelor se fac cu respectarea normelor tehnologice, igienico-sanitare și sanitare veterinare, care să asigure îndeplinirea cerințelor de sănătate publică, de igienă alimentară și de calitate a alimentelor.

Secțiunea a 3-a. Condiții privind personalul

Art. 7. Fabricarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor se fac numai de către persoanele care îndeplinesc condițiile de sănătate stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice și care, pentru operațiunile pe care le execută, întrunesc calificarea necesară și dețin cunoștințe suficiente în domeniul sănătății publice, al igienei alimentelor sau igienei muncii, atestate conform reglementărilor legale în vigoare.

Secțiunea a 4-a. Condiții privind compoziția și calitatea alimentelor

Art. 8. (1) Alimentele trebuie să aibă o compoziție care să asigure atât calitatea acestora, cât și sănătatea consumatorilor și să îndeplinească condițiile de igienă prevăzute de normele legale în vigoare.

(2) Reglementările privind nivelul de admisibilitate a aditivilor alimentari și a auxiliarelor tehnologici din compoziția alimentelor, precum și igiena alimentelor se stabilesc de Ministerul Sănătății Publice, de comun acord cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Secțiunea a 5-a. Condiții privind utilizarea aditivilor alimentari

Art. 9. La fabricarea sau la manipularea alimentelor destinate comercializării sunt interzise:

- a) utilizarea aditivilor care nu au fost autorizați, fie singuri, fie în combinație cu alte substanțe;
- b) utilizarea proceselor tehnologice în vederea obținerii de aditivi neautorizați în produsele alimentare;
- c) utilizarea peste limitele maxime admise a aditivilor autorizați.

Art. 10. Se interzice comercializarea alimentelor dacă acestea au fost fabricate sau manipulate cu încălcarea prevederilor art. 9 ori dacă nu sunt compatibile cu alte reglementări legale în vigoare.

Art. 11. Se interzice comercializarea aditivilor sau a schimbătorilor de ioni a căror utilizare este interzisă la fabricarea sau la manipularea alimentelor.

Art. 12. Fac excepție de la prevederile art. 9:

- a) aditivii care au fost îndepărtați din alimente complet sau care se regăsesc în produsul ce urmează să fie vândut în cantități reziduale, tehnic inevitabile și tehnologic inactive, care nu pun în pericol sănătatea sau nu modifică proprietățile organoleptice ale produsului;
- b) apa distilată sau demineralizată, aerul, azotul ori dioxidul de carbon, pentru situațiile în care acestea nu sunt utilizate ca presurizanți, sau hidrogenul, dacă se folosește la hidrogenarea grăsimilor sau la fabricarea alcoolilor.

Art. 13. În vederea protejării intereselor consumatorilor și ținându-se seama de cerințele tehnologice, nutriționale și dietetice ale alimentelor, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Sănătății Publice sunt abilitate să emită reglementări sau instrucțiuni comune referitoare la:

- a) aprobarea utilizării aditivilor în general sau numai pentru anumite alimente ori pentru anumite scopuri;
- b) specificarea aditivilor admiși și a limitelor maxime pentru aditivi și produșii lor de reacție conținuți în alimente, precum și a condițiilor de puritate pentru aditivi și schimbătorii de ioni;
- c) fabricarea, manipularea și comercializarea aditivilor și a schimbătorilor de ioni;
- d) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor aditivi și schimbători de ioni la fabricarea alimentelor;
- e) reactualizarea aditivilor admiși, în funcție de condițiile de folosire și de informațiile științifice.

Secțiunea a 6-a. Condiții privind contaminanții în general, radiațiile sau utilizarea materialelor radioactive

Art. 14. (1) Ministerul Sănătății Publice și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să adopte reglementări comune privind prezența contaminanților în alimente.

(2) Reglementările trebuie să se bazeze pe principiul conform căruia alimentul care conține un contaminant într-o cantitate neacceptată din punct de vedere al sănătății publice, respectiv la un nivel de toxicitate care depășește limitele maxime admise, să nu fie fabricat și distribuit în vederea comercializării.

Art. 15. (1) Tratamentul alimentelor cu radiații ionizante se face numai:

a) în unități de iradiere autorizate din punct de vedere al securității nucleare de către Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare și din punct de vedere sanitar, de către Ministerul Sănătății Publice;

b) cu asigurarea mijloacelor de protecție și de securitate a sănătății consumatorilor, după avizarea produsului de Ministerul Sănătății Publice.

(2) Iradierea alimentelor poate fi autorizată doar în cazul în care:

a) este justificată și necesară din punct de vedere tehnologic;

b) nu prezintă riscuri pentru sănătate și este realizată în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare;

c) este în beneficiul consumatorului;

d) nu este utilizată ca înlocuitor al practicilor de igienă și sănătate sau al bunelor practici de fabricație ori de cultivare.

(3) Iradierea alimentelor poate fi utilizată numai în următoarele scopuri:

a) pentru reducerea riscului bolilor provocate de organisme patogene din alimente, prin distrugerea acestora;

b) reducerea procesului de alterare a alimentelor prin distrugerea organismelor dăunătoare și stoparea proceselor de deteriorare;

c) reducerea pierderilor alimentare prin maturarea, germinarea sau încolțirea prematură;

d) îndepărtarea din alimente a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor din plante.

(4) În momentul supunerii la iradiere alimentele trebuie să fie într-o formă corespunzătoare de salubritate. Utilizarea tratamentului cu radiații ionizante ca substituent al practicilor de igienă sau sănătate ori al bunei practici de producție sau de cultivare agricolă este interzisă.

(5) Materialele utilizate la ambalarea alimentelor ce urmează să fie iradiate trebuie să corespundă acestui scop și să fie avizate de Ministerul Sănătății Publice.

(6) Tratarea prin iradiere nu poate fi utilizată în combinație cu alte metode chimice de tratare folosite în același scop.

(7) Iradierea poate fi realizată numai prin sursele autorizate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(8) Etichetarea alimentelor tratate cu radiații ionizante se face prin înscrierea pe etichete a expresiilor „Tratat prin ionizare” sau „Tratat cu radiații ionizante”.

(9) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății Publice și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare sunt abilitate să emită reglementări comune cu privire la tratarea cu radiații ionizante a produselor alimentare pentru consumul uman.

Secțiunea a 7-a. Condiții privind reziduurile de pesticide și alte produse care se regăsesc în alimente

Art. 16. (1) Se interzice comercializarea alimentelor care conțin:

a) reziduuri ale substanțelor utilizate pentru protecția plantelor, fertilizatori, astfel cum sunt definite în reglementările legale specifice, sau alte produse pentru tratarea plantelor și solului, produse pentru protejarea depozitării ori produsele lor de degradare sau de reacție, peste limitele prevăzute în reglementările legale în vigoare;

b) reziduuri ale substanțelor utilizate pentru protecția plantelor, astfel cum sunt definite în reglementările legale specifice, care nu au fost autorizate și care sunt interzise să fie folosite pentru alimente sau pentru materiile lor prime.

(2) Ministerul Sănătății Publice și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să emită reglementări comune pentru:

- a) stabilirea limitelor maxime admise de reziduuri sau de alte substanțe în/pe alimente;
- b) interzicerea comercializării alimentelor al căror conținut în reziduuri sau în alte substanțe depășește limita maximă admisă;
- c) stabilirea măsurilor pentru dezinfectarea, decontaminarea și dezinfestarea camerelor sau a echipamentelor în care ori cu care au fost fabricate, manipulate sau comercializate alimentele, precum și specificarea, interzicerea sau restricționarea utilizării de mijloace, echipamente ori metode, în vederea protejării intereselor consumatorilor.

Secțiunea a 8-a. Condiții privind prezența în alimente a substanțelor active farmacologic

Art. 17. (1) Se interzic fabricarea și comercializarea alimentelor de origine animală, dacă ele conțin reziduuri de substanțe active farmacologic sau produsele lor de metabolism:

- a) a căror utilizare a fost interzisă la aceste animale prin reglementări legale specifice;
- b) care depășesc limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animală, prevăzute de reglementările specifice legale în vigoare;
- c) care nu au fost autorizate sau înregistrate ca medicamente pentru tratamentul animalelor sau a căror utilizare a fost interzisă prin alte reglementări legale în vigoare ori care nu sunt autorizate pentru utilizare ca aditivi în hrana animalelor.

(2) În situațiile în care substanțele active farmacologic sunt autorizate și înregistrate ca medicamente ori sunt autorizate ca aditivi în hrana animalelor, se pot fabrica alimente de origine animală, care pot fi comercializate dacă sunt respectate perioadele de așteptare stabilite în reglementările specifice legale în vigoare.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Sănătății Publice sunt abilitate să emită ordine comune care:

- a) să stabilească limitele maxime pentru substanțele farmacologic active și produsele lor de reacție, care nu pot fi depășite în/pe alimentele comercializate;
- b) să excludă din tratamentul animalelor, în totalitate sau pentru anumite scopuri, acele substanțe farmacologic active care ar conduce la depășirea conținutului de reziduuri admis în alimentele de origine animală sau să stabilească perioade de așteptare pentru aceste substanțe și să interzică comercializarea alimentelor care au fost produse cu încălcarea acestor reglementări;
- c) să stabilească limitele maxime pentru reziduurile de antibiotice, substanțe medicamentoase, hormoni, substanțe anabolizante, ca rezultat al folosirii acestora în practica zootehnică pentru stimularea creșterii animalelor și în practica sanitară veterinară pentru tratarea animalelor bolnave;
- d) să stabilească limitele maxime pentru metalele grele sau alte substanțe nocive care poluează mediul și care provin în principal din sfera industrială și a transportului;
- e) să stabilească limitele maxime pentru toxinele care provin din dezvoltarea mușcăiștilor toxigene pe materiile prime sau pe produsele finite.

Secțiunea a 9-a. Condiții privind alimentele cu destinație nutrițională specială, suplimentele nutritive, alimentele fortificate și cele modificate genetic

Art. 18. Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să adopte reglementări pentru specificarea condițiilor de fabricare și manipulare aplicabile alimentelor destinate unor cerințe speciale de nutriție, precum și a condițiilor privind comercializarea acestor produse. Reglementările se vor baza pe principiul comercializării numai a alimentelor destinate unor cerințe speciale de nutriție, care nu sunt periculoase pentru

sănătatea publică și pentru care se asigură o informare corespunzătoare a consumatorilor privind proprietățile și caracteristicile acestora.

Art. 19. Se autorizează Ministerul Sănătății Publice să elaboreze legislația care reglementează alimentele cu destinație nutrițională specifică și alimentele și ingredientele alimentare inedite.

Art. 20. (1) Ministerul Sănătății Publice este abilitat să emită reglementări privind suplimentele nutritive și fortificarea alimentelor.

(2) Reglementarea trebuie să stabilească reguli privind fortificarea, restaurarea cu nutrienți a alimentelor, precum și reguli privind fabricarea și comercializarea suplimentelor de hrană care conțin nutrienți. Această reglementare trebuie să prevadă doza zilnică recomandată de nutrienți.

Art. 21. Ministerul Sănătății Publice, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, împreună cu Institutul Național de Statistică, au obligația să verifice trimestrial datele privind nutriția pe diferite segmente ale populației, precum și datele privind securitatea alimentară, pe care trebuie să se bazeze recomandările privind coșul minim de consum zilnic, respectiv cantitatea minimă de produse necesare, și să informeze Guvernul asupra concluziilor.

Capitolul III. Condiții privind producția, igiena și ambalarea alimentelor. Responsabilitățile producătorilor de alimente

Art. 22. Producătorii de alimente, persoane fizice sau juridice, vor comercializa numai alimentele care prezintă siguranță, sunt salubre și apte pentru consum.

Art. 23. (1) Producătorii de alimente sunt obligați să respecte parametrii privind proprietățile organoleptice, fizice, chimice, microbiologice și toxicologice ale alimentelor conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Producătorii de alimente sunt obligați să organizeze și să aplice controlul calității alimentelor, fabricate sau manipulate, în laboratoare proprii sau în laboratoare autorizate.

(3) Fabricarea și comercializarea alimentelor contrafăcute sunt interzise.

Art. 24. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Sănătății Publice adoptă prin ordin comun reglementări prin care se stabilesc condițiile privind igiena alimentelor și alte cerințe obligatorii privind fabricarea și manipularea alimentelor, precum și procedurile de verificare a conformității cu aceste cerințe.

Art. 25. Reglementările vor stabili prevederi pentru fabricarea și manipularea alimentelor în mod igienic, iar operatorii din industria alimentară trebuie să identifice și să corecteze orice fază critică, pentru asigurarea securității alimentare. Aceste reglementări vor stabili prevederi pentru identificarea, implementarea, menținerea și îmbunătățirea procedurilor adecvate ale securității alimentare, prin dezvoltarea sistemului propriu de analiză a riscurilor punctelor critice de control.

Art. 26. (1) Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Economiei și Finanțelor și cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să adopte reglementări privind materialele care vin în contact cu alimentele.

(2) Reglementările trebuie să includă condiții generale pentru toate materialele care vin în contact cu alimentele și să indice măsuri și proceduri specifice pentru categorii diferite de materiale care vin în contact cu alimentele.

(3) Materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele se produc conform bunelor practici de fabricație, astfel încât, în condițiile lor normale și prevăzute de utilizare, să nu

transfere alimentelor constituenți în cantități care ar putea periclita sănătatea umană sau care ar putea aduce o schimbare inacceptabilă, potrivit legii, în compoziția alimentelor sau o deteriorare a caracteristicilor organoleptice ale acestora.

Art. 27. Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări privind etichetarea alimentelor.

Art. 28. Etichetarea alimentelor trebuie să ofere consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, care să permită acestora să aleagă produsul corespunzător exigențelor și posibilităților lor financiare, să cunoască eventualele riscuri la care ar putea fi supuși, astfel încât să nu fie induși în eroare.

Art. 29. Informațiile de pe etichetele alimentelor trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a se exclude prezentarea lor în alte limbi, să fie vizibile, lizibile și inscripționate într-un mod care să nu permită ștergerea lor.

Capitolul IV. Comercializarea alimentelor

Secțiunea 1. Condiții pentru oferirea alimentelor spre vânzare

Art. 30. (1) Alimentele pot fi comercializate numai în spații special amenajate și destinate acestui scop, în condiții de igienă adecvate și cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății Publice și Ministerul pentru întreprinderile Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale sunt abilitate să adopte reglementări specifice privind comercializarea alimentelor pe piețele organizate sau în afara acestora.

Art. 31. Alimentele oferite spre comercializare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie fabricate conform prevederilor legale, în scopul protecției sănătății publice, protecției igienei alimentului și protecției calității produsului;
- b) să se încadreze în nivelurile maxime admise de contaminare fizică, chimică, microbiologică, toxicologică sau radiologică, stabilite prin reglementări speciale;
- c) să fie ambalate, etichetate și marcate conform reglementărilor specifice, iar inscripționarea etichetelor să fie vizibilă, lizibilă și corectă.

Secțiunea a 2-a. Restricții privind comercializarea alimentelor

Art. 32. (1) Se interzice comercializarea alimentelor care:

- a) nu sunt însoțite de documente care le atestă originea, proveniența și securitatea;
 - b) sunt manipulate și comercializate în condiții necorespunzătoare de igienă, care pun în pericol sănătatea consumatorilor;
 - c) afectează sănătatea consumatorilor prin vânzarea unor produse sau substanțe drept alimente.
- (d)^[1] au data-limită de consum și/sau data durabilității minimale depășite.

(2) Se interzice comercializarea drept alimente a unor produse care le imită, nu sunt alimente și care prezintă riscul de a pune în pericol sănătatea sau securitatea consumatorilor, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 33. (1) În scopul evitării daunelor asupra sănătății cauzate de alimente Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să emită reglementări comune pentru:

^[1] Lit. d) de la alin. (1) al art. 32 a fost introdusă prin art. II din Legea nr. 33/2015.

- a) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor produse, substanțe, obiecte ori procese tehnologice;
 - b) specificarea utilizării anumitor procese de fabricare sau manipulare a alimentelor;
 - c) impunerea unor cerințe la fabricarea, manipularea sau comercializarea anumitor alimente;
 - d) indicarea utilizării avertismentelor, a altor prezentări cu efect de avertizare și precauții de siguranță pentru anumite substanțe;
 - e) interzicerea sau restricționarea fabricării ori manipulării anumitor substanțe dăunătoare din punct de vedere fiziologic în fabricile de procesare a alimentelor, precum și introducerea lor în astfel de fabrici.
- (2) Alimentele care au fost fabricate sau manipulate cu încălcarea prevederilor alin. (1) lit. a) și b) sunt interzise la vânzare.

Secțiunea a 3-a. Măsurile privind protecția consumatorilor împotriva practicilor incorecte

Art. 34. Pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incorecte și în scopul informării lor corecte Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

- a) informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor;
- b) condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final;
- c) condițiile privind fabricarea, respectiv calitatea materiilor prime și a ingredientelor folosite în producerea sau la prepararea alimentelor, operațiunile tehnologice obligatorii pentru fiecare categorie de alimente, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială;
- d) interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, precum și interzicerea publicității produselor pentru care se utilizează anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare;
- e) interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului;
- f) interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente.

Art. 35. Pentru protejarea intereselor consumatorilor Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

- a) condițiile privind autorizarea unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează alimente;
- b) condițiile privind avizarea alimentelor pentru a fi declarate apte pentru consumul uman;
- c) condițiile privind controlul unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează alimente.

Secțiunea a 4-a. Dispoziții privind utilizarea alimentelor și a produselor alimentare interzise sau periculoase

Art. 36. Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind retragerea de pe piață, interzicerea comercializării și modalitățile de distrugere sau de folosire în alte scopuri a alimentelor care prezintă un risc pentru sănătate.

Capitolul V. Controlul oficial al alimentelor

Secțiunea 1. Organizarea controlului oficial al alimentelor

Art. 37. (1) Ministerul Sănătății Publice, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind controlul oficial al alimentelor.

(2) Controlul oficial al alimentelor urmărește dacă unitățile care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimentele, auxiliarii „adjuvanți” tehnologici, aditivii alimentari, vitaminele, sărurile minerale, oligoelementele și alți aditivi destinați vânzării ca atare, personalul implicat, obiectele sau materialele care vin în contact cu alimentele în timpul fabricației, manipulării sau comercializării sunt conforme cu reglementările legale în vigoare, respectă tehnologiile de fabricație, inclusiv calitatea utilajelor de fabricație. Scopul principal al controlului oficial al alimentelor este de a asigura că alimentele destinate pieței interne sau exportului prezintă siguranță, sunt salubre și apte pentru consum.

(3) Autoritățile competente controlează alimentele pe întregul lor circuit, de la producere până la comercializare, conform atribuțiilor și competențelor legale în vigoare.

Art. 38. (1) Autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor sunt:

- autoritățile sanitare veterinare, fitosanitare și de control tehnologic, desemnate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

- autoritățile sanitare desemnate de Ministerul Sănătății Publice;

- autoritățile pentru protecția consumatorilor desemnate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Controlul alimentelor se realizează prin inspecțiile efectuate de către inspectorii de stat pentru controlul alimentelor stabilite la alin. (1), care au obligația să păstreze secretele de fabricație sau datele pe care le cunosc despre unitățile controlate.

(3) Inspecția cuprinde verificarea materiilor prime, ingredientelor, auxiliarelor tehnologici și a altor produse utilizate pentru prepararea și producția alimentelor, produselor semifabricate, produselor finite, metodelor de conservare, condițiilor de amplasare și de igienă a unităților în care alimentele sunt procesate, asigurarea apei potabile, verificarea mijloacelor de transport, a echipamentelor și mijloacelor tehnologice utilizate în procesarea alimentelor, etichetarea, materialele utilizate în contact cu alimentele, mijloacele, procedurile și materialele folosite pentru igienizarea unităților și echipamentelor și îndepărtarea reziduurilor.

(4) În scopul verificării securității și/sau a calității alimentelor prin analize de laborator, inspectorii autorizați să exercite controlul pot preleva probe de alimente, materiale în contact cu alimentele, substanțe utilizate pentru curățenie și orice alte substanțe care pot afecta caracteristicile alimentelor. Analizele trebuie efectuate numai de laboratoarele oficiale ale autorităților competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, iar contravaloarea analizelor efectuate pe probele prelevate se taxează conform actelor normative în vigoare.

(5) Inspecția cuprinde verificarea persoanelor care lucrează în unitățile care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimente, pentru a stabili dacă ele îndeplinesc condițiile de sănătate și igienă.

(6) Inspecția cuprinde verificarea securității și/sau a calității alimentelor prin analize de laborator.

(7) Inspecțiile trebuie efectuate regulat și/sau atunci când se suspectează o neconformitate, prin utilizarea unor mijloace proporționale cu scopul urmărit. Ca regulă generală, inspecțiile vor fi efectuate fără avertisment prealabil.

(8) Inspecția poate fi suplimentată, dacă este cazul, cu interviuri cu conducerea unității inspectate și cu persoanele care lucrează pentru această unitate, cu citirea valorilor înregistrate cu instrumentele de măsură instalate de unitatea respectivă și cu inspecții realizate cu

propriile instrumente asupra măsurătorilor realizate cu instrumentele instalate de unitatea respectivă.

(9) Autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, desemnate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, de Ministerul Sănătății Publice și de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) dreptul tuturor celor care au făcut subiectul inspecției să ceară și altă opinie, fără a exclude dreptul de a contesta modalitatea în care inspecția a fost realizată, conform reglementărilor legale în vigoare;

b) procedura de prelevare și testare a eșantioanelor, inclusiv prevederile ce reglementează procedura de contraexpertiză.

Secțiunea a 2-a. Drepturile și îndatoririle inspectorilor de stat pentru controlul alimentelor

Art. 39. (1) Inspecțiile sunt efectuate de inspectorii autorizați ai autorităților stabilite la art. 38 alin. (1) lit. a)-c), conform competențelor specifice.

(2) Inspectorii sunt autorizați să facă copii de pe materialele și documentele care se află în posesia celor inspecțiți sau referințe despre acestea.

(3) Inspectorii sunt obligați să păstreze secretul profesional și să nu divulge unei terțe părți secretele comerciale sau alte informații confidențiale ori particulare obținute în timpul sau în legătură cu inspecția, dacă nu li se cere să facă aceasta de către o autoritate judecătorească sau de către partea inspecțată.

(4) Inspectorii care descoperă sau suspectează neconformarea cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau cu alte acte normative în vigoare vor lua măsuri în conformitate cu prevederile acestora.

(5) Inspectorii de stat pot solicita pe timpul controlului, după caz, protecția personală și sprijinul organelor de poliție.

Secțiunea a 3-a. Măsuri dispuse de autoritățile competente

Art. 40. (1) Autoritatea desemnată pentru controlul alimentelor, în toate cazurile în care constată nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sau ale altor acte normative în vigoare, este împuternicită:

a) să interzică funcționarea unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimente, precum și folosirea unor materii prime, aditivi, adjuvanți, materiale de ambalare, echipamente, ustensile, utilaje și substanțe de decontaminare;

b) să declare alimentele ca fiind improprii consumului sau necorespunzătoare din punct de vedere calitativ, să limiteze sau să interzică utilizarea și comercializarea acestora, să le dirijeze pentru consum condiționat pentru utilizarea sau comercializarea în alte scopuri și să ordone distrugerea lor în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

c) să retragă autorizația de funcționare a unităților producătoare și de comercializare a alimentelor;

d) să sesizeze organele de cercetare penală în cazul în care faptele constatate pot constitui infracțiuni;

e) să interzică temporar comercializarea loturilor de alimente suspecte sub aspect calitativ. Deținătorul alimentelor interzise temporar de la comercializare trebuie să asigure condiții de păstrare și de conservare adecvate până la clarificarea situației acestora.

(2) Autoritatea desemnată pentru controlul alimentelor poate aplica amenzi pentru contravenții, în conformitate cu prevederile reglementărilor legale în vigoare.

Secțiunea a 4-a. Sancțiuni

Art. 41. Încălcarea prevederilor legale în vigoare, inclusiv cele prevăzute în ordinele emise de ministerele abilitate potrivit prevederilor prezentei reglementări privind alimentele, atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 42.^[1] *Abrogat.*

Art. 43. Faptele care constituie contravenții și valoarea amenzilor aplicate se stabilesc în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 44. Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 31 august 1999.

^[1] Art. 42 a fost abrogat prin art. 96 din Legea nr. 187/2012.

2. H.G. nr. 530/2001 pentru aprobarea Instrucțiunilor de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum”

republicată în
M. Of. nr. 528 din 11 iunie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 93/2006** pentru modificarea alin. (3) al art. 4 din Instrucțiunile de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 530/2001 (M. Of. nr. 106 din 3 februarie 2006);
- **H.G. nr. 1691/2008** privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 530/2001 pentru aprobarea Instrucțiunilor de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum” (M. Of. nr. 888 din 29 decembrie 2008), în vigoare de la data de 11 aprilie 2009.

Art. 1. Se aprobă Instrucțiunile de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum”, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2.^[1] Prezenta hotărâre va intra în vigoare la 9 luni de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta hotărâre transpune Directiva nr. 76/211/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la ambalarea, în funcție de masă sau volum, a anumitor produse preambalate, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L46/1976, și Directiva nr. 2007/45/CE de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate, de abrogare a directivelor nr. 75/106/CEE și 80/232/CEE și de modificare a Directivei nr. 76/211/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L247/2007.

ANEXĂ

Instrucțiuni IML8-01 de metrologie legală privind preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum

Capitolul I. Prevederi generale

Art. 1. Prezentele instrucțiuni se referă la cerințele pe care trebuie să le îndeplinească preambalatele ce conțin produse destinate vânzării în cantități nominale unitare constante, care sunt:

- egale cu valorile prestabilite de ambalator;
- exprimate în unități de masă sau de volum;
- cuprinse între 5 g și 10 kg sau între 5 ml și 10 l.

Persoanele fizice sau juridice care efectuează preambalarea produselor în funcție de masă sau de volum ori care importă acest tip de produse sunt răspunzătoare pentru respectarea prevederilor prezentelor instrucțiuni.

Art. 2. În sensul prezentelor instrucțiuni, preambalat reprezintă combinația dintre un produs și ambalajul individual în care acesta este preambalat.

^[1] Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare a fost introdusă prin pct. 1 al art. I din H.G. nr. 1691/2008.

Un produs este preambalat atunci când este introdus într-un ambalaj de orice natură, în absența cumpărătorului, iar cantitatea de produs conținută în ambalaj are o valoare prestabilită și nu poate fi schimbată decât prin deschiderea sau prin modificarea perceptibilă a ambalajului.

Art. 3. Preambalele ce fac obiectul prezentelor instrucțiuni se supun controlului metrologic, potrivit condițiilor prevăzute în anexa nr. 1 pct. 5 și în anexa nr. 2.

Preambalele care îndeplinesc condițiile prevăzute în anexa nr. 1 pot fi marcate cu marca „e”. Marca „e” trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 3 mm, să fie plasată în același câmp vizual cu valoarea masei nominale sau a volumului nominal inscripționat pe ambalaj. Prin aplicarea acestei mărci ambalatorul sau importatorul garantează că preambalatul îndeplinește cerințele prezentelor instrucțiuni.

Marca „e” trebuie să aibă forma indicată în desenul prezentat în anexa nr. 3 la instrucțiuni. Se interzice inscripționarea pe preambalate a altor mărci sau simboluri care ar putea fi confundate cu marca „e”.

Art. 4.^[1] Toate preambalele prevăzute la art. 3 trebuie să poarte, potrivit prevederilor anexei nr. 1, o indicație a masei sau volumului produsului, denumită masă nominală sau volum nominal, pe care acestea trebuie să o conțină.

Este interzisă tipărirea pe ambalaj a erorilor tolerate privind masa nominală și volumul nominal.

Preambalele care conțin produse lichide au marcate volumele nominale, iar cele care conțin alte produse au marcate masele nominale, cu excepția cazului în care legislația aplicabilă prevede altfel sau, în situația în care o astfel de legislație nu există, se aplică practicile comerciale.

Pe preambalele conținând aerosoli trebuie indicată capacitatea nominală totală a recipientului. Această indicație nu trebuie să permită confuzia cu volumul nominal al conținutului. Pentru produsele care se vând în recipiente de aerosoli nu este necesară marcarea masei nominale a conținutului.

Art. 5. Introducerea pe piață a preambalatelor care corespund cerințelor și verificărilor prevăzute prin aceste instrucțiuni nu poate fi refuzată, interzisă sau restricționată din motive care privesc:

- a) inscripțiile ce trebuie să apară pe aceste preambalate în acord cu prezentele instrucțiuni;
- b) determinarea volumului sau masei lor;
- c) metodele prin care au fost măsurate sau verificate.
- d)^[2] valorile cantităților nominale ale ambalajelor, cu excepția situației în care la art. 4 alin. (4) și la art. 6 se prevede altfel.

Art. 6.^[3] Produsele definite în secțiunea a 2-a a anexei nr. 4 și ale căror cantități nominale sunt incluse în intervalele menționate la secțiunea 1 a anexei nr. 4 sunt introduse pe piață numai dacă sunt preambalate în cantitățile nominale prevăzute în secțiunea 1 a anexei nr. 4.

Prevederile prezentului articol nu se aplică produselor preambalate destinate a se vinde în magazinele „duty-free” pentru consum în afara Uniunii Europene.

Art. 7.^[4] Pentru produsele prevăzute la art. 6:

- a) în cazul în care două sau mai multe preambalate individuale formează un multipachet, cantitățile nominale prevăzute în secțiunea 1 din anexa nr. 4 se aplică pe fiecare preambalat individual;

^[1] Alin. (3) și (4) ale art. 4 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 al H.G. nr. 1691/2008.

^[2] Lit. d) de la art. 5 a fost introdusă prin art. I pct. 3 din H.G. nr. 1691/2008.

^[3] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din H.G. nr. 1691/2008.

^[4] Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din H.G. nr. 1691/2008.

b) în cazul în care un preambalat este format din două sau mai multe preambalate individuale, care nu sunt destinate vânzării individuale, cantitățile nominale prevăzute în secțiunea 1 din anexa nr. 4 se aplică pe preambalat.

Capitolul II. Sancțiuni

Art. 8. Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a)^[1] nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) și (3), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei și retragerea de pe piață a loturilor de preambalate necorespunzătoare, până la eliminarea neconformităților constatate;

b)^[2] nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (1), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei și interzicerea comercializării loturilor de preambalate necorespunzătoare;

c) nerespectarea cerințelor cuprinse în anexa nr. 1 pct. 1 cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei^[3] și interzicerea comercializării loturilor de preambalate necorespunzătoare;

d)^[4] nerespectarea prevederilor art. 4, cu avertisment și interzicerea comercializării loturilor de preambalate neconforme, până la eliminarea neconformității. În cazul în care neconformitățile persistă, se aplică amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;

e)^[5] nerespectarea cerințelor prevăzute la pct. 4 din anexa nr. 1 la instrucțiuni, cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei.

Art. 9.^[6] Constatarea și sancționarea nerespectării prevederilor prezentelor instrucțiuni se fac de către Biroul Român de Metrologie Legală, prin personal împuternicit să exercite controlul metrologic legal prin inspecții și testări inopinate efectuate la sediile ambalatorului, ale importatorului sau ale reprezentantului său stabilit în România.

Personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală are drept de acces în toate locurile în care se preambalează, se depozitează sau se comercializează preambalatele la care se referă prezentele instrucțiuni.

Contravențiilor prevăzute la art. 8 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2002 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Capitolul III. Dispoziții finale

Art. 10.^[7] Biroul Român de Metrologie Legală va elabora proceduri de metrologie legală referitoare la verificările menționate la pct. 5 din anexa nr. 1 la instrucțiuni și la metodologia de recunoaștere a procedurilor menționate la pct. 4 din anexa nr. 1 la instrucțiuni.

Art. 11. Biroul Român de Metrologie Legală va elabora în termen de 9 luni de la data publicării prezentelor instrucțiuni tarifele pentru verificările efectuate de personalul său

^[1] Lit. a) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 6 din H.G. nr. 1691/2008, în vigoare de la 8 ianuarie 2009.

^[2] Lit. b) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 6 din H.G. nr. 1691/2008.

^[3] *N.r.:* sumele de la lit. c) sunt exprimate în monedă veche (ROL).

^[4] Lit. d) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 6 din H.G. nr. 1691/2008, în vigoare de la 8 ianuarie 2009.

^[5] Lit. e) de la art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 7 din H.G. nr. 1691/2008, în vigoare de la 8 ianuarie 2009.

^[6] Alin. (1) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din H.G. nr. 1691/2008, în vigoare de la 8 ianuarie 2009.

^[7] Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din H.G. nr. 1691/2008, în vigoare de la 8 ianuarie 2009.

împuternicit la sediile ambalatorului, ale importatorului sau ale reprezentantului său stabilit în România.

Art. 12.^[1] Procedurile și tarifele menționate la art. 10 și 11 se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

Art. 13.^[2] Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

Anexa nr. 1

Cerințe tehnice și metrologice. Responsabilități

1. Obiective

Preambalele reglementate în instrucțiuni trebuie realizate astfel încât să satisfacă următoarele cerințe:

1.1. Conținutul real al preambalatorului să nu fie mai mic, în medie, decât cantitatea nominală.

1.2. Proporția preambalatorului care are o eroare negativă mai mare decât eroarea negativă tolerată stabilită la pct. 2.4 trebuie să fie suficient de mică, astfel încât loturile de preambalate să corespundă cerințelor de verificare specificate în anexa nr. 2 la instrucțiuni.

1.3. Nici un preambalat care are o eroare negativă mai mare decât dublul erorii negative tolerate cuprinse în tabelul nr. 1 să nu fie marcat cu marca „e” prevăzută la art. 3 și să nu fie comercializat.

2. Definiții și prevederi de bază

2.1. Cantitatea nominală (masa nominală sau volumul nominal) a conținutului unui preambalat, cunoscută ca fiind „cantitatea netă”, este masa sau volumul indicat pe preambalat, deci cantitatea de produs pe care trebuie să îl conțină preambalatul.

2.2. Conținutul real (masa reală sau volumul real) al unui preambalat este cantitatea de produs pe care acesta îl conține în realitate. În toate operațiunile de verificare a cantităților de produse exprimate în unități de volum valoarea pentru volumul real trebuie determinată sau corectată la temperatura de 20°C, indiferent de temperatura la care se face ambalarea sau verificarea. Această regulă nu se aplică produselor congelate sau înghețate a căror cantitate este exprimată în unități de volum.

2.3. Eroarea negativă este cantitatea cu care conținutul real al preambalatorului este mai mic decât cantitatea nominală.

2.4. Erorile negative tolerate se vor stabili în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul nr. 1

Cantitatea nominală Q_n (în grame sau mililitri)	Eroarea negativă tolerată	
	în % din Q_n	în g sau ml
$5 \leq Q_n \leq 50$	9	–
$50 \leq Q_n \leq 100$	–	4,5
$100 \leq Q_n \leq 200$	4,5	–
$200 \leq Q_n \leq 300$	–	9
$300 \leq Q_n \leq 500$	3	–
$500 \leq Q_n \leq 1.000$	–	15
$1.000 \leq Q_n \leq 10.000$	1,5	–

^[1] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din H.G. nr. 1691/2008, în vigoare de la 8 ianuarie 2009.

^[2] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din H.G. nr. 1691/2008.

La folosirea tabelului valorile erorilor negative tolerate, de volum, vor fi rotunjite până la cea mai apropiată zecime exprimate în procente, transformate în unități de masă sau de gram sau de mililitru.

3. Inscripții și marcări

Toate preambalatele fabricate conform instrucțiunilor trebuie să poarte pe ambalaj următoarele inscripții aplicate, astfel încât să nu poată fi șterse, să fie lizibile și vizibile pe preambalat în condiții normale de prezentare:

3.1. cantitatea nominală (masa nominală sau volumul nominal) exprimată în kilograme (kg), grame (g), litri (l sau L), centilitri (cl sau cL) ori mililitri (ml sau mL), inscripționată în cifre și urmată de simbolul unității de măsură sau de denumirea acesteia. Înălțimea minimă a cifrelor este prevăzută în tabelul nr. 2:

Tabelul nr. 2

Cantitatea nominală Q_n (g sau ml)	Înălțimea minimă a cifrelor (mm)
$Q_n \leq 50$	2
$50 < Q_n \leq 200$	3
$200 < Q_n \leq 1.000$	4
$1.000 < Q_n$	6

3.2. o marcă sau o inscripție care să permită identificarea ambalatorului, a persoanei care răspunde de ambalare sau a importatorului.

4. Responsabilitatea ambalatorului sau importatorului

Ambalatorul sau importatorul preambalatei are responsabilitatea de a asigura că preambalatele îndeplinesc cerințele cuprinse în instrucțiuni.

Cantitatea de produs conținută într-un preambalat, cunoscută ca fiind „conținutul real”, trebuie măsurată sau verificată în funcție de masă ori de volum pe răspunderea ambalatorului și/sau a importatorului. Măsurarea sau verificarea trebuie efectuată cu mijloace de măsurare legale adecvate pentru efectuarea operațiilor necesare.

Verificarea poate fi făcută prin eșantionare.

În cazul în care conținutul real nu este măsurat, verificarea efectuată de ambalator trebuie organizată astfel încât cantitatea conținutului să fie efectiv asigurată.

Pentru a îndeplini această condiție ambalatorul trebuie să efectueze verificări în cursul producției, în conformitate cu proceduri proprii recunoscute de Biroul Român de Metrologie Legală. Documentele ce conțin rezultatele acestor verificări vor fi păstrate de ambalator spre a fi puse la dispoziție Biroului Român de Metrologie Legală, pentru a certifica faptul că aceste verificări, împreună cu corecțiile și ajustările care s-au dovedit necesare, au fost efectuate corespunzător și exact.

Importatorul are posibilitatea ca, în loc să măsoare și să verifice, să aducă dovezi că este în posesia tuturor garanțiilor necesare care îi permit să își asume responsabilitatea pentru respectarea cerințelor prevăzute în instrucțiuni.

5. Verificări efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală la sediile ambalatorului, ale importatorului sau ale reprezentantului său stabilit în România

Personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală va efectua verificări metrologice prin care să se constate dacă preambalatele îndeplinesc condițiile cuprinse în instrucțiuni. Aceste verificări vor fi efectuate prin sondaj, prin eșantionare la ambalator sau, dacă acest lucru nu este posibil, la importator sau la reprezentantul acestuia stabilit în România.

Verificarea prin eşantionarea statistică va fi efectuată în conformitate cu metoda de referință menționată în anexa nr. 2 la instrucțiuni.

6. Alte verificări efectuate de personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală

Instrucțiunile nu exclud nici un alt tip de activități de control care se pot efectua de către personalul împuternicit al Biroului Român de Metrologie Legală în orice etapă ulterioară introducerii pe piață, în special pentru a verifica dacă preambalatele îndeplinesc cerințele cuprinse în instrucțiuni.

Anexa nr. 2

Metoda de verificare de referință

În această anexă se stabilesc procedurile metodei de referință privind verificarea statistică a loturilor de preambalate pentru a se constata dacă acestea îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 1 și 2.4 din anexa nr. 1 la instrucțiuni.

1. Cerințe pentru măsurarea conținutului real al preambalatelor

Conținutul real al preambalatelor se poate măsura direct cu aparate de cântărit sau cu aparate de determinare a volumului ori indirect, în cazul lichidelor, prin cântărirea produsului preambalat și măsurarea densității lui.

Indiferent de metoda folosită, eroarea de măsurare a conținutului real al preambalatelor nu trebuie să depășească o cincime din eroarea negativă tolerată pentru cantitatea nominală a preambalatelor.

2. Cerințe de verificare a loturilor de preambalate

Verificarea preambalatelor se va face prin eşantionare în două etape:

- verificarea conținutului real al fiecărui preambalat din eşantion;
- verificarea mediei conținutului real al preambalatelor din eşantion.

Un lot de preambalate va fi considerat admis dacă rezultatele ambelor verificări satisfac criteriile de acceptare.

Pentru fiecare dintre aceste verificări există două planuri de eşantionare:

- un plan pentru verificarea nedistructivă, care nu implică deschiderea ambalajului;
- alt plan pentru verificarea distructivă, care implică deschiderea sau distrugerea ambalajului.

Din motive economice și practice și avându-se în vedere că este mai puțin eficientă decât verificarea nedistructivă, verificarea distructivă va fi limitată la minimul necesar. Verificarea distructivă se va folosi numai când verificarea nedistructivă este imposibil de efectuat. Ca regulă generală, verificarea distructivă nu se va aplica la loturile cu mai puțin de 100 de unități.

2.1. Loturile de preambalate

2.1.1. Lotul care se verifică va fi constituit din toate preambalatele cu aceeași cantitate nominală, de același tip și din aceeași șarjă de producție, ambalate în același loc. Mărimea lotului va fi limitată la cantitatea prevăzută mai jos.

2.1.2. În cazul verificării preambalatelor la capătul liniei de ambalare numărul de preambalate din fiecare lot trebuie să fie egal cu producția maximă pe oră a liniei de ambalare, fără nici o restricție privind mărimea lotului.

În alte cazuri mărimea lotului se va limita la 10.000 de unități.

2.1.3. Pentru loturile cu mai puțin de 100 de preambalate verificarea nedistructivă va fi de 100%, atunci când se efectuează.

2.1.4. Pentru a se putea efectua verificarea ce necesită eșantionul cel mai mare, înainte de efectuarea verificărilor prevăzute la pct. 2.2 și 2.3 se va extrage din lot în mod aleatoriu un număr suficient de preambalate.

Pentru verificarea mediei conținutului real al preambalatlui, eșantionul necesar va fi extras la întâmplare din eșantionul inițial și va fi însemnat. Operațiunea de însemnare se va încheia înaintea începerii operațiunilor de măsurare.

2.2. Verificarea conținutului real al preambalatlui

Conținutul minim admis se calculează prin scăderea erorii negative tolerate pentru conținutul respectiv din cantitatea nominală a preambalatlui.

Preambalațele din lotul al căror conținut real este mai mic decât conținutul minim admis vor fi considerate necorespunzătoare.

2.2.1. Verificarea nedistructivă. Verificarea nedistructivă se va efectua în conformitate cu planul de eșantionare dublă prezentat în tabelul nr. 3:

Tabelul nr. 3

Mărimea lotului (numărul de preambalate din lot)	Eșantionul			Numărul de preambalate necorespunzătoare	
	Succesiunea	Mărimea eșantionului	Mărimea cumulată	Criteriul de acceptare	Criteriul de respingere
100 ... 500	1	30	30	1	3
	2	30	60	4	5
501 ... 3.200	1	50	50	2	5
	2	50	100	6	7
≥ 3.201	1	80	80	3	7
	2	80	160	8	9

Primul număr de preambalate controlate va fi egal cu numărul de unități din primul eșantion, astfel cum este indicat în plan:

- dacă numărul de unități necorespunzătoare găsite în primul eșantion este mai mic sau egal cu primul criteriu de acceptare, lotul se consideră acceptat din punct de vedere al acestei verificări;
- dacă numărul de unități necorespunzătoare găsite în primul eșantion este mai mare sau egal cu primul criteriu de respingere, lotul se consideră respins;
- dacă numărul de unități necorespunzătoare găsite în primul eșantion se încadrează între primul criteriu de acceptare și primul criteriu de respingere, se va verifica al doilea eșantion, al cărui număr de unități este indicat în plan.

După verificarea celui de-al doilea eșantion unitățile necorespunzătoare găsite în primul și în al doilea eșantion se adună și:

- dacă numărul total de unități necorespunzătoare este mai mic sau egal cu al doilea criteriu de acceptare, lotul se consideră acceptat din punct de vedere al acestei verificări;
- dacă numărul total de unități necorespunzătoare este mai mare sau egal cu al doilea criteriu de respingere, lotul va fi respins.

2.2.2. Verificarea distructivă. Verificarea distructivă se va efectua în conformitate cu planul de eșantionare simplă prevăzut în tabelul nr. 4 și va fi utilizată numai pentru loturi mai mari sau egale cu 100 de unități.

Tabelul nr. 4

Mărimea lotului	Mărimea eșantionului	Numărul de preambalate necorespunzătoare	
		Criteriul de acceptare	Criteriul de respingere
indiferent de mărime (≥ 100)	20	1	2

Numărul de preambalate verificate va fi egal cu 20:

– dacă numărul de unități necorespunzătoare găsite în eșantion este mai mic sau egal cu criteriul de acceptare, lotul de preambalate se consideră acceptat;

– dacă numărul de unități necorespunzătoare găsite în eșantion este mai mare sau egal cu criteriul de respingere, lotul de preambalate se consideră respins.

2.3. Verificarea valorii medii a conținutului real al preambalatelor individuale care alcătuiesc un lot

2.3.1. Un lot de preambalate este considerat acceptat din punctul de vedere al acestei

verificări, dacă valoarea medie $\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$ a cantităților reale x_i ale celor n preambalate

din eșantion este mai mare decât următoarea valoare: $Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha),v}$,
în care:

Q_n = cantitatea nominală a preambalatelor;

n = numărul preambalatelor din eșantionul prelevat pentru această verificare;

s = abaterea standard estimată a cantității reale a lotului;

$t_{(1-\alpha),v}$ = valoarea tabelată a repartiției Student, pentru $v = n-1$ grade de libertate și un nivel de încredere $(1 - \alpha) = 0,995$.

2.3.2. Notând cu x_i valoarea măsurată a cantității reale a unui element dintr-un eșantion de mărime n , se obține:

2.3.2.1. valoarea medie a cantităților reale ale eșantionului prin formula: $\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$

2.3.2.2. estimatorul abaterii standard s prin formula: $s = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$

2.3.3. Criteriul de acceptare și criteriul de respingere

a lotului de preambalate, la verificarea valorii medii a conținutului real, sunt prevăzute în tabelele nr. 5 și 6.

2.3.3.1. Criteriul pentru verificarea nedistructivă:

Tabelul nr. 5

Mărimea lotului	Mărimea eșantionului	Criteriul pentru	
		acceptare	respingere
100 - 500 inclusiv	30	$\bar{X} \geq Q_n - 0,503 s$	$\bar{X} < Q_n - 0,503 s$
> 500	50	$\bar{X} \geq Q_n - 0,379 s$	$\bar{X} < Q_n - 0,379 s$

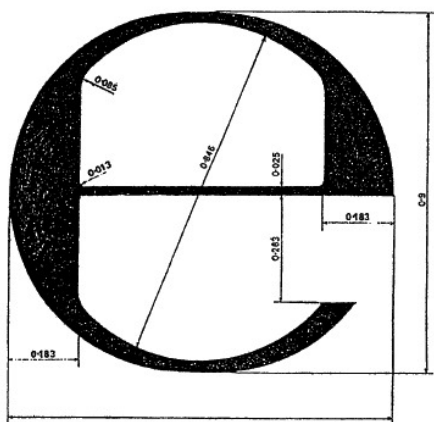
2.3.3.2. Criteriul pentru verificarea distructivă:

Tabelul nr. 6

Mărimea lotului	Mărimea eșantionului	Criteriul pentru	
		acceptare	respingere
indiferent de mărime (> 100)	20	$\bar{X} \geq Q_n - 0,640 s$	$\bar{X} < Q_n - 0,640 s$

Anexa nr. 3

Marca „e”

NOTĂ:

Dimensiunile din desen sunt date în valori relative; aceste dimensiuni sunt în funcție de diametrul cercului circumscris literei „e”.

Anexa nr. 4^[1]

**Gama cantităților nominale
a conținutului preambalatorilor**

*Secțiunea 1. Produse vândute
în funcție de volum (cantitatea în ml)*

Vin liniștit	în intervalul de la 100 ml la 1.500 ml, numai următoarele 8 cantități nominale: ml: 100-187-250-375-500-750-1000-1.500
Vin jaune	în intervalul de la 100 ml la 1.500 ml, numai următoarea cantitate nominală: ml: 620
Vin spumant	în intervalul de la 125 ml la 1.500 ml, numai următoarele 5 cantități nominale: ml: 125-200-375-750-1.500
Vin licoros	în intervalul de la 100 ml la 1.500 ml, numai următoarele 7 cantități nominale: ml: 100-200-375-500-750-1.000-1.500
Vin aromatizat	în intervalul de la 100 ml la 1.500 ml, numai următoarele 7 cantități nominale: ml: 100-200-375-500-750-1.000-1.500
Băuturi spirtoase	în intervalul de la 100 ml la 2.000 ml, numai următoarele 9 cantități nominale: ml: 100-200-350-500-700-1.000-1.500-1.750-2.000

Secțiunea a 2-a. Definiții ale produselor

Vin liniștit	Vinul, astfel cum este definit în anexa IV pct. I, 15 sau 16 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 479/2008 din 29 aprilie 2008 privind organizarea comună a pieței vitivinicole(1) (cod NC ex 2204)
--------------	--

^[1] Anexa 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 12 din H.G. nr. 1691/2008.

Vin jaune	Vinul, astfel cum este definit în anexa IV pct. 1, 15 sau 16 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 479/2008 (cod NC ex 2204) cu denumirea de origine: „Cotes du Jura”, „Arbois”, „L'Etoile” și „Chateau-Chalon” în sticle, astfel cum sunt definite în anexa I pct. 3 din Regulamentul (CE) nr. 753/2002 al Comisiei din 29 aprilie 2002 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999 al Consiliului în ceea ce privește descrierea, denumirea, prezentarea și protejarea anumitor produse vitivinicole (2)
Vin spumant	Vinul, astfel cum este definit în anexa IV pct. 4, 5, 6, 7, 8, sau 9 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 479/2008 (cod NC 2204 10)
Vin licoros	Vinul, astfel cum este definit în anexa IV pct. 3 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 479/2008 (cod NC 2204 21 -2204 29)
Vin aromatizat	Vinul aromatizat, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (CEE) nr. 1.601/91 al Consiliului din 10 iunie 1991 de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (3) (cod NC 2205)
Băuturi spirtoase	Băuturi spirtoase, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) și art. 2 alin. (2) din Regulamentul Parlamentului European și Consiliului (CEE) nr. 110/2008 din 15 ianuarie 2008 cu privire la definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice a băuturilor spirtoase (4) (cod NC 2208)
<p>(1) JO L 148, 6.6.2008, p. 1. (2) JO L 118, 4.5.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 382/2007 (JO L 95, 5.4.2007, p. 12). (3) JO L 149, 14.6.1991, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Actul de aderare din 2005. (4) JO L 39, 13.2.2008, p. 1.</p>	

Anexele nr. 5-7^[1]. Abrogate.

^[1] Anexele nr. 5-7 au fost abrogate prin art. I pct. 13 din H.G. nr. 1691/2008.

3. Ordinul nr. 215/2007

privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind condițiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine

publicat în
M. Of. nr. 135 din 21 februarie 2008

Având în vedere prevederile:

- art. 5 alin. (5) din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, republicată;
- art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 3 alin. (3), precum și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 748/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, văzând Referatul de aprobare nr. 37.599 din 29 august 2007, întocmit de Direcția generală siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul sănătății publice și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit prezentul ordin.

Art. 1. Se aprobă Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind condițiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București și posturile de inspecție la frontieră vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin preia prevederile Deciziei Comisiei 2006/504/CE privind condițiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 199 din 21 iulie 2006, așa cum a fost modificată ultima dată prin Decizia Comisiei 2007/759/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 305 din 23 noiembrie 2007.

Art. 4. La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrului agriculturii,

pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 39/592/1.072/216/2004 privind stabilirea condițiilor speciale în care se face importul de arahide sau de produse derivate din arahide origine ori expediate din Republica Populară Chineză, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 20 septembrie 2004, ce transpune în legislația națională Decizia Comisiei 2002/79/CE, Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 86/795/1.352/286/2004 privind stabilirea condițiilor speciale în care se face importul de smochine, alune de pădure, fistic și de anumite produse derivate din acestea, origine ori expediate din Republica Turcia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 6 decembrie 2004, ce transpune în legislația națională Decizia Comisiei 2002/80/CE, Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 87/816/1.351/285/2004 privind stabilirea condițiilor speciale în care se face importul de nuci braziliene în coajă, origine ori expediate din Republica Federativă a Braziliei, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.150 din 6 decembrie 2004, ce transpune în legislația națională Decizia Comisiei 2003/493/CE, Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 88/796/1.350/284/2004 privind stabilirea condițiilor speciale în care se face importul de arahide sau de anumite produse derivate din arahide, origine ori expediate din Republica Arabă Egipt, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.175 din 13 decembrie 2004, ce transpune în legislația națională Decizia Comisiei 2000/49/CE, și Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 45/234/460/136/2006 privind stabilirea condițiilor speciale pentru importul de fistic și de anumite produse derivate din fistic, origine ori expediate din Iran, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 mai 2006, ce transpune în legislația națională Decizia Comisiei 2005/85/CE.

Art. 5. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

Normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din 28 decembrie 2007 privind condițiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine

Art. 1. Domeniul de aplicare. (1) Prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor se aplică produselor alimentare prevăzute la alin. (2) lit. a)-g), precum și produselor alimentare transformate și compuse care sunt derivate din produsele alimentare prevăzute la alin. (2) lit. b)-g) sau care conțin o cantitate semnificativă din acestea din urmă. Cu toate acestea, prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor nu se aplică loturilor de produse alimentare a căror greutate brută nu depășește 5 kg.

(2) Se consideră că un produs alimentar conține o cantitate semnificativă din produsele alimentare prevăzute la lit. b)-g) atunci când acestea din urmă sunt prezente în proporție de cel puțin 10%.

a) Următoarele produse alimentare origine sau expediate din Brazilia:

(i) nuci de Brazilia în coajă încadrate la codul NC 0801 21 00;

(ii) amestecuri de fructe uscate sau de fructe cu coajă, încadrate la codul NC 0813 50, și care conțin nuci de Brazilia în coajă;

(iii) arahide încadrate la codul NC 1202 10 90 sau 1202 20 00;

(iv) arahide încadrate la codul NC 2008 11 94 (în ambalaje directe, cu un conținut net mai mare de 1 kg) sau la codul NC 2008 11 98 (în ambalaje directe, cu un conținut net de cel mult 1 kg);

(v) arahide prăjite încadrate la codul NC 2008 11 92 (în ambalaje directe, cu un conținut net mai mare de 1 kg) sau la codul NC 2008 11 96 (în ambalaje directe, cu un conținut net de cel mult 1 kg).

b) Următoarele produse alimentare originare sau expediate din China:

(i) arahide încadrate la codul NC 1202 10 90 sau 1202 20 00;

(ii) arahide încadrate la codul NC 2008 11 94, în ambalaje directe, cu un conținut net de minimum 1 kg, sau la codul NC 2008 11 98, în ambalaje directe, cu un conținut net de maximum 1 kg;

(iii) arahide prăjite încadrate la codul NC 2008 11 92, în ambalaje directe, cu un conținut net de minimum 1 kg, sau la codul NC 2008 11 96, în ambalaje directe, cu un conținut net de maximum 1 kg.

c) Următoarele produse alimentare originare sau expediate din Egipt:

(i) arahide încadrate la codul NC 1202 10 90 sau 1202 20 00;

(ii) arahide încadrate la codul NC 2008 11 94, în ambalaje directe, cu un conținut net de minimum 1 kg, sau la codul NC 2008 11 98, în ambalaje directe, cu un conținut net de maximum 1 kg;

(iii) arahide prăjite încadrate la codul NC 2008 11 92, în ambalaje directe, cu un conținut net de minimum 1 kg, sau la codul NC 2008 11 96, în ambalaje directe, cu un conținut net de maximum 1 kg.

d) Următoarele produse alimentare originare sau expediate din Iran:

(i) fistic încadrat la codul NC 0802 50 00;

(ii) fistic prăjit încadrat la codul NC 2008 19 13, în ambalaje directe, cu un conținut net de minimum 1 kg, sau la codul NC 2008 19 93, în ambalaje directe, cu un conținut net de maximum 1 kg.

e) Următoarele produse alimentare originare sau expediate din Turcia:

(i) smochine uscate încadrate la codul NC 0804 20 90;

(ii) alune (*Corylus* spp.) în coajă sau decojite, încadrate la codul NC 0802 21 00 sau 0802 22 00;

(iii) fistic încadrat la codul NC 0802 50 00;

(iv) amestecuri de fructe uscate sau de fructe cu coajă, încadrate la codul NC 0813 50 și care conțin smochine, alune sau fistic;

(v) pastă de smochine și pastă de alune, încadrate la codul NC 2007 99 98;

(vi) alune, smochine și fistic, preparate sau conservate, inclusiv amestecuri încadrate la codul NC 2008 19;

(vii) făină, alune măcinate, pudră din alune, smochine și fistic, încadrate la codul NC 1106 30 90;

(viii) alune tăiate în bucăți, pelete și sfărâmate.

f) Următoarele produse alimentare originare sau importate din Statele Unite ale Americii, care sunt reglementate de Planul de eșantionare voluntar pentru determinarea conținutului de aflatoxine, stabilit de către Consiliul pentru migdale din California în mai 2006 (Planul de eșantionare voluntar pentru determinarea conținutului de aflatoxine):

(i) migdalele în coajă sau decojite, încadrate la codul NC 0802 11 sau 0802 12;

(ii) migdalele prăjite încadrate la codurile NC 2008 19 13, în ambalaje directe cu un conținut net mai mare de 1 kg, și 2008 19 93, în ambalaje directe cu un conținut net de cel mult 1 kg;

(iii) amestecurile de nuci sau de fructe uscate, încadrate la codul NC 0813 50, și care conțin migdale;

g) Următoarele produse alimentare importate din Statele Unite ale Americii, care nu sunt reglementate de Planul de eşantionare voluntar pentru determinarea conţinutului de aflatoxine:

- (i) migdalele în coajă sau decojite, încadrate la codul NC 0802 11 sau 0802 12;
- (ii) migdalele prăjite încadrate la codurile NC 2008 19 13, în ambalaje directe cu un conţinut net mai mare de 1 kg, şi 2008 19 93, ambalaje directe cu un conţinut net de cel mult 1 kg;
- (iii) amestecurile de nuci sau de fructe uscate, încadrate la codul NC 0813 50 şi care conţin migdale.

Art. 2. Definiții. (1) În sensul prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, se aplică definițiile prevăzute la art. 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 31 din 1 februarie 2002, și la art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 165 din 30 aprilie 2004.

(2) Punctele de import desemnate sunt doar punctele prin care pot fi importate în Comunitate produsele alimentare prevăzute la art. 1. Lista punctelor de import desemnate este prevăzută în anexa nr. 2. Pentru România, punctele de import desemnate sunt posturile de inspecție la frontieră.

Art. 3. Rezultatele prelevării de probe și ale analizelor și certificatul de sănătate. (1) Este permis importul produselor alimentare prevăzute la art. 1, denumite în continuare produse alimentare, numai în cazul în care transportul este însoțit de rezultatele prelevării de probe și de rezultatele analizelor, precum și de un certificat de sănătate^[1], în conformitate cu modelul inclus în anexa nr. 1, completat, semnat și verificat de un reprezentant autorizat al:

- a) Ministerului Agriculturii, Creșterii Animalelor și Alimentației, pentru produsele alimentare provenite din Brazilia;
- b) Administrației de Stat pentru Inspecție Export-Import și Carantină, pentru produsele alimentare provenite din China;
- c) Ministerului Egiptean al Agriculturii, pentru produsele alimentare provenite din Egipt;
- d) Ministerului Iranian al Sănătății, pentru produsele alimentare provenite din Iran;
- e) Direcției generale pentru protecție și control a Ministerului Agriculturii și Afacerilor Rurale al Republicii Turcia, pentru produsele alimentare provenite din Turcia;
- f) Departamentului pentru Agricultură al Statelor Unite ale Americii, pentru produse alimentare provenite din Statele Unite ale Americii.

(2) Certificatul de sănătate prevăzut la alin. (1) nu este valabil decât în cazul în care importul produselor alimentare în Comunitate are loc într-un termen de maximum 4 luni de la data eliberării certificatului respectiv.

(3) Produsele alimentare importate în Comunitate printr-un post de inspecție la frontieră sunt supuse controalelor documentare în vederea garantării respectării cerințelor stabilite la alin. (1) cu privire la rezultatele prelevării de probe și ale analizelor și la certificatul de sănătate.

(4) Atunci când un transport de produse alimentare nu este însoțit de rezultatele prelevării de probe și ale analizelor și de certificatul de sănătate, prevăzute la alin. (1), acesta nu poate intra în Comunitate în vederea unui tranzit ulterior către punctul de import desemnat și nici nu poate fi importat în Comunitate, ci trebuie reexpediat către țara sa de origine sau distrus.

(5) Prelevarea de probe și analiza prevăzute la alin. (1) se efectuează în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 401/2006 de stabilire a metodelor de prelevare de probe și a metodelor de analiză pentru controlul oficial al conținutului de micotoxinedin produsele alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 70 din 9 martie 2006.

^[1] Certificatele de sănătate sunt redactate într-o limbă înțeleasă de agentul responsabil cu certificarea, pentru ca acesta din urmă să înțeleagă perfect sensul conținutului fiecărui certificat pe care îl semnează, și într-o limbă înțeleasă de inspectorul oficial din țara importatoare.

(6) Fiecare transport de produse alimentare este identificat printr-un cod corespunzător codului menționat pe rezultatele prelevării de probe și ale analizelor și pe certificatul de sănătate, prevăzute la alin. (1). Fiecare sac individual din lot (sau orice altă formă de ambalare) este identificat prin codul respectiv.

(7) Inspectorii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor din posturile de inspecție la frontieră completează documentul comun privind controalele efectuate asupra produselor alimentare reglementate de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 3, pentru a certifica efectuarea controalelor asupra produselor alimentare reglementate de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(8) Prin derogare de la alin. (1)-(6), transporturile de produse alimentare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. g) se importă în Comunitate, fără a fi însoțite de rezultatele prelevării de probe, ale analizelor și de certificatul de sănătate.

(9) Prezentul articol nu se aplică importurilor de arahide menționate la art. 1 alin. (2) lit. a) pct. (iii), (iv) și (v).

Art. 4. Puncte de import desemnate în Comunitate. (1) Importul de produse alimentare în Comunitate se efectuează exclusiv prin punctele de import desemnate în Comunitate, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Punctele de import desemnate în Comunitate^[1], prevăzute în anexa nr. 2, trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) prezența personalului instruit pentru efectuarea controalelor oficiale pentru transporturile de produse alimentare;

b) existența unor instrucțiuni detaliate cu privire la prelevarea de probe și trimiterea acestora la laborator, în conformitate cu dispozițiile din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 401/2006;

c) posibilitatea de a efectua descărcarea și prelevarea de probe într-un spațiu adăpostit al punctului de import desemnat; trebuie să fie posibilă plasarea transportului de produse alimentare sub controlul oficial al autorității competente de la punctul de import desemnat, în cazul în care transportul trebuie să fie transportat în vederea prelevării de probe;

d) existența unor spații de depozitare sau a unor antrepozite care să permită depozitarea transporturilor de produse alimentare consemnate în condiții bune pe durata perioadei de reținere în vederea așteptării rezultatelor analizelor;

e) existența unor echipamente de descărcare, precum și a unor echipamente adecvate pentru prelevarea de probe;

f) existența unui laborator oficial acreditat^[2] pentru analiza aflatoxinelor, situat într-un loc până la care eșantioanele prelevate pot fi transportate rapid; laboratorul respectiv trebuie să dispună de echipamente adecvate de măcinare în vederea omogenizării unor eșantioane de 10-30 kg^[3]. Laboratorul trebuie să fie în măsură să analizeze eșantionul într-un termen rezonabil pentru a se respecta perioada maximă de reținere a loturilor, respectiv 15 zile lucrătoare.

(3) Operatorii din sectorul alimentar alocă suficiente resurse umane și logistică pentru descărcarea loturilor de produse alimentare în vederea prelevării unor probe reprezentative.

^[1] Cerințele respective se aplică punctelor de import desemnate sau locurilor în care are loc efectiv prelevarea de probe în cazul în care lotul este transportat sub control oficial de la punctul de import până la locul respectiv, în vederea prelevării de probe.

^[2] Un laborator care este acreditat și care este un laborator oficial (care face parte din structura autorității competente) sau un laborator desemnat de autoritatea competentă.

^[3] Măcinarea efectuată în vederea omogenizării, în contextul preparării eșantioanelor, poate fi realizată în exteriorul laboratorului, dar spațiile în care se realizează trebuie să fie dotate cu echipamente adecvate de măcinare, să constituie un mediu adecvat și să aplice un protocol de omogenizare adecvat.

(4) În cazul modalităților speciale de transport și/sau a unor forme specifice de ambalaj, operatorul din sectorul alimentar responsabil de import pune la dispoziția inspectorului oficial echipamentul adecvat prelevării de probe, în cazul în care echipamentul uzual nu permite prelevarea unui eșantion reprezentativ.

Art. 5. Controlul oficial. (1) Inspectorii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor din posturile de inspecție la frontieră sau cei din cadrul compartimentului pentru siguranța alimentelor de la nivelul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București prelevează eșantionul în vederea analizării nivelului de contaminare cu aflatoxină B1 și cu aflatoxine totale din transporturile de produse alimentare, în conformitate cu dispozițiile din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 401/2006, înainte ca transporturile să părăsească posturile de inspecție la frontieră pentru a fi puse în liberă circulație.

(2) Prelevarea de probe pentru analiză, prevăzută la alin. (1), se realizează pentru:

a) fiecare transport de produse alimentare provenit din Brazilia, cu excepția arahidelor din Brazilia menționate la art. 1 alin. (2) lit. a) pct. (iii), (iv) și (v), pentru care prelevarea de probe se efectuează la 50% din transporturi;

b) aproximativ 10% din transporturile de produse alimentare provenite din China;

c) aproximativ 20% din transporturile de produse alimentare provenite din Egipt;

d) fiecare transport de produse alimentare provenit din Iran;

e) aproximativ 5% din transporturile din fiecare categorie de alune și produse derivate prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (ii), (iv), (v), (vi), (vii) și (viii) și din produsele derivate din alunele respective provenite din Turcia și aproximativ 10% din transporturile de alte categorii de produse alimentare provenite din Turcia;

f) aproximativ 5% din transporturile de produse alimentare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. f), care provin din Statele Unite ale Americii;

g) fiecare transport de produse alimentare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. g), care provin din Statele Unite ale Americii.

(3) Orice transport de produse alimentare care face obiectul unei prelevări de probe și analize este reținut la postul de inspecție la frontieră, înainte de a fi pus în liberă circulație, maximum 15 zile lucrătoare începând de la data la care a fost oferit pentru import și a fost disponibil fizic pentru prelevarea de probe.

(4) Inspectorii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor din posturile de inspecție la frontieră trebuie să se asigure că documentul comun, completat, privind controalele efectuate asupra produselor alimentare reglementate de prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 3, este însoțit de rezultatele prelevării de probe și ale analizelor efectuate asupra acestora.

(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor transmite Comisiei un raport trimestrial în care menționează totalitatea rezultatelor analizelor controalelor oficiale, efectuate asupra loturilor de produse alimentare. Raportul se transmite în cursul lunii următoare fiecărui trimestru (aprilie, iulie, octombrie și ianuarie).

Art. 6. Divizarea unui transport. În cazul divizării unui transport, fiecare parte din transportul divizat este însoțită de copii de pe certificatul de sănătate prevăzut la art. 3 alin. (1) și documentul oficial prevăzut la art. 5 alin. (3), autentificate de inspectorii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor din posturile de inspecție la frontieră, până în stadiul de vânzare angro inclusiv.

Art. 7. Condiții suplimentare privind importurile de produse alimentare din Brazilia. (1) Analiza prevăzută la art. 3 alin. (1) se efectuează de către laboratorul de control oficial pentru analiza aflatoxinelor în produsele alimentare din Brazilia, situat la Belo Horizonte, Laboratório de Controles de Qualidade de Seguranca Alimentar (LACQSA), Brazilia.

(2) Transporturile de nuci de Brazilia în coajă care nu respectă nivelul maxim stabilit prin Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1.881/2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 77 din 16 martie 2001, pentru aflatoxina B1 și aflatoxinele totale nu pot fi reexpediate către țara de origine decât în cazul în care Ministerul Agriculturii, Creșterii Animalelor și Alimentației din Brazilia menționează în scris, pentru fiecare transport:

a) acordul explicit pentru reexpedierea transportului în cauză, cu indicarea codului transportului;
b) angajamentul de a plasa transportul reexpediat sub control oficial, de la data sosirii acestuia;

c) precizarea în mod expres:

(i) a destinației transportului reexpediat;

(ii) a tratamentului prevăzut pentru transportul reexpediat;

(iii) a prelevării de probe și a analizei prevăzute pentru transportul reexpediat.

(3) Cu toate acestea, în cazul în care Ministerul Agriculturii, Creșterii Animalelor și Alimentației din Brazilia nu respectă condițiile stabilite la lit. a), b) și c), toate loturile următoare care nu respectă nivelul maxim stabilit prin Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1.881/2006 pentru aflatoxina B1 și aflatoxinele totale vor fi distruse de autoritatea competentă din statul membru importator.

(4) Prezentul articol nu se aplică importurilor de arahide menționate la art. 1 alin. (2) lit. a) pct. (iii), (iv) și (v).

Art. 8. Condiții suplimentare privind importurile de produse alimentare din Statele Unite ale Americii. (1) În ceea ce privește importurile din Statele Unite ale Americii, analiza prevăzută la art. 3 alin. (1) se efectuează de către un laborator autorizat USDA pentru analiza aflatoxinelor sau un laborator în curs de a fi agreat de USDA, care a fost acreditat în conformitate cu EN ISO/IEC 17025. Cu toate acestea, în cazul în care laboratorul nu a fost încă acreditat, acesta trebuie:

a) să fi inițiat și să desfășoare procedurile necesare pentru acreditare; și

b) să ofere garanții suficiente asupra faptului că există sisteme de control al calității pentru analizele de determinare a conținutului în aflatoxine.

(2) Certificatul de sănătate prevăzut la art. 3 alin. (1) care însoțește loturile de produse alimentare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. f) face referire la Planul de eșantionare voluntar pentru determinarea conținutului de aflatoxine.

Art. 9. Cheltuieli aferente importurilor de produse alimentare din Brazilia, Iran și Statele Unite ale Americii. (1) Toate costurile legate de prelevarea de probe, analiza, depozitarea, precum și eliberarea documentelor oficiale de însoțire și a copiilor de pe certificatul de sănătate și documentele de însoțire prevăzute la art. 3 alin. (1) și la art. 5 alin. (3), pentru produsele alimentare provenite din Brazilia, Iran și din Statele Unite ale Americii prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a), d) și g) și produsele alimentare transformate și compuse care sunt derivate din produsele alimentare prevăzute la literele menționate anterior sau care conțin produsele respective, sunt suportate de către operatorul din industria alimentară responsabil de import sau de către reprezentantul acestuia.

(2) Toate cheltuielile generate de măsurile oficiale adoptate de autoritățile competente la descoperirea unor transporturi neconforme din produsele alimentare prevăzute la art. 1 lit. a)-g) și din produsele alimentare transformate și compuse care sunt derivate din produsele alimentare prevăzute la literele menționate anterior sau care conțin produsele respective sunt suportate de către operatorul din industria alimentară responsabil de import sau de către reprezentantul acestuia.

Art. 10. Dispoziții tranzitorii. Prin derogare de la art. 3 alin. (1) este autorizat importul de produse alimentare care au părăsit țara de origine înainte de 1 octombrie 2006, însoțite de un certificat de sănătate în conformitate cu Decizia Comisiei 2000/49/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 19 din 25 ianuarie 2000, în ceea ce privește

produsele alimentare importate din Egipt, Decizia Comisiei 2002/79/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 34 din 5 februarie 2002, în ceea ce privește produsele alimentare importate din China, Decizia Comisiei 2002/80/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 34 din 5 februarie 2002, în ceea ce privește produsele alimentare importate din Turcia, Decizia Comisiei 2003/493/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 168 din 5 iulie 2003, în ceea ce privește produsele alimentare importate din Brazilia, și Decizia Comisiei 2005/85/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 30 din 3 februarie 2005, în ceea ce privește produsele alimentare importate din Iran.

Art. 11. Art. 1 alin. (1) și prima teză de la alin. (2), art. 1 alin. (2) lit. f) și g), art. 3 alin. (1) lit. f), art. 3 alin. (8), art. 5 alin. (2) lit. f) și g), art. 8 și 9 nu se aplică loturilor de migdale și produse derivate care au părăsit Statele Unite ale Americii înainte de 1 septembrie 2007.

Art. 12. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative emise și măsurile administrative dispuse pentru implementarea prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 13. Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor.

Anexa nr. 1

Certificat de sănătate pentru importul în Comunitatea Europeană

CERTIFICAT DE SĂNĂTATE
pentru importul în Comunitatea Europeană a.....)

Codul transportului..... Numărul certificatului.....

În conformitate cu dispozițiile Deciziei Comisiei 2006/504/CE privind condițiile speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine,

.....
[autoritatea competentă prevăzută la art. 3 alin. (1)]

CERTIFICĂ:

faptul că..... al prezentului transport, având numărul de cod..... (se înscrie numărul de cod al transportului), compus din:.....

.....
(descrierea transportului, denumirea produsului,
numărul și tipul cotețelor, greutatea brută sau netă)

îmbarcat la
(locul de îmbarcare)

de către.....
(identificarea transportatorului)

cu destinația.....
(țara și locul de destinație)

provenind de la unitatea
.....
(denumirea și sediul unității)

conține produse alimentare care au fost produse, sortate, manipulate, procesate, ambalate și transportate în conformitate cu bunele practici de igienă.

Din acest transport s-au prelevat probe, în conformitate cu Regulamentul Comisiei (CE) nr. 401/2006, la data de (data) și supuse analizelor de laborator la data de..... (data) la..... (numele laboratorului), în vederea stabilirii nivelului de contaminare cu aflatoxina B1 și a nivelului total de contaminare cu aflatoxine. Toate informațiile cu privire la prelevarea de probe, metodele de analiză utilizate și toate rezultatele analizelor respective sunt atașate în anexă.

Prezentul certificat este valabil până la.....

Întocmit la..... la data de.....

Ștampila și semnătura reprezentantului abilitat de autoritatea competentă menționată la art. 3 alin. (1).

.....

) Produsul și țara de origine.

Anexa nr. 2

Lista punctelor de import desemnate pentru importul în Comunitate al produselor alimentare prevăzute la art. 1

Stat membru	Puncte de import desemnate
Belgia	Antwerpen/Anvers, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst/Alost
Bulgaria	Burgas – aeroport
	Burgas – portul «West-Fish»
	Varna – aeroport
	Varna – port – Vest
	Varna – port
	Varna – portul pentru feribot
	Svilengrad – gară
	Kapitan Andreevo
	Ruse – port terminal est
	Sofia – aeroport
Sofia – biroul vamal	
Plovdiv – biroul vamal	
Republica Cehă	Celni urad Praha D5
Danemarca	Toate porturile și aeroporturile daneze
Germania	HZA Lorrach –ZA Weil am Rhein–Autobahn, HZA Stuttgart – ZA Flughafen, HZA Munchen – ZA Munchen – Flughafen, HZA Berlin – ZA Dreilinden, HZA Frankfurt (Oder) – ZA Frankfurt (Oder) Autobahn, HZA Frankfurt (Oder) – ZA Forst–Autobahn, HZA Bremen – ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen – ZA Bremerhaven, HZA Hamburg – Hafen – ZA Waltershof, HZA Hamburg – Stadt, HZA Itzehoe – ZA Hamburg – Flughafen, HZA Frankfurt – am–Main–Flughafen, HZA Braunschweig – ZA Braunschweig–Broitzern, HZA Hannover – ZA Hannover–Nord, HZA Koblenz – ZA Hahn – Flughafen, HZA Oldenburg – ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld – ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt – ZA Eisenach, HZA Potsdam – ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam – ZA Berlin – Flughafen Schönefeld, HZA Potsdam – ZA Berlin – Flughafen Tegel, HZA Augsburg – ZA Memmingen, HZA Ulm – ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe – ZA Karlsruhe, HZA Gießen – ZA Gießen, HZA GielJen – ZA Marburg, HZA Singen – ZA Bahnhof, HZA Lorrach – ZA Weil am Rhein – Schusterinsel, HZA Hamburg–Stadt – ZA Oberelbe, HZA Hamburg–Stadt – ZA Oberelbe – Abfertigungsstelle Billbrook, HZA Hamburg–Stadt – ZA Oberelbe –Abfertigungsstelle Großmarkt, HZA Düsseldorf – ZA Düsseldorf Nord, HZA Koln – ZA Koln Niehl, HZA Erfurt – ZA Jena
Estonia	Toate birourile vamale estoniene
Grecia	Athina, Pireas, Athina International Airport, Thessaloniki, Voios, Nafplio, Patra, Egion, Iraklion Kritis, Larisa, Ioannina, Katerini, Komotini, Veria, Drama, Serres, Kavala, Xanthi, Alexandroupolis

Spania	Algeciras (Puerto), Alicante (Puerto), Almería (Puerto), Barcelona (Puerto), Bilbao (Puerto), Cádiz (Puerto), Ceuta (Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (puerto), Malaga (Puerto), Melilla (Puerto), Sevilla (Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Puerto), Juan Escoda S.A. –Tarragona (Puerto), Importaco – Valencia (Puerto)
Franța	Marseille (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Irlanda	Dublin – port, Shannon – aeroport
Italia	Ufficio di Sanita, Marittima, Aerea e di Frontiera
	(USMAF) Bari, Unita Territoriale (UT) Bari
	USMAF Bologna, UT Ravenna
	USMAF Brindisi, UT Brindisi
	USMAF Catania, UT Reggio Calabria
	USMAF Genova, UT Genova
	USMAF Genova, UT La Spezia
	USMAF Genova, UT Savona
	USMAF Livorno, UT Livorno
	USMAF Napoli, UTCagliari
	USMAF Napoli, UT Napoli,
	USMAF Napoli, UT Salerno
	USMAF Pescara, UT Ancona
USMAF Venezia, UT Trieste, compresa dogana di Fernetti-interporto Monrupino	
USMAF Venezia, UT Venezia	
Cipru	Limassol – port, Larnaca – aeroport
Letonia	Grebneva – punct de frontieră rutier cu Rusia
	Terehova – punct de frontieră rutier cu Rusia
	Patarniek – punct de frontieră rutier cu Belarus
	Silene – punct de frontieră rutier cu Belarus
	Daugavpils – gară feroviară de mărfuri
	Rezekne – gară feroviară de mărfuri
	Liepaja – port maritim
	Ventspils – port maritim
	Riga – port maritim
Riga – aeroport	
Riga – poșta letonă	
Lituania	Rutier: Kybartai, Lavoriškes, Medininkai, Panemune, Šalčininkai
	Aeroport: Vilnius
	Port maritim: Malkuj jlankos, Molo, Pilies
Feroviar: Kena, Kybartai, Pagegiai	
Luxemburg	Centre Douanier, Croix de Gasperich, Luxemburg
	Administration des Douanes et Accises, Bureau Luxemburg – Aéroport, Niederanven
Ungaria	Ferihegy – Budapesta – aeroport
	Záhony – Szabolcs –Szatmár – Bereg – rutier
	Eperjeske – Szabolcs – Szatmar – Bereg – feroviar
	Röszke – Csongrád – rutier
	Kelebia – Bács–Kiskun – feroviar
	Letenye – Zala – rutier
	Gyékényes – Somogy – feroviar
Mohács – Baranya – port	
Toate birourile vamale principale maghiare	

Malta	Malta Freeport, the Malta International Airport and the Grand Harbour
Țările de Jos	Toate porturile, aeroporturile și punctele de frontieră
Austria	Toate birourile vamale
Polonia	Bezledy – Warminsko – Mazurskie – punct de frontieră rutier
	Kuznica Biatostocka – Podlaskie – punct de frontieră rutier
	Bobrowniki – Podlaskie – punct de frontieră rutier
	Koroszczyn – Lubelskie – punct de frontieră rutier
	Dorohusk – Lubelskie – punct de frontieră rutier și feroviar
	Gdynia – Pomorskie – punct de frontieră port maritim
	Gdańsk– Pomorskie – punct de frontieră port maritim
	Medyka – Przemysl – Podkarpackie – punct de frontieră feroviar
	Medyka – Podkarpackie – punct de frontieră rutier
	Korczoza – Podkarpackie – punct de frontieră rutier
	Jasionka – Podkarpackie – punct de frontieră aeroport
	Szczecin – Zachodnio – Pomorskie – punct de frontieră port maritim
	Swinoujscie – Zachodnio – Pomorskie – punct de frontieră port maritim
	Kolobrzeg – Zachodnio – Pomorskie – punct de frontieră port maritim
	Mazowieckie – aeroportul și antrepozitul vamal din Varșovia – supravegheat de către BSES din Warszawa
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Bytom
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Gliwice
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Dabrowa Gornicza
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Katowice
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Cieszyn
	4 antrepozite vamale – supravegheate de către PSES din Poznan
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Lodz
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Lowicz
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Skierniewice
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Bytów
	Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Kraków
	2 antrepozite vamale – supravegheate de către PSES din Biala Podlaska
Antrepozitul vamal – supravegheat de către PSES din Bolestawiec	
2 antrepozite vamale – supravegheate de către PSES din Bydgoszcz	
Portugalia	Lisboa, Leixões
	Sines, Alverça, Riachos, Setúbal, Bodadela, Lisabona – aeroport, Porto – aeroport
România	Portul Constanța Nord
	Portul Constanța Sud
	Aeroportul Internațional Otopeni
	Sculeni – rutier
	Halmeu – rutier
	Siret – rutier
	Stamora Moravița – rutier
	Albița – rutier
Slovenia	Obrežje – punct de frontieră rutier
	Koper – punct de frontieră portuar
	Dobova – punct de frontieră feroviar
	Brnik – punct de frontieră aeroport
	Jelšane – punct de frontieră rutier
	Ljubljana – punct de frontieră feroviar și rutier
	Gruškovje – punct de frontieră rutier
	Sežana – punct de frontieră feroviar și rutier

Slovenia	Birouri vamale: Banská Bystrica, Bratislava, Košice, Žilina, Nitra, Presov, Trnava, Trenčín, Čierna nad Tisou
Finlanda	Toate birourile vamale finlandeze
Suedia	Göteborg, Stockholm, Helsingborg, Landvetter, Arlanda
Regatul Unit	Belfast, Dover, Felixstowe, Aeroportul Gatwick, Goole, Harwich, Aeroportul Heathrow, Huli, Ipswich, Liverpool, London (inclusiv Tilbury, Thamesport și Sheerness), Aeroportul Manchester, Baza de containere Manchester, Terminalul Internațional de Mărfuri Manchester, Manchester (doar Portul Ellesmere), Southampton, Teesport

Anexa nr. 3

DOCUMENT COMUN**privind controalele efectuate asupra produselor alimentare reglementate de Decizia Comisiei 2006/504/CE**

Transportul de..... (descrierea produselor alimentare), provenind din..... (țara terță), care face obiectul Certificatului de sănătate nr., eliberat la data de....., a fost supus următorului control (bifați, după caz, una sau mai multe căsuțe), care a condus la un rezultat favorabil:

Transportul nu trebuie să fie eliberat din vamă înainte de a fi acceptat și de a primi din partea autorității competente dreptul la liberă circulație (a se vedea partea C a acestui document).

A. LA PUNCTUL DE INTRARE)

Import

	Tranzit către punctul de import desemnat ***)	
Control documentar **)		
.....		
(autoritatea competentă, stat membru)		
Data	Ștampila	Semnătura
.....

B. LA PUNCTUL DESEMNAT DE IMPORT

Control de identitate ****)

CertIFICATELE ȘI CELELALTE DOCUMENTE DE ÎNȘOȚIRE ALE TRANSPORTULUI CORESPUND ETICHETĂRII TRANSPORTULUI

CertIFICATELE ȘI CELELALTE DOCUMENTE DE ÎNȘOȚIRE ALE TRANSPORTULUI CORESPUND CONȚINUTULUI TRANSPORTULUI

CODURILE DE IDENTIFICARE ÎNSCRISE PE CERTIFICATE ȘI PE CELELALTE DOCUMENTE DE ÎNȘOȚIRE ALE TRANSPORTULUI CORESPUND CODULUI DE IDENTIFICARE A ENTITĂȚILOR INDIVIDUALE ALE TRANSPORTULUI

(autoritatea competentă, stat membru)		
.....		
Data	Ștampila	Semnătura
.....
Control fizic (prelevare de probe și analize) - rezultatele prelevării de probe și ale analizelor sunt anexate.....		
.....		
(autoritatea competentă, stat membru)		
.....		
Data	Ștampila	Semnătura
.....

C. DECIZIE

Transportul a fost acceptat și a primit dreptul la liberă circulație pe teritoriul Comunității Europene

(autoritatea competentă, stat membru)		
.....		
Data	Ștampila	Semnătura
.....

) În cazul în care punctul de intrare este și punctul de import desemnat, trebuie completate partea B (în cazul în care este relevantă) și partea C.

") Controlul documentar constă în controlul documentelor comerciale și în verificarea faptului că transportul este însoțit de certificatul de sănătate completat și semnat, precum și de rezultatele prelevării de probe și ale analizelor. De asemenea, se verifică validitatea certificatului de sănătate.

""") Certificatul semnat trebuie transmis autorității competente din punctul de import desemnat.

""") Controlul de identitate poate fi efectuat, de asemenea, la punctul de intrare.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

4. Ordinul nr. 417/110/2002 pentru aprobarea Regulilor specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice

publicat în
M. Of. nr. 778 din 25 octombrie 2002

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 317/190/2006** privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 417/110/2002 pentru aprobarea Regulilor specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice (M. Of. nr. 598 din 11 iulie 2006).

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice nr. 141.150 din 13 septembrie 2002,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare, **ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor** emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Regulile specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

ANEXĂ

Reguli specifice privind etichetarea produselor agroalimentare ecologice

Art. 1. Etichetarea produselor agroalimentare ecologice se face în conformitate cu prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000^[1] privind produsele agroalimentare ecologice, denumită în continuare OUG nr. 34/2000, și cu prevederile naționale în vigoare privind etichetarea alimentelor.

Art. 2. În cazul etichetării sau publicității produselor vegetale primare neprocesate, a animalelor și a produselor animaliere neprocesate, se fac referiri la modul de producție ecologică numai în următoarele condiții:

^[1] Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000, publicată în M. Of. nr. 172 din 21 aprilie 2000, a fost aprobată prin Legea nr. 38/2001, publicată în M. Of. nr. 122 din 12 martie 2001.

- a)^[1] aceste indicații arată în mod clar că este vorba de o metodă de producție agricolă;
- b)^[2] produsul este obținut în conformitate cu regulile de producție ecologică stabilite în art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și în art. 2-4 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001, sau este importat dintr-o țară terță și se supune aceluiași prevederi;
- c) produsul se obține sau se importă de un operator care este controlat de un organism de inspecție și certificare în conformitate cu prevederile art. 7 și 8 din OUG nr. 34/2000;
- d) prin etichetare se înscriu numele și/sau codul organismului de inspecție și certificare la care operatorul este înscris.

Art. 3. În cazul etichetării sau publicității produselor de origine vegetală și animală procesate, destinate consumului uman, preparate din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală și/sau de origine animală, denumirea sub care se vinde produsul va cuprinde referiri la modul de producție ecologică numai în următoarele condiții:

- a) cel puțin 95% din ingredientele de origine agricolă ale produsului sunt produse sau provin din produse obținute în conformitate cu regulile de producție ecologică stabilite în art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și în art. 2-4 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau sunt importate și se supun aceluiași prevederi;
- b)^[3] toate ingredientele de origine agricolă ale produsului sunt incluse la pct. III din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau au fost autorizate provizoriu de un stat membru;
- c) produsul conține numai substanțele prevăzute la pct. I din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001, ca ingrediente de origine neagricolă;
- d) produsul sau ingredientele sale de origine agricolă, menționate la lit. a), sunt supuse unor tratamente numai cu substanțele prevăzute la pct. II din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001;
- e) produsul sau ingredientele sale nu sunt supuse tratamentelor care implică utilizarea radiațiilor ionizante;
- f) produsul este preparat sau importat de un operator care este controlat de un organism de inspecție și certificare în conformitate cu prevederile art. 7 și 8 din OUG nr. 34/2000;
- g) prin etichetare se înscriu numele și/sau codul organismului de inspecție și certificare care a efectuat ultima inspecție a operatorului;
- h) produsul este obținut fără utilizarea organismelor modificate genetic și/sau a produselor derivate din astfel de organisme;
- i) indicațiile privind modul de producție ecologică trebuie să stabilească în mod clar că se referă la un mod de producție agricolă și trebuie să fie însoțite de o mențiune privind ingredientele de origine agricolă respective, în condițiile în care această mențiune nu este înscrisă în lista ingredientelor.
- j)^[4] ingredientele de origine agricolă menționate la lit. b) se folosesc numai dacă:
 - ingredientele obținute conform regulilor de producție din agricultura ecologică nu sunt produse în cantități suficiente în Uniunea Europeană;

^[1] Lit. a) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 317/2006.

^[2] Lit. b) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 317/2006.

^[3] Lit. b) de la art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 317/2006.

^[4] Lit. j) de la art. 3 a fost introdusă prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 317/2006.

– nu pot fi importate din țări terțe, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 721/2003 pentru aprobarea Regulilor privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice.

Art. 4. Produsele vegetale care fac obiectul etichetării și publicității în conformitate cu prevederile art. 2 sau 3 pot cuprinde referiri la conversia către modul de producție ecologică în următoarele condiții:

a) îndeplinesc toate cerințele menționate la art. 2 sau 3, cu excepția celei referitoare la perioada de conversie specificată la art. 1 din anexa nr. 1 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001;

b) respectă o perioadă de conversie de cel puțin 12 luni înainte de recoltare;

c) indicațiile de pe eticheta produsului sunt inscripționate astfel încât să nu inducă în eroare cumpărătorul asupra acestui produs, față de produsele care îndeplinesc toate cerințele prevăzute la art. 2 sau 3. Aceste indicații se formulează astfel: „produs în conversie către agricultura ecologică” și trebuie să fie prezentate în același format, culoare și stil de caractere cu denumirea sub care se vinde produsul. În această formulare cuvintele „agricultura ecologică” nu vor fi mai evidente decât cuvintele „produs în conversie către”;

d) produsul conține doar un singur ingredient vegetal de origine agricolă;

e) prin etichetare se înscriu numele și/sau codul organismului de inspecție și certificare care a efectuat ultima inspecție a operatorului;

f) produsul este obținut fără utilizarea organismelor modificate genetic și/sau a produselor derivate din astfel de organisme.

Art. 5. Fără a exclude aplicarea prevederilor art. 3, etichetarea și publicitatea produselor de origine vegetală și animală procesate, destinate consumului uman, preparate din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală și/sau de origine animală, cuprind indicații referitoare la modul de producție ecologică numai în următoarele condiții:

a)^[1] cel puțin 70% din ingredientele de origine agricolă sunt obținute sau provin din produse care se conformează regulilor de producție ecologică stabilite în art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și în art. 2-4 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau sunt importate din țări terțe și se supun aceluiași prevederi;

b)^[2] toate celelalte ingrediente de origine agricolă ale produsului sunt prevăzute la pct. III din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau au fost autorizate provizoriu de un stat membru;

c) indicațiile care fac referire la modul de producție ecologică sunt înscrise în lista ingredientelor și se referă numai la ingredientele obținute în conformitate cu regulile de producție ecologică stabilite în art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și în art. 2-4 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau sunt importate și se supun aceluiași prevederi. Acestea sunt prezentate în aceeași culoare, mărime și stil de caractere cu celelalte indicații din lista ingredientelor. De asemenea, aceste indicații trebuie să apară într-o mențiune separată aflată în același câmp vizual cu denumirea sub care se vinde produsul și trebuie să conțină procentul ingredientelor de origine agricolă sau al derivatelor de origine agricolă care au fost obținute în conformitate cu regulile de producție ecologică stabilite în art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și în art. 2-4 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau care sunt importate și se supun aceluiași prevederi. Această mențiune nu va fi mai evidentă, ca format, culoare și stil de caractere, decât denumirea sub care se vinde produsul. Această

^[1] Lit. a) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 5 din Ordinul nr. 317/2006.

^[2] Lit. b) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 6 din Ordinul nr. 317/2006.

mențiune se înscrie astfel: „ ...% din ingredientele agricole au fost obținute în conformitate cu regulile producției ecologice”;

d) produsul conține, ca ingrediente de origine neagrícola, numai substanțele menționate la pct. I din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001;

e) produsul sau ingredientele sale de origine agricolă menționate la lit. a) nu au fost supuse unor tratamente care implică utilizarea de substanțe care nu sunt specificate la pct. II din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001;

f) produsul sau ingredientele sale nu au fost supuse tratamentelor care implică utilizarea radiațiilor ionizante;

g) produsul a fost preparat sau importat de un operator care a fost supus controlului de către un organism de inspecție și certificare în conformitate cu art. 7 și 8 din OUG nr. 34/2000;

h) prin etichetare se înscriu numele și/sau codul organismului de inspecție și certificare la care operatorul este înscris;

i) produsul este obținut fără utilizarea organismelor modificate genetic și/sau a produselor derivate din astfel de organisme.

Art. 6. Listele limitative ale substanțelor și produselor menționate la art. 3 lit. b), c) și d) și art. 5 lit. b), d) și e) sunt stabilite la pct. I, II și III din anexa nr. 3 la normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001.

Art. 7. Un ingredient obținut conform regulilor de producție ecologică stabilite la art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și la art. 3 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 nu poate intra în compoziția unui produs specificat la art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din OUG nr. 34/2000, împreună cu același tip de ingredient care a fost obținut după alte reguli decât cele de producție ecologică.

Art. 8.^[1] (1) Pe eticheta și publicitatea unui produs ecologic se va aplica sigla «ae» specifică produselor ecologice controlate.

(2) Regulile de utilizare a siglei «ae» sunt prevăzute în anexele nr. 1-4 care fac parte integrantă din prezentele reguli.

Anexa nr. 1^[2]

Regulile de utilizare a siglei „ae”

Art. 1. (1) Sigla „ae” este utilizată în scopul certificării-identificării produselor agroalimentare ecologice și garantează că produsele agroalimentare care poartă această siglă îndeplinesc următoarele condiții:

a) provin din agricultura ecologică din România și sunt comercializate în conformitate cu prevederile OUG nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice și a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.092/91; și

b) sunt certificate de un organism de inspecție și certificare acreditat de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.P.D.R.*;

c) provin din import și sunt certificate în România de un organism de inspecție și certificare acreditat de *M.A.P.D.R.*

(2) Reprezentarea grafică și descrierea siglei „ae” de certificare-identificare sunt prezentate în anexa nr. 2 lit. A la reguli.

(3) Sigla „ae” cu scop informativ-publicitar, ale cărei reprezentare grafică și descriere sunt prezentate în anexa nr. 2 lit. B la reguli, are rolul de informare cu privire la agricultura ecologică și produsele agroalimentare ecologice.

^[1] Art. 8 a fost introdus prin art. I pct. 7 din Ordinul nr. 317/2006.

^[2] Anexa 1 a fost introdusă prin art. I pct. 8 din Ordinul nr. 317/2006.

Titularul siglei „ae”

Art. 2. (1) Sigla „ae” este proprietatea exclusivă a M.A.P.D.R., urmând a fi înregistrată de titularul acesteia atât pe plan intern la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, cât și pe plan internațional la Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală sau în alte state și/sau la alte organisme internaționale, ori de câte ori această înregistrare se dovedește necesară pentru protecția mărcii și a drepturilor conferite de aceasta.

(2) M.A.P.D.R. asigură gestiunea siglei „ae”.

(3) Drepturile cu privire la sigla de certificare nu pot fi transmise decât de către titularul siglei. Sigla de certificare nu poate face obiectul unei cesiuni, unui gaj ori unei alte garanții reale și nici al unei executări silite.

Folosirea siglei „ae” în scop de certificare-identificare

Art. 3. (1) Sigla „ae” în scop de certificare-identificare se înscrie/aplică, după caz, pe produs, pe etichetele și ambalajele produselor agroalimentare ecologice, menționate în art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din OUG nr. 34/2000, obținute în România sau, după caz, pe produs, pe etichetele sau ambalajele produselor agroalimentare importate în conformitate cu prevederile cap. II și III din Regulile privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 721/2003.

(2) Dreptul de utilizare a siglei „ae” pe produs, etichetele și ambalajele produselor agroalimentare ecologice îl au producătorii, procesatorii și importatorii înregistrați la M.A.P.D.R. și care sunt supuși controlului unui organism de inspecție și certificare acreditat de M.A.P.D.R.

(3) Sigla „ae” în scop de certificare-identificare se înscrie/aplică pe produs, pe eticheta și ambalajul unui produs agricol, procesat sau neprocesat, sau pe produsele alimentare certificate în agricultura ecologică, doar dacă cel puțin 95% din ingredientele care intră în compoziția produsului sunt obținute și respectă următoarele condiții:

a) produsele de origine vegetală sunt produse și procesate în conformitate cu prevederile art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și ale art. 3 și 4 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau sunt importate în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 721/2003;

b) produsele animaliere și de origine animală sunt produse și procesate în conformitate cu prevederile art. 4 și 5 din OUG nr. 34/2000 și ale art. 3 și 4 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2001 sau sunt importate în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 721/2003.

(4) Produsele agroalimentare ecologice aflate în perioada de conversie nu se inscripționează cu sigla „ae” de certificare-identificare.

Art. 4. (1) Modelul cererii de solicitare a utilizării siglei „ae” în scop de certificare-identificare este prevăzut în anexa nr. 3 la reguli. Cererea se completează în două exemplare și se aprobă de către directorul general al direcției generale în subordinea căreia se află Compartimentul de agricultură ecologică din cadrul M.A.P.D.R.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele documente justificative:

a) fișa de înregistrare a operatorului, aprobată de M.A.P.D.R.;

b) contractul încheiat de producător cu un organism de inspecție și certificare acreditat de M.A.P.D.R.;

c) certificatul de produs ecologic, eliberat de organismul de inspecție și certificare cu care producătorul a încheiat contractul;

d) forma finală a etichetei produselor, conținând și sigla de certificare, lipită pe o foaie format A4.

Folosirea siglei „ae” în scop informativ-publicitar

Art. 5. (1) În scopul promovării conceptului de agricultură ecologică, persoanele fizice sau juridice înscriu sigla „ae” în scop informativ-publicitar pe suporturile de comunicare și informare,

în legătură directă cu activitatea și/sau produsele agroalimentare ecologice menționate în art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din OUG nr. 34/2000.

(2) În acest scop, solicitantul va completa cererea de utilizare a siglei „ae” în scop informativ-publicitar prevăzută în anexa nr. 4 la reguli. Cererea se completează în două exemplare și se aprobă de către directorul general al direcției generale în subordinea căreia se află Compartimentul de agricultură ecologică din cadrul M.A.P.D.R. Cererea va fi însoțită de un proiect definitiv cu o machetă inclusă de utilizare a siglei „ae”.

Art. 6. (1) Utilizarea siglei „ae” în scop de certificare-identificare și/sau în scop informativ-publicitar pe produse, etichete, ambalaje și, respectiv, pe suporturile de comunicare și informare fără aprobarea prealabilă a M.A.P.D.R., solicitată și acordată conform procedurii din prezentul ordin, este strict interzisă.

(2) Orice folosire necorespunzătoare a siglei „ae” îi dă dreptul gestionarului mărcii de a întreprinde, în conformitate cu legislația în vigoare, toate demersurile și acțiunile judiciare necesare având ca scop încetarea folosirii necorespunzătoare și recuperarea eventualelor prejudicii produse ca urmare a acestei folosiri.

Art. 7. M.A.P.D.R., prin compartimentul de specialitate, este responsabil să verifice în fiecare moment dacă folosirea siglei de certificare „ae” pe produsele specificate în cerere este conformă cu prevederile prezentului ordin.

Anexa nr. 2^[1]

A. Harta grafică a siglei „ae” în scop de certificare-identificare

Introducere

1. Materializarea mențiunii de agricultură ecologică prin logotipul „ae” în scop de certificare-identificare permite aducerea imaginii vizuale a unui produs agroalimentar obținut din agricultura ecologică cu toate garanțiile de conformitate cu legislația națională în vigoare privind agricultura ecologică, așa cum este definită în OUG nr. 34/2000. Ea garantează că produsul agricol și ingredientele de origine agricolă ce intră în compoziția unui produs alimentar au fost produse, procesate și condiționate de către un operator supus controlului unui organism de inspecție și certificare acreditat de către M.A.P.D.R.

Câmpul de aplicare

2. Logotipul „ae” în scop de certificare-identificare este proprietatea exclusivă a M.A.P.D.R. și nu poate fi utilizat decât cu respectarea strictă a prezentelor reguli.

Elemente componente ale logotipului „ae”

3. Elementele ce formează acest logotip sunt inseparabile.

El este compus dintr-un cerc alb de fundal, cu contur negru, în centrul căruia este așezată abrevierea „ae” a denumirii „agricultura ecologică”, litera „a” (minuscul) de culoare neagră 100% și litera „e” (minuscul) de culoare verde, pantone 360 C.

Aceste două litere au desenată deasupra lor o frunză stilizată de culoare verde. Toate aceste elemente formează un simbol. Originalitatea acestui simbol este dată de litera „e”, care generează litera „a”, creând astfel o imagine modulară, unitară.

„AGRICULTURA ECOLOGICĂ” este scris cu majuscule, cu caracterul de literă Futura Bold și dispus sus, pe circumferința cercului, central față de axul vertical, având culoarea neagră 100%. Tot pe circumferința cercului alb, în interior, pe axul transversal, sunt desenate două grupuri a câte 15 segmente de raze, poziționate opus, unul în dreapta și celălalt în stânga, de culoare neagră 100%.

Logotipul „ae”, cu scop de certificare-identificare, mai are înscris cuvântul „CERTIFICAT” cu litere majuscule și cu același caracter de literă Futura Bold ca și „AGRICULTURA ECOLOGICĂ”,

[1] Anexa 2 a fost introdusă prin art. I pct. 8 din Ordinul nr. 317/2006.

pe circumferința cercului alb, diametral opus față de înscrisul „AGRICULTURA ECOLOGICĂ”, sub grupul de litere „ae” și de culoare neagră 100% (figura 1).

Logotipul „ae” se tipărește în două culori, negru 100% și verde pantone 360 C, pentru un tipar cu culori speciale, iar pentru un tipar în policromie, în 3 culori, Black = 100% (negru), verde compus din Cyan = 71% și Yellow = 87%.

Dimensiunile logotipului „ae” pe etichetă

4. Logotipul trebuie să fie perfect vizibil și toate mențiunile trebuie să fie lizibile. Diametrul logotipului nu trebuie să fie mai mic de 15 mm (figura 2).

Utilizarea pe suporturile colorate

5. Indiferent de materialul tipărit, logotipul trebuie să conserve aspectul inițial. În cazul unui tipar alb-negru, elementele de culoare neagră rămân negre 100%, iar cele care sunt de culoare verde se transformă în negru 50% (gri) (figura 3).

În cazul în care suportul pe care se tipărește este colorat în masă, el nefiind alb, cercul alb din logotip necesită a 3-a culoare într-un tipar cu culori speciale (alb) și a 4-a culoare într-un tipar policromie (alb) (figura 4).

Amplasarea pe ambalaje

6. Logotipul trebuie să fie ușor reperabil și trebuie să apară o dată pe fața principală și o dată pe fața secundară a ambalajului. În cazul recipientelor de sticlă/plastic logotipul se va aplica pe eticheta principală.

7. Logotipul

fig.1

fig.2

fig.3

fig.4

B. Harta grafică a mărcii de certificare „ae” în scop informativ-publicitar

Introducere

1. Materializarea mențiunii de agricultură ecologică prin logotipul „ae” în scop informativ-publicitar pe suporturile de comunicare contribuie la informarea privind agricultura ecologică.

Câmpul de aplicare

2. Logotipul „ae” în scop informativ-publicitar este proprietatea exclusivă a M.A.P.D.R. și nu poate fi utilizat decât cu respectarea strictă a prezentelor reguli.

Elemente componente ale logotipului „ae”

3. Elementele ce formează acest logotip sunt inseparabile.

El este compus dintr-un cerc alb de fundal, cu contur negru, în centrul căruia este amplasată abrevierea „ae” a denumirii „agricultura ecologică”, litera „a” (minuscul) de culoare neagră 100% și litera „e” (minuscul) de culoare verde, pantone 360 C.

Aceste două litere au desenată deasupra lor o frunză stilizată de culoare verde. Toate aceste elemente formează un simbol. Originalitatea acestui simbol este dată de litera „e”, care generează litera „a”, creând astfel o imagine modulară, unitară.

„AGRICULTURA ECOLOGICĂ” este scris cu majuscule, cu caracterul de literă Futura Bold și dispus pe circumferința cercului, central față de axul vertical, diametral opus „AGRICULTURA”, sus, și „ECOLOGICĂ”, jos, ambele având culoarea neagră 100%. Între aceste două cuvinte, pe circumferința cercului alb, în interior, pe axul transversal, sunt desenate două grupuri a câte 15 segmente de raze, poziționate opus, unul în dreapta și celălalt în stânga, de culoare neagră 100% (figura 1).

Logotipul „ae” se tipărește în două culori, negru 100% și verde pantone 360 C, pentru un tipar cu culori speciale, iar pentru un tipar în policromie, în 3 culori, Black = 100% (negru), verde compus din Cyan = 71% și Yellow = 87%.

Dimensiunile logotipului „ae” pe etichetă

4. Logotipul trebuie să fie perfect vizibil și toate mențiunile trebuie să fie lizibile. Diametrul logotipului nu trebuie să fie mai mic de 15 mm (figura 2).

Utilizarea pe suporturile colorate

5. Indiferent de materialul tipărit, logotipul trebuie să conserve aspectul inițial.

În cazul unui tipar alb-negru, elementele de culoare neagră rămân negre 100%, iar cele care sunt de culoare verde se transformă în negru 50% (gri) (figura 3).

În cazul în care suportul pe care se tipărește este colorat în masă, el nefiind alb, cercul alb din logotip necesită a 3-a culoare într-un tipar cu culori speciale (alb) și a 4-a culoare într-un tipar policromie (alb) (figura 4).

Amplasarea pe suporturile de comunicare

6. Logotipul trebuie să fie ușor reperabil, iar amplasarea sa pe suporturile de comunicare trebuie să permită a se vizualiza numai materialele pentru agricultura ecologică, fără a crea dubii sau confuzii.

7. Logotipul

fig.1

fig.2

fig.3

fig.4

Anexa nr. 3^[1]

Cerere de solicitare a utilizării siglei „ae” de certificare-identificare

Domnul/Doamna/Unitatea , domiciliat/domiciliată/sediul în localitatea , str. nr. , județul , B.I./C.I. seria nr. , eliberat/eliberată la data de , CNP/CUI , telefon , fax , e-mail	
Producător ☐ Procesator ☐ Importator ☐	
În baza documentelor justificative anexate la prezenta cerere, solicit utilizarea siglei „ae” de certificare. Anexez:	
☐ fișa de înregistrare a operatorului, aprobată de M.A.P.D.R.	☐ contractul încheiat de producător cu un organism de inspecție și certificare acreditat de către M.A.P.D.R.
☐ certificatul de produs ecologic, eliberat de organismul de inspecție și certificare cu care producătorul a încheiat contractul	☐ forma finală a etichetei produselor, conținând și sigla de certificare, lipită pe o foaie format A4
Angajament: Mă angajez să respect ansamblul dispozițiilor naționale și comunitare privind producția ecologică, procesarea și etichetarea produselor agroalimentare ecologice și regulile de folosire a siglei de certificare „ae” pentru sectorul de agricultură ecologică pentru produsele specificate mai jos, să accept controalele efectuate de M.A.P.D.R. și să comunic la M.A.P.D.R. toate modificările aduse atât pe etichete, cât și din lista produselor agricole procesate sau neprocesate. Semnătura Data	
Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale De acord ☐ Se respinge ☐ Motivul Numele și prenumele directorului general Semnătura	

Anexa nr. 4^[2]

Cerere de solicitare a utilizării siglei „ae” în scop informativ-publicitar

Domnul/Doamna/Unitatea , domiciliat/domiciliată/sediul în localitatea , str. nr. , județul , B.I./C.I. seria nr. , eliberat/eliberată la data de , CNP/CUI , telefon , fax , e-mail	
Solicit utilizarea siglei „ae” de comunicare.	
Angajament: Mă angajez să respect regulile de folosire a siglei „ae” pentru proiecte de suport de comunicare (va fi atașată macheta la această cerere).	
Semnătura	Data
Suport de comunicare (se va preciza tipul de suport, de exemplu: afiș, catalog, ghid, materiale pentru expoziții etc.)	Modul de difuzare (se vor preciza locul, scopul etc.)
Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale De acord ☐ Se respinge ☐ Motivul Numele și prenumele directorului general Semnătura	

[1] Anexa 3 a fost introdusă prin art. 1 pct. 8 din Ordinul nr. 317/2006.

[2] Anexa 4 a fost introdusă prin art. 1 pct. 8 din Ordinul nr. 317/2006.

5. Ordinul nr. 206/447/86/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea cărnii de pasăre

publicat în
M. Of. nr. 699 din 24 septembrie 2002

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 679/1237/257/2004** privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 206/447/86/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea cărnii de pasăre (M. Of. nr. 966 din 21 octombrie 2004).

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

văzând Referatul de aprobare nr. 168.642 din 9 mai 2002, întocmit de Direcția politici și strategii alimentare din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,
emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la comercializarea cărnii de pasăre, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, respectiv prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării.

Anexă

Norme cu privire la comercializarea cărnii de pasăre

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme se referă la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească carnea de pasăre provenită din producția internă sau din import, pentru a fi comercializată. Carnea poate proveni de la următoarele specii:

- a) găini;
- b) rațe;
- c) găște;
- d) curci;
- e) bibilici.

Art. 2. Agenții economici care comercializează carne de pasăre își desfășoară activitatea numai cu respectarea reglementărilor în vigoare și a prevederilor prezentelor norme.

Capitolul II. Definirea și descrierea produsului

Art. 3. În sensul prezentelor norme, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

1. *carnea de pasăre* – carnea destinată consumului uman, provenită din sacrificarea speciilor de păsări domestice menționate la art. 1, care nu a fost supusă nici unui tratament, exceptând tratamentul de răcire – refrigerare, congelare;

2. *carcasa de pasăre* – întregul corp al unei păsări din speciile menționate la art. 1, după sângerare, deplumare și eviscerare; îndepărtarea inimii, ficatului, plămânilor, pipotei, rinichilor, picioarelor și a capului nu este obligatorie; îndepărtarea gușii este opțională doar în cazul palmipedelor. Carcasele de pasăre provin de la păsări domestice:

a) pui de carne, broiler de curcă, rațe tinere sau boboci, rațe tinere leșești, găște tinere sau pui, bibilici tinere – păsări cu vârful sternului flexibil (nu este osificat);

b) cocoși, găini, păsări adulte: curcani adulți, rațe adulte, rațe leșești, găște adulte, bibilici adulte – păsări cu vârful sternului rigid (osificat);

c) claponi: masculi castrați chirurgical înainte de a atinge maturitatea sexuală;

d) păsări cu carcasa mai mică decât 750 g (fără organe, cap și picioare);

3. *piese tranșate*:

a) jumătăți: jumătățile de carcasă obținute prin tăierea longitudinală în planul alăturat sternului și coloanei vertebrale;

b) sferturi: părțile obținute prin secționarea longitudinală și transversală a carcaselor, având ca rezultat sferturi anterioare și/sau posterioare (cu sau fără glanda uropigenă);

c) sferturi posterioare neseperate: ambele sferturi posterioare unite printr-o porțiune a spatelui, cu sau fără târâță;

d) piept: sternul și coastele sau o parte a acestora, distribuite pe ambele părți, împreună cu musculatura în aderență naturală. Pieptul poate fi întreg sau porționat în jumătăți;

e) pulpă: femurul, tibia și fibula cu musculatura în aderență naturală. Cele două secționări vor fi practicate la nivelul articulațiilor; se admite secționarea mai jos de articulația tibio-tarso-metatarsiană cu maximum 1 cm;

f) pulpă de pui cu o porțiune din spate atașată: greutatea porțiunii atașate, respectiv oasele sacrum, coxal cu musculatura aferentă nu trebuie să depășească 25% din greutatea totală a piesei;

g) pulpa superioară: femurul împreună cu musculatura în aderență naturală. Cele două secționări vor fi practicate la nivelul articulațiilor;

h) pulpa inferioară: tibia și fibula cu musculatura în aderență naturală. Cele două secționări vor fi practicate la nivelul articulațiilor;

i) aripi: humerus, radius și ulna cu musculatura în aderență naturală.

Vârful și oasele carpiene se pot îndepărta. Humerusul sau radiusul și ulna cu musculatura în aderență naturală pot fi prezentate și separat. Cele două secționări vor fi practicate la nivelul articulațiilor;

j) aripi neseperate: aripi în aderență naturală cu o porțiune toracică a cărei greutate nu trebuie să depășească 45% din greutatea totală a piesei;

k) piept dezosat: piept întreg sau porționat în jumătăți, fără os, rezultat din îndepărtarea sternului, claviculei, coastelor și a părții cartilajinoase a sternului;

l) piept dezosat cu osul iadeș: piept dezosat, fără piele, cu clavicula și partea cartilajinoasă a sternului; greutatea claviculei și a cartilajului nu trebuie să depășească 3% din greutatea totală a piesei;

m) tacâm de pasăre: părțile anatomice rezultate după detașarea pulpei cu os și a pieptului cu os, formate din regiunea dorsolombosacrală, aripi, gât, regiunea costală rămasă de la detașarea pieptului;

n) spinări de pasăre: porțiunea anatomică rezultată după detașarea jumătăților posterioare, a aripilor și a pieptului. Cuprinde gâtul, spatele până la regiunea lombară, coastele, stratul muscular, grăsimea și pielea în aderență naturală;

4. *organe de pasăre* – inima (cu sau fără sacul pericardic), pipota (fără cuticulă și fără conținut) și ficatul (fără vezica biliară).

Pipotele și inimile nu trebuie să prezinte grăsime aderentă.

Ficat gras (foie gras) – ficatul de găscă sau de rață provenită din speciile *Cairina moscata* sau prin încrucișarea *Cairina moscata* cu *Anas platyrhynchos*. Ficatul gras provine de la păsări îngrășate și abatorizate după o tehnologie specială. Ficatul trebuie să aibă o culoare uniformă și următoarea greutate:

- a) ficatul de rață – minimum 250 g net;
- b) ficatul de găscă – minimum 400 g net;

5. *alte părți comestibile*:

- a) creste și fuldii provenite de la păsările adulte;
- b) grăsime de pasăre;

6. *carne de pasăre separată mecanic* – pastă cu granulație fină obținută prin separarea mecanică a cărnii de pe oasele carcasei de pasăre, exclusiv pielea gâtului, gheare, capete și organe.

Capitolul III. Clasificarea cărnii de pasăre

Art. 4. (1) Carnea de pasăre, așa cum este definită la art. 3 pct. 2 și 3, se clasifică în funcție de conformație și de aspectul carcaselor sau al părților de carcasă în:

- a) clasa A;
- b) clasa B.

(2) Clasificarea se realizează în funcție de aspectul cărnii, prezența grăsimii și gradul distrugerilor sau al contuziilor.

(3) Carcasele de pasăre și părțile tranșate din carnea de pasăre definite în prezenta normă trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime pentru a fi încadrate în clasele A și B:

- a) să fie intacte din punct de vedere al prezentării;
- b) să fie curate, fără nici un fel de corpuri străine vizibile, mizerie sau sânge;
- c) să nu aibă mirosuri străine;
- d) să nu prezinte pete vizibile de sânge, cu excepția celor mici și șterse;
- e) să nu aibă oase rupte proeminente (fracturi deschise);
- f) să nu prezinte contuzii severe.

În cazul cărnii de pasăre proaspete nu trebuie să existe urme de congelare anterioară.

(4) Pentru a fi incluse în clasa A carcasele și părțile tranșate din carne de pasăre trebuie să îndeplinească în plus următoarele criterii:

a) să aibă o conformație bună și să fie consistente, pieptul să fie bine dezvoltat, lat, lung și cărnos; picioarele să fie, de asemenea, cămoase; la pui, rațe tinere sau pui de rață și curcani trebuie ca pieptul, spatele și pulpele să aibă un strat subțire și uniform de grăsime; la găini, cocoși, rațe și găște tinere se permite existența unui strat de grăsime mai gros; la găște carcasa trebuie să prezinte un strat de grăsime de la moderat la gros;

b) pe piept, picioare, târtiță, încheieturile picioarelor și vârfulle aripilor pot fi prezente câteva pene mici, tulleie (capete ale penelor) și puf; în cazul păsărilor, rațelor, curcanilor și găștelor pentru fiert pot fi prezente câteva pene și în alte părți ale carcasei;

c) se permite existența unor leziuni, contuzii și decolorări, cu condiția ca acestea să fie mici și nesemnificative și să nu fie prezente pe piept sau picioare; vârful aripii poate să lipsească; la vârfulle aripilor se permite o ușoară colorare în roșu;

d) în cazul păsărilor congelate nu trebuie să existe urme de arsuri de la congelare, cu excepția celor care sunt accidentale, mici și nesemnificative și nu sunt prezente pe piept sau picioare; arsura de la congelare, în sensul reducerii calității, este uscarea ireversibilă la nivel local sau zonal a pielii și/sau a cărnii care poate să indice următoarele schimbări:

- în culoarea originală – în cele mai multe cazuri culoarea devine pală; și/sau
- în aromă și miros – lipsă de aromă sau miros de rânced; și/sau
- în consistență – uscată, spongioasă.

Capitolul IV. Carnea de pasăre separată mecanic

Art. 5. (1) Materia primă utilizată la obținerea cărnii de pasăre separată mecanic trebuie să fie obținută și să corespundă cerințelor prevederilor legale în vigoare.

(2) Este interzisă utilizarea drept materie primă, la obținerea cărnii de pasăre separate mecanic, a pielii gâtului, a ghearelor, capului și organelor de pasăre rezultate din abatorizare.

(3) Carnea de pasăre separată mecanic se obține și se utilizează în unități autorizate sanitar veterinar, cu respectarea normelor sanitare și sanitare veterinare în vigoare.

Art. 6. (1) Carnea de pasăre separată mecanic se utilizează numai în fabricația produselor din carne supuse obligatoriu unui tratament termic de minimum +72°C și unui timp de menținere de 20 minute în centrul geometric al produsului sau altei combinații timp/temperatură care să asigure aceeași securitate a produsului.

(2) În cazul în care carnea separată mecanic se obține în unități de abatorizare a păsărilor, timpul maxim dintre obținerea carcasmelor și utilizarea lor la producerea cărnii separate mecanic trebuie să fie de maximum 48 de ore.

(3) În cazul în care carnea de pasăre separată mecanic este produsă și folosită în aceeași unitate, ea se depozitează în spațiu frigorific la -12°C, cu menționarea datei abatorizării și a datei dezosării.

(4) Carnea de pasăre separată mecanic care provine din alte unități decât din cea în care se folosește ca materie primă trebuie să fie ambalată, etichetată și să fie însoțită de documente conform prevederilor legale în vigoare.

Capitolul V. Forme de comercializare a cărnii de pasăre

Art. 7. (1) Carcasele de pasăre se comercializează astfel:

a) carcasmelor eviscerate parțial: carcasmelor de la care nu s-au îndepărtat inima, ficatul, plămânii, pipota, capul sau picioarele. În cazul palmipedelor nu este obligatorie îndepărtarea gușii;

b) carcasmelor eviscerate, cu sau fără organe: carcasmelor care se prezintă cu sau fără organe. Prezența organelor se va menționa pe etichetă în denumirea sub care este vândut produsul.

(2) Produsele enumerate la art. 3 pct. 3 lit. a)-k) pot fi comercializate cu sau fără piele, fiind obligatorie menționarea pe etichetă în denumirea sub care este vândut produsul. Tacâmul de pasăre se poate comercializa cu sau fără aripi, cap, gât și picioare, fiind obligatorie menționarea pe etichetă în denumirea sub care este vândut produsul.

(3) În funcție de starea termică, carnea de pasăre se poate comercializa în una dintre următoarele stări:

- a) refrigerată la maximum +4°C, temperatură determinată în profunzime;
- b) congelată la minimum -12°C, temperatură determinată în profunzime; sau
- c) congelată rapid la minimum -18°C, temperatură determinată în profunzime.

(4) Forma sub care se comercializează carnea de pasăre menționată la alin. (1), (2) și (3) se înscrie pe etichetă în denumirea sub care se vinde produsul, pentru informarea corectă și completă a consumatorului.

(5) După starea termică, carnea de pasăre separată mecanic se prezintă:

- a) refrigerată la maximum +4°C, temperatură determinată în profunzime;
- b) congelată la minimum -12°C, temperatură determinată în profunzime.

Carnea de pasăre separată mecanic se comercializează numai pentru utilizarea în fabricarea produselor din carne tratate termic, fiind interzisă comercializarea ca atare sau în amestec cu alte ingrediente în unitățile de desfacere angro și cu amănuntul. Același regim se aplică și în cazul oferirii cu titlu gratuit a acestor produse de către agenții economici, asociații sau fundații.

(6)^[1] Carcasele de pasăre se comercializează numai preambalate individual, cu excepția carcaselor de pasăre care se livrează pentru consumuri colective și unități de procesare. Pentru acțiuni de vânzări promoționale se acceptă și alte forme de ambalare, în conformitate cu acțiunea de promoție comercială.

(7) Piesele tranșate și alte produse comestibile definite la art. 3 pct. 3, 4 și 5, rezultate din sacrificarea păsărilor, se comercializează în unități de desfacere angro și cu amănuntul numai sub formă preambalată, direct din ambalajul colectiv de desfacere.

Capitolul VI. Condiții tehnice de calitate

Art. 8. 1. Proprietăți organoleptice:

a) Carnea de pasăre

Nr. crt.	Caracteristici	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Carne refrigerată			
1.	Aspect	Carcase sau organe curate, fără resturi de conținut intestinal sau impurități mecanice; suprafață netedă, nelipicioasă	STAS 7031-83 A1:1997 pct. 4
2.	Culoare	Caracteristică speciei	
3.	Consistența musculaturii	Fermă și elastică	
4.	Miros	Caracteristic, fără miros străin	
5.	Bulionul, după fierbere și sedimentare	Curat, transparent, cu nuanță opalescentă, fără flocoane sau sediment, cu grăsime topită la suprafață sub formă de pelicule sau insule, în funcție de starea de înghețare, cu gust și miros plăcut, caracteristic cărnii proaspete de pasăre	
Carne congelată			
1.	Aspect și culoare	La suprafață, culoare cu o nuanță mai închisă, consistență tare, tendoane de culoare albă cu reflexe sidefii, grăsimea de culoare specifică, glazură de gheață curată, transparentă. După decongelare lentă la maximum + 5°C caracteristicile organoleptice sunt asemănătoare cărnii refrigerate; culoarea lichidului rezultat (după decongelare) alb-gălbuie; se admite o nuanță roz-roșiatică a tesutului conjunctiv lax. SE INTERZICE RECONGELAREA CĂRNII DECONGELATE!	STAS 7031-83 A1:1997 pct. 4

^[1] Alin. (6) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Ordinul nr. 679/2004.

b) Carnea de pasăre separată mecanic

Nr. crt.	Caracteristici	Condiții de admisibilitate		Metode de analiză
		Refrigerată	Congelată	
1.	Aspect	Pastă cu granulație fină, fără corpuri străine	Bloc compact acoperit cu cristale fine de gheață; în secțiune aceleași caracteristici ca cea refrigerată	STAS 7031-83 A1:1997 pct. 4
2.	Culoare	De la roz la roz-gălbui		
3.	Consistență	Moale-păstoasă	Tare	
4.	Miros și gust	Caracteristic, fără gust sau miros străin	Caracteristic, fără gust sau miros străin, după decongelare	

2. Proprietăți fizico-chimice:

a) Carnea de pasăre

Nr. crt.	Caracteristici	Condiții de admisibilitate		Metode de analiză
		Refrigerată	Congelată	
1	Reacția pentru hidrogen sulfurat	Negativă	Negativă	STAS 9065/11-75
2.	Reacția Kreis	Negativă	Negativă	STAS 9065/10-75
3.	pH	5,8-6		STAS 9065/8-74
4.	Azot ușor hidrolizabil, NH ₃ /100 g, maxim	25	35	STAS 9065/7-74

b) Carnea de pasăre separată mecanic

Nr. crt.	Caracteristici	Condiții de admisibilitate		Metode de analiză
		Refrigerată	Congelată	
1.	Proteină, minim, %	13,6		STAS 9065/4-81
2.	Substanțe grase, maxim, %	20		STAS 9065/2-73
3.	Umiditate, maxim, %	70		STAS 9065/3-73
4.	Colagen, raportat la proteina totală, maxim, %	20		STAS 9065/13-81
5.	Calciu, maxim, %	1,3		
6.	Reacția Kreis	negativă		STAS 9065/10-75
7.	Reacția pentru hidrogen sulfurat	negativă		STAS 9065/11-75
8.	Azot ușor hidrolizabil, NH ₃ /100 g, maxim	25	35	STAS 9065/7-74

3. Proprietăți microbiologice și toxicologice:

Carnea de pasăre, inclusiv carnea de pasăre separată mecanic, trebuie să se încadreze în parametrii microbiologici și toxicologici (metale grele, reziduuri chimice), în limitele maxime admise stabilite prin legislația sanitară și sanitară veterinară în vigoare.

Art. 9. (1) Verificarea calității cărnii se face prin verificarea loturilor de produs. Lotul va fi format din cantitatea de carne de pasăre provenită de la același furnizor în aceeași zi de fabricație, din același sortiment, din aceeași specie, tip de prelucrare, clasă de calitate, stare termică și care provine de la același producător.

(2) Eșantionul format din produse individuale definite la art. 3 se prelevează, prin sondaj, din fiecare lot ce va fi inspectat în abatoare, ateliere de tranșare și depozite angro și en détail sau, în cazul importului, în momentul efectuării formalităților vamale, astfel:

Nr. crt.	Dimensiunea lotului	Dimensiunea probei	Numărul tolerabil de bucăți necorespunzătoare
1.	100-500	30	5
2.	501-3.200	50	7
3.	>3.200	80	10

(3) La verificarea unui lot de carne de pasăre din clasa A se admite un număr de bucăți necorespunzătoare, conform alin. (2), astfel:

a) prezintă tăieturi neefectuate la îmbinare, pentru pulpe, pulpe superioare, pulpe inferioare sau aripi;

b) prezintă maximum 2% cartilaje (extremitatea flexibilă a sternului), în cazul pieptului dezosat;

c) prezintă deteriorări, contuzii, decolorări ușoare, puțin vizibile sau urme ale arsurilor de la congelare, în cazul pieptului și pulpelor.

(4) La verificarea unui lot de carne de pasăre din clasa B, numărul de bucăți necorespunzătoare admise, conform alin. (2), cu privire la abaterile menționate la alin. (3) lit. a) și b) se dublează.

(5) În cazul în care lotul controlat nu este conform, autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor interzic comercializarea sau importul până la intrarea în legalitate, conform prevederilor prezentelor norme.

Capitolul VII. Ambalare, marcare, etichetare, depozitare, transport și documente

Art. 10. (1) Ambalarea, marcarea și etichetarea se efectuează cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Pe etichetă se va menționa o singură stare termică a cărnii. În cazul comercializării organelor de pasăre, pe etichetă se va menționa felul acestora în denumirea sub care se vinde produsul. Data durabilității minimale pentru produsele congelate și data limită de consum pentru produsele refrigerate se stabilesc de către producător și se înscriu conform normelor în vigoare privind etichetarea alimentelor.

(3) În unitățile de producție, în funcție de starea termică, carnea de pasăre se depozitează la temperatura de maximum +4°C în profunzime pentru carnea de pasăre refrigerată și la temperatura de minimum -12°C în profunzime pentru carnea de pasăre congelată.

(4) Mijloacele pentru transportul cărnii de pasăre trebuie să îndeplinească cerințele legislației în vigoare și să fie autorizate din punct de vedere sanitar veterinar.

(5) Fiecare transport va fi însoțit de certificatul de sănătate publică veterinară eliberat de medicul veterinar oficial care asigură supravegherea unității și de declarația de conformitate eliberată de producător pe propria răspundere în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

6. Ordinul nr. 494/859/138/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la comercializarea cărnii de porc

publicat în
M. Of. nr. 906 din 13 decembrie 2002

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 150.093 din 13 iunie 2002, întocmit de Direcția de industrie alimentară, standarde, mărci și licențe,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la comercializarea cărnii de porc, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, respectiv prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor controla modul de respectare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 3 luni de la data publicării.

Anexă

Norme cu privire la comercializarea cărnii de porc

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme stabilesc condițiile pentru comercializarea cărnii de porc provenite din producția internă sau din import.

Art. 2. (1) Carnea de porc destinată comercializării trebuie să îndeplinească condițiile sanitare veterinare și sanitare conform reglementărilor în vigoare, precum și cerințele din prezentele norme.

(2) Agenții economici pot comercializa carnea de porc numai cu respectarea reglementărilor în vigoare și a prevederilor prezentelor norme.

Capitolul II. Definierea și descrierea produsului

Art. 3. În sensul prezentelor norme, se înțelege prin:

(1) *carne de porc* – carnea destinată consumului uman, rezultată din sacrificarea porcinelor și care nu a suferit nici un tratament în afara celui de conservare prin frig;

(2) *semicarcasa de porc cu sau fără cap* – corpul porcului sacrificat cu emisiune sangvină integral realizată, eviscerat, tăiat în două pe linia mediană a coloanei vertebrale, fără limbă, organe genitale, păr, copite, osânză, rinichi și diafragmă, cu plaga de sângerare curățată;

(3) *carne de purcel* – carnea provenită de la purceii în greutate de până la 30 kg în viu; carne de purcel de lapte - carnea provenită de la purceii în greutate de până la 15 kg în viu, cu conformația specifică categoriei de vârstă;

(4) *elemente de tranșare* – porțiunile provenite din tranșarea semicarcaselor de porc prelucrate prin opărire sau jupuire. Se prezintă în mai multe variante:

a) mușchiuleț; spată cu rasol și ceafă; antricot cu cotlet; pulpă cu rasol - jambon; piept cu fleică; sau

b) mușchiuleț; spată cu rasol; garf (ceafă + antricot + cotlet); pulpă cu rasol (jambon); piept cu fleică.

Elementele anatomice componente corespund descrierii și condițiilor de calitate de mai jos:

1. *mușchiuleț* – marele, micul psoas și iliacul situat sub vertebrele dorsolombare;

2. *spată cu rasol și ceafă* – musculatura și vertebrele din regiunea cervicală, inclusiv atlasul și musculatura care îmbracă osul scapulum (lopățica) și osul humerus; este delimitată anterior de tăietura capului și posterior de linia care trece prin dreptul vertebrei a 5-a în direcție perpendiculară și paralelă cu coasta; piesa include rasolul anterior;

3. *antricot cu cotlet* – mușchiul din regiunea dorsală și lombară cu întregul suport osos, fiind delimitat anterior de a 5-a vertebră dorsală și posterior de ultima vertebră lombară (inclusiv). În partea inferioară este delimitată de secțiunea ce trece între treimea superioară și medie a coastelor și linia de separare a mușchiului de fleică;

4. *pulpă cu rasol (jambon)* – musculatura și suportul osos din regiunea bazinului, osul sacrum, 2 vertebre codale, femurul, rotula și rasolul din spate;

5. *spată cu rasol* – musculatura care îmbracă osul scapulum (lopățica) și osul humerus. Limita din spate a tăieturii trece în dreptul vertebrei a 5-a în direcția perpendiculară și paralelă cu coastele. Se detașează prin tăietură sub lopățică și deasupra coastelor, trecând prin mușchiul care leagă spata de antricot și piept; cuprinde și rasolul din față;

6. *garf* – musculatura cu suportul osos (vertebre) din regiunea cervicală, dorsală și lombară, delimitându-se anterior de tăietura capului (atlas), iar posterior de prima vertebră sacrală (exclusiv). În partea inferioară este delimitată de secțiunea care trece între treimea superioară și medie a coastelor pe toată lungimea garfului;

7. *piept cu fleică* – musculatura și grăsimea intermusculară cu suportul osos al pieptului (stern) și cele două treimi inferioare ale coastelor și musculatura abdominală (fleica) care continuă marginea posterioară a coastelor până la delimitarea de pulpă (posterior) și de cotlet (superior);

8. *pistolet* – porțiunile anatomice rămase după detașarea mușchiulețului, pieptului cu fleică și a rasoalelor anterior și posterior de la semicarcasă;

(5) *piese tranșate*:

1. *mușchiuleț fasonat* – marele, micul psoas și iliacul situat sub vertebrele dorsolombare. Se curăță de grăsimea aderentă;

2. *cotlet cu os* – mușchiul din regiunea lombară, cu suportul osos, cu sau fără slănină, cu sau fără șoricul de acoperire, delimitat anterior de ultima vertebră dorsală (ultima coastă) și posterior de prima vertebră sacrală (exclusiv), iar inferior de linia de separare a mușchiului de fleică;

3. *cotlet fără os* – porțiunea terminală a mușchiului dorsal din regiunea lombară (între ultima vertebră dorsală și prima sacrală). Se dezosează, se degresează, se îndepărtează excesul de grăsime de la suprafață și se fasonază lateral pe marginea inferioară a mușchiului;

4. *cotlet parțial dezosat* – cotletul cu os fără șira spinării (corpul vertebrelor și apofizele spinoase), cu coastele secționare la maximum 2 cm de la marginea inferioară a mușchiului dorsal;

5. *antricot cu os* – mușchiul din regiunea dorsală cu întregul suport osos (treimea superioară a coastelor, inclusiv vertebrele toracice cu apofize), delimitat anterior de prima vertebră dorsală (inclusiv), posterior de ultima vertebră dorsală (inclusiv), iar inferior de secțiunea care trece între treimea superioară și medie a coastelor. Se prezintă cu sau fără slănină, cu sau fără șoricul de acoperire;

6. *antricot fără os* – mușchiul din regiunea dorsală, bine fasonat. Se admite la suprafață prezența unei pelicule fasonate de slănină de până la 0,3 cm. Prezintă extremitățile drepte și este bine fasonat, fără tăieturi în masa musculară, franjuri sau resturi de oase;

7. *antricot parțial dezosat* – antricotul cu os fără șira spinării (corpul vertebrelor și apofizele spinoase), cu coastele secționare la maximum 2 cm de la marginea inferioară a mușchiului dorsal;

8. *ceafă cu os* – musculatura din regiunea cervicală, cu suportul osos, delimitată anterior de tăietura capului (inclusiv prima vertebră atlas), iar posterior de prima vertebră dorsală (exclusiv). Se prezintă cu sau fără șoricul de acoperire;

9. *ceafă fără os* – mușchiul cefei dezosat, degresat, bine fasonat. Se admite la suprafață prezența unui strat intermitent de 0,5 cm slănină, cu evidențierea flaxului (fascia de acoperire) rămas pe mușchi. Prezintă extremitățile drepte și este bine fasonat, fără tăieturi în masa musculară, franjuri sau resturi de oase;

10. *pulpă cu os* – musculatura și suportul osos din regiunea bazinului (ilium, ischium și pubis), oasele sacrum, două vertebre codale, femurul și rotula. Este delimitată anterior de ultima vertebră lombară (exclusiv), la linia de separare de fleică, iar posterior de articulația femurotibiorotuliană (ce separă pulpa de rasolul din spate). Se prezintă cu sau fără slănină, șoricul de acoperire; se prezintă și fără suportul osos din regiunea sacrală; pulpa cu os fără slănină se prezintă fără oasele codale și se admite la suprafață un strat discontinuu de 0,5 cm de slănină;

11. *pulpă fără os* – provine din prelucrarea pulpei cu os descrise la pct. 10, la care se îndepărtează oasele, grăsimea moale, flaxurile și formațiunile vasculare de pe suprafețele prelucrate;

12. *spată cu os* – musculatura care îmbracă osul scapulum (lopățica) și osul humerus cu sau fără slănină și șorici. Limita din spate a tăieturii trece în dreptul vertebrei a 5-a în direcția perpendiculară și paralelă cu coastele. Se detașează prin tăietură sub lopățică și deasupra coastelor, trecând prin mușchiul care leagă spata de antricot și piept. Limita de jos trece prin articulația humeroradiocubitală (cotul care o separă de rasol);

13. *spată fără os* – provine din prelucrarea spetei cu os descrise la pct. 12, la care se îndepărtează oasele, grăsimea moale, flaxurile și formațiunile vasculare de pe suprafețele prelucrate;

14. *piept* – musculatura și grăsimea intermusculară cu suportul osos (sternul și cele două treimi inferioare ale coastelor). Pieptul este delimitat superior de antricotul cu os, secționarea făcându-se în linie dreaptă, iar posterior de linia de separare de fleică. Se prezintă cu sau fără os, slănină și șorici;

15. *fleică* – musculatura abdominală delimitată anterior de piept printr-o tăietură care urmărește marginea posterioară a coastelor, posterior de pulpă, iar superior de cotlet. Se prezintă acoperită cu slănină, cu sau fără șorici;

16. *rasol din față (ciolan)* – osul radial, ulnar și primul rând de oase carpiene cu musculatură și slănină de acoperire, fiind delimitat în partea superioară de articulația humeroradioulnară,

iar în partea inferioară de articulația carpiană. Se prezintă cu sau fără șorici, fără păr, franjuri sau impurități;

17. *rasol din spate (ciolan)* – oasele tibia, peroneu și primul rând de oase tarsiene, cu musculatură și slănină de acoperire, fiind delimitat în partea superioară de articulația grasetului, iar în partea inferioară de articulația jaretului. Separarea rasolului de pulpă se face printr-o secțiune perpendiculară pe articulația femurotibiorotuliană, urmând linia descendentă ce separă mușchii gastrocnemieni (mușchi situați în continuarea pulpei și care rămân la pulpă) de restul mușchilor care acoperă oasele tibia și peroneul. Se prezintă cu sau fără șorici, fără păr, franjuri sau impurități;

18. *slănină tare* – slămina de gușă, precum și slămina de acoperire a musculaturii dorsale, rezultate din degresarea carcaselor cu sau fără șorici. Se prezintă în bucăți întregi, de forme aproximativ regulate, care să nu prezinte păr, cheaguri de sânge, resturi de oase;

19. *slănină moale* – slămina rezultată din zona abdominală sau din fasonarea pieselor anatomice și a carcaselor de porc. Se prezintă în bucăți mici, fără șorici, păr, cheaguri de sânge, resturi de oase etc.;

20. *carne de porc lucru (carne pentru gătit)* – carnea provenită din tranșarea, dezosarea, alegerea și fasonarea tuturor porțiunilor anatomice prelucrate în diverse scopuri. Carnea de porc lucru poate proveni și din alegerea cărnii de pe căpățânile de porc, de la grăsimile crude cu inserție de carne și din dezosarea și fasonarea spetei. Carnea se prezintă în bucăți de maximum 200 g, fără flaxuri, cheaguri de sânge, contuzii, resturi de oase, corpuri străine, resturi de șorici;

21. *oase garf* – oasele șirei spinării de la porc, cu sau fără treimea superioară a coastelor, cu musculatura inter-costală și dintre apofizele spinoase și transversale, provenite după înlăturarea slăninii de acoperire și a musculaturii din zona respectivă. Se admit coada și sternul;

22. *coaste* – coastele fără carne și slănină, rezultate în urma tranșării și dezosării regiunii toracice, legate între ele prin musculatura intercostală și țesut conjunctiv;

23. *șoricul de porc* – stratul dermic care acoperă suprafața externă a slăninei;

24. *oase cu valoare* – oasele rezultate din dezosarea pulpei, ciolanului, apofizelor spinoase etc.;

25. *picioare de porc* – se obțin prin detașarea de rasol la nivelul articulației carpometacarpene și tarsometatarsiene, rămânând acoperite cu șorici; fără păr și unghii;

26. *căpățâni de porc* – se obțin detașându-se printr-o incizie făcută la locul de unire a cutiei craniene cu prima vertebră cervicală (atlas). Se prezintă despicate în jumătăți, fără creier, ochi, slung și limbă cu gușă sau fără gușă, cu sau fără urechi, bine curățate de păr;

(6) *carne de porc separată mecanic* – pasta cu granulație fină obținută prin separarea mecanică a cărnii de pe oasele carcasei de porc, exclusiv cea de pe oasele capului, extremitățile membrelor sub articulația carpiană și tarsiană și de pe vertebrele coccigiene.

Capitolul III. Clasificarea carcaselor de porc

Art. 4. (1) Carcasele de porc se clasifică pe baza determinării procentului de țesut muscular.

(2) Pe baza acestui criteriu carcasele se încadrează în următoarea grilă de clasificare:

Clasa	Procent de țesut muscular din greutatea carcasei
S	peste 60
E	55-60
U	50-55
R	45-50
O	40-45
P	sub 40

(3) Excepție de la încadrarea în clase fac carcasele provenite din sacrificarea scroafelor și viilor cu greutatea peste 120 kg în viu și a porcilor cu greutatea sub 60 kg în viu.

(4) Normele tehnice de aplicare a sistemului de clasificare se elaborează de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor până la data de 31 decembrie 2004.

Capitolul IV. Carnea de porc separată mecanic

Art. 5. (1) Materia primă utilizată la obținerea cărnii de porc separate mecanic trebuie să fie obținută și să corespundă prevederilor legale în vigoare.

(2) Este interzisă utilizarea drept materie primă a cărnii de pe oasele capului, extremitățile membrelor sub articulația carpiană și tarsiană și de pe vertebrele coccigiene, rezultată după tranșarea carcaselor și a porțiunilor anatomice de porc.

(3) Carnea de porc separată mecanic se obține și se utilizează în unități autorizate sanitar-veterinar, cu respectarea normelor sanitare și sanitare veterinare în vigoare.

Art. 6. (1) Carnea de porc separată mecanic se utilizează numai în fabricația produselor din carne supuse obligatoriu tratamentului termic la minimum +72°C, cu timp de menținere de 20 de minute în centrul geometric al produsului, sau altei combinații timp/temperatură care să asigure aceeași securitate a produsului.

(2) În cazul în care carnea separată mecanic se obține în unități de abatorizare a porcilor, timpul maxim între obținerea materiei prime și utilizarea ei pentru fabricarea cărnii separate mecanic trebuie să fie de maximum 48 de ore.

(3) Carnea separată mecanic se depozitează în spațiu frigorific la -18°C, cu menționarea datei abatorizării și a datei dezosării.

(4) Carnea de porc separată mecanic, care provine din alte unități decât cea în care se folosește ca materie primă, trebuie să fie ambalată, etichetată și însoțită de documente conform prevederilor legale în vigoare.

Capitolul V. Forme de comercializare a cărnii de porc

Art. 7. (1) Carcasele de porc sunt comercializate sub formă de semicarcase în următoarele tipuri:

- a) semicarcasă de porc opărit, cu cap și picioare;
- b) semicarcase de porc opărit, fără cap și picior anterior;
- c) semicarcasă de porc opărit, fără cap și picioare;
- d) semicarcase de porc jupuit, fără cap și picioare;
- e) semicarcase de porc degresate, fără cap și picioare, cu stratul de slănină de acoperire îndepărtat de pe întreaga suprafață a carcasei, admitându-se o grosime medie de 0,5 cm de slănină în strat discontinuu.

(2) Porțiunile decupate și piesele tranșate se comercializează în variantele prezentate la art. 3 alin. (4) și (5).

– Se comercializează și combinații de piese tranșate, cu păstrarea integrității anatomice a acestora.

– Piesele tranșate de porc se comercializează sub formă preambalată sau nepreambalată, degresate sau cu slănină, cu os sau fără os.

– Comercializarea mușchietului către consumatorul final se face doar sub formă degresată. În cazul comercializării pieselor tranșate cu os proporția acestuia va fi de maximum 20%.

– La comercializarea cărnii de porc lucru, furnizorul declară și garantează conținutul de grăsime. Carnea de porc lucru destinată consumatorului final va avea conținutul de grăsime de maximum 35%.

(3) Denumirea sub care se comercializează carnea de porc prevăzută la art. 3 se completează, după caz, cu expresiile „degresată”, „dezosată” și se înscrie conform reglementărilor în vigoare pe eticheta produsului, pentru informarea corectă și completă a consumatorului.

(4) În funcție de starea termică carnea de porc se comercializează:

a) refrigerată – la maximum +4°C, determinată la os pentru semicarcase și în profunzime pentru celelalte forme de prezentare;

b) congelată – la minimum -18°C, determinată la os pentru semicarcase și în profunzime pentru celelalte forme de prezentare.

Capitolul VI. Condiții tehnice de calitate

Art. 8. (1) Proprietăți organoleptice

a) Carnea de porc

Starea termică	Refrigerată	Congelată	După decongelare
Aspectul	La suprafață, peliculă uscată; în secțiune ușor umedă; tendoane lucioase, elastice și tari, suprafețe articulare lucioase; lichidul sinovial limpede; țesutul conjunctiv alb-sidefiu și elastic; la atingerea cu degetul, senzație de rece, fără a se lipi	Bloc compact, acoperit uneori cu un strat subțire de cristale fine	Suprafața cărnii umedă; poate prezenta o peliculă uscată; în secțiune: netedă și umedă; la apăsarea cu degetul exprimă relativ ușor suc opalescent; țesut conjunctiv fără luciu
Culoarea	La suprafață peliculă de culoare roz până la roșu; în secțiune culoare caracteristică porțiunii anatomice	Caracteristica porțiunii anatomice	La suprafață, culoare de la roz până la roșu închis; țesutul conjunctiv și grăsimea interfasciculară de culoare roșiatică; sucul de carne opalescent, de culoare roșiatică
Consistența	Fermă și elastică, atât la suprafață, cât și în secțiune; prin apăsare cu degetul revine la forma inițială; prin presare exprimă greu suc limpede	Tare; prin lovire cu obiecte tari dă un sunet clar	Elasticitate micșorată; urmele formate prin apăsare cu degetul revin greu și incomplet
Mirosul	Plăcut, caracteristic	Fără miros	Plăcut, caracteristic
Caracteristicile slăninii	Grăsimea de culoare albă, albă-roz; moale; la frecare, senzație de unsuros	Consistență tare; aspect mat; culoare caracteristică	Consistență ușor micșorată; culoarea grăsimii interfasciculare cu nuanță roșiatică
Caracteristicile măduvei oaselor	Umple în întregime canalul medular al oaselor; culoarea variabilă cu vârsta animalului, de la roz-gălbui la galben-cenușiu; elastică pe secțiune, cu aspect lucios	-	Ușor dezlipită de pereții canalului medular al oaselor; consistență micșorată; culoare cu nuanță roșiatică
Caracteristicile bulionului	Limpede, aromat; la suprafață apar steluțe sau insule de grăsime, cu miros și gust plăcute	-	Ușor turbure; aromă mai puțin exprimată decât la carnea refrigerată

b) Carnea de porc separată mecanic

Caracteristici	Condiții de admisibilitate	
	Refrigerată	Congelată
Starea termică		
Aspectul	Pastă cu granulație fină, fără fragmente de oase și corpuri străine	Bloc compact acoperit cu cristale fine de gheață; în secțiune aceleași caracteristici ca la starea refrigerată
Culoarea	De la roz spre roșiatică	
Consistența	Moale, păstoasă	Tare
Mirosul	Caracteristic, fără miros străin	

Verificarea proprietăților organoleptice se realizează conform STAS 7586-75.

(2) *Proprietăți fizico-chimice*

a) Carnea de porc

Caracteristici	Condiții de admisibilitate		Metode de analiză
	Starea termică a cărnii		
	Refrigerată	Congelată	
Azot ușor hidrolizabil, NHa/100 g, maxim	35	35	STAS 9065/7-74
PH	5,6-6,2		STAS 9065/8-74
Reacția pentru hidrogen sulfurat	Negativă		STAS 9065/11-75
Reacția Kreis	Negativă		STAS 9065/10-75
Reacția pentru identificarea amoniacului (metoda cu reacția Nessler)	Negativă		STAS 9065/7-74

b) Carnea de porc separată mecanic

Caracteristici	Condiții de admisibilitate		Metode de analiză
	Refrigerată	Congelată	
Proteină, %, minim	14		STAS 9065/4-81
Substanțe grase, %, maxim	25		STAS 9065/2-73
Umiditate, % maxim	65		STAS 9065/3-73
Colagen, % raportat la proteina totală	15		STAS 9065/13-81
Reacția Kreis	Negativă		STAS 9065/10-75
Reacția pentru hidrogen sulfurat	Negativă		STAS 9065/11-75

(3) *Proprietăți microbiologice și toxicologice*

Carnea de porc, inclusiv carnea de porc separată mecanic, trebuie să se încadreze în parametrii microbiologici și toxicologici (metale grele, reziduuri chimice), în limitele maxim admise stabilite prin legislația sanitară și sanitară veterinară în vigoare.

Art. 9. (1) Verificarea calității cărnii se face prin verificarea loturilor de produs. Lotul va fi format din cantitatea de carne de porc provenită de la același furnizor, în aceeași zi de fabricație, din același sortiment, din aceeași specie, același tip de prelucrare, din aceeași stare termică și care provine de la același producător.

(2) Verificarea calității produselor se efectuează de către fiecare producător pentru certificarea calității.

Capitolul VII. Ambalare, marcare, etichetare, depozitare, transport și documente

Art. 10. (1) Ambalarea, marcarea și etichetarea se efectuează cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Pe etichetă se va menționa o singură stare termică a cărnii. Data durabilității minimale pentru produsele congelate și data limită de consum pentru produsele refrigerate se stabilesc de către producător și se înscriu conform normelor în vigoare privind etichetarea alimentelor.

(3) În unitățile de producție, în funcție de starea termică, carnea de porc se depozitează la temperatura de maximum +4°C, determinată la os pentru semicarcase refrigerate și în profunzime pentru celelalte forme de prezentare refrigerate, și la temperatura de minimum -18°C, determinată la os pentru semicarcase congelate și în profunzime pentru celelalte forme de prezentare congelate.

(4) Mijloacele pentru transportul cărnii de porc trebuie să îndeplinească cerințele legislației în vigoare și să fie autorizate sanitar veterinar.

(5) Fiecare transport va fi însoțit de certificatul de sănătate publică veterinară eliberat de medicul veterinar oficial care asigură supravegherea unității.

7. Ordinul nr. 333/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea cărnii separate mecanic

publicat în
M. Of. nr. 808 din 7 noiembrie 2002

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 655/2002** privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 333/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea cărnii separate mecanic (M. Of. nr. 1 din 6 ianuarie 2003).

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 157.020 din 28 iunie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma sanitară veterinară privind producerea, comercializarea și utilizarea cărnii separate mecanic, prevăzută în anexă.

Art. 2. Producerea, comercializarea, inclusiv importul, și utilizarea cărnii separate mecanic de la speciile bovine, ovine, caprine și pește sunt interzise.

Art. 3. (1) Producerea, comercializarea și utilizarea cărnii separate mecanic de pasăre sau de porc se efectuează cu respectarea prevederilor prezentului ordin.

(2)^[1] Fiecare transport de carne de porc separată mecanic, provenit din import, va fi însoțit de certificatul de sănătate conform modelului stabilit pentru importul de carne proaspătă de porc, iar în cazul cărnii de pasăre separate mecanic, de un certificat de sănătate conform modelului stabilit pentru importul de carne proaspătă de pasăre.

Art. 4. Comercializarea, inclusiv importul, produselor din carne tratate termic, care conțin carne separată mecanic, este permisă numai dacă pe eticheta produsului este înscrisă mențiunea „conține carne separată mecanic”.

Art. 5. Agenția Națională Sanitară Veterinară, Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. (1) Organele abilitate vor controla modul de ducere la îndeplinire a prezentului ordin.

(2) Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 7. Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8.^[2] *Abrogat.*

^[1] Alin. (2) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Ordinul nr. 655/2002.

^[2] Art. 8 a fost abrogat prin art. 1 pct. 3 din Ordinul nr. 655/2002.

Normă sanitară veterinară privind producerea, comercializarea și utilizarea cărnii separate mecanic

Capitolul I. Prevederi generale

Art. 1. Prezenta normă sanitară veterinară stabilește condițiile sanitare veterinare de producere, comercializare și utilizare a cărnii separate mecanic, precum și condițiile de igienă pe care trebuie să le îndeplinească unitățile care produc această carne.

Art. 2. În sensul prezentei norme sanitare veterinare, prin următorii termeni se înțelege:

a) *carne* – toate părțile proprii consumului uman obținute de la animalele domestice din speciile bovine, porcine, ovine, caprine și solipede, precum și de la păsări;

b) *carne proaspătă* – carnea care nu a fost supusă altui tratament decât cel prin frig pentru a-i asigura conservabilitatea;

c) *carne separată mecanic* – carnea obținută prin separarea mecanică de pe oase, exclusiv cea de pe oasele capului și extremitățile membrelor sub articulația carpiană și tarsiană, iar în cazul porcinelor, și de pe vertebrele coccigiene;

d) *carne de pasăre separată mecanic* – pastă cu granulație fină obținută prin separarea mecanică a cărnii de pe oasele carcasei de pasăre, exclusiv pielea gâtului, gheare, capete și organe;

e) *lot* – cantitatea de produs cu aceeași origine, aceeași dată de fabricație și produsă în condiții tehnologice asemănătoare;

f) *autoritate veterinară centrală* – autoritatea veterinară centrală reprezentată prin Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor;

g) *autoritate veterinară competentă* – autoritatea veterinară centrală, autoritatea veterinară județeană și a municipiului București, reprezentată prin direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București, precum și autoritatea veterinară locală reprezentată prin circumscripția sanitară veterinară pentru controlul alimentelor și circumscripția sanitară veterinară zonală, cu atribuții în domeniul supravegherii și controlului sanitar veterinar.

Art. 3. Carnea separată mecanic se produce numai din carne provenită de la specia porcine și de la păsări.

Capitolul II. Condiții pentru autorizarea unităților

Art. 4. (1) Unitățile care produc carne separată mecanic trebuie să respecte următoarele condiții:

a) spațiu frigorific pentru depozitare, destinat materiei prime, care să asigure o temperatură cuprinsă între 0°C-3°C;

b) spațiu pentru producție, bine delimitat, destinat producerii și preambalării cărnii separate mecanic;

c) spații pentru congelare;

d) spații pentru depozitarea produsului finit congelat, care să permită menținerea acestuia la temperatura de -18°C;

e) spațiu-tampon pentru depozitarea produsului finit refrigerat, care să asigure o temperatură de 0°C-2°C;

f) spațiu pentru ambalare;

g) spațiu destinat stocării materialelor de ambalare;

- h) spațiu destinat spălării ustensilelor, utilajelor mobile și recipientelor;
- i) rampă de livrare, cu sistem de închidere etanșă care să asigure în interior temperaturi de refrigerare;
- j) spațiu pentru depozitarea deșeurilor;
- k) spațiu (sector) pentru păstrarea materialelor folosite la întreținere.

(2) Spațiile menționate la alin. (1) lit. c), d), e), f), h), i), j) și k) pot fi eventual comune cu spațiile unei alte unități autorizate pentru producerea cărnii proaspete, cărnii proaspete de pasăre sau a produselor din carne tratate termic, pentru care unitatea de preparare a cărnii separate mecanic este considerată o anexă.

Art. 5. Spațiile pentru obținerea, manipularea și stocarea cărnii, precum și zonele și culoarele prin care este transportată carnea proaspătă trebuie să fie dotate cu:

- a) pavimente impermeabile, necorodabile, ușor de curățat și dezinfectat, cu o pantă de înclinare care să permită scurgerea apei spre gurile de canalizare prevăzute cu grătar necorodabil, sifon de pardoseală cu clopot pentru a preveni difuzarea mirosurilor neplăcute și refluxarea apelor uzate, cu excepția spațiilor de congelare;
- b) pereți cu suprafață netedă, rezistentă și impermeabilă, tencuielile placate cu materiale ușor lavabile și curate, până la o înălțime de cel puțin 2 m sau cel puțin până la înălțimea de depozitare. Linia de îmbinare a pereților cu pardoseala trebuie să fie rotunjită sau să aibă un finisaj asemănător;
- c) uși confecționate din/sau acoperite în totalitate cu material rezistent necorodabil, neted și impermeabil;
- d) materiale de izolare neputrescibile și inodore;
- e) ventilație suficientă și un dispozitiv eficient de evacuare a aburului;
- f) iluminare adecvată, naturală sau artificială, care să nu modifice culorile;
- g) plafoane rezistente, impermeabile, necorodabile, lavabile și de culoare deschisă; suprafața interioară a acoperișului trebuie să îndeplinească aceleași condiții.

Art. 6. (1) Unitățile care produc carne separată mecanic trebuie să dețină un număr suficient de instalații pentru spălarea și dezinfectarea mâinilor și pentru curățarea ustensilelor cu apă caldă, cât mai aproape posibil de punctele de lucru. Spălătoarele nu vor fi acționate manual.

(2) Pentru spălarea mâinilor instalațiile trebuie să fie prevăzute cu apă curentă caldă și rece sau cu apă premixată la temperatura necesară, substanțe pentru spălare și dezinfecție, mijloace igienice de uscare a mâinilor, cu excepția sistemelor pe bază de aer cald.

(3) Dispozitivele destinate dezinfectării ustensilelor trebuie să fie prevăzute cu apă caldă la o temperatură de minimum 82° C.

(4) Unitățile care produc carne separată mecanic trebuie să dispună de dispozitive adecvate care să asigure protecția contra dăunătorilor.

Art. 7. (1) Echipamentele și ustensilele de lucru trebuie să fie ușor de spălat și dezinfectat, să fie confecționate din materiale rezistente la coroziune, care să nu modifice aspectul și calitățile cărnii. Suprafețele de contact cu carnea sau susceptibile de a intra în contact cu carnea, inclusiv îmbinările și sudurile acestora, trebuie să fie netede.

(2) Ustensilele și echipamentele destinate manipulării cărnii și depozitării recipientelor utilizate pentru carne trebuie să fie rezistente la coroziune și să satisfacă cerințele de igienă. Carnea sau recipientele în care aceasta este depozitată nu trebuie să vină în contact direct cu pardoseala sau cu pereții.

(3) Operațiunile de încărcare/descărcare trebuie să se efectueze în spații de recepție corespunzător construite și amenajate, confecționate din material adecvat pentru manipularea igienică, care să permită o bună protecție a cărnii și menținerea acesteia la temperaturile prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară.

(4) Carnea improprie consumului uman se colectează și se depozitează separat, după cum urmează:

a) în recipiente speciale, etanșe, confecționate din materiale necorodabile, prevăzute cu capac și sistem de închidere care să împiedice accesul persoanelor neautorizate; această carne trebuie să fie evacuată și distrusă la sfârșitul fiecărei zile de lucru; sau

b) într-un spațiu închis, special destinat, în cazul în care această carne nu este evacuată la sfârșitul fiecărei zile de lucru. În spațiile de depozitare vor fi asigurate temperaturi de refrigerare.

(5) Materialele de ambalare trebuie să fie depozitate în mod igienic, într-un spațiu special amenajat.

Art. 8. Instalațiile frigorifice trebuie să asigure temperatura cărnii, conform prezentei norme sanitare veterinare. Acestea trebuie să fie dotate cu un sistem de scurgere care să permită evacuarea apei de condens, astfel încât să se evite contaminarea cărnii.

Art. 9. (1) Unitatea care produce carne separată mecanic trebuie să utilizeze apă potabilă sub presiune, în cantitate suficientă, și să dispună de o instalație care să furnizeze apa caldă necesară.

(2) Utilizarea apei potabile este obligatorie pentru toate operațiunile; în mod excepțional se admite folosirea apei nepotabile pentru producerea aburului, stingerea incendiilor și răcirea echipamentelor frigorifice.

(3) Conductele instalate în acest scop nu trebuie să permită utilizarea acestei ape în alte scopuri și să prezinte vreun risc de contaminare a cărnii proaspete.

(4) Conductele de apă nepotabilă trebuie să fie diferențiate de cele utilizate pentru apa potabilă.

Art. 10. Unitatea care produce carne separată mecanic trebuie să dispună de instalații și de amenajări care să asigure efectuarea inspecției în orice moment și într-o manieră eficientă.

Art. 11. (1) Personalului trebuie să i se asigure vestiar cu pereți și pavimente netede, impermeabile și lavabile, spălătoare, dușuri și cabine de toaletă prevăzute cu chiuvete cu apă caldă. Linia de îmbinare a pereților cu pardoseala trebuie să fie rotunjită sau să aibă un finisaj asemănător.

(2) Cabinele de toaletă nu vor avea ieșire directă în spațiile de lucru.

(3) Spălătoarele trebuie să asigure apă curentă caldă și rece sau apă premixată, materiale pentru curățarea și dezinfectia mâinilor și mijloace igienice pentru uscarea mâinilor.

(4) Spălătoarele pentru mâini trebuie să fie în număr suficient și amplasate în apropierea cabinelor de toaletă.

(5) Este interzisă acționarea manuală a spălătoarelor pentru mâini.

Art. 12. Pentru controlul temperaturii în spațiile supuse unei temperaturi dirijate, trebuie asigurate termometre sau teletermometre dispuse în punctul cel mai îndepărtat al sursei de frig.

Capitolul III. Igiena personalului, spațiilor și utilajelor

Art. 13. (1) Personalul trebuie să respecte normele igiene, iar spațiile și utilajele trebuie să fie în permanență curate.

(2) Personalul care manipulează carnea vrac sau ambalată ori care lucrează în locuri sau zone în care această carne este manipulată, ambalată ori transportată trebuie să poarte bonete care să acopere în totalitate părul, încălțăminte ușor de spălat și curățat, salopete de lucru de culoare deschisă sau alte echipamente de protecție.

(3) Echipamentul de protecție trebuie schimbat ori de câte ori este necesar și obligatoriu la începutul zilei de lucru.

(4) Măinile vor fi spălate și dezinfectate de mai multe ori în cursul aceleiași zile de lucru, precum și după fiecare repriză de lucru sau după fiecare utilizare a cabinei de toaletă.

(5) Este interzis fumatul în spațiile de producție, precum și în alte zone și culoare de tranzit al cărnii proaspete.

(6) Personalul care vine în contact cu produsul finit neprotejat de un ambalaj trebuie să poarte mănuși care se vor schimba ori de câte ori este necesar și o mască buco-nazală.

Art. 14. (1) Materialele și ustensilele utilizate pentru manipularea și prelucrarea cărnii trebuie să fie menținute în stare bună de întreținere și curățenie. Ele trebuie să fie curățate și dezinfectate de mai multe ori în cursul aceleiași zile de lucru, precum și la sfârșitul operațiunilor zilnice și înainte de a fi reutilizate, dacă au fost murdărite.

(2) Detergenții, substanțele dezinfectante sau similare trebuie să fie folosite astfel încât echipamentul, ustensilele și carnea proaspătă să nu fie afectate.

(3) Utilizarea acestora trebuie să fie urmată de o clătire cu apă potabilă.

(4) Produsele de curățat care se întrebuițează trebuie să fie aprobate pentru utilizare în industria alimentară.

Art. 15. (1) Deșeurile lichide și solide trebuie să fie evacuate cu ajutorul unui dispozitiv care să corespundă criteriilor igienice.

(2) Este interzisă răspândirea rumegușului sau a altor materiale asemănătoare pe pavimente, în spațiile de lucru sau de depozitare a cărnii.

Art. 16. Spațiile, ustensilele și materialele nu pot fi utilizate în alte scopuri decât la prepararea cărnii separate mecanic, cu excepția cazurilor în care ele sunt curățate și dezinfectate înainte de a fi refolosite.

Capitolul IV. Igiena manipulării cărnii

Art. 17. (1) Materia primă trebuie să provină din unități autorizate sanitar veterinar.

(2) Este interzisă utilizarea materiilor prime congelate.

Art. 18. (1) În cazul în care materia primă provine din alte unități autorizate, la recepția în unitățile de producere a cărnii separate mecanic aceasta se depozitează imediat în spații adecvate care asigură temperatura de 0°C - +3°C.

(2) În afara certificatului sanitar veterinar, materia primă trebuie să fie însoțită de un document care să precizeze:

- a) data sacrificării animalelor de la care este obținută materia primă;
- b) data tranșării când a fost obținută materia primă;
- c) numărul de autorizare al unității de origine;
- d) numărul de autorizare al unității de destinație;
- e) mențiunea „Destinată producerii de carne separată mecanic”.

(3) Materia primă trebuie să fie transportată în condiții de igienă la temperatura de 0°C-+3°C.

(4) În cazul în care materia primă este produsă în cadrul unității care produce carne separată mecanic, ea trebuie să fie depozitată într-un spațiu frigorific.

(5) Materia primă trebuie să fie identificată prin data tăierii animalelor și prin data tranșării.

Art. 19. (1) Intervalul maxim admis între obținerea materiei prime și utilizarea ei pentru fabricarea cărnii separate mecanic este de 48 de ore.

(2) Managerul unității de producere a cărnii separate mecanic trebuie să pună în aplicare un sistem de trasabilitate care să permită asigurarea respectării intervalului de timp în care carnea poate fi utilizată.

Art. 20. (1) În spațiile de lucru trebuie menținută o temperatură de maximum +8°C pe durata producerii cărnii separate mecanic.

(2) Temperatura materiei prime nu trebuie să depășească +7°C.

Art. 21. Carnea separată mecanic trebuie ambalată, etichetată, congelată și menținută la o temperatură de minimum -18°C de la producere și până la utilizarea în fabricația produselor din carne tratate termic.

Art. 22. (1) Carnea separată mecanic trebuie să fie ambalată imediat după producere.

(2) Fiecare lot de carne separată mecanic, ambalat, trebuie să poarte o etichetă cu următoarele mențiuni:

- a) denumirea și adresa unității producătoare;
- b) greutatea și natura cărnii separate mecanic: „carne separată mecanic de (specia)”;
- c) termenul de valabilitate;
- d) data congelării;
- e) numărul lotului;
- f) marca de sănătate a unității producătoare;
- g) lângă marca de sănătate, mențiunea: „destinată unei unități autorizate pentru fabricarea produselor din carne tratate termic”.

Art. 23. (1)^[1] Carnea separată mecanic este destinată numai prelucrării în produse din carne tratate termic în unități autorizate sanitar veterinar, care dispun de echipamente tehnice dotate cu aparatură pentru înregistrarea grafică a temperaturii și duratei tratamentului termic aplicat și care pot face dovada realizării acestor operațiuni prin termograme pentru fiecare sortiment de produs fabricat.

(2) Este interzisă comercializarea cărnii separate mecanic ca atare sau în amestec cu alte adaosuri către consumatorul final.

Art. 24. Carnea separată mecanic, produsă în condițiile prezentei norme sanitare veterinare, se utilizează la fabricarea produselor din carne tratate termic și intră în compoziția acestora numai ca ingredient, cu obligativitatea declarării pe eticheta produsului.

Art. 25. Carnea separată mecanic, introdusă în fabricația produselor din carne tratate termic, poate fi utilizată fără a fi congelată, cu condiția să fie introdusă în fabricație în următoarele 4 ore de la producere, cu respectarea temperaturii cărnii de +7°C la ieșirea din separator.

Art. 26. (1) Managerul unității care produce carne separată mecanic este obligat să efectueze autocontroale constante, bazate pe următoarele principii:

- a) identificarea punctelor critice din propria unitate, în funcție de procedeele utilizate;
- b) punerea în aplicare a metodelor corective de supraveghere și control al acestora;
- c) prelevarea de probe pentru analiza într-un laborator autorizat în scopul verificării eficienței operațiunilor de spălare și dezinfecție și pentru verificarea respectării prevederilor prezentei norme sanitare veterinare;
- d) rezultatele controalelor și analizelor se păstrează o perioadă de cel puțin 2 ani.

(2) Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București verifică programul de autocontrol și rezultatele acestuia și dispune măsurile legale.

Art. 27. (1) Autoritatea veterinară competentă trebuie să asigure că fiecare lot de produse satisface criteriile microbiologice stabilite în anexa nr. 1.

(2) Producătorul trebuie să facă, la rândul său, examene microbiologice periodice pe fiecare lot de produs finit.

(3) Periodicitatea examenelor este fixată în funcție de natura și cantitatea de carne separată mecanic produsă.

^[1] Alin. (1) al art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin l pct. 4 din Ordinul nr. 655/2002.

(4) Rezultatele acestor examene se păstrează la dispoziția autorității veterinare competente o perioadă de 2 ani.

Art. 28. (1) Managerul unității trebuie să aplice un program de formare a personalului care să permită acestuia să se conformeze condițiilor de producție igienică, adaptată structurii de producție, dacă personalul respectiv nu dispune deja de o calificare suficientă, certificată prin diplomă.

(2) Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București verifică elaborarea și aplicarea acestui program.

Art. 29. Managerul unității trebuie să înregistreze zilnic și să pună la dispoziție autorității veterinare județene și a municipiului București următoarele informații despre:

1. Materiile prime recepționate:

- a) originea (denumirea și adresa unității, numărul autorizației sanitare veterinare);
- b) identificarea lotului;
- c) greutatea.

2. Produsele finite livrate:

- a) identificarea lotului;
- b) greutatea;
- c) destinația (denumirea și adresa unității, numărul autorizației sanitare veterinare).

Art. 30. (1) Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București autorizează numai unitățile care îndeplinesc condițiile din prezenta normă sanitară veterinară pentru producerea cărnii separate mecanic.

(2) Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București întocmesc lista cuprinzând unitățile autorizate sanitar veterinar pentru producerea de carne separată mecanic, cu precizarea speciei.

(3) Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București transmit autorității veterinare centrale lista unităților autorizate sanitar veterinar pentru producerea de carne separată mecanic, în vederea publicării acesteia.

Art. 31. (1) Unitățile autorizate pentru fabricarea produselor din carne în a căror compoziție intră carne separată mecanic trebuie să informeze în prealabil autoritatea veterinară județeană și a municipiului București cu privire la unitatea de origine a acesteia.

(2) Unitățile autorizate pentru fabricarea produselor din carne tratate termic în a căror compoziție intră carne separată mecanic trebuie să informeze autoritatea veterinară județeană și a municipiului București de fiecare dată când se adresează unui nou furnizor.

Anexa nr. 1^[1]. Abrogată.

Anexa nr. 2^[2]. Abrogată.

[1] Anexa nr. 1 a fost abrogată prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 655/2002.

[2] Anexa nr. 2 a fost abrogată prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 655/2002.

8. Ordinul nr. 510/944/147/2002 pentru aprobarea Normelor de comercializare a peștelui și a altor viețuitoare acvatice

publicat în
M. Of. nr. 125 din 26 februarie 2003

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele de comercializare a peștelui și a altor viețuitoare acvatice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, respectiv prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării.

ANEXĂ

Norme de comercializare a peștelui și a altor viețuitoare acvatice

Art. 1. În sensul prezentului ordin următorii termeni se definesc după cum urmează:

- a) *comercializare* – prima punere în vânzare în vederea consumului uman;
- b) *lot* – o anumită cantitate de produse pescuite din aceeași specie, care face obiectul aceluiași tratament și provine din același loc de pescuit sau de pe aceeași navă;
- c) *loc de pescuit* – locul unde se realizează capturile sau ferma (bazinul) de proveniență;
- d) *prezentare* – forma sub care produsele provenite din pescuitul de captură sau acvacultură sunt comercializate: întreg, eviscerat, decapitat etc.;
- e) *parazit vizibil* – un parazit sau un grup de paraziți care pot fi distinși clar după dimensiune, culoare și textură pe țesutul peștelui și care pot fi observați fără aparate optice.

Art. 2. Normele de comercializare se referă la:

- a) categorii de proveniență:
– pescuit comercial în bazine piscicole naturale;

- acvacultură;
- b) categorii de prospețime;
- c) categorii de calibraj.

Art. 3. Loturile de pește și alte viețuitoare acvatice vor fi clasificate în funcție de proveniența acestora conform art. 2 lit. a).

Art. 4. Proveniența va fi înscrisă cu litere lizibile și de neșters, cu înălțimea minimă de 2 cm, pe etichetele aplicate pe loturi, astfel:

- a) PESCUIT;
- b) ACVACULTURĂ.

Art. 5. (1) Categoriile de prospețime se determină pentru fiecare lot în funcție de gradul de prospețime și de caracteristicile complementare.

(2) Gradul de prospețime este definit ca mijloc de barem de cotare specifică, indicat pe tipuri de produse conform anexei nr. 1.

Art. 6. Pe baza baremurilor prevăzute în anexa nr. 1 produsele sunt clasificate în loturi corespunzând uneia dintre următoarele categorii de prospețime:

- a) extra, A sau B pentru pește, selacieni, cefalopode și langustine;
- b) extra sau A pentru creveți;
- c) E pentru langustine și raci vii.

Art. 7. Fiecare lot trebuie să fie omogen din punct de vedere al stării de prospețime, cu excepția loturilor de volum mic, care pot să nu fie omogene, acestea fiind clasificate în categoria de prospețime de bază.

Art. 8. Categoria de prospețime trebuie să fie înscrisă cu caractere lizibile, cu o înălțime minimă de 5 cm, pe etichetele aplicate pe loturi.

Art. 9. Loturile de pești, selacieni, cefalopode și langustine clasificate în categoria B de prospețime vor fi excluse de la acordarea ajutoarelor financiare de produs.

Art. 10. Peștii, selacienii, cefalopodele și langustinele clasificate în categoria extra de prospețime trebuie să fie lipsiți de semne de presiune sau de jupuire, de pete sau decolorare.

Art. 11. Peștii, selacienii, cefalopodele și langustinele clasificați în categoria A de prospețime trebuie să fie lipsiți de semne de presiune sau de jupuire, de pete sau decolorare, fiind admisă o proporție minimă de 5% din greutatea unui lot, exemplare care prezintă semne de presiune sau decojiri superficiale.

Art. 12. Peștii, selacienii, cefalopodele și langustinele sunt clasificați în categoria B de prospețime dacă maximum 30% din greutatea lotului o reprezintă exemplare cu semne de presiune sau de jupuire. Nu sunt admise pete sau decolorare.

Art. 13. Calibrajul produselor se face în funcție de greutatea acestora, de numărul de exemplare pe unitatea de greutate sau de lungimea totală a acestora.

Art. 14. Speciile la care se aplică normele de comercializare trebuie să respecte talia minimă biologică prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 15. (1) Loturile sunt clasificate în categorii de calibrare după baremul prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Fiecare lot trebuie să fie omogen din punct de vedere al calibraului produselor. Un lot de volum mic poate să nu fie omogen, în acest caz lotul fiind clasificat după talia cea mai mică pe care o conține.

(3) Categoria de calibrare și modul de prezentare trebuie să fie înscrise cu caractere lizibile și de neșters, cu o înălțime de minimum 5 cm, pe eticheta aplicată pe lot.

Art. 16. Produsele care provin din țări terțe se comercializează prin prezentare în ambalaje care conțin indicații clare și vizibile, astfel:

- țara de origine – imprimată cu caractere latine cu o înălțime minimă de 2 cm;
- numele științific și denumirea comercială în limba română ale produsului;
- modul de prezentare;
- proveniența produsului – pescuit sau acvacultură;
- categoria de prospețime și categoria de calbraj;
- greutatea netă a produselor conținute în ambalaje;
- data clasificării și data expediției;
- numele și adresa expeditorului.

Anexa nr. 1

Baremuri de cotare a prospețimii

A. Pești albi*

	CRITERII			
	CATEGORII DE PROSPETIME			NEADMIS
	EXTRA	A	B	
Piele	Pigmentare vie și iridescență sau opalescență, fără decolorare	Pigmentare vie fără strălucire	Pigmentare întunecoasă spre întunecat	Pigmentare întunecoasă
Mucus cutanat	Apos, transparent	Ușor turbure	Lăptos	Gri galben, opac
Ochi	Convexe (bombată), pupila neagră, corneea transparentă	Convexi și ușor înfundați; pupila neagră întunecată; corneea ușor opalescentă plat, corneea opalescentă, pupila opacă	Plat; corneea opalescentă; pupila opacă	Concav în centru; pupila gri, corneea lăptoasă
Branhii	Culoare vie, fără mucus	Puțin colorate; mucus transparent	Brun/gri se decolorează; mucus opac și gros	Gălbui, mucus lăptos
Peritoneu (pește eviscerat)	Neted și lucios; strălucitor; dificil de detașat de carne	Puțin întunecat; poate fi detașat de carne	Pestriț, se detașează ușor de carne	Nu este lipicios
Mirosul branhiilor și al cavității abdominale	De alge marine sau de ulei proaspăt, miros de pământ	Absența mirosului de alge marine sau miros neutru	Fermentat, ușor acru	Acru
Carne	Textură tare și elastică, suprafața netedă și lucioasă	Fără elasticitate	Ușor flască, fără elasticitate, suprafața ceroasă și întunecată	Flască, solzii se desprind ușor de piele, suprafața foarte plisată

B. Pești albaștri**

	CRITERII			
	CATEGORII DE PROSPETEȚIME			NEADMIS
	EXTRA	A	B	
Piele	Pigmentare vie, culoare vie, strălucitoare și iridescentă; diferență între suprafața dorsală și ventrală	Pierdere de strălucire; mici diferențe între suprafața dorsală și ventrală	Întunecată, fără strălucire; puțin pliată	Pigmentare întunecoasă, pielea se detașează de carne
Mucus cutanat	Apos, transparent	Ușor turbure	Lăptos	Gri gălbui, mucus opac
Consistența cărnii	Foarte tare, rigidă	Destul de rigidă, tare	Puțin moale	Moale, fleșcăită
Opercule	Argintii	Argintii, ușoare tente de roșu sau brun	Brune cu întinderi sanguine	Gălbui
Ochii	Conveși, bombați cu pupile bleu negru strălucitori	Conveși, cornee ușor opalescentă	Plat, pupilă voalată, vase sanguine în jurul ochilor	Concav în centru, pupilă, cornee lăptoasă
Branhii	Roșu purpuriu uniform, fără mucus	Culoare puțin vie, ușor pală la margini, mucus transparent	Îngroșate, decolorate, mucus opac	Gălbui, mucus lăptos
Mirosul branhiilor	De alge marine proaspete	Absența mirosului de alge, miros neutru	Sulfuros, ranced.	Putred

C. Selacieni***

	CRITERII			
	CATEGORII DE PROSPETEȚIME			NEADMIS
	EXTRA	A	B	
Ochi	Conveși, foarte strălucitori, pupile mici	Conveși și ușor înfundati, pierdere de strălucire, pupile ovale	Plate	Concave gălbui
Aspect	În rigor mortis sau parțial în rigor, prezintă un pic de mucus clar pe piele	Stadiul rigor depășit, absența mucusului pe piele și particular în gură și în deschiderile branhiiale	Un pic de mucus în gură și în deschiderile branhiiale, maxilare ușor aplatizate	Cantități mari de mucus în gură și în deschiderile branhiiale
Mirosul	De alge marine	Absența mirosului sau un ușor miros de neproaspăt, însă fără amoniac	Miros ușor amoniacal, acru	Miros amoniacal acru

Criterii specifice sau suplimentare pentru calcan:

	CRITERII			
	CATEGORII DE PROSPETEȚIME			NEADMIS
	EXTRA	A	B	
Piele	Pigmentare vie iridescentă și strălucitoare, mucus apos	Pigmentare vie; mucus apos	Pigmentare decolorată și întunecată, mucus opac	Decolorare, piele pliată, mucus gros
Textura pielii	Fermă și elastică	Fermă	Moale	Fleșcăită

Aspect	Bordura aripioarelor translucidă	Aripioare rigide	Moale	Moale și fleșcăit
Burta	Albă și strălucitoare, se reflectă mov în jurul aripioarelor	Alb și strălucitor cu pete roșii în jurul aripioarelor	Alb și întunecat, cu numeroase pete roșii sau galbene	Galben spre verzui, pete roșii chiar în carne

D. Cefalopode****

	CRITERII		
	CATEGORII DE PROSPETİME		
	EXTRA	A	B
PIELE	Pigmentație vie, piele aderentă la carne	Pigmentație întunecată, piele aderentă la carne	Decolorată, se detașează ușor de carne
CARNE	Foarte închisă, alb sidefiu	Închisă, alb cretos	Ușor moale; alb roz sau ușor galben
TENTACULE	Rezistență la extragere	Rezistență la extragere	Se extrage foarte ușor
MIROS	Proaspăt de alge marine	Slab sau lipsă	Miros de cerneală

E. Crustacee

1) Creveți

	CRITERII	
	Categoriile de prospețime	
	EXTRA	A
Caracteristici minime	– Suprafața carapacei: umedă și strălucitoare; – În cazul transvazării, creveții nu trebuie lipiți unul cu altul; – Carne fără miros străin; – Să nu existe nisip, mucus și alte materii străine.	– Aceleași din categoria EXTRA
Aspecte: a) Creveți înzestrați cu carapace;	– Culoare roză roșie cu mici pete albe; partea pectorală a carapacei în principal este clară; – Tare dar nu scorțos	– Roșu-roziu ușor decolorat la bleu-roșu cu pete albe; partea pectorală a carapacei trebuie să fie de culoare clară spre gri;
b) creveți de apă adâncă	– Culoare roză uniformă	– Roz cu posibilitatea de înnegrire la cap
Starea cărnii în timpul și după decorticare	– Se decortică cu ușurință cu pierderi de carne inevitabile – Tare dar nu scorțos	– Se decortică fără ușurință cu pierderi slabe de carne – Puțin tare, ușor scorțos
Fragmente	– Sunt admise fragmente rare	– Se admit slabe cantități de fragmente de creveți
Mirosul	– Miros proaspăt de alge marine; miros ușor dulceag	– Acidulat; absența mirosului de alge marine

2) Languste

	CRITERII		
	Categoriile de prospețime		
	EXTRA	A	B
Carapace	Culoare roz pal sau roz spre oranj roșu	Culoare roz pal sau roz spre roșu oranj; fără pete negre	
Urechi și branhii	Urechi negru strălucitor; branhii de culoare roz	Branhii spre gri	Branhii de culoare gri întunecat sau colorare pe suprafața dorsală a carapacei

Miros	Miros ușor caracteristic crustaceelor	Pierdere de miros caracteristic crustaceelor. Fără miros amoniacal	Miros ușor acru
Carne	Carne translucidă de culoare bleu spre alb	Carne nestrălucitoare dar nedecolorată	Carne opacă și aspect palid

* Pește alb: Eglefin, cod, cod negru, polac, sebastă, mihalț de mare, merlan, brama, tipar de mare, rândunică de mare, chefai, cambula din speciile *Platichthys flesus* și *Pleuronectes flesus*, limada, speciile de pești de apă dulce.

** Pește albastru: Grmon, ton obez, ton roșu, putasu, hering, sardină, scrumbie, stavrid, hamsie.

*** Selaciforme: Rechin, vatos.

**** Cefalopode: Sepie, calmar, caracatiță.

Anexa nr. 2

Categoriile de calibraj

Specii marine			
Specia	Categoria	kg/exemplar	Număr de exemplare/kg
Hering (<i>Clupea harengus</i>)	1	0,25 și peste	4 sau mai puțini
	2	0,125-0,25	5-8
	3	0,085-0,125	9-11
	4	0,05-0,085	12-20
	5	0,031-0,085	21-32
Sardină (<i>Sardina pilchardus</i>)	1	0,067 și peste	15 sau mai puțini
	2	0,042-0,067	16-24
	3	0,028-0,042	25-35
	4	0,015-0,028	36-67
Mediterraneană	–	0,011-0,028	36-91
Rechin pătat (<i>Scyliorhinus spp.</i>)	1	2,2 și peste	
	2	1-2,2	
	3	0,5-1	
Rechin – câine de mare (<i>Squalis acanthias</i>)	1	2,2 și peste	
	2	1-2,2	
	3	0,5-1	
Sebasta (<i>Sebastes spp.</i>)	1	2 și peste	
	2	0,6-2	
	3	0,35-0,6	
Cod de Atlantic (<i>Gadus morhua</i>)	1	7 și peste	
	2	4-7	
	3	2-4	
	4	1-2	
	5	0,3-1	
Cod negru (<i>Pollachius virens</i>)	1	5 și peste	
	2	3-5	
	3	1,5-3	
	4	0,3-1,5	
Eglefin (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	1	1 și peste	
	2	0,57-1	
	3	0,37-0,57	
	4	0,17-0,37	

Merlan (Merlangius merlangus)	1	0,5 și peste	
	2	0,35-0,5	
	3	0,25-0,35	
	4	0,11-0,25	
Mihaiț de mare (Molva spp.)	1	5 și peste	
	2	3-5	
	3	1,2-3	
Putasu (Micromesistius poutassou)	1		7 sau mai puțin
	2		8-14
	3		15-25
	4		26-30
Tipar de mare – Conger (Conger conger)	1	7 și peste	
	2	5-7	
	3	0,5-5	
Rândunică de mare (Trigla spp.)	1	1 și peste	
	2	0,4-1	
	3	0,2-0,4	
	4	0,06-0,2	
Stavrid (Trachurus spp.)	1	0,6 și peste	
	2	0,4-0,6	
	3	0,2-0,4	
	4	0,08-0,2	
	5	0,02-0,08	
Chefal (Mugil spp.)	1	1 și peste	
	2	0,5-1	
	3	0,2-0,5	
	4	0,01-0,2	
Cambula (Platichthys flesus)	1	Peste 0,3	
	2	0,2-0,3	
Limba de mare (Solea spp.)	1	0,5 și peste	
	2	0,33-0,5	
	3	0,25-0,33	
	4	0,17-0,25	
	5	0,12-0,17	
Pește teacă (Lepidopus caudatus)	1	3 și peste	
	2	2-3	
	3	1-2	
	4	0,5-1	
Sepie (Sepia officinalis)	1	0,5 și peste	
	2	0,3-0,5	
	3	0,1-0,3	
Langustină (Nephrops norvegicus)	1		20 și mai puțini
	2		21-30
	3		31-40
	4		Peste 40
Cozi de langustine	1		60 și mai puține
	2		61-120
	3		121-180
	4		Peste 180

Macrou de Atlantic (Scomber scombrus)	1	0,5 și peste	50 sau mai puțini ¹⁾
	2	0,2-0,5	51-125
	3	0,1-0,2	126-250
Macrou spaniol (Scomber japonicus)	1	0,5 și peste	
	2	0,25-0,5	
	3	0,14-0,25	
	4	0,05-0,14	
Hamsie (Engraulis spp.)	1	0,033 și peste	30 sau mai puțini
	2	0,020-0,033	31-50
	3	0,012-0,020	51-83
	4	0,008-0,012	84-125
Cambula (Pleuronectes platesa)	1	0,6 și peste	
	2	0,4-0,6	
	3	0,3-0,4	
	4	0,15-0,3	
Merluciu (Merlucius merlucius)	1	2,5 și peste	
	2	1,2-2,5	
	3	0,6-1,2	
	4	0,28-0,6	
	5	0,2-0,28	
Mediterranean		0,15-0,28	
Brama (Brama spp.)	1	0,8 și peste	
	2	0,2-0,8	
Pește undițar (Lophinus spp.) Decapitat	1	4 și peste	
	2	2-4	
	3	1-2	
	4	0,5-1	
	5	0,2-0,5	
Limadă (Limada limada)	1	0,25 și peste	
	2	0,13-0,25	
Ton alb (Thunnus alalunga)	1	4 și peste	
	2	1,5-4	
Ton roșu (Thunnus thynnus)	1	70 și peste	
	2	50-70	
	3	25-50	
	4	10-25	
	5	6,4-10	
Ton obez (Thunnus obesus)	1	10 și peste	
	2	3,2-10	
Polac (Pollachius pollachius)	1	5 și peste	
	2	3-5	
	3	1,5-3	
	4	0,3-1,5	
Crevete cenușiu (Crangon crangon)	1	6,8 mm și peste ²⁾	
	2	6,5 mm și peste	
Creveti (Pandalus borealis) proaspeți sau refrigerați	1		250 și mai puțini
	O singură mărime		

Creveti (Pandalus borealis) fierți în apă sau aburi	1		160 și mai puțini
			161-250
Crab comun (Cancer pagurus)	1	16 cm și peste ³⁾	
	2	13-16	

¹⁾ Număr de pești/25 kg

²⁾ Lățimea cochiliei

³⁾ Lățimea cochiliei la diametrul maxim

Specii indigene de apă dulce			
Specia	Categoria	kg/exemplar	Număr de exemplare/kg
Crap (Cyprinus carpio)	1	2 și peste	
	2	1-2	
	3	0,25-1	
Cosaș (Ctenopharyngodon idella)	1	2 și peste	
	2	1-2	
	3	0,25-1	
Novac (Aristichthys nobilis)	1	2 și peste	
	2	1-2	
	3	0,25-1	
Sânger (Hypophthalmichthys molitrix)	1	2 și peste	
	2	1-2	
	3	0,25-1	
Păstrăv de munte (Salmo trutta)	1	0,25 și peste	
	2	0,1-0,25	
Scoicar (Molopharyngodon piceus)	1	2 și peste	
	2	1-2	
	3	0,25-1	
Somn (Silurus glanis)	1	10 și peste	
	2	3-10	
	3	1-3	
	4	0,15-1	
Știucă (Esox lucius)	1	1 și peste	
	2	0,1-1	

Notă: celelalte specii de apă dulce care nu sunt menționate sunt cuprinse într-o singură categorie dimensiunea minimă fiind cea stabilită de Legea nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura.

9. H.G. nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor

publicată în
M. Of. nr. 296 din 5 aprilie 2004

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 6 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. Pentru aplicarea prezentei hotărâri termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

a) *ouă* – ouăle de găină, în coajă, adecvate consumului uman direct sau folosite în industria alimentară, cu excepția ouălor sparte, incubate și preparate;

b) *ouă industriale* – ouăle de găină, în coajă, altele decât cele specificate la alin. (1), inclusiv ouăle sparte și ouăle limpezi incubate, cu excepția ouălor preparate;

c) *ouă de incubație* – ouăle destinate producției de pui conform normelor specificate în regulile privind ouăle de incubație;

d) *ouă sparte* – ouăle care prezintă spărturi ale cojii și membranelor, cu expunerea conținutului lor;

e) *ouă crăpate* – ouăle cu coaja crăpată, dar cu membranele intacte;

f) *ouă incubate* – ouăle din momentul în care sunt introduse în incubator;

g) *comercializare* – deținerea sau expunerea spre vânzare, oferirea spre vânzare, vânzarea, livrarea sau orice altă formă de comercializare;

h) *colector* – orice persoană autorizată de autoritățile competente să colecteze ouă de la producător pentru livrare:

– la un centru de ambalare;

– pe o piață care vinde exclusiv angroșiștilor ale căror unități sunt aprobate ca centre de ambalare;

– în industrie;

i) *centru de ambalare* – unitate autorizată de autoritatea competentă să clasifice ouăle pe categorii în funcție de calitate și greutate și să le asigure ambalarea;

j) *lot* – ouăle de la unul și același centru de ambalare, situate într-un singur loc, ambalate sau neambalate, cu una și aceeași dată de ambalare sau durată de valabilitate, care fac parte din aceleași categorii de calitate și greutate;

k) *ambalaje mari* – pachete, cutii deschise sau containere care conțin peste 36 de ouă;

l) *ambalaje mici* – pachete sau învelitori, dar nu cofraje neacoperite, care conțin 36 de ouă sau mai puțin;

m) *vânzări neambalate* – oferta pentru vânzarea cu amănuntul a ouălor, altele decât cele în ambalaje mari sau mici;

n) *autoritate competentă* – Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, la nivel național, și direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală, la nivel județean.

Art. 2. (1) Pe teritoriul României comercializarea ouălor se face cu respectarea dispozițiilor prezentei hotărâri.

(2) Dispozițiile privind clasificarea și marcarea ouălor nu se aplică în următoarele situații:

a) dacă sunt transportate direct de la locul de producție la un centru de ambalare sau la o piață care vinde exclusiv angroșiștilor care au centre de ambalare autorizate conform art. 5;

b) dacă sunt produse și livrate pentru procesare la întreprinderile din industria alimentară autorizate în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă, precum și la cele din industria nealimentară.

(3) Pentru ouăle care provin din producție proprie, care nu sunt ambalate conform art. 10, 11 și 12 și nu sunt clasificate după categoriile de calitate sau greutate stabilite prin prezenta hotărâre, prevederile prezentei hotărâri nu se aplică în cazul ouălor vândute de producător direct consumatorului pentru uz personal, la ferma acestuia, într-o piață publică locală, cu excepția piețelor de licitație, sau prin vânzare directă.

Art. 3. Comercializarea către consumatori a ouălor definite la art. 1 nu se va face prin combinare cu ouă de alte tipuri.

Art. 4. (1) Fără a prejudicia prevederile art. 2, producătorii nu pot livra:

a) ouă altor persoane fizice sau juridice în afara colectorilor, centrelor de ambalare, piețelor, în sensul art. 2 alin. (2) lit. a), a industriei alimentare și industriei nealimentare;

b) ouă industriale, în afară de ouăle incubate, altor persoane în afara centrelor de ambalare sau a industriei, cu excepția industriei alimentare;

c) ouă incubate altora decât unităților de prelucrare sau industriei, cu excepția industriei alimentare.

(2) Ouăle sparte accidental în centrele de ambalare pot fi livrate doar pentru prelucrare industrială, cu excepția industriei alimentare.

Art. 5. (1) În afara cazurilor menționate la art. 8, numai centrele de ambalare pot clasifica ouăle în funcție de calitate și greutate.

(2) Centrele de ambalare vor păstra o evidență la zi a furnizorilor.

(3) În baza criteriilor prevăzute la art. 22 alin. (3) și a normelor metodologice de aplicare a prezentei hotărâri, autoritățile competente acordă autorizații pentru clasificarea ouălor și alocă un număr de identificare fiecărei unități sau producător, la cererea acestora, ale căror incinte și dotări tehnice sunt adecvate clasificării ouălor în funcție de calitate și greutate. Autorizațiile vor fi retrase dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile cerute.

Art. 6. (1) Ouăle se clasifică în funcție de calitate, după cum urmează:

a) categoria A sau „ouă proaspete”;

b) categoria B sau „ouă calitate a doua sau ouă declasate”, destinate a fi folosite în industria alimentară, conform prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002 și în industria nealimentară.

(2) Ouăle din categoria A se clasifică în funcție de greutate.

(3) Clasificarea în categoriile A și B se face ținând cont de criteriile stabilite în art. 22 alin. (3) și de normele metodologice de aplicare a prezentei hotărâri.

Art. 7. (1) Ouăle din categoria A se vor ștampila cu numărul de identificare a producătorului, care să permită identificarea metodei de producție folosite.

(2) Pe ouăle din categoria A se pot aplica unul sau mai multe dintre următoarele marcaje distinctive:

a) termenul de valabilitate;

b) una sau mai multe date care să îi ofere consumatorului informații suplimentare;

c) categoria de calitate;

d) categoria de greutate;

e) numărul centrului de ambalare;

f) denumirea centrului de ambalare;

g) numele comercial sau marca fabricii;

h) o indicație asupra originii ouălor.

(3) Marcajele distinctive prevăzute la alin. (2) lit. f) și g) se folosesc doar în conformitate cu condițiile stabilite la art. 10 alin. (1) lit. a).

(4) Marcajele distinctive prevăzute la alin. (2) lit. b) și h) se folosesc numai în conformitate cu condițiile stabilite la art. 10 alin. (3).

(5) Pentru ouăle din categoria A se pot prezenta și date privind modul de furajare a găinilor ouătoare. Aceste date se folosesc numai în conformitate cu condițiile stabilite la art. 10 alin. (3).

Art. 8. (1) Ouăle din categoria B, cu excepția ouălor crăpate, trebuie să poarte un marcaj distinctiv care să specifice categoria de calitate. Acestea pot avea una sau mai multe dintre marcajele distinctive prevăzute la art. 7.

(2) Ouăle din categoria A, care nu mai îndeplinesc caracteristicile prevăzute pentru categoria respectivă, vor fi declarate în categoria B. Ele vor fi livrate direct către industria alimentară, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002 sau către industria nealimentară, iar ambalajele acestora vor fi întotdeauna marcate în mod clar pentru a li se indica destinația.

Art. 9. Ouăle nu trebuie să poarte alte marcaje în afara celor prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 10. (1) Ambalajele mari, precum și ambalajele mici, chiar dacă sunt introduse în ambalaje mări, trebuie să indice pe suprafața exterioară, cu caractere vizibile și lizibile, următoarele:

a) numele sau denumirea și adresa unității care a ambalat sau ale celei pentru care se ambalează ouăle; numele, denumirea de activitate sau marca fabricii folosită de unitatea respectivă, care poate fi o marcă folosită în mod colectiv de mai multe întreprinderi, care poate fi indicată numai dacă nu conține formulări incompatibile cu prezenta hotărâre, privind calitatea sau prospețimea ouălor, tipul de producție utilizat sau originea ouălor;

b) numărul de identificare al centrului de ambalare;

c) categoriile de calitate și greutate. Ouăle din categoria A pot fi identificate fie prin cuvintele „categoria A”, fie prin litera „A” singură sau în combinație cu cuvântul „proaspete”;

d) numărul de ouă ambalate;

e) termenul de valabilitate, urmat de recomandările de depozitare pentru categoria A și data ambalării pentru ouăle din categoria B;

f) metoda de producție pentru ouăle din categoria A. Aceste specificații se folosesc obligatoriu pentru a respecta criteriile prevăzute la art. 22 alin. (3).

(2) Atât ambalajele mari, cât și cele mici pot conține și următoarele informații suplimentare, fie pe suprafața interioară, fie pe cea exterioară:

a) prețul de vânzare;

b) codurile de administrare a comerțului cu amănuntul și/sau codurile de control ale stocului;

c) una sau mai multe date care să ofere consumatorului informații suplimentare;

d) specificațiile privind condițiile speciale de depozitare;

e) propoziții sau simboluri menite să promoveze vânzarea ouălor, cu condiția ca acestea și modul în care sunt alcătuite să nu inducă în eroare cumpărătorul;

f) o indicație despre modul de furajare a găinilor ouătoare.

(3) Alte date și marcaje distinctive privind tipul de producție și originea ouălor, precum și modul de furajare a găinilor ouătoare pot fi folosite numai în conformitate cu criteriile stabilite în art. 22 alin. (3) și în normele metodologice de aplicare a prezentei hotărâri.

(4) Dacă ambalajele mari conțin ambalaje mici sau ouă marcate cu referire la tipul de producție sau la originea ouălor, aceste specificații trebuie să apară și pe ambalajele mari.

Art. 11. (1) Ambalajele mari trebuie prevăzute cu o bandă sau etichetă care să conțină specificațiile prevăzute la art. 10, care să nu permită refolosirea după desfacerea ambalajelor și care să fie realizată de către sau sub supravegherea autorităților competente menționate la

art. 21. Această bandă sau etichetă nu este obligatorie în cazul ambalajelor mari sub forma cutiilor sau containerelor deschise, cu condiția ca acestea din urmă să nu împiedice identificarea specificațiilor prevăzute la art. 10, indicate pe ambalajele mici din interiorul lor.

(2) Prin derogare, în cazul livrării directe de la centrul de ambalare către comerțul cu amănuntul al ouălor destinate vânzării neambalate în cantități reduse, nu este obligatorie ambalarea acestor ouă în ambalaje mari.

Art. 12. Cuvintele „extra” sau „extra proaspăt” pot fi folosite pe ambalajele mici care conțin ouă din categoria A, prevăzute cu o bandă sau o etichetă. Aceste cuvinte se tipăresc pe bandă sau etichetă, iar aceasta se îndepărtează sau se distruge cel târziu în a șaptea zi de la ambalare sau în a noua zi de la ouat.

Art. 13. (1) Ouăle expuse pentru vânzare sau oferite spre vânzare în comerțul cu amănuntul trebuie să fie expuse separat, în conformitate cu categoria de calitate și greutate și metoda de producție. Diferitele categorii de calitate și greutate, precum și metodele de producție vor fi indicate astfel încât să fie clare și vizibile pentru consumator.

(2) În cazul vânzării ouălor neambalate se indică numărul de identificare al centrului de ambalare care a clasificat ouăle pe categorii sau, în cazul ouălor importate din țări din afara Uniunii Europene, țara de origine, precum și durata de valabilitate minimă urmată de recomandările de depozitare adecvate.

(3) Ouăle din categoria A, cu excepția ouălor din categoria A marcate „extra” în conformitate cu art. 12, pot fi expuse pentru vânzare sau oferite spre vânzare în ambalaje mici care pot avea o categorie de greutate diferită, cu condiția specificării greutății totale nete și a cuvintelor: „ouă de diferite mărimi” sau „categorii de greutate variate”.

Art. 14. Ambalajele nu pot prezenta alte indicații în afara celor prevăzute în prezenta hotărâre.

Art. 15. Ouăle provenite din țări din afara Uniunii Europene pot fi importate dacă:

a) respectă prevederile art. 3, 6, 7, 8, 9, 12, ale art. 13 alin. (2) și ale art. 14;
b) sunt puse în ambalaje, inclusiv ambalaje mici introduse în ambalaje mari, prezentând, în mod vizibil și lizibil, următoarele informații:

1. țara de origine;
2. numele unității de ambalare din țara din afara Uniunii Europene;
3. categoria de calitate și greutate;
4. pentru ambalajele mari, greutatea în kilograme a ouălor ambalate și numărul acestora, iar pentru ambalajele mici, numărul ouălor;
5. data ambalării și durata de valabilitate minimă urmată de recomandările de depozitare adecvate pentru ouăle din categoria A și data de ambalare pentru ouăle din alte categorii;
6. numele expeditorului și adresa, în cazul ambalajelor mari;
7. metoda de producție pentru ouăle din categoria A, menționată la art. 10 alin. (1) lit. f), sau următoarea indicație: „metoda de producție nu este specificată”.

Art. 16. (1) Prezenta hotărâre se aplică și în cazul ouălor ambalate și destinate exportului. Ouăle ambalate și destinate exportului în țări din afara Uniunii Europene, care au fost tratate cu diferite soluții, nu se consideră a fi fost tratate pentru conservare.

(2) Prin derogare de la alin. (1) și pentru a respecta normele impuse de unele țări importatoare, ouăle ambalate și destinate exportului:

a) pot răspunde unor cerințe superioare față de cele din prezenta hotărâre privind calitatea, marcarea și etichetarea sau alte cerințe suplimentare;

b) pot prezenta pe ambalaj marcate sau specificații de altă natură, cu condiția ca aceste marcate și specificații să nu fie confundate cu cele stabilite prin prezenta hotărâre.

(3) Ouăle ambalate și destinate exportului pot fi clasificate în alte categorii de greutate decât cele adoptate în conformitate cu prevederile art. 22. În acest caz se va indica pe ambalaje categoria de greutate necodificată.

Art. 17. Prezenta hotărâre nu se aplică în cazul ouălor importate sau exportate în cantități reduse, de până la 60 de ouă, de către consumator pentru uzul personal.

Art. 18. Produsele la care se referă prezenta hotărâre se verifică prin luarea de mostre randomizate în toate etapele comercializării, precum și în timpul transportului, în ceea ce privește ouăle importate din țări din afara Uniunii Europene, aceste verificări de mostre alese la întâmplare au loc și după efectuarea formalităților vamale.

Art. 19. (1) Măsurile care decurg din nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri pot fi luate numai în legătură cu întregul lot verificat.

(2) Dacă se consideră că lotul verificat nu respectă prevederile prezentei hotărâri, organismul de control va interzice comercializarea sau importul acestuia, dacă lotul respectiv provine dintr-o țară din afara Uniunii Europene, până când se aduc dovezi că lotul a fost adus la forma corespunzătoare prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 20. Constituie contravenții și se sancționează, după cum urmează, următoarele fapte^[1]:

a) neclasificarea și nemarcarea ouălor în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, cu amendă de la 2.000.000 lei la 20.000.000 lei;

b) neasigurarea condițiilor de ambalare, depozitare și transport conform prezentei hotărâri și normelor metodologice de aplicare, cu amendă de la 5.000.000 lei la 30.000.000 lei.

Art. 21. (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ai Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și ai Ministerului Sănătății, care au obligația de a verifica permanent modul de respectare a prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 20 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 și 29.

Art. 22. (1) În termen de 30 de zile de la publicarea prezentei hotărâri, prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, se aprobă normele metodologice de aplicare a acesteia.

(2) Normele metodologice vor cuprinde reglementări în ceea ce privește:

a) frecvența colectării, livrării și manipulării ouălor;

b) criteriile de calitate și categoriile de greutate;

c) specificațiile indicațiilor de pe ouă și ambalaje.

(3) În scopul adoptării, conform procedurii menționate la alin. (2), a parametrilor care se aplică fiecărei categorii de calitate, se ține cont de următoarele criterii:

a) aspectul cojii;

b) consistența albușului;

c) înălțimea camerei de aer;

d) dimensiunea și poziția gălbenușului;

e) lipsa petelor de sânge și a corpiilor străini;

f) dezvoltarea embrionului.

Art. 23. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2005.

Art. 24. La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 641/2002 privind regimul de comercializare a ouălor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 28 iunie 2002, precum și orice dispoziție contrară se abrogă.

^[1] N.r. sumele sunt exprimate în lei vechi (ROL).

10. Ordinul nr. 461/924/213/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor

publicat în
M. Of. nr. 965 din 21 octombrie 2004

Având în vedere prevederile art. 22 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Prezentul ordin transpune în legislația română prevederile Regulamentului nr. 2.295/2003 privind Normele metodologice de implementare a Reglementării C.E.E. nr. 1.907/1990 pentru unele standarde de comercializare a ouălor.

Art. 3. Prezentul ordin intră în vigoare la data de 1 septembrie 2005.

Art. 4. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

Norme metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor

Art. 1. (1) Ouăle ștampilate cu data ouatului sau cele destinate pentru vânzare ca ouă „extra” vor fi livrate de către producător exclusiv centrelor de ambalare sau vor fi colectate de la producători de către centrele de ambalare, astfel:

- în ziua ouatului, pentru ouăle care sunt marcate cu data ouatului;
- în fiecare zi lucrătoare, pentru ouăle destinate vânzării ca ouă „extra”;
- la fiecare două zile lucrătoare, pentru ouăle păstrate în fermă la o temperatură menținută artificial sub 18° C.

(2) Categoriile de ouă care nu se regăsesc la alin. (1) trebuie livrate de producători sau colectate de la producători, astfel:

- la fiecare 3 zile lucrătoare;
- o dată pe săptămână, pentru ouăle păstrate în fermă la o temperatură menținută artificial sub 18° C.

(3) Toți colectorii trebuie să livreze ouăle la centrele de ambalare cel mai târziu în ziua următoare celei în care s-a făcut recepția.

(4) Înainte de a părăsi locul de producție, fiecare container cu ouă trebuie marcat cu următoarele informații, care trebuie să fie înscrise pe container și în documentele însoțitoare:

- a) numele, adresa și numărul de identificare ale producătorului;
- b) numărul de ouă sau greutatea lor;
- c) data ouatului sau perioada de ouat;
- d) data livrării.

(5) Documentele trebuie păstrate la centrul de ambalare cel puțin 6 luni.

(6) În cazul aprovizionării centrelor de ambalare cu ouă neambalate, din unitățile proprii, situate în același loc, identificarea containerelor se poate face la centrul de ambalare.

Art. 2. (1) Centrele de ambalare trebuie să clasifice, să ambaleze și să marcheze ouăle și ambalajele nu mai târziu de a doua zi lucrătoare după ziua de primire a ouălor.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când ouăle primite de la producători sunt livrate către un alt centru de ambalare nu mai târziu de ziua următoare celei de recepție.

(3) Ambalarea și marcarea ambalajelor pot fi efectuate în următoarele 3 zile, dacă ouăle sunt ambalate în alte centre de ambalare decât unul dintre cele în care acestea au fost sortate și marcate. În acest caz se aplică prevederile art. 1 alin. (4).

(4) Ouăle pe care este marcată data ouatului în unitățile de producție situate în același loc cu centrul de ambalare și care nu sunt ambalate în containere trebuie clasificate și ambalate în ziua ouatului sau, dacă data ouatului coincide cu o zi nelucrătoare, în următoarea zi lucrătoare.

Art. 3. (1) Colectorii sau centrele de ambalare, așa cum sunt definite în art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004 privind regimul de comercializare a ouălor, sunt autorizați să colecteze și să ambaleze ouă dacă satisfac condițiile prevăzute la alin. (2), (3) și (4).

(2) Spațiile de colectare și ale centrelor de ambalare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dispună de o suprafață suficientă în raport cu importanța activității;

b) să fie construite și amenajate astfel încât:

– să dispună de sisteme de aerisire și iluminare corespunzătoare;

– procesul de curățare și de dezinfectare să poată fi executat în condiții bune;

– ouăle să fie protejate împotriva diferențelor mari ale temperaturii exterioare;

c) să fie special destinate manipulării și depozitării ouălor. O parte din spațiu poate fi destinată depozitării și a altor produse, cu condiția ca acestea să nu transmită mirosuri străine ouălor.

(3) Echipamentul tehnic al centrelor de ambalare trebuie să garanteze o manipulare a ouălor în condiții corespunzătoare și să cuprindă în special:

a) o instalație de ovoscopare, care să fie menținută în stare bună de funcționare, care să fie folosită la întreaga sa capacitate și care să permită examinarea separată a calității fiecărui ou;

b) dispozitive pentru măsurarea înălțimii camerei de aer;

c) un dispozitiv pentru clasificarea ouălor după greutate;

d) unul sau mai multe cântare avizate metrologic pentru cântărirea ouălor;

e) un dispozitiv pentru ștampilarea ouălor, în cazul aplicării dispozițiilor prevăzute la art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004.

(4) În cazul utilizării unei mașini automate de ovoscopare, așa cum se prevede la alin. (3) lit. a), de sortare și clasificare, echipamentul trebuie să includă o lampă de ovoscopare autonomă. În cazul unui astfel de sistem automat, autoritatea competentă poate renunța la impunerea supravegherii continue a utilajului, cu condiția stabilirii unui sistem de control al calității, bazat pe prelevarea de mostre pentru ouăle livrate.

(5) Spațiul de colectare și echipamentul tehnic trebuie menținute în stare bună de întreținere și curățenie și lipsite de orice miros străin.

Art. 4. (1) Cererea pentru înregistrarea și autorizarea unui colector, centru de ambalare sau producător trebuie prezentată autorității competente județene, respectiv a municipiului București, pe teritoriul căreia este situat sediul colectorului, centrului de ambalare sau al producătorului.

(2) Autoritatea competentă va aloca fiecărui colector, centru de ambalare sau producător un număr de identificare format dintr-un cod alfanumeric, astfel:

- a) un cod din două litere care reprezintă țara, respectiv RO;
- b) un cod din două litere care reprezintă județul;
- c) un cod din trei cifre, de la 001 la 999, care reprezintă numărul de ordine în cadrul județului.

(3) Pentru ambalarea ouălor din categoria A cu mențiunea „extra” sau pentru indicarea datei ouatului în conformitate cu prevederile prezentului ordin, centrele de ambalare au nevoie de o autorizație în acest sens.

Art. 5. (1) Ouăle din categoria A trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele caracteristici:

- a) să aibă coaja și membrana normale, curate și intacte;
- b) camera de aer să nu depășească 6 mm în înălțime, să fie imobilă, iar pentru ouăle cu mențiunea „extra” aceasta să nu depășească 4 mm;
- c) albușul oului trebuie să fie transparent, limpede, de o consistență gelatinoasă și lipsit de corpuri străine de orice natură;
- d) gălbenușul oului trebuie să fie vizibil la examinare doar sub forma unei umbre, fără contur aparent, să nu se distanțeze vizibil de poziția centrală în cazul rotirii oului, să fie lipsit de corpuri străine de orice natură;
- e) embrionul să se afle într-un stadiu de dezvoltare imperceptibil;
- f) să fie lipsite de mirosuri străine.

(2) Ouăle din categoria A nu vor fi spălate sau curățate înainte sau după clasificarea lor.

(3) Ouăle din categoria A nu vor fi supuse nici unui tratament de conservare, nici nu vor fi refrigerate în spații sau instalații în care temperatura este menținută artificial sub +5° C. Ouăle care au fost păstrate la o temperatură inferioară celei de +5° C în timpul unei operații de transport pe o durată maximă de 24 de ore sau în spațiul unde se practică vânzarea cu amănuntul ori în anexele acestui spațiu nu sunt considerate a fi refrigerate, cu condiția ca acea cantitate de ouă să nu depășească necesarul de ouă care se vinde cu amănuntul în termen de 3 zile în magazinul respectiv.

Art. 6. Ouăle din categoria B sunt ouăle care nu îndeplinesc cerințele pentru ouăle din categoria A. Ele pot fi utilizate de întreprinderile de industrie alimentară, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă, precum și de întreprinderile de industrie nealimentară.

Art. 7. (1) Ouăle din categoria A se clasifică după greutate astfel:

- a) XL – foarte mari: 73 g și peste;
- b) L – mari: de la 63 g până la 73 g;
- c) M – medii: de la 53 g până la 63 g;
- d) S – mici: sub 53 g.

(2) Pe ambalaje categoria de greutate va fi indicată prin literele corespunzătoare sau termenii definiți la alin. (1) sau printr-o combinație a ambilor, această indicație putând fi suplimentată cu menționarea unei game de greutate corespunzătoare.

(3) Subdiviziunile categoriilor de greutate la care se face referire la alin. (1) nu vor fi realizate folosindu-se ambalaje de culori diferite, simboluri, mărci sau alte indicații.

(4) Când ouăle din categoria A de diferite mărimi sunt ambalate împreună în același ambalaj, greutatea totală netă a ouălor va fi indicată în grame și va conține indicația „ouă de diferite mărimi”.

(5) Când ouăle din categoria A sunt livrate către industrie sub această denumire, clasificarea după greutate nu este obligatorie, iar livrarea se face în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (4).

Art. 8. (1) Marcajele trebuie aplicate pe ouă și ambalaj în ziua clasificării și ambalării.

(2) Marcajele care indică numărul de identificare a producătorului, data ouatului, modul de furajare a găinilor ouătoare și regiunea de origine a ouălor trebuie ștampilate de către producător.

(3) Marcajele ștampilate pe ouă și aplicate pe ambalaje trebuie să fie clar vizibile și lizibile.

(4) Produsele folosite pentru ștampilare trebuie să fie conforme cu prevederile în vigoare referitoare la coloranții utilizați în alimentele pentru consumul uman.

(5) Marcajele distincte pentru ouăle din categoria A constau în:

a) marca distinctă pentru categoria A este un cerc cu diametrul de cel puțin 12 mm, în jurul mărcii distincte pentru clasa de greutate, care constă în litera sau literele indicate la art. 7 alin. (1), de cel puțin 2 mm înălțime;

b) numărul distinct al producătorului, care constă în coduri și litere de cel puțin 2 mm înălțime;

c) numărul de identificare a centrului de ambalare, în litere și cifre de cel puțin 2 mm înălțime;

d) data, în litere și cifre de cel puțin 2 mm înălțime, care cuprinde ziua și luna, așa cum sunt definite la art. 9.

(6) Marcajul distinct pentru ouăle din categoria B este un cerc cu diametrul de minimum 12 mm, în jurul literei B, cu dimensiunea de minimum 5 mm înălțime. Această marcă nu este obligatorie dacă ouăle sunt livrate direct către industria alimentară, cu condiția ca această destinație să fie clar marcată pe ambalajul care le conține.

Art. 9. (1) Data durabilității minimale va fi marcată în momentul ambalării și cuprinde pentru ambalaj specificația „a se consuma, de preferință, înainte de”, iar pentru ou, specificația „d.d.m.”, urmate de dată, care va fi indicată astfel:

a) ziua, exprimată în numere de la 1 la 31;

b) luna, exprimată în numere de la 1 la 12 sau până la 4 litere din alfabet.

(2) Data durabilității minimale este data până la care ouăle din categoria A își păstrează caracteristicile descrise la art. 5 alin. (1), dacă sunt depozitate corespunzător.

(3) Data durabilității minimale trebuie fixată la mai puțin de 28 de zile după data ouatului. Când perioada ouatului este indicată conform art. 1 alin. (4) lit. c), data durabilității minimale se fixează de la prima zi a perioadei respective.

(4) Ambalajele mari și ambalajele mici, chiar dacă sunt introduse în ambalaje mari, vor avea inscripționată pe fața exterioară, scrisă vizibil și lizibil, o recomandare adresată consumatorilor de a păstra ouăle la rece după cumpărare.

(5) În cazul ouălor comercializate neambalate, o indicație asemănătoare cu cea la care se face referire în alin. (2) va fi aplicată astfel încât să fie clară, vizibilă și inconfundabilă pentru consumator.

Art. 10. Indicațiile referitoare la data ambalării pot fi prezentate opțional. Ele cuprind pentru ambalaj specificația „ambalat la”, iar pentru ou, specificația „amb.”, urmate de cele două seturi de cifre sau litere la care se face referire la art. 9 alin. (1) lit. a) și b).

Art. 11. (1) În momentul ambalării, ouăle, ambalajele sau amândouă pot fi marcate suplimentar față de data durabilității minimale și data ambalării cu data recomandată pentru vânzare.

(2) Data recomandată pentru vânzare nu trebuie să depășească 21 de zile de la ouat.

(3) În cazul în care este indicată o perioadă de ouat, data recomandată pentru vânzare se determină de la prima zi a acelei perioade.

(4) Pentru marcarea ouălor sau a ambalajelor cu datele la care se face referire în prezentul articol va fi folosită pentru ambalaj specificația „a se vinde înainte de”, iar pentru ou, specificația „d.r.v.”, urmate de cele două seturi de cifre sau litere la care se face referire la art. 9 alin. (1) lit. a) și b).

Art. 12. (1) Data ouatului va fi marcată pe ambalaj de către operator în timpul ambalării, prin specificația „produs la”, care trebuie, de asemenea, marcată și pe ouăle din ambalaj prin specificația „prod.”, urmate de cele două seturi de cifre sau litere la care se face referire în art. 9 alin. (1) lit. a) și b).

(2) Când ouăle sunt livrate la un centru de ambalare în containere, toate ouăle din container vor fi marcate cu data ouatului, sortate și ambalate fără întreruperi. Data ouatului va fi ștampilată pe ou în timpul sau imediat după clasificare.

(3) Când un centru de ambalare este aprovizionat cu ouă care nu sunt în containere, de la unitățile de producție proprii situate în același loc, ouăle trebuie să fie:

a) ștampilate cu data ouatului în ziua ouatului; ouăle obținute în zilele nelucrătoare pot fi ștampilate în prima zi lucrătoare următoare, împreună cu ouăle obținute în aceea zi, cu data primei zile nelucrătoare;

b) clasificate și ambalate conform art. 2 sau livrate la alte centre de ambalare sau la industria alimentară în ziua ouatului, iar dacă ziua ouatului coincide cu o zi nelucrătoare, în prima zi lucrătoare următoare.

(4) Dacă centrele de ambalare sunt aprovizionate de la producători externi cu ouă pe care nu este indicată data ouatului, acele ouă trebuie stocate și manipulate separat.

Art. 13. (1) Dacă ouăle și ambalajele cu ouă sunt marcate cu specificații privind metoda de creștere a păsărilor, termenii pentru definirea acestor metode sunt:

a) pentru ambalaje:

- ouă de găini crescute în aer liber;
- ouă de găini crescute în hale la sol;
- ouă de găini crescute în baterii.

b) pentru ouă:

- aer liber;
- sol;
- baterii.

(2) Cerințele minime ce trebuie îndeplinite în fermele de găini crescute în aer liber sunt descrise în anexa nr. 1. Termenii stabiliți la alin. (1) lit. a) și b) pot fi completați cu informații referitoare la caracteristicile privind metoda de creștere. Acești termeni pot fi adăugați pe ouă alături de numărul de identificare a producătorului.

(3) În cazul vânzării ouălor în vrac sau preambalate, semnificația numărului de identificare a producătorului poate fi explicată pe container sau într-o notiță separată.

(4) Ambalajele care conțin ouă destinate pentru industria alimentară, autorizate conform Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 356/2002, vor fi marcate cu indicațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).

Art. 14. (1) Dacă ouăle din categoria A și ambalajele lor indică modul de furajare a găinilor, se aplică cerințele minime din anexa nr. 2.

(2) Ambalajele mari care conțin ouă și ambalajele mici marcate cu indicații despre furajarea găinilor ouătoare vor purta aceleași indicații. În cazul vânzării ouălor neambalate, aceste indicații sunt valabile numai dacă ouăle sunt marcate individual, corespunzător.

Art. 15. (1) Ambalajele cu ouă din categoria A pot indica originea ouălor prin cuvintele: „originea ouălor: vezi codul de pe ou”.

(2) Indicarea originii ouălor din categoria A sau a ambalajelor mici care conțin astfel de ouă se face prin folosirea termenilor sau simbolurilor cu referire la o anumită regiune administrativă în care sunt produse ouăle.

(3) În cazul vânzării ouălor în vrac, indicațiile despre originea ouălor sunt valabile numai dacă ouăle sunt marcate individual cu termenii și simbolurile corespunzătoare.

(4) Ambalajele mari care conțin ouă sau ambalajele mici marcate cu termeni sau simboluri conform alin. (2) vor purta aceleași simboluri și termeni.

Art. 16. (1) Ouăle importate din țări din afara Uniunii Europene vor fi ștampilate clar și lizibil, în țara de origine, cu codul ISO al țării de origine, precedat de cuvintele: „standard non EC”.

(2) Ouăle din categoria A, importate din țări din afara Uniunii Europene, vor îndeplini prevederile art. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004.

(3) Pe ambalajele cu ouă din categoria A, importate din țări din afara Uniunii Europene, metoda de creștere a găinilor va fi indicată ca „metodă de creștere nespecificată”.

Art. 17. (1) Benzile și etichetele pentru ouăle din categoria A vor fi albe, iar indicațiile vor fi imprimate cu negru în conformitate cu prevederile art. 10 și 15 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004.

(2) Derogarea prevăzută la art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004 se aplică în cazul cantităților zilnice mai mici de 3.600 de ouă pe livrare și 360 de ouă pe cumpărător. Numele, adresa și numărul de identificare a centrului de ambalare, numărul ouălor, categoriile de calitate și greutate, data durabilității minimale și metoda de creștere a găinilor vor fi indicate în documentele însoțitoare.

Art. 18. (1) Ouăle din categoriile menționate mai jos se comercializează în ambalaje cu bandă sau etichetă galbenă, care nu mai poate fi folosită după deschiderea ambalajului:

a) ouăle neclasificate în categoria A sau B, așa cum sunt definite la art. 2 alin. (2) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004;

b) ouăle din categoria A, care nu mai îndeplinesc cerințele pentru această categorie și nu au fost declassate;

c) ouăle din categoria B.

(2) Benzile sau etichetele prevăzute la alin. (1) vor prezenta clar și lizibil:

a) numele sau denumirea și adresa celui care a livrat ouăle;

b) numărul și greutatea netă a ouălor ambalate;

c) marcajul „OUĂ PENTRU INDUSTRIA ALIMENTARĂ”, cu litere de 2 cm înălțime.

Art. 19. (1) Ouăle industriale, definite conform art. 1 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004, se comercializează în ambalaje cu benzi sau etichete roșii.

(2) Benzile sau etichetele prevăzute la alin. (1) vor prezenta:

a) numele sau denumirea și adresa întreprinderii pentru care sunt destinate ouăle;

b) numele sau denumirea și adresa celui care livrează ouăle;

c) marcajul „OUĂ INDUSTRIALE” cu majuscule negre și înălțimea de 2 cm, precum și marcajul „necorespunzătoare pentru consumul uman”, cu litere negre de cel puțin 0,8 cm înălțime.

Art. 20. (1) Benzile sau etichetele prevăzute la art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004 trebuie tipărite și fixate în așa fel încât nici o informație de pe ambalaj să nu fie acoperită de bandă sau etichetă.

(2) Termenul „extra” se tipărește pe bandă sau etichetă cu litere înclinate, de cel puțin 1 cm înălțime, urmate de cuvântul „până la” și de cele două seturi de cifre sau litere, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) lit. a) și b), care indică a șaptea zi de la ambalare sau a noua zi de la ouat.

(3) Când data ambalării este indicată pe ambalaj, indicația prevăzută la alin. (2) poate fi înlocuită cu cuvintele: „extra până în a șaptea zi de la ambalare”.

(4) Când data ouatului este indicată pe ambalaj, se va specifica „extra până în a noua zi de la data ouatului”. Termenul „extra” poate fi urmat de cuvântul „proaspăt”.

(5) Când banda sau eticheta prevăzută la alin. (1) nu poate fi îndepărtată de pe ambalaj, ambalajul trebuie scos de la vânzare nu mai târziu de a șaptea zi de la ambalare sau a noua zi de la data ouatului, iar ouăle trebuie reambalate.

(6) Ambalajele mari care conțin ambalaje mici marcate „extra” vor fi marcate cu majuscule de 2 cm înălțime: „AMBALAJUL CONȚINE AMBALAJE MICI EXTRA”.

Art. 21. (1) Ouăle din categoria A ambalate pot fi reambalate în alte ambalaje mari sau mici numai în centrele de ambalare, cu excepția cazului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004. Fiecare ambalaj va conține ouă numai dintr-un singur lot.

(2) Banda sau eticheta de pe ambalajele mari va conține vizibil și lizibil, cu caractere de culoare neagră, cel puțin următoarele informații:

- a) numele sau denumirea unității care reambalează ouăle sau care a reambalat ouăle;
- b) numărul de identificare a centrului de ambalare care a reambalat ouăle;
- c) numărul de identificare a centrului de ambalare care a efectuat prima ambalare a ouălor sau, în cazul ouălor importate, țara de origine;
- d) categoriile de calitate și greutate;
- e) numărul de ouă ambalate;
- f) data durabilității minime originale și sub aceasta cuvintele „ouă reambalate”;
- g) tipul de creștere a păsărilor.

(3) Ambalajele mici care conțin ouă reambalate trebuie să poarte, cu caractere vizibile și lizibile, numai informațiile specificate la alin. (2). Ambalajele mici pot purta marca firmei care reambalează sau care a reambalat ouăle. Cuvântul „extra” nu poate fi utilizat.

Art. 22. (1) Ouăle care sunt declarate, conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004, pot fi comercializate în ambalajele în care au fost păstrate înainte de declarare. Dacă sunt reambalate, fiecare ambalaj va conține numai ouă dintr-un singur lot.

(2) Benzile sau etichetele galbene ori roșii de pe ambalajele mari vor purta clar și lizibil, cu caractere de culoare neagră, cel puțin informațiile prevăzute la art. 18 și 19, împreună cu numele/denumirea și adresa firmei care face declararea sau care a făcut declararea ouălor.

(3) Pe ambalajele mici care conțin ouă reambalate, marcajele care nu mai sunt valabile vor fi acoperite. Ambalajele mici pot purta și marca firmei care face declararea sau care a făcut declararea.

Art. 23. (1) Dacă ambalajele de origine sunt folosite pentru ouăle declarate și reambalate, ele vor fi considerate ca refolosite.

(2) Marcajele de pe benzile și etichetele de pe ambalajele mari care sunt refolosite vor fi complet acoperite cu benzi sau etichete noi sau vor fi eliminate în alt mod.

(3) Ambalajele mari pot purta una sau mai multe marcaje înscrise pe benzile sau etichetele aplicate pe ambalaj. Ambalajele mari pot purta marca firmei care a reambalat ouăle sau pentru care a efectuat reambalarea.

Art. 24. (1) Producătorii, centrele de ambalare, colectorii, angrosiștii și, acolo unde se aplică art. 14, producătorii și distribuitorii de furaje pentru găinile ouătoare vor fi controlați cel puțin o dată pe an cu privire la respectarea normelor legale.

(2) Unitățile de producție și centrele de ambalare înregistrate în conformitate cu prevederile art. 12 vor fi controlate cel puțin o dată la două luni.

Art. 25. (1) Producătorii vor înregistra:

a) informații cu privire la metodele de creștere a găinilor, specificând pentru fiecare metodă de creștere folosită, următoarele:

- data populării, vârsta populării și numărul de găini ouătoare;
- data sacrificării de necesitate și numărul de găini sacrificate de necesitate;
- producția zilnică de ouă;
- numărul sau greutatea ouălor vândute zilnic;
- numele și adresa cumpărătorilor și numărul de identificare a fermei;

b) informații privind modul de furajare a păsărilor, în cazul în care ouăle din categoria A și ambalajele lor poartă indicații, specificând:

- cantitatea și tipul de furaje furnizate și/sau amestecate în fermă;

- data livrării;
- numele producătorului sau al furnizorului;
- numărul și vârsta găinilor ouătoare și numărul de ouă produse și livrate;
- data livrării;
- numele și adresa cumpărătorilor și numărul de identificare a producătorului.

(2) a) Dacă data ouatului este indicată, informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) vor fi înregistrate separat.

b) Când într-o unitate de producție se utilizează mai multe metode de creștere, informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) vor fi înlocuite cu informații privind hala de creștere a găinilor.

(3) Producătorii vor păstra informațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) cel puțin 6 luni după încetarea activității sau după depopulare.

Art. 26. (1) Centrele de ambalare vor înregistra separat, după metoda de creștere și după zi:

a) cantitatea de ouă primite, ouăle sparte la producător, numele, adresa și numărul de identificare ale producătorului și data sau perioada ouatului;

b) cantitățile de ouă neclasificate, livrate altor centre de ambalare, specificând numărul de identificare a centrului respectiv și data sau perioada ouatului;

c) categoriile de calitate și greutate ale ouălor;

d) cantitățile de ouă clasificate, primite de la alte centre de ambalare, specificând numărul de identificare a centrului respectiv, data durabilității minime și specificarea identității vânzătorilor;

e) numărul și/sau greutatea ouălor livrate, după categoriile de greutate, data ambalării și data utilizării, numele și ultima adresă a cumpărătorului.

(2) Centrele de ambalare vor actualiza săptămânal evidențele cu stocul fizic.

(3) Dacă ouăle din categoria A și ambalajele poartă indicații despre modul cum au fost furajate găinile, data ouatului și/sau regiunea de origine, centrele de ambalare care folosesc astfel de marcaje vor ține evidențe separate, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. a).

(4) În locul ținerii evidențelor (înregistrărilor) vânzătorilor și livrătorilor, centrele de ambalare pot ține dosare cu facturi și note de livrare conform prevederilor alin. (1) lit. a). Aceste evidențe sau dosare vor fi păstrate cel puțin 6 luni.

Art. 27. (1) Pentru ouăle la care se face referire în art. 13, 14 și 15, colectorii și angrosiștii trebuie să păstreze datele evidențiate pe cumpărători și tranzacții de vânzări, precum și datele stocurilor fizice de găini cel puțin 6 luni.

(2) Colectorii trebuie să prezinte pentru categoriile de ouă specificate la alin. (1):

a) data și cantitatea colectată;

b) numele, adresa și numărul de identificare ale producătorului;

c) datele și cantitățile livrate centrelor de ambalare;

(3) Angrosiștii, inclusiv comercianții care nu manipulează fizic ouă, trebuie să prezinte pentru categoriile de ouă specificate la alin. (1):

a) datele și cantitățile atât pe cumpărători, cât și pe vânzători;

b) numele și adresele furnizorilor și cumpărătorilor.

(4) Angrosiștii care manipulează fizic ouăle trebuie să țină o evidență săptămânală a stocurilor fizice.

(5) În locul înregistrărilor specifice, cumpărătorii și vânzătorii, colectorii și angrosiștii pot ține dosare cu facturi și note de livrare, conform prevederilor art. 13, 14 și 15.

(6) Fabricanții și furnizorii de furaje trebuie să încheie procese-verbale ale livrărilor către producătorii prevăzuți la art. 25 alin. (1) lit. b), în care să fie prezentată compoziția furajelor furnizate, pe care trebuie să le păstreze cel puțin 6 luni după livrare.

(7) Toate datele și procesele-verbale prevăzute la art. 25 și 26 și în acest articol trebuie puse la dispoziție la solicitarea autorităților competente.

Art. 28. (1) Autoritățile competente vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea tratamentului confidențial al informațiilor furnizate în conformitate cu art. 12, 13, 14 și 15, în măsura în care persoanele sunt interesate.

(2) Datele introduse în registre, procesele-verbale și alte date pot fi utilizate numai pentru aplicarea acestui ordin.

Art. 29. (1) Prevederile art. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004 se aplică numai dacă verificările au fost efectuate în concordanță cu alin. (2), (3), (4) și (5) din prezentul articol.

(2) Când ouăle sunt ambalate în ambalaje mari care nu conțin ambalaje mici, trebuie verificate, ca probe, cel puțin următoarele numere de ouă:

Numărul de ouă din lot	Numărul de ouă verificate	
	% din lot	Numărul minim de ouă
Până la 180	100	–
181–1.800	15	180
1.801–3.600	10	270
3.601–10.800	5	360
10.801–18.000	4	540
18.001–36.000	3	720
36.001–360.000	1,5	1.080
Peste 360.000	0,5	5.400

(3) Când ouăle sunt ambalate în ambalaje mici, introduse sau nu în ambalaje mari, trebuie verificate, ca probe, cel puțin următoarele numere de ouă:

Numărul de ouă din lot	Procentul ambalajelor mici verificate	Numărul de ouă verificate pe ambalaj verificat
Până la 180	100	100
181–1.800	15	100
1.801–3.600	10	100
3.601–10.800	5	100
10.801–18.000	4	100
18.001–36.000	3	100
36.001–360.000	1,5	100
Peste 360.000	0,5	100

(4) a) Pentru loturile până la 18.000 de ouă, ouăle verificate trebuie extrase de la cel puțin 20% din numărul de ambalaje mari.

b) Pentru loturile mai mari de 18.000 de ouă, ouăle verificate trebuie extrase de la cel puțin 10% din numărul de ambalaje mari și din minimum 10 ambalaje.

(5) În cazul ouălor neambalate expuse sau puse în vânzare cu amănuntul, 100% din numărul de ouă pentru cantități de până la 180 de ouă și 15% din numărul de ouă pentru cantități mai mari, cu un minim de 180 de ouă, trebuie verificate ca probe.

Art. 30. (1) După verificarea lotului, la cererea proprietarului lotului, inspectorul poate aplica pe ambalaj o bandă cu o ștampilă oficială și următoarele particularități:

- a) verificat la data, în locul;
- b) identificarea inspectorului.

(2) Banda de verificare trebuie să fie albă și tipărită cu litere roșii. Dacă un ambalaj a fost vândut înaintea verificării, va fi resigilat cu banda de verificare, care poate fi aplicată peste banda de verificare sau eticheta inițială.

(3) După ce ambalajele mici marcate „extra” au fost verificate, banda de verificare trebuie să includă particularitățile prevăzute la alin. (1) și cuvântul „extra” scris cu litere înclinate de 1 cm înălțime.

Art. 31. (1) La verificarea loturilor de ouă din categoria A pot fi permise următoarele toleranțe:

a) la centrul de ambalare, chiar înainte de expediere: 5% din numărul de ouă cu defecte de calitate;

b) la alte etape de vânzare: 7% din numărul de ouă cu defecte de calitate.

(2) La verificarea ouălor marcate „extra” nu va fi permisă nici un fel de toleranță la înălțimea camerei de aer și la timpul de ambalare sau import.

(3) Când lotul de ouă verificat conține mai puțin de 180 de ouă, procentele prezentate la alin. (1) vor fi dublate.

Art. 32. (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 415/2004, la verificarea loturilor de ouă din categoria A este permisă o toleranță a greutateii oului, astfel:

a) cel mult 10% din numărul de ouă verificate pot fi din categorii de greutate apropiate cu cea marcată pe ambalaj;

b) cel mult 5% din numărul de ouă verificate pot fi din categoria de greutate inferioară.

(2) Dacă loturile verificate conțin mai puțin de 180 de ouă, procentele de ouă menționate la alin. (1) trebuie dublate.

Art. 33. Ambalajele mari, cu ouă din categoria A clasificate după greutate, trebuie să aibă următoarele greutăți minime:

a) XL – foarte mare: 7,3 kg/100 de ouă;

b) L – mare: 6,4 kg/100 de ouă;

c) M – medie: 5,4 kg/100 de ouă;

d) S – mică: 4,5 kg/100 de ouă.

Art. 34. (1) Ambalajele, inclusiv materialele interioare, trebuie să fie rezistente la soc, uscate, curate și în stare bună și să fie făcute din materiale care să protejeze ouăle de mirosuri străine și de riscul deteriorării calității.

(2) Ambalajele mari folosite pentru transportul și expedierea ouălor, inclusiv materialele interioare, nu pot fi reutilizate decât dacă sunt noi și răspund cerințelor tehnice și de igienă cerute în alin. (1). Ambalajele mari reutilizate nu vor prezenta marcaje anterioare care ar putea crea confuzii.

(3) Ambalajele mici nu pot fi reutilizate.

Art. 35. (1) În timpul depozitării la producător și în timpul transportului de la producător la colector sau la centrele de ambalare, ouăle trebuie păstrate la temperaturi corespunzătoare care să asigure menținerea optimă a calității acestora.

(2) Ouăle trebuie depozitate în locuri curate, uscate și lipsite de mirosuri străine.

(3) În timpul transportului și depozitării, ouăle trebuie ținute în locuri curate, uscate și lipsite de mirosuri străine și protejate de șocuri, de efectele luminii și de fluctuațiile excesive de temperatură.

Anexa nr. 1 la normele metodologice

Cerințe minime ce trebuie îndeplinite în fermele de găini crescute în aer liber

Ouăle obținute de la găinile crescute în aer liber trebuie produse în ferme care să satisfacă cel puțin următoarele condiții:

a) găinile să aibă acces continuu în aer liber pe tot parcursul zilei, exceptând cazul în care există restricții temporare impuse de autoritățile veterinare;

b) în fermele de găini crescute în aer liber, densitatea nu trebuie să fie mai mare de 2.500 de găini pe hectarul de teren disponibil sau de o găină la 4 m²;

c) fermele de găini crescute în aer liber să nu se extindă peste o rază de acțiune de 150 m de la cea mai apropiată clădire. O extindere mai mare, de până la 350 m de la cea mai apropiată clădire, este permisă dacă se asigură cel puțin 4 adăposturi pe hectar, distribuite uniform.

Anexa nr. 2 la normele metodologice

Cerințe minime privind indicarea modului în care sunt furajate găinile

Referințele pot fi făcute pentru cereale ca ingredient în furaj, numai dacă ele dețin o pondere de cel puțin 60% în structura rețetei, care poate include și subproduse din cereale în proporție de până la 15%.

Dacă referința este făcută pentru anumite cereale, fiecare trebuie să dețină cel puțin 30% din structura rețetei, în cazul unui singur tip de cereale menționate, și cel puțin 5% pentru fiecare dintre mai multe cereale menționate.

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

11. Ordinul nr. 230/457/76/2002 pentru aprobarea Normei privind denumirile sub care se vinde și condițiile de calitate ale laptelui de consum

publicat în
M. Of. nr. 694 din 23 septembrie 2002

**ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și
președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,**

având în vedere prevederile art. 34 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare a Normei privind denumirile sub care se vinde și condițiile de calitate ale laptelui de consum nr. 168.594 din 23 aprilie 2002 al Direcției politici și strategii alimentare,

emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma privind denumirile sub care se vinde și condițiile de calitate ale laptelui de consum, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. La data intrării în vigoare a prevederilor prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare cu privire la laptele de consum destinat comercializării.

Art. 3. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, Ministerul Sănătății și Familiei, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și agenții economici care desfășoară activități de producere și comercializare a laptelui de consum vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile lit. a) și c) ale art. 4 din anexa la prezentul ordin se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2005.

Anexă

Normă privind denumirile sub care se vinde și condițiile de calitate ale laptelui de consum

Art. 1. (1) Prezenta normă stabilește denumirile sub care se vinde și condițiile de calitate ale laptelui de consum destinat comercializării, fără a prejudicia măsurile de protecție a sănătății publice.

(2) În sensul prezentei norme se definesc:

- a) *lapte* – produsul obținut prin mulgerea uneia sau mai multor vaci;
- b) *lapte de consum* – produsele la care se face referire în art. 3, destinate a fi livrate în această stare consumatorilor;
- c) *conținut de grăsime* – raportul masă/masă al părții de grăsime din lapte per o sută părți de lapte analizat;
- d) *conținut de proteină* – raportul masă/masă al părții de proteine din lapte, obținută prin multiplicarea cu 6,38 a conținutului de azot total din lapte, exprimat procentual în masă, per o sută părți de lapte analizat.

Art. 2. (1) Laptele de consum trebuie să îndeplinească normele sanitare și sanitare veterinare în vigoare, precum și cerințele din prezenta normă, pentru a fi livrat sau vândut consumatorului final, direct sau prin intermediul restaurantelor, spitalelor, cantinelor sau al altor agenți economici care prepară și furnizează hrană pentru populație. Același regim se aplică și în scopul oferirii cu titlu gratuit a acestor produse de către agenții economici, asociații sau fundații.

(2) Denumirile sub care se vând aceste produse sunt cele prevăzute în art. 3. Aceste denumiri se folosesc numai pentru produsele la care se referă acest articol, fără a prejudicia întrebuițarea lor în denumiri compuse.

(3) Informarea consumatorilor privind natura și compoziția produselor este obligatorie în orice caz în care omiterea acestor informații ar putea determina confuzii.

Art. 3. (1) Produsele următoare sunt considerate lapte de consum:

a) *lapte integral* – lapte tratat termic care, în funcție de conținutul de grăsime, îndeplinește una dintre cerințele următoare:

– *lapte integral standardizat* – lapte cu un conținut de grăsime de cel puțin 3,5% (masă/masă). Totuși se poate stabili o categorie suplimentară de lapte integral, cu conținutul de grăsime egal sau mai mare de 4% (masă/masă)^[1];

– *lapte integral nestandardizat* – lapte cu un conținut de grăsime care nu a fost modificat după mulgere, prin adăugare sau extragere de grăsimi lactate ori prin amestecare cu lapte al cărui conținut natural de grăsime a fost modificat. Totuși conținutul de grăsime nu poate fi mai mic de 3,5% (masă/masă);

b) *lapte semidegresat* – lapte tratat termic al cărui conținut de grăsime a fost redus la cel puțin 1,5% (masă/masă) și cel mult 1,8% (masă/masă)^[2];

c) *lapte degresat* – lapte tratat termic al cărui conținut de grăsime a fost redus la maximum 0,5% (masă/masă).

(2) Se admit numai următoarele modificări, fără a prejudicia prevederile alin. (1) lit. a) a doua liniuță:

a) modificarea conținutului natural de grăsime prin extragerea sau adăugarea de smântână sau lapte integral, semidegresat sau degresat, în scopul realizării conținutului de grăsime prevăzut în specificația tehnică pentru laptele de consum;

b) îmbogățirea laptelui în proteine lactice, săruri minerale sau vitamine;

c) reducerea conținutului de lactoză prin conversia în glucoză și galactoză.

(3) Modificările compoziției laptelui, prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), sunt permise numai dacă sunt înscrise pe ambalajul produsului vizibil și lizibil și într-o formă care să nu permită ștergerea. Totuși aceste indicații nu înlocuiesc obligația privind etichetarea nutrițională prevăzută de legislația în vigoare. Dacă se adaugă proteine, conținutul de proteină al laptelui îmbogățit trebuie să fie egal sau mai mare de 3,8% (masă/masă).

^[1] În această categorie se pot include până la data de 1 ianuarie 2006 și alte sortimente de lapte integral standardizat cu peste 3% grăsime inclusiv, conform specificațiilor tehnice de produs.

^[2] În această categorie se pot include până la data de 1 ianuarie 2006 și sortimentele de lapte de consum cu un conținut de grăsime cuprins între 2% și 2,8% inclusiv.

(4) Modificările compoziției laptelui prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) sunt permise numai cu respectarea reglementărilor în vigoare ale Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 4. Laptele de consum trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă un punct de îngheț apropiat de media punctelor de îngheț pentru laptele materie primă, înregistrată în zona de origine a colectării laptelui;

b) să aibă densitatea egală sau mai mare de 1.028 grame/litru de lapte cu 3,5% (masă/masă) grăsime la temperatura de 20°C sau densitatea echivalentă pentru laptele cu un conținut de grăsime diferit;

c) să conțină minimum 2,9% (masă/masă) proteină pentru laptele cu 3,5% (masă/masă) grăsime sau un conținut de proteină echivalent pentru laptele cu un conținut de grăsime diferit.

Art. 5. Produsele fabricate, prelucrate sau importate în România pentru vânzare ca lapte de consum trebuie să îndeplinească prevederile prezentei norme.

Art. 6. Etichetarea laptelui de consum se face conform reglementărilor legale în vigoare privind etichetarea. Suplimentar se înscriu următoarele mențiuni obligatorii:

a) conținutul de grăsime, exprimat în procente;

b) procedeul de tratament termic utilizat (pasteurizat, sterilizat, ultrapasteurizat) – se admit prescurtări de tipul „past.”, „UHT”;

c) pentru laptele pasteurizat se va menționa: „A se păstra la temperatura de 2-4°C”;

d) pentru laptele și produsele lactate care nu provin de la specia bovină trebuie specificată specia de la care provin;

e) modificările de compoziție, conform precizărilor art. 3 alin. (2) lit. b) și c).

Art. 7. Agenții economici care produc și comercializează lapte de consum au obligația de a înregistra cantitățile livrate, cu parametrii menționați la art. 4, și de a le transmite direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, în raza cărora sunt situate unitățile de producție, cu respectarea prevederilor art. 8.

Art. 8. Monitorizarea încadrării în parametrii menționați la art. 4 se face de către reprezentanții Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împuterniciți cu supravegherea și controlul agenților economici care produc produse alimentare destinate comercializării, astfel:

– începând cu 1 ianuarie 2004, pentru parametrii grăsime și densitate;

– începând cu 1 ianuarie 2005, pentru conținutul proteic și punctul de îngheț.

Art. 9. Respectarea prevederilor prezentei norme se verifică de către autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, stabilite la art. 38 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002, iar sancțiunile pentru nerespectarea prezentei norme se aplică conform art. 41, 42 și 43 ale secțiunii a 4-a din aceeași ordonanță de urgență.

12. Legea nr. 164/2015

a viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole

publicată în
M. Of. nr. 472 din 30 iunie 2015

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege are ca obiect stabilirea cadrului juridic general de funcționare a filierei vitivinicole în ceea ce privește producerea, atestarea originii, comercializarea și controlul produselor vitivinicole definite conform anexei nr. VII, partea II la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare.

Art. 2. Obiectivul sectorului vitivinicol este creșterea competitivității producătorilor de vin, care se realizează prin următoarele acțiuni:

- a) exploatarea plantațiilor viticole în bune condiții agricole și de mediu;
- b) promovarea produselor vitivinicole și protecția denumirilor de origine controlată, denumite în continuare D.O.C., a indicațiilor geografice, denumite în continuare I.G., și a mențiunilor tradiționale;
- c) stabilirea reglementărilor care să permită echilibrarea cererii/ofertei și adaptarea producției la cerințele pieței;
- d) protejarea intereselor producătorilor;
- e) stimularea asociațiilor profesionale/organizațiilor de producători recunoscute cu scop lucrativ pentru a putea beneficia de investiții care să ducă la structurarea suprafețelor, comasarea ofertei și garantarea veniturilor producătorilor, conform prevederilor legale în vigoare; în acest sens, Guvernul, la inițiativa autorității publice centrale responsabile cu aplicarea Strategiei și programului de guvernare în domeniile agriculturii și producției alimentare, dezvoltării rurale, îmbunătățirilor funciare, precum și în domeniile conexe, denumită în continuare Autoritatea, va emite hotărâre.

Art. 3. (1) Autoritatea asigură aplicarea cadrului juridic și aprobarea reglementărilor specifice producției, procesării, îmbutelierii și etichetării produselor vitivinicole în vederea comercializării cu respectarea legislației privind dialogul social, cu consultarea organizației interprofesionale pentru filiera „struguri, vin, produse pe bază de vin”, recunoscută de Autoritate ca organizație interprofesională pentru produse agroalimentare pentru filiera „struguri, vin, produse pe bază de vin”, denumită în continuare O.I.P.A., și a organizațiilor de producători recunoscute.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Autoritatea va elabora norme metodologice privind recunoașterea organizațiilor de producători din domeniu, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Capitolul II. Producția viticolă

Secțiunea 1. Arealele de cultură și potențialul de producție

Art. 4. (1) Arealul viticol național pentru producerea strugurilor destinați obținerii de vin este încadrat în zonele viticole ale Uniunii Europene B, C1 și CII, potrivit prevederilor anexei nr. VII, partea II, appendicele I la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare.

(2) Delimitarea teritorială a ariei geografice pentru D.O.C. și I.G., precum și procedura aferentă se realizează de către Oficiul Național al Viei și Produselor Vitivinicole, denumit în continuare O.N.V.P.V., cu consultarea asociațiilor profesionale de producători din arealul D.O.C. sau I.G. la care se face referire și care au întocmit caietele de sarcini pentru D.O.C. și I.G.

(3) Modificarea delimitării teritoriale a arealului viticol național se face de către O.N.V.P.V., pe baza studiilor avizate de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură și Vinificație Valea Călugărească, denumit în continuare I.C.D.V.V., prin ordin al Autorității, cu consultarea asociațiilor profesionale de producători.

Art. 5. (1) Potențialul de producție reprezintă suprafața plantată efectiv cu viță-de-vie, cultivată cu soiuri de struguri pentru vin, la care se adaugă drepturile de replantare atribuite producătorilor, dar încă neutilizate și drepturile de plantare existente în rezervele județene și în rezerva națională.

(2) Gestionarea potențialului de producție se realizează în sistem informatic prin Registrul plantațiilor viticole, denumit în continuare R.P.V.

(3) Gestionarea și actualizarea R.P.V. se realizează la nivel județean de către direcțiile pentru agricultură județene, denumite în continuare D.A.J., și a municipiului București, iar la nivel central de către O.N.V.P.V., instituție responsabilă de coordonarea tehnică a R.P.V.

(4) Orice modificare a datelor unei parcele viticole înscrise în R.P.V. se comunică de către proprietarul parcelei sau de împuternicitul acestuia, în termen de 30 de zile de la modificare, către D.A.J. sau a municipiului București, în vederea actualizării datelor din R.P.V.

(5) Modelul anexei de modificare a datelor unei parcele viticole se stabilește prin ordin al Autorității.

Secțiunea a 2-a. Dosarul exploatației viticole

Art. 6. (1) Producătorii de struguri pentru vin au obligația de a întocmi, actualiza și completa dosarul exploatației viticole.

(2) Dosarul exploatației viticole este în posesia producătorului și cuprinde următoarele documente:

a) formular pentru identificarea și localizarea cultivatorului (nume, prenume, CNP/CUI, codul din registrul fermelor, adresa, telefon, e-mail);

b) cererile de autorizare a plantării/replantării viței-de-vie și de înscriere în R.P.V., după caz;

c) declarațiile de sortiment ale parcelelor deținute;

d) declarațiile de defrișare a parcelelor cu viță-de-vie și cererile pentru ștergerea acestora din R.P.V., după caz;

e) cererile de transfer al dreptului individual de replantare a viței-de-vie, după caz;

f) declarațiile de defrișare ulterioară a viței-de-vie și cererile pentru eliminarea parcelelor defrișate din R.P.V., după caz;

g) cererile de modificare a datelor parcelelor din R.P.V., după caz;

h) identificarea parcelelor viticole (ortofotoplanuri, măsurători, copii ale planurilor cadastrale);

i) copii ale autorizațiilor de producere a strugurilor și/sau vinurilor cu D.O.C. și/sau I.G. emise de O.N.V.P.V., după caz;

j) drepturile de plantare acordate din rezervele de drepturi, după caz;

k) dosarele prin care s-au accesat măsuri de sprijin acordate de Uniunea Europeană, după caz;

l) declarațiile obligatorii, stabilite prin reglementările în vigoare;

m) caietele de sarcini pentru producerea vinurilor cu I.G. și/sau D.O.C.

Capitolul III. Structura pieței vitivinicole

Secțiunea 1. Înființarea, întreținerea și defrișarea plantațiilor viticole. Materialul săditor viticol

Art. 7. Vița-de-vie se înmulțește, în principal, pe cale vegetativă, din porțiuni de plantă sau țesuturi, prin:

- a) altoire;
- b) butășire;
- c) culturi „in vitro”.

Art. 8. (1) Producerea materialului de înmulțire se face potrivit prevederilor schemei de selecție clonală stabilită prin ordin al Autorității.

(2) Producerea materialului săditor viticol, potrivit prevederilor art. 7, se realizează în următoarele tipuri de unități autorizate de Autoritate:

- a) unități de selecție;
- b) unități de conservare și de preînmulțire;
- c) unități de înmulțire;
- d) unități de producție pentru vițe altoite și nealtoite.

(3) Unitățile autorizate produc material biologic din categoriile:

- a) material inițial;
- b) material bază;
- c) material certificat;
- d) material standard.

Art. 9. Producerea, controlul calității și comercializarea materialului săditor viticol se fac cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 10. (1) Înființarea plantațiilor de viță-de-vie se face în areale viticole delimitate, cu soiuri admise în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România.

(2) Pot fi clasificate ca soiuri de struguri pentru vin numai cele care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) aparțin speciei *Vitis vinifera*;
- b) provin din încrucișări complexe între soiurile de *Vitis vinifera* și soiuri aparținând altor specii ale genului *Vitis*;
- c) nu este unul dintre soiurile de hibridi direct producători interziși: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton și Herbemont.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru soiurile de struguri pentru vin care nu sunt clasificate potrivit alin. (2), este permisă plantarea, replantarea sau altoirea pentru cercetare științifică și în scop experimental în suprafață de maximum 5 ha/soi.

(4) Produsele vitivinicole rezultate din plantații viticole înființate potrivit prevederilor alin. (3) nu se comercializează pentru consum direct.

(5) Pentru măsura de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole se admit numai soiurile stabilite prin ordin al Autorității.

(6) Soiurile de viță-de-vie pentru obținerea vinurilor cu D.O.C. și a vinurilor cu I.G. se stabilesc prin caietele de sarcini corespunzătoare fiecărei D.O.C. sau I.G.

Art. 11. (1) În areale viticole, înființarea de plantații de viță-de-vie pe o suprafață de peste 0,1 ha, de persoană fizică/juridică, și extinderea peste această limită a celei existente se face doar în baza unui drept de plantare/replantare.

(2) În afara arealelor viticole, în extravilanul localităților, înființarea de plantații de viță-de-vie pe o suprafață cuprinsă între 0,1 ha și 0,5 ha pentru consumul familial se face numai în baza unui drept de plantare nouă și a unei cereri de plantare a viței-de-vie.

(3) Modelul cererii de plantare/replantare a viței-de-vie și de înscriere în R.P.V. și al certificatului de acordare a dreptului de plantare/replantare a viței-de-vie se aprobă prin ordin al Autorității.

(4) Înființarea de plantații viticole pe suprafețe mai mari de 0,5 ha se face numai pe baza unui proiect de înființare a plantației viticole, avizat de unitățile teritoriale de cercetare vitivinicolă.

Art. 12. Cultivatorul plantațiilor viticole are obligația de a respecta prevederile legale privind respectarea bunelor condiții agricole și de mediu.

Art. 13. (1) Suprafața plantată cu viță-de-vie, pe care nu se mai efectuează lucrări tehnologice conform bunelor practici agricole și de mediu pe o perioadă de 3 ani, reprezintă suprafața plantată cu viță-de-vie abandonată.

(2) Constatarea abandonului plantațiilor viticole se realizează și se consemnează de către o comisie alcătuită dintr-un consilier cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității și un reprezentant al unității administrativ-teritoriale în care este situată plantația și care dispune evidențierea acestora în R.P.V.

(3) În termen de 15 zile lucrătoare de la data întocmirii procesului-verbal de constatare în teren, comisia constituită potrivit prevederilor alin. (2) aduce la cunoștința proprietarului plantației viticole abandonul plantației viticole.

(4) Suprafața pentru care s-a constatat abandonul plantației viticole, potrivit prevederilor alin. (2), nu se constituie drept de plantare în rezerva județeană.

Art. 14. (1) Defrișarea plantațiilor de viță-de-vie în suprafață mai mare de 0,1 ha se face de către persoane fizice/juridice numai după depunerea la D.A.J. și a municipiului București a „Declarației de defrișare a plantațiilor de viță-de-vie”.

(2) Modelul declarației de defrișare a plantației de viță-de-vie se aprobă prin ordin al Autorității.

(3) Defrișarea efectuată cu respectarea prevederilor alin. (1) generează un drept de replantare, în suprafață echivalentă cu cea defrișată.

Secțiunea a 2-a. Plantări ilegale de viță-de-vie

Art. 15. (1) Plantațiile ilegale sunt suprafețele cu viță-de-vie plantate fără un drept de plantare/replantare sau de plantare nouă.

(2) Plantațiile ilegale prevăzute la alin. (1) se defrișează de către proprietari pe cheltuiala acestora, în prima campanie viticolă, după constatarea lor de către consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității.

(3) Până la efectuarea defrișării prevăzute la alin. (2), strugurii care provin de pe suprafețele ce urmează să fie defrișate sunt puși în circulație doar în vederea distilării sau obținerii de oțet din vin.

(4) Suprafața plantată cu viță-de-vie fără autorizație nu beneficiază de sprijinul financiar național și de la Uniunea Europeană.

(5) O.N.V.P.V. notifică Comisiei Europene următoarele:

- a) suprafețele plantate cu viță-de-vie fără drept de plantare;
- b) suprafețele defrișate potrivit prevederilor alin. (2);
- c) sancțiunile aplicate.

Secțiunea a 3-a. Producția de struguri

Art. 16. (1) Producția de struguri este destinată pentru obținerea de:

- a) vin cu D.O.C.;
- b) vin cu I.G.;

- c) vin fără D.O.C. și fără I.G., cu denumire de soi, denumit în continuare vin varietal;
 - d) vin fără D.O.C., fără I.G. și fără denumire de soi, denumit în continuare vin.
- (2) Autorizarea plantațiilor producătoare de struguri prevăzuți la alin. (1) lit. a)-c) se face de către O.N.V.P.V.

Secțiunea a 4-a. Producția de vin

Art. 17. (1) Vinul este un produs alimentar și se clasifică astfel:

- a) vin cu D.O.C.;
- b) vin cu I.G.;
- c) vin fără D.O.C. și fără I.G., cu denumire de soi, denumit în continuare vin varietal;
- d) vin fără D.O.C., fără I.G. și fără denumire de soi, denumit în continuare vin.

(2) Caietele de sarcini care stabilesc normele de producere a strugurilor și vinurilor cu D.O.C. și I.G. se întocmesc de către asociațiile profesionale de producători reprezentative din arealul D.O.C. sau I.G. la care se face referire și se avizează de către O.N.V.P.V.; D.O.C. și I.G. corespunzătoare caietelor de sarcini întocmite de asociațiile de producători se aprobă prin ordin al Autorității.

(3) Vinurile supuse verificărilor privind conformitatea cu caietele de sarcini, sistemul informatic și procedurile de verificare și control în vederea certificării se aprobă prin ordin al Autorității.

(4) Verificarea și controlul trasabilității și conformității vinului varietal în vederea certificării se fac în orice etapă a procesului de producție, inclusiv pe parcursul ambalării și este asigurat de către O.N.V.P.V.

(5) Comercializarea vinului varietal se realizează în baza documentelor și evidenței pentru vinul din soiul de struguri respectiv, aflată în responsabilitatea producătorului și/sau îmbutelietorului, asigurându-se trasabilitatea acestuia.

(6) Procedurile de control și verificare în vederea certificării vinurilor cu D.O.C. și cu I.G. și a vinurilor varietale se elaborează de către O.N.V.P.V. și se aprobă prin ordin al Autorității.

Art. 18. Dreptul de utilizare a D.O.C. și a I.G. pentru comercializarea vinurilor se acordă prin certificate de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu D.O.C. sau cu I.G., eliberate anual de către O.N.V.P.V., la cererea producătorilor, pentru fiecare lot de vin destinat comercializării.

Art. 19. (1) Vinul provenit din hibridii prevăzuți la art. 10 alin. (2) lit. c) este destinat consumului familial sau obținerii alcoolului de origine vinicolă și a oțetului.

(2) Vinul rezultat în urma unui amestec între vinul provenit din hibridii prevăzuți la art. 10 alin. (2) lit. c) și vinul provenit din soiuri nobile este considerat vin provenit din hibridi direct producători și se valorifică în condițiile prevăzute la alin. (1).

Capitolul IV. Practici și tratamente oenologice

Secțiunea 1. Practici și tratamente oenologice autorizate și restricții

Art. 20. (1) Practicile și tratamentele oenologice pentru producerea vinurilor și a produselor vinicole se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) În lipsa unei condiții de utilizare explicite, practicile și tratamentele autorizate pot fi utilizate pentru strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri parțial fermentat obținut din struguri stafidiți, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri concentrat rectificat, vinul nou aflat încă în fermentație, mustul de struguri parțial fermentat utilizat pentru consumul uman direct ca atare, vinul, vinurile spumante, vinul petiant, vinul perlant, vinul licoros, vinul din struguri stafidiți și vinul din struguri coți în exces.

(3) Practicile și tratamentele oenologice nu se aplică:

- a) sucului de struguri și sucului de struguri concentrat;
- b) mustului de struguri și mustului de struguri concentrat destinat producerii sucului de struguri.

(4) Produsele care intră în domeniul de aplicare a prezentei legi și care au făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate la nivelul Uniunii Europene sau național nu se comercializează pe teritoriul Uniunii Europene.

(5) Mustul de struguri proaspăt, oprit din fermentare prin adaosul de alcool, se folosește numai în timpul etapei de preparare a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29.

(6) Sucul de struguri și sucul de struguri concentrat nu se folosesc în scopul vinificării și nici nu se adaugă în vin, iar fermentarea alcoolică a acestor produse este interzisă.

(7) Mustul de struguri parțial fermentat obținut din struguri stafidiți nu se pune în circulație decât pentru fabricarea vinurilor licoroase, exclusiv în zonele viticole în care această întrebuintare este tradițională, precum și pentru fabricarea vinurilor obținute din struguri supramaturați.

(8) Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri concentrat rectificat, mustul de struguri cu fermentația oprită prin adaos de alcool, sucul de struguri, sucul de struguri concentrat și vinul sau amestecurile obținute din produsele prevăzute anterior care provin din țări terțe nu pot fi transformate în produsele prevăzute în anexa nr. VII, partea II la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, sau adăugate în astfel de produse.

Secțiunea a 2-a. Interdicții

Art. 21. (1) La producerea mustului, vinului și a produselor vinicole sunt interzise:

- a) adaosul de apă;
- b) adaosul de alcool în practicile oenologice autorizate, excepție făcând practicile care vizează obținerea mustului de struguri proaspăt oprit din fermentare prin adaos de alcool de natură vinicolă, a vinului licoros, a vinului spumant, a vinului alcoolizat și a vinului petiant; celelalte categorii de vinuri depistate ca fiind alcoolizate nu pot fi utilizate decât pentru distilare;
- c) cupajul unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Uniunii Europene și cupajarea între vinuri originare din țările terțe pe teritoriul Uniunii Europene;
- d) suprapresarea strugurilor; cantitatea minimă de alcool provenită din zaharurile conținute de tescovină se stabilește prin ordin al Autorității;
- e) fermentarea drojdiei de vin și a tescovinei pentru obținerea unui produs destinat consumului uman direct; produsele obținute sunt destinate obținerii alcoolului, rachiului și oțetului;
- f) presarea drojdiei de vin; filtrarea și centrifugarea drojdiei de vin nu se consideră presare în situația în care calitatea produselor obținute este autentică și comercială;
- g) folosirea în scopul vinificării și adăugarea în vin a sucului de struguri și a sucului de struguri concentrat;
- h) producerea musturilor și a vinurilor din alte materii prime decât strugurii pentru vin sau modificarea compoziției acestora prin adaosul unor substanțe, altele decât cele permise de lege;
- i) folosirea de substanțe aromatizante sau de extracte la producerea vinurilor, excepție constituind aromatizarea datorată contactului vinului cu lemnul de stejar;
- j) transformarea și/sau adăugarea strugurilor proaspeți, mustului de struguri, mustului de struguri parțial fermentat, mustului de struguri concentrat, mustului de struguri concentrat rectificat, mustului de struguri cu fermentația oprită prin adaos de alcool, sucului de struguri, sucului de struguri concentrat și vinului sau amestecurilor obținute din acestea, care provin din țări terțe, în produsele prevăzute în anexa nr. VII, partea II la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare.

(2) Constituie falsificări:

- a) adaosul de alcool în vin;
- b) adaosul de apă în vin;
- c) prepararea musturilor, vinurilor și a produselor vinicole din alte materii prime decât cele stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi sau schimbarea compoziției acestora prin adăugarea ori amestecarea unor substanțe, altele decât cele permise de legislația vitivinicolă;
- d) modificarea compoziției musturilor și vinurilor sau mascarea unor defecte ori alterări ale vinurilor prin adaosul de substanțe, altele decât cele permise de legislația vitivinicolă;
- e) neîncadrarea în limitele raportului de glucoză/fructoză stabilit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;
- f) folosirea substanțelor aromatizante de orice natură, a îndulcitorilor sintetici și coloranților la obținerea vinurilor;
- g) creșterea tăriei alcoolice naturale a vinurilor, prin adaos de zaharoză peste limitele stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;
- h) acidifierea/dezacidifierea vinurilor peste limitele stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Prin substituire se înțelege prezentarea sub o identitate falsă a vinului și a celorlalte produse vinicole.

(4) Prin identitate falsă se înțelege utilizarea fără drept a denumirii unui soi de struguri, a unui areal de producție, a unei categorii de vin, a unui an de producție, comercializarea unui vin fără certificat de atestare a dreptului de comercializare pentru vinurile cu D.O.C. și/sau I.G. și fără aplicarea însemnelor de certificare a calității corespunzătoare categoriei de vin, utilizarea unui ambalaj, etichetă sau prezentarea oricăror informații care pot induce în eroare consumatorul privind originea, proveniența sau calitățile esențiale ale produsului.

Art. 22. Vinurile și produsele vinicole care nu respectă caracteristicile organoleptice, parametri fizico-chimici stabiliți prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi și cele care au în compoziția lor apă exogenă și/sau alcool de natură neviticolă sunt impropriei consumului uman direct și se retrag de la comercializare, urmând a fi destinate producerii distilatelor și oțetului.

Capitolul V. Comercializarea vinului și a produselor vinicole

Secțiunea 1. Condiții de comercializare

Art. 23. (1) La data punerii în consum, vinurile și produsele vinicole trebuie să corespundă parametrilor de calitate și de compoziție stabiliți prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Vinul vrac se comercializează cu respectarea prevederilor specifice aprobate prin ordin al Autorității.

Art. 24. (1) Parametrii calitativi și de compoziție pentru vinurile și produsele vinicole puse în consum direct se regăsesc în buletinul de analiză pentru produsul respectiv.

(2) Este obligatoriu ca documentul prevăzut la alin. (1) să însoțească orice produs vinicol la data comercializării lui.

(3) Verificarea conformității produselor vinicole se face prin metodele de analiză recomandate și publicate de Organizația Internațională a Viei și Vinului, denumită în continuare O.I.V., pentru analize fizico-chimice, izotopice și organoleptice.

Art. 25. (1) Responsabil pentru compoziția și calitatea vinurilor și a produselor vinicole comercializate în vrac este operatorul economic care le supune comercializării, iar pentru produsele îmbuteliate răspunderea revine îmbuteliatorului.

(2) În situația în care analizele efectuate asupra vinului, de un laborator acreditat și autorizat în condițiile legii, evidențiază neconformități ale vinurilor analizate, comerciantul de vin vrac sau îmbuteliatorul poate solicita efectuarea de noi analize, în termen de 10 zile lucrătoare de la înștiințare, la un laborator acreditat/autorizat potrivit prevederilor legislației Uniunii Europene în vigoare, utilizând proba-martor care se găsește la punctul de prelevare a probelor.

Art. 26. (1) Pentru produsele destinate exclusiv exportului în state terțe față de Uniunea Europeană, la solicitarea sau cu acceptul clientului extern se pot folosi și alte practici și tratamente oenologice, precum și alte limite de compoziție autorizate în state terțe, cu respectarea practicilor și tratamentelor oenologice recomandate și publicate de O.I.V.

(2) Produsele prevăzute la alin. (1) nu se comercializează pe teritoriul Uniunii Europene.

(3) Vinurile și produsele vinicole importate trebuie să corespundă criteriilor calitative și de compoziție stabilite prin legislația Uniunii Europene.

(4) Mustul, vinul și celelalte produse vinicole destinate comercializării în vrac sunt însoțite de documente de însoțire a transporturilor de produse vinicole vrac și buletine de analiză emise de un laborator acreditat și autorizat în condițiile legii, al căror model se aprobă prin ordin al Autorității.

Secțiunea a 2-a. Ambalare, etichetare și prezentare

Art. 27. (1) Punerea în consum a vinurilor cu D.O.C., a vinurilor cu I.G., a vinurilor varietale, a vinurilor spumoase, spumante, petiante, perlante și a vinurilor licoroase se face obligatoriu în formă îmbuteliată.

(2) Condițiile de comercializare, de punere în consum și punere în consum direct a vinurilor și produselor vinicole se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Îmbutelierea produselor prevăzute la alin. (1) se face în orice ambalaj utilizat pe piața internațională pentru aceste produse.

Art. 28. (1) Normele de etichetare și condițiile de etichetare și prezentare a vinurilor și produselor vinicole prevăzute la art. 27 alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Vinurile și produsele vinicole care nu sunt etichetate potrivit prevederilor alin. (1) se retrag de la comercializare în momentul constatării neconformității și în baza procesului-verbal întocmit de către consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol.

Capitolul VI. Gestiunea și controlul pieței vitivinicole

Secțiunea 1. Evidența produselor vitivinicole

Art. 29. Producătorii de struguri pentru vin, indiferent de suprafața cultivată, care comercializează struguri pentru vin au obligația de a ține evidența producției și a modului de valorificare a acesteia în carnetul de viticultor, al cărui model și procedură de implementare se aprobă prin ordin al Autorității.

Art. 30. (1) Persoanele fizice și operatorii economici care produc, depozitează și comercializează struguri, vinuri și produse vinicole au obligația de a întocmi și de a depune, în termenul prevăzut de normele metodologice de aplicare a prezentei legi, declarațiile de stocuri, de recoltă, de producție și de a completa registrele de evidență obligatorii ale acestora, aprobate prin ordin al Autorității.

(2) Sunt scutiți de prezentarea declarației de recoltă:

a) viticultorii ale căror exploatații cuprind mai puțin de 0,1 ha de viță-de-vie și din a căror recoltă nu a fost și nu va fi comercializată nicio parte, sub nicio formă;

b) viticultorii a căror producție totală de struguri este destinată consumului în stare neprelucrată sau este destinată uscării (stafidirii) ori transformării directe în suc de struguri;

c) viticultorii ale căror exploatații cuprind mai puțin de 0,1 ha de viță-de-vie și care livrează întreaga recoltă.

(3) Sunt scutiți de prezentarea declarației de producție:

a) viticultorii prevăzuți la alin. (2), precum și producătorii care obțin în instalațiile proprii, prin vinificarea produselor vitivinicole achiziționate, o cantitate de vin sub 10 hectolitri care nu a fost și nu va fi comercializată sub nicio formă;

b) viticultorii care fac parte din asociații și care își livrează producția de struguri acesteia, dar își rezervă dreptul de a obține prin vinificare o cantitate de vin sub 10 hectolitri pentru consumul familial.

(4) Persoanele fizice sau juridice, altele decât cele prevăzute la alin. (2) și (3), precum și comercianții cu amănuntul sunt obligați să depună anual, până la data de 15 august, la D.A.J. și a municipiului București, declarațiile de stocuri de must de struguri, must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat și vin, pe care le dețin la data de 31 iulie.

(5) Persoanele fizice și operatorii economici care procesează struguri și/sau îmbuteliază vin au obligația de a se înregistra în Sistemul Informatic Național al Viei și Vinului, denumit în continuare S.I.N.V.V.

(6) Procedura de înregistrare se aprobă prin ordin al Autorității.

Art. 31. (1) Orice transport intraunional de produse vitivinicole vrac circulă cu document de însoțire a produselor vitivinicole.

(2) Pentru exportul și importul de produse vitivinicole este obligatorie însoțirea mărfii de documentele prevăzute de legislația română și de cea a Uniunii Europene în materie.

(3) Produsele vitivinicole provenite din import trebuie însoțite obligatoriu de documentul V I 1, potrivit prevederilor din anexa IX la Regulamentul (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, vizat de autoritatea competentă a țării de expediție.

(4) Transportul de produse vitivinicole vrac provenit din import, care circulă pe teritoriul național neînsoțit de documentul V I 1 sau, după caz, de documentul de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole vrac vizat de consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității nu se recepționează calitativ și cantitativ și se interzice pentru punerea în consum până la remedierea sau completarea corectă a documentelor de însoțire a transportului.

(5) În situația în care se constată că un transport pentru care se cere un document de însoțire este efectuat fără acest document sau în baza unui document incomplet ori incorect, autoritățile competente de la locul de descărcare iau obligatoriu următoarele măsuri:

a) solicită expeditorului completarea sau corectarea documentelor;

b) interzic descărcarea și/sau comercializarea produsului până la remedierea situației, informând în acest sens beneficiarul.

Secțiunea a 2-a. Denumiri de origine controlată, indicații geografice și mențiuni tradiționale

Art. 32. (1) Prin D.O.C. se înțelege numele unui areal viticol delimitat utilizat pentru a descrie un produs vitivinicol realizat potrivit prevederilor din caietul de sarcini și care respectă următoarele cerințe:

a) calitatea și caracteristicile sale se datorează în mod esențial sau exclusiv acestui areal viticol delimitat, cu factorii săi naturali și umani;

b) strugurii din care este produs vinul cu D.O.C. provin exclusiv din arealul viticol delimitat pentru denumirea de origine respectivă;

c) producția are loc în arealul viticol delimitat pentru denumirea de origine respectivă;

d) vinul este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând exclusiv speciei *Vitis vinifera*.

(2) Dreptul de utilizare a D.O.C. reprezintă un drept de utilizare cu caracter public a numelui denumirii corespunzător pentru arealul viticol delimitat, acordat producătorilor viticoli și vinicoli care își desfășoară activitatea în arealul viticol respectiv potrivit prevederilor alin. (1).

(3) Delimitarea arealului viticol pentru fiecare D.O.C. se precizează în caietul de sarcini corespunzător acesteia.

(4) Utilizarea numelui unei D.O.C. pentru vinurile obținute din struguri care nu provin din arealul viticol delimitat pentru denumirea de origine respectivă sau pentru vinuri la care nu poate fi dovedită trasabilitatea este interzisă.

(5) La propunerea asociațiilor profesionale de producători sau, după caz, a producătorilor individuali și cu avizul O.N.V.P.V., noile D.O.C. se recunosc, se definesc și se protejează potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 33. (1) Vinurile de la pct. 1, 3, 5, 6, 8, 15 și 16 din anexa nr. VII, partea II la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, pot purta numele unei D.O.C., dacă întrunesc condițiile stabilite prin caietele de sarcini întocmite de asociațiile profesionale de producători.

(2) Producerea strugurilor, procesarea lor și obținerea vinurilor cu D.O.C. se realizează în arealul viticol delimitat potrivit prevederilor alin. (1), în condițiile stabilite în caietele de sarcini.

(3) Producția vinurilor cu D.O.C. se realizează în arealul viticol delimitat în condițiile stabilite în caietele de sarcini și în conformitate cu prevederile acestora.

(4) Sunt îndreptățite să poarte numele unei D.O.C. toate produsele vitivinicole care se produc exclusiv în cadrul arealului viticol delimitat și se realizează potrivit prevederilor caietului de sarcini.

(5) Condiționarea și îmbutelierea vinurilor cu D.O.C. se pot realiza și în afara arealului viticol delimitat în care a avut loc producția, sub condiția notificării O.N.V.P.V. și dacă este prevăzut în caietul de sarcini.

Art. 34. În funcție de stadiul de maturare a strugurilor și de caracteristicile lor calitative la cules, vinurile cu D.O.C. pot purta următoarele mențiuni tradiționale:

a) C.M.D. – vinul obținut din struguri culeși la maturitate deplină;

b) C.T. – vinul obținut din struguri culeși târziu;

c) C.I.B. – vinul obținut din struguri culeși la înobilarea boabelor.

Art. 35. (1) Prin I.G. se înțelege numele unui areal viticol delimitat utilizat pentru a descrie un produs vitivinicol realizat potrivit prevederilor caietului de sarcini care respectă următoarele cerințe:

a) posedă o calitate, o reputație sau alte caracteristici specifice care pot fi atribuite unui areal delimitat pentru indicația geografică respectivă;

b) cel mult 15% din cantitatea de struguri poate proveni din afara arealului geografic delimitat pentru I.G. respectiv;

c) producția are loc în arealul viticol delimitat pentru indicația geografică respectivă;

d) vinul este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.

(2) Dreptul de utilizare a I.G. reprezintă dreptul de utilizare cu caracter public a numelui indicației geografice corespunzător pentru arealul viticol delimitat acordat producătorilor vinicoli care își desfășoară activitatea în arealul viticol respectiv, potrivit prevederilor alin. (1).

(3) Delimitarea ariei geografice a fiecărei I.G. se precizează în caietul de sarcini corespunzător acesteia.

(4) Vinurile de la pct. 1, 4, 9, 15 și 16 din anexa nr. VII, partea II la Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, pot purta numele unei I.G., dacă întrunesc condițiile stabilite prin caietele de sarcini, întocmite de către asociațiile profesionale de producători.

(5) Condiționarea și îmbutelierea vinurilor cu I.G. se pot realiza și în afara arealului viticol delimitat în care a avut loc producția, cu condiția notificării O.N.V.P.V. și dacă este prevăzut în caietul de sarcini.

(6) La propunerea asociațiilor profesionale de producători sau, după caz, a producătorilor individuali și cu avizul O.N.V.P.V., noile I.G. se recunosc, se definesc și se protejează potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 36. D.O.C. și I.G., așa cum sunt definite prin prevederile art. 32 alin. (1) și ale art. 35 alin. (1), trebuie utilizate pentru a descrie sau a desemna vinurile și alte produse vitivinicole îndreptățite să poarte aceste denumiri obținute cu respectarea prevederilor caietelor de sarcini.

Art. 37. (1) Condițiile de producere, condiționare, ambalare și etichetare a vinurilor cu D.O.C. și I.G. sunt cuprinse în caietele de sarcini întocmite de către asociațiile profesionale de producători din arealul viticol delimitat, potrivit prevederilor legislației în vigoare.

(2) Producția vizează toate operațiunile realizate, de la recoltarea strugurilor până la încheierea procesului de vinificare, cu excepția oricăror procese ulterioare producției.

Art. 38. (1) În sensul prezentei legi, prin termenul de mențiune tradițională admisă spre utilizare pentru vinurile D.O.C. și I.G. se înțelege:

a) produsul are o D.O.C. sau o I.G. protejate prin dispoziții ale legislației Uniunii Europene sau naționale;

b) metoda de producere sau de maturare, calitatea, culoarea, locul de proveniență sau un eveniment deosebit sunt legate de istoria produsului;

c) se admit spre utilizare mențiunile tradiționale specificate în caietele de sarcini D.O.C. și I.G., așa cum au fost formulate și definite în acestea.

(2) Mențiunile tradiționale utilizate sunt:

a) „rezervă”;

b) „vin de vinotecă”;

c) „vin tânăr”.

Art. 39. (1) Controlul respectării prevederilor caietului de sarcini al produsului cu D.O.C. sau cu I.G., efectuat în perioada de vegetație a viței-de-vie și în procesul de obținere și condiționare a vinului, se face de către personalul O.N.V.P.V. cu atribuții de specialitate și de către consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol.

(2) Controlul conformității produselor vitivinicole în vederea atestării dreptului de comercializare în raport cu prevederile existente în caietele de sarcini D.O.C. și/sau I.G., precum și controlul conformității vinurilor varietate se efectuează de către O.N.V.P.V.

Secțiunea a 3-a. Protecția denumirilor de origine controlată, indicațiilor geografice și a mențiunilor tradiționale și relația acestora cu mărcile

Art. 40. O.N.V.P.V. este instituția responsabilă de gestiunea, controlul și protecția D.O.C. și a mențiunilor tradiționale pentru vinuri și produsele vitivinicole potrivit prevederilor din caietele de sarcini, precum și de gestiunea și controlul I.G., asigurând desfășurarea procedurilor preliminare la nivel național, în scopul acordării protecției la nivelul Uniunii Europene a D.O.C., I.G. și a mențiunilor tradiționale pentru vinuri și produsele vitivinicole.

Art. 41. Protecția D.O.C. și I.G. pentru vinuri și produsele vitivinicole se realizează:

a) la nivel național, prin înscrierea în Registrul electronic național al denumirilor de origine protejate;

b) la nivelul Uniunii Europene, prin înscrierea acestora în Registrul electronic al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri.

Art. 42. D.O.C., I.G. și mențiunile tradiționale pot fi utilizate de orice operator economic care comercializează un produs vitivinicol potrivit prevederilor prezentei legi și cu specificațiile caietului de sarcini al produsului.

Art. 43. Procedurile de acordare a dreptului de utilizare a I.G. la nivelul Uniunii Europene, procedurile de acordare a dreptului de utilizare a D.O.C. și a mențiunilor tradiționale, precum și procedura de modificare a caietelor de sarcini pentru produsele vitivinicole dintr-un areal viticol delimitat cu D.O.C. sau I.G. se aprobă prin ordin al Autorității.

Art. 44. (1) Anularea pentru un producător a dreptului de utilizare a numelui unei D.O.C. sau a numelui unei I.G. se realizează în următoarele condiții:

a) nerespectarea prevederilor caietului de sarcini pentru D.O.C. și/sau I.G. respectiv nemodificat;

b) suprafețele plantate cu viță-de-vie cu destinația de producție D.O.C. sau I.G. nu au fost autorizate pentru producerea strugurilor potrivit destinației de producție timp de 5 ani consecutivi, cu excepția anilor în care s-au înregistrat calamități naturale;

c) vinurile certificate D.O.C. și I.G. din arealul respectiv reprezintă un procent mai mic de 10% din media vinurilor certificate de producătorul în cauză în ultimii 5 ani consecutivi.

(2) Restabilirea dreptului de utilizare a numelui unei D.O.C. și I.G. se realizează la solicitarea producătorilor interesați, cu respectarea prevederilor caietelor de sarcini.

(3) Anularea dreptului de utilizare a numelui unei D.O.C. sau I.G. se solicită de către O.N.V.P.V.

Art. 45. (1) Înregistrarea unei mărci pentru vinuri care utilizează, în parte sau în totalitate, o D.O.C. și/sau o I.G., mențiune tradițională sau denumirea unui soi de struguri de vin, care nu respectă specificațiile produsului, este refuzată sau, în situația în care a fost înregistrată, este anulată, în cazul în care:

a) cererea de înregistrare nu vizează vinurile care îndeplinesc condițiile de utilizare a acestora;

b) cererea de înregistrare este depusă la o dată ulterioară datei de depunere a cererii de protecție cu condiția obținerii protecției pentru D.O.C. și/sau I.G. respectivă;

c) cererea vizează înregistrarea denumirii societății reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Mărcile înregistrate cu încălcarea prevederilor alin. (1) se anulează.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), o marcă comercială depusă, consacrată prin utilizare la nivelul Uniunii Europene și înregistrată la o dată anterioară datei de depunere a cererii de protecție a D.O.C. sau I.G., poate fi utilizată în continuare chiar dacă a fost acordată protecția pentru D.O.C. sau I.G., cu condiția să nu existe motive de anulare sau de revocare a mărcii prevăzute de legislația în vigoare privind mărcile.

(4) În condițiile prevăzute la alin. (3), este permisă utilizarea D.O.C. sau a I.G. alături de mărcile respective.

(5) Pentru orice indicație geografică pentru vinuri sau alte produse vitivinicole pentru care se solicită înregistrarea și protejarea la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este obligatoriu avizul O.N.V.P.V.

Capitolul VII. Autorități de reglementare, atribuții și competențe. Coordonarea și controlul producției vitivinicole

Art. 46. În vederea îndeplinirii atribuțiilor legate de activitățile din domeniul viticulturii și vinificației, precum și pentru coordonarea și controlul tehnic de specialitate în realizarea producției și comercializării produselor vitivinicole funcționează:

- a) structura cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității;
- b) O.N.V.P.V.

Art. 47. Structura cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității se aprobă prin ordin al conducătorului acesteia.

Art. 48. (1) În baza planului de control, consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității verifică respectarea prevederilor prezentei legi privind producerea, comercializarea, depozitarea și transportul produselor vitivinicole.

(2) În acest scop, consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității au următoarele competențe:

- a) accesul în plantațiile viticole, în spațiile de producere și/sau depozitare a produselor vitivinicole, precum și la mijloacele care transportă aceste produse;
- b) accesul în spațiile comerciale și/sau depozite și efectuarea de verificări și la mijloacele de transport care sunt deținute în vederea vânzării, comercializării și/sau transportului de produse vitivinicole sau de alte produse care ar putea fi destinate utilizării în sectorul vitivinicol;
- c) accesul la produsele vitivinicole, substanțele și produsele destinate producerii vinurilor și a altor produse vitivinicole, în vederea inventarierii acestora;
- d) prelevarea de probe din produsele vitivinicole, substanțele și/sau produsele utilizate la producerea acestora, deținute pe stoc, supuse transportului și/sau comercializării;
- e) accesul la datele contabile și la toate documentele legate de produsele vitivinicole și a substanțelor sau produselor destinate producerii de vinuri și de alte produse vitivinicole, putând realiza copii sau extrase ale acestor documente;
- f) colaborarea cu organisme de control ale altor autorități pentru respectarea prevederilor legale referitoare la reglementarea producției, circulației și comercializării produselor vitivinicole;
- g) în situația în care consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității constată nereguli în întocmirea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole în vrac, pot dispune refacerea documentelor, oprirea transportului în cauză sau interzicerea comercializării produselor respective, în funcție de gravitatea neconformității.

Art. 49. Consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității asigură supravegherea aplicării legii în realizarea producției de struguri, de vinuri și de alte produse vitivinicole și sunt abilitați în executarea controalelor oficiale pentru asigurarea calității și conformității lor având următoarele atribuții:

- a) urmăresc respectarea legislației privind înființarea și defrișarea plantațiilor viticole;
- b) verifică respectarea de către deținătorii de plantații viticole a prevederilor legale privind respectarea bunelor condiții agricole și de mediu;
- c) verifică corectitudinea datelor înscrise în cererea de autorizare a plantării, autorizează înființarea de plantații viticole pe suprafețe mai mari de 0,1 ha de familie sau operator economic, în baza unui drept de plantare/replantare, și certifică efectuarea plantării în vederea înscrierii parcelelor viticole în R.P.V.;
- d) certifică efectuarea defrișării în vederea eliminării parcelei/parcelelor viticole din R.P.V.;
- e) constată abandonul plantațiilor viticole și dispune evidențierea acestora în R.P.V.;
- f) constată plantările ilegale și dispune măsuri pentru respectarea legislației;
- g) certifică modificarea datelor unei parcele viticole, ca urmare a controlului efectuat și verifică actualizarea acestor date în R.P.V.;
- h) verifică respectarea prevederilor legale privind practicile și tratamentele admise în producerea vinurilor și produselor vitivinicole;
- i) verifică respectarea de către producători, depozitari și îmbuteliori a prevederilor legale în aplicarea unor practici oenologice speciale, precum acidifierea, dezacidifierea, îndulcirea vinurilor și operațiunile de creștere a tăriei alcoolice a vinurilor și a altor produse vitivinicole, prin

folosirea de must concentrat, must concentrat rectificat și a altor produse admise de legislația în vigoare;

j) verifică modul de respectare de către îmbuteliatori a prevederilor legale privind ambalarea, etichetarea și prezentarea produselor vinicole destinate comercializării;

k) dispun retragerea de la comercializare a vinurilor și a altor produse vinicole care nu respectă prevederile legale privind etichetarea;

l) dispun denaturarea, cu clorură de sodiu și clorură de amoniu, a produselor vinicole dovedite a fi falsificate;

m) interzic fabricarea și/sau îmbutelierea produselor vinicole, ca urmare a nerespectării prevederilor art. 19 alin. (1), art. 25, 26, art. 27 alin. (2) și (3), până la eliminarea abaterilor care au fost constatate;

n) efectuează verificări ale calității din punct de vedere organoleptic și al compoziției fizico-chimice privind autenticitatea și proveniența vinurilor și a produselor vinicole provenite din producția internă, din alte state ale Uniunii Europene sau din țări terțe;

o) prelevă probe din produsele vinicole controlate în vederea efectuării de analize organoleptice, fizico-chimice și izotopice în laboratoare pentru controlul calității și igienei vinului desemnate de Autoritate pentru controlul oficial;

p) prelevă probe din produsele și materialele oenologice utilizate în procesul de producere, condiționare și îmbuteliere a vinurilor și a altor produse vinicole, în vederea analizării caracteristicilor și compoziției, în laboratoare specializate în acest sens;

q) verifică respectarea procedurilor de efectuare a analizelor fizico-chimice și izotopice de laboratoare desemnate de către Autoritate pentru controlul oficial al produselor vinicole;

r) interzice comercializarea loturilor de vin și a altor produse vinicole pe toată filiera produsului, prin inventarierea și aplicarea sigiliului asupra acestor loturi, în situația în care există suspiciunea ca fiind necorespunzătoare sub aspect calitativ, până la clarificarea situației;

s) aplică sigiliul asupra loturilor de vin a căror proveniență și trasabilitate nu poate fi dovedită de către deținător, dispunând, după caz, ridicarea măsurii dispuse, destinația industrială sau distrugerea loturilor în cauză;

ș) constată, în baza buletinelor de analiză, dacă vinurile și alte produse vinicole sunt produse și/sau comercializate potrivit prevederilor legale în vigoare;

t) dispun interzicerea comercializării vinurilor și produselor vinicole improprii consumului uman direct; dispun și urmăresc utilizarea în scopuri industriale sau, după caz, distrugerea și/sau denaturarea acestora;

ț) urmăresc respectarea prevederilor legale privind retragerea sub control a subproduselor vinicole;

u) analizează documentația și verifică în teren îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru autorizarea laboratoarelor uzinale în scopul efectuării de analize la vinuri, produse și subproduse vinicole;

v) verifică periodic activitatea laboratoarelor autorizate de Autoritate și dispun menținerea sau, după caz, retragerea autorizației;

w) exercită controlul tehnic în toate fazele producerii vinurilor și a celorlalte produse vinicole cu D.O.C. și I.G., verifică trasabilitatea acestor produse și respectarea prevederilor legale în eliberarea documentelor și însemnelor necesare pentru atestarea calității produselor respective, inclusiv la comercializare;

x) verifică, prin sondaj, corectitudinea întocmirii declarațiilor de stocuri, de recoltă și de producție, scriptic și factual, precum și depunerea în termen a acestora;

y) verifică, prin sondaj, existența și înscrierea corectă și operativă a datelor în registrele de evidență obligatorii în sectorul vitivinicol;

z) avizează documentele de însoțire a transporturilor de produse vinicole în vrac, verifică și controlează, prin sondaj, concordanța dintre caracteristicile organoleptice și parametrii fizico-chimici ai produselor transportate și datele înscrise în documentele de însoțire;

aa) verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare și autorizează spațiile de comercializare cu amănuntul a vinului în vrac și urmăresc menținerea condițiilor care au stat la baza autorizării;

ab) sesizează organele abilitate în cazul constatării unor posibile infracțiuni comise de către operatorii din sectorul vitivinicol;

ac) aplică sancțiunile contravenționale prevăzute de prezenta lege pentru abaterile constatate la persoane fizice și juridice din sfera producției, circulației și comercializării vinurilor și a altor produse vitivinicole;

ad) verifică trasabilitatea vinurilor varietale și interzic comercializarea loturilor care nu sunt îndreptățite să poarte această denumire;

ae) îndeplinesc și alte atribuții stabilite de legislația în vigoare.

Art. 50. Sumele rezultate ca urmare a sancțiunilor contravenționale aplicate de consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității se fac venit la bugetul de stat.

Art. 51. Consilierii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol din cadrul Autorității au obligația de a păstra secretul profesional pentru a nu divulga unei terțe persoane confidențialitatea datelor de care au luat cunoștință în timpul și ulterior controlului.

Art. 52. (1) O.N.V.P.V. este organ de specialitate tehnico-științific al administrației publice centrale, în coordonarea Autorității, cu atribuții în domeniul vitivinicol, cu personalitate juridică, finanțat integral din venituri proprii, care gestionează la nivel național, în principal, potențialul de producție, D.O.C., I.G. și mențiunile tradiționale pentru produsele vitivinicole.

(2) O.N.V.P.V. este format din:

- a) Consiliul Regiunilor Viticole;
- b) aparatul executiv.

Art. 53. (1) Consiliul Regiunilor Viticole are rol consultativ și de coordonare tehnico-științifică și este compus din 10 reprezentanți ai regiunilor viticole și directorul general al O.N.V.P.V.

(2) Membrii Consiliului Regiunilor Viticole sunt nominalizați de către O.I.P.A. și organizațiile de producători recunoscute și sunt numiți prin ordin al Autorității, în baza criteriilor prevăzute la alin. (3), cu respectarea procedurilor specifice.

(3) Criteriile în baza cărora membrii Consiliului Regiunilor Viticole pot fi nominalizați sunt:

- a) suprafața autorizată D.O.C.;
- b) suprafața autorizată I.G.;
- c) suprafața autorizată vin cu denumire de soi fără D.O.C./I.G.;
- d) cantitățile de vin certificate D.O.C.;
- e) cantitățile de vin certificate cu I.G.;
- f) cantitățile de vin certificate cu denumire de soi fără D.O.C./I.G.

(4) Procedurile specifice privind aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (3) sunt stabilite prin ordin al Autorității.

(5) Membrii Consiliului Regiunilor Viticole reprezintă cele 8 regiuni viticole și sunt reprezentați astfel:

a) câte un membru pentru regiunile viticole Crișana și Maramureș, Dealurile Banatului, Podișul Transilvaniei, Colinele Dobrogei, Terassele Dunării și Nisipurile și alte terenuri favorabile din sudul țării;

b) câte doi membri pentru regiunile viticole Dealurile Moldovei și Dealurile Munteniei și Olteniei.

(6) Mandatul membrilor Consiliului Regiunilor Viticole este de 4 ani și se poate reînnoi o singură dată.

(7) O.N.V.P.V. este condus de un director general numit prin ordin al Autorității în condițiile legii, cu avizul Consiliului Regiunilor Viticole.

Art. 54. Regulamentul de organizare și funcționare al O.N.V.P.V. se aprobă prin ordin al Autorității.

Art. 55. (1) Veniturile O.N.V.P.V. se constituie din:

a) taxe percepute pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu D.O.C. și vinuri cu I.G., precum și a plantațiilor din care se obțin vinuri varietale, atestarea dreptului de utilizare a D.O.C. și a I.G. pentru comercializarea vinurilor cu D.O.C. și/sau a vinurilor cu I.G., certificarea cantităților de vin varietal și pentru acordarea drepturilor de plantare din rezervele județene și rezerva națională;

b) sponsorizări;

c) donații;

d) prestări de servicii.

(2) Cuantumul fiecărei taxe prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al Autorității.

(3) O.N.V.P.V. poate organiza și susține financiar programe de pregătire și instruire profesională a angajaților săi, în colaborare cu instituțiile de învățământ și de cercetare din domeniul vitivinicol și cu unitățile producătoare de vinuri cu D.O.C. și/sau I.G.

(4) O.N.V.P.V. poate aloca sprijin financiar pentru:

a) desfășurarea unor acțiuni care vizează dezvoltarea, modernizarea și promovarea producției vitivinicole;

b) participarea reprezentanților României la acțiunile O.I.V.

(5) Pentru desfășurarea unor lucrări, proiecte sau programe specifice de activitate, O.N.V.P.V. poate colabora cu stațiunile de cercetare din arealul viticol în a cărui circumscripție administrativă urmează a se desfășura activitățile specifice, precum și cu instituțiile de învățământ de profil, pentru asigurarea de personal suplimentari cu încadrarea în bugetul aprobat.

Art. 56. O.N.V.P.V. îndeplinește următoarele atribuții:

a) gestionează, la nivel național, S.I.N.V.V., instrument de bază pentru punerea în aplicare a măsurilor de sprijin în sectorul vitivinicol, care cuprinde R.P.V., declarațiile obligatorii și industriile vitivinicole și coordonează activitatea consilierilor R.P.V., în scopul actualizării datelor cuprinse în S.I.N.V.V.;

b) gestionează Registrul electronic național al denumirilor de origine controlată, controlează, înregistrează și asigură protecția D.O.C. și a mențiunilor tradiționale pentru produsele vitivinicole la nivel național și la nivelul Uniunii Europene și a I.G. la nivelul Uniunii Europene;

c) gestionează și acordă dreptul de plantare a viței-de-vie din rezerva națională de drepturi, precum și dreptul de plantare nouă, pe suprafețe mai mari de 0,1 ha, pentru persoane fizice sau operatori economici;

d) coordonează, tehnic și metodologic, actualizarea datelor din banca de date analitice a României, ca parte integrantă a cazierului viticol al Uniunii Europene;

e) avizează și înaintează spre aprobare, prin ordin al Autorității, D.O.C. și cu I.G. corespunzătoare caietelor de sarcini pentru producerea vinurilor cu D.O.C. și I.G. întocmite de asociațiile profesionale de producători, pentru fiecare D.O.C. și I.G., din arealele viticole delimitate cu D.O.C. și I.G.;

f) verifică conformitatea cu caietele de sarcini și efectuează controlul în vederea autorizării plantațiilor producătoare de struguri destinați obținerii de vinuri cu D.O.C. și/sau producătoare de struguri destinați obținerii de vinuri cu I.G. și autorizării ca producători de vinuri cu D.O.C./I.G., precum și a plantațiilor pentru vinuri varietale;

g) eliberează certificatele de atestare a dreptului de comercializare pentru vinurile cu D.O.C. și vinurile cu I.G.;

h) acordă certificări pentru cantitățile de vin varietal;

i) elaborează și gestionează procedura preliminară de înregistrare a cererilor de protecție a noilor D.O.C. la nivel național și la nivelul Uniunii Europene și a I.G. la nivelul Uniunii Europene, procedura de modificare a condițiilor specifice ale produsului obținut într-o D.O.C. și I.G. la nivel național;

j) controlează calitatea vinurilor apte de a deveni vinuri cu D.O.C. și cu I.G., din punct de vedere organoleptic și fizico-chimic, pentru atestarea dreptului de comercializare în cadrul comisiilor constituite din reprezentanți ai O.N.V.P.V., ai asociației degustătorilor autorizați și ai asociației profesionale de producători, din aria geografică vizată;

k) suspendă sau anulează certificatul de atestare a dreptului de comercializare pentru vinurile cu D.O.C., I.G., varietale, în cazul în care se constată nerespectarea condițiilor inițiale de acordare, și sesizează inspectorii cu atribuții de inspecție de stat pentru controlul tehnic vitivinicol;

l) controlează modul de aplicare și respectare a prevederilor din caietele de sarcini;

m) inițiază și propune spre aprobare proiecte de acte normative sau administrative cu caracter normativ pentru sectorul vitivinicol, ținând seama de cerințele dezvoltării viticulturii și vinificației, de reglementările Uniunii Europene și de recomandările O.I.V., cu consultarea Consiliului Regiunilor Viticole;

n) colaborează cu instituțiile centrale și teritoriale din subordinea Autorității, în vederea stabilirii și realizării obiectivelor de dezvoltare a sectorului vitivinicol românesc, și sprijină organizarea de manifestări naționale și internaționale cu caracter vitivinicol, cu consultarea Consiliului Regiunilor Viticole;

o) colaborează cu unitățile de cercetare în realizarea programelor sectoriale de cercetare științifică și aplicativă în domeniul vitivinicol, cu consultarea Consiliului Regiunilor Viticole;

p) desfășoară împreună cu Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură acțiuni în vederea implementării și derulării măsurilor de sprijin financiar specific sectorului vitivinicol din fonduri acordate din bugetul național și al Uniunii Europene, cu consultarea Consiliului Regiunilor Viticole;

q) asigură legătura României cu O.I.V., cu Direcția Generală de Agricultură și Dezvoltare Rurală a Comisiei Europene, precum și cu alte organisme internaționale similare, cu consultarea Consiliului Regiunilor Viticole;

r) delimitează arealele viticole pentru producerea vinurilor cu D.O.C. și I.G. cu asociațiile profesionale de producători din arealul D.O.C. sau I.G. la care se face referire, cu consultarea Consiliului Regiunilor Viticole.

Capitolul VIII. Forme asociative pe filiera vitivinicolă

Secțiunea 1. Asociații profesionale de producători

Art. 57. (1) Asociațiile profesionale de producători se constituie la inițiativa producătorilor și în baza legislației naționale în vigoare, ca forme asociative pe filiera sectorului vitivinicol.

(2) Asociațiile profesionale de producători au următoarele obiective principale:

a) adaptarea, în comun, a producției la exigențele pieței și îmbunătățirea produsului;

b) promovarea concentrării ofertei și valorificarea pe piață a producției membrilor săi;

c) promovarea raționalizării și a ameliorării producției și a prelucrării;

d) promovarea și furnizarea de asistență tehnică pentru utilizarea unor practici de cultivare și tehnici de producție care protejează mediul;

e) promovarea inițiativelor privind gestionarea subproduselor vitivinicole și gestionarea deșeurilor, în special pentru protejarea calității apei, a solului și a peisajului și pentru a ocroti sau a favoriza biodiversitatea;

f) realizarea de studii privind metodele de producție durabile și evoluția pieței;

g) contribuția la realizarea programelor de sprijin derulate cu fonduri comunitare;

h) aplicarea normelor adoptate de asociația profesională de producători cu privire la raportarea producției, comercializarea și protecția mediului;

i) punerea la dispoziție a informațiilor solicitate de asociația profesională de producători, în vederea întocmirii statisticilor, în special pentru suprafețele de cultură și evoluția pieței;

j) plata de penalități în caz de încălcare a obligațiilor care le revin în temeiul actului constitutiv.

*Secțiunea a 2-a. Organizația Interprofesională pe filiera vitivinicolă
O.I.P.A. pentru filiera „struguri, vin, produse pe bază de vin”*

Art. 58. (1) Organizația interprofesională pe filiera vitivinicolă O.I.P.A. pentru filiera „struguri, vin, produse pe bază de vin” este recunoscută de către Autoritate la nivel național, conform prevederilor legislației Uniunii Europene, respectiv art. 157 și 158 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, și în baza legislației naționale în vigoare.

(2) O.I.P.A. pentru filiera „struguri, vin, produse pe bază de vin” îndeplinește următoarele acțiuni, ținând cont de sănătatea publică și de interesele consumatorilor:

- a) îmbunătățirea cunoașterii și a transparenței producției și a pieței;
- b) contribuția la o mai bună coordonare a valorificării pe piață a produselor, în special prin cercetări și studii de piață;
- c) elaborarea contractelor-tip, potrivit prevederilor normelor comunitare;
- d) o mai bună exploatare a potențialului de producție din sectorul vitivinicol, în scopul adaptării producției la cererea pieței;
- e) oferirea informațiilor și realizarea activității de cercetare necesare pentru direcționarea producției către produsele adecvate cererii pieței, gusturilor și așteptărilor consumatorilor, în special în ceea ce privește calitatea produselor și protecția mediului;
- f) identificarea de metode prin care să propună autorității cu atribuții în domeniu de reglementare restricționarea utilizării produselor fitosanitare și a altor substanțe de acest fel și de garantare a calității produselor, precum și a protecției solului și apelor;
- g) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate etapele producției vitivinicole;
- h) exploatarea potențialului vitivinicol ecologic, protejarea D.O.C. și a mențiunilor tradiționale la nivel național și la nivelul Uniunii Europene și I.G. la nivelul Uniunii Europene, precum și promovarea produselor prin etichete de calitate;
- i) promovarea producției integrate sau a altor metode de producție ecologice;
- j) furnizarea de informații privind caracteristicile specifice ale vinurilor cu D.O.C. sau cu I.G.;
- k) promovarea unui consum de vin moderat și responsabil și difuzarea de informații privind efectele nocive ale consumului excesiv;
- l) desfășurarea de acțiuni de promovare a vinurilor, în special în țările terțe.

(3) Scopul O.I.P.A. recunoscută se referă la:

- a) concentrarea și coordonarea ofertei și comercializarea produselor producătorilor membri;
- b) adaptarea comună a producției și a transformării la cerințele pieței și ameliorarea produsului;
- c) promovarea raționalizării și ameliorării producției și procesării;
- d) realizarea studiilor cu privire la metodele de producție durabile și la evoluția pieței.

Art. 59. Formele asociative prevăzute la art. 57 și art. 58 alin. (1) au obligația de a implementa măsurile politicilor de piață și normele de comercializare în domeniul vitivinicol în raport cu competențele și atribuțiile stabilite de legislația Uniunii Europene, potrivit prevederilor art. 152, 157 și 167 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, și celor stabilite de legislația națională în vigoare.

Capitolul IX. Infrațiuni și contravenții

Art. 60. Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 61. Producerea, expunerea spre vânzare și/sau vânzarea cunoscând că sunt falsificate sau substituie de vinuri și produse vinicole prin oricare din modalitățile prevăzute la art. 21 alin. (2) se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă penală.

Art. 62. Producerea, expunerea spre vânzare și/sau vânzarea cunoscând că sunt falsificate sau substituite de vinuri și produse viticole care sunt vătămătoare sănătății se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă penală și interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 63. Exercițarea fără drept a oricărei activități pentru care legea prevede necesitatea emiterii unei autorizații ori exercițarea acesteia în alte condiții decât cele legale se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă penală.

Art. 64. Produsele falsificate sau substituite prevăzute la art. 61 și 62 se vor confisca, potrivit prevederilor art. 112 din Codul penal, și se vor distruge pe cheltuiala comerciantului, în cazul vânzării vinului vrac, sau a îmbuteliatorului, în cazul comercializării de vinuri sub formă îmbuteliată.

Art. 65. (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2), prin înființarea, fără drept de plantare, de plantații viticole în suprafață de peste 0,1 ha de către persoane fizice sau juridice ori extinderea peste această limită a celor existente;

b) încălcarea prevederilor legale prin înființarea de plantații mai mari de 0,1 ha sau extinderea peste această limită a celor existente, cu soiuri/clone neadmise în Catalogul comun al soiurilor de plante agricole;

c) încălcarea prevederilor art. 10 alin. (2) lit. c) prin plantarea în arealele viticole sau în extravilanul localităților situate în afara arealelor viticole cu unul dintre soiurile de hibridi direct producători interziși;

d) încălcarea prevederilor art. 14 alin. (1) privind defrișarea plantațiilor viticole, în suprafață mai mare de 0,1 ha;

e) nerespectarea prevederilor legale privind bunele condiții agricole și de mediu existente pe suprafețele pe care le dețin, prevăzute la art. 12;

f) încălcarea prevederilor art. 5 alin. (4) privind comunicarea de către proprietarul parcelei sau către împuternicitul acestuia a modificării datelor unei parcele viticole;

g) încălcarea prevederilor art. 6 alin. (1) privind întocmirea dosarului exploatației viticole și actualizarea datelor din dosar;

h) încălcarea prevederilor art. 10 alin. (3) privind comercializarea de struguri și produse vitivinicole provenite din aceste plantații;

i) încălcarea prevederilor art. 10 alin. (2) lit. c) și ale art. 19 prin punerea în consum a vinurilor obținute din soiurile prevăzute sau a celor provenite din amestecul acestora cu vinuri nobile;

j) încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) lit. g) prin folosirea în scopul vinificării sau adaosul în vin a sucului de struguri și a sucului de struguri concentrat;

k) încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) lit. j);

l) încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) lit. c) privind cupajul unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Uniunii Europene și cupajarea între vinuri originare din țările terțe pe teritoriul Uniunii Europene;

m) încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) lit. d) privind suprapresarea strugurilor;

n) încălcarea prevederilor privind nerespectarea condițiilor de comercializare a vinului vrac, stabilite prin ordin al Autorității;

o) încălcarea prevederilor art. 26 alin. (2) privind comercializarea în Uniunea Europeană a vinurilor și a altor produse vitivinicole;

p) încălcarea prevederilor art. 27 privind expunerea spre comercializare ori comercializarea vinurilor;

q) inscripționarea sau aplicarea la etichetare de medalii și distincții ale concursurilor naționale și internaționale pentru loturi de vin care nu au fost medaliat sau nu au primit distincții;

r) nerespectarea normelor de etichetare și prezentarea vinurilor și a celorlalte produse vitivinicole prin încălcarea prevederilor stabilite prin normele de aplicare a prezentei legi;

s) încălcarea prevederilor privind omisiunea sau înscrierea de date incomplete sau eronate, precum și nedepunerea în termenul prevăzut în normele metodologice de aplicare a prezentei legi a declarațiilor de stocuri, de recoltă și de producție;

ș) încălcarea prevederilor art. 29 și 30 privind întocmirea și depunerea de către producătorii și comercianții de struguri, vinuri și alte produse vitivinicole, în vrac, a evidențelor acestora și înscrierea în S.I.N.V.V.;

t) încălcarea prevederilor art. 29 privind achiziționarea și procesarea strugurilor de vin fără existența dovezii din carnetul de viticultor;

ț) încălcarea prevederilor privind omisiunea înscrierii sau înscrierea de date inexacte în registrele de evidență a produselor vitivinicole;

u) încălcarea prevederilor art. 31 alin. (1)-(3) prin omiterea înscrierii de date sau înscrierea de date eronate în documente;

v) încălcarea prevederilor art. 33 alin. (4) și ale art. 35 alin. (5) privind condiționarea și îmbutelierea vinurilor cu D.O.C. și I.G. în afara arealului viticol delimitat;

w) încălcarea prevederilor privind comercializarea vinurilor cu D.O.C. sau I.G., fără aplicarea însemnelor de certificare a calității și a prevederilor art. 32 alin. (4);

x) încălcarea prevederilor privind transportul de produse vinicole fără documente de însoțire;

y) încălcarea prevederilor privind expunerea și/sau vânzarea cu amănuntul a vinului fără D.O.C. și fără I.G. în vrac, în spații neautorizate, în piețe, târguri, oboare sau pe marginea șoselelor;

z) încălcarea prevederilor art. 20 alin. (4) prin punerea în consum și comercializarea unor vinuri și produse vinicole, care nu corespund caracteristicilor calitative și de compoziție, stabilite prin numele metodologice de aplicare a prezentei legi;

aa) încălcarea prevederilor privind comercializarea unui produs sub o mențiune tradițională pe care nu este îndreptățit să o poarte;

ab) încălcarea prevederilor privind împiedicarea sub orice formă a persoanelor autorizate de a-și exercita atribuțiile de serviciu legate de aplicarea prezentei legi.

(2) În cazul constatării contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. h)-j) și aa) se dispune:

a) retragerea produselor de la comercializare;

b) denaturarea vinurilor și produselor vinicole cu clorură de sodiu și/sau clorură de amoniu pe cheltuiala comerciantului pentru vin vrac și/sau a îmbutelietorului pentru vinul îmbuteliat.

(3) În cazul constatării contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) se dispune și defrișarea plantațiilor pe cheltuiala proprietarului.

(4) În cazul constatării contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. q), r) și x) se dispune retragerea de la comercializare a produselor, până la remedierea deficiențelor.

(5) În cazul constatării contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. k)-m) și o) se dispune retragerea produselor de la comercializare, acestea urmând a fi destinate, după caz, distilării sau producerii oțetului.

Art. 66. Contravențiile prevăzute la art. 65 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 8.000 lei la 12.000 lei, cele prevăzute la lit. a)-f), n), s), ș), ț) și u);

b) cu amendă de la 12.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. g), h), l), m), o), p)-r), v), w), x), y) și aa);

c) cu amendă de la 40.000 lei la 100.000 lei, cele prevăzute la lit. i)-k), t), z) și ab).

Art. 67. (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege se fac de personalul împuternicit de Autoritate, Ministerul Finanțelor Publice, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, denumită în continuare A.N.P.C., și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare A.N.S.V.S.A., fiecare în raport cu atribuțiile ce îi revin prin actul propriu de organizare și funcționare.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 65 și sancțiunilor prevăzute la art. 66 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prin ordin al Autorității se aprobă modelul de legitimație de control, de proces-verbal de control și constatare a contravențiilor și de proces-verbal pentru prelevarea de probe în vederea efectuării de analize, documente necesare pentru personalul împuternicit cu controlul din cadrul Autorității.

Capitolul X. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 68. Condițiile de delimitare teritorială a arealelor viticole, cele privind normele de înființare, întreținere și defrișare a plantațiilor viticole, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească vinurile, produsele vinicole, distilatul de vin și subprodusele vinicole proprii consumului uman direct, condițiile de atribuire a D.O.C. la nivel național și la nivelul Uniunii Europene și a I.G. la nivelul Uniunii Europene și cele privind obținerea vinurilor din aceste categorii, practicile și tratamentele oenologice autorizate, normele de realizare, evidență și atestare a produselor vitivinicole, cele privind comercializarea lor, precum și alte măsuri se stabilesc prin norme metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin ordin al Autorității.

Art. 69. (1) Dreptul de plantare din rezervele județene și din rezerva națională se acordă de către O.N.V.P.V. astfel:

a) cu titlu gratuit, producătorilor în vârstă de până la 40 de ani, care posedă capacitate profesională, care se stabilesc pentru prima dată în arealul viticol și care au calitatea de șefi ai exploatației viticole;

b) în schimbul unei taxe plătite către O.N.V.P.V. de către producătorii care au intenția de a utiliza drepturile pentru a înființa o plantație de viță-de-vie.

(2) Cuantumul taxei prevăzute la alin. (1) lit. b) se stabilește prin ordin al Autorității.

Art. 70. (1) Conform dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, care prevăd introducerea unui nou sistem de autorizații pentru plantări de viță-de-vie începând cu 1 ianuarie 2016, vor fi stabilite dispoziții tranzitorii care să asigure trecerea de la vechiul regim al drepturilor de plantare la noul sistem de autorizații de plantare.

(2) Până la 31 iulie 2015 se va stabili termenul până la care producătorii pot depune cereri pentru conversia drepturilor de plantare deținute în autorizații de plantare și/sau de replantare.

Art. 71. (1) Condițiile de delimitare teritorială a arealelor viticole, cele privind normele de înființare, întreținere și defrișare a plantațiilor viticole, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească vinurile și produsele pe bază de must, vin și distilat de vin și subproduse vinicole proprii consumului uman direct, condițiile de atribuire a D.O.C. la nivel național și la nivelul Uniunii Europene și a I.G. la nivelul Uniunii Europene și cele privind obținerea vinurilor din aceste categorii, practicile și tratamentele oenologice autorizate, normele de realizare, evidență și atestare a produselor vitivinicole, cele privind comercializarea lor, precum și alte măsuri se stabilesc prin norme metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Autorității, va aproba prin hotărâre normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 72. (1) Vinurile și produsele vinicole la care se constată neconcordanțe privind compoziția fizico-chimică, potrivit prevederilor art. 21 alin. (2), nu sunt considerate vinuri, ci alte băuturi alcoolice. În aceste situații se sesizează autoritățile abilitate în vederea aplicării legislației fiscale în vigoare.

(2) Pentru fapte de falsificare a vinurilor, așa cum sunt definite la art. 21 alin. (2) lit. a)-c), e) și f), pentru care există o hotărâre judecătorească definitivă, se aplică măsura suspendării autorizației de antrepozit fiscal pe o perioadă de 3 ani de către autoritatea de reglementare

în domeniul finanțelor publice, în urma sesizării autorității responsabile cu controlul tehnic vitivinicol.

Art. 73. Efectuarea recensământului patrimoniului viticol se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 74. În vederea aplicării prevederilor prezentei legi, factorii responsabili din cadrul Autorității, precizați la art. 46 și 47, colaborează pe bază de protocoale încheiate în acest scop și/sau a unor planuri comune de acțiune cu structuri specializate pentru astfel de activități din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Finanțelor Publice, A.N.S.V.S.A.. A.N.P.C., Ministerului Economiei, Comerțului și Turismului și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Art. 75. La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 14 septembrie 2007, cu modificările ulterioare.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

13. Ordinul nr. 142/1307/185/2008

pentru aprobarea Normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 cu privire la regulile generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole

publicat în
M. Of. nr. 565 din 28 iulie 2008

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 1384/201342/2014/404/2013** privind modificarea Normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 cu privire la regulile generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății publice și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 142/2008 (M. Of. nr. 53 din 22 ianuarie 2014).

Văzând Referatul de aprobare nr. 64.017 din 29 ianuarie 2008, întocmit de Direcția generală de inspecții tehnice și control,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, și ale Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 cu privire la regulile generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole, cu amendamentele și modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 748/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul sănătății publice și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 cu privire la regulile generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății Publice și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, prin inspectoratele regionale pentru protecția consumatorilor, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Verificarea și controlul respectării prevederilor prezentului ordin se fac de către reprezentanții Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al Ministerului Sănătății Publice.

Art. 3. (1) Comercializarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole, care nu corespund prevederilor prezentelor

norme, etichetate și aflate pe stoc la producători și distribuitori înaintea intrării în vigoare a prezentului ordin, este permisă până la epuizarea stocului, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Vinurile aromatizate, băuturile aromatizate pe bază de vin și cocteilurile aromatizate din produse vitivinicole, care nu corespund prevederilor prezentelor norme, aflate în rețeaua de comercializare cu amănuntul la data intrării în vigoare a prezentului ordin, pot fi comercializate până la epuizarea stocului.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 145/270/59/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea vinurilor aromatizate, băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole destinate comercializării pentru consumul uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 23 iulie 2002, se abrogă.

(4) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexă

Norme de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 cu privire la regulile generale privind definiția, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme definesc termenii utilizați și stabilesc autoritățile responsabile cu verificarea respectării prevederilor Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991, privind utilizarea materiilor prime și a substanțelor aromatizante pentru obținerea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole și cu verificarea pe piață a etichetării acestora.

Art. 2. (1) Evidența materiilor prime și a băuturilor definite în prezentele norme se realizează conform prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 234/2004 privind aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol.

(2)^[1] *Abrogat.*

(3) Înainte de comercializarea fiecărui lot de produse finite, producătorii comunică în scris organismelor de control ale Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol care au obligația de a verifica și a viza rapoartele de fabricație și registrele de evidență obligatorii, prelevând totodată probe-martor care se vor păstra la producător pe toată perioada comercializării lotului respectiv.

(4) Loturile de produse finite se pun în circulație numai pe baza unui buletin de analiză emis de un laborator autorizat în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 277/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind autorizarea laboratoarelor în vederea executării de analize pentru vinurile și celelalte produse pe bază de must și vin ce urmează a fi expediate în scopul comercializării pe piața internă prin care se atestă conformitatea din punct de vedere al compoziției fizico-chimice și caracteristicilor organoleptice cu prevederile prezentelor norme.

(5) Producerea, definiția și comercializarea altor vinuri aromatizate, băuturi aromatizate pe bază de vin sau cocteiluri aromatizate din produse vitivinicole decât cele definite în prezentele

[1] Alin. (2) al art. 2 a fost abrogat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 1384/2013.

norme elaborate în conformitate cu Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 se pot face numai cu respectarea procedurii prevăzute la art. 13 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991.

(6) Vinurile și musturile utilizate ca materii prime sau adiționale în compoziția băuturilor definite în prezentele norme trebuie să fie realizate în conformitate cu practicile și tratamentele oenologice și să corespundă parametrilor de compoziție și caracteristicilor organoleptice stabilite prin Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002, republicată, precum și a normelor metodologice de aplicare a acestei legi.

Art. 3. (1) Alcoolul etilic utilizat pentru prepararea vinurilor aromatizate și a băuturii definite la art. 8 pct. 3 trebuie să corespundă caracteristicilor prevăzute la art. 6 alin. (4) și (5), în conformitate cu anexa I „Caracteristicile alcoolului etilic” din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991.

(2) Alcoolul etilic utilizat pentru a dilua sau a dizolva materiile colorante, aromele sau orice alt aditiv autorizat nu este considerat ca un ingredient.

Art. 4. (1) Utilizarea apei eventual distilată sau demineralizată este admisă în cazul în care calitatea apei este conformă cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.020/2005 pentru aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, ale Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 974/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară, a producției și distribuției apei potabile și dacă adaosul de apă nu modifică natura băuturii.

(2) Lista aditivilor alimentari permisi, modalitățile de folosire a acestora, precum și substanțele adăugate trebuie să corespundă prevederilor legislației în vigoare.

Art. 5. În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991, vinul aromatizat, băutura aromatizată pe bază de vin și cocteilul aromatizat din produse vitivinicole reprezintă:

A. Vinul aromatizat este băutura:

1. obținută din vinuri de masă sau de calitate, vinuri petiante gazeificate și eventual cu un adaos de must de struguri și/sau must de struguri parțial fermentat;

2. la care s-a adăugat alcool etilic, care trebuie să corespundă caracteristicilor prevăzute la art. 6 alin. (4) și (5);

3. a) care a fost supusă aromatizării cu substanțe aromatizante naturale și/sau produse aromatizante naturale și/sau plante aromatice și/sau mirodenii;

b) la care este interzisă aromatizarea cu substanțe aromatizante identice cu cele naturale și/sau cu substanțe aromatizante și/sau produse aromatizante obținute prin sinteză chimică, dar care nu sunt identice din punct de vedere chimic cu o substanță prezentă în mod natural în produsele de origine vegetală;

c) (1) la care utilizarea amestecurilor de substanțe aromatizante identice cu cele naturale, care prezintă aromă și/sau gust de migdală, caisă sau ou, este autorizată numai în completarea migdalelor, caiselor sau ouălor utilizate la producerea vinurilor aromatizate, în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 122/1994 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole.

(2) Amestecurile de arome utilizate trebuie să respecte prevederile legislative în domeniu, iar producătorul respectiv are obligația de a păstra un registru separat pentru utilizarea acestor arome. Registrul cuprinde informații detaliate privind utilizarea suplimentară a aromei în băutura în comparație cu aroma principală, natura și cantitatea aromei identice cu aroma naturală

prezentă în produs și locul de stocare, precum și înscrierea fiecărei operații sau manipulări efectuate.

d) la care este autorizată utilizarea aromelor identice cu aroma naturală de vanilie, conform reglementărilor legislației în vigoare;

4. care a fost supusă, în general, unei îndulciri și eventual unei colorări cu caramел;

5. care are o concentrație alcoolică dobândită minimă 14,5% în volume și de maximum 22% în volume și o concentrație alcoolică totală minimă de 17,5% în volume;

6. pentru produsele care poartă mențiunea „sec” sau „extrasec” concentrația alcoolică totală este de minimum 16% în volume, respectiv 15% în volume;

7. Vinurile și/sau musturile de struguri parțial fermentate, utilizate la fabricarea vinurilor aromatizate, trebuie să fie prezente în produsul finit în proporție de minimum 75%, procent ce va fi menționat în sistemul de etichetare;

8. denumirea „vin aromatizat” poate fi înlocuită cu cea de „aperitiv pe bază de vin”. Utilizarea termenului „aperitiv” în acest context este limitată numai pentru produsele prevăzute la art. 7.

B. Băutura aromatizată pe bază de vin este băutura:

1. obținută din vin nou aflat încă în fermentație, vin de masă, vin de calitate, vin spumant, vin spumos, vin petiant și vin petiant gazeificat, cu excepția vinurilor fabricate cu adaos de alcool și eventual cu un adaos de must de struguri și/sau must de struguri parțial fermentat;

2. a) care a fost supusă aromatizării cu substanțe aromatizante naturale și/sau produse aromatizante naturale și/sau plante aromatice și/sau substanțe aromatizante identice cu cele naturale;

b) la care este interzisă aromatizarea cu substanțe aromatizante și/sau produse aromatizante obținute prin sinteză chimică, dar care nu sunt identice din punct de vedere chimic cu o substanță prezentă în mod natural în produsele de origine vegetală;

3. care a fost supusă unei eventuale îndulciri;

4. care nu a făcut obiectul unui adaos de alcool etilic, cu următoarele excepții:

a) băuturile aromatizate pe bază de vin definite la art. 8 pct. 3 din prezentele norme;

b) băuturile aromatizate pe bază de vin, îndulcite, obținute din vin alb, la care s-a adăugat distilat de struguri uscați și care au fost aromatizate exclusiv cu extract de nucșoară, conform Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 122/1994.

Băuturile aromatizate pe bază de vin, obținute din vin roșu, care au fost îndulcite și la care s-au adăugat preparatele aromatizante prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. c) din Directiva CEE 88/388 a Consiliului. Aceste preparate aromatizante sunt obținute exclusiv din condimente, ginseng, nuci, citrice și plante aromatice;

5. care are o concentrație alcoolică dobândită egală sau mai mare de 7% în volume și de maximum 14,5% în volume;

6. vinurile utilizate la fabricarea băuturii aromatizate pe bază de vin trebuie să fie prezente în produsul finit în proporție de minimum 50%, menționat în sistemul de etichetare.

C. Cocteilul aromatizat din produse vitivinicole este băutura:

1. obținută din vin și/sau musturi de struguri;

2. a) care a fost supusă aromatizării cu substanțe aromatizante naturale și/sau produse aromatizante naturale și/sau plante aromatice și/sau substanțe aromatizante identice cu cele naturale;

b) la care este interzisă aromatizarea cu substanțe aromatizante și/sau produse aromatizante obținute prin sinteză chimică, dar care nu sunt identice din punct de vedere chimic cu o substanță prezentă în mod natural în produsele de origine vegetală;

3. care a fost supusă unei eventuale îndulciri și unei eventuale colorări, în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

4. care nu a făcut obiectul unui adaos de alcool;

5. care nu are o concentrație alcoolică dobândită mai mică de 7% în volume;
6. vinurile și/sau musturile de struguri utilizate la fabricarea cocteilului aromatizat din produse vitivinicole trebuie să fie prezente în produsul finit în proporție de minimum 50%, menționat în sistemul de etichetare;
7. folosirea termenului „cocteil” în acest context nu exclude utilizarea acestuia pentru a defini produsele care nu se supun prevederilor prezentelor norme.

Capitolul II. Definiții

Art. 6. În sensul prezentelor norme, termenii folosiți se definesc, conform prevederilor Regulamentului (CEE) nr. 1.601/1991, după cum urmează:

1. *îndulcire* – operația care constă în utilizarea la prepararea vinurilor aromatizate, băuturilor aromatizate pe bază de vin și cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole a unuia sau mai multora dintre următoarele produse: zahăr semialb, zahăr alb, zahăr alb rafinat, dextroză, fructoză, sirop de glucoza, zahăr lichid, zahăr lichid invertit, sirop de zahăr invertit, must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat, must proaspăt de struguri, zahăr caramelizat, miere, sirop de roșcove.

Prin *zahăr caramelizat* se înțelege produsul obținut exclusiv prin încălzirea controlată a zaharozei, fără adaos de baze, de acizi minerali sau de alți aditivi chimici;

2. *aromatizare* – operația care constă în utilizarea la prepararea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole a uneia sau mai multor substanțe aromatizante naturale, produse aromatizante naturale, plante aromatice și/sau mirodenii, în conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991, prin adăugarea cărora caracteristicile organoleptice ale produsului finit sunt modificate față de cele ale vinului;

3. *colorare* – operația care constă în utilizarea la fabricarea vinurilor aromatizate sau a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole a unuia sau mai multor coloranți, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

4. *adaos de alcool* – operația care constă în folosirea pentru prepararea vinurilor aromatizate și a băuturii definite la art. 8 pct. 3 a unuia sau a mai multora dintre următoarele produse: alcool etilic de origine viticolă, agricolă; alcool de vin sau de stafide; distilat de vin din stafide sau de origine agricolă; rachiu de vin sau tescovină de struguri ori rachiu din stafide;

5. alcoolul etilic de origine agricolă trebuie să corespundă următoarelor caracteristici:

a) caracteristici organoleptice: niciun gust detectabil străin de materia primă;

b) concentrația alcoolică în volume minimă de 96%;

c) valori maxime în elemente reziduale:

– aciditate totală exprimată în acid acetic g/hl de alcool la 100% în volume: 1,5;

– esteri exprimați în acetat de etil g/hl alcool la 100% în volume: 1,3;

– aldehide exprimate în acetaldehidă g/hl alcool la 100% în volume: 0,5;

– alcooli superiori exprimați în metil-2 propanol-1 g/hl alcool la 100% în volume: 0,5;

– metanol g/hl alcool la 100% în volume: 50;

– extract sec g/hl alcool la 100% în volume: 1,5;

– baze azotate volatile exprimate în azot g/hl alcool la 100% în volume: 0,1;

– furfural g/hl alcool la 100% în volume: nedetectabil;

6. *concentrație alcoolică dobândită în volume* – numărul de volume de alcool pur, la temperatura de 20°C, conținute în 100 volume din produsul considerat la aceeași temperatură;

7. *concentrație alcoolică potențială în volume* – numărul de volume de alcool pur, la temperatura de 20°C, ce pot fi obținute prin fermentarea totală a zaharurilor conținute în 100 volume din produsul considerat la aceeași temperatură;

8. *concentrație alcoolică totală în volume* – suma concentrațiilor alcoolice dobândită și potențială, în volume;

9. *concentrație alcoolică naturală în volume* – concentrația alcoolică totală în volume a produsului considerat înaintea oricărei îmbogățiri.

Art. 7. Definițiile diferitelor categorii de vinuri aromatizate a căror denumire poate înlocui denumirea de „vin aromatizat” trebuie să corespundă prevederilor art. 2 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 și sunt:

1. *vermut* – vinul aromatizat obținut din vinurile definite la art. 5 lit. A pct. 1 care au fost supuse unei aromatizări cu substanțe din speciile de pelin Artemisia sau cu substanțe derivate din acestea. Îndulcirea se realizează numai cu zahăr caramelizat, zaharoză, must de struguri, must de struguri concentrat și must de struguri concentrat rectificat;

2. *vin aromatizat amar* – vinul de struguri care a fost supus unei aromatizări amare caracteristice. Denumirea „vin aromatizat amar” este urmată de numele principalei substanțe aromatizante. Denumirea „vin aromatizat amar” este urmată de numele substanței aromatizante principale și poate fi completată sau înlocuită de următoarele denumiri:

a) *vin cu chinină*, în cazul în care aromatizarea principală este obținută cu aroma principală chinină;

b) *Bitter vino*, în cazul în care aromatizarea principală este făcută cu aromă naturală de gențiană și când băutura a fost supusă unei colorări galbene și/sau roșii cu ajutorul unor coloranți alimentari autorizați; folosirea termenului „bitter” nu prejudiciază în acest context folosirea acestui termen pentru a defini produsele care nu se supun prevederilor prezentelor norme;

c) *Americano*, în cazul în care aromatizarea este datorată prezenței substanțelor aromatizante naturale provenind din pelin și din gențiană și când băutura a fost supusă unei colorări galbene și/sau roșii cu ajutorul unor coloranți autorizați, conform reglementărilor legale în vigoare;

3. *vin aromatizat cu ou* – vinul aromatizat, cu adaos de gălbenuș de ou de calitate sau cu substanțe derivate din acesta, al cărui conținut în zahăr, exprimat în zahăr invertit, este de minimum 200 g, iar conținutul în gălbenuș de ou este de minimum 10 g/l de produs finit.

Termenul *cremovo* poate însoți termenul „vin aromatizat cu ou” atunci când vinul aromatizat cu ou conține vin Marsala într-o proporție de minimum 80%.

Termenul *cremovo zabaione* poate însoți termenul „vin aromatizat cu ou” atunci când vinul aromatizat cu ou conține vin Marsala într-o proporție de minimum 80% și are un conținut în gălbenuș de ou de minimum 60 g/l;

4. *Vakeva viiniglogi/Starkvinsglogg* – vinul aromat care a fost preparat din vinurile menționate la art. 5 lit. A, al cărui gust caracteristic este obținut prin utilizarea cuișoarelor și/sau scoarțelor care trebuie întotdeauna să fie folosite împreună cu alte mirodenii; această băutură poate fi îndulcită în conformitate cu art. 6 pct. 1.

Art. 8. Definițiile diferitelor categorii de băuturi aromatizate pe bază de vin, a căror denumire poate înlocui denumirea „băutură aromatizată pe bază de vin” în statul membru producător sau poate fi utilizată ca o completare la denumirea „băutură aromatizată pe bază de vin” în celelalte state membre, trebuie să corespundă prevederilor art. 2 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991, cu modificările și completările ulterioare, și sunt:

1. *Sangria* – băutura obținută pe bază de vin, aromatizată prin adaos de extracte sau esențe naturale de citrice, cu sau fără sucul acestor fructe, eventual cu un adaos de mirodenii, îndulcită, cu adaos de bioxid de carbon și având o concentrație alcoolică dobândită de maximum 12% în volume.

a) Băutura poate conține particule solide provenind din pulpa sau din coaja citricelor, iar culoarea sa trebuie să provină în exclusivitate din materiile prime folosite.

b) Denumirea „Sangria” trebuie să fie însoțită în mod obligatoriu de mențiunea „Fabricat în România”;

2. *Clarea* – băutura pe bază de vin alb obținută în aceleași condiții cu cele prevăzute pentru băutura „Sangria”.

– Denumirea „Clarea” trebuie să fie însoțită în mod obligatoriu de mențiunea „Fabricat în România”;

3. *Zurra* – băutura obținută prin adaos de brandy sau de rachiu de vin, conform definițiilor prevăzute de Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.576/89, la băuturile definite la pct. 1 și 2 și cu adaos eventual de bucăți de fructe. Concentrația alcoolică în volume dobândită trebuie să fie de minimum 9% vol. și de maximum 14% vol.;

4. *Bitter soda* – băutura aromatizată obținută din bitter vino, al cărei conținut în produsul final trebuie să fie de minimum 50% în volume, cu adaos de bioxid de carbon sau de apă gazoasă și eventual cu aceiași coloranți ca pentru bitter vino.

a) Concentrația alcoolică dobândită trebuie să fie egală sau mai mare de 8% și de maximum 10,5% în volume.

b) Folosirea termenului „bitter” în acest context nu prejudiciază folosirea acestui termen pentru a defini produsele care nu se supun prevederilor prezentelor norme;

5. *Kalte Ente* – băutura aromatizată obținută prin amestecul de vin, vin petiant sau de vin petiant cu adaos de bioxid de carbon cu vin spumant sau vin spumos cu adaos de bioxid de carbon, la care se adaugă substanțe naturale de lămâie sau extracte din aceste substanțe al căror gust trebuie să fie predominant. Conținutul produsului finit în vin spumant sau vin spumos cu adaos de bioxid de carbon trebuie să fie de minimum 25% în volume;

6. *Viiniglogi/Vinglogg* – băutura aromatizată obținută exclusiv din vin roșu sau alb, aromatizată în special cu scorțișoară și/sau cuișoare. În cazul în care a fost preparată din vin alb, denumirea comercială „Viiniglogi/Vinglogg” trebuie să fie completată cu cuvintele „vin alb”;

7. *Maiwein* – băutura aromatizată obținută din vin cu adaos de plante de Asperula odorata sau din extracte ale acesteia, astfel încât gustul de Asperula odorata să fie predominant;

8. *Maitrank* – băutura aromatizată obținută din vin alb sec în care au fost macerate plante de Asperula odorata sau căreia i s-au adăugat extracte din aceste plante, cu adaos de portocale și/sau de alte fructe, eventual sub formă de suc, cu concentrate sau extracte, și care a fost supusă unei îndulcirii cu maximum 5% îndulcitori;

9. *Pelin* – băutura aromatizată pe bază de vin, produsă din vin alb sau roșu, must de struguri concentrat, suc de struguri (sau sfeclă de zahăr) și o tinctură specială din ierburi, având o tărie alcoolică de nu mai puțin de 8,5% vol., un conținut de zahăr, exprimat ca zahăr invertit, de 45-50 g/l și o aciditate totală de nu mai puțin de 3 g/l, exprimată ca acid tartric.

Art. 9. Definițiile diferitelor categorii de cocteiluri aromatizate din produse vitivinicole, a căror denumire poate înlocui denumirea „cocteil aromatizat din produse vitivinicole” în statul membru producător sau poate fi utilizată ca o completare la denumirea „cocteil aromatizat din produse vitivinicole” în celelalte state membre, trebuie să corespundă prevederilor art. 2 alin. (4) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 și sunt:

a) *cocteil pe bază de vin* – băutura aromatizată în care mustul de struguri concentrat este de maximum 10% din volumul total al produsului finit și conținutul în zahăr, exprimat în zahăr invertit, este de maximum 80 g/l;

b) *petiant de struguri aromatizat* – băutura fabricată exclusiv din must de struguri, cu o concentrație alcoolică dobândită de maximum 4% în volume și cu anhidridă carbonică provenind exclusiv din fermentația mustului de struguri.

Art. 10. (1) Denumirile prevăzute la cap. I art. 5 lit. A și B și în cap. II art. 7 și 8 pot fi completate cu mențiunile „extrasec”, „sec”, „demisec”, „demidulce” și „dulce”, cu respectarea prevederilor art. 2 alin. (5) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Mențiunile „demidulce” și „dulce” pot fi înlocuite cu o indicație asupra conținutului în zahăr, exprimat în g/l de zahăr invertit.

(3) Atunci când denumirea sub care se vinde produsul a băuturilor aromatizate pe bază de vin conține termenul „spumant”, cantitatea de vin spumant utilizată trebuie să fie de minimum 95%.

Capitolul III. Producere și comercializare

Art. 11. (1)^[1] *Abrogat.*

(2) Fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 123/1995, cu modificările și completările ulterioare, în vederea obținerii licenței de fabricație, solicitanții vor prezenta pentru fiecare categorie de produse și tip de băutură din cadrul categoriei respective modelul de etichetă și contraetichetă ale produselor, însoțit de un aviz de conformitate a sistemului de etichetare emis de Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol din cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, după consultarea prealabilă a inspectoratelor regionale pentru protecția consumatorilor.

Art. 12. Producerea și comercializarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole care nu corespund caracteristicilor de compoziție definite la art. 5, 7, 8, 9 și 10 sunt interzise.

Art. 13. Prelucrarea, transformarea sau utilizarea directă a produselor vitivinicole pentru obținerea în vederea comercializării cu amănuntul a unor băuturi alcoolice nedistilate, care nu sunt definite și descrise din punctul de vedere al compoziției și caracteristicilor organoleptice prin norme comunitare ori naționale, este permisă conform art. 15.

Art. 14. Producerea în vederea comercializării cu amănuntul a băuturilor alcoolice nedistilate, care nu sunt reglementate prin norme naționale sau comunitare din punctul de vedere al compoziției fizico-chimice și caracteristicilor organoleptice, obținute prin fermentarea sau refermentarea diferitelor materii prime sau produse de origine agricolă, este permisă conform art. 15.

Art. 15. În vederea producerii băuturilor alcoolice prevăzute la art. 13 și 14, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția de industrie alimentară, va elabora, în condițiile legii, normele tehnice privind definiția, descrierea, compoziția, parametrii de calitate și modul de etichetare a băuturilor alcoolice nedistilate, în termen de 60 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentelor norme.

Capitolul IV. Etichetare și îmbuteliere

Art. 16. (1) Băuturile care fac obiectul prezentelor norme nu se pot comercializa sub alte denumiri față de cele prevăzute la art. 5, 7, 8, 9 și 10, prin asocierea de termeni ori formule, precum: „gen”, „tip”, „mod”, „stil”, „marcă”, „gust” sau alte mențiuni similare cu una dintre denumirile prevăzute în prezentele norme.

(2) Denumirile sub care se vând produsele definite în prezentele norme nu pot fi completate cu denumiri de origine controlată ori cu indicații geografice la care au dreptul produsele vitivinicole.

Art. 17.^[2] Comercializarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole se face numai sub formă îmbuteliată în recipiente din materiale care respectă prevederile legislației materialelor și obiectivelor ce vin în contact cu alimentele.

^[1] Alin. (1) al art. 11 a fost abrogat prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 1384/2013.

^[2] Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 1384/2013.

Art. 18. (1) Fără a aduce atingere prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, etichetarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produsele vitivinicole definite la art. 2 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.601/1991 trebuie să cuprindă elementele suplimentare de etichetare prevăzute la art. 7 și 8 din același regulament.

(2) Etichetele vinurilor aromatizate, băuturilor aromatizate pe bază de vin și cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 106/2002, cu modificările și completările ulterioare, următoarele elemente:

a) denumirea sub care se vinde produsul, care se va înscrie cu caractere de aceeași formă și mărime;

b) lista cuprinzând ingredientele; în cazul utilizării alcoolului provenit dintr-o singură materie primă, se va indica natura alcoolului utilizat;

c) cantitatea din anumite ingrediente sau categorii de ingrediente care dau specificitatea produsului;

d) volumul net;

e) concentrația alcoolică înscrisă cu cifre cu cel mult o zecimală, urmată de simbolul „% vol.” și care poate fi precedată de cuvântul „alcool” sau de abrevierea „alc”;

f) data durabilității minimale pentru băuturile aromatizate pe bază de vin ce prezintă concentrația alcoolică mai mică de 10% exclusiv și pentru cocteilurile aromatizate din produse vitivinicole;

g) condițiile de depozitare sau de folosire, atunci când acestea necesită indicații speciale;

h) denumirea sau denumirea comercială și adresa producătorului ori ale ambalatorului sau ale distribuitorului; în cazul produselor provenite din afara Uniunii Europene, respectiv din import, se înscriu numele și adresa importatorului sau ale distribuitorului înregistrat în România;

i) locul de origine sau de proveniență a produsului, dacă omiterea acestuia ar fi de natură să creeze confuzii în gândirea consumatorilor cu privire la originea sau proveniența reală a alimentului;

j) numărul lotului, care să permită identificarea acestuia;

k) mențiunea „Fabricat în România” pentru sortimentele „Sangria” și „Clarea”;

l) menționarea ingredientelor care pot cauza reacții adverse, conform anexei nr. 1 f) la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor nu trebuie să cuprindă cuvinte, desene, elemente figurative sau orice altă combinație a acestor semne identice ori similare utilizate pentru descrierea sau prezentarea unui vin, soi de struguri, a unui areal de producție, a unei categorii de calitate, a unei indicații geografice sau denumiri de origine controlată, care:

– pot crea confuzii sau induce în eroare consumatorii cărora le sunt adresate;

– pot fi confundate de către consumatorii cărora le sunt destinate, cu descrierea completă sau parțială a unui vin a cărui descriere este stabilită prin dispoziții speciale.

(4) Reprezentarea grafică a strugurilor, viței-de-vie sau a părților vegetale din acestea pe etichete, contraetichete, banderole sau pe alte materiale de promovare nu este permisă.

Art. 19. (1) Elementele obligatorii de etichetare se înscriu cu caractere vizibile, lizibile, care să nu permită ștergerea, să nu fie acoperite de alte înscrisuri, imagini sau desene.

(2) Denumirea sub care se vinde produsul, volumul net, concentrația alcoolică și, după caz, data durabilității minimale trebuie să fie înscrise în același câmp vizual.

Capitolul V. Verificarea, controlul și aplicarea sancțiunilor

Art. 20. (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, și Ministerul Sănătății Publice, prin inspekțiile sanitare de stat județene și a municipiului București, verifică și controlează materiile prime utilizate la fabricarea vinurilor

aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole și documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol.

(2) Verificarea calității loturilor de produse se face pe întregul lor circuit, de la producere până la comercializare, pe baza licenței de fabricație, a documentației tehnice a produsului, a buletinului de analiză, a probei-martor și a expertizelor de laborator autorizat.

(3) Verificarea pe piață a conformității vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole, precum și a modului de respectare a prevederilor legale privind etichetarea acestora se face de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Inspecția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin inspectoratele regionale pentru protecția consumatorilor, și Ministerul Sănătății Publice, prin inspecțiile sanitare de stat județene și a municipiului București, conform atribuțiilor conferite de legislația în vigoare fiecărei instituții.

Art. 21. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 244/2002, republicată, Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, și de Ordonanța Guvernului nr. 42/1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 123/1995, cu modificările și completările ulterioare, se realizează de către Inspecția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și de Ministerul Sănătății Publice, prin inspecțiile sanitare de stat județene și a municipiului București, conform atribuțiilor fiecărei instituții.

InfoConsumatori
protectia-consumatorilor

14. O.U.G. nr. 12/2006

pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale

publicată în
M. Of. nr. 184 din 27 februarie 2006

aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr. 225/2006** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale (M. Of. nr. 501 din 9 iunie 2006);

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 93/2009** privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri (M. Of. nr. 457 din 1 iulie 2009), aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr. 89/2010** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2009 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri (M. Of. nr. 351 din 27 mai 2010);
- **O.G. nr. 6/2009** pentru modificarea termenului privind sancționarea contravențiilor prevăzute de art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale (M. Of. nr. 473 din 9 iulie 2009), aprobată prin **Legea nr. 28/2010** privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2009 pentru modificarea termenului privind sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale (M. Of. nr. 144 din 4 martie 2010);
- **Legea nr. 145/2014** pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol (M. Of. nr. 794 din 31 octombrie 2014).

Având în vedere măsurile asumate, cuprinse în anexa nr. V pct. 3 „Agricultura”, subpct. 2 din Protocolul privind condițiile și angajamentele referitoare la admiterea României în Uniunea Europeană, cu privire la stocurile de produse agricole admise la data aderării,

întrucât timpul rămas până la elaborarea următorului raport de monitorizare nu permite promovarea și adoptarea reglementării sub formă de lege,

în considerarea asigurării trasabilității pe piața cerealelor și a produselor procesate din cereale,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. (1) Prezenta ordonanță de urgență are ca scop îmbunătățirea organizării și funcționării pieței cerealelor prin instituirea unor măsuri de reglementare a filierei cerealelor și a produselor procesate din cereale.

(2) Măsurile de reglementare privesc domeniile de activitate de producție agricolă, depozitare, procesare și comerțul cu cereale și produse procesate din cereale și sunt obligatorii pentru toți producătorii agricoli, depozitarii, procesatorii, comercianții, denumiți în continuare parteneri de pe filiera cerealelor.

Art. 2. Organismele instituționale responsabile cu aplicarea măsurilor de reglementare pe piața cerealelor sunt:

- a) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- b) Consiliul cereale și produse procesate;
- c) Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;
- d) instituții cu atribuții privind acțiuni de verificare și control, conform competențelor legale.

Art. 3. (1) Producătorii agricoli de cereale trebuie să păstreze producția destinată comercializării numai în spații de depozitare autorizate în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Vânzarea cerealelor de către producătorii agricoli, pe piața internă sau la export, se realizează pe baza contractelor de vânzare-cumpărare încheiate și a facturilor fiscale, în cazul producătorilor agricoli persoane juridice, iar în cazul producătorilor agricoli persoane fizice, pe baza contractelor de vânzare-cumpărare și a borderourilor de achiziții cu regim special personalizate prin imprimarea datelor de identificare pentru fiecare utilizator.

(3)^[1] *Abrogat.*

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) vânzările de cereale prin comerțul cu amănuntul în unele zone publice, conform legii.

Art. 4. Cerealele se depozitează în spații autorizate, care trebuie să asigure respectarea condițiilor de depozitare, recepția, păstrarea și livrarea acestora la indici de calitate conform contractelor, în vederea comercializării și/sau procesării pentru consumul uman, hrana animalelor și industrializare.

Art. 5. (1) Autorizațiile de depozit se acordă de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București, la cererea operatorilor economici care dețin în proprietate sau administrează spații de depozitare pentru produse agricole.

(2)^[2] Autorizațiile de depozit se acordă fără percepere de taxe pentru spațiile de depozitare pentru produse agricole, conform regulamentului pentru acordarea acestora, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Regulamentul pentru acordarea autorizațiilor de depozit cuprinde și prevederi referitoare la condițiile tehnice minime pe care trebuie să le îndeplinească spațiile de depozitare.

(4)^[3] Până la data de 30 iunie 2006, depozitarea și comercializarea cerealelor se pot face și în spațiile de depozitare care nu au obținut autorizația de depozit.

(5)^[4] Cantitățile de cereale depozitate sunt rezultatul achizițiilor pe baza contractelor de vânzare-cumpărare, al contractelor de prestări de servicii încheiate cu partenerii de pe filieră, precum și al producției proprii, în cazul în care operatorii economici care dețin în proprietate sau administrează spații de depozitare autorizate exploatează, în condițiile legii, terenuri agricole și depozitează producția obținută în vederea comercializării și/sau procesării.

Art. 6. (1) În vederea asigurării trasabilității cerealelor în piață, partenerii de pe filieră au obligația furnizării de date statistice lunare de evidență a mișcării stocurilor de cereale, către Sistemul informatic al pieței pe filiera cerealelor.

(2) Sistemul informatic al pieței pe filiera cerealelor se organizează în condițiile legii de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în colaborare cu Consiliul cereale și produse procesate.

(3) Partenerii de pe filieră au obligația de a asigura dotarea cu echipamente și/sau servicii electronice pentru evidența, prelucrarea și furnizarea datelor.

(4) Îndeplinirea prevederilor alin. (3) constituie condiție pentru acordarea autorizației de depozit.

^[1] Alin. (3) al art. 3 a fost abrogat prin art. 19 lit. b) din Legea nr. 145/2014.

^[2] Alin. (2) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 225/2006.

^[3] Alin. (4) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 225/2006.

^[4] Alin. (5) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 225/2006.

Art. 7. (1) Procesarea cerealelor se realizează cu respectarea cerințelor pentru asigurarea protecției sănătății publice și a intereselor consumatorilor în ceea ce privește alimentele și hrana pentru animale.

(2)^[1] În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență toți operatorii economici cu activitate de morărit au obligația de a dota morile cu cântare pe flux atât la intrarea materiilor prime, cât și la ieșirea produselor finite.

Art. 8. (1) Aprovizionarea cu materie primă a operatorilor economici care desfășoară activități de procesare a cerealelor se realizează din următoarele surse:

a) direct de la producătorii agricoli, cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (2), dacă dețin în proprietate sau administrează spații de depozitare autorizate;

b) din depozite autorizate sau de la ceilalți parteneri de pe filieră care dețin licențe de fabricație în domeniul procesării cerealelor;

c) din producția proprie;

d) din import.

(2) Cantitățile procesate vor fi rezultatul materiilor prime achiziționate conform prevederilor alin. (1) și/sau ale contractelor de prestări de servicii încheiate cu terți.

Art. 9. (1) Operatorii economici de pe filiera cerealelor care desfășoară activități de procesare trebuie să evidențieze cantitățile de materie primă utilizate și/sau de produse finite realizate, prin întocmirea zilnică și centralizarea lunară a rapoartelor de producție, a rapoartelor de utilități și a celorlalte documente legale.

(2) Prestările de servicii din sectorul morărit se efectuează pe bază de tarif, iar cantitățile de cereale care reprezintă plata în natură a contravalorii serviciilor se evidențiază distinct în facturile fiscale, conform bonurilor de măcinș întocmite pentru fiecare beneficiar.

Art. 10. Cerealele și/sau produsele procesate din cereale se comercializează pe piața internă sau la export, cu respectarea următoarelor cerințe minimale:

a) să fie achiziționate de la producătorii agricoli, în sau din spații de depozitare autorizate, numai de către societățile care au ca obiect de activitate comerțul cu cereale, pe baza documentelor prevăzute la art. 3 alin. (2);

b) să fie achiziționate de la ceilalți parteneri de pe filieră, din spații de depozitare autorizate, pe baza contractelor de vânzare-cumpărare și însoțite de facturi fiscale;

c) cerealele provenite din import se comercializează pe piața internă încărcate în mijloacele de transport, prin spații de depozitare autorizate sau direct la procesatori, dacă aceștia dețin în proprietate sau administrează spații autorizate de depozitare pentru produse agricole.

Art. 11. (1)^[2] Pâinea și produsele de morărit și panificație se comercializează către persoane juridice, însoțite de facturi fiscale.

(2) Livrarea pâinii către beneficiari se efectuează de operatorii economici, cu respectarea normelor referitoare la personalizarea produselor proprii, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În structurile de vânzare cu amănuntul se afișează obligatoriu denumirea furnizorului de pâine, denumirea produselor livrate și prețul de vânzare cu amănuntul al acestora, exprimat în lei/kg și lei/bucată.

Art. 12. (1) Prețul pe piață al cerealelor se stabilește în mod liber prin negociere între partenerii de pe filieră.

^[1] Alin. (2) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 225/2006.

^[2] Alin. (1) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 225/2006.

(2) Convenirea prețului de referință conform prevederilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 45/2005 privind organizarea pieței produselor agricole și agroalimentare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 307/2005, și utilizarea acestuia ca preț orientativ în negocierea dintre parteneri a prețului de vânzare-cumpărare nu pot avea ca efect restricționarea negocierilor pe piață.

(3) În situația în care condițiile pieței o impun, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, aplică mecanismul de intervenție pe piață pentru cereale, în condițiile legii.

(4) Fondurile necesare aplicării mecanismului de intervenție se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art. 13. Verificarea și controlul activității pe filiera cerealelor se realizează de persoane împuternicite de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Finanțelor Publice, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și de alte instituții cu atribuții în domeniu, conform competențelor legale.

Art. 14. (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) funcționarea capacităților de depozitare fără autorizație de depozit, cu amendă de la 7.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON);

b) neîndeplinirea condițiilor existente la data acordării autorizației de depozit, cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 6.000 lei (RON) și, după caz, cu suspendarea autorizației de depozit pe perioada necesară remedierii deficiențelor sau anularea acesteia;

c) achiziționarea cerealelor de către operatorii economici, din spații de depozitare care nu dețin autorizație de depozit, cu amendă de la 4.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON);

d) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (3), cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 4.000 lei (RON);

e)^[1] transportul în scop comercial al cerealelor sau al produselor de panificație, neînsoțite de documentele prevăzute de lege care să justifice proveniența licită a acestora, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, confiscarea mărfii și a mijlocului de transport marfă utilizat în acest scop, dacă acesta aparține contravenientului sau dacă nu există contract legal de căraușie.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se aplică și persoanelor juridice.

(3)^[2] Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-d) se fac de către persoane împuternicite în acest scop de la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, iar a celor prevăzute la alin. (1) lit. e) se fac de către Garda Financiară și personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române.

Art. 15. (1) Dispozițiile art. 14 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenientii pot achita, pe loc sau în termen de 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzilor prevăzute la art. 14, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 16. Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă art. 2 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările ulterioare.

^[1] Lit. e) de la art. 14 alin. (1) a fost introdusă prin art. 2 pct. 1 din O.U.G. nr. 93/2009 și este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 89/2010.

^[2] Alin. (3) al art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 2 pct. 2 din O.U.G. nr. 93/2009.

15. Ordinul nr. 250/531/83/2002

pentru aprobarea Normei cu privire la fabricarea, conținutul, ambalarea, etichetarea și calitatea făinii de grâu destinate comercializării pentru consum uman

publicat în
M. Of. nr. 808 din 7 noiembrie 2002

- cu modificările și completările aduse prin:
- **Ordinul nr. 545/823/328/2003** privind modificarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 250/531/83/2002 pentru aprobarea Normei cu privire la fabricarea, conținutul, ambalarea, etichetarea și calitatea făinii de grâu destinate comercializării pentru consum uman (M. Of. nr. 691 din 2 octombrie 2003).

Văzând Referatul de aprobare nr. 150.063 din 6 iunie 2002 întocmit de Direcția de industrie alimentară, standarde, mărci și licențe și Referatul de aprobare nr. DB 8.458 din 15 iulie 2002 întocmit de Direcția generală de sănătate publică,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la fabricarea, conținutul, ambalarea, etichetarea și calitatea făinii de grâu destinate comercializării pentru consum uman, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, prin oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la fabricarea, conținutul, ambalarea, etichetarea și calitatea făinii de grâu destinate comercializării pentru consum uman

Capitolul I. Domeniu de utilizare

Art. 1. (1) Prezenta normă are ca domeniu de aplicare făina de grâu obținută prin măcinarea grâului. Norma se aplică atât pentru făina de grâu destinată utilizării ca materie primă la

fabricarea produselor alimentare, cât și pentru făina de grâu destinată vânzării directe la consumator.

(2) Această normă nu se aplică pentru:

a) produsele obținute din grâu dur (*Triticum durum Desf.*) sau dintr-un amestec de grâu dur cu alt grâu;

b) făina de grâu utilizată ca adjuvant la fabricarea berii sau pentru fabricarea amidonului și/sau glutenului;

c) făina de grâu utilizată în scopuri industriale nealimentare;

d) făinuri al căror conținut proteic a fost redus sau care au fost supuse după măcinare unui proces special, altul decât uscarea, înălbirea, și/sau cele la care au fost adăugate ingrediente, altele decât cele menționate în prezenta normă.

(3) În sensul prezentei norme, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

a) *cenușă (%)* – cantitatea de substanțe minerale conținută în 100 de unități de masă (100 g probă), raportată la substanța uscată;

b) *umiditate (%)* – cantitatea de apă conținută în 100 de unități de masă (100 g probă);

c) *gluten umed (%)* – cantitatea de substanțe proteice care se separă prin spălarea cu soluție de clorură de sodiu 2 % a unui aluat obținut din făină, urmată de zvântarea acestuia;

d) *indice de deformare (mm)* – diferența dintre diametrul inițial al unei sfere de 5 g de gluten umed și diametrul acesteia după un repaus de o oră la temperatura de 30°C;

e) *indice de sedimentare (indice Zeleny) (ml)* – număr care indică volumul exprimat în mililitri al sedimentului obținut dintr-o suspensie de făină într-o soluție de acid lactic;

f) *proteină (%)* – cantitatea de substanțe proteice conținută în 100 de unități de masă (100 g probă) raportată la substanța uscată;

g) *indice de cădere (Falling Number) (sec.)* – timpul total exprimat în secunde, necesar pentru lichefierea de către alpha-amilază a unui gel apos obținut din 7 g de făină și 25 ml de apă distilată;

h) *aciditate totală a făinii* – suma tuturor acizilor și a combinațiilor cu reacție acidă care intră în compoziția făinii (fosfați acizi, aminoacizi, acizi grași) și care se exprimă în grade de aciditate (1 grad aciditate reprezintă aciditatea din 100 de grame de făină care se neutralizează cu 1 cm³ NaOH);

i) *ingredient* – orice substanță, inclusiv aditivii, utilizată la producerea sau la prepararea unui aliment și care va fi conținută și de produsul finit ca atare sau într-o formă modificată;

j) *aditiv alimentar* – orice substanță care în mod normal nu este consumată ca aliment în sine și care nu este utilizată ca ingredient alimentar caracteristic, având sau neavând o valoare nutritivă, care, adăugată intenționat în produsele alimentare în scopuri tehnologice pe parcursul procesului de fabricare, prelucrare, preparare, tratament, ambalare, transport sau depozitare a unor asemenea produse alimentare, devine sau poate deveni ea însăși ori prin derivații săi, direct ori indirect, o componentă a acestor produse alimentare;

k) *contaminant* – orice substanță care nu se adaugă în mod intenționat alimentelor, prezentă în acestea ca rezultat al producției (inclusiv activitățile privind creșterea plantelor, creșterea animalelor și medicina veterinară), fabricației, prelucrării, preparării, tratamentelor, împachetării, ambalării, transportului sau manipulării acestora ori ca rezultat al contaminării mediului înconjurător. Materiile străine, cum ar fi fragmentele de insecte, părul de animale etc., nu sunt incluse în această definiție;

l) *data durabilității minimale* – data stabilită de producător până la care făina își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare.

Capitolul II. Descriere, clasificare

Art. 2. (1) Făina de grâu este produsul obținut prin măcinarea grâului după o prealabilă curățare.

(2) În funcție de conținutul de cenușă făina de grâu se clasifică și se definește în următoarele grupe, astfel:

a) făina albă este făina care are un conținut de cenușă de maximum 0,65% și se fabrică în următoarele sortimente:

- făina albă 480 este făina cu un conținut de cenușă de maximum 0,48%;
- făina albă superioară trei nule (000) este făina cu un conținut de cenușă de maximum 0,48% și cu un conținut de gluten umed egal sau mai mare de 28%;
- făina albă 550 este făina cu un conținut de cenușă de maximum 0,55% și cu granulația cerută de necesitățile tehnologice, conform tabelului din anexa care face parte integrantă din prezenta normă;

– făina albă 650 este făina care are un conținut de cenușă de maximum 0,65%;

b) făina semialbă este făina care are un conținut de cenușă între 0,66% și 0,90%;

c) făina neagră este făina care are un conținut de cenușă între 0,91% și 1,40%;

d) făina dietetică este făina care are un conținut de cenușă între 1,41% și 2,2%.

(3) În funcție de destinație făina de grâu se clasifică astfel:

a) făina pentru fabricarea pâinii și produselor de panificație cuprinde cele patru grupe descrise în alineatul precedent;

b) făina pentru fabricarea biscuiților cuprinde cele patru grupe descrise în alineatul precedent;

c) făina pentru fabricarea pastelor făinoase cuprinde grupa de făină albă descrisă în alineatul precedent;

d) făina pentru fabricarea produselor de patiserie cuprinde grupa de făină albă descrisă în alineatul precedent.

Capitolul III. Condiții tehnice de calitate

Art. 3. (1) Grâul din care se obține făina trebuie să corespundă prevederilor Standardului SR ISO 7970 - Grâu. Specificații.

(2) Condiții tehnice de calitate – specificații generale.

Făina de grâu și toate ingredientele care i se adaugă trebuie să corespundă normelor sanitare în vigoare și să prezinte siguranță alimentară.

(3) Făina de grâu trebuie să corespundă indicilor calitativi prezentați în tabelele din anexă.

(4) În făina de grâu se pot adăuga opțional, în dozele cerute de necesitățile tehnologice, diverse adaosuri, elemente nutritive și aditivi alimentari.

Art. 4. (1) Utilizarea aditivilor alimentari, a diverselor adaosuri sau elemente nutritive în făina de grâu este permisă cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

(2) Coloranții nu sunt admiși la fabricarea făinii de grâu.

Art. 5. Contaminanții admiși în făina de grâu vor fi în limitele stabilite de reglementările sanitare în vigoare.

Art. 6. Condițiile microbiologice pentru făina de grâu trebuie să corespundă reglementărilor sanitare în vigoare.

Capitolul IV. Ambalare și etichetare

Art. 7. (1) Făina de grâu trebuie să fie ambalată și transportată în ambalaje care să păstreze calitățile igienice, nutriționale și tehnologice și să asigure siguranța alimentară a produsului.

(2) Ambalajele trebuie să fie fabricate numai din materiale nepericuloase și adaptate scopului pentru care sunt folosite. Ele nu trebuie să confere produsului nicio substanță toxică, nici miros sau gust nedorit și să corespundă reglementărilor legale în vigoare.

(3) Ambalajele utilizate pentru ambalarea și comercializarea făinii de grâu vor fi marcate și etichetate conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 8. Eticheta de grâu trebuie să conțină în mod obligatoriu:

8.1. Denumirea sub care este vândută pentru consum făina de grâu

8.1.1. Numele produsului înscris pe etichetă trebuie să fie „făină albă” sau „făină semialbă” ori „făină neagră” sau „făină dietetică”. La făina albă se va menționa și sortimentul, conform prevederilor art. 2 alin. (2) lit. a). În cazul sortimentelor de făină de grâu cu diferite adaosuri, denumirea adaosurilor va figura în denumirea sub care se vinde produsul.

Făinurile de grâu care nu corespund prevederilor din prezenta normă nu se comercializează pentru consum uman în asocieri cu termeni cum ar fi: „gen”, „tip”, „mod”, „stil”, „marcă”, „gust” sau cu alte mențiuni asemănătoare la una dintre denumirile prevăzute în prezenta normă.

8.1.2. Conținutul în cenușă poate fi declarat în imediata apropiere a numelui produsului. Această dispoziție nu se aplică făinurilor la care s-a adăugat carbonat de calciu sau alți constituenți al căror conținut în substanțe minerale este diferit de cel al făinii de grâu.

8.1.3. Etichetarea, prezentarea și publicitatea făinii de grâu din prezenta normă se fac cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Este interzis să se menționeze pe etichetă mențiuni ca: „cinci nule (0000)”, „regina făinurilor”, „făină extra” etc.

8.2. Ingredientele

Lista cuprinzând ingredientele conține toate ingredientele în ordinea descrescătoare a cantității, determinată de modul introducerii în fabricație; vitaminele și sărurile minerale adăugate în făina de grâu se menționează în lista cuprinzând ingredientele.

8.3. Valoarea nutritivă se va menționa cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările ulterioare.

8.4. Denumirea sau denumirea comercială și sediul producătorului, al ambalatorului sau al distribuitorului; în cazul produselor din import se înscriu denumirea și sediul importatorului sau ale distribuitorului înregistrat în România.

8.5. Indicarea lotului

8.5.1. Fiecare cantitate de făină de grâu vândută pentru consum, atât vrac, cât și ambalată sau preambalată, trebuie să aibă atașată o marcă codificată sau exprimată în clar, care să nu poată fi ștearsă, pentru a permite identificarea producătorului și a lotului.

8.5.2. Indicarea lotului nu este obligatorie atunci când data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine.

8.6. Cantitatea netă se va înscrie cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 530/2001 pentru aprobarea Instrucțiunilor de metrologie legală IML 8-01 „Preambalarea unor produse în funcție de masă sau volum”.

8.6.1. Înscrierea cantității nete a făinii de grâu se face în unități de masă, utilizându-se, după caz, kilogramul sau tona.

8.6.2. În cazul unui ambalaj în care sunt introduse două sau mai multe articole conținând aceeași cantitate din același produs, ambalate individual, indicarea cantității nete se face prin menționarea cantității nete conținute de un ambalaj individual și a numărului total al acestora. Aceste mențiuni nu sunt obligatorii atunci când ambalajele individuale pot fi numărate cu ușurință din exterior și atunci când cel puțin o indicație privind cantitatea netă individuală poate fi citită clar din exteriorul produsului.

8.7. Data durabilității minimale și condiții de păstrare

8.7.1. Data durabilității minimale

Data durabilității minimale, respectiv data până la care făina de grâu își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare, trebuie să fie menționată de către producător pe ambalaj. Data va fi precedată de mențiunea „a se consuma de preferință înainte de ...”, dacă în dată este inclusă ziua, sau „a se consuma de preferință până la sfârșitul ...”, dacă se indică luna și anul sau numai anul.

8.7.2. Condiții de depozitare:

- a) se vor menționa condițiile de depozitare specifice făinii de grâu pentru respectarea datei durabilității minimale înscrise pe ambalaj;
- b) în măsura în care este posibil, instrucțiunile de depozitare trebuie înscrise în imediata apropiere a datei durabilității minimale.

8.8. Ambalaje nedestinate vânzării pentru consum în detaliu

În cazul făinii de grâu ambalate în ambalaje destinate vânzării pentru consum în vrac, indicațiile care trebuie să figureze pe ambalaje se înscriu cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările ulterioare.

Art. 9. Eșantionare și metode de analiză**9.1. Eșantionare**

Conform SR ISO 13690-2000. Cereale și produse de măcinăș. Eșantionarea pentru loturi statice

9.2. Metode de analiză**9.2.1. Determinarea umidității**

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.2. Determinarea granulației (fineții)

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.3. Determinarea cenușii

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.4. Determinarea acidității

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.5. Determinarea conținutului în proteine

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.6. Determinarea conținutului în gluten umed

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.7. Determinarea indicelui de deformare a glutenului

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.8. Determinarea conținutului în impurități metalice

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză

9.2.9. Determinarea indicelui de cădere

Conform SR ISO 3093-1997. Cereale. Determinarea indicelui de cădere

9.2.10. Determinarea indicelui Zeleny

Conform SR ISO 5529-1997. Grâu. Determinarea indicelui de sedimentare. Testul Zeleny

9.2.11. Determinarea conținutului de cenușă insolubilă în HCl 10%

Conform STAS 90-1988. Făina de grâu. Metode de analiză.

Art. 10. Regulă de verificare a condițiilor tehnice de calitate

Conform SR 877-1996. Făina de grâu

Verificările periodice ale condițiilor tehnice de calitate prevăzute la pct. 3.2.1 din SR 877-1996 se completează cu:

- conținutul în micotoxine;
- încărcarea microbiologică;
- indicele de cădere;
- indicele Zeleny.

Tabelul nr. 1 – Proprietăți organoleptice*)

Caracteristici	Condiții de calitate						
	Grupa făină albă				Grupa făină semialbă	Grupa făină neagră	Grupa făină dietetică
	Tip 480	Superioară Tip 000	Tip 550	Tip 650	Făină semialbă	Făină neagră	Făină dietetică
Culoare-aspect	Alb-gălbui cu nuanță slab-cenușiu și cu particule fine de tărățe				Alb-gălbui cu nuanță cenușie și urme vizibile de tărățe	Cenușiu deschis, cu nuanță alb-gălbuie, conținând particule de tărățe	Roșcat, conținând particule de tărățe și endosperm
Miros	Plăcut, specific făinii, fără miros de mucegai, de încins sau alt miros străin						
Gust	Normal, puțin dulceag, nici amar, nici acru, fără scrâșnet la mestecare (datorită impurităților minerale: pământ, nisip etc.).						

*) În făina de grâu nu se admite prezența insectelor sau a acarienilor în niciun stadiu de dezvoltare.

Tabelul nr. 2^[1] – Proprietăți fizice și chimice

Caracteristici	Condiții de calitate						
	Grupa făină albă				Grupa făină semialbă	Grupa făină neagră	Grupa făină dietetică
	Tip 480	Superioară Tip 000	Tip 550	Tip 650	Făină semialbă	Făină neagră	Făină dietetică
Umiditate %, maximum	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5	14,5
Aciditate grade, maximum	2,2	2,2	2,2	2,8	3,2	5	5
Conținut de cenușă raportat la substanța uscată %, maximum	0,48	0,48	0,55	0,65	0,66-0,90	0,91-1,40	1,41-2,2
Conținut în cenușă insolubilă în HCl 10%; %, maximum	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Impurități metalice	sub formă de pulbere, g/kg	3	3	3	3	3	3
	sub formă de așchii	lipsă					
Conținut de gluten umed %, minimum	în funcție de cerințele tehnologice						
Indice de deformare a glutenului, milimetri	în funcție de cerințele tehnologice						
Conținut de substanțe proteice raportat la substanța uscată %, minimum	în funcție de cerințele tehnologice						
Indice de cădere, secunde, minimum	în funcție de cerințele tehnologice						
Indice Zeleny	în funcție de cerințele tehnologice						
Granulație %	în funcție de cerințele tehnologice						

Notă: În cazul sortimentelor de făină de grâu cu diferite adaosuri, elemente nutritive sau aditivi alimentari se va menționa conținutul acestora.

[1] Tabelul nr. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din Ordinul nr. 545/2003.

16. Ordinul nr. 335/714/318/2003

pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman

publicat în
M. Of. nr. 661 din 18 septembrie 2003

Văzând Referatul de aprobare nr. 125.825 din 10 aprilie 2003, întocmit de Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice, având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, al Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, și al Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, oficiile județene pentru protecția consumatorilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 125/383/2001 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman și Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 278/613/2002 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 125/383/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 5 noiembrie 2001 și, respectiv, nr. 692 din 20 septembrie 2002.

Art. 4. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norme cu privire la natura, originea, fabricarea, etichetarea și marcarea unor produse din cacao și ciocolată destinate consumului uman

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. În sensul prezentelor norme, produsele din cacao și ciocolată reprezintă produsele destinate consumului uman definite în anexa nr. 1.

Art. 2. Produsele menționate în anexa nr. 1 sunt oferite spre vânzare numai dacă sunt în conformitate cu definițiile și cu regulile stabilite în prezentele norme.

Capitolul II. Natura, conținutul, originea, fabricarea

Art. 3. (1) Denumirile enumerate în anexa nr. 1 se aplică numai produselor definite la numărul respectiv și trebuie utilizate în comerț pentru descrierea acestora.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează totuși anumite denumiri combinate sub care se vinde produsul, acolo unde acestea se utilizează suplimentar, în conformitate cu uzanța comercială, pentru a indica alte produse care nu pot fi confundate cu cele definite în anexa nr. 1.

Art. 4. La fabricarea produselor din ciocolată specificate la lit. A pct. 3, 4, 5, 6, 8 și 9 din anexa nr. 1 pot fi adăugate grăsimi vegetale, altele decât untul de cacao, așa cum sunt definite și enumerate în anexa nr. 2. Procentul adăugat de grăsimi vegetale este de maximum 5% din produsul finit, după scăderea din masa totală a celorlalte ingrediente folosite în conformitate cu anexa nr. 1 lit. B, fără a reduce conținutul minim de unt de cacao și conținutul total de substanță uscată de cacao.

Capitolul III. Etichetarea și marcarea

Art. 5. Actele normative în vigoare privind etichetarea alimentelor se aplică produselor definite în anexa nr. 1, produse ce sunt destinate în formă neschimbată consumatorului final, cu următoarele mențiuni suplimentare, care să fie vizibile, lizibile și inteligibile:

a) denumirea produselor în cazul produselor definite la lit. A din anexa nr. 1; în cazul produselor definite la lit. A pct. 3, 4, 5, 6, 7 și 10 din anexa nr. 1, care sunt comercializate asortate, denumirile sub care se vând produsele pot fi înlocuite prin „ciocolată asortată” sau „ciocolată asortată umplută” ori alte asemenea denumiri. În acest caz poate fi o singură listă a ingredientelor pentru toate produsele asortate;

b) pentru produsele specificate la lit. A pct. 2c), 2d), 3, 4, 5, 8 și 9 din anexa nr. 1 eticheta trebuie să conțină o indicație referitoare la conținutul total de cacao în substanța uscată, prin declarația „substanță uscată de cacao ... % minimum”;

c) pentru produsele specificate la lit. A pct. 2b) și 2d) (a doua parte a frazei) din anexa nr. 1, se indică conținutul de unt de cacao;

d) pentru produsele din ciocolată specificate în art. 4, care conțin grăsimi vegetale, altele decât untul de cacao, pe etichetă se menționează utilizarea acestor grăsimi, prin declarația „conține și alte grăsimi vegetale pe lângă untul de cacao”. Această declarație trebuie să fie în același câmp vizual cu lista de ingrediente, clar separată de această listă, scrisă cu litere de aceeași mărime și grosime ca și denumirea sub care se vinde produsul, alăturată; denumirea sub care se vinde produsul poate apărea și în altă parte fără a încălca această cerință.

Art. 6. Denumirile sub care se vând produsele „ciocolată”, „ciocolată cu lapte” și ciocolată „cuvertură”, specificate în anexa nr. 1, pot fi completate cu mențiuni sau calificative referitoare la criteriile de calitate care prevăd că produsul conține:

a) în cazul ciocolatei, minimum 43% substanță uscată totală de cacao, inclusiv minimum 26% unt de cacao;

b) în cazul ciocolatei cu lapte, minimum 30% substanță uscată totală de cacao și minimum 18% substanță uscată din lapte obținută prin deshidratarea parțială sau totală a laptelui integral, parțial ori complet degresat, din frișcă sau frișcă parțial ori total deshidratată, unt sau grăsimi din lapte, care include minimum 4,5% grăsimi din lapte;

c) în cazul ciocolatei „cuvertură”, minimum 16% substanță uscată de cacao degresată.

Capitolul IV. Dispoziții finale

Art. 7. Prezentele norme sunt compatibile cu reglementările comunitare în domeniu și sunt armonizate cu prevederile Directivei Consiliului 2000/36.

Art. 8. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme.

Anexa nr. 1

A. Denumiri comerciale, definiții și caracteristici

În sensul prezentelor norme, se aplică următoarele denumiri sub care se vând produsele:

1. *Unt de cacao* – grăsimea obținută din boabele de cacao sau părți din acestea și care prezintă conținut de substanță nesaponificabilă, determinată cu ajutorul eterului de petrol, de maximum 0,5%, cu excepția untului de cacao de presă, unde acest conținut este de maximum 0,35%, iar conținutul de acizi grași liberi este de maximum 1,75% (exprimat în acid oleic).

2. a) *Cacao pudră, cacao* – produsul obținut din transformarea boabelor de cacao care au fost curățate, decojite și prăjite în pudră și care conține minimum 20% unt de cacao, raportat la conținutul de substanță uscată, și maximum 9% umiditate.

b) *Cacao cu conținut redus de grăsime* – pudră de cacao care conține maximum 20% unt de cacao, raportat la conținutul de substanță uscată.

c) *Ciocolată pudră* – produsul care constă dintr-un amestec de cacao și zaharuri, amestec ce conține minimum 32% pudră de cacao.

d) *Ciocolată de băut, cacao îndulcită, pudră de cacao îndulcită* – produsul care constă dintr-un amestec de cacao pudră și zaharuri, care conține minimum 25% pudră de cacao; aceste denumiri trebuie însoțite de sintagma „conținut redus de grăsime” în cazul în care produsul este cu conținut redus de grăsime, așa cum este definit la lit. b).

3. *Ciocolată* – produsul obținut din produse de cacao și zaharuri care, sub rezerva lit. b), conține minimum 35% substanță uscată totală de cacao și care include minimum 18% unt de cacao și minimum 14% substanță uscată de cacao fără grăsime.

a) Această denumire, acolo unde este însoțită de cuvântul „fidea” sau „fulgi”, definește produsul sub formă de fidea sau fulgi, care trebuie să conțină minimum 32% substanță uscată totală de cacao, care include minimum 12% unt de cacao și minimum 14% substanță uscată de cacao fără grăsime.

b) Când această denumire este însoțită de cuvântul „cuvertură”, produsul trebuie să conțină minimum 35% substanță uscată totală de cacao, care include minimum 31% unt de cacao și minimum 2,5% substanță uscată de cacao fără grăsime.

c) Atunci când această denumire este însoțită de cuvântul „gianduja” (sau unul dintre derivatele cuvântului „gianduja”), produsul trebuie obținut în primul rând din ciocolată cu un conținut total minim de substanță uscată de cacao de 32%, inclusiv un conținut minim de substanță uscată de cacao fără grăsime de 8%, și, în al doilea rând, din alune fin măcinate în cantități în care 100 g de produs să conțină minimum 20 g și maximum 40 g de alune.

Se pot adăuga lapte sau/și substanță uscată din lapte obținută prin deshidratarea laptelui în asemenea proporție încât produsul finit să conțină maximum 5% substanță uscată din lapte, precum și migdale, alune sau alte varietăți similare, întregi sau sparte, în cantități care împreună cu alunele măcinate nu depășesc 60% din masa totală a produsului.

4. *Ciocolată cu lapte* – produsul obținut din produse din cacao, zaharuri și lapte sau derivați de lapte, care sub rezerva prevederilor pct. 1 lit. b), prezintă următoarele caracteristici: minimum 25% substanță uscată totală de cacao, minimum 14% substanță uscată din lapte, obținută prin deshidratarea parțială sau totală a laptelui integral, parțial ori complet degresat, din frișcă sau din frișcă parțial ori total deshidratată, unt sau grăsime din lapte, minimum 2,5% substanță

uscată de cacao fără grăsimi, minimum 3,5% grăsimi din lapte și minimum 25% grăsimi totală (unt de cacao și grăsimi din lapte).

a) Această denumire, atunci când este însoțită de cuvântul „fidea” sau „fulgi”, definește produsul prezentat sub formă de fidea sau fulgi, care trebuie să conțină minimum 20% substanță uscată totală de cacao, minimum 12% substanță uscată din lapte, obținută prin deshidratarea parțială sau totală a laptelui integral, parțial ori complet degresat, din frișcă sau din frișcă parțial ori total deshidratată, unt sau grăsimi din lapte și minimum 12% grăsimi totală (unt de cacao și grăsimi din lapte).

b) Când această denumire este însoțită de cuvântul „cuvertură”, produsul trebuie să conțină minimum 31% grăsimi totale (unt de cacao și grăsimi din lapte).

c) Atunci când această denumire este însoțită de cuvântul „gianduja” (sau unul dintre derivatele cuvântului „gianduja”) ciocolata cu lapte și alune, produsul trebuie să fie obținut în primul rând din ciocolată cu lapte cu un conținut minim de 10% substanță uscată din lapte, obținută prin deshidratarea parțială sau totală a laptelui integral, parțial ori complet degresat, din frișcă sau frișcă parțial ori total deshidratată, unt sau grăsimi din lapte și, în al doilea rând, din alune fin măcinate în asemenea cantități încât 100 g de produs să conțină minimum 15 g și maximum 40 g de alune. Migdalele, alunele și alte varietăți similare se pot adăuga, întregi sau mărunțite, în cantități care împreună cu alunele măcinate să nu depășească 60% din masa totală a produsului.

d) Dacă în denumirea produsului cuvântul „lapte” este înlocuit de cuvântul „frișcă” sau „lapte degresat”, produsul trebuie să aibă un conținut de grăsimi din lapte de minimum 5,5%, respectiv maximum 1%.

5. *Ciocolată cu lapte cu conținut ridicat de lapte* – produsul obținut din produse de cacao, zaharuri și lapte sau derivate din lapte și care conține: minimum 20% substanță uscată totală de cacao, minimum 20% substanță uscată din lapte, obținută prin deshidratarea parțială sau totală a laptelui integral, parțial ori complet degresat, din frișcă sau din frișcă parțial ori total deshidratată, unt sau grăsimi din lapte, minimum 2,5% substanță uscată de cacao fără grăsimi, minimum 5% grăsimi din lapte și minimum 25% grăsimi totale (unt de cacao și grăsimi din lapte).

6. *Ciocolată albă* – produsul obținut din unt de cacao, lapte sau derivate din lapte și zaharuri, care conține minimum 20% unt de cacao și minimum 14% substanță uscată din lapte, obținută prin deshidratarea parțială sau totală a laptelui integral, parțial ori complet degresat, din frișcă sau frișcă parțial sau total deshidratată, unt ori grăsimi din lapte, din care minimum 3,5% este grăsimi din lapte.

7. *Ciocolată umplută, ciocolată cu umplutură de ... , ciocolată cu interior din ...* – produsul umplut a cărui parte exterioară constă din unul dintre produsele definite la pct. 3, 4, 5 și 6, cu excepția produselor al căror interior constă din produse de panificație, patiserie, biscuiți sau înghețată. Proporția de înveliș de ciocolată al produselor cu această denumire trebuie să fie de minimum 25% din masa produsului.

8. *Ciocolată a la taza* – produsul obținut din produse de cacao, zaharuri și făină sau amidon de grâu, orez ori porumb, care conține minimum 30% substanță uscată totală de cacao, care include minimum 18% unt de cacao și minimum 14% substanță uscată de cacao fără grăsimi și maximum 8% făină sau amidon.

9. *Ciocolată obișnuită a la taza* – produsul obținut din produse din cacao, zaharuri și făină sau amidon din grâu, orez ori porumb, care conține minimum 30% substanță uscată de cacao, care include minimum 18% unt de cacao și minimum 12% substanță uscată de cacao fără grăsimi și maximum 18% făină sau amidon.

10. *Bomboană de ciocolată sau pralină* – produsul de dimensiunea unei singure îmbucături, care constă din ciocolată umplută sau o singură ciocolată sau o combinație de diferite tipuri de ciocolată definite la pct. 3, 4, 5 sau 6 și alte ingrediente, astfel încât să reprezinte minimum 25% din masa totală a produsului.

B. Ingrediente opționale autorizate. Adăugarea de ingrediente

1. Fără a încălca prevederile art. 4 din norme și ale lit. B pct. 2, ingredientele pot fi adăugate produselor de ciocolată definite la lit. A pct. 3, 4, 5, 6, 8 și 9, dar este interzisă adăugarea de grăsimi animale și a derivatelor lor care nu rezultă exclusiv din lapte și de făină, amidon granule sau pudră, care sunt permise numai la produsele definite la lit. A pct. 8 și 9. Cantitatea acestor ingrediente adăugate nu poate depăși 40% din masa totală a produsului finit.

2. La produsele definite la lit. A pct. 2, 3, 4, 5, 6, 8 și 9 se pot adăuga numai acele arome care nu imită gustul ciocolatei sau al grăsimii din lapte.

C. Calcularea procentelor

1. Conținutul minim al produselor menționate la lit. A pct. 3, 4, 5, 6, 8 și 9 se calculează după scăderea masei ingredientelor menționate la lit. B, iar pentru produsele menționate la lit. A pct. 7 și 10 conținutul minim se calculează după scăderea masei ingredientelor, precum și a masei umpluturii.

2. Conținuturile de ciocolată ale produselor definite la lit. A pct. 7 și 10 se calculează în funcție de masa totală a produsului finit, inclusiv umplutura.

D. Zaharuri

Zaharurile menționate în prezentele norme nu sunt limitate numai la acele zaharuri cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 269/453/81/2003 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, etichetarea și marcarea unor zaharuri destinate consumului uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 16 iunie 2003.

Anexa nr. 2

Grăsimi vegetale

1. Grăsimile vegetale menționate la art. 4 al cap. II din norme sunt individuale sau în amestec, echivalente ale untului de cacao, și trebuie să respecte următoarele criterii:

a) sunt grăsimi vegetale nonlaurice, bogate în trigliceride de tipul: palmitic-oleic-palmitic, palmitic-oleic-stearic, stearic-oleic-stearic;

b) sunt miscibile în orice proporție cu untul de cacao și sunt compatibile cu proprietățile fizice ale acestuia (punct de topire și temperatură de cristalizare, viteză de topire pentru faza de temperare);

c) sunt obținute numai prin procesul de rafinare și/sau fracționare, care exclud modificările enzimatică ale structurii trigliceridelor.

2. În conformitate cu criteriile de mai sus, următoarele grăsimi vegetale, obținute din plantele ale căror nume științifice sunt enumerate mai jos, se pot folosi:

- illipe, grăsimi de Borneo sau Tengkwang, obținută din *Shorea* spp;
- ulei de palmier obținut din *Elaeis guineensis*; *Elaeis olifera*;
- Sal obținută din *Shorea robusta*;
- Shea obținută din *Butyrospermum parkii*;
- Kokum gurgi obținută din *Garcinia indica*;
- sâmburi de Mango obținuți din *Mangifera indica*.

Se poate folosi și uleiul de cocos pentru producerea ciocolatei utilizate la fabricarea înghețatei și a altor produse similare.

17. Ordinul nr. 454/917/2001-22/2002

pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea, păstrarea și calitatea uleiurilor vegetale, grăsimilor tartinabile – margarine – și a maionezelor, destinate comercializării pentru consumul uman

publicat în
M. Of. nr. 372 din 3 iunie 2002

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 495/997/2002-10/2003** privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 454/917/2001-22/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea, păstrarea și calitatea uleiurilor vegetale, grăsimilor tartinabile – margarine – și a maionezelor, destinate comercializării pentru consumul uman (M. Of. nr. 181 din 24 martie 2003).

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

văzând Referatul de aprobare nr. 121.381/2001 întocmit de Direcția standarde, licențe și mărci, calitatea alimentelor și acreditare, Referatul de aprobare nr. 917/2001 întocmit de Direcția generală de sănătate publică,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare, emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea, păstrarea și calitatea uleiurilor vegetale, grăsimilor tartinabile – margarine – și a maionezelor, destinate comercializării pentru consumul uman, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării.

Norme cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea, păstrarea și calitatea uleiurilor vegetale, grăsimilor tartinabile – margarine – și a maionezelor, destinate comercializării pentru consumul uman

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme se referă și se aplică următoarelor produse:

- a) uleiuri vegetale;
- b) margarine;
- c) maioneze.

Art. 2. Produsele enumerate la art. 1 se comercializează numai dacă respectă definițiile și regulile stabilite în prezentele norme.

Capitolul II. Definiții, natura, conținutul, originea și fabricarea

Art. 3. În sensul prezentelor norme, produsele menționate la art. 1 trebuie să corespundă următoarelor definiții:

1. *uleiurile vegetale rafinate* sunt produse constituite din lipide simple naturale, de origine vegetală, în care predomină trigliceridele în proporție de peste 99,5% și care sunt obținute din prelucrarea materiilor prime oleaginoase prin presare mecanică, extracție cu solvent și rafinarea uleiului brut obținut;

2. *uleiurile vegetale nerafinate* sunt produse constituite din lipide simple naturale, de origine vegetală, în care predomină trigliceridele în proporție de 96-99% și care sunt obținute din prelucrarea materiilor prime oleaginoase prin presare la rece;

3. *margarina* este un aliment sub formă de emulsie plastică sau fluidă, de tip apă în ulei, produsă prin adăugare de apă și/sau de lapte la grăsimi hidrogenate și uleiuri comestibile vegetale și eventual animale, altele decât cele conținute în lapte;

4. *maioneza* este produsul fabricat prin emulsionarea uleiurilor vegetale comestibile cu gălbenuș de ou reconstituit din praf de gălbenuș, condimentat cu sare, oțet, acid citric și zahăr.

5.^[1] *sosurile de maioneză* sunt produse fabricate prin emulsionarea uleiurilor vegetale comestibile, cu sau fără gălbenuș de ou reconstituit din praf de gălbenuș, cu diferite adaosuri;

6.^[2] *amestecurile emulsionate, pe bază de ulei*, reprezintă amestecuri de ulei comestibil cu diferite adaosuri, cu sau fără oțet, acizi organici, cum sunt acidul citric, lactic sau tartric. Nivelul de aciditate maxim admis pentru amestecurile emulsionate pe bază de ulei este de 1%, exprimat în acid acetic;

7.^[3] *uleiurile aromatizate pentru salate* reprezintă amestecuri de uleiuri comestibile cu diferite adaosuri.

Art. 4. Materiile prime utilizate la fabricarea uleiurilor vegetale, margarinelor și maionezei trebuie să corespundă normelor tehnice de calitate și normelor sanitare în vigoare.

Art. 5. Produsele definite la art. 3 se clasifică după cum urmează:

(1) În funcție de tipul materiilor prime utilizate, uleiurile vegetale sunt:

^[1] Pct. 5 al art. 3 a fost introdus prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 10/2003.

^[2] Pct. 6 al art. 3 a fost introdus prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 10/2003.

^[3] Pct. 7 al art. 3 a fost introdus prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 10/2003.

a) uleiuri individuale obținute dintr-un singur tip de materie primă: uleiuri de floarea-soarelui rafinate sau presate, ulei de soia, ulei de germeni de porumb, ulei de rapiță, ulei de dovleac, ulei de arahide, ulei de măsline;

b) uleiuri amestec obținute din două sau mai multe tipuri de materie primă: ulei de floarea-soarelui și soia, ulei rafinat de floarea-soarelui și rapiță, denumit ulei de salată, ulei de floarea-soarelui, soia și rapiță.

(2) După conținutul de grăsime, margarinele sunt:

a) margarină, cu conținut de grăsime cuprins între 80% și 90%;

b) margarină cu grăsime redusă, cu un conținut de grăsime cuprins între 60% și 62%;

c)^[1] margarina cu un conținut redus de grăsime, cuprins între 39% și 41%;

d) grăsimi tartinabile vegetale, cu un conținut de grăsime cuprins între 62% și 80%, 41% și 60% sau sub 39%.

(3)^[2] *Abrogat.*

Art. 6. În sensul prezentelor norme, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

1. *trigliceride* – esteri ai glicerinei cu acizii grași naturali, fiind componentele principale ale tuturor uleiurilor și grăsimilor vegetale;

2. *hidrogenare* – operațiunea de modificare a temperaturii de topire a gliceridelor din uleiurile fluide, prin adăugarea hidrogenului în masa de ulei, în prezența unui catalizator;

3. *interesterificare* – rearanjarea moleculară a acizilor grași care esterifică glicerolul fără a schimba compoziția în acizi grași;

4. *fracționare* – separarea uleiului sau grăsimii vegetale în fracțiuni cu compoziții chimice diferite;

5. *duritatea apei în grade germane* – conținutul total în ioni de calciu și de magneziu, corespunzător conținutului de săruri de calciu și magneziu din apă;

6. *aciditatea în grade Thorner* – aciditatea din 100 cm³ produs care se neutralizează cu 1 cm³ soluție de hidroxid de sodiu 0,1 normal;

7. *aditivi alimentari* – acele substanțe care în mod normal nu sunt consumate ca alimente în sine și care nu sunt utilizate ca ingrediente alimentare caracteristice, având sau nu o valoare nutritivă, prin a căror adăugare intenționată la produsele alimentare în scopuri tehnologice pe parcursul procesului de fabricare, prelucrare, preparare, tratament, ambalare, transport sau de depozitare a unor produse alimentare devin sau pot deveni ele însăși sau prin derivații lor, direct sau indirect, o componentă a acestor produse alimentare;

8. *U.I.* – unități internaționale folosite pentru exprimarea conținutului de vitamine liposolubile din produsele alimentare;

9. *emulsificatori pentru margarine* – substanțe care permit formarea sau menținerea unui amestec omogen de două sau mai multe faze imiscibile, cum ar fi uleiul și apa din produsele alimentare;

10. *antioxidanți* – substanțe care prelungesc durata de conservare a produselor alimentare, protejându-le împotriva alterării cauzate de oxidare, cum ar fi rănecizarea grăsimilor și modificarea culorii;

11. *aromatizanți* – substanțe chimice definite cu proprietăți aromatizante, obținute prin procese fizice, sinteze sau izolări chimice;

12. *coloranți* – orice substanțe care redau sau intensifică culoarea produselor alimentare și pot fi constituenți naturali ai produselor alimentare și/sau alte surse naturale, care în mod normal nu sunt consumați ca alimente în sine și nu sunt utilizați ca ingrediente caracteristice în alimentație; de asemenea, coloranții sunt preparatele obținute din produsele alimentare și

^[1] Lit. c) de la alin. (2) al art. 5 este reproducă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 10/2003.

^[2] Alin. (3) al art. 5 a fost abrogat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 10/2003.

alte materiale naturale obținute prin extracție fizică și/sau chimică conducând la o extracție selectivă a pigmentilor în raport cu constituenții nutritivi sau aromatici;

13. *densitatea relativă la 20°C* – masa unității de volum a uleiului în raport cu apa;

14. *indicele de refracție la 40°C* – refracția luminii monocromatice de sodiu la trecerea prin ulei;

15. *indicele de saponificare* – cantitatea de hidroxid de potasiu în mg, necesară pentru saponificarea, respectiv transformarea în săpun, a unui gram de ulei. Acest indice caracterizează masa moleculară a acizilor grași ce intră în compoziția uleiurilor;

16. *indicele de iod* – gradul de nesaturare al uleiurilor și grăsimilor, care se exprimă în grame iod absorbit de 100 g produs;

17. *nesaponificabilele* – substanțele organice din uleiuri și grăsimi care nu reacționează cu alcalii formând săpun.

Acestea sunt: alcoolii alifatici superiori steroli, pigmenți și hidrocarburi și sunt solubile în solvenți obișnuiți;

18. *compoziția în acizi grași* – procentul de acizi grași cu diverse lungimi de catenă, de la 12 atomi de carbon (C_{12}) la 24 atomi de carbon (C_{24});

19. *aciditatea liberă* – procentul de acizi grași liberi din totalul acizilor grași conținuți în ulei;

20. *culoarea de iod* – o caracteristică de calitate a uleiurilor vegetale, care se determină prin comparare cu o scară de culori formate din soluții etalon de iod;

21. *impuritățile insolubile în eter etilic* – totalitatea substanțelor străine care se găsesc în proba de ulei, exclusiv apa și substanțele volatile, și care sunt insolubile în eter etilic. Acestea sunt: impurități mecanice, substanțe minerale, hidrați de carbon, materii azotoase, săpunuri de calciu și parțial săpunurile alcaline;

22. *săpunul* – o caracteristică de calitate a uleiurilor reprezentând conținutul de săpun dizolvat din uleiurile și grăsimile rafinate alcalin;

23. *indicele de peroxid* – o caracteristică de calitate a uleiurilor reprezentând conținutul de peroxid și alte substanțe oxidante dintr-o cantitate anumită de ulei, care oxidează iodura de potasiu, punând în libertate iodul. Se exprimă în miliechivalenți de peroxid la 1 kg de produs.

Art. 7. (1)^[1] Uleiurile vegetale sunt obținute prin extragerea acestora din materii prime oleaginoase, precum: semințe de floarea-soarelui, boabe de soia, semințe de rapiță, germeni de porumb, semințe de dovleac, măsline și arahide. Lista materiilor prime oleaginoase prezentate nu este limitativă.

(2) În funcție de procesul tehnologic de extragere și de prelucrarea ulterioară a uleiurilor pot apărea două categorii de uleiuri:

a) uleiuri vegetale rafinate – obținute din prelucrarea unei singure materii prime și rafinarea uleiului brut obținut, care sunt: ulei de floarea-soarelui, soia, germeni de porumb, rapiță, dovleac, măsline, arahide, susan, cocos, palmier etc., sau uleiuri rafinate în amestec – obținute prin rafinarea unor amestecuri de uleiuri brute, cum ar fi: ulei de floarea-soarelui și soia, floarea-soarelui și rapiță, ulei de floarea-soarelui, soia și rapiță;

b) ulei de floarea-soarelui obținut prin presare la rece, nerafinat.

(3) Identificarea uleiurilor individuale se face potrivit caracteristicilor fizico-chimice și compoziției în acizi grași.

(4) Caracteristicile fizico-chimice pentru identificarea uleiurilor vegetale individuale sunt prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme.

(5) Compozițiile în acizi grași pentru identificarea uleiurilor vegetale individuale sunt prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme.

(6) Uleiurile vegetale se obțin astfel:

a) *Uleiurile de floarea-soarelui* se obțin din semințe de floarea-soarelui curățate și uscate, opțional descojite, supuse apoi proceselor de măcinare, prăjire, presare și opțional extragerii

^[1] Alin. (1) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 10/2003.

cu solvent a materialului rezultat după presare. Uleiurile astfel obținute se supun rafinării. În schimb, uleiurile obținute prin presare la rece și filtrare pot fi utilizate ca atare sau rafinate.

Uleiul rafinat obținut poate fi livrat în vrac sau îmbuteliat în ambalaje din sticlă, din polietilen tereftalat, cutii metalice, cutii din carton polistratificat.

b) *Uleiul de soia* se obține din boabe de soia prin extracție cu solvent și obligatoriu rafinare.

c) *Uleiul de rapiță* se obține din semințe de rapiță prin presare și extracție, urmate obligatoriu de rafinare.

d) *Uleiul din germeni de porumb*, în funcție de conținutul de ulei al materiei prime, se obține prin presare și extracție, urmate obligatoriu de rafinare.

e) *Uleiul de dovleac* se obține din semințe de dovleac prin presare, extracție și rafinare.

f) *Uleiul de măsline* se fabrică în două sortimente:

– *uleiul de măsline virgin* – obținut din fructul de măsline prin procedee mecanice sau alte procedee fizice în condiții termice care să nu ducă la alterarea uleiului. Este un ulei propriu consumului în stare naturală;

– *uleiul de măsline rafinat* – obținut prin rafinarea unui ulei virgin, care datorită acidității libere și/sau caracteristicilor organoleptice este impropriu consumului în stare naturală.

Rafinarea nu conduce la modificarea structurii gliceridice inițiale.

g) *Uleiul de arahide* se obține din arahide prin presare și extracție, urmate obligatoriu de rafinare.

h)^[1] *Uleiurile în amestec* se obțin prin realizarea următoarelor rețete: 80% ulei brut de floarea-soarelui și 20% ulei brut de soia, denumit ulei amestec de floarea-soarelui și soia; 80% ulei brut de floarea-soarelui și 20% ulei brut de rapiță, denumit ulei de salată «extra»; ulei de floarea-soarelui, soia și rapiță, denumit ulei vegetal. Lista amestecurilor prezentate nu este limitativă. Amestecurile de uleiuri brute se supun obligatoriu rafinării.

(7) Condițiile tehnice de calitate specifice fiecărui sortiment de ulei sunt: proprietățile organoleptice și caracteristicile fizico-chimice.

(8) Proprietățile organoleptice ale uleiurilor vegetale sunt prevăzute în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentele norme.

(9)^[2] *Abrogat.*

Art. 8. (1) Margarinele sunt solide la 20°C și au un conținut de grăsime între 10-90%. Conținutul de grăsime, excluzând sarea, trebuie să reprezinte cel puțin 2/3 din substanța uscată a produsului.

(2) Fabricarea margarinelor are loc prin procesele de emulsionare, răcire, cristalizare, modelare și ambalare.

(3) La fabricarea margarinelor sunt utilizate următoarele:

a) materii prime:

• uleiuri și grăsimi vegetale rafinate sau animale, care pot fi supuse sau nu unui proces de modificare: hidrogenare, interesterificare sau fracționare;

• apă potabilă, cu duritate permanentă sub 14 grade germane, conținutul maxim de fier și cupru de 0,5 mg/l și magneziu de maximum 1 mg/l, corespunzătoare microbiologic, adică absența de germeni patogeni și cu un conținut de bacterii coliforme sub 5/g;

• lapte integral sau degresat și/sau produse lactate: lapte fermentat, lapte praf, smântână, unt și/sau subproduse lactate: zer, zară cu aciditate de maximum 21°T și solubilitate de peste 91% la 70°C;

b) substanțe care pot fi adăugate: sare comestibilă 1,2-1,5%; zahăr maximum 1,5%; amidon; vitamine: vitamina A și esterii săi minimum 25.000 U.I./kg, vitamina D minimum 530 U.I./100 g, vitamina E și esterii săi – 0,6 U.I. alfatocoferoi/g și alte vitamine; acid linoleic;

^[1] Lit. h) de la alin. (6) al art. 7 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din Ordinul nr. 10/2003.

^[2] Alin. (9) al art. 7 a fost abrogat prin art. I pct. 6 din Ordinul nr. 10/2003.

c) aditivi:

• emulgatori: lecitine, mono- și digliceride ale acizilor grași și compuși esterificați și alți esteri;

• coloranți alimentari: betacaroten;

• conservanți: acid sorbic și benzoic și sărurile lor de calciu de maximum 1 g/kg;

• antioxidanți: butil hidroxianisol, butil hidroxitoluen: 100 mg/kg; tocoferoli 100 mg/kg; ascorbil stearat maximum 200 mg/kg;

• aromatizanți: arome naturale sau sintetice diacetil, lactone, acid lactic, acid butiric;

• corectori de aciditate: acid citric.

(4) Condițiile tehnice de calitate specifice sortimentelor de margarine sunt: proprietățile organoleptice, proprietățile fizico-chimice și condițiile microbiologice.

(5) Proprietățile organoleptice ale margarinelor sunt prevăzute în anexa nr. 5 care face parte integrantă din prezentele norme.

(6)^[1] *Abrogat.*

(7)^[2] *Abrogat.*

Art. 9. (1)^[3] Procedul de obținere a maionezelor presupune prepararea premixului de maioneză prin adăugarea gălbenușului de ou reconstituit din praf de gălbenuș și a următoarelor ingrediente solide: sare, zahăr, condimente și adăugarea de ulei și oțet până la obținerea emulsiei și emulsionarea finală într-o moară coloidală, care conferă textură și stabilite produsului.

(2) Materiile prime și materialele folosite la fabricarea maionezelor trebuie să corespundă normelor tehnice specifice produselor și normelor sanitare în vigoare.

(3) Proprietățile organoleptice ale maionezelor sunt prevăzute în anexa nr. 8 care face parte integrantă din prezentele norme.

(4) Caracteristicile fizico-chimice ale maionezelor sunt prevăzute în anexa nr. 9 care face parte integrantă din prezentele norme.

(5) Condițiile microbiologice ale maionezelor sunt prevăzute în anexa nr. 10 care face parte integrantă din prezentele norme.

(6) Contaminanții la maioneze sunt prevăzuți în anexa nr. 11 care face parte integrantă din prezentele norme.

(7) La fabricarea maionezei se folosesc următoarele ingrediente: uleiuri rafinate, gălbenuș de ou, sare, zahăr, muștar, produse lactate, albuș de ou, aditivi.

(8) Aditivii folosiți la fabricarea maionezelor pot fi:

• coloranți alimentari: betacaroten, curcumină, caramel – 500 mg/kg în maionezele cu muștar, roșu de sfeclă – 500 mg/kg în maionezele cu roșii;

• conservanți: acid sorbic sau benzoic maximum 1 g/kg;

• antioxidanți: alfatocoferoli și amestecuri de tocoferoli – maximum 240 mg/kg, acid ascorbic maximum 500 mg/kg, butil hidroxianisol – 140 mg/kg, butil hidroxitoluen – 60 mg/kg, calciu disodic – 75 mg/kg sau ascorbil palmitat – 500 mg/kg;

• corectori de aciditate: acid citric, acid acetic, acid lactic, acid malic sau acid tartric;

• substanțe suport: celuloză microcristalină;

• agenți de gelificare: pectine simple sau în combinație – 1 g/kg, celuloză metil carboxisodiu, alginat de sodiu sau potasiu, alginat de propilen glicol, celuloză microcristalină, amidon modificat chimic – se poate folosi în proporție de maximum 5 g/kg.

(9)^[4] Caracteristicile fizico-chimice ale sosurilor de maioneză sunt prevăzute în anexa nr. 12 care face parte integrantă din prezentele norme.

[1] Alin. (6) al art. 8 a fost abrogat prin art. I pct. 7 din Ordinul nr. 10/2003.

[2] Alin. (7) al art. 8 a fost abrogat prin art. I pct. 8 din Ordinul nr. 10/2003.

[3] Alin. (1) al art. 9 este reproduș astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din Ordinul nr. 10/2003.

[4] Alin. (9) al art. 9 a fost introdus prin art. I pct. 10 din Ordinul nr. 10/2003.

Capitolul III. Ambalarea, etichetarea, transportul și depozitarea

Art. 10. Produsele definite și denumite în prezentele norme se ambalează și se păstrează în următoarele condiții:

1. a) uleiurile vegetale se îmbuteliază în butelii de sticlă, de polietilen tereftalat, cutii metalice sau de carton cerat ori polistratificat; materialele și ambalajele folosite trebuie să respecte reglementările în vigoare;

b) uleiurile vegetale se păstrează în rezervoare metalice. Este interzisă utilizarea în construcția instalațiilor de păstrare a uleiurilor a cuprului și a aliajelor sale, precum și utilizarea termometrelor cu mercur și a echipamentelor din sticlă. Materialele folosite trebuie să fie inerte față de uleiuri și grăsimi și trebuie evitat contactul direct al uleiului cu aerul la instalațiile de încărcare și descărcare a uleiurilor din rezervoare;

c) ambalajele de desfacere se marchează conform reglementărilor în vigoare;

2. a) margarinele destinate desfacerii cu amănuntul sunt livrate numai preambalate în: hârtie pergaminată tratată, hârtie pergament vegetal, caserole din material plastic sau alt tip de ambalaj de desfacere convenit între părți și cu respectarea reglementărilor sanitare în vigoare;

b) margarinele sunt depozitate în încăperi curate, uscate, întunecoase, dezinfectate, bine aerisite, fără miros străin, la o temperatură cuprinsă între 0 și 10°C și o umiditate relativă a aerului de maximum 80%. Este interzisă păstrarea în același spațiu cu produse toxice sau cu miros pătrunzător;

c) ambalajele de transport pentru margarine trebuie să fie curate, uscate, în stare bună. Ambalajele folosite sunt lăzi din lemn, cutii din carton sau mucava, care respectă reglementările sanitare în vigoare. Transportul margarinelor se efectuează în vehicule izoterme, curate, fără miros străin, la o temperatură de maximum 10°C; în cazul transporturilor cu o durată mai mare de 5 ore este obligatorie folosirea vehiculelor frigorifice;

3. a) maionezele sunt ambalate în ambalaje care trebuie să asigure menținerea calității produsului, cu respectarea reglementărilor sanitare în vigoare;

b) maionezele sunt depozitate în spații curate, aerisite, la temperaturi cuprinse între 3 și 10°C;

c) transportul maionezelor se efectuează cu mijloace de transport curate și acoperite, fără mirosuri străine. În cazul în care temperatura mediului depășește 10°C, transportul se face cu vehicule izoterme.

Art. 11. Etichetarea uleiurilor vegetale, margarinelor și a maionezelor se face cu respectarea prevederilor reglementării în vigoare privind etichetarea alimentelor, referitoare la înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie corect informat la momentul achiziționării produsului. Mențiunile specifice produsului, obligatoriu de inscripționat pe etichetă, ambalaj sau pe documentele însoțitoare, precum și restricționarea unor informații care pot induce în eroare consumatorul sunt următoarele:

1. la uleiurile vegetale:

a) este interzisă înscrierea pe etichetă a mențiunii „dublu rafinat”;

b) este interzisă specificarea mențiunii „fără colesterol”;

c) la uleiurile obținute prin presare la rece este interzisă prezentarea produsului ca medicament;

d)^[1] în cazul uleiurilor în amestec se vor înscrie uleiurile componente, în ordinea descrescătoare a proporției acestora în produs.

2. la margarine:

^[1] Lit. d) de la pct. 1 al art. 11 a fost introdusă prin art. I pct. 11 din Ordinul nr. 10/2003.

- a)^[1] abrogată;
- b)^[2] se va înscrie proporția de sare în lista ingredientelor;
- c) se înscrie conținutul de grăsime;
- d) este interzisă specificarea mențiunii „fără colesterol”;
- e) este interzisă utilizarea denumirii „unt vegetal”;
- f)^[3] conținutul de grăsimi lactate sau alte grăsimi animale, în ordinea descrescătoare a importanței cantitative, exprimat în procente din greutatea totală, la momentul fabricării.
- 3.^[4] la maioneze se va înscrie conținutul de grăsime, iar la sosurile de maioneză se va înscrie conținutul de grăsime, gălbenuș de ou și de apă și substanțe volatile.
- 4.^[5] La amestecurile emulsionate pe bază de ulei se va înscrie în lista ingredientelor proporția de ulei.

Capitolul IV. Dispoziții finale

Art. 12. Prezentele norme sunt compatibile cu reglementările comunitare în domeniu, respectiv Reglementarea Consiliului nr. 2.991/1994 cu privire la grăsimile tartinabile.

Anexa nr. 1

Caracteristici fizico-chimice pentru identificarea uleiurilor vegetale individuale

Nr. crt.	Denumirea produsului	Caracteristici				
		Densitatea relativă 20°C față de apă	Indicele de refracție la 40°C	Indicele de saponificare (mg KOH/g ulei)	Indicele de iod (gl/100)	Nesaponificabile (% max.)
1.	Ulei rafinat de floarea-soarelui	0,918-0,923	1,467-1,469	188-194	110-143	1,5
2.	Ulei rafinat de soia	0,919-0,925	1,466-1,470	189-195	120-143	1,5
3.	Ulei rafinat de germeni de porumb	0,917-0,925	1,465-1,468	187-195	103-128	2,8
4.	Ulei rafinat de rapiță*)	0,914-0,920	1,465-1,467	182-192	110-126	2,0
5.	Ulei rafinat de dovleac	0,918-0,927	1,4714-1,4740	185-198	117-134	0,5-1
6.	Ulei rafinat de măsline	0,910-0,916	1,467-1,4705	184-196	75-94	1,5
7.	Ulei rafinat de arahide	0,914-0,917	1,460-1,465	187-196	80-106	1

*) Brassicasterol – minimum 5% din totalul sterolilor, iar acidul erucic – maximum 5% din totalul acizilor grași.

^[1] Lit. a) de la pct. 2 al art. 11 a fost abrogată prin art. I pct. 12 din Ordinul nr. 10/2003.

^[2] Lit. b) de la pct. 2 al art. 11 este reproducă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 13 din Ordinul nr. 10/2003.

^[3] Lit. f) de la pct. 2 al art. 11 a fost introdusă prin art. I pct. 14 din Ordinul nr. 10/2003.

^[4] Pct. 3 de la art. 11 este reproducă astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 10/2003.

^[5] Pct. 4 de la art. 11 a fost introdus prin art. I pct. 16 din Ordinul nr. 10/2003.

Anexa nr. 2

Compozițiile în acizi grași pentru identificarea uleiurilor vegetale individuale

Nr. crt.	Sortimentul	C12:0	C14:0	C16:0	C16:1	C18:0	C18:1	C18:2	C18:3	C20:0	C20:1	C20:2	C22:0	C22:1	C22:2	C24:0	C24:1
1.	Ulei de floarea-soarelui	<0,4	<0,5	3,0-10,0	<1,0	1,0-10,0	14,0-35,0	55,0-75,0	<0,3	<1,5	<0,5	-	<1,0	<0,5	-	<0,5	<0,5
2.	Ulei de soia	<0,1	<0,5	7,0-14,0	<0,5	3,0-5,5	18,0-26,0	50,0-57,0	5,5-10,0	<0,6	<0,5	-	<0,5	-	-	<0,5	-
3.	Ulei de germeni de porumb	<0,3	<0,3	9,0-14,0	<0,5	0,5-4,0	24,0-42,0	32,0-62,0	<2,0	<1,0	<0,5	-	<0,5	-	-	<0,5	-
4.	Ulei de dovleac	-	-	6,0-17,0	-	5,0-12,0	25,0-37,0	40,0-55,0	-	<0,1	-	-	-	-	-	-	-
5.	Ulei de rapiță	<0,2	<0,2	2,5-6,0	<0,6	0,8-2,5	50,0-66,0	18,0-28,0	6,0-14,0	0,1-1,2	0,1-4,3	-	<0,6	-	-	-	-
6.	Ulei de măsline	-	<0,1	7,5-20,0	0,3-3,5	0,5-5,0	55,0-83,0	8,5-21,0	<1,5	<0,8	-	-	<0,2	-	-	21,0	-
7.	Ulei de arahide	<0,4	<0,6	6,0-16,1	<1,0	1,3-6,5	35-72	13-45	<0,3	1,0-3,0	0,5-2,1	-	1,0-5,0	<0,3	-	0,5-3,0	-

Anexa nr. 3

Proprietăți organoleptice ale uleiurilor vegetale

Nr. crt.	Sortimentul de ulei	Caracteristici		
		aspect	culoare	gust și miros
1.	Ulei rafinat de floarea-soarelui	limpede, fără suspensii și fără sediment la 60°C – pentru uleiul neîmbuteliat la 15°C – pentru uleiul în ambalaje de desfacere	galbenă	plăcut, fără miros și gust străin
2.	Ulei de floarea-soarelui presat la rece	limpede, fără suspensii și fără sediment la 60°C – pentru uleiul neîmbuteliat	galbenă	caracteristic seminței, fără gust amar, ranced și străin
3.	Ulei rafinat de soia	limpede la 15°C, fără suspensii și fără sediment	gălbuie până la galben roșcată	plăcut, fără miros și gust străin
4.	Ulei rafinat de rapiță, cu conținut scăzut în acid erucic	limpede la 15°C, fără suspensii și fără sediment	galbenă până la galben verzuie	plăcut, fără miros și gust străin
5.	Ulei rafinat din germeni de porumb	limpede la 15°C, fără suspensii și fără sediment	galbenă	plăcut, fără miros și gust străin
6.	Ulei comestibil de dovleac	limpede la 60°C, fără suspensii și fără sediment	galbenă deschis - galben roșcată	plăcut, fără miros și gust străin, amar sau ranced
7.	Ulei amestec din floarea-soarelui și soia	limpede la 15°C, fără suspensii și fără sediment	galbenă	plăcut, fără miros și gust străin
8.	Ulei pentru salată – extra	limpede la 15°C, fără suspensii și fără sediment	galbenă	plăcut, fără miros și gust străin
9.	Ulei vegetal rafinat	limpede, fără suspensii și fără sediment la 60°C – pentru ulei neîmbuteliat la 15°C – pentru ulei îmbuteliat	galbenă	plăcut, fără miros și gust străin
10.	Ulei de arahide	limpede la 15°C, fără suspensii și fără sediment	galbenă	plăcut, fără miros și gust străin
11.	Ulei de măsline virgin	limpede de la 60°C	verde caracteristic	caracteristic plăcut
12.	Ulei de măsline rafinat	limpede de la 15°C	galben verzuie	plăcut, fără miros și gust străin

Anexa nr. 4^[1]. Abrogată.

Anexa nr. 5

Proprietăți organoleptice ale margarinelor

Caracteristici	Condiții de admisibilitate
Aspect	Masă omogenă, lucioasă, fără picături de apă în secțiune. Pentru grăsimile tartinabile, masă onctuoasă.
Culoare	Albă până la gălbuie; se admite o ușoară închidere a culorii la suprafață, pe o adâncime de maximum 1 mm, în perioada 1 noiembrie – 31 martie, și de maximum 2 mm, în perioada 1 aprilie – 31 octombrie.
Miros și gust	Plăcut, aromat, specific, fără miros sau gust străin (amar, ranced etc.)

[1] Anexa nr. 4 a fost abrogată prin art. I pct. 17 din Ordinul nr. 10/2003.

Anexa nr. 6^[1]. Abrogată.Anexa nr. 7^[2]. Abrogată.

Anexa nr. 8

Proprietăți organoleptice ale maionezelor

Nr. crt.	Caracteristici	Condiții de admisibilitate
1.	Aspect și consistență	emulsie fină omogenă, bine legată. Nu se admite separarea uleiului.
2.	Culoare	galbenă deschis, uniformă
3.	Miros și gust	plăcut, caracteristic maionezei. Nu se admite gustul acru.

Anexa nr. 9^[3]**Caracteristici fizico-chimice ale maionezelor**

Nr. crt.	Caracteristicile	Condițiile de admisibilitate
1.	PH	3,7-4,3
2.	Aciditatea exprimată în acid acetic (%)	0,2-0,4
3.	Apă și substanțe volatile (% maxim)	17,50
4.	Ulei (% minim)	80,0
5.	Conținut de gălbenuș de ou (% minim)	2,8
6.	NaCl (%)	0,55-0,65

Anexa nr. 10

Condiții microbiologice ale maionezelor

Nr. crt.	Caracteristici	Condiții de admisibilitate
1.	Numărul total de germeni aerobi mezofili/g, maxim	10.000
2.	Bacterii coliforme/g, maxim	10
3.	Salmonella/25 g, maxim	absent
4.	Escherichia coli/g, maxim	absent
5.	Stafilococ coagulazo-pozitiv/g, maxim	10
6.	Drojii și mucegaiuri/g, maxim	100

Anexa nr. 11

Contaminanți la maioneze

Arsenic	0,3 mg/kg
Plumb	0,3 mg/kg
Cupru	2,0 mg/kg.

[1] Anexa nr. 6 a fost abrogată prin art. I pct. 18 din Ordinul nr. 10/2003.

[2] Anexa nr. 7 a fost abrogată prin art. I pct. 19 din Ordinul nr. 10/2003.

[3] Anexa nr. 9 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 20 din Ordinul nr. 10/2003.

Caracteristicile fizico-chimice ale sosurilor de maioneză

Nr. crt.	Caracteristicile	Condițiile de admisibilitate
1.	pH maxim	4,3
2.	Apă și substanțe volatile (%)	conform rețetei
3.	Ulei (%)	conform rețetei
4.	Conținut de gălbenuș de ou (%)	conform rețetei
5.	NaCl (% maxim)	1,8

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

^[1] Anexa nr. 12 a fost introdusă prin art. I pct. 21 din Ordinul nr. 10/2003.

18. Ordinul nr. 522/798/317/2003 pentru aprobarea Normelor privind denumirea, descrierea, definirea, caracteristicile și compoziția mierii

publicat în
M. Of. nr. 650 din 12 septembrie 2003

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 1356/1093/348/2014** privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 522/798/317/2003 pentru aprobarea Normelor privind denumirea, descrierea, definirea, caracteristicile și compoziția mierii (M. Of. nr. 741 din 10 octombrie 2014).

Văzând Referatul de aprobare nr. 133.626 din 6 august 2003, întocmit de Direcția generală de implementare și reglementare,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, al Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și al Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele privind denumirea, descrierea, definirea, caracteristicile și compoziția mierii, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și oficiile județene pentru protecția consumatorilor și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 122/298/2001 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, prezentarea, compoziția, calitatea și etichetarea mierii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 27 septembrie 2001.

Art. 3¹.^[1] Produsele introduse pe piață sau etichetate înainte de 24 iunie 2015, în conformitate cu prezentul ordin care transpune Directiva 2001/110/CE a Consiliului privind mierea, cu modificările și completările ulterioare, pot fi comercializate în continuare, până la epuizarea stocurilor.

Art. 3².^[2] Prezentul ordin transpune Directiva 2014/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului privind mierea, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 164 din 3 iunie 2014.

^[1] Art. 3¹ a fost introdus prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 1356/2014.

^[2] Art. 3² a fost introdus prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 1356/2014.

Art. 4. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

Anexă

Norma privind denumirea, descrierea, definirea, caracteristicile și compoziția mierii

Art. 1. (1) Prezentele norme se aplică produselor definite în anexa nr. I la prezentele norme.

(2) Caracteristicile și compoziția produselor prevăzute la alin. (1) sunt prevăzute în anexa nr. II la prezentele norme.

Art. 2. Normele generale privind etichetarea alimentelor se aplică în cazul produselor definite în anexa nr. I, în următoarele condiții:

1. Termenul „miere” se aplică numai produsului definit în anexa nr. I pct. 1 și este utilizat, în cazul comercializării, pentru a desemna produsul respectiv.

2. Denumirile produselor incluse în anexa nr. I pct. 2 și 3 se aplică numai produselor definite în anexa nr. I și se utilizează, în cazul comercializării, pentru a desemna produsele respective.

Aceste denumiri pot fi înlocuite cu denumirea simplă „miere”, cu excepția mierii filtrate, a mierii în faguri, a mierii cu bucăți de fagure sau a bucăților de fagure în miere și a mierii destinate industriei:

a) în cazul mierii destinate industriei, cuvintele „pentru gătit” apar pe etichetă în imediata apropiere a denumirii produsului;

b) cu excepția mierii filtrate sau a mierii destinate industriei, pe lângă denumirea produselor se mai pot adăuga informații cu privire la:

– originea florală sau vegetală, dacă produsul provine integral sau în principal din sursa indicată și prezintă caracteristicile organoleptice, fizico-chimice și microscopice ale sursei;

– originea regională, teritorială sau topografică, dacă produsul provine integral din sursa indicată;

– criterii calitative specifice.

3. În cazul în care s-a utilizat mierea destinată industriei ca ingredient al unui produs alimentar mixt, termenul „miere” poate fi utilizat în denumirea produsului alimentar mixt în locul termenului „miere destinată industriei”, însă în lista ingredientelor se va utiliza termenul definit în anexa nr. I pct. 3.

4.^[1] Țara sau țările de origine unde s-a recoltat mierea sunt indicate pe etichetă.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în cazul în care mierea provine din mai multe state membre sau țări terțe, mențiunea obligatorie a țărilor de origine se poate înlocui cu una din următoarele mențiuni, după caz:

– „amestec de miere provenită din UE”;

– „amestec de miere provenită din afara UE”;

– „amestec de miere provenită din UE și din afara UE”.

Art. 3. În cazul mierii filtrate și al mierii destinate industriei, recipientele pentru mierea în vrac, ambalajele și documentele de comercializare precizează în mod clar denumirea integrală a produsului, conform anexei nr. I pct. 2.2 lit. f) și pct. 3.

Art. 4. Toate informațiile prezentate prin etichetare trebuie să fie clare, lizibile și să nu permită ștergerea.

Art. 5. Metodele de analiză pentru verificarea compoziției și caracteristicilor mierii sunt conforme cu cele din CODEX STAN 12-1981 Rev. 1 (1987) pentru miere și/sau cu cele din STAS 784/3-89 „Miere de albine. Metode de analiză”.

^[1] Pct. 4 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 1356/2014.

Anexa nr. I

Denumirea, descrierea și definițiile produselor

1. Mierea este substanța naturală dulce produsă de albinele *Apis mellifera* din nectarul plantelor sau din secrețiile secțiunilor vii ale plantelor ori din excrețiile, pe secțiunile vii ale plantelor, ale insectelor care se hrănesc prin sucțiune din plante și pe care albinele le colectează, le transformă, combinându-le cu substanțe proprii specifice, le adună, le deshidratează, le depozitează și le lasă în faguri pentru a se matura.

2. Principalele tipuri de miere sunt următoarele:

2.1. în funcție de origine:

a) *miere din inflorescență sau miere din nectar* – mierea obținută din nectarul plantelor;

b) *miere din secreție zaharoasă* – mierea obținută în special din excrețiile insectelor care se hrănesc prin sucțiune din plante (Hemiptera) pe secțiunile vii ale plantelor sau din secrețiile secțiunilor vii ale plantelor;

2.2. în funcție de modul de producere și/sau de prezentare:

a) *miere în fagure* – mierea depozitată de albine în celulele fagurilor fără larve (puiți), nou-construiți, sau pe pereții subțiri ai structurii fagurelui, obținută numai din ceară de albine și vândută în faguri întregi căpăciți sau în secțiuni de astfel de faguri;

b) *miere cu bucăți de fagure sau bucăți de fagure în miere* – mierea care conține una sau mai multe bucăți de fagure;

c) *miere scursă* – mierea obținută prin drenarea fagurilor fără larve (puiți) deschiși (decăpăciți);

d) *miere extrasă* – mierea obținută prin centrifugarea fagurilor fără larve (puiți) deschiși (decăpăciți);

e) *miere presată* – mierea obținută prin presarea fagurilor fără larve (puiți), cu sau fără încălzire moderată la o temperatură de maximum 45°C;

f) *miere filtrată* – mierea obținută prin îndepărtarea materiilor străine organice și anorganice, ceea ce duce la îndepărtarea, în mod semnificativ, a polenului.

3. Mierea destinată industriei – mierea:

a) care este adecvată pentru utilizare industrială sau ca ingredient în alte alimente care sunt ulterior procesate; și

b) care poate:

– să prezinte un gust ori miros străin; sau

– să fi început să fermenteze ori să fi fermentat; sau

– să fi fost supraîncălzită.

Anexa nr. II

Caracteristicile și compoziția mierii

1. Mierea conține diferite tipuri de zaharuri, în special fructoză și glucoză, și alte substanțe, precum acizi organici, enzime și particule solide provenite din timpul colectării mierii.

– Culoarea mierii variază de la tipul de miere aproape incolor până la cel maro închis.

– Consistența poate să fie fluidă, vâscoasă sau parțial ori integral cristalizată.

– Gustul și aroma variază în funcție de planta de origine.

2. În cazul în care se introduce pe piață ca miere sau când se utilizează în orice produs destinat consumului uman, se interzice adăugarea în miere a oricărui ingredient alimentar, inclusiv a aditivilor alimentari, sau orice alt adaos cu excepția mierii.

Mierea nu trebuie să conțină, pe cât posibil, materii organice sau anorganice străine compoziției sale. Cu excepția pct. 3 din anexa nr. I la norme, mierea nu trebuie să prezinte

gusturi sau arome străine, nu trebuie să fie în proces de fermentare, să prezinte aciditate modificată artificial ori să fi fost supusă unui procedeu de încălzire, astfel încât enzimele naturale să fi fost fie distruse, fie inactivate în mod semnificativ.

2¹.^[1] Polenul, fiind un element constitutiv natural specific al mierii, nu este considerat ingredient, în sensul art. 2 alin. (2) lit. (f) din Regulamentul (UE) nr. 1.169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.924/2006 și (CE) nr. 1.925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei, al produselor definite în anexa I la Directiva 2001/110/CE a Consiliului privind mierea.

3.^[2] Fără a aduce prejudicii prevederilor pct. 2 subpct. 2.2 lit. f) din anexa nr. I la norme, nu se poate îndepărta nici polenul și nici orice alt element constitutiv specific al mierii, cu excepția cazului în care acest lucru nu poate fi evitat în momentul îndepărtării materiilor străine organice sau anorganice.

4. În cazul în care se introduce pe piață ca miere sau când se utilizează în orice produs destinat consumului uman, mierea trebuie să îndeplinească următoarele caracteristici privind compoziția:

4.1. Conținutul în zaharuri

4.1.1. Conținutul de fructoză și glucoză (suma celor două)

– mierea din inflorescență minimum 60g/100g

– mierea din secreție zaharoasă, amestecuri de miere din secreție zaharoasă și miere din inflorescență minimum 45g/100g

4.1.2. Conținutul de zaharoză

– în general maximum 5g/100g

– salcâm fals (*Robinia pseudoacacia*), lucernă (*Medicago sativa*), Menzies Banksia (*Banksia menziesii*), French honeysuckle (*Hedysarum*), eucalipt (*Eucalyptus camadulensis*), leatherwood (*Eucryphia lucida*, *Eucryphia milliganii*), Citrus sp. maximum 10g/100g

– lavandă (*Lavandula* sp.), limba-mielului (*Borago officinalis*) maximum 15g/100g

4.2. Umiditate

– în general maximum 20%

– iarbă-neagră (*Calluna*) și mierea destinată industriei alimentare în general maximum 23%

– mierea destinată industriei, obținută din iarbă-neagră (*Calluna*) maximum 25%

4.3. Conținutul de substanțe insolubile în apă

– în general maximum 0,1g/100g

– miere presată maximum 0,5g/100g

4.4. Conductivitate electrică

– mierea care nu este enumerată mai jos și amestecuri ale acestor tipuri de miere maximum 0,8 mS/cm

– mierea din secreție zaharoasă și mierea de castane, precum și amestecuri ale acestora, cu excepția celor enumerate mai jos maximum 0,8 mS/cm

– excepții: căpșun (*Arbustus unedo*), beli heather (*Erica*), eucalipt, tei (*Tilia* sp.), iarbă-neagră (*Calluna vulgaris*), manuka sau jelly bush (*Leptospermum*), arborele de ceai (*Melaleuca* sp.)

4.5. Aciditate liberă

– în general maximum 50
miliechivalenți acid la
1.000 grame

[1] Pct. 2¹ de la anexa nr. 2 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 1356/2014.

[2] Pct. 3 de la anexa nr. 2 a fost introdus prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 1356/2014.

– mierea destinată industriei	maximum 80 millechivalenți acid la 1.000 grame
4.6. Activitate diastazică și conținut de hidroximetilfurfural (HMF) determinat după procesare și amestecare	
a) Activitate diastazică (scara Schade)	
– în general, cu excepția mierii destinate industriei	minimum 8
– tipuri de miere cu conținut scăzut de enzime naturale (de exemplu mierea de citrice) și cu un conținut de HMF de maximum 15 mg/kg	minimum 3
b) Conținut de HMF	
– în general, cu excepția mierii destinate industriei	maximum 40 mg/kg [sub rezerva prevederilor lit. a) a doua liniuță]
– tipuri de miere cu origine declarată din regiuni cu climă tropicală și amestecuri de astfel de tipuri de miere	maximum 80 mg/kg

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

19. Ordinul nr. 269/453/81/2003

pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, etichetarea și marcarea unor zaharuri destinate consumului uman

publicat în
M. Of. nr. 419 din 16 iunie 2003

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. 125.458 din 31 martie 2003 întocmit de Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, originea, etichetarea și marcarea unor zaharuri destinate consumului uman, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, oficiile județene pentru protecția consumatorilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 124/297/2001 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, etichetarea și marcarea unor zaharuri destinate consumului uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 27 septembrie 2001.

Art. 4. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 18 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norme cu privire la natura, conținutul, originea, etichetarea și marcarea unor zaharuri destinate consumului uman

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme se referă și se aplică următoarelor produse:

1. zahăr semialb;
2. zahăr sau zahăr alb;

3. zahăr extra alb;
4. soluție de zahăr;
5. soluție de zahăr invertit;
6. sirop de zahăr invertit;
7. sirop de glucoză;
8. sirop de glucoză concentrat;
9. dextroză sau dextroză monohidratată;
10. dextroză sau dextroză anhidră;
11. fructoză.

Art. 2. Produsele enumerate la art. 1 se comercializează numai dacă respectă definițiile și regulile stabilite în prezentele norme.

Capitolul II. Natura, conținutul și originea unor zaharuri

Art. 3. În sensul prezentelor norme, produsele enumerate la art. 1 trebuie să corespundă următoarelor definiții și caracteristici:

1. *Zahăr semialb* – zaharoză purificată și cristalizată, de calitate corespunzătoare și care se comercializează, având următoarele caracteristici:

a) polarizație	minimum 99,5° Z;
b) conținut de zahăr invertit	maximum 0,1% din masă;
c) umiditate	maximum 0,1% din masă;

2. *Zahăr sau zahăr alb* – zaharoză purificată și cristalizată, de calitate corespunzătoare și care se comercializează, având următoarele caracteristici:

a) polarizație	minimum 99,7° Z;
b) conținut de zahăr invertit	maximum 0,04% din masă;
c) umiditate	maximum 0,06% din masă;
d) tipul de culoare	maximum 9 puncte determinate conform lit. a) din anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

3. *Zahăr extra alb* – produsul care are caracteristicile prevăzute la pct. 2 lit. a), b) și c), la care numărul total de puncte determinate în conformitate cu prevederile anexei nu depășește totalul de 8 și este de maximum:

- a) 4 pentru tipul culorii;
- b) 6 pentru conținutul de cenușă;
- c) 3 pentru culoarea în soluție.

4. *Soluție de zahăr* – soluția apoasă de zaharoză cu următoarele caracteristici:

a) substanță uscată	minimum 62% din masă;
b) conținutul de zahăr invertit (raportul dintre fructoză și dextroză: 1,0±0,2)	maximum 3% din masa substanței uscate;
c) cenușă conductometrică	maximum 0,1 din masa substanței uscate, determinată în conformitate cu lit. b) din anexă;
d) culoare în soluție	maximum 45 de unități ICUMSA.

5. *Soluție de zahăr invertit* – soluția apoasă de zaharoză parțial invertită prin hidroliză, în care conținutul de zahăr invertit nu predomină, având următoarele caracteristici:

a) substanță uscată	minimum 62% din masă;

- b) conținutul de zahăr invertit mai mult de 3%, dar maximum 50%
(raportul dintre fructoză și dextroză: din masa substanței uscate;
1,0±0,2)
- c) cenușă conductometrică maximum 0,4% din masa
substanței uscate, determinată în
conformitate cu lit. b) din anexă.

6. *Sirop de zahăr invertit* – soluția apoasă de zaharoză, posibil cristalizată, parțial invertită prin hidroliză, în care conținutul de zahăr invertit (raportul dintre fructoză și dextroză: 1,0±0,1) este mai mare de 50% din masa substanței uscate, dar care are caracteristicile stabilite la pct. 5 lit. a) și c).

7. *Sirop de glucoză* – soluție apoasă purificată și concentrată de zaharuri nutritive, obținută din amidon și/sau inulină, cu următoarele caracteristici:

- a) substanță uscată minimum 70% din masă;
- b) echivalent de dextroză minimum 20% din masa substanței uscate și
exprimată sub forma D-glucoză;
- c) cenușă sulfată maximum 1% din masa substanței uscate.

8. *Sirop de glucoză concentrat* – siropul de glucoză parțial concentrat, cu un conținut de substanță uscată de cel puțin 93% din masă, dar care are caracteristicile stabilite la pct. 7 lit. b) și c).

9. *Dextroză sau dextroză monohidratată* – D-glucoză purificată și cristalizată, care conține o moleculă de apă de cristalizare, cu următoarele caracteristici:

- a) dextroză (D-glucoză) minimum 99,5% din masa substanței uscate;
- b) substanță uscată minimum 90% din masă;
- c) cenușă sulfată maximum 0,25% din masa substanței uscate.

10. *Dextroză sau dextroză anhidră* – D-glucoză purificată și cristalizată, care nu conține apă de cristalizare, cu un conținut de substanță uscată de 98% din masă, celelalte caracteristici fiind stabilite la pct. 9 lit. a) și c).

11. *Fructoză* – D-glucoză purificată, cristalizată, cu următoarele caracteristici:

- a) conținut de fructoză minimum 98%;
- b) conținut de glucoză maximum 0,5%;
- c) umiditate maximum 0,5% din masă;
- d) cenușă conductometrică maximum 0,1% din masă, determinată conform lit. b)
din anexă.

Art. 4. (1) Denumirile enumerate la art. 3 se aplică numai produselor definite în aceasta și trebuie utilizate în comerț pentru desemnarea acestora.

(2) Descrierea menționată la art. 3 pct. 2 poate fi utilizată, de asemenea, la descrierea produsului definit la art. 3 pct. 3.

(3) Termenul „alb” este folosit pentru:

- a) soluția de zahăr în care culoarea nu depășește 25 de unități ICUMSA determinate în conformitate cu metoda prevăzută la lit. c) din anexă;
- b) soluția de zahăr invertit și sirop de zahăr invertit, pentru care conținutul de cenușă conductometrică nu depășește 0,1% și culoarea în soluție nu depășește 25 de unități ICUMSA determinate în conformitate cu metoda prevăzută la lit. c) din anexă.

(4) Prevederile alin. (1) nu afectează procedurile prin care aceste denumiri se utilizează suplimentar pentru indicarea altor produse care nu pot fi confundate cu cele definite la art. 3.

Capitolul III. Etichetare și marcare

Art. 5. (1) Etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor definite la art. 3 se realizează cu respectarea reglementărilor în vigoare, cu următoarele mențiuni specifice:

- a) masa netă, cu excepția produselor care cântăresc mai puțin de 20 g;
- b) indicarea conținutului de substanță uscată și de zahăr invertit, în cazul soluțiilor de zahăr, soluțiilor de zahăr invertit și al siropurilor de zahăr invertit;
- c) termenul restrictiv „cristalizat” este folosit pentru siropul de zahăr invertit ce încorporează cristale în soluție;
- d) descrierea prin care sunt definite produsele de la art. 3 pct. 7 și 8 și care conțin fructoză în proporție mai mare de 5% în substanță uscată este urmată de ingredientele utilizate și termenii restrictivi „sirop de glucoză-fructoză” sau „sirop de fructoză-glucoză” și, respectiv, „sirop de glucoză-fructoză concentrat” sau „sirop de fructoză-glucoză concentrată”, pentru a indica care din elementele glucoză sau fructoză se găsește în proporție mai mare.

(2) Toate informațiile prezentate prin etichetare trebuie să fie clare, lizibile și să nu permită ștergerea.

(3) Prevederile alin. (1) nu împiedică produsele definite la art. 3 să poarte, în plus față de descrierea obligatorie, alte descrieri, cu mențiunea ca acestea din urmă să nu inducă în eroare consumatorii.

Art. 6. Prezentele norme nu se aplică:

- a) produselor definite la art. 3, când acestea sunt sub formă de zahăr pudră, zahăr candel, zahăr căpățână;
- b) produselor destinate exportului în țările din afara Comunității Europene.

Capitolul IV. Dispoziții finale

Art. 7. Prezentele norme sunt compatibile cu reglementările comunitare în domeniu și sunt armonizate cu prevederile Directivei Consiliului 2001/111.

Anexă

Metoda de determinare a tipului de culoare, a conținutului de cenușă conductometrică și a culorii în soluția de zahăr alb și de zahăr extra alb, definite la art. 3 pct. 2 și 3

Un „punct” corespunde:

- a) în cazul tipului de culoare, la 0,5 unități calculate prin metoda Institutului pentru Tehnologia Agricolă și a Industriei Zahărului din Brunswick;
- b) în cazul conținutului de cenușă, la 0,0018%, calculat prin metoda Comisiei Internaționale pentru Metode Uniforme de Analiză a Zahărului (ICUMSA);
- c) în cazul culorii în soluție, la 7,5 unități calculate prin metoda (ICUMSA).

Metodele de determinare a tipului de culoare, a conținutului de cenușă și a culorii în soluție sunt descrise în Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 576/1.033/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la stabilirea condițiilor de calitate ale zahărului din sfeclă de zahăr, cumpărat de organismul de intervenție și a Normelor cu privire la metodele de analiză pentru determinarea condițiilor de calitate ale zahărului cumpărat de organismul de intervenție, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2003.

20. Legea nr. 312/2003

privind producerea și valorificarea legumelor

republicată în
M. Of. nr. 548 din 10 august 2007

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează politica agricolă în domeniul legumiculturii, privind producerea și valorificarea legumelor.

Art. 2. Dezvoltarea durabilă a legumiculturii în România are în vedere funcțiile economice, ecologice și de sprijinire a activităților din zonele rurale.

Art. 3. Organul de specialitate al administrației publice centrale care asigură reglementarea și implementarea strategiilor și politicilor în domeniul legumiculturii este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 4. Politica agricolă în domeniul producerii și valorificării legumelor, pepenilor și ciupercilor cultivate are în vedere următoarele obiective:

- a) dezvoltarea durabilă a exploatațiilor agricole de profil, prin ameliorarea sistemelor de producere și profit ale producătorilor agricoli;
- b) diversificarea producției din punct de vedere cantitativ și calitativ, pentru satisfacerea nevoilor consumatorilor;
- c) întărirea organizatorică a pieței produselor, în sensul repartizării echitabile a veniturilor între producători, procesatori și comercianți;
- d) elaborarea strategiilor consolidate și a politicilor structurale, în colaborare cu organizațiile profesionale și interprofesionale și cu autoritățile administrației publice locale și centrale;
- e) construcții instituționale pentru aplicarea mecanismelor de reglementare a pieței;
- f) antrenarea cercetării și a învățământului în sprijinirea fermierilor legumicultori.

Art. 5. (1) În sensul prezentei legi, producția de legume se realizează în următoarele sisteme de cultură:

- a) legume de câmp;
- b) legume în spații protejate: solarii, sere reci și sere încălzite;
- c) cultura pepenilor;
- d) cultura ciupercilor;
- e) producerea răsadurilor;
- f) producerea semințelor de legume.

(2) După direcțiile de valorificare, producția de legume are următoarele destinații:

- a) consum în stare proaspătă;
- b) prelucrare industrială.

(3) Clasificarea legumelor se face potrivit următoarelor criterii:

- a) botanice;
- b) durata vieții plantelor;
- c) particularitățile părților comestibile;
- d) cerințele față de factorii de mediu și tehnologiile aplicate;
- e) capacitatea de menținere a calității legumelor proaspete.

Capitolul II. Producerea legumelor

Art. 6. (1) În România, cadrul ecologic oferă condiții climatice naturale favorabile pentru sistemele de cultură a legumelor prevăzute la art. 5 alin. (1), pe baza cărora se stabilesc zonele favorabile de cultivare a legumelor prin operațiunea de zonare.

(2) Zonarea speciilor legumicole reprezintă aprecierea de ansamblu a factorilor climatici, edafici, economici, sociali și de protecție a mediului, care să orienteze delimitarea teritorială și amplasarea speciilor, soiurilor și hibridilor în zonele de cultivare cele mai favorabile.

(3) Zonele favorabile pentru cultura legumelor sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 7. (1) Terenul cultivat cu legume se încadrează la categoria de folosință „teren arabil”.

(2) Fac parte din categoria de folosință „teren arabil” și suprafețele ocupate cu solarii-tunel, solarii cu acoperiș în pantă, individuale sau bloc, acoperite cu materiale plastice.

Art. 8. (1) Producătorii agricoli pot înființa culturi legumicole cu soiurile și hibridii prevăzuți în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură al României, aprobat anual de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și cu soiurile și hibridii speciilor legumicole, înscrise în cataloagele țărilor membre ale Uniunii Europene.

(2) Categoriile biologice de semințe și material săditor folosite în cultura legumelor sunt următoarele:

- a) sămânța de prebază;
- b) sămânța de bază;
- c) sămânța certificată;
- d) sămânța hibridă;
- e) răsaduri provenite din semințele prevăzute la lit. a)-d).

(3) Producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului de plantare se realizează de operatori economici, persoane fizice sau juridice, autorizați în condițiile legii.

(4) Autorizarea producerii de răsaduri se va asigura, în principal, prin control la locul de cultivare, luându-se în considerare toate elementele tehnologice ale culturii.

Capitolul III. Siguranța alimentară și calitatea legumelor, pepenilor și ciupercilor cultivate

Art. 9. (1) Legumele, pepenii și ciupercile cultivate, destinate comercializării în vederea consumului uman în stare proaspătă, se clasifică în conformitate cu standardele de comercializare, care au caracter obligatoriu în toate etapele comercializării pe filiera de produs.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) produsele care:

a) sunt expediate de către producători la centrele de sortare, calibrare, ambalare din zona de producție;

b) sunt vândute de producători în zona de producție, în piețele tradiționale, în piețele organizate în anumite zile, în acest scop.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale notifică Comisia Europeană cu privire la exceptările prevăzute la alin. (2).

(4) Legumele, pepenii și ciupercile cultivate, comercializate în stare proaspătă, destinate consumului uman, se supun controlului de conformitate cu standardele de comercializare.

(5) Controlul de conformitate se efectuează de către Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea și Valorificarea Legumelor și Fructelor, potrivit atribuțiilor stabilite.

Art. 10. (1) Legumele proaspete, pepenii și ciupercile destinate consumului uman se comercializează în spații special amenajate, însoțite de facturi pe care se înscriu de către emitent calitatea și conformitatea cu standardele de comercializare.

(2) Facturile pot fi emise de către comerciant sau de producător, în cazul în care acesta face livrarea directă către beneficiar.

Art. 11. Micii producători, persoane fizice, care comercializează în condițiile legii legume în piețele stradale sau tradiționale se exceptează de la prevederile art. 10 alin. (2), având obligația dovedirii calității de producător și a prezentării produselor în condiții de calitate și igienă.

Art. 12. (1) Se interzice comercializarea legumelor, pepenilor și a ciupercilor cultivate în stare proaspătă sau procesată, destinate consumului uman, care conțin reziduuri de pesticide și metale grele, azotați, azotiți sau alte produse, care depășesc nivelurile maxime admise stabilite de legislația în vigoare.

(2) Legumele, pepenii și ciupercile cultivate, în stare proaspătă sau procesată, care au caracteristicile prevăzute la alin. (1), determinate de laboratoare acreditate, se retrag de pe piață, se confiscă și se distrug.

(3) Analizele privind conținutul de reziduuri de pesticide, metale grele, azotați, azotiți sau alte produse se fac de laboratoarele acreditate, în conformitate cu legislația în vigoare, la cererea producătorilor și/sau a comercianților.

(4) Comercianții pot solicita de la producător buletine de analiză eliberate de laboratoare acreditate, pentru produsele proaspete pe care le pun în vânzare pentru consumul uman.

Art. 13. (1) Producătorii agricoli care cultivă legume, pepeni și ciuperci au obligația de a practica metode de cultivare sănătoase, astfel încât să asigure siguranța alimentară a consumatorilor, să respecte normele de mediu, în scopul de a proteja apa și solul și de a ține evidența tratamentelor fitosanitare și a produselor chimice utilizate în procesul de producție.

(2) Controlul privind respectarea tehnologiilor de producție pentru legume, pepeni și ciuperci de cultură se exercită de personalul de specialitate din cadrul Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea și Valorificarea Legumelor și Fructelor, ale cărei organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 14. (1) Prelucrarea industrială a legumelor și a ciupercilor cultivate în scop comercial se face în unități de producție, conform reglementărilor în vigoare.

(2) În sensul prezentei legi, unități de producție sunt unitățile care prelucrează, depozitează, condiționează și transportă legumele, ciupercile cultivate și produsele rezultate prin prelucrarea industrială a acestora, destinate consumului uman.

Capitolul IV. Sancțiuni

Art. 15. Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea civilă sau contravențională, după caz.

Art. 16. Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

- a) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11 și art. 13, cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;
- b) nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;
- c) refuzul producătorilor agricoli, precum și al comercianților de a se supune controlului exercitat de organele abilitate ale statului, cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei.

Art. 17. Sancțiunile prevăzute la art. 16 se aplică atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.

Art. 18. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege se fac prin proces-verbal încheiat de organele de control abilitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, potrivit atribuțiilor ce le revin prin lege.

Art. 19. Prevederile prezentei legi, referitoare la contravenții, se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 20. Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexă

I. Zonarea speciilor legumicole

Definirea zonării

Prin *zonarea speciilor legumicole* se înțelege repartizarea teritorială a culturilor de legume pe baza interdependenței unor factori care favorizează sau limitează posibilitățile de valorificare a potențialului biologic, imprimând legumiculturii un caracter zonal.

În România sunt delimitate 3 zone de producere a legumelor:

1. *Zona I* este cea mai mare – circa 50% din suprafața totală ocupată cu legume – și asigură cele mai bune condiții privind cerințele speciilor, soiurilor și hibrizilor de legume față de factorii naturali și cuprinde două subzone:

a) *subzona I*, cu un climat de stepă, caracterizată prin: 400-500 mm precipitații anuale, temperatura medie anuală de 10-11°C, cu soluri în cea mai mare parte de tip cernoziom și soluri aluvionare cu fertilitate ridicată sau sol brun-deschis de stepă. Această subzonă acoperă partea de sud-est a țării – Câmpia Băileștiului, Boianului, Burnășului și Bărăganului, Lunca Dunării și Dobrogea și cuprinde județele Dolj, Olt, Teleorman, Giurgiu, Călărași, Ialomița, partea de sud a județului Buzău, județele Brăila, Galați, Tulcea, Constanța și partea de sud a județului Mehedinți. Subzona I asigură condiții climatice cu posibilități de irigare pentru toate speciile legumicole și îndeosebi pentru cele pretențioase la căldură: ardei, vinete, tomate, castraveți, pepeni, fasole de grădină, bame și altele;

b) *subzona a II-a*, caracterizată prin precipitații medii anuale cuprinse între 550 și 650 mm, temperaturi medii anuale de 10,5-11°C, umiditate relativă de 65-75% și soluri de tip cernoziom, brun de pădure, de luncă, lăcoviști și nisipuri solifcate. Ocupă Câmpia de Vest a Banatului și Crișanei, incluzând județele Timiș, Arad și Bihor. În această subzonă se poate cultiva majoritatea speciilor legumicole.

2. *Zona a II-a* cuprinde dealurile subcarpatice joase din nordul Olteniei – partea de nord a județului Mehedinți, județele Gorj și Vâlcea, Muntenia – județele Argeș, Dâmbovița, Prahova și nordul județului Buzău, Câmpia Moldovei cu spațiul cuprins între Siret și Prut și luncile aflate la confluența cu unii afluenți ai Siretului – județele Vrancea, Bacău, Vaslui, Neamț, Iași, Botoșani și Suceava, Lunca Mureșului, Arieșului, Someșului, cursul inferior al Târnavelor, Valea Crișurilor, județele Caraș-Severin, Satu Mare și parțial Sălaj, Bistrița-Năsăud, Cluj, Alba, Mureș și Hunedoara. Din punct de vedere climatic se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 9-10°C, precipitații medii anuale de 450-550 mm, umiditate relativă de 65-80%. Solurile predominante sunt cele brune.

Zona a II-a ocupă circa 30% din suprafața totală cultivată de legume, principalele culturi fiind cele din grupa verzei, rădăcinoasele, bulboasele, mazărea de grădină și tomatele.

3. Zona a III-a ocupă circa 20% din suprafața de legume a României și se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 8-8,7°C, precipitații medii anuale de 600-650 mm și o umiditate relativă medie a aerului cuprinsă între 57% și 65%.

Zona a III-a acoperă regiuni de dealuri din Transilvania – o parte a județelor Alba, Cluj, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Mureș, Hunedoara și județele Brașov, Maramureș, Sibiu și Covasna. Principalele tipuri de sol sunt cele brune de pădure slab sau mediu podzolite și aluvionare. În această zonă se cultivă în special legumele rădăcinoase, vărzoase și bulboase, iar în anumite microzone se cultivă și castraveți, fasole de grădină și mazăre de grădină, legume din grupa verzei.

II. **Microzonarea** este un subsistem al zonării care conturează arealul unor culturi legumicole la scară redusă. Microzonarea este impusă de amplitudinea variației factorilor pedoclimatici și social-economici specifici unei zone.

În cadrul oricărei zone există suprafețe de teren care sunt avantajoase pentru cultura legumelor dintr-o anumită categorie ca urmare a expoziției sau protejării naturale.

La stabilirea microzonelor se ține cont, pe lângă condițiile de mediu, și de elementele social-economice, deoarece acestea se manifestă pregnant atât prin gradul de specializare a forței de muncă, cât și prin puterea economică a fiecărei proprietăți agricole. Lucrările de zonare stau la baza concentrării, profilării și specializării producției de legume.

Notă:

1. Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 112/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 312/2003 și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale Legii nr. 112/2007:

„**Art. II.** În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă normele metodologice de aplicare a acesteia.

Art. III. (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 49/2003 privind producerea și valorificarea legumelor, florilor și plantelor ornamentale de seră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 19 noiembrie 2003.”

21. H.G. nr. 1614/2003

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp

publicată în
M. Of. nr. 58 din 23 ianuarie 2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 29 din Legea nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Anexă

Norme metodologice de aplicare a Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp

Capitolul I. Criteriile de clasificare a legumelor de câmp

Art. 1. (1) Clasificarea speciilor legumicole are la bază:

- a) criteriile botanice;
- b) durata vieții plantelor;
- c) particularitățile părții comestibile;
- d) cerințele față de factorii de mediu și tehnologiile aplicate;
- e) capacitatea de menținere a calității legumelor.

(2) Clasificarea botanică se bazează pe caracterele și pe însușirile speciilor legumicole și zona lor de origine. În funcție de aceste criterii, speciile de legume sunt grupate în genuri, familii, ordine și altele asemenea, caracterizate prin caractere și însușiri asemănătoare.

(3) Clasificarea după durata vieții plantelor se realizează după intervalul de timp de la semănatul plantelor până la obținerea de noi semințe. În funcție de acest criteriu speciile legumicole se grupează în:

- a) anuale;
- b) bienale;
- c) multianuale sau perene.

(4) Clasificarea în funcție de partea comestibilă a plantelor grupează plantele legumicole în: legume rădăcinoase, legume frunzoase, legume de la care se consumă pețiolul frunzelor, legume pentru tulpini îngroșate, legume pentru fructe, legume bulboase, legume de la care se consumă mugurii, legume de la care se consumă inflorescențele, legume de la care se consumă lăstarii etiolați și altele asemenea.

(5) Clasificarea legumelor în funcție de cerințele plantelor față de factorii de mediu și tehnologia aplicată cuprinde: legume rădăcinoase, legume bulboase, legume verdețuri sau legume frunzoase, legume din grupa verzei, legume solano-fructoase, legume păstăioase, legume bostănoase, plante aromatice și condimentare, legume perene. Speciile de legume

cuprinse în aceste grupe au cerințe asemănătoare față de factorii de vegetație, iar tehnologia lor de cultură este relativ asemănătoare.

(6) Clasificarea speciilor de legume în funcție de capacitatea de menținere a însușirilor de calitate a recoltei este dată de gradul de perisabilitate a părții comestibile. În funcție de acest criteriu distingem:

- a) legume excesiv de perisabile;
- b) legume foarte perisabile;
- c) legume perisabile;
- d) legume puțin perisabile.

Capitolul II. Zonarea speciilor legumicole

Art. 2. (1) Prin *zonarea speciilor legumicole* se înțelege repartizarea teritorială a culturilor de legume pe baza interdependenței unor factori care favorizează sau limitează posibilitățile de valorificare a potențialului biologic, imprimând legumiculturii un pronunțat caracter zonal.

(2) În România sunt delimitate 3 zone de producere a legumelor.

a) *Zona I* este cea mai mare – circa 50% din suprafața totală ocupată cu legume – și asigură cele mai bune corelații dintre cerințele speciilor – soiuri și hibrizi de legume cu factorii naturali și cuprinde două subzone:

– *subzona I*, cu un climat de stepă, cu 400–500 mm precipitații anuale, cu temperatura medie anuală de 10–11 °C, cu soiuri în cea mai mare parte de tip cernoziom și soluri aluvionare cu fertilitate ridicată sau soluri brun deschise de stepă. Această subzonă acoperă partea de sud-est a țării – Câmpia Băileștilui, Boianului, Burnașului și Bărăganului, Lunca Dunării și Dobrogea și cuprinde județele Dolj, Olt, Teleorman, Giurgiu, Călărași, Ialomița, partea de sud a județului Buzău, Brăila, Galați, Tulcea, Constanța și partea de sud a județului Mehedinți. Subzona I asigură condiții climatice și de frigare pentru toate speciile legumicole și îndeosebi pentru cele pretențioase la căldură: ardei, pătlăgele vinete, tomate, castraveți, pepeni, fasole și altele asemenea;

– *subzona a II-a*, caracterizată prin precipitații medii anuale cuprinse între 550 și 650 mm, temperaturi medii anuale de 10,5–11°C, umiditate relativă de 65–75% și soluri de tip cernoziom, brune de pădure, de luncă, lăcoviști și nisipuri solifcate. Ocupă Câmpia de Vest a Banatului și Crișanei, incluzând județele Timiș, Arad și Bihor. În această subzonă se pot cultiva majoritatea speciilor legumicole.

b) *Zona a II-a* cuprinde dealurile subcarpatice joase din nordul Olteniei – partea de nord a județului Mehedinți, județele Gorj și Vâlcea, Muntenia – județele Argeș, Dâmbovița, Prahova și nordul județului Buzău, Câmpia Moldovei cu spațiul cuprins între Șiret și Prut și luncile aflate la confluența cu unii afluenți ai Șiretului – județele Vrancea, Bacău, Vaslui, Neamț, Iași, Botoșani și Suceava, lunca Mureșului, Arieșului, Someșului, cursul inferior al Târnavelor, valea Crișurilor, județele Caraș-Severin, Satu Mare și parțial Sălaj, Bistrița-Năsăud, Cluj, Alba, Mureș și Hunedoara. Din punct de vedere climatic se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 9–10°C, precipitații medii anuale de 450–550 mm, umiditatea relativă de 65–80%. Solurile predominante sunt cele brune. Zona a II-a ocupă circa 30% din suprafața totală cultivată de legume, principalele culturi fiind cele din grupa verzei, rădăcinoasele, bulboasele și tomatele.

c) *Zona a III-a* ocupă circa 20% din suprafața de legume a României și se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 8–8,7°C, precipitații medii anuale de 600–650 mm și o umiditate relativă medie a aerului cuprinsă între 57% și 65%. Zona a III-a acoperă regiuni de dealuri din Transilvania – o parte a județelor Alba, Cluj, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Mureș, Hunedoara și județele Brașov, Maramureș, Sibiu și Covasna. Principalele tipuri de sol sunt cele brune de pădure slab sau mediu podzolite și aluvionare. În această zonă se cultivă în special legumele rădăcinoase, vărzoase și bulboase, iar în anumite microzone se cultivă și castraveți, fasole de grădină și mazăre de grădină.

(3) *Microzonarea* este un subsistem al zonării care conturează arealul unor culturi legumicole la scară redusă. Microzonarea este impusă de amplitudinea variației factorilor pedoclimatici și social-economiци specifici unei zone.

În cadrul oricărei zone există suprafețe de teren care sunt avantajoase pentru cultura legumelor dintr-o anumită categorie ca urmare a expoziției sau protejării naturale.

La stabilirea microzonelor se ține cont, pe lângă condițiile de mediu, și de elementele social-economice, deoarece acestea se manifestă pregnant atât prin gradul de specializare a forței de muncă, cât și prin puterea economică a fiecărei proprietăți agricole.

Lucrările de zonare stau la baza concentrării, profilării și specializării producției de legume.

(4) Delimitarea zonelor și actualizarea lucrărilor de zonare și microzonare a speciilor de legume se efectuează de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului împreună cu Academia de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești” și institutul de specialitate din domeniu, prin colective de specialiști stabilite prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

Capitolul III. Definirea și caracteristicile produselor prelucrate

Art. 3. Organizarea comună a piețelor de legume prelucrate se va realiza pentru următoarele produse:

- a) legumele congelate, neprelucrate sau preparate prin fierbere ori la abur;
- b) legumele provizoriu conservate cu ajutorul gazului de dioxid de sulf, în apă sărată, în apă sulfurată sau cu ajutorul altor soluții de conservare, care nu pot fi destinate în această stare consumului imediat;
- c) legumele uscate, întregi, tăiate în bucăți sau felii, măcinate ori pudră, fără a fi în alt fel prelucrate, cu excepția cartofilor deshidratați în mod artificial și care nu sunt destinați consumului uman;
- d) ardeii dulci uscați, nemăcinați și nezdrobiți;
- e) legumele și alte părți de plante care urmează a fi conservate cu ajutorul oțetului sau acidului acetic;
- f) tomatele preparate sau conservate altfel decât cu ajutorul oțetului ori acidului acetic;
- g) ciupercile sau trufele preparate ori conservate altfel decât cu ajutorul oțetului sau acidului acetic;
- h) alte legume preparate sau conservate altfel decât cu ajutorul oțetului sau acidului acetic, congelate;
- i) alte legume preparate sau conservate altfel decât cu ajutorul oțetului sau acidului acetic, necongelate.

Art. 4. (1) Conservele de legume trebuie să aibă gustul și mirosul plăcut, caracteristica legumelor predominante, fără gusturi și mirosuri străine.

(2) Materiile prime și materialele auxiliare folosite la fabricarea conservelor de legume trebuie să corespundă standardelor de produs și reglementărilor sanitare în vigoare.

(3) Din punct de vedere microbiologic, conservele de legume trebuie să corespundă normelor sanitare în vigoare.

(4) Conținutul în metale grele și pesticide existente în produs trebuie să se încadreze în normele sanitare în vigoare.

Art. 5. Produsele destinate prelucrării industriale a legumelor trebuie să corespundă Normelor privind calitatea legumelor proaspete și procesate în România și standardelor de comercializare din Uniunea Europeană, care dobândesc caracter de obligativitate.

Capitolul IV. Condițiile de producere și valorificare a legumelor, pepenilor și ciupercilor cultivate, în stare proaspătă sau industrializată și normele de comercializare

Art. 6. Direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București transmit Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, la cererea acestuia, următoarele informații despre legumele de câmp:

- a) notificare privind intențiile de cultivare, pe produs și, dacă este cazul, pe varietate – soi;
- b) notificare privind însămânțările și răsadurile;
- c) notificare privind suprafețele totale cultivate, pe produs și, dacă este posibil, pe varietate – soi;
- d) notificare privind cantitățile anticipate și datele probabile de recoltare, pe produs și, dacă este posibil, pe varietate – soi;
- e) notificări periodice privind cantitățile recoltate și stocurile disponibile, pe varietate – soi;
- f) informații despre capacitățile de depozitare;
- g) informații privind alegerea semințelor ce urmează a fi folosite conform destinației preconizate – piața de produse proaspete sau prelucrate industrial;
- h) informații privind comercializarea;
- i) date specificate pentru începutul recoltării, amplasare și comercializare;
- j) calitatea minimă și cerințele privind dimensiunile;
- k) prepararea, prezentarea, ambalarea și marcarea în prima etapă de comercializare;
- l) indicarea originii produselor;
- m) informații privind protecția mediului;
- n) folosirea de îngrășăminte artificiale și naturale;
- o) folosirea de produse fitofarmaceutice și alte metode de protecție a culturilor;
- p) un conținut rezidual maxim de produse fitofarmaceutice și îngrășăminte în legume;
- r) reguli de îndepărtare a produselor secundare și a materialelor uzate;
- s) reguli de distrugere a produselor retrase de pe piață.

Art. 7. Organizarea comună a pieței legumelor acoperă următoarele produse:

- a) tomate proaspete sau refrigerate;
- b) ceapă, ceapă eșalotă, usturoi, praz și alte aliacee proaspete sau refrigerate;
- c) varză, conopidă, gulii și alte legume comestibile din familia brassicaceae, proaspete sau refrigerate;
- d) salată și cicoare proaspete sau refrigerate;
- e) morcovi, napi, sfeclă de salată, barba caprei, țelină, ridichi și alte rădăcinoase comestibile similare, proaspete sau refrigerate;
- f) castraveți și cornișon, proaspeți sau refrigerați;
- g) leguminoase în păstăi sau boabe proaspete ori refrigerate;
- h) alte legume, proaspete sau refrigerate;
- i) pepeni galbeni, pepeni verzi, papaia proaspeți.

Art. 8. Comercializarea legumelor la export și a celor provenite din import se realizează în baza legislației în vigoare și a acordurilor internaționale sau negocierilor comerciale multinaționale.

Art. 9. (1) Produsele care nu corespund standardelor de calitate adoptate nu pot fi expuse spre vânzare, livrate sau comercializate.

(2) În următoarele situații unele produse nu sunt supuse obligației de conformitate cu standardele de calitate sau cu unele dintre dispozițiile acestora:

- a) produsele expuse sau oferite spre vânzare, livrate sau comercializate în orice alt mod de către cultivator în piețele angro, în special în piețele de producători situate în zona de producție;

b) produsele transportate din piețele angro către unitățile de sortare, pregătire și ambalare sau către ariile de depozitare situate în aceeași zonă de producție;

c) produsele vândute sau livrate de cultivator către unitățile de sortare, pregătire, ambalare sau către ariile de depozitare ori transportate de la exploatarea sa către aceste unități;

d) produsele transportate de la ariile de depozitare către unitățile de sortare, pregătire, ambalare.

(3) Următoarele produse se exceptează de la respectarea standardelor de calitate:

a) produsele transportate la unitățile de prelucrare;

b) produsele de pe exploatarea producătorului destinate uzului personal;

c) produsele dintr-o regiune dată care sunt vândute prin comerț cu amănuntul în regiunea respectivă, pentru consumul local tradițional, în urma deciziei luate de Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea și Valorificarea Legumelor și Fructelor – ISCTPVLV.

Art. 10. În cazul în care, în urma unei crize puternice de legume pe piață ca urmare a unor calamități, și dacă produsele furnizate cu respectarea standardelor de calitate sunt insuficiente pentru a satisface cererea consumatorilor, pot fi adoptate, în condițiile legii, măsuri de derogare de la standardele aplicabile pe o perioadă limitată, cu aprobarea autorității competente.

Art. 11. (1) Informațiile solicitate prin standardele de calitate trebuie să fie prezentate în mod lizibil, într-o poziție vizibilă pe una dintre părțile ambalajului, fie imprimate direct pe pachet, astfel încât să nu poată fi șterse, ori pe o etichetă ce este parte integrantă din ambalaj și bine atașată acestuia.

(2) Pentru produsele de legume și pepeni transportate în vrac și încărcate direct în mijloacele de transport, informațiile solicitate prin standardele de calitate sunt prezentate în documentele ce însoțesc marfa sau sunt expuse într-un loc vizibil în interiorul mijloacelor de transport.

Art. 12. (1) În stadiul de comerț cu amănuntul, în cazul în care produsele sunt ambalate, informațiile specifice necesare trebuie să fie lizibile și vizibile.

(2) Pentru produsele preambalate se indică greutatea netă, în plus față de informațiile prevăzute de standardele comune de calitate. Pentru produsele vândute în mod normal la bucată, cerința de a indica greutatea netă nu se aplică dacă numărul articolelor poate fi observat clar și ușor, putând fi numărate din exterior, sau în cazul în care acest lucru nu poate fi realizat, dacă numărul este indicat pe etichetă.

(3) Legumele, pepenii și ciupercile comestibile pot fi prezentate spre vânzare și neambalate, cu condiția ca vânzătorul cu amănuntul să expună, pe lângă produsele de vânzare, un anunț vizibil și lizibil care să indice informațiile caracteristice specificate în standardele de calitate cu privire la:

a) varietate – soi;

b) originea produsului;

c) clasa din care face parte.

Art. 13. Legumele, pepenii și ciupercile comestibile care se supun standardelor de calitate sunt acceptate pentru importul din țări din afara Uniunii Europene, dacă acestea respectă standardele de calitate sau cel puțin standardele echivalente ale acestora.

Art. 14. (1) Legumele, pepenii și ciupercile comestibile care se supun standardelor de calitate sunt acceptate pentru export, dacă acestea respectă standardele de comercializare. Se pot face derogări de la standardele stabilite în condițiile în care se respectă cerințele piețelor din țara de destinație.

(2) Înainte de a părăsi punctul vamal al țării, produsele pentru export sunt supuse unei verificări care să ateste respectarea standardelor de calitate.

22. Legea nr. 348/2003 a pomiculturii

republicată în
M. Of. nr. 300 din 17 aprilie 2008

- cu modificările și completările aduse prin:
- **Legea nr. 325/2009** pentru modificarea lit. b) a art. 29 din Legea pomiculturii nr. 348/2003 (M. Of. nr. 721 din 26 octombrie 2009);
 - **Legea nr. 131/2015** pentru modificarea și completarea Legii pomiculturii nr. 348/2003 (M. Of. nr. 403 din 9 iunie 2015).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează cadrul de dezvoltare a pomiculturii, înființarea și exploatarea plantațiilor pomicele, producerea și valorificarea fructelor, pe baza fundamentării științifice și extensiei progresului tehnic, în condițiile organizării comune de piață în sectorul fructelor.

Art. 2. (1) Organul de specialitate al administrației publice centrale în domeniu care elaborează strategia de dezvoltare a pomiculturii este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Obiectivele strategice ale dezvoltării pomiculturii sunt:

- a) concentrarea și specializarea producției pomicele;
- b) introducerea în cultură a speciilor și soiurilor competitive pe plan european;
- c) dezvoltarea centrelor și bazinelor cu tradiție în domeniu, care să asigure specializarea pe produse de calitate cu denumire de origine geografică.

Art. 3. (1) Organizarea comună de piață în sectorul fructelor conține reguli privind:

- a) patrimoniul pomicol și potențialul de producție pomicolă;
- b) siguranța alimentară și valorificarea fructelor și produselor din fructe în condiții de calitate;
- c) organizațiile profesionale, interprofesionale și organismele pe filieră;
- d) instrumentele și mecanismele de reglementare a pieței.

(2) Speciile de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni cultivate în România sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Capitolul II. Patrimoniul pomicol

Art. 4.^[1] (1) Patrimoniul pomicol se compune din următoarele grupe: pomi, duzi și arbuști fructiferi, indiferent de sistemul de cultură, căpșunării, pepiniere, inclusiv terenurile pentru asolamente, terenurile în pregătire pentru plantare și terenurile din intravilan plantate cu pomi, duzi, arbuști fructiferi și căpșuni.

(2) Păstrarea patrimoniului pomicol, menținerea și ridicarea valorii biologice și a potențialului productiv al plantațiilor de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni și protejarea mediului înconjurător, a apei, solului și păstrarea ecosistemului și biodiversității revin cultivatorilor.

Art. 5. (1) Patrimoniul pomicol se clasifică în următoarele categorii:

- a) plantații tinere, până la intrarea pe rod;

^[1] Alin. (1) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 131/2015.

- b) plantații pe rod, în plină producție;
- c) plantații pe rod, în declin;
- d)^[1] pepiniere pomicole și de duzi;
- e) colecții pomologice, culturi de concurs și loturi experimentale;
- f) terenuri în pregătire pentru înființarea plantațiilor.

(2) Sistemul de cultură se definește prin densitate, sortimente, tehnologii, performanțe tehnice și economice și se clasifică în următoarele grupe:

- a) sistem extensiv;
- b) sistem intensiv;
- c) sistem superintensiv;
- d) pomi răzleți.

Art. 6. (1) Plantațiile de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșuni se realizează cu precădere în zonele consacrate, pe terenuri cu condiții ecologice favorabile fiecărei specii, denumite areale pomicole.

(2) Arealele pomicole reprezintă zona geografică a culturii pomilor și arbuștilor fructiferi, constituie o categorie distinctă a fondului funciar și sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Pomii și arbuștii fructiferi situați în curți, grădini, pășuni, fânețe, aliniamente și ale căror produse nu fac obiectul comercializării pe piață fac parte din categoria pomi răzleți și nu se evidențiază în cadastrul pomicol.

(4) Evidența pomilor răzleți se ține separat, în scop statistic.

Art. 7. (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Internelor și Reformei Administrative organizează inventarierea patrimoniului pomicol o dată la 5 ani.

(2) Procedurile pentru desfășurarea inventarierii și modelul formularelor pentru inventarierea plantațiilor pomicole se stabilesc prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului internelor și reformei administrative.

Art. 8. Tehnologiile de înființare și întreținere a plantațiilor pomicole, pe specii, se reactualizează și se elaborează de Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Pitești Mărăcineni și se distribuie prin Agenția Națională de Consultanță Agricolă, denumită în continuare ANCA.

Capitolul III. Înființarea, exploatarea și defrișarea plantațiilor pomicole

Art. 9. (1)^[2] Înființarea plantațiilor de pomi, duzi, arbuști fructiferi și căpșuni se face în zone consacrate, alegerea speciilor și soiurilor este opțiunea liberă a oricărui proprietar sau deținător de teren, la recomandarea specialiștilor autorizați în acest scop, conform prevederilor legale.

(2) Plantarea pomilor fructiferi din categoria pomi răzleți în grădini și curți, precum și în terenurile din extravilan se face respectându-se distanțele față de limita proprietății vecinilor, astfel:

- a) la 2 m de răzor sau gard, pomi cu talie mică;
- b) la cel puțin 3 m de răzor sau gard, pomi cu talie mare.

Art. 10. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și institutul de cercetare-dezvoltare pentru pomicultură, prin ANCA, fac recomandări periodice cu privire la soiurile speciilor pomicole performante, care asigură producții de calitate, competitive, solicitate de piață, pentru a fi introduse în cultură.

^[1] Lit. d) de la alin. (1) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 131/2015.

^[2] Alin. (1) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 131/2015.

Art. 11.^[1] Proprietarii și deținătorii legali de terenuri, care doresc să înființeze plantații pomicole și de dud, beneficiază de ajutoare financiare din partea statului, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 12. Amenajarea unor terenuri în pantă, slab fertile și cu fenomene de eroziune a solului și valorificarea acestora prin culturi pomicole sunt considerate activități de interes național pentru protejarea mediului și se bucură de sprijinul statului, asigurat prin Fondul de ameliorare a fondului funciar, potrivit legislației în vigoare.

Art. 13. (1) Plantațiile de pomi cu suprafață mai mare de 0,5 ha și cele de arbuști fructiferi de peste 0,2 ha, situate în zone, bazine și centre consacrate, se înființează în baza autorizației de plantare eliberate de direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București.

(2) Pentru plantațiile de pomi cu suprafața mai mare de 2 ha și pentru plantațiile de arbuști fructiferi cu suprafața mai mare de 0,5 ha autorizația de plantare se eliberează în baza unui proiect de înființare a plantației pomicole elaborat de persoane autorizate și avizat de institutul de cercetare-dezvoltare pentru pomicultură sau de stațiunea de cercetare-dezvoltare pomicolă din zonă.

(3) Sunt exceptate de la obținerea autorizației de plantare colecțiile de pomi și arbuști fructiferi, culturile pomicole de concurs și parcelele experimentale.

Art. 14. (1) Defrișarea plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi de interes comercial aparținând persoanelor fizice sau juridice se face numai în baza autorizației de defrișare eliberate de direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, și are scop statistic^[2].

(2) Condițiile minime pentru autorizarea defrișării plantațiilor pomicole sunt:

a) plantația prezintă goluri și pomi uscați în proporție de 60%;

b) plantația se află în declin și prezintă infecții provocate de micoze, bacterii, viruși, a căror combatere nu se justifică economic;

c) au durata normală de funcționare expirată;

d) în cazurile când se solicită defrișarea plantațiilor de nuc și de castan comestibil în masiv, cererea de defrișare va fi însoțită de documente privind expertiza tehnică efectuată de un institut de cercetare-dezvoltare pentru agricultură sau de stațiunea de cercetare-dezvoltare pomicolă din zonă; criteriile care stau la baza documentației în vederea autorizării tăierii exemplarelor de nuc și castan comestibil, precum și a defrișării lor când sunt în masiv se stabilesc conform prevederilor prezentei legi.

(3) Cererea pentru obținerea autorizației de defrișare se depune la direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București, cu 3 luni înainte de executarea defrișării.

(4) Sunt exceptate de la obținerea autorizației de defrișare colecțiile de pomi și arbuști fructiferi, culturile pomicole de concurs și parcelele experimentale, care se aprobă de consiliile științifice ale unităților respective.

Art. 15. (1) Materialul lemnos rezultat din defrișarea plantațiilor pomicole și a nucilor este proprietatea fiecărui deținător legal al plantației și al pomilor răzleți, care îl poate comercializa sau utiliza în mod liber.

(2) În cazul comercializării, materialul lemnos trebuie să fie însoțit de autorizația de defrișare eliberată în conformitate cu prevederile prezentei legi, precum și de avizul de însoțire a materialului lemnos.

^[1] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 131/2015.

^[2] A se vedea Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 149/2004 privind aprobarea formularelor-tip privind autorizarea plantării și defrișării plantațiilor pomicole, publicat în M. Of. nr. 186 din 3 martie 2004.

Art. 16. (1) Durata de funcționare a plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi, în condițiile de exploatare normală, precum și modalitatea defrișării acestora sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi^[1].

(2) În cazul în care, după defrișare, terenul respectiv nu se replantează, deținătorii au obligația să înainteze la direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București, cu 3 luni înaintea defrișării, documentația necesară pentru schimbarea categoriei de folosință a terenurilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Regimul de exploatare a plantațiilor pomicole și arbuștilor fructiferi aparținând instituțiilor de învățământ, cu scop didactic, și al parcelelor experimentale ale unităților de cercetare se va stabili prin planurile de învățământ, respectiv prin programele de cercetare ale unităților respective.

Art. 17. Cultura nucului din categoria pomi răzleți este supusă și următoarelor prevederi speciale:

a) plantarea nucilor se face cu materialul săditor selecționat, provenit din pepiniere autorizate; terenurile supuse eroziunii se pot planta și cu biotipuri locale provenite de la pepiniere silvice;

b) tăierea nucilor și castanilor comestibili din categoria pomi răzleți, indiferent de proprietar, se face pe baza autorizației-model prevăzute în anexa nr. 3;

c) cererea pentru tăierea nucilor/castanilor comestibili din categoria pomi răzleți solicitată de persoanele fizice sau juridice se depune cu cel puțin o lună înaintea executării tăierii, iar aceasta se verifică și se aprobă de specialiștii direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București;

d) criteriile care stau la baza documentației în vederea autorizării tăierii nucilor răzleți/castanilor comestibili sunt:

1. pomii sunt îmbătrâniți și prezintă ramuri uscate în proporție de 60% din coroană;

2. pomii sunt amplasați într-un perimetru unde urmează să se construiască obiective de interes național sau de interes al comunității locale;

3. pomii sunt amplasați pe aliniamentele drumurilor naționale și se pune în pericol siguranța circulației rutiere.

Art. 18. (1) În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, organele abilitate vor organiza inventarierea nucilor și a castanilor comestibili aflați în plantații sau ca pomi răzleți, cu consemnarea proprietarilor și a parcelelor cadastrale în care se găsesc.

(2) Nucii și castanii comestibili pentru care s-a obținut autorizația de defrișare se vor marca după sistemul practicat la marcarea speciilor forestiere.

Art. 19. În programele de împădurire și combatere a eroziunii solului din zonele de cultură a nucului și castanului se vor introduce și aceste specii. Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și alți deținători de terenuri forestiere vor utiliza la plantare material săditor din soiuri autorizate și recomandate, precum și biotipurile locale.

Capitolul IV. Valorificarea fructelor

Art. 20. (1) Fructele destinate a fi livrate pentru consumul uman se clasifică în categorii de calitate, conform standardelor de comercializare, care dobândesc caracterul de obligativitate^[2].

^[1] A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 156/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003, publicată în M. Of. nr. 149 din 19 februarie 2004.

^[2] A se vedea Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 532/2004 privind aprobarea Listei standardelor de comercializare pentru legume și fructe proaspete, publicat în M. Of. nr. 712 din 6 august 2004.

(2) Se supun standardelor de calitate următoarele fructe: cireșele, vișinele, caisele, piersicile și nectarinele, căpșunile, merele, perele, prunele, gutuile, nucile în coajă, fructele de arbuști fructiferi, precum și fructele de orice fel care fac obiectul importului.

(3) Se exceptează de la cerințele de conformitate cu standardele de calitate:

- a) produsele oferite de către producători la centrul special de pregătire, ambalare, marcare, destinate vânzării angro sau în detaliu;
- b) produsele expediate în vrac către unitățile și fabricile de procesare.

Art. 21. (1) Comercializarea fructelor, potrivit prevederilor art. 20 alin. (1), este supusă controlului de conformitate pe filiera produsului.

(2) Controlul de conformitate se face la fața locului, în toate stadiile de comercializare, de către organismele autorizate prin lege.

Art. 22. (1) Analiza fructelor care fac obiectul vânzării pe piață pentru consumul uman privind conținutul de reziduuri de pesticide, contaminanți și alte substanțe este obligatorie și se efectuează de laboratoarele acreditate, cel puțin o dată pe an sau la cererea beneficiarilor.

(2) Evidența tratamentelor și a substanțelor utilizate în plantațiile pomicole, destinate comercializării fructelor, se ține de către producători și se supune controlului Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, organism autorizat prin lege în acest scop.

Art. 23. (1) Fructele proaspete destinate consumului uman, care se comercializează de operatorii economici, vor fi însoțite de documente fiscale în care se vor înscrie de către emitent calitatea și conformitatea cu standardele de comercializare.

(2) Micii producători, persoane fizice, care nu sunt organizați în forme asociative pot comercializa fructe în piețele stradale sau tradiționale organizate și au obligația de a expune la vânzare produsele în condiții de calitate și igienă, pentru a asigura protecția și siguranța alimentară a consumatorului.

(3) Fructele care fac obiectul comercializării la export pentru consum în stare proaspătă vor fi însoțite de un certificat de conformitate cu standardul de comercializare emis de organismul de control autorizat conform legii.

Art. 24. (1) Prelucrarea fructelor în scop comercial poate fi făcută de către operatori economici autorizați pentru această activitate, cu mijloace proprii sau grupați în diferite forme de cooperare.

(2) Fructele destinate prelucrării industriale circulă însoțite de documente fiscale de conformitate, emise de producător sau comerciant, după caz, pe care se va înscrie destinație industrială, și trebuie să prezinte condiții minime de calitate.

(3) Fructele comercializate la export pentru prelucrarea industrială vor fi însoțite de un certificat de destinație industrială emis de către organismele de control autorizate conform legii.

(4) Modelul certificatului de conformitate cu standardele de calitate, precum și modelul certificatului de destinație industrială sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi^[1].

Art. 25. (1) Dreptul de folosire de către producători a unor denumiri de origine geografică sau produs tradițional pentru anumite loturi de fructe proaspete ori prelucrate se acordă prin certificat de atestare a originii geografice, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) se eliberează de către organele abilitate în acest scop, pe baza verificărilor făcute de specialiști împuterniciți pentru controlul respectării condițiilor impuse pentru producerea fructelor și prelucrarea acestora.

Art. 26. Statul sprijină constituirea organizațiilor de producători și a organizației interprofesionale pentru fructe, pe baza inițiativei libere a producătorilor, în conformitate cu legislația în vigoare.

[1] A se vedea nota de subsol de la finalul art. 16 alin. (1).

Capitolul V. Inspecția și controlul calității fructelor și a produselor obținute din fructe

Art. 27. (1) În vederea implementării prevederilor prezentei legi se înființează ca direcție în cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale Inspecția de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, denumită în continuare I.S.C.T.P.V.L.F., cu structuri organizatorice în cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și, respectiv, a municipiului București, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu respectarea numărului de personal, în limita bugetului aprobat^[1].

(2) Atribuțiile I.S.C.T.P.V.L.F. vor fi stabilite prin norme metodologice.

Capitolul VI. Sancțiuni

Art. 28. Defrișarea fără autorizație a plantațiilor de pomi fructiferi, indiferent de forma de proprietate, cu o suprafață mai mare de 0,5 ha, sau a plantațiilor de arbuști fructiferi cu o suprafață mai mare de 0,2 ha, precum și a nucilor sau a castanilor comestibili, indiferent de sistemul de cultură, constituie contravenție și se pedepsește cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

Art. 29. Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) înființarea plantațiilor cu suprafețe mai mari de 0,5 ha de pomi fructiferi și a suprafețelor mai mari de 0,2 ha de arbuști fructiferi de fiecare operator economic sau de familie ori extinderea peste această limită a celor existente, fără autorizație de plantare, cu nerespectarea dispozițiilor art. 13;

b)^[2] nerespectarea prevederilor art. 23 privind obligativitatea consemnării în documentele fiscale și/sau în avizele de expediție emise de producător ori comerciant a calității și conformității cu standardele de comercializare, reglementate în legislația comunitară, în cazul comercializării fructelor proaspete destinate consumului uman, precum și a destinației industriale, în cazul celor destinate prelucrării industriale;

c) nerespectarea prevederilor art. 22 alin. (1) privind analiza conținutului de reziduuri, contaminanți și alte substanțe, precum și a celor privind evidența tratamentelor și a substanțelor utilizate;

d) nerespectarea prevederilor art. 25 privind folosirea neautorizată a denumirii de origine geografică sau de produs tradițional.

Art. 30. Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.500 lei la 3.500 lei obstrucționarea inspectorilor I.S.C.T.P.V.L.F. în exercitarea atribuțiilor lor privind controlul respectării reglementărilor în vigoare de către importatorii, exportatorii, comercianții, producătorii, depozitele și responsabilii centrelor de expediție sau de oricare altă persoană implicată în producerea sau comercializarea fructelor.

Art. 31. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în prezenta lege se fac prin proces-verbal încheiat de organele de control abilitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Internelor și Reformei Administrative, potrivit atribuțiilor ce le revin conform legii.

^[1] A se vedea Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 591/2006 privind organizarea și funcționarea Inspecției de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, în vederea executării controalelor de conformitate pentru fructe și legume proaspete, publicat în M. Of. nr. 815 din 3 octombrie 2006.

^[2] Lit. b) de la art. 29 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 325/2009.

Art. 32. Contravențiilor prevăzute la art. 29 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul VII. Dispoziții finale

Art. 33. (1) Înființarea, întreținerea și defrișarea de plantații pomicole, arbuști fructiferi și căpșunării, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fructele pentru valorificare în stare proaspătă și conservate, precum și produsele distilate obținute din fructe, condițiile de atribuire a denumirii produselor cu indicație geografică, normele de comercializare, precum și alte măsuri se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, elaborate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Economiei și Finanțelor, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Ministerului Justiției.

(2) Normele metodologice de aplicare a prezentei legi vor fi elaborate în termen de 90 de zile de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se supun Guvernului spre aprobare^[1].

Art. 34. (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea pomiculturii nr. 11/1974, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 105 din 29 iulie 1974.

Art. 35. Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Notă: Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 60/2007 pentru modificarea și completarea Legii pomiculturii nr. 348/2003, care nu este încorporat în textul republicat al Legii nr. 348/2003 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 60/2007:

„Art. II. Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în termen de 90 de zile de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Anexa nr. 1

Speciile de pomi, arbuști fructiferi și căpșuni cultivate în România

Specia
A. Pomi fructiferi
Măr
Păr
Gutui
Prun
Cireș
Vișin
Cais
Piersic și Nectarin
Nuc
Migdal

[1] Normele metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003 au fost aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 156/2004, publicată în M. Of. nr. 149 din 19 februarie 2004.

Alun
Castan
B. Arbuști fructiferi
Coacăz negru
Coacăz roșu
Coacăz alb
Agrish
Zmeură de grădină
Afin de cultură
Mur de grădină
Măceș
Soc negru
Trandafir pentru petale
Lonicera caerulea
Corn
Cătină
C. Căpșun
D.¹ Dud
Dud alb
Dud negru

Anexa nr. 2^[1]

Zonarea speciilor pomicole

Formațiune de vegetație naturală	Spațiul geografic ocupat	Specii cultivate
Subzona pădurilor de fag-subetajul	Dealuri între 500-800 m altitudine	Coacăz, agrish, afin, unele soiuri de măr
Subzona pădurilor de gorun	Dealuri mijlocii și partea inferioară a celor înalte, 300-800 m altitudine	Zmeur, măr, prun, vișin, unele soiuri de păr
Subzona pădurilor de cer, garniță și stejar	Partea nordică a Câmpiei Române, Piemontul Getic și rama externă a dealurilor din vestul țării; 50-500 m altitudine	Măr, păr, prun, gutui, cireș, vișin, nuc, alun, căpșun
Zona de silvostepă	Suprafețe mai mari sau mai mici în toate provinciile; 50-500 m altitudine	Toate speciile pomicole, cultivate cu deosebire în regim irigat
Zona stepei danubiene	Partea de est și de sud a Câmpiei Române, Dobrogea, Platforma Bârladului, insule în Câmpia Siretului; 0-200 m altitudine	Cais, piersic, migdal, prun, cireș, vișin, soiuri vâratice de măr și păr, nuc, în condiții de irigare

[1] Lit. D de la anexa nr. 1 a fost introdusă prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 131/2015

Autorizație de tăiere/defrișare

– model –

<p>MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ</p> <p>.....</p>	<p>MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ</p> <p>.....</p>
<p>AUTORIZAȚIE nr./.....</p> <p>Operatorul economic/persoana fizică, cu sediul/domiciliul în comuna/ orașul, județul,, solicită tăierea/defrișarea a ha/ bucăți nuci/castani comestibili.</p>	<p>AUTORIZAȚIE nr./.....</p> <p>În conformitate cu prevederile Legii pomiculturii nr.</p> <p>Se autorizează operatorul economic/persoana fizică cu sediul/domiciliul în comuna/orașul, județul pentru tăierea/defrișarea a ha/bucăți nuci/castani comestibili din locurile următoarele:</p> <p>Solicitantul a plantat nuci/castani comestibili ha/bucăți în zona</p>
<p>Director executiv, (nume și prenume) Semnătura și ștampila Data eliberării</p>	<p>Director executiv, (nume și prenume) Semnătura și ștampila Data eliberării</p>
<p>N.B.: Autorizația se tipărește pe o singură față în registru de 100 file și se completează într-un singur exemplar.</p>	

Info
protectia-consumatorilor.ro

23. H.G. nr. 156/2004

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003

publicat în
M. Of. nr. 149 din 19 februarie 2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 50 din Legea pomiculturii nr. 348/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ANEXĂ

Norme metodologice de aplicare a Legii pomiculturii nr. 348/2003

Capitolul I. Producția pomicolă

Secțiunea 1. Patrimoniul pomicol

Art. 1. (1) Lucrările de zonare teritorială a arealelor pomicole, pe bazine, centre și exploatații pomicole, alcătuite din livezi, se fac de specialiștii din domeniul pomiculturii din sectorul de cercetare, împreună cu reprezentanții producătorilor, constituiți în comisii județene, și se definitivează de o comisie centrală.

(2) Componenta Comisiei centrale și a comisiilor județene privind lucrările de zonare a pomiculturii se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

Art. 2. Delimitarea teritorială a zonelor pomicole se evidențiază distinct în cadastrul pomicol, ca parte componentă a cadastrului agricol, iar normele metodologice de realizare și ținere a evidenței cadastrului pomicol se stabilesc prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului și al ministrului administrației și internelor.

Art. 3. Definițiile elementelor componente ale patrimoniului pomicol sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Secțiunea a 2-a. Înființarea, exploatarea și defrișarea plantațiilor pomicole

Art. 4. (1) Înființarea plantațiilor de pomi fructiferi cu suprafața mai mare de 0,5 ha și a celor de arbuști fructiferi cu suprafața mai mare de 0,2 ha se efectuează pe baza autorizației de plantare, care se eliberează de către direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București pe baza unei cereri adresate de către producătorii interesați. Direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București vor ține evidența suprafețelor ce se înființează cu pomi fructiferi și arbuști fructiferi.

(2) Cererea pentru obținerea autorizației de plantare se depune la direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală județeană a municipiului București, cu cel puțin o lună înainte de data

începerii înființării plantației. Cererea va conține informațiile necesare pentru completarea autorizației de plantare și va fi vizată de specialistul de la centrul agricol din comuna unde se înființează plantația. Cererea pentru obținerea autorizației de plantare va fi însoțită de un proiect de înființare a exploatației pomicole, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (2), din Legea pomiculturii nr. 348/2003, denumită în continuare *lege*.

(3) Autorizația de plantare cuprinde următoarele elemente:

- a) numele/denumirea producătorului, persoană fizică sau juridică;
- b) adresa/sediul producătorului;
- c) locul plantării: comuna, satul, tarlăua sau parcela cu denumirea cunoscută local;
- d) suprafața totală ce urmează a se planta, defalcată pe ani;
- e) specia, soiul/soiurile folosite la plantare;
- f) tipul plantației și numărul de pomi/ha.

(4) Cererile-tip pentru solicitarea autorizației de plantare, modelul de autorizație de plantare, precum și formularele pentru inventarierea plantațiilor pomicole se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

Art. 5. (1) Categoriile de soiuri prevăzute la art. 16 alin. (1) din lege se definesc astfel:

a) *soiuri autorizate* sunt acele soiuri care sunt înscrise în Catalogul oficial al soiurilor (hibridilor) de plante de cultură din România, precum și soiurile înscrise în cataloagele soiurilor de plante cultivate ale țărilor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu legislația în vigoare;

b) *soiuri recomandate* sunt soiurile prevăzute în lucrările de zonare a speciilor de pomi fructiferi și arbuști fructiferi pentru cultură în cadrul fiecărei zone, bazin sau centru pomicol; aceste soiuri sunt recomandate a fi prevăzute în proiectele de înființare a plantațiilor comerciale;

c) *soiuri autorizate temporar* sunt acele soiuri aflate în curs de omologare, cele introduse din țări terțe, aflate în curs de testare, soiuri vechi, locale, dintr-o anumită zonă cu tradiție, și care sunt solicitate de consumatori;

d) *soiuri interzise* sunt soiurile care nu sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, precum și soiurile provenite din țări terțe înainte de a fi testate.

(2) Soiurile speciilor pomicole folosite la plantare sunt din categoriile autorizate și recomandate pentru cultura pe fiecare zonă, iar lista acestora, pe specii, este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 6. Condițiile privind amenajările de plantații de pomi fructiferi și arbuști fructiferi pe terenuri în pantă, slab fertile și cu fenomene de eroziune, precum și fondurile necesare acestei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 18 din lege, se vor stabili prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

Art. 7. Proprietarii sau deținătorii legali ai plantațiilor pomicole, persoane fizice sau juridice, au obligația de a executa lucrările de întreținere a acestora, în special tratamentele pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, în așa fel încât să asigure producțiile specifice soiurilor cultivate, ținând cont de protecția mediului și a apei.

Art. 8. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură elaborează tehnologii de cultură adaptate diferitelor zone și tipuri de plantații, pe specii și soiuri, care se difuzează anual către cultivatorii de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșuni, prin Agenția Națională de Consultanță Agricolă.

Art. 9. Deținătorii de plantații pomicole au obligația de a asigura protecția solurilor și a amenajărilor hidroameliorative, existente pe suprafețele pe care le exploatează, prin curățarea și repararea canalelor de colectare a apelor de pe versanți, menținerea în stare de funcționare a sistemelor de irigații, precum și întreținerea căilor de acces, a drumurilor de exploatare și a zonelor de întoarcere.

Art. 10. (1) Autorizațiile de defrișare a plantațiilor pomicole se eliberează de către direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală județeană și a municipiului București pe baza cererilor adresate acesteia de către deținătorii plantațiilor pomicole.

(2) Autorizația de defrișare va cuprinde:

- a) numele/denumirea deținătorului, persoană fizică sau juridică;
- b) adresa/sediul deținătorului;
- c) amplasarea plantației: comuna, satul, tarlăua, parcela sau punctul, cu denumirea cunoscută local;
- d) suprafața pentru care se solicită autorizația de defrișare;
- e) data defrișării: anul, luna;
- f) specia/speciile și soiul/soiurile din plantația propusă pentru defrișare;
- g) vârsta plantației – ani;
- h) procentul de goluri din plantație;
- i) motivația defrișării;
- j) modul de folosință a terenului după defrișare.

(3) Formularele-tip pentru cererea de defrișare, precum și modelul autorizației de defrișare se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului.

(4) Suprafețele de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșuni, care constituie colecții, culturi pomicole de concurs și parcele experimentale, se exceptează de la obținerea autorizației de defrișare, defrișarea acestora aprobându-se de consiliile științifice ale unităților de cercetare din domeniul pomiculturii.

Art. 11. (1) Cererea pentru eliberarea autorizației de defrișare a plantațiilor pomicole se depun la direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală județeană și a municipiului București cu cel puțin 3 luni înainte de data defrișării. Cererea cuprinde informațiile necesare pentru completarea autorizației de defrișare și va fi vizată de specialistul de la centrul agricol teritorial.

(2) Dacă deținătorul plantației pomicole care urmează a fi defrișată schimbă categoria de folosință a terenului, acesta are obligația de a notifica direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală județeană și a municipiului București, cu 3 luni înaintea defrișării, și va motiva în scris decizia luată.

Art. 12. Durata normală de funcționare a plantațiilor de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșuni se stabilește pe specii și este prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 13. Criteriile care stau la baza defrișării nucilor și castaniilor comestibili sunt:

- a) plantația nu se justifică din punct de vedere economic, prezentând goluri și pomi uscați în proporție de peste 60%;
- b) plantația este amplasată pe traseul unei autostrăzi sau al altui obiectiv de importanță națională;
- c) nucii și castanii răzleți pot fi defrișați dacă prezintă coroană uscată în proporție de 70%;
- d) dacă sunt amplasați în perimetrul construcțiilor al unui obiectiv de importanță strategică.

Art. 14. Direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală județeană, respectiv a municipiului București, va inventaria nucii și castanii comestibili din plantații în masiv și răzleți, o dată pe an, în luna ianuarie, și va consemna datele de identificare a proprietarilor sau deținătorilor legali, iar rezultatele se vor înscrie într-un registru special care va fi în responsabilitatea specialistului de la centrul agricol. Centralizarea datelor se va face la serviciul producției vegetale de la direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală județeană și a municipiului București.

Capitolul II. Valorificarea fructelor

Art. 15. (1) Fructele destinate comercializării în stare proaspătă se clasifică pe categorii de calitate, conform standardelor de calitate armonizate cu standardele Uniunii Europene.

(2) Fructele proaspete care se supun clasificării standardelor de calitate sunt prezentate în anexa nr. 4.

Art. 16. (1) Producătorii, deținătorii, comercianții, precum și alte categorii de operatori nu pot expune la vânzare și nu pot comercializa fructele decât dacă îndeplinesc cerințele impuse de standardele de calitate.

(2) Operatorii prevăzuți la alin. (1) sunt responsabili pentru respectarea conformității cu standardele de calitate a fructelor care se comercializează pe întreaga filieră a produsului.

Art. 17. Fructele destinate consumului uman circulă pe filiera de produs însoțite de un certificat de conformitate cu standardele de calitate, emis de Inspekția de stat pentru controlul tehnic în producerea și valorificarea legumelor și fructelor, denumită în continuare *ISCTPVLF*, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 5, în conformitate cu prevederile art. 30 din lege.

Art. 18. Se exceptează de la cerințele de conformitate cu standardele de calitate:

- a) produsele oferite de către producători la centrele speciale de preluare, pregătire, ambalare, marcare, destinate vânzării de gros sau în detaliu;
- b) produsele expediate în vrac către unitățile și fabricile de procesare.

Art. 19. Producătorii de fructe constituiți în exploatați comerciale vor tine evidența tratamentelor și a substanțelor folosite în procesul de producție pentru tratamentele fitosanitare într-un registru pe care îl vor pune la dispoziție inspectorilor *ISCTPVLF* la solicitarea acestora.

Art. 20. Fructele destinate prelucrării industriale trebuie să îndeplinească cerințele minime de calitate impuse de procesul tehnologic de prelucrare, și anume:

- a) să îndeplinească condițiile pentru asigurările calității produselor finite;
- b) să fie proaspete, întregi, să aibă culoarea, mărimea și forma specifice soiului, fără lovituri mecanice, neatacate de boli și dăunători, curate, fără urme de substanțe chimice, fără corpuri străine;
- c) să fie recoltate la maturitatea industrială.

Art. 21. Fructele destinate prelucrării industriale circulă însoțite de certificatul de destinație industrială, emis de *ISCTPVLF*, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 6.

Art. 22. Producătorii de fructe și produse prelucrate din fructe, precum și ceilalți operatori prevăzuți la art. 16 alin. (1) sunt obligați să comercializeze pentru consumul uman fructe în stare proaspătă sau pentru industrializare, numai dacă acestea respectă condițiile de siguranță alimentară prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 23. Dreptul de folosire de către producători a unor denumiri de origine pentru anumite loturi de fructe proaspete sau prelucrate cu certificat de atestare a originii geografice se acordă și se înregistrează de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, la cererea producătorilor interesați, pe baza unei documentații care se întocmește în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 24. Producerea și comercializarea băuturilor alcoolice românești rezultate din fructe, cu denumirea generică de „palincă”, „horincă”, „turt”, precum și ambalarea și etichetarea lor se fac în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 25. Anexele nr. 1-6 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Anexa nr. 1

A. Definiții privind elementele componente ale patrimoniului pomicol din punct de vedere teritorial

1. *Zona pomicolă* este suprafața de teren dintr-un mare ecosistem natural cu structură geografică și de climă relativ asemănătoare.

2. *Bazinul pomicol* este suprafața de teren în care speciile pomicole întâlnesc condiții speciale de cultură privind factorii de climă și sol, unde se pot cultiva mai multe specii pomicole cu caractere asemănătoare.

3. *Centrele și exploatațile pomicole* sunt entități componente ale unui bazin pomicol și se caracterizează printr-o specializare mai accentuată a culturii anumitor specii pomicole.

B. Sisteme de cultură

1. *Sistemul extensiv sau sistemul clasic* se caracterizează prin pomi de vigoare mare, cu coroane globuloase și cu 150–200 pomi/ha; durata economică a plantației este mai mare.

2. *Sistemul intensiv* se caracterizează prin pomi de vigoare mică sau mijlocie, cu 600-1.200 pomi/ha, iar fructele sunt de calitate net superioară.

3. *Sistemul superintensiv* se caracterizează prin pomi de vigoare mică, conduși prin tăieri în coroane aplatizate cu densitate foarte mare, cu până la 2.500 pomi/ha și care produc fructe de calitate foarte bună.

4. *Pomii răzleți* sunt pomi izolați care se găsesc în curți și grădini, pe aliniamentele drumurilor, la marginea pădurilor, pe pășuni și fânețe și care nu prezintă importanță economică.

Anexa nr. 2

Soiurile speciilor pomicole cultivate în România

1. *Cais*: Callatis, Cea mai bună de Ungaria, Comandor, Dacia, Dana, Excelsior, Favorit, Litoral, Selena, Tudor, Umberto, Sulmona, Olimp, Roșii de Băneasa ș.a.

2. *Cireș*: Amar Galata, Amar Maxut, Bigarreau Burlat, Bing, Boambe de Cotnari, Stella, Germersdorf, Negre de Bistrița, Pietroase Donissen, Roșii de Bistrița, Sam, Van.

3. *Vișin*: Bucovina, Crișana, de Botoșani, Iva, Meteor, Mocănești, Nana, Oblacinska, Schattenmorelle, Timpurii de Osoi ș.a.

4. *Piersic*: Cardinal, Collins, Congres, Flacăra, Jerseyland, Redhaven, Springcrest, Superbă de toamnă, NJC 108, Vesuvio.

5. *Prun*: Carpatin, Record, Rivers timpurii, Renclod Althan, Tita, Vâlcean, Renclod de Caransebeș, Minerva, Centenar, D'Agen, Dâmbovița, Gras românesc, Pescăruș, Silvia, Stanley, Tuleu gras, Tuleu timpurii, Vinete de Italia, Vinete românești.

6. *Nectarin*: Cora, Crimsongold, Delta, Nectared, Nectamer 2, Fantasia.

7. *Migdal*: Ferragnes, Mărculești, Nikitski, Pomorae, Texas.

8. *Castan*: Gureni, Hobîța, Iza, Mara, Polovraci, Tismana.

9. *Nuc*: Argeșan, Geoagiu 65, Jupânești, Miroslava, Muscelean, Novaci, Sibîșel 44, Orăștie, Velnița, Sarmis.

10. *Măr*: Aromat de vară, Auriu de Bistrița, Ciprian, Delia, Delicios de Voinești, Fălticeni, Florina, Frumos de Voinești, Generos, Golden Delicious, Goldspur, Granny Smith, Idared, Jonagold, Jonathan, Mutzu, Parmen auriu, Pionier, Prima, Rădășeni, Red Melba, Romus, Romus 1, Romus 2, Starkrimson, T120, T195, Wagner premiat.

11. *Păr*: Abatele Felteț, Argessis, Aniversare, Carpica, Conference, Curé, Favorita lui Clapp, Highland, Monica, Napoca, Timpurii de Dâmbovița, Triumf, Untoasă Bosc, Williams, Williams roșu.

Soiurile speciilor de arbuști fructiferi cultivate în România

12. *Afin*: Augusta, Azur, Coville, Ivanhoe, Pemberton.
13. *Agriş*: Careless, Rezistent de Cluj, Someș, White Smith, Zenit.
14. *Alun*: Cozia, Romavel, Uriășe de Halle, Vâlcea 22.
15. *Cătină*: Serpeni.
16. *Coacăz negru*: Abanos, Amurg, Blackdown, Perla neagră, Record, Joseni 17, Bogatar.
17. *Coacăz roșu*: Abundent, Red Lake, Roșu timpuriu.
18. *Măceș*: Brașov, Can.
19. *Mur*: Darrow, Smoothstem.
20. *Scoruş negru*: Nero.
21. *Soc*: Brădet, Flora, Ina, Nero.
22. *Trandafir pentru petale*: Roșa centifolia, Roșa damascena.
23. *Zmeur*: Cayuga, Citria, Ruvi, Englezesc Exploit, Newburg, Star.
24. *Căpșun*: Elsanta, Gorella, Premial, Răzvan, Red Gauntlet, Sătmărean, Senga Sengana, Magic, Coral.

Anexa nr. 3

Durata normată de funcționare a plantațiilor de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșuni

Denumirea plantațiilor	Ani
Plantații clasice de meri, peri, pruni, gutui, migdali, castani	30
Plantații clasice de cireși, vișini, piersici, aluni și caiși	20
Plantații intensive de meri, peri, pruni	20
Plantații intensive de cireși, piersici și caiși	20
Plantații de nuci	40
Plantații de agriş, coacăz și trandafiri de dulceață	10
Plantații de zmeur, afin, mur, soc și alți arbuști fructiferi	10
Plantații de căpșun	4

Anexa nr. 4

Lista fructelor care se supun clasificării prin standardele de calitate

Cod CN	Fructul
0802	Nuci în coajă
0808	Mere, pere și gutui
0809	Caise, cireșe, vișine, piersici și nectarine, prune
0810	Fructele de arbuști fructiferi (mure, zmeură, afine, agrişe, coacăze etc.)
	Căpșuni
Fructe care fac obiectul importului	
08030011	Banane proaspete
08030090	Banane uscate
08042010	Smochine proaspete
08043000	Ananas
08045000	Guava, mango
0805	Citrice (lămâi, portocale, mandarine, satsume, clementine, greșfrut)
08061021, 29, 30, 40.50.61.60	Struguri de masă
0807	Pepeni verzi și pepeni galbeni

Anexa nr. 5

Certificat de conformitate cu standardele de calitate pentru fructe proaspete

1. Operator (producător, asociația de producători, stația de ambalare)		Certificat de conformitate cu standardul nr. care se aplică pentru produsul	
		Nr.	
2. Identitatea celui care face ambalarea în ambalaje (dacă este altul decât comerciantul)		3. Emitent	
		4. Locul ambalării	
5. Mijlocul de transport		6. Destinația	
7. Ambalaje Număr și tip	8. Tipul produsului (soiul)	9. Calitatea	10. Greutatea totală în kg/netă
11. Perioada de valabilitate zile		Locul și data emiterii	
		Semnătura emitentului	
12. Comentarii			

Anexa nr. 6

Certificat de destinație industrială pentru fructe destinate industrializării

1. Operator		Certificat de destinație industrială (Fructe proaspete ce fac obiectul industrializării conform Legii nr. 348/2003)	
2. Mijlocul de transport		3. Inspekția care emite certificatul	
4. Destinația industrială a produsului/Numele și adresa fabricii de prelucrare industrială		5. Organul de inspekție al zonei unde are loc prelucrarea industrială	
6. Numărul ambalajelor sau mențiunea „en gros”		7. Felul produsului/ Originea	8. Greutatea totală în kg, bruto/neto
9. Biroul vamal vizat: intrare/ieșire Controlor (numele scris cu litere de tipar)		Locul și data emiterii Semnătura	Ștampila
10. Comentarii			
11. Procesatorul certifică faptul că produsul menționat mai sus a făcut obiectul prelucrării industriale.			
Locul și data		Semnătura	Ștampila
12. Prezentul certificat trebuie să fie returnat în urma certificării procesatorului (căsuța 11), după prelucrarea mărfurilor identificate la căsuțele 6, 7 și 8, organismului de control (inspekție) menționat în căsuța 5.			

24. Ordinul nr. 523/808/351/2003 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, fabricarea și etichetarea gemurilor, jeleurilor și marmeladelor de fructe, precum și piureului de castane îndulcit, destinate consumului uman

publicat în
M. Of. nr. 776 din 5 noiembrie 2003

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de implementare și reglementare din Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, fabricarea și etichetarea gemurilor, jeleurilor și marmeladelor de fructe, precum și piureului de castane îndulcit, destinate consumului uman, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei nr. 121/382/2001 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, fabricarea și etichetarea gemurilor din fructe, jeleurilor, marmeladei și piureului de castane îndulcit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 27 septembrie 2001.

Art. 4. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norme cu privire la natura, conținutul, fabricarea și etichetarea gemurilor, jeleurilor și marmeladelor de fructe, precum și piureului de castane îndulcit, destinate consumului uman

Art. 1. (1) Prezentele norme se aplică produselor definite în anexa nr. 1.

(2) Prezentele norme nu se aplică în cazul produselor destinate fabricării produselor de panificație, patiserie sau a biscuiților.

Art. 2. Normele generale privind etichetarea alimentelor se aplică în cazul produselor definite în anexa nr. 1, în următoarele condiții:

1. a) Denumirile din anexa nr. 1 se aplică doar produselor cuprinse în această anexă și sunt utilizate, în cazul comercializării, pentru a le desemna.

b) Denumirile din anexa nr. 1 pot fi totuși folosite, ca o alternativă și conform tradiției, pentru a desemna alte produse care nu pot fi confundate cu cele definite în anexa nr. 1.

2. a) Denumirea produsului este însoțită de mențiunea privind fructul sau fructele utilizate, în ordinea descrescătoare a ponderii materiilor prime utilizate în fabricație.

b) În cazul produselor fabricate din trei sau mai multe fructe, indicarea fructelor utilizate poate fi înlocuită prin cuvintele „amestec de fructe”, printr-o mențiune similară sau prin cea a numărului de fructe utilizate.

3. Etichetarea cuprinde indicarea conținutului de fructe, incluzând cuvintele „preparat cu ... grame de fructe pentru 100 grame” de produs finit. În cazul utilizării extractelor apoase, calculul se face după scăderea masei apei utilizate la prepararea extractelor.

4. a) Etichetarea cuprinde indicarea conținutului total de zaharuri, incluzând cuvintele „conținutul total de zaharuri ... grame pentru 100 grame”, cifra indicată reprezentând valoarea determinată cu ajutorul refractometrului la 20°C pentru 100 grame produs finit, supus unei toleranțe de ± 3 grade refractometrice.

b) Conținutul de zaharuri nu se indică în cazul în care zaharurile (glucidele) sunt prezentate prin etichetarea nutrițională, conform legislației în vigoare.

5. Elementele descrise la pct. 3 și la pct. 4 lit. a) apar în același câmp vizual cu denumirea produsului și în caractere clare, vizibile.

6. În cazul în care conținutul rezidual de dioxid de sulf este mai mare de 10 mg/kg, se indică prezența acestuia pe etichetă, în lista ingredientelor.

Art. 3. La fabricarea produselor definite în anexa nr. 1 pot fi utilizate doar ingredientele enumerate în anexa nr. 2 și materiile prime care sunt conforme cu prevederile din anexa nr. 3.

Art. 4. Se autorizează comercializarea produselor definite în anexa nr. 1, dacă sunt conforme definițiilor și condițiilor stabilite în prezentele norme, începând cu data intrării în vigoare a ordinului de aprobare a acestora.

Art. 5. Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezentele norme.

Anexa nr. 1

Denumirea produselor, caracteristici și definiții

1. Definiții

a) *Gemul* este un amestec cu consistență de gel, obținut din zaharuri, pulpa și/sau piureul uneia sau mai multor specii de fructe și apă.

Gemul de citrice poate fi obținut din fructul întreg, tăiat în fâșii și/sau felii.

Cantitatea de pulpă și/sau de piure utilizată pentru fabricarea a 1.000 grame de produs finit trebuie să fie de minimum:

– 350 grame în general;

– 250 grame în cazul coacăzilor roșii, al scorușelor, al fructelor de crușin/pațachină, al coacăzilor negre, al măceșelor și al gutuilor;

– 150 grame în cazul ghimbirului;

– 160 grame în cazul merelor anacard;

– 60 grame în cazul fructelor pasiunii.

b) *Gemul extra* este un amestec cu consistență de gel, obținut din zaharuri, pulpa neconcentrată a uneia sau mai multor specii de fructe și apă.

Gemul extra de măceșe și cel fără sămburi de zmeură, mure, coacăze negre, afine și coacăze roșii poate fi obținut, în întregime sau parțial, din piureul neconcentrat din fructele respective.

Gemul extra de citrice poate fi obținut din fructul întreg, tăiat în fâșii și/sau felii.

Fructele care nu se pot utiliza în amestec cu alte fructe la producerea gemului extra sunt următoarele: mere, pere, prune cu sămbure aderent, pepene galben, pepene verde, struguri, dovleac, castraveți și roșii.

Cantitatea de pulpă utilizată la fabricarea a 1.000 grame de produs finit trebuie să fie de minimum:

– 450 grame în general;

– 350 grame în cazul coacăzilor roșii, al scorușelor, al fructelor de crușin/pațachină, al coacăzilor negre, al măceșelor și al gutuilor;

– 250 grame în cazul ghimburului;

– 230 grame în cazul merelor anacard;

– 80 grame în cazul fructelor pasiunii.

c) *Jeleul* este un amestec cu consistență de gel, obținut din zaharuri și sucul și/sau extractele apoase din una sau mai multe specii de fructe.

Cantitatea de suc și/sau extracte apoase utilizată la fabricarea a 1.000 grame de produs finit nu trebuie să fie inferioară celei stabilite în cazul fabricării gemului. Aceste cantități se calculează după scăderea masei apei utilizate la prepararea extractelor apoase.

d) *Jeleul extra* este produsul gelificat obținut prin fierberea cu zaharuri a sucului de fructe și/sau a extractelor apoase de fructe, dintr-o singură specie sau mai multe specii de fructe.

Cantitatea de suc de fructe și/sau de extracte apoase utilizată la fabricarea a 1.000 grame de produs finit nu trebuie să fie inferioară celei stabilite pentru fabricarea gemului extra. Aceste cantități se calculează după scăderea masei apei utilizate la prepararea extractelor apoase.

Fructele care nu se pot utiliza în amestec cu alte fructe la producerea jeleului extra sunt următoarele: mere, pere, prune cu sămbure aderent, pepene galben, pepene verde, struguri, dovleac, castraveți și roșii.

e) *Marmelada* este un amestec cu consistență de gel, obținut din apă, zaharuri și unul sau mai multe dintre produsele următoare, obținute din citrice: pulpă, piure, suc, extracte apoase și coaja fructelor.

Cantitatea de citrice utilizată pentru fabricarea a 1.000 grame de produs finit trebuie să fie de minimum 200 grame, din care cel puțin 75 grame trebuie să provină din endocarp.

f) Denumirea *marmeladă jeleu* desemnează produsul care nu conține materii insolubile, cu excepția unor mici cantități de coajă mărunțită.

g) *Piureul de castane îndulcit* este un amestec cu consistență de gel, obținut din apă, zahăr și cel puțin 380 grame de piure de castane (*Castanea sativa*) la 1.000 grame de produs finit.

2. a) Produsele definite la pct. 1 trebuie să prezinte un conținut de substanță uscată solubilă egal cu 60% sau mai mult, determinată cu ajutorul refractometrului, cu excepția acelor produse în care zaharurile au fost total sau parțial înlocuite cu îndulcitori.

b) În anumite cazuri se pot folosi denumirile produselor de la pct. 1 și în situații în care conținutul de substanță uscată solubilă este sub 60%.

c) În cazul amestecurilor de fructe, conținutul minim stabilit la pct. 1 pentru diferitele specii de fructe trebuie să fie redus proporțional cu procentele de utilizare.

Anexa nr. 2

Ingrediente

La fabricarea produselor definite în anexa nr. 1 la norme se pot utiliza următoarele ingrediente:

- miere, conform definiției din actele normative în vigoare, în toate produsele, ca înlocuitor total sau parțial al zaharurilor;
- suc de fructe, numai în gem;
- suc de citrice, în produsele obținute din alte specii de fructe, numai în gem, gem extra, jeleu și jeleu extra;
- suc de fructe roșii, numai în gem și în gem extra obținut din măceșe, căpșuni, zmeură, agrișe, coacăze roșii, prune și rubarbă;
- suc de sfeclă roșie, numai în gem și jeleu obținut din căpșuni, zmeură, agrișe, coacăze roșii și prune;
- uleiuri esențiale de citrice, numai în marmeladă și marmelada jeleu;
- uleiuri și grăsimi comestibile ca agenți antispumare, în toate produsele;
- pectină lichidă, în toate produsele;
- coajă de citrice, în gem, gem extra, jeleu și jeleu extra;
- frunze de *Pelargonium odoratissimum*, în gem, gem extra, jeleu și jeleu extra, în cazul în care sunt obținute din gutui;
- băuturi spirtoase, vin și vin licoros, nuci, plante aromatice, condimente, vanilie și extracte de vanilie, în toate produsele;
- vanilină, în toate produsele.

Anexa nr. 3

Materii prime

1. Definiții

În cadrul prezentelor norme se aplică următoarele definiții:

a) *Fruct*:

– fructul proaspăt, sănătos, fără deteriorări, conținând toate elementele constitutive esențiale și suficient de copt pentru a putea fi utilizat după aplicarea procedeele de spălare, îndepărtare a petelor, a vârfului și a cozii;

– în cadrul prezentelor norme, roșiile, părțile comestibile ale tulpinilor de rubarbă, morcovii, cartofii dulci, castraveții, dovleci, pepenii galbeni și pepenii verzi se consideră ca fiind fructe;

– termenul *ghimbir* definește rădăcina comestibilă a plantei de ghimbir în stare proaspătă sau conservată. Ghimbirul poate fi uscat sau conservat în sirop.

b) *Pulpă* (de fructe): partea comestibilă a fructului întreg, dacă este cazul fără coajă, semințe, sâmburi și alte astfel de elemente, care poate fi tăiată sau zdrobită, dar care nu a fost transformată în piure.

c) *Piure* (de fructe): partea comestibilă a fructului întreg, dacă este cazul fără coajă, semințe, sâmburi și alte astfel de elemente, care a fost transformată în piure prin pasare sau prin alt procedeu similar.

d) *Extract apos* (din fructe)

Extractele apoase din fructele care sunt supuse pierderilor în timpul procesului normal de fabricație conțin toate componentele solubile în apă ale fructului utilizat.

e) *Zaharuri*

Se autorizează următoarele zaharuri:

1. zaharurile definite conform actelor normative în vigoare;
2. sirop de fructoză;

3. zaharuri extrase din fruct;

4. zahăr nerafinat.

2. Tratamentul materiilor prime

a) Produsele definite la pct. 1 lit. a), b), c) și d) pot fi supuse următoarelor tratamente:

– încălzire, refrigerare sau congelare;

– liofilizare;

– concentrare, în măsura în care tehnic este posibil;

– cu excepția materiilor prime utilizate la fabricarea produselor „extra”, se admite utilizarea dioxidului de sulf (E220) sau a sărurilor acestuia (E221, E222, E223, E224, E226 și E227) ca auxiliari tehnologici, cu condiția să nu se depășească, în produsele definite la pct. 1 din anexa nr. 1 la norme, conținutul maxim de dioxid de sulf stabilit prin actele normative în vigoare.

b) Caisele și prunele utilizate la fabricarea gemului pot fi tratate prin alte procedee de deshidratare decât cele de liofilizare.

c) Coaja de citrice se poate conserva în saramură.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

25. Ordinul nr. 359/671/137/2002 **pentru aprobarea Normelor cu privire la natura,** **conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea,** **marcarea și păstrarea sucurilor de legume**

publicat în
M. Of. nr. 1 din 6 ianuarie 2003

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 416/628/406/2005** privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 359/671/137/2002 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea sucurilor de legume (M. Of. nr. 704 din 4 august 2005);
- **Ordinul nr. 832/1215/347/146/2007** privind modificarea anexei nr. 2 la Normele cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea sucurilor de legume, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 359/671/137/2002 (M. Of. nr. 524 din 2 august 2007).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 150.218 din 8 iulie 2002, întocmit de Direcția de industrie alimentară, standarde, mărci și licențe,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea sucurilor de legume, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, prin oficiile județene pentru protecția consumatorilor și al municipiului București, vor controla modul de respectare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norme cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea sucurilor de legume**Capitolul I. Dispoziții generale**

Art. 1. Prezentele norme se referă la condițiile privind natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea sucurilor de legume destinate comercializării pentru consum uman.

Art. 2. Produsele menționate la art. 1 se comercializează numai dacă respectă definițiile și regulile stabilite în prezentele norme. Aceleași condiții se aplică și în cazul produselor oferite cu titlu gratuit de către agenții economici, asociații sau fundații.

Capitolul II. Definiții, conținut, calitate

Art. 3. (1) În sensul prezentelor norme, *sucurile de legume*, în care este inclus și sucul de tomate, sunt produse obținute din legume proaspete, sănătoase și coapte, nefermentate, prin zdrobire și strecurare; acestea pot fi pasteurizate sau sterilizate și ambalate în recipiente închise ermetic.

(2) Sucurile de legume pot fi simple sau cu adaos de: sare, zahăr, miere, suc de fructe, condimente, plante aromatice și extracte naturale cu rol de aromatizare.

(3) Sucurile de legume pot fi fabricate dintr-o singură specie de legume sau din amestecuri de legume.

(4)^[1] *Sucul de tomate* este produsul obținut direct prin zdrobirea și strecurarea tomatelor proaspete, sănătoase, întregi, ajunse la maturitate industrială, de culoare roșie intensă, fără semne de fermentare sau mucegai, neatacate de boli, ori obținute prin reconstituire cu apă fie din suc concentrat de tomate care prezintă conținutul de substanță uscată solubilă naturală din roșii cuprins între 8-18% (exclusiv), urmărindu-se menținerea compoziției și calității sucului, fie din concentrat de tomate care prezintă conținutul de substanță uscată solubilă naturală din roșii cuprins între 18-24% (exclusiv).

(5) Aditivii alimentari utilizați la fabricarea sucurilor de legume sunt numai cei permisi de legislația în vigoare.

Art. 4. Ingredientele, respectiv materiile prime și auxiliare utilizate la fabricarea sucurilor de legume, trebuie să corespundă următoarelor definiții și descrieri:

1. Legumele sunt produse proaspete, sănătoase și coapte, nefermentate, întregi, fără lovituri mecanice, neatacate de boli, curate, de culoare, mărime și formă specifice soiului, recoltate la stadiul de maturitate industrială, cu un conținut ridicat în substanțe nutritive.

2. Apa utilizată în scopuri tehnologice – spălare, pasteurizare, sterilizare – trebuie să corespundă normelor sanitare și condițiilor tehnice de calitate impuse de normativele în vigoare referitoare la apa potabilă.

3. Sarea folosită trebuie să fie de uz alimentar și să cuprindă condițiile de calitate impuse de reglementările în vigoare.

4. Zahărul și mierea utilizate trebuie să corespundă normativelor tehnice de calitate în vigoare pe produs.

5. Condimentele, plantele aromatice și extractele naturale cu rol de aromatizare utilizate trebuie să corespundă normativelor tehnice de calitate în vigoare pe produs.

^[1] Alin. (4) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Ordinul nr. 416/2005.

6. Sucul de fructe folosit trebuie să corespundă normativelor tehnice de calitate în vigoare pe produs.

7. Aditivii alimentari folosiți vor corespunde cerințelor de puritate cerute de reglementările în vigoare.

8.^[1] Sucul concentrat de tomate este produsul obținut din suc de tomate prin îndepărtarea fizică a unei cantități din conținutul de apă, având substanța uscată solubilă mai mică de 18% grade refractometrice, la 20°C.

9.^[2] Concentratul de tomate este produsul obținut prin concentrarea lichidului obținut prin zdrobirea și strecurarea tomatelor proaspete, sănătoase, întregi, ajunse la maturitate industrială, de culoare roșie intensă, fără semne de fermentare sau mucegai, neatacate de boli; concentrația sa în substanță uscată solubilă naturală din tomate este cuprinsă între 18-24% (exclusiv).

Art. 5. (1) La fabricarea sucurilor de legume nu este permisă adăugarea coloranților și a substanțelor conservante.

(2) Nu este permisă fabricarea sucului de tomate prin diluarea pastei de tomate.

(3) La fabricarea sucurilor de legume nu sunt admise următoarele operații:

a) diluarea sucurilor de legume;

b)^[3] abrogată.

c) adaosul de alcool, în orice proporție, sucului de legume.

Art. 6. Este admisă adăugarea de sare și/sau zahăr la sucii de tomate numai cu acordul beneficiarului.

Art. 7. Proprietățile organoleptice și caracteristicile fizico-chimice pe care trebuie să le îndeplinească sucurile de legume sunt redată în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentele norme.

Art. 8. Proprietățile microbiologice, conținutul de metale grele și pesticide din sucurile de legume trebuie să se încadreze în limitele stabilite de normele sanitare în vigoare.

Art. 9. Metodele de analiză utilizate pentru verificarea caracteristicilor prevăzute la art. 8 trebuie să corespundă prevederilor următoarelor standarde:

1. proprietăți microbiologice conform STAS 8924-86 – Conserve alimentare în recipiente închise ermetic. Analiza microbiologică;

2. conținutul de pesticide conform:

a) STAS 12497-86 – Produse de legume și fructe; determinarea reziduurilor de pesticide organoclorurate;

b) STAS 12905-90 – Produse de legume și fructe; determinarea reziduurilor de pesticide organofosforice;

3. conținutul de metale grele, conform:

a) STAS 5954/1-86 – Produse de legume și fructe; mineralizarea probelor în vederea determinării metalelor;

b) STAS 7118-79 – Determinarea arsenului;

c) STAS 5955-86 – Determinarea plumbului;

d) STAS 7852-80 – Determinarea cadmiului;

e) STAS 5954/2-77 – Determinarea cuprului;

f) STAS 7119-91 – Determinarea staniului.

Art. 10. Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă la sucii de tomate cu sare sau cu sare și zahăr se face conform calculului prezentat în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentele norme.

[1] Pct. 8 al art. 4 a fost introdus prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 416/2005.

[2] Pct. 9 al art. 4 a fost introdus prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 416/2005.

[3] Lit. b) de la alin. (3) al art. 5 a fost abrogată prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 416/2005.

Capitolul III. Ambalare, marcare, depozitare, transport

Art. 11. (1) Sucurile de legume se ambalează în recipiente de diferite capacități, cu posibilități de închidere ermetică, confecționate din materiale pentru produse alimentare, avizate de Ministerul Sănătății și Familiei.

(2) Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produselor, să fie curate, uscate și în stare bună. Ambalajele folosite sunt: lăzi din lemn, carton, folie termocontractibilă sau alte ambalaje stabilite prin contract.

Art. 12. (1) Marcarea și etichetarea sucurilor de legume trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării produsului.

(2) Elementele suplimentare de etichetare a sucurilor de legume sunt următoarele:

a) denumirea „suc” trebuie să fie urmată de indicarea speciei de legume din care provine; în cazul amestecului de sucuri provenite de la legume de specii diferite, denumirea sub care se vinde produsul se înscrie cu caractere identice și va conține enumerarea legumelor acestora în ordinea descrescătoare a ponderii în amestec;

b) în cazul amestecurilor de sucuri de legume denumirea sub care se vinde produsul poate fi înlocuită de expresia „cocteil de suc de legume”, care va fi urmată de enumerarea legumelor în ordinea descrescătoare a ponderii acestora în amestec;

c) în ceea ce privește denumirea „suc de roșii cocteil”, aceasta nu poate fi utilizată decât pentru produsul suc de roșii la care s-au adăugat condimente și extracte aromatizante;

d)^[1] în cazul în care sucurile provin din concentrate, expresia „obținut din concentrat de”, urmată de numele legumelor/fructelor, se va înscrie sub denumirea sub care se vinde produsul; caracterele literelor vor fi de același tip și aceeași mărime cu cele utilizate pentru înscrierea denumirii sub care se vinde produsul;

– se interzice înscrierea termenului „natural”;

– eticheta trebuie să conțină lista completă a ingredientelor, înscrise în ordinea descrescătoare a ponderii acestora; se exceptează de la înscriere apa utilizată la reconstituirea sucului din concentrat.

e) în cazul în care sucul de legume sau amestecul de sucuri de legume conține ingredientele menționate la art. 3 alin. (2), denumirea sub care se vinde produsul se completează cu numele ingredientului utilizat.

Art. 13. Adaosul de sare și/sau zahăr, după caz, va fi înscris vizibil, în același câmp vizual cu denumirea produsului.

Art. 14. Depozitarea sucurilor de legume se face în încăperi curate, uscate, ferite de razele solare sau de îngheț, la o temperatură de 4-20°C și o umiditate relativă a aerului de maximum 75%.

Art. 15. Transportul trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor și menținerea calității produselor, precum și protecția contra razelor solare sau înghețului.

Art. 16. Fiecare transport trebuie să fie însoțit de documente care să ateste proveniența produselor.

^[1] Lit. d) de la alin. (2) al art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 416/2005.

Capitolul IV. Dispoziții finale

Art. 17. Data durabilității minimale este stabilită de producător.

Anexa nr. 1

Proprietăți organoleptice ale sucurilor de legume

Caracteristici	Condiții de admisibilitate
Aspectul recipientului:	
– exterior	– curat, ermetic închis, cu capacul nebombat, neruginit, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în plan pe recipient; la cutia metalică se admit ușoare deformări la corp, dar nu la falt;
– interior	– curat; capacul și cutia metalică fără pete de rugină sau exfolieri ale peliculei protectoare
Aspectul conținutului	– lichid omogen cu particule fine de pulpă în suspensie, cu o ușoară tendință de separare prin sedimentare; nu este admisă prezența semințelor, fragmentelor de semințe, fragmentelor de coji, a părților verzi, a particulelor negre
Consistența	– fluidă, normală, de lichid în amestec cu pulpă
Culoarea	– specifică componentelor utilizate; la sucul de tomate culoarea este roșie sau roșie-portocalie, caracteristica solului de tomate
Gustul și mirosul	– plăcut, bine exprimat, caracteristic componentelor; nu sunt admise gustul și mirosul străine, de fermentare, mușegai etc.
Corpuri străine	– nu se admit

Examenul organoleptic se efectuează în conformitate cu prevederile SR 1754-94.

Anexa nr. 2^[1]

Caracteristici fizico-chimice ale sucurilor de legume

Caracteristici	Condiții de admisibilitate	Metoda analizei
Substanță uscată solubilă (exclusiv adaosul de sare sau de zahăr), % grade refractometrice, la 20°C, minim	6,0	STAS 5956/71
– pentru suc cu adaos de suc de fructe, % minim	8,0	
– pentru suc de tomate, % minim	5,0	
Aciditate totală, exprimată în acid malic, raportată la substanța uscată solubilă, % maxim	10,0	STAS 5952/79
Aciditate volatilă, exprimată în acid acetic, raportată la substanța uscată solubilă, % maxim	0,6	STAS 5952/79
Clorură de sodiu, % maxim	1,0	STAS 5953/85
Impurități minerale insolubile, raportate la substanța uscată solubilă, % maxim	0,015	STAS 5959/70

[1] Anexa nr. 2 a fost completată prin art. I din Ordinul nr. 832/2007.

A. Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă la sucul de tomate cu adaos de sare:

Substanța uscată solubilă = $S_1 - 1,2 (C-1)$,

în care:

S_1 – conținutul de substanță uscată solubilă, în procente, corespunzător gradelor citite la refractometru, cu corecția de temperatură pentru 20°C;

C – conținutul total de clorură de sodiu, în procente, determinat conform STAS 5953/85;

1 – conținutul mediu de clorură de sodiu din tomate, în procente;

1,2 – grade refractometrice corespunzătoare unui procent de clorură de sodiu.

B. Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă la sucul de tomate cu adaos de sare și zahăr:

Substanța uscată solubilă = $S_1 - 1,2 (C - 1) - (Z - 2)$,

în care:

S_1 , C, 1 și 1,2 au aceeași semnificație ca la lit. A;

Z – conținutul total de zahăr, în procente;

2 – conținutul mediu de zahăr din tomate, în procente.

Conținutul total de zahăr se determină conform SR 3063-94.

C. Raportarea la substanța uscată solubilă a rezultatelor determinărilor pentru aciditatea totală volatilă și impuritățile minerale se face după următoarea formulă:

$$R = R_1 \frac{100}{S}$$

în care:

R – rezultatul determinărilor raportat la substanța uscată solubilă, în procente;

R_1 – rezultatul determinării raportat la produsul ca atare, în procente;

S – conținutul de substanță uscată solubilă (exclusiv adaosul de sare și/sau zahăr), în procente.

26. Ordinul nr. 362/670/107/2002

pentru aprobarea Normelor cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate

publicat în
M. Of. nr. 774 din 24 octombrie 2002

Văzând Referatul de aprobare nr. 150.227 din 8 iulie 2002, întocmit de Direcția de industrie alimentară; standarde, mărci și licențe,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor controla modul de respectare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norme cu privire la conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme se referă la condițiile privind conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea bulionului și a pastei de tomate destinate comercializării pentru consum uman.

Art. 2. Produsele menționate la art. 1 se comercializează numai dacă respectă definițiile și regulile stabilite în prezentele norme.

Capitolul II. Definiții, conținut, calitate

Art. 3. În sensul prezentelor norme, *bulionul și pasta de tomate* sunt produse obținute prin zdrobirea și strecurarea tomatelor, la care se poate adăuga sare sau zahăr, urmate de concentrarea prin fierbere a sucului obținut, până la consistența de bulion sau pastă, ambalate în recipiente ermetice sau neermetice.

Art. 4. Produsele definite la art. 3 se clasifică, după conținutul de substanță uscată solubilă, după cum urmează:

1. bulion de tomate tip 18, cu minimum 18% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

2. pastă de tomate:

a) tip 24, cu minimum 24% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

b) tip 28, cu minimum 28% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

c) tip 36, cu minimum 36% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare);

d) tip 40, cu minimum 40% substanță uscată solubilă la 20°C (exclusiv adaosul de sare).

Art. 5. Materiile prime și auxiliare utilizate la fabricarea bulionului și a pastei de tomate trebuie să corespundă următoarelor definiții și descrieri:

1. tomatele sunt legume proaspete, sănătoase, întregi, ajunse la maturitate industrială, de culoare roșie intensă, fără semne de fermentare sau mucegai, neatacate de boli criptogamice;

2. apa utilizată în scopuri tehnologice (spălare, sterilizare) trebuie să corespundă normelor sanitare și condițiilor tehnice de calitate impuse de normativele în vigoare referitoare la apa potabilă;

3. sarea folosită trebuie să fie de uz alimentar și să corespundă condițiilor de calitate impuse de reglementările în vigoare;

4. zahărul utilizat în scopul corectării substanței uscate solubile trebuie să corespundă normativelor tehnice de calitate în vigoare pe produs.

Art. 6. La fabricarea bulionului și a pastei de tomate nu este permisă adăugarea coloranților, substanțelor conservante și a substanțelor de îngroșare (amidon, gume etc.).

Art. 7. La pasta de tomate dozată și ambalată la tuburi este permis adaosul de benzoat de sodiu în limitele prevăzute și stabilite de normativele sanitare în vigoare.

Art. 8. (1) Este admisă adăugarea de sare și/sau de zahăr la pasta de tomate la solicitarea scrisă a beneficiarului.

(2) Cantitatea maximă de sare admisă a se adăuga la pasta de tomate ambalată la butoaie este de 10 %.

Art. 9. Proprietățile organoleptice și caracteristicile fizico-chimice pe care trebuie să le îndeplinească bulionul și pasta de tomate sunt redate în anexele nr. 1 și, respectiv, nr. 2, care fac parte integrantă din prezentele norme.

Art. 10. (1) Proprietățile microbiologice, conținutul de metale grele și pesticide din bulionul și pasta de tomate trebuie să se încadreze în limitele stabilite de reglementările sanitare în vigoare.

(2) Verificarea parametrilor prevăzuți la alin. (1) și la art. 9 se efectuează periodic și se garantează de producător la fiecare livrare.

Art. 11. Metodele de analiză utilizate pentru verificarea caracteristicilor prevăzute la art. 10 alin. (1) trebuie să corespundă prevederilor următoarelor standarde:

1. proprietăți microbiologice conform SR 8924-95 Conserve alimentare în recipiente închise ermetic. Analiza microbiologică și STAS 8731-85 Produse de legume și fructe. Determinarea conținutului în filamente de mucegai;

2. conținutul de pesticide, conform:

a) STAS 12497-86 Produse de legume și fructe; determinarea reziduurilor de pesticide organoclorurate;

b) STAS 12905-90 Produse de legume și fructe; determinarea reziduurilor de pesticide organofosforice;

3. conținutul de metale grele, conform:

a) STAS 5954/1-86 Produse de legume și fructe; mineralizarea probelor în vederea determinării metalelor;

b) STAS 7118-79 Determinarea arsenului;

c) STAS 5955-86 Determinarea plumbului;

d) STAS 7852-80 Determinarea cadmiului;

e) STAS 5954/2-77 Determinarea cuprului;

f) STAS 7119-91 Determinarea staniului.

Art. 12. Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă la pasta de tomate cu adaos de sare se face conform calculului prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentele norme.

Capitolul III. Ambalare, marcare, depozitare, transport

Art. 13. Bulionul și pasta de tomate se ambalează în recipiente de diferite capacități, cu posibilități de închidere ermetică sau neermetică, confecționate din materiale pentru produse alimentare, avizate de Ministerul Sănătății și Familiei.

Art. 14. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produselor, să fie curate, uscate, în stare bună; ambalajele folosite sunt: lăzi din lemn, carton, folie contractibilă sau alte ambalaje stabilite prin contract și care trebuie să corespundă prevederilor din normativele în vigoare pe produs.

Art. 15. (1) Marcarea și etichetarea bulionului și a pastei de tomate trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor și înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul achiziționării produsului.

(2) Mențiunile specifice produsului, care trebuie inscripționate obligatoriu, precum și restricționarea unor informații care pot induce în eroare consumatorul, sunt următoarele:

a) înscrierea cantității nete se face în conformitate cu instrucțiunile de metrologie legală în vigoare;

b) menționarea substanței uscate solubile, exprimată în grade refractometrice la 20°C;

c) este interzisă înscrierea pe etichetă a mențiunii „natural”.

Art. 16. Adaosul de sare și/sau de zahăr, după caz, va fi înscris sub formă procentuală, în mod vizibil, în același câmp vizual cu denumirea sub care se vinde produsul.

Art. 17. Marcarea butoaielor din lemn se face prin șablonare pe capac cu vopsea rezistentă la apă sau prin etichetare. Etichetele vor fi confecționate din tablă, placaj sau alt material, se vor aplica pe unul dintre capace și vor cuprinde toate elementele de identificare prevăzute în reglementările legale în vigoare privind etichetarea produselor alimentare.

Art. 18. (1) Depozitarea bulionului și a pastei de tomate se face în încăperi curate, uscate, ferite de razele solare sau de îngheț, la o temperatură de maximum 20°C și o umiditate relativă a aerului de maximum 75%.

(2) Butoaiele cu pastă de tomate cu conținut mic de sare de 2-4% se păstrează în depozite frigorifice, iar butoaiele cu pastă de tomate cu adaos de 8-10% sare se pot depozita în încăperi ferite de razele solare, de ploaie și de îngheț, la temperatura de circa 15°C.

Art. 19. Transportul trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor și menținerea calității produselor, precum și protecția contra razelor solare sau înghețului.

Art. 20. Fiecare transport trebuie să fie însoțit de documentul de certificare a calității produsului, întocmit de producător, conform reglementărilor legale în vigoare.

Capitolul IV. Dispoziții finale

Art. 21. Data durabilității minimale, respectiv data până la care produsele își păstrează caracteristicile specifice în condițiile de depozitare prevăzute în aceste norme, este stabilită și garantată de producător.

Anexa nr. 1

Caracteristici organoleptice ale bulionului și pastei de tomate

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate
Aspectul recipientului: – exterior – interior	– curat, ermetic închis, cu capacul nebombat, neruginit, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în plan pe recipient; la cutia metalică se admit ușoare deformări la corp, dar nu la falț; – butoaiele trebuie să fie curate, să nu prezinte scurgeri și miros străin. – curate; capacul și cutia metalică fără pete negre sau de rugină, exfolieri sau zgărieturi ale peliculei de lac; este admisă o ușoară marmorare datorită sulfurii de staniu.
Aspectul conținutului	– masă omogenă, densă la pasta de tomate, fin strecurată, fără corpuri străine: semințe, pielețe, frunze; fără semne de alterare, respectiv mucegai sau fermentare.
Culoare	– roșie intensă până la roșie cărămizie, uniformă în toată masa produsului.
Gust și miros	– specifice concentratelor de tomate; fără gust și miros străin: de afumat, ars, fermentare, mucegai; nu este admis gustul amar sau acru; la pasta de tomate cu sare, este admis gustul sărat, funcție de cantitatea de sare adăugată.

Examenul organoleptic se efectuează în conformitate cu prevederile SR 1754-94.

Anexa nr. 2

Caracteristicile fizico-chimice ale bulionului și pastei de tomate

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate					Metode de analiza
	bulion	pasta tomate				
		tip 18	tip 24	tip 28	tip 36	
Substanță uscată solubilă (exclusiv adaosul de sare), % grade refractometrice, la 20°C, min.	18	24	28	36	40	STAS 5856/71

Aciditate totală, exprimată în acid citric și raportată la substanța uscată solubilă, % max.	10	STAS 5952/79
Aciditate volatilă, exprimată în acid acetic și raportată la substanța uscată solubilă, % max.	0,50	STAS 5952/71
Impurități minerale insolubile, raportate la substanța uscată solubilă, % max.	0,050	STAS 5959/70
Indice de culoare, exprimat în grade GARDNER, min.	1,7	

Anexa nr. 3**Determinarea conținutului de substanță uscată solubilă
la pasta de tomate cu adaos de sare**

Substanța uscată solubilă = $S_1 - 1,2(C - 1)$, în care:

S_1 = gradul refractometric, citit la refractometru, cu corecția de temperatură la 20°C;

C = conținutul total de clorură de sodiu, în procente;

1 = conținutul mediu de clorură de sodiu din concentratul de tomate fără adaos de sare;

1,2 = numărul de grade refractometrice corespunzătoare unui procent de clorură de sodiu.

InfoConsums
protectia-consumatorilor.ro

27. Ordinul nr. 378/865/228/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul măslinelor de masă

publicat în
M. Of. nr. 945 din 15 octombrie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 348/948/208/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul măslinelor de masă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 378/865/228/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul măslinelor de masă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul măslinelor de masă

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare pe care trebuie să le îndeplinească măslinile de masă care sunt comercializate pentru consumul direct sau care suferă o transformare, inclusiv reambalare, pe

teritoriul României, pentru a putea garanta că acestea nu prezintă nici un risc pentru consumul uman și sunt prezentate corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică măslinelor de masă care sunt supuse unor transformări în gospodăriile individuale pentru consumul propriu și nici acelor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 5, 7, 8, 9 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. „Măslina de masă” este denumirea de produs finit, fabricat în scopul vânzării, dată în mod curent fructelor soiurilor cultivate ale *Olea europaea sativa Hoffg, Link*, care au fost tratate sau prelucrate prin procedee adecvate de conservare în vederea prelungirii perioadei de valabilitate a lor pentru consumul uman.

Art. 5. Denumirea fiecărui produs trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- a) denumirea materiei prime „măslina” sau „măslina de masă”;
- b) tipul de produs, conform specificațiilor din anexa nr. 1;
- c) denumirea tratamentului sau prelucrării la care au fost supuse pentru asigurarea conservabilității, conform specificațiilor din anexa nr. 2;
- d) denumirea formei sub care se prezintă măslina: „întregi”, „fără sămburi”, „felii” etc., conform specificațiilor din anexa nr. 3, exceptând situațiile în care măslina este ambalată în recipiente transparente;
- e) denumirea ingredientului vegetal care conferă produsului o caracteristică specială, conform specificațiilor din anexa nr. 4, spre exemplu: „cu adaos de ...” sau „cu ...”;
- f) dimensiunea măslinilor întregi sau divizate conform specificațiilor din anexa nr. 3;
- g) denumirea soiului.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Măslina de masă oferită pentru consum, definite și descrise prin prezenta normă, trebuie să fie sănătoase, salubre, corespunzătoare pentru consum uman, preparate din materii prime și auxiliare sănătoase, prelucrate și ambalate în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită, definită și descrisă în anexa nr. 1, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume și fructe proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Saramura în care sunt conservate măslina trebuie să îndeplinească cerințele din anexa nr. 4 și cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 9. Ingredientele utilizate, definite și descrise în anexa nr. 4, trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxime admise.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 348/2006.

Art. 10. Spațiile în care sunt prelucrate sau ambalate măslinile, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Măslinile de masă trebuie să îndeplinească cerințele de calitate corespunzătoare proprietăților organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 5, respectiv anexa nr. 6. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme nu trebuie să depășească limitele maxime admise prevăzute de reglementările în vigoare. La măslinile conservate prin sterilizare termică durata și temperatura procesului trebuie să fie menținute la valori suficient de mari pentru a distruge sporii de *Clostridium botulinum*.

Art. 13. Se interzic fabricarea și comercializarea măslinelor de masă care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxime admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu măslinile pot fi confecționate din lemn, metal, sticlă, materiale plastice sau orice alt material care îndeplinește cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractilă sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării, și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

1. denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4;
2. cantitatea netă;
3. cantitatea netă fără lichid;
4. lista ingredientelor;
- 5.^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
6. data durabilității minimale, care se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de”, cu menționarea lunii și anului;
7. o mențiune care să permită identificarea lotului (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
8. numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului ori ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
9. țara de origine a produsului.

^[1] Pct. 5 al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 348/2006.

Art. 17. Pentru măslinile de masă care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul măslinelor de masă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor și menținerea calității produselor, precum și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de măslini de masă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1-6 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

Măslinile utilizate ca materie primă la fabricarea produsului „măslini de masă” trebuie să fie sănătoase, curate, cu grad de maturitate apropiat, calibrate, lipsite de defecte ce ar putea afecta comestibilitatea sau conservarea lor, lipsite de corpuri străine (ingredientele autorizate nu sunt considerate corpuri străine), fără semne de alterare, și trebuie să se încadreze în unul dintre următoarele tipuri:

a) *măslini verzi*: obținute din fructe recoltate în cursul ciclului de maturare, înainte de părguire, în momentul în care au ajuns la dimensiunea lor normală. Culoarea acestora poate varia de la verde la galben pai;

b) *măslini blonde*: obținute din fructe cu tentă roz, roz-vineție sau brună, recoltate în momentul părguirii și înaintea maturității complete;

c) *măslini negre*: obținute din fructe recoltate la maturitate completă sau cu puțin timp înainte de maturitatea completă. Culoarea acestora poate varia, în funcție de zona de producere și perioada de recoltare, de la negru roșiatic la castaniu închis, trecând prin negru violaceu, violet închis și negru măsliniu (aceste caracteristici se referă atât la pieliță, cât și la pulpa fructului).

Anexa nr. 2

Sortimente comercializate în mod curent

1. Măslini verzi

a) *Măslini verzi tratate, în saramură*: se obțin din fructe tratate cu o soluție alcalină (leșie) și apoi conservate în saramură, unde suferă un proces de fermentare lactică naturală totală sau parțială.

Dacă fermentarea nu este completă, pentru a se asigura un pH situat în limitele prevăzute de prezenta normă, conservarea va fi realizată prin:

- (i) sterilizare sau pasteurizare;
- (ii) adăugare de conservanți;

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 348/2006.

- (iii) refrigerare;
- (iv) tratament cu azot sau dioxid de carbon, fără saramură.

b) *Măsline verzi netratate, în saramură*: sunt obținute din fructe plasate direct în saramură și conservate prin fermentare naturală.

2. Măsline blonde

a) *Măsline blonde tratate, în saramură*: sunt obținute din fructe tratate cu o soluție alcalină, supuse procesului de fermentare naturală și conservate:

- (i) în saramură;
- (ii) prin tratament termic;
- (iii) în saramură și prin tratament termic.

b) *Măsline blonde netratate, în saramură*: sunt obținute din fructe plasate direct în saramură și conservate prin fermentare naturală.

3. **Măsline înnegrite prin oxidare, în saramură**: sunt obținute din măsline verzi sau blonde înnegrite prin oxidare, tratate cu o soluție alcalină, condiționate în saramură și conservate prin tratament termic (sterilizare).

4. Măsline negre

a) *Măsline negre în saramură*: sunt obținute din fructe ferme, netede, cu pielea lucioasă și, în funcție de modul de preparare, pot prezenta pe suprafața lor mici concavități.

a1) *Măsline negre tratate*: sunt obținute din fructe tratate cu o soluție alcalină, supuse procesului de fermentare naturală și conservate prin următoarele procedee:

- (i) în saramură;
- (ii) prin sterilizare sau pasteurizare;
- (iii) prin adăugare de conservanți.

a2) *Măsline negre netratate*: sunt obținute din fructe plasate direct în saramură; prezintă un gust de fruct mai pronunțat, comparativ cu măslinele negre tratate și în general au un gust ușor amarui. Aceste măsline fermentate natural sunt conservate prin următoarele procedee:

- (i) în saramură;
- (ii) prin sterilizare sau pasteurizare;
- (iii) prin adăugare de conservanți.

b) *Măsline negre zbârcite*: sunt obținute din fructe recoltate chiar înainte de maturitatea completă, imersate într-o soluție slab alcalină și conservate prin suprasărare în butoaie.

c) *Măsline negre netratate, zbârcite în mod natural*: sunt obținute din fructe recoltate după maturitatea completă, zbârcite (în mod natural) în copac și tratate direct cu saramură.

d) *Măsline negre în sare cristalizată*: aceste măsline prezintă un aspect zbârcit sau încrețit, dar cu pielea intactă.

d1) *Măsline negre tratate, în sare cristalizată*: sunt obținute din fructe ferme, practic coapte, care după un tratament slab alcalin sunt conservate în straturi alternative de măsline și clorură de sodiu cristalizată sau prin adăugarea în exces a clorurii de sodiu cristalizate.

d2) *Măsline negre netratate, în sare cristalizată*: sunt obținute din fructe recoltate la maturitate completă și conservate în straturi alternative de măsline și clorură de sodiu cristalizată sau prin adăugarea în exces a clorurii de sodiu cristalizate. Acest tip de măsline prezintă un gust ușor amarui și un gust de fructe mai pronunțat decât măslinele negre tratate, în sare cristalizată.

d3) *Măsline negre netratate, zbârcite în mod natural, în sare cristalizată*: sunt obținute din fructe recoltate după maturitatea completă, zbârcite (în mod natural) în copac și conservate în straturi alternative de măsline și clorură de sodiu cristalizată sau prin adăugarea în exces a clorurii de sodiu cristalizate.

d4) *Măsline negre netratate cu pielea, în sare cristalizată*: sunt obținute din fructe recoltate la maturitate completă, care după perforarea (înțeparea) pielii sunt conservate în straturi

alternative de măslină și clorură de sodiu cristalizată sau prin adăugarea în exces a clorurii de sodiu cristalizate.

e) *Măslină negre deshidratate*: sunt obținute din fructe coapte, care după opărire sunt parțial deshidratate prin adăugare de clorură de sodiu și încălzire foarte slabă.

5. Măslină sparte: sunt obținute din fructe întregi, proaspete sau în prealabil tratate cu saramură și supuse unei operații în care pulpa este spartă, sâmburele rămânând intact în interiorul fructelor. Aceste măslină pot fi tratate cu o soluție slab alcalină și sunt conservate în saramură, eventual aromatizată, cu sau fără adaos de oțet. Există 4 tipuri de măslină sparte:

- (i) măslină verzi sparte, netratate, în saramură;
- (ii) măslină verzi sparte, murate, netratate;
- (iii) măslină verzi sparte, tratate;
- (iv) măslină blonde sparte.

6. Măslină crestate: sunt obținute din măslină verzi, blonde sau negre crestate longitudinal, prin tăierea pieluței și a unei părți a pulpei, conservate în saramură cu adaos (facultativ) de oțet; se pot adăuga ulei de măslină și substanțe aromatizante. Există două tipuri de măslină crestate:

- (i) tratate, atunci când sunt crestate după ce au fost supuse unui tratament alcalin;
- (ii) netratate.

7. Specialități: sunt obținute prin diferite moduri de preparare a măslinilor. Aceste specialități păstrează denumirea de „măslină” atâta timp cât fructele utilizate se supun definițiilor generale din prezenta normă. Denumirile utilizate în acest caz trebuie să fie suficient de explicite, pentru a nu genera confuzii privind originea și natura produsului, și trebuie să respecte cerințele prezentei norme.

Anexa nr. 3

Forme de prezentare. Calibrare

1. Forme de prezentare:

- a) întregi: măslină în forma lor naturală, cu sâmburi, cu sau fără peduncul;
- b) fără sâmburi: măslină în forma lor naturală, cărora li s-au extras sâmburii;
- c) umplute: măslină fără sâmburi umplute cu unul sau mai multe ingrediente specifice [ardei roșu (*Pimenta officinalis*), ceapă, migdale, țelină, anșoa, măslină, coji de lămâie sau portocală, alune, capere (*Capparis spinosa*) sau paste preparate din acestea];
- d) jumătăți: măslină fără sâmburi sau măslină umplute, tăiate în două părți aproximativ egale;
- e) sferturi: măslină fără sâmburi, tăiate în 4 părți aproximativ egale pe direcția axei mari a fructului;
- f) secțiuni: măslină fără sâmburi, tăiate longitudinal în mai mult de 4 părți aproximativ egale;
- g) felii rotunde: măslină fără sâmburi sau măslină umplute, tăiate în felii paralele, de grosime aproape uniformă;
- h) tocate: măslină fără sâmburi, tăiate în bucăți mici de dimensiuni și forme neregulate, ce conțin în proporție de maximum 5% unități ce pot fi identificate (ca de exemplu, punctul de inserție al pedunculului și bucăți de felii rotunde);
- i) sparte: măslină sparte accidental în timpul îndepărtării sâmburilor sau introducerii umpluturii. Aceste măslină pot conține fragmente de umplutură;
- j) salată de măslină: măslină sparte sau amestec de măslină sparte și măslină fără sâmburi, cu adaos (facultativ) de capere și cu fragmente de umplutură (în acest amestec, măslinile sunt cele care predomină);

k) măslinile cu capere: măslinile întregi sau fără sămburi, în general de dimensiuni mici, cu capere și cu adaos (facultativ) de umplutură (în acest amestec, măslinile sunt cele care predomină);

l) alte moduri de prezentare: orice alt mod de prezentare este permis, cu condiția ca acesta să îndeplinească următoarele cerințe:

- (i) să fie suficient de distinct de modurile de prezentare enumerate în prezenta normă;
- (ii) să răspundă la toate specificațiile relevante din prezenta normă, inclusiv cele legate de toleranța defectelor admise, masa netă și orice altă specificație din această normă care este aplicabilă modului de prezentare asemănător cu cel sub care se prezintă produsul;
- (iii) să fie corect prezentat pe etichetă, pentru a nu induce în eroare consumatorul.

2. În funcție de modul de așezare în ambalaj, măslinile pot fi prezentate după cum urmează:

- a) ordonat: măslinile sunt așezate în recipiente rigide, transparente, în mod ordonat, fie simetric, fie urmând forme geometrice;
- b) neordonat: măslinile nu sunt așezate în mod ordonat în recipiente.

3. Calibrarea

a) Măslinile de masă sunt calibrate după numărul fructelor conținute într-un kilogram sau într-un hectogram.

În cazul în care unitatea de masă este kilogramul, scala calibrelor este următoarea:

60/70	121/140	201/230
71/80	141/160	231/260
81/90	161/180	261/290
91/100	181/200	291/320
101/110		321/350
111/120		351/380
		381/410

Pentru valori mai mari de 410, diferența dintre cele două numere întregi ce definesc calibrul va fi de 50 de măslinile.

Pentru măslinile umplute, în mod excepțional, începând cu calibrul 201/220 și până la calibrul 401/420, diferența dintre cele două numere întregi ce definesc calibrul va fi de 20 de măslinile.

b) Calibrarea este obligatorie pentru măslinile întregi (se includ aici și măslinile sparte și cele crestate), fără sămburi, umplute și jumătăți.

c) În cadrul fiecărui calibru se impune ca într-un eșantion de 100 de măslinile, după îndepărtarea măslinelor cu diametrul ecuatorial cel mai mare și, respectiv, cel mai mic, diferența dintre diametrele ecuatoriale ale măslinelor rămase să nu depășească 4 mm.

d) În cazul măslinelor fără sămburi, calibrul indicat se referă la măslinile întregi din care acestea provin. În cadrul operației de calibrare, numărul de măslinile fără sămburi conținute într-un kilogram trebuie să fie multiplicat cu un coeficient stabilit de fiecare țară producătoare. Numărul astfel obținut trebuie să fie cuprins în intervalul determinat de cele două cifre, ce exprimă calibrul măslinelor întregi (cu sămburi) din care au fost obținute măslinile fără sămburi (se admite o toleranță de o unitate).

e) În cadrul fiecărui calibru, la un eșantion de 100 de măslinile, după îndepărtarea măslinelor cu diametrul ecuatorial cel mai mare și, respectiv, cel mai mic, toleranța maximă admisă este:

- (i) 10%, în cazul în care diferența între cele două numere întregi ce definesc calibrul este de 10 fructe;
- (ii) 5%, în cazul în care diferența între cele două numere întregi ce definesc calibrul este de 20 de fructe;
- (iii) 2%, în cazul în care diferența între cele două numere întregi ce definesc calibrul este mai mare de 30 de fructe.

Ingrediente. Limite admise

Utilizarea următoarelor ingrediente este admisă în limitele specificate:

1. Apă, clorură de sodiu, oțet, ulei de măsline, zaharuri, în cantități stabilite prin tehnologia de fabricație

2. Orice produs comestibil simplu sau în combinație cu altele, utilizate ca umplutură, de exemplu: ardei roșu (*Pimenta officinalis*), ceapă, migdale, țelină, anșoa, capere (*Capparis spinosa*) utilizate simple sau în amestec sub formă de paste, în cantități stabilite prin tehnologia de fabricație

3. Condimente și extracte ale acestora, plante aromatice, în cantități stabilite prin tehnologia de fabricație

4. Aditivi alimentari

Limita maximă
(în m/m din masa totală a
măslinelor, inclusiv saramura)

a) Conservanți: pot fi utilizați singuri sau în amestec (excepție fac măslinile fermentate total sau conservate prin sterilizare, la care nu este admisă utilizarea conservanților):

(i) Acid benzoic (E 210) și săruri de sodiu (E 211) sau potasiu (E 212) ale acestuia	500 mg/kg (exprimat în acid benzoic)
(ii) Acid sorbic (E 200) și săruri de potasiu (E 202) ale acestuia	1.000 mg/kg (exprimat în acid sorbic)
(iii) În amestec pct. (i)+(ii)	maximum 1.000 mg/kg

b) Acidifianți:

(i) Acid lactic (E 270)	Stabilite prin tehnologia de fabricație
(ii) Acid citric (E 330)	
(iii) Acid L(+) tartric (E 334)	
(iv) Acid acetic (E 260)	
(v) Dioxid de carbon (E 290)	

c) Antioxidanți:

Acid ascorbic (E 300)

d) Stabilizatori: pentru stabilizarea culorii, doar în cazul măslinelor tratate înnegrite prin oxidare:

(i) Gluconat feros (E 579)	150 mg/kg (exprimat în Fe total conținut în măslină)
(ii) Lactat feros (E 585)	150 mg/kg (exprimat în Fe total conținut în măslină)

e) Aromatizanți naturali

Prin tehnologia de fabricație

f) Potențatori de gust (exclusiv la măslinile umplute cu anșoa):

Glutamat monosodic (E 621)	10 g/kg
----------------------------	---------

g) Agenți de îngroșare și aglutinare

(se utilizează doar în cazul pastelor utilizate ca umpluturi):

(i) Alginat de sodiu (E 401)	Stabilită prin tehnologia de fabricație
(ii) Caragen (E 407)	
(iii) Gumă guar (E 412)	
(iv) Gumă xantan (E 415)	

h) Agenți de întărire: (doar pentru măslinile umplute cu paste):

(i) Clorură de calciu (E 509)

(ii) Lactat de calciu (E 327)

(iii) Citrat de calciu (E 333)

(iv) Clorură de potasiu (E 508)

Stabilită prin tehnologia de fabricație

i) Alți aditivi:

(i) Hidroxid de sodiu (E 524) sau potasiu (E 525)

(ii) Acid clorhidric (E 507)

Stabilită prin tehnologia de fabricație

j) Aditivi tehnologici:

(i) Culturi ale microorganismelor lactice

(ii) Azot (E 941)

(iii) Dioxid de carbon (E 290)

Stabilită prin tehnologia de fabricație

5. Lichidul de conservare: se obține prin dizolvarea clorurii de sodiu de uz alimentar în apă potabilă cu sau fără ingrediente admise și trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) Saramura trebuie să fie curată, să nu prezinte gust și miros străine și să nu conțină corpuri străine; în cazul măslinelor ambalate în recipiente din sticlă, saramura trebuie să fie limpede.

b) Conținutul minim de clorură de sodiu și pH-ul saramurii pentru diferite produse sunt prezentate în tabelul următor:

Tipul comercial și modul de preparare	Conținutul minim de clorură de sodiu (%)	PH maxim
Măslina verzi tratate și netratate:		
– în recipiente ermetic închise	5	4,0
– în recipiente neermetic închise	6	4,5
Măslina verzi condimentate ^{*)} :		
– în recipiente ermetic închise	4	4,0
– în recipiente neermetic închise	6	4,5
Măslina blonde:		
– toate tratamentele	6	–
Măslina negre:		
– în saramură	7	–
– cu clorură de sodiu cristalizată	10	–

^{*)} Măslina verzi condimentate sunt obținute din măslina verzi, supuse unui tratament special, prin adăugarea unui lichid de umplere ce conține substanțe vegetale aromatice și eventual oțet.

c) Atunci când măslina sunt conservate prin pasteurizare (toate tipurile comerciale), conținutul în clorură de sodiu al saramurii poate fi redus la 2%, cu condiția ca pH-ul să fie 4,3. Lichidul de acoperire a măslinelor pasteurizate poate să nu conțină clorură de sodiu, dar în aceste condiții limita maximă a pH-ului trebuie să fie 4.

d) În cazul măslinelor negre, conținutul în clorură de sodiu al saramurii poate fi redus la 5%, dar limita maximă a pH-ului trebuie să fie 5,5.

e) În cazul măslinelor verzi conservate prin fermentație lactică naturală, aciditatea minimă a saramurii trebuie să fie de 0,4%, exprimată în acid lactic.

f) În cazul măslinelor sterilizate nu este impusă o valoare pentru conținutul minim în clorură de sodiu al saramurii, dar limita maximă a pH-ului trebuie să fie 8.

Anexa nr. 5

Cerințe organoleptice. Calitate

1. Măslinile de masă trebuie să se înscrie în limitele maxime de toleranță a defectelor specificate în tabelul nr. 1, pentru a fi acceptate din punct de vedere calitativ.

2. Defectele ale căror limite de toleranță sunt specificate în tabelul nr. 1 se definesc după cum urmează:

a) *corpuri străine inofensive*: orice materie vegetală (frunze, pedunculi detașați etc.) care nu reprezintă un risc pentru sănătate și care nu afectează aspectul produsului, exceptând ingredientele autorizate în prezenta normă;

b) *defecte care nu afectează pulpa*: semne superficiale care afectează epicarpul (vânătași, lovituri, pete provocate de atingerea ușoară a crengilor), dar care nu penetrează în mezocarp și nu sunt consecința unei boli;

c) *defecte care afectează pulpa*: imperfecțiuni sau leziuni ale mezocarpului, care pot să fie sau nu asociate cu semne superficiale;

d) *fructe zbârcite*, la sortimentele de măslină „întregi”, „întregi umplute”, „întregi fără sâmburi”, „jumătăți” sau „sferturi”, măslină zbârcite astfel încât aspectul lor este modificat (face excepție produsul „măslină zbârcite în mod natural”);

e) *fructe moi sau fibroase*: măslină care sunt excesiv sau anormal de moi ori fibroase, în raport cu tipul comercial în care se încadrează;

f) *fructe care prezintă culoare anormală*: măslină a căror culoare diferă în mod semnificativ de culoarea caracteristică produsului respectiv și de a majorității fructelor conținute în recipient;

g) *fructe atacate de boli criptogamice și mucegai*: fructe mate și care prezintă pete negre produse de miceliu unor fungi (*Macrophoma*, *Gloesporium* etc.) ce se dezvoltă în interior, determinând astfel deshidratarea țesuturilor, fie pe suprafața măslinilor, afectând astfel culoarea acestora;

h) *fructe atacate de insecte (altele decât *Dacus Oleae*) cu orificii la suprafață*: fructe deformate ce prezintă pete anormale sau au un aspect anormal al mezocarpului;

i) *defecte produse prin tehnici de cultură anormale*: fructe al căror epicarp a fost în mod accidental ars;

j) *fructe atacate de *Dacus Oleae**: fructe deteriorate de *Dacus Oleae*, cu orificiu de ieșire al acestuia;

k) *pedunculi*: măslină ce prezintă pedunculi cu lungime mai mare de 3 mm (fac excepție fructele întregi în al căror mod de prezentare sunt acceptați pedunculii);

l) *defecte ale umpluturii* (în cazul măslinilor umplute): consistență necorespunzătoare și culoare anormală a umpluturii, ce afectează aspectul produsului; măslină ce nu conțin umplutură sau au fost incomplet umplute;

m) *sâmburi și fragmente de sâmburi* (fac excepție măslinile întregi): sâmbure întreg sau fragmente de sâmbure ce cântăresc cel puțin 5 mg.

Tabelul nr. 1

Denumirea defectului	Toleranța maximă (exprimată ca procente din măslină)		
	Măslină verzi	Măslină blonde și măslină înnegrite prin oxidare	Măslină negre
Corpuri străine inofensive: o unitate/kg			
Defecte ce nu afectează pulpa	7	10	12
Defecte ce afectează pulpa	5	5	8
Fructe zbârcite	5	5	10
Fructe moi sau fibroase	10	12	12
Fructe ce prezintă culoare anormală	10	10	10

Fructe atacate de boli criptogamice și mucegai	10	10	10
Fructe atacate de insecte	10	10	12
Defecte provocate de tehnici de cultură anormale	–	–	–
Fructe atacate de <i>Dacus Oleae</i>	6	7	10
Pedunculii	5	5	5
Defecte ale umpluturii			
Măslina fără umplutură:			
– ordonate	5	–	–
– neordonate	10	–	–
Măslina umplută necorespunzător	10	–	–
Sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplută	2	2	2
Măslina tocată, sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	2	2	2
Fragmente de sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplută	2	2	2
Măslina tocată, sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	2	2	2
Sâmburi spărți			
Măslina sparte	6	6	–
Suma toleranțelor nu trebuie să fie mai mare de:	17%	17%	17%

Toleranțele stabilite pentru sâmburi și fragmente de sâmburi nu sunt incluse în suma toleranțelor.

3. Măslina de masă se produc în 3 clase de calitate, admise în comerțul internațional:

a) calitatea „Extra”, în care se încadrează măslina de calitate superioară, având caracteristicile specifice soiului căruia aparțin, care pot prezenta defecte foarte mici de culoare, formă sau fermitate a pulpei, respectiv epidermei, care nu afectează aspectul în ansamblu al acestora și caracteristicile organoleptice ale fiecărui fruct în parte. În această categorie pot fi încadrate doar măslina „întregi”, „sparte”, „crestate”, „fără sâmburi”, și „umplute”, aparținând celor mai bune soiuri și având un calibru mai mare de 351/380;

b) calitatea „Întâi”, în care se încadrează măslina de calitate bună, cu grad de maturitate uniform, având caracteristicile specifice soiului căruia îi aparțin și care pot prezenta defecte mici de culoare și de formă ale epidermei sau de fermitate ale pulpei, care nu afectează aspectul în ansamblu al acestora și caracteristicile organoleptice ale fiecărui fruct în parte. În această categorie pot fi încadrate toate sortimentele descrise în prezenta normă, cu excepția celor „tocate”, „sparte” și „pastei de măslina”;

c) calitatea „A doua” sau „Standard”, în care se încadrează măslina ce îndeplinesc criteriile minime de calitate prezentate în tabelul nr. 1.

4. Cerințele de calitate pe care trebuie să le îndeplinească măslina de masă pentru a putea fi încadrate în clasele de calitate definite și descrise la pct. 3 sunt specificate în tabelele nr. 2, 3 și 4, după cum urmează:

Tabelul nr. 2

Clase de calitate pentru măslina verzi

Denumirea defectelor	Toleranțe maxime (exprimate ca procente din măslina)		
	„Extra”	„Întâi”	„A doua” sau „Standard”
Corpuri străine inofensive: o unitate/kg			
Defecte ale epidermei, fără afectarea pulpei	3	5	7

Defecte ale epidermei, cu afectarea pulpei	2	3	5
Fructe zbârcite	1	2	5
Fructe moi sau fibroase	2	4	10
Fructe ce prezintă culoare anormală	2	4	10
Fructe atacate de boli criptogamice	2	4	10
Fructe atacate de insecte	3	5	10
Defecte provocate prin tehnici de cultură anormale	–	–	–
Fructe atacate de <i>Dacus Oleae</i> (cu orificiu de ieșire)	2	3	6
Peduncul (cu excepția celor prezentate „cu pedunculii”)	1	2	5
Defecte ale umpluturii			
Măslina fără umplutură:			
(i) ordonate	1	2	5
(ii) neordonate	1	4	10
Măslina umplută necorespunzător	3	5	10
Sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplută	–	1	2
Măslina sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	–	1	2
Fragmente de sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplută	2	2	2
Măslina sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	–	2	2
Sâmburi spărți			
Măslina sparte	3	4	6

a) Suma toleranțelor nu trebuie să depășească în nici un caz pentru fiecare categorie comercială valorile următoare:

- (i) „Extra”: 7 la 100;
- (ii) „Întâi”: 12 la 100;
- (iii) „A doua” sau „Standard”: 17 la 100.

b) Toleranțele stabilite pentru sâmburi și fragmentele de sâmburi nu sunt incluse în suma toleranțelor de mai sus pentru nici o categorie comercială.

Tabelul nr. 3

Clase de calitate pentru măslina blonde și măslina înnegrite prin oxidare

Denumirea defectelor	Toleranțe maxime (exprimate ca procente din măslina)		
	„Extra”	„Întâi”	„A doua” sau „Standard”
Corpuri străine inofensive: o unitate/kg			
Defecte ale epidermei, fără afectarea pulpei	3	6	10
Defecte ale epidermei, cu afectarea pulpei	2	3	5
Fructe zbârcite	1	2	5
Fructe moi sau fibroase	3	6	12
Fructe ce prezintă culoare anormală	2	4	10
Fructe atacate de boli criptogamice	2	4	10
Fructe atacate de insecte	3	5	10
Defecte provocate prin tehnici de cultură anormale	–	–	–
Fructe atacate de <i>Dacus Oleae</i> (cu orificiu de ieșire)	3	5	7
Pedunculii (cu excepția celor prezentate „cu pedunculii”)	1	2	5

Sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplute	–	1	2
Măslina sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	–	1	2
Fragmente de sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplute	2	2	2
Măslina sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	–	2	2
Sâmburi sparte			
Măslina sparte	3	4	6

a) Suma toleranțelor nu trebuie să depășească în nici un caz, pentru fiecare categorie comercială, valorile următoare:

- (i) „Extra”: 7 la 100;
- (ii) „Întâi”: 12 la 100;
- (iii) „A doua” sau „Standard”: 17 la 100.

b) Toleranțele stabilite pentru sâmburi și fragmentele de sâmburi nu sunt incluse în suma toleranțelor de mai sus pentru nici o categorie comercială.

Tabelul nr. 4

Clase de calitate pentru măslina neagră

Denumirea defectelor	Toleranțe maxime (exprimate ca procente din măslina)		
	„Extra”	„Întâi”	„A doua” sau „Standard”
Corpuri străine inofensive: o unitate/kg			
Defecte ale epidermei, fără afectarea pulpei	4	7	12
Defecte ale epidermei, cu afectarea pulpei	4	6	8
Fructe zbârcite	4	6	10
Fructe moi sau fibroase	3	6	12
Fructe ce prezintă culoare anormală	2	4	10
Fructe atacate de boli criptogamice	2	4	10
Fructe atacate de insecte	3	6	12
Defecte provocate prin tehnici de cultură anormale	–	–	–
Fructe atacate de Dacus Oleae (cu orificiu de ieșire)	5	8	10
Pedunculii (cu excepția celor prezentate „cu pedunculii”)	1	2	5
Sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplute	–	1	2
Măslina sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	–	1	2
Fragmente de sâmburi			
Măslina fără sâmburi și umplute	2	2	2
Măslina sparte și salată de măslina (raportat la 300 g)	–	2	2

a) Suma toleranțelor nu trebuie să depășească în nici un caz pentru fiecare categorie comercială valorile următoare:

- (i) „Extra”: 7 la 100;
- (ii) „Întâi”: 12 la 100;
- (iii) „A doua” sau „Standard”: 17 la 100.

b) Toleranțele stabilite pentru sâmburi și fragmentele de sâmburi nu sunt incluse în suma toleranțelor de mai sus pentru nici o categorie comercială.

Acceptarea lotului

O probă de măslina de masă care nu îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele organoleptice, exceptându-le pe cele care se bazează pe valori medii, este considerată necorespunzătoare. Un lot de măslina de masă va fi considerat corespunzător calitativ dacă:

- a) numărul recipientelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” – Nivel de calitate acceptabil (NCA) = 6,5, din Codex Alimentarius; și
- b) cerințele de acceptare calculate ca valori medii ale probelor sunt îndeplinite.

Anexa nr. 6

Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs	minimum 90 %	Calculată ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C

InfoConsum
protectia-consumatorilor.ro

28. Ordinul nr. 775/1476/319/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul ananasului în conservă

publicat în
M. Of. nr. 391 și 391 bis din 9 mai 2005

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 350/952/210/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul ananasului în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 775/1.476/319/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul ananasului în conservă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul ananasului în conservă

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea

ananasului în conservă pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acesta nu prezintă nici un risc pentru consumul uman și este prezentat corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică ananasului în conservă preparat în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 4, 5, 7, 8, 9 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. „Ananas în conservă” este denumirea de produs finit, fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din fructe de ananas sănătoase, proaspete, congelate sau preconservate care păstrează identitatea fructului *Ananas comosus* (L) Merr, (*Ananas sativus* (L) Lindl.), depelate și cărora li s-a extras miezul, conservate într-unul din mediile lichide specificate în anexa nr. 3 la prezenta normă, în conținutul căruia se poate adauga unul sau mai multe dintre ingredientele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, sau fără lichid, introduse în ambalaje care se închid ermetic, supuse unui tratament termic, înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea materiei prime: „ananas”;
- (2) denumirea formei de prezentare: „Întregi”, „Feli” etc., conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (3) denumirea mediului fluid în care este conservat, conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 3 la prezenta normă, spre ex.: „În apă”, „În suc”, „În sirop slab îndulcit”, „În sirop cu mult zahăr”, etc.; dacă ananasul este conservat fără lichid, se menționează „Tasat” sau „Foarte tasat”, după caz;
- (4) dacă produsul este preparat dietetic se va preciza alături de numele produsului „Neîndulcit” sau „Fără zahăr”.

Capitolul III. Fabricarea

Art. 6. Alimentul „Ananas în conservă”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea ananasului în conservă, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume și fructe proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea ananasului în conservă trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 350/2006.

Art. 9. Lichidul sau mediul în care este conservat ananasul trebuie să îndeplinească cerințele din anexa nr. 3 la prezenta normă și cerințele de calitate și siguranța alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică ananasul în conservă, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Ananasul în conservă trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 4 respectiv anexa nr. 5, la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea ananasului în conserva care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produsului finit trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) cantitatea netă fără lichid;
- (4) lista ingredientelor;
- (5) menționarea tratamentului termic;
- (6)^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- (7) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (8) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);

^[1] Pct. (16) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 350/2006.

(9) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;

(10) țara de origine a produsului.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor și menținerea calității produselor, precum și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de ananas în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1 până la nr. 5 inclusiv fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Fructele de ananas trebuie să fie întregi, sănătoase, cu aspect proaspăt, fără lovituri mecanice, nelemnificate, necrăpate, fără gust și/sau miros străin.

(2) Nu sunt restricții cu privire la soiul utilizat.

(3) Înainte de conservare trebuie bine spălate, depelate, îndepărtat miezul lemnos.

(4) Ananasul în conservă se poate fabrica în următoarea gamă sortimentală:

a) întregi: fructe cilindrice întregi, scobite,

b) felii: felii în formă de spirală, felii întregi sau rondele: felii întregi sau rondele tăiate uniform din ananasul curățat de coajă și scobit;

c) felii jumătăți: jumătăți de felii aproximativ semi-circulare, tăiate uniform;

d) felii sferturi: sferturi de felii tăiate uniform;

e) lamele: porțiuni arcuite ce pot prezenta dimensiuni și/sau forme neregulate;

f) batoane: bucăți lungi și subțiri, de cel puțin 65 mm, tăiate radial și longitudinal;

g) sectoare circulare: sectoare în formă de conuri, aproximativ regulate, tăiate din felii sau porțiuni de felii, având grosimea cuprinsă în intervalul 8-13 mm;

h) bucăți („tronsoane”): bucăți scurte și groase, tăiate din felii groase și/sau din fructele de ananas decojite și scobite, având grosimea și lățimea mai mari de 12 mm și lungimea de cel puțin 38 mm;

i) cuburi: bucăți în formă de cuburi aproximativ regulate, cu latura de maxim 14 mm;

j) fragmente: bucăți având forme și dimensiuni neregulate;

k) fragmente mici: bucăți mici de ananas având forme și dimensiuni neregulate, asemănătoare bucăților care rămân după tăierea ananasului sub formă de cuburi;

l) bucățele: bucăți de ananas tăiate mărunț sau răzuite, putând să cuprindă și fragmente mici.

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 350/2006.

Anexa nr. 2

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Ananas	Conform anexa nr. 5
Apă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație cu respectarea prevederilor din anexa nr. 3 la normă.
Suc de ananas	
Apă și suc de ananas	
Zaharuri: zaharoză, dextroză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	Concentrația maximă este fixată prin tehnologia de fabricație
Plante aromatice, uleiuri esențiale ale plantelor aromatice, oțet, mentă;	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Aditivi alimentari:	
Aromatizanți:	
(a) esențe naturale de fructe; (b) ulei de mentă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Agenți acidifianți:	
acid citric E330	
Antispumanti:	
Dimetil polisiloxan E900	max. 10 mg/kg

Anexa nr. 3

Medii de conservare. Definiții și descriere

- (1) Ananasul se conservă în mediu lichid sau fără adaos de lichid, după cum urmează:
- „normal”: în mediu lichid;
 - „tasat”, cu conținut ridicat de fructe: fragmente și fragmente mici de ananas, cu sau fără adaos de zaharuri; recipientul cu produs trebuie să conțină minimum 73% fructe fără lichid (m/m) din cantitatea totală a produsului;
 - „foarte tasat”, cu conținut foarte ridicat de fructe: fragmente și fragmente mici de ananas, cu sau fără adaos de zaharuri; recipientul cu produs trebuie să conțină minimum 78% fructe fără lichid (m/m) din cantitatea totală a produsului;
- (2) Lichidele de conservare sunt:
- Apă: lichid de conservare format din apă sau amestec de apă și suc de ananas;
 - Suc: suc opalescent de ananas sau suc limpede de ananas;
 - Sirop: amestec format din apă sau suc de ananas în care s-a adăugat unul sau mai multe zaharuri: zaharoză, zahăr invertit, dextroză, sirop deshidratat de glucoză, sirop de glucoză. În funcție de conținutul în substanța uscată solubilă, siropurile se clasifică astfel:

Tipul siropului	Concentrația în substanța uscată solubilă (grade Brix)
Sirop foarte diluat	min. 10
Sirop diluat	min. 14
Sirop concentrat	min. 18
Sirop foarte concentrat	min. 22

- (3) Pentru formele de conservare „tasat” și „foarte tasat” se adaugă zaharuri în formă cristalizată: zahăr, zahăr invertit, dextroză, sirop deshidratat de glucoză (în acest caz nu se adaugă nici un lichid de acoperire); se admit urme de apă (sau vapori de apă) sau suc natural de ananas ce apar în timpul procesului de fabricare a produsului.

1. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor, ori pelicula de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului, la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp dar nu la falț.
Aspectul conținutului:	
(1) Culoare	(1) Caracteristica soiului tipului de conservare și sortimentului fabricat.
(2) Gust și miros	(2) Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, caracteristic sortimentului fabricat și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textură	(3) Ananasul în conservă trebuie să prezinte o textură satisfăcătoare: fructe potrivit de tari, nedestrămate și cat mai mult fără porozități.
(4) Uniformitatea dimensională:	
(a) felii sau felii în formă de spirală, felii întregi sau inele;	(a) greutatea celei mai mari felii conținută într-un recipient nu trebuie să fie mai mare de 1,4 ori greutatea feliiei cu dimensiunile cele mai mici;
(b) jumătăți sau sferturi de felii;	(b) greutatea celei mai mari bucăți, conținută într-un recipient, nu trebuie să fie mai mare de 1,75 ori greutatea bucății cu dimensiunile cele mai mici (fac excepție de la această prevedere bucățile de ananas sfărâmate întâmplător sau o felie întreagă rămasă întâmplător nedivizată în sferturi sau jumătăți);
(c) batoane;	(c) greutatea celui mai mare baton conținut într-un recipient nu trebuie să fie mai mare de 1,4 ori greutatea batonului cu dimensiunile cele mai mici;
(d) sectoare circulare;	(d) maxim 15% din greutatea sectoarelor de ananas dintr-un recipient poate să fie formate din bucăți cântărind fiecare mai puțin de 3/4 din greutatea medie a sectoarelor întregi;
(e) tronsoane;	(e) maxim 15% din tronsoanele de ananas din fiecare recipient pot fi constituite din bucăți care cântăresc sub 5 grame fiecare;
(f) cuburi	(f) maxim 10% din bucățile de ananas din fiecare recipient pot avea dimensiuni ce le permit trecerea prin sită cu diametrul orificiilor de 8 mm; sau maxim 15% din bucățile de ananas din fiecare recipient, pot avea peste 3 grame fiecare.
(5) Defecte admise:	
(a) Malformații – defecte ale epidermei și pete care contrastează puternic cu culoarea sau cu textura fructului normal sau care afectează pulpa fructului. (b) Fructe „dezintegrate” – unități dezintegrate în fragmente distincte (acest defect este menționat doar în cazul în care fructele de ananas se prezintă sub formă de „felii” sau „batoane”). (c) „Prelucrare excesivă” – unitățile își pierd forma normală	Conform tabelului nr. 1.

Tabelul nr. 1. Condiții de admisibilitate

Forma de prezentare	Unități excesiv prelucrate	Malformații sau unități malformate
Întregi	10% din numărul de fructe (cilindri) ¹	3 malformații pe fruct (cilindru)
Felii sau felii în spirală, sau felii întregi	0 felie la o cutie ce conține maxim 10 felii	0 felie la o cutie ce conține maxim 5 felii
Felii jumătăți și felii sferțuri	2 felii la o cutie ce conține între 10 și 27 felii sau 7,5% din numărul feliilor dintr-o cutie ce conține mai mult de 27 felii.	2 felii la o cutie ce conține între 5 și 10 felii; 4 felii la o cutie ce conține între 10 și 32 felii sau 12,5% din numărul feliilor dintr-o cutie ce conține mai mult de 32 felii
Batoane	15% din numărul total de batoane	Aceleași specificații ca în cazul „feliilor” sau „feliilor jumătăți”
Lamele, sectoare circulare, bucăți („tronsoane”), cuburi, fragmente	Nu se aplică	12,5% din numărul total de lamele, sectoare circulare, bucăți (tronsoane), cuburi, fragmente
Fragmente mici și bucățele	Nu se aplică	Maxim 1,5% din cantitatea fructelor

¹ Cifrele menționate se referă la media tuturor recipientelor ce formează eșantionul.

2. Acceptarea lotului

Orice recipient de ananas în conservă care nu îndeplinește condițiile de calitate enumerate în anexa nr. 4 este considerat necorespunzător.

Un lot de ananas în conservă va fi considerat corespunzător:

- dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil, NCA = 6,5 din Codex Alimentarius;
- cerințele de acceptare calculate ca valori medii ale probelor, sunt îndeplinite.

Anexa nr. 5

1. Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Cantitatea de fructe de ananas conținută într-un recipient cu produs, sau cantitatea netă fără lichid; (în kg/kg)	Conform tabel nr. 2	Calculată ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul de conservare) ²	minim 90%	Calculat ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.

Tabelul nr. 2. Valorile minime pentru conținutul în fructe al unui recipient (cantitatea netă fără lichid)

Forma de prezentare	Cantitatea minimă (%)
Toate formele de prezentare cu excepția următoarelor: „întregi”, „fragmente mici” și „bucățele”	58
Ambalare normală, „fragmente mici” sau „bucățele”	63
Ambalare fără lichid, „tasată”	73
Ambalare fără lichid, „foarte tasată”	78

² În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 ml.

2. Acceptarea lotului

Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră „necorespunzător”.

(1) Un lot de „Ananas în conservă” va fi acceptat din punct de vedere calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de fructe în recipient după îndepărtarea lichidului (cantitatea netă fără lichid), se consideră că lotul corespunde cerințelor dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientelor examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca nici un recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

29. Ordinul nr. 773/1492/326/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi în conservă

publicat în
M. Of. nr. 391 și 391 bis din 9 mai 2005

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 355/943/211/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 773/1.492/326/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi în conservă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi în conservă

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea fasolei păstăi în conservă, pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceasta nu prezintă

nici un risc pentru consumul uman și este prezentată corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 4, 5, 7, 8, și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. „Fasole păstăi în conservă” este denumirea de produs finit fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din păstăi de fasole, sănătoase, proaspete, din speciile *Phaseolus vulgaris* L. și *Phaseolus coccineus* L., conservate în apă sau un mediu lichid în conținutul căruia se poate adăuga unul sau mai multe din ingredientele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, introduse în ambalaje care se închid ermetic, supuse unui tratament termic, înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea materiei prime: „fasole păstăi”;
- (2) denumirea formei de prezentare: „întregi”, „bucăți”, etc., a culorii: „verde”, „galbenă”, etc. și a formei: „rotundă” sau „lată”, conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (3) denumirea mediului lichid în care sunt conservate, spre ex. „în saramură”;
- (4) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricarea

Art. 6. Alimentul „Fasole păstăi în conservă” definit și descris în prezenta normă trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia prima folosită la fabricarea fasolei păstăi în conservă, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea fasolei păstăi în conservă, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Lichidul sau mediul în care sunt conservate păstăile de fasole trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 355/2006.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică fasolea păstăi în conservă, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Fasolea păstăi în conservă trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 3, respectiv anexa nr. 4, la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea fasolei păstăi în conservă care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intra în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) cantitatea neta fără lichid;
- (4) lista ingredientelor;
- (5) menționarea tratamentului termic;
- (6)^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- (7) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de ...” cu menționarea lunii și anului;
- (8) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (9) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (10) țara de origine a produsului.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

^[1] Pct. (6) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 355/2006.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul produsului definit prin prezenta normă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor, menținerea calității produselor și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de fasole păstăi în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1 până la nr. 4 inclusiv fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Păstăile de fasole trebuie să fie întregi, sănătoase, cu aspect proaspăt, fără ațe, vârfuri și codițe, fără gust și/sau miros străin;

(2) Fasolea păstăi poate să provină din soiurile „verde” și „galbenă (grasă)” cu păstăi cilindrice sau late;

(3) Fasolea păstăi trebuie sortată și calibrată pe dimensiuni înainte de prelucrare;

(4) Fasolea păstăi în conservă se poate fabrica în următoarea gamă sortimentală:

a) „întregi” – păstăi de fasole întregi;

b) „fâșii”, „tăiate în lung” sau „stil francezesc” – păstăi de fasole tăiate longitudinal, în fâșii sau sub un unghi de cel mult 45°;

c) „bucăți” – păstăi de fasole tăiate transversal în bucăți de cel puțin 20 mm lungime (se admit și bucăți mai mici, corespunzătoare extremităților rămase după tăiere);

d) „bucăți scurte” – păstăi de fasole tăiate transversal în bucăți scurte, astfel încât cel puțin 75% din numărul lor să aibă lungimi mai mici de 20 mm;

e) „bucăți tăiate în diagonală” – păstăi de fasole tăiate sub un unghi de aproximativ 45° față de axa longitudinală;

f) alte forme orice altă formă de prezentare a păstăilor de fasole este admisă dacă:

(i) se deosebește de formele descrise în prezenta normă;

(ii) îndeplinește cerințele prezentei norme, incluzându-le pe cele privind defectele, cantitatea de păstăi în conservă și orice altă prevedere privind modul de prezentare, pentru evitarea confuziilor;

(iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

(5) Dacă în denumirea produsului sau pe etichetă se face o referire la mărimea păstăilor din produs, ex. „extrafină”, „fină”, etc., atunci trebuie însoțită și de o caracterizare dimensională.

Anexa nr. 2

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Fasole păstăi	Conform anexei nr. 4

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 355/2006.

Apă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Sare	
Zaharuri: zaharoză, dextroză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	
Unt	min. 3% m/m din cantitatea netă a produsului din recipient
Semințe de măr sau condimente pe bază de măr sau condimente similare și oțet; bucăți de ardei verde sau roșu, sau amestec al acestora cu tomate;	max. 15% din cantitatea netă a produsului din recipient
Aditivi alimentari: Potențiatori de arome: Glutamat monosodic E621: se utilizează doar în cazul în care în compoziția produsului sunt prezente unt, ulei sau grăsimi comestibile de origine animală sau vegetală. Agenți stabilizatori, emulgatori și de gelificare: Gume vegetale: Gumă arabică E414, Carragenan E 407, Guar E412 Alginați: de calciu E404, de potasiu E402, de sodiu E401, de amoniu E403; Coloranți: tartrazină E102	max. 10 g/kg de la (2) la (3) incl., max. 10 g/ kg singuri sau în combinație max. 100 mg/kg
Amidon natural sau modificat: se utilizează în cazul în care în compoziția produsului sunt prezente unt, ulei sau alte grăsimi de origine vegetală sau animală; este permisă utilizarea următoarelor tipuri de amidon: (a) amidon tratat cu acizi (b) amidon tratat cu baze (c) amidon albit (d) fosfat de diamidon (tratată cu trimetafosfat de sodiu) E1412 (e) fosfat de diamidon fosfatat E1413 (f) fosfat de amidon E1410 (g) amidon acetilat E1420 (h) amidon hidroxipropilic E1440 (i) adipat de diamidon acetilat E1422 (j) amidon oxidat E1404	max. 10 g/ kg singuri sau în combinație cu aditivii de la (2) și (3) (a) maxim 3 g la 340 g

Anexa nr. 3

1. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor, ori pelicula de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului; la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp dar nu la faț.
Aspectul conținutului:	
(1) Culoare	(1) Caracteristică soiului, tipului de conservare și sortimentului fabricat
(2) Gust și miros	(2) Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, caracteristic sortimentului fabricat și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textura	(3) Păstăile de fasole trebuie să prezinte o textură satisfăcătoare: să nu fie fibroase și maximum 5% (m/m) din păstăi pot avea ațe dure (ațe ce rezistă la o greutate de 250 g, menținută cel puțin 5 secunde).
(4) Defecte admise	

(a) materii vegetale străine: codițe, vârfuri, frunze de fasole, etc. (se stabilesc pentru media probelor prelevate)	(a) max. 3 păstăi la 340 g cantitate netă fără lichid
(b) păstăi cu vârfuri netăiate	(b) max. 8 păstăi cu vârfurile netăiate la 340 g cantitate netă fără lichid
(c) păstăi cu aspect modificat: păstăi atacate de insecte sau boli, păstăi lovite, sau păstăi a căror culoare este modificată.	(c) max. 10% (m/m) din care maxim 50% atacate de insecte sau boli

2. Acceptarea lotului

Orice recipient de fasole păstăi în conservă care nu îndeplinește condițiile de calitate enumerate în anexa nr. 3, exceptându-le pe cele de la alineatul (4(a)) este considerat necorespunzător.

Un lot de fasole păstăi în conservă va fi considerat corespunzător:

- dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius,
- cerința de acceptare calculată ca valoare medie a probelor, este îndeplinită.

Anexa nr. 4

1. Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metoda de analiza
Cantitatea de fasole păstăi conținută într-un recipient cu produs sau cantitatea netă fără lichid (în kg/kg)	minim 60%	Calculată ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul în care sunt conservate) ¹	minim 90%	Calculat ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.

¹ În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 mililitri.

2. Acceptarea lotului

Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră necorespunzător.

(1) Un lot de „Fasole păstăi în conservă” va fi acceptat din punct de vedere calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate”, Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de fasole păstăi în recipient după îndepărtarea lichidului (cantitatea netă fără lichid) se consideră că lotul corespunde cerințelor, dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientele examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca nici un recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

30. Ordinul nr. 379/867/227/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor în conservă

publicat în
M. Of. nr. 938 din 14 octombrie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 346/947/206/2006** pentru modificarea și completarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 379/867/227/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor în conservă, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și a municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor în conservă

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea morcovilor în conservă pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceștia nu prezintă nici un risc pentru consumul uman și sunt prezentați corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică morcovilor în conservă preparați în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 5, 7, 8, 9 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. Morcovi în conservă este denumirea de produs finit, fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din morcovi din soiurile de cultură ale speciei *Daucus carota* L, conservați în apă sau alt mediu lichid în care se pot adăuga diferite ingrediente sau în vid, introduși în ambalaje care se închid ermetic, supuși unui tratament termic, înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea fiecărui produs trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- a) denumirea materiei prime: „Morcovi”;
- b) denumirea formei de prezentare: „Întregi”, „Tăiați”, „Sferturi” etc., conform specificațiilor din anexa nr. 1;
- c) descrierea mediului fluid în care sunt conservați, de exemplu „În X”, „Cu X”: „În sos de margarină”, „Cu (sau în) sos de unt” etc.;
- d) dacă produsul este conservat în vid, se menționează aceasta în denumire: „Ambalat sub vid”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Morcovi în conservă”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea morcovilor în conservă, definită și descrisă în anexa nr. 1, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume și fructe proaspete, prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Morcovii pot fi conservați:

- a) în mediu lichid, când ambalarea se face la presiune atmosferică, iar cantitatea de lichid corespunde cerințelor privind dozarea produsului în ambalaj, așa cum sunt prevăzute în anexa nr. 4; sau
- b) în vid, atunci când ambalarea se face sub vid, iar mediul lichid din ambalaj nu depășește 20% (m/m) din masa netă a produsului.

Art. 9. Ingredientele utilizate la fabricarea morcovilor în conservă trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 2, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică morcovii în conservă, incluzând aici instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 346/2006.

trebuie să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Produsul finit „Morcovi în conservă” trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 3, respectiv în anexa nr. 4. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzic fabricarea și comercializarea morcovilor în conservă care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxime admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcarea, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact cu alimentele definite prin prezenta normă trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produselor, să fie curate, uscate și în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractilă sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor definite prin prezenta normă trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării, și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

1. denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4;
2. cantitatea netă;
3. cantitatea netă fără lichid;
4. lista ingredientelor;
- 5.^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
6. data durabilității minimale se înscrie sub forma „A se consuma, de preferință, înainte de ...”, cu menționarea lunii și anului;
7. o mențiune care să permită identificarea lotului (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
8. numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului ori ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
9. țara de origine a produsului;
- 10.^[2] menționarea tratamentului termic.

Art. 17. Pentru morcovii în conservă care se comercializează pe teritoriul României, informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

^[1] Pct. 5 al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 346/2006.

^[2] Pct. 10 al art. 16 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 346/2006.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul produselor definite prin prezenta normă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor și menținerea calității produselor, precum și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de morcovi în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Morcovii trebuie să fie întregi, sănătoși, cu aspect proaspăt, neramificați, netezi, curați, fără lovituri mecanice, netrecuți în tijă florală, nelemnificați, necrăpați, fără gust și/sau miros străin.

(2) Nu sunt restricții cu privire la soiul utilizat.

(3) Înainte de conservare morcovii trebuie bine spălați, depelați, trebuie îndepărtate frunzele și coletul.

(4) Morcovii în conservă se pot fabrica în următoarea gamă sortimentală:

a) întregi:

– soiuri de morcovi conici sau cilindrici (de exemplu: Chantenay și Amsterdam) cu diametrul maxim de 50 mm (raportul dintre diametrul celui mai mare și celui mai mic morcov trebuie să fie maximum 3:1;

– soiuri de morcovi sferici („morcovi de Paris”) cu diametrul maxim de 45 mm;

b) „baby whole” întregi:

– soiuri de „morcovi tineri” sferici cu diametrul maxim de 18 mm;

– soiuri de „morcovi tineri” conici sau cilindrici, având diametrul și lungimea maxime de 23 mm și, respectiv, 100 mm;

c) jumătăți – morcovi tăiați în două părți aproximativ egale, de-a lungul axei longitudinale;

d) sferturi – morcovi tăiați în patru părți aproximativ egale;

e) tăiați longitudinal – morcovi tăiați longitudinal (sub formă netedă sau ondulată) în patru bucăți sau mai mult, de dimensiuni aproximativ egale de 20 mm;

f) ronde – morcovi tăiați ronde cu diametrul și grosimea maxime de 50 și, respectiv, 10 mm;

g) cuburi – morcovi tăiați cuburi cu latura de maximum 12,5 mm;

h) „julienne” – morcovi tăiați longitudinal sub formă de batoane netede sau ondulate; secțiunea batoanelor trebuie să fie de maximum 5 mm;

i) cuburi duble – bucăți de formă regulată și secțiune pătrată, având dimensiunea cea mai lungă aproape egală cu dublul celei mai scurte, care trebuie să aibă maximum 12,5 mm;

j) bucăți – morcovi întregi tăiați transversal în secțiuni cu o grosime de 10 mm; bucăți de morcovi având forme neregulate și dimensiuni superioare rondoanelor sau cuburilor, întregi, tăiați în jumătăți și apoi divizați transversal în secțiuni;

k) „finger cut” – bucăți de morcovi întregi, având lungimea de cel puțin 40 mm și diametrul mai mic sau egal cu 23 mm;

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 346/2006.

l) orice alte forme de divizare, cu condiția ca produsele respective să fie distincte de cele de mai sus, să se deosebească între ele, să îndeplinească criteriile de calitate și siguranță alimentară cuprinse în prezentele norme.

Anexa nr. 2

Ingrediente. Limite maxime

Ingredientul	Limita admisă
Morcovi	conform anexei nr. 1 la normă
Apă	stabilită prin tehnologia de fabricație
Sare (clorură de sodiu)	stabilită prin tehnologia de fabricație
Zahăr, sirop de zahăr invertit, dextroză, sirop de glucoza, fructoză și sirop de fructoză	stabilită prin tehnologia de fabricație
Plante aromatice uscate și condimente	stabilită prin tehnologia de fabricație
Concentrat sau suc de legume și plante aromatice uscate (lăptucă, ceapă etc.)	stabilită prin tehnologia de fabricație
Legume simple sau în amestec (lăptucă, ceapă, bucăți de ardei verde sau roșu) ce pot fi adăugate până la maximum 10% (m/m)	maximum 10% m/m din cantitatea netă fără lichid
Unt, margarină sau alte uleiuri și grăsimi de origine vegetală ori animală	untul sau margarina cel puțin 3% m/m din cantitatea netă a produsului
Sos de brânză	stabilită prin tehnologia de fabricație
Aditivi alimentari: Agenți de îngroșare: Amidon natural sau modificat prin procedee fizice ori enzimatic: amidon tratat cu acizi, amidon tratat cu baze, amidon albit, fosfat de diamidon – E 1412, fosfat de diamidon fosfatat – E 1413, fosfat monoamidonic – E 1410, amidon hidroxipropilic – E 1440, adipat de diamidon acetilat – E 1442, fosfat de diamidon acetilat E 1414, amidon oxidat – E 1404, fosfat de diamidon hidroxipropilic – E 1442	stabilită prin tehnologia de fabricație
Agenți de îngroșare Gumă vegetale: gumă arabică – E 414, caragen – E 407, gumă guar – E 412, gumă Karaya – E 416, gumă tara – E 417, gumă Xantan – E 415	stabilită prin tehnologia de fabricație
Alginat de calciu – E 404, alginat de amoniu – E 403, alginat de potasiu – E 402, alginat de sodiu – E 401 și alginat de propilenglicol – E 405	maximum 8 g/kg
Pectine – E 440	stabilită prin tehnologia de fabricație

Anexa nr. 3

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condițiile de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor ori peliculă de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului; la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp, dar nu la falț.
Aspectul conținutului	
Culoare	Culoarea trebuie să fie caracteristică amestecului alcătuit din morcovi și mediul de conservare.
Gust și miros	Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, specifice combinației dintre morcovi fierți și mediul de conservare, fără mirosuri străine de mușcăi, ranced etc.
Textura	Morcovii nu trebuie să fie duri și fibroși.

Corpuri străine	Se admite maximum o bucată de materie vegetală provenită de la curățarea morcovilor sau orice altă materie vegetală inofensivă care nu a fost adăugată ca ingredient la 1.000 g morcovi, care reprezintă media eșantionului realizat din recipientele cu produs supuse analizei.
Alte defecte	Conform specificațiilor din tabelele 1 și 2, iar mărimea eșantionului pentru care se determină limitele de admisibilitate este: 1. morcovi întregi – 40 de bucăți; 2. morcovi „baby whole”, jumătăți, sferturi, tăiați în lung, bucăți, „finger cuts” – 80 de bucăți; 3. morcovi cuburi, cuburi duble, „julienne”, rondele – 400 g produs net.

Tabelul nr. 1

Defectul	Categoria		
	minor	major	grav
a) Morcovi pătați (zone pătate sau decolorate)			
– până la 30 mm ²	X		
– în intervalul 30-200 mm ²		X	
– mai mult de 200 mm ² sau orice pată brună ori neagră ce depășește 30 mm ²			X
b) Vătămări mecanice (morcovi striviți sau zgâriați în cursul introducerii lor în recipiente):			
– morcovi zgâriați ușor	X		
– morcovi striviți, fisurați sau spartți		X	
c) Malformații (deformări sau crăpături survenite în perioada creșterii):			
– malformații ușoare	X		
– malformații importante		X	
d) Morcovi necurățați (porțiuni necurățate):			
– imperfecțiuni ușoare	X		
– imperfecțiuni importante		X	
e) Morcovi fibroși (morcovi duri și lemnoși)			
– imperfecțiuni ușoare	X		
– imperfecțiuni sensibile		X	
– imperfecțiuni importante (morcovi cu structură lemnoasă)			X
f) Extremități verzi (morcovi a căror extremitate superioară este verde; fac excepție „morcovii tineri” întregi și morcovii întregi):			
– imperfecțiuni ușoare	X		
– imperfecțiuni importante		X	
Morcovi întregi	X		
– imperfecțiuni importante			

Defecte admise:

În cazul „baby whole” întregi, morcovilor jumătăți, sferturi, bucăți și „finger cut”, la un eșantion de 80 de unități numărul total al defectelor admise este 13, cu mențiunea că dintre acestea numărul total al defectelor majore și grave admise este 10 (în această sumă se admite cel mult un defect grav).

În cazul morcovilor întregi, la un eșantion de 40 de unități numărul total al defectelor admise este 13, cu mențiunea că dintre acestea numărul total al defectelor majore și grave admise este 5 (în această sumă se admite cel mult un defect grav).

Tabelul nr. 2

Morcovi divizați în cuburi, cuburi duble, rondele sau „julienne”:
a) unitate dezintegrată – unitate deformată sau dezintegrată, astfel încât forma inițială a morcovului a dispărut sau nu se mai poate recunoaște;

b) unitate pătată – unitate care prezintă pete brune sau verzi, cu porțiuni necurățate, astfel încât aspectul și comestibilitatea sunt grav afectate;
c) unitate lemnoasă – unitate cu textură lemnoasă, astfel încât comestibilitatea este serios afectată.

La un eșantion de 400 g morcovi divizați masa totală a defectelor admise este 50 g, cu mențiunea că nici o categorie de defecte nu trebuie să depășească 25 g.

Acceptarea lotului

O probă de morcovi în conservă care nu îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele organoleptice, exceptându-le pe cele care se bazează pe valori medii, este considerată „necorespunzătoare”. Un lot de morcovi în conservă va fi considerat corespunzător calitativ dacă:

a) numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate Nivel de calitate acceptabil (NCA) = 6,5, din Codex alimentarius; și

b) cerințele de acceptare calculate ca valori medii ale probelor sunt îndeplinite.

Anexa nr. 4

Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Conținutul de morcovi sau masa netă fără lichid într-un recipient ¹⁾ , exceptând cazul morcovilor „în sos”	Tabelul nr. 4	calculată ca procent din volumul total al recipientului
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul de acoperire)	minimum 90%	calculată ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.

¹⁾ În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 mililitri.

Tabelul nr. 4

(valori în % m/m)

Modul de prezentare	Recipient cu capac < 850 ml	Recipient cu capac > 850 ml
Întregi (tip „Paris”)	50	55
Întregi	53	57
Jumătăți, „Morcovi tineri” întregi	55	57
Bucăți tăiate longitudinal	58	57
Cuburi, cuburi duble	58	57
Batoane („julienne”)	53	57
Sferturi, bucăți, rondoale	58	60
„Finger cut”	62	65

Acceptarea lotului

(1) Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră „necorespunzător”. Un lot de morcovi în conservă va fi considerat corespunzător calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de calitate acceptabil (NCA) = 6,5, din Codex alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de morcovi din recipient (masa netă fără lichid) după îndepărtarea lichidului, se consideră că produsul corespunde cerințelor dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientelor examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca nici un recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

31. Ordinul nr. 771/1473/324/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Mazăre rehidratată, în conservă”

publicat în
M. Of. nr. 391 și 391 bis din 9 mai 2005

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 341/957/216/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Mazăre rehidratată, în conservă”, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 771/1.473/324/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Mazăre rehidratată, în conservă”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Mazăre rehidratată, în conservă”

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranța alimentară, igiena alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea

mazărei rehidratate în conservă, pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceasta nu prezintă nici un risc pentru consumul uman și este prezentată corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor preparate în gospodăria individuale pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 4, 5, 8 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. „Mazăre rehidratată, în conservă” este denumirea de produs finit fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din boabe de mazăre din specia *Pisum sativum* L din care se exclud subspeciile *macrocarpum*, deshidratate, care sunt rehidratate înaintea conservării, conservate în apă în care se poate adăuga unul sau mai multe din ingredientele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, introduse în ambalaje care se închid ermetic, supuse unui tratament termic înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea materiei prime: „mazăre rehidratată”;
- (2) denumirea soiului și/sau culorii pentru boabele care nu au culoarea verde, ex. „mazăre brună” sau „mazăre galbenă”;
- (3) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „În saramură”, „În sos de unt” sau „cū unt”;
- (4) în denumirea acestor produse se interzic denumirile „verde” sau „de grădină” care sunt utilizate la fabricarea produselor similare din mazăre proaspătă sau congelată.

Capitolul III. Fabricarea

Art. 6. Alimentul „Mazăre rehidratată în conservă”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea mazărei în conservă, este mazărea uscată, rehidratată prin imersare în apă. Boabele trebuie să fie curate, sănătoase, întregi, din soiuri de mazăre verde, să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea mazărei rehidratate în conservă, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 341/2006.

Art. 9. Lichidul sau mediul în care este conservată mazărea rehidratată trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică mazărea rehidratată în conservă, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Mazărea rehidratată în conservă trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2, respectiv anexa nr. 3, la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea mazărei rehidratate în conservă care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcă, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă normelor igienico-sanitare pentru alimente, în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) cantitatea netă fără lichid;
- (4) lista ingredientelor;
- (5) menționarea tratamentului termic;
- (6)^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- (7) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (8) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);

^[1]Pct. (6) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 341/2006.

(9) numele și adresa producătorului, sau ale ambalatorului, sau ale distribuitorului sau ale importatorului;

(10) țara de origine a produsului.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul produsului „Mazăre rehidratată în conservă” trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor, menținerea calității produselor și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de mazăre rehidratată în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară a produsului.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1 până la nr. 3 inclusiv fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Mazăre rehidratată	Conform anexa nr. 3
Apă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Sare	
Zaharuri: zaharoză, dextroză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză și fructoză.	
Plante aromatice, sucuri de legume (lăptucă, ceapa, morcov etc.);	max. 15% m/m din cantitatea netă fără lichid
Legume simple sau în amestec (lăptucă, ceapă, morcovi, bucăți de ardei verde sau roșu)	
Coloranți: (a) tartrazină (E102), (b) albastru brilliant (E133), (c) verde S (E142)	max. 200 mg/kg singuri sau în amestec, din cantitatea netă a produsului din recipient
Agenți de întărire – clorură de calciu (E509), lactat de calciu (E327), gluconat de calciu (E578); agenții de întărire nu vor fi utilizați simultan cu agenții de înmuiere.	max. 350 mg/kg produs, exprimat în Ca, singuri sau în amestec
Corectori de aciditate la operația de înmuiere – carbonați de sodiu (E500), citrat de sodiu (E331); agenții de înmuiere nu vor fi utilizați simultan cu agenții de întărire.	max. 150 mg/kg produs, exprimat în Na, singuri sau în amestec
Arome naturale sau identic naturale.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 341/2006.

Anexa nr. 2

1. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condițiile de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor ori pelicula de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului; la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp dar nu la falț.
Aspectul conținutului	
(1) Culoare	(1) Caracteristică soiului, tipului de conservare și sortimentului fabricat.
(2) Gust și miros	(2) Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, caracteristic sortimentului fabricat și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textura	(3) Boabele de mazăre trebuie să prezinte o textură satisfăcătoare: să fie fragede și să prezinte grad de maturitate uniform.
(4) Lichidul de conservare	(4) Lichidul de conservare trebuie să aibă o consistență care să-i permită separarea de boabele de mazăre la temperatura de 20°C. Lichidul de conservare trebuie să fie limpede sau ușor opalescent în cazul conservelor de mazăre deshidratată în apă, cu sau fără adaos de sare, se admite prezența unui sediment slab.
(5) Defecte admise:	
a) Boabe ușor pătate;	(a) max. 10% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
b) Boabe foarte pătate;	(b) max. 2% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
c) Fragmente de boabe: cotiledoane separate, cotiledoane zdrobite, coji detașate etc.;	(c) max. 10% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
d) Materii vegetale străine: cozi, frunze sau păstăi de mazăre verde, etc.;	(d) max. 0,5% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
Total defecte (a,b,c,d,)	max. 15% (m/m) din cantitatea netă fără lichid.

2. Acceptarea lotului

Orice recipient de „Mazăre rehidratată, în conservă” care nu îndeplinește condițiile de calitate enumerate în anexa nr. 2, este considerat necorespunzător.

Un lot de mazăre rehidratată în conservă va fi considerat corespunzător dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

Anexa nr. 3

1. Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Cantitatea de boabe de mazăre rehidratată conținută într-un recipient cu produs, sau cantitatea netă fără lichid (în kg/kg)	minim 60%	Calculată ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.

Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul în care sunt conservate) ¹	minim 90%	Calculat ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.
Conținutul în substanță uscată al produsului.	minim 19,5%	Calculat ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.

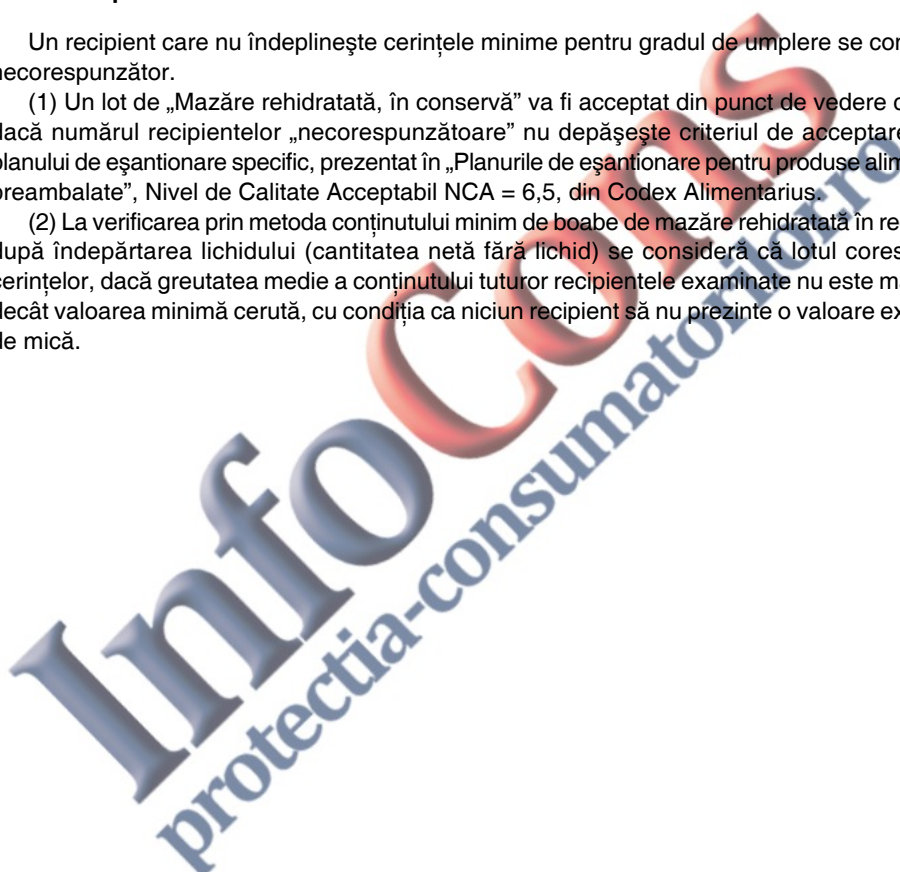
¹ În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 mililitri.

2. Acceptarea lotului

Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră necorespunzător.

(1) Un lot de „Mazăre rehidratată, în conservă” va fi acceptat din punct de vedere calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate”, Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de boabe de mazăre rehidratată în recipient, după îndepărtarea lichidului (cantitatea netă fără lichid) se consideră că lotul corespunde cerințelor, dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientele examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca niciun recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

32. Ordinul nr. 778/1495/327/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul sparanghelului în conservă

publicat în
M. Of. nr. 391 și 391 bis din 9 mai 2005

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 343/949/203/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul sparanghelului în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 778/1.495/327/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul sparanghelului în conservă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul sparanghelului în conservă

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igiena alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea sparanghelului în conservă pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acesta nu prezintă

niciun risc pentru consumul uman și este prezentat corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor preparate în gospodăria individuale pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 4, 5, 7, 8, 9 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Republica Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. „Sparanghel în conservă” este denumirea de produs finit fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din tije de sparanghel sănătos, proaspăt, din specia *Asparagus officinalis* L, care îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta normă, conservate într-unul din mediile lichide specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, în conținutul căruia se poate adăuga unul sau mai multe din ingredientele specificate în anexa nr. 3 la prezenta normă, introduse în ambalaje care se închid ermetic, supuse unui tratament termic, înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și, pentru aceasta, trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea materiei prime: „sparanghel”;
- (2) denumirea formei de prezentare: „lung”, „vârfuri”, etc., a culorii: „alb”, „alb cu vârfuri albastre sau verzi”, etc., și, opțional, a diametrului lăstarilor: „mic”, „mediu”, „mare”, etc. și a numărului de bucăți conținute în recipient, ex. „aproximativ x până la y vârfuri”, conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (3) mențiunea: „decojit” sau „nedecojit”;
- (4) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică: ex. „în sos de unt” sau „cu unt”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Sparanghel în conservă”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia prima folosită la fabricarea sparanghelului în conservă, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea sparanghelului în conservă, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 343/2006.

Art. 9. Lichidul sau mediul în care este conservat sparanghelul trebuie să îndeplinească cerințele din anexa nr. 3 la prezenta normă și cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică sparanghelul în conservă, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Sparanghelul în conservă trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 4 respectiv anexa nr. 5, la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea sparanghelului în conservă care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit în prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) cantitatea netă fără lichid;
- (4) lista ingredientelor;
- (5) menționarea tratamentului termic;
- (6)^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- (7) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (8) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);

^[1]Pct. (6) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 343/2006.

(9) numele și adresa producătorului, sau ale ambalatorului, sau ale distribuitorului sau ale importatorului;

(10) țara de origine a produsului.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau de îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor, menținerea calității produselor și protecția contra razelor solare și a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de sparanghel în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară a produsului.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1 până la nr. 5 inclusiv fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Tijele de sparanghel (*Asparagus Officinalis* L.) trebuie să fie sănătoase, curate, fragede, fără gust și/sau miros străin.

(2) Sparanghelul în conservă se poate fabrica în următoarea gamă sortimentală:

a) După lungime:

(i) *sparanghel lung sau lăstari lungi* – vârfuri și porțiuni de tijă (muguri) având lungimea de minim 15 cm și maxim 18 cm;

(ii) *sparanghel semi-lung sau lăstari* – vârfuri și porțiuni de tijă (muguri) având lungimea de minim 10,5 cm și maxim 15 cm;

(iii) *vârfuri sau muguri de sparanghel* – extremitatea superioară (muguri) și partea alăturată mugurilor având lungimea de minim 4 cm și maxim 10,5 cm;

(iv) *sparanghel tăiat, cu vârfuri sau vârfuri tăiate* – muguri tăiați transversal în bucăți având lungimea de minim 2 cm și maxim 6 cm;

(v) *sparanghel tăiat* – muguri tăiați transversal în bucăți cu lungimea de maxim 6 cm (pot fi prezente și vârfuri);

(vi) orice altă formă de prezentare este admisă dacă:

– se deosebește de formele descrise în prezenta normă;

– îndeplinește cerințele prezentei norme, incluzându-le pe cele privind defectele, cantitatea de sparanghel în conserva și orice altă prevedere privind modul de prezentare, pentru evitarea confuziilor;

– este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

b) După culoare:

(i) *sparanghel alb* – muguri albi, crem sau alb-galbui;

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Ordinul nr. 343/2006.

(ii) *sparanghel alb cu vârfuri albastre sau verzi* – sparanghel lung, semi-lung și vârfuri de sparanghel alb, crem sau alb-gălbui, ce pot prezenta vârfuri albastre, verzi, verde-deschis sau verde-gălbui;

(iii) *sparanghel verde* – verde, verde-deschis sau verde-gălbui;

(iv) *amestec* – amestec de culori: alb, crem, alb-gălbui, albastru, verde, verde-deschis sau verde-gălbui.

c) După calibrul sau diametrul: conform tabelului nr. 1:

Tabelul nr. 1 – Calibrele tijelor de sparanghel

Calibrul sau diametrul	Sparanghel decojit	Sparanghel nedecojit
„Mic”	$d^* < 8$ mm	$d < 10$ mm
„Mediu”	$8 \text{ mm} < d < 13$ mm	$10 \text{ mm} < d < 15$ mm
„Mare”	$13 \text{ mm} < d < 18$ mm	$15 \text{ mm} < d < 20$ mm
„Foarte mare”	$d > 18$ mm	$d > 20$ mm
„Mixt” sau „asortate”	tije având calibre diferite	

*d – diametrul sparanghelului este diametrul maxim al tijei celei mai mari, măsurat perpendicular pe axa longitudinală a tijei.

Anexa nr. 2

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Sparanghel	Conform anexei nr. 5
Apă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Sare	
Oțet	
Zaharuri: zahăr, zahăr invertit, dextroză, sirop de glucoză, sirop deshidratat de glucoză.	Unt, min. 3% m/m raportat la cantitatea netă a produsului din recipient
Unt, ulei vegetal sau grăsimi de origine animală sau vegetală;	
Aditivi alimentari:	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Corectori de aciditate: acid acetic (E260), acid citric (E330), acid malic (E296), acid L-tartric (E334)	
Antioxidanți:	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Acid L-ascorbic (E300)	
Clorură stanoasă (E512) (acest aditiv poate fi utilizat doar pentru sparanghelul ambalat în recipiente din sticlă sau recipiente metalice complet vernisate)	max. 25 mg/kg (exprimată în Sn).
Potențiatori de arome: Glutamat monosodic (E621) (acesta se utilizează doar în cazul în care în compoziția produsului sunt prezente untul, uleiul vegetal sau grăsimile comestibile de origine animală sau vegetală).	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Agenți stabilizatori, emulgatori și de gelificare: Gume vegetale: gumă arabică (E414), carragenan (E407), gumă guar (gE412).	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Alginat de calciu (E404), alginat de potasiu (E402), alginat de sodiu (E401), alginat de amoniu (E403), alginat de propan 1,2-diol (E405);	
Pectine (E440);	

<p>Amidon natural (nemodificat) sau modificat prin procedee fizice sau enzimactice (acest ingredient se utilizează doar în cazul în care în compoziția produsului sunt prezente untul, uleiul sau grăsimi de origine animală sau vegetală). Este permisă utilizarea următoarelor tipuri de amidon:</p> <p>a) amidon tratat cu acizi b) amidon tratat cu baze c) amidon albit d) fosfat de diamidon (E1412) e) fosfat de diamidon fosfat (E1413) f) fosfat de amidon (E1410) g) amidon hidroxipropilat (E1440) h) adipat de diamidon acetilat (E1422) i) amidon oxidat (1404) j) fosfat de diamidon acetilat (E1414)</p>	<p>În cantități fixate prin tehnologia de fabricație</p>
--	--

Anexa nr. 3

Mediul de conservare. Definiții și descriere

(1) Sparanghelul se conserva în apă sau soluție apoasă preparată prin adăugarea ingredientelor prevăzute în anexa nr. 3 la prezenta normă, conform rețetei de fabricație.

(2) Lichidul de conservare trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute în prezenta normă.

Anexa nr. 4

1. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condițiile de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor, ori pelicula de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului; la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp dar nu la falț.
Aspectul conținutului:	
(1) Culoarea	
(a) sparanghel alb	(a) maxim 20% din numărul mugurilor pot prezenta puncte albastre, verzi, verde-deschis sau verde-gălbui;
(b) sparanghel alb cu vârfuri albastre sau verzi	(b) maxim 25% din numărul tijeilor pot prezenta aceste culori pe mai mult de jumătate din lungimea unității;
(c) sparanghel verde	(c) maxim 20% din numărul tijeilor pot să prezinte o culoare albă, crem sau alb-gălbui la partea inferioară a mugurului, pe mai mult de jumătate din lungimea tijeii.
(2) Gust și miros	(2) Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, caracteristic sortimentului fabricat și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textura	(3) Sparanghelul trebuie să fie fraged, fără elemente fibroase sau lemnoase, cu textură și grad de maturitate uniforme.
(4) Uniformitate dimensională:	

(a) Lungime	(a) Lungimea cea mai frecventă a unităților eșantionului se înscrie în limitele fixate pentru modul de prezentare respectiv și (a.1) în cazul sparanghelului lung, semi-lung și vârfurilor de sparanghel cel puțin 75% din numărul acestora nu se abat cu mai mult de 1 cm de la valoarea medie și cel puțin 95% din numărul acestora nu se abat cu mai mult de 2 cm de la valoarea medie și (a.2) în cazul sparanghelului tăiat cu vârfuri sau a sparanghelului tăiat, cel puțin 75% din numărul acestora nu se abat cu mai mult de 1 cm de la lungimea medie și cel puțin 90% din numărul acestora nu se abat cu mai mult de 2 cm de la lungimea medie.
(b) Calibrul	(b.1) Atunci când se declară că produsul este uniform dimensional conform calibrelor din anexa nr. 1 la normă, se admite ca maxim 25% din numărul țijelor sau vârfurilor dintr-un recipient să aparțină grupei sau grupelor de calibre învecinate. (b.2) Se admite fabricarea produselor din sparanghel din două sau mai multe calibre distincte dacă se declară că produsul este „mixt” sau „asortat”.
(5) Lichidul de conservare	(5) Limpede, exceptând cazul în care ingredientele sau aditivii alimentari adăugați pot afecta aspectul acestuia. Se admite prezența unui sediment slab sau a unor fragmente de sparanghel.
(6) Defecte admise:	
a) Vârfuri sau alte părți de sparanghel zdrobite: bucăți „sparte” sau zdrobite, fragmente de cel puțin 1 cm lungime;	(a) lipsă
b) Corpuri străine: pământ, nisip, etc.	(b) lipsă
c) Sparanghel cu coajă în cazul sparanghelului prezentat „decojit”: tije ce prezintă zone necurățate de coajă;	(c) max. 10% din numărul țijelor
d) Sparanghel ce prezintă scobituri;	(d) max. 10% din numărul țijelor
e) Sparanghel deformat: muguri sau vârfuri de sparanghel curbate sau tije serios afectate de malformații;	(e) max. 10% din numărul mugurilor, vârfurilor sau țijelor
f) Sparanghel ce prezintă defecte de culoare, leziuni mecanice, boli sau alte defecte;	(f) max. 10% din numărul mugurilor, vârfurilor sau țijelor
Totalul defectelor de la alineatele (d), (e) și (f) pentru formele de prezentare următoare:	
Sparanghel lung	15% din numărul țijelor
Sparanghel semi-lung	15% din numărul țijelor
Vârfuri de sparanghel	15% din numărul vârfurilor
Sparanghel tăiat cu vârfuri	20% din numărul țijelor
Sparanghel tăiat	25% din numărul țijelor

2. Acceptarea lotului

Orice recipient de sparanghel în conservă care nu îndeplinește condițiile de calitate enumerate în anexa nr. 4, este considerat necorespunzător.

Un lot de sparanghel în conservă va fi considerat corespunzător dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

1. Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Cantitatea de sparanghel conținută într-un recipient sau cantitatea netă fără lichid, (în kg/kg):		Calculată ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.
(a) Sparanghel decojit:		
Sparanghel lung	minim 60%	
Toate celelalte moduri de prezentare	minim 58%	
(b) Sparanghel nedecojit		
Sparanghel lung și tăiat	minim 57%	
Toate celelalte moduri de prezentare	minim 55%	Calculat ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul în care este conservat) ¹	minim 90%	

¹ În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 mililitri.

2. Acceptarea lotului

Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră necorespunzător.

(1) Un lot de „Sparanghel în conservă” va fi acceptat din punct de vedere calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate”, Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de fructe în recipient după îndepărtarea lichidului (cantitatea netă fără lichid) se consideră că lotul corespunde cerințelor, dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientele examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca nici un recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

33. Ordinul nr. 770/1472/317/2004 **pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul,** **fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea,** **depozitarea și transportul caiselor în conservă**

publicat în
M. Of. nr. 391 și 391 bis din 9 mai 2005

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 339/956/215/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul caiselor în conservă, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 770/1.472/317/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul caiselor în conservă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea **etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul caiselor în conservă**

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea caiselor în conservă pe teritoriul României, pentru a putea garanta ca acestea nu prezintă

niciun risc pentru consumul uman și sunt prezentate corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică caiselor în conservă preparate în gospodăria individuală pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 4, 5, 7, 8, 9 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natură. Conținut

Art. 4. „Caise în conservă” este denumirea de produs finit, fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din caise sănătoase, proaspete, congelate sau preconseruate, care păstrează identitatea fructului Prunus armeniaca L, descojite sau nedescojite, conservate într-unul din mediile lichide specificate în anexa nr. 3 la prezenta normă în conținutul căruia se poate adăuga unul sau mai multe din ingredientele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, sau fără lichid, introduse în ambalaje care se închid ermetic, supuse unui tratament termic, înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea materiei prime: „caise”;
- (2) denumirea formei de prezentare: „întregi”, „jumătăți”, „descojite”, „cu coajă”, etc., conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (3) denumirea mediului fluid în care sunt conservate caisele, conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 3 la prezenta normă, spre ex.: „în apă”, „în suc”, „în sirop slab îndulcit”, „în sirop cu mult zahăr”, etc., dacă caisele sunt conservate fără lichid, se menționează: „Fără lichid” sau „Tasat”;
- (4) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică: ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Caise în conservă”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea caiselor în conservă, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru fructe proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea caiselor în conservă, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 339/2006.

Art. 9. Lichidul sau mediul în care sunt conservate caisele trebuie să îndeplinească cerințele din anexa nr. 3 la prezenta normă și cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică caisele în conservă, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Caisele în conservă trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 4, respectiv anexa nr. 5, la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea caiselor în conservă care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) cantitatea netă fără lichid;
- (4) lista ingredientelor;
- (5) menționarea tratamentului termic;
- (6)^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- (7) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de ...” cu menționarea lunii și anului;
- (8) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (9) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (10) țara de origine a produsului.

^[1]Pct. (6) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 339/2006.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18.^[1] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

Art. 19. Transportul produsului definit prin prezenta normă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor, menținerea calității produselor și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de caise în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1 până la nr. 5 inclusiv fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Caisele trebuie să fie întregi, sănătoase, cu aspect proaspăt, fără lovituri mecanice, ajunse la maturitate, fără codițe și frunze, fără gust și/sau miros străin;

(2) Caisele în conservă se pot fabrica în următoarea gamă sortimentală:

a) *întregi* – fructe întregi cu sâmburi, descojite sau nedescojite;

b) *jumătăți* – fructe fără sâmburi, tăiate în două părți aproximativ egale pe linia mediană, descojite sau nedescojite;

c) *felii* – fructe fără sâmburi, descojite sau nedescojite, tăiate în sectoare aproximativ egale;

d) *bucăți* – fructe fără sâmburi, descojite sau nedescojite, tăiate în forme de dimensiuni inegale;

e) *alte forme* – orice altă formă de prezentare a caiselor este admisă dacă:

(i) se deosebește de formele prezentate în prezenta normă;

(ii) îndeplinește cerințele prezentei norme, incluzându-le pe cele privind defectele, conținutul de fructe și orice altă prevedere privind modul de prezentare, pentru evitarea confuziilor;

(iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

Anexa nr. 2

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Caise	Conform anexa nr. 5
Apă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație cu respectarea prevederilor din anexa nr. 3 la normă.
Suc de fructe	
Apă și suc de fructe	
Amestec de sucuri de fructe	
Zaharuri: zaharoză, dextroză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	

^[1] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 339/2006.

Plante aromatice, oțet, miez de sămburi de caise.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație.
Aromatizanți: (a) esențe naturale de fructe; (b) alți aromatizanți naturali sau identic naturali.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație.

Anexa nr. 3**Medii de conservare. Definiții și descriere**

I. (1) Caisele se conservă în mediu lichid sau fără adaos de lichid, după cum urmează:

a) Apa sau amestecul format din apă cu unul sau mai multe sucuri de fructe în care predomină apa. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „În apă” sau „Conservat în apă”;

b) Amestecul format din apă cu suc de caise, cu unul sau mai multe sucuri de fructe, în care sucul/sucurile dețin o pondere mai mare de 50% în volum. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „În suc de caise cu apă”, „În suc de X (denumirea fructului) cu apă” sau „În suc de fructe cu apă”;

c) Suc de caise, sucul unui fruct compatibil cu caisele sau un amestec de sucuri din fructe. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „În suc de caise”, „În suc de X (numele fructului)” sau „În suc de fructe”;

d) Nectar de caise, nectarul unui alt fruct sau un amestec de nectaruri. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „În nectar”, „În nectar de caise”, „În nectar de X (numele fructului sau fructelor)”, „În nectar de fructe”.

(2) În lichidele de conservare de la alineatul (1) se poate adăuga unul sau un amestec de zaharuri: zaharoză, dextroză, zahăr invertit, sirop de glucoză, sirop deshidratat de glucoză.

(3) Dacă în lichidul de conservare s-au adăugat zaharuri denumirile produselor respective se completează cu descrierile din Tabelul nr. 1, spre ex.: „În suc de X (numele fructului) slab îndulcit”, „În apă slab îndulcită”, „În sirop concentrat”

(4) Dacă în lichidul de conservare nu s-au adăugat zaharuri, se menționează: „fără adaos de zaharuri”.

(5) Se admite conservarea caiselor fără adaos de lichid, practic doar cu lichidul rezultat din tasarea lor. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „Fără lichid” sau „Tasate”.

II.

Tabelul nr. 1: Descrierea lichidelor de conservare cu adaos de zaharuri

Lichidul de conservare	Conținutul în substanță uscată solubilă (în °Brix)
Dacă lichidul de conservare îndulcit este sucul de caise sau sucul unui alt fruct sau un amestec de sucuri de fructe, lichidul final nu trebuie să scadă sub 16 °Brix și se definește după cum urmează: a) Suc de fructe cu puțin zahăr, sau slab îndulcit b) Suc de fructe cu mult zahăr sau puternic îndulcit	min. 16 min. 21
Dacă lichidul de conservare îndulcit este apă sau amestec de apă cu unul sau mai multe sucuri de fructe, mediul final se definește după cum urmează: c) Sirop cu puțin zahăr, slab îndulcit, sirop subțire d) Sirop cu mult zahăr, puternic îndulcit, sirop concentrat	min. 16 – max. 21 min. 21 – max. 25
Opțional se pot prepara următoarele lichide de conservare îndulcite: e) Apă îndulcită, apă slab îndulcită, apă cu puțin zahăr f) Sirop foarte concentrat	min. 10 – max. 16 min. 25

1. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor, ori pelicula de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului; la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp dar nu la falț.
Aspectul conținutului:	
(1) Culoare	(1) Caracteristica soiului tipului de conservare și sortimentului fabricat.
(2) Gust și miros	(2) Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, caracteristic sortimentului fabricat și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textură	(3) Caisele în conserva trebuie să prezinte o textură satisfăcătoare: fructe potrivit de tari, nedestrămate, suficient de carnoase.
(4) Uniformitate dimensională la caise „întregi” sau „jumătăți”	(4) 90% din numărul de fructe întregi sau jumătăți trebuie să fie aproximativ egale ca mărime. Dacă într-un ambalaj se află un fruct sfărâmat, bucățile combinate sunt considerate un fruct.
(5) Simetrie	(5) Se acceptă ca maximum 20% din numărul de fructe să fie tăiate pe lângă linia mediană și dintre acestea maximum jumătate să fie tăiate orizontal astfel ca să se vadă inserția codiței.
(6) Defecte admise:	(6) Conform tabelului nr. 2.

Tabelul nr. 2: Defecte admise

Defectul	Conservate în lichid	Conservate „fără lichid” sau „tasate”
(1) Fructe cu aspect modificat: fructe atacate de insecte sau boli, fructe lovite, sau fructe a căror culoare este modificată.	30% din numărul total de fructe dintr-un recipient	3 fructe la 500 g fructe
(2) Fructe zdrobite sau bucăți de fructe: (a) caise „întregi”: caise deformate sau zdrobite care nu mai au forma lor normală; (b) caise „jumătăți”: jumătăți de caise sparte sau zdrobite accidental în bucăți mai mici cu 50% față de dimensiunea normală.	15% din numărul total de fructe dintr-un recipient	Nu se aplică
(3) Materii vegetale străine: frunze, fragmente de frunze, peduncul, etc.	2 frunze, fragmente de frunze, pedunculi, etc. la 500 g fructe fără lichid	2 frunze, fragmente de frunze, pedunculi, etc. la 500 g fructe fără lichid
(4) Pelițe, la caisele depelate (se stabilesc pentru media probelor prelevate)	max. 6 cm ² suprafață la 500 g fructe	max. 12 cm ² suprafață la 500 g fructe
(5) Sâmburi sau fragmente de sâmburi (se stabilesc pentru media probelor prelevate)	1 sâmbure ¹ sau echivalentul la 500 g fructe	1 sâmbure sau echivalentul la 500 g fructe

¹ „un sâmbure” desemnează un sâmbure întreg sau un fragment mare echivalent cu o jumătate de sâmbure sau maxim trei bucăți mici, a căror masă totală este mai mică decât cea a unei jumătăți de sâmbure.

2. Acceptarea lotului

Orice recipient de caise în conservă care nu îndeplinește condițiile de calitate enumerate în anexa nr. 4, exceptându-le pe cele de la punctele (4) și (5) din tabelul nr. 2, este considerat necorespunzător.

Un lot de caise în conservă va fi considerat corespunzător:

a) dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5 din Codex Alimentarius.

b) cerințele de acceptare calculate ca valori medii ale probelor, sunt îndeplinite.

Anexa nr. 5

1. Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Cantitatea de caise conținută într-un recipient cu produs, sau cantitatea netă fără lichid; (în kg/kg): (a) caise în suc, în sirop sau nectar, îndulcite (b) caise în suc, în sirop sau nectar, slab îndulcite (c) caise „fără lichid” sau „tasate”	minim 54% minim 55% minim 82%	Calculată ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul în care sunt conservate) ²	minim 90%	Calculat ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.

² În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 mililitri.

2. Acceptarea lotului

Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră necorespunzător.

(1) Un lot de „caise în conservă” va fi acceptat din punct de vedere calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de fructe în recipient după îndepărtarea lichidului (cantitatea netă fără lichid), se consideră că lotul corespunde cerințelor, dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientelor examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca niciun recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

34. Ordinul nr. 776/1493/320/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Zmeură în conservă”

publicat în
M. Of. nr. 391 și 391 bis din 9 mai 2005

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 347/951/207/2006** pentru modificarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Zmeură în conservă”, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 776/1.493/320/2004 (M. Of. nr. 717 din 22 august 2006).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Zmeură în conservă”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul produsului „Zmeură în conservă”

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea

produsului „Zmeură în conservă” pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acesta nu prezintă nici un risc pentru consumul uman și este prezentat corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produsului „Zmeură în conservă” preparat în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3.^[1] Prevederile art. 4, 5, 8, 9 și 11 nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II. Natura. Conținut

Art. 4. „Zmeură în conservă” este denumirea de produs finit, fabricat în scopul vânzării, dată în general alimentelor preparate din zmeură sănătoasă, proaspătă, care păstrează identitatea fructului *Rubus idaeus* L. sau *Rubus occidentalis* L., conservată într-unui din mediile lichide de conservare specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, în conținutul căruia se poate adăuga unul sau mai multe din ingredientele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, introduse în ambalaje care se închid ermetic, supuse unui tratament termic, înainte sau după introducerea lor în ambalaj, pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea materiei prime: „zmeură”;
- (2) denumirea culorii zmeurei, dacă este alta decât roșie;
- (3) denumirea mediului fluid în care este conservată zmeura, conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 2 la prezenta normă, spre ex.: „în apă”, „în suc”, „în sirop slab îndulcit”, „în sirop cu mult zahăr”, etc.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Zmeură în conservă”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea zmeurei în conservă trebuie să fie proaspătă, ajunsă la maturitate, curată, sănătoasă, fără părțile exterioare verzi, inclusiv calicele și codițele.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea zmeurei în conservă, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Lichidul sau mediul în care este conservată zmeura trebuie să îndeplinească cerințele din anexa nr. 2 la prezenta normă și cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică zmeura în conservă, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 347/2006.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Zmeura în conservă trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 3, respectiv anexa nr. 4, la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea zmeurei în conservă care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit în prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform Art. 4 și Art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) cantitatea neta fără lichid;
- (4) lista ingredientelor;
- (5) menționarea tratamentului termic;
- (6)^[1] condițiile de depozitare, atunci când acestea necesită indicații speciale;
- (7) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (8) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (9) numele și adresa producătorului, sau ale ambalatorului, sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (10) țara de origine a produsului.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18.^[2] Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în încăperi curate, aerisite, ferite de razele solare sau îngheț și cu respectarea condițiilor impuse de producător.

^[1] Pct. (6) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 347/2006.

^[2] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Ordinul nr. 347/2006.

Art. 19. Transportul produsului definit prin prezenta normă trebuie să se facă cu vehicule curate, acoperite, în condiții care să asigure integritatea ambalajelor, menținerea calității produselor și protecția contra razelor solare sau a înghețului.

Art. 20. Fiecare transport de zmeură în conservă trebuie să fie însoțit de documente care să ateste originea, proveniența și securitatea alimentară a produsului.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 21. Anexele nr. 1 până la nr. 4 inclusiv fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zmeura	Conform art. 7 la prezenta normă
Apă	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație, cu respectarea prevederilor din anexa nr. 2 la normă.
Suc de fructe	
Apă și suc de fructe	
Amestec de sucuri de fructe	
Zaharuri: zaharoză, dextroză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	
Aditivi alimentari Coloranți Ponceau 4R (E124)	max. 100 mg/kg

Anexa nr. 2

Medii de conservare. Definiții și descriere

1. (1) Zmeura se conservă în mediu lichid după cum urmează:

a) Apa sau amestecul format din apă cu unul sau mai multe sucuri de fructe, în care predomină apa. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „în apă” sau „conservat în apă”;

b) Amestecul format din apă cu suc de zmeură, cu unul sau mai multe sucuri de fructe, în care sucul/sucurile dețin o pondere mai mare de 50% în volum. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „în suc de zmeură cu apă”, „în suc de X (denumirea fructului) cu apă” sau „în suc de fructe cu apă”;

c) Suc de zmeură, sucul unui fruct compatibil cu zmeura sau un amestec de sucuri din fructe. În denumirea acestor produse se va include mențiunea: „în suc de zmeură”, „în suc de X (numele fructului)” sau „în suc de fructe”;

(2) În lichidele de conservare de la alineatul (1) se poate adăuga unul sau un amestec de zaharuri: zaharoză, dextroză, zahăr invertit, sirop de glucoză, sirop deshidratat de glucoză.

(3) Dacă în lichidul de conservare s-au adăugat zaharuri denumirile produselor respective se completează cu descrierile din Tabelul nr. 1, spre ex.: „în suc de X (numele fructului) slab îndulcit”, „în apă slab îndulcită”, „în sirop concentrat”.

(4) Dacă în lichidul de conservare nu s-au adăugat zaharuri, se menționează: „fără adaos de zaharuri”.

2. Tabelul nr. 1: Descrierea lichidelor de conservare cu adaos de îndulcitori

Lichidul de conservare	Conținutul în substanță uscată solubilă (în °Brix)
Dacă lichidul de conservare îndulcit este suc de zmeură sau suc de un alt fruct sau un amestec de sucuri din fructe, lichidul final nu trebuie să scadă sub 15 °Brix și se definește după cum urmează:	
a) Suc de fructe cu puțin zahăr sau slab îndulcit	min. 15
b) Suc de fructe cu mult zahăr sau puternic îndulcit	min. 20
Dacă lichidul de conservare îndulcit este apă sau un amestec de apă cu suc de zmeură sau cu unul sau mai multe sucuri de fructe, mediul final se definește după cum urmează:	
c) Sirop cu puțin zahăr, slab îndulcit, sirop subțire	min. 15 – max. 20
d) Sirop cu mult zahăr, puternic îndulcit, sirop concentrat.	min. 20 – max. 26
Opțional se pot prepara următoarele medii de conservare îndulcite:	
e) Apă îndulcită, apă slab îndulcită, apă cu puțin zahăr.	min. 11 – max. 15
f) Sirop foarte concentrat	min. 26

Anexa nr. 3

1. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
Aspectul exterior al recipientului	Curat, ermetic închis, nebombat, să nu prezinte fisuri, să nu prezinte pete de rugină la exteriorul sau în interiorul recipientelor, ori pelicula de lac desprinsă de pe interiorul cutiei, cu eticheta curată, vizibil imprimată cu toate elementele de identificare, lipită simetric în planul recipientului; la cutiile metalice se admit ușoare deformări la corp dar nu la faț.
Aspectul conținutului	
(1) Culoare	(1) Caracteristică soiului, tipului de conservare și sortimentului fabricat.
(2) Gust și miros	(2) Gustul și mirosul trebuie să fie plăcute, caracteristic sortimentului fabricat și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textură	(3) Zmeura în conservă trebuie să prezinte o textură satisfăcătoare: fructe potrivit de tari, nedestrămate, suficient de cărnoase.
(4) Defecte admise:	Conform tabelului nr. 2

Tabelul nr. 2: Defecte admise

Defectul	Limite maxime
(1) Fructe cu aspect modificat: fructe atacate de insecte sau boli, fructe lovite sau fructe a căror culoare este modificată;	10% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
(2) Fructe zdrobite sau bucăți de fructe: fructe deformate sau zdrobite care nu mai au forma lor normală, peste 50%.	25% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
Totalul defectelor de la alineatele (1) și (2)	2% (m/m) din cantitatea netă fără lichid
(3) Materii vegetale străine: (a) codițe sau fragmente de tulpini cu o lungime mai mare de 3 mm (se stabilesc pentru media probelor prelevate); (b) frunze, calice detașate, sau porțiuni de frunze sau calice, sau orice altă materie vegetală (se stabilesc pentru media probelor prelevate).	(a) 2 buc. la 100 g fructe fără lichid (b) 2 cm ² la 100 g fructe fără lichid

2. Acceptarea lotului

Orice recipient de zmeură în conservă care nu îndeplinește condițiile de calitate enumerate în anexa nr. 3, exceptându-le pe cele de la punctul (3) din tabelul nr. 2, este considerat necorespunzător.

Un lot de zmeură în conservă va fi considerat corespunzător:

- a) dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius,
- b) cerințele de acceptare calculate ca valori medii ale probelor, sunt îndeplinite.

Anexa nr. 4

1. Cerințe fizico-chimice

Denumirea caracteristicii	Condiții de admisibilitate	Metode de analiză
Cantitatea de zmeură conținută într-un recipient cu produs, sau cantitatea netă fără lichid (în kg/kg):	minim 37%	Calculată ca procent din greutatea volumului de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C.
Gradul de umplere admis pentru un recipient cu produs (inclusiv lichidul în care sunt conservate) ¹	minim 90%	Calculat ca procent din volumul de apă distilată conținut de recipientul complet umplut și închis, măsurat la temperatura de 20°C.

¹ În cazul produselor ambalate în recipiente de sticlă, volumul de apă distilată conținută de recipientul complet umplut și închis, măsurată la temperatura de 20°C, diminuează cu 20 mililitri.

2. Acceptarea lotului

Un recipient care nu îndeplinește cerințele minime pentru gradul de umplere se consideră necorespunzător.

(1) Un lot de „Zmeură în conservă” va fi acceptat din punct de vedere calitativ dacă numărul recipientelor „necorespunzătoare” nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate”, Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

(2) La verificarea prin metoda conținutului minim de fructe în recipient după îndepărtarea lichidului (cantitatea netă fără lichid), se consideră că lotul corespunde cerințelor, dacă greutatea medie a conținutului tuturor recipientelor examinate nu este mai mică decât valoarea minimă cerută, cu condiția ca nici un recipient să nu prezinte o valoare exagerat de mică.

35. Ordinul nr. 969/1754/362/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul piersicilor congelate

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul piersicilor congelate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul piersicilor congelate

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea piersicilor congelate pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acestea nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și sunt prezentate corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Piersici congelate” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici acelor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate

temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 5, art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Piersici congelate” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din piersici sănătoase, proaspete, care păstrează caracteristicile speciei *Prunus persica* L, cu excepția nectarinelor, introduse cu sau fără zaharuri în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „piersici”;
- (b) menționarea formei de prezentare conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (c) menționarea procedurii de conservare: „congelat”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Piersici congelate”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea piersicilor congelate, trebuie să fie proaspătă, ajunsă la maturitate, curată, sănătoasă, fără părți exterioare verzi sau codițe, să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru fructe proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea piersicilor congelate trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică.

Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care sunt fabricate piersicile congelate, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Piersicile congelate trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea piersicilor congelate care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a piersicilor congelate, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Piersicile trebuie să fie întregi, sănătoase, cu aspect proaspăt, fără lovituri mecanice, ajunse la maturitate, fără codițe și frunze, fără gust și/sau miros străin;

(2) Soiurile de piersici sunt grupate după criteriul aderenței sâmburelui la pulpă, astfel:

a) *cu sâmbure detașabil* – acele soiuri la care sâmburele se detașează ușor de pulpă;

b) *cu sâmbure aderent* – acele soiuri la care sâmburele nu se poate detașa.

(3) Soiurile de piersici sunt grupate după culoare, astfel:

a) *albe* – soiuri de piersici a căror culoare dominantă variază de la alb la alb-gălbui;

b) *galbene* – soiuri de piersici a căror culoare dominantă variază de la galben deschis la roșu-portocaliu intens;

c) *verzii* – soiuri de piersici a căror culoare dominantă variază de la verde deschis la verde;

d) *roșii* – soiuri de piersici a căror culoare dominantă variază de la galben deschis la roșu-portocaliu, iar pulpa acestora (inclusiv concavitatea în care se găsește sâmburele) prezintă puncte roșii;

(4) Piersicile congelate se pot fabrica în următoarea gamă sortimentală:

a) *întregi* – fructe întregi cu sâmburi;

b) *jumătăți* – fructe fără sâmburi, tăiate în două părți aproximativ egale;

c) *sferți* – fructe fără sâmburi, tăiate în patru părți aproximativ egale;

d) *felii* – fructe fără sâmburi, tăiate în sectoare aproximativ egale;

e) *cuburi* – fructe fără sâmburi, tăiate în bucăți având forma unui cub;

f) *bucăți* – fructe fără sâmburi, tăiate în forme de dimensiuni inegale;

g) *alte forme* – orice altă formă de prezentare a piersicilor este admisă dacă:

(i) se deosebește de formele din prezenta normă;

(ii) îndeplinește toate cerințele prezentei norme;

(iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

(5) Piersicile congelate pot fi preparate cu adaos de zaharuri sau sirop de zaharuri.

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zaharuri: zaharoză, dextroză, fructoză, zahăr invertit, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație.
Aditivi alimentari: Antioxidanți: Acid ascorbic (E300) Acid citric (E330)	

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) caracteristică soiului și sortimentului fabricat, aproximativ uniformă.
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textura	(3) după decongelare fructele trebuie să fie potrivit de tari, nedestrămate, suficient de cămoase.
(4) Conținutul în substanță uscată solubilă: – piersici cu adaos de zaharuri (după decongelare, zdrobire și omogenizare la 20°C) – piersici cu sirop de zaharuri (după decongelare, zdrobire și omogenizare la 20°C)	(4) 18% – 35% (m/m) 15% – 30% (m/m)
(5) Forma de prezentare:	(5) 95% din numărul de fructe întregi, jumătăți sau sferturi trebuie să fie aproximativ egale ca mărime.
(6) Defecte admise:	(6) conform tabelelor nr. 1, 2 și 3.

Tabelul nr. 1. Defecte admise la piersici întregi congelate (20 piersici)

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total
6.1 Fructe decolorate sau verzi	4 cm ²	1			
5.2 Leziuni: leziuni provocate de insecte sau boli					
– suprafață mai mică de 1 cm ²	0,5 cm ²	1			
– suprafață mai mare de 1 cm ²	1 cm ²		2		
– pete închise, care pătrund în pulpă				4	
6.3 Materii vegetale și codite: frunze sau alte materii vegetale inofensive și codite	1 bucată		2		
6.4 Leziuni mecanice și din prelucrare: fructe lovite, cu scobituri, din care lipsesc bucăți.	1 fruct		2		
6.5 Porțiuni fibroase: fructe care prezintă, după decongelare, porțiuni de țesut fibros	1 fruct		2		
6.6 Fructe supramaturate, moi	1 fruct		2		
6.7 Coji: la sortimentele descojite	1 cm ²	1			
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		25	8	4	25

Tabelul nr. 2. Defecte admise la piersici jumătăți și sferturi, congelate (30 bucăți)

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total
6.1 Fructe decolorate sau verzi	4 cm ²	1			
6.2 Leziuni: leziuni provocate de insecte sau boli					
– suprafață mai mică de 1 cm ²	0,5 cm ²	1			
– suprafață mai mare de 1 cm ²	1 cm ²		2		
– pete închise, care pătrund în pulpă				4	

6.3 Materii vegetale și codițe: frunze sau alte materii vegetale inofensive și codițe	1 bucată		2		
6.4 Leziuni mecanice și din prelucrare: fructe lovite, cu scobituri, din care lipsesc bucăți.	1 fruct		2		
6.5 Porțiuni fibroase: fructe care prezintă, după decongelare, porțiuni de țesut fibros	1 fruct		2		
6.6 Fructe supramaturate, moi	1 fruct	1			
6.7 Coji: la sortimentele descojite	1 cm ²	1			
6.8 Fragmente de sâmburi: fragmente din sâmbure tari, cu porțiuni ascuțite având dimensiuni peste 3 mm.	1 bucată		2		
6.9 Sâmburi întregi	1 bucată la 3 kg de produs				
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		25	8	4	25

Tabelul nr. 3. Defecte admise la piersici felii, cuburi, bucăți, congelate (300g)

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total
6.1 Fructe decolorate sau verzi	4 cm ²	1			
6.2 Leziuni: leziuni provocate de insecte sau boli					
– suprafață mai mică de 1 cm ²	0,5 cm ²	1			
– suprafață mai mare de 1 cm ²	1 cm ²		2		
– pete închise, care pătrund în pulpă					
6.3 Materii vegetale și codițe: frunze sau alte materii vegetale inofensive și codițe	1 bucată		2		
6.4 Leziuni din prelucrare: fructe lovite, cu scobituri, din care lipsesc bucăți.	1 fruct	1			
6.5 Porțiuni fibroase: fructe care prezintă, după decongelare, porțiuni de țesut fibros	1 fruct		2		
6.6 Fructe supramaturate, moi	1 fruct	1			
6.7 Coji: la sortimentele descojite	1 cm ²	1			
6.8 Fragmente de sâmburi: fragmente din sâmbure tari, cu porțiuni ascuțite având dimensiuni peste 3 mm.	1 bucata		2		
6.9 Sâmburi întregi	1 bucată la 3 kg de produs				
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		25	6	4	25

Acceptarea lotului

(1) Mărima eșantionului prelevat pentru analiza organoleptică este:

- 20 de piersici pentru sortimentul „piersici întregi”;
- 30 de bucăți pentru sortimentele „jumătăți” și „sferturi”;
- 300 g pentru sortimentele „felii”, „cuburi” și „bucăți”.

(2) Un eșantion de piersici congelate care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot piersici congelate va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

36. Ordinul nr. 976/1747/363/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi congelate

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi congelate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul fasolei păstăi congelate

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea fasolei păstăi congelate pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceasta nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și este prezentată corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Fasole păstăi congelată” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul

prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici acelora care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 5, art. 7, art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Fasole păstăi congelată” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din păstăi de fasole sănătoase, proaspete, care păstrează caracteristicile speciei *Phaseolus vulgaris* L. sau *Phaseolus coccineus* L., introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „fasole păstăi”;
- (b) menționarea culorii, a formei de prezentare și a calibrului conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 și anexa nr. 2 la prezenta normă; mențiunea „necalibrat” dacă produsul nu a fost calibrat;
- (c) menționarea procedurii de conservare: „congelată”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”;

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Fasole păstăi congelată”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea fasolei păstăi congelată, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea fasolei păstăi congelată, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică. Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care este produsă fasolea păstăi congelată, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Fasolea păstăi congelată trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea fasolei păstăi congelată care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „Fasole păstăi congelată”, pe ambalaj se înscriu denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Păstăile de fasole trebuie să fie întregi, sănătoase, cu aspect proaspăt, fără ațe, vârfuri și codițe, fără gust și/sau miros străin.

(2) Fasolea păstăi poate să provină din soiurile „verde” și „galbenă (grasă)” cu păstăi cilindrice sau late.

(3) Fasolea păstăi congelată se poate fabrica în următoarea gamă sortimentală:

(a) „întregi”	păstăi de fasole întregi
(b) „tăiate”	păstăi de fasole tăiate transversal în bucăți scurte, astfel încât cel puțin 70% din numărul lor au lungimi cuprinse între 20 mm și 65 mm;
(c) „tăiate mărunț”	păstăi de fasole tăiate transversal în bucăți scurte, astfel încât cel puțin 70% din numărul lor au lungimi cuprinse între 10 mm și 20 mm;
(d) „tăiate diagonal”	păstăi de fasole tăiate sub un unghi de aproximativ 45° față de axa longitudinală astfel încât cel puțin 70% din bucăți au lungimi mai mari de 6 mm;
(e) „felii”	păstăi de fasole tăiate longitudinal sau sub un unghi de 45° față de axa longitudinală în felii de max. 7 mm grosime;
(f) alte forme	orice altă formă de prezentare a păstăilor de fasole este admisă dacă: (i) se deosebește de formele descrise în prezenta normă; (ii) îndeplinește cerințele prezentei norme; (iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zaharuri: zaharoză, dextroză, fructoză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Sare	
Condimente	

Anexa nr. 2

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) verde, galbenă sau galben verzui, caracteristică soiului, aproximativ uniformă;
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin;

(3) Textură	(3) păstăile trebuie să fie fragede, fără porțiuni fibroase;
(4) Uniformitate dimensională, la sortimentele calibrate:	(4) minim 80% din numărul total de păstăi de fasole congelate trebuie să aibă calibrul indicat pe etichetă sau mai mic; restul din numărul de păstăi pot avea calibre conform tabelului nr. 1;
(5) Forma de prezentare: – păstăi congelate în bloc; – păstăi congelate individual	(5) se admit maxim 10% m/m păstăi lipite una de alta care nu pot fi desprinse în stare congelată;
(6) Defecte admise:	(6) conform tabelului nr. 2.

Tabelul nr. 1. Calibrare pentru fasolea păstăi congelată

Categoria dimensională	Diametrul păstăii (mm)
Extrafină	max. 6,5
Foarte fină	max. 8
Fină	max. 9,5
Medie	max. 11
Mare	min. 11

Tabelul 2. Defecte admise la fasolea păstăi congelată.

Defectul	Unitatea de măsură	Categoria			Total
		1	2	3	
(a) Materii vegetale străine: frunze, vreji, fragmente ale acestora, exceptând cele provenite de la plantele condimentare utilizate ca ingrediente;					
– frunze	1 bucată	1			
– alte materii vegetale	1 bucată	2			
(b) Pedunculi: pedunculi atașați de păstaie sau desprinși	1 peduncul	1	2		
(c) Păstăi pătate grav: pete produse de atacul insectelor, diferite boli sau alte cauze, care se întind pe o suprafață cu diametrul mai mare de 6 mm.	1 păstaie		3		
(d) Păstăi pătate ușor: pete produse de atacul insectelor, diferite boli sau alte cauze, care se întind pe o suprafață cu diametrul cuprins între 3 și 6 mm.	1 păstaie		1		
(e) Leziuni mecanice: (la sortimentele „întregi” și „tăiate”) păstăi sfărâmate, rupte în două bucăți, destrămate la extremități, etc.	1 păstaie		1		
(f) Păstăi nedevelopate: (la sortimentele „întregi”) păstăi mai mici de 3 mm	1 păstaie		2		
(g) Păstăi cu ațe dure: păstăi ale căror ațe rezistă la o greutate de 250 g menținută cel puțin 5 secunde.	1 păstaie			3	
(h) Porțiuni fibroase: păstăi care prezintă porțiuni fibroase care afectează comestibilitatea	1 păstaie			1	
(i) Fragmente: – orice bucată de păstaie mai mică de 10 mm, la sortimentele „tăiate” și „tăiate diagonal”; – orice bucată de păstaie mai mică de 10 mm, la sortimentul „întregi”.	max. 20% (m/m)				
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE					
(i) Toate sortimentele cu excepția celor „întregi”		15	50	10	60
(ii) Sortimentele „întregi”		15	30	6	40

Acceptarea lotului

(1) Mărimea eşantionului prelevat pentru analiza organoleptică este:

- a) 1 kg pentru uniformitatea dimensională și forma de prezentare;
- b) 1 kg pentru materii vegetale străine și pedunculii;
- c) 300 g pentru celelalte defecte.

(2) Un eşantion de fasole păstăi congelate care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot de păstăi de fasole congelată va fi considerat corespunzător dacă numărul eşantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eşantionare specific, prezentat în „Planurile de eşantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

37. Ordinul nr. 973/1751/366/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul porumbului congelat

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul porumbului congelat, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul porumbului congelat

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea porumbului congelat pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acesta nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și este prezentat corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Porumb congelat” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării

ulterioare cu excepția reambalării și nici acelor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 7, art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Porumb congelat” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din boabe de porumb zaharat sănătoase, proaspete, suculente, din soiurile albe și galbene ale speciei *Zea mays* L. convar. *saccharata* Koern, introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „porumb”;
- (b) denumirea formei de prezentare: „boabe întregi” sau „porumb zaharat” sau „boabe” conform denumirii uzuale din țara în care se vinde produsul;
- (c) denumirea culorii: „galben (auriu)” sau „alb”;
- (d) menționarea procedurii de conservare: „congelat”;
- (e) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Porumb congelat”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea porumbului congelat, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea porumbului congelat trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică. Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care este fabricat porumbul congelat, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Porumbul congelat trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea porumbului congelat care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „porumb congelat”, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Boabele de porumb zaharat trebuie să fie întregi, sănătoase, suculente, cu aspect proaspăt, fără lovituri mecanice, fără gust și/sau miros străin.

(2) Boabele de porumb zaharat pot avea culoarea galbenă sau albă.

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Sare	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Plante aromatice uscate și condimente.	
Legume simple sau în amestec (lăptucă, ceapă, bucăți de ardei verde sau roșu)	max. 5% m/m din cantitatea netă.

Anexa nr. 2

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) galbenă sau albă, aproximativ uniformă
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și/sau miros străin
(3) Textura	(3) boabele trebuie să fie potrivit de fragede
(4) Reziduu sec insolubil în alcool	(4) max. 30% m/m
(5) Conținutul în substanță uscată solubilă.	(5) min. 20° Brix
(6) Defecte admise:	(6) conform tabelului nr.1

Tabelul nr. 1. Defecte admise la porumbul congelat

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total defecte
6.1 Deteriorate sau pătate: pete produse de insecte, diferite boli, leziuni mecanice;	1 boabă				
(a) defect minor: afectează slab bobul;		1			
(b) defect major: afectează bobul în adâncime;			2		

(c) defect grav: afectează puternic bobul făcându-l necomestibil.				4	
6.2 Materii vegetale străine: fire de iarbă, buruieni, frunze, etc.					
(a) defect minor – cantitate mică care afectează nesemnificativ produsul;	1 bucata	1			
(b) defect major – cantitate mare care afectează produsul;			2		
(c) defect grav – cantitate care face produsul necomestibil.				4	
6.3 Boabe smulse: boabe desprinse cu porțiuni de cocean.	1 boabă				
(a) defect minor – boabele cu porțiuni mici de cocean sau material tare aderent;		1			
(b) defect major – boabele cu porțiuni mari de cocean sau material tare aderent.			2		
6.4 Bucăți de cocean: porțiunea celulozică în care bobul se încastrează în cocean	max. 0,6 cm ³				
6.5 Pănușe: foile care înfășoară știuletele de porumb și care sunt îndepărtate în procesul tehnologic	max. 4,4 cm ²				
6.6 Mătasea porumbului:	max. 160 cm				
6.7 Boabe sfărâmate, rupte, zdrențuite	max. 60 bucăți				
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		60	40	20	60

Acceptarea lotului

(1) Mărima eșantionului prelevat pentru analiza organoleptică este de 250 g.

(2) Un eșantion de porumb congelat care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot porumb congelat va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

38. Ordinul nr. 972/1752/359/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor congelați

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor congelați, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul morcovilor congelați

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea morcovilor congelați pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceștia nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și sunt prezentați corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Morcovi congelați” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării

ulterioare cu excepția reambalării și nici acelor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umana sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 5, art. 7, art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Morcovi congelați” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din morcovi sănătoși, proaspeți, din soiurile de cultură ale speciei *Daucus carota* L., introduși cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „morcovi”;
- (b) menționarea formei de prezentare și a calibrului conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 și anexa nr. 2 la prezenta normă; mențiunea „necalibrat” dacă produsul nu a fost calibrat;
- (c) menționarea procedurii de conservare: „congelată”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Morcovi congelați”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea morcovilor congelați, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea fasolei păstăi congelată, trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică.

Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică morcovii congelați, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Morcovii congelați trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea morcovilor congelați care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de ...” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „Morcovi congelați”, pe ambalaj se înscriu denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acestuia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Morcovii trebuie să fie întregi, sănătoși, cu aspect proaspăt, neramificați, netezi, curați, fără lovituri mecanice, netrecuți în tijă florală, nelemnificați, necrăpați, fără gust și/sau miros străin.

(2) Nu sunt restricții cu privire la soiul utilizat.

(3) Înainte de congelare trebuie bine spălați, depelați, îndepărtate frunzele, îndepărtat coletul.

(4) Morcovii congelați se pot fabrica în următoarea gamă sortimentală:

(a) „întregi”	– soiuri de morcovi conici sau cilindrici (de ex. Chantenay și Amsterdam) cu diametrul maxim de 50 mm măsurat în zona circumferinței maxime; raportul între diametrul celui mai mare și a celui mai mic morcov trebuie să fie de max. 4:1; – soiuri de morcovi sferici („morcovi de Paris”) cu diametrul maxim de 45 mm;
(b) „deget”	– morcovi din soiuri cilindrice sau bucăți tăiate transversal din aceștia având lungimea de cel puțin 30 mm;
(c) „jumătăți”	– morcovi tăiați în două părți aproximativ egale, de-a lungul axei longitudinale;
(d) „sferturi”	– morcovi tăiați longitudinal în patru părți aproximativ egale;
(e) „felii longitudinale”	– morcovi tăiați longitudinal în patru sau mai multe felii aproximativ egale, de formă netedă sau ondulată, având min. 20 mm lungime și min. 5 mm grosime;
(f) „Julienne”	– morcovi tăiați longitudinal în formă de batoane netede sau ondulate având grosimea de max. 5 mm;
(g) „felii”, „inele” sau „rondele”	– morcovi tăiați transversal în felii netede sau ondulate având grosimea cuprinsă între 2 și 10 mm și diametrul de max. 50 mm;
(h) „bucăți”	– morcovi „întregi” tăiați transversal în bucăți având grosimea cuprinsă între 10 și 30 mm, morcovi „jumătăți” tăiați transversal în bucăți sau morcovi „bucăți” având forme neregulate și dimensiuni superioare rondelelor sau cuburilor;
(i) „cuburi”	– morcovi tăiați în formă de cuburi aproximativ egale având latura de max. 12,5 mm;
(j) „cuburi duble”	– morcovi tăiați în forma de paralelipiped cu secțiunea pătrată având latura de max. 12,5 mm și lungimea egală cu dublul lățimii;
(k) alte forme	orice altă formă de prezentare a morcovilor este admisă dacă: (i) se deosebește de formele descrise în prezenta normă; (ii) îndeplinește cerințele prezentei norme; (iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zaharuri: zaharoză, dextroză, fructoză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoza.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Sare	
Legume simple sau în amestec (lăptucă, ceapă, bucăți de ardei verde sau roșu)	max. 10% m/m din cantitatea netă
Plante aromatice uscate și condimente.	

Anexa nr. 2

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) caracteristică soiului, aproximativ uniformă.
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și/sau miros străin.
(3) Textură	(3) morcovii nu trebuie să fie tari și fibroși.
(4) Uniformitate dimensională, la sortimentele „întregi” și „deget” calibrate	(4) minim 80% m/m din cantitatea de morcovi congelați trebuie să aibă calibrul indicat pe etichetă, conform tabelului nr. 1.
(5) Forma de prezentare	(5) max. 10% m/m din morcovii „întregi” și max. 20% m/m din morcovi pentru celelalte forme de prezentare pot avea altă formă decât forma indicată pe etichetă.
(6) Defecte admise	(6) conform tabelelor nr. 2 și nr. 3.

Tabelul nr. 1. Diametrele corespondente categoriilor dimensionale și soiurilor de morcovi congelați

Soiul	Categoría dimensională				
	Foarte mic	Mic	Mediu	Mare	Foarte mare
Cilindric	–	6-23	23-27	min. 27	–
Conic	–	10-30	30-36	min. 36	–
Sferic	max. 18	18-22	22-27	27-35	min. 35

Tabelul nr. 2. Defecte admise la sortimentele: „întregi”, „deget”, „jumătăți”, „sferturi”

Defectul	Unitatea de măsură	Categoría		Total
		A	B	
(a) Materii vegetale străine; materii vegetale provenite de la curățarea morcovilor sau orice altă materie vegetală inofensivă care nu a fost adăugată ca ingredient.		Max. 2 bucăți sau 1 g la 1 kg de morcovi congelați		
(b) Malformații: morcovi ramificați, strâmbi, contorsionați sau altfel deformați sau care nu prezintă forma indicată pe etichetă	1 morcov	2		
(c) Pete grave: pete produse de atacul insectelor, diferite boli sau alte cauze, a căror suprafețe însumate sunt mai mari decât aria unui cerc cu diametrul de 6 mm.	1 morcov		2	
(d) Pete: pete produse de atacul insectelor, diferite boli sau alte cauze, care se întind pe o suprafață cu diametrul cuprins între 3 și 6 mm.	1 morcov		1	

(e) Descojire incompletă: morcovi care prezintă porțiuni nedescojite a căror suprafață însumată este mai mare decât suprafața cercului cu diametrul de 6 mm.	1 morcov		1	
(f) Morcovi sfărâmați sau ruți:	1 morcov	2		
(g) Crăpături: crăpături mai adânci de 2 mm sau crăpături care afectează aspectul produsului.	1 morcov	1		
(h) Porțiuni verzi: morcovi care prezintă porțiuni verzi care coboară sub colet sau o bandă verde la colet.	1 morcov		1	
(i) Bucăți mici: bucăți de morcovi având lungimea mai mică de 25 mm.	max. 15% m/m			
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		25	30	40

Tabelul nr. 3. Defecte admise la sortimentele: „felii longitudinale”, „Julienne”, „felii”, „inele” sau „rondele”, „bucăți”, „cuburi”, „cuburi duble”

Defectul	Unitatea de măsură	Categoria		Total
		A	B	
(a) Materii vegetale străine: materii vegetale provenite de la curățarea morcovilor sau orice altă materie vegetală inofensivă care nu a fost adăugată ca ingredient.	Max. 2 bucăți sau 1g la 1 kg de morcovi congealați			
(b) Malformații: morcovi ramificați, strâmbi, contorsionați sau altfel deformați sau care nu prezintă forma indicată pe etichetă.	4g de produs afectat	1		
(c) Pete grave pete produse de atacul insectelor, diferite boli sau alte cauze, a căror suprafațe însumate sunt mai mari decât aria unui cerc cu diametrul de 6 mm.	4g de produs afectat		2	
(d) Pete: pete produse de atacul insectelor, diferite boli sau alte cauze, care se întind pe o suprafață cu diametrul cuprins între 3 și 6 mm.	4g de produs afectat	1		
(e) Descojire incompletă. Morcovi care prezintă porțiuni nedescojite a căror suprafață însumată este mai mare decât suprafața cercului cu diametrul de 6 mm.	4g de produs afectat			
(f) Porțiuni verzi: morcovi care prezintă porțiuni verzi care coboară sub colet sau o bandă verde la colet.	4g de produs afectat			
(g) Morcovi sfărâmați sau ruți și bucăți mici: bucăți de morcovi sfărâmați, ruți sau bucăți cu lungimea mai mică de 25 mm.	max. 25% m/m			
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE:				
„felii longitudinale”, „felii”, „inele” sau		26	8	26
„rondele”, „bucăți”, „cuburi”, „cuburi duble”		13	4	13
„Julienne”		20	4	20

Acceptarea lotului

- (1) Mărimea eșantionului prelevat pentru analiza organoleptică este:
- 1 kg pentru „materii vegetale străine” și „bucăți mici”;
 - 100 bucăți pentru sortimentele „întregi”, „deget”, „jumătăți” și „sferturi”;
 - 400 g pentru sortimentele: „felii longitudinale”, „felii”, „inele” sau „rondele”, „bucăți”, „cuburi”, „cuburi duble”, „Julienne”.

(2) Un eșantion de morcovi congelați care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot de morcovi congelați va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

39. Ordinul nr. 977/1746/367/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul spanacului congelat

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul spanacului congelat, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul spanacului congelat

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea spanacului congelat pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acesta nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și este prezentată corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Spanac congelat” preparate în gospodăria individuală pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici aceluia care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 5, art. 7 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Spanac congelat” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din spanac sănătos, proaspăt, care păstrează caracteristicile speciei *Spinacia oleracea* L., introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „spanac”;
- (b) menționarea formei de prezentare: „întreg”, „frunze întregi”, „frunze tăiate”, „frunze tăiate mărunț” sau „piure” conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 2 la prezenta normă;
- (c) menționarea procedurii de conservare: „congelat”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „spanac congelat”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea spanacului congelat, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea spanacului congelat trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea spanacului se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică. Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care este produs spanacul congelat, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Spanacul congelat trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea produselor care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minime se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de ...” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minime este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „Spanac congelat”, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minime, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare

privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Spanacul trebuie să fie întreg, sănătos, cu aspect proaspăt, ajuns la maturitate, fără vătămări mecanice, patologice sau produse de insecte, fără gust și/sau miros străin.

(2) Depozitarea materiei prime până în momentul congelării se efectuează în condiții de temperatură, umiditate și igienă care să asigure menținerea proprietăților organoleptice, fizico-chimice și microbiologice în limitele prevăzute de reglementările în vigoare.

(3) Spanacul congelat poate fi fabricat în următoarea gamă sortimentală:

(a) „Întreg” –	spanac întreg fără rădăcină;
(b) „Frunze întregi” –	frunze întregi de spanac desprinse de pe tîjă;
(c) „Frunze tăiate”	frunze tăiate a căror dimensiune minimă este de 20 mm;
(d) „Frunze tăiate mărunt”	frunze tocate mărunt având dimensiunile cuprinse între 3 și 10 mm;
(e) „Piure”	spanac tăiat foarte fin având dimensiuni mai mici de 3 mm;
(f) Alte moduri de prezentare	orice altă formă de prezentare a spanacului congelat este admisă dacă: (i) se deosebește de formele prezentate în această normă; (ii) îndeplinește toate cerințele prezentei norme; (iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Sare	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Condimente	

Anexa nr. 2

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) verde, caracteristică soiului, aproximativ uniformă;
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și/sau miros străin;
(3) Textură	(3) fragedă, fără porțiuni fibroase;
(4) Impurități minerale: nisip, pământ, nămol	(4) max. 1% m/m din greutatea produsului;
(5) Reziduu sec, fără sare	(5) min. 5,5% m/m;
(6) Defecte admise	(6) conform tabelelor nr. 1, 2 și 3.

Tabelul nr. 1. Defecte admise la spanacul congelat „întreg”, „frunze întregi” și „frunze tăiate”

Defectul	Unitatea de măsură	Categoriile de defecte			
		Minor	Major	Grav	Total
(a) Frunze desprinse: frunze sau porțiuni de frunză desprinse de pe coroană	1 frunză	1			
(b) Defecte de culoare: modificări de culoare la frunze sau codițe care alterează aspectul produsului					
– frunze sau codițe decolorate	4 cm ²	1			
– frunze sau codițe închise la culoare	4 cm ²		2		
(c) Materii vegetale străine: iarbă, buruieni, paie care nu prezintă toxicitate pentru consumul uman	5 cm				
– fire de iarbă și materii vegetale moi		1			
– materii vegetale diferite de iarba sau cu textură fibroasă			2		
(d) Lujeri florali: porțiunea superioară a plantei pe care sunt prinse florile, a cărei lungime este mai mare de 25 mm					
– lujer întreg	1 bucată		2		
– segmente de lujer	1 bucată	1			
(e) Coroană sau bucăți de coroană: porțiunea cuprinsă între rădăcină și frunzele plantei	1 bucată		2		
(f) Bucăți de rădăcină: orice porțiune de rădăcină separată sau nu de frunză	1 bucată			4	
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		20	10	4	20

Tabelul nr. 2. Defecte admise la frunze de spanac „tăiate mărunț”, congelate

Defectul	Unitatea de măsură	Categoriile de defecte		
		Minor	Major	Total
(a) Defecte de culoare: modificări de culoare la frunze sau codițe care alterează aspectul produsului				
– frunze sau codițe decolorate	1 cm ²	1		
– frunze sau codițe închise la culoare	1 cm ²		2	
(b) Materii vegetale străine: iarbă, buruieni, paie care nu prezintă toxicitate pentru consumul uman.				
– fire de iarbă și materii vegetale moi	1 cm	1		
– materii vegetale diferite de iarbă sau cu textură fibroasă	1 cm		2	
(c) Boboci de floare: boboci desprinși de pe tijă	50 boboci			
(d) Coroană sau bucăți de coroană: porțiunea cuprinsă între rădăcină și frunzele plantei	1 bucată		2	
(e) Bucăți de rădăcină: orice porțiune de rădăcină separată sau nu de frunză	1 bucată		2	
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		20	10	20

Tabelul nr. 3. Defecte admise la piure de spanac congelat

Defectul	Limita admisă
Particule sau boboci de floare închise la culoare	Nu trebuie să afecteze aspectul general al produsului

Acceptarea lotului

(1) Mărimea eşantionului prelevat pentru analiza organoleptică este:

a) „întreg”, „frunze întregi” și „frunze tăiate” – 300 g;

b) „frunze tăiate mărunț” și „piure” – 100 g.

(2) Un eşantion de spanac congelat care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot de spanac congelat va fi considerat corespunzător dacă numărul eşantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eşantionare specific, prezentat în „Planurile de eşantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

InfoConsums
protectia-consumatorilor.ro

40. Ordinul nr. 974/1750/365/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul conopidei congelate

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul conopidei congelate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul conopidei congelate

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea conopidei congelate pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceasta nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și este prezentată corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Conopidă congelată” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici aceluia care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 5, art. 7 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Conopidă congelată” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din inflorescențe de conopidă sănătoasă, proaspătă, care păstrează caracteristicile speciei *Brassica oleracea* L. var. *botrytis* L, introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „conopidă”;
- (b) denumirea formei de prezentare: „întreagă”, „buchete”, etc., conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (c) menționarea procedurii de conservare: „congelată”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Conopidă congelată”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea conopidei congelate, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea conopidei congelate trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică.

Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care este produsă conopida congelată, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Conopida congelată trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea produselor care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „conopidă congelată”, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acestuia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Conopida trebuie să fie întreagă, sănătoasă, cu aspect proaspăt, ajunsă la maturitate, fără vătămări mecanice, patologice sau produse de insecte, fără gust și/sau miros străin.

(2) Depozitarea materiei prime până în momentul congelării se efectuează în condiții de temperatură, umiditate și igienă care să asigure menținerea proprietăților organoleptice, fizico-chimice și microbiologice în limitele prevăzute de reglementările în vigoare.

(3) Conopida congelată poate fi fabricată în următoarea gamă sortimentală:

(a) „Întreagă”:	conopidă întreaga tăiată de la bază, care păstrează frunzele mici și moi de la baza cotorului;
(b) „Felii”:	bucățile obținute prin tăierea în două, patru sau mai multe bucăți, în plan vertical, a conopidei;
(c) „Buchete”:	buchete din conopidă desprinse de cotor cu sau fără o porțiune de tijă cu o lungime de minim 12 mm. Într-un ambalaj se admit maxim 20% m/m buchete cu dimensiuni cuprinse între 5 și 12 mm;
(d) Alte forme:	orice altă formă de prezentare este admisă dacă: (i) se deosebește de formele definite și descrise în prezenta normă; (ii) îndeplinește celelalte cerințe din prezenta normă; (iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

Anexa nr. 2

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) conopida poate avea culori de la alb la crem cu nuanțe de verde, galben sau roz; tija sau pedunculii pot prezenta nuanțe de verde pai sau bleu.
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin.
(3) Textură	(3) satisfăcătoare, fără bucăți de produs fibroase sau lemnificate.
(4) Uniformitate dimensională, la sortimentele calibrate	(4) minim 80% m/m din buchetele de conopidă congelate trebuie să aibă dimensiunea indicată pe etichetă, celelalte buchete pot avea dimensiuni diferite în limitele prevăzute în tabelul nr. 1.
(5) Defecte admise	(5) conform tabelelor nr. 2 și nr. 3.

Tabelul nr. 1. Sortimentele dimensionale pentru conopida congelată

Categoria dimensională	Caracteristici
(a) buchet mic:	buchetul a cărui inflorescență măsurată transversal are dimensiunea maximă cuprinsă între 12 mm și 30 mm.
(b) buchet mare:	buchetul a cărui inflorescență măsurată transversal are dimensiunea maximă de cel puțin 30 mm.

Tabelul nr. 2. Defecte admise la conopidă congelată întregă

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total defecte
5.1 Defecte de culoare: porțiuni gri, maronii, verzi sau având o culoare diferită pe suprafața inflorescenței; nuanțe de albastru sau verde la tije sau pedunculii nu constituie defect.					
(a) minor: defectul de culoare dispare la gătit;	fiecare porțiune sau însumate de 8 cm ²	1			
(b) major: defectul de culoare nu dispare la gătit.	fiecare porțiune sau însumate de 4 cm ²		2		
5.2 Pete: leziuni superficiale sau adânci provocate de insecte sau boli					
(a) defect minor – inflorescența prezintă pete care nu afectează țesutul;	fiecare inflorescență	1			
(b) defect major – inflorescența prezintă pete care afectează țesutul;	fiecare inflorescență		2		
(c) defect grav – inflorescența prezintă pete care o fac inutilizabilă pentru gătit.	fiecare inflorescență			4	
5.3 Leziuni mecanice: peste 25% din inflorescență este afectată de lovături sau lipsește.	fiecare inflorescență		2		
5.4 Porțiuni fibroase:					
(a) defect major: fibre tari vizibile care afectează comestibilitatea;	fiecare inflorescență		2		
(b) defect grav: fibre tari vizibile care fac produsul inutilizabil pentru gătit.	fiecare inflorescență			4	
5.5 Fasonare neglijentă: prezintă scobituri adânci lăsate de cuțit, colțuri, zimți, porțiuni zgrunțuroase sau zdrențuite;	fiecare inflorescență		2		
5.6 Frunze: frunze verzi, tari, sau bucăți din acestea desprinse sau nu de pe inflorescență.	2 cm ²		2		
5.7 Nu este compactă: inflorescență ramificată sau într-un stadiu de maturitate atât de avansat încât se prezintă ca un mănunchi slab structurat sau cu aspect zgrunțuros sau este foarte moale.	12 cm ²		2		
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		10	6	4	10

Tabelul 3. Defecte admise la conopida congelată prezentată în formă de „feli” sau „buchete”

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total defecte
5.1 Defecte de culoare: porțiuni gri, maronii, verzi sau având o culoare diferită pe suprafața inflorescenței; nuanțe de albastru sau verde la tije sau pedunculii nu constituie defect.					

(a) minor: defectul de culoare dispare la gătit;	fiecare zonă sau însumate de 8 cm ²	1			
(b) major: defectul de culoare nu dispare la gătit.	fiecare zonă sau însumate de 4 cm ²		2		
5.2 Pete: leziuni superficiale sau adânci provocate de insecte sau boli					
(a) defect minor – inflorescența prezintă pete care nu afectează țesutul;	fiecare inflorescență	1			
(b) defect major – inflorescența prezintă pete care afectează țesutul;	fiecare inflorescență		2		
(c) grave – inflorescența prezintă pete care o fac inutilizabilă pentru gătit.	fiecare inflorescență			4	
5.3 Leziuni mecanice: peste 50% din inflorescență este afectată de lovitură sau lipsește.	fiecare inflorescență		2		
5.4 Porțiuni fibroase:					
(a) defect major: fibre tari vizibile care afectează comestibilitatea;	fiecare inflorescență		2		
(b) defect grav: fibre tari vizibile care fac produsul inutilizabil pentru gătit.	fiecare inflorescență			4	
5.5 Fasonare neglijentă: prezintă scobituri adânci lăsate de cuțit, colțuri, zimți, porțiuni zgrunțuroase sau zdrențuite.	fiecare inflorescență	1			
5.6 Frunze: frunze verzi, tari, sau bucăți din acestea desprinse sau nu de inflorescență.	2 cm ²		2		
5.7 Fragmente: bucăți de inflorescență a căror dimensiune maximă nu depășește 5 mm.	3% m/m		2		
5.8 Nu este compactă: inflorescență ramificată sau într-un stadiu de maturitate atât de avansat încât se prezintă ca un mănunchi slab structurat sau cu aspect zgrunțuros sau este foarte moale.	12 cm ²		2		
5.9 Pedunculii desprinși: bucăți de peduncul mai lungi de 2,5 cm.	1 bucată	1			
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		25	16	4	25

Acceptarea lotului

(1) Mărimea eșantionului prelevat este:

(a) pentru forma de prezentare „întregi”: numărul minim de inflorescențe care cântăresc în total cel puțin 500 g;

(b) pentru celelalte forme de prezentare: 500 g de produs.

(2) Un eșantion de conopidă congelată care nu îndeplinește una sau mai multe din condițiile de admisibilitate este considerat necorespunzător.

(3) Un lot conopidă congelată va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

41. Ordinul nr. 978/1748/368/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul cartofilor prăjiți congelați

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul cartofilor prăjiți congelați, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul cartofilor prăjiți congelați

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea cartofilor prăjiți congelați pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceștia nu prezintă nici un risc pentru consumul uman și sunt prezentați corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Cartofi prăjiți congelați” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul

prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici acelora care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 5, art. 7, art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Cartofi prăjiți congelați” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din tuberculi de cartof sănătoși, proaspeți, care păstrează caracteristicile speciei *Solanum tuberosum* L, curățați, tăiați și prăjiți conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă, introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „cartofi prăjiți”;
- (b) menționarea formei de prezentare și a calibrului, conform definițiilor și descrierilor din anexa nr. 1 la prezenta normă;
- (c) menționarea procedurii de conservare: „congelati”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Cartofi prăjiți congelați”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea cartofilor prăjiți congelați, definită și descrisă în anexa nr. 1 la prezenta normă, trebuie să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru legume proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea cartofilor prăjiți congelați trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 2 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$ ($0\text{ }^{\circ}\text{F}$), după stabilizarea termică.

Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care sunt fabricați cartofii prăjiți congelați, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Cartofii prăjiți congelați trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 3 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea cartofilor prăjiți congelați care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a cartofilor prăjiți congelați, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 3 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Materia primă. Definiții și descriere

(1) Cartofii trebuie să fie întregi, sănătoși, cu aspect proaspăt, netezi, curați, fără lovituri mecanice, neîncolțiți, fără pete de putregai, necrăpați, fără gust și/sau miros străin.

(2) Nu sunt restricții cu privire la soiul utilizat.

(3) Înainte de congelare cartofii sunt sortați, spălați, descojiți, tăiați în fâșii, tratați dacă este necesar pentru stabilizarea culorii și prăjiți în grăsime sau ulei de uz alimentar atât cât este necesar pentru stabilizarea culorii și a gustului.

(4) Cartofii prăjiți congelați se pot fabrica în următoarea gamă sortimentală:

(a) „tăiați drept”	fâșii de cartofi de formă alungită cu suprafețe aproximativ paralele și plane
(b) „tăiați ondulat”	fâșii de cartofi de formă alungită cu suprafețe aproximativ paralele având două dintre suprafețe ondulate
(c) calibrați; subțiri (pai)	cartofi tăiați, sortați și ambalați în funcție de mărimea secțiunii transversale: – latura secțiunii transversale cuprinsă între 5 și 8 mm
medii	– latura secțiunii transversale cuprinsă între 8 și 12 mm
groși	– latura secțiunii transversale cuprinsă între 12 și 16 mm
foarte groși	– latura secțiunii transversale mai mare de 16 mm
(d) alte forme	orice altă formă de prezentare a cartofilor este admisă dacă: (i) se deosebește de formele descrise în prezenta normă; (ii) îndeplinește cerințele prezentei norme; (iii) este descrisă clar în denumirea produsului și pe etichetă astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul.

Anexa nr. 2

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zaharuri: zaharoză, dextroză, fructoză, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Sare	
Condimente	
Aditivi alimentari	
Antioxidanți:	
Etilenă diamină tetra-acetat de calciu disodiu (E385)	max. 100 mg/kg

Acid ascorbic (E300)	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Acid citric (E330)	
Acid malic (E296)	
Auxiliari tehnologici:	
Sulfite, metabisulfite (sodiu sau potasiu) (E221 – E224)	max. 100 mg/kg individual sau în combinație (exprimat în SO ₂)
Hidroxid de sodiu (E524)	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație
Hidroxid de potasiu (E525)	
Dimetil polisiloxan (E900)	max. 10 mg/kg

Anexa nr. 3

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) caracteristică soiului și ingredientelor folosite, aproximativ uniformă
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice cartofilor prăjiți și ingredientelor folosite, fără gust și miros străin
(3) Textură	(3) trebuie să nu fie foarte tare, foarte mole sau păstoasă
(4) Defecte de sortare:	(4)
– lamele – fâșii de cartofi care trec printr-o fantă a cărei deschidere este 50% din calibrul nominal	max. 12% m/m
– bucăți mici – bucăți având lungimea mai mică de 25 mm	max. 6% m/m
– deșeuri – fragmente având forme neregulate	
Total defecte de sortare	max. 12% m/m
(5) Defecte la prăjire: fragmente carbonizate	(5) max. 0,5% m/m
(6) Leziuni și decolorări: produse de expunerea la lumina, agenți patogeni, lovituri, resturi de coajă	(6)
– minore: defectul acoperă o suprafață mai mare decât a unui cerc cu diametrul de 3 mm și mai mică decât a unui cerc cu diametrul de 7 mm	max. 7 cartofi de calibrul 5-16 mm max. 3 cartofi de calibrul > 16 mm
– majore: defectul acoperă o suprafață mai mare decât a unui cerc cu diametrul de 7 mm și mai mică decât a unui cerc cu diametrul de 12 mm	max. 21 cartofi de calibrul 5-16 mm
– grave: defectul acoperă o suprafață mai mare decât a unui cerc cu diametrul de 12 mm.	max. 9 cartofi de calibrul > 16 mm
Total defecte leziuni și decolorări	max. 60 cartofi de calibrul 5-16 mm max. 27 cartofi de calibrul > 16 mm
(7) Conținut de umiditate	max. 76% m/m la calibrele subțire, mediu și gros; max. 78% m/m la calibrul foarte gros
(8) Conținutul în acizi grași liberi în uleiul extras din produs	max. 1,5% m/m exprimat în acid oleic sau echivalent

Acceptarea lotului

- (1) Mărimea eșantionului prelevat pentru analiza organoleptică este de 1 kg;
- (2) Un eșantion de cartofi prăjiți congelați care nu îndeplinește una sau mai multe din condițiile de admisibilitate este considerat necorespunzător.
- (3) Un lot de cartofi prăjiți congelați va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

42. Ordinul nr. 970/1753/361/2004 pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul zmeurei congelate

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul zmeurei congelate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul zmeurei congelate

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea zmeurei congelate pe teritoriul României, pentru a putea garanta că aceasta nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și este prezentată corect, conform principiilor de baza privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Zmeură congelată” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici acelor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Zmeură congelată” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din zmeură sănătoasă, proaspătă, care păstrează caracteristicile speciei *Rubus idaeus* L., introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „zmeură”;
- (b) menționarea culorii „galbenă” sau „neagră”, dacă zmeura nu este roșie;
- (c) menționarea procedeeului de conservare: „congelat”;
- (d) denumirea ingredientului care conferă produsului o aromă sau caracteristică specifică, ex. „cu X”.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Zmeură congelată”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea zmeurei congelate, trebuie să fie proaspătă, ajunsă la maturitate, curată, sănătoasă, fără părțile exterioare verzi, inclusiv calicele și codițele și să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru fructe proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea zmeurei congelate trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică.

Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care este fabricată zmeura congelată, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Zmeura congelată trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea zmeurei congelate care conține cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform Art. 4 și Art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „zmeură congelată”, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexele nr. 1 și nr. 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Forme de prezentare

(1) Zmeura congelată poate fi prezentată sub forma unui bloc congelat compact sau sub forma de fructe congelate care își păstrează forma inițială, independente una de cealaltă fără să adere între ele.

(2) Zmeura poate fi preparată cu adaos de zaharuri pudră sau sirop.

Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zaharuri: zaharoză, dextroză, fructoză, zahăr invertit, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație.

Anexa nr. 2

Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) roșie, galbenă sau neagră, caracteristică soiului, aproximativ uniformă
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și/sau miros străin
(3) Textură	(3) după decongelare boabele trebuie să fie potrivit de fragede
(4) Conținutul în substanță uscată solubilă: – Zmeură cu adaos de zaharuri pudră (după decongelare, zdrobire și omogenizare la 20°C) – Zmeură cu sirop de zaharuri (după decongelare, zdrobire și omogenizare la 20°C)	(4) 18% – 35% (m/m) 15% – 30% (m/m)
(5) Forma de prezentare: – zmeură congelată în bloc; – zmeură congelată individual	(5) pentru zmeura congelată individual se admit forme conglomerate din care nu pot fi desprinse ușor, maxim 10% m/m
(6) Defecte admise	(6) conform tabelului nr. 1

Tabelul nr. 1. Defecte admise la zmeura congelată

Defectul	Unitatea de măsură	Ponderea defectului			
		Minor	Major	Grav	Total defecte
6.1 Fructe parțial decolorate: fructe decolorate pe o suprafață cuprinsă între 25% și 75% din suprafața totală.	1 fruct	1			
6.2 Fructe decolorate integral: fructe decolorate pe o suprafață mai mare de 75% din suprafața totală.	1 fruct			4	
6.3 Pedunculii: pedunculii sau bucăți din aceștia mai lungi de 3 mm atașați sau nu de fruct.	1 bucată		2		

6.4 Materii vegetale străine: calice sau părți de calice, frunze, orice alte materii vegetale străine inofensive.	1 cm ²		2		
6.5 Leziuni: leziuni provocate de insecte sau boli					
(a) defect minor – suprafața afectată este mai mică decât a cercului cu diametrul de 5 mm;	1 fruct	1			
(b) defect major – suprafața afectată este mai mare decât a cercului cu diametrul de 5 mm;	1 fruct		2		
6.6 Fructe nedevelopate: fructe care au o parte din boabe zbârcite.	1 fruct	1			
6.7 Fructe diferite: fructe care se deosebesc prin formă, mărime, culoare sau soi de majoritatea fructelor din recipient.	1 fruct		2		
6.8 Leziuni mecanice: fructe din care lipsește o porțiune mai mare de 25%, fructe zdrobite, rupte în bucăți, etc.	max. 35% m/m				
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		15	10	4	20

Acceptarea lotului

(1) Mărimea eșantionului prelevat pentru analiza organoleptică este 300 grame.

(2) Un eșantion de zmeură congelată care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot zmeură congelată va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

43. Ordinul nr. 979/1755/360/2004

pentru aprobarea Normei cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul afinelor congelate

publicat în
M. Of. nr. 421 și 421 bis din 19 mai 2005

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul afinelor congelate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și prin oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 12 luni de la data publicării.

ANEXĂ

Normă cu privire la natura, conținutul, fabricarea, calitatea, ambalarea, etichetarea, marcarea, depozitarea și transportul afinelor congelate

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă prevede cerințele minime de siguranță alimentară, igienă alimentară, calitate și identificare a produsului, care trebuie respectate la fabricarea și/sau comercializarea afinelor congelate pe teritoriul României, pentru a putea garanta că acestea nu prezintă niciun risc pentru consumul uman și sunt prezentate corect, conform principiilor de bază privind protecția consumatorului.

Art. 2. Reglementările prezentei norme nu se aplică produselor „Afine congelate” preparate în gospodării individuale pentru consumul propriu sau celor fabricate în scopul prelucrării ulterioare cu excepția reambalării și nici acelor care sunt în tranzit sau care sunt depozitate

temporar ca bunuri care tranzitează țara dacă nu prezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. Prevederile art. 8 și art. 11 din prezenta normă nu se aplică produselor fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene, sau în Turcia, sau care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezenta normă.

Capitolul II

Art. 4. „Afine congelate” este denumirea sub care se vinde produsul, dată în general alimentelor preparate din afine sănătoase, proaspete, care păstrează caracteristicile speciei *Vaccinium myrtillus* L introduse cu sau fără ingrediente în ambalaje care se închid ermetic, congelate înainte sau după introducerea lor în ambalaj pentru a împiedica alterarea lor.

Art. 5. Denumirea sub care se vinde produsul trebuie să indice corect natura alimentului și pentru aceasta trebuie să includă cel puțin următoarele informații:

- (a) denumirea materiei prime: „afine”;
- (b) menționarea procedurii de conservare: „congelat”;
- (c) menționarea zaharurilor și a formei sub care au fost adăugate: pulbere sau sirop.

Capitolul III. Fabricare

Art. 6. Alimentul „Afine congelate”, definit și descris în prezenta normă, trebuie să fie sănătos, salubru, corespunzător pentru consumul uman, preparat din materii prime și auxiliare sănătoase, fabricat și ambalat în condiții de igienă impuse de reglementările în vigoare.

Art. 7. Materia primă folosită la fabricarea afinei congelate, trebuie să fie proaspătă, ajunsă la maturitate, curată, sănătoasă, fără părțile exterioare verzi și codițe, să îndeplinească cerințele de calitate și siguranță alimentară pentru fructe proaspete prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 8. Ingredientele utilizate la fabricarea afinelor congelate trebuie să îndeplinească cerințele specificate în anexa nr. 1 la prezenta normă, să corespundă reglementărilor în vigoare și să nu depășească limitele maxim admise.

Art. 9. Congelarea se face în instalații adecvate în care procesul frigorific trebuie condus astfel încât durata de menținere a produsului la temperatura la care se produce cristalizarea maximă să fie foarte scurtă și se consideră încheiat atunci când temperatura în centrul termic al produsului a atins valoarea de -18°C (0°F), după stabilizarea termică.

Reambalarea se face cu respectarea cerințelor tehnologice prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate.

Art. 10. Spațiile în care se fabrică afinele congelate, incluzând instalațiile și echipamentele aferente, trebuie să îndeplinească cerințele de igienă alimentară, iar personalul să îndeplinească cerințele de sănătate și calificare, stabilite prin reglementările în vigoare.

Capitolul IV. Calitate. Siguranță alimentară

Art. 11. Afinele congelate trebuie să îndeplinească cerințele organoleptice și fizico-chimice prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta normă. Produsele care nu îndeplinesc aceste cerințe nu pot fi denumite și descrise conform prevederilor prezentei norme.

Art. 12. Prezența în produsul finit a microorganismelor, paraziților și substanțelor generate de microorganisme trebuie să nu depășească limitele maxim admise prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 13. Se interzice fabricarea și comercializarea afinelor congelate care conțin cantități de contaminanți și reziduuri pesticide peste limitele maxim admise prevăzute prin reglementările în vigoare.

Capitolul V. Ambalare, etichetare, marcare, depozitare și transport

Art. 14. Ambalajele care intră în contact direct cu alimentul definit prin prezenta normă, trebuie să fie confecționate din materiale care îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările în vigoare și:

- (a) să asigure produsului păstrarea proprietăților nutriționale, organoleptice, fizico-chimice;
- (b) să protejeze produsul împotriva deshidratării și acumulării căldurii prin radiație;
- (c) să protejeze produsul de contaminare microbiologică sau de altă natură;
- (d) să fie noi.

Art. 15. Ambalajele de transport trebuie să asigure integritatea produsului, să fie curate, uscate, în stare bună. Aceste ambalaje pot fi confecționate din lemn, carton, folie termocontractibilă, sau alte materiale care trebuie să corespundă reglementărilor în vigoare.

Art. 16. Etichetarea și marcarea produselor finite trebuie să se facă cu respectarea reglementărilor în vigoare privind etichetarea alimentelor, înscrierea tuturor informațiilor necesare, astfel încât consumatorul să fie informat corect la momentul cumpărării și trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (1) denumirea sub care este vândut alimentul, conform art. 4 și art. 5 din prezenta normă;
- (2) cantitatea netă;
- (3) lista ingredientelor;
- (4) condițiile de depozitare, conform art. 18 din prezenta normă;
- (5) data durabilității minimale se înscrie sub forma „a se consuma, de preferință, înainte de” cu menționarea lunii și anului;
- (6) „o mențiune care să permită identificarea lotului” (această mențiune nu este obligatorie în cazul în care data durabilității minimale este indicată prin menționarea clară și necodificată cel puțin a zilei și lunii, în această ordine);
- (7) mențiunea „a nu se recongela după decongelare”;
- (8) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului sau ale distribuitorului sau ale importatorului produsului;
- (9) instrucțiuni privind păstrarea și modul de preparare;
- (10) în cazul ambalării în vrac a produsului „afine congelate”, pe ambalaj se înscrie denumirea produsului și datele de identificare ale producătorului, importatorului sau distribuitorului și data durabilității minimale, celelalte informații pot fi înscrise fie pe ambalaj, fie în documentele însoțitoare.

Art. 17. Pentru produsele care se comercializează pe teritoriul României informațiile de pe etichete trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a exclude însă prezentarea lor în alte limbi.

Art. 18. Depozitarea produsului definit în prezenta normă se face în depozite frigorifice echipate cu sisteme de măsură și control adecvate care pot înregistra și regla temperatura și circulația aerului astfel încât să fie îndeplinite cerințele prevăzute de reglementările în vigoare privind producerea, depozitarea și transportul produselor congelate, la o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută.

Art. 19. Transportul produsului definit în prezenta normă se face cu vehicule curate, echipate cu instalații frigorifice, capabile să asigure o temperatură de -18°C (0°F) sau mai scăzută pe durata transportului și înregistrarea acesteia în mod continuu.

Capitolul VI. Dispoziții finale

Art. 20. Anexa nr. 1 face parte integrantă din prezenta normă.

Anexa nr. 1

Forme de prezentare

I. (1) Afinele congelate pot fi prezentate fie în formă de bloc congelat compact fie ca fructe congelate care își păstrează forma inițială, independente una de cealaltă fără să adere între ele.

(2) Afinele congelate pot fi preparate cu adaos de zaharuri sau sirop de zaharuri. Siropul de zaharuri adăugat trebuie să umple spațiile dintre fructe și să le acopere.

II. Ingrediente. Limite admise

Ingredientul	Limita admisă
Zaharuri: zaharoză, dextroză, fructoză, zahăr invertit, sirop de zahăr invertit, sirop de glucoză.	În cantități fixate prin tehnologia de fabricație.

III. Cerințe organoleptice

Caracteristica	Condiții de admisibilitate
(1) Culoare	(1) caracteristică soiului, aproximativ uniformă
(2) Gust și miros	(2) plăcute, caracteristice soiului și ingredientelor folosite, fără gust și/sau miros străin
(3) Textură	(3) după decongelare boabele trebuie să fie potrivit de fragede
(4) Conținutul în substanță uscată solubilă:	(4)
– Afine cu zaharuri solide (după decongelare, zdrobire și omogenizare la 20°C)	18% – 35% (m/m)
– Afine cu sirop de zaharuri (după decongelare, zdrobire și omogenizare la 20°C)	15% – 25% (m/m)
(5) Forma de prezentare: – afine congelate individual	(5) se admit maxim 10% m/m afine lipite una de alta care nu pot fi desprinse ușor în stare congelată
(6) Defecte admise	(6) conform tabelului nr. 1.

IV. Tabelul nr. 1. Defecte admise la afine congelate

Defectul	Unitatea de măsură	Categoriile de defecte		
		Minor	Major	Total
6.1 Materii vegetale străine: frunze, părți din plantă sau orice alte materii vegetale străine inofensive.	1 bucată < 1cm ²	1		
	1 bucată > 1cm ²		2	
6.2 Pedunculi: pedunculi sau bucăți din aceștia mai lungi de 2 mm atașați sau nu de fruct.	1 bucată	1		
6.3 Boabe verzi: boabe verzi sau decolorate total	1 fruct		2	

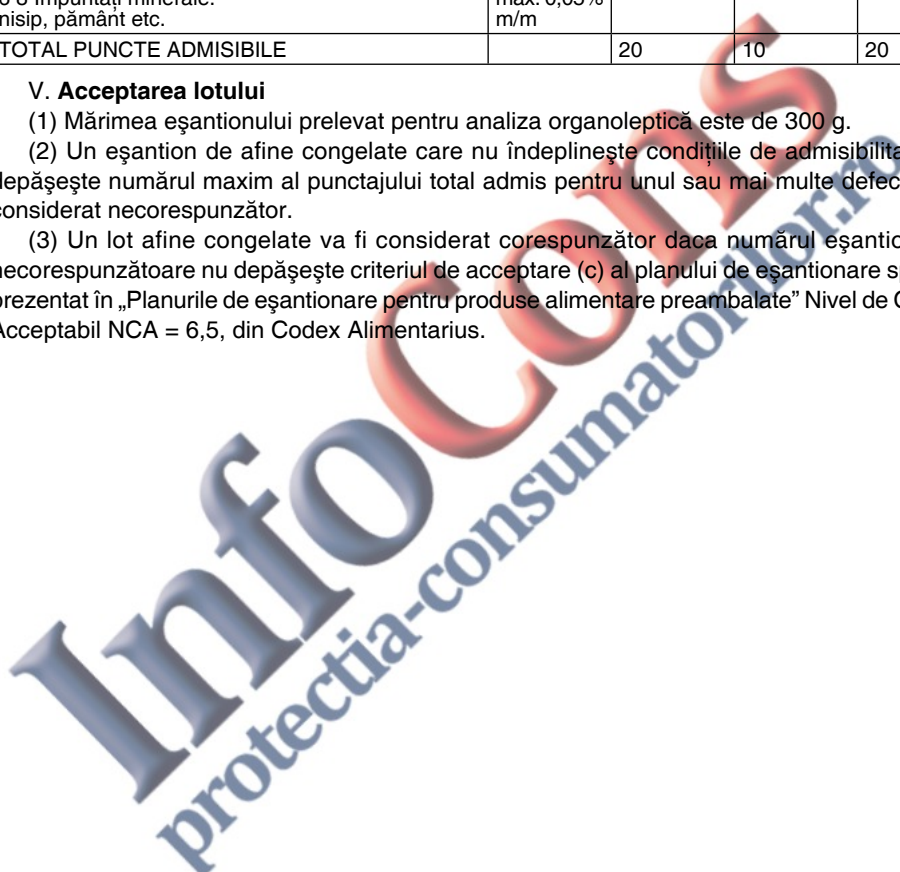
6.4 Fructe diferite: fructe care se deosebesc prin formă, mărime, culoare sau soi de majoritatea fructelor din recipient.	1 fruct		2	
6.5 Leziuni: leziuni provocate de insecte sau boli	1 fruct			
(a) defect minor				
(b) defect major			2	
6.6 Fructe zbârcite, uscate, tari.	1 fruct		2	
6.7 Fructe zdrobite, rupte, etc.	max. 10% m/m			
6.8 Impurități minerale: nisip, pământ etc.	max. 0,05% m/m			
TOTAL PUNCTE ADMISIBILE		20	10	20

V. Acceptarea lotului

(1) Mărimea eșantionului prelevat pentru analiza organoleptică este de 300 g.

(2) Un eșantion de afine congelate care nu îndeplinește condițiile de admisibilitate sau depășește numărul maxim al punctajului total admis pentru unul sau mai multe defecte este considerat necorespunzător.

(3) Un lot afine congelate va fi considerat corespunzător dacă numărul eșantioanelor necorespunzătoare nu depășește criteriul de acceptare (c) al planului de eșantionare specific, prezentat în „Planurile de eșantionare pentru produse alimentare preambalate” Nivel de Calitate Acceptabil NCA = 6,5, din Codex Alimentarius.

44. Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile

republicată în
M. Of. nr. 875 din 12 decembrie 2011

rectificată în M. Of nr. 58 din 24 ianuarie 2012.

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează calitatea apei potabile, având ca obiectiv protecția sănătății oamenilor împotriva efectelor oricărui tip de contaminare a apei potabile prin asigurarea calității ei de apă curată și sanogenă.

Art. 2. În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

1. Prin *apă potabilă* se înțelege apa destinată consumului uman, după cum urmează:

a) orice tip de apă în stare naturală sau după tratare, folosită pentru băut, la prepararea hranei ori pentru alte scopuri casnice, indiferent de originea ei și indiferent dacă este furnizată prin rețea de distribuție, din rezervor sau este distribuită în sticle ori în alte recipiente;

b) toate tipurile de apă folosită ca sursă în industria alimentară pentru fabricarea, procesarea, conservarea sau comercializarea produselor ori substanțelor destinate consumului uman, cu excepția cazului în care Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale^[1] aprobă folosirea apei și este demonstrat că apa utilizată nu afectează calitatea și salubritatea produsului alimentar în forma lui finită,

c) apa provenind din surse locale, precum fântâni, izvoare etc., folosită pentru băut, gătit sau în alte scopuri casnice; în funcție de condițiile locale specifice, autoritățile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, pot face excepție de la valorile parametrilor de calitate, dar fără să fie pusă în pericol sănătatea consumatorilor.

2. Prin *sistem de distribuție sau instalație interioară* se înțelege totalitatea conductelor, garniturilor și dispozitivelor instalate între robinete de apă utilizată în mod normal pentru consumul uman și rețeaua de distribuție exterioară, dar numai atunci când acestea nu intră în responsabilitatea furnizorului de apă, în calitatea sa de producător și/sau distribuitor de apă, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 3. (1) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică următoarelor tipuri de ape:

a) apelor naturale minerale, recunoscute ca atare de către autoritățile competente, în conformitate cu legislația în vigoare;

[1] În perioada 2002-2011, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, fostul Minister al Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, a fost reorganizat de mai multe ori. În acest sens, a se vedea: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 194/2004, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 186/2009, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

b) apelor care au proprietăți terapeutice, în sensul prevederilor stabilite prin lege, reglementări sau procedee administrative referitoare la produsele farmaceutice.

(2) Se exceptează de la prevederile prezentei legi:

a) apa destinată exclusiv utilizărilor în condiții speciale, pentru care Ministerul Sănătății se declară satisfăcut de calitatea acesteia, și care nu influențează, direct sau indirect, sănătatea consumatorilor cărora le este destinată;

b) apa potabilă provenind de la producător de apă individual, care furnizează mai puțin de 10 m³ în medie/zi sau care deservește mai puțin de 50 de persoane, cu excepția cazului în care apa este produsă ca parte a unei activități comerciale sau publice.

(3) Pentru cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b) autoritatea de sănătate publică județeană, respectiva municipiului București, va informa populația în cauză asupra acestor excepții și asupra oricărei măsuri ce poate fi luată în vederea protejării sănătății de efectele adverse rezultate din orice fel de contaminare a apei potabile. În situația în care se evidențiază că prin calitatea ei o astfel de apă ar putea constitui un potențial pericol pentru sănătate, populației afectate i se vor face de îndată recomandările de rigoare, conform Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile.

Capitolul II. Condiții de calitate

Art. 4. (1) Apa potabilă trebuie să fie sanogenă și curată, îndeplinind următoarele condiții:
a) să fie lipsită de microorganisme, paraziți sau substanțe care, prin număr sau concentrație, pot constitui un pericol potențial pentru sănătatea umană;

b) să întrunească cerințele minime prevăzute în tabelele 1A, 1B și 2 din anexa nr. 1;

c) să respecte prevederile art. 5-8 și 12.

(2) Măsurile de aplicare a prezentei legi nu trebuie să conducă, direct sau indirect, la deteriorarea calității reale a apei potabile, care să afecteze sănătatea umană, ori la creșterea gradului de poluare a apelor utilizate pentru obținerea apei potabile.

Art. 5. (1) Calitatea apei potabile trebuie să corespundă valorilor stabilite pentru parametrii prevăzuți în anexa nr. 1. În privința parametrilor prevăzuți în tabelul 3 din anexa nr. 1, valorile lor sunt stabilite în scopul evaluării calității apei potabile în programele de monitorizare și în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 8.

(2) Ministerul Sănătății aprobă valori pentru parametrii suplimentari, care nu sunt incluși în anexa nr. 1, la propunerea autorității de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, acolo unde măsurile de protecție a sănătății publice pe teritoriul unui județ sau al municipiului București ori pe o parte din teritoriul acestora o impun. Valorile stabilite trebuie să respecte condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a).

Art. 6. (1) Calitatea apei potabile este corespunzătoare când valorile stabilite pentru parametrii de calitate sunt în conformitate cu prevederile art. 5, în următoarele puncte de prelevare a probelor:

a) la robinetul consumatorului și la punctul de intrare în clădire, în cazul apei potabile furnizate prin rețeaua de distribuție;

b) la punctul de curgere a apei din cisternă, în cazul apei potabile furnizate în acest mod;

c) în punctul în care apa se pune în sticle sau în alte recipiente, în cazul apei potabile îmbuteliate;

d) în punctul din care apa este preluată în procesul de producție, în cazul apei utilizate în industria alimentară.

(2) Dacă în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) se constată că valorile parametrilor nu se încadrează în valorile stabilite pentru parametri, în conformitate cu anexa nr. 1, din cauza sistemului de distribuție interioară sau a modului de întreținere a acestuia se consideră că au

fost îndeplinite obligațiile ce revin producătorului, respectiv distribuitorului, cu excepția situației în care apa este furnizată direct publicului, precum: unități de învățământ, unități de asistență medicală, instituții socioculturale și cantine.

(3) În cazul constatării situației prevăzute la alin. (2), se va proceda astfel:

a) producătorii, respectiv distribuitorii de apă potabilă, notifică proprietarii cu privire la măsurile adecvate de remediere și întreținere a rețelei sau a tehnicilor adecvate de tratare, ce trebuie luate în scopul de a reduce sau de a elimina riscul de neconformare la parametrii de calitate a apei potabile, simultan cu informarea autorității de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București;

b) autoritățile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, notifică consumatorii în cauză cu privire la măsurile suplimentare ce trebuie adoptate, dacă acestea se impun, pentru prevenirea îmbolnăvirilor.

Capitolul III. Monitorizare

Art. 7. (1) Monitorizarea calității apei potabile se asigură de către producător, distribuitor și de autoritatea de sănătate publică județeană, respectiva municipiului București.

(2) Producătorii și distribuitorii de apă potabilă asigură conformarea la parametrii de calitate și finanțarea monitorizării de audit și de control a calității apei potabile.

(3) Autoritățile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, asigură supravegherea și controlul monitorizării calității apei potabile în scopul verificării faptului că apa distribuită consumatorului se conformează la cerințele de calitate și nu creează riscuri pentru sănătatea publică.

(4) Ministerul Sănătății va elabora, în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Normele de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile^[1], conform cerințelor minime din anexa nr. 2.

(5) Producătorii, distribuitorii sau utilizatorii de apă potabilă, prin sistem public colectiv ori individual, prin îmbuteliere în sticle sau alte recipiente, pentru industria alimentară, vor asigura monitorizarea curentă, de control al apei potabile, conform unui program care trebuie să cuprindă cel puțin controlul eficienței tehnologiei de tratare, îndeosebi a dezinfecției, și al calității apei potabile produse, distribuite și utilizate.

(6) Procedurile pentru monitorizarea prevăzută la alin. (5) vor fi stabilite în conformitate cu Normele de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile, iar programul de monitorizare trebuie să fie avizat de către autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București.

(7) Laboratoarele care efectuează monitorizarea apei potabile vor respecta specificațiile prevăzute în anexa nr. 3, referitoare la modul de analiză a parametrilor stabiliți.

(8) Lista laboratoarelor înregistrate, care efectuează monitorizarea calității apei, se face publică de către Ministerul Sănătății.

(9) Se pot utiliza și alte metode de analiză în afara celor prevăzute în anexa nr. 3, dacă se probează că rezultatele obținute sunt comparabile. Laboratoarele care au recurs la metode alternative vor prezenta toate informațiile de validare a acestora, conform anexei nr. 3.

(10) Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, poate decide efectuarea unei monitorizări suplimentare dacă există dovezi care atestă prezența în apă a unor substanțe sau microorganisme, care nu au fost stabilite ca parametri în conformitate

^[1] A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 974/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 26 iulie 2004, cu modificările ulterioare.

cu anexa nr. 1 și care pot constitui un pericol potențial pentru sănătatea umană. Monitorizarea suplimentară se realizează individualizat pentru fiecare substanță sau microorganism în cauză.

Capitolul IV. Măsurile de remediere și restricții în utilizare

Art. 8. (1) Neîncadrarea în valorile stabilite pentru parametrii prevăzuți în anexa nr. 1 este analizată imediat de către autoritatea de sănătate publică ce efectuează inspecția și controlul calității apei potabile, precum și de către producătorii, distribuitorii și utilizatorii implicați, în scopul identificării cauzei.

(2) Dacă prin toate măsurile luate pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) apa potabilă nu întrunește valorile stabilite pentru parametri în conformitate cu anexa nr. 1, se aplică prevederile art. 6 alin. (2), iar autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, dispune luarea de urgență a măsurilor de remediere necesare restabilirii calității apei. Se acordă prioritate acțiunilor corective pentru parametrii a căror depășire reprezintă un pericol pentru sănătatea umană.

(3) Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, dispune interzicerea sau restricționarea utilizării apei potabile, fie că s-au înregistrat sau nu neconformități față de valorile parametrilor, dacă apa potabilă constituie un pericol pentru sănătatea umană și verifică dacă au fost luate toate măsurile necesare pentru protejarea sănătății umane. În astfel de cazuri consumatorii trebuie să fie informați de îndată și primesc toate recomandările ce se impun.

(4) Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, împreună cu alte instituții și servicii publice competente vor decide ce tip de măsură dintre cele prevăzute la alin. (3) se aplică, ținând seama de riscurile pentru sănătatea populației generate de întreruperea aprovizionării cu apă potabilă sau de restricții în utilizarea acesteia.

(5) În cazul neconformității cu valorile parametrilor sau cu specificațiile prevăzute în tabelul 3 din anexa nr. 1, autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, analizează dacă această neconformitate reprezintă un risc pentru sănătatea populației și va dispune măsurile de remediere necesare pentru restabilirea calității apei în scopul protejării sănătății.

(6) În orice situație în care sunt luate măsuri de remediere autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București dispune informarea consumatorilor, cu excepția cazurilor în care nerespectarea valorilor parametrilor nu are însemnătate pentru sănătatea acestora.

Capitolul V. Derogări

Art. 9. (1) La cererea producătorului sau distribuitorului de apă potabilă, direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București poate aproba pe o perioadă determinată o primă derogare de la parametrii valorici stabiliți în tabelul 2 din anexa nr. 1 sau în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2), cu condiția ca o astfel de derogare să nu constituie un pericol potențial pentru sănătatea publică și numai în cazul în care nu există nicio alternativă de aprovizionare cu apă potabilă a populației.

(2) Aceste derogări pot fi acordate prin îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) pentru o perioadă de timp cât mai scurtă și care nu va depăși 3 ani;

b) numai până la o valoare maximă determinată pentru parametrii valorici menționați la alin. (1), ce va fi propusă de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București și aprobată de Institutul Național de Sănătate Publică. Valoarea maximă propusă va fi cea care implică cel mai mic risc pentru sănătatea populației rezidente.

(3) Cu 3 luni înainte de sfârșitul perioadei de derogare, producătorul, respectiv distribuitorul de apă potabilă întocmește un raport privind progresul înregistrat și, după caz, cererea de

acordare a celei de-a doua derogări, însoțită de argumentarea detaliată a cauzelor care au condus la nerespectarea condițiilor prevăzute de derogarea anterioară; această documentație este înaintată direcției de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.

(4) În baza documentației primite, direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București elaborează un referat tehnic pe care îl înaintează centrului regional de sănătate publică la care este arondată, împreună cu motivele ce justifică solicitarea de acordare a celei de-a doua derogări.

(5) La propunerea centrului regional de sănătate publică, Institutul Național de Sănătate Publică înaintează Ministerului Sănătății decizia de acordare a celei de-a doua derogări, însoțită de referatul de evaluare care cuprinde și motivele solicitării de acordare a acestei derogări.

(6) Ministerul Sănătății face cunoscută Comisiei Europene, în cel mai scurt termen, decizia sa de acordare a celei de-a doua derogări, transmitându-i și referatul de evaluare cu motivele care justifică această decizie.

(7) A doua perioadă de derogare nu poate depăși termenul de 3 ani.

(8) În cazuri excepționale, producătorul, respectiv distribuitorul de apă potabilă, după caz, poate formula o solicitare de acordare a unei a treia derogări direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, cu cel puțin 3 luni înainte de finalizarea perioadei celei de-a doua derogări.

(9) Ministerul Sănătății poate solicita Comisiei Europene aprobarea unei a treia derogări pentru o perioadă de cel mult 3 ani, pe baza documentației întocmite de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București sau de către Institutul Național de Sănătate Publică, după caz.

Art. 10. (1) Orice derogare acordată potrivit prevederilor art. 9 trebuie să cuprindă următoarele informații:

- a) motivele derogării;
- b) parametrul în cauză, rezultatele controalelor anterioare și valoarea maximă permisă în temeiul derogării;
- c) zona geografică, cantitatea de apă distribuită în fiecare zi, populația vizată și existența unor eventuale repercusiuni asupra întreprinderilor de producție alimentară în cauză;
- d) un program de control corespunzător, care să prevadă, dacă este cazul, controale mai frecvente;
- e) un rezumat al planului de acțiuni de remediere necesare, care să cuprindă un calendar al lucrărilor și o estimare a costurilor, precum și dispoziții în materie de bilanț;
- f) durata necesară derogării.

(2) Dacă direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București consideră că nerespectarea parametrului valoric în cauză este nesemnificativă și dacă acțiunile întreprinse potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) permit remedierea situației în termen de cel mult 30 de zile, dispozițiile prevăzute la art. 9 nu se aplică. În acest caz, Ministerul Sănătății, prin direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, și Ministerul Mediului și Pădurilor, prin Administrația Națională „Apele Române” sau, după caz, prin autoritățile bazinale în domeniul gospodăririi apelor, stabilesc numai valoarea concentrației maxime admise a parametrilor pentru care se solicită derogarea și intervalul de timp acordat pentru remedierea situației.

(3) Dacă parametrul valoric în cauză, aplicabil unei zone de aprovizionare cu apă, nu a fost conform pentru o perioadă mai mare de 30 de zile cumulate pe parcursul ultimelor 12 luni, se vor aplica prevederile art. 9.

(4) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București sunt obligate să informeze în mod rapid și corespunzător populația rezidentă în zona de aprovizionare cu apă pentru care se acordă derogarea, cu privire la derogare și la condițiile care o reglementează

și să ofere consiliere, dacă este cazul, grupurilor de populație vulnerabile pentru care derogarea ar putea prezenta un risc deosebit. Aceste obligații nu se aplică în situațiile prevăzute la alin. (2), cu excepția cazului în care autoritățile teritoriale ale Ministerului Sănătății decid altfel.

(5) Ministerul Sănătății, cu excepția derogării prevăzute la alin. (2), informează în termen de 60 de zile Comisia Europeană asupra oricărei derogări referitoare la un sistem individual de aprovizionare cu apă potabilă care furnizează mai mult de 1.000 m³ în medie/zi/apă destinată consumului uman sau aprovizionează mai mult de 5.000 de persoane, inclusiv cu privire la informațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 11. Prevederile art. 9 și 10 nu se aplică apei destinate consumului uman oferite spre vânzare în sticle sau în recipiente.

Capitolul VI. Asigurarea calității tehnologiilor de tratare, echipamentelor, substanțelor și materialelor care vin în contact cu apa potabilă

Art. 12. (1) Nicio substanță sau material utilizat în instalațiile de producere, distribuție, îmbuteliere, transport sau stocare a apei potabile nu trebuie să se regăsească în concentrații mai mari decât este necesar scopului pentru care a fost utilizat și nu trebuie să lase în apa potabilă, direct sau indirect, compuși ori impurități care să diminueze protecția sănătății.

(2) Ministerul Sănătății și Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri^[1] vor elabora, în termen de 180 de zile de la data publicării^[2] prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, norme privind testarea materialelor și substanțelor care vin în contact cu apa potabilă.

(3) Ministerul Sănătății va elabora în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, procedura de autorizare sanitară a instalațiilor de îmbuteliere a apei potabile în sticle sau în alte recipiente^[3].

(4) Punerea în consum a apei potabile îmbuteliate în sticle sau în alte recipiente se face cu respectarea prevederilor legale privind ambalarea și etichetarea produselor alimentare.

Capitolul VII. Informarea și raportarea

Art. 13. (1) Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București trebuie să asigure disponibilitatea informației în ceea ce privește calitatea apei potabile, avizarea consumatorilor despre posibilele efecte asupra sănătății și despre măsurile de remediere luate

^[1] În perioada 2002-2011, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, fostul Minister al Industriei și Resurselor, a fost reorganizat de mai multe ori. În acest sens, a se vedea: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 194/2004, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 98/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 186/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

^[2] Legea nr. 458/2002 a fost publicată în M. Of. nr. 552 din 29 iulie 2002.

^[3] A se vedea Ordinul ministrului sănătății publice nr. 341/2007 pentru aprobarea normelor de igienă și a procedurii de notificare a apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, comercializate sub denumirea de apă de masă, publicat în M. Of. nr. 149 din 1 martie 2007.

sau care se impun a fi luate de către autoritățile competente ori de către consumatorii în cauză. Informația trebuie să fie corectă, clară, furnizată la timp și actualizată.

(2) În scopul informării consumatorilor Ministerul Sănătății, prin Institutul de Sănătate Publică București, întocmește și publică, o dată la 3 ani, Raportul național asupra calității apei potabile, care va cuprinde cel puțin:

a) sistemele de aprovizionare cu apă potabilă, colective sau individuale, care furnizează în medie o cantitate de apă mai mare de 1.000 m³/zi sau care deserveșc mai mult de 5.000 de persoane;

b) situația pe o perioadă de 3 ani consecutivi, publicarea efectuându-se la sfârșitul celui de-al treilea an;

c) informațiile minime cuprinse în raport trebuie să includă cel puțin aspectele la care se referă art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (2), art. 8 și art. 9 alin. (6) și (7).

(3) Informațiile necesare pentru întocmirea Raportului național asupra calității apei potabile vor fi raportate Institutului de Sănătate Publică București, conform Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile.

(4) Producătorii și utilizatorii de apă potabilă vor furniza autorității de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, informațiile necesare întocmirii Raportului național asupra calității apei potabile.

(5) Producătorii și utilizatorii de apă potabilă vor înregistra și vor păstra datele privind calitatea apei potabile care este produsă, distribuită și utilizată conform prevederilor Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile.

(6) Producătorii de apă potabilă distribuită prin sistem public trebuie să asigure accesul populației la datele privind calitatea apei potabile produse, să permită inspecția de către reprezentanții populației la orice oră acceptabilă, la cel puțin un birou de relații cu publicul, să afișeze programul și numărul de telefon la care se pot obține date despre calitatea apei potabile produse și distribuite.

(7) Datele privind calitatea apei potabile sunt disponibile fără plată pentru populația deservită de producător, respectiv de distribuitor. Pentru persoanele fizice sau juridice, altele decât cele din zona de aprovizionare a producătorului, respectiv a distribuitorului, se pot percepe taxe pentru obținerea informațiilor privind calitatea apei potabile.

(8) Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, împreună cu producătorii, respectiv distribuitorii de apă potabilă, întocmesc și publică anual Raportul județean, respectiv al municipiului București, privind calitatea apei potabile, care va cuprinde:

a) sistemele publice de aprovizionare cu apă potabilă, colective sau individuale, inclusiv cele care furnizează în medie o cantitate de apă mai mică de 10 m³/zi sau care deserveșc mai puțin de 50 de persoane;

b) informațiile minime cuprinse în raport trebuie să includă cel puțin aspectele la care se referă art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (2), art. 8 și art. 9 alin. (6) și (7);

c) situația pe o perioadă de un an, publicarea efectuându-se la sfârșitul anului respectiv.

(9) Raportul național privind calitatea apei potabile va fi notificat Comisiei Europene în termen de două luni de la publicare.

Capitolul VIII. Contravenții și sancțiuni

Art. 14. (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială, civilă, disciplinară, contravențională sau penală, după caz.

(2) În perioada de implementare a prevederilor prezentei legi neconformarea la unii dintre parametrii de calitate a apei potabile de către un producător, respectiv distribuitor de apă potabilă prin sistem public, nu se sancționează conform Legii nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică, cu modificările și

completările ulterioare^[1], decât în situația în care nu au fost respectate planul și calendarul activităților de conformare a respectivului producător ori distribuitor. Neconformarea la parametrii respectivi nu trebuie să pună în pericol starea de sănătate a consumatorilor.

Capitolul IX. Dispoziții finale

Art. 15. (1) Autoritățile administrației publice locale vor coordona elaborarea planurilor de conformare, incluzând calendarul și costul măsurilor necesare pentru asigurarea conformării producătorilor și distribuitorilor de apă potabilă la cerințele prevederilor prezentei legi.

(2) Ministerul Sănătății va lua toate măsurile pentru asigurarea capacităților de realizare a monitorizării de audit a calității apei potabile, în vederea prevenirii riscurilor pentru sănătatea publică, până la data de 31 decembrie 2005.

(3) Ministerul Sănătății va întocmi planul, calendarul și costurile activităților de monitorizare de audit al calității apei potabile în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Producătorii, respectiv distribuitorii de apă vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea conformării la prevederile prezentei legi, fără a aduce prejudicii notelor 2, 4 și 10 la tabelul 2 din anexa nr. 1, până la data aderării României la Uniunea Europeană, cu excepția celor care vor obține perioada de tranziție.

(5) Producătorii de apă îmbuteliată vor lua măsurile necesare pentru asigurarea parametrilor de calitate prevăzuți de lege, în termen de un an de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Producătorii, respectiv utilizatorii de apă din industria alimentară, care au surse proprii, vor lua măsurile necesare pentru asigurarea parametrilor de calitate prevăzuți în prezenta lege, în termen de 2 ani de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va întocmi și va centraliza planul și calendarul activităților de conformare la prevederile prezentei legi a producătorilor, respectiv utilizatorilor de apă din industria alimentară, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 16. (1) Sursele ce asigură apa potabilă în mediul rural, respectiv fântâni, puțuri de mică adâncime și captări de apă, exploatate în sistem local, vor fi controlate, la un interval de 1-3 luni, prin prelevare de probe de apă și analize de laborator.

(2) Starea de apă potabilă sau apă nepotabilă, constatată în baza analizelor efectuate de un laborator abilitat, va fi consemnată pe o plăcuță aplicată la vedere, pe sau în vecinătatea sursei de apă.

(3) În cazul în care analizele de laborator vor indica o apă care nu îndeplinește condițiile de potabilitate, se va interzice utilizarea acesteia pentru consumul uman, al animalelor și pentru irigații.

Art. 17. Deținătorii și utilizatorii surselor de apă prevăzute la art. 16 au obligația să asigure accesul la sursa de apă a organelor de control pentru prelevarea de probe și să ia toate măsurile pentru a asigura protejarea acesteia împotriva contaminărilor de orice fel.

^[1] Abrogată de la data de 1 iunie 2011 prin Legea nr. 254/2010 pentru abrogarea Legii nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 17 decembrie 2010.

Stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele din domeniul sănătății publice se fac prin Hotărârea Guvernului nr. 857/2011 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele din domeniul sănătății publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 1 septembrie 2011.

Art. 18. Costurile de prelevare și analiză a probelor de apă prelevate sunt suportate de către proprietarul sursei de apă.

Art. 19. Anexele nr. 1-3 se actualizează periodic prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20. Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 21. (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Anexa nr. 1

Parametrii de calitate ai apei potabile

1. Parametrii de calitate ai apei potabile

Parametrii de calitate sunt microbiologici, chimici și indicatori.

2. Valorile și concentrațiile maxime admise pentru parametrii de calitate ai apei potabile sunt conform tabelelor 1 A, 1 B, 2 și 3.

TABEL 1 A
Parametrii microbiologici

Parametru	Valoare admisă (număr/100 ml)
Escherichia coli (E. coli)	0
Enterococi	0

TABEL 1 B
Parametrii microbiologici pentru apa comercializată în sticle sau în alte recipiente

Parametru	Valoare admisă
Escherichia coli (E. coli)	0/250 ml
Enterococi	0/250 ml
Pseudomonas aeruginosa	0/250 ml
Număr de colonii la 22°C	100/ml
Număr de colonii la 37°C	20/ml

TABEL 2
Parametrii chimici

Parametru	Valoare CMA	Unitate de măsură
Acrilamidă ¹⁾	0,10	µg/l
Arsen	10	µg/l
Benzen	1,0	µg/l
Benz(a)piren	0,01	µg/l
Bor	1,0	mg/l
Bromați ²⁾	10	µg/l
Cadmium	5,0	µg/l
Clorură de vinil ¹⁾	0,50	µg/l
Cianuri totale	50	µg/l
Cianuri libere	10	µg/l
Crom total	50	µg/l
Cupru ^{3), 4)}	0,1	mg/l
1,2 Dicloretan	3,0	µg/l
Epilorhidrină ¹⁾	0,10	µg/l
Fluoruri	1,2	mg/l

Hidrocarburi policiclice aromatice ⁵⁾	0,10	µg/l
Mercur	1,0	µg/l
Nichel ³⁾	20	µg/l
Nitrați ⁶⁾	50	mg/l
Nitriți ⁶⁾	0,50	mg/l
Pesticide ^{7), 8)}	0,10	µg/l
Pesticide ^{7), 9)} Total	0,50	µg/l
Plumb ^{9),10)}	10	µg/l
Seleniu	10	µg/l
Stibiu	5,0	µg/l
Tetracloretena și Tricloretenă (suma concentrațiilor compușilor specificați)	10	µg/l
Trihalometani ¹¹⁾ Total (suma concentrațiilor compușilor specificați)	100	µg/l

Note:

¹⁾ Valoarea se referă la concentrația în apă a monomerului rezidual, calculată conform specificațiilor privind concentrația maximă eliberată de către polimer în contact cu apa. Stațiile de tratare vor notifica autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București utilizarea compusului în procesul de tratare a apei.

²⁾ Unde este posibil, valoarea concentrației trebuie să fie cât mai joasă, fără a compromite eficiența dezinfecției. Pentru apa la care se referă art. 6 alin. (1) lit. a), b) și d), respectarea în practică a valorii se va realiza în maximum 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, în primii 5 ani acceptându-se pentru bromați o valoare de 25 µg/l.

³⁾ Valoarea se aplică la o probă de apă prelevată de la robinetul consumatorului, printr-o metodă de prelevare adecvată, astfel încât să fie reprezentativă pentru cantitatea medie săptămânală ingerată de către consumator. Metoda de monitorizare trebuie să țină seama și de frecvența concentrațiilor maxime care pot cauza efecte asupra sănătății.

⁴⁾ Pentru cupru se acceptă valoarea 2,0 mg/l, dacă rețeaua de distribuție are componente din cupru, cu respectarea celor menționate la pct. 3.

⁵⁾ Compușii specificați sunt: benzo(b)fluorantren, benzo(k)fluorantren, benzo(ghi)perilen, indeno (1,2,3-cd) piren.

⁶⁾ Se vor respecta următoarele condiții:

a)^[1] $[\text{nitrat}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$,

formulă în care concentrațiile de nitrați și nitriți sunt exprimate în mg/l;

b) valoarea de 0,1 mg/l pentru nitriți la ieșirea apei din stația de tratare.

⁷⁾ Prin pesticide se înțelege: insecticide, erbicide, fungicide, nematocide, acaricide, algicide, rodenticide, slimicide organice, compuși înrudiți (de exemplu, regulatori de creștere) și metaboliții relevanți, produșii de degradare și de reacție. Se vor monitoriza numai pesticidele presupuse prezente în sursa de apă.

⁸⁾ Concentrația se referă la fiecare compus individual. Pentru aldrin, dieldrin, heptaclor și heptaclor epoxid, concentrația maximă este 0,030 µg/l.

⁹⁾ Prin Pesticide-Total se înțelege suma tuturor compușilor individuali detectați și cuantificați în urma procedurii de monitorizare.

¹⁰⁾ Pentru apa la care se referă art. 6 alin. (1) lit. a), b) și d), respectarea în practică a valorii se va realiza în maximum 15 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, în primii 5 ani acceptându-se o valoare de 25 µg/l.

¹¹⁾ Concentrația totală a THM trebuie să fie cât mai mică, fără a compromite dezinfecția.

[1] Lit. a) de la nota 6) a tabelului 2 din anexa nr. 1 a fost rectificată.

Compușii individuali specificați sunt: cloroform, bromoform, dibromoclorometan, bromdiclorometan.

Pentru apa la care se referă art. 6 alin. (1) lit. a), b) și d), respectarea în practică a valorii se va realiza în maximum 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, în primii 5 ani acceptându-se o valoare de 150 µg/l pentru concentrația totală a THM.

TABEL 3
Parametrii indicatori

Parametru	Valoare CMA	Unitate de măsură
Aluminiu	200	µg/l
Amoniu	0,50	mg/l
Bacterii coliforme ¹⁾	0	număr/100 ml
Carbon organic total (COT) ²⁾	Nicio modificare anormală	
Cloruri ³⁾	250	mg/l
Clostridium perfringens (specia, inclusiv sporii) ⁴⁾	0	număr/100 ml
Clor rezidual liber ^{12), 13)}	≥ 0,1 – ≤ 0,5	mg/l
Conductivitate ³⁾	2.500	µS cm ⁻¹ la 20°C
Culoare	Acceptabilă consumatorilor și nicio modificare anormală	
Duritate totală, minim	5	grade germane
Fier	200	µg/l
Gust	Acceptabil consumatorilor și nicio modificare anormală	
Mangan	50	µg/l
Miros	Acceptabil consumatorilor și nicio modificare anormală	
Număr de colonii la 22°C	Nicio modificare anormală	
Număr de colonii la 37°C	Nicio modificare anormală	
Oxidabilitate ⁵⁾	5,0	mg O ₂ /l
pH ^{3), 6)}	≥ 6,5; ≤ 9,5	unități de pH
Sodiu	200	mg/l
Sulfat ³⁾	250	mg/l
Sulfuri și hidrogen sulfurat	100	µg/l
Turbiditate ⁷⁾	< = 5	UNT
Zinc	5.000	µg/l
Tritiu ^{8), 9)}	100	Bq/l
Doza efectivă totală de referință ^{9), 10)}	0,10	mSv/an
Activitatea alfa globală ¹¹⁾	0,1	Bq/l
Activitatea beta globală ¹¹⁾	1	Bq/l

Note:

¹⁾ Pentru apa îmbuteliată, unitatea de măsură este număr/250 ml.

²⁾ Acest parametru va fi măsurat numai pentru sistemele de aprovizionare care furnizează mai mult de 10.000 m³ pe zi.

³⁾ Apa nu trebuie să fie agresivă.

⁴⁾ Acest parametru trebuie monitorizat atunci când sursa de apă este de suprafață sau mixtă, iar în situația în care este decelat trebuie investigată și prezența altor microorganisme patogene, de exemplu, criptosporidium.

⁵⁾ Acest parametru se va analiza când nu se poate sau nu este prevăzută determinarea carbonului organic total.

⁶⁾ Pentru apa potabilă îmbuteliată în sticle sau alte recipiente, valoarea minimă poate fi redusă până la 4,5 unități de pH. Pentru apa îmbuteliată care conține în mod natural sau este îmbogățită cu dioxid de carbon, valoarea pH-ului poate fi mai mică.

⁷⁾ Pentru apa rezultată din tratarea unei surse de suprafață nu se va depăși 1,0 UNT (unități nefelometrice de turbiditate) înainte de dezinfecție.

⁸⁾ Frecvența, metodele și localizările pentru monitorizare vor fi stabilite conform anexei nr. 2 pct. 1.3.

⁹⁾ Doza efectivă totală de referință acceptată pentru un adult corespunde unui consum zilnic de 2 litri apă potabilă pe o durată de un an. Monitorizarea tritiului și a radioactivității în apa potabilă se face în cazul în care nu există datele necesare pentru calcularea dozei efective totale. În situația în care este demonstrat, pe baza unor monitorizări efectuate anterior, că nivelurile de tritiu la doza efectivă totală de referință sunt cu mult inferioare valorii parametrice, se poate renunța la monitorizarea tritiului.

¹⁰⁾ Exclusiv tritiu, potasiu -40, radon și descendenții radonului. Frecvența, metodele și localizările pentru monitorizare vor fi stabilite conform anexei nr. 2 pct. 1.3.

¹¹⁾ Caracterizarea calității apei din punct de vedere al conținutului radioactiv se face prin măsurarea activității alfa și beta globală. În cazul în care valoarea de referință este depășită, este necesară determinarea activității specifice a radionuclizilor, conform Normelor de inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile.

¹²⁾ Sau orice alt parametru considerat reprezentativ pentru procedeul de dezinfecție.

¹³⁾ Intervalul valoric al CMA trebuie respectat în rețeaua de distribuție (bransament, capăt de rețea).

Anexa nr. 2

Monitorizarea de control și de audit

1. Monitorizarea de control

1.1. Scopul acestei monitorizări este de a produce periodic informații despre calitatea organoleptică și microbiologică a apei potabile, produsă și distribuită, despre eficiența tehnologiilor de tratare, cu accent pe tehnologia de dezinfecție, în scopul determinării dacă apa potabilă este corespunzătoare sau nu din punct de vedere al valorilor parametrilor relevanți stabiliți prin prezenta lege.

1.2. Pentru monitorizarea de control sunt obligatorii următorii parametri:

Aluminiu¹⁾

Amoniu

Bacterii coliforme

Culoare

Concentrația ionilor de hidrogen (pH)

Conductivitate

Clorul rezidual liber²⁾

*Clostridium perfringens*³⁾

Escherichia coli

Fier^{1), 4)}

Gust

Miros

Nitriți⁵⁾

Oxidabilitate⁶⁾

*Pseudomonas aeruginosa*⁷⁾

Sulfuri și hidrogen sulfurat⁸⁾

Turbiditate

Număr de colonii dezvoltate⁷⁾ (22°C și 37°C)

Note:

- 1) Numai acolo unde este folosit cu rol de coagulant.
- 2) Clorul rezidual liber trebuie să reprezinte minimum 80% din clorul rezidual total. Acest parametru este obligatoriu numai acolo unde este utilizat clorul sau substanțele clorigene pentru dezinfecție.
- 3) Acest parametru trebuie monitorizat atunci când sursa de apă este de suprafață sau mixtă, iar în situația în care este decelat trebuie investigată și prezența altor microorganisme patogene, ca de exemplu criptosporidium.
- 4) Se vor determina ferobacteriile la stațiile de tratare unde se practică defेरizarea apei.
- 5) Se va determina numai acolo unde este utilizat clorul sau substanțele clorigene pentru dezinfecție.
- 6) Se va determina în situația în care dotarea tehnică nu permite determinarea COT.
- 7) Se va determina numai pentru apa îmbuteliată.
- 8) Se va determina numai în situația în care se practică desulfurizarea apei.

1.3. Ministerul Sănătății și Ministerul Mediului și Pădurilor vor decide în termen de 180 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, frecvența, metodele și localizările cele mai relevante pentru punctele de monitorizare din anexa nr. 2, luând în considerare prevederile importante existente în legislația din acest domeniu sau rezultatele obținute din programele corespunzătoare de monitorizare.

1.4. Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, poate completa lista de la pct. 1.2 cu alți parametri relevanți pentru condițiile locale și/sau pentru tehnologiile de tratare.

2. Monitorizarea de audit

2.1. Scopul monitorizării de audit este de a oferi informația necesară pentru a se determina dacă pentru toți parametrii stabiliți prin prezenta lege valorile sunt sau nu conforme.

2.2. Pentru monitorizarea de audit este obligatoriu să fie monitorizați toți parametrii prevăzuți la art. 5, cu excepția cazurilor în care autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București au stabilit pe baze documentate că, pentru o perioadă determinată de către ele, un anumit parametru dintr-un anumit sistem de aprovizionare cu apă potabilă nu ar putea fi prezent în asemenea concentrații încât să conducă la modificarea valorii lui stabilite. Prezentul punct nu se aplică parametrilor de radioactivitate.

2.3. Monitorizarea de audit se va efectua de către autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, conform Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile.

3. Frecvența minimă de prelevare și analiză a apei potabile, distribuită prin sistem public, rezervor mobil sau folosită ca sursă în industria alimentară se face conform tabelului 1 A

3.1. Probele trebuie prelevate din punctele de conformare definite la art. 6 alin. (1) pentru a se asigura că apa potabilă îndeplinește cerințele prezentei legi. Prelevarea probelor din rețeaua de distribuție dintr-o zonă de aprovizionare sau de la stația de tratare, pentru determinarea unui anumit parametru, se face numai dacă se poate demonstra că prin prelevare nu are loc nicio modificare adversă a valorii măsurate pentru parametrul în cauză.

TABEL 1 A

Volumul de apă distribuit sau produs zilnic într-o zonă de aprovizionare ^{1), 2)} m ³	Monitorizarea de control numărul de probe/an ^{3), 4), 5)}	Monitorizarea de audit numărul de probe/an ^{3), 5)}
≤ 100	6)	6)
> 100 ≤ 1.000	4	1

$> 1.000 \leq 10.000$	4 + 3 pentru fiecare 1.000 m ³ /zi, ca parte din volumul total	1+1 pentru fiecare 3.300 m ³ /zi, ca parte din volumul total
$> 10.000 \leq 100.000$		3+1 pentru fiecare 10.000 m ³ /zi, ca parte din volumul total
> 100.000		10+1 pentru fiecare 25.000 m ³ /zi, ca parte din volumul total

Note:

¹⁾ Prin zonă de aprovizionare se înțelege o suprafață geografic delimitată în care apa potabilă provine din una sau mai multe surse și în care calitatea apei poate fi considerată ca fiind aproximativ uniformă.

²⁾ Volumele de apă sunt calculate ca medii pe perioada unui an. Pentru determinarea numărului minim de probe de apă ce trebuie prelevate dintr-o zonă de distribuție poate fi utilizat numărul locuitorilor în locul volumului de apă produs sau distribuit, luându-se în considerare un consum de 200 l/cap de locuitor/zi.

³⁾ În situații de distribuție intermitentă de scurtă durată și în cazul apei distribuite din cisterne numărul de probe va fi stabilit de către autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București.

⁴⁾ Numărul de probe și parametri stabiliți în anexa nr. 1 pot fi reduși de către autoritatea de sănătate publică județeană, respectiva municipiului București, dacă:

a) rezultatele analizelor efectuate pe probele prelevate pe o perioadă de cel puțin 2 ani succesivi sunt constante și semnificativ mai bune decât cele prevăzute în anexa nr. 1;

b) nu există probabilitatea ca vreun factor să provoace deteriorarea calității apei.

Frecvența de prelevare și analiză nu poate fi redusă atât cât să conducă la prelevarea a mai puțin de 50% din numărul total de probe prevăzute în tabel, cu excepția situației de la pct. 6.

⁵⁾ Punctele și frecvența de prelevare, atât cât este posibil, vor fi alese și distribuite uniform în timp și spațiu.

⁶⁾ Frecvența de prelevare și numărul de probe vor fi decise de către autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București.

4. Frecvența minimă de prelevare și analiză pentru apa potabilă îmbuteliată se face conform tabelului 1B.

TABEL 1 B

Volumul de apă îmbuteliat zilnic (volum exprimat ca medie anuală) m ³	Monitorizarea de control numărul de probe de prelevat pe an	Monitorizarea de audit numărul de probe de prelevat pe an
≤ 10	1	1
$> 10 \leq 60$	12	1
> 60	1 pentru fiecare 5 m ³ , ca parte din volumul total	1 pentru fiecare 100 m ³ , ca parte din volumul total

Anexa nr. 3**Specificații pentru analiza parametrilor**

Laboratoarele în care se efectuează analiza probelor de apă pentru monitorizare trebuie să aibă asigurat controlul calității analitice și să fie supuse periodic unui control efectuat de un laborator aprobat de Ministerul Sănătății pentru acest domeniu.

1. Parametrii pentru care metodele de analiză sunt specificate:

Bacterii coliforme și [*Escherichia coli* (E. coli)] (ISO 9308-1)

Enterococi (ISO 7899-2)

Pseudomonas aeruginosa (EN ISO 12780)

Numărul de colonii la 22°C (EN ISO 6222)

Numărul de colonii la 37°C (EN ISO 6222)

Clostridium perfringens (inclusiv sporii)

Filtrarea prin membrană, urmată de incubarea anaerobă a membranei pe agar m-PC (Nota 1) la $44 \pm 1^\circ\text{C}$ pentru 21 ± 3 ore. Se numără coloniile de culoare galbenă care virează în roz sau roșu după expunerea la vaporii de hidroxid de amoniu timp de 20-30 de secunde.

Notă:

Compoziția mediului de agar m-PC este:

Mediu de bază

Triptoză 30 g

Extract de drojdie 20 g

Sucroză 5 g

Hidroclorid de L-cisteină 1 g

MgSO₄ · 7H₂O 0,1 g

Roșu de bromcresol 40 mg

Agar 15g

Apă 1.000 ml

Se dizolvă ingredientele mediului bazal, se corectează pH-ul la 7,6 și se autoclavează la 121°C timp de 15 minute. Se răcește și se adaugă:

D-cicloserină 400 mg

Polimixină-B sulfat 25 mg

Indosil-β-D-glucozid 60 mg

0,5% soluție sterilizată și filtrată de difosfat de fenoftaleină 20 ml

4,5% FeCl₃·6H₂O filtrată și sterilizată 2 ml.

2. Parametrii pentru care sunt specificate caracteristicile de performanță:

2.1. Metoda de analiză folosită în cazul următorilor parametri trebuie să fie capabilă să măsoare cel puțin o concentrație egală cu valoarea parametrului (CMA) cu exactitatea, precizia și limita de detecție specificate. Indiferent de sensibilitatea metodei de analiză utilizate, rezultatul trebuie exprimat folosind cel puțin același număr de zecimale ca și în cazul parametrului valoric prevăzut în tabelele 2 și 3 din anexa nr. 1.

Parametru	Acuratețea % din CMA ¹⁾	Precizia % din CMA ²⁾	Limita de detecție % din CMA ³⁾
Acrilamidă ^{a)}			
Aluminiu	10	10	10
Amoniu	10	10	10
Arsen	10	10	10
Benzen	25	25	25
Benz (a) piren	25	25	25
Bor	10	10	10
Bromați	10	10	10
Cadmiu	10	10	10
Cloruri	10	10	10
Clorură de vinil ^{b)}			
Conductivitate	10	10	10
Crom	10	10	10
Cianuri totale ^{d)}	10	10	10
Cianuri libere	10	10	10
Cupru	10	10	10

1,2-dicloreten	25	25	10
Epiclorhidrină ^{a)}			
Fluoruri	10	10	10
Fier	10	10	10
Hidrocarburi policiclice aromatice ^{b)}	25	25	25
Mangan	10	10	10
Mercur	10	10	10
Nichel	10	10	10
Nitrați	10	10	10
Nitriți	10	10	10
Oxidabilitate ^{c)}	25	25	25
Pesticide ^{d)}	25	25	25
Plumb	10	10	10
Seleniu	10	10	10
Sodiu	10	10	10
Stibiu	25	25	25
Sulfat	10	10	10
Tetracloretenă ^{e)}	25	25	10
Tricloretenă ^{e)}	25	25	10
Trihalometani ^{f)} – Total	25	25	10

a) Condiții: controlul concentrației conform specificației de producție.

Note:

¹⁾ *Acuratețea* este eroarea sistematică și este exprimată ca diferența dintre valoarea medie a unui număr mare de determinări repetate și valoarea adevărată (conform definiției standardului ISO 5725).

²⁾ *Precizia* este eroarea aleatoare și este exprimată ca deviația standard a dispersiei rezultatelor față de o valoare medie (conform definiției standardului ISO 5725).

³⁾ *Limita de detecție* este considerată a fi:

a) o valoare de 3 ori mai mare decât deviația standard asociată unui număr de determinări, pentru o probă simplă de apă conținând o concentrație mică a parametrului; sau

b) o valoare de 5 ori mai mare decât deviația standard a unei probe martor pentru fiecare serie de probe.

⁴⁾ Metoda va determina cianurile totale sub toate formele.

⁵⁾ Caracteristicile de performanță se aplică individual pentru substanțele specificate, la 25% din valoarea parametrilor din anexa nr. 1.

⁶⁾ Oxidarea va fi efectuată timp de 10 minute la 100°C în mediu acid, folosind permanganat de potasiu.

⁷⁾ Caracteristicile de performanță se aplică individual pentru fiecare pesticid și depind de pesticidul respectiv. În prezent, această limită de detecție nu este realizabilă pentru toate pesticidele, dar trebuie să constituie un obiectiv de realizat.

⁸⁾ Caracteristicile de performanță se aplică individual pentru substanțele specificate, la 50% din valoarea parametrilor din anexa nr. 1.

2.2. Pentru concentrația ionilor de hidrogen metoda de analiză trebuie să poată măsura o concentrație egală cu CMA, cu o acuratețe și o precizie de 0,2 unități de pH.

3. Parametrii pentru care nu se specifică nicio metodă de analiză:

- Carbon organic total
- Culoare
- Gust
- Miros

– Turbiditate^[1]

Notă: Reproducem mai jos prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 11/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 458/2002 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„**Art. II.** Metodologia de acordare a derogărilor prevăzute la art. 9 din Legea nr. 458/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și al ministrului mediului și pădurilor^[2], în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. III. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă cap. VI «Derogarea» din Normele de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 974/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 26 iulie 2004.

Prezenta ordonanță transpune prevederile art. 9 «Derogări», art. 13 alin. (3) și art. 15 «Situații excepționale» din Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 330 din 5 decembrie 1998”.

InfoConsums
protectia-consumatorilor.ro

^[1] Pentru monitorizarea turbidității în apa de suprafață tratată, metoda de analiză trebuie să măsoare cel puțin concentrații egale cu valoarea parametrilor (CMA), cu o acuratețe, o precizie și o limită de detecție de 25%.

^[2] A se vedea Ordinul ministrului sănătății și al ministrului mediului și pădurilor nr. 299/638/2010 privind aprobarea Metodologiei de acordare a derogărilor pentru parametrii chimici, în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, publicat în M. Of. nr. 290 din 4 mai 2010.

45. H.G. nr. 1020/2005

pentru aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale

publicată în
M. Of. nr. 854 din 22 septembrie 2005

rectificată în M. Of. nr. 424 din 17 mai 2006;

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 532/2010** privind modificarea și completarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005 (M. Of. nr. 400 din 16 iunie 2010).

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. Se aprobă Normele tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 5 alin. (2), art. 25 alin. (2) și a art. 28 alin. (2) și (3) din normele tehnice prevăzute la art. 1, care vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 3.^[1] La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Hotărârea Guvernului nr. 760/2001 privind aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 23 august 2001, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 164 din 26 iunie 2009, precum și prevederile Directivei 2003/40/CE a Comisiei din 16 mai 2003 de stabilire a listei, limitelor de concentrație și cerințelor de etichetare pentru constituenții apelor minerale naturale, precum și a condițiilor de utilizare a aerului îmbogățit cu ozon pentru apele minerale naturale și apele de izvor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 126 din 22 mai 2003.

ANEXĂ

Norme tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale

Art. 1. (1) Prezentele norme tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, denumite în continuare norme, se aplică apelor extrase de pe teritoriul României, care sunt recunoscute de autoritatea competentă conform legii ca ape minerale naturale și care respectă prevederile cap. I din anexa nr. 1.

(2) Prezentele norme stabilesc lista constituenților din apele minerale naturale, care pot să prezinte un potențial risc pentru sănătatea publică, valorile limită admise ale acestora,

^[1] Paragraful final al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din H.G. nr. 532/2010.

termenul limită pentru introducerea acestor valori și cerințele de etichetare pentru anumiți constituenți. Acești constituenți trebuie să fie în mod natural prezenți în apă, iar nu ca rezultat al contaminării sursei.

(3) Prezentele norme reglementează, de asemenea, condițiile de utilizare a aerului îmbogățit cu ozon pentru separarea unor compuși ai fierului, manganului, sulfului și arsenului din apele minerale naturale sau din apele de izvor și cerințele de etichetare pentru apele care au fost supuse unei asemenea tratări.

Art. 2. (1) Prezentele norme se aplică și apelor minerale naturale extrase de pe teritoriul statelor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și care sunt importate în România, după ce acestea au fost recunoscute ca ape minerale naturale de Agenția Națională pentru Resurse Minerale sau de un stat membru al Uniunii Europene.

(2) Apele minerale naturale importate sunt recunoscute ca atare numai dacă autoritatea competentă din țara de extracție certifică faptul că îndeplinesc cerințele prevăzute la cap. I din anexa nr. 1 și că s-a procedat la controlul permanent al aplicării prevederilor pct. 2 din anexa nr. 2.

(3) Durata de valabilitate a certificării apelor minerale naturale din import este de 5 ani, cu posibilitatea reînnoirii.

(4) În cazul în care durata de valabilitate a certificării apelor minerale naturale din import a fost reînnoită până la sfârșitul perioadei prevăzute la alin. (3), nu este necesară o nouă certificare.

Art. 3. În sensul prezentelor norme, autoritatea competentă pentru recunoașterea apelor minerale naturale este Agenția Națională pentru Resurse Minerale, denumită în continuare ANRM.

Art. 4. Prezentele norme nu se aplică:

a)^[1] apelor care sunt produse medicinale în sensul Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman;

b) apelor minerale naturale utilizate la sursă în scopuri curative în unități de tratament balnear;

c) apelor minerale naturale destinate a fi exportate în state care nu sunt membre ale Uniunii Europene.

Art. 5. (1) Apele minerale naturale prevăzute la art. 1 și 2 sunt recunoscute de ANRM, care motivează recunoașterea și publică lista lor, prin ordin al președintelui ANRM, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) ANRM informează Comisia Europeană asupra cazurilor în care recunoașterea prevăzută la alin. (1) a fost acordată sau retrasă. Lista apelor minerale naturale recunoscute în Uniunea Europeană se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 6. Pe teritoriul României pot fi comercializate sub denumirea de ape minerale naturale numai apele recunoscute de ANRM sau de autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene.

Art. 7. Sursele de ape minerale naturale sunt exploatate și apele acestora sunt îmbuteliate numai în conformitate cu prevederile anexei nr. 2.

Art. 8. Apa minerală naturală, așa cum se prezintă la sursă, nu poate face obiectul nici unei tratări sau adăugări, cu excepția următoarelor proceduri:

a) separarea elementelor instabile, cum sunt compușii de fier și de sulf, prin filtrare și/sau decantare, eventual precedată de oxigenare, astfel încât această tratare să nu aibă ca efect

^[1] Lit. a) de la art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 532/2010.

modificarea compoziției apei minerale naturale în ceea ce privește constituția caracteristici care îi conferă proprietățile;

b)^[1] separarea compușilor din fier, mangan, sulf și arsen din anumite ape minerale naturale, prin tratamentul cu aer îmbogățit cu ozon, în măsura în care acest tratament nu afectează compoziția apei în ceea ce privește constituția caracteristici care îi conferă proprietățile și cu condiția ca:

(i) tratamentul să respecte condițiile de utilizare care urmează să fie stabilite de către Comisia Europeană, după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare;

(ii) tratamentul să fie notificat Ministerului Sănătății și să facă obiectul unui control specific din partea acestuia;

c)^[2] separarea constituenților indezirabili, alții decât cei prevăzuți la lit. a) sau b), în măsura în care acest tratament nu modifică compoziția apei în ceea ce privește constituția caracteristici care îi conferă proprietățile și cu condiția ca:

(i) tratamentul să respecte condițiile de utilizare care urmează să fie stabilite de către Comisia Europeană, după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară;

(ii) tratamentul să fie notificat Ministerului Sănătății și să facă obiectul unui control specific din partea acestuia;

d) eliminarea totală sau parțială a dioxidului de carbon liber prin procedee exclusiv fizice.

Art. 9. O apă minerală naturală, așa cum se prezintă la sursă, nu poate face obiectul nici unei alte adăugări decât încorporarea sau reîncorporarea de dioxid de carbon în condițiile prevăzute la cap. III din anexa nr. 1.

Art. 10. Se interzic orice tratare de dezinfectare, prin orice mijloace s-ar face aceasta, cu excepția celei prevăzute la art. 9, precum și adăugarea de elemente bacteriostatice sau orice altă tratare de natură a modifica numărul populației microbiene din apa minerală naturală.

Art. 11. Prevederile art. 8 nu se aplică apelor minerale naturale sau apelor de izvor utilizate pentru fabricarea băuturilor răcoritoare.

Art. 12. (1) Numărul total de colonii revitalizabile dintr-o apă minerală naturală la sursă trebuie să corespundă populației microbiene normale din apă și să facă dovada existenței unei protecții eficiente a sursei împotriva tuturor tipurilor de contaminare. Numărul total de colonii va fi determinat conform prevederilor pct. 3.3 al cap. II din anexa nr. 1.

(2) După îmbuteliere numărul total de germeni nu poate depăși 100/ml, la o temperatură cuprinsă între 20°C – 22°C, în 72 de ore, pe agar-agar sau pe un amestec agar-gelatină, și 20/ml la o temperatură de 37°C, în 24 de ore, pe agar-agar. Numărul total de germeni va fi măsurat într-un interval de 12 ore de la îmbuteliere, apa fiind păstrată pe această durată la temperatura de 4°C +/- 1°C.

(3) La sursă, în mod normal, aceste valori nu trebuie să depășească 20 germeni/ml, la o temperatură cuprinsă între 20°C – 22°C, în 72 de ore, și, respectiv, 5 germeni/ml, la o temperatură de 37°C, în 24 de ore, cu mențiunea că acestea trebuie considerate valori de referință și nu concentrații maxime permise.

Art. 13. La sursă și în timpul comercializării ei o apă minerală naturală nu trebuie să conțină:

a) paraziți și microorganisme patogene;

[1] Lit. b) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din H.G. nr. 532/2010.

[2] Lit. c) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din H.G. nr. 532/2010.

b) *Escherichia coli* și alte bacterii coliforme și streptococi fecali în 250 ml de eșantion examinat;

c) bacterii anaerobe sulfitoreductoare cu înmulțire prin spori în 50 ml de eșantion examinat;

d) *Pseudomonas aeruginosa* în 250 ml de eșantion examinat.

Art. 14. (1) Conform art. 8 lit. b), aplicarea tratării apelor minerale naturale cu aer îmbogățit cu ozon trebuie să fie notificată în prealabil Ministerului Sănătății, care se va asigura că:

a) utilizarea unei astfel de tratări trebuie să fie justificată de existența în compoziția apei a unor compuși de fier, mangan, sulf și arsen;

b) procesatorul ia toate măsurile necesare pentru a garanta eficiența și siguranța procesului de tratare și pentru a permite efectuarea verificărilor de către Ministerul Sănătății.

(2) Tratarea cu aer îmbogățit cu ozon a apelor minerale naturale trebuie să se realizeze cu respectarea următoarelor condiții:

a) compoziția fizico-chimică a apei minerale naturale în ceea ce privește constituția caracteristici să nu se modifice prin tratare;

b) apa minerală naturală trebuie să îndeplinească înainte de tratare criteriile microbiologice prevăzute la art. 12 și 13;

c) tratarea nu va conduce la formarea de reziduuri cu o concentrație ce depășește limitele maxime admise, prevăzute în anexa nr. 7, și nici la formarea altor reziduuri cu risc pentru sănătatea publică.

Art. 15. Cu respectarea prevederilor art. 12 și 13 și a condițiilor de exploatare stabilite în anexa nr. 2, în momentul comercializării:

a) numărul total de bacterii dezvoltate într-o apă minerală naturală poate fi doar cel care rezultă din creșterea normală a conținutului de bacterii pe care l-a avut la sursă;

b) apa minerală naturală nu poate prezenta nici un fel de defect organoleptic.

Art. 16. (1) Apa minerală naturală se îmbuteliază și se ambalează astfel încât să nu fie permisă modificarea calităților sale inițiale.

(2) Toate recipientele utilizate la ambalarea apelor minerale naturale trebuie să fie prevăzute cu sisteme de închidere, proiectate astfel încât să fie evitată orice posibilitate de alterare sau de contaminare.

(3) Apele minerale naturale vor respecta la momentul ambalării limitele de concentrație maximă prevăzute la lit. C din anexa nr. 4.

(4) Limitele de concentrație maxime prevăzute la lit. c) din anexa nr. 4 pentru fluoruri și nichel se aplică de la 1 ianuarie 2008.

Art. 17. (1) Este interzis transportul apei minerale naturale în recipiente de mare capacitate – vrac, la sfârșitul tratării efectuate potrivit prevederilor art. 8 și 9 sau înainte de condiționare.

(2)^[1] Apa minerală naturală se transportă numai în recipiente destinate consumatorului final.

Art. 18. (1) Denumirea sub care se comercializează apele minerale naturale este „apă minerală naturală”.

(2) În cazul unei ape minerale naturale carbogazoase, definită ca o apă minerală naturală, care, la origine sau după îmbuteliere, degajă în mod spontan și ușor perceptibil dioxid de carbon, în condiții normale de temperatură și presiune, denumirea este, după caz: „apă minerală naturală, natural carbogazoasă”, „apă minerală naturală îmbogățită cu dioxid de carbon de la sursă” sau „apă minerală naturală carbozificată”, conform definițiilor prevăzute la cap. III din anexa nr. 1.

(3) În cazul apelor minerale naturale care au fost supuse metodelor de tratare prevăzute la art. 8 lit. d), denumirea sub care se comercializează este însoțită de sintagma „decarbogazificată integral” sau, după caz, „decarbogazificată parțial”.

^[1] Alin. (2) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din H.G. nr. 532/2010.

Art. 19. (1) Etichetarea apelor minerale naturale trebuie să conțină următoarele informații obligatorii:

- a) menționarea compoziției chimice, precizându-se constituenții caracteristici;
- b) locul unde este exploatată sursa și numele acesteia;
- c) indicarea eventualelor tratări prevăzute la art. 8 lit. b) și c);
- d) apele minerale naturale având o concentrație de fluor mai mare de 1,5 mg/l vor avea specificat pe etichetă următorul avertisment: „Conține mai mult de 1,5 mg/l fluor: produs nerecomandat consumului regulat al sugarilor și copiilor sub 7 ani”.

(2) Recipientele apelor minerale naturale care au fost tratate cu aer îmbogățit cu ozon trebuie inscripționate pe etichetă, în imediata apropiere a locului unde este menționată compoziția chimică a substanțelor caracteristici, cu următorul text: „Apă supusă unei oxidări cu aer îmbogățit cu ozon, conform unei tehnologii autorizate”.

(3) Avertismentul prevăzut la alin. (1) lit. d) va fi amplasat în imediata apropiere a denumirii comerciale a produsului și va fi scris cu caractere lizibile și vizibile, iar în cadrul compoziției chimice menționate pe etichetă potrivit lit. a) se va înscrie în mod obligatoriu conținutul efectiv de fluor.

Art. 20. (1) O denumire de localitate sau anumiți termeni toponimici locali pot fi utilizați în cadrul denumirii comerciale, cu condiția ca aceștia să se refere la o apă minerală naturală a cărei sursă este exploatată în locul indicat și să nu inducă în eroare asupra locului de exploatare a sursei.

(2)^[1] Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește importanța atribuită denumirii sursei sau a locului ei de exploatare, în toate materialele publicitare referitoare la apa minerală naturală respectivă, indiferent de forma lor.

Art. 21. Este interzisă comercializarea sub mai multe denumiri comerciale a apei minerale naturale provenite din aceeași sursă.

Art. 22. (1) Dacă etichetele sau inscripționările de pe recipientele în care sunt oferite spre vânzare apele minerale naturale includ o denumire comercială diferită de denumirea sursei sau a locului de exploatare a acesteia, numele locului sau al sursei este redat cu caractere având dimensiunea de cel puțin o dată și jumătate mai mare decât a caracterelor utilizate în denumirea comercială.

(2)^[2] *Abrogat.*

Art. 23. (1) Pe ambalaje, etichete și în publicitatea de orice fel este interzisă utilizarea denumirilor, denumirilor brevetate, a mărcilor comerciale sau de fabrică, a ilustrațiilor sau a altor simboluri care sugerează, în cazul unei ape minerale naturale, o caracteristică pe care apa nu o are, în special privind originea sa, data autorizării acesteia, rezultatele analizelor sau orice trimiteri similare la garanțiile de autenticitate.

(2) În cazul apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale, sunt interzise utilizarea denumirilor brevetate, a mărcilor comerciale sau de fabrică, a ilustrațiilor sau a altor simboluri care pot duce la o confuzie cu apa minerală naturală și, în special, utilizarea denumirii de „apă minerală”.

Art. 24. (1) Sunt interzise înscrierea și utilizarea pe ambalaje, etichete și în publicitatea de orice fel a indicațiilor care atribuie unei ape minerale naturale proprietăți referitoare la prevenirea, tratarea sau vindecarea unor boli umane.

(2) Caracteristicile apelor minerale naturale prevăzute în anexa nr. 3 sunt permise dacă acestea au fost stabilite în baza analizelor fizico-chimice sau, acolo unde este cazul, a unor

[1] Alin. (2) al art. 20 a fost introdus prin art. I pct. 4 din H.G. nr. 532/2010.

[2] Alin. (2) al art. 22 a fost abrogat prin art. I pct. 5 din H.G. nr. 532/2010.

examene farmacologice, fiziologice și clinice realizate conform prevederilor pct. 2 al cap. I din anexa nr. 1.

(3) Pe etichete pot fi înscrise indicații precum: „stimulează digestia”, „poate facilita funcțiile hepato-biliare” sau indicații similare, dacă acestea nu contravin principiilor prevăzute la alin. (1) și sunt compatibile cu cele prevăzute la alin. (2).

Art. 25. (1) Prin ordin al ministrului sănătății se adoptă prevederi privind informațiile de pe ambalaje sau etichete, precum și publicitate, referitoare la posibilitatea utilizării apelor minerale naturale în alimentația sugarilor. Prevederile de acest tip pot viza și proprietățile apei care determină utilizarea informațiilor respective.

(2) Cu privire la aceste prevederi Ministerul Sănătății va informa în prealabil statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană.

Art. 26. Termenul „apă de izvor” este rezervat unei ape destinate consumului uman, în stare naturală și îmbuteliată la sursă, care:

- a) satisface condițiile microbiologice prevăzute la art. 12 și 13;
- b) satisface condițiile de exploatare prevăzute la pct. 2 și 3 din anexa nr. 2, care vor fi respectate în totalitate pentru apa de izvor;
- c) satisface cerințele în materie de etichetare prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. b) și c) și la art. 20-22 alin. (1);
- d) nu a suferit altă tratare decât cele prevăzute la art. 8-11;
- d')^[1] alte tratări pot fi autorizate de către Comisia Europeană;
- e) îndeplinește criteriile de potabilitate prevăzute în legislația românească, referitoare la apele potabile.

Art. 27. Orice apă îmbuteliată destinată consumului alimentar, alta decât „apa minerală naturală” sau „apa de izvor”, se comercializează sub denumirea de „apă de masă”.

Art. 28. (1) ANRM și/sau Ministerul Sănătății și/sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului pot/poate să suspende temporar sau să interzică comercializarea, conform competențelor, pe teritoriul României a unei ape minerale naturale, atunci când aceasta nu respectă dispozițiile prezentelor norme sau prezintă un risc pentru sănătatea publică.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) ANRM va informa Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene, indicând motivele care au condus la luarea acestei decizii.

(3) La cererea unui stat membru al Uniunii Europene sau a Comisiei Europene, ANRM furnizează, pentru apele recunoscute pe teritoriul României, toate informațiile necesare care privesc recunoașterea apei, precum și rezultatele controalelor periodice.

Art. 29. Prevederile referitoare la etichetare din prezentele norme se completează în mod corespunzător cu actele normative în vigoare privind etichetarea alimentelor.

Art. 30. (1)^[2] Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte:

- a) nerespectarea prevederilor art. 7, cu amendă de la 6.000 lei la 20.000 lei;
- b) nerespectarea prevederilor art. 18, 19, 20, 21, 22, 23, ale art. 26 lit. c) și ale art. 27, cu amendă de la 200 lei la 10.000 lei;
- c) nerespectarea prevederilor art. 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16, 17, art. 24 alin. (1) și (3) și ale art. 26 lit. a), d) și e), cu amendă de la 400 lei la 6.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul:

- a) ANRM, pentru nerespectarea prevederilor alin. (1) lit. a);

^[1] Lit. d') de la art. 26 a fost introdusă prin art. I pct. 6 din H.G. nr. 532/2010.

^[2] Alin. (1) al art. 30 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din H.G. nr. 532/2010.

b) Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pentru nerespectarea prevederilor alin. (i) lit. b);

c) Ministerului Sănătății, pentru nerespectarea prevederilor alin. (1) lit. c).

(3) În vederea efectuării controalelor oficiale trebuie respectate specificațiile prevăzute în anexa nr. 6 privind analiza compușilor prevăzuți la lit. C din anexa nr. 4.

(4) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1) și (2), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 31. Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezentele norme.

Anexa nr. 1

Definiția apei minerale naturale

Capitolul I. Definiție

1. Prin *apă minerală naturală* se înțelege o apă pură din punct de vedere microbiologic, în sensul art. 12 din norme, care își are originea într-un zăcământ/acvifer subteran și este exploatată prin una sau mai multe emergente naturale ori foraje.

Apa minerală naturală se deosebește în mod evident de apa de băut obișnuită prin următoarele caracteristici:

a) natura sa, caracterizată printr-un conținut specific de săruri minerale dizolvate, oligoelemente sau alți constituenți îi, eventual, prin unele efecte asupra sănătății;

b) puritatea sa originală, ambele caracteristici fiind menținute intacte datorită originii subterane a acestei ape care trebuie să fie protejată de toate riscurile de poluare.

2. Caracteristicile prevăzute la pct. 1, care pot conferi apei minerale naturale proprietăți benefice pentru sănătate, trebuie evaluate:

a) din punct de vedere:

1. geologic și hidrogeologic;

2. fizic, chimic și fizico-chimic;

3. microbiologic;

4. dacă este cazul, farmacologic, fiziologic și clinic;

b) conform cerințelor enumerate la cap. II;

c) conform metodelor științifice aprobate de autoritatea competentă.

3. Compoziția, temperatura și alte caracteristici ale apei minerale naturale trebuie să rămână stabile în limitele fluctuațiilor naturale. Acestea nu trebuie să fie afectate de posibilele variații ale debitului sursei.

În sensul art. 12 din norme, prin *conținutul microbiologic normal al unei ape minerale naturale* se înțelege numărul populației bacteriene sensibil constant la sursă, anterior oricărei condiționări, a cărei compoziție calitativă și cantitativă, luată în considerare la recunoașterea acestor ape, este verificată prin analize periodice.

Capitolul II. Cerințe de aplicare a definiției

1. Cerințe pentru studiile geologice și hidrogeologice

Cercetarea geologică și hidrogeologică pentru punerea în evidență a apelor minerale naturale se va materializa printr-un raport geologic detaliat asupra condițiilor hidrogeologice de dezvoltare a acviferului, care trebuie să cuprindă:

- 1.1. stratigrafia și tectonica zonei;
- 1.2. condițiile hidrogeologice generale ale zonei;
- 1.3. condițiile de genază a apei minerale naturale și relația dintre mineralizația acesteia și litologia acviferului;
- 1.4. descrierea surselor;
- 1.5. parametrii hidrogeologici ai surselor;
- 1.6. delimitarea, conform prevederilor legale, a zonelor de protecție;
- 1.7. evaluarea debitelor exploatabile de apă minerală și a condițiilor de extragere a acestora, precum și a rezervelor resurselor, conform legislației în vigoare în domeniul substanțelor minerale utile;
- 1.8. studiul izotopilor de mediu, acolo unde se consideră necesar;
- 1.9. hărți la scară corespunzătoare, cu indicarea amplasării surselor;
- 1.10. plan de situație cu amplasamentul exact al captărilor și cu indicarea altitudinii acestora, la o scară de cel mult 1:1.000.

2. Cerințe privind studiile fizice, chimice și fizico-chimice:

- 2.1. debitul sursei;
- 2.2. temperatura apei la sursă și temperatura mediului ambiant;
- 2.3. relația dintre natura rocilor și natura și tipul mineralelor din apă;
- 2.4. reziduul sec la temperatura de 180°C și 260°C;
- 2.5. conductivitatea electrică sau rezistivitatea, cu specificarea temperaturii în momentul măsurătorii;
- 2.6. concentrația ionilor de hidrogen (pH);
- 2.7. conținutul în cationi și anioni;
- 2.8. conținutul în substanțe nedisociate;
- 2.9. conținutul în elemente-urme;
- 2.10. radioactivitatea apei la sursă;
- 2.11. după caz, determinarea izotopilor din apă, oxigen (O^{16} - O^{18}) și hidrogen (proton, deuteriu, tritiu);
- 2.12. toxicitatea unor elemente constituente ale apei, ținând cont de limitele date pentru fiecare.

3. Cerințe privind analizele microbiologice la sursă:

- 3.1. demonstrarea absenței paraziților și a microorganismelor patogene;
- 3.2. determinarea numărului de germeni ce indică contaminarea cu fecale:
 - a) absența *Escherichia coli* și a altor coliformi, la o temperatură de 37°C și 44°C, în 250 ml probă;
 - b) absența streptococilor fecali în 250 ml probă;
 - c) absența bacteriilor anaerobe sulfitoreductoare cu înmulțire prin spori în 50 ml probă;
 - d) *Pseudomonas aeruginosa* absent în 250 ml probă;
- 3.3. determinarea conținutului total în microorganisme formatoare de colonii la 1 ml apă:
 - a) la o temperatură cuprinsă între 20°C și 22°C, în 72 de ore, pe agar-agar sau pe un amestec agar-gelatină;
 - b) la o temperatură de 37°C, în 24 de ore, pe agar-agar.

4. Cerințe privind examenele clinice și farmacologice

- 4.1. Natura examenelor efectuate în conformitate cu metodele recunoscute științific trebuie să fie adaptată la caracteristicile proprii apei minerale naturale și la efectele sale asupra organismului uman, cum ar fi: diureza, funcționarea gastrică sau intestinală, compensarea cerințelor în substanțe minerale.
- 4.2. Stabilirea reprezentativității numerice și a concordanței observațiilor clinice poate eventual să înlocuiască examenele menționate la pct. 4.1. În astfel de cazuri acestora li se pot

substitui examenele clinice, cu condiția ca reprezentativitatea numerică și concordanța observațiilor să permită obținerea aceluiași rezultate.

Capitolul III. Precizări suplimentare referitoare la apele minerale naturale carbogazoase

Apele minerale naturale carbogazoase îmbuteliate se împart în 3 categorii la care se aplică următoarele definiții:

a) *apa minerală naturală, natural carbogazoasă* – apa al cărei conținut de dioxid de carbon provenind de la sursă este, după o eventuală condiționare și după îmbuteliere, același ca la emergență, luându-se în considerare și impregnarea, acolo unde este cazul, cu o cantitate de dioxid de carbon provenit din același zăcământ/acvifer, care să compenseze pierderile echivalente rezultate în cursul operațiunilor amintite, în limitele tehnice uzuale de toleranță;

b) *apa minerală naturală îmbogățită cu dioxid de carbon de la sursă* – apa al cărei conținut în dioxid de carbon provenind din același zăcământ/acvifer este, după eventuala condiționare și după îmbuteliere, mai mare decât la emergență;

c) *apa minerală naturală carbogazificată* – apa la care s-a adăugat dioxid de carbon de altă origine decât cea din zăcământul/acviferul de proveniență, dar de uz exclusiv alimentar.

Anexa nr. 2

Condițiile de exploatare, îmbuteliere și comercializare a apelor minerale naturale

1. Exploatarea unei surse de apă minerală naturală necesită autorizarea din partea ANRM, după ce s-a stabilit că apa respectă prevederile cuprinse la cap. I din anexa nr. 1 la norme.

2. Echipamentele de exploatare, transport, înmagazinare, condiționare și îmbuteliere trebuie să fie astfel concepute și instalate încât să evite posibilitatea oricărei contaminări și să se conserve proprietățile de la sursă ale apei.

În acest scop se au în vedere următoarele:

a) sursele de apă minerală naturală trebuie să fie protejate împotriva oricărui fel de poluare;

b) instalațiile de captare, conductele de aducțiune și rezervoarele trebuie să fie realizate din materiale adecvate în raport cu apa și astfel construite încât să prevină orice modificare chimică, fizico-chimică sau microbiologică a apei;

c) condițiile de exploatare și instalațiile de spălare și îmbuteliere trebuie să întrunească condițiile de igienă impuse. În mod special, recipientele de îmbuteliere trebuie să fie tratate sau fabricate astfel încât să se evite modificarea calității microbiologice, chimice sau fizico-chimice a apei minerale naturale;

d) este interzis transportul apelor minerale naturale în alte recipiente decât cele autorizate pentru distribuire la consumatorul final.

3. Atunci când în timpul exploatarei se constată că apa minerală naturală este poluată și nu mai prezintă caracteristicile microbiologice stabilite la art. 12 din norme, cel care exploatează sursa trebuie să suspende imediat toate operațiunile de furnizare a apei pentru îmbuteliere, până la eliminarea cauzei poluării și până când apa va respecta prevederile respective.

4. ANRM efectuează controale periodice pentru a verifica dacă apa minerală naturală pentru care a fost autorizată exploatarea sursei respectă prevederile stabilite la cap. I din anexa nr. 1 la norme, precum și pe cele menționate la pct. 2 și 3.

Anexa nr. 3

Indicatori și criterii stabiliți conform art. 22 din normele tehnice

Mențiunile următoare pot fi înscrise pe eticheta produsului finit – apă minerală naturală:
Mențiuni/Criterii

– Oligominerală sau slab mineralizată – conținutul de săruri minerale, calculat ca reziduu fix total, nu este mai mare de 500 mg/l.

– Foarte slab mineralizată – conținutul de săruri minerale, calculat ca reziduu fix total, nu este mai mare de 50 mg/l.

– Puternic mineralizată – conținutul de săruri minerale, calculat ca reziduu fix total, este mai mare de 1.500 mg/l.

– Hidrogencarbonată – conținutul de hidrogen-carbonat (HCO_3) este mai mare de 600 mg/l.

– Sulfată – conținutul de sulfați este mai mare de 200 mg/l.

– Clorurată – conținutul de clor este mai mare de 200 mg/l.

– Calcică – conținutul de calciu este mai mare de 150 mg/l.

– Magneziană – conținutul de magneziu este mai mare de 50 mg/l.

– Fluorurată sau conține fluor – conținutul de fluor este mai mare de 1 mg/l; vor fi respectate cerințele de etichetare prevăzute la art. 19 lit. d) din norme.

– Feruginoasă – conținutul de fier bivalent este mai mare de 1 mg/l.

– Acidulată – conținutul de dioxid de carbon liber este mai mare de 250 mg/l.

– Sodică – conținutul de sodiu este mai mare de 200 mg/l.

– Corespunde pentru prepararea alimentelor destinate sugarilor – numai după efectuarea de teste clinice conform pct. 4 al cap. II din anexa nr. 1 la norme și cu respectarea conținutului în NO_3 prevăzut în anexa nr. 4 la norme.

– Corespunde pentru regim sărac în sodiu – conținutul de sodiu este mai mic de 20 mg/l.

– Poate avea efect laxativ – numai după efectuarea de teste clinice conform pct. 4 al cap. II din anexa nr. 1 la norme.

– Poate avea efect diuretic – numai după efectuarea de teste clinice conform pct. 4 al cap. II din anexa nr. 1 la norme.

Anexa nr. 4

Lista indicatorilor apei minerale

A. Indicatorii fizico-chimici (la sursă)

Nr. crt.	Indicatorii	Exprimarea rezultatului	Concentrația maximă admisă (CMA)	Observații
1.	Temperatura	°C	–	conform stării naturale a apei
2.	Concentrația ionilor de hidrogen	unități pH	–	conform stării naturale a apei
3.	Conductivitate	$\mu\text{S/cm}$ la 20°C	–	corespunzător mineralizației apei minerale
4.	Cloruri	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
5.	Sulfați	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate

6.	Hidrogencarbonat	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
7.	Calciu	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
8.	Magneziu	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
9.	Sodiu	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
10.	Potasiu	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
11.	Fier total	mg/l	–	conform stării naturale a apei
12.	Reziduu sec	mg/l după uscare la temperatura de 180°C sau de 240°C	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
13.	Oxigen dizolvat O ₂	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
14.	Dioxid de carbon CO ₂	mg/l	–	conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate
15.	Hidrogen sulfurat H ₂ S	mg/l	–	conform stării naturale a apei

B. Indicatorii privind puritatea originii apei (la sursă)

Nr. crt.	Indicatorii	Exprimarea rezultatului	Concentrația maximă admisă (CMA)	Observații
16.	Amoniu	mg/l	0,5 ¹⁾	–
17.	Oxidabilitate (KMnO ₄)	O ₂ mg/l	3	– măsurată la cald, în mediu acid
18.	Zinc	mg/l	5	–
19.	Fenoli (indice de fenol)	μg/l	0,5	– exclusiv cei de origine naturală, care nu reacționează cu clorul
20.	Substanțe tensioactive (care reacționează cu albastrul de metilen)	lauril sulfat μg/l	200	–
21.	Hidrocarburi policiclice aromatice	μg/l	0,1	– cu excepția fluorantrenului
22.	Tetracloretan și tricloretenă	μg/l	10	– suma concentrațiilor compușilor specificați
23.	Trihalometani	μg/l	100	– suma concentrațiilor compușilor specificați ²⁾
24.	Pesticide și produse asemănătoare			–
	– pe fiecare component în parte	μg/l	0,1	
	– suma tuturor componentelor din fiecare clasă	μg/l	0,5	

¹⁾ Valoare valabilă considerând amoniu ca indicator de poluare a apei din surse de suprafață. În condițiile în care se demonstrează științific originea endogenă a amoniului, se pot accepta valori de până la 5 mg/l.

²⁾ Compușii individuali specifici sunt: cloroform, bromoform, dibromoclorometan, bromdiclorometan.

C. Conținutul prezente în mod natural în apele minerale naturale și limitele maxime a căror depășire poate constitui un factor de risc pentru sănătatea publică

Nr. crt.	Indicatori	Exprimarea rezultatului	Concentrația maximă admisă (CMA) ¹⁾
25.	Stibiu	mg/l	0,005
26.	Arsen	mg/l	0,01
27.	Bariu	mg/l	1,0
28.	Bor	mg/l	se va stabili ²⁾
29.	Cadmiu	mg/l	0,003
30.	Crom	mg/l	0,05
31.	Cupru	mg/l	1,0
32.	Cianuri	mg/l	0,07
33.	Fluoruri	mg/l	5,0 ³⁾
34.	Plumb	mg/l	0,01
35.	Mangan	mg/l	0,5
36.	Mercur	mg/l	0,001
37.	Nichel	mg/l	0,020
38.	Nitrați	mg/l	50
39.	Nitriți	mg/l	0,1
40.	Seleniu	mg/l	0,01

¹⁾ În momentul îmbutelierii.

²⁾ Limita maximă pentru bor va fi stabilită de autoritatea națională competentă, în cazul în care vor fi adoptate norme europene armonizate în acest sens, în conformitate cu acestea.

³⁾ La concentrații mai mari de 1,5 mg/l se va specifica pe etichetă: „Conține mai mult de 1,5 mg/l: produs nerecomandat consumului regulat al sugărilor și copiilor sub 7 ani”.

D. Indicatori microbiologici

Nr. crt.	Indicatori	Volumul probei – ml –	Limite admise
41.	Escherichia coli și alți coliformi la 37°C și 44,5°C	250	absent ¹⁾
42.	Streptococi fecali	250	absent ¹⁾
43.	Bacterii anaerobe sulfireducătoare	50	absent ¹⁾
44.	Pseudomonas aeruginosa	250	absent ¹⁾
45.	Numărul total de bacterii la		
	37°C	1	20 ²⁾ -5 ³⁾
	22°C	1	100 ²⁾ -20 ³⁾

¹⁾ La sursă și după îmbuteliere.

²⁾ La 12 ore după îmbuteliere.

³⁾ Valori orientative la sursă.

E. Indicatori radioactivi

Calitatea apei din punct de vedere al conținutului radioactiv se evaluează prin măsurarea activității alfa globală și beta globală. Valorile de referință sunt cele prevăzute în Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 29 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

^[1] În cazul în care valorile pentru activitatea alfa și beta globală (după extragerea contribuției potasiului -40) sunt mai mari decât valorile de referință, se trece la identificarea radionuclizilor naturali (radiu -226 și radiu -228) și apoi a celor artificiali (cesiu -137 și stronțiu -90), conform Hotărârii

Indicatori ^[1]	Exprimarea rezultatului	Valori de referință
Doza efectivă totală anuală	mSv/an	0,1
Activitate alfa globală	Bq/litru	0,1
Activitate beta globală	Bq/litru	1,0

Anexa nr. 5

Tipuri de control al sursei

	Frecvența						ocazional
	zilnic	săptămănal	lunar	trimes-trial	semes-trial	anual ¹⁾	
Tip de ana-liză	– Tempe-ratura – Conduc-tivitate – pH –	– CO ₂ – HCO ₃ – oxigen di-zolvat (pentru ape necarbo-gazoase) –	– Nitrați – Nitriți – Amoniu – Fier (pentru ape carboga-zoase) Lit. D din anexa nr. 4 la norme (nr. crt. 41 si 45)	Lit. D din anexa nr. 4 la norme	Lit. A din anexa nr. 4 la norme –	Lit. B, C și E din anexa nr. 4 la norme –	În cazul apariției unor fenomene de poluare accidentală. Frecvența și tipul de analize vor fi stabilite în funcție de situație și se vor execu-ta pe toată perioada de timp până când para-metri în cauză vor rein-tra în normele de conținut legale și caracteris-tice apei.

¹⁾ Prelevarea se va face concomitent cu una dintre prelevările pentru controlul semestrial.

Anexa nr. 6

Caracteristicile performanțelor pentru analiza constituenților prevăzuți la lit. C din anexa nr. 4^[1] la norme

Constituenți	Acuratețea valorii parametrului (%) ¹⁾	Precizia valorii parametrului (%) ²⁾	Limita de detecție a valorii parametrului (%) ³⁾	Mențiuni
Stibiu (Sb)	25	25	25	
Arsen (As)	10	10	10	
Bariu (Ba)	25	25	25	
Bor (B)				Vezi lit. C din anexa nr. 4 la norme
Cadmium (Cd)	10	10	10	
Crom (Cr)	10	10	10	
Cupru (Cu)	10	10	10	
Cianuri (CN)	10	10	10	⁴⁾
Fluoruri (F)	10	10	10	

Guvernului nr. 974/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile. Prezența radionuclizilor artificiali nu este permisă în apa minerală naturală, apa de izvor sau apa de masă îmbuteliată.

^[1] Metodele analitice pentru măsurarea constituenților prevăzuți la lit. C din anexa nr. 4 la norme trebuie să aibă capacitatea de a măsura cel puțin concentrațiile egale cu valoarea parametrică, cu acuratețea, precizia și limita de detecție specificate. Indiferent de sensibilitatea metodei de analiză utilizate, rezultatul va fi exprimat utilizându-se cel puțin același număr de zecimale ca pentru limita maximă prevăzută la lit. C din anexa nr. 4 la norme.

Plumb (Pb)	10	10	10	
Mangan (Mn)	10	10	10	
Mercur (Hg)	20	10	20	
Nichel (Ni)	10	10	10	
Nitrați (NO ₃)	10	10	10	
Nitriți (NO ₂)	10	10	10	
Seleniu (Se)	10	10	10	

1) Acuratețea reprezintă eroarea sistematică, fiind diferența dintre valoarea medie a unui mare număr de măsurători repetate și valoarea exactă.

2) Precizia este eroarea întâmplătoare și se exprimă în general ca deviație standard (în cadrul unui lot sau între loturi) pentru o probă în raport cu media.

Precizia acceptabilă este egală cu de două ori deviația standard.

3) Limitele de detecție sunt:

– de trei ori deviația standard relativă în cadrul unui lot de probe naturale cu o concentrație scăzută a parametrului; sau

– de cinci ori deviația relativă standard în limitele unei probe blanc.

4) Metoda ar trebui să permită determinarea cantității totale de cianură sub toate formele sale.

Anexa nr. 7

Limite maxime admise pentru reziduurile rezultate din tratarea cu aer îmbogățit cu ozon a apelor minerale naturale și a apelor de izvor

Reziduuri după tratare	Limita maximă ^[1] (μg/L)
Ozon dizolvat	50
Bromați	3
Bromoformi	1

^[1] Respectarea limitelor maxime se monitorizează de Ministerul Sănătății la momentul îmbutelierii sau al altei forme de împachetare pentru punerea în consum a apelor minerale

46. Ordinul nr. 978/2006

privind etichetarea apei minerale naturale îmbuteliate utilizate în alimentația sugarului, în conformitate cu art. 25 din Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005 pentru aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale

publicat în
M. Of. nr. 707 din 17 august 2006

În conformitate cu prevederile art. 25 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2005 pentru aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare al Autorității de Sănătate Publică nr. E.N. 2.872 din 10 august 2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. În alimentația sugarului se poate folosi apă minerală naturală îmbuteliată numai dacă aceasta întrunește următoarele condiții de calitate:

- a) nu este carbogazificată (nu conține bioxid de carbon);
- b) are un conținut mineral scăzut, fiind clasificată ca „oligominerală sau slab mineralizată”, cu un conținut de săruri minerale calculat ca reziduu fix total nu mai mare de 500 mg/l;
- c) este pură microbiologic.

Art. 2. Pe eticheta apei minerale naturale îmbuteliate utilizate în alimentația sugarului se scriu următoarele sintagme:

- tipul de apă minerală: „naturală”, „oligominerală sau slab mineralizată”, „necarbogazificată”;
- „nu se recomandă utilizarea apei carbogazificate în alimentația sugarului”;
- „nu se recomandă utilizarea apei minerale naturale carbogazificate la reconstituirea laptelui”.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

47. Ordinul nr. 341/2007

pentru aprobarea normelor de igienă și a procedurii de notificare a apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, comercializate sub denumirea de apă de masă

publicat în
M. Of. nr. 149 din 1 martie 2007

Având în vedere prevederile:

- Legii nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.020/2005 pentru aprobarea Normelor tehnice de exploatare și comercializare a apelor minerale naturale,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare al Autorității de Sănătate Publică nr. 1.802 din 20 februarie 2007,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele de igienă privind apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, comercializate sub denumirea de apă de masă, prevăzute în anexa nr. I.

Art. 2. Se aprobă Procedura de notificare a apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, prevăzută în anexa nr. II.

Art. 3. Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. Sunt supuse procedurii de notificare toate apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, produse în țară sau importate.

Art. 5. Producătorii, importatorii sau responsabilii cu punerea pe piață pentru prima dată a apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, Autoritatea de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat din cadrul Ministerului Sănătății Publice, institutele de sănătate publică și autoritățile de sănătate publică și inspekțiile sanitare de stat județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. La data intrării în vigoare a prezentului ordin, se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 273/2004 pentru aprobarea Normelor de igienă privind apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 24 martie 2004.

Art. 7. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 120 de zile de la data publicării.

Norme de igienă privind apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, comercializate sub denumirea de apă de masă

Capitolul 1. Domeniul de aplicare

Art. 1. Prezentele norme de igienă stabilesc condițiile generale de colectare, tratare, condiționare, păstrare, transport, etichetare și punere spre vânzare a diverselor ape potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, comercializate sub denumirea de apă de masă, în vederea consumului direct.

Art. 2. În sensul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

1. *apa potabilă îmbuteliată/condiționată* – apa care se îmbuteliază în recipiente de compoziție, formă și dimensiuni diverse, închise ermetic, fiind curată și potrivită pentru consumul direct, fără tratament suplimentar; apa potabilă îmbuteliată este considerată un aliment;

2. *apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor* – ape destinate consumului uman și care pot conține minerale în mod natural sau adăugate în mod intenționat; pot conține dioxid de carbon în mod natural sau adăugat în mod intenționat; nu conțin niciun fel de zaharuri, arome sau alți produși alimentari;

3. *sisteme de apă potabilă* – sisteme publice sau private care aprovizionează consumatorul cu apă la robinet, apa fiind destinată consumului direct;

4. *construcție* – orice construcție, instalație sau suprafețe potrivite, în care apa este prelevată, tratată și îmbuteliată;

5. *aliment* – în prezentele norme de igienă acest termen înseamnă și apa potabilă îmbuteliată;

6. *manipularea alimentelor* – orice operațiune legată de colectarea, tratarea, îmbutelierea/ condiționarea sticlelor, depozitarea, transportul, distribuția și punerea în vânzare a apei potabile îmbuteliate;

7. *ape subterane* – ape cum ar fi arteziana, fântâna sau alte ape care au ca origine un acvifer subteran; apele subterane pot fi protejate sau neprotejate, apele subterane protejate nefiind în mod direct influențate de apa de suprafață și nici de mediul de la suprafață;

8. *ape de suprafață* – ape în contact cu atmosfera, cum ar fi râurile, lacurile, mările și oceanele;

9. *ingredient* – orice substanță, inclusiv aditivi alimentari, folosită pentru fabricarea sau prepararea alimentelor, adăugată în mod intenționat unui produs finit, câteodată sub forma modificată;

10. *apa nedestinată îmbutelierii* – apa folosită în procesele de curățare și dezinfecție a spațiului de producție și a utilajelor.

Art. 3. (1) După origine, apele potabile îmbuteliate se clasifică astfel:

a) *apa de fântână* este apa care provine dintr-un acvifer în urma forării stratului/stratelor permeabile sau prin altă metodă;

b) *apa arteziană* este apa care provine dintr-un izvor sau dintr-un acvifer sub presiune, deschis prin foraje (o apă subterană cu extindere locală/regională situată din punct de vedere litologic în roci permeabile sau semipermeabile), iar nivelul apei de izvor este deasupra nivelului superior al acviferului.

(2) Apele clasificate după origine, chiar dacă sursa este subterană sau de suprafață, definite în prezentele norme de igienă au următoarele caracteristici:

a) ele provin din resurse din mediu specifice, fără a trece printr-un sistem de alimentare cu apă a unei regiuni;

b) în zonele de protecție a sursei au fost luate toate măsurile de precauție necesare pentru a evita orice poluare sau influență externă asupra calității chimice, microbiologice ori fizice a acestei surse de apă;

c) condițiile de captare garantează puritatea microbiologică originală și stabilitatea elementelor esențiale ale compoziției chimice originale;

d) din punct de vedere microbiologic sunt perfect și în mod constant potrivite pentru consum uman, așa cum provin ele din sursă, și apoi sunt conservate în această stare în condiții speciale de igienă, până când sunt ambalate potrivit prevederilor art. 5 și 8;

e) nu vor face obiectul unor modificări sau tratamente ulterioare, decât al celor prevăzute în art. 5.

Art. 4. După procedeele de tratare, apele preparate se clasifică astfel:

1. *apa potabilă* este apa destinată consumului uman și care poate proveni din orice sistem de aprovizionare cu apă;

2. *apa purificată* este apa produsă prin distilare, deionizare, osmoză inversă sau alt procedeu adecvat care conduce la purificarea ei microbiologică;

3. *apa deionizată* este apa produsă printr-un proces de deionizare și care îndeplinește condițiile de calitate ale unei ape purificate microbiologic;

4. *apa distilată* este apa produsă printr-un proces de distilare și care îndeplinește condițiile de calitate conform Farmacopeei române, ediția a X-a 1993, cap. F2;

5. *apa de osmoză inversă* este apa produsă printr-un proces de osmoză inversă și care îndeplinește condițiile de calitate ale unei ape purificate microbiologic;

6. *apa spumoasă sau efervescentă* este apa îmbuteliată care după tratare și după o eventuală înlocuire sau adăugare de dioxid de carbon conține aceeași cantitate de dioxid de carbon ca sursă.

Capitolul 2. Condiții de calitate și de tratare

Art. 5. Calitatea apei potabile îmbuteliate trebuie să corespundă cerințelor de calitate prevăzute în tabelele 1B, 2 și 3 din anexa nr. 1 la Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. Modificările fizico-chimice și procedeele de tratare antimicrobiană și de dezinfecție permise pentru apele clasificate după origine sunt următoarele:

1. Înaintea îmbutelierii, apele clasificate după origine nu trebuie să fie modificate sau supuse unor procedee de tratare, altele decât cele prevăzute în prezentele norme de igienă, procedeele de tratare folosite și modificările aduse trebuie să asigure că nu schimbă caracteristicile fizico-chimice de bază și nici nu compromit securitatea chimică, radiologică și microbiologică a acestor ape atunci când ele sunt îmbuteliate;

2. apele clasificate după origine pot fi supuse următoarelor procedee de tratare selectivă pentru modificarea compoziției originale:

a) reducerea și/sau eliminarea gazelor dizolvate, rezultând posibile schimbări ale pH-ului;

b) adăugarea de dioxid de carbon, rezultând schimbarea pH-ului sau reîncorporarea dioxidului de carbon original prezent în sursa de apă;

c) reducerea și/sau eliminarea constituenților instabili, cum ar fi fierul, manganul, compușii sulfuroși S^0 sau S^- și carbonații în exces în condiții normale de temperatură și presiune a echilibrului calciu-carbonat;

d) adăugarea de aer, oxigen sau ozon, cu condiția ca produșii rezultați din tratarea cu ozon să aibă o concentrație sub toleranța stabilită în art. 5;

e) scăderea sau creșterea temperaturii;

f) reducerea și/sau separarea elementelor prezente inițial în exces la concentrații maxime sau elemente la niveluri maxime de radioactivitate, stabilite conform prevederilor art. 5;

3. tratamentele antimicrobiene pentru apele clasificate după origine se pot folosi singular sau în combinație, astfel încât să conserve proprietățile microbiologice originale, potrivite pentru consumul uman, puritatea originală și siguranța apelor clasificate după origine:

- a) tratare chimică: clorare, ozonizare, carbonatare etc.;
- b) tratare fizică: tratare la temperatură înaltă, ionizare UV, filtrare etc.

Art. 7. Modificările fizice și chimice și procedeele de tratare antimicrobiană permise pentru apele preparate sunt următoarele:

a) apele preparate pot fi supuse oricărui procedee de tratare antimicrobiană și/sau care modifică caracteristicile fizice și chimice ale apei originale, cu condiția ca din astfel de tratamente să rezulte „ape preparate” care se încadrează în prevederile art. 5 privind siguranța chimică, radiologică și microbiologică a apelor potabile îmbuteliate;

b) adăugarea de minerale înainte de îmbuteliere trebuie să respecte prevederile prezentelor norme de igienă privind calitatea apei potabile îmbuteliate și ale reglementărilor legale în vigoare privind aditivii alimentari, precum și referitoare la alimentele cu destinație nutrițională specială.

Capitolul 3. Condiții igienice

Art. 8. Apele îmbuteliate trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. toate apele potabile îmbuteliate trebuie să fie colectate, transportate, depozitate și, atunci când este necesar, tratate și îmbuteliate conform reglementărilor în vigoare;

2. sursele de apă utilizate pentru a fi îmbuteliate ca apă potabilă trebuie să fie avizate sanitar conform prevederilor legale în vigoare;

3. unei surse de apă, înainte de a fi utilizată ca apă potabilă îmbuteliată, trebuie să i se determine compoziția chimică și microbiologică a apei pe o perioadă destul de lungă, de cel puțin un an, pentru a se observa variațiile sezoniere de calitate și cantitate;

4. rezultatele studiilor hidrogeologice decid dacă bazinul hidrologic și perimetrul [zona din jurul emergentelor naturale (izvoare) sau artificiale (puțuri, drenuri, foraje)] sunt expuse unor surse de contaminare;

5. aceste zone critice trebuie protejate la maximum, conform prevederilor legale în vigoare:

a) în zona perimetrului de protecție trebuie luate toate măsurile de precauție posibile pentru a fi evitată orice poluare sau influență externă asupra calității apei din sursa subterană sau a apei de suprafață, inclusiv eliminarea tuturor deșeurilor lichide, solide sau gazoase care ar putea polua aceste ape;

b) în bazinul hidrologic trebuie supravegheată și eliminarea poluanților, cum ar fi: microorganisme, îngrășăminte, hidrocarburi, detergenți, pesticide, compuși fenolici, metale toxice, substanțe radioactive și alte substanțe organice și anorganice solubile;

c) resursele de apă potabilă nu trebuie să se afle în imediata vecinătate a surselor de contaminare subterane posibile, cum ar fi: reziduuri, fose septice, ape industriale reziduale, tancuri chimice, pungi de gaz natural sau conducte de gaz și locuri de depozitare a deșeurilor solide;

6. sursele de apă subterană utilizate pentru îmbuteliere trebuie controlate și testate în mod regulat pentru a determina caracterul constant al caracteristicilor microbiologice, chimice, fizice și, atunci când este necesar, radiologice; frecvența testelor este determinată de evaluarea hidrologică și de schema de uniformitate istorică a sursei de apă în cauză;

7. dacă în urma testelor efectuate se determină o contaminare, procesul de îmbuteliere a apei trebuie întrerupt până în momentul în care calitatea apei revine la parametrii stabiliți;

8. modul de selecționare a apelor de suprafață pentru îmbuteliere trebuie să fie în general foarte sever, chiar dacă apa va fi supusă unui tratament ulterior.

Art. 9. Igiena la extracție sau la colectarea apei care urmează a fi îmbuteliată se supune următoarelor condiții:

1. la punctul de origine, extracția sau prelevarea apei destinate îmbutelierii trebuie astfel realizată încât să nu permită pătrunderea altei ape decât a celei prevăzute în dispozitivul de extracție sau de recoltare;

2. extragerea sau prelevarea apei destinate îmbutelierii trebuie să se facă într-un mod igienic pentru a împiedica orice contaminare;

3. de asemenea, este necesar ca în zonele unde se prelevează probele de apă pentru control să fie evitată orice fel de contaminare;

4. zonele învecinate celei de extracție sau de prelevare trebuie să fie protejate, limitându-se acolo numai accesul persoanelor autorizate;

5. capetele superioare ale puțurilor și izvoarelor care străbat suprafața terestră până ajung la punctul de recoltare trebuie protejate cu structuri adecvate, pentru a interzice accesul persoanelor neautorizate sau răuvoitorilor și a împiedica contactul cu alte surse de contaminare, cum ar fi: deșeuri, drenuri, nămoluri și ape de infiltrație;

6. metodele și procedeele de întreținere a instalațiilor de extracție trebuie să fie igienice, să nu prezinte niciun risc potențial pentru sănătatea umană și nici să constituie o sursă de contaminare a apei;

7. puțurile trebuie să fie dezinfectate în urma lucrărilor de construcție, de realizare a unor noi puțuri învecinate sau după repararea ori înlocuirea pompelor;

8. puțurile trebuie să fie dezinfectate după oricare activitate de întreținere și supraveghere, după prelevările de probe pentru determinarea organismelor indicatoare și/sau a organismelor patogene; atunci când prin analizele efectuate se observă o înmulțire anormală a coloniilor de bacterii în apă sau de fiecare dată când are loc o proliferare biologică care dăunează bunei funcționări;

9. dispozitivele de prelevare a apei trebuie să fie dezinfectate în timp util, înainte de folosire;

10. dispozitivele de extracție, cum ar fi cele utilizate pentru puțurile de foraj, trebuie să fie construite și întreținute astfel încât să se evite contaminarea apei și să se reducă la minimum riscurile pentru sănătatea umană;

11. depozitarea și transportul apei destinate îmbutelierii;

12. depozitarea sau transportul apei destinate îmbutelierii de la punctul de origine la instalațiile de tratare trebuie să se realizeze igienic pentru a preveni orice contaminare;

13. asigurarea unei aprovizionări cu apă, de fiecare dată când aceasta este posibilă, prin conducte legate direct la punctul de origine, constituie una dintre metodele prin care se pot evita riscurile de contaminare privitoare la transportul în vrac;

14. dispozitivele de transport și recipientele conținând produse în vrac, ca de exemplu conducte și camioane-cisternă, trebuie concepute astfel încât:

a) să nu contamineze apa destinată îmbutelierii;

b) să poată fi curățate și dezinfectate în mod corect;

c) să asigure o bună protecție împotriva contaminării, inclusiv cu praf sau gaze;

d) să permită controlul riguros al tuturor situațiilor care pot surveni;

15. dispozitivele și recipientele utilizate la transportul în vrac al apei destinate îmbutelierii trebuie ținute în stare bună, în curățenie și întreținere permanentă;

16. recipientele pentru depozitare în vrac și dispozitivele de transport, în special cele pentru transportul în vrac, trebuie utilizate doar pentru transportul apei destinate îmbutelierii; în situația în care acest lucru nu este posibil, dispozitivele și recipientele pentru depozitare în vrac trebuie rezervate exclusiv transportului de alimente și trebuie curățate și dezinfectate astfel încât să se evite contaminarea.

Art. 10. Construcțiile se supun următoarelor condiții:

1. în amenajarea zonei de captare, a platformei de încărcare și a procedeele de încapsulare a recipientelor se vor aplica măsurile preventive specifice pentru evitarea oricărei contaminări a recipientelor sau a conținutului acestora;

2. instalațiile de tratare a apei destinate îmbutelierii, de îmbuteliere și încapsulare trebuie să respecte normele de igienă în vigoare;

3. apa nedestinată îmbutelierii trebuie transportată prin conducte separate de cele conținând apa destinată îmbutelierii și identificate, de preferință, prin culori diferite; nu trebuie să existe conexiuni între circuitul apei destinate îmbutelierii și apa nedestinată îmbutelierii;

4. apa destinată folosirii la curățare și dezinfectare trebuie să fie potabilă, conform prevederilor Legii nr. 458/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă intră în contact direct sau indirect cu apa destinată îmbutelierii; în situația în care nu există contact direct sau indirect cu apa destinată îmbutelierii, ea poate să nu fie potabilă.

Art. 11. În scopul controlului operațiunilor de exploatare trebuie respectate următoarele condiții:

1. să se ia măsuri, în toate etapele de producție, pentru a se asigura că siguranța alimentară și salubritatea nu sunt compromise de pericole sau de alți contaminanți, în timpul operațiunilor, apa constituind un excelent vehicul pentru transportul substanțelor în formă solubilă, dispersată sau emulsionată;

2. evaluarea pericolelor, ținându-se cont de microorganismele patogene și de substanțele toxice, trebuie efectuată în contextul global de aplicare a principiilor din sistemul HACCP de producție a alimentelor; această evaluare trebuie să formeze baza pentru stabilirea celei mai potrivite combinații de măsuri de reducere, eliminare sau chiar, după caz, de împiedicare a contaminării microbiologice, chimice ori radiologice pentru o producție cât mai sigură a apei îmbuteliate;

3. nu trebuie acceptată nicio apă pentru îmbuteliere dacă aceasta conține agenți patogeni, reziduuri de pesticide în cantități excesive sau alte substanțe toxice;

4. tratarea, inclusiv prin bariere multiple, ca o combinație de procedee de filtrare, dezinfecție chimică sau fizică, a acestei ape în cursul producției sale trebuie să dea ca produs finit apa potabilă îmbuteliată, care trebuie să fie curată, sanogenă și de o calitate potrivită pentru consumul uman; în general, cu cât calitatea apei destinate îmbutelierii este mai bună, cu atât tratarea pe care o necesită este mai simplă și produsul finit este mai bun;

5. apa îmbuteliată, produsă cu ajutorul unei tehnici adecvate de tratament cu bariere multiple, va fi mai puțin susceptibilă de a conține microorganisme, ne reprezentând risc pentru sănătatea publică;

6. după nevoi, tratarea apei ce urmează a fi îmbuteliată în vederea reducerii, eliminării sau împiedicării creșterii numărului de microorganisme constă în: procedee chimice, precum clorarea, ozonizarea, carbonatarea, folosirea procedeelor sau agenților fizici, cum ar fi: tratare termică la temperatură înaltă, ionizare UV, filtrare;

7. dacă este necesar, procedeele de tratare folosite pentru eliminarea sau reducerea substanțelor chimice pot conține filtrarea chimică și mecanică ca cea obținută cu ajutorul filtrelor de suprafață, cum ar fi filtre cu membrană canelată sau filtre de profunzime precum cele nisipoase, granuloase sau cu fibre comprimate, ca de exemplu cartușele filtrante, filtrarea prin carbon activ, demineralizarea prin deionizare, dedurizarea sau îndulcirea apei, osmoza inversă, nanofiltrarea, precum și carbonatarea;

8. toate procedeele de tratare a apei destinate îmbutelierii trebuie efectuate în condiții controlate pentru a se evita orice contaminare și formarea unor subproduse toxici, cum ar fi bromajii, și prezența reziduurilor de tratare chimică în cantități care pot constitui pericol pentru sănătate.

Art. 12. Procedeele de îmbuteliere se supune următoarelor condiții:

1. recipientele de unică folosință se pot utiliza și fără a fi spălate și dezinfectate înainte de utilizare;

2. recipientele noi trebuie controlate și, după caz, curățate și dezinfectate;

3. recipientele reutilizabile și, în caz de nevoie, alte recipiente trebuie spălate și dezinfectate într-un dispozitiv potrivit și așezate astfel încât să se reducă la maximum posibilitățile de contaminare a recipientelor înainte de umplerea lor cu apă și încapsulare; recipientele reutilizabile nu trebuie să fi fost folosite în alte scopuri care ar putea provoca contaminarea produselor și trebuie controlate în mod separat dacă respectă normele;

4. operațiunile de îmbuteliere: umplerea și încapsularea recipientelor trebuie efectuate astfel încât să nu permită contaminarea apei sau a recipientelor; trebuie folosit un dispozitiv

protejat de îmbuteliere și un sistem de încapsulare separat de celelalte operațiuni desfășurate în incintă, pentru a se evita orice contaminare;

5. praful, celelalte impurități, microorganismele și condensarea excesivă trebuie supravegheate, controlate și eliminate;

6. sistemele de închidere și de încapsulare sunt în general furnizate gata de folosire, nu necesită distrugere fizică și nu sunt reutilizabile.

Art. 13. În domeniul igienei personalului se vor respecta prevederile legale în vigoare.

Capitolul 4. Condiții de etichetare

Art. 14. Etichetarea se supune următoarelor condiții:

1. să se respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările și completările ulterioare;

2. numele produsului trebuie să fie potrivit pentru acesta și să depindă de clasificarea menționată la art. 3 și 4;

3. numai apele clasificate după origine, conform prezentelor norme de igienă, pot prelua numele sursei de origine sau denumirea acesteia;

4. orice denumire dată, în cazul apelor care corespund criteriilor de ape clasificate după origine și care se supun criteriilor stabilite de fiecare țară, au numele limitat la câteva cuvinte sau la un singur cuvânt; în cazul amestecurilor sau mixturilor de apă din surse diferite din mediu, fiecare sursă trebuie specificată;

5. numele folosite sau alese de țări, în acord cu prezentele norme de igienă, și care reprezintă ape tratate nu pot avea nume ca apele clasificate după origine și viceversa; în situația în care trebuie aplicate criteriile suplimentare stabilite de fiecare țară, definirea numelor alese nu poate să contravină prevederilor prezentelor norme de igienă;

6. orice denumiri potrivite care să desemneze apele preparate descrise la art. 4 și care să se conformeze criteriilor suplimentare stabilite de fiecare țară trebuie să se reducă doar la anumite nume sau doar la unul singur;

7. eticheta trebuie să conțină următoarele mențiuni:

a) în cazul apelor de profunzime clasificate după origine, să apară înscris, înaintea denumirii apei respective, cuvântul „carbogazoasă”, dacă după ambalare dioxidul de carbon în mod spontan și vizibil este prezent în condiții normale de temperatură și presiune, iar dioxidul de carbon provine din sursa de origine sau prin adăugare de dioxid de carbon alimentar;

b) se poate scrie „necarbogazoasă” dacă după ambalare nu există în mod spontan și vizibil dioxid de carbon în condiții normale de temperatură și presiune când ambalajul se deschide;

c) apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, vor fi etichetate sub denumirea de „apă de masă”;

8. se poate declara pe eticheta principală reziduu fix al apei îmbuteliate; în ceea ce privește apele clasificate după origine, compoziția chimică ce conferă caracteristicile produsului poate fi și ea declarată pe etichetă;

9. atunci când este cerută de autoritățile care dețin jurisdicția, amplasarea geografică a sursei de mediu specifice și/sau a sursei de apă clasificate după origine trebuie să fie declarată conform legislației în vigoare;

10. când apa preparată provine dintr-o sursă privată și este îmbuteliată, dar nu a fost supusă vreunui procedeu de tratare care să-i fi modificat compoziția originală sau în care a fost adăugat dioxid de carbon ori fluor, trebuie să apară pe etichetă sintagma „dintr-o sursă privată” lângă numele produsului de pe eticheta principală;

11. când se cere de către autorități ca o apă îmbuteliată să fie tratată înainte de îmbuteliere, modificarea rezultată în urma tratamentului trebuie să fie declarată pe etichetă.

Art. 15. Eticheta nu va conține:

1. afirmații privind efectele medicale, cum ar fi cele preventive, paleative, curative sau alte efecte, decât dacă respectă proprietățile acestui produs, menționate în prezentele norme de igienă;

2. precizări în legătură cu efectele benefice pentru sănătatea consumatorilor, până când acestea nu sunt demonstrate științific;

3. numele localității sau un loc anume specificat, care nu trebuie să facă parte din numele definitoriu al produsului decât dacă se referă la o apă clasificată după origine, captată de la locul al cărui nume este menționat pe etichetă;

4. folosirea oricăror precizări sau a oricăror pictoriale care pot crea confuzii ori pot induce în eroare consumatorii în legătură cu natura, originea, compoziția sau proprietățile apelor potabile îmbuteliate este interzisă la punerea acestora în vânzare.

Capitolul 5. Condiții de notificare

Art. 16. (1) Este interzisă comercializarea sub mai multe denumiri comerciale a apei de masă provenite din aceeași sursă.

(2) Producătorul de apă potabilă îmbuteliată comercializată sub denumirea de apă de masă va solicita în scris înregistrarea produsului în Registrul apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, prezentând următoarele:

- a) datele de identificare a producătorului: numele, adresa, telefonul etc.;
- b) denumirea și compoziția produsului, conform buletinelor de analiza fizico-chimice;
- c) copia etichetei produsului.

Anexa nr. 2

Procedura de notificare a apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor

Art. 1. Apele potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, aflate pe piață sunt notificate la Ministerul Sănătății Publice, prin institutele de sănătate publică din București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara.

Art. 2. (1) Ministerul Sănătății Publice asigură accesul publicului la formularul electronic de notificare și la Registrul apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, prin afișarea acestora pe site-ul oficial al Ministerului Sănătății Publice.

(2) Ministerul Sănătății Publice organizează Registrul apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, și administrează baza de date aferentă, aflată pe site-ul Ministerului Sănătății Publice.

Art. 3. În vederea notificării, producătorul, importatorul sau responsabilul cu punerea pe piață pentru prima dată depune la institutele de sănătate publică prevăzute la art. 1 formularul de notificare prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură de notificare, completat, împreună cu modelul de etichetă utilizat pentru produsul în cauză.

Art. 4. Personalul din instituțiile prevăzute la art. 2, responsabil cu activitatea de notificare a apelor potabile îmbuteliate, este desemnat prin decizie de către conducătorul instituției și are următoarele atribuții:

a) evaluează conformitatea documentației depuse cu prevederile legale privind notificarea și transmite solicitantului, în termen de 72 de ore lucrătoare, formularul de confirmare a notificării, prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură de notificare;

b) asigură notificarea directă în baza de date aflată pe site-ul Ministerului Sănătății Publice.

Art. 5. (1) Personalul din cadrul inspecției sanitare de stat efectuează controlul conformității apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor, în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

(2) În vederea exercitării controlului pe piață al apelor potabile îmbuteliate producătorul, importatorul sau responsabilul cu punerea pe piață pentru prima dată a produsului deține la adresa indicată pe etichetă dosarul de produs conținând documentele care atestă conformitatea produsului, asigurând accesul personalului menționat la alin. (1) la acest dosar.

(3) În cazul constatării unor neconcordanțe cu reglementările legale în vigoare, Inspekția Sanitară de Stat informează Autoritatea de Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice în vederea anulării notificării din Registrul apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor.

Art. 6. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură de notificare.

Anexa nr. 1 la procedura de notificare

FORMULAR DE NOTIFICARE în Registrul apelor potabile îmbuteliate, altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor

1. Datele persoanei fizice/juridice care solicită notificarea (numele, adresa, telefon, fax, nr. de înregistrare în registrul comerțului):

Producător/Importator^[1]

.....

2. Denumirea comercială a produsului

.....

3. Tipul de apă îmbuteliată

.....

4. Denumirea sursei

.....

5. Documente necesare:

Autorizație sanitară pentru producerea de apă îmbuteliată (conform Hotărârii Guvernului nr. 974/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspekție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 26 iulie 2004) nr., eliberată de la data

6. Informații privind compoziția produsului:

6.1. Apa se conformează cu prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, cu modificările și completările ulterioare.

DA / NU

6.2. Dacă apa are și alte caracteristici [conform art. 5 alin. (2) din Legea nr. 458/2002, cu modificările și completările ulterioare], precizați care sunt acestea:

^[1] Importatorul sau persoana responsabilă cu punerea pe piață pentru prima dată a produsului va prezenta dovada înregistrării sau a oricărei alte proceduri similare din țara de origine pentru completarea pct. 5.

.....

conform buletinului anexat

7. Etichetare

a) copia în format electronic/pe hârtie într-o formă lizibilă;

b) completați următoarele rubrici printr-un x, conform art. 14 din anexa nr. I la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 341/2007:

Apă carbogazoasă îmbogățită cu dioxid de carbon alimentar	
Apă carbogazoasă îmbogățită cu de origine dioxid de carbon de la sursa	
Apă necarbogazoasă	
Apă provenind dintr-o sursă: – publică – privată	
Apă naturală: – netratată – tratată	
Apă preparată (art. 4 din anexa nr. I)	
Cu adaos de minerale [art. 7 lit. b) din anexa nr. I]	

8. Monitorizarea, conform Legii nr. 458/2002, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârii Guvernului nr. 974/2004:

DA / NU

9. Există plan de control în puncte critice după model HACCP

DA / NU

10. Declarația notificatorului:

Declar pe propria răspundere că datele și informațiile de mai sus sunt corecte; produsul fabricat respectă prevederile reglementărilor în vigoare.

Numele și prenumele

Data (semnătura directorului general)

Anexa nr. 2 la procedura de notificare

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE
 INSTITUTUL DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

**FORMULAR DE CONFIRMARE A NOTIFICĂRII
 în Registrul apelor potabile îmbuteliate,
 altele decât apele minerale naturale sau decât apele de izvor**

Notificare nr. din

1. Datele de identificare a persoanei fizice sau juridice care a solicitat notificarea (numele, adresa, telefon, fax, nr. de înregistrare în registrul comerțului):

2. Denumirea comercială a produsului:

3. Notificarea primită pe data de:

Director general,

.....

48. H.G. nr. 568/2002

privind iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară

republicată în
M. Of. nr. 150 din 10 martie 2009

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta hotărâre reglementează condițiile referitoare la iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară, în scopul prevenirii tulburărilor prin carența de iod.

Art. 2. În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *tulburările prin deficit de iod* sunt stările patologice, manifeste sau fruste, apărute ca rezultat al disfuncțiilor tiroidei cauzate printr-un aport insuficient de iod în organism;

b) *prevenirea tulburărilor prin deficit de iod* este ansamblul de măsuri care au ca scop acoperirea nevoilor de iod ale organismului, consumul de sare iodată universal fiind mijlocul cel mai accesibil pentru realizarea acestui scop;

c) *iodarea universală a sării* reprezintă procesul de introducere a iodului în sare, pentru orice tip de consum: uman, animal, industrie alimentară;

d) *sarea pentru consum alimentar uman* este un produs cristalin în a cărui compoziție predomină clorura de sodiu (NaCl), obținut prin extragere din depozitele naturale subterane sau din apa de mare, potrivit Codex Standard pentru sarea destinată consumului alimentar;

e) *sarea iodată* este sarea destinată consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară, la care s-a adăugat iod, sub formă de iodat sau iodură de potasiu.

Capitolul II. Condiții de calitate și de securitate

Art. 3. (1) În România, în alimentația oamenilor se utilizează numai sare iodată.

(2) În hrana animalelor și în industria alimentară utilizarea sării iodate este opțională, cu excepția fabricării pâinii și a produselor de panificație.

Art. 4. (1) Condițiile de calitate și de securitate pentru sarea utilizată ca suport în vederea obținerii sării iodate trebuie să fie conforme cu SR 13 360/1996. Conținutul de NaCl din sarea utilizată pentru iodare nu trebuie să fie mai mic de 97%.

(2) Sarea iodată trebuie să conțină 30 mg iod/kg de sare, respectiv 50,6 mg iodat de potasiu/kg de sare sau 39,2 iodură de potasiu/kg de sare. Se admite ca limită minimă un conținut de 25 mg iod/kg de sare, respectiv 42 mg iodat de potasiu/kg de sare sau 32,5 mg iodură de potasiu/kg de sare, iar ca limită maximă un conținut de 40 mg iod/kg sare, respectiv 67,2 mg iodat de potasiu/kg de sare sau 52 mg iodură de potasiu/kg de sare.

Art. 5. Metoda de iodare a sării, calitatea și securitatea, concentrația de iod, metodele de control aplicate în procesul de iodare și păstrarea până în momentul consumului/utilizării a concentrației de iod stabilite prin prezenta hotărâre trebuie să întrunească toate condițiile prevăzute de reglementările în vigoare.

Art. 6. (1) Procesele de producție – purificare, recristalizare, iodare – de ambalare și etichetare, precum și activitățile de transport, depozitare, comercializare a sării trebuie să se desfășoare cu respectarea strictă a normelor de igienă în vigoare privind siguranța alimentelor, evitându-se orice risc de contaminare.

(2) Normele privind siguranța alimentelor se aplică și pentru sarea iodată importată.

Art. 7. Pentru sarea iodată se folosesc ambalaje care mențin calitatea sării și concentrația de iod stabilite, până la data de durabilitate minimală stabilită de producător.

Art. 8. Autoritățile/instituțiile cu atribuții de control în domeniul siguranței alimentelor au obligația să identifice/determine prezența iodului/concentrația de iod din sarea iodată.

Art. 9. Etichetarea sării iodate se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Denumirea sub care se vinde produsul este „Sare iodată”.

Art. 10. (1) Pe teritoriul României este interzisă comercializarea cu amănuntul a sării neiodate, atât pentru uzul personal, cât și pentru utilizarea în alimentația publică și colectivă.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) este permisă comercializarea sării neiodate numai prin rețeaua de magazine PLAFAR, magazine naturiste și farmacii, în segmentul produselor care nu necesită rețete pentru achiziționare, ambalată în cantități ce nu depășesc 0,5 kg.

Capitolul III. Inspecția și controlul sării iodate

Art. 11. Inspecția și controlul aplicării prevederilor prezentei hotărâri se efectuează de către reprezentanții Ministerului Sănătății, Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, conform competențelor.

Capitolul IV. Sancțiuni

Art. 12. (1) Constitue contravenții următoarele fapte:

a) comercializarea sării iodate pentru consumul uman sau pentru fabricarea pâinii și a produselor de panificație, cu un conținut de iod în afara limitelor stabilite de art. 4 alin. (2);

b) comercializarea cu amănuntul a sării neiodate, cu excepția situației prevăzute la art. 10 alin. (2);

c) nerespectarea condițiilor de transport, depozitare și comercializare a sării iodate, stabilite de producător în conformitate cu prevederile legale;

d) utilizarea sării neiodate la fabricarea pâinii și a produselor de panificație, precum și la consumul în alimentația publică și colectivă.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 4.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(3) Odată cu aplicarea amenzii contravenționale, agentul constatatator poate dispune următoarele sancțiuni complementare:

a) confiscarea sării neiodate folosite la comercializarea cu amănuntul, cu excepția situației prevăzute la art. 10 alin. (2), sau utilizate la fabricarea pâinii și a produselor de panificație, precum și la consumul în alimentația publică și colectivă;

b) confiscarea sării iodate folosite la comercializarea cu amănuntul sau utilizate la fabricarea pâinii și a produselor de panificație, precum și la consumul în alimentația publică și colectivă, ce prezintă data durabilității minimale depășită;

c) confiscarea sării iodate folosite la comercializarea cu amănuntul sau utilizate la fabricarea pâinii și a produselor de panificație, precum și la consumul în alimentația publică și colectivă, ce prezintă conținutul de iod în afara limitelor stabilite la art. 4 alin. (2);

d) confiscarea sării iodate folosite la comercializarea cu amănuntul sau utilizate la fabricarea pâinii și a produselor de panificație, precum și la consumul în alimentația publică și colectivă, ce nu prezintă elementele de identificare și caracterizare în conformitate cu prevederile în vigoare referitoare la etichetarea alimentelor.

Art. 13. Săvârșirea faptelor prevăzute la art. 12 se sancționează, pe lângă amendă, și cu suspendarea activității operatorului economic, potrivit reglementărilor specifice ale autorităților prevăzute la art. 11.

Art. 14. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit al autorităților competente prevăzute la art. 11, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. (1) Contravențiilor prevăzute la art. 12 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenienții pot achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzilor prevăzute la art. 12, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 16. Ministerul Economiei, Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor au obligația de a elabora planurile de măsuri pentru aplicarea prezentei hotărâri.

Art. 17. Prevederile prezentei hotărâri se aplică, pentru sarea destinată consumului uman, începând cu data de 31 decembrie 2002, iar pentru sarea utilizată în industria alimentară și pentru sarea utilizată pentru hrana animalelor, începând cu data de 31 decembrie 2003, cu excepția prevederilor art. 16 care se aplică de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 18. Pe data de 31 decembrie 2002 se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 779/1995 privind reglementarea consumului de sare iodată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 10 octombrie 1995, și lit. c) a pct. 16 din anexa nr. 1 a) la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 27 februarie 2002, precum și orice alte prevederi contrare prezentei hotărâri.

Notă: Reproducem mai jos prevederile art. II din Hotărârea Guvernului nr. 473/2004 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 568/2002 privind iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei animalelor și utilizării în industria alimentară, și ale art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1.904/2006 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 568/2002 privind iodarea universală a sării destinate consumului uman, hranei pentru animale și utilizării în industria alimentară, care nu fac parte din prezenta formă republicată:

– art. II din Hotărârea Guvernului nr. 473/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 21 aprilie 2004:

„Art. II. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

– art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1.904/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.038 din 28 decembrie 2006:

„Art. II. (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. I pct. 1 și 3, care intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Cantitățile de sare iodată aflate în stoc sau contractate înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se pot comercializa cu parametri inițiali și cu elementele de identificare și caracterizare marcate inițial, dar nu mai târziu de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.”

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

49. Ordinul nr. 232/313/130/2003 pentru aprobarea normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și a acidului acetic de calitate alimentară

publicat în
M. Of. nr. 573 din 11 august 2003

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 530/987/204/2004** privind completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 232/313/130/2003 pentru aprobarea normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și a acidului acetic de calitate alimentară (M. Of. nr. 787 din 26 august 2004).

Având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 166/2001 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. 125.156/18 din 18 martie 2003, întocmit de Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice,
ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrul sănătății și familiei și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Norma cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și Norma cu privire la definirea, descrierea și prezentarea acidului acetic de calitate alimentară, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 1¹.^[1] (1) Prevederile art. 2 din anexa nr. 1 nu se aplică oțetului fabricat și/sau comercializat în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care este fabricat în mod legal într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezentul ordin.

(2) Prevederile art. 1 alin. (3) din anexa nr. 2 nu se aplică acidului acetic de calitate alimentară fabricat și/sau comercializat în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care este fabricat în mod legal într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezentul ordin.

Art. 2. Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București și, respectiv, prin oficiile județene pentru protecția consumatorilor, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

^[1] Art. 1¹ a fost introdus prin art. unic pct. 1 din Ordinul nr. 530/2004.

Art. 3. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării.

Anexa nr. 1

Normă cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta normă stabilește condițiile privind definirea, descrierea și prezentarea oțetului destinat comercializării pentru consum uman.

Art. 2. Fabricarea și comercializarea produsului menționat la art. 1 se fac cu respectarea prevederilor prezentei norme.

Capitolul II. Definiții și descriere

Art. 3. În sensul prezentei norme, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

a) *oțetul* este produsul obținut exclusiv prin procedeul biologic al dublei fermentări, alcoolică și acetică, a lichidelor sau a altor substanțe de origine agricolă;

b) *oțetul din vin* este produsul obținut prin fermentarea acetică a vinului sau a amestecului fermentabil, în care vinul intervine în proporție de minimum 70% în volume;

c) *oțetul din fructe și oțetul din fructe de pădure (fructe mici)* sunt sortimente de oțet obținute din fructe, respectiv fructe de pădure (fructe mici), prin procedeul biologic al fermentației alcoolice și acetice;

d) *oțetul din vin de fructe și oțetul din vin de fructe de pădure (fructe mici)* sunt oțeturile obținute din vin de fructe, respectiv din vin de fructe de pădure (fructe mici), prin procedeul biologic al fermentației acetice;

e) *oțetul din cidru* este oțetul obținut din cidru prin procedeul biologic al fermentației acetice;

f) *oțetul din alcool* este oțetul obținut din alcool etilic rafinat, de fermentație, prin procedeul biologic al fermentației acetice;

g) *oțetul din cereale* este oțetul obținut fără distilare intermediară, prin procedeul definit la lit. a), din cereale al căror amidon a fost zaharificat prin alt procedeu decât cel cu diastazele din malt;

h) *oțetul din malt* este oțetul obținut fără distilare intermediară, din malt, cu sau fără adăugare de cereale al căror amidon a fost zaharificat numai de către diastazele din malt, conform lit. a);

i) *oțetul din malt distilat* este oțetul obținut prin distilarea sub presiune redusă a oțetului din malt, conform lit. h). Acest oțet nu conține decât constituenții volatili ai oțetului din care este obținut;

j) *oțetul condimentat și oțetul aromatizat* sunt sortimentele de oțet obținute conform lit. b)-i), cărora li s-au adăugat plante pentru condimentare, arome și alte ingrediente conform art. 4 alin. (2);

k) alte tipuri de oțet, de exemplu: oțet obținut din zer, oțet obținut din bere, oțet obținut din miere.

Art. 4. (1) Oțetul poate fi fabricat din una dintre următoarele materii prime (ingrediente):

a) vin, conform reglementărilor în vigoare;

b) fructe sau fructe de pădure (fructe mici), vin din fructe, vin din fructe de pădure (fructe mici), cidru;

c) alcool etilic rafinat, conform SR nr. 14-1998 sau conform Normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea băuturilor spirtoase, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii,

alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 268/441/117/2003;

d) cereale, malț, zer și alte produse de origine agricolă care conțin amidon, zaharuri sau amidon și zaharuri.

(2) Alte ingrediente care pot fi utilizate la fabricarea oțetului:

- a) zahăr, conform reglementărilor în vigoare;
- b) sare, conform reglementărilor în vigoare;
- c) miere, conform reglementărilor în vigoare;
- d) sucuri de fructe, conform reglementărilor în vigoare;
- e) aditivi alimentari, conform reglementărilor în vigoare;
- f) arome: aromatizanți naturali și substanțe aromatizante naturale admise de reglementările

în vigoare;

g) auxiliari tehnologici:

- substanțe organice: preparate din malț, hidrolizat de amidon, glucoză;
- substanțe anorganice: fosfați și săruri de amoniu;
- agenți pentru limpezire, purificare și filtrare: cei prevăzuți în reglementările în vigoare

pentru vin.

(3) Substanțe interzise a fi folosite la fabricarea oțetului:

a) arome artificiale și arome identice naturale, așa cum sunt definite în reglementările în vigoare;

b) arome sau uleiuri eterice artificiale ori naturale de struguri;

c) reziduuri de distilare, reziduuri de fermentare și produsele derivate;

d) extracte din mercuri de toate felurile;

e) acizi de toate tipurile, cu excepția celor naturali conținuți în materiile prime utilizate sau în substanțele a căror adăugare este autorizată.

Art. 5. Utilizarea coloranților, aromatizanților sau a altor aditivi autorizați la prepararea oțetului se face cu respectarea reglementărilor în vigoare.

Art. 6. Pentru diluarea sau dizolvarea coloranților, aromatizanților sau a altor aditivi autorizați folosiți la prepararea oțetului se folosește alcool etilic rafinat.

Art. 7. Oțetul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) aciditatea totală a oțetului din vin trebuie să fie de minimum 60 g/1.000 ml, exprimată în acid acetic pur;

b) aciditatea totală a celorlalte sortimente de oțet trebuie să fie de minimum 50 g/1.000 ml, exprimată în acid acetic pur;

c) conținutul în alcool rezidual trebuie să aibă următoarele valori:

- maximum 1,5% v/v pentru oțetul din vin; v/v – fracție volumică;
- maximum 3% v/v pentru oțetul de specialitate obținut din oțeturile din vin;
- maximum 0,5% v/v pentru alte tipuri de oțet;

d) caracteristicile organoleptice și fizico-chimice ale oțeturilor trebuie să corespundă specificațiilor tehnice ale producătorilor, de respectarea cărora aceștia rămân răspunzători;

e) nivelul de admisibilitate pentru contaminanți trebuie să fie în conformitate cu reglementările în vigoare.

Capitolul III. Marcare, etichetare

Art. 8. (1) Etichetarea, prezentarea și publicitatea sortimentelor de oțet se fac cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(2) Elemente suplimentare de etichetare:

a) denumirea „Oțet” nu poate fi utilizată decât pentru produsele obținute din materii prime de origine agricolă conform prevederilor art. 3;

b) denumirea „Oțet” nu poate fi utilizată pentru amestecuri de oțet și acid acetic de calitate alimentară;

c) oțetul obținut dintr-o singură materie primă se denumește „oțet de X”, unde „X” reprezintă numele materiei prime utilizate;

d) oțetul obținut din mai multe materii prime se denumește „Oțet de X și Y”, unde „X” și „Y” reprezintă lista completă a materiilor prime utilizate, în ordinea descrescătoare a cantității lor, determinate în momentul introducerii în fabricație;

e) în cazul în care la obținerea oțetului se utilizează unul sau mai multe dintre ingredientele menționate la art. 4 alin. (2), acestea vor fi incluse în denumirea sub care se vinde produsul;

f) sortimentele de oțet cu una sau mai multe arome naturale menționate la art. 4 alin. (2) lit. f) vor avea în denumire mențiunea „aromatizate cu ...”, care se va completa cu numele acestor arome;

g) denumirea „Oțet” poate fi utilizată împreună cu o indicație de origine (cherry, vinegar, aceto di vino Chianti), dacă materia primă utilizată provine din regiunea menționată sau dacă produsul însuși a fost fabricat în regiunea menționată ori a fost obținut conform unui procedeu particular;

h) concentrația acetică a oțetului, corespunzătoare acidității sale totale exprimate în grame la 1.000 ml, trebuie trecută pe etichetă cu mențiunea „...grame/litru (g/l)”.

(3) Oțetul nu trebuie etichetat sau prezentat în așa fel încât consumatorul să fie indus în eroare asupra originii lui, în special atunci când este adăugat drept colorant caramelul (neautorizat pentru oțetul din vin).

(4) Sortimentele de oțet destinate comercializării nu sunt descrise prin asociere cu cuvinte cum ar fi „plăcut”, „tip”, „util”, „fabricat” sau cu alte indicații similare.

Anexa nr. 2

Norma cu privire la definirea, descrierea și prezentarea acidului acetic de calitate alimentară

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1) Prezenta normă stabilește definirea, descrierea și prezentarea produsului acid acetic de calitate alimentară.

(2) În sensul prezentei norme, *acidul acetic de calitate alimentară* este produsul fabricat din materii prime de origine neagrăcolă.

(3) Fabricarea și comercializarea produsului menționat la alin. (2) se fac cu respectarea prevederilor prezentei norme.

Capitolul II. Descriere

Art. 2. (1) Acidul acetic glacial (99,8%) luat ca bază la fabricarea produsului acid acetic de calitate alimentară trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) masă moleculară relativă: 60,05;

b) concentrație: cel puțin 99,8%;

c) proprietăți organoleptice: lichid limpede, incolor, cu miros caracteristic, înțepător;

d) indice de culoare: cu limita nu mai mare de 5 Hazen (unități de culoare);

e) punct de fierbere: aproximativ 118°C la presiunea de 760 mm coloană de Hg;

f) greutate specifică: de la 1,048 până la 1,051;

- g) identificarea acetatului se face într-o soluție 1/3;
 - h) punct de solidificare: minimum 16,3°C;
 - i) reziduu nevolatil: maximum 50 mg/kg;
 - j) acid formic: maximum 500 mg/kg;
 - k) substanțe ușor oxidabile: metodă și specificație conform Farmacopeii Europene (1);
 - l) zinc: maximum 1 mg/kg;
 - m) cupru: maximum 1 mg/kg;
 - n) arsen: maximum 1 mg/kg;
 - o) plumb: maximum 1 mg/kg;
 - p) mercur: maximum 1 mg/kg;
 - r) metale grele: maximum 5 mg/kg, metodă în conformitate cu Farmacopeea Europeană
- (2).
- (2) Pentru soluțiile apoase valorile trebuie să fie în conformitate cu conținutul lor în acid acetic.

Capitolul III. Marcare, etichetare

Art. 3. (1) Etichetarea, prezentarea și publicitatea acidului acetic de calitate alimentară se fac cu respectarea reglementărilor în vigoare.

(2) Elemente suplimentare de etichetare:

a) denumirea „Acid acetic alimentară concentrată” se va da produselor acid acetic de calitate alimentară cu o concentrație în acid mai mare de 250 g/1.000 ml, respectiv 250 g/l; se va menționa modul de utilizare prin înscrierea proporției de diluție;

b) denumirea „Acid acetic alimentară” se va da produselor acid acetic de calitate alimentară cu o concentrație în acid cuprinsă între 150 g/l și 250 g/l; se va menționa modul de utilizare prin înscrierea proporției de diluție;

c) denumirea „Acid acetic alimentară diluat” se va da produselor acid acetic de calitate alimentară cu o concentrație în acid sub 150 g/l; se va menționa modul de utilizare prin înscrierea diluției;

d) conținutul total de acid acetic al produselor, exprimat ca aciditate totală, în g/1.000 ml, trebuie indicat pe etichetă cu mențiunea „... grame/litru(g/l)”;

e) produsele care au un conținut de acid acetic mai mare de 11 g/1.000 ml trebuie marcate cu indicația următoare: „Atenție! A nu se consuma nediluat”;

f) produsele cu un conținut de acid acetic mai mare de 250 g/l trebuie marcate printr-un simbol de pericol;

g) condiții speciale de ambalare: acestea trebuie să fie în conformitate cu regulamentul de transport internațional pentru produse cu un conținut de acid acetic mai mare de 250 g/1.000 ml.

50. Ordin nr. 244/401/2005

privind prelucrarea, procesarea și comercializarea plantelor medicinale și aromatice utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate

publicat în
M. Of. nr. 456 din 30 mai 2005

Văzând Referatul de aprobare nr. 86.219 din 22 aprilie 2005, în baza prevederilor art. 1 din Legea plantelor medicinale și aromatice nr. 491/2003, având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, și Dezvoltării Rurale și al Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. 1. În sensul prezentului ordin, următorii termeni sunt definiți astfel:

1. *plante* – organisme vii care sunt în măsură, prin fotosinteză, să producă substanțe organice, pornind de la materii prime anorganice, și ciupercile;
2. *plante periculoase* – plante improprii consumului uman;
3. *prelucrarea plantelor* – rezultatul oricărei manipulări care modifică planta sau părți ale plantei pentru a servi consumului uman, fără aditivi;
4. *formă predozată* – capsule, comprimate, drajeuri, gelule, granule în casete, tablete, pachete, fiole buvabile, flacoane picurătoare;
5. *arome* – substanțe definite la art. 1 alin. (2) din anexa la Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 83/90/2002.

Art. 2. (1) Este interzis a se comercializa drept produse prelucrate sau preparate ori parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare plante care figurează în lista nr. 1 care cuprinde plantele periculoase pentru consumul uman.

(2) Prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale se stabilește lista plantelor care pot fi sau nu utilizate pentru producerea aromelor.

(3) Prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale se poate da derogare la interdicția prevăzută la alin. (1) dacă se dovedește, printr-un dosar toxicologic și analitic, că preparatele din plante nu conțin caracteristicile sau substanțele toxice ale plantelor din care s-au obținut preparatele din plante.

Art. 3. Este interzis a se produce, prezenta spre comercializare sau a se comercializa sub formă de componente încorporate în produsele utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare, următoarele:

- a) ciupercile care nu sunt prevăzute în lista nr. 2 care cuprinde ciupercile comestibile;
- b) orice produs care conține ciuperci neprevăzute în lista nr. 2 care cuprinde ciupercile comestibile;
- c) ciupercile uscate, întregi, altele decât cele prevăzute în lista nr. 2, părțile 1 și 2, care cuprinde ciupercile comestibile sau tăiate, altele decât cele prevăzute în lista nr. 2 partea 2, care cuprinde ciupercile comestibile;

d) ciupercile prevăzute în lista nr. 2 partea 2 din specii diferite, amestecate între ele sau cu ciupercile prevăzute în lista nr. 2 partea 2;

e) ciupercile, altele decât cele proaspete, tăiate astfel încât să nu li se poată determina specia;

f) ciupercile prevăzute în lista nr. 2 partea 2, tăiate astfel încât să nu li se poată determina specia, exceptând trufele și morilles;

g) ciupercile care conțin insecte, părți de insecte sau resturi de insecte;

h) ciupercile care nu sunt proaspete, astfel încât pot constitui un pericol pentru sănătate.

Art. 4. (1) Este interzis a se fabrica sau comercializa produse utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare sub formă predozată, care au în compoziție una sau mai multe plante care nu sunt prevăzute în listele nr. 2 și 3, fără o notificare prealabilă la Institutul de Bioresurse Alimentare. În acest sens, Institutul de Bioresurse Alimentare își desemnează Serviciul de avizare a notificărilor, denumit în continuare Serviciu. Dosarul de notificare este depus în dublu exemplar și cuprinde, cel puțin, următoarele date:

1. natura produsului;

2. lista ingredientelor produsului (cantitativ și calitativ);

3. analiza nutrițională a produsului, datele cantitative și calitative privind substanțele active semnificative cunoscute sau indicatorul pe unitate și pe doza zilnică, toxicitatea și stabilitatea;

4. etichetarea produsului;

5. angajamentul de a proceda la analize frecvente și în momente variabile ale produsului și de a pune permanent rezultatele la dispoziția Serviciului.

(2) Este interzis a se prelucra sau procesa și a se comercializa produse ce urmează a fi utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare sub formă predozată, compuse sau care conțin una sau mai multe plante care nu sunt prevăzute în lista nr. 3, dacă nu este depusă, în prealabil, o notificare la Serviciul Institutului de Bioresurse Alimentare conform celei menționate la alin. (1). Dosarul de notificare trebuie să conțină datele prezentate la alin. (1) și toate datele necesare privind natura, toxicitatea și cantitățile de substanțe active cele mai importante, în măsura în care acestea sunt cunoscute și detectabile.

(3) Orice produs ce urmează a fi utilizat ca atare, parțial procesat sau procesat sub formă de suplimente alimentare sub formă predozată, este comercializat numai în baza avizului acordat de Institutul de Bioresurse Alimentare. Avizul este acordat în urma notificării prealabile a produsului.

(4) În termen de 30 de zile de la data primirii dosarului de notificare, Serviciul transmite, în scris, persoanei care l-a depus, avizul de recepție, iar numărul dosarului de notificare va fi utilizat în toate documentele comerciale. În avizul de recepție Serviciul poate face recomandări și orice apreciere privind etichetarea, cu referire specială la mențiunile de avertizare.

(5) Fără a intra în sfera legislației medicamentelor, prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului sănătății, se aprobă, pentru plantele marcate cu (*) în lista nr. 3 limitele maxime în substanțe active și indicatori în vederea prelucrării, procesării și comercializării produselor care conțin aceste plante.

Art. 5. (1) Hotărârile menționate mai sus cu privire la plantele medicinale și aromatice sunt luate pe baza avizului Comitetului tehnic interministerial al plantelor medicinale și aromatice, acordat produselor utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare. Comitetul tehnic interministerial al plantelor medicinale și aromatice este înființat în baza Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și ministrului economiei și comerțului nr. 412/518/1.080/2004.

(2) Avizările și mențiunile Serviciului cu privire la avizările acordate sau nu asupra dosarelor de notificare a produselor sunt transmise spre analiză Comitetului tehnic interministerial al plantelor medicinale și aromatice. Deciziile tehnice ale Comitetului tehnic interministerial al

plantelor medicinale și aromatice sunt aprobate prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului sănătății. Acestea vizează următoarele:

1. lista produselor avizate;
2. interzicerea ca anumite plante sau preparate din plante să fie amestecate între ele;
3. interzicerea comerțului cu anumite plante ori preparate din plante sub formă predozată sau nu;
4. modificarea listei prevăzute în Catalogul național al plantelor medicinale și aromatice.

Art. 6. (1) Etichetarea plantelor medicinale și aromatice utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare, trebuie să cuprindă și denumirea populară, dacă ea există, precum și denumirea științifică.

(2) Este interzisă comercializarea plantelor medicinale și aromatice utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate, fără a fi preambalate.

Art. 7. (1) Supravegherea pe piață a produselor care fac obiectul prezentului ordin este realizată în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (7) din Legea plantelor medicinale și aromatice nr. 491/2003.

(2) Produsele utilizate sub formă de supliment alimentar intră sub incidența regulilor prevăzute în Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, modificată și completată prin Legea nr. 412/2004.

Art. 8. Anexa cuprinzând listele nr. 1, 2 și 3 face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 528/2001 privind producția, importul și comercializarea unor produse din categoria nutrienți și/sau suplimente alimentare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 6 august 2001.

Art. 10. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexă

Lista 1 - Plante periculoase pentru consumul uman

Denumire științifică

Abrus precatorius L.	Anagallis arvensis L.
Achyrocline satureoides DC.	Anadenanthera spp.
Aconitum napellus L.	Anamiria cocculus (L.) Wight et Am.
Aconitum spp.	Anchusa spp.
Actaea spicata L.	Andromeda spp.
Adenium spp.	Anemone spp.
Adonis spp.	Anhalonium lewinii Hering
Aeihusa cynapium L.	Annona spp.
Agapanthus spp.	Antiaris toxicaria (pers.) Lesch.
Agrostemma githago L.	Aquilegia vulgaris L.
Aleurites spp.	Arbutus unedo L.
Alkanna spp.	Areca catechu L.
Amaryllis spp.	Argyranthemum frutescens (L.) Sch. Blp. (=
Ammi majus L.	Chrysanthemum frutescens L.)
Anacyclus officinarum Hayne	Arisaema spp.
Anacydus pyrethrum (L.) Lag.	Aristolochia serpentaria L.
Anadenanthera spp.	Aristolochia spp.
(= Piptadenia peregrina (L.) Benth.)	Amica chamissonis Less.
	Arnica montana

- Artemisia abrotanum* 1.
Artemisia absinthium W
Artemisia annua 1.
Artemisia apiacea Hance
Artemisia cina O. Berg et C.F. Schmidt
Artemisia frigida Willd.
Artemisia maritima L
Artemisia nitida Bertol
Artemisia pallens. Wall. ex DC.
Artemisia pontica L.
Artemisia umbelliformis Lam.
Artemisia vallesiana Lam.
Arum maculatum L.
Asarum canadense L
Asarum europaeum I-;
Ascophyllum nodosum Le Jolis
Asimina triloba (1...) DunaJ
Athyrium filix-femina (L) Roth
Atractylis gupnnifera 1.
Atractyodes macrocephala Koidz.
Atractylodes ovata DC.
Atropa belladonna 1.
Atropa spp.
Aucuba japonica Thunb.
Baptisia spp.
Belamcanda chinensis (1 ...) DC.
Berberis vulgaris 1.
Baraga_i
*Brachyglottis*spp.
Brayera anthelmintica Kunth
(= *Hagenia abyssinica* (Bruce) J.F. Gmel)
Brugmansia spp.
Brunfelsia spp.
Bryonia spp.
Buxus sempervirens L.
Cachrys pabularia (LindL) HeO1|St Et Heyn
(= *Prangos pabularia* Lindl.)
Caladium spp.
Calea zacatechichi SchltdL
Calla palustris L
Callitris quadrivalvis Vent.
Calophyllum inophyllum 1.
Caltha palustris L
Cananga odorata (Lam.) Hook.f. et Thomson
Cannabis sativa 1.t
Caragana arborescens Lam
Carlina caulescens L.
Caryota spp.
Catha edulis (Vahl) Forssk. ex Emil
Catharanthus roseus (L.) C.Don.
Caulophyllum thalictroides (L.) Michx,
Centelia asiatica (L.) Urb.
(_*Hydrocotyle asiatica* L)
Cephaelis acuminata Karst
(_*Uragoga granatensis* BalD.)
Cephaelis Ipecacuanha (Brot) Tussac (_
Uragoga Ipecacuanha (Brot) Baill.)
Cestrum spp.
Cheiranthus chem L.
Chenopodium ambrosioides L.
Cicuta virosa L.
Cineraria spp.
Citrullus colocynthis (L.) Schrad
(_*Cucumis colocythis* L)
Clematis viteilba L
Clivia miniata Regel
Clusia rosea Jacq.
Cnidioscolus spp.
Colchicum autumnale L.
Colutea arborescens L.
Comandra spp.
Conium maculatum L.
Convallaria majalis L.
Convoivulus scammonia L.
Cortaria myrtifolia L.
Coriaria thymifolia Humb. et Bonpl.
Coronilla varia L.
Corydalis spp.
Cotynanche spp.
*Cotoneasters*spp.
Crinum asiaticum L.
Crotalaria spp.
Croton eluteda Bello.
Croton spp.
Cryptostegia spp.
Cupressus sempervirens L.
Cycas spp.
Cynodon dactylon (L.) Pers.
Cynoglossum spp.
Cypripedium calceolus L
Cytisus scoparius (L) Link. (_*Sarothamnus*
scoparius (L) Koch.)
Cytisus spp.
Dalechampia scandens Jacq.
Daphne mezereum L.
Daphne spp.
Datura spp.
Datura stramonium L.
Datura stramonium L. var. *tatula* (L.) Tort.
tatua L.
Delphinium spp.

- Derris spp.
 Dianthus caryophyllus L.
 Dicentra spectabilis (L.) Lem
 Dichondra repens I.R. et G. Forst.
 Dictamnus albus L.
 Dieffenbachia spp.
 Digitalis lanata Ehrh.
 Digitalis purpurea L.
 Digitalis spp.
 Dipteryx odonata (Aubf.) Willd.
 Dirca palustris L.
 Drosera intermedia Hayne
 Drosera longifolia L.
 (= Drosera anglica Huds.)
 Dryopteris filix-mas (L.) Schott
 Duboisia spp.
 Echaliu elaterium (L.) A Rich.
 Echium spp.
 Ephedra spp.
 Eranthis hyemalis (L.) Sa1Jsb.
 Erechtites spp.
 Ertobotrya japonica (Thunb.) Lindl L
 Erythrina spp.
 Erythroxyllum coca Lam
 Euonymus atropurpureus Jacq.
 Euonymus europaeus L.
 EupatoriumtripinerveVahl
 Euphorbia spp.
 Excoecaria agallocha L
 Fagus sylvatica L.
 Ficalia renunculooides Monch.
 Forestiera spp.
 Fritillaria imperialis L.
 Fucus serratus L.
 Galanthus spp.
 Galega officinalis L
 Galipea officinalis Hancock
 (= Cusparta officinalis (Hancock.) Hegl.)
 Garcinia hanburyi Hook. f.
 Gaultheria procumbens L.
 Gelsenium spp.
 Genista tinctoria L.
 Glechoma hederacea L.
 Globularia alypum L.
 Globularia vulgaris L
 Gloriosa superba L.
 Gratiola officinalis L.
 Guatteria gaumeri Greenm.
 Harungana madagascariensis Lam. ex Pair.
 (= Haronga madagascariensis L. (Lam. ex
 Pojr.) Choisy
 Hedera helix L
 Heimia spp.
 Heliotropium europaeum L.
 Heliotropium indium L
 Heliotropium spp.
 Heileborus spp.
 Hepatica nobilis Gars.
 (= Anemone hepatica L.)
 Heradeum mantegazzianum Sommier et
 levier Hippomane maneinella L.
 Homalomena spp.
 Hum crepitans L.
 Hyacinthus orientalis L
 Hyoscyamus muticus L
 Hyoscyamus niger L.
 Hyoscyamus spp.
 Ilex aquifolium L
 Illicium anisatum L
 (= Illicium religiosum Siebold et Zucc.
 Indigofera tinetoda L.
 Ipomoea purga (Wender.) Hayne
 (= Exogonium purga L.) Benth.)
 Ipomoea spp.
 Iris spp.
 Isatis tinetoda L.
 Jatropha curcas L
 Juniperus sabina L.
 Kalmia latifolia L.
 Labumum anagyroides Med1k.
 (= Cytisus laburnum L.)
 Lactuca virosa L
 Larrea tridentata L.
 Lawsonia inermis L) (= Lawsonia alba Lam
 Leucojum vernum L
 Leucophaea spp.
 Ligustrum vulgare L
 Liriope spp.
 Lithospermum spp.
 Lobelia inflata L.
 Lonchocarpus spp.
 Lonicera caprifolium L
 Lophophora williamsii (Lem. ex Salm-Dyck)
 J.M. Coult
 (= Anhalonium lewinii Henning)
 Lupinus spp.
 Lycium spp.
 Lycoris spp.
 Lyonia spp.
 Magnolia ollicinalis Rehder et E.H. Wilson
 Mahonia aquifolium (Pursh) Nutt
 Maianthemum bifolium (L) f.W. Schmidt

- Mallotus philippensis* (Lam) Miill. Arg.
Mandragora officinarum L.
Meconopsis spp.
Melittis melissophyllum L.
Menispermum canadense L.
Mercurialis annua L.
Mercurialis perennis L.
Mesembryanthemum spp.
Mimosa spp.
Mucuna pruriens (= *Dolichos pruriens* L.)
Muscari comosum (L.) Mill.
Myoporum laetum G. Forst
Narcissus poeticus L.
Narcissus spp.
Nerium spp.
Nicotiana spp.
Nigella damascena L.
Nigella sativa. L.i
Nymphaea alba L.
Nymphaea odorata All
Ochrosia spp.
Omithogalum spp.
Orobanchie spp.
Oxalis spp.
Paeonia spp.
Papaversomniferum L.
Paris quadrifolia L.
Parthenocissus quinquefolia (1..) Planch.
Pausinystalia johimbe (K. Schw.) Pierre
Pedilanihus spp.
Peganum hannala L.
Petasites spp.
Petunia violacea Undl.
Philodendron spp.
Physostigma venenosum BaJf.
Phytolacca spp.
Picramnia antidesma Sw.
Pieris fonnosa (Wall.) D. Don
Pieris japonica (Thunb.) D. Don ex Mun:
Pilocarpus spp.
Piscidia piscidula (t.) Sam.
(= *Piscidia erythruina* (toeff) L
Podophyllum peltatum L.
Polygonatum odoratum (Mill.) Druce.)
(= *Polygonatum officinale* All
Poncirus trifoliata (t.) Rae.
Psoralea spp.
Psychopetalum spp.
Psychotria viridis Ruiz. et Pay.
Pteridium aquilinum (t.) Kuhn.
Pulsatilla vulgaris Mill
Pyrularia pubera Michx.
Quassia amara L.
(= *Simaruba amara* Aub1.)
Quassia simaruba Le.
Quassia spp.
Quillaja saponana Molina.
Ranunculus ficarja L.
(= *Ficaria ranunculoides* Moench)
Ranunculus spp.
Rauvolfia serpentina (t.) Benth. ex Kurz
Rauvolfia spp.
Rhododendron spp.
Rhodomyrtus spp.
Rhus spp.
Rtiynchosia spp.
Richardia scabra L.
Ricinus communis L.
Rivina humilis L.
Roemeria hybrida L DC.
Rubia tinctorum L.
Ruta graveolens L.
Ruta spp.
Sanguinalia canadensis L
Sanseviene spp.
Saponalia officinalis L.
Sassafras officinale Nees et Ebenn.
Saussurea spp.
Schefflera spp.
Schinus molie L.
Schinus terebinthifolius Raddi.
Schoenocaulon officinale (Cham. et Schlechtend.)
(= *Sabadilla officinalis* Brandt. et Ratzeb.)
Scindapsus spp.
Scopolia spp.
Scrophularia spp.
Scutellaria spp.
Selenicereus grandiflorus (1..) Britton et
Rose
Senecio spp.
Sesbania spp.
Sida rhombifolia L.
Solandra grandiflora Sw.
Solanum nigrum L
Soienostemma argel (Delile) Hayne
Sorbus domestica L
Spartium junceum L.
Spathiphyllum spp.
Spigelia anthelmia L
Spigelia marilandica (1...) L
Sprekelia spp.

- Stephania tetrandra* S. Moore
Stephanotis spp.
Stembergia spp.
Strophanthus kombe Oliv.
Strophanthus spp.
Strychnos nux-vomica L
Strychnos spp.
Symphoricarpus albus (1..) S.F. Blake
 (= *Symphoricarpus racemosus* Mlchx.)
Symphytum spp.
Tabebula spp.
Tabernanthe iboga Baill.
Tamus communis L
Tanacetum balsamita L
 (= *Chrysanthemum balsamita* (1..) Baill
 non L)
Tanacetum cinerariifolium (frevir) Sell; Bip.
 (= *Chrysanthemum cinerariifolium* Trevir
 Vis.)
Tanacetum vulgare L.
 (= *Chrysanthemum vulgare* (1.) Bernh.)
Taxus spp.
Tephrosia spp.
Tetraclinis articulata (Vahl) Mast.
- (= *Callitris quadrivalvis* Vent.)
Teucrium chamaedrys L.
Teucrium pollum L
Thevetia spp.
Thuja occidentalis L
Trichoceneus spp.
Trichodesma incanurn Bunge
Tricbosanthes kirilowii Maxim.
Trollius europaeus L
Tulipa spp.
Turbina corymbosa (L.) Raf.
Tussilaog spp.f
Tylophora asthmatica Wight et Am.
Urginea spp.
Veratrum spp.
Vincetoxicum hirundinaria Medik (= *Vincetoxicum officinale* Moench)
Wilkstroemia spp.
Wisteria floribunda (Willd.) DC.
Wisteria sinensis (Sims) Sweet Xysma
Xysmalobium undulatum (L.) li. Br.
Yucca filamentosa L
Zanthoxylum alatum Roxb.
Zigadenus spp.

Lista 2 – Ciuperci comestibile

Partea 1. Ciuperci comestibile cultivate

- Denumire științifică**
Agaricus arvensis Sch.:Fr.
Agaricus bisporus (Lange)
 Smg. Var. *Albidus* (Lange) Sing.
Agaricus bisporus (Lange)
 Smg. Var. *Avellanuss* (Lange) Sing
Agaricus bitorquis (Quelet) Saccardo
Agaricus campestris L: Fr.
Agaricus silvicola (Vitt) Peck *Agrocybe*
cylindracea (DC: Fr.) Maine
Coprinus comatus (Mull.: Fr.) Pers.
Flammulina velutipes (Curt.: Fr.) Singer
Ganoderma tsugae MUIT.
Grifola frondosa (Dicks.: Fr.) s.F. Gray
Hypholoma capnoides (Fl.: Fr.) Kummer
Hericium erinaceus (Bull.: Fr.) PeTS.
Himeola auricula-judae (Bull.: Fr.) Berk.
Hypsizygus tessulatus (Bull: Fr.) Sing.
Hypsizygus uhnarius (Bull: Fr.) Khner
 f.*Laetiporus sulphureus* (Bull.: Fr.)
Murrill Lentinula edodes (Berk.) Pegler
Lepista nuda (Bull.: r.) Cooke
Leucoagaricus leucothites (Vitt) Wasser
Lyophyllum shimeji (Kawam.) Hongo
Morchella esculenta (L: Fr) Pers.
Pholiota mutabilis (Scop.: Fr.) Kumm. Smith
 & Singer
Pholiota nameko (I. Ita) S. Ita & Imai
Pleurotus comucopiae (paulet ex Pers.)
Pleurotus citrinopileatus Singer
Pleurotus colombinus
Pleurotus cystidiosus O.K. Miller
Hydnum repandum L: Fr.
Hygrophoropsis aurantiaca (Wif.: Fr.) Maire
Laccaria amethystina (Huds.) Cooke
Laccaria laccata (Scop.: Fr.) Cooke
Lactarius deliciosus (1.: Fr.) S.F. Gray
Langermannia gigantea (Batsch.: Pers.)
 Rostk.
Lepista inversa (Scop.) Pat
Lepista nuda (Bull: Fr.) Cooke
Leucoagaricus leucothites (Vitt) Wasser
 (*Lepiota naucina*)
Macrolepiota procera (Scap.: Fr.) Singer

Marasmius oreades (Batt: Fr.) Fr.
 Morchella angusticeps Peck
 Morchella elata Fr.: Fr.
 Morchella esculenta (1.:Fr.) Pers.
 Pleurotus ostreatus Uacq.: Fr.) Kummer
 Russula cyanoxantha (Schaeff.) Fr.
 Russula vesca Fr.
 Russula virescens (Schaeff.) Fr.
 Suillus granuiatus (L) O. Kuntze
 Suillus grevillei (Kiotzsch: Fr.) Singer
 Suillus luteus (L: Fr.) S.F. Gray
 Tremella fuciformis Berk.

Tricholoma caligatum (Viv.) Ricken
 Tricholoma equestre (1.: Fr.) Kummer
 Tricholoma populinum
 Tricholoma portentosum (Fr.: Fr.) Quelet
 Tricholoma terreum (Sch.: Fr.) Kummer
 Tuber aestivum Vitt
 Tuber magnatum Pico sp.
 Tuber melanosporum Vitt
 Tuber indicum
 Tuber uncinatum Chatin
 Xerocomus badius (Fr.: Fr.) Gilbert

Lista 3 - Plante ce urmează a fi notificate dacă sunt supuse predozării

Denumire științifică

Abies spp.
 Acacia spp.
 Acanthia virilis 1. (*)
 Achillea millefolium 1.
 Artemisia vulgaris L.
 Asparagus officinalis L.
 Aspidosperma tomentosum
 Astragalus membranaceus Bunge
 Astragalus spp.
 Avena sativa L.
 Ballota nigra L.
 Barosma spp.
 Bellis perennis L.
 Beta vulgaris L.
 Betula spp.
 Bixa orellana L.
 Boswellia spp. Brassica spp.
 Calamintha nepeta L) Savi subsp. Spruneri
 (Boiss.) Nyman
 (=Calamintha officinalis Moench)
 Calendula officinalis L.
 Calluna vulgaris (L) Hull
 Camellia sinensis (L) Kuntze
 Capsella bursa-pastoris
 Capsicum spp.
 Carex arenada L.
 Canea papaya L.
 Carlina acaulis L (*)
 Carpinus betulus L.
 Carthamus tinctorius L.
 Carum carvi Li
 Cassia fistula L. r)
 Castanea spp.
 Centaurea centaurium L.
 Centaurea cyanus L.

Centaurium erythraea Raen
 Ceratonia siliqua L.
 Cetraria islandica Ach.
 Chamaemelum nobile (L) All.
 (_Anthemis nobilis L)
 Chelidonium majus L r)
 Chimaphila umbellata (L.) Barton r
 Chondrus crispus of Stachh.
 (_Fucus crispus L.)
 Chrysanthemum americanum Vatke
 Cichorium intybus L.
 Cimicifuga racemosa L) Nutt.r
 (Actaea racemosa Gilib.)
 Cinchona spp.
 Cinnamomum aromaticum Nees. (Laurus
 cassia Nees)
 Oinnamomum spp.
 Citrus spp
 Cricus benedictus L
 Cochlearia officinalis L
 Cocos nucifera L.j
 Codonopsis pilosula (Franch.) Nannf. (*)
 Colfea spp
 Cola acuminata (p. Beauv.) Scholt et Eoell.
 Cola ballayi Cornu
 Cola nitida (Vent.) Schott. et End.
 Coleus forskohli (poir.) Briq. (*)
 Combretum micranthum G. Don
 Commiphora molmol Engl.
 Convolvulus scoparius L
 Conyza (=Egeron) canadensis (L)
 Cronquist
 Copaifera officinalis (Jacq.) L.
 Coriandrum sativum L.
 Coylus avellana L
 Crataegus laevigata (Poir.) DC.

Crataegus monogyna Jacq.	Foeniculum spp.
Crocus sativus L	Fragaria spp.
Cucurbita pepo L (*)	Frangula alnus
Cuminum cyminum L	Fraxinus excelsior 1.
Curcuma spp.	Fraxinus ornus L.
Cyamopsis tetragonolobus (L) Taub.	Fucus vesiculosus 1.
Cydonia oblonga Mill.	Fumaria officinalis 1.
(= Cydonia vulgaris Delarbre)	Galeopsis segetum Neck.
Cymbopogon spp.	(=Galeopsis ochroleuca Lam.)
Cynara scolymus 1.	Galium odoratum (1.) Scop.
Daucus carota L	(Asperula odorata L.)
Diospyros kald Lf.	Galium verum L
Drosera rotundifolia L	Garcinia cambogia Desr.
Echinacea spp	Garcinia mangostana L.
Elettaria cardamomum (L.) Maton	Gardenia augusta Merr.
Eleutherococcus senticosus (Rupr et	Gelidium spp.
Maxim.) <*)	Gentiana spp.
(= Acanthopanax senticosus (Rupr et	Geranium robertianum 1.
Maxim.) Harms.	Geum urbanum L.
Elymus repens (L) Gould	Gigartina spp.
(= Agropyron repens (L) P. Bealv.)	Ginkgobiloba. L.
Epilobium_angustifolium 1.(")	Glicine max (L.)Mert.
Equisetum arvense L.	Glycyrrhiza glabra 1.
Erica cinerea L	Gossypium spp.
Erica tetralix 1.	Grindelia camporum Greene
Eriodictyon californicum (Hook et Am.)Tort.	Grindelia robusta Nutt
Erodium cicutarium (L.) L'Her.	Pleurotus eryngii (DC: Fr.) Quelet
Eryngium campestre L.	Pleurotus flabellatus (M.J. Berk & Broome)
Eschscholzia californica Cham	Sacc
Eucalyptus spp.	Pleurotus ostreatus Oacq. Fr.J Kummer
Eugenia spp.	Pleurotus pulmonarius (Fr.: Fr.J Quelet
Euphrasia officinalis L	Pleurotus sajor-caju (Fries) Singer
Euphrasia stricta Wolf ex Lehm.	Pleurotus saimoneostramineus Vassil
Evernina prunastri (L.) Ach.	Pleurotus sp. Flonda (Eger)
Fagopyrum esculenturm Moench	Polyporus umbellatus (pers. fr.) Fr.
Ferula assa-foetida L. (*)	Stropharia rugosoannulata Murrh
Ficus carica L.	Volvariella volvacea (Bull: Fr.) Singer

Ciupercile cuprinse în partea 2 a Listei 2 în măsura în care ele pot fi cultivate și pot fi destinate consumului

Partea 2. Champignons sauvages qui peuvent être mises dans le commerce pour autant que la réglementation pour la conservation des espèces menacées le permette

Denumire științifică

Agaricus bitorquis (QueJ.) Sacc

Agaricus campestris L: Fr.

Agrocybe cylindracea (DC: Fr.) Maire

Aleuria aurantia (Pers.: Fr.J Fuck.

Amanita rubescens (Pers.: Fr.) S.F. Gray

Armillaria mellea (Vahl: Fr.) Kummer sL

Hirneola auncula-judae (Bull: Fr.J Berk.

Boletus edulis Bull.: Fr.

Boletus erythropus Pers.

Calocybe gambosa (Fr.: Fr.) Singer

Cantharellus cibanus Fr.: Fr.

Cantharellus fustubaefornis Fr.: Fr.

Coprinus comatus (Mii.: Fr.) S.F. Gray

- Craterellus comucopioides* (L: Fr.) Pers.
Disciotis venosa (pers.: Fr.)
Flammulina velutipes (Curt.: Fr.) Singer
Acorus calamus 1. (*)
Adiantum capillus-veneris 1.
Aesculus hippocastanum
Aframomum angustifolium K Schum. (= *Amomum angustifolium*)
Aframomum melegueta K. Schum.
Agrimonia eupatoria L.
Ajuga reptans L.
Alchemilla alpina L
Alchemilla vulgaris L.
Alchemilla xanthochlora Rothm.
Alliaria petiolata (M. Bleb) Cavara et Grande
 Lock-zonder-look
 (= *Sisymbrium ahiaria* Scop.)
 (= *Erysimum alliarria* L.)
Alium spp. i
Alnus glutinosa (L.) Gaerto.
Aloe ferox Mill. (*)@
Aloe vera (t.) Burm. f. (*)
Aloysia triphylla (L'Her) Britton (*)
 (= *Lippia citriodora* Humb., Bonpl. et Kunth)
Alpinia galanga (L.) Willd
Alpinia officinarum Hance
Althaea spp.
Ammi visnaga (L.) Lam. (*)
 (= *Amomum melegueta* Roscoe)
Ananas comosus (L.) Merr.
Anethum graveotens L.
Angelica archangelica L.
Angelica sinensis Diels (*)
Antennaria dioica (L) Gaertn.
Anthriscus cerefolium (L) Hoffm.
Anthyllis vulneraria L.
Apium graveolens L
Arachis hypogaeae L
Arctium lappa L.
 (= *Lappa. major* Gaertn.)
Arctium minus (Hill) Bernh.
 (= *Lappa minor* Hill)
Arastostaphylos uva-ursi (L.)Spreng. (*)
Armoracia rusticana P. Gaertn. B. Mey. et Scherb
Artemisia dracunculus L.
Artemisia genipi Weber
Grindelia squarrosa (Pursh) Dunal
 (*Grindelia humilis* Hooket Harv.)
Guajacum officinale L.
Guajacum sanctum 1.
Gymnema sylvestre (Retz.) R, Br. Ex Schultes
Haematoxylum campechianum L.
Hamamelis virginiana L.
Harpagophytum procumbens (Burch.) DC. (*)
Harpagophytum zeyheri Decne. (*)
Hedeoma pulegoides (1.) Pers.
Helantus annus L.
Helanthis tuberosus L
Helichrysum arenarum (1.) Moench.
Hellchrysum stoechas (1.) Moench
Heracleum sphondylium 1.
Herniaria glabra L. (*)
Hibiscus spp.
Hieracium pilosella L.
Hierocloe odorata (1.) P. Beauv.
Hippophae rhamnoides L.
Hordeum vulgare 1. _
Humulus lupulus L.
Hyctrastis canadensis L. (*)
Hypericum perforatum t.
Hyssopus officinalis L.
Ilex paraguarensis A. St.+IJJ.
Illicium verum Hook. f.
Inula helenium L. (*J
Jasminum grandiflorum L.
Jasminum officinale (Lam.)
Jateorhiza palmata (Lam.) Miers
Juglans regia L.
Juniperus communis L.
Juniperus oxycedrus L.
Juniperus procera Hochst.
Juniperus virginiana L.
Krameria triandra Ruiz et Pav.
Laminaria spp.
Lamium album L.
Larix spp.
Laurus nobilis L
Lavandula spp._
Leonurus cardiaca L. (*)
Leptospermum spp.
Lespedeza capitata L.
Levisticum officinale W.D.j._h.
Liatris odoratissima Willd.
 (= *Tulisa odoratissima* Q.F. Gmel 1..) Cass.).
Linum usitatisimum L.
Liquidambar styracitlua L
Lithothamnium calcareum
Lotus comiculatus L.

- Lycopodium clavatum* L.
Lycopus europaeus L. C*
Lythrum salicaria L.
Malpighia punicifolia L.
Malus spp.
Malva spp.
Maranta arundinacea L.
Marrubiurn vulgare L.
Marsdenia condurango Rchb.
Matricaria spp.
Medicago sativa L.
Melaleuca spp.
Melilotus officinalis (L.) Pall.
Melissa officinalis L.
Mentha spp.
Menyanthes trifoliata L.
Morus spp.
Murraya koenigii (L.) Spreng.
Myristica fragrans Van Houtte
Myroxylon balsamum (L.) Harms
 var. *pereirae* (Royle) Harms
Myrtus communis L.
Nardostachys grandiflora DC. (= *Nardostachys grandiflora* DC.)
Nasturtium officinale R. Br.
Nepeta cataria L. (*)
Ocimum basilicum L.
Oenothera biennis L.
Olea spp.
Oenanthe aquatica (L.) Poir. <*)
Ononis arvensis L.
Ononis spinosa L.
Opopanax spp.
Origanum spp.
Orthosiphon anistatus (Hf.) Miq. (= *Orthosiphon stamineus* Benth.)
Oryzasativa L.
Panax spp.
Papaver rhoeas L.
Parletaria officinalis L.
Passiflora spp.
Pastinaca sativa L.
Paulinia cupana Kunth. ex Humb., Honpl. Et Kunth
Pelargonium spp.
Persea americana Mill.
Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A.W. Hill (*)
Peucedanum ostmthium (L.) W.D. (*)
Peumus boldus Molina (*)
Phaseolus vulgaris L.
- Physalis* spp.
Picea spp.
Pimenta dioica (L.) Merr.) (= *Pimenta officinalis* Lindl)
Pimenta racemosa (Mill.) j.W.Moore
Pimpinella anisum L.
Pimpinella major (L.) Huds.
Pimpinella saxifraga L.
Pinus spp.
Piper angustifolium Ruizet Pav.
Piper cubeba L.f.
Piper longum n.
Piper methysticum G. Forst. (*)
Piper nigrum L.
Pistacta lentiscus L.
Plantago spp.
Pogostemon cablin (Blanco) Benth.
Polygala spp.
Polygonum spp.
Populus spp.
Potentilla spp.
Primula spp.
Prunella vulgaris L.
Prunus africana (Hook. f.) Kalkman (") (= *Pygeum africanum* Hook)
Prunus spp.
Pterocarpus marsupium Roxb.
Pterocarpus santalinus Lf.
Pueraria lobata (Willd) Ohwi
Pulicaria (= *Inula*) *dysenterica* (L) Bemk.
Pulmonaria officinalis L.
Punica granatum L.
Quercus spp.
Raphanus spp.
Rhamnus catharticus L. (0)
Rhamnus purshianus (O)
Rheum officinale Baill. (*)
Rheum palmatum L. (*)
Ribex
Robinia pseudoacacia L.
Rosa spp.
Rosmarinus officinalis L.
Rubus spp.
Rumex spp.
Ruscus aculeatus L.
Salix spp.
Salvia spp.
Salvia officinalis (*)
Sambucus spp.
Sanguisorba minor Scop.
Sanguisorba officinalis L.

- Sanicula europaea* L
Santalum album L.
Santolina chamaecyparissus L.
Sarcopoterium spinosum (L.) Spach (= *Potellium spinosum* L.)
Satureja spp.
Schisandra chinensis (Kurcz.) Baill.
Sedum acre L. (")
Senna alexandrina Mill. (")
(= *Cassia acutifolia* Delile)
(= *Cassia senna* L.)
Senna tinnevely (*)
(= *Cassia angustifolia* Vahl)
Serenoa spp. (")
Sesamum indicum L'
Silybum marianum (L) Gaertn.
Simmondsia chinensis (Link) Sclmeid.
Sinapis spp.
Sisymbrium officinale (1...) Scop.
(= *Erysimum officinale* L)
Smilax officinalis Humb. , Bonpl. et Kunth
(")
Solanum dulcamara L. (")
Solanum tuberosum L.
– *Solidago virgaurea* L
Sophora japonica L
Sorbus aucuparia L.
Spiraea spp.
Stachys officinalis (1...) Trevis
Sterculia spp.
Stevia rebaudiana (Bertoni) Hemsl. *Styrax*
spp.
Swertia spp.
Tamarindus indica L
Tanacetum parthenium (1...) Schh. Blp. (O)
(= *Chrysanthemum parthenium*
(L) Bernh.) " *Taraxacum officinale* Webec
Terminalla chebula (Gaertn.) Refz.
Theobroma cacao LQ
Thymus spp.
Tilia SPIt
Trifolium spp.
Trigonella caerulea (L) Ser.
(= *Melilotus caerulea* Des.) *Trigoneila*
foenum-graecum L., *Triticum* SPIY
Tropaeolum majus L.
Tumera diffusa Wild. (*)
Ulmus spp.
Uncaria gambir (Hunter) Roxb.
Uncaria tomentosa (Willd) D. C. (')
Urtica spp. (*)
Usnea barbata L.
Usnea longissima Ach.
Vaccinium spp.
Valeriana officinalis L.
Valeriana wallichit DC.
Vanilia spp
Verbascum spp.
Verbena spp.
Veronica spp.
Viburnum opulus L.
Viburnum prunifolium L.
Vinca minor L (*)
Vinca major U., (*)
Viola spp.
Viscum album L (*)
Vitex agnus-castus L.
Vitis spp
Zea mays L.
Zingiber officinale Roscoe
Ziziphus jujuba Mill.

51. Legea nr. 491/2003

privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului

republicată în
M. Of. nr. 52 din 20 ianuarie 2011

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.G. nr. 15/2011** pentru modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului (M. Of. nr. 604 din 26 august 2011), aprobată prin Legea nr. 207/2012 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2011 pentru modificarea și completarea art. 3 din Legea nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului (M. Of. nr. 772 din 15 noiembrie 2012).

Art. 1. (1) Prezenta lege stabilește cadrul general privind producția, procesarea și organizarea pieței plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului, relațiile dintre producători, procesatori și comercianți.

(2) În sensul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

a) *producția* reprezintă obținerea prin cultivare sau recoltare din flora spontană a plantelor medicinale și aromatice;

b) *prelucrarea* reprezintă condiționarea plantelor medicinale și aromatice în: ceaiuri, condimente naturale, precum și în materii prime pentru procesare;

c) *procesarea* reprezintă transformarea materiilor prime obținute prin prelucrare în produse care se comercializează: medicamente, cosmetice, suplimente nutritive și dietetice, aditivi alimentari de aromatizare;

d) *producătorul* este persoana fizică sau juridică ce cultivă plante medicinale și aromatice;

e) *culegătorul* este persoana fizică sau juridică ce recoltează din flora spontană plante medicinale și aromatice;

f) *procesatorul* este persoana fizică sau juridică ce prelucrează plantele medicinale și aromatice pentru a obține produse finite, în vederea comercializării;

g) *plantele medicinale și aromatice* sunt plantele din catalogul și nomenclatorul național al plantelor medicinale și aromatice din cultura și flora spontană sau din catalogul oficial comunitar ori al unui stat membru al Uniunii Europene;

h) *produsele stupului* sunt rezultatul activității albinelor, reprezentând polenul, propolisul, mierea și lăptișorul de matcă.

(3) Catalogul și nomenclatorul național al plantelor medicinale și aromatice din cultura și flora spontană se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Art. 2. În sensul prezentei legi, autoritatea administrației publice centrale în domeniul plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare autoritate competentă.

Art. 3. (1) Pentru plantele medicinale și aromatice care se comercializează în stare proaspătă și procesată, precum și pentru produsele stupului se stabilesc norme tehnice de producere și comercializare. Normele tehnice de producere și comercializare a plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului se elaborează de autoritatea competentă.

(2) Pentru stabilirea normelor tehnice de producere și comercializare a plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului se au în vedere prevederile Ghidului de bună practică pentru cultivarea plantelor medicinale și aromatice, ale Ghidului de bună practică pentru recoltarea plantelor medicinale și aromatice din flora spontană și ale Ghidului de bună practică pentru apicultura.

(3) Ghidurile de bună practică prevăzute la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(4) Plantele medicinale și aromatice destinate comercializării în stare proaspătă și procesate pot fi introduse pe piață dacă sunt conforme cu normele tehnice de producere și comercializare.

(5) Introducerea pe piață și supravegherea produselor finite pe bază de plante medicinale, aromatice și produse ale stupului, care se încadrează în definiția prevăzută în titlul XVII – Medicamentul, art. 695 pct. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, se fac în conformitate cu prevederile acesteia.

(6) Produsele finite pe bază de plante medicinale, aromatice și produse ale stupului care se notifică de către operatorii din domeniu și se încadrează ca alimente, suplimente alimentare și produse de uz intern sau extern, exclusiv produsele cosmetice, se introduc pe piață conform normelor stabilite de autoritatea competentă.

(7) Produsele finite pe bază de plante medicinale, aromatice și produse ale stupului care se notifică de operatorii din domeniu ca medicamente și se încadrează ca medicamente se autorizează/avizează pentru introducerea pe piață de către Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale.

(8)^[1] Serviciul Național pentru Plante Medicinale Aromatice și Produse ale Stupului, instituție de drept public, în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, se reorganizează ca Serviciul Național pentru Plante Medicinale Aromatice și Produse ale Stupului, denumit în continuare S.N.P.M.A.P.S., în cadrul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Bioresurse Alimentare - IBA București. S.N.P.M.A.P.S. asigură notificarea, supravegherea și controlul suplimentelor alimentare și produselor de uz extern obținute pe bază de plante medicinale, aromatice și produse ale stupului, cu excepția produselor cosmetice.

(8)¹)^[2] Personalul angajat în cadrul Serviciului Național pentru Plante Medicinale Aromatice și Produse ale Stupului care se reorganizează potrivit alin. (8) se preia în cadrul S.N.P.M.A.P.S., iar salarizarea acestuia se va face potrivit reglementărilor în vigoare, aplicabile fiecărei categorii de personal în parte.

(9) Supravegherea pe piață a produselor prevăzute la alin. (6) se realizează de organismele cu atribuții de control ale S.N.P.M.A.P.S. și se aplică liniilor de producție și depozitare a materiilor prime și produselor finite.

(10) Supravegherea pe piață a produselor prevăzute la alin. (7) se realizează de către organismele cu atribuții de control ale Ministerului Sănătății și se aplică liniilor de producție și depozitare a materiilor prime și produselor finite.

(10)¹)^[3] Procedurile privind modul de realizare a notificării, supravegherii și controlului produselor prevăzute la alin. (6), precum și de gestionare a propunerilor de utilizare a menșunilor nutriționale și de sănătate de către operatorii din domeniu pentru aceste produse se aprobă prin ordine emise de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(11) Atribuțiile S.N.P.M.A.P.S. sunt următoarele:

a) notifică, în vederea comercializării, produsele prevăzute la alin. (6) prin intermediul Compartimentului „Notificări” din cadrul S.N.P.M.A.P.S.;

b) supraveghează și controlează pe piață produsele prevăzute la alin. (6), prin intermediul Compartimentului „Supraveghere și control” din cadrul S.N.P.M.A.P.S.;

c) gestionează propunerile de utilizare a menșunilor nutriționale și de sănătate de către operatorii din domeniu pentru produsele prevăzute la alin. (6), prin intermediul Compartimentului „Notificări” din cadrul S.N.P.M.A.P.S.

^[1] Alin. (8) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din O.G. nr. 15/2011.

^[2] Alin. (8)¹) al art. 3 a fost introdus prin art. unic pct. 2 din O.G. nr. 15/2011.

^[3] Alin. (10)¹) al art. 3 a fost introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 207/2012.

Art. 4. Conformitatea cu normele tehnice de producere și comercializare a plantelor medicinale și aromatice, atât în stare proaspătă, cât și procesate, se stabilește, potrivit legii, de organisme de certificare acreditate în acest scop.

Art. 5. (1) Se înființează Comitetul tehnic al plantelor medicinale și aromatice și al produselor stupului, denumit în continuare Comitetul, format din 11 persoane, din care 2 reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și câte un reprezentant al Ministerului Sănătății, Ministerului Mediului și Pădurilor, Academiei Române, Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, Academiei de Științe Medicale, Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Apicultură, Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Bioresurse Alimentare – I.B.A. București, Patronatului „Planta Romanica” și al organizației interprofesionale a plantelor medicinale și aromatice.

(2) Componența nominală a comitetului se aprobă prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, ministrului sănătății și ministrului mediului și pădurilor.

(3) În prima sa ședință comitetul își aprobă regulamentul de organizare și funcționare și își alege organele de conducere formate din președinte, 2 vicepreședinți și un secretar. Președintele va fi ales dintre cei 2 reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(4) Comitetul își desfășoară activitatea pe lângă S.N.P.M.A.P.S., cu care se află în relații de colaborare și consultare, și îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) arbitrează, din punct de vedere științific, evaluarea mențiunilor nutriționale și de sănătate formulate pentru produsele prevăzute la art. 3 alin. (6);

b) întocmește Lista națională a plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului;

c) actualizează periodic, la intervale de un an calendaristic, Lista națională a plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului care sunt folosite ca materii prime vegetale pentru produsele prevăzute la art. 3 alin. (6) de către operatorii din domeniu;

d) arbitrează problemele tehnice și științifice apărute în cadrul activității de notificare și control ale S.N.P.M.A.P.S.;

e) elaborează liniile directe ale programelor naționale privind producerea, procesarea, promovarea plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului.

Art. 6. Activitatea de producere și comercializare a produselor prevăzute la art. 3 alin. (6) va fi introdusă în Clasificarea CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN, actualizată, ca activitate distinctă.

Art. 7. Autoritatea competentă întocmește anual lista programelor referitoare la producerea, procesarea și promovarea plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului și ține evidența programelor de interes național.

Art. 8. Autoritatea competentă împreună cu Comitetul, cu patronatele și cu organizațiile profesionale și interprofesionale din domeniu întocmesc Strategia națională în sectorul plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 9. (1) Între producătorii agricoli și/sau culegătorii de plante medicinale și aromatice, pe de o parte, și comercianții și/sau procesatorii, pe de altă parte, se încheie contracte.

(2) Contractele prevăzute la alin. (1) se înregistrează, în scop statistic, la autoritatea competentă.

Art. 10. (1) Producătorii agricoli de plante medicinale și aromatice au obligația de a declara anual suprafața efectiv cultivată, pe specii, și livrările realizate.

(2) Declarațiile se înregistrează la direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București^[1].

^[1] Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 751/2010 privind măsurile de reorganizare a direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, precum și stabilirea numărului de posturi,

(3) Situația centralizatoare a acestor înregistrări se transmite Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 11. Plantele medicinale și aromatice în stare proaspătă și procesate, precum și produsele stupului care provin din țări terțe Uniunii Europene pot fi comercializate în România dacă se supun regulilor comunitare și/sau naționale.

Art. 12. Plantele medicinale și aromatice din flora spontană, cele cultivate și produsele stupului pot fi achiziționate de operatorii economici, în condițiile legii, cu respectarea normelor privitoare la protecția mediului.

Art. 13. În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului^[1], cu consultarea Consiliului pe produs, emite ordinele prevăzute la art. 1 alin. (3) și art. 3 alin. (3) și, împreună cu Ministerul Sănătății și Ministerul Economiei și Comerțului^[2], elaborează ordinele comune^[3] prevăzute la art. 3 alin. (1)^[4] și art. 6 alin. (2)^[5].

Notă: Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 239/2010, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 491/2003 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale acesteia:

„Art. II. Comitetul tehnic al plantelor medicinale și aromatice și al produselor stupului, prevăzut la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 491/2003, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, se înființează în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va elabora normele tehnice, de producere, promovare, comercializare a plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului, potrivit normelor comunitare în vigoare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 5 august 2010, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București se reorganizează ca direcții pentru agricultură județene și a municipiului București, servicii publice deconcentrate, aflate în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, finanțate integral de la bugetul de stat.

^[1] Potrivit ultimei reorganizări la nivelul administrației publice centrale, respectiv art. 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, activitățile Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale au fost preluate de către Ministerul Mediului și Pădurilor.

^[2] Potrivit ultimei reorganizări la nivelul administrației publice centrale, respectiv art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2009, activitățile fostului Minister al Economiei au fost preluate de către Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

^[3] A se vedea Ordinul comun nr. 243/402/2005 al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului sănătății privind aprobarea normelor tehnice de producere, prelucrare, procesare și comercializarea plantelor medicinale și aromatice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 3 iunie 2005 și Ordinul comun nr. 244/401/2005 al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului sănătății privind prelucrarea, procesarea și comercializarea plantelor medicinale și aromatice utilizate ca atare, parțial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 30 mai 2005.

^[4] Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) din forma republicată a Legii nr. 491/2003, Normele tehnice de producere și comercializare a plantelor medicinale, aromatice și produselor stupului se elaborează de către autoritatea competentă, care potrivit art. 2 din forma republicată a legii este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

^[5] Art. 6 a devenit art. 5 în forma republicată a Legii nr. 491/2003.

52. H.G. nr. 843/1999

privind încadrarea pe tipuri a unităților de alimentație publică neincluse în structurile de primire turistice

publicată în
M. Of. nr. 510 din 21 octombrie 1999

În temeiul art. 107 alin. (1) și (2) din Constituția României,
Guvernul României hotărăște:

Art. 1. Unitățile de alimentație publică, altele decât cele definite de Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, denumite în continuare unități independente, se definesc ca tipuri de unități de alimentație publică conform anexei nr.1.

Art. 2. Încadrarea pe tipuri a unităților independente se realizează de către agenții economici, în baza unei declarații pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. (1) În cazul unităților nou-înființate declarația se depune la primăria locală o dată cu cererea pentru obținerea autorizației de funcționare. Aceeași procedură se utilizează și în cazul schimbării agentului economic care administrează unitatea independentă.

(2) Atunci când survin modificări privind tipul unității independente, în termen de maximum 10 zile agentul economic va întocmi o nouă declarație, pe care o va depune la primăria locală.

Art. 4. Un exemplar al declarației agentului economic, confirmat de primire, se va păstra în permanență la sediul unității independente, pentru a fi prezentat organelor de control abilitate, la solicitarea acestora.

Art. 5. La darea în folosință a unității independente agentul economic este obligat să înscrie vizibil pe firmă tipul unității.

Art. 6. Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

- a) nerespectarea prevederilor art. 3;
- b) nerespectarea prevederilor art. 5;
- c) nerespectarea reglementărilor legale în vigoare privind condițiile igienico-sanitare și sanitar-veterinare.

Art. 7. Contravențiile prevăzute la art. 6 se sancționează după cum urmează^[1]:

- a) faptele prevăzute la lit. a), cu amendă de la 500.0000 lei la 1.000.000 lei;
- b) fapta prevăzută la lit. b), cu amendă de la 300.000lei la 500.000 lei;
- c) faptele prevăzute la lit. c), conform legislației sanitare și sanitar-veterinare în vigoare.

Art. 8. Contravențiile prevăzute la art. 6 lit. a) și b) se constată și amenzile se aplică de către organele de control abilitate ale administrației publice locale, iar pentru cele prevăzute la art. 6 lit. c), de către organele abilitate ale Ministerului Sănătății și ale Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Art. 9. Contravențiilor prevăzute la art. 6 le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare.

^[1] N.R. sumele sunt exprimate în lei vechi (ROL).

Art. 10. La solicitarea agenților economici care doresc să ofere servicii pentru turismul organizat prin intermediul agențiilor de turism, unitățile independente vor fi clasificate pe categorii după aceleași reguli ca și structurile de primire turistice, de către Oficiul de Autorizare și Control în Turism.

Art. 11. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 12. Încadrarea pe tipuri a unităților independente, efectuată în baza Hotărârii Guvernului nr. 233/1992, rămâne valabilă în condițiile în care unitățile nu au suportat modificări care au influențat tipologia acestora.

Art. 13. La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 233/1992 privind clasificarea pe categorii de încadrare a unităților de cazare și de alimentație publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 25 mai 1992, cu modificările ulterioare.

Anexa nr. 1

Caracterizarea tipurilor de unități de alimentație publică

Ca regulă generală, unitatea de alimentație publică reprezintă localul public în care se servesc preparate culinare, produse de cofetărie-patiserie, băuturi, caracterizându-se prin aceea că în cadrul lui se îmbină activitatea de pregătire/preparare cu activitatea de comercializare, însoțită de servicii specifice care asigură consumul acestora pe loc.

1. Restaurant clasic – unitate de alimentație publică în care consumatorii sunt serviți cu un variat sortiment de preparate culinare de cofetărie-patiserie, cafea, băuturi etc. Pentru crearea unei atmosfere recreative se pot oferi programe artistice sau alte mijloace de distracție. Personalul de producție și de servire are o calificare de profil.

2. Restaurant cu specific – unitate de alimentație publică care prin amenajări, dotări, ținuta lucrătorilor și preparatele culinare oferite corespunde unui specific local, regional, național (restaurant „românesc”, „moldovenesc”, „dobrogean”, „bănățean” etc.) sau reprezintă unități tradiționale – han, cramă, colibă, șură etc.

3. Restaurant specializat – unitate de alimentație publică în care consumatorilor li se oferă, în principal, un sortiment specializat de preparate culinare și băuturi, aflat în permanență în lista-meniu a unității, în condițiile unor amenajări și dotări clasice sau adecvate structurii sortimentale (vânătoresc, pescăresc etc.) care formează obiectul specializării.

3.1. Restaurant-zahana – unitate de alimentație publică în care se servesc, în special la comandă, în tot timpul zilei, produse și subproduse din carne neporționate (organe), pregătite la grătar și alese de consumatori din vitrinele de expunere sau de pe platou, o dată cu luarea comenzii. Sortimentul oferit mai poate cuprinde: ciorbe, borșuri, tustlama, tochtură, salate, dulciuri de bucătărie și băuturi.

3.2. Restaurant lacto-vegetarian, dietetic – unitate de alimentație publică în care se desfac în exclusivitate sortimente de preparate culinare pe bază de lapte și derivate din lapte, ouă, carne de pasăre sau de vacă, paste făinoase, orez, salate din legume, precum și dulciuri de bucătărie, înghețată și băuturi nealcoolice.

3.3. Restaurant-pensiune – unitate de alimentație publică care oferă mai multe variante de meniuri complete cu baremuri fixe. Băuturile cuprinse în meniu sunt limitate la sortimentele de răcoritoare și ape minerale. Poate funcționa și pe bază de abonament.

În aceste unități se pot oferi suplimentar diferite sortimente de preparate și băuturi, inclusiv alcoolice, altele decât cele cuprinse în cadrul meniurilor zilnice.

4. Braserie – unitate de alimentație publică care asigură în tot cursul zilei servirea consumatorilor cu un sortiment mai restrâns de preparate culinare (preparate reci, minaturi, 1-2 feluri de mâncare), produse de cofetărie-patiserie și băuturi.

5. **Pizzerie** – unitate specializată care oferă, cu preponderență, sortimente de pizza și de paste făinoase. Suplimentar se pot oferi gustări, salate, produse de patiserie și sortiment variat de băuturi, cu preponderență slab alcoolizate.

6. **Berărie** – unitate de alimentație publică caracterizată prin vânzarea cu preponderență a berii de diverse sortimente, oferită consumatorilor în recipiente specifice (țap, halbă, cană, sonde) de diferite capacități, alături de produse și preparate care se asociază în consum cu aceasta, precum: gustări calde și reci, minuturi (din ouă, legume etc.), specialități de zahana (1-2 preparate). Se mai poate oferi un sortiment restrâns de băuturi alcoolice, precum și băuturi nealcoolice.

7. **Bar** – unitate de alimentație publică cu program de zi sau de noapte în care se desfac băuturi alcoolice și nealcoolice, un sortiment restrâns de produse culinare. Cadrul ambiental este completat cu program artistic, audiții muzicale, jocuri electronice și video.

7.1. *Bar de zi* – unitate care poate funcționa ca subunitate distinctă în cadrul restaurantelor, precum și ca unitate independentă. Oferă consumatorilor o gamă variată de băuturi alcoolice și nealcoolice, simple sau în amestec, cafea, gustări în sortiment restrâns, specialități de cofetărie.

7.2. *Bar de noapte* – unitate de alimentație publică cu caracter distractiv, având orar de funcționare pe timpul nopții. Prezintă un program variat de divertisment, de music-hall și dans, iar consumatorilor li se oferă o gamă variată de băuturi, mai ales de cocteiluri, gustări, sortiment restrâns de preparate la grătar, specialități de cofetărie-patiserie.

7.3. *Café-bar, cafenea* – unități specifice desfacerii, cu prioritate, a sortimentelor variate de cafea și derivate din ciocolată, cacao, ceai, băuturi alcoolice fine la pahar, băuturi răcoritoare, sandvișuri, produse de cofetărie-patiserie. În dotarea unităților un rol important revine utilajelor pentru pregătirea cafelei și, în primul rând, a cafelei espresso.

7.4. *Disco-bar, Video-bar, Discotecă* – unități cu profil de divertisment pentru tineret, divertismentul fiind realizat prin intermediul muzicii și al dansului, în acest sens unitatea fiind dotată și amenajată corespunzător. Sortimentele oferite sunt asemănătoare celor din baruri, cu deosebirea că băuturile vor fi prioritar nealcoolice sau slab alcoolizate, având în vedere că majoritatea clientelei o reprezintă tineretul.

7.5. *Bar biliard* – unitate cu profil preponderent recreativ, realizat prin posibilitatea practicării biliardului, unde se servesc băuturi și un sortiment restrâns de sandvișuri, produse de patiserie-cofetărie.

7.6. *Snack-bar* – unitate de alimentație publică care asigură clienților o servire rapidă pe tot parcursul zilei, cu sortiment restrâns de minuturi, preparate la grătar, produse de cofetărie-patiserie, băuturi nealcoolice, ceaiuri, cafele și un sortiment restrâns de băuturi alcoolice. Specific acestui tip de unitate este prezența unei teighele-bar, în spatele căreia preparatele se pregătesc la vederea clienților, cu un front de desfacere care să permită și servirea directă a consumatorilor.

8. **Fast-Food** – unitate care propune clientelei sale, în principal tineri, o servire rapidă de produse, la prețuri unitare. Oferta de produse se reduce la un sortiment limitat și standardizat, de regulă bazat pe un singur produs de bază, și este prezentată de obicei pe panouri luminoase. Preparatele sunt preluate de clienți la casă în momentul plății și consumate pe loc sau în afara unității. Produsele sunt oferite în inventar de servire de unică folosință.

9. Unități tip bufet, bodegă, birt, rotiserie

9.1. *Bufet* – unitate de alimentație publică care funcționează de obicei independent sau în incinta unor instituții. Se oferă, în general, un sortiment restrâns de preparate culinare, calde și reci, pregătite în bucătăria proprie sau aduse din afară, și de băuturi.

9.2. *Bodegă* – unitate de alimentație publică cu spațiu restrâns de servire, de largă accesibilitate, care oferă un sortiment restrâns de gustări și preparate la grătar, băuturi alcoolice, servite de regulă la pahar, și nealcoolice, cafea. Servirea se face de regulă la teighele-bar.

9.3. *Birt* – unitate de alimentație publică asemănătoare cu bodega, amplasată de regulă în piețe, gări, autogări.

9.4. *Rotiserie* – unitate de alimentație publică cu spațiu restrâns de servire, care oferă clienților, în principal, produse preparate la rotisor, salate, sortiment restrâns de băuturi alcoolice, produse de patiserie-cofetărie, cafea. Mobilierul caracteristic îl constituie rotisorul amplasat în interiorul spațiului de servire și vitrina frigorifică în care sunt expuși pui și alte specialități din carne pentru preparat în prezența clienților.

10. Unități tip pub și bistro

Sunt unități de alimentație publică de influență englezească, respectiv franțuzească, care oferă sortimente de băuturi și preparate culinare specifice zonelor de influență.

11. **Cabaret** – unitate de alimentație publică cu caracter de recreere și divertisment în care se desfășoară spectacole complexe cu valoare artistică deosebită. Se oferă consumatorilor preparate culinare de cofetărie-patiserie, diverse băuturi alcoolice și nealcoolice. De obicei, suprafața de servire este realizată în amfiteatru, pentru ca programul artistic muzical să poată fi vizionat de la toate mesele.

12. Unități tip cofetărie, patiserie

Sunt unități de alimentație publică care oferă consumatorilor preparate de cofetărie-patiserie produse în laboratoarele proprii sau în laboratoarele altor unități de profil, biscuiți și produse zaharoase ale producătorilor specializați, băuturi nealcoolice, cafea, ceai, fructe, produse specifice micului dejun, precum și diferite sortimente de băuturi fine pentru consum la domiciliu. Majoritatea unităților de acest tip, pe lângă asigurarea condițiilor pentru consumul pe loc, vinde și produse pentru consum la domiciliu.

În această tipologie se încadrează:

12.1. *Cofetăriile și bomboneriile* – unități specializate în vânzarea de produse de cofetărie-patiserie, sortimente de bomboane.

12.2. *Patiserie-plăcintărie* – unități care vând, în general, produse de patiserie în stare caldă, în acest scop fiind preferabil ca produsele să fie realizate în laboratoarele proprii. La vânzarea acestor produse se poate oferi și bere.

12.3. *Simigerie-covrigărie-gogoșerie* – unități cu spațiu restrâns de servire sau chioșc, amplasate în zone de trafic pietonal intens, care se pot organiza fie ca spații ce reunesc cele trei specialități, fie ca unități profilate pe o singură specialitate. Produsele acestor unități se vând, de regulă, în stare caldă.

13. **Ceainărie** – unitate de alimentație publică, specializată în pregătirea și servirea unei game largi de ceaiuri, alături de care se oferă sandvișuri și produse de cofetărie-patiserie.

14. Restaurantele cu caracter social

Aceste unități sunt restaurante pentru colectivități și sunt amplasate în incinta instituțiilor sau se pot organiza ca unități independente care livrează, pe baze contractuale, preparate culinare la sediul/domiciliul persoanelor juridice/fizice.

Principalele tipuri de restaurante pentru colectivități sunt:

14.1. *Cantină-restaurant* – unitate de alimentație publică în care mesele sunt servite în general pe bază de abonamente pentru meniuri unice; dotarea acestor unități se face cu mobilier și inventar simplu.

14.2. *Restaurant cu autoservire (self-service)* – unitate de alimentație publică cu desfacere rapidă, în care consumatorii își aleg și se servesc singuri cu preparate culinare, de cofetărie-patiserie, cu băuturi, expuse în linii de autoservire cu flux dirijat. Consumul produselor are loc la mese.

15. *Terasă/grădină de vară* – funcționează în sezonul cald fie în structura unei unități de alimentație publică, fie ca unitate independentă, de sine stătătoare, oferind un sortiment de băuturi și/sau de preparate specific tipologiei anterior prezentate.

În cazul în care terasa/grădina de vară funcționează ca unitate de sine stătătoare, agentul economic este obligat să înscrie pe firmă denumirea „TERASĂ”, urmată de tipul unității respective (Terasă-bar, terasă-bufet, terasă-restaurant etc.).

Pentru unitățile de alimentație publică cu activitate complexă, care cumulează caracteristici specifice mai multor tipuri, tipul unității va fi declarat în funcție de activitatea predominantă.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, cu domiciliul în,
 ,, str. nr., județul/sectorul, în calitate de*) la
 Societatea Comercială, înregistrată la registrul comerțului sub
 nr. de înmatriculare/...../....., cu sediul social înjudețul/sectorul
, str. nr., declar pe propria răspundere că
 unitatea de alimentație publică situată în (sediul unității)..... este
 de tipul, având următoarele caracteristici funcționale:

1. Total suprafață (m²), din care:

- de servire
- de pregătire/predare
- de depozitare
- anexe-utilități (birouri, grupuri sanitare, vestiare etc.).....;

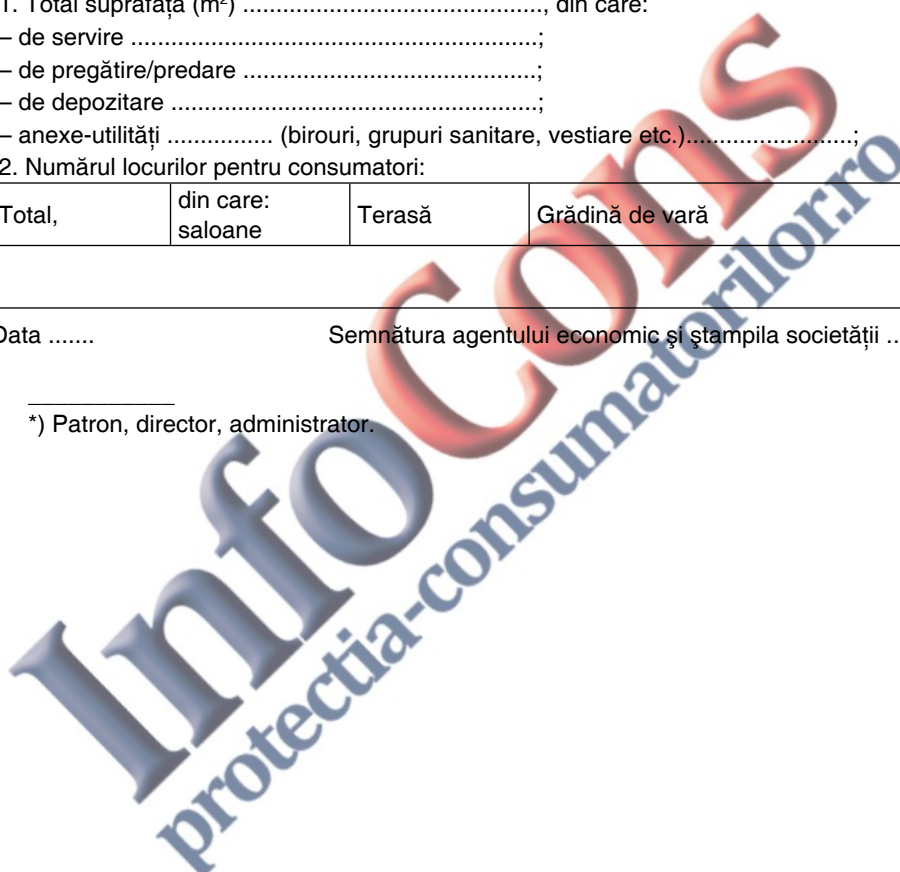
2. Numărul locurilor pentru consumatori:

Total,	din care: saloane	Terasă	Grădină de vară

Data

Semnătura agentului economic și ștampila societății

*) Patron, director, administrator.

53. H.G. nr. 559/2001 **privind unele măsuri de comercializare** **a produselor alimentare și nealimentare** **în stațiunile turistice**

publicată în
M. Of. nr. 335 din 22 iunie 2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. (1) Comercializarea în stațiunile turistice a alimentelor, respectiv a preparatelor și semipreparatelor din carne, lapte, ouă, a produselor de panificație, de patiserie și de cofetărie, precum și a băuturilor alcoolice, băuturilor nealcoolice, calde și reci, este permisă numai în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică clasificate și în unitățile specializate.

(2) Comercializarea produselor menționate la alin. (1) prin rulote, standuri și chioșcuri este permisă numai în zone publice special amenajate și autorizate conform reglementărilor legale. Orice alt mod de comerț ambulant este interzis în stațiunile turistice.

Art. 2. Comercializarea produselor nealimentare, a produselor alimentare preambalate, precum și a legumelor și fructelor se face în zone/spații stabilite de autoritățile administrației publice locale, cu avizul Ministerului Turismului, și care îndeplinesc condițiile impuse de normele sanitare.

Art. 3. Desfacerea băuturilor alcoolice, a băuturilor nealcoolice și a cafelei la dozator, a înghețatei prin aparat de înghețată, precum și a băuturilor răcoritoare îmbuteliate și a înghețatei preambalate se face cu respectarea normelor sanitare.

Art. 4. Nerespectarea prevederilor art. 1-3 constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 800.000 lei la 1.000.000 lei^[1].

Art. 5. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Turismului și ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și ai primarilor.

Art. 6. Contravențiilor prevăzute la art. 4 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

^[1] N.R. sumele sunt exprimate în lei vechi (ROL).

54. Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun

publicată în
M. Of. nr. 435 din 21 iunie 2002

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.G. nr. 13/2003** privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 64 din 2 februarie 2003), aprobată prin **Legea nr. 275/2003** pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2003 privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 451 din 25 iunie 2003);
- **Legea nr. 90/2004** privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun^[1] (M. Of. nr. 342 din 20 aprilie 2004);
- **Legea nr. 553/2004** pentru modificarea art. III din Legea nr. 90/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 1161 din 8 decembrie 2004);
- **O.U.G. nr. 58/2006** privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 763 din 7 septembrie 2006), aprobată prin Legea nr. 433/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2006 privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 976 din 6 decembrie 2006);
- **O.G. nr. 5/2008** privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 78 din 31 ianuarie 2008), rectificată în M. Of. nr. 116 din 14 februarie 2008, aprobată prin **Legea nr. 203/2008** pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun (M. Of. nr. 729 din 28 octombrie 2008).

Art. 1.^[2] Prezenta lege stabilește unele măsuri privind prevenirea și combaterea consumului produselor din tutun, prin restrângerea fumatului în spații publice închise, prin inscripționarea pachetelor cu produse din tutun, prin desfășurarea de campanii de informare și educare a populației, informarea consumatorilor cu privire la produsele din tutun pe care urmează să le achiziționeze, prin indicarea în produsele finale a conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon, precum și unele măsuri privind utilizarea ingredientelor pentru produsele din tutun, având ca scop protejerea sănătății persoanelor fumătoare și nefumătoare de efectele dăunătoare ale fumatului, prevenirea răspândirii fumatului în rândul minorilor și asigurarea unui nivel adecvat al calității vieții populației din România.

Art. 2. În sensul prezentei legi, prin:

a)^[3] *produse din tutun* se înțelege produsele destinate fumatului, prizatului, suptului sau mestecatului, fabricate total ori parțial din tutun, modificat genetic sau nu;

^[1] Potrivit art. III din Legea nr. 90/2004, astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 553/2004, „prezenta lege intră în vigoare la data de 31 decembrie 2004, cu excepția prevederilor art. 3 alin. (9) de la pct. 6 și ale art. 3¹-3³ de la pct. 7 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 3 alin. (5), (5¹), (8) și (10) și ale art. 6 din Legea nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2006”.

^[2] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 90/2004.

^[3] Lit. a) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 13/2003.

b)^[1] *tutun de uz oral* se înțelege toate produsele destinate uzului oral, cu excepția celor care se fumează sau se mestecă, fabricate în totalitate sau parțial din tutun, sub formă de pudră, de particule fine sau orice altă combinație a acestora, în special cele prezentate în pliculețe porționate sau poroase, precum și cele având orice formă care amintește de un produs alimentar;

c) *tutun de mestecat* se înțelege tutunul prelucrat, tăiat sau mărunțit, destinat consumului prin mestecare;

d) *tutun de prizat* se înțelege produsul de tutun prelucrat, măcinat până la stadiul de pulbere fină, destinat consumului prin prizare;

e)^[2] *fumat* se înțelege inhalarea voluntară a fumului rezultat în urma arderii tutunului conținut în țigarete, țigări de foi, cigarillos și pipe;

f) *țigarete* se înțelege produsele din tutun ce conțin tutun prelucrat, tutun tăiat, învelit într-un sul longitudinal de hârtie, cu secțiuni rotundă sau ovală, care conține tutun prelucrat, dispus într-un mod adecvat pentru a fi fumate în mod direct;

g) *trabucuri* – termen generic pentru țigările de foi;

h) *țigări de foi* se înțelege produsele din tutun obținute prin învelirea tutunului de umplură (tăiat sau mărunțit) în una sau mai multe foi de tutun prelucrat;

i)^[3] *cigarillos* se înțelege țigările de foi de dimensiuni mici;

j)^[4] *gudron* se înțelege condensatul anhidru brut de fum fără nicotină;

k)^[5] *nicotină* se înțelege alcaloizi nicotinici;

k¹)^[6] *substanțe de plecare* se înțelege arome, solvenți, umectanți, adezivi și agenți de îngroșare, aditivi, sosuri, coloranți și agenți de colorare, conservanți;

l) *ingredient* se înțelege orice substanță sau orice constituent, cu excepția frunzelor de tutun și a altor părți naturale sau neprelucrate din tutun, folosit la prepararea sau producerea produselor din tutun și care se regăsește în produsul finit, chiar dacă apare în alte forme incluzând hârtie, filtru, cerneală și adezivi;

m) *spații publice închise* se înțelege toate spațiile din instituțiile publice centrale și locale, instituții sau unități economice, de alimentație publică, de turism, comerciale, de învățământ, medico-sanitare, culturale, de educație, sportive, toate mijloacele de transport în comun, autogări, gări și aeroporturi, de stat și private, spațiile închise de la locul de muncă sau alte spații prevăzute de lege, cu excepția spațiilor delimitate și special amenajate pentru fumat din incinta acestora;

n)^[7] *spații închise de la locul de muncă* se înțelege toate spațiile din imobilele construcții, precum halele industriale, spațiile de depozitare, sălile de ședință, sălile de consiliu, holurile, coridoarele, toaletele, lifturile, birourile și camerele;

o)^[8] *pachet* se înțelege cea mai mică unitate de vânzare a unui produs din tutun;

p) *ambalaj exterior* se înțelege materialul sau obiectul folosit pentru ambalarea mai multor pachete cu produse din tutun în scopul vânzării cu amănuntul a produsului din tutun;

q) *folie exterioară transparentă adițională* se înțelege materialul sau obiectul transparent folosit suplimentar pentru ambalarea unuia ori mai multor pachete cu produse din tutun.

[1] Lit. b) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 90/2004.

[2] Lit. e) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din O.G. nr. 13/2003.

[3] Lit. i) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 13/2003.

[4] Lit. j) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 90/2004.

[5] Lit. k) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 1 din O.U.G. nr. 58/2006.

[6] Lit. k¹) a fost introdusă prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 90/2004.

[7] Lit. n) de la art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 1 din O.G. nr. 5/2008.

[8] Lit. o), p) și q) de la art. 2 au fost introduse prin art. 1 pct. 2 din O.U.G. nr. 58/2006.

Art. 3. (1) Se interzice fumatul în spațiile publice închise.

(1)^[1] Se interzice complet fumatul în unitățile sanitare, de stat și private.

(2)^[2] În spațiile publice închise, fumatul este permis numai în camere special amenajate pentru fumat, cu respectarea următoarelor condiții obligatorii:

- a) să servească exclusiv fumatului;
- b) să nu fie spațiu de tranzit sau de acces în spațiul public închis;
- c) să fie dotate cu sisteme de ventilație funcționale care să asigure eliminarea fumului de tutun;
- d) să fie dotate cu scrumiere și extincatoare și să fie amenajate în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind prevenirea și stingerea incendiilor;

e) să fie marcate, la loc vizibil, cu unul dintre următoarele indicatoare prin care să se indice: «Cameră pentru fumat», «încăpere în care este permis fumatul» sau «Loc pentru fumat», astfel încât orice persoană să poată fi avizată asupra faptului că numai în acel spațiu se poate fuma.

(2)^[3] Persoanele responsabile din instituțiile menționate conform art. 2 lit. m) și n) vor elabora și vor pune în aplicare regulamente interne prin care să delimiteze spațiile în incinta cărora este permis fumatul de cele în care este interzis fumatul, prin marcarea ultimelor cu indicatoare prin care să se indice: «Fumatul interzis» sau folosirea semnului internațional, respectiv țigara barată de o linie transversală.

(3)^[4] Fumatul este permis în baruri, discoteci, restaurante și alte spații publice cu destinație similară, numai în spații special amenajate pentru fumat, cu respectarea următoarelor condiții obligatorii:

- a) să reprezinte cel mult 50% din suprafața spațiului public închis destinat clienților;
- b) să fie delimitate de restul spațiului public închis, astfel încât să se asigure izolarea completă de acesta;
- c) să nu fie spațiu de tranzit sau de acces în spațiul public închis;
- d) să fie dotate cu sisteme de ventilație funcționale care să asigure eliminarea fumului de tutun;
- e) să fie dotate cu scrumiere și cu extincatoare și să fie amenajate în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind prevenirea și stingerea incendiilor;
- f) să fie marcate la loc vizibil cu unul dintre următoarele indicatoare: «Loc pentru fumat», «Spațiu pentru fumat», «încăpere în care este permis fumatul».

(4)^[5] Prevederile alin. (2) și (3) nu se aplică spațiilor publice închise al căror proprietar, manager sau conducător al instituției stabilește și afișează avertismentul: «în această clădire fumatul este complet interzis», «în această instituție fumatul este complet interzis», «în această unitate fumatul este complet interzis.»

(4)^[6] Prevederile alin. (3) nu se aplică barurilor, discotecilor, restaurantelor și altor spații publice cu destinație similară, a căror suprafață a întregului spațiu public închis destinat clienților este mai mică de 100 m², dacă proprietarul sau managerul acestora stabilește și afișează avertismentul: «în această unitate fumatul este permis».

(4)^[7] *Abrogat.*

(5)^[8] Se interzice vânzarea la bucată a țigaretelor.

(5)^[9] Pachetele de țigaretă care conțin mai puțin de 20 de bucăți mai pot fi puse pe piață până la data de 31 decembrie 2004.

[1] Alin. (1) al art. 3 a fost introdus prin art. 1 pct. 5 din O.G. nr. 13/2003.

[2] Alin. (2) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din O.G. nr. 5/2008.

[3] Alin. (2)¹ al art. 3 a fost introdus prin art. 1 pct. 9 din O.G. nr. 13/2003.

[4] Alin. (3) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din O.G. nr. 5/2008.

[5] Alin. (4) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din O.G. nr. 5/2008.

[6] Alin. (4)¹ al art. 3 a fost introdus prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 5/2008.

[7] Alin. (4)² al art. 3, introdus prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 5/2008, a fost abrogat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 203/2008.

[8] Alin. (5) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 4 din O.G. nr. 5/2008.

[9] Alin. (5)¹ al art. 3 a fost introdus prin art. 1 pct. 12 din O.G. nr. 13/2003.

(5²)^[1] Se interzice comercializarea pachetelor de țigarete care conțin mai puțin de 20 de bucăți.

(6)^[2] Se interzice comercializarea produselor din tutun prin automate.

(6¹)^[3] Se interzice vânzarea produselor din tutun tinerilor cu vârsta sub 18 ani.

(7) În autorizația sanitară de funcționare a unităților care comercializează produse din tutun se introduce o clauză specială de interzicere a vânzării produselor din tutun tinerilor sub 18 ani.

(7¹)^[4] Se interzice comercializarea produselor din tutun în spitale și unități de învățământ, cu excepția unităților de învățământ superior.

(8)^[5] Sunt interzise producția și importul destinate pieței interne, precum și punerea pe piață a oricărui pachet de țigarete care nu poartă inscripționat conținutul de gudron, de nicotină și monoxid de carbon din gazele măsurate.

(8¹)^[6] *Abrogat.*

(9)^[7] Sunt interzise producția și importul destinate pieței interne, precum și punerea pe piață a oricărui produs din tutun care nu este inscripționat cu avertismentele prevăzute de legislația în domeniu.

(10) Este interzisă punerea pe piață a oricăror produse din tutun de uz oral.

Art. 3¹.^[8] Tutunul, produsele din tutun, precum și ingredientele utilizate la fabricarea produselor din tutun trebuie să îndeplinească cel puțin nivelul minim al condițiilor prevăzute în reglementările legale în vigoare.

Art. 3².^[9] (1) Țigaretetele puse în circulație comercializate sau fabricate nu vor avea un conținut mai mare de:

- a) 10 mg/țigaretă, pentru gudron;
- b) 1 mg/țigaretă, pentru nicotină;
- c) 10 mg/țigaretă, pentru monoxid de carbon.

(2) Este permis importul de țigarete fabricate în statele membre ale Uniunii Europene care respectă reglementările comunitare privind conținutul maxim de gudron, nicotină și monoxid de carbon.

(3)^[10] Măsurarea conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretetelor se realizează în laboratoare agreeate și monitorizate de Ministerul Sănătății Publice sau în laboratoare acreditate și monitorizate de autoritățile competente ale altor state membre ale Uniunii Europene.

(4)^[11] Ministerul Sănătății Publice va face publică lista laboratoarelor agreeate și monitorizate de Ministerul Sănătății Publice, specificând criteriile utilizate la agreeare și metodele de monitorizare aplicate, precum și lista laboratoarelor acreditate și monitorizate de autoritățile competente ale altor state membre ale Uniunii Europene.

(5) Determinarea conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon al țigaretetelor se face pe baza standardelor următoare: ISO 4387 – pentru gudron, ISO 10315 – pentru nicotină,

^[1] Alin. (5²) al art. 3 a fost introdus prin art. I pct. 5 din O.G. nr. 5/2008.

^[2] Alin. (6) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 90/2004.

^[3] Alin. (6¹) al art. 3 a fost introdus prin art. I pct. 6 din O.G. nr. 5/2008.

^[4] Alin. (7¹) al art. 3, introdus prin art. I pct. 7 din O.G. nr. 5/2008, este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 203/2008.

^[5] Alin. (8) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.G. nr. 13/2003.

^[6] Art. (8¹) al art. 3, introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 275/2003, a fost abrogat prin art. I pct. 5 din Legea nr. 90/2004.

^[7] Alin. (9) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 5/2008.

^[8] Art. 3¹ a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 90/2004.

^[9] Art. 3² a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 90/2004.

^[10] Alin. (3) al art. 3² este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 5/2008.

^[11] Alin. (4) al art. 3² este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 5/2008.

ISO 8454 – pentru monoxid de carbon. Acuratețea indicațiilor privind gudronul și nicotină de pe pachete se verifică în conformitate cu ISO 8243.

(6) Ministerul Sănătății poate să solicite producătorilor sau importatorilor efectuarea oricăror teste suplimentare în vederea determinării concentrației altor substanțe conținute de produsele din tutun, pentru fiecare marcă sau tip, în scopul evaluării efectului acestor substanțe asupra sănătății, în mod special a potențialului acestora de a provoca dependență.

(6)^[1] Testele suplimentare solicitate conform alin. (6) vor fi efectuate în laboratoarele aprobate sau acreditate conform alin. (3).

(7) Rezultatele testelor efectuate conform prevederilor alin. (6) vor fi transmise anual Ministerului Sănătății.

(8) Ministerul Sănătății poate solicita rezultatele testelor efectuate conform prevederilor alin. (6) la un interval mai mare decât cel prevăzut la alin. (7) atunci când caracteristicile produselor din tutun nu se modifică.

(9) Ministerul Sănătății este notificat de fiecare dată când caracteristicile produselor din tutun se modifică.

(10) Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și Asociația de Standardizare din România – ASRO – vor asigura adoptarea standardelor ISO ca standarde române până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 3³.^[2] La fabricarea produselor din tutun se utilizează numai substanțe de plecare din lista aprobată prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, emis până la 31 decembrie 2004.

Art. 3⁴.^[3] (1) Producătorii sau importatorii de produse din tutun întocmesc un dosar al produsului care conține următoarele:

a) lista cu toate ingredientele utilizate în procesul de fabricație a produselor din tutun, precum și cantitățile acestora, după tipul și marca produsului. Lista va fi redactată în ordinea descrescătoare a cantității fiecărui ingredient din produs;

b) declarație cu privire la motivul utilizării ingredientelor listate în produsele din tutun, cu indicații referitoare la categoria și funcția lor;

c) date toxicologice disponibile producătorului sau importatorului referitoare la ingredientele utilizate, indiferent de forma lor de prezentare, cu referiri speciale la efectul lor asupra sănătății, menționând orice efect de inducere a dependenței;

d)^[4] conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon, în cazul țigaretelor.

(2)^[5] Dosarul întocmit în conformitate cu prevederile alin. (1) se depune anual, până la data de 1 septembrie, de către producător sau importator, pentru notificare, la autoritatea competentă desemnată de Ministerul Sănătății Publice.

(3) Informațiile cu privire la conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon, rezultatul testelor suplimentare efectuate la solicitarea Ministerului Sănătății, precum și declarația, datele toxicologice din dosarul produsului, lista cu ingredientele utilizate în procesul de fabricație, cu excepția celor care conțin formule specifice de produs, indicate de producător drept secret de fabricație, sunt informații publice.

(4) Ministerul Sănătății asigură informarea consumatorilor cu privire la datele prevăzute la alin. (3), prin orice mijloc adecvat. Lista de ingrediente a fiecărui produs, precum și conținutul de gudron, nicotină și monoxid de carbon vor fi făcute publice de către Ministerul Sănătății.

[1] Alin. (6¹) a fost introdus prin art. I pct. 10 din O.G. nr. 5/2008.

[2] Art. 3³ a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 90/2004.

[3] Art. 3⁴ a fost introdus prin art. I pct. 7 din Legea nr. 90/2004.

[4] Lit. d) de la alin. (1) al art. 3⁴ a fost introdusă prin art. I pct. 11 din O.G. nr. 5/2008.

[5] Alin. (2) al art. 3⁴ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 5/2008.

(5)^[1] Normele pentru aplicarea prevederilor alin. (1)-(4) se stabilesc conform reglementărilor comunitare în domeniu, prin ordin al ministrului sănătății publice.

Art. 4. (1) Publicitatea pentru produsele din tutun este permisă în conformitate cu legislația în vigoare.

(2)^[2] Folosirea unei embleme sau a denumirii unei mărci de tutun pentru promovarea ori comercializarea altor produse este interzisă.

Art. 5. Proprietarii sau managerii care administrează spațiile publice în care este interzis fumatul au obligația de a afișa la loc vizibil simboluri care interzic fumatul.

Art. 6. (1)^[3] Fiecare pachet care conține țigarete, în momentul punerii pe piață a produsului, trebuie să prezinte tipărit pe o parte a pachetului, în limba română, conținutul de gudron, de nicotină și monoxid de carbon din gazele măsurate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, astfel încât să se acopere cel puțin 10% din suprafața corespunzătoare a pachetului.

(1')^[4] Denumirea monoxid de carbon se va tipări în formă neprescurtată, respectiv «monoxid de carbon», și nu CO.

(1²)^[5] Pachetul de țigarete este un paralelipiped dreptunghic, compus din 6 suprafețe/fețe: două suprafețe mari sau principale, două suprafețe mijlocii sau laterale și două suprafețe mici.

(2)^[6] Fiecare pachet care conține produse din tutun, cu excepția tutunului de uz oral sau a altor produse din tutun care nu se fumează, se inscripționează, în limba română, cu un avertisment general, precum și cu unul adițional, după cum urmează:

a) avertismentul general se tipărește alternativ, astfel încât să se asigure apariția regulată, folosindu-se unul dintre cele două texte, precum: «Fumatul ucide», cu varianta: «Fumatul poate să ucidă» și «Fumatul dăunează grav sănătății tale și a celor din jur»;

b)^[7] avertismentul general se tipărește pe cea mai vizibilă suprafață a pachetului și a oricărui ambalaj exterior, cu excepția foliei exterioare transparente adiționale, folosită în vânzarea cu amănuntul a produsului;

c) prin cea mai vizibilă suprafață a pachetului se înțelege una dintre cele două suprafețe vizibile mari, aleasă ca referință;

d) avertismentul general acoperă cel puțin 30% din aria externă a suprafeței vizibile a pachetului pe care este tipărit;

e) avertismentul adițional se tipărește alternativ, astfel încât să se asigure apariția regulată a unuia dintre cele 14 texte prevăzute în lista cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezenta lege;

f)^[8] avertismentul adițional se tipărește pe cealaltă suprafață vizibilă mare a pachetului și a oricărui ambalaj exterior, cu excepția foliei exterioare transparente adiționale, folosită în vânzarea cu amănuntul a produsului;

g) avertismentul adițional acoperă cel puțin 40% din aria externă a suprafeței pachetului pe care este tipărit;

^[1] Alin. (5) al art. 3⁴ a fost introdus prin art. I pct. 13 din O.G. nr. 5/2008.

^[2] Alin. (2) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 13/2003.

^[3] Alin. (1) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din O.G. nr. 13/2003.

^[4] Alin. (1') al art. 6 a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 275/2003.

^[5] Alin. (1²) al art. 6 a fost introdus prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 275/2003.

^[6] Alin. (2) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 5/2008.

^[7] Lit. b) de la alin. (2) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 5/2008.

^[8] Lit. f) de la alin. (2) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 58/2006.

h)^[1] avertismentul combinat constă în textul unui avertisment adițional și o fotografie color sau altă ilustrație care ilustrează consecințele fumatului asupra sănătății și se tipărește începând cu data de 1 iulie 2008 pe pachetele de țigarete și pe ambalajele lor exterioare și, respectiv, cu data de 1 ianuarie 2009 pe pachetele și pe ambalajele exterioare ale celorlalte produse din tutun destinate fumatului, cu excepția trabucurilor ambalate la bucată. Normele tehnice de tipărire, precum și selecția elementelor grafice sunt stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice, conform reglementărilor comunitare în vigoare;

i)^[2] pentru pachetele cu produse din tutun, altele decât țigaretele, la care cea mai vizibilă suprafață depășește 75 cm², avertismentele prevăzute de prezenta lege acoperă o arie de cel puțin 22,5 cm² pe fiecare suprafață.

(2¹)^[3] Produsele din tutun care nu se fumează se inscripționează în limba română cu următorul avertisment: «Acest produs din tutun poate să dăuneze sănătății tale și provoacă dependență.»

(2²)^[4] Textul avertismentului prevăzut la alin. (2¹) se tipărește pe cea mai vizibilă suprafață a pachetului și a oricărui ambalaj exterior, cu excepția foliei exterioare transparente adiționale, folosită în vânzarea cu amănuntul a produsului din tutun, și acoperă cel puțin 30% din aria externă a suprafeței pe care este tipărit.

(3)^[5] Textul avertismentelor, precum și conținutul de gudron, de nicotină și monoxid de carbon este:

a) tipărit cu font negru îngroșat, tipul Helvetica, pe fond alb; dimensiunea fontului va ocupa cea mai mare proporție posibilă din aria tipărită;

b) tipărit cu minuscule, cu excepția primei litere a mesa-jului;

c)^[6] tipărit centrat, paralel cu marginea superioară a pachetului;

d)^[7] încadrat de un chenar negru cu grosimea de minimum 3 mm și maximum 4 mm, care nu interferează în niciun mod cu elementele de text sau grafice ale avertismentului ori cu informația oferită, cu excepția produselor din tutun care nu se fumează;

(3¹)^[8] Chenarul prevăzut la alin. (3) lit. d) este poziționat centrat, paralel cu marginea pachetului sau ambalajului exterior, iar în exteriorul lui, deasupra avertismentelor de sănătate, se va tipări centrat inscripția: «Directiva Consiliului CE 2001/37/CEE» (forma abreviată), dimensiunea textului, culoarea și tipul fonturilor folosite rămânând la latitudinea producătorului. Acest chenar nu va fi inclus în suprafața alocată textului pe care îl încadrează, suprafață care va fi de 10%, 30%, respectiv 40% din aria externă a suprafeței vizibile a pachetului, în funcție de tipul avertismentului.

(3²)^[9] Abrogat.

^[1] Lit. h) de la alin. (2) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 5/2008.

^[2] Lit. i) de la alin. (2) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 5/2008.

^[3] Alin. (2¹) al art. 6, introdus prin art. I pct. 9 din Legea nr. 90/2004, este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din O.G. nr. 5/2008.

^[4] Alin. (2²) al art. 6, introdus prin art. I pct. 9 din Legea nr. 90/2004, este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din O.G. nr. 5/2008.

^[5] Alin. (3) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Legea nr. 90/2004.

^[6] Lit. c) de la alin. (3) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 58/2006.

^[7] Lit. d) de la alin. (3) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 17 din O.G. nr. 5/2008.

^[8] Alin. (3¹) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.G. nr. 5/2008 și rectificat în M. Of. nr. 116 din 14 februarie 2008.

^[9] Alin. (3²) al art. 6, introdus prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 275/2003, a fost abrogat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 90/2004.

(4)^[1] Se interzice tipărirea textului avertismentelor, precum și a conținutului de gudron, nicotină sau monoxid de carbon pe timbru.

(5)^[2] Textul se tipărește astfel încât să nu poată fi mutat sau șters și să nu devină neclar sau să fie ascuns ori întrerupt de alte texte sau desene ori în momentul deschiderii pachetului.

(5¹)^[3] În cazul produselor din tutun, altele decât țigarele, textele avertismentelor pot fi fixate cu ajutorul adezivilor, astfel încât textul avertismentelor să nu poată fi înlăturat.

(6)^[4] Pentru a se asigura identificarea și trasabilitatea produsului, produsele din tutun vor fi marcate în mod corespunzător, prin indicarea numărului lotului sau a unui echivalent pe pachetele cu produse din tutun, făcând posibilă determinarea locului și a datei producerii acestora.

(6¹)^[5] Producătorul va marca data fabricației folosind un cod intern de identificare a lotului, urmând ca organele de control să solicite producătorului sistemul propriu de codificare.

(7)^[6] Sunt interzise producția și importul destinate pieței interne, precum și punerea pe piață a oricărui produs din tutun care poartă inscripționat orice text, denumire, însemne ale mărcii, desene, fotografii sau orice alt semn care sugerează că un produs din tutun este mai puțin nociv decât altele.

(7¹)^[7] *Abrogat.*

Art. 7.^[8] (1) Operatorii economici care produc și importă pentru piața internă, precum și cei care comercializează produse din tutun iau măsurile necesare aplicării prevederilor art. 3 alin. (5), (5²), (6), (6¹), (7¹), (8), (9), (10) și ale art. 6.

(1¹)^[9] *Abrogat.*

(1²)^[10] La data intrării în vigoare a prezentei legi, producția, importul și comercializarea produselor din tutun care nu îndeplinesc condițiile prezentei legi sunt interzise.

(1³)^[11] Stocul de produse din tutun aflat deja în circuitul comercial la data intrării în vigoare a legii, care nu îndeplinește condițiile prezentei legi, va fi lichidat în termen de 12 luni.

(2) Acțiunile de inspecție sanitară de stat vor cuprinde în mod obligatoriu și controlul respectării prevederilor prezentei legi.

Art. 7¹.^[12] Orice produs din tutun importat dintr-un stat membru al Uniunii Europene este admis pe teritoriul României dacă produsul a fost în mod legal fabricat sau comercializat în statul membru de origine și oferă un grad echivalent de protecție.

Art. 8. Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul Tineretului și Sportului elaborează și pun în aplicare programe naționale de educație, inclusiv prin mass-media, privind prevenirea și combaterea consumului produselor din tutun.

Art. 8¹.^[13] *Abrogat.*

^[1] Alin. (4) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 90/2004.

^[2] Alin. (5) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 90/2004.

^[3] Alin. (5¹) al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 13 din Legea nr. 90/2004.

^[4] Alin. (6) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 58/2006.

^[5] Alin. (6¹) al art. 6 a fost introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 275/2003.

^[6] Alin. (7) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din Legea nr. 90/2004.

^[7] Alin. (7¹) al art. 6, introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 275/2003, a fost abrogat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 90/2004.

^[8] Alin. (1) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin I pct. 19 din O.G. nr. 5/2008.

^[9] Alin. (1¹) al art. 7, introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 275/2003, a fost abrogat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 90/2004.

^[10] Alin. (1²) al art. 7, introdus prin art. I pct. 5 din Legea nr. 275/2003, este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 90/2004.

^[11] Alin. (1³) al art. 7 a fost introdus prin art. I pct. 18 din Legea nr. 90/2004.

^[12] Art. 7¹ a fost introdus prin art. I pct. 19 din Legea nr. 90/2004.

^[13] Art. 8¹, introdus prin art. I pct. 20 din O.G. nr. 5/2008, a fost abrogat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 203/2008.

Art. 9. Posturile de radio și de televiziune naționale pun la dispoziție Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Tineretului și Sportului un spațiu de emisie de minimum 30 de minute săptămânal, din care 50% la ore de maximă audiență, pentru difuzarea de materiale promoționale de prevenire și combatere a consumului produselor din tutun.

Art. 9¹.^[1] Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea contravențională civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art. 10.^[2] Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:
a)^[3] nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1) și (1¹) se sancționează cu amendă contravențională de la 100 lei la 500 lei;

b)^[4] nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2), (2¹), (3), (4¹), (5), (5²), (6), (6¹) și (7¹) și ale art. 4 alin. (2) se sancționează cu amendă contravențională de la 250 lei la 1.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (8), (9), (10), ale art. 3² alin. (1), (3), (6¹), (7), (9), ale art. 3³, ale art. 3⁴ alin. (1) și (2) și ale art. 6 se sancționează cu amendă contravențională de la 10.000 la 50.000 lei;

d) nerespectarea de către producători sau importatori a solicitărilor Ministerului Sănătății Publice prevăzute la art. 3² alin. (6) și (7) se sancționează cu amendă contravențională de la 10.000 la 50.000 lei.

Art. 10¹.^[5] Tutunul și produsele din tutun care rezultă din săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 10 se confiscă, în vederea distrugerii, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 11.^[6] Sancțiunile prevăzute la art. 10 lit. a) se aplică persoanelor fizice; sancțiunile prevăzute la art. 10 lit. b) și c) se aplică atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice, după caz; sancțiunile prevăzute la art. 10 lit. d) se aplică persoanelor juridice.

Art. 12.^[7] (1) Nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (5²), (6), (8), (9), (10), ale art. 3² alin. (1), ale art. 3³, ale art. 3⁴ alin. (1) și (2), ale art. 4 alin. (2) și ale art. 6 se sancționează cu retragerea de pe piață a produsului în cauză, în vederea distrugerii, conform legii, de către organele competente.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2), (2¹) și (3) se sancționează cu suspendarea temporară a activității, până la remedierea situației care a dus la suspendarea activității.

Art. 13.^[8] *Abrogat.*

Art. 14.^[9] Prevederile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor din prezenta lege se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

^[1] Art. 9¹ a fost introdus prin art. I pct. 20 din Legea nr. 90/2004.

^[2] Art. 10 a fost modificat prin art. I pct. 21 din O.G. nr. 5/2008.

^[3] Lit. a) de la art. 10 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 203/2008.

^[4] Lit. b) de la art. 10 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 203/2008.

^[5] Art. 10¹ a fost introdus prin art. I pct. 22 din Legea nr. 90/2004.

^[6] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din O.G. nr. 5/2008.

^[7] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din O.G. nr. 5/2008.

^[8] Art. 13 a fost abrogat prin art. I pct. 23 din Legea nr. 90/2004.

^[9] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 24 din O.G. nr. 5/2008.

Art. 14¹.^[1] Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite în acest sens de către Ministerul Sănătății Publice și de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 14².^[2] Ministerul Sănătății Publice transmite Comisiei Europene, anual și ori de câte ori apar modificări:

- a) datele și informațiile care rezultă din aplicarea art. 32 și 34;
- b) lista laboratoarelor agreeate pentru măsurarea conținutului de gudron, nicotină și monoxid de carbon din produsele din tutun, precum și criteriile utilizate pentru agreeare și metodele de monitorizare aplicate.

Art. 15.^[3] Prezenta lege intră în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 3 alin. (8) și (9) și ale art. 6, care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2004.

Prezenta lege transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene nr. 2001/37/CE privind armonizarea dispozițiilor legislative, de reglementare sau administrative ale statelor membre cu privire la producerea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 194 din 18 iulie 2001, pag. 26-35.

Anexă

Lista cuprinzând avertismente de sănătate adiționale, conform art. 6 alin. (2) lit. d)

1. Fumătorii mor mai tineri.
2. Fumatul blochează circulația sângelui în artere, provoacă infarct miocardic și accident vascular cerebral.
3. Fumatul provoacă cancer pulmonar, care este letal.
4. Fumatul în timpul sarcinii dăunează copilului dumneavoastră.
5. Protejați copiii: nu-i lăsați să respire fumul dumneavoastră!
6. Doctorul sau farmacistul dumneavoastră vă poate ajuta să vă lăsați de fumat.
7. Fumatul dă dependență, nu începeți să fumați!
8. Oprirea fumatului scade riscul de îmbolnăviri cardiace sau pulmonare fatale.
9. Fumatul poate provoca o moarte lentă și dureroasă.
- 10.^[4] Pentru a renunța la fumat, consultați doctorul/farmacistul dumneavoastră.
11. Fumatul încetinește circulația sângelui și provoacă impotență.
12. Fumatul provoacă îmbătrânirea tenului (pielii).
13. Fumatul poate dăuna calității spermei și scade fertilitatea.
- 14.^[5] Fumul de țigară conține benzen, nitrozamine, formaldehidă și cianuri.

^[1] Art. 14¹, introdus prin art. I pct. 25 din Legea nr. 90/2004, este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 25 din O.G. nr. 5/2008.

^[2] Art. 14² a fost introdus prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 58/2006.

^[3] Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare a fost introdusă prin pct. 8 al art. I din O.U.G. nr. 58/2006.

^[4] Pct. 10 din anexă este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 25 din O.G. nr. 13/2003.

^[5] Pct. 14 din anexă este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din O.G. nr. 13/2003.

55. H.G. nr. 173/2006

privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea alimentelor și hranei pentru animale, obținute din organisme modificate genetic

publicată în
M. Of. nr. 206 din 6 martie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1¹ și al art. 4 alin. (3) din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta hotărâre prevede cadrul legal pentru asigurarea trasabilității produselor constituite din organisme modificate genetic sau care conțin astfel de organisme, precum și pentru alimente și hrana pentru animale, produse din organisme modificate genetic, având ca obiectiv facilitarea etichetării corespunzătoare, monitorizarea efectelor asupra mediului și, după caz, asupra sănătății umane și sănătății animale și aplicarea măsurilor corespunzătoare de management al riscului ce includ, dacă este necesar, retragerea de pe piață a produselor.

Art. 2. (1) Prezenta hotărâre se aplică în toate stadiile introducerii pe piață a:

- a) produselor constituite din organisme modificate genetic sau care conțin astfel de organisme;
- b) alimentelor produse din organisme modificate genetic;
- c) hranei pentru animale, produsă din organisme modificate genetic.

(2) Prezenta hotărâre nu se aplică produselor medicinale pentru uz uman și veterinar autorizate în baza legislației naționale în vigoare.

Art. 3. În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *organism modificat genetic sau OMG* – organism modificat genetic astfel cum este definit în art. 3 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 49/2000 privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare a organismelor modificate genetic prin tehnicile biotehnologiei moderne, precum și a produselor rezultate din acestea, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 214/2002, excluzând organismele obținute prin tehnicile de modificare genetică prevăzute în anexa nr. 1 partea B și în anexa nr. 2 partea A la Ordonanța Guvernului nr. 49/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 214/2002;

b) *produs din OMG* – produsul derivat în totalitate sau în parte din OMG, dar care nu conține sau nu este constituit din OMG;

c) *trasabilitate OMG* – capacitatea de a urmări OMG și produsele provenite din OMG în toate stadiile introducerii pe piață a acestora în cadrul lanțurilor de producție și de distribuție;

d) *cod unic de identificare* – un simplu cod numeric sau alfanumeric care servește la identificarea unui OMG pe baza evenimentului de transformare prin care a fost realizat și care prevede mijloacele pentru a restabili informații specifice pertinente pentru acest OMG;

e) *operator* – persoana fizică sau juridică care introduce pe piață un produs sau care primește un produs ce a fost introdus pe piața națională, în oricare stadiu al lanțului de producție și distribuție, dar care nu include consumatorul final;

f) *consumator final* – ultimul consumator care utilizează produsul în afara oricărei activități sau operații comerciale;

g) *aliment* – aliment astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, cu modificările și completările ulterioare;

h) *ingredient* – ingredient astfel cum este definit la art. 7 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările ulterioare;

i) *hrană pentru animale* – hrana pentru animale astfel cum este definită la art. 3 lit. e) din Legea nr. 150/2004, cu modificările și completările ulterioare;

j) *introducerea pe piață* – introducerea pe piață astfel cum este definită la art. 3 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 49/2000, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 lit. j) din Legea nr. 150/2004, cu modificările și completările ulterioare;

k) *prima etapă a introducerii pe piață a produsului* – tranzacția inițială din cadrul lanțurilor de producție și distribuție prin care un produs este făcut disponibil unei terțe părți;

l) *produs preambalat* – orice articol unic oferit spre vânzare, care constă dintr-un produs și din materialul de ambalare în care a fost introdus înainte de a fi oferit spre vânzare, dacă un astfel de material de ambalare acoperă produsul complet sau numai parțial, cu condiția ca produsul introdus în ambalaj să nu poată fi modificat decât dacă se deschide ori se schimbă materialul de împachetare.

Capitolul II. Cerințe privind trasabilitatea și etichetarea produselor constituite din sau care conțin OMG

Art. 4. (1) În prima etapă a introducerii pe piață a unui produs constituit din organisme modificate genetic sau care conțin astfel de organisme, inclusiv în vrac, operatorii trebuie să se asigure că următoarele informații sunt transmise în scris operatorului care primește produsul:

a) produsul conține sau este constituit din OMG;

b) codul/codurile unice de identificare atribuit/atribuite acestor OMG.

(2) În toate etapele ulterioare introducerii pe piață a produselor prevăzute la alin. (1) operatorii trebuie să se asigure că informațiile primite în conformitate cu alin. (1) sunt transmise în scris operatorilor care primesc produsele.

(3) În cazul produselor constituite din sau care conțin amestecuri de OMG, care urmează să fie folosite numai și direct ca alimente, hrană pentru animale sau pentru prelucrare, informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) pot fi înlocuite de o declarație de utilizare formulată de operator, însoțită de o listă cu codurile unice de identificare pentru toate aceste OMG care au fost utilizate pentru a constitui amestecul.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor art. 6, operatorii trebuie să dețină sisteme și proceduri standardizate, care să permită stocarea informațiilor prevăzute la alin. (1)-(3) și identificarea, pentru o perioadă de 5 ani de la fiecare tranzacție, a operatorului de la care și a operatorului căruia i-au fost furnizate produsele prevăzute la alin. (1).

(5) Prevederile alin. (1)-(4) se aplică fără a aduce atingere altor prevederi specifice din legislația națională în vigoare.

Art. 5. Pentru produsele constituite din sau conținând OMG, operatorii trebuie să se asigure că:

a) pentru produsele preambalate constituite din sau conținând OMG trebuie să fie înscrisă pe etichetă mențiunea „Acest produs conține organisme modificate genetic” sau mențiunea „Acest produs conține «numele organismului/organismelor» modificat/modificate genetic”;

b) pentru produsele nepreambalate, oferite consumatorului final, mențiunea „Acest produs conține organisme modificate genetic” sau mențiunea „Acest produs conține «numele organismului/organismelor» modificat/ modificate genetic” trebuie să apară pe un afiș, care să însoțească expunerea la vânzare a produsului.

Art. 6. (1) Prevederile art. 4 și 5 nu se aplică produselor care conțin urme de OMG într-o proporție mai mică de 0,9%, cu condiția ca aceste urme de OMG să fie întâmplătoare sau inevitabile din punct de vedere tehnic.

(2) Prevederile art. 4 și 5 nu se aplică produselor care conțin urme de OMG din produsele destinate utilizării directe ca alimente, hrană pentru animale sau pentru prelucrare, într-o proporție mai mică de 0,9% din fiecare ingredient sau aliment constituit dintr-un singur ingredient, cu condiția ca aceste urme de OMG să fie întâmplătoare sau inevitabile din punct de vedere tehnic.

Capitolul III. Cerințe privind trasabilitatea alimentelor și hranei pentru animale, obținute din organisme modificate genetic

Art. 7. (1) În momentul în care produsele obținute din OMG sunt introduse pe piață, operatorii trebuie să se asigure că următoarele informații sunt transmise în scris operatorului care primește produsul:

- a) o indicație despre fiecare dintre ingredientele alimentare obținute din OMG;
- b) o indicație despre fiecare dintre furajele sau aditivii furajeri produși din OMG;
- c) în cazul produselor pentru care nu există o listă a ingredientelor, o indicație conform căreia produsul este obținut din OMG.

(2) Operatorii trebuie să dețină sisteme și proceduri standardizate, care să permită stocarea informațiilor specificate la alin. (1) și identificarea, pentru o perioadă de 5 ani de la fiecare tranzacție, a operatorului de la care și a operatorului căruia i-au fost furnizate produsele prevăzute la alin. (1), luându-se în considerare prevederile art. 8.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică fără a se aduce atingere altor prevederi specifice din legislația națională.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică alimentelor și hranei pentru animale, obținute din OMG, care conțin urme de OMG într-o proporție mai mică de 0,9% din ingredientele alimentare considerate individual sau alimentelor ce conțin un singur ingredient, cu condiția ca aceste urme de OMG să fie prezente accidental sau imposibil de evitat tehnic.

Art. 8. (1) În cazul în care legislația națională în vigoare prevede sisteme specifice de identificare, precum numerotarea lotului pentru produse preambalate, operatorii nu sunt obligați să păstreze informațiile prevăzute la art. 4 alin. (1)-(3) și la art. 7 alin. (1), cu condiția ca aceste informații și numărul de lot să fie marcate clar pe ambalaj și ca informațiile despre numerele de lot să fie păstrate pentru perioadele prevăzute la art. 4 alin. (4) și la art. 7 alin. (2).

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în prima etapă a introducerii pe piață a unui produs, la prelucrarea primară sau la reambalarea unui produs.

Capitolul IV. Măsurile de inspecție și control

Art. 9. (1) Autoritățile publice centrale cu responsabilități în domeniile: alimentație, protecția consumatorilor, agricultură, sănătate și protecția mediului asigură un sistem de control pentru verificarea respectării prevederilor prezentei hotărâri, conform competențelor.

(2) Acțiunile de inspecție și control pot, de asemenea, să includă inspecție și control privind deținerea unui produs prevăzut la art. 2 alin. (1).

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se aprobă, prin ordine ale autorităților cu responsabilități, reguli detaliate pentru asigurarea sistemului de control.

Art. 10. (1) Următoarele fapte constituie contravenții la normele privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea alimentelor și hranei pentru animale, produse din organisme modificate genetic, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor privind stocarea informațiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) și la art. 7 alin. (2), cu amendă de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON);

b) neetichetarea produselor în conformitate cu prevederile art. 5, cu amendă de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON);

c) nerespectarea cerințelor de trasabilitate, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) și ale art. 7 alin. (1), cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 2.000 lei (RON);

d) refuzul operatorilor de a permite accesul inspectorilor autorităților competente în incintă, de a furniza materialele și datele solicitate sau obstrucționarea autorităților competente de a-și exercita atribuțiile, cu amendă de la 4.000 lei (RON) la 6.000 lei (RON).

(2) În cazul constatării contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), agentul constator poate dispune următoarele măsuri complementare:

a) oprirea temporară de la comercializare a produselor până la intrarea în legalitate;

b) oprirea temporară a activității în condițiile în care s-a constatat săvârșirea contravențiilor a doua oară în decurs de 6 luni de la data aplicării amenzii contravenționale.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și d) se fac de către inspectorii Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a celor prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) se fac de către inspectorii Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Capitolul V. Dispoziții finale

Art. 11. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în colaborare cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, controlează modul de aplicare a prevederilor prezentei hotărâri și ia măsurile ce se impun, conform limitelor legale de competență.

Art. 12. (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 30 iunie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 27 februarie 2002, cu modificările ulterioare.

Prezenta hotărâre creează cadrul legal pentru implementarea, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, a Regulamentului Parlamentului european și al Consiliului Uniunii Europene nr. 1.830/2003/CE privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea alimentelor și hranei pentru animale, produse din organisme modificate genetic și care amendează Directiva 2001/18/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 268 din 18 octombrie 2003.

III. PRODUSE NEALIMENTARE

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

1. O.U.G. nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România^[1]

republicată în
M. Of. nr. 77 din 29 ianuarie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 591/2004** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România (M. Of. nr. 1224 din 20 decembrie 2004);
- **Legea nr. 458/2006** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România (M. Of. nr. 1004 din 18 decembrie 2006);
- **Legea nr. 82/2007** pentru modificarea art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România (M. Of. nr. 235 din 4 aprilie 2007);
- **Legea nr. 187/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1.^[2] Prezenta ordonanță de urgență reglementează regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România.

Art. 2. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. a)^[3] *metale prețioase* – aurul, argintul și metalele platinice, sub orice formă; titlurile minime ale metalelor prețioase care sunt supuse regimului reglementat prin prezenta ordonanță de urgență sunt cele prevăzute în normele de aplicare a acesteia;

b)^[4] *metale platinice* – platina, ruteniul, rhodiul, paladiul, osmiul și iridiul;

c)^[5] *pietre prețioase* – diamantele, rubinele, safirele, smaraldele; regimul pietrelor prețioase este aplicabil și perlelor naturale și de cultură, precum și pietrelor naturale de calitate gemă, a căror listă va fi anexată la normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență;

d) *aur financiar* – aurul achiziționat de persoane fizice ori juridice în scopul realizării unor plasamente de valoare. Aurul financiar cuprinde aurul sub formă de bare, lingouri, plachete, având titlul minim de 995/1.000, precum și sub formă de monede din aur având titlul mai mare sau egal cu 900/1.000, cotate pe una dintre piețele Uniunii Europene. Operațiunile cu aur financiar se realizează atât prin livrare fizică, cât și prin operațiuni în conturi de metal prețios sau hârtii de valoare exprimate în aur, deținute la bănci;

^[1] Titlul ordonanței este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 458/2006.

^[2] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 458/2006.

^[3] Lit. a) de la pct. 1 al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 458/2006.

^[4] Lit. b) de la pct. 1 al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 458/2006.

^[5] Lit. c) de la pct. 1 al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 458/2006.

e) *aur monetar* – acea parte a aurului financiar utilizat ca activ, care este deținut cu titlu de rezervă oficială de Banca Națională a României. Aurul monetar se prezintă de regulă sub formă de monede cu titlul minim de 900/1.000, lingouri, precum și bare standard cu titlul minim de 995/1.000;

f)^[1] *abrogată*;

g)^[2] *abrogată*;

h)^[3] *abrogată*;

2.^[4] *operațiuni cu metale și pietre prețioase* – actele de comerț și faptele de comerț cu metale prețioase și pietre prețioase, care au ca obiect:

a) producerea metalelor prețioase;

b) prelucrarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;

c) vânzarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;

d) cumpărarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;

e) păstrarea în depozit a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase pentru cauză de comerț;

f) introducerea în țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;

g) scoaterea din țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;

h) mijlocirea operațiunilor cu metale prețioase și pietre prețioase;

i) transportul de metale prețioase și pietre prețioase, cu excepția transportului efectuat în tranzit vamal;

j) prestări de servicii care au ca obiect metale prețioase și pietre prețioase;

k) marcarea metalelor prețioase;

l) alte acte de comerț și fapte de comerț care au ca obiect metale prețioase și pietre prețioase;

3.^[5] *titlu* – proporția de metal prețios fin conținută de un obiect, exprimată în miimi;

4.^[6] *autorizație* – actul emis de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, care acordă dreptul de a desfășura operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase;

5.^[7] *abrogat*;

6.^[8] *abrogat*;

7.^[9] *marcarea metalelor prețioase* – operațiunea de atestare a conținutului de metal prețios fin, prin aplicarea mărcii de titlu, a mărcii de garanție proprie a producătorului intern, a importatorului și/sau a vânzătorului cu amănuntul ori, după caz, a mărcii de certificare;

8.^[10] *marca de garanție proprie* – semnul individual stabilit și înregistrat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, care se aplică pe bijuteriile și obiectele din metale prețioase de către producătorul intern, importatorul sau vânzătorul cu amănuntul;

9.^[11] *marca titlului* – semnul convențional, diferit în funcție de titlul metalului prețios, care se aplică pe bijuteriile și obiectele din metale prețioase;

10.^[12] *marca de certificare* – semnul convențional care se aplică pe bijuterii și pe obiectele din metale prețioase de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care producătorul intern, importatorul și/sau vânzătorul nu sunt autorizați sau nu doresc să își aplice marca de garanție proprie, la cererea acestora.

[1] Lit. f) de la pct. 1 al art. 2 a fost abrogată prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 458/2006.

[2] Lit. g) de la pct. 1 al art. 2 a fost abrogată prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 458/2006.

[3] Lit. h) de la pct. 1 al art. 2 a fost abrogată prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 458/2006.

[4] Pct. 2 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 458/2006.

[5] Pct. 3 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 458/2006.

[6] Pct. 4 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 458/2006.

[7] Pct. 5 al art. 2 a fost abrogat prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 458/2006.

[8] Pct. 6 al art. 2 a fost abrogat prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 458/2006.

[9] Pct. 7 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 458/2006.

[10] Pct. 8 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 458/2006.

[11] Pct. 9 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 458/2006.

[12] Pct. 10 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 458/2006.

Capitolul II.^[1] Rezerva de stat de metale prețioase

Capitolul III. Drepturile și obligațiile persoanelor fizice și juridice care dobândesc, dețin sau efectuează operațiuni cu metale și pietre prețioase

Art. 4.^[2] *Abrogat.*

Art. 5.^[3] *Abrogat.*

Art. 6.^[4] Persoanele fizice și juridice pot efectua operațiuni de vânzare, cumpărare și tranzacționare cu aur financiar numai prin intermediul băncilor autorizate de Banca Națională a României sau, după caz, printr-o bancă autorizată pentru astfel de operațiuni dintr-un stat membru al Uniunii Europene.

Art. 7. Operațiunile cu aur monetar se efectuează în exclusivitate de Banca Națională a României, conform statutului său de funcționare.

Capitolul IV.^[5] Autorizarea operațiunilor cu metale prețioase și pietre prețioase

Art. 8. (1)^[6] Operațiunile cu metale prețioase și pietre prețioase, prevăzute la art. 2 pct. 2, se pot efectua de către persoanele fizice sau juridice numai în baza autorizației eliberate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pe perioadă nedeterminată, vizată anual de către aceasta.

(2)^[7] Nu sunt supuse regimului autorizării operațiunile prevăzute la art. 2 pct. 2 dacă acestea se efectuează pentru nevoile proprii ale persoanei fizice sau juridice și dacă nu se urmărește obținerea unui profit.

(3) Pentru eliberarea autorizației se percepe taxa stabilită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar condițiile de autorizare vor fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

Capitolul V.^[8] Evidența operațiunilor cu metale prețioase și pietre prețioase

Art. 9.^[9] Persoanele fizice și juridice autorizate să efectueze operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase au obligația să asigure evidența strictă a acestora, potrivit normelor metodologice emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 10. (1) Persoanele fizice și juridice menționate la art. 9 au obligația să pună la dispoziție organelor abilitate toate documentele și evidențele solicitate de acestea.

^[1] Capitolul II a fost abrogat prin art. 1 pct. 8 din Legea nr. 458/2006.

^[2] Art. 4 a fost abrogat prin art. 1 pct. 9 din Legea nr. 458/2006.

^[3] Art. 5 a fost abrogat prin art. 1 pct. 9 din Legea nr. 458/2006.

^[4] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 10 din Legea nr. 458/2006.

^[5] Titlul Capitolului IV este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 11 din Legea nr. 458/2006.

^[6] Alin. (1) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 12 din Legea nr. 458/2006.

^[7] Alin. (2) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 12 din Legea nr. 458/2006.

^[8] Titlul Capitolului V este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 13 din Legea nr. 458/2006.

^[9] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 14 din Legea nr. 458/2006.

Art. 11.^[1] *Abrogat.*

Capitolul VI.^[2] **Marcarea metalelor prețioase**

Art. 12.^[3] (1) În vederea prevenirii unor acte de comerț sau fapte de comerț ilicite, metalele prețioase trebuie să fie marcate înainte de comercializare sau, după caz, înainte de expunerea spre comercializare.

(2) Anterior marcării, metalele prețioase trebuie să fie supuse unei analize fizice sau chimice, în vederea stabilirii titlului acestora.

(3) Procedurile de analiză și marcarea vor fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 13.^[4] Controlul marcării metalelor prețioase se va efectua de către personalul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor abilitat în acest sens, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Capitolul VI'^[5] **Atribuțiile Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor**

Art. 14. În desfășurarea activității sale Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este singura instituție în măsură ca, pe teritoriul României:

a) să emită norme interne de lucru și să stabilească tarifele pentru activitățile de analiză, marcarea și expertizare pe care le efectuează;

b)^[6] să stabilească mărcile utilizate pentru marcarea metalelor prețioase;

c) să efectueze expertize ale metalelor prețioase și ale pietrelor prețioase, dispuse de instanțele de judecată și de notariatele publice, la solicitarea organelor de urmărire penală, a organelor vamale sau a organelor de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și la cererea persoanelor fizice și juridice;

d)^[7] *abrogată.*

Art. 15.^[8] (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor își exercită drepturile și obligațiile specifice activităților de analiză, marcarea, expertizare și autorizare printr-o structură organizatorică ale cărei organizare și funcționare se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sursele de finanțare se vor asigura din venituri realizate din activitatea proprie.

Capitolul VII. Sancțiuni

Art. 16.^[9] Nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage răspunderea penală, contravențională sau administrativă, după caz.

^[1] Art. 11 a fost abrogat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 458/2006.

^[2] Titlul Capitolului VI este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 458/2006.

^[3] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 458/2006.

^[4] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 458/2006.

^[5] Capitolul VI' a fost introdus prin art. I pct. 18 din Legea nr. 458/2006.

^[6] Lit. b) de la art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 19 din Legea nr. 458/2006.

^[7] Lit. d) de la art. 14 a fost abrogată prin art. I pct. 20 din Legea nr. 458/2006.

^[8] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din Legea nr. 458/2006.

^[9] Art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 458/2006.

Art. 17.^[1] (1) Falsificarea în orice mod a mărcilor de titlu, a mărcilor de garanție proprie sau a mărcilor de certificare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Folosirea mărcilor de titlu, a mărcilor de garanție proprie sau a mărcilor de certificare false ori folosirea unor mărci neînregistrate constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(3) Bunurile care au aplicată o marcă falsă sau falsificată se confiscă.

Art. 18.^[2] Desfășurarea fără autorizație a operațiunilor cu metale prețioase și pietre prețioase constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, precum și cu confiscarea bunurilor ce fac obiectul contravenției.

Art. 19.^[3] Comercializarea sau expunerea spre comercializare a metalelor prețioase, fără ca acestea să fie marcate în prealabil potrivit prevederilor legale în vigoare, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, precum și cu confiscarea bunurilor ce fac obiectul contravenției.

Art. 20.^[4] Contravențiile prevăzute la art. 18 și 19 se constată și se sancționează de personalul împuternicit în acest sens, după caz, de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Banca Națională a României, Ministerul Finanțelor Publice sau Ministerul Administrației și Internelor, potrivit atribuțiilor ce le revin în conformitate cu prevederile legale.

Art. 21.^[5] Contravențiilor prevăzute la art. 18 și 19 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22.^[6] (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate suspenda, pe o perioadă cuprinsă între o lună și 6 luni, autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, în cazul încălcării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul nerespectării ordinului sau a deciziei de suspendare, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate dispune retragerea autorizației.

(3) Situațiile în care se poate dispune suspendarea ori retragerea autorizației, precum și procedura de reautorizare pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și cu pietre prețioase vor fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Împotriva ordinului sau, după caz, a deciziei de suspendare ori de retragere a autorizației se poate formula contestație, în termenele și în condițiile prevăzute de lege.

Capitolul VIII. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23.^[7] (1) În situația în care autorizația a fost retrasă, cel care o deținea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la comunicare, să lichideze stocul de obiecte și bijuterii din metale prețioase, precum și stocul de pietre prețioase, existente la data retragerii autorizației.

(2) În cazul suspendării autorizației cel care o deținea nu mai are dreptul să efectueze operațiuni cu metale prețioase sau cu pietre prețioase pentru care a fost autorizat.

[1] Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 86 din Legea nr. 187/2012.

[2] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 458/2006.

[3] Art. 19 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 458/2006.

[4] Art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 458/2006.

[5] Art. 21 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 458/2006.

[6] Art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 458/2006.

[7] Art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din Legea nr. 458/2006.

Art. 24.^[1] Abrogat.

Art. 25.^[2] (1) Metalele prețioase și pietrele prețioase considerate bunuri fără stăpân, precum și cele ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege se depun la unitățile de trezorerie ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Procedura de manipulare și depozitare a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase la unitățile de trezorerie ale Ministerului Finanțelor Publice se va stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Valorificarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase prevăzute la alin. (1) se face potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 26. (1)^[3] Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 4 au fost preluate abuziv de către stat pot solicita restituirea acestora judecătoreii în raza căreia domiciliază sau își au sediul, până la data de 31 decembrie 2009.

(1¹)^[4] De prevederile prezentei ordonanțe de urgență beneficiază și moștenitorii persoanelor fizice, respectiv succesorii de drept ai persoanelor juridice îndreptățite.

(1²)^[5] În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin preluare abuzivă se înțelege preluarea efectuată în baza următoarelor acte normative:

a) Legea nr. 638/1946 pentru controlul producției, prelucrării și circulației metalelor prețioase;

b) Legea nr. 284/1947 pentru cedarea către Banca Națională a României a aurului, valurilor efective și altor mijloace de plată străine;

c) Decretul nr. 83/1949 pentru completarea unor dispozițiuni din Legea nr. 187/1945;

d) Decretul nr. 111/1951 privind reglementarea situației bunurilor de orice fel supuse confiscării, confiscate, fără moștenitori sau fără stăpân, precum și a unor bunuri care nu mai folosesc instituțiilor bugetare;

e) Decretul nr. 210/1960 privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase;

f) Decretul nr. 302/1965 privind unele măsuri referitoare la obiectele confecționate din metale prețioase, la metalele și pietrele prețioase;

g) Decretul nr. 244/1978 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase.

(2)^[6] În cazul metalelor prețioase și al pietrelor prețioase preluate abuziv, care nu se mai regăsesc fizic, fiind valorificate, se vor acorda despăgubiri în condițiile și în limitele stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2¹)^[7] Banca Națională a României recuperează de la Ministerul Finanțelor Publice sumele reprezentând contravaloarea obiectelor din metale prețioase și pietre prețioase restituite în natură, despăgubirile acordate persoanelor îndreptățite și cheltuielile determinate de obținerea și punerea în executare a hotărârilor judecătorești, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Cererile și acțiunile în justiție, legate de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), sunt scutite de taxa de timbru.

[1] Art. 24 a fost abrogat prin art. 1 pct. 24 din Legea nr. 458/2006.

[2] Art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 25 din Legea nr. 458/2006.

[3] Alin. (1) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 82/2007.

[4] Alin. (1¹) al art. 26 a fost introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 591/2004.

[5] Alin. (1²) al art. 26 a fost introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 591/2004.

[6] Alin. (2) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 26 din Legea nr. 458/2006.

[7] Alin. (2¹) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 27 din Legea nr. 458/2006.

Art. 27.^[1] Metalele prețioase și pietrele prețioase aflate în inventarul Băncii Naționale a României se valorifică, potrivit procedurii stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 28. (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I^[2].

(2) Ministerul Finanțelor Publice va emite, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, norme de aplicare a acesteia, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 29. (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

- a) prevederile referitoare la regimul metalelor prețioase și al pietrelor prețioase din Decretul nr. 244 din 10 iulie 1978 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase;
- b) prevederile art. 4 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 128/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 98/1999, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește metalele prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase;
- c) orice alte dispoziții contrare.

InfoComs
protectia-consumatorilor.ro

^[1] Art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 28 din Legea nr. 458/2006.

^[2] Termenul de intrare în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 a fost prorogat până la data de 1 ianuarie 2003, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2002, aprobată prin Legea nr. 590/2002.

2. H.G. nr. 1344/2003

pentru aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare

publicată în
M. Of. nr. 838 din 25 noiembrie 2003

rectificată în M. Of. nr. 43 din 19 ianuarie 2004;

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 378/2012** privind modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003 (M. Of. nr. 290 din 3 mai 2012).

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Anexă

Norme metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare

Art. 1. Prezentele norme metodologice stabilesc dispoziții privind aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare:

a) condițiile de autorizare a persoanelor fizice și juridice pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase, precum și situațiile concrete în care se poate dispune suspendarea ori retragerea autorizației;

b) procedura de marcare cu marca de titlu și marcă de certificare sau, după caz, cu marca de garanție proprie, a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase și aliaje ale acestora;

c) categoriile de subproduse cu conținut de metale prețioase, care se supun regimului reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) evidența operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase;

e) procedura depunerii la Ministerul Finanțelor Publice, în tezaurul trezoreriei statului, a metalelor prețioase sub orice formă, a pietrelor prețioase, considerate bunuri fără stăpân, precum și a celor ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege;

f) procedura privind restituirea de către Banca Națională a României a metalelor prețioase, a aliajelor acestora și pietrelor prețioase preluate abuziv în perioada 1946-1990 și procedura privind plata către cei îndreptățiți a despăgubirilor acordate de către instanțele de judecată competente, în cazul în care obiectele din metale prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase, preluate abuziv în perioada de după anul 1946 și până în anul 1990, nu se mai regăsesc fizic.

Art. 2. (1) Autorizarea operațiunilor cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase, efectuate de persoane fizice sau juridice ca activități permanente ori profesionale, se face pe perioadă nedeterminată, de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Prin activitate permanentă, în înțelesul prezentelor norme, se înțelege acea activitate care se desfășoară continuu, cu regularitate, în condițiile reglementate.

(3) Activitatea profesională reprezintă ansamblul activităților care se exercită de persoane calificate să desfășoare operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 3. (1) Autorizarea este procedura de abilitare a persoanelor fizice și juridice de a efectua operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase, care se materializează prin emiterea de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a autorizației, care reprezintă înscris cu valoare juridică de act administrativ cu caracter individual, în favoarea titularului acestuia.

(2) Modelul autorizației se va stabili prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 4. Prin titular al autorizației se înțelege persoana fizică sau juridică pe numele căreia a fost emisă autorizația de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 5. Sunt supuse autorizării următoarele operațiuni cu metale prețioase, cu aliaje ale acestora și cu pietre prețioase:

- a) fabricarea și producerea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase;
- b) prelucrarea metalelor prețioase, aliajelor lor și pietrelor prețioase, inclusiv producerea de obiecte, bijuterii și lucrări dentare din acestea;
- c) vânzarea, cumpărarea, tranzacționarea, păstrarea în depozit a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie, precum și mijlocirea acestor operațiuni;
- d) introducerea în țară, scoaterea din țară și tranzitul prin România de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- e) marcarea bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și din aliajele acestora;
- f) prestarea de servicii care au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora, pietre prețioase, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie;
- g) utilizarea în interes industrial a metalelor prețioase și a aliajelor acestora;
- h) vânzarea, cumpărarea, tranzacționarea, precum și intermedierea unor astfel de operațiuni cu monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă acestea se desfășoară ca activități permanente;
- i) orice activități conexe ale operațiunilor prevăzute la lit. a)-h), dacă acestea au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora sau pietre prețioase.

Art. 6. Introducerea și scoaterea în și din țară, de către călători și alte persoane fizice, altele decât cele autorizate conform prevederilor prezentelor norme, a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase, aliajele acestora cu sau fără pietre prețioase se vor face cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de legislația vamală în vigoare.

Art. 7. La declarația vamală, în cazul operațiunilor efectuate de către persoane fizice și juridice autorizate să desfășoare operațiuni cu metale prețioase, aliajele acestora și cu pietre

prețioase, se anexează în mod obligatoriu copia legalizată a autorizației eliberate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, precum și declarația pe propria răspundere că autorizația nu este retrasă sau suspendată la data efectuării formalităților vamale.

Art. 8. În vederea obținerii autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase, persoanele fizice și juridice interesate vor depune la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor o cerere prin care solicită autorizarea.

Art. 9. (1) Pentru eliberarea autorizației de a efectua operațiuni cu metale prețioase, cu aliaje ale acestora și cu pietre prețioase și pentru vizarea anuală a acesteia, persoanele fizice și juridice solicitante vor achita o taxă de autorizare, respectiv de vizare.

(2) Nivelul taxelor de autorizare și actualizarea anuală a acestora în funcție de rata inflației se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 10. Cererea de autorizare se face pe formular-tip, aprobat prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 11. La cererea de autorizare adresată Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, persoana fizică trebuie să anexeze:

- a) copia actului de identitate;
- b) cazierul judiciar;
- c)^[1] abrogată;
- d) dovada achitării taxelor de autorizare.

Art. 12. La cererea de autorizare adresată Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, persoana juridică trebuie să anexeze:

- a) copia certificată pentru conformitate cu originalul a certificatului unic de înregistrare sau a altui document echivalent stabilit prin actele normative în vigoare;
- b) certificatul de cazier judiciar al administratorilor sau conducătorilor;
- c) declarația pe propria răspundere a persoanei autorizate de către persoana juridică să semneze cererea, prin care se atestă că datele prevăzute în aceasta și în documentele anexate corespund realității și că are la cunoștință că falsul în declarații se pedepsește potrivit legii penale;
- d)^[2] abrogată;
- e) copia certificată pentru conformitate cu originalul a statutului de funcționare a societății comerciale și, după caz, a actelor modificatoare ale acestuia, din care să rezulte că desfășoară activități cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase;
- f) dovada achitării taxelor de autorizare.

Art. 13. (1) Respingerea cererii de autorizare trebuie să fie motivată și se dispune prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care se comunică solicitantului.

(2) Solicitantul poate contesta actul de respingere a cererii de autorizare, pe calea contenciosului administrativ, conform legii.

Art. 14. (1) În cazul respingerii cererii persoanelor fizice sau juridice care desfășoară deja operațiuni cu metale prețioase, cu aliaje ale acestora și cu pietre prețioase, acestea sunt obligate ca, în termen de 30 de zile de la comunicarea respingerii cererii, să-și lichideze stocul.

(2) În caz de nelichidare a stocului, sunt aplicabile prevederile art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare.

[1] Lit. c) de la art. 11 a fost abrogată prin art. unic pct. 1 din H.G. nr. 378/2012.

[2] Lit. d) de la art. 12 a fost abrogată prin art. unic pct. 2 din H.G. nr. 378/2012.

Art. 15. În situația în care intervin modificări față de elementele de identificare a persoanei fizice sau juridice autorizate, aceasta este obligată, sub sancțiunea suspendării autorizației, să le comunice în scris Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în termen de 10 zile de la data producerii lor.

Art. 16. (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este abilitată să dispună suspendarea autorizației sau, după caz, retragerea autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase în cazul în care constată încălcarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentelor norme metodologice.

(2) Suspendarea poate fi dispusă și numai pentru una sau o parte din operațiunile pentru care persoanele fizice și juridice au fost autorizate.

Art. 17. (1) Suspendarea autorizației are ca efect sistarea temporară a efectuării operațiunilor anume prevăzute în ordinul sau decizia de suspendare.

(2) În caz de suspendare a autorizației, titularul ei nu mai are dreptul să efectueze operațiunile cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase, pentru care a fost autorizat, pe perioada dispusă prin ordinul sau decizia de suspendare.

(3) Revocarea suspendării autorizației se face numai la cererea scrisă a titularului acesteia și numai după ce personalul abilitat al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor a constatat că au fost înlăturate cauzele care au condus la suspendarea autorizației.

Art. 18. (1) Suspendarea autorizației se dispune în următoarele situații:

a) neîntocmirea evidențelor operațiunilor cu metale prețioase, aliajele acestora și pietre prețioase, în condițiile prevederilor legale în vigoare;

b) comercializarea sub orice formă a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase sau aliaje ale acestora, cu ori fără pietre prețioase, fără ca acestea să fie marcate, în condițiile prevăzute de lege;

c) marcarea incorectă a titlurilor, față de limitele admise de reglementările legale în materie;

d) lipsa notificării Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor cu privire la schimbările intervenite în datele de identificare a titularului autorizației;

e) folosirea incorectă, sub orice formă, a poansonelor de titlu și de garanție proprie, de către persoanele fizice și juridice autorizate să efectueze operațiuni de marcarea metalelor prețioase și aliajelor acestora;

f) în cazurile în care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor constată că avizele acordate potrivit art. 11 lit. c) și art. 12 lit. d) nu sunt conforme cu realitatea sau contravin unor dispoziții legale în vigoare.

(2) Retragerea autorizației se dispune în următoarele situații:

a) în cazul încălcării repetate a prevederilor legale în vigoare privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și a pietrelor prețioase;

b) în cazul în care persoana autorizată nu mai îndeplinește una sau mai multe din condițiile necesare în vederea autorizării;

c) în cazul condamnării definitive pentru o infracțiune în legătură cu operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora sau pietre prețioase a persoanei fizice autorizate sau a unui angajat al persoanei juridice autorizate.

(3) Suspendarea sau retragerea autorizației se dispune din oficiu ori la cererea organelor cu atribuții de control în materie, în baza constatărilor acestora.

(4) În caz de retragere a autorizației, reautorizarea este posibilă, cu îndeplinirea procedurilor inițiale de autorizare prevăzute de prezentele norme metodologice și cu achitarea taxelor de autorizare corespunzătoare.

Art. 19. (1) În situația în care a fost retrasă autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, cu aliaje ale acestora și cu pietre prețioase, titularul acesteia este obligat să-și lichideze stocul în termen de 30 de zile, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(2) Nelichidarea stocului, în condițiile legii, atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. Suspendarea sau retragerea autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, cu aliajele acestora și cu pietre prețioase se dispune prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor ori, în caz de delegare de competențe, prin decizie, în aceleași condiții, care se comunică titularului autorizației.

Art. 21. (1) Ordinul sau decizia de suspendare ori, după caz, de retragere a autorizației produce efecte de la data comunicării.

(2) Cu aceeași dată urmează să se calculeze și perioada de suspendare.

Art. 22. În caz de suspendare sau retragere, originalul autorizației se depune în termen de 5 zile lucrătoare și se păstrează la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 23. Persoanele fizice și juridice care se consideră vătămate într-un drept al lor, recunoscut de lege, prin ordinul sau decizia de suspendare ori de retragere a autorizației se pot adresa instanțelor de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 24. Sunt exceptate de la autorizarea prevăzută de art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare:

a) Banca Națională a României, pentru operațiunile care privesc rezerva de stat de metale prețioase, precum și cele cu aur monetar;

b) Ministerul Finanțelor Publice, pentru operațiunile de păstrare în depozit, în tezaurul trezoreriei, de executare silită, pentru operațiunile de valorificare, precum și pentru operațiunile conexe acestora;

c) Ministerul Administrației și Internelor, organele cu atribuții de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, Garda Financiară, Autoritatea Națională a Vămirilor, pentru operațiunile de păstrare în depozit, în condițiile legii, a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase;

d) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, pentru operațiunile de păstrare în depozit a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, marcarea, după caz, a acestora, precum și orice alte operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase pentru care este autorizată potrivit legii;

e) persoanele fizice și juridice, pentru dobândirea și deținerea bunurilor prevăzute la art. 3 și pentru vânzarea, cumpărarea și tranzacțiile efectuate în condițiile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare;

f) persoanele fizice, pentru scoaterea din România, introducerea în România și tranzitul pe teritoriul acesteia a bijuteriilor prevăzute la art. 1¹ pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă acestea sunt destinate uzului personal al persoanei fizice în cauză;

g) persoanele fizice, pentru introducerea în România și tranzitul pe teritoriul acesteia a obiectelor de aurărie sau argintărie prevăzute la art. 1¹ pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare;

h) persoanele fizice, pentru operațiunile de scoatere din România a obiectelor de aurărie și argintărie prevăzute la art. 1¹ pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă valoarea individuală a acestora nu depășește echivalentul a 500 euro. Evaluarea acestora se efectuează de către personalul abilitat al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și se materializează într-un document de analiză, care se prezintă organelor vamale și celorlalte autorități publice și serviciilor descentralizate ale acestora, conform legii.

Art. 25. (1) Persoanele fizice și juridice care efectuează deja una sau mai multe operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase sunt obligate să solicite autorizație, în termen de 60 de zile lucrătoare, calculat de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) În interiorul acestui termen, persoanele fizice și juridice pot efectua, fără nici o restricție, oricare dintre operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase enumerate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția operațiunilor de marcare, pentru care autorizarea se va acorda numai în condițiile reglementate în prezentele norme metodologice.

(3) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va elibera autorizațiile pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării cererii la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu condiția ca documentația anexată să fie completă, potrivit prevederilor art. 11 și 12.

(4) În cazul în care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor constată o neregularitate a documentației anexate cererii de autorizare, se vor aplica prevederile art. 6 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, termenul prevăzut la alin. (1) urmând să curgă de la data completării documentației.

(5) Dacă persoana fizică sau juridică aflată în situația prevăzută la alin. (4) nu-și completează documentația în termen de 30 de zile lucrătoare de la data comunicării neregularităților constatate, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va dispune respingerea cererii de autorizare.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizarea pentru efectuarea operațiunii de marcare se va dispune numai după ce Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va constata și îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 28 alin. (1) și (2), dar nu mai târziu de 90 de zile lucrătoare, de la data depunerii documentației complete.

(7) Începând cu data înregistrării cererii de autorizare însoțite de documentația completă sau, după caz, de la data completării documentației și până la data eliberării autorizațiilor, persoanele fizice și juridice pot efectua operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase, în baza unei dovezi scrise, eliberată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, din care să rezulte că acestea și-au îndeplinit obligația de a solicita eliberarea autorizației, cu excepția autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcare, care urmează a fi acordată numai în condițiile prevăzute de alin. (6).

Art. 26. (1) Marcarea are ca scop certificarea de către persoana abilitată sau, după caz, autorizată a faptului că bijuteriile și obiectele din metale prețioase și aliajele acestora au conținutul de metal prețios fin corespunzător mărcii de titlu care se aplică.

(2) Marcarea bijuteriilor și a obiectelor din metale prețioase sau aliaje ale acestora se realizează de personalul propriu, abilitat în acest scop, al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor ori de către persoanele fizice sau juridice autorizate.

Art. 27. (1) Operațiunea de marcare implică în prealabil o activitate de analiză a bijuteriilor și obiectelor ce urmează a fi marcate, cel puțin printr-o analiză chimică la piatra de analiză.

(2) Analiza prevăzută la alin. (1) se bazează pe reacția de culoare a metalelor prețioase, în funcție de conținutul de metal prețios fin, în contract cu o serie de reactivi specifici.

(3) Normele tehnice de analiză chimică a metalelor prețioase și aliajelor acestora vor fi aprobate prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, după consultarea asociațiilor patronale legal constituite.

(4) Pentru stabilirea titlului, cu acordul proprietarului, în cazul în care celelalte metode nu sunt concludente, personalul de specialitate al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor poate folosi și metode ori proceduri distructive sau orice alte metode ori proceduri științifice agreate, de analiză și expertizare a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și aliaje ale acestora.

Art. 28. (1) Persoanele fizice și juridice interesate pot fi autorizate să efectueze operațiuni de marcarea a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și aliaje ale acestora numai dacă fac dovada că au capacitatea profesională și materială necesară stabilirii titlului.

(2) Condițiile de autorizare pentru efectuarea operațiunilor de marcarea vor fi stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, după consultarea în acest sens a organizațiilor patronale din domeniul metalelor prețioase și aliajelor acestora.

(3) De la aplicarea prevederilor alin. (1) sunt exceptate structurile organizatorice ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor specializate în activități de analiză și marcarea a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și aliaje ale acestora.

Art. 29. (1) Marcarea de titlu constă în aplicarea semnului convențional, diferit în funcție de titlul metalului prețios, pe bijuteriile și obiectele din metale prețioase și aliajele acestora.

(2) Marcarea de garanție proprie reprezintă operațiunea de aplicare a semnului convențional individual, înregistrat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, pe bijuterii și obiectele din metale prețioase sau aliajele acestora, de către producătorul intern, importator sau, după caz, vânzător.

Art. 30. (1) Marcarea de certificare constă în aplicarea unui semn convențional pe bijuterii și pe obiectele din metale prețioase sau aliaje ale acestora, de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care producătorul intern, importatorul și/sau vânzătorul nu sunt autorizați sau nu doresc să-și aplice marca de garanție proprie, la cererea acestora.

(2) Modelul mărcii de certificare se stabilește prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 31. (1) Titlurile legale în România, exprimate în miimi, care se identifică prin marca titlului aplicată bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și aliajele acestora, sunt următoarele:

- a) pentru aur: 375; 500; 585; 750; 833; 900; 916 și aur fin 999;
- b) pentru argint: 750; 800; 875; 916; 925 și argint fin 999;
- c) pentru platină: 950;
- d) pentru paladiu: 950.

(2) Toleranțele admise între titlul marcat și cel real sunt de plus sau minus 4 miimi.

(3) În situația în care titlul stabilit prin analiză este inferior unuia dintre titlurile legale, inclusiv toleranțelor admise, pe bijuterii și pe obiectele din metale prețioase sau aliaje ale acestora se aplică marca titlului legal imediat inferior.

(4) În cazul în care bijuteriile ori obiectele din metale prețioase sau aliaje ale acestora au deja aplicată marca de titlu, iar aceasta corespunde rezultatelor analizelor sau expertizelor efectuate, se va aplica numai marca de garanție proprie ori, după caz, marca de certificare.

Art. 32. Modelul mărcilor utilizate de fabricanți, producători, importatori, exportatori și, după caz, vânzători se stabilesc, se aprobă și se înregistrează, pe bază de tarife, în condițiile ce vor fi reglementate prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 33. (1) Normele tehnice de lucru pentru activitatea de analiză, marcarea și expertizare a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și aliajele acestora se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Până la elaborarea noilor proceduri de analiză și marcarea a metalelor prețioase și aliajelor acestora sunt și rămân aplicabile Normele interne de lucru nr. 28/1/1978 ale Băncii Naționale a României privind analiza și marcarea metalelor prețioase, precum și prevederile art. 15 din Normele tehnice nr. V/200, aprobate prin Ordinul comun al ministrului finanțelor și Băncii Naționale a României nr. 350/134/1978, în măsura în care acestea nu contravin prezentelor norme metodologice și celorlalte prevederi legale în vigoare.

Art. 34. Pentru operațiunile de analiză, marcarea și expertizare pe care le efectuează, precum și pentru înregistrarea mărcilor de garanție proprie, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor percepe tarife proprii, aprobate prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care se actualizează anual în funcție de rata inflației.

Art. 35. Categoriile de aliaje cu conținut de metale prețioase care se supun regimului reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt:

- a) aliajele de aur;
- b) aliajele de argint;
- c) aliajele de metale platinice.

Art. 36. (1) Operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase vor fi înregistrate la data producerii lor în registre speciale, șnuruite, sigilate și înregistrate la organul fiscal în raza căruia își are adresă/sediul social declarat persoana fizică sau juridică autorizată. Fiecare punct de lucru al persoanei fizice sau sediu secundar al persoanei juridice autorizate va avea câte unul din aceste registre, care va fi utilizat exclusiv pentru acea adresă, respectiv sediu.

(2) Modelul și conținutul registrului de evidență vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Operatorii cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase își vor înființa registrele prevăzute la alin. (1), în termen de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului ministrului finanțelor publice.

Art. 37. (1)^[1] Metalele prețioase sub orice formă și pietrele prețioase, considerate bunuri fără stăpân, precum și cele ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege se depun la Ministerul Finanțelor Publice, la unitățile trezoreriei statului aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Termenul de depunere a obiectelor din metale sau pietre prețioase este de 48 de ore de la data întocmirii documentului care a stat la baza ridicării bunurilor considerate fără stăpân, precum și a celor ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege.

Art. 38. Obiectele din metale sau pietre prețioase, considerate bunuri fără stăpân, precum și cele ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege se depun la unitățile trezoreriei statului de către autoritățile statului abilitate în acest sens, potrivit procedurilor aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 39. (1) Restituirea obiectelor din metale prețioase, aliajele acestora și pietre prețioase, confiscate abuziv în perioada de după anul 1946 și până în anul 1990, aflate în depozitul Băncii Naționale a României, se efectuează de către Banca Națională a României numai la cererea persoanelor îndreptățite, în baza hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, investite cu formulă executorie. Pentru obiectele și bijuteriile confiscate abuziv în perioada de după anul 1946 și până în anul 1990, depuse în gestiunea de specialitate a Sucursalei municipiului

^[1] Alin. (1) al art. 37 este reprodus astfel cum a fost rectificat.

București a Băncii Naționale a României, restituirea fizică a acestora se efectuează numai în măsura în care acestea se mai regăsesc ca atare în depozitul respectiv.

(2) Dacă bunurile prevăzute la alin. (1) au fost valorificate în folosul statului și nu se mai regăsesc fizic în gestiunea de specialitate din cadrul Sucursalei municipiului București a Băncii Naționale a României, urmează a se plăti persoanelor îndreptățite, în baza hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, învestite cu formulă executorie, contravaloarea metalului prețios fin conținut în respectivele obiecte, calculată la prețul practicat de Banca Națională a României la data plății.

(3) Pentru pietrele prețioase libere sau montate în bijuterii, confiscate abuziv în perioada de după anul 1946 și până în anul 1990, care nu se mai regăsesc fizic în gestiunea de specialitate din cadrul Sucursalei municipiului București a Băncii Naționale a României, urmează a se plăti persoanelor îndreptățite, în baza hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, învestite cu formulă executorie, contravaloarea acestora, calculată potrivit prețului de evidență al Băncii Naționale a României la data plății.

Art. 40. (1) Sumele plătite de către Banca Națională a României cu titlu de despăgubiri și cheltuieli de judecată se vor recupera de la Ministerul Finanțelor Publice. Restituirea acestor sume de către Ministerul Finanțelor Publice se va face trimestrial, după primirea documentelor justificative de la Banca Națională a României, din capitolul de despăgubiri civile, precum și cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale.

(2) Reprezentarea statului în fața instanțelor de judecată în litigiile prevăzute de art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, este asigurată de Banca Națională a României atât în cazul proceselor aflate pe rol la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000, cât și în cele intentate în baza acestui act normativ.

(3) Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, au fost preluate abuziv, cu încălcarea reglementărilor în vigoare, după anul 1946 și până în anul 1990, pot solicita restituirea acestora instanțelor de judecată de la domiciliul reclamantului, până la data de 31 decembrie 2003. Pentru obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, care nu au fost revendicate până la data de 31 decembrie 2003, valorificarea se face de către Banca Națională a României potrivit normelor sale de lucru.

3. Ordinul nr. 264/2008

**privind aprobarea modelelor mărcilor de certificare
ce urmează să fie aplicate pe obiecte și pe bijuterii
din metale prețioase de către Autoritatea Națională
pentru Protecția Consumatorilor**

publicat în
M. Of. nr. 617 din 22 august 2008

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 132/2011** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 264/2008 privind aprobarea modelelor mărcilor de certificare ce urmează să fie aplicate pe obiecte și pe bijuterii din metale prețioase de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (M. Of. nr. 456 din 29 iunie 2011).

În temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 748/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare, al art. 14 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 30 alin. (2) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă modelele mărcilor de certificare ce urmează să fie aplicate pe obiecte și pe bijuterii din metale prețioase de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. (1) Marca de certificare reprezintă semnul convențional prin care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor certifică titlul metalului prețios.

(2) Marca de certificare este reprezentată de un simbol unic pentru tipul de metal prețios, alături de precizarea titlului metalului prețios, redat în cifre arabe, precum și numărul de înregistrare la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a mărcii de certificare.

Art. 3.^[1] Aplicarea mărcii de certificare reprezintă operațiunea de imprimare în relief a imaginii mărcii pe obiectele și bijuteriile din metale prețioase, prin presare sau gravură cu laser.

Art. 4. Mărcile de certificare se vor aplica alternativ cu vechile mărci, până la confecționarea noilor poansoane.

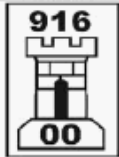
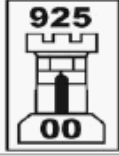

Art. 5. La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 38/2004 pentru aprobarea modelelor mărcilor de certificare care urmează să fie aplicate pe obiecte și pe bijuterii din metale prețioase și aliajele acestora de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 5 martie 2004, se abrogă.

Art. 6. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[1] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 132/2011.

1. Mărcile de certificare pentru argint

Titlu metal	Marcă
750‰	
800‰	
875‰	

Titlu metal	Marcă
916‰	
925‰	
999‰	

2. Mărcile de certificare pentru aur

Titlu metal	Marcă
375‰	
500‰	
585‰	
750‰	

Titlu metal	Marcă
833‰	
900‰	
916‰	
999‰	

3. Mărcile de certificare pentru platină și paladiu

Platină	
Titlu metal	Marcă
950‰	

Paladiu	
Titlu	Marcă
950‰	

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

4. Ordinul nr. 104/2015

pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării sau menținerii autorizației pentru operațiunea de marcare a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie

publicat în
M. Of. nr. 304 din 5 mai 2015

Având în vedere prevederile:

- Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, cu modificările ulterioare,

În temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012, cu modificările ulterioare, al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 28 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. Prezentul ordin stabilește condițiile aplicabile în vederea autorizării sau menținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcare a metalelor prețioase cu marcă de garanție proprie.

Art. 2. Prevederile prezentului ordin se aplică operatorilor economici autorizați de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor să efectueze cel puțin una dintre următoarele operațiuni:

- a) prelucrarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase (exclusiv producerea obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase);
- b) introducerea în țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase.

Art. 3. Condițiile necesare pentru autorizarea sau menținerea autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcare a metalelor prețioase cu marcă de garanție proprie sunt:

- autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;
- personal propriu angajat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, desemnat prin decizia administratorului, care promovează testarea, respectiv retestarea, anual;
- dotarea tehnică specifică tipului de metal prețios pentru care se solicită marca de garanție proprie, conform art. 7.

Art. 4. (1) Documentele care se vor depune la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în vederea obținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcare a

metalelor prețioase cu marca de garanție proprie de către operatorul economic al cărui personal a promovat testarea sunt următoarele:

- cerere de autorizare pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase;
- autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;
- proces-verbal de constatare, eliberat de personalul de specialitate al Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin, prin care se atestă existența dotării tehnice prevăzute la art. 7;

- cerere de stabilire a mărcii de garanție proprie;
- dovada achitării taxei de autorizare pentru operațiunea de marcarea a metalelor prețioase.

(2) Documentele care se vor depune la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în vederea menținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie de către operatorul economic al cărui personal a promovat retestarea anuală sunt următoarele:

- autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;
- proces-verbal de constatare, eliberat de personalul de specialitate al Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2, prin care se atestă existența dotării tehnice prevăzute la art. 7.

Art. 5. (1) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete prevăzute la art. 4 alin. (1), Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va completa autorizația cu operațiunea de marcarea a metalelor prețioase și va stabili conținutul mărcilor de garanție proprie.

(2) Personalul desemnat care a promovat testarea are dreptul de marcarea cu marca de garanție proprie numai a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase aparținând operatorului economic care l-a desemnat în vederea participării la testare și strict pentru tipul de metal prețios pentru care a promovat testarea.

(3) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va organiza anual retestarea personalului în vederea menținerii dreptului de a aplica marca de garanție proprie a operatorului economic care l-a desemnat.

Art. 6. (1) În vederea menținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase, operatorii economici autorizați în perioada 2004-2007 vor depune în termen de 90 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor - Direcția metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley din București, str. Fabrica de Chibrituri nr. 30, sectorul 5, dosarul pentru retestarea personalului desemnat să aplice marca de garanție proprie, ce va conține următoarele documente:

- cerere de înscriere la testare, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin;
- autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, vizată anual, pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2;
- adeverință de stabilire a conținutului mărcii de garanție proprie, emisă de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;
- proces-verbal de constatare, eliberat de personalul de specialitate al Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2, prin care se atestă existența dotării tehnice prevăzute la art. 7;
- decizia administratorului pentru desemnarea personalului propriu angajat;
- copia cărții de identitate sau a altui document echivalent al persoanei desemnate;

- copia contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată al persoanei desemnate;
- fișa de aptitudini a persoanei desemnate, eliberată de medicina muncii.

(2) După data primei testări, organizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, operatorii economici al căror personal a promovat testarea în perioada 2004-2007 își vor menține autorizația pentru efectuarea operațiunii de marcare a metalelor prețioase numai în condițiile prevăzute la art. 3.

(3) Retestarea va consta într-o probă teoretică și o probă practică.

(4) Vor putea susține proba practică numai acele persoane care au promovat proba teoretică în condițiile stabilite prin Regulamentul pentru organizarea și desfășurarea testării în vederea autorizării sau menținerii autorizării operațiunii de marcare cu marca de garanție proprie a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase, aprobat prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, denumit în continuare Regulament.

Art. 7. Dotarea tehnică minimă specifică tipului de metal prețios pentru operatorii economici care solicită autorizarea sau menținerea autorizării pentru efectuarea operațiunii de marcare a metalelor prețioase este următoarea:

1. piatră de analiză;
2. lupă;
3. ciocan;
4. suport de marcare;
5. reactivi chimici, depozitați în sticlute de culoare brună, cu dop rodat și picurător, pentru: aur – 6 reactivi specifici, argint – 1 reactiv specific, platină – 1 reactiv specific;
6. chei-etalon cu diferite compoziții chimice pentru fiecare titlu legal, după cum urmează:

Nr. crt.	Metal prețios	Titlu ‰	Nr. chei-etalon
1.	Aur galben	375	6
		500	6
		585	15
		750	6
		833	5
		900	4
2.	Aur alb	916	5
		375	1
		585	1
3.	Argint	750	1
		800	1
		875	1
		916	1
		925	1
4.	Platină	950	1
5.	Paladiu	spectrometru cu fluorescență de raze X*	

* Spectrometrul cu fluorescență de raze X trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- pentru toate aliajele metalelor prețioase, eroarea de măsurare trebuie să fie sub 0,5%, demonstrată prin rapoarte de aplicații ale firmei producătoare;
- abaterea standard a valorilor obținute pentru 10 măsurători consecutive efectuate în același loc pe aliajele metalelor prețioase să fie sub 0,1%, demonstrată prin rapoarte de aplicații ale firmei producătoare.

7. spațiu special amenajat pentru analiza și marcarea metalelor prețioase, în care este obligatorie prezența unei mese speciale de lucru și a unei case de bani.

Art. 8. (1) Condițiile necesare pentru participarea la testarea în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie sunt:

- cerere de înscriere testare, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1;
- decizia administratorului pentru desemnarea personalului propriu angajat;
- copia contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată;
- fișa de aptitudini a persoanei desemnate, eliberată de medicina muncii;
- autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, vizată anual pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2;
- copia cărții de identitate sau a altui document echivalent al persoanei desemnate.

(2) Testarea va consta într-o probă teoretică și o probă practică.

(3) Vor putea susține proba practică numai acele persoane care au promovat proba teoretică în condițiile stabilite prin Regulament.

Art. 9. Regulamentul, precum și informațiile privind bibliografia, data și locul susținerii probei teoretice și probei practice vor fi disponibile la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și pe site-ul www.anpc.ro.

Art. 10. Pentru participarea la testarea în vederea autorizării sau menținerii autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase se percep taxe, în limitele și în condițiile stabilite prin Regulament.

Art. 11. La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 101/2004 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării operațiunii de marcarea cu marca de garanție proprie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 12 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexa nr. 1

Cerere pentru înscrierea la testarea în vederea obținerii sau menținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase

Subscrisa S.C./P.F.A./A.F., cu sediul social/domiciliul în localitatea str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul posesoare a Autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase nr., eliberată la data de, vă rugăm să ne aprobați înscrierea la testarea în vederea obținerii/menținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase, pentru următoarele persoane desemnate:

1 legitimat cu B.I./C.I. seria nr. CNP pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu

2 legitimat cu B.I./C.I. seria nr. CNP pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu

3 legitimat cu B.I./C.I. seria nr. CNP pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu

4 legitimat cu B.I./C.I. seria nr. CNP pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu

5 legitimat cu B.I./C.I. seria nr. CNP pentru¹⁾: aur , argint , platină , paladiu

¹⁾ Se va marca cu X căsuța corespunzătoare metalului prețios pentru care se solicită autorizarea sau menținerea autorizării.

Activitatea de analiză și marcarea cu marca de garanție proprie se va face la următorul punct de lucru/sediu social din județul, localitatea, str. nr., bl., sc., ap., et., dotat în conformitate cu prevederile art. 7 din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 104/2015 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării sau menținerii autorizației operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie.

.....
(semnătura și ștampila)

Anexa nr. 2

Proces-verbal de constatare a dotării tehnice prevăzute la art. 7 din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 104/2015 pentru aprobarea condițiilor în vederea autorizării sau menținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie nr. din

Subsemnatul(a),, din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor – Direcția metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley (ANPC – DMPPPPK), în baza dispozițiilor Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 104/2015, împuternicit prin Delegația nr. din, am constatat că S.C. deține/nu deține dotarea tehnică minimă specifică tipului de metal prețios, pentru care se solicită autorizarea/menținerea autorizării pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase.

Prezentul proces-verbal a fost întocmit în două exemplare, unul pentru S.C. și unul pentru Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

ANPC-DMPPPPK

S.C.

.....

(semnătura și ștampila)

(semnătura și ștampila)

5. Ordinul nr. 102/2004 **pentru aprobarea Normelor tehnice de analiză** **și marcarea a metalelor prețioase și aliajelor acestora**

publicat în
M. Of. nr. 426 din 12 mai 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 103/2015** privind modificarea Normelor tehnice de analiză și marcarea a metalelor prețioase și aliajelor acestora, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 102/2004 (M. Of. nr. 302 din 4 mai 2015).

Având în vedere prevederile:

– Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2001 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea/reorganizarea sau funcționarea, după caz, a unor ministere, organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 233/2001, cu modificările ulterioare, coroborată cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice;

– Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;

– Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, republicată;

– Hotărârii Guvernului nr. 633/2003 privind înființarea pe lângă Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a unei activități finanțate integral din venituri proprii,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 755/2003, al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, și al art. 27 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele tehnice de analiză și marcarea a metalelor prețioase și aliajelor acestora, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de către personalul de specialitate al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și de personalul de specialitate angajat al persoanelor fizice și juridice autorizate să efectueze operațiunea de marcarea a bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și aliajele acestora.

Art. 3. Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexă

Norme tehnice de analiză și marcarea **a metalelor prețioase și aliajelor acestora**

Capitolul I. Prevederi generale

Art. 1. (1) Obiectele și bijuteriile confecționate din metale prețioase și aliaje ale acestora, cu sau fără pietre prețioase, pot fi comercializate pe teritoriul României numai dacă sunt marcate

cu marca de garanție proprie a importatorului, producătorului intern sau, după caz, a vânzătorului cu amănuntul, înregistrată la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, alături de marca de titlu, sau cu marca de certificare a Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Modelele mărcilor de garanție proprie sunt cele aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 37/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 5 martie 2004.

(3) Modelele mărcilor de certificare sunt cele aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 38/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 5 martie 2004.

(4) Marca de titlu nu se înregistrează la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, se exprimă prin cifre arabe și reprezintă conținutul de metal prețios fin al aliajului din care sunt confecționate obiectele sau bijuteriile.

(5) Obiectele și bijuteriile din metale prețioase și aliajele acestora, care poartă una dintre mărcile legale de control ale statului român, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentele norme tehnice, aplicate anterior datei intrării în vigoare a noilor mărci de garanție proprie și de certificare, nu se mai marchează.

Art. 2. (1) Pentru determinarea titlului metalelor prețioase și aliajelor lor se folosește metoda de stabilire a acestuia cu ajutorul pietrei lydiană, al cheilor-etalon și al unor reactivi specifici metalelor prețioase.

(2) Determinarea titlului se face prin compararea culorii unei urme provenite de la un obiect din aliaj cu titlu necunoscut cu alte urme provenite de la cheile-etalon, cu titlu dinainte stabilit, sub acțiunea unor reactivi specifici.

(3) Reactivii sunt specifici titlurilor legale.

Art. 3. Materialele necesare sunt:

- a) piatra de analiză (piatră lydiană);
- b) chei-etalon pentru metale prețioase;
- c) sticlucă cu dop rotat și picurător, de culoare brună, pentru păstrarea reactivilor;
- d) reactivi specifici titlurilor legale;
- e) lupa cu putere de mărire de minim 10 ori;
- f) hârtie abrazivă;
- g) hârtie absorbantă (sugativă).

Art. 4. (1) Piatra de analiză este o varietate de silică, de culoare neagră, cu conținut uniform de carbon fin, rezistentă față de acizii tari, concentrați, sau amestecuri ale acestora.

(2) Piatra de analiză trebuie să aibă o porozitate potrivită, astfel ca prin frecarea cu aliajele metalelor prețioase acestea să lase pe piatră urme cu aspect continuu, formate din particule fine de metal.

(3) Piatra de analiză trebuie să fie curată și păstrată într-un loc ferit de praf.

(4) Pe piatra murdară sau prăfuită nu se vor face analize.

(5) Pentru analiza obiectelor și bijuteriilor cu titluri mai mari de 750 ‰ se utilizează o piatră de analiză mai poroasă, astfel ca urma aliajului să fie aderență, uniformă și compactă, pentru a se putea observa cât mai clar reacția care are loc.

Art. 5. (1) Cheile-etalon sunt confecționate din aliaje de metale prețioase al căror titlu este determinat cu precizie.

(2) Cheile-etalon se prezintă sub formă de bare și au titlul imprimat pe ele.

(3) Cheile-etalon trebuie să aibă, pe cât posibil, o compoziție identică cu a probei de încercat, deoarece două aliaje care au același conținut de metal prețios fin, la care metalele comune diferă, reacționează diferit în contact cu reactivi specifici.

Art. 6. (1) Reactivii acizi trebuie să fie păstrați în sticlucă de culoare brună, cu dop rotat și cu picurător.

(2) Dopul cu picurător este folosit pentru aplicarea reactivului pe piatra de analiză.

(3) Reactivii se înprospătează la intervale de maximum 6 luni pentru a preîntâmpina concentrarea acestora și pentru a se evita erorile de analiză.

Capitolul II. Pregătirea obiectelor din metale prețioase pentru analiza cu piatră de analiză în vederea mărcării

Art. 7. (1) Obiectul ce urmează a fi supus analizei se examinează, dacă este cazul, cu lupa, în vederea stabilirii particularităților de confecționare, precum și a eventualelor lipituri, pentru a le evita la trasarea pe piatra de analiză.

(2) Cu ocazia examinării se va urmări dacă obiectul prezintă:

a) defecte de turnare;

b) umpluturi cu metale comune, rășini ori alte asemenea materiale sau cu alte aliaje de metale prețioase cu titluri mai mici;

c) părți interioare care nu pot fi trasate pe piatra de analiză, confecționate din aliaje de metal prețios cu titluri mai mici sau din metal comun;

d) o încărcare excesivă cu aliaj de lipit cu titlul mai mic decât aliajul din care este confecționat obiectul;

e) doar acoperire cu metal prețios.

(3) În cazul obiectelor suspecte, cu acordul proprietarului bunului, acestea se perforază cu un burghiu de 1-2 mm, fixat la un perforator de bijutier, iar pe orificiul obținut se pune o picătură de reactiv specific aliajului de analizat.

(4) Dacă obiectul are umpluturi cu cupru sau cu argint, sub acțiunea reactivului se observă o efervescentă.

(5) În cazul umpluturii cu argint, prin adăugarea de acid clorhidric sau clorură de sodiu apare precipitatul alb de clorură de argint, iar prin adăugarea de bicromat de potasiu apare un precipitat roșu de bicromat de argint.

(6) Șpanul obținut prin perforare poate fi supus procedurilor prevăzute la alin. (4) și (5) pentru confirmarea constatărilor.

(7) În cazul umpluturilor cu ciment, prezența acestuia se determină prin observare cu lupa a spânului rezultat la perforare.

(8) În cazul în care obiectul nu are umplutură, picătura de reactiv rămâne clară.

(9) În situația în care procedurile de mai sus nu sunt edificatoare, se poate recurge la analize spectrografice sau, cu acordul proprietarului, la analize distructive.

Capitolul III. Tehnica analizei cu piatra de analiză

Art. 8. (1) Se trasează prin frecare pe piatra de analiză o urmă a obiectului al cărui titlu urmează a fi determinat.

(2) Urma trasată trebuie să fie compactă și de formă dreptunghiulară, cu dimensiunile de aproximativ 2-3 mm lățime și 15-20 mm lungime.

(3) Urma obținută se încadrează între urmele a două chei-etalon cu titluri apropiate de titlul presupus al obiectului de analizat.

(4) Trasarea urmelor pe piatră, atât a urmei obiectului de analizat, cât și a cheilor-etalon, trebuie să se facă în aceleași condiții privind intensitatea cu care se apasă în timpul frecării lor pe piatră și poziția (unghiul de înclinare) față de piatră, astfel încât să se obțină urme aproximativ egale cantitativ din obiectul supus analizei și din cheile-etalon.

(5) La alegerea cheilor-etalon se ține seama de culoarea aliajului de încercat, astfel ca urmele să aibă nuanțe de culoare identice sau cât mai apropiate.

Art. 9. După trasarea urmelor pe piatra de analiză acestea se acoperă simultan și uniform cu reactivul specific metalului prețios din care este confecționat obiectul supus analizei, folosindu-se în acest scop picurătorul dopului sticlutei în care se păstrează reactivul.

Art. 10. (1) Dacă urmele prezintă aceeași nuanță de culoare, aliajul obiectului de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon.

(2) În caz contrar, titlurile sunt diferite.

(3) Analiza se efectuează la lumină naturală, iar temperatura reactivilor și a mediului de lucru nu trebuie să fie sub 20°C.

Art. 11. (1) Trasarea pe piatra de analiză a urmelor trebuie să se facă cu grijă pentru a se evita deteriorarea obiectelor supuse analizei.

(2) Se încearcă la piatra de analiză toate părțile componente ale obiectelor, trasându-se concomitent urmele acelor părți care se pot încerca în aceleași condiții. De exemplu la inel nu se va trasa concomitent șina cu montura, deoarece urmele trasate nu vor conține aceleași cantități de metal.

Art. 12. (1) În cazul obiectelor acoperite cu metale prețioase, aliaje ale acestora sau alte metale comune, stratul sau straturile acoperitoare se înlătură cu o pilă fină de pe suprafața de contact cu piatra de analiză.

(2) Se analizează vârfurile sau muchiile obiectelor, evitându-se lipiturile.

Capitolul IV. Metode de analiză a obiectelor și bijuteriilor din aliaje de argint

Art. 13. Pentru analiza obiectelor și bijuteriilor confecționate din aliaje ale argintului se folosesc reactivii:

- a) bicromat de potasiu, soluție saturată în acid azotic 45%;
- b) bicromat de potasiu, soluție 9% acidulată cu 6 cm³ de acid sulfuric;
- c) azotat de argint, soluție 0,45%, 0,50%, 0,70% și 0,75%;
- d) acid azotic soluție 42,80%;
- e) acid clorhidric soluție 37,20%;
- f) amoniac soluție 3,30%.

Art. 14. (1) Pentru stabilirea existenței argintului într-un aliaj se aplică direct pe obiect o picătură de acid azotic soluție 42,80% peste care, după circa 30 de secunde, se pune o picătură de acid clorhidric soluție 37,20%.

(2) Dacă aliajul conține argint, rezultă un precipitat alb brânzos de clorură de argint, solubilă în amoniac soluție 3,30%.

(3) În cazul apariției unei colorații albastre-verzui, însoțită de o eferescență sau numai o eferescență simplă, înseamnă că este aliaj de cupru sau alt metal comun, fără conținut de argint.

(4) Dacă nu se constată niciunul dintre rezultatele de mai sus, înseamnă că obiectul nu conține argint și este confecționat din aur alb, aliaj de platină, de metale platinice sau un aliaj de metale comune inoxidabile, urmând a se face analize cu reactivii specifici aurului și platinei.

Art. 15. (1) Pentru stabilirea existenței argintului în aliajele acestuia se poate utiliza și bicromatul de potasiu, soluție 9% acidulată cu 6 ml acid sulfuric.

(2) O picătură din acest reactiv se aplică pe urma obiectului de analizat, trasată pe piatra de analiză.

(3) Dacă se constată apariția unui precipitat roșu de bicromat de argint, rezultă că obiectul analizat este un aliaj de argint.

(4) Dacă nu rezultă precipitatul de bicromat de argint, înseamnă că obiectul este confecționat din alte metale decât argintul.

Art. 16. (1) Pentru stabilirea titlului argintului se trasează pe piatra de analiză urma aliajului de analizat și cea a cheii-etalon de argint și se observă culoarea acestora înainte de aplicarea reactivului.

(2) În cazul în care se constată diferențe de nuanță a culorii urmei obiectului de analizat și a cheii-etalon, se folosesc alte chei-etalon până se obține aceeași nuanță.

Art. 17. Pentru stabilirea titlului aliajului de argint se pot folosi reactivi pe bază de azotat de argint sau de bicromat de potasiu.

Art. 18. (1) În raport cu titlul aliajului de argint analizat se utilizează ca reactiv azotatul de argint, soluție de diferite concentrații, după cum urmează:

Nr. crt.	Aliaj de argint titlul ‰	Azotat de argint (g)	Apă distilată (ml)
1.	750	0,45	100
2.	800	0,50	100
3.	875	0,70	100
4.	916	0,75	100
5.	925	0,75	100

(2) Urma aliajului de încercat și a cheii-etalon se acoperă cu reactivul corespunzător titlului cheii-etalon.

(3) Dacă aliajul are un titlu mai mic decât cel al cheii-etalon, urma aliajului este mai întunecoasă și invers.

(4) Dacă cele două urme au aceeași nuanță, înseamnă că obiectul de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon.

(5) Pentru activarea reacțiilor se pot adăuga în reactivii din tabelul de mai sus câteva picături de acid azotic concentrat la 100 ml reactiv.

Art. 19. (1) În cazul bicromatului de potasiu se întrebuițează soluția acestuia, saturată în acid azotic 45%.

(2) Cu ajutorul picurătorului dopului sticlutei, o picătură de reactiv se trece repede și simultan peste cele două urme, urmărindu-se viteza de apariție și abundența precipitatului roșu de bicromat de argint care se formează în urma reacției chimice.

(3) Cu cât precipitatul este mai abundent și are o culoare mai vie, cu atât conținutul în argint este mai mare.

(4) Culoarea închisă a precipitatului de bicromat de argint indică un titlu mai mic al aliajului din care este confecționat obiectul supus analizei.

(5) Dacă cele două urme au aceeași nuanță și aceeași abundență de precipitat de bicromat de argint, înseamnă că obiectul de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon.

Capitolul V. Metode de analiză a obiectelor și bijuteriilor din aliaje ale aurului

Art. 20. (1) Pentru analiza obiectelor și bijuteriilor confecționate din aliaje ale aurului se folosesc reactivii:

Nr. crt.	Aliajul de analizat, cu conținut de aur ‰	Cantitatea (ml)		
		Acid azotic (D = 1,41)	Acid clorhidric (D = 1,19)	Apă distilată
1.	375	59,5	-	40,5

2.	400-500	100,0	-	-
3.	500-670	100,0	2,0	152,0
4.	750	59,3	1,1	39,6
5.	670-840	100,0	2,0	25,0
6.	peste 840	121,0	9,0	50,0

sau

Nr. crt.	Aliajul de analizat, cu conținut de aur ‰	Acid azotic	Clorură de sodiu chimic pur (g)	Apă distilată (ml)
7.	375	82,6 ml sol. 45%	-	13,8
8.	500	92,2 ml sol. 29%	0,077	3,8
9.	585	100 ml sol. 29%	0,08	-
10.	750	100 ml sol. 45%	1,4	

(2) Pentru aliajele de aur cu titlul 585⁰/₀₀ se poate folosi și soluția de acid tetracloroauric 2,30 g la 100 ml apă distilată.

Art. 21. (1) Se trasează pe piatra de analiză urma obiectului de analizat și cea a cheii-etalon, urmărindu-se ca nuanțele de culoare ale acestora să fie cât mai apropiate.

(2) În cazul când nici una dintre cheile-etalon de care se dispune nu corespunde culorii aliajului, se poate face o combinație de culori din două chei-etalon ale aceluiași titlu, având nuanțe diferite, trasându-se întâi etalonul cu nuanța mai deschisă.

(3) Pe mijlocul acestor urme, în linie transversală, se aplică reactivul cu picurătorul dopului fără a atinge piatra de analiză cu picurătorul.

(4) Reactivul dizolvă mai întâi cuprul și argintul din aliaj, înainte de a intra în reacție cu aurul, din cauza conținutului de clor din reactiv.

(5) Reacția pe piatra de analiză are loc într-un timp scurt, 20-40 de secunde, iar în cazul titlurilor superioare, peste 833⁰/₀₀, aceasta are loc chiar în momentul acoperirii cu reactiv a urmelor tratate pe piatra de analiză.

(6) Se înlătură reactivul de pe piatra de analiză fără a atinge urmele, cu ajutorul hârtiei de filtru, și se compară nuanțele de culoare ale urmelor tratate.

(7) Pe baza culorii urmelor de probă în comparație cu ale cheilor-etalon pe piatra de analiză se determină titlul obiectului de analizat.

(8) În cazul când urma trasată a obiectului de analizat este mai închisă decât cea a cheii-etalon, obiectul de analizat are un titlu mai mic decât cel al cheii-etalon.

(9) Dacă cele două urme au aceeași nuanță, înseamnă că obiectul de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon.

(10) Dacă aliajul conține și platină, se observă o culoare diferită față de aliajele obișnuite, cu nuanță spre maro-violet.

(11) Se recomandă ca analiza să se efectueze la lumina naturală a zilei.

Art. 22. (1) În cazul utilizării ca reactiv a soluției de acid tetracloroauric, după ce au fost efectuate operațiunile prevăzute la art. 21 alin. (1)-(3), se acoperă instantaneu urma obiectului de analizat și cea a cheii-etalon și se așteaptă 5-10 secunde.

(2) Reactivul se absoarbe cu hârtia de filtru și apoi se observă culoarea urmelor.

(3) Viteza de reacție este în funcție de titlul aliajului, iar nuanțele de culoare pot fi de la galben-deschis către maro și chiar până la negru, fiind în funcție de conținutul de cupru și de argint al obiectului de analizat.

(4) Cu cât aliajul conține mai mult argint, precipitatul alb de clorură de argint are tendința să deschidă culoarea precipitatului de aur format pe piatra de analiză, iar creșterea procentului de cupru închide culoarea acestuia.

(5) Dacă titlul aliajului din care este confecționat obiectul de analizat este inferior titlului cheii-etalon, urma aliajului pe piatra de analiză este mai întunecată, iar în caz contrar, urma cheii-etalon va fi mai întunecată.

(6) Dacă cele două urme au aceeași nuanță, înseamnă că obiectul de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon.

(7) Soluția de acid tetracloroauric nu dă reacție caracteristică cu aliajele de aur care au titlul mai mare de 585‰.

Capitolul VI. Metode de analiză a obiectelor și bijuteriilor din aliaje ale platinei

Art. 23. (1) Pentru analiza obiectelor și bijuteriilor confecționate din aliaje ale platinei se folosesc reactivii:

Nr. crt.	Acid clorhidric soluție 37,25% (ml)	Acid azotic soluție 65,30% (ml)	Iodură de potasiu G	Observații
1.	75	25	10	pentru analiza la rece
2.	50	50	-	pentru analiza la cald

(2) Se folosește cheia-etalon pentru platină cu titlul de 950‰.

Art. 24. Stabilirea titlului aliajului de platină se poate face la cald sau la rece.

Art. 25. Metoda de lucru la rece pentru identificarea platinei dintr-un aliaj alb este următoarea:

1. Peste urma aliajului supus analizei, trasată pe piatra de analiză, se adaugă o picătură de reactiv pentru argint, putând să apară următoarele situații:

a) în cazul în care urma dispăre, aliajul este din metal comun, cu conținut de zinc, nichel, fier, cadmiu;

b) dacă urma se colorează în roșu-cărămiziu, adică se formează precipitatul de bicromat de argint, aliajul este din argint;

c) dacă urma rămâne neschimbată, aliajul este din platină, aur alb, nichel-crom, paladiu, staniu, aluminiu, fier, nichel.

2. Se trasează pe piatra de analiză o nouă urmă a obiectului de analizat, peste care se aplică o picătură de reactiv specific aurului cu titlul de 750‰, rezultând una dintre următoarele situații:

a) dacă urma dispăre repede, obiectul este un aliaj fier-nichel, plumb, staniu, bronz, paladiu;

b) dacă urma rămâne neschimbată, obiectul este confecționat dintr-un aliaj de platină, aur paladat de 750‰, aluminiu sau nichel-crom.

3. Se trasează pe piatra de analiză o nouă urmă a obiectului de analizat, peste care se aplică o picătură din reactivul specific platinei, apă regală cu iodură de potasiu, rezultând una dintre următoarele situații:

a) dacă urma dispăre complet în timp de 3 minute, obiectul este confecționat dintr-un aliaj de aur alb cu titlu inferior, nichel-crom, aluminiu sau aur paladat. Prezența ionilor de aur, nichel și paladiu se identifică prin reacția cu hârtia de filtru îmbibată cu dimetil-glioxima. Aurul dă o colorație neagră, paladiu galben-oranj, nichelul roz-ciclam, iar cuprul din aliaj este indicat de colorația verzuie;

b) dacă urma este parțial atacată și de culoare galbenă, este un aliaj de aur paladat. Prezența aurului alb de titlul 750‰ este indicată de formarea unei urme maro-închis, caracteristică;

c) dacă urma rămâne neschimbată, rezultă că obiectul este confecționat dintr-un aliaj de platină cu titlul de 950‰ sau mai mare.

Art. 26. (1) Pentru stabilirea titlului aliajului platinei la rece se trasează pe piatra de analiză urma obiectului de analizat și a cheii-etalon și se aplică reactivul specific, așteptându-se rezultatul reacției, vizibil după 3 minute de la aplicarea reactivului.

(2) Dacă urma obiectului supus analizei este mai închisă la culoare decât cea a cheii-etalon, înseamnă că acesta este confecționat dintr-un aliaj inferior cheii-etalon.

(3) Dacă urma obiectului supus analizei și urma cheii-etalon au aceeași nuanță de culoare, înseamnă că obiectul de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon.

(4) Analiza se efectuează la temperatura camerei.

Art. 27. Metoda de lucru la cald este următoarea:

1. reactivul specific pentru analiza platinei se pune într-o capsulă de porțelan sau într-un vas mic (cristalizator) confecționat dintr-o sticlă rezistentă la foc și se încălzește, încălzirea se face în mod obligatoriu sub o nișă, deoarece vaporii nitroși și clorul care se degajă sunt toxici;

2. când reactivul a ajuns la fierbere se introduce piatra de analiză pe care este trasată urma obiectului supus analizei și a cheii-etalon și se ține cufundată în reactiv timp de circa două minute, după care se scoate și se introduce într-o altă capsulă cu apă distilată;

3. se scoate piatra de analiză din vasul cu apă distilată și se compară nuanțele celor două urme;

4. dacă urma cheii-etalon are o nuanță mai închisă decât cea a obiectului analizat, înseamnă că acesta este confecționat dintr-un aliaj de platină cu titlul mai mare de 950‰ și invers;

5. dacă urma obiectului supus analizei și urma cheii-etalon au aceeași nuanță de culoare, înseamnă că obiectul de analizat are același titlu cu cel al cheii-etalon;

6. pentru încercarea aliajelor de platină se folosesc pietre de analiză mici, care să poată fi introduse în capsulele de porțelan și acoperite în întregime cu reactiv. Pentru introducerea pietrei în capsulă se folosește un suport din sticlă format din 2-3 baghete;

7. reactivul nu poate fi folosit mai mult de două ori.

Art. 28. Pentru stabilirea titlului obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase și aliajele acestora se pot folosi și metode de analize chimice distructive în laboratoare de specialitate.

Art. 29. După stabilirea titlului, pe obiecte și bijuterii se vor aplica mărcile corespunzătoare.

Capitolul VII. Locurile de aplicare a mărcilor pe obiecte și pe bijuterii confecționate din aliaje ale metalelor prețioase

Art. 30. (1) Marca de garanție proprie se aplică alăturat de marca de titlu, cu excepția obiectelor și bijuteriilor importate care au deja marca de titlu aplicată de producătorul sau exportatorul străin. În asemenea cazuri marca de garanție proprie se aplică potrivit prevederilor alin. (2).

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (1), marca de certificare sau, după caz, marca de garanție proprie se aplică potrivit dispozițiilor de mai jos:

Nr. crt.	Denumirea obiectelor și bijuteriilor	Locul de aplicare a mărcii
1.	Coliere, lanțuri, brățări-lanț, brățări de diverse modele	În funcție de construcția obiectului, pe una dintre verigile terminale sau pe veriga de prindere a închizătorului, dacă aceasta este lipită, ori pe plăcuța dintre închizător și verigă
2.	Coliere, brățări, lanțuri cu închizător tip limbă și casetă	Pe limba închizătorului sau, dacă există riscul deformării, pe optarul de siguranță, acolo unde este cazul
3.	Brățări cerc (sclave)	Dacă nu sunt goale în interior, pe partea interioară a cercului. În cazul în care brățara este goală în interior, marca se aplică în locul în care are o întăritură pe partea interioară a cercului (pentru obiectele fără sistem de închidere). Dacă brățara este prevăzută cu sistem de închidere, în funcție de acesta, se aplică pe limba închizătorului, pe optarul de siguranță sau, adaptat după caz, pe o parte componentă a închizătorului.
4.	Ac de cravată	Pe corpul acului sau, după caz, pe anoul de prindere a acului
5.	Broșă	Pe acul broșei, cât mai aproape de locul de îmbinare cu broșa

6.	Cercei	La formele obișnuite cu toarta (brezuri) cu închizătorul în față, marca se aplică în partea cea mai groasă, lângă sudura cercelului. La cei cu patente (cu arc) la care închiderea se face în spate, marca se aplică pe sârma care este lipită de partea de sus a cercelului. La formatul creole marca se aplică pe partea cu care se prinde de ureche. La cei cu șurub sau știft marca se aplică aproape de corpul cercelului, pe șurub sau știft.
7.	Butoni	Pe plăcuța de prindere dintre butoni, iar la cei cu sistem de prindere clips, pe marginea exterioară a acestuia
8.	Brelucuri	Pe anoul de prindere a cheilor
9.	Insigne	Pe acul de prindere, cât mai aproape de locul de lipire de corpul insignei
10.	Pandantive	Pe veriga care face corp comun cu pandantivul sau, după caz, pe anoul de prindere
11.	Medalioane	Pe veriga lipită de corpul acestora sau pe corpul obiectului, acolo unde permite construcția acestuia
12.	Verighete	Pe partea interioară a șinei
13.	Inele	Pe partea interioară, evitându-se părțile pe care sunt montate pietre
14.	Ceasuri	La ceasurile de mână, pe urechea ceasului, dacă este masivă La ceasurile cu brățară, pe limba închizătorului La ceasurile de buzunar cu unul sau mai multe capace în exterior, pe capacul exterior cât mai aproape de centru La ceasurile de buzunar prevăzute cu olivetă (mică prelungire marginală pentru a ușura deschiderea), pe aceasta
15.	Sfeșnice	Pe fiecare parte componentă detașabilă, la marginea obiectului
16.	Tablouri confecționate în totalitate din metal prețios	La margine, aproape de colț
17.	Coperte de cărți	Pe fiecare copertă și pe piesa de legătură a acestora, la margine
18.	Fructiere, cupe, portpahare, pahare cu sau fără picior	Pe piciorul acestora, la partea inferioară sau pe corpul propriu-zis la partea superioară, în exterior, la margine sau, după caz, pe fund
19.	Linguri, lingurițe, furculițe	Pe spate, pe partea cea mai îngustă a cozii
20.	Cuțite	Pe mâner în locul cel mai apropiat de lamă; dacă lama este din același metal prețios și este detașabilă, se marchează și aceasta cât mai aproape de mâner
21.	Farfurii, vase, tăvi, fructiere, suporturi de tacâmuri, solnițe, suporturi de șervețele	Pe marginea exterioară; la vasele cu toarte, lângă acestea
22.	Rame	Lateral, pe partea îndoită lângă unul dintre colțuri
23.	Porttigarete, pudriere, casete	Pe unul dintre capace, aproape de unul dintre colțuri
24.	Ochelari	Pe unul dintre brațele care leagă rama lentilelor, în porțiunea cea mai lată
25.	Perii și piepteni	Pe ramă, la unul dintre capete
Obiecte de cult		
26.	Cruci	Pe fiecare parte componentă detașabilă, pe spatele obiectului, evitându-se părțile în care sunt montate pietre
27.	Icoane care nu sunt montate pe lemn sau pe alte materiale	Lângă chipul sfântului, în dreapta sau la stânga. Nimbul sfântului, dacă este detașabil, se marchează separat.
28.	Potire	La baza obiectului, la margine
29.	Candele	La capătul candelii (în care este introdusă sticla), pe fiecare lanț de susținere și pe fiecare calotă emisferică de care sunt prinse lanțurile

30.	Cădelnițe	Ca la candelă
31.	Disc	Pe piciorul discului, la partea lui inferioară
32.	Steluțe	Pe unul dintre brațe
33.	Miruitoar	Pe mâner, în apropierea crucii

(3) Obiectele necuprinse în tabelul de mai sus se asimilează, de la caz la caz, cu unul dintre cele menționate în acesta.

(4) În cazul obiectelor și bijuteriilor care au în componență, prin construcție, și alte materiale decât metale prețioase, se vor marca numai acelea la care ponderea metalului prețios este mai mare de circa 75% din greutatea totală a obiectului.

(5) În cazul obiectelor confecționate din aliaje a două metale prețioase, se aplică marca titlului care corespunde aliajului cu ponderea majoritară în greutatea totală a obiectului.

(6) În cazul în care suprafața pe care se aplică marca este mai redusă decât dimensiunile acesteia, se va aplica partea mărcii care conține însemnele distinctive (caracteristice) ale acesteia.

(7) În situația în care titlul stabilit prin analiză este inferior unuia dintre titlurile legale în vigoare, inclusiv toleranțele admise, pe obiecte și bijuterii se aplică marca titlului legal inferior.

(8) Obiectele și bijuteriile din metale prețioase, pe care nu se mai cunoaște marca aplicată anterior, se consideră nemarcate și se marchează din nou peste marca veche.

(9) Obiectele și bijuteriile formate din mai multe părți detașabile se marchează prin aplicarea mărcii corespunzătoare pe fiecare parte componentă, cu excepția cerceilor mici cu știft și fluturaș, la care se marchează doar știftul, nu și fluturașul.

(10) Obiectele confecționate din același metal prețios, dar cu părți componente cu titluri diferite, se marchează prin aplicarea mărcii corespunzătoare titlului cel mai mic.

(11) În cazul obiectelor și bijuteriilor confecționate din două metale prețioase diferite, în proporție egală, se marchează fiecare metal prețios cu titlul corespunzător.

(12) Obiectele și bijuteriile care au aplicată o marcă greșită se marchează din nou, peste marca inițială, cu titlul corespunzător.

(13) Obiectele și bijuteriile din metale prețioase care sunt marcate cu mărcile de control românești, aplicate anterior intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice, se consideră legal marcate.

Capitolul VIII. Obiecte și bijuterii exceptate de la marcarea

Art. 31.^[1] (1) Sunt exceptate de la marcarea:

1. obiectele și bijuteriile confecționate din metale prețioase și aliaje ale acestora, care din cauza construcției se pot deforma, fisura sau deteriora în orice alt mod ca urmare a aplicării mărcii;

2. plăcuțele, fragmentele și lucrările din aur dentar și din alte aliaje dentare ale metalelor prețioase;

3. fragmentele de obiecte și bijuterii din metale prețioase;

4. monedele, medaliile și plachetele din metale prețioase și aliaje ale acestora;

5. lingourile din metale prețioase și aliaje ale acestora;

6. metalele prețioase și aliajele acestora sub formă de materii prime;

7. obiectele confecționate din metale prețioase sau aliaje ale acestora, utilizate în scop industrial sau de cercetare ori pentru analize de laborator;

8. obiectele și bijuteriile confecționate din metale prețioase și aliaje ale acestora, destinate exportului;

9. obiectele care au părți confecționate din metale prețioase și aliaje ale acestora, care din cauza construcției nu pot fi analizate la piatra de analiză;

[1] Art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din Ordinul nr. 103/2015.

10. obiectele și bijuteriile confecționate din metale comune sau din alte materiale acoperite total ori parțial cu metale prețioase sau aliaje ale acestora.

(2) Vânzarea, cumpărarea și scoaterea din țară a lingurilor și/sau topiturilor din metale prețioase sau aliaje ale acestora se fac numai dacă acestea sunt însoțite de raport de încercare eliberat de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Excepție de la prevederile alin. (2) fac aurul financiar și aurul monetar, așa cum sunt definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Anexă la normele tehnice

Mărcile de control românești pentru obiectele din:

PLATINĂ:

1926-1937

1937-1949

1949-1955

1955- ...

950‰

950‰

950‰

950‰

AUR:

Între anii 1906 – 1926:

900‰

850‰

750‰

583‰

500‰

Între anii 1926 – 1937:

900‰

850‰

750‰

583‰

500‰

Între anii 1937 – 1949:

900‰

850‰

750‰

583‰

500‰

Între anii 1949-1955:

900‰

850‰

750‰

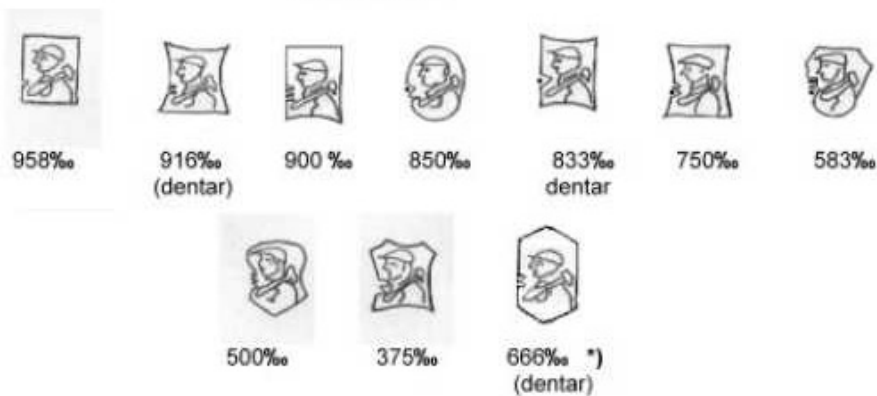

583‰

500‰

Din anul 1955:

*) scos din uz la 14 iunie 1960 prin Decretul nr. 210

ARGINT:

Între anii 1906 – 1926:

Între anii 1926 – 1937:

Între anii 1937 – 1949:

Între anii 1949-1955:

Din anul 1955:

Marca ce s-a aplicat pe obiectele din aur cu titlul cuprins între 330- 500 ‰ fabricat înainte de 01.04.1906.
01.04.1906-01.10.1906ă

Marca ce s-a aplicat alături de marca de control respectivă pe obiectele vechi, vândute prin magazinele de antichități sau casele de împrumut pe amanet
12.01.1942-01.07.1948

Marca ce s-a aplicat alături de marca de control respectivă, metalului prețios pe obiectele:

a. fabricate în Ardealul de Nord și în Bucovina sau Moldova, respectiv după 30 august 1940, sau după 1 martie 1944.

06.04.1944 - 31.07.1944

b. prezentate de particulari în conformitate cu dispozițiile Deciziei nr. 225/1348.

04.03 1948-01.07.1948

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

6. Ordinul nr. 1809/2004 pentru aprobarea Registrului special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase

publicat în
M. Of. nr. 1201 din 15 decembrie 2004

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 36 alin. (2) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă modelul Registrului special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase (cod 24-5-14) și Normele privind întocmirea și utilizarea Registrului special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase (cod 24-5-14), prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Registrul special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase (cod 24-5-14) va fi șnuruț, sigilat și înregistrat la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are adresa/sediul social declarat persoana fizică sau juridică autorizată să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase. Fiecare punct de lucru al persoanei fizice autorizate sau sediu secundar al persoanei juridice autorizate va avea câte unul dintre aceste registre, care va fi utilizat exclusiv pentru adresa punctului de lucru/sediului secundar.

Art. 3. Persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare una sau mai multe dintre operațiunile prevăzute la art. 5 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, poate întocmi un singur registru pentru toate operațiunile pe care le desfășoară sau câte un registru pentru fiecare operațiune, cu menționarea pe formular a operațiunii desfășurate.

Art. 4. Direcția de reglementări contabile, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexa nr. 1

**Registru special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase,
aliaje ale acestora și pietre prețioase***

Nr. crt.	DATA INREGISTRĂRII	INTRĂRI						MARCARE						IEȘIRI					OBS.
		Documentul (fel, nr., data)	Denumirea obiectelor (pe categ.)	Cod obiect	Nr. obiecte/ Greutatea totală (gr./ct)	Material (met. preț./ altaj/ piatră); Titlu	Explicații	Denumirea obiectelor	Cantitate (nr. buc.)	Greutate totală (gr.)	Metallul prețios și titlul	Documentul (fel, nr., data)	Denumirea obiectelor (pe categ.)	Cod obiect	Nr. obiecte/ Greutatea totală (gr./ct)	Material (met. preț./ altaj/ piatră); Titlu			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18		

Cod 24-5-14

* Modelul registrului este reprodus în facsimil.

Norme privind întocmirea și utilizarea Registrului special de evidență a operațiunilor cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase (cod 24-5-14)

1. Servește ca document obligatoriu de înregistrare cronologică a tuturor operațiunilor privind intrările, respectiv ieșirile de metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

2. Se întocmește, într-un singur exemplar, de persoanele fizice sau juridice autorizate să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

În coloana 1 se înscrie numărul curent al operațiunii înregistrate începând de la 1 ianuarie, respectiv de la începutul activității, până la 31 decembrie, respectiv până la încetarea activității.

În coloana 2 se înscrie data (ziua, luna, anul) înregistrării, care trebuie să coincidă cu data în care are loc efectiv operațiunea.

În coloana 3 se completează felul, numărul și data documentului de intrare a obiectelor intrate (factura fiscală, avizul de însoțire a mărfii, bonul de comandă etc., după caz).

În coloanele 4 și 14 se înscriu denumirile obiectelor intrate/ieșite, pe categorii de obiecte stabilite și definite de operator, care pot fi grupuri de mărfuri cu același preț per unitate de măsură sau per bucată ori același gen de obiecte, cum ar fi inele de damă, cercei, lanțușoare etc.

În coloanele 5 și 15 se înscrie codul obiectelor intrate/ieșite care, pe lângă materialul prețios, conțin și un alt material la care nu se face referire (tablouri, icoane, ceasuri, obiecte de birou, alte obiecte decorative etc), în cazul în care evidența obiectelor se ține pe coduri.

În coloanele 6 și 16 se înscrie numărul total de astfel de obiecte, dacă evidența se ține pe coduri sau greutate totală, pe categorii de obiecte, potrivit documentelor de intrare, respectiv de ieșire, dacă evidența nu se ține pe coduri.

În coloanele 7 și 17 se înscriu felul și titlul metalului prețios sau al aliajului acestuia, precum și felul și caratajul pietrelor prețioase, dacă este cazul.

În coloana 8 se specifică scopul intrării: pentru vânzare, prelucrare, reparație etc.

Coloanele 9, 10, 11 și 12 se vor completa de persoanele fizice și juridice autorizate să marcheze obiectele și bijuteriile cu marca de garanție proprie.

În coloana 13 se specifică felul, numărul și data documentului de ieșire.

3. Nu circulă, fiind document de înregistrare contabilă.

4. Se arhivează împreună cu documentele justificative care stau la baza întocmirii lui.

7. H.G. nr. 457/2003

privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune

republicată în
M. Of. nr. 402 din 15 iunie 2007

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 962/2007** pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul liberei circulații a mărfurilor (M. Of. nr. 628 din 13 septembrie 2007);
- **H.G. nr. 1302/2009** pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul liberei circulații a mărfurilor (M. Of. nr. 776 din 13 noiembrie 2009).

Art. 1. (1) Prezenta hotărâre se aplică unor echipamente electrice de joasă tensiune fabricate în țară sau importate, destinate pieței interne.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *echipament electric de joasă tensiune* se înțelege orice aparat sau echipament proiectat să fie utilizat la o tensiune nominală cuprinsă între 50 V – 1.000 V în curent alternativ și 75 V – 1.500 V în curent continuu.

(3) Nu sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri echipamentele electrice și fenomenele fizice prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 2. (1) Echipamentele electrice prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), construite în concordanță cu bunele practici ingineresti în materie de securitate în vigoare în România sau Uniunea Europeană, pot fi introduse pe piață numai dacă nu pun în pericol securitatea oamenilor, animalelor domestice și bunurilor mobile și imobile, atunci când sunt instalate corespunzător, întreținute și utilizate în conformitate cu scopul pentru care au fost fabricate.

(2) Cerințele esențiale de securitate menționate la alin. (1) sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. Echipamentele electrice de joasă tensiune care îndeplinesc cerințele esențiale de securitate prevăzute la art. 2 și sunt supuse condițiilor prevăzute la art. 4 și 7 nu pot face obiectul interzicerii introducerii pe piață și punerii în funcțiune din considerente de securitate.

Art. 4. (1) Este interzisă introducerea pe piață a echipamentelor electrice care nu îndeplinesc cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Se consideră că sunt respectate cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa nr. 1, dacă echipamentele electrice de joasă tensiune sunt conforme cu standardele române și/sau standardele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene, care adoptă standardele europene armonizate, ale căror numere de referință au fost publicate, pentru informare, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(3) Lista standardelor române din domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune care adoptă standardele europene armonizate se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Această listă va fi actualizată periodic.

(4) În cazul în care standardele europene armonizate, așa cum sunt definite la alin. (2), nu au fost încă adoptate și publicate, se consideră că echipamentele electrice de joasă tensiune sunt conforme cu prevederile art. 2, dacă sunt fabricate în conformitate cu prevederile de securitate elaborate de Comisia Internațională pentru Reguli de Aprobare a Echipamentelor Electrice (CEE) sau de Comisia Electrotehnică Internațională (CEI).

(5) În cazul în care nu există standarde armonizate sau prevederi de securitate, așa cum sunt definite în alin. (2) și (4), în scopul introducerii pe piață sau al asigurării liberei circulații,

se consideră că echipamentele electrice sunt conforme cu prevederile art. 2, dacă sunt fabricate conform cerințelor de securitate cuprinse în standardele naționale sau în standardele în vigoare în statul membru din Uniunea Europeană al producătorului, dacă acestea asigură un nivel de securitate echivalent cu cel din România.

(6) În baza notificării de către Comisia Europeană, Ministerul Economiei și Finanțelor va informa Comisia, dacă este cazul, în termen de 3 luni obiecțiile pe care le are în legătură cu prevederile de securitate prevăzute la alin. (4), cu precizarea motivelor de securitate în baza cărora acestea nu ar trebui recunoscute.

Art. 5. Se interzice distribuitorilor de energie electrică, în condițiile legii, să impună utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, pentru conectare la rețea și pentru furnizarea energiei electrice, condiții de securitate suplimentare celor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 6. (1) Când se constată că un echipament electric de joasă tensiune nu satisface cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa nr. 1, organele de control vor lua măsuri de retragere de pe piață și interzicerea introducerii pe piață.

(2) Reintroducerea pe piață a unui echipament electric de joasă tensiune se efectuează numai după îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2.

(3) În cazul situațiilor prevăzute la alin. (1) organele de control vor informa în scris, după caz, Ministerul Economiei și Finanțelor sau Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, indicând motivele deciziilor și specificând următoarele:

a) dacă neconformitatea constatată se datorează unor deficiențe ale standardelor care adoptă standardele europene armonizate prevăzute la art. 4 alin. (2) sau prevederilor de securitate prevăzute la art. 4 alin. (4) și (5);

b) dacă neconformitatea constatată se datorează aplicării greșite a standardelor sau prevederilor prevăzute la art. 4 alin. (2), (4) și (5);

c) dacă neconformitatea constatată este atribuită nerespectării bunelor practici ingineresti prevăzute la art. 2.

(4) Ministerul Economiei și Finanțelor va informa de îndată statele membre implicate și Comisia Europeană asupra neconformităților constatate și a măsurilor luate, conform alin. (1) și (3).

(5) Dacă alte state membre ridică obiecții față de decizia prevăzută la alin. (1), Comisia Europeană trebuie să consulte de îndată Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 7. (1) Înainte de introducerea pe piață, echipamentele electrice prevăzute la art. 1 trebuie să poarte marcajul european de conformitate CE, prevăzut la art. 8 alin. (1) și în anexa nr. 3 lit. A, care atestă conformitatea acestuia cu prevederile prezentei hotărâri, inclusiv cu procedurile de evaluare a conformității descrise în anexa nr. 4.

(2) În caz de divergență, producătorul, reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene sau importatorul poate prezenta un raport de încercări în care este atestată conformitatea echipamentului electric cu prevederile cuprinse în art. 2 și în anexa nr. 1. Acest raport va fi întocmit de un organism notificat, conform procedurii prevăzute la art. 9.

(3) Pentru echipamentele electrice de joasă tensiune introduse pe piață cu marcaj CE producătorul ori reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene întocmește și păstrează dosarul tehnic de conformitate, care va fi prezentat spre examinare, la cerere, organului de control. În măsura în care organele de control consideră necesar pentru înțelegerea conținutului pot solicita traducerea în limba română a unor documente care însoțesc echipamentele din import. În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, obligația de a deține dosarul tehnic de conformitate revine persoanei responsabile cu introducerea pe piață a echipamentului electric.

(4) Conformitatea echipamentului electric de joasă tensiune cu cerințele prezentei hotărâri trebuie certificată printr-o declarație de conformitate EC emisă de producător ori de reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, al cărei conținut este prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 8. (1) Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene aplică într-un mod vizibil, ușor lizibil și durabil marcajul CE pe echipamentul electric de joasă tensiune sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj, pe instrucțiunile de exploatare sau pe certificatul de garanție.

(2) În cazul în care echipamentului electric de joasă tensiune îi sunt aplicabile și alte reglementări care prevăd aplicarea marcajului CE, marcajul va trebui să ateste conformitatea cu prevederile tuturor acestor reglementări.

(3) În cazul în care una sau mai multe dintre aceste reglementări permit producătorului, pentru o perioadă de tranziție, să aleagă reglementările aplicabile, marcajul CE va indica conformitatea numai cu reglementările aplicate de producător. În acest caz datele de identificare a reglementărilor aplicate, așa cum au fost ele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, trebuie să fie menționate în documentele, notele sau instrucțiunile prevăzute de reglementări și care însoțesc echipamentele electrice.

(4) Se interzice aplicarea pe echipament a oricărui marcaj asemănător cu marcajul CE, care ar putea induce în eroare organele de control sau utilizatorii. Este admisă totuși aplicarea altui marcaj pe echipamentul electric de joasă tensiune, pe ambalaj, pe instrucțiunile de prezentare sau pe certificatul de garanție, cu condiția ca vizibilitatea și lizibilitatea marcajului CE să nu fie diminuate.

(5) Atunci când organele de control constată că marcajul CE a fost aplicat nejustificat, producătorul ori reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene va fi obligat să ia toate măsurile pentru ca această încălcare să înceteze, iar echipamentul electric de joasă tensiune să se supună prevederilor referitoare la acest marcaj, conform prevederilor art. 7 alin. (1).

(6) Dacă neconformitatea descrisă la alin. (5) continuă, organele de control vor lua măsurile necesare pentru a restricționa sau a interzice introducerea pe piață a echipamentului electric sau pentru a se asigura că acesta a fost retras de pe piață în conformitate cu procedura descrisă la art. 6.

Art. 9. (1) Recunoașterea laboratoarelor și/sau a organismelor care pot întocmi rapoarte de încercări conform art. 7 alin. (2) se face de către Ministerul Economiei și Finanțelor pe baza unei metodologii de evaluare proprii, aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(2) Listele organismelor/laboratoarelor recunoscute în condițiile prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor și se actualizează periodic.

(3) Listele cuprinzând organismele recunoscute în condițiile prevăzute la alin. (1) pentru efectuarea rapoartelor de încercări prevăzute la art. 7 alin. (2), inclusiv modificările și/sau actualizările acestora, se transmit de către Ministerul Economiei și Finanțelor statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene.

Art. 10. (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) nerespectarea cerințelor esențiale de securitate prevăzute la art. 2 alin. (2), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea utilizării și introducerii pe piață a echipamentelor electrice de joasă tensiune neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) și ale art. 13 alin. (2), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea introducerii pe piață a produselor nemarcate sau marcate incorect;

c) nerespectarea prevederilor anexei nr. 4, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei și interzicerea comercializării produselor până la o dată stabilită de organele de control prevăzute

la art. 11 împreună cu producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau cu importatorul, după caz, pentru eliminarea neconformității;

d) nerespectarea îndeplinirii permanente de către organismele recunoscute a cerințelor minime prevăzute de Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată, cu modificările ulterioare, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei și retragerea certificatului de recunoaștere de către autoritatea competentă care l-a emis.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale se fac de personalul anume împuternicit de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pentru echipamentele destinate consumatorilor și de Inspekția Muncii, pentru echipamentele tehnice.

Art. 11. Contravențiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică echipamentelor electrice de joasă tensiune destinate exportului în țări altele decât cele care fac parte din Uniunea Europeană.

Art. 13. (1) Până la data intrării în vigoare a Protocolului la Acordul european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale dintre România și Uniunea Europeană, denumit în continuare PECA, se admite introducerea pe piață atât a echipamentelor electrice cu marcaj CE, cât și a celor cu marcajul național de conformitate CS în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre.

(2) Se interzice, în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre, aplicarea pe echipamentele electrice de joasă tensiune, concomitent, a marcajului CE și a marcajului CS.

(3) Prevederile prezentei hotărâri referitoare la marcajul CE se aplică și marcajului CS.

Art. 14. (1) Până la data intrării în vigoare a PECA, se admite introducerea pe piață a echipamentelor electrice cu marcaj CS, aplicat în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre pentru marcajul CE. Elementele de identificare a marcajului CS sunt prevăzute în anexa nr. 3 lit. B.

(2) În cazul în care echipamentului electric de joasă tensiune îi sunt aplicabile și alte reglementări care prevăd aplicarea marcajului CS, acest marcaj trebuie să ateste conformitatea cu prevederile tuturor acelor reglementări.

(3) Până la termenele stabilite la alin. (1), pentru realizarea sarcinilor prevăzute la art. 7 alin. (2), Ministerul Economiei și Finanțelor aprobă lista organismelor recunoscute în baza unei proceduri proprii. Listele laboratoarelor/organismelor recunoscute conform prevederilor art. 9 alin. (1) și (2) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Aceste laboratoare/organisme se înscriu în Registrul organismelor recunoscute.

Art. 15. (1) Responsabilitățile producătorului, reprezentantului său autorizat sau ale importatorului, în legătură cu echipamentele electrice de joasă tensiune introduse pe piață cu marcaj CS, sunt aceleași cu cele prevăzute de prezenta hotărâre pentru echipamentele electrice de joasă tensiune cu marcaj CE.

(2) Sancțiunile și măsurile prevăzute la art. 10 alin. (1) se aplică și în cazul echipamentelor electrice de joasă tensiune introduse pe piață cu marcaj CS.

Art. 16.^[1] Echipamentele electrice de joasă tensiune introduse pe piață anterior datei aderării României la Uniunea Europeană și care poartă marcajul CS aplicat conform prevederilor prezentei hotărâri pot fi distribuite contra cost sau gratuit și după această dată.

Art. 17. Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

^[1] Art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 1 din H.G. nr. 962/2007.

Art. 18. (1)^[1] Prevederile art. 4 alin. (5) și (6), art. 6 alin. (4) și (5) și ale art. 9 alin. (3) intră în vigoare după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2)^[2] Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 567/2002 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 27 iunie 2002, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 19.^[3] *Abrogat.*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2006/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (versiune codificată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 374 din 27 decembrie 2006.

Anexa nr. 1

Cerințe esențiale de securitate pentru echipamentul electric de joasă tensiune

1. Condiții generale

a) Caracteristicile principale, indicațiile de recunoaștere și de respectare, care vor asigura funcționarea echipamentului electric de joasă tensiune în siguranță și în scopurile pentru care a fost fabricat, trebuie să fie marcate pe echipament sau, dacă aceasta nu este posibil, într-un document însoțitor.

b) Denumirea producătorului, firmei sau marca înregistrată trebuie să fie aplicate în mod vizibil și lizibil pe echipamentul electric de joasă tensiune sau, dacă nu este posibil, pe ambalaj.

c) Echipamentul electric de joasă tensiune, precum și componentele sale trebuie să fie fabricate astfel încât să poată fi asamblate și conectate sigur și corect.

d) Echipamentul electric de joasă tensiune trebuie să fie proiectat și fabricat astfel încât să se asigure protecția împotriva riscurilor prevăzute la pct. 2 și 3, condiționat de utilizarea și întreținerea adecvată scopului pentru care a fost fabricat.

2. Protecția împotriva riscurilor ce pot rezulta ca urmare a montării și utilizării echipamentului electric de joasă tensiune

Măsurile de natură tehnică trebuie să fie prescrise cu respectarea cerințelor prevăzute la pct. 1, pentru a se asigura că:

a) persoanele și animalele domestice sunt protejate corespunzător față de pericolul rănilor fizice sau de altă natură care pot fi cauzate de contactul electric direct ori indirect;

b) nu se produc încălziri, radiații sau arcuri electrice periculoase;

c) persoanele, animalele domestice și bunurile mobile și imobile sunt protejate corespunzător împotriva pericolelor de natură neelectrică ce pot fi cauzate de echipamentul electric de joasă tensiune, așa cum rezultă din experiență;

d) izolația este corespunzătoare unor cerințe previzibile.

3. Protecția împotriva riscului cauzat de influențe externe asupra echipamentului electric de joasă tensiune

Măsurile tehnice trebuie luate cu respectarea cerințelor prevăzute la pct. 1, pentru a se asigura că:

^[1] Alin. (1) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 2 din H.G. nr. 962/2007.

^[2] Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare de la art. 18 a fost introdusă prin art. II pct. 2 din H.G. nr. 1302/2009.

^[3] Art. 19 a fost abrogat prin art. II pct. 1 din H.G. nr. 1302/2009.

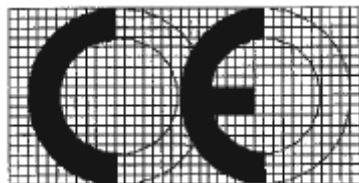
- a) echipamentul electric de joasă tensiune satisface cerințele previzibile de natură mecanică astfel încât persoanele, animalele domestice și proprietatea să nu fie puse în pericol;
- b) echipamentul electric de joasă tensiune este rezistent la influențe de natură nemecanică în condiții previzibile de mediu, astfel încât persoanele, animalele domestice și proprietatea să nu fie puse în pericol;
- c) echipamentul electric de joasă tensiune nu periclitează persoanele, animalele domestice și proprietatea în condiții previzibile de suprasarcini.

Anexa nr. 2**Echipamente și fenomene fizice care nu sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri**

1. Echipament electric pentru utilizare în atmosferă explozivă
2. Echipament electric pentru utilizare radiologică și medicală
3. Componente electrice pentru lifturi de mărfuri și de persoane
4. Contoare de energie electrică
5. Fișe și prize de uz casnic
6. Sisteme de supraveghere cu gard electric
7. Interferențe radioelectrice
8. Echipamente electrice specializate, utilizate pe nave, avioane sau calea ferată, care se supun prevederilor elaborate de organizațiile internaționale la care România este parte

Anexa nr. 3**A. Marcajul de conformitate CE**

1. Marcajul de conformitate CE este format din literele C și E, având următoarea formă:

Dacă marcajul CE este redus sau mărit, proporțiile date în desenul de mai sus trebuie să fie respectate.

2. Marcajul CE trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 5 mm, cu excepția cazurilor când aceasta nu este posibil, ținându-se seama de natura aparatelor.

B. Marcajul de conformitate CS

1. Marcajul de conformitate CS este format din literele C și S, cu forma prezentată în figura următoare:

Notă:

- fontul (stilul literei): Times New Roman – corp 36;
- diametrul cercului: 20 mm.

În cazul în care marcajul CS trebuie să fie mărit sau micșorat, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în figura de mai sus.

Componentele C și S ale marcajului CS trebuie să aibă aceeași dimensiune pe verticală, dar nu trebuie să fie mai mică de 5 mm.

Anexa nr. 4

Controlul intern al producției

1. Producătorul ori reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene asigură și declară că echipamentele electrice de joasă tensiune satisfac cerințele de securitate care sunt aplicabile. Producătorul ori reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare produs și să întocmească în scris o declarație de conformitate EC.

2. Producătorul ori reprezentantul său autorizat stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene este obligat să întocmească un dosar tehnic de conformitate care va fi prezentat spre examinare, la cerere, organismelor de control.

3. Dosarul tehnic de conformitate trebuie să ateste conformitatea echipamentului electric de joasă tensiune cu principalele cerințe de securitate și, în măsura în care este relevant, să fie acoperită proiectarea, producerea și funcționarea acestuia.

4. Dosarul tehnic de conformitate va cuprinde:

- a) descrierea generală a echipamentului electric de joasă tensiune;
- b) instrucțiuni de exploatare, manual de utilizare;
- c) desene de proiectare și de fabricație, scheme ale componentelor, subansamblurilor, circuitelor;
- d) descriere și explicații necesare pentru înțelegerea celor prezentate la lit. c);
- e) rezultatele calculelor de proiectare, controale efectuate etc.;
- f) lista cuprinzând standardele ce se aplică integral sau parțial și descrierea soluțiilor aplicate pentru a satisface cerințele esențiale de securitate în situația neaplicării integrale a standardelor;
- g) rapoarte de încercări;
- h) declarație de conformitate, în copie, inclusiv traducerea legalizată în limba română pentru echipamentele electrice de joasă tensiune din import.

5. Dosarul tehnic de conformitate trebuie ținut la dispoziția organelor de control minimum 10 ani de la data fabricației ultimului echipament electric de joasă tensiune. Atunci când este cazul, în măsura în care organele de control consideră necesar pentru înțelegerea conținutului, acestea pot solicita traducerea în limba română a unor documente. În cazul în care producătorul ori reprezentantul său autorizat nu este stabilit în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, obligația de a păstra documentația tehnică revine persoanei responsabile cu introducerea echipamentului electric de joasă tensiune pe piața românească.

6. Producătorul trebuie să ia măsurile necesare pentru ca procesul de producție să asigure conformitatea echipamentului electric de joasă tensiune fabricat cu documentația tehnică prezentată la pct. 4 și cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa nr. 1.

Anexa nr. 5

Declarația de conformitate EC

Declarația de conformitate EC trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numele și adresa producătorului sau reprezentantului său autorizat stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene;
- b) descrierea echipamentului electric;
- c) referirea la standardele armonizate;
- d) dacă este cazul, referirea la specificațiile în baza cărora este declarată conformitatea;
- e) identificarea semnatarului împuternicit să încheie acte juridice în numele producătorului sau al reprezentantului său autorizat stabilit în România ori într-un stat membru al Uniunii Europene;
- f) ultimele două cifre ale anului în care marcajul CE a fost aplicat.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

8. H.G. nr. 57/2015

privind compatibilitatea electromagnetică

publicată în
M. Of. nr. 119 din 16 februarie 2015

Având în vedere art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, precum și art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 22 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1) Prezenta hotărâre are ca obiect stabilirea cerințelor de compatibilitate electromagnetică a echipamentelor definite la art. 2, precum și a condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a acestora.

(2) Echipamentele prevăzute la art. 2 trebuie să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Prezenta hotărâre nu se aplică:

a) echipamentelor reglementate de Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora;

b) produselor, pieselor și echipamentelor aeronautice menționate de Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune din domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1.592/2002 și a Directivei 2004/36/CE, modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1.108/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009;

c) echipamentelor radio utilizate de radioamatori, în sensul utilizat de normele adoptate în temeiul Constituției și Convenției Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, semnate la Geneva și ratificate prin Legea nr. 76/1993 pentru ratificarea Constituției și a Convenției Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, semnate la Geneva la 22 decembrie 1992, cu modificările ulterioare, dacă nu sunt disponibile pentru comercializare. Ansamblurile de componente care urmează să fie asamblate de radioamatori și echipamentele comerciale modificate de radioamatori pentru uzul propriu al acestora nu sunt considerate echipamente disponibile pentru comercializare;

d) echipamentelor care, prin însăși natura și caracteristicile lor fizice, nu pot să genereze sau să contribuie la generarea de emisii electromagnetice care depășesc un nivel ce permite echipamentelor radio și altor echipamente să funcționeze conform destinației și funcționează fără degradare inadmisibilă, în prezența perturbațiilor electromagnetice rezultate în mod normal în timpul utilizării lor conform destinației;

e) echipamentelor prevăzute la alin. (1) pentru care cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 sunt stabilite într-o manieră specifică, în totalitate sau parțial, de alte reglementări la nivel

europene, norme ce se vor aplica de la data intrării în vigoare a actelor normative ce asigură transpunerea acestor reglementări ale Uniunii Europene.

(4) Prezenta hotărâre nu aduce atingere aplicării legislației naționale sau a Uniunii Europene care reglementează securitatea echipamentelor.

Art. 2. (1) În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *echipament* – orice aparat sau instalație fixă;
- b) *aparat* – orice dispozitiv finit sau oricare compus de astfel de dispozitive pus la dispoziție pe piață ca unitate funcțională independentă, destinat utilizatorului final și susceptibil să producă perturbații electromagnetice ori a cărui funcționare poate să fie afectată de astfel de perturbații;
- c) *instalație fixă* – o combinație specifică a mai multor tipuri de aparate și, după caz, a altor dispozitive care sunt asamblate, instalate și destinate a fi utilizate în mod permanent într-un amplasament prestabilit;
- d) *compatibilitate electromagnetică* – capacitatea echipamentelor de a funcționa satisfăcător în mediul lor electromagnetic fără a produce ele însele perturbații electromagnetice inadmisibile pentru alte echipamente din mediul respectiv;
- e) *perturbație electromagnetică* – orice fenomen electromagnetic care poate degrada funcționarea echipamentelor, cum ar fi, dar fără a se limita la, zgomot electromagnetic, semnal nedorit sau o modificare a însuși mediului de propagare;
- f) *imunitate* – capacitatea echipamentelor de a funcționa conform destinației, fără degradare în prezența perturbațiilor electromagnetice;
- g) *obiective de siguranță* – obiective de protecție a vieții oamenilor sau a proprietății;
- h) *mediu electromagnetic* – toate fenomenele electromagnetice observabile într-un anumit amplasament;
- i) *standard armonizat* – un standard adoptat, pe baza unei cereri din partea Comisiei Europene, de către unul dintre organismele europene de standardizare enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1.025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1.673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- j) *introducere pe piață* – punerea la dispoziție pentru prima dată a unui aparat pe piața comună europeană;
- k) *punere la dispoziție pe piață* – furnizarea unui aparat pentru distribuție, consum sau uz pe piața comună europeană în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
- l) *punere în funcțiune* – prima utilizare, în scopul propus, în Uniunea Europeană, a echipamentului care intră în aria de aplicare a prezentei hotărâri;
- m) *trasabilitate* – identificarea persoanelor responsabile de producerea, importul, achiziția intracomunitară, introducerea pe piață și punerea la dispoziție pe piață a unui aparat.

(2) Se consideră aparate în sensul alin. (1) lit. b):

a) componente sau subsansambluri destinate încorporării într-un aparat de către utilizatorul final, care sunt susceptibile să genereze perturbații electromagnetice sau a căror funcționare este susceptibilă să fie afectată de astfel de perturbații;

b) instalații mobile definite ca o combinație de aparate și, după caz, de alte dispozitive, destinate deplasării și funcționării în diferite amplasamente.

(3) În cuprinsul prezentei hotărâri sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93.

Art. 3. (1) Se admite punerea la dispoziție pe piață și/sau punerea în funcțiune doar a echipamentelor care sunt conforme cu cerințele prezentei hotărâri, atunci când sunt corect instalate, întreținute și utilizate conform destinației acestora.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), expunerea și/sau demonstrațiile, temporare, cu echipamente neconforme cu prevederile prezentei hotărâri sunt permise la târguri, expoziții și alte asemenea evenimente, cu condiția existenței unei indicații vizibile care să menționeze că astfel de echipamente nu pot fi introduse pe piață și/sau puse în funcțiune înainte de aducerea acestora în conformitate. Demonstrațiile pot avea loc numai cu condiția adoptării măsurilor corespunzătoare pentru evitarea perturbațiilor electromagnetice.

Art. 4. Nu pot fi interzise, din considerente privind compatibilitatea electromagnetică, introducerea pe piață, punerea la dispoziție pe piață și/sau punerea în funcțiune a echipamentelor care îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri.

Art. 5. (1) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, poate aplica, prin decizie, măsuri speciale referitoare la punerea în funcțiune sau utilizarea echipamentelor, respectiv:

a) măsuri destinate soluționării unei probleme de compatibilitate electromagnetică existente sau previzibile într-un amplasament;

b) măsuri luate din motive de siguranță, destinate protecției rețelelor publice de comunicații electronice, a stațiilor de emisie sau de recepție, atunci când sunt utilizate în scopuri de siguranță în situații definite cu privire la utilizarea frecvențelor radio.

(2) ANCOM informează Comisia Europeană și autoritățile similare pentru domeniul relevant din statele membre ale Uniunii Europene cu privire la măsurile speciale prevăzute la alin. (1).

(3) Informarea în conformitate cu prevederile alin. (2) se realizează distinct de schimbul de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice efectuat în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul II. Standarde armonizate

Art. 6. (1) Echipamentele conforme cu prevederile standardelor armonizate, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, sunt considerate a fi în concordanță cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1. Prezumția de conformitate se limitează la aria de aplicare a standardelor armonizate utilizate și la cerințele esențiale corespunzătoare acoperite de acesta/acestea.

(2) Standardele armonizate stabilite și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nu au caracter obligatoriu, fiind permise și alte mijloace de demonstrare a conformității.

(3) În cazul în care se consideră că un standard armonizat nu satisface integral cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, ANCOM va informa Comitetul permanent prevăzut la art. 13 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul situației prevăzute la alin. (3), ANCOM va preciza în cadrul informării sale, argumentat, și motivele pe care se bazează.

(5) Lista cuprinzând standardele române care adoptă standarde armonizate din domeniul compatibilității electromagnetice se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului pentru societatea informațională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Capitolul III. Aparate

Art. 7. (1) Conformitatea aparatelor cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 se demonstrează folosind procedurile descrise în cuprinsul anexei nr. 2 sau în anexa nr. 3, opțiunea utilizării uneia dintre cele două proceduri rămânând la latitudinea producătorului sau a reprezentantului său autorizat stabilit în Uniunea Europeană.

(2) Persoana responsabilă cu introducerea pe piață a aparatelor are obligația să se asigure, înaintea introducerii pe piață a aparatelor, că producătorul sau reprezentantul său autorizat au respectat procedura corespunzătoare de evaluare a conformității.

Art. 8. (1) Aparatele a căror conformitate cu dispozițiile prezentei hotărâri a fost stabilită conform art. 7 alin. (1) poartă marcajul CE care atestă această conformitate și care se aplică în conformitate cu prevederile anexei nr. 5.

(2) Responsabilitatea aplicării marcajului CE revine producătorului sau reprezentantului său autorizat stabilit în Uniunea Europeană.

(3) Se interzice aplicarea pe aparat, pe ambalaj sau pe instrucțiunile de utilizare ale acestuia a unor marcaje susceptibile să inducă în eroare terții cu privire la înțelesul și/sau forma grafică a marcajului CE.

(4) Orice alt marcaj poate fi aplicat pe aparat, pe ambalaj sau pe instrucțiunile de utilizare ale acestuia, cu condiția ca vizibilitatea și lizibilitatea marcajului CE să nu fie afectate.

(5) În cazul în care personalul ANCOM sau al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, denumită în continuare ANPC, constată că marcajul CE nu a fost aplicat corespunzător, producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană trebuie să aducă aparatul în conformitate cu dispozițiile privind marcajul CE din prezenta hotărâre.

(6) Aplicarea dispozițiilor alin. (5) nu intră în contradicție cu măsurile dispuse în conformitate cu prevederile cap. VI.

Art. 9. (1) Fiecare aparat este identificat prin tip, lot, număr de serie sau orice alte informații care permit identificarea sa.

(2) Fiecare aparat este însoțit de numele și de adresa producătorului și, în cazul în care acesta nu este stabilit în Uniunea Europeană, de numele și adresa reprezentantului autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană sau ale persoanei din Uniunea Europeană responsabilă pentru introducerea aparatului pe piața comună europeană.

(3) Producătorul are obligația furnizării informațiilor ce privesc orice precauții specifice ce trebuie luate la asamblarea, instalarea, întreținerea sau utilizarea aparatului pentru a se asigura, la punerea în funcțiune, conformitatea cu cerințele de protecție prevăzute la pct. 1 al anexei nr. 1.

(4) Aparatul pentru care conformitatea cu cerințele de protecție nu este asigurată în zone rezidențiale este însoțit de o indicație clară referitoare la această restricție de utilizare, inclusiv, dacă este cazul, pe ambalaj.

(5) Informațiile necesare pentru a permite utilizarea aparatului în conformitate cu destinația acestuia vor fi conținute în instrucțiunile care îl însoțesc.

(6) Toate informațiile privind folosirea aparatului sunt furnizate utilizatorilor sub forma unui manual de utilizare, oferit pe hârtie și/sau pe suport CD-ROM, redactat în limba română, fără a fi exclusă furnizarea acestuia și în alte limbi de circulație internațională.

Capitolul IV. Organisme notificate

Art. 10. (1) Ministerul pentru Societatea Informațională, denumit în continuare MSI, este autoritatea responsabilă cu stabilirea și punerea în aplicare a procedurilor necesare pentru

evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de supraveghere a organismelor de evaluare a conformității notificate din domeniul compatibilității electromagnetice.

(2) MSI notifică Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene organismele desemnate să realizeze sarcinile prevăzute în anexa nr. 3. Pentru desemnarea acestor organisme se aplică criteriile prevăzute în anexa nr. 6.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (2) va indica dacă organismele sunt desemnate să îndeplinească sarcinile prevăzute în anexa nr. 3, pentru toate aparatele reglementate de prezenta hotărâre și/sau pentru toate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 sau dacă domeniul pentru care au fost desemnate se limitează la anumite aspecte specifice și/sau categorii de aparate.

Art. 11. Organismele care îndeplinesc criteriile prevăzute în standardele naționale ce transpun standardele armonizate relevante, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, se consideră că îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 12. (1) Metodologia de evaluare a organismelor în vederea notificării acestora conform art. 10 alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului pentru societatea informațională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) În cazul în care MSI constată că un organism notificat nu mai îndeplinește criteriile prevăzute în anexa nr. 6, informează Comisia Europeană și celelalte autorități similare pentru domeniul relevant din statele membre în consecință.

Capitolul V. Instalații fixe

Art. 13. (1) Aparatele introduse pe piață care pot fi încorporate într-o instalație fixă se supun tuturor dispozițiilor aplicabile pentru aparate, stabilite de prezenta hotărâre.

(2) Prevederile art. 1 alin. (2) și ale art. 7-9 nu sunt obligatorii în cazul aparatelor destinate încorporării într-o anumită instalație fixă și care altfel nu sunt disponibile pe piață.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), documentația însoțitoare a aparatelor trebuie:

a) să cuprindă informațiile prevăzute la art. 9 alin. (1) și (2);

b) să identifice instalația fixă și caracteristicile sale de compatibilitate electromagnetică;

c) să indice precauțiile care trebuie luate pentru încorporarea aparatelor în instalația fixă astfel încât să nu compromită conformitatea acesteia.

(4) În cazul în care există elemente care indică nonconformitatea instalației fixe, în special atunci când există reclamații privind perturbații generate de instalație, ANCOM poate solicita persoanei ce are în responsabilitate respectiva instalație dovezi ale conformității instalației fixe și, după caz, poate iniția o evaluare a conformității.

(5) În situația în care se stabilește nonconformitatea instalației fixe, ANCOM impune persoanei prevăzute la alin. (4) măsuri pentru aducerea instalației în conformitate cu cerințele de protecție stabilite la pct. 1 al anexei nr. 1.

(6) ANCOM dispune măsurile necesare pentru identificarea persoanei sau a persoanelor responsabile pentru stabilirea conformității unei instalații fixe cu cerințele esențiale, pe baza unor scenarii care țin cont de natura instalațiilor fixe și de amplasamentul acestora.

Capitolul VI. Supravegherea pieței

Art. 14. (1) Activitatea de supraveghere și control al pieței în scopul asigurării îndeplinirii dispozițiilor prezentei hotărâri și a obligațiilor operatorilor economici care decurg din regulamentele Uniunii Europene, precum și în vederea identificării trasabilității echipamentelor în cadrul lanțului

de distribuție se exercită de către ANCOM și, conform legislației din domeniul protecției consumatorului, în cazul echipamentelor achiziționate de către persoanele fizice, de către ANPC.

(2) ANCOM și ANPC, denumite în continuare autorități de supraveghere și control, acționează prin personalul de specialitate, respectiv personalul specializat, împuternicit în acest scop.

(3) ANCOM și ANPC organizează și desfășoară activitatea de supraveghere și control în conformitate cu prevederile art. 15-29 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(4) ANCOM și ANPC pot încheia, în vederea punerii în aplicare a prezentei hotărâri, un protocol de colaborare prin care se vizează asigurarea schimbului de informații în vederea îmbunătățirii măsurilor de identificare a produselor neconforme și întreprinderii acțiunilor necesare în vederea eliminării acestora.

Art. 15. (1) Producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană, importatorul ori distribuitorul are obligația de a se supune controlului și de a prezenta spre examinare, la solicitarea motivată a personalului autorităților de supraveghere și control, documentele ce atestă îndeplinirea dispozițiilor prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Distribuitorii și utilizatorii, persoane fizice sau juridice, au obligația de a se supune controlului ori de a comunica, la solicitarea motivată a personalului autorităților de supraveghere și control, persoana responsabilă pentru introducerea pe piață, respectiv persoana care i-a furnizat echipamentul, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 16. (1) Personalul ANCOM sau al ANPC poate solicita, în vederea verificării îndeplinirii prevederilor prezentei hotărâri, producătorului sau reprezentantului autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană traducerea în limba română a documentației tehnice a produsului. Declarația de conformitate CE va fi prezentată în forma tradusă în limba română.

(2) În cazul în care producătorul ori reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană nu este stabilit pe teritoriul național, obligația prevăzută la alin. (1) este adusă la îndeplinire de către importator.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) sau (2), personalul autorităților de supraveghere și control va preciza partea documentației ce se impune a fi tradusă. Traducerea autorizată în limba română și transmiterea documentelor către autoritatea de supraveghere se realizează într-un timp rezonabil, însă nu mai târziu de 30 de zile de la data solicitării.

Art. 17. (1) ANCOM sau ANPC poate să hotărască motivat, în orice moment, efectuarea încercărilor tehnice pentru verificarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale aplicabile, pe baza standardelor armonizate relevante precizate în declarația de conformitate CE.

(2) În vederea efectuării încercărilor în conformitate cu prevederile alin. (1), producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană, importatorul ori distribuitorul, după caz, are obligația de a permite personalului de control prelevarea, pe bază de proces-verbal, a unui număr adecvat de eșantioane ale aparatului ce urmează a fi supus la încercări.

(3) Cheltuielile determinate de efectuarea încercărilor prevăzute la alin. (1) sunt suportate de ANCOM sau ANPC, din bugetul anual aprobat cu această destinație.

(4) Dacă în urma încercărilor se constată că aparatul nu îndeplinește cerințele esențiale, toate cheltuielile determinate de efectuarea încercărilor prevăzute la alin. (1) sunt suportate, integral, de către producător ori de către reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană. În cazul în care producătorul ori reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană nu este stabilit pe teritoriul național, cheltuielile sunt suportate, integral, de către importator.

(5) În situația în care importatorul nu poate fi identificat ori persoana controlată nu furnizează informații de natură a conduce la identificarea acestuia, cheltuielile se suportă de operatorul economic controlat.

(6) În cazul cheltuielilor suportate de către ANCOM, individualizarea acestora în vederea determinării sumei ce urmează a fi recuperate în conformitate cu prevederile alin. (4) sau (5) se realizează prin decizie a președintelui ANCOM, fiind aplicabile dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Prin excepție de la prevederile art. 29 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 306/2011 privind unele măsuri de supraveghere a pieței produselor reglementate de legislația Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a acestora, în cazul în care încercările prevăzute la alin. (1) sunt realizate în laboratorul propriu al ANCOM, prevederile alin. (4) și (5) nu se aplică.

Capitolul VII. Sancțiuni

Art. 18. (1) Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, următoarele fapte:

a) introducerea pe piață, punerea la dispoziție pe piață sau punerea în funcțiune a echipamentelor fără marcaj de conformitate CE;

b) introducerea pe piață, punerea la dispoziție pe piață sau punerea în funcțiune a aparatelor fără asigurarea identificării acestora ori fără furnizarea informațiilor specifice ce trebuie luate în considerare la asamblarea, instalarea, întreținerea sau utilizarea acestora;

c) aplicarea pe aparat, pe ambalaj ori pe instrucțiunile de utilizare a unor marcaje susceptibile să inducă în eroare cu privire la înțelesul sau forma grafică a marcajului de conformitate CE;

d) expunerea și/sau demonstrațiile cu echipamente neconforme la târguri, expoziții și alte asemenea fără respectarea prevederilor art. 3 alin. (2);

e) nerespectarea de către persoana ce are în responsabilitate o instalație fixă a măsurilor impuse de autoritățile de supraveghere și control conform art. 13 alin. (5);

f) refuzul operatorilor economici de a se supune activității de supraveghere și control al pieței ori de a prezenta spre examinare documente ce atestă îndeplinirea prevederilor prezentei hotărâri;

g) refuzul utilizatorilor de a se supune activității autorității de supraveghere și control ori de a comunica, la solicitarea acestora, persoana de la care a achiziționat echipamentul;

h) refuzul prelevării de eșantioane în vederea supunerii la încercări tehnice;

i) nerespectarea de către producător sau reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană a procedurii de evaluare a conformității stabilite conform art. 7;

j) nerespectarea de către importator a obligației prevăzute la art. 7 alin. (2);

k) introducerea pe piață, punerea la dispoziție pe piață sau punerea în funcțiune a echipamentelor ce nu respectă cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. a), cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei;

b) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. b), cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

c) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. c), cu amendă de la 3.500 lei la 5.000 lei;

d) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. d), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;

e) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. e), cu amendă de la 1.500 lei la 3.000 lei;

f) în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. f) și lit. j), cu amendă de la 2.500 lei la 7.500 lei;

g) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. g), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;

h) în cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. h) și lit. i), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

i) în cazul contravenției prevăzute la alin. (1) lit. k), cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei.

(3) În cazul în care în urma verificărilor administrative ori a încercărilor tehnice se demonstrează că echipamentul ce poartă marcajul CE nu este conform cu cerințele esențiale, ANCOM sau ANPC dispune, cu titlu de sancțiune complementară, prin decizie, respectiv prin ordin, și una dintre măsurile prevăzute de art. 21 paragraful 1 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Art. 19. (1) Contravențiile prevăzute de prezenta hotărâre se constată prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

(2) Sancțiunile principale pentru contravențiile prevăzute de prezenta hotărâre se aplică:

a) de către personalul autorităților de supraveghere și control, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a)-j);

b) prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, de către președintele ANCOM, în cazul contravenției constatate de personalul ANCOM, în situația prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. k);

c) prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, în cazul contravenției constatate de personalul ANPC, în situația prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. k).

Art. 20. (1) Măsurile adoptate în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) trebuie să expună motivele pe care se bazează.

(2) Măsurile ce privesc produse nemarcate sau marcate incorect pot fi dispuse numai după comunicarea către persoana responsabilă a unei solicitări de aducere a aparatului în conformitate cu dispozițiile privind marcajul CE, într-un termen determinat.

(3) Măsurile adoptate în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) pot fi dispuse numai după ce producătorului, reprezentantului său autorizat sau oricărei altei părți interesate i s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în prealabil, cu excepția cazului în care o astfel de consultare nu este posibilă ținând seama de caracterul urgent al măsurii care trebuie luată, în special cu privire la cerințele de interes public.

(4) Ordinul, respectiv decizia prevăzută(ă) la art. 18 alin. (3) poate fi atacat(ă) în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Ordinul, respectiv decizia prevăzută(ă) la art. 18 alin. (3) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 21. (1) În situația în care sancțiunile prevăzute la art. 18 alin. (2) și (3) sunt dispuse de către oricare dintre autoritățile de supraveghere și control, acestea se informează reciproc în termen de maximum 10 zile de la data aplicării sancțiunii.

(2) Ulterior primirii informării în condițiile alin. (1), ANCOM sau ANPC poate decide, în aplicarea prevederilor art. 17, efectuarea încercărilor tehnice pentru verificarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale aplicabile.

Art. 22. (1) În cazul în care ANCOM sau ANPC identifică aparate ce poartă marcajul de conformitate CE și care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentei hotărâri, informează Comisia Europeană și celelalte state membre cu privire la măsurile dispuse, indicând motivele și specificând, în special, dacă neconformitatea se datorează:

a) neconcordanței cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1, în cazul în care aparatele nu sunt conforme cu standardele armonizate prevăzute la art. 6;

b) aplicării incorecte a standardelor armonizate prevăzute la art. 6;

c) deficiențelor standardelor armonizate prevăzute la art. 6.

(2) În cazul în care aparatele neconforme au fost supuse procedurii de evaluare a conformității prevăzute în anexa nr. 3, ANCOM sau ANPC, după caz, va informa autorul declarației prevăzute la pct. 3 al anexei nr. 3 cu privire la deficiențele constatate.

(3) Ulterior comunicării informării în condițiile alin. (2), ANCOM sau ANPC informează Comisia Europeană și celelalte state membre cu privire la deficiențele constatate.

Art. 23. Contravențiilor prevăzute de prezenta hotărâre le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24. Anexele nr. 1-6 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 25. (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 982/2007 privind compatibilitatea electromagnetică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 21 septembrie 2007.

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică și de abrogare a Directivei 89/336/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L, nr. 390 din 31 decembrie 2004.

Anexa nr. 1

Cerințe esențiale

1. Cerințe de protecție

Echipamentele sunt proiectate și fabricate ținându-se seama de stadiul de dezvoltare tehnică, astfel încât să se asigure că:

- a) perturbațiile electromagnetice generate nu depășesc nivelul peste care echipamentele radio, echipamentele terminale de comunicații electronice sau alte echipamente nu pot să funcționeze conform destinației;
- b) au un nivel de imunitate la perturbații electromagnetice previzibil pentru utilizare conform destinației, care le permite să funcționeze fără o degradare inacceptabilă a utilizării prevăzute.

2. Cerințe specifice pentru instalații fixe – instalarea și utilizarea conform destinației a componentelor

Pentru a satisface cerințele de protecție prevăzute la pct. 1, o instalație fixă se montează conform bunelor practici ingineresti și cu respectarea informațiilor privind utilizarea conform destinației a componentelor sale. Aceste bune practici ingineresti trebuie să fie documentate și documentația trebuie să fie păstrată de către persoana sau persoanele responsabile, la dispoziția autorităților competente, în scopul inspecției, pe toată durata de funcționare a instalației fixe.

Anexa nr. 2

Procedura de evaluare a conformității prevăzută în art. 7 din hotărâre

(Controlul intern al producției)

1. Producătorul efectuează o evaluare a compatibilității electromagnetice a aparatelor pe baza fenomenelor relevante, în vederea îndeplinirii cerințelor de protecție prevăzute la pct. 1 al anexei nr. 1 la hotărâre. Aplicarea corectă a tuturor standardelor armonizate relevante ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este echivalentă cu realizarea evaluării compatibilității electromagnetice.

2. Evaluarea compatibilității electromagnetice ține seama de toate condițiile normale de funcționare conform destinației. În cazul în care un aparat poate avea diferite configurații,

evaluarea compatibilității electromagnetice trebuie să confirme dacă acesta corespunde cerințelor de protecție prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la hotărâre în toate configurațiile posibile identificate de către producător ca fiind reprezentative pentru utilizarea conform destinației.

3. În conformitate cu prevederile anexei nr. 4 la hotărâre, producătorul întocmește documentația tehnică care face dovada conformității aparatelor cu cerințele esențiale ale prezentei hotărâri.

4. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană trebuie să păstreze documentația tehnică la dispoziția autorităților competente pentru cel puțin 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul astfel de aparat.

5. Conformitatea aparatelor cu toate cerințele esențiale relevante trebuie să fie atestată printr-o declarație de conformitate CE emisă de producător sau de reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană.

6. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană trebuie să păstreze declarația de conformitate CE la dispoziția autorităților competente pentru cel puțin 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul astfel de aparat.

7. În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană, obligația de a păstra declarația de conformitate CE și documentația tehnică la dispoziția autorităților competente îi revine persoanei care introduce aparatele pe piața Uniunii Europene.

8. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura că produsele sunt fabricate în conformitate cu documentația tehnică menționată la pct. 3 și cu prevederile prezentei hotărâri care le sunt aplicabile.

9. Documentația tehnică și declarația de conformitate CE trebuie să fie în conformitate cu prevederile din anexa nr. 4 la hotărâre.

Anexa nr. 3

Procedura de evaluare a conformității prevăzută în art. 7 din hotărâre

Această procedură constă în aplicarea procedurii din anexa nr. 2 la hotărâre completată după cum urmează:

1. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană trebuie să prezinte documentația tehnică organismului notificat prevăzut la art. 10 din hotărâre și să solicite organismului notificat o evaluare. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană trebuie să specifice organismului notificat care aspecte ale cerințelor esențiale trebuie să fie evaluate de acesta.

2. Organismul notificat analizează documentația tehnică și evaluează dacă documentația tehnică demonstrează în mod adecvat îndeplinirea cerințelor hotărârii care fac obiectul evaluării sale. În cazul în care se adeverește conformitatea aparatelor, organismul notificat emite o declarație către producător sau către reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană, în care adeverește conformitatea aparatului. Declarația trebuie să se limiteze la acele aspecte ale cerințelor esențiale care au fost evaluate de către organismul notificat.

3. Producătorul adaugă declarația organismului notificat la documentația tehnică.

Anexa nr. 4

Documentația tehnică și declarația de conformitate CE

1. Documentația tehnică

Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale. Aceasta trebuie să conțină date despre proiectarea și fabricarea aparatului, în special:

- a) o descriere generală a aparatului;
- b) dovada conformității cu standardele armonizate, în cazul în care există, aplicate integral sau parțial;
- c) în cazul în care producătorul nu a aplicat standardele armonizate sau le-a aplicat numai parțial, o descriere și o explicație referitoare la etapele parcurse pentru îndeplinire cerințelor esențiale ale prezentei hotărâri, inclusiv o descriere a evaluării compatibilității electromagnetice prevăzute la pct. 1 al anexei nr. 2 la hotărâre, rezultatele calculului de proiectare efectuate, examinările efectuate, rapoartele de încercări etc.;
- d) o declarație din partea organismului notificat, atunci când a fost urmată procedura prevăzută în anexa nr. 3 la hotărâre.

2. Declarația de conformitate CE

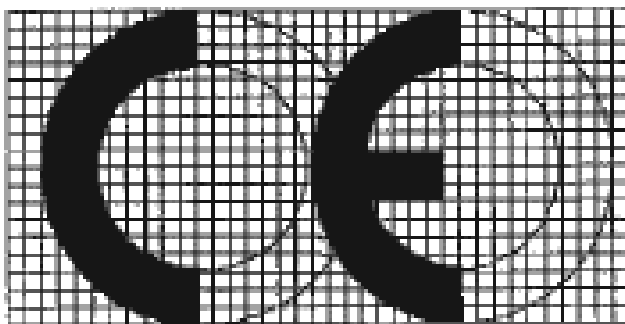
Declarația de conformitate CE trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) o trimitere la Directiva 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică și de abrogare a Directivei 89/336/CEE;
- b) identificarea aparatului la care se referă, conform art. 9 alin. (1) din Directiva 2004/108/CE și din hotărâre;
- c) numele și adresa producătorului și, după caz, numele și adresa reprezentantului său autorizat stabilit în Uniunea Europeană;
- d) numerele de referință ale standardelor armonizate utilizate, inclusiv datele acestora, sau trimiteri la alte specificații tehnice, inclusiv datele acestora, în legătură cu care se declară conformitatea;
- e) data declarației de conformitate;
- f) identitatea și semnătura persoanei împuternicite să angajeze răspunderea producătorului sau a reprezentantului său autorizat stabilit în Uniunea Europeană.

Anexa nr. 5

Marcajul „CE” prevăzut în art. 8 din hotărâre

1. Marcajul CE constă din inițialele CE cu următoarea formă:

2. Marcajul CE trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 5 mm. În cazul în care marcajul CE este micșorat sau mărit, trebuie respectate proporțiile, așa cum reies ele din desenul pe scară gradată de mai sus.

3. Marcajul CE trebuie aplicat pe aparat sau pe placa sa de identificare. În cazul în care acest lucru nu este posibil sau nu este justificat dată fiind natura aparatului, marcajul trebuie aplicat pe ambalaj, dacă există, și pe documentele de însoțire.

4. În cazul în care aparatul face obiectul altor directive transpuse prin reglementări ce acoperă alte aspecte și care, de asemenea, prevăd marcajul CE, acesta din urmă arată că aparatul este, de asemenea, conform și cu aceste alte directive.

5. Cu toate acestea, în cazul în care una sau mai multe dintre aceste directive transpuse prin reglementări permit producătorului, într-o perioadă de tranziție, să aleagă ce regim aplică, marcajul CE indică conformitatea numai cu directivele aplicate de producător. În acest caz, în documentele, notele explicative sau instrucțiunile prevăzute de directivele aplicabile transpuse prin reglementări, care însoțesc aparatul, se vor indica numerele de referință cu care aceste directive au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Anexa nr. 6

Criterii pentru evaluarea organismelor ce urmează să fie notificate

1. Organismele notificate îndeplinesc minimum următoarele condiții:
 - a) disponibilitate de personal, de mijloace și de echipamente necesare;
 - b) competență tehnică și integritate profesională a personalului;
 - c) independență în elaborarea rapoartelor și îndeplinirea funcției de verificare prevăzute în prezenta hotărâre;
 - d) independență a personalului de conducere și a personalului tehnic în raport cu toate grupurile sau persoanele interesate direct ori indirect de echipamentul respectiv;
 - e) păstrare a secretului profesional de către personal;
 - f) deținere a unei asigurări de răspundere civilă, în afara cazului în care această răspundere este acoperită de stat în baza dispozițiilor legale.
2. Îndeplinirea condițiilor de la pct. 1 se verifică periodic în cadrul procesului de supraveghere a organismelor desemnate, prevăzut de metodologia elaborată în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) din hotărâre.

9. H.G. nr. 1056/2001

privind stabilirea cerințelor referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a lămpilor electrice de uz casnic

publicată în
M. Of. nr. 727 din 15 noiembrie 2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 8 alin. (2) din Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, cu modificările ulterioare, și ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. Prezenta hotărâre stabilește cerințele referitoare la eficiența și etichetarea energetică pentru introducerea pe piață a lămpilor cu incandescență, a lămpilor fluorescente compacte cu balast încorporat, a lămpilor fluorescente tubulare și a lămpilor fluorescente compacte fără balast încorporat, alimentate exclusiv de la rețeaua de distribuție a energiei electrice de joasă tensiune, denumite în continuare *lămpi electrice de uz casnic*, chiar dacă sunt comercializate pentru alte utilizări decât cele casnice.

Art. 2. Se exceptează de la prevederile prezentei hotărâri următoarele:

- a) lămpile cu un flux luminos mai mare de 6.500 lumeni;
- b) lămpile cu putere electrică mai mică de 4 wați;
- c) lămpile cu reflector;
- d) lămpile introduse pe piață, alimentate de la alte surse de energie, cum ar fi bateriile;
- e) lămpile introduse pe piață în vederea unei alte utilizări decât producerea de lumină în spectrul vizibil de la 400 până la 800 nm;
- f) lămpile introduse pe piață sau comercializate ca parte a unui produs al cărui scop principal nu este iluminatul, cu excepția celor puse în vânzare ca piese de schimb;
- g) lămpile electrice de uz casnic a căror producție a încetat înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. (1) Se admite introducerea pe piață numai a lămpilor electrice de uz casnic care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au aplicată, imprimată sau atașată pe exteriorul ambalajului individual al lămpii o etichetă indicând clasa de eficiență energetică, prevăzută în anexa nr. 1;
- b) sunt însoțite de o fișă, cuprinsă în broșurile despre produs, care conține informațiile specificate pentru etichetă, prevăzută în anexa nr. 2, cu excepția cazului în care nu se furnizează broșuri despre produs, când eticheta oferită împreună cu produsul îndeplinește și calitatea de fișă.

(2) Informațiile standard cuprinse în etichetă și în fișă trebuie stabilite în conformitate cu standardele europene EN 50285 „Metode de măsurare a eficienței energetice a lămpilor electrice de uz casnic” și EN 50294 „Metoda de măsurare a puterii totale consumate a circuitului balast-lampă”.

(3) Până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Industriei și Resurselor și Asociația de Standardizare din România vor asigura adoptarea standardelor prevăzute la alin. (2) ca standarde naționale de eficiență energetică.

(4) Clasa de eficiență energetică a unei lămpi electrice de uz casnic, specificată în etichetă și în fișă, este determinată conform anexei nr. 3.

Art. 4. (1) Sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri și lămpile electrice de uz casnic care fac obiectul unui contract de furnizare la distanță încheiat în condițiile legii.

(2) În cazul ofertei spre vânzare a unor astfel de bunuri prin intermediul contractelor la distanță oferta trebuie să fie însoțită de informațiile referitoare la caracteristicile tehnice ale lămpilor electrice de uz casnic, prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. (1) Producătorul unei lămpi electrice de uz casnic sau reprezentantul său autorizat răspunde pentru corectitudinea datelor înscrise pe etichetă și în fișă.

(2) Prin *reprezentant autorizat* se înțelege persoana juridică având sediul în România, împuternicită de producător să acționeze în numele său.

(3) Informațiile conținute de etichetă și fișă se publică numai cu consimțământul scris al producătorului sau al reprezentantului său autorizat.

(4) În cazul în care nici producătorul, nici reprezentantul său autorizat nu aplică eticheta, obligația aplicării acesteia revine distribuitorului. Producătorul sau reprezentantul său autorizat are obligația să transmită gratuit distribuitorului său etichetele necesare, până în momentul introducerii pe piață a lămpilor electrice de uz casnic.

(5) Ambalajul nu trebuie să poarte niciun element aplicat, imprimat sau atașat în exterior, de natură să acopere sau să reducă vizibilitatea etichetei.

(6) Prin *distribuitor* se înțelege agentul economic care vinde en détail, inclusiv în rate, închiriază sau expune în scop comercial lămpi electrice de uz casnic.

(7) Informațiile cuprinse în etichetă și în fișă se redactează în limba română.

Art. 6. Producătorul sau reprezentantul său autorizat întocmește și deține, timp de 5 ani de la data fabricării ultimei lămpi electrice de uz casnic din seria respectivă de fabricație, documentația care atestă conformitatea acesteia cu cerințele prezentei hotărâri. Această documentație va fi prezentată spre examinare, la cerere, organelor de control abilitate și va conține:

- a) denumirea și sediul producătorului;
- b) descrierea generală a lămpii electrice de uz casnic, pentru a permite identificarea acesteia;
- c) informații, inclusiv desene relevante, privind principalele caracteristici de proiectare ale modelului, în special cele care afectează în mod esențial consumul de energie;
- d) rapoarte privind testele de măsurare efectuate în condițiile standardului european EN 50285 „Metode de măsurare a eficienței energetice a lămpilor electrice de uz casnic” și ale standardului EN 50294 „Metoda de măsurare a puterii totale consumate a circuitului balast-lampă”;
- e) instrucțiuni de utilizare.

Art. 7. În cazul în care producătorul sau reprezentantul său autorizat nu are sediul în România, obligația deținerii documentației prevăzute la art. 6 și prezentării acesteia spre examinare, la cerere, autorităților cu atribuții de control în domeniu revine importatorului.

Art. 8. (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1) și ale art. 5 alin. (5) și se sancționează potrivit art. 46 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (2) și se sancționează potrivit art. 22 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, cu modificările ulterioare;

c) nerespectarea prevederilor art. 6 și 7 și se sancționează potrivit art. 22 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 199/2000, cu modificările ulterioare, sau art. 46 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravențiilor prevăzute în prezenta hotărâre li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Art. 9. Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 8 și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și/sau de către personalul anume împuternicit din cadrul Agenției Române pentru Conservarea Energiei, în condițiile legii.

Art. 10. Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 11. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 9 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexa nr. 1

Eticheta pentru indicarea consumului de energie și a clasei de eficiență energetică

Forma etichetei

1. Eticheta este aleasă dintre următoarele ilustrații:

- dacă eticheta nu este imprimată pe ambalaj, ci se aplică sau se atașează o etichetă separată, trebuie să se folosească varianta color;
- dacă se utilizează varianta „negru pe alb” a etichetei, textul și fondul pot fi de orice culoare, cu condiția să se păstreze lizibilitatea etichetei.

Ilustrație etichetă

2. Informațiile pe care trebuie să le includă eticheta:

I. Clasa de eficiență energetică a lămpii, determinată în conformitate cu anexa nr. 3. Această literă indicatoare se plasează la același nivel cu săgeata corespunzătoare.

II. Fluxul luminos al lămpii, exprimat în lumeni, măsurat în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

III. Puterea electrică (în wați) a lămpii, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

IV. Durata medie de viață nominală a lămpii, exprimată în ore, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

3. Dacă informațiile specificate la poz. II, III și, unde este cazul, IV de la pct. 2 sunt incluse în altă parte a ambalajului lămpii, ele pot fi omise de pe etichetă, la fel ca și rubrica ce le conține. În această situație eticheta este aleasă dintre ilustrațiile următoare:

Ilustrație etichetă

Tipărire

4. Diferitele aspecte ale etichetei sunt definite astfel:

Ilustrație etichetă

Eticheta trebuie încadrată de un chenar de minimum 5 mm, la fel ca în figură. Dacă nici o latură a ambalajului nu este suficient de mare ca să poată conține eticheta și marginea goală sau dacă aceasta ar acoperi mai mult de 50% din suprafața laturii celei mai mari, eticheta și marginea goală pot fi micșorate, dar nu mai mult decât este necesar pentru îndeplinirea ambelor condiții. Totuși eticheta nu poate fi în nici un caz micșorată la mai puțin de 40% (pe lungime) din dimensiunea standard. Dacă ambalajul este prea mic pentru a permite aplicarea unei etichete micșorate în acest fel, eticheta trebuie să fie atașată de lampă sau de ambalaj. Totuși, dacă împreună cu lampa se expune o etichetă de dimensiuni standard (de exemplu, atașată de raftul pe care este expusă lampa), eticheta de pe ambalaj poate fi omisă.

Culori utilizate

Varianta color:

CMGN – cian, magenta, galben, negru

De exemplu 07X0: 0% cian, 70% magenta, 100% galben, 0% negru.

Săgeți:

A: X0X0

B: 70X0

C: 30X0

D: 00X0

E: 03X0

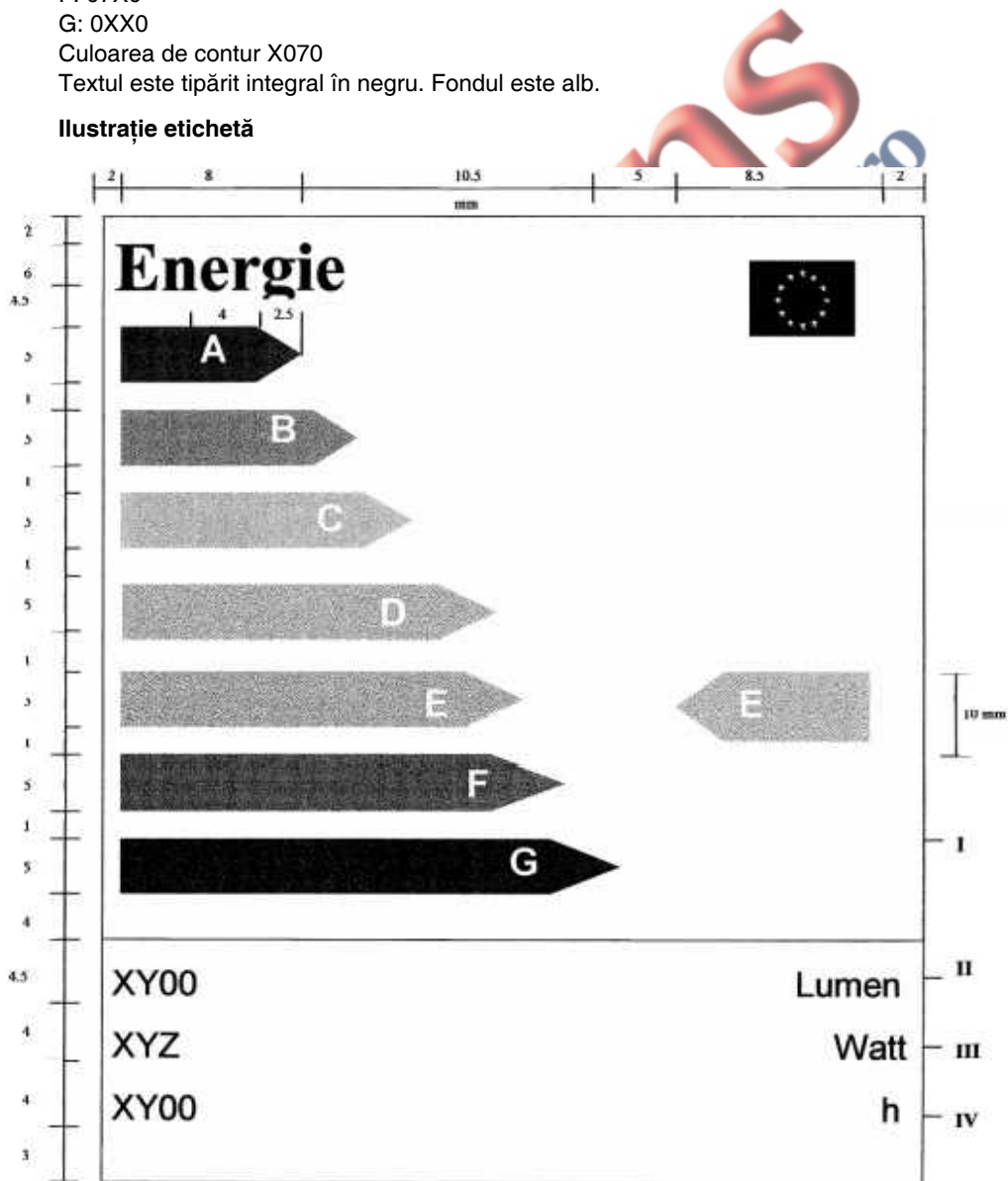
F: 07X0

G: 0XX0

Culoarea de contur X070

Textul este tipărit integral în negru. Fondul este alb.

Ilustrație etichetă

Anexa nr. 2

Fișă

Fișa trebuie să conțină informațiile specificate pentru etichetă¹⁾:

I. Clasa de eficiență energetică a lămpii, determinată în conformitate cu anexa nr. 3. Această literă indicatoare se plasează la același nivel cu săgeata corespunzătoare.

II. Fluxul luminos al lămpii, exprimat în lumeni, măsurat în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

III. Puterea electrică (în wați) a lămpii, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

IV. Durata medie de viață nominală a lămpii, exprimată în ore, măsurată în conformitate cu metodele de încercare stabilite prin standardele armonizate menționate la art. 3 alin. (2) din hotărâre.

¹⁾ Dacă nu se furnizează broșuri despre produs, eticheta oferită împreună cu produsul poate fi considerată ca îndeplinind și calitatea de fișă.

Anexa nr. 3

Clasa de eficiență energetică

Clasa de eficiență energetică a unei lămpi electrice de uz casnic se determină după cum urmează:

Lămpile fluorescente sunt încadrate în clasa A dacă sunt:

– lămpi fluorescente compacte fără balast încorporat (cele care necesită un balast și/sau alt dispozitiv de control pentru conectarea la rețea)

$$W \leq 0,15 \sqrt{\Phi} + 0,0097 \Phi;$$

– alte lămpi

$$W \leq 0,24 \sqrt{\Phi} + 0,0103 \Phi,$$

în care:

Φ este fluxul luminos al lămpii și

W este puterea electrică a lămpii, exprimată în wați.

Dacă lampa nu este încadrată în clasa A, se calculează o putere electrică de referință W_R , după cum urmează:

$$W_R = \frac{0,88 \sqrt{\Phi} + 0,049 \Phi}{0,2 \Phi}, \text{ când } \Phi > 34 \text{ lumeni};$$

$$\text{când } \Phi \leq 34 \text{ lumeni},$$

în care:

Φ este fluxul luminos al lămpii.

Indicele de eficiență energetică E_1 se calculează apoi astfel:

$$E_1 = W/W_R,$$

în care:

W este puterea electrică a lămpii, exprimată în wați.

Clasele de eficiență energetică sunt apoi determinate conform tabelului următor:

Clasa de eficiență energetică	Indicele de eficiență energetică E_1
B	$E_1 < 60\%$
C	$60\% \leq E_1 < 80\%$

D	$80\% \leq E_l < 95\%$
E	$95\% \leq E_l < 110\%$
F	$110\% \leq E_l < 130\%$
G	$E_l \geq 130\%$

Anexa nr. 4

Caracteristicile tehnice ale lămpilor electrice de uz casnic cuprinse în catalogul de comandă prin poștă sau alte tipuri de vânzare la distanță

Cataloagele de comandă prin poștă și alte mijloace de comunicare tipărite, menționate la art. 4 din hotărâre, conțin următoarele informații, furnizate în ordinea următoare:

1. Clasa de eficiență energetică (anexa nr. 1 pct. 2 poz. I)

Exprimată sub forma „Clasa de eficiență energetică... Pe o scară de la A (cea mai eficientă) la G (cea mai puțin eficientă)”. Dacă aceste informații sunt furnizate sub formă de tabel, ele pot fi exprimate prin alte mijloace, cu condiția să se indice cu claritate că scara este de la A (cea mai eficientă) la G (cea mai puțin eficientă).

2. Fluxul luminos al lămpii (anexa nr. 1 pct. 2 poz. II)

3. Puterea electrică (anexa nr. 1 pct. 2 poz. III)

4. Durata medie de viață nominală a lămpii (anexa nr. 1 pct. 2. poz. IV)

Info COMIS
protectia-consumatorilor.ro

10. H.G. nr. 482/2004

privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a aparatelor electrocasnice în funcție de nivelul zgomotului transmis prin aer

publicată în
M. Of. nr. 348 din 21 aprilie 2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. (1) Prevederile prezentei hotărâri se referă la:

- a) principiile generale de publicare a informațiilor privind zgomotul transmis prin aer de aparatele electrocasnice;
- b) metodele generale de măsurare a zgomotului transmis prin aer de aparatele electrocasnice;
- c) măsurile de verificare și monitorizare a nivelurilor de zgomot transmis prin aer de aparatele electrocasnice.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică în următoarele cazuri:

- a) aparatelor, echipamentelor sau mașinilor destinate exclusiv utilizării industriale sau profesionale;
- b) aparatelor care sunt părți integrante dintr-o clădire sau din instalațiile acesteia, cum ar fi: echipamentele de aer condiționat, cele de încălzire și ventilație (cu excepția ventilatoarelor de uz casnic, a hotelor de bucătărie și a aparatelor de încălzire de sine stătătoare), arzătoarele cu combustibil lichid pentru încălzire centrală, pompele pentru sisteme de alimentare cu apă și sistemele de canalizare;
- c) componentelor de echipamente, cum ar fi motoarele electrice;
- d) aparatelor electroacustice.

Art. 2. În sensul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *aparat electrocasnic* – orice aparat, parte a unui echipament sau instalație, fabricat, în principal, pentru utilizarea în locuințe, inclusiv beciuri, garaje și alte dependențe exterioare locuinței, în scopul întreținerii și curățeniei locuințelor, a igienei personale, al preparării și păstrării alimentelor, producerii și distribuției agenților de încălzire și răcire, al producerii aerului condiționat, și a altor aparate utilizate în scopuri neprofesionale;

b) *familie de aparate electrocasnice* – toate tipurile diferitelor aparate electrocasnice, destinate aceluiași scop și alimentate din același tip de sursă de energie. În general, o familie de aparate electrocasnice include mai multe tipuri;

c) *serie de aparate electrocasnice* – toate aparatele electrocasnice aparținând aceluiași tip, care au caracteristicile definite și sunt produse de către același producător;

d) *lot de aparate electrocasnice* – un număr specificat de aparate aparținând unei serii date, fabricate în aceleași condiții;

e) *zgomot aerian emis* – nivelul de putere acustică ponderat A (L_{WA}) emis de aparatele electrocasnice, exprimat în decibeli (dB), raportat la o putere acustică de referință de un picowatt (1 pW), transmis prin aer.

Art. 3. (1) Se admite introducerea pe piață a aparatelor electrocasnice numai dacă informațiile privind nivelul de zgomot transmis prin aer de către acestea sunt publicate.

(2) Informațiile privind nivelul de zgomot transmis prin aer sunt puse la dispoziție de producător sau, în cazul în care acesta nu este stabilit pe teritoriul României sau într-un stat membru al Uniunii Europene, de importator.

(3) Nivelul de zgomot transmis prin aer se determină în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 6 alin. (1) și (2).

(4) Informațiile privind nivelul de zgomot transmis prin aer de aparatele electrocasnice vor fi verificate prin sondaj de către organismele de control al pieței, în baza prevederilor art. 6 alin. (3).

(5) Fără a prejudicia rezultatele verificărilor prin sondaj, care pot fi efectuate după ce aparatele electrocasnice au fost oferite spre vânzare, organismele de control vor considera publicarea informațiilor despre zgomotul aerian emis ca fiind în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

Art. 4. Producătorul sau importatorul de aparate electrocasnice răspunde pentru corectitudinea informațiilor furnizate.

Art. 5. Atunci când pentru anumite familii de aparate electrocasnice legislația națională în vigoare prevede existența unei etichete privind eficiența energetică, înscrierea informațiilor referitoare la zgomotul transmis prin aer se face pe această etichetă.

Art. 6. (1) Metoda generală de încercare utilizată pentru determinarea nivelului de zgomot transmis prin aer trebuie să aibă o precizie suficient de mare, pentru ca abaterile rezultate din măsurări să nu depășească 2 dB pentru nivelul puterii acustice ponderat A. Aceste abateri reprezintă efectele cumulative ale tuturor cauzelor incertitudinilor de măsurare, cu excepția variațiilor nivelului de zgomot aerian de la o încercare la alta.

(2) Metoda generală de încercare descrisă la alin. (1) se completează, pentru fiecare familie de aparate electrocasnice, cu o descriere a poziției, montajului, sarcinii și modului de operare, pentru aparatele electrocasnice aflate sub testare, pentru simularea utilizării normale a aparatelor electrocasnice, precum și pentru asigurarea corespunzătoare a repetabilității și a reproductibilității. Pentru fiecare familie de aparate electrocasnice se specifică abaterea standard a reproductibilității.

(3) Metoda statistică utilizată la verificarea nivelului de zgomot aerian declarat al unui lot de aparate electrocasnice impune măsurarea prin eșantionare a unor loturi izolate de aparate electrocasnice, utilizându-se teste unilaterale. Parametrii statistici fundamentali ai metodei statistice utilizate se stabilesc astfel încât probabilitatea de acceptare să fie de 95%, dacă 6,5% din nivelurile emisiilor de zgomot aerian ale lotului de aparate electrocasnice sunt mai mari decât nivelul declarat. Mărimea unui eșantion simplu sau echivalent trebuie să fie de 3 bucăți. Metoda statistică aleasă impune ca abaterea standard de referință totală să fie de 3,5 dB.

Art. 7. (1) Aparatele electrocasnice care îndeplinesc prevederile prezentei hotărâri nu pot face obiectul interzicerii sau restricționării introducerii pe piață, de către organismele de control, din motive vizând informațiile referitoare la zgomotul transmis prin aer de acestea.

(2) Dacă în urma unui control efectuat de către organismele de control, conform metodei descrise la art. 6 alin. (3), se constată că nivelul de zgomot determinat depășește nivelul declarat, atunci producătorul sau importatorul va trebui să corecteze informațiile sau să retragă imediat lotul de aparate electrocasnice defecte de pe piață.

(3) Reintroducerea pe piață a unui aparat electrocasnic se efectuează numai în condițiile prevăzute la art. 3.

Art. 8. (1) Se consideră că informațiile privind nivelul zgomotului transmis prin aer de un aparat electrocasnic sunt corecte și încercările au fost corect executate, dacă măsurătorile pentru determinarea nivelului de zgomot transmis prin aer și încercările specifice au fost realizate în conformitate cu:

a) standardele române care adoptă standardele europene armonizate ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene; sau

b) standardele și reglementările tehnice naționale, în măsura în care nu există standarde europene armonizate în domeniile vizate de aceste standarde și reglementări tehnice naționale.

(2) Lista standardelor române care adoptă standardele europene armonizate și a standardelor și reglementărilor tehnice naționale, la care se face referire în alin. (1), se aprobă prin ordin al ministrului de stat, ministrul economiei și comerțului, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Această listă va fi actualizată periodic.

Art. 9. (1) Ministerul Economiei și Comerțului comunică Comisiei Europene textele standardelor și reglementărilor tehnice române prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b).

(2) În situația în care se consideră că standardele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a) nu satisfac în totalitate cerințele prevăzute la art. 6, Ministerul Economiei și Comerțului sesizează Comisia Europeană. În baza deciziei adoptate, Ministerul Economiei și Comerțului acționează în consecință.

Art. 10. (1) Constituie contravenție nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1) și se sancționează conform dispozițiilor art. 46 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(3) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 11. Prezenta hotărâre preia Directiva 86/594/EEC referitoare la zgomotul emis prin aer de aparatele electrocasnice.

Art. 12. Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 9, care intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 13. Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 672/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a aparatelor electrocasnice în funcție de nivelul zgomotului transmis prin aer, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 8 august 2001, se abrogă.

11. H.G. nr. 1022/2002

privind regimul produselor și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului

publicată în
M. Of. nr. 711 din 30 septembrie 2002

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 34 alin. (2) din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. (1) Prezenta hotărâre se aplică produselor nealimentare noi, folosite sau recondiționate și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului, nereglementate prin acte normative specifice referitoare la condițiile de introducere pe piață a produselor, respectiv a serviciilor.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică produselor furnizate ca antichități sau ca obiecte muzeistice.

(3) În sensul prezentei hotărâri, prin introducere pe piață se înțelege acțiunea de a face disponibil contra cost sau gratuit un produs nealimentar nou, folosit sau recondiționat ori serviciu, în vederea distribuirii, utilizării, respectiv prestării.

(4) Persoana responsabilă cu introducerea pe piață a produselor este producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia, importatorul sau orice persoană fizică ori juridică, după caz.

Art. 2. Se admite introducerea pe piață a produselor nealimentare noi, folosite sau recondiționate și a serviciilor numai în condițiile în care acestea nu pun în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului.

Art. 3. (1) Pentru produsele nealimentare noi și serviciile prevăzute la art. 2 alin. (1) producătorul, respectiv prestatorul de servicii, sau reprezentanții autorizați ai acestora, persoane juridice cu sediul în România, trebuie să asigure, să garanteze și să declare că acestea nu periclitează viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului, în situația în care sunt instalate, utilizate, întreținute sau prestate, după caz, conform destinației și documentelor normative definite conform prevederilor prezentei hotărâri.

(2) În situația în care producătorul, prestatorul sau reprezentanții autorizați ai acestora nu au sediul în România, obligația prevăzută la alin. (1) revine importatorului.

(3) Pentru produsele nealimentare folosite sau recondiționate, prevăzute la art. 2, obligația prevăzută la alin. (1) revine persoanei responsabile cu introducerea pe piață.

Art. 4. (1) Se consideră că sunt respectate cerințele referitoare la protecția vieții, sănătății, securității muncii și protecției mediului și se admit introducerea pe piață a produselor nealimentare noi și prestarea serviciilor numai dacă sunt însoțite de declarația de conformitate întocmită pe propria răspundere de către producător, respectiv de prestatorul de servicii, ori de reprezentanții autorizați ai acestora, persoane juridice cu sediul în România.

(2) În situația în care producătorul, prestatorul sau reprezentanții autorizați ai acestora nu au sediul în România, obligațiile prevăzute la alin. (1) revin importatorului.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) referitoare la declarația de conformitate și se admite introducerea pe piață a produselor care poartă marcajul european de conformitate CE prevăzut în anexa nr. 3 la Legea nr. 608/2001, realizate de un producător dintr-un stat membru al Uniunii Europene.

Art. 5. Se admite introducerea pe piață a produselor nealimentare folosite sau recondiționate numai dacă sunt însoțite de declarația de conformitate întocmită pe propria răspundere de către persoana responsabilă cu introducerea pe piață a acestora.

Art. 6. (1) Declarația de conformitate va menționa documentele normative aplicabile produsului sau serviciului, după caz, prin respectarea cărora se asigură securitatea vieții, sănătății, muncii și protecția mediului.

(2) Documentele normative prevăzute la alin. (1) pot fi standarde, specificații tehnice și/sau coduri de bună practică.

(3) La solicitarea organelor de control documentele normative se prezintă în termen de 72 de ore de la solicitare, traduse în limba română dacă este cazul.

(4) Modelul declarației de conformitate este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre și se redactează în limba română.

Art. 7. (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel^[1]:

a) nerespectarea prevederilor art. 4, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei și interzicerea introducerii pe piață a produselor nealimentare noi, folosite sau recondiționate ori interzicerea prestării serviciilor necorespunzătoare, după caz;

b) nerespectarea prevederilor art. 5 și ale art. 6, referitoare la obligația ca produsele sau prestarea serviciilor să fie însoțite de declarația de conformitate, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și interzicerea introducerii pe piață a produselor nealimentare noi, folosite sau recondiționate sau prestării serviciilor până la o dată stabilită de organul de control împreună cu persoana responsabilă cu introducerea pe piață, pentru eliminarea neconformității.

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002.

Art. 8. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele specializate ale administrației publice care au atribuții de control cu privire la introducerea pe piață a produselor și prestarea serviciilor, în condițiile legii.

Art. 9. Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 168/1997 privind regimul produselor și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 8 mai 1997.

Anexă

Declarație de conformitate

Nr.

Noi,, (denumirea completă a persoanei juridice sau persoanei fizice autorizate), (sediul) cu Certificat de înregistrare/Autorizație nr /, asigurăm, garantăm și declarăm pe propria răspundere, conform prevederilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1.022/2002 privind regimul produselor și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea

^[1] N.r. sumele sunt exprimate în lei vechi (ROL).

muncii și protecția mediului, că produsul/serviciul (denumirea, tipul sau modelul, numărul lotului, șarjei sau seriei, eventual sursele și numărul de exemplare) la care se referă această declarație nu pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii, nu produce un impact negativ asupra mediului și este în conformitate cu: (titlul și/sau numărul și data publicării documentului/documentelor normativ/normative)

..... (locul și data emiterii)

.....(numele și prenumele în clar și ștampila)

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

12. Ordinul nr. 296/2007

privind adoptarea măsurilor prin care se asigură introducerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie^[1]

publicat în
M. Of. nr. 364 din 29 mai 2007

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 130/2008** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea punerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 345 din 5 mai 2008);
- **Ordinul nr. 342/2009** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea punerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 318 din 13 mai 2009);
- **Ordinul nr. 86/2010** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea punerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 264 din 22 aprilie 2010);
- **Ordinul nr. 67/2011** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 241 din 6 aprilie 2011);
- **Ordinul nr. 19/2012** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 153 din 7 martie 2012);
- **Ordinul nr. 111/2013** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 187 din 3 aprilie 2013);
- **Ordinul nr. 90/2014** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 250 din 8 aprilie 2014);
- **Ordinul nr. 72/2015** privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură introducerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea introducerii pe piață a brichetelor fantezie (M. Of. nr. 320 din 11 mai 2015).

^[1] Potrivit art. II din Ordinul nr. 342/2009, „în tot cuprinsul Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 296/29.767/2007 privind adoptarea măsurilor prin care se asigură punerea pe piață numai a brichetelor care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii și interzicerea punerii pe piață a brichetelor fantezie, sintagma «punere pe piață» se înlocuiește cu sintagma «introducere pe piață». Înlocuirea a fost avută în vedere în întreg actul, inclusiv în titlul acestuia.

Având în vedere prevederile Legii nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, ale Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 339/93 privind controalele de conformitate cu regulile de securitate a produselor, în cazul produselor importate din țări terțe,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 1.552/2006 privind reorganizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilor,

în conformitate cu Decizia Comisiei 2007/231/CE de modificare a Deciziei 2006/502/CE, prin care se solicită statelor membre să adopte măsuri prin care să se asigure că doar brichetele care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii sunt introduse pe piață și să interzică introducerea pe piață a brichetelor fantezie, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 99 din 14 aprilie 2007, adoptată la data de 12 aprilie 2007,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emit următorul ordin:

Art. 1. În sensul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

1. *brichetă* – înseamnă un dispozitiv de producere a flăcării, operat manual, care folosește combustibil, utilizat în mod normal pentru aprinderea deliberată în special a țigărilor, țigărilor de foi și a pipelor și care poate fi utilizat în mod previzibil la aprinderea unor materiale, cum ar fi hârtie, fitile, lumânări și felinare, fabricat cu un rezervor integrat cu combustibil, care se poate reîncărca sau nu. Fără a aduce prejudicii, interzicerii introducerii pe piață a brichetelor fantezie, stabilită la art. 2 alin. (2), această definiție nu se aplică brichetelor reîncărcabile pentru care producătorii furnizează, la cererea autorităților competente, documentația necesară care să dovedească faptul că brichetele sunt proiectate, fabricate și introduse pe piață astfel încât să asigure o utilizare continuă sigură, conform așteptărilor, pe o perioadă de funcționare de cel puțin 5 ani, brichete ce pot fi reparate și care îndeplinesc în totalitate următoarele cerințe:

a) au garanție scrisă de la producător pentru cel puțin 2 ani pentru fiecare brichetă, în concordanță cu Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora;

b) au posibilitatea practică de a fi reparate și reîncărcate în siguranță pe întreaga perioadă de funcționare, incluzând în special posibilitatea reparării mecanismului de aprindere;

c) părțile care nu sunt consumabile, dar este probabil să se uzeze ori să funcționeze defectuos după perioada de garanție, pot fi înlocuite ori reparate în centre service postvânzare, specializate sau autorizate, din Uniunea Europeană;

2. *brichetă fantezie* – înseamnă orice brichetă definită în specificația 3.2 a Standardului european EN 13869:2002;

3. *brichetă care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii* – înseamnă bricheta proiectată și fabricată în așa fel încât să nu poată fi operată de copii mai mici de 51 de luni în condiții normale sau rezonabil previzibile de utilizare datorită, de exemplu, forței necesare de a opera bricheta, designului, sistemului de protecție a mecanismului său de aprindere sau complexității fazelor de operare necesare aprinderii brichetei. Se consideră că prezintă caracteristici de siguranță pentru copii:

a) bricheta care este conformă cu standardele naționale ce transpun Standardul european EN 13869:2002, în măsura în care specificațiile, altele decât cele din paragrafele 3.1, 3.4 și 5.2.3 ale standardului sus-menționat, sunt aplicabile;

b) bricheta care este conformă cu reglementările relevante ale țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene, în care cerințele de a prezenta caracteristici de siguranță pentru copii, echivalente cu cele stabilite prin prezentul ordin, sunt în vigoare;

4. *model de brichetă* – înseamnă brichete de la același producător care nu diferă, în ceea ce privește designul sau alte caracteristici, în vreun fel care ar putea afecta caracteristicile de siguranță pentru copii;

5. *test privind caracteristicile de siguranță pentru copii* – înseamnă un test sistematic al caracteristicilor de siguranță pentru copii ale unui model dat de brichetă, pe o mostră a brichetelor analizate, în particular teste realizate în concordanță cu standardele naționale care transpun Standardul european EN 13869:2002, în măsura în care specificațiile, altele decât cele din paragrafele 3.1, 3.4 și 5.2.3 ale standardului, sunt aplicabile sau în concordanță cu cerințele de testare ale reglementărilor relevante din țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene, în care cerințele de securitate echivalente celor stabilite prin prezentul ordin sunt în vigoare;

6. *producător* – are aceeași definiție ca cea prevăzută la art. 2 lit. e) din Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor;

7. *distribuitor* – are aceeași definiție ca cea prevăzută la art. 2 lit. f) din Legea nr. 245/2004;

8.^[1] *introducere pe piață* – punerea la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața comunitară;

9. *declarație de conformitate* – o declarație ce trebuie să însoțească fiecare unitate de transport al produsului și să fie furnizată fiecărui distribuitor sau vânzător căruia produsul îi este vândut ori livrat de producător. Declarația trebuie să specifice:

a) că produsul este conform cu Standardul european EN 13869:2002;

b) numele și adresa producătorului;

c) perioada (perioadele), care să nu depășească 31 de zile, în decursul căreia (cărora) brichetele au fost fabricate;

d) adresa locului de fabricație, dacă diferă de cea menționată la lit. b);

10.^[2] *marcarea produselor* – se va face astfel:

a) brichetele vândute în pachete ambalate de câte 1, 2, 3 sau 4 brichete trebuie să aibă informații de securitate imprimate ori pe pachet ori într-o broșură inclusă în pachet;

b) brichetele destinate vânzării dintr-un modul de expunere – display – , cuprinzând 50 de brichete ce urmează să fie vândute individual către consumatori, trebuie să aibă informații de securitate imprimate pe modulul de expunere – display – și vizibile pentru consumatorii care cumpără;

c) indiferent de forma de vânzare menționată la lit. a) sau b), informațiile de securitate nu sunt necesare pe fiecare brichetă vândută, dar trebuie să fie lizibile și plasate într-un loc vizibil pentru consumatori;

d) toate informațiile de securitate (instrucțiuni ori avertismente sau ambele) pot fi prezentate fie sub formă de text, fie sub formă de simboluri de securitate;

e) brichetele reîncărcabile intră sub incidența unor cerințe de securitate suplimentare, în conformitate cu clauza 6.5 din standardul ISO 9994:2006, în care se menționează faptul că fiecare brichetă reîncărcabilă trebuie să fie însoțită de instrucțiuni și avertismente specifice.

Art. 2. (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, vor fi introduse pe piață doar brichetele care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin este interzisă introducerea pe piață a brichetelor fantezie.

(3) Începând cu data de 11 martie 2008, doar brichetele care prezintă caracteristici de siguranță pentru copii sunt furnizate consumatorilor.

(4) Începând cu data de 11 martie 2008 este interzisă furnizarea brichetelor fantezie către consumatori.

Art. 3. (1)^[3] Ca o condiție pentru introducerea brichetelor pe piață, producătorii sunt obligați:

a) să păstreze și să furnizeze fără întârziere, la cererea autorităților competente stabilite la art. 6 din Legea nr. 245/2004, un raport al testului privind caracteristicile de siguranță pentru

^[1] Pct. 8 al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 342/2009.

^[2] Pct. 10 al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 342/2009.

^[3] Partea introductivă a alin. (1) al art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 342/2009.

copii pentru fiecare model de brichete, cu mostre ale brichetelor modelului testat, certificând că brichetele din modelul respectiv, introduse pe piață, prezintă caracteristici de siguranță pentru copii;

b) să ateste, la cererea autorităților competente, că toate brichetele din fiecare lot introdus pe piață sunt conforme cu modelul testat și să furnizeze, la cererea autorităților, documentația privind programul de testare și control care susține atestarea;

c) să monitorizeze continuu conformitatea brichetelor produse cu soluțiile tehnice adoptate, pentru a asigura condițiile ca acestea să prezinte caracteristici de siguranță pentru copii, folosind metode de testare corespunzătoare, și pentru a păstra la dispoziția autorităților competente certificatele de producție necesare pentru a arăta că toate brichetele au fost produse conform modelului testat;

d) să păstreze și să furnizeze fără întârziere, la cererea autorităților competente, un nou raport al testului privind caracteristicile de siguranță pentru copii, dacă a fost făcută vreo schimbare asupra unui model de brichetă, care poate afecta nefavorabil capacitatea modelului de a satisface cerințele prezentului ordin.

(2) Distribuitorii sunt obligați să păstreze și să furnizeze fără întârziere, la cererea autorităților competente, documentația necesară identificării oricărei persoane care a furnizat brichetele ce au fost introduse pe piață, în vederea asigurării trasabilității producătorului de brichete pe întregul lanț de distribuție.

(3) Brichetele pentru care producătorii și distribuitorii nu furnizează documentația prevăzută la alin. (1) și (2) în termenul-limită stabilit de autoritățile competente trebuie să fie retrase de pe piață.

Art. 4. (1) Rapoartele testelor privind caracteristicile de siguranță pentru copii, prevăzute la art. 3, trebuie să cuprindă, în special:

a) numele, adresa și locul principal de desfășurare a activității fabricantului, oriunde este situat, și ale importatorului, dacă brichetele sunt importate;

b) o descriere completă a brichetei, care să includă mărimea, forma, greutatea, combustibilul utilizat, volumul combustibilului, mecanismul de aprindere și dispozitivele de siguranță, designul, soluțiile tehnice și alte caracteristici care fac ca bricheta să prezinte caracteristici de siguranță pentru copii, în concordanță cu definițiile și cerințele stabilite de prezentul ordin. Aceasta va include, în special, o descriere detaliată a tuturor dimensiunilor, cerințelor de forță sau a altor caracteristici care ar putea afecta caracteristicile de siguranță pentru copii ale brichetelor, inclusiv toleranțele fabricantului pentru fiecare dintre aceste caracteristici;

c) o descriere detaliată a testelor și a rezultatelor obținute, a datelor testelor, a locului în care s-au realizat testele, a identității organizației care a realizat testele și detalii despre calificarea și competența acestor organizații de a realiza testele respective;

d) identificarea locului în care brichetele sunt sau au fost fabricate;

e) locul în care este păstrată documentația cerută prin prezentul ordin;

f) referințe ale acreditării sau recunoașterii organismului de testare.

(2) Rapoarte ale testelor privind caracteristicile de siguranță pentru copii, prevăzute la art. 3, trebuie să fie întocmite de oricare dintre:

a) organisme de testare acreditate pentru îndeplinirea cerințelor stabilite prin ISO/IEC 17025:2005 „Cerințe generale privind competența laboratoarelor de testare și calibrare”, de către un membru al International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC), pentru realizarea testelor privind caracteristicile de siguranță pentru copii, sau de către cele altfel recunoscute de autoritățile competente ale statelor membre pentru acest scop;

b) organisme de testare ale căror rapoarte ale testelor privind caracteristicile de siguranță pentru copii sunt acceptate în țările în care se aplică cerințe echivalente cu cele stabilite prin prezentul ordin.

(3) În scopul informării, o listă a organismelor prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) va fi publicată și actualizată de Comisia Europeană.

Art. 5. (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, autoritatea vamală permite punerea în liberă circulație a brichetelor definite la art. 1 pct. 1, numai pe baza declarației de conformitate prevăzute la art. 1 pct. 9, întocmite de producător, pe care importatorul trebuie să o anexeze în original la declarația vamală de punere în liberă circulație.

(2) Potrivit art. 2 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 339/93 privind controalele de conformitate cu regulile de securitate a produselor, în cazul produselor importate din țări terțe, dacă la controlul documentar sau fizic autoritatea vamală are îndoieli cu privire la conformitatea brichetelor sau dacă importatorul nu prezintă declarația de conformitate prevăzută la alin. (1), autoritatea vamală suspendă operațiunea de punere în liberă circulație și notifică în scris, de îndată, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Procedura aplicabilă în această situație este cea prevăzută de Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 339/93.

Art. 6. (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va transmite Comisiei Europene informații privind adoptarea prezentului ordin, precum și informațiile prevăzute la art. 3 și 10 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 339/93.

(2)^[1] Prezentul ordin este aplicabil până la data de 11 mai 2016.

Art. 7. Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[1] Alin. (2) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Ordinul nr. 72/2015.

13. H.G. nr. 26/2002

privind stabilirea condițiilor de etichetare a materialelor utilizate la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori

republicată în
M. Of. nr. 650 din 12 septembrie 2008

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 670/2013** pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 26/2002 privind stabilirea condițiilor de etichetare a materialelor utilizate la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori (M. Of. nr. 581 din 12 septembrie 2013).

Art. 1. (1) Prezenta hotărâre stabilește condițiile de etichetare a materialelor utilizate la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori.

(2) În sensul prezentei hotărâri, articole de încălțăminte reprezintă toate produsele cu tălpi aplicate, destinate acoperirii sau protejării piciorului, inclusiv părțile componente ale acestora, comercializate separat, prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Lista cuprinzând articolele de încălțăminte care fac obiectul prezentei hotărâri este prevăzută în anexa nr. 2.

(4) Nu fac obiectul etichetării potrivit prezentei hotărâri:

- a) încălțăminte uzată – second-hand;
- b) încălțăminte de protecție;
- c) încălțăminte la producerea căreia s-au folosit substanțe și preparate chimice periculoase, dăunătoare sănătății și interzise comercializării;
- d) încălțăminte pentru jucării.

Art. 2. (1) Etichetele cuprind informații referitoare la cele trei părți componente ale articolelor de încălțăminte, astfel cum sunt definite în anexa nr. 1, respectiv:

- a) fața;
- b) căptușeala și acoperișul de brant;
- c) talpa exterioară.

(2) Compoziția materialelor utilizate la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte se indică prin pictograme sau prin indicații scrise sub formă de text în limba română, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi străine, în conformitate cu prevederile anexei nr. 1.

(3) Etichetarea materialelor utilizate la producerea principalelor componente ale încălțăminte poate fi completată, dacă este cazul, cu informații suplimentare aplicate pe etichete sub formă de text.

(4) În cazul feței, clasificarea materialelor utilizate se face fără să se țină seama de accesorii sau întărituri, cum ar fi borduri, ornamentații, cataramă, găici sau alte accesorii similare, respectiv întărituri pentru montat capse și pentru protecția gleznei.

(5) În cazul tălpii exterioare, clasificarea materialelor utilizate se stabilește pe baza volumului materialelor conținute de aceasta.

Art. 3. Comercializarea articolelor de încălțăminte care fac obiectul și îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri nu poate fi interzisă sau restricționată din considerente legate de etichetare conform prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 4. (1) Etichetarea articolelor de încălțăminte trebuie să furnizeze informații privind:

a) materialul clasificat conform prevederilor pct. 2 din anexa nr. 1, care este în proporție de cel puțin 80% din suprafața desfășurată pentru față, căptușeală și acoperiș de brant, respectiv de cel puțin 80% din volumul pentru talpă, în componența acestora;

b) dacă niciun material nu reprezintă 80% din produs se indică principalele două materiale componente ale încălțăminte.

(2) Etichetarea se face pe cel puțin unul dintre articolele de încălțăminte al fiecărei perechi și se realizează prin imprimare, lipire, ștanțare sau atașarea unei etichete.

(3) Etichetarea trebuie să fie vizibilă, bine aplicată și accesibilă și să nu inducă în eroare consumatorul, iar pictogramele trebuie să fie suficient de mari pentru ca informațiile conținute de acestea să fie ușor de înțeles.

Art. 5. (1) Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, este responsabil pentru furnizarea etichetelor pentru articolele de încălțăminte și pentru corectitudinea/acuratețea informațiilor furnizate.

(2) În cazul în care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia nu are sediul în România, responsabilitatea prevăzută la alin. (1) revine importatorului.

(3) Comerciantul cu amănuntul are responsabilitatea comercializării articolelor de încălțăminte etichetate conform prezentei hotărâri.

Art. 6. (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 2 alin. (2) și ale art. 4 constituie contravenție și se sancționează conform art. 50 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 8. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 261/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice privind etichetarea încălțăminte destinate populației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 15 mai 1998.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 94/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la etichetarea materialelor folosite la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 100 din 19 aprilie 1994, astfel cum a fost modificată prin Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările Tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 236 din 23 septembrie 2003, prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive în domeniul liberei circulații a mărfurilor având în vedere aderarea Bulgariei și a României, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 363 din 20 decembrie 2006, și prin Directiva 2013/15/UE a Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor directive în domeniul liberei circulații a mărfurilor, având în vedere aderarea Republicii Croația, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 158 din 10 iunie 2013^[1].

[1] Mențiunea finală este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din H.G. nr. 670/2013.

1. Denumirea, definițiile și pictogramele corespunzătoare părților componente ale încălțăminteii

	Pictograme	Indicații scrise
<p>a) Față Reprezintă fața exterioară superioară a elementului structural ce se atașează tălpii exterioare.</p>		<p>RO Față F Tige D Obermaterial IT Tomaia NL Bovendeel EN Upper DK Overdel GR ΕΠΙΑΝΩ ΜΕΡΟΣ ES Empeine P Parte superior CZ Vrch EST Pealne LV Virsa LT Virsus HU Felsőresz M Wicc PL Wierzch SI Zgornji del SK Vrch BG Личева част HR Gornjiste</p>
<p>b) Căptușeală și acoperiș de brant Reprezintă dublura părții superioare și a tălpii interioare ce alcătuiesc interiorul articolului de încălțăminte.</p>		<p>RO Căptușeală și acoperiș de brant F Doublure et semelle de propreté D Futter und Decksohle IT Fodora e Sottopiede NL Voering en inlegzool EN Lining and Sock DK Foring og bindsaal GR ΦΟΑΡΕΣ ES Forro y plantilla P Forro e Palmilha CZ Podsvika a stelka EST Vooder ja sisetald LV Oderu un ieliekama saistzole LT Pamusalas ir jklote HU Beles es fedotalpbeles M Inforra u suletta PL Podszewka z wysciolka SI Podloga in vložek (steljka) SK Podsvika a stielka BG ПОДПЛАТА И СТЕЛКА HR Podstava i ulozna tabanica</p>
<p>c) Talpă exterioară Reprezintă partea de jos a articolului de încălțăminte ce este supusă abraziunii în timpul utilizării și este atașată părții superioare.</p>		<p>RO Talpă F Semelle exterieure D Laufsohle IT Suola esterna NL Buitenzool EN Sole DK Ydersaal GR ΣΟΛΑ ES Suela P Sola CZ Podesev EST Valistald LV Areja zole</p>

^[1] Anexa nr. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din H.G. nr. 670/2013.

		LT Padas HU Jarotalp M Pett ta' barra PL Spod SI Podplat SK Podosva BG ВЪНШНО ХОДИЛО HR Potplat (donjiste)
--	--	---

2. Definiții și pictograme corespunzătoare materialelor utilizate la producerea articolelor de încălțăminte

	Pictograme	Indicații scrise
<p>a)</p> <p>(1) Piele cu față naturală Termenul generic de piele desemnează pielea de animal cu structura fibroasă a acesteia, mai mult sau mai puțin intactă, tăbăcită pentru a deveni neputrescibilă. Părul sau lâna pot să fi fost sau nu îndepărtate. Pielea folosită la încălțăminte mai poate fi obținută și dintr-o piele de animal despicată în straturi înainte sau după tăbăcire. Totuși, dacă pielea tratată este dezintegrată mecanic și/sau chimic în particule fibroase, bucăți mai mici sau pulberi, cu sau fără ajutorul unui agent de liere, și este transformată în folii sau în alte forme, acestea nu sunt considerate piele. Dacă pielea este acoperită, în orice fel, cu un strat protector sau este lăcuită, aceste straturi nu trebuie să depășească grosimea de 0,15 mm. În cazul în care se folosește termenul de „piele față naturală” în informațiile textuale suplimentare prevăzute la art. 6, acesta se va aplica pielii care își păstrează suprafața originală prin îndepărtarea epidermei, fără a fi supusă polizării, șlefuirii sau despicării.</p>		RO Piele cu față naturală F Cuir D Leder IT Cuoio NL Leder EN Leather DK Laeder GR ΛΕΡΜΑ ES Cuero P Couros e peles curtidas CZ Usen EST Nahk LV Ada LT Oda HU Bor M Gilda PL Skora SI Usnje SK Usen BG КОЖА HR Koza
<p>(2) Piele cu față corectată Stratul de acoperire aplicat pe piele nu depășește o treime din grosimea totală a pielii, dar este mai mare de 0,15 mm.</p>		RO Piele cu față corectată F Cuir enduit D Beschichtetes Leder IT Cuoio rivestito NL Gecoat leder EN Coated leather DK Overtrukket læder GR ΕΠΕΝΔΥΜΕΝΟ ΛΕΡΜΑ ES Cuero untado P Couro revestido CZ Povrstvena usen EST Kaetud nahk LV Parklata ada LT Padengta oda HU Bevonatos bor M Gilda miksija PL Skora pokryta SI Krito usnje SK Povrstvena usen BG КОЖА С ПОКРИТИЕ HR Koza korigiranog lica

<p>b) Materiale textile Termenul „textile” desemnează toate produsele care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1.007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a Directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului.</p>		<p>RO Materiale textile F Textile D Textil IT Tessili NL Textiel EN Textile DK Tekstilmaterialer GR ΥΦΑΣΜΑ ES Textil P Texteis CZ Textilie EST Tekstiil LV Tekstilmaterials LT Tekstile HU Textil M Tissut PL Materiał włókienniczy SI Tekstil SK Textil BG ТЕКСТИЛ HR Tekstil</p>
<p>c) Alte materiale</p>		<p>RO Alte materiale F Autres materiaux D Sonstiges Material IT Altre materie NL Overige materialen EN Other materials DK Andre materialer GR ΆΛΛΑ ΥΛΙΚΑ ES Otros materiales P Outros materiais CZ Ostatní materiály EST Telsed materjalid LV Citi materiāli LT Kitos medžiagos HU Egyéb anyag M Materjal iehor PL Inny materiał SI Drugi materiali SK Iny materiál BG всички други материали HR Drugi materijali</p>

Anexa nr. 2

**Lista cuprinzând articolele de încălțăminte
a căror componentă se etichetează¹⁾**

1. pantofi cu toc jos sau înalt, de interior sau de stradă;
2. ghete până la gleznă, cizme de înălțime medie, cizme până la genunchi și cizme mai înalte de genunchi;
3. sandale de diferite tipuri, „espadrile” (pantofi cu partea superioară din pânză și tălpi din material vegetal împletit), pantofi de tenis, pantofi de sport și pentru alergat, sandale de plajă și alte tipuri de încălțăminte de stradă;
4. pantofi speciali de sport destinați unei anumite activități sportive, prevăzuți cu diverse accesorii, precum: crampoane, țințe, opritoare, bride sau accesorii similare, precum și ghete de patinaj, clăpări de schi și încălțăminte pentru cros, ghete de luptă, ghete de box și pantofi pentru ciclism. Mai sunt incluse și articolele mixte compuse din patine (pe gheață sau role) prinse pe încălțăminte;
5. pantofi de dans;

6. încălțăminte alcătuită dintr-o singură piesă, în special din cauciuc sau material plastic, prin formare în matriță, exclusiv produsele de unică folosință din material subțire (hârtie, folie de plastic etc. fără tălpi aplicate);

7. galoși ce sunt purtați peste încălțăminte, uneori fără toc;

8. încălțăminte de unică folosință cu tălpi aplicate;

9. încălțăminte ortopedică.

*) Enumerarea din prezenta anexă are un caracter exemplificativ.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

14. H.G. nr. 147/2015

privind adoptarea unor măsuri pentru crearea cadrului de aplicare a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, precum și ale Regulamentului (UE) nr. 655/2013 al Comisiei din 10 iulie 2013 de stabilire a unor criterii comune pentru justificarea declarațiilor utilizate în legătură cu produsele cosmetice

publicată în
M. Of. nr. 175 din 13 martie 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IX alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 132/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. Prezenta hotărâre stabilește cadrul necesar aplicării directe a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 342 din 22 decembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Regulament, precum și ale Regulamentului (UE) nr. 655/2013 al Comisiei din 10 iulie 2013 de stabilire a unor criterii comune pentru justificarea declarațiilor utilizate în legătură cu produsele cosmetice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 190 din 11 iulie 2013.

Art. 2. (1) Ministerul Sănătății reprezintă autoritatea națională competentă în domeniul produselor cosmetice.

(2) Ministerul Sănătății, în calitate de autoritate competentă în domeniul produselor cosmetice, are următoarele atribuții principale:

- a) reglementarea în domeniul produselor cosmetice;
- b) desemnează reprezentanți din partea inspectorilor sanitari de stat și ai Centrului de Toxicologie din România pentru accesul la Portalul notificării produselor cosmetice al Comisiei Europene;
- c) asigură administrarea bazelor de date din domeniul produselor cosmetice;
- d) asigură supravegherea, inspecția și controlul pe piață al produselor cosmetice;
- e) asigură informarea populației;
- f) organizează și coordonează înregistrarea cazurilor semnalate privind efectele adverse asupra populației cauzate de produsele cosmetice, prin sistemul de cosmetovigilență;
- g) transmite informații și rapoarte Comisiei Europene;
- h) asigură reprezentarea în comisiile și grupurile de lucru de la nivel european și cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri.

Art. 3. (1) Ministerul Sănătății coordonează activitatea de supraveghere a pieței produselor cosmetice și întreprinde toate măsurile adecvate pentru a asigura conformarea la prevederile Regulamentului, după cum urmează:

- a) solicită persoanei responsabile și/sau distribuitorilor identificarea distribuitorilor sau persoanelor responsabile către care au furnizat un anumit produs în cadrul lanțului de distribuție, conform prevederilor art. 7 din Regulament;

b) are acces la dosarul cu informații despre produs, aflat la adresa din România indicată pe etichetă, și cooperează cu autoritățile din celelalte state membre la verificarea acestuia, potrivit art. 11 alin. (3), art. 22 și art. 30 din Regulament;

c) dispune eșantionarea și analiza produselor cosmetice existente pe piață, potrivit art. 12 și 22 din Regulament;

d) primește informații despre substanțe, potrivit art. 24 din Regulament;

e) cel puțin o dată la 4 ani, revizuieste și evaluează periodic derularea activităților de supraveghere, ale căror rezultate sunt aduse la cunoștința Comisiei Europene și a celorlalte state membre și sunt puse la dispoziția publicului, conform prevederilor art. 22 din Regulament;

f) informează persoana responsabilă despre orice decizie luată în temeiul art. 25 și 27, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) din Regulament.

(2) Ministerul Sănătății verifică respectarea bunelor practici de fabricație, conform prevederilor art. 8 și 22 din Regulament.

(3) Ministerul Sănătății asigură respectarea prevederilor referitoare la interzicerea testărilor pe animale, după cum urmează:

a) verifică indicațiile și afirmațiile de pe etichetă referitoare la lipsa testărilor pe animale, conform art. 20 alin. (3) din Regulament;

b) în situații excepționale, potrivit art. 18 alin. (2) din Regulament, solicită Comisiei Europene derogări de la aplicarea art. 18 alin. (1) din Regulament.

(4) Ministerul Sănătății organizează și coordonează sistemul de supraveghere a efectelor nedorite grave atribuite utilizării produselor cosmetice, denumit *sistem de cosmetovigilență*, adoptând norme de aplicare pentru:

a) comunicarea efectelor nedorite grave de către persoana responsabilă și/sau distribuitor și/sau profesioniști din domeniul sănătății și/sau utilizator final, împreună cu informațiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Regulament;

b) accesul la informațiile prevăzute la art. 13 alin. (1)-(3) din Regulament, ce au fost notificate Comisiei Europene de către persoana responsabilă, pentru a le folosi în scopuri de tratament medical, potrivit art. 13 alin. (6) din Regulament, prin intermediul Biroului pentru Regulamentul sanitar internațional și informare toxicologică din structura Institutului Național de Sănătate Publică;

c) asigurarea schimbului de informații dintre persoana responsabilă cu sediul în România, distribuitori, utilizator final, autorități competente din celelalte state membre și persoana responsabilă cu sediul în Uniunea Europeană cu privire la efectele nedorite grave existente pe teritoriul României, potrivit art. 23 alin. (2)-(4) din Regulament, după caz.

(5) Ministerul Sănătății, prin inspectorii sanitari de stat, constată și impune acțiuni corective, inclusiv termenul de realizare a acestora, pentru asigurarea conformității produsului cosmetic, retragerea produsului de pe piață sau rechemarea acestuia, potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) lit. a)-h), k) și l), precum și prevederilor art. 25 alin. (1) lit. i) referitoare la aplicarea art. 20 alin. (3) și art. 26, inclusiv clauza de salvagardare conform art. 27 din Regulament.

(6) Ministerul Sănătății, prin inspectorii sanitari de stat, întreprinde toate măsurile adecvate pentru a interzice sau a restricționa punerea la dispoziție pe piață a produsului cosmetic sau pentru a retrage produsul de pe piață ori pentru a-l rechema, potrivit prevederilor art. 25 alin. (5) din Regulament.

(7) Ministerul Sănătății informează o autoritate competentă a unui stat membru sau, după caz, Comisia Europeană și autoritățile statelor membre în care produsul a fost pus la dispoziție, cu privire la măsurile adecvate, impuse unei persoane responsabile stabilite pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv acțiuni corective pentru asigurarea conformității unui produs pus la dispoziție pe teritoriul României, potrivit art. 25 alin. (2) și (4)-(6) din Regulament, în cazul în care:

a) se constată cel puțin una dintre neconformitățile prevăzute la art. 25 alin. (1) din Regulament;

b) există riscuri grave pentru sănătatea umană;

c) persoana responsabilă nu ia toate măsurile adecvate în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1) din Regulament.

(8) Ministerul Sănătății, prin structura responsabilă, păstrează informațiile privind produsele cosmetice primite de la producătorul, importatorul sau reprezentantul autorizat al producătorului extern, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 291/2007 privind aprobarea Procedurii de notificare a produselor cosmetice de uz uman care sunt puse pe piață pe teritoriul României, conform prevederilor art. 38 din Regulament.

(9) Ministerul Sănătății verifică respectarea prevederilor din Regulamentul nr. 655/2013, conform competențelor.

Art. 4. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are următoarele responsabilități:

a) verifică respectarea prevederilor referitoare la etichetarea produselor cosmetice, potrivit art. 19 din Regulament;

b) verifică declarațiile referitoare la produs etichetate, potrivit art. 20 alin. (1) și (2) din Regulament;

c) verifică accesul publicului la informațiile legate de produsul cosmetic, pe care persoana responsabilă trebuie să le pună la dispoziție conform art. 21 și art. 25 alin. (1) lit. j) din Regulament;

d) aplică măsuri adecvate, inclusiv acțiuni corective, pentru asigurarea conformității produsului cu prevederile art. 19, ale art. 20 alin. (1) și (2) și ale art. 21 din Regulament;

e) verifică respectarea prevederilor din Regulamentul nr. 655/2013, conform competențelor.

Art. 5. Datele prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. b)-d) și f), după caz, și la alin. (2)-(4) din Regulament vor fi prezentate în mod obligatoriu în limba română, fără a exclude prezentarea lor și în alte limbi.

Art. 6. (1) Pentru produsele cosmetice care nu sunt preambalate, sunt ambalate la punctul de vânzare la cererea cumpărătorului ori preambalate pentru vânzare imediată, trebuie să se indice informațiile menționate la art. 19 alin. (1) din Regulament.

(2) Prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor se aprobă norme privind etichetarea produselor cosmetice prevăzute la alin. (1).

Art. 7. Distribuitorii cooperează cu Ministerul Sănătății în vederea respectării prevederilor art. 6 alin. (5) din Regulament privind acțiunea de eliminare a riscurilor generate de produsele cosmetice pe care le-au pus pe piață și pentru furnizarea informațiilor și a documentației necesare pentru a demonstra conformitatea produsului cosmetic.

Art. 8. Producătorii, importatorii sau reprezentanții autorizați ai producătorilor externi care au notificat produsele cosmetice puse pe piață pe teritoriul României în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 291/2007 sunt obligați să pună la dispoziția Ministerului Sănătății, la cerere, informațiile păstrate conform prevederilor art. 38 din Regulament.

Art. 9. În urma efectuării acțiunii de verificare întreprinse de inspectorii sanitari de stat la producătorul, reprezentantul său autorizat ori persoana responsabilă pentru punerea pe piață a unui produs cosmetic importat, după caz, acesta este obligat să asigure accesul organelor de control la datele prevăzute la dosar, în cel mult 72 de ore de la solicitare.

Art. 10. Următoarele fapte constituie contravenții la aplicarea directă a prevederilor Regulamentului, precum și a Regulamentului (UE) nr. 655/2013:

a) nerespectarea prevederilor art. 3 din Regulament, în situația în care poate fi afectată sănătatea umană, atunci când produsul este utilizat în condiții de folosire normală sau rațional previzibilă;

b) nerespectarea de către distribuitor a prevederilor ultimului paragraf al art. 6 alin. (3) și alin. (5) din Regulament, referitoare la informarea Ministerului Sănătății și a persoanei responsabile dacă un produs cosmetic prezintă risc pentru sănătate;

c) nerespectarea de către distribuitor a prevederilor art. 6 alin. (4) din Regulament, referitoare la responsabilitatea distribuitorilor de a asigura condiții de depozitare și transport care să nu afecteze siguranța produsului aflat în responsabilitatea sa;

d) nerespectarea de către persoana responsabilă și distribuitori a prevederilor art. 7 din Regulament, referitoare la obligațiile de identificare în cadrul lanțului de distribuție al produsului, la cererea autorității competente;

e) nerespectarea prevederilor art. 8 din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile de a respecta bunele practici de fabricație în conformitate cu standardele armonizate relevante, ale căror trimiteri au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

f) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (1) lit. c) din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile de a actualiza permanent raportul privind siguranța produsului și de a elabora rapoarte privind siguranța produselor care au fost notificate conform procedurii de notificare a produselor cosmetice de uz uman care sunt puse pe piață pe teritoriul României;

g) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (1) din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile de a păstra dosarul cu informații despre produs pe o perioadă de 10 ani de la data la care ultimul lot al produsului cosmetic a fost introdus pe piață;

h) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile de a păstra un dosar cu informații și date despre produs care să conțină o evaluare a siguranței pe baza informațiilor relevante, de a elabora raportul privind siguranța produsului cosmetic, în conformitate cu anexa I la Regulament, potrivit Deciziei 2013/674/UE de punere în aplicare a Comisiei din 25 noiembrie 2013 privind orientările vizând anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1.223 al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice;

i) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1) și (2) din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile de a transmite către Comisia Europeană informațiile înainte de a introduce produsul cosmetic pe piață, precum și ale alin. (7) referitoare la actualizarea acestora;

j) nerespectarea prevederilor art. 12 din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile de a eșantiona și analiza produsele cosmetice introduse pe piață;

k) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (3) din Regulament, referitoare la obligativitatea distribuitorului de a transmite către Comisia Europeană informațiile despre un produs cosmetic deja introdus pe piață în alt stat membru, pentru care a tradus în limba română, din propria inițiativă, orice element al etichetei, precum și ale alin. (7) din Regulament referitoare la modificarea acestora;

l) nerespectarea prevederilor art. 14 și art. 15 alin. (1) și (2) din Regulament, referitoare la obligativitatea persoanei responsabile cu privire la substanțele interzise, substanțele restricționate și substanțele clasificate drept cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere (CMR);

m) nerespectarea prevederilor art. 17 din Regulament, referitoare la prezența sub formă de impurități a substanțelor interzise, aflate în concentrații care nu garantează siguranța produsului pentru sănătatea consumatorului, potrivit art. 3 din Regulament;

n) nerespectarea prevederilor art. 18 alin. (1) din Regulament, referitoare la interzicerea testării pe animale;

o) nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (1)-(3) din Regulament, referitoare la inscripționarea informațiilor din etichetă;

p) nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (5) din Regulament, referitoare la inscripționarea informațiilor din etichetă în limba română;

q) nerespectarea de către persoana responsabilă a prevederilor art. 21 din Regulament, referitoare la accesul publicului la informații;

r) nerespectarea de către persoana responsabilă și de către distribuitori a prevederilor art. 23 alin. (1) din Regulament, referitoare la notificarea fără întârziere către Ministerul Sănătății a efectelor nedorite grave;

s) nerespectarea de către persoana responsabilă a prevederilor art. 24 din Regulament, referitoare la punerea la dispoziția Ministerului Sănătății a listei tuturor produselor cosmetice, care a fost solicitată de acesta printr-o cerere motivată de siguranța oricărei substanțe;

ș) nerespectarea de către persoana responsabilă a prevederilor art. 25 alin. (3) din Regulament, referitoare la întreprinderea măsurilor pentru toate produsele în cauză puse pe piața din România;

t) nerespectarea de către persoana responsabilă a prevederilor art. 27 din Regulament, referitoare la măsurile dispuse de Ministerul Sănătății cu privire la aplicarea clauzei de salvagardare;

ț) nerespectarea de către persoana responsabilă a prevederilor ultimului paragraf al art. 38 din Regulament, referitoare la păstrarea informațiilor până la 11 iulie 2020;

u) nerespectarea de către persoana responsabilă a prevederilor art. 20 din Regulament și ale art. 2 din Regulamentul nr. 655/2013, referitoare la declarațiile despre produs, după cum urmează:

(i) conformitatea juridică, conform pct. 1 din anexa la Regulamentul nr. 655/2013;

(ii) veridicitatea, conform pct. 2 din anexa la Regulamentul nr. 655/2013;

(iii) elementele probatorii, conform pct. 3 din anexa la Regulamentul nr. 655/2013;

(iv) onestitatea, conform pct. 4 din anexa la Regulamentul nr. 655/2013;

(v) echitatea, conform pct. 5 din anexa la Regulamentul nr. 655/2013;

v) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (2) din Regulament, referitoare la respectarea datei de minimă durabilitate.

Art. 11. (1) Conravențiile prevăzute la art. 10 lit. a), f), i), l), m), r), ș) și t) se sancționează cu amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei pentru persoane juridice și cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei pentru persoane fizice.

(2) Conravențiile prevăzute la art. 10 lit. b), e), h), j), k), n), o), p), s), lit. u) pct. (iii) și lit. v) se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei pentru persoane juridice și cu amendă de la 1.500 lei la 3.000 lei pentru persoane fizice.

(3) Conravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), q) și lit. u) pct. (ii), (iv) și (v) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane juridice și cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei pentru persoane fizice.

(4) Conravențiile prevăzute la art. 10 lit. c), g), ț) și lit. u) pct. (i) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoane juridice și cu amendă de la 100 lei la 500 lei pentru persoane fizice.

Art. 12. (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. o), p), q), lit. u) pct. (i), (ii), (iv) și (v) și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 11 se realizează de către persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. a)-n), r)-ț), lit. u) pct. (iii) și lit. v) și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 11 se realizează de către inspectorii sanitari de stat ai Ministerului Sănătății.

(3) Inspectorii sanitari de stat ai Ministerului Sănătății și persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pot dispune acțiuni corective pentru asigurarea conformității produsului, retragerea produsului de pe piață sau rechemarea acestuia, conform atribuțiilor specifice și prevederilor art. 25 din Regulament.

(4) Inspectorii sanitari de stat ai Ministerului Sănătății și persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pot preleva probe de produs cosmetic pe care le consideră necesare, în vederea efectuării de verificări fizice și de laborator, conform atribuțiilor specifice și prevederilor art. 22 din Regulament.

(5) Inspectorii sanitari de stat ai Ministerului Sănătății și persoanele împuternicite ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor asigură păstrarea confidențialității datelor conținute în documente și despre care au luat cunoștință în timpul acțiunilor de control, cu excepția situațiilor care constituie un risc pentru sănătatea publică.

Art. 13. Contravențiilor prevăzute la art. 10 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. Normele privind organizarea sistemului de cosmetovigilență se aprobă prin ordin al ministrului sănătății în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 15. (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Ordinul ministrului industriei și resurselor și al ministrului sănătății și familiei nr. 309/729/2001 privind inventarul pentru ingredientele folosite în produsele cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 28 noiembrie 2001;

b) Ordinul ministrului sănătății nr. 1.448/2005 privind categoriile de produse cosmetice și listele cuprinzând substanțele ce pot fi utilizate în compoziția produselor cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 și 71 bis din 26 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 1.223/512/2005 privind aprobarea limitelor de competență în efectuarea controlului pe piață al produselor cosmetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.052 din 25 noiembrie 2005;

d) Ordinul ministrului sănătății publice nr. 291/2007 privind aprobarea Procedurii de notificare a produselor cosmetice de uz uman care sunt puse pe piață pe teritoriul României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2007.

(2) Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la actele normative abrogate potrivit alin. (1), trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din Regulament, din Regulamentul nr. 655/2013, precum și la prezenta hotărâre.

Art. 16. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la publicare.

Info
protectia-consumatorilor

15. H.G. nr. 1132/2008

privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori

publicată în
M. Of. nr. 667 din 25 septembrie 2008

- cu modificările și completările aduse prin:
- **H.G. nr. 1079/2011** pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori (M. Of. nr. 780 din 3 noiembrie 2011).

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. Obiective. (1) Prezenta hotărâre are ca scop stabilirea cerințelor privind introducerea pe piață a bateriilor și acumulatorilor și a unor reguli specifice privind colectarea, tratarea, reciclarea și eliminarea deșeurilor de baterii și acumulatori, destinate să completeze legislația națională armonizată privind deșeurile și să promoveze un nivel înalt de colectare și reciclare a deșeurilor de baterii și acumulatori, precum și reglementarea interzicerii introducerii pe piață a bateriilor și acumulatorilor care conțin substanțe periculoase.

(2) Prezenta hotărâre urmărește îmbunătățirea performanțelor de mediu ale bateriilor și acumulatorilor și ale activităților aferente tuturor operatorilor economici implicați în ciclul de viață al bateriilor și acumulatorilor, respectiv ale producătorilor, distribuitorilor și utilizatorilor finali și în special ale operatorilor direct implicați în operațiunile de tratare și reciclare a deșeurilor de baterii și acumulatori.

Art. 2. Domeniul de aplicare. (1) Prezenta hotărâre se aplică tuturor tipurilor de baterii și acumulatori, indiferent de forma, volumul, greutatea, materialele componente sau utilizarea acestora, fără a se aduce atingere legislației naționale armonizate care transpune Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz și Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile provenite de la echipamente electrice și electronice (DEEE).

(2) Prezenta hotărâre nu se aplică bateriilor și acumulatorilor utilizați în:

- a) echipamentele asociate protecției intereselor esențiale ale României, armele, munițiile și materialul de război, cu excepția produselor care nu sunt destinate unor scopuri specific militare;
- b) echipamentele destinate să fie lansate în spațiu.

Art. 3. Definiții. În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *baterie sau acumulator* – orice sursă de energie electrică generată prin transformarea directă a energiei chimice și constituită din una sau mai multe celule primare (nereîncărcabile) ori din una sau mai multe celule secundare (reîncărcabile);

b) *ansamblu de baterii* – orice set de baterii sau acumulatori care sunt conectați împreună și/ori sunt încapsulați într-un înveliș exterior pentru a forma o unitate completă pe care utilizatorul final nu intenționează să o separe sau să o deschidă;

c) *baterie sau acumulator portabil* – orice baterie sau acumulator, baterie tip pastilă, ansamblu de baterii care este sigilat, poate fi transportat manual și nu este nici baterie industrială sau acumulator industrial, nici baterie ori acumulator auto;

d) *baterie tip pastilă* – orice baterie sau acumulator portabil, de dimensiune mică și cu formă rotundă, al cărui diametru este mai mare decât înălțimea și care este utilizat în scopuri specifice, cum ar fi: proteze auditive, ceasuri, echipamente portabile mici și ca rezervă de energie;

e) *baterie sau acumulator auto* – orice baterie sau acumulator destinat să alimenteze sistemele auto de pornire, iluminat ori de aprindere;

f) *baterie sau acumulator industrial* – orice baterie sau acumulator proiectat exclusiv pentru utilizare industrială ori profesională sau folosit în orice tip de vehicul electric;

g) *deșeu de baterie sau acumulator* – orice baterie sau acumulator care constituie deșeu conform prevederilor lit. b) din anexa nr. IA la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

h) *reciclare* – repreluarea într-un proces de producție a materialelor conținute în deșeuri în scopul lor inițial sau în alte scopuri, cu excepția recuperării energiei;

i) *eliminare* – oricare dintre operațiunile aplicabile prevăzute în anexa nr. IIA la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

j) *tratare* – orice activitate desfășurată asupra deșeurilor de baterii și acumulatori după ce acestea au fost predate pentru procesare în instalații de sortare, de pregătire pentru reciclare sau de pregătire pentru eliminare;

k) *aparat* – orice echipament electric sau electronic, definit conform Hotărârii Guvernului nr. 448/2005 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, care este alimentat integral sau parțial de baterii ori acumulatori sau poate fi alimentat în acest mod;

l) *producător* – orice persoană dintr-un stat membru care, cu titlu profesional și indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv tehnicile de comunicare la distanță, definite conform Ordonanței Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, introduce pentru prima dată pe piață în România baterii sau acumulatori, inclusiv cei încorporați în aparate ori vehicule;

m) *distribuitor* – orice persoană care furnizează baterii și acumulatori, cu titlu profesional, unui utilizator final;

n) *introducere pe piață* – furnizarea sau punerea la dispoziția unui terț, contra cost sau gratuit, pe teritoriul României, inclusiv importul pe teritoriul vamal al României;

o) *operator economic* – orice producător, distribuitor, persoană care desfășoară activități de colectare, de reciclare sau altă persoană care efectuează operațiuni de tratare;

p) *unealtă electrică fără fir* – aparat portabil alimentat cu baterii sau acumulatori, destinat pentru activități din domeniile grădinaritului, construcțiilor și întreținerii;

r) *rata de colectare pentru un an calendaristic* – procentajul obținut prin împărțirea greutății deșeurilor de baterii portabile și de acumulatori portabili colectați, conform art. 7 alin. (9) sau conform Hotărârii Guvernului nr. 448/2005, pe parcursul anului calendaristic respectiv, la greutatea medie a bateriilor portabile și acumulatorilor portabili pe care producătorii fie îi vând direct utilizatorilor finali, fie îi livrează unor terți pentru a fi vânduți utilizatorilor finali din România pe parcursul anului respectiv și al celor 2 ani calendaristici precedenți;

s) *utilizator final* – orice persoană fizică, persoană fizică autorizată sau persoană juridică care cumpără ori dobândește baterii sau acumulatori portabili, baterii ori acumulatori auto, baterii sau acumulatori industriali în scopul utilizării lor, și nu al comercializării;

ș) *sistem „depozit”* – sistemul prin care cumpărătorul, la cumpărarea unei baterii și/sau a unui acumulator pentru autovehicul, plătește vânzătorului o sumă de bani care îi este rambursată atunci când bateria și/sau acumulatorul uzat cu electrolitul în el este returnat persoanelor juridice care comercializează baterii și/sau acumulatori pentru autovehicule;

t)^[1] *planul de operare* – documentația elaborată de către producătorii de baterii și acumulatori, prevăzută la lit. l), prin care prezintă ansamblul activităților pe care le vor desfășura pe perioada

[1] Lit. t) de la art. 3 a fost introdusă prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 1079/2011.

de valabilitate a planului și modalitatea prin care vor îndeplini obligațiile care le revin, în ceea ce privește gestionarea bateriilor și acumulatorilor și a deșeurilor de baterii și acumulatori și care se prezintă autorității centrale pentru protecția mediului în scopul evaluării și aprobării acestuia, potrivit prevederilor art. 7¹.

Art. 4. Interdicții. (1) Fără a se aduce atingere legislației naționale armonizate care transpune Directiva 2000/53/CE, este interzisă introducerea pe piață a:

a) tuturor bateriilor sau acumulatorilor care conțin mercur într-o proporție mai mare de 0,0005% din greutate, indiferent dacă sunt sau nu integrate în aparate;

b) bateriilor și acumulatorilor portabili, inclusiv a celor integrați în aparate, care conțin cadmiu într-o proporție mai mare de 0,002% din greutate.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) nu se aplică bateriilor tip pastilă cu un conținut de mercur de cel mult 2% din greutate.

(3) Prevederile alin. (1) lit. b) nu se aplică bateriilor și acumulatorilor portabili destinați să fie utilizați în:

a) sisteme de urgență și de alarmă, inclusiv iluminatul de urgență;

b) echipamente medicale; sau

c) unelte electrice fără fir.

Art. 5. Îmbunătățirea performanței de mediu. (1) Ministerul Economiei și Finanțelor propune programe de cercetare care încurajează îmbunătățirea performanței de mediu globale a bateriilor și acumulatorilor, pe parcursul întregului ciclu de viață al acestora, precum și dezvoltarea și comercializarea bateriilor și a acumulatorilor care conțin cantități mai mici de substanțe periculoase sau care conțin substanțe mai puțin poluante, în special ca înlocuitori pentru mercur, cadmiu și plumb.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile pot folosi instrumente economice pentru a promova utilizarea bateriilor și a acumulatorilor care conțin substanțe mai puțin poluante.

(3) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile notifică Comisiei Europene măsurile cu privire la punerea în aplicare a instrumentelor prevăzute la alin. (2).

Art. 6. Introducerea pe piață. (1) Este interzisă împiedicarea, limitarea sau restricționarea introducerii pe piață a bateriilor și acumulatorilor care îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri.

(2) Persoanele fizice și juridice nu pot introduce pe piață, după data de 26 septembrie 2008, decât baterii sau acumulatori care îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri.

(3) Introducerea pe piață a bateriilor și acumulatorilor se realizează numai de către producătorii înregistrați.

(4) Până la data de 31 decembrie 2008, Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, prin Agenția Națională pentru Protecția Mediului, întocmește un registru al producătorilor de baterii și acumulatori în care sunt centralizate anual informații, inclusiv estimări cu privire la:

a) tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor introduși pe piață;

b) tipul, numărul și greutatea deșeurilor de baterii și acumulatori care au fost colectate prin toate mijloacele și tratate, reciclate și eliminate;

c) tipul, numărul și greutatea deșeurilor de baterii și acumulatori colectate exportate.

(5) Procedura de înregistrare se stabilește prin ordin comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile și al ministrului economiei și finanțelor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(6) Producătorii existenți pe piață au obligația de a se înscrie până la data de 30 aprilie 2009 în registrul prevăzut la alin. (4), primind un număr de înregistrare ce va fi comunicat de aceștia tuturor rețelelor comerciale prin care sunt vândute bateriile și acumulatorii.

(7) Se interzice distribuitorilor să comercializeze baterii și acumulatori proveniți de la producători care nu sunt înregistrați în registrul prevăzut la alin. (4).

(8) Se interzice distribuitorilor să primească în scopul comercializării, după data de 26 septembrie 2008, baterii și acumulatori care nu îndeplinesc cerințele prezentei hotărâri.

Art. 7. Colectarea deșeurilor de baterii și acumulatori. (1) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile calculează pentru prima dată rata de colectare pentru deșeurile de baterii și acumulatori portabili, pentru cel de-al treilea an calendaristic complet după intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Fără a aduce atingere Hotărârii Guvernului nr. 448/2005, cifrele anuale privind colectarea și vânzările includ bateriile și acumulatorii încorporați în aparate.

(3) Producătorii de baterii și acumulatori portabili trebuie să realizeze următoarele rate minime de colectare:

- a) 25% până la data de 26 septembrie 2012;
- b) 45% până la data de 26 septembrie 2016.

(4) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile și Ministerul Economiei și Finanțelor monitorizează anual ratele de colectare, în conformitate cu schema prevăzută în anexa nr. 1.

(5) Metodologia pentru calcularea vânzărilor anuale de baterii și acumulatori portabili se stabilește prin ordin comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile și al ministrului economiei și finanțelor.

(6) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 2.150/2002 al Parlamentului European și al Consiliului referitor la statisticile privind deșeurile, Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile transmite Comisiei Europene rapoarte, în termen de 6 luni de la sfârșitul anului calendaristic anterior. Rapoartele indică modul în care au fost obținute datele necesare pentru a calcula ratele de colectare.

(7) Producătorii de baterii și acumulatori sunt obligați să organizeze colectarea de deșeurile de baterii și acumulatori în una dintre următoarele modalități:

- a) individual; sau
- b) prin transferarea responsabilităților, pe bază de contract, către un operator economic legal constituit, denumit în continuare organizație colectivă.

(8)^[1] Producătorii de baterii și acumulatori sunt obligați să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la modalitatea de îndeplinire a obligațiilor prevăzute la alin. (7), până la data de 28 februarie a fiecărui an.

(9) Producătorii de baterii și acumulatori portabili sau organizațiile colective care acționează în numele lor sunt obligați:

- a) să realizeze o evidență care să cuprindă informații privind tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor portabili introduși pe piață, ale deșeurilor de baterii și acumulatori portabili colectate, precum și a punctelor de colectare organizate;
- b) să stabilească sisteme de colectare adecvate pentru deșeurile de baterii și acumulatori portabili, în vederea îndeplinirii ratelor de colectare prevăzute la alin. (3).

(10) Sistemele de colectare prevăzute la alin. (9) lit. b) trebuie:

- a) să permită utilizatorilor finali să se debaraseze de deșeurile de baterii sau acumulatori portabili la un punct de colectare accesibil în vecinătatea acestora, ținând seama de densitatea populației;
- b) să impună distribuitorilor să primească gratuit înapoi deșeurile de baterii sau acumulatori portabili, atunci când aceștia furnizează baterii sau acumulatori portabili noi;
- c) să nu implice niciun cost pentru utilizatorii finali care se debarasează de deșeurile de baterii sau acumulatori portabili și nicio obligație de a cumpăra o baterie nouă sau un acumulator nou;

d) să poată fi utilizate prin corelare cu sistemele de colectare prevăzute la art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 448/2005.

^[1] Alin. (8) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din H.G. nr. 1079/2011.

(11) Punctele de colectare stabilite în conformitate cu alin. (10) lit. a) nu se supun cerințelor de înregistrare sau de autorizare prevăzute în legislația națională armonizată care transpune Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile sau Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase.

(12) Producătorii de baterii și acumulatori industriali sau terții care acționează în numele lor sunt obligați:

a) să stabilească sisteme de colectare a deșeurilor de baterii sau acumulatori industriali, indiferent de compoziția chimică și de origine, prin care să fie asigurată returnarea acestora de către utilizatorii finali. Terții independenți pot, de asemenea, să colecteze bateriile și acumulatorii industriali;

b) să asigure predarea deșeurilor de baterii și acumulatori industriali colectați unui operator economic care desfășoară activități de tratare și/sau reciclare pe bază de contract;

c) să realizeze o evidență care să cuprindă informații privind tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor industriali colectați și predați pentru tratare și/sau reciclare.

(13) Producătorii de baterii și acumulatori auto sau terții care acționează în numele lor sunt obligați:

a) să predea deșeurile de baterii și acumulatori auto unui operator economic care desfășoară, pe bază de contract, activități de tratare și/sau reciclare;

b) să realizeze o evidență care să cuprindă informații privind tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor auto introduși pe piață, precum și tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor auto colectați și predați pentru tratare și/sau reciclare;

c) să stabilească sisteme de colectare a deșeurilor de baterii și acumulatori auto de la utilizatorii finali sau de la un punct de colectare accesibil în vecinătatea acestora, atunci când colectarea nu se desfășoară în cadrul sistemelor la care se face referire în art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 2.406/2004 privind gestionarea vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare.

(14) În cazul bateriilor și acumulatorilor auto provenind de la vehicule particulare care nu sunt utilitare/comerciale, sistemele prevăzute la alin. (13) lit. c) nu implică niciun cost pentru utilizatorii finali la debarasarea de acestea și nicio obligație din partea lor de a cumpăra o baterie nouă sau un acumulator nou.

(15) Deșeurile de baterii și acumulatori auto și industriali care prezintă deteriorări ale carcaselor sau pierderi de electrolit trebuie să fie colectate separat de cele care nu prezintă deteriorări sau pierderi de electrolit, în containere speciale, pentru a fi predate operatorilor economici care desfășoară, pe bază de contract, o activitate de tratare și/sau reciclare.

(16) Distribuitorii de baterii și acumulatori auto au următoarele obligații:

a) să colecteze bateriile și acumulatorii auto de la utilizatorii finali;

b) să aplice sistemul „depozit” asupra prețului de vânzare al bateriilor și acumulatorilor auto;

c) să depoziteze în spații special amenajate, împrejmuite și asigurate pentru prevenirea scurgerilor necontrolate, bateriile și acumulatorii auto primiți în schimbul celor vânduți;

d) să predea bateriile și acumulatorii auto producătorilor sau unui operator economic care este autorizat să execute colectarea în numele producătorului;

e) să afișeze la ioc vizibil anunțul cu următorul conținut: „Predați bateriile și acumulatorii auto în vederea valorificării”;

f) să afișeze în mod vizibil prețul pentru o baterie sau un acumulator auto și valoarea depozitului corespunzător;

g) să emită cumpărătorului, la vânzarea bateriei sau acumulatorului auto, o chitanță pe care să se specifice valoarea depozitului;

h) să ramburseze cumpărătorului valoarea depozitului, pe baza chitanței emise, în cazul în care în termen de maximum 30 de zile de la data achiziționării cumpărătorul îi predă o baterie sau un acumulator auto.

(17) Sistemul „depozit” se aplică asupra prețului de vânzare de către distribuitorii de baterii și acumulatori auto, la comercializarea către consumatorul final, reprezintă 10% din prețul de vânzare al unei baterii sau al unui acumulator auto și este plătit odată cu achiziționarea unei baterii sau unui acumulator auto, în cazul în care nu se predă o baterie sau un acumulator auto uzat. Sumele încasate din aplicarea sistemului „depozit”, nerambursate conform alin. (16) lit. h), sunt evidențiate separat în contabilitatea persoanei care desfășoară activitate de comerț cu baterii și acumulatori auto și sunt utilizate numai pentru organizarea activității de colectare a bateriilor și acumulatorilor auto uzați.

(18) Utilizatorul final de baterii și acumulatori auto și industriali este obligat să predea deșeurile de baterii și acumulatori auto și industriale separat de alte deșeuri către:

- a) distribuitorii de baterii și acumulatori angro și en detail;
- b) unitățile care prestează servicii de înlocuire a bateriilor și acumulatorilor;
- c) punctele de colectare pentru deșeuri de baterii și acumulatori;
- d) producător, după caz.

(19) Producătorii de baterii și acumulatori, terții sau organizațiile colective care acționează în numele lor au următoarele obligații generale:

a) să elaboreze și să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până la data de 28 februarie a anului următor celui în care a avut loc introducerea pe piață a bateriilor și acumulatorilor, un raport care să cuprindă informații despre tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor introduși pe piață;

b) să elaboreze și să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până la data de 28 februarie a anului următor celui în care a avut loc introducerea pe piață a bateriilor și acumulatorilor, un raport care să cuprindă informații despre tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor colectați;

c) să păstreze evidența datelor menționate în alin. (9) lit. a), alin. (12) lit. c) și alin. (13) lit. b) timp de 5 ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a fost elaborată.

Art. 7¹.^[1] Procedura și criteriile de evaluare și autorizare a organizațiilor colective și de evaluare și aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile privind gestionarea deșeurilor de baterii și acumulatori, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare se stabilesc prin ordin comun al ministrului mediului și pădurilor și al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

Art. 8. Îndepărtarea deșeurilor de baterii și acumulatori. (1) Producătorii de aparate sunt obligați:

a) să asigure proiectarea și să realizeze aparatele astfel încât deșeurile de baterii și acumulatori să poată fi îndepărtate cu ușurință;

b) să se asigure că aparatele în care sunt încorporate baterii și acumulatori sunt însoțite de instrucțiuni în care se arată cum pot fi acestea îndepărtate în siguranță;

c) după caz, să informeze utilizatorul final cu privire la tipul bateriilor și al acumulatorilor încorporați.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când, din motive de siguranță, de funcționare, medicale sau de integritate a datelor, continuitatea alimentării cu energie este necesară și impune o conectare permanentă între aparat și baterie sau acumulator.

Art. 9. Tratarea și reciclarea. (1) Având în vedere potențialul efect al transportului bateriilor și acumulatorilor nesortați asupra mediului, producătorii împreună cu autoritățile administrației publice locale iau măsurile necesare pentru a optimiza colectarea separată a deșeurilor de baterii și acumulatori în vederea minimizării eliminării bateriilor și acumulatorilor ca deșeuri municipale nesortate, pentru a atinge un înalt nivel de reciclare.

^[1] Art. 7¹ a fost introdus prin art. I pct. 3 din H.G. nr. 1079/2011.

(2) Până la 26 septembrie 2009:

a) producătorii sau terții, folosind cele mai bune tehnici disponibile pentru protecția sănătății populației și a mediului, stabilesc sisteme pentru a asigura tratarea și reciclarea deșeurilor de baterii și acumulatori;

b) toate bateriile și acumulatorii identificabili colectați în conformitate cu prevederile art. 7 sau ale Hotărârii Guvernului nr. 448/2005 sunt tratați și reciclați prin sistemele care respectă, cel puțin, legislația națională armonizată, în special în ceea ce privește sănătatea populației, siguranța și gestionarea deșeurilor.

(3) Operatorii economici care execută activități de tratare a bateriilor și acumulatorilor de orice tip trebuie să se asigure că procesele de tratare îndeplinesc cerințele minime prevăzute în partea A din anexa nr. 3.

(4) Bateriile sau acumulatorii încorporați în echipamentele electrice și electronice colectați împreună cu deșeurile de echipamente electrice și electronice în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 448/2005 sunt îndepărtați din respectivele deșeuri și colectați separat pentru a fi predați operatorilor economici care execută activități de tratare și/sau reciclare a acestora.

(5) Până la data de 26 septembrie 2011, operatorii economici care execută activități de reciclare a bateriilor și acumulatorilor de orice tip trebuie să se asigure că procesele de reciclare respectă nivelurile de eficiență a reciclării și cerințele conexe prevăzute în partea B din anexa nr. 3.

(6) Producătorii de baterii sau acumulatori ori terții predau deșeurile de baterii și acumulatori colectate operatorilor economici prevăzuți la alin. (5) și au obligația să realizeze și să transmită Agenției Naționale pentru Protecția Mediului o evidență care să cuprindă informații privind tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor reciclați în țară sau transferați pentru tratare și/sau reciclare în țări ale Uniunii Europene sau în țări terțe.

(7) Operatorii economici care desfășoară activități de tratare și/sau reciclare sunt obligați să realizeze și să transmită Agenției Naționale pentru Protecția Mediului o evidență care să cuprindă informații privind tipul, numărul și greutatea bateriilor și acumulatorilor primiți pentru tratare și/sau reciclare.

(8) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile elaborează raportul privind nivelurile de reciclare realizate în fiecare an calendaristic și îndeplinirea nivelurilor de eficiență prevăzute în partea B din anexa nr. 3. Raportul este transmis Comisiei Europene de către Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile în termen de 6 luni de la sfârșitul anului calendaristic anterior.

(9) Modul de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la alin. (6) se stabilește prin ordin comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile și al ministrului economiei și finanțelor în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(10) Autoritățile administrației publice și operatorii economici care efectuează activități de tratare și reciclare încurajează, pentru toate tipurile de baterii și acumulatori, dezvoltarea de noi tehnologii de reciclare și de tratare și promovează cercetarea în domeniul metodelor de reciclare eficiente din punctul de vedere al costurilor și al protecției mediului.

(11) Se recomandă ca instalațiile de tratare să introducă sisteme de management de mediu certificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS).

Art. 10. Eliminarea. (1) Se interzice eliminarea deșeurilor de baterii și acumulatori industriali și auto prin depozitare în depozite de deșeuri și prin incinerare.

(2) Pot fi eliminate prin depozitare sau incinerare reziduurile bateriilor și acumulatorilor care au fost supuși atât tratării, cât și reciclării în conformitate cu art. 9 alin (2).

Art. 11. Exporturi. (1) Tratarea și reciclarea deșeurilor de baterii și acumulatori pot fi efectuate în afara teritoriului României sau al Comunității Europene, cu condiția ca transportul

de deșeuri să îndeplinească cerințele Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri.

(2) Deșeurile de baterii și acumulatori exportate în afara Comunității Europene în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006 sunt luate în considerare la îndeplinirea obligațiilor și nivelurilor de eficiență prevăzute în anexa nr. 3 numai în cazul în care există dovezi clare că operațiunea de reciclare a avut loc în condiții echivalente cu cerințele prezentei hotărâri.

(3) Sunt acceptate la transfer sau export în scopul tratării și/sau reciclării ori eliminării, în afara României, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, numai acele deșeuri de baterii și acumulatori auto și industriale din care nu s-a extras electrolitul, care nu prezintă deteriorări, scurgeri de electrolit sau de alte substanțe periculoase.

Art. 12. Finanțarea. (1) Producătorii sau terții care acționează în numele acestora finanțează toate costurile nete care decurg din:

a) colectarea, tratarea și reciclarea tuturor deșeurilor de baterii și acumulatori portabili colectate în conformitate cu art. 7 alin. (7)-(11); și

b) colectarea, tratarea și reciclarea tuturor deșeurilor de baterii și acumulatori industriali și auto colectate în conformitate cu art. 7 alin. (12) lit. a) și alin. (13) lit. c).

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) se realizează evitându-se orice dublă taxare a producătorilor în cazul bateriilor sau acumulatorilor colectați conform legislației naționale armonizate care transpune Directiva 2000/53/CE sau Directiva 2002/96/CE.

(3) Producătorii sau terții care acționează în numele acestora asigură finanțarea costurilor nete necesare campaniilor de informare publică privind colectarea, tratarea și reciclarea tuturor deșeurilor de baterii și acumulatori portabili.

(4) Costurile colectării, tratării și reciclării nu sunt prezentate separat utilizatorilor finali în momentul vânzării noilor baterii și acumulatori portabili.

(5) Producătorii și utilizatorii de baterii și acumulatori industriali și auto pot încheia acorduri care să prevadă alte metode de finanțare decât cele prevăzute la alin. (1).

(6) Prevederile acestui articol se aplică tuturor deșeurilor de baterii și acumulatori, indiferent de data introducerii lor pe piață.

Art. 13. Participarea la sistemele de colectare, tratare și reciclare. (1) Operatorii economici al căror obiect de activitate intră sub incidența prevederilor prezentei hotărâri și autoritățile publice competente pot participa la sistemele de colectare, de tratare și de reciclare prevăzute la art. 7 și 9.

(2) Aceste sisteme se aplică, de asemenea, bateriilor și acumulatorilor importați din țări terțe în condiții nediscriminatorii și sunt concepute astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței.

Art. 14. Informații pentru utilizatorii finali. (1) Producătorii furnizează utilizatorilor finali, în special prin campanii de informare, informații complete privind:

a) efectele potențiale ale substanțelor utilizate în baterii și acumulatori asupra mediului și sănătății umane;

b) interesul de a nu se elimina deșeurile de baterii și acumulatori ca deșeuri municipale nesortate și posibilitatea de participare la colectarea lor separată, astfel încât să se faciliteze tratarea și reciclarea;

c) sistemele de colectare și de reciclare disponibile pentru aceștia;

d) rolul pe care trebuie să îl aibă în reciclarea deșeurilor de baterii și acumulatori;

e) semnificația simbolului pubelei cu roți, barată cu două linii în formă de X, prevăzut în anexa nr. 2, și a simbolurilor chimice Hg, Cd și Pb.

(2) Distribuitorii informează utilizatorii finali cu privire la posibilitatea de a se debarasa de deșeurile de baterii sau acumulatori portabili la punctele de vânzare a acestora.

Art. 15. Etichetarea. (1) Producătorii sunt obligați să marcheze cu simbolul prezentat în anexa nr. 2 toate bateriile acumulatorii și ansamblurile de baterii.

(2) Până la data de 26 septembrie 2009, producătorii sunt obligați să indice pe suprafața bateriilor și acumulatorilor portabili și auto, în mod vizibil, lizibil și de neșters, capacitatea acestora.

(3) Bateriile, acumulatorii și bateriile de tip pastilă care conțin mai mult de 0,0005% mercur, mai mult de 0,002% cadmiu sau mai mult de 0,004% plumb sunt marcate cu simbolul chimic pentru metalul respectiv: Hg, Cd sau Pb. Simbolul indicând conținutul de metal greu se tipărește sub simbolul prevăzut în anexa nr. 2 și acoperă o suprafață de cel puțin un sfert din mărimea simbolului respectiv.

(4) Simbolul prevăzut în anexa nr. 2 acoperă cel puțin 3% din suprafața părții celei mai mari a bateriei, a acumulatorului sau a ansamblului de baterii, până la o dimensiune maximă de 5 x 5 cm. În cazul celulelor cilindrice, simbolul acoperă cel puțin 1,5% din suprafața bateriei sau a acumulatorului și are o dimensiune maximă de 5 x 5 cm.

(5) Atunci când, dată fiind dimensiunea bateriei, a acumulatorului sau a ansamblului de baterii, simbolul ar fi mai mic de 0,5 x 0,5 cm, nu este necesar ca bateria, acumulatorul sau ansamblul de baterii să fie marcat, însă pe ambalaj se tipărește un simbol de cel puțin 1x1 cm.

(6) Simbolurile se tipăresc în mod vizibil, lizibil și de neșters.

(7) În funcție de evoluția acquis-ului comunitar, prin ordin comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile și al ministrului economiei și finanțelor, se pot stabili excepții de la aplicarea prevederilor alin. (1)-(6).

Art. 16. Rapoarte naționale de implementare. (1) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile transmite Comisiei Europene, la fiecare 3 ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei hotărâri. Primul raport acoperă perioada până la data de 26 septembrie 2012.

(2) Rapoartele sunt elaborate pe baza unui chestionar sau a unui sistem stabilit conform procedurii reglementate la art. 24.2 din Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE.

(3) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile împreună cu Ministerul Economiei și Finanțelor elaborează, de asemenea, un raport cu privire la măsurile luate pentru a încuraja procedurile inovatoare care permit diminuarea impactului bateriilor și al acumulatorilor asupra mediului, în special cu privire la:

- a) realizările, inclusiv măsurile voluntare luate de către producători, care permit reducerea cantităților de metale grele și de alte substanțe periculoase conținute în baterii și acumulatori;
- b) noi tehnici de reciclare și tratare;
- c) participarea operatorilor economici la programele de management de mediu;
- d) cercetarea în domeniile respective; și
- e) măsurile adoptate pentru încurajarea limitării generării de deșeuri.

(4) Raportul prevăzut la alin. (3) se transmite Comisiei Europene în termen de 9 luni de la sfârșitul perioadei de 3 ani prevăzute la alin. (1) sau, în cazul primului raport, până la data de 26 iunie 2013.

Art. 17. Control și sancțiuni. (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

- a) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) și ale art. 6 alin. (6), cu amendă de la 25.000 la 30.000 lei pentru persoane juridice și de la 2.500 la 3.000 lei pentru persoane fizice;
- b) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (7) și alin. (9) lit. b), cu amendă de la 15.000 la 20.000 lei pentru persoane juridice și de la 1.500 la 2.000 lei pentru persoane fizice;
- c) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (3), cu amendă de la 15.000 la 20.000 lei;
- d) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (16) lit. e), f), g), h), și ale art. 15 alin. (1), (2), (3), (4), (5), (6), cu amendă de la 2.000 la 6.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (12), (13), (15), alin. (16) lit. a), b), c), d), alin. (17), (18), (19), ale art. 8 alin. (1) și ale art. 9 alin. (6) și (7), cu amendă de la 5.000 la 7.500 lei pentru persoane juridice și de la 1.000 la 1.200 lei pentru persoane fizice;

f) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (7) și ale art. 9 alin. (2), (3) și (5), cu amendă de la 15.000 la 20.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (3), cu amendă de la 25.000 la 30.000 lei;

h) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (2), cu amendă de la 25.000 la 30.000 lei pentru persoane juridice și de la 2.500 lei la 3.000 lei pentru persoane fizice și cu retragerea de pe piață a bateriilor și acumulatorilor;

i) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (8), cu amendă de la 25.000 la 30.000 lei și cu retragerea de pe piață a bateriilor și acumulatorilor comercializați.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. d) se fac de către personalul împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c), e), f), g), h) și i) se fac de către personalul împuternicit al Gărzii Naționale de Mediu și al Ministerului Economiei și Finanțelor.

(4) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(5) Prevederile alin. (1)-(4) se transmit de către Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile Comisiei Europene până la data de 26 septembrie 2008.

(6) Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1), (2), (3) și (4), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. Anexe. (1) Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Anexa nr. 3 se actualizează prin ordin comun al ministrului mediului și dezvoltării durabile și al ministrului economiei și finanțelor în funcție de evoluția acquis-ului comunitar.

Art. 19. Dispoziții finale. (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.057/2001 privind regimul bateriilor și acumulatorilor care conțin substanțe periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 5 noiembrie 2001.

(2) Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile comunică Comisiei Europene textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat prin prezenta hotărâre.

*

Prezenta hotărâre transpune în legislația națională Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L266 din 26 septembrie 2006.

Anexa nr. 1

Monitorizarea respectării ratelor de colectare stabilite la art. 7 alin. (3)

Anul	Data colectării	Calcul	Cerință de raportare
x [*]+1	Vânzări în anul 1 (S1)		
X + 2	Vânzări în anul 2 (S2)	–	–

X + 3	Vânzări în anul 3 (S3)	Colectare în anul 3 (C3)	Rata de colectare (RC3) = $3 \cdot C3 / (S1 + S2 + S3)$	
X + 4	Vânzări în anul 4 (S4)	Colectare în anul 4 (C4)	Rata de colectare (RC4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Obiectiv stabilit la 25 %)	
X + 5	Vânzări în anul 5 (S5)	Colectare în anul 5 (C5)	Rata de colectare (RC5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	RC4
X + 6	Vânzări în anul 6 (S6)	Colectare în anul 6 (C6)	Rata de colectare (RC6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	RC5
X + 7	Vânzări în anul 7 (S7)	Colectare în anul 7 (C7)	Rata de colectare (RC7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	RC6
X + 8	Vânzări în anul 8 (S8)	Colectare în anul 8 (C8)	Rata de colectare (RC8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Obiectiv stabilit la 45%)	RC7
X + 9	Vânzări în anul 9 (S9)	Colectare în anul 9 (C9)	Rata de colectare (RC9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	RC8
X+ 10	Vânzări în anul 10 (S10)	Colectare în anul 10 (C10)	Rata de colectare (RC10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	RC9
X+ 11	Etc.	Etc.	Etc.	RC10
Etc.				

[*] Anul X este anul 2008.

Anexa nr. 2

**Simboluri pentru baterii, acumulatori și ansambluri de baterii
în vederea colectării separate**

Simbolul care indică faptul că toate bateriile și acumulatorii fac obiectul unei „colectări separate” reprezintă o pubeză cu roți, barată cu două linii în formă de X, ca în imaginea de mai jos:

Anexa nr. 3

Cerințe detaliate privind tratarea și reciclarea

Partea A: Tratarea

1. Tratarea include, cel puțin, îndepărtarea tuturor fluidelor și acizilor.
2. Tratarea și orice depozitare, inclusiv depozitarea temporară, în instalațiile de tratare se desfășoară în amplasamente cu suprafețe impermeabile și acoperiș adecvat rezistent la intemperii sau în containere corespunzătoare.

Partea B: Reciclarea

3. Procesele de reciclare trebuie să realizeze următoarele niveluri minime de eficiență privind reciclarea:

a) reciclarea a 65% din greutatea medie a bateriilor și acumulatorilor cu plumb acid, inclusiv reciclarea conținutului de plumb la cel mai înalt nivel care este fezabil tehnic, evitându-se în același timp costurile excesive;

b) reciclarea a 75% din greutatea medie a bateriilor și acumulatorilor cu nichel-cadmium, inclusiv reciclarea conținutului de cadmiu la cel mai înalt nivel care este fezabil tehnic, evitându-se în același timp costurile excesive; și

c) reciclarea a 50% din greutatea medie a celorlalte deșeuri de baterii și acumulatori.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

16. H.G. nr. 1219/2000
privind unele măsuri de protecție
a intereselor consumatorilor
la achiziționarea de piese de schimb auto,
altele decât cele care pot afecta siguranța circulației
și/sau protecția mediului

republicată în
M. Of. nr. 644 din 11 decembrie 2000

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. Piesele de schimb auto, echipamentele și subansamblurile auto, denumite în continuare piese de schimb auto, fabricate în România sau importate, altele decât cele care pot afecta siguranța circulației și/sau protecția mediului, se pot comercializa numai dacă sunt validate de constructorul de vehicul rutier căruia îi sunt destinate sau dacă sunt certificate/omologate conform prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 2. În sensul prezentei hotărâri următorii termeni sunt definiți astfel:

- a) *piesă de schimb auto* reprezintă acea componentă care se poate monta în locul piesei de origine;
- b) *piesă de schimb de origine* reprezintă acea componentă auto validată de producătorul de vehicul căruia îi este destinată și care este comercializată sub controlul acestuia;
- c) *validarea unei piese de schimb auto* reprezintă o atestare scrisă, eliberată de producătorii vehiculelor rutiere, bazată pe examinare și dovezi obiective, care confirmă îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru o anumită utilizare;
- d) *interschimbabilitatea* reprezintă proprietatea unor piese care îndeplinesc aceeași funcție de a putea fi înlocuite una cu cealaltă. Această proprietate se asigură prin stabilirea corectă a dimensiunilor, formelor, materialelor, prin respectarea limitelor de toleranță, a caracteristicilor fizico-mecanice și chimice, permițând înlocuirea pieselor uzate sau avariate cu altele noi.

Art. 3. (1) Pentru a putea fi protejate împotriva fabricării neautorizate desenele și modelele industriale ale pieselor de schimb auto se înregistrează, conform prevederilor legale, la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

(2) Producătorii de vehicule rutiere și piese de schimb auto sau reprezentanții legali ai acestora notifică obținerea certificatelor de înregistrare prevăzute la alin. (1) la Regia Autonomă „Registrul Auto Român”, denumită în continuare Registrul Auto Român.

(3) Registrul Auto Român și Oficiul pentru Protecția Consumatorilor nu răspund pentru lipsa notificării prevăzute la alin. (2).

Art. 4. (1) Se interzice fabricarea și/sau comercializarea de piese de schimb auto în următoarele situații:

- a) prin reproducerea, fără drept, a desenului sau a modelului industrial;
- b) fără acordul titularului certificatului de înregistrare a desenului sau a modelului industrial, pe perioada de valabilitate a acestuia.

Art. 5. (1) Prin validare producătorii vehiculelor rutiere pot acorda aprobări de fabricare și comercializare pentru piesele de schimb auto destinate vehiculelor pe care le fabrică sau pe care le-au avut în fabricație.

(2) Răspunderea pentru calitatea produsului comercializat conform alin. (1) revine în mod solidar atât producătorilor de vehicule rutiere, cât și producătorilor de piese de schimb auto.

(3) În termen de 3 zile lucrătoare de la retragerea validării prevăzute la alin. (1) producătorii de vehicule rutiere sau reprezentanții autorizați ai acestora comunică Registrului Auto Român și Oficiului pentru Protecția Consumatorilor retragerea validării.

(4) La solicitarea scrisă a Registrului Auto Român și a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor producătorul de vehicule rutiere sau reprezentanții autorizați ai acestora comunică, în termen de 30 de zile de la data solicitării, lista cuprinzând piesele de schimb de origine și cele validate.

Art. 6. La calculul intervalului de timp în care producătorul de vehicul rutier este obligat să asigure piese de schimb se va avea în vedere că durata medie de utilizare a vehiculelor rutiere noi, comercializate pe teritoriul României de producători, importatori sau reprezentanți autorizați ai acestora, persoane juridice, trebuie să fie de cel puțin 8 ani.

Art. 7. În cazurile în care desenele sau modelele industriale nu sunt protejate prin procedurile legale, producătorul vehiculului rutier și-a încetat activitatea, perioada în care producătorul de vehicul rutier este obligat să asigure pe piață piese de schimb auto a expirat, în alte cazuri stabilite prin reglementările Ministerului Transporturilor, piesele de schimb auto se pot comercializa numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) funcționează conform destinației precizate în documentația de referință sau indicațiilor de pe ambalaj;

b) asigură capacitatea de înlocuire cu piesa de origine sau cu cea validată de constructorul de vehicul rutier;

c) sunt certificate/omologate de Registrul Auto Român sau de organisme de certificare a produselor acreditate de organismul național de acreditare și autorizate de Registrul Auto Român;

d) sunt marcate, suplimentar față de etichetele cerute de legislație și de procedurile de certificare/omologare, cu un marcaj special de secretizare pus la dispoziție solicitanților prin grija Registrului Auto Român.

Art. 8. (1) Se acceptă comercializarea pe baza unei declarații pe propria răspundere a producătorului pieselor de schimb auto, în următoarele situații:

a) producătorul de vehicul rutier nu este înregistrat la Registrul Comerțului din România, conform prevederilor legale în vigoare;

b) producătorul de vehicul rutier nu are reprezentant autorizat în România;

c) producătorul de vehicul rutier sau reprezentantul său autorizat confirmă în scris că nu sunt disponibile documentații tehnice și/sau piese de schimb de origine pe baza cărora să se materializeze procedurile de certificare/omologare prevăzute la art. 7 lit. c).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) declarația pe propria răspundere se va păstra în mod obligatoriu de producător sau de importator și va însoți permanent certificatul de garanție predat consumatorului.

(3) Declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) se completează conform modelului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 168/1997 privind regimul produselor și serviciilor care pot pune în pericol viața, sănătatea, securitatea muncii și protecția mediului înconjurător. Datele solicitate prin formularul aprobat al declarației de conformitate trebuie să fie înscrise complet, clar, explicit și fără ambiguități.

Art. 9. (1) La cererea Registrului Auto Român sau a Oficiului pentru Protecția Consumatorilor agentul economic care se prevalează de declarația de conformitate prevăzută la art. 8 este

obligat să pună la dispoziție acestora, în termen de 30 de zile lucrătoare de la solicitare, documentul tehnic normativ care a stat la baza eliberării declarației de conformitate.

(2) Certificarea prin declarație de conformitate încetează în următoarele cazuri:

a) agentul economic nu transmite documentația tehnică normativă în termenul stabilit la alin. (1);

b) se dovedește că declarația de conformitate nu corespunde realității, documentul tehnic normativ fiind insuficient pentru descrierea caracteristicilor tehnice esențiale ale produsului;

c) produsele cuprinse în declarația de conformitate nu realizează nivelul calitativ și de performanță declarat, caz în care agentul economic este obligat să achite contravaloarea expertizei tehnice.

(3) În cazurile descrise mai sus, dacă fapta nu este considerată, potrivit legii penale, infracțiune, sunt aplicabile sancțiunile pentru comercializarea pieselor de schimb necertificate/neomologate, stabilite prin prezenta hotărâre.

Art. 10. Pentru respectarea condițiilor tehnice și de calitate certificarea din partea unui organism de certificare sau validarea din partea unui producător de vehicul rutier implică în mod obligatoriu supravegherea de către aceștia a producătorilor de piese de schimb auto.

Art. 11. (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 1, ale art. 7 lit. c) și d), art. 8 și ale art. 9 constituie contravenții în măsura în care, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni și se sancționează conform Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. Contravențiile prevăzute la art. 11 se constată și se sancționează de personalul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 13. Prevederile prezentei hotărâri se aplică:

a) de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru piesele de schimb care dispun de protecția desenului sau modelului industrial;

b) în termen de 180 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru celelalte piese de schimb.

Art. 14. Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă dispozițiile referitoare la piesele de schimb auto prevăzute în art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 privind obligațiile ce revin agenților economici – persoane fizice sau juridice – în comercializarea produselor de folosință îndelungată, destinate consumatorilor, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 19 iunie 1995.

InfoCONS
protectia-consumatorilor.ro

IV. PRESTĂRI SERVICII

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

1. H.G. nr. 1267/2010

privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism

publicată în
M. Of. nr. 866 din 23 decembrie 2010

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 535/2011** pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism^[1] (M. Of. nr. 390 din 3 iunie 2011), rectificată în M. Of. nr. 549 din 3 august 2011);
- **H.G. nr. 121/2013** pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism (M. Of. nr. 175 din 29 martie 2013).

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 27 alin. (3) și al art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și funcționarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Secțiunea 1. Eliberarea, retragerea și radierea certificatelor de clasificare pentru structurile de primire turistice

Art. 1. Structurile de primire turistice, indiferent de forma de proprietate și administrare, se clasifică în funcție de caracteristicile constructive, de dotări și serviciile prestate.

Art. 2.^[2] Instituția publică responsabilă în domeniul turismului eliberează certificate de clasificare pentru structurile de primire turistice, după verificarea, la fața locului, de către personalul de specialitate, a îndeplinirii criteriilor de clasificare pentru categoria și tipul de structură turistică solicitată.

Art. 3. În sensul prezentei hotărâri, prin solicitant se înțelege operatorul economic proprietar și/sau administrator al unei structuri de primire turistice.

Art. 4.^[3] (1) Pentru obținerea certificatului de clasificare a structurilor de primire turistice, solicitantul depune la sediul instituției publice responsabile în domeniul turismului cererea standardizată însoțită de documentația completă prevăzută în normele metodologice care reglementează condițiile și criteriile de clasificare a structurilor de primire turistice.

(2) Cererea solicitantului este analizată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii cererii însoțite de documentația completă.

(3) În cazul unei documentații incomplete instituția publică responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (2).

^[1] Potrivit art. II din H.G. nr. 535/2011, prevederile acestei hotărâri intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

^[2] Art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 121/2013.

^[3] Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din H.G. nr. 121/2013.

(4) Instituția publică responsabilă în domeniul turismului verifică documentația depusă, în termenul prevăzut la alin. (2), și eliberează solicitantului o autorizație provizorie de funcționare prin care atestă că documentația depusă este completă și prin care se acordă operatorului economic dreptul de a funcționa până la data verificării la fața locului a criteriilor de clasificare, dar nu mai mult de 90 de zile.

(5) În termen de 90 de zile de la data emiterii autorizației provizorii, instituția publică responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, are obligația de a verifica Structura de primire turistică și de a întocmi o notă de verificare. Nota de verificare va cuprinde tipul și categoria de clasificare la care se încadrează structura de primire turistică.

(6) Un exemplar al notei de verificare se comunică solicitantului.

(7) În cazul în care structura de primire turistică nu poate fi încadrată la niciun tip și categorie de clasificare, nota de verificare va cuprinde motivele pentru care nu poate fi acordat certificatul de clasificare. Începând cu data la care solicitantul a luat cunoștință de comunicarea notei de verificare, autorizația provizorie de funcționare își încetează valabilitatea.

(8) Certificatul de clasificare se eliberează în termen de 15 zile de la data întocmirii notei de verificare la fața locului, pentru tipul și categoria de clasificare înscrise în nota de verificare.

Art. 5.^[1] (1) În situația în care au apărut modificări cu privire la îndeplinirea condițiilor care au stat la baza eliberării certificatului de clasificare, operatorul economic proprietar și/sau administrator al unei structuri de primire turistice este obligat să solicite o nouă clasificare a structurii de primire turistice în cauză, în termen de 30 de zile de la apariția modificărilor.

(1)^[2] Prevederile art. 4 se aplică în mod corespunzător în cazul în care operatorul economic solicită o nouă clasificare a structurii de primire turistice.

(2) În cazul încetării activității structurii de primire turistice, operatorul economic proprietar și/sau administrator al structurii de primire turistice în cauză are obligația să solicite autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului radierea certificatului de clasificare și să restituie certificatul de clasificare și fișa/fișele anexă/anexe în original, prin poștă, cu confirmare de primire, sau prin depunerea acestora la registratura autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 6. (1)^[3] Operatorul economic proprietar și/sau administrator de structuri de primire turistice este obligat să afișeze la recepție sau în holul structurilor de primire turistice care nu dispun de recepție și în spațiul de la intrare în saloanele de servire a mesei certificatul de clasificare, în copie, numărul de telefon al autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, pentru a fi cunoscute de turiști.

(2) Operatorul economic proprietar și/sau administrator de structuri de primire turistice este obligat să furnizeze în materialele de promovare, în oferte și pe propriile pagini de internet informații reale cu privire la denumirea și tipul structurii de primire turistice, categoria de clasificare sau serviciile prestate.

(3) Certificatul de clasificare și anexa/anexele la certificatul de clasificare se păstrează în permanență în original în structura de primire turistică în cauză.

Art. 7.^[4] Este interzisă funcționarea structurilor de primire turistice fără autorizație provizorie de funcționare, fără certificate de clasificare, cu certificate de clasificare expirate sau cu o altă structură a spațiilor decât cea stabilită prin anexa certificatului de clasificare.

[1] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din H.G. nr. 535/2011.

[2] Alin. (1¹) al art. 5 a fost introdus prin art. I pct. 3 din H.G. nr. 121/2013.

[3] Alin. (1) și (2) ale art. 6 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din H.G. nr. 535/2011.

[4] Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din H.G. nr. 121/2013.

Art. 8. (1) În scopul protecției turiștilor, operatorul economic proprietar și/sau administrator al unei structuri de primire turistice are următoarele obligații:

a) să asigure funcționarea la categoria și/sau tipul de structură de primire turistică menționate în certificatul de clasificare;

b) să respecte reglementările legale în vigoare în ceea ce privește desfășurarea activității în structurile de primire turistice;

c) să respecte nivelul maxim de zgomot stabilit prin reglementările specifice privind organizarea programelor artistice, a audițiilor muzicale, video, TV, organizate în aer liber, în construcții deschise, cum sunt cele care nu au toate laturile și acoperișul izolate fonic, precum și în construcții provizorii, cum sunt corturile, terasele acoperite și altele asemenea.

(2)^[1] Operatorii economici proprietari și/sau administratori ai structurilor de primire turistice clasificate de pe litoralul românesc au obligația să asigure funcționarea acestora în perioada sezonului turistic estival, respectiv 1 mai-30 septembrie a fiecărui an, și să presteze servicii turistice conforme tipului de structură de primire turistică și categoriei stabilite prin certificatul de clasificare.

Art. 9. (1)^[2] Certificatul de clasificare se poate retrage de către personalul cu atribuții de control din cadrul instituției publice responsabile în domeniul turismului în cazul în care se constată săvârșirea contravenției prevăzute la art. 15 lit. d).

(2) În situația în care au fost remediate deficiențele pentru care certificatul de clasificare a fost retras, operatorul economic proprietar și/sau administrator al unei structuri de primire turistice solicită reluarea activității turistice printr-o cerere scrisă adresată administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului. Restituirea certificatului de clasificare retras se va face după ce personalul cu atribuții de control din cadrul administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului constată remediarea deficiențelor, în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii scrise a solicitantului.

(3) În situația în care nu au fost remediate deficiențele pentru care s-a retras certificatul de clasificare în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. a), solicitantul va relua procedura de clasificare pentru tipul și categoria de clasificare efectiv îndeplinite. Procedura de clasificare se reia conform prevederilor art. 4.

(4)^[3] În situația în care nu au fost remediate deficiențele pentru care s-a retras certificatul de clasificare pentru nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b), operatorul economic nu are dreptul de a solicita eliberarea unui nou certificat de clasificare pentru orice tip de structură de primire turistică și categorii de clasificare pentru structura în cauză.

(5) Autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului va publica periodic pe site-ul propriu lista cuprinzând structurile de primire turistice cărora le-au fost retrase certificatele de clasificare și, respectiv, lista celor cărora le-au fost restituite certificatele de clasificare.

(6)^[4] În perioada în care certificatul de clasificare este retras/expirat sau autorizația provizorie de funcționare și-a încetat valabilitatea, operatorul economic proprietar și/sau administrator al unei structuri de primire turistice nu are dreptul să:

a) desfășoare activități turistice în cadrul structurii de primire turistice în cauză;

b) să încaseze venituri din exploatarea structurii de primire turistice respective.

Secțiunea a 2-a. Eliberarea, retragerea și radierea licențelor de turism, respectiv eliberarea brevetelor de turism

Art. 10.^[5] (1) Pe teritoriul României, operatorii economici pot desfășura activități de ofertare și comercializare a serviciilor și/sau a pachetelor de servicii turistice, inclusiv prin intermediul

^[1] Alin. (2) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din H.G. nr. 535/2011.

^[2] Alin. (1) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din H.G. nr. 121/2013.

^[3] Alin. (4) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din H.G. nr. 535/2011.

^[4] Alin. (6) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din H.G. nr. 121/2013.

^[5] Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din H.G. nr. 121/2013.

rețelilor și instrumentelor electronice de comunicație total sau parțial informatizate, site-uri sau altele asemenea, cu respectarea legislației în vigoare privind comerțul electronic, numai în baza licenței de turism și/sau, după caz, a anexei la aceasta, eliberate de instituția publică responsabilă în domeniul turismului.

(2) În cazul prestării de servicii turistice în regim transfrontalier, operatorii economici stabiliți în alte state membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și pot desfășura activitatea specifică agențiilor de turism în baza autorizației/licenței sau documentelor echivalente emise de statul membru de origine, informând instituția publică responsabilă în domeniul turismului privind desfășurarea de activități pe teritoriul României.

(3) În sensul prevederilor alin. (2) prestarea în regim transfrontalier este determinată de caracterul temporar și ocazional al prestării, fiind stabilit în special în funcție de: durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea prestării.

(4) Este interzisă desfășurarea de activități specifice agențiilor de turism de către operatorii economici prevăzuți la alin. (1) fără a deține licență de turism și, după caz, anexă la licența de turism.

(5) Este interzisă desfășurarea de activități turistice specifice agențiilor de turism de către operatorii economici cu licența de turism expirată sau fără deținerea poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

Art. 11.^[1] (1) Licența și brevetul de turism se eliberează de instituția publică responsabilă în domeniul turismului, pe baza cererii și a declarației standardizate date pe propria răspundere a operatorului economic și, respectiv, a persoanelor fizice care solicită obținerea brevetului de turism, însoțite de documentația completă prevăzută de normele metodologice de aplicare ale prezentei hotărâri.

(2) Cererea solicitantului este analizată de instituția publică responsabilă în domeniul turismului în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii declarației standardizate însoțite de documentația completă. Termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de autoritatea competentă.

(3) Prolungirea termenului de eliberare a licenței sau a brevetului de turism, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(4) Licența și brevetul de turism se consideră eliberate în situația în care instituția publică responsabilă în domeniul turismului nu a răspuns în termenul prevăzut la alin. (2), cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de motive imperative de interes general, inclusiv de un interes legitim al unei terțe părți.

(5) În cazul unei documentații incomplete, solicitantul este informat în cel mai scurt timp, dar nu în mai mult de 5 zile lucrătoare de la primirea ei, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (2).

(6) În situația în care solicitantul nu îndeplinește condițiile pentru eliberarea licenței sau a brevetului de turism, instituția publică responsabilă în domeniul turismului comunică în scris în termenul prevăzut la alin. (2) motivul neacordării acestora.

Art. 12.^[2] (1) În situația în care au apărut modificări cu privire la îndeplinirea condițiilor care au stat la baza eliberării licenței de turism și/sau a anexei la aceasta, operatorul economic va solicita autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului eliberarea

[1] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din H.G. nr. 121/2013.

[2] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din H.G. nr. 535/2011.

unei noi licențe de turism, în termen de 30 de zile de la apariția modificărilor.

(2) În cazul încetării activității agenției de turism și/sau a reprezentanțelor/sediilor secundare ale acesteia, operatorul economic în cauză are obligația să solicite autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului radierea licenței de turism și/sau a anexei la aceasta și să restituie licența de turism și anexa în original, prin poștă, cu confirmare de primire, sau prin depunerea acestora la registratura autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 13. (1) Licența și brevetul de turism sunt netransmisibile.

(2)^[1] În scopul protecției turiștilor, operatorii economici care desfășoară activități specifice agențiilor de turism au următoarele obligații:

a) să afișeze în incinta agenției de turism și a reprezentanțelor/sediilor secundare ale acesteia copia licenței de turism și/sau a anexei la aceasta, precum și numărul de telefon al autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, pentru a fi cunoscute de turiști;

b)^[2] să înscrie numărul licenței de turism și al poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism, pe documentele emise, materialele de promovare și pe propriile pagini de internet;

c) să păstreze în permanență în sediul agenției de turism și al reprezentanțelor/sediilor secundare ale acesteia originalul licenței de turism și/sau al anexei la aceasta;

d) să prezinte informații reale în materialele de promovare, în oferte și pe propriile pagini de internet cu privire la serviciile și pachetele de servicii turistice oferite;

e) să utilizeze numai autocare clasificate și ghizi de turism atestați.

(3)^[3] Este interzisă ofertarea, comercializarea serviciilor turistice și/sau a pachetelor de servicii turistice în structuri de primire turistice neclasificate sau cu certificate de clasificare retrase.

(4) Agențiile de turism au obligația de a presta servicii turistice conform tipului de activitate înscrisă în licența de turism, respectiv turoperatoare sau detailistă.

Art. 14. (1)^[4] Licența de turism și anexa la aceasta se retrag de către personalul cu atribuții de control din cadrul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, în următoarele situații:

a) ofertarea, comercializarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice fără respectarea reglementărilor legale în vigoare;

b) transmiterea de către titular a licenței și/sau anexei la aceasta în scopul utilizării de către alt operator economic.

(2) Titularul unei licențe de turism retrase în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) nu mai poate desfășura activitate de turism prin agenția de turism și/sau prin sediile secundare/reprezentanțele acesteia timp de 2 ani de la data retragerii.

(3) În perioada în care licența de turism este retrasă se interzic:

a) desfășurarea activităților specifice agențiilor de turism;

b) încasarea de venituri din exploatarea agenției de turism.

(4) În situația în care au fost remediate deficiențele pentru care licența de turism și/sau anexa la aceasta au fost retrase, operatorul economic va solicita reluarea activității printr-o

^[1] Alin. (2) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din H.G. nr. 535/2011.

^[2] Lit. b) de la alin. (2) al art. 13 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 8 din H.G. nr. 121/2013.

^[3] Alin. (3) și (4) ale art. 13 au fost introduse prin art. I pct. 10 din H.G. nr. 535/2011.

^[4] Alin. (1)-(5) ale art. 14 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 11 din H.G. nr. 535/2011, astfel cum a fost rectificat în M. Of. nr. 549 din 3 august 2011.

cerere scrisă adresată administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului. Restituirea licenței de turism și/sau a anexei la aceasta se va face după ce personalul cu atribuții de control din cadrul administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului constată remedierea deficiențelor, în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii scrise a solicitantului.

(5) În situația în care nu au fost remediate deficiențele pentru care s-a retras licența de turism și/sau anexa la aceasta, conform prevederilor alin. (1) lit. a), operatorul economic nu are dreptul de a solicita eliberarea unei noi licențe de turism și/sau a unei noi anexa la aceasta.

(6) Autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului va publica periodic pe site-ul propriu lista cuprinzând agențiile de turism cărora le-au fost retrase licențele de turism și, respectiv, lista celor cărora le-au fost restituite licențele de turism.

Secțiunea a 3-a. Sancțiuni

Art. 15.^[1] Constituie contravenții următoarele fapte:

- a)^[2] desfășurarea activității în structuri de primire turistice neclasificate sau neautorizate provizoriu;
- b) desfășurarea activității în structuri de primire turistice având certificate de clasificare expirate sau cu o altă structură a spațiilor decât cea stabilită prin certificatul de clasificare;
- c) nerespectarea prevederilor art. 5 și 12;
- d) încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) și b);
- e) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (2) și art. 13 alin. (2) lit. d);
- f) continuarea desfășurării activității în structura de primire turistică după retragerea certificatului de clasificare, precum și după încetarea valabilității autorizației provizorii de funcționare;
- g) încasarea de venituri din exploatarea structurii de primire turistice/agenției de turism după retragerea/expirarea certificatului de clasificare/a licenței de turism sau după încetarea valabilității autorizației provizorii de funcționare;
- h) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. c);
- i) împiedicarea sub orice formă a persoanelor împuternicite de a-și exercita atribuțiile de serviciu legate de aplicarea prezentei hotărâri;
- j) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2);
- k) încălcarea prevederilor art. 10 alin. (4);
- l) încălcarea prevederilor art. 10 alin. (5);
- m) desfășurarea de activități turistice specifice agențiilor de turism de către operatorii economici după retragerea licenței de turism sau a anexei la aceasta;
- n) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (4);
- o) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (4) și art. 14 alin. (5);
- p) nerespectarea criteriilor în baza cărora s-au eliberat licența de turism și/sau anexa la aceasta;
- q) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (1) și (3) și art. 13 alin. (2) lit. a)-c);
- r) ofertarea, comercializarea serviciilor turistice și/sau a pachetelor de servicii turistice de către agențiile de turism pentru structuri de primire turistice neclasificate, neautorizate provizoriu sau cu certificate de clasificare retrase;
- s) utilizarea de autocare neclasificate sau ghizi turistici neatestați.

Art. 16. (1)^[3] Contravențiile prevăzute la art. 15 se sancționează după cum urmează:

^[1] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din H.G. nr. 535/2011.

^[2] Lit. a), d), f), g), k), l) și r) de la art. 15 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 9 din H.G. nr. 121/2013.

^[3] Alin. (1) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din H.G. nr. 535/2011.

a) faptele prevăzute la lit. a), cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;
b) faptele prevăzute la lit. f), g), h), i), k) și m), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;
c) faptele prevăzute la lit. b) și l), cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;
d) faptele prevăzute la lit. o) și r), cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;
e) faptele prevăzute la lit. j), după cum urmează: amendă de la 2.000 lei la 6.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu funcționează începând cu data de 1 mai a fiecărui an, amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu funcționează începând cu data de 15 mai a fiecărui an, de la 20.000 lei la 30.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu funcționează începând cu data de 1 iunie a fiecărui an, de la 30.000 lei la 40.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu funcționează la data de 15 iunie a fiecărui an și de la 40.000 lei la 50.000 lei și retragerea certificatului de clasificare pentru structurile de primire turistice care nu funcționează după data de 1 iulie a fiecărui an și până la sfârșitul sezonului estival;

f) faptele prevăzute la lit. c) și s), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

g) faptele prevăzute la lit. d), cu amendă de la 8.000 lei la 50.000 lei;

h) faptele prevăzute la lit. e), cu amendă de la 8.000 lei la 12.000 lei;

i) faptele prevăzute la lit. n), cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei;

j) faptele prevăzute la lit. p), cu amendă de la 8.000 lei la 50.000 lei;

k) faptele prevăzute la lit. q), cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1).

Art. 17.^[1] Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către:

a) personalul cu atribuții de control din cadrul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, pentru contravențiile prevăzute la art. 15 lit. a)-f) și i)-s);

b) ofițerii și agenții de poliție pentru contravențiile prevăzute la art. 15 lit. h) și i);

c) personalul desemnat din cadrul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul finanțelor publice pentru contravențiile prevăzute la art. 15 lit. g).

Art. 18. Prevederile art. 15-17 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea a 4-a. Dispoziții finale

Art. 19. Prevederile prezentei hotărâri intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 20. (1)^[2] Condițiile și criteriile de autorizare a structurilor de primire turistice pentru eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor de turism și a brevetelor, modelul cererii de eliberare a certificatului de clasificare, precum și modelul declarației standardizate date pe propria răspundere a solicitantului licenței sau brevetului de turism se stabilesc de instituția publică responsabilă în domeniul turismului prin norme metodologice aprobate prin ordin al conducătorului acesteia, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului va emite normele metodologice de aplicare.

Art. 21. (1) Certificatele de clasificare și licențele de turism eliberate înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri sunt valabile pe perioada înscrisă în cuprinsul acestora. La

[1] Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din H.G. nr. 535/2011.

[2] Alin. (1) al art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din H.G. nr. 121/2013.

expirarea acestei perioade operatorii economici proprietari și/sau administratori de structuri de primire turistice au obligația de a solicita eliberarea noilor certificate de clasificare/licențe de turism.

(2) Certificatele de clasificare și licențele de turism eliberate începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri sunt valabile pe perioadă nedeterminată, până la modificarea condițiilor și criteriilor pentru care au fost eliberate.

Art. 22. La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 709/2009 privind clasificarea structurilor de primire turistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 26 iunie 2009, și Hotărârea Guvernului nr. 238/2001 privind condițiile de acordare a licenței și brevetului de turism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 21 februarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 23. Prevederile prezentei hotărâri se completează cu dispozițiile-cadru ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 24. Procedurile de clasificare, licențiere și brevetare prevăzute de prezenta hotărâre privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism pot fi îndeplinite prin intermediul punctului de contact unic electronic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010. Prevederile privind utilizarea punctului de contact unic electronic se aplică după împlinirea a 60 de zile de la operaționalizarea acestuia.

Art. 25. În cazul în care este necesară verificarea legalității documentelor depuse în vederea clasificării, licențierii și brevetării, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului va contacta autoritățile competente din statul membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în cauză, prin intermediul IMI – Sistemul de informare al pieței interne, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Prezenta hotărâre transpune prevederile cap. II art. 8 alin. (1), cap. III art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1) și (2), art. 11 alin. (1), art. 13 alin. (4) și (6) ale Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 376 din 27 decembrie 2006, în ceea ce privește furnizarea de servicii turistice.

2. Ordinul nr. 65/2013

pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism

publicat în
M. Of. nr. 353 bis din 14 iunie 2013

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 221/2015** pentru modificarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013 (M. Of. nr. 561 din 28 iulie 2015).

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările ulterioare, precum și prevederile art. 20 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul prevederilor art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 9/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Turism,

președintele Autorității Naționale pentru Turism emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 1.051/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 și 182 bis din 15 martie 2011.

Art. 3. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

Norme metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezentele norme metodologice, elaborate în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare inclusiv cele prevăzute de H.G. nr. 121/2013 – denumită în continuare hotărâre, sunt obligatorii și stabilesc metodologia, condițiile și criteriile privind: clasificarea tuturor tipurilor de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică din România, eliberarea licențelor de

turism pentru operatorii economici care desfășoară activități specifice agențiilor de turism precum și acordarea brevetului de turism.

Art. 2. Definiții – în sensul prezentelor norme, termenii de mai jos au următorul înțeles:

a) *operator economic*: persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială, societatea comercială sau altă persoană juridică constituită conform legii, care desfășoară activități economice specifice agențiilor de turism, respectiv activități de cazare, alimentație publică și alte servicii specifice în structuri de primire turistice ca proprietar și/sau administrator al acestora;

b) *structură de primire turistică cu funcțiune de cazare*: hoteluri, hoteluri-apartament, hosteluri, moteluri, vile turistice, cabane turistice, bungalow-uri, sate de vacanță, campinguri, popas turistic, căsuțe tip camping, apartamente și camere de închiriat în locuințe familiale, nave fluviale și maritime inclusiv pontoane plutitoare, pensiuni turistice și pensiuni agroturistice și alte unități cu funcțiuni de cazare turistică;

c) *structură de primire turistică cu funcțiune de alimentație publică*: unități de alimentație din incinta structurilor de primire cu funcțiuni de cazare (inclusiv cele care deservește acestora), unități de alimentație publică situate în stațiuni turistice, precum și cele administrate de societăți comerciale de turism, restaurante, baruri, unități de fast-food, cofetării, patiserii și care sunt atestate conform legii;

d) *certificat de clasificare*: document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, care reprezintă o formă codificată de prezentare sintetică a nivelului de confort, a calității dotărilor și a serviciilor prestate în cadrul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică. Certificatul de clasificare este însoțit de fișa privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii sau de fișa privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, constituind parte integrantă a acestuia;

e) *agenție de turism* – orice unitate specializată, persoană juridică, care organizează, oferă și vinde pachete de servicii turistice sau componente ale acestora, în calitate de intermediar între prestatorul de servicii turistice (cazare, alimentație publică, transport, tratament balnear, agrement, etc.) și consumatorul final. În România agențiile de turism pot fi de două tipuri: touroperatoare sau detailiste;

f) *agenție de turism touroperatoare* – agenție de turism, având ca obiect de activitate organizarea și vânzarea pe cont propriu a pachetelor de servicii turistice sau a componentelor acestora, direct sau prin intermediari;

g) *agenție de turism detailistă* – agenție de turism care vinde sau oferă spre vânzare, în contul unei agenții de turism touroperatoare, pachete de servicii turistice sau componente ale acestora contractate cu agenția de turism touroperatoare;

h) *filiala/sediul secundar* (sucursala, reprezentanța sau orice alt asemenea sediu fără personalitate juridică) agenției de turism au înțelesul dat de dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

i) *licență de turism* – document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin care se atestă capacitatea unei persoane juridice, titularul licenței, de a comercializa servicii turistice în condiții de calitate și siguranță pentru turiști/consumatori finali;

j) *anexa licenței de turism* – document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului prin care se atestă capacitatea unei persoane juridice, titularul licenței, de a comercializa servicii turistice în condiții de calitate și siguranță pentru turiști/consumatori finali, prin filiale/sedii secundare, cu sau fără personalitate juridică;

k) *brevet de turism* – document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin care se atestă capacitatea profesională în domeniul turismului a persoanelor fizice care asigură conducerea agențiilor de turism și/sau a structurilor de primire turistice.

Capitolul II. Dispoziții generale privind condițiile și criteriile pentru eliberarea și radierea certificatului de clasificare sau încetarea temporară a activității

Art. 3. (1) Structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică se clasifică pe stele și respectiv, margarete în cazul pensiunilor turistice și agroturistice, în funcție de caracteristicile constructive, dotările și calitatea serviciilor pe care le oferă, potrivit condițiilor și criteriilor minime obligatorii și suplimentare cuprinse în anexele nr. 1, 1.1, 1.1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.5.1, 1.6, 1.7, 1.8, 2 și 7 care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Clasificarea structurilor de primire turistice are ca scop prioritar protecția turiștilor, constituind o formă codificată de prezentare sintetică a nivelului de confort și a ofertei de servicii.

(3) Clasificarea structurilor de primire turistice se face, potrivit prevederilor din hotărâre și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 755/2001 cu modificările și completările ulterioare, de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, instituție abilitată să desfășoare activități de autorizare în domeniul turismului.

Art. 4. Documentația necesară pentru eliberarea și preschimbarea certificatului de clasificare sau modificarea fișei anexe, este după caz:

(1) *Eliberare certificat de clasificare* – în vederea eliberării certificatului de clasificare, operatorii economici proprietari și/sau administratori de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică depun la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, documentația cu următorul conținut:

a) cerere standardizată, conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru structura de primire turistică respectivă, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare. În cazul instituțiilor publice, organizațiilor, asociațiilor, fundațiilor, cultelor religioase și alte asemenea - copia documentului de înființare (hotărâre de guvern, hotărâre instanță, etc.), copia documentului de înregistrare fiscală, statutul sau documentul care atestă posibilitatea desfășurării activității de cazare și/sau alimentație publică și documentul din care să rezulte dreptul de administrare (proprietate, comodat, închiriere sau alt drept de folosință) a structurii(lor) de primire turistică(e) precum și adresa unității(lor) respectivă(e);

c) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice, după caz;

d) fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

e) dovada înregistrării contractelor de muncă în registrul general de evidență a salariilor (extras REVISAL – vizat pentru conformitate de semnatarul cererii standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) a personalului minim necesar asigurării funcționării structurii de primire turistice (conducere operativă, șef recepție cazare și/sau șef producție și servire pentru unitățile de alimentație publică, după caz) și a documentelor care atestă pregătirea profesională a fiecăruia, conform anexei nr. 7 la prezentele norme metodologice, celelalte documente privind încadrarea cu personal calificat vor fi prezentate la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice supuse procedurii de clasificare;

f) copia avizului de specialitate emis conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 31/1996 pentru aprobarea Metodologiei de avizare a documentațiilor de urbanism privind zone și stațiuni turistice și a documentațiilor tehnice privind construcții din domeniul turismului de instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului asupra documentațiilor tehnice privind amplasamentul, conformarea și funcționalitatea construcțiilor noi cu destinație turistică sau pentru documentațiile tehnice privind amplasamentul, conformarea și funcționalitatea construcțiilor existente în circuitul turistic supuse lucrărilor de modernizare, reamenajare, extinderi sau altor lucrări care modifică funcția turistică a acestora sau în cazul construcțiilor existente ce urmează a fi modificate structural și funcțional în scopul primirii unei funcționalități cu profil turistic, după caz.

(2) *Reclasificare unitate la un alt tip de structură și/sau categorie de clasificare* – în vederea preschimbării certificatului de clasificare emis pentru același operator economic, în situația reclasificării unității la un alt tip de structură și/sau categorie de clasificare:

a) cerere standardizată, conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice;

b) memoriu justificativ de reclasificare;

c) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice, după caz;

d) fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

e) certificatul de clasificare emis anterior însoțit de fișa anexă, în original;

f) dovada înregistrării contractelor de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL – vizat pentru conformitate de semnatarul cererii standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) a personalului minim necesar asigurării funcționării structurii de primire turistice (conducere operativă, sef recepție cazare și/sau sef producție și servire pentru unitățile de alimentație publică, după caz) și a documentelor care atestă pregătirea profesională a fiecăruia, conform anexei nr. 7 la prezentele norme metodologice, celelalte documente privind încadrarea cu personal calificat vor fi prezentate la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice supuse procedurii de clasificare.

(3) *Schimbare titular al certificatului de clasificare* – în cazul schimbării operatorului economic, titular al certificatului de clasificare, care desfășoară activitate de cazare și/sau alimentație publică prin intermediul structurii de primire turistice în cauză, documentația va cuprinde:

a) cerere standardizată, conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru structura de primire turistică respectivă, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004. În cazul instituțiilor publice, organizațiilor, asociațiilor, fundațiilor, cultelor religioase și alte asemenea – copia documentului de înființare (hotărâre de guvern, hotărâre instanță, etc.), copia documentului de înregistrare fiscală, statutul sau documentul care atestă posibilitatea desfășurării activității de cazare și/sau alimentație publică și documentul din care să rezulte posibilitatea administrării (proprietate, comodat, închiriere sau alt drept de folosință) structurii (lor) de primire turistică(e) precum și adresa unității (lor) respectivă(e);

c) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice, după caz;

d) fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

e) dovada înregistrării contractelor de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL – vizat pentru conformitate de semnatarul cererii standardizate prevăzute la

lit. a) din prezentul alineat) a personalului minim necesar asigurării funcționării structurii de primire turistice (conducere operativă, șef recepție cazare și/sau șef producție și servire pentru unitățile de alimentație publică, după caz) și a documentelor care atestă pregătirea profesională a fiecăruia, conform anexei nr. 7 la prezentele norme metodologice, celelalte documente privind încadrarea cu personal calificat vor fi prezentate la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice supuse procedurii de clasificare.

(4) *Schimbare denumire structură de primire turistică* – în situația schimbării denumirii structurii de primire turistice, operatorul economic, titular al certificatului de clasificare, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere de modificare a denumirii structurii de primire turistice în cauză, din care să rezulte noua denumire;

b) certificatul de clasificare și fișa anexă emisă anterior – în original.

(5) *Eliberare duplicat certificat de clasificare/fișă anexă* – în vederea eliberării unui duplicat al certificatului de clasificare/fișei anexe, în cazul pierderii sau deteriorării/distrugerii acestora, operatorul economic, titular al certificatului de clasificare/fișei anexe, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind eliberarea unui duplicat al certificatului de clasificare/fișei anexe;

b) anunțul din presă privind dovada publicării pierderii/distrugerii certificatului de clasificare/fișei anexe, declarate nule.

(6) *Modificare fișă anexă* – în vederea eliberării unei noi fișe anexe a certificatului de clasificare, în situația în care au intervenit modificări în structura spațiilor cu funcțiuni de cazare și/sau de alimentație publică, operatorul economic proprietar și/sau administrator de structuri de primire turistice depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind eliberarea unei noi fișe anexe;

b) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice sau fișa standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

c) fișă anexă eliberată anterior – în original;

d) memoriu justificativ de reclasificare, dacă este cazul.

Art. 5. Radiere certificat de clasificare – Operatorul economic, titular al certificatului de clasificare, în cazul încetării definitive a activității în structura de primire turistică, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind radierea certificatului de clasificare;

b) certificatul de clasificare și fișa anexă emisă anterior – în original.

Capitolul III. Dispoziții privind procedura de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică

Art. 6. (1) Cererea solicitantului este analizată și soluționată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii acesteia însoțită de documentația completă.

(2) În cazul unei documentații incomplete, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, printr-o notificare, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (1).

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data emiterii notificării, documentația prevăzută la alin. (2) nu este completată, aceasta se clasează.

Art. 7. Pentru situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) și art. 5, operatorul economic, titular al certificatului de clasificare, are obligația să anunțe în momentul în care încetează activitatea. Nerespectarea acestei obligații se sancționează potrivit prevederilor din hotărâre.

Art. 8. Procedura de emiterie a certificatelor de clasificare și a fișelor anexe pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică, în cazul documentațiilor întocmite conform prevederilor art. 4 alin. (1), (2) și (3), este următoarea:

(1) Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6 alin. (1), verifică documentația depusă și eliberează solicitantului o autorizație provizorie de funcționare, conform modelului prezentat în anexa nr. 14 la prezentele norme metodologice, prin care se atestă că documentația este completă și prin care se acordă operatorului economic dreptul de a funcționa până la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice în cauză.

(2) În termen de 90 de zile de la data emiterii autorizației provizorii, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, are obligația de a verifica structura de primire turistică supusă procedurii de clasificare, prin delegarea personalului de specialitate cu atribuții în acest sens, denumită în continuare „comisia”.

(3) Comisia efectuează verificarea doar în prezența reprezentantului legal al operatorului economic, care are obligația să prezinte comisiei autorizația provizorie de funcționare – în original. Constatările rezultate în urma verificării, se consemnează într-o notă de verificare – denumită în continuare „NOTĂ DE CLASIFICARE” întocmită în trei exemplare. Nota de clasificare va cuprinde tipul și categoria de clasificare la care se încadrează efectiv structura de primire turistică, conform condițiilor și criteriilor prevăzute de prezentele norme metodologice.

(4) În situația în care la data verificării la fața locului se constată deficiențe minore care pot fi remediate în regim de urgență, comisia poate acorda un termen scurt de remediere de maxim 7 zile lucrătoare, făcând mențiune în nota de clasificare cu privire la aceste aspecte. Operatorul economic are obligația ca după remedierea deficiențelor, fără să depășească termenul acordat, să facă dovada remedierii deficiențelor prin transmiterea de documente justificative (cu titlu exemplificativ, fără a fi limitativ: facturi fiscale, fișe de inventar, note de intrare recepție, proces verbal de recepție, extras REVISAL, contracte de prestări servicii, etc.) la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului. În acest caz, certificatul de clasificare se eliberează în termenul de 15 zile prevăzut de art. 4, alin. (8) din hotărâre. În cazul în care operatorul economic nu transmite documentele justificative în termenul acordat, certificatul de clasificare nu se eliberează, operatorul economic fiind notificat în acest sens. În notificare se va menționa faptul că operatorul economic trebuie să reia întreaga procedură de clasificare precum și faptul că nota de clasificare își încetează orice efecte.

(5) În cazul clădirilor cu valoare de patrimoniu, în funcție de condițiile concrete constatate în structura de primire turistică verificată se pot propune, în mod excepțional, derogări pentru caracteristicile constructive care constituie criterii obligatorii în vederea acordării categoriei de clasificare. Aceste derogări vor fi analizate sub aspectul oportunității și aprobate de conducătorul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, în baza unor documente justificative. Propunerea pentru derogare se consemnează în nota de clasificare și se menționează în mod distinct în fișa anexă a certificatului de clasificare.

(6) Structurile de primire turistice care la data verificării nu îndeplinesc cel puțin condițiile și criteriile pentru categoria minimă (cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (4) din prezentele norme metodologice) nu se clasifică și în consecință, nu pot desfășura activitate de cazare și/sau alimentație publică. În acest caz, motivația neclasificării se consemnează în nota de clasificare. Autorizația provizorie de funcționare își încetează valabilitatea, fiind reținută de către comisie.

(7) În cazul în care la instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului sunt înregistrate sesizări/reclamații cu privire la activitatea operatorului economic (administrator al unei structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică) ce se află în procedură de clasificare iar la data înregistrării sesizării/reclamației operatorul economic în cauză funcționează în baza autorizației provizorii de funcționare, personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului soluționează sesizarea/reclamația prin verificarea la fața locului a aspectelor prezentate în cuprinsul sesizării/reclamației odată cu finalizarea procedurii de clasificare, prin întocmirea notei de clasificare și reținerea autorizației provizorii de funcționare.

(8) Un exemplar al notei de clasificare se comunică solicitantului.

Art. 9. Procedura de emitere a certificatelor de clasificare și a fișelor anexe pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică, în cazul documentațiilor întocmite conform prevederilor art. 4 alin. (4) și (5) precum și procedura de emitere a unei noi fișe anexe, în cazul documentațiilor întocmite conform prevederilor art. 4 alin. (6), este următoarea:

(1) Pentru documentația întocmită potrivit art. 4 alin. (4) instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6, verifică documentația depusă și eliberează solicitantului un nou certificat de clasificare cu noua denumire a structurii de primire turistice în cauză.

(2) Pentru documentația întocmită potrivit art. 4 alin. (5) instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6, verifică documentația depusă și eliberează solicitantului un nou certificat de clasificare și/sau o nouă fișă anexă, cu mențiunea „DUPLICAT”.

(3) În situația în care au intervenit modificări în structura spațiilor cu funcțiuni de cazare și/sau de alimentație publică, în baza documentației prevăzute la art. 4 alin. (6) instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6, verifică documentația depusă și eliberează solicitantului o nouă fișă anexă, conform solicitării operatorului economic.

(4) Dacă în noua structură a spațiilor cu funcțiuni de cazare, prevăzută la art. 9 alin. (3), există și spații clasificate la o categorie de clasificare imediat superioară, operatorul economic menționează printr-un memoriu justificativ de reclasificare, criteriile minime obligatorii privind suprafața și dotările în spațiile respective efectiv îndeplinite, comparativ cu gradul de confort (categoria) înscris în certificatul de clasificare.

Art. 10. La documentațiile întocmite conform prevederilor art. 4 și art. 5 sau pentru îndeplinirea procedurii de clasificare prevăzute la art. 8 și art. 9, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, în cazul în care consideră necesar, poate solicita operatorului economic și alte documente suplimentare justificative sau poate dispune verificări la fața locului, prin personalul de specialitate, a condițiilor și criteriilor îndeplinite.

Art. 11. După îndeplinirea procedurii privind verificarea documentației depuse de operatorul economic, verificarea la fața locului a structurii de primire turistice și întocmirea notei de clasificare, în termen de 15 zile de la data întocmirii notei, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului emite certificatul de clasificare însoțit de fișa privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri sau de fișa privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică – după caz, conform machetelor prezentate în anexele nr. 9, 9.1 și 9.2 la prezentele norme metodologice sau emite o notificare în cazul în care condițiile de clasificare prevăzute la art. 8 alin. (4) nu sunt îndeplinite în termenele acordate.

Art. 12. Obligația intrării în posesie a autorizației provizorii de funcționare și/sau a certificatului de clasificare în format original revine exclusiv operatorului economic titular și se eliberează doar la cererea solicitantului, în varianta agreată de acesta, după cum urmează:

- a) de la sediul/sediile instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, reprezentantului legal sau prin delegarea scrisă a unui alt reprezentant al operatorului economic solicitant;
- b) prin servicii de curier rapid național sau prin alte servicii poștale, la adresa de destinație indicată de solicitant, cu plata ramburs.

Capitolul IV. Condiții generale de funcționare în structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică, după caz

Art. 13. (1) Operatorul economic proprietar și/sau administrator de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică are următoarele obligații:

- a) să asigure buna întreținere și funcționalitate a dotărilor pe toată perioada de funcționare inclusiv prin amenajarea și întreținerea spațiilor verzi, a zonelor de agrement, terenurilor ambientale și altor dotări exterioare (anexe) aflate în administrare, proprietate, concesiune, închiriere, comodat sau alt drept de folosință, după caz, acestea făcând parte integrantă a structurii de primire turistice;
- b) să afișeze la recepție sau în holul de primire, după caz, tarifele maxime de recepție practicate, stabilite pentru structura de primire turistică de cazare. În situația în care în aceeași structură de primire turistică există spații de cazare clasificate la o altă categorie decât cea înscrisă în fișa anexă a certificatului de clasificare, acestea se vor afișa distinct împreună cu tarifele aferente;
- c) să asigure în permanență apă caldă și rece la grupurile sanitare din cadrul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică;
- d) să asigure în spațiile de cazare ocupate, în spațiile de servire și în cele comune, o temperatură minimă de 21 grade C iar pentru structurile de primire turistice în care dotarea cu sistem de climatizare/aer condiționat este obligatorie, o temperatură maximă de 25 grade C;
- e) să asigure personal calificat, conform specificațiilor din anexa nr. 7 la prezentele norme metodologice. Personalul de servire din structurile de primire turistice va purta îmbrăcăminte specifică stabilită de operatorul economic în cauză, diferențiat în funcție de condițiile de desfășurare a activității și ecuson cuprinzând cel puțin prenumele și funcția, iar restul personalului va purta echipament de lucru specific activității;
- f) să asigure condițiile necesare astfel încât turiștii să nu fie deranjați de zgomotele produse de instalațiile tehnice ale clădirii sau de alți factori de poluare;
- g) să asigure spații de cazare cu lumină naturală directă și aerisire;
- h) să nu amplaseze spații de cazare la subsolul clădirilor;
- i) să expună la loc vizibil, în exteriorul clădirii: denumirea, tipul și însemnele privind categoria de clasificare a structurii de primire turistice;
- j) să expună vizibil și în mod lizibil în recepție, în holul structurilor de primire turistice care nu dispun de recepție și în spațiul de la intrare în saloanele de servire a mesei, certificatul de clasificare și fișa anexă a acestuia sau autorizația provizorie de funcționare, în copie, numărul de telefon „TEL VERDE – 0800868282” al instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, pentru a fi cunoscute de turiști;
- k) să furnizeze informații reale cu privire la denumirea, tipul, categoria de clasificare și serviciile prestate, în toate materialele de promovare, conform autorizației provizorii de funcționare sau certificatului de clasificare obținut;
- l) să păstreze în permanență, în original, în structura de primire turistică în cauză, autorizația provizorie de funcționare sau certificatul de clasificare și fișa anexă a acestuia;
- m) să asigure o gamă diversificată de servicii suplimentare, fără plată sau cu plată separat, conform listei orientative prezentate în anexa nr 1.1.1 astfel:
1. la unitățile de 4 și 5 stele/margarete – cel puțin 15 servicii;
 2. la unitățile de 3 stele/margarete – cel puțin 12 servicii;

3. la unitățile de 2 stele/margarete – cel puțin 8 servicii;

4. la unitățile de 1 stea/margaretă – cel puțin 5 servicii;

n) să asigure în spațiile de cazare materiale scrise, realizate estetic și tipărite în limba română și în cel puțin două limbi de circulație internațională (la categoria 3, 4 și 5 stele/margarete) respectiv o limbă de circulație internațională (la categoria 1 și 2 stele/margarete), cuprinzând informații utile pentru turiști cu privire la:

- instrucțiuni de folosire a telefonului, după caz;
- tarifele interne și internaționale pentru convorbiri telefonice;
- lista cuprinzând serviciile suplimentare oferite și tarifele pentru cele cu plată, cu indicarea modalităților de solicitare a serviciului în cameră;
- lista de prețuri cu preparatele room-service;
- lista cuprinzând prețurile produselor din minibar, după caz;
- instrucțiuni de folosire TV, instalație aer condiționat/climatizare după caz;
- informații turistice privind zona sau localitatea;
- orice alte informații ce ar putea face agreabil sejurul turistului;

La hotelurile de 4 și 5 stele, materialele vor fi prezentate în mape personalizate, în fiecare spațiu de cazare sau prin afișare cu mijloace electronice (prin intermediul sistemului TV cu circuit închis);

o) să asigure păstrarea ordinii, liniștii publice, moralității și să respecte normele legale în vigoare privind siguranța și securitatea turiștilor din structurile de primire turistice;

p) să asigure conectarea la sistemul integrat de evidență a turiștilor, în termen de 60 zile de la implementarea și operaționalizarea acestuia;

q) să afișeze vizibil în camerele de baie, în cel puțin două limbi de circulație internațională, mesajul „Pro Natura” – conform modelului prezentat în anexa nr. 13 la prezentele norme metodologice, referitor la opțiunea fiecărui oaspete asupra duratei de utilizare a acelorași lenjerii și prosoape;

r) să dețină exclusiv pentru orice structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare (cu excepția apartamentelor și camerelor de închiriat) sau pentru structura de primire turistică cu funcțiuni de alimentație publică clasificată la o categorie de 3, 4 sau 5 stele pe care o are în proprietate și/sau administrare, minim o adresă de e-mail și un site web pe care să fie afișate datele sale de identificare, adresa și numărul certificatului de clasificare;

(2) Obținerea autorizației provizorii de funcționare sau a certificatului de clasificare, nu exonerează operatorul economic de respectarea prevederilor Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv, de obținerea autorizațiilor: sanitară, sanitar-veterinară, de securitate la incendiu, mediu și protecția muncii, după caz.

Art. 14. (1) Conform prezentelor norme metodologice, în România pot funcționa următoarele tipuri de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare, clasificate astfel:

- a) hotel de 5, 4, 3, 2, 1 stele;
- b) hotel-apartament de 5, 4, 3, 2 stele;
- c) motel de 3, 2, 1 stele;
- d) hostel de 3, 2, 1 stele;
- e) vilă turistică de 5, 4, 3, 2, 1 stele;
- f) bungalow de 3, 2, 1 stele;
- g) cabană turistică de 3, 2, 1 stele;
- h) sat de vacanță de 3, 2 stele;
- i) camping, popas turistic, căsuțe tip camping, de 4, 3, 2, 1 stele;
- j) pensiune turistică și pensiune agroturistică de 5, 4, 3, 2, 1 margarete;

k) apartamente sau camere de închiriat de 3, 2, 1 stele;
l) structuri de primire cu funcțiuni de cazare pe pontoane plutitoare, nave maritime și fluviale de 5, 4, 3, 2, 1 stele.

(2) În cadrul tipurilor de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare prevăzute la alin. (1), poate exista următoarea structură a spațiilor de cazare:

a) cameră cu pat individual (un loc): reprezintă spațiul destinat folosirii de către o singură persoană. Lățimea patului individual este de minimum 90 cm;

b) cameră cu pat matrimonial (un loc sau două locuri): reprezintă spațiul destinat folosirii de către o persoană (la cameră cu un loc) sau două persoane (la cameră cu două locuri). Lățimea patului matrimonial este de minimum 140 cm;

c) cameră cu pat dublu (două locuri): reprezintă spațiul destinat folosirii de către două persoane. Lățimea patului dublu este de minimum 160 cm;

d) cameră cu două paturi individuale (două locuri);

e) cameră cu trei paturi individuale (trei locuri);

f) cameră cu patru paturi individuale (patru locuri);

g) camere comune – cu mai mult de patru paturi individuale;

h) cameră cu priciuri: reprezentând spațiul destinat utilizării de către mai multe persoane. Priciul reprezintă o platformă din lemn sau din alte materiale pe care se asigură un spațiu de 100 cm lățime pentru fiecare turist;

i) garsonieră: reprezintă spațiul compus din dormitor pentru două persoane, salon și grup sanitar propriu. Dormitorul poate fi despărțit de salon și printr-un glasvand sau alte mijloace care permit o delimitare estetică;

j) apartament: reprezintă spațiul compus din unul sau mai multe dormitoare (maximum 5 dormitoare), salon (cameră de zi), vestibul și echipare sanitară proprie. La categoria de clasificare 5 stele/margarete există un grup sanitar pentru fiecare două locuri, iar la categoria de clasificare 4 stele/margarete, precum și la restul categoriilor, există minimum un grup sanitar la 4 locuri;

k) suită: este ansamblul alcătuit din două camere, care pot funcționa împreună sau separat, cu condiția respectării obligațiilor privind amplasarea grupurilor sanitare aferente acestora (comun sau propriu) în funcție de categoria de clasificare la care sunt încadrate cele 2 camere;

l) duplex: reprezintă ansamblul alcătuit din două spații distincte legate printr-o scară interioară, unul cu destinația de cameră de zi, având în componență și grup sanitar, precum și un spațiu de dormit, situat la etaj;

m) pat suplimentar: reprezintă patul individual (pliant, fotoliu extensibil sau cu alt mecanism asemănător – ușor demontabil) care se instalează exclusiv la solicitarea turistului sau la solicitarea agenției de turism și doar pentru perioada sejurului pentru care a fost solicitat.

(3) Lungimea patului din spațiile de cazare prevăzute la alin. (2) va fi de minimum 200 cm în cazul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de 3, 4 și 5 stele/margarete și de minimum 190 cm în cazul structurilor de 1 și 2 stele/margarete. Se exceptează patul suplimentar ale cărui dimensiuni pot fi mai mici.

Art. 15. Activitățile desfășurate în cadrul structurilor de primire turistice (cazare, alimentație, agrement, tratament, comerț etc.) constituie un tot unitar, fiind părți componente ale produsului turistic, care impune asigurarea corelației dintre categoria structurii de primire și calitatea celorlalte servicii.

Art. 16. (1)^[1] Structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare pot avea în componență spații de cazare clasificate la cel mult două categorii, cu condiția ca diferența dintre aceste categorii să fie de cel mult o stea/margaretă. Categoria de clasificare a structurii de primire turistice este dată de cea la care sunt încadrate majoritatea spațiilor de cazare din incinta

^[1] Alin. (1) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 221/2015.

acesteia, dar nu mai puțin de 65% din totalul spațiilor de cazare. În situația în care nu este întrunit acest procent minim de 65%, structura de primire turistică va fi clasificată la categoria inferioară.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) din prezentul articol, operatorul economic – prin decizia administratorului (reprezentant legal), poate valorifica spațiile de cazare clasificate la categoria superioară (prevăzute în fișa anexă) fără a aduce atingere dotărilor și calității serviciilor prestate în acestea, la categoria inferioară (prevăzută în fișa anexă) cu tariful corespunzător categoriei inferioare. Această decizie poate fi luată numai în cazul în care spațiile de cazare clasificate la categoria inferioară sunt insuficiente pentru cazarea unui grup organizat de turiști și trebuie dovedită cu documente justificative.

Art. 17. Nu se admite organizarea unor activități de jocuri distractive sau de noroc în holurile unităților. Asemenea activități pot fi organizate doar în spații distincte.

Art. 18. La structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare, accesul în camerele de dormit și la grupurile sanitare se face direct, fără a se trece prin alte camere folosite pentru dormit.

Art. 19. La hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, vile turistice, apartamente sau camere de închiriat precum și la navele maritime și fluviale de 3, 4 și 5 stele nu sunt admise paturi suprapuse în spațiile de cazare, cu excepția patului suplimentar montat provizoriu (la cerere) în condiții de siguranță.

Art. 20. Pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare clasificate la categoriile de 4 și 5 stele se utilizează lenjerie din materiale de calitate superioară.

Art. 21. Pentru toate tipurile și categoriile de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare se utilizează lenjerii de pat și prosoape de culoare albă, rezistente la procesele termice/chimice de spălare și sterilizare, care se schimbă în mod obligatoriu la eliberarea camerei, iar pentru sejururile mai lungi, conform specificațiilor din tabel sau ori de câte ori este nevoie, conform prevederilor art. 13 lit. (q):

Categoria unității	Lenjeria	Prosoapele	Halatele
5 și 4 stele/margarete	2 zile	2 zile	3 zile
3 stele/margarete	3 zile	2 zile	–
2 stele/margarete și 1 stea/margaretă	4 zile	3 zile	–

Art. 22. Definițiile, criteriile minime obligatorii, criteriile suplimentare și lista serviciilor suplimentare pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare sunt cuprinse în anexele nr. 1, 1.1, 1.1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.5.1, 1.6, 1.7, 1.8 la prezentele norme metodologice.

Art. 23. (1) Conform prezentelor norme metodologice, în România pot funcționa următoarele tipuri de structuri de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică:

Nr. crt.	Tipul de unitate	Categoria de clasificare (stele)				
		5	4	3	2	1
1.	Profil restaurant:					
	1.1. Clasic	x	x	x	x	x
	1.2. Specializat					
	1.2.1. Pescăresc	x	x	x	x	-
	1.2.2. Vânătoresc	x	x	x	x	-
	1.2.3. Rotiserie	–	x	x	x	x
	1.2.4. Zahana	–	x	x	x	x
	1.2.5. Dietetic	–	x	x	x	x

	1.2.6. Lacto-vegetarian	–	x	x	x	x
	1.2.7. Familial/pensiune	–	x	x	x	x
	1.3. Cu specific					
	1.3.1. Cramă	x	x	x	x	–
	1.3.2. Cu specific local	x	x	x	x	–
	1.3.3. Cu specific național	x	x	x	x	–
	1.4. Cu program artistic	x	x	x	–	–
	1.5. Braserie sau Bistrou	x	x	x	x	x
	1.6. Berărie	–	–	x	x	x
	1.7. Grădină de vară	x	x	x	x	x
	1.8. Terasă	x	x	x	x	x
2.	Profil bar:					
	2.1. Bar de noapte	x	x	–	–	–
	2.2. Bar de zi	x	x	x	x	x
	2.3. Cafe-bar sau Cafenea	x	x	x	x	x
	2.4. Club sau Disco-bar	x	x	x	x	x
	2.5. Bufet-bar	–	–	x	x	x
3.	Profil fast-food:					
	3.1. Restaurant-autoservire	–	–	x	x	x
	3.2. Bufet tip expres	–	–	x	x	x
	3.3. Pizzerie	–	–	x	x	x
	3.4. Snack-bar	–	–	x	x	x
4.	Cofetărie	x	x	x	x	–
5.	Patiserie, plăcintărie, simigerie	x	x	x	x	–

Art. 24. Introducerea în circuitul turistic și implicit obținerea certificatelor de clasificare este obligatorie pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, astfel cum sunt definite de Ordonanța nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, cu modificările și completările ulterioare și de prezentele norme metodologice.

Art. 25. Introducerea în circuitul turistic și implicit obținerea certificatelor de clasificare este facultativă pentru unitățile de alimentație publică, altele decât cele prevăzute la art. 24.

Art. 26. Definițiile și criteriile minime obligatorii pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică sunt cuprinse în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Capitolul V. Dispoziții privind procedura de retragere și restituire a certificatului de clasificare pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică

Art. 27. Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului verifică periodic starea și funcționalitatea dotărilor, calitatea serviciilor prestate, respectarea normelor de igienă și a celorlalte criterii care au stat la baza clasificării unității. Nerespectarea acestora constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor art. 16 din hotărâre, precum și cu măsuri de retragere a certificatului de clasificare sau declasificare sau a autorizației provizorii de funcționare, după caz.

Art. 28. (1) Certificatul de clasificare se poate retrage de către personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, în cazul în care se constată săvârșirea contravenției prevăzute la art. 15 lit. d) din Hotărârea Guvernului

nr. 1267/2010, cu modificările și completările ulterioare, conform prevederilor art. 9, alin. (1) din hotărâre, sau se poate dispune remedierea deficiențelor în cel mai scurt termen. Termenul se apreciază în funcție de complexitatea remedierii deficiențelor și nu poate fi mai mare de 90 de zile calendaristice.

(2) În situația în care condițiile și criteriile minime obligatorii specifice pentru tipul și categoria de clasificare înscrise în certificatul de clasificare nu pot fi remediate, personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului dispune prin actul de control, retragerea certificatului de clasificare însoțit de fișa anexă și reîncadrarea unității și/sau a spațiilor de cazare la tipul și/sau categoria de clasificare efectiv îndeplinite, după caz. În baza procesului verbal însoțit de certificatul de clasificare și/sau anexa acestuia în original, se emite noul certificat de clasificare și/sau fișa anexă, la tipul și/sau categoria de clasificare precizate în cuprinsul procesului verbal.

Art. 29. (1) În situația în care deficiențele au fost remediate după retragerea certificatului de clasificare, operatorul economic solicită reluarea activității de cazare și/sau alimentație publică printr-o cerere scrisă.

(2) Restituirea certificatului de clasificare retras se face după ce personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, verifică remedierea deficiențelor constatate. Verificările se consemnează într-o notă de constatare, întocmită în trei exemplare, dintre care un exemplar se înmânează operatorului economic iar în cazul în care se constată remedierea în totalitate a deficiențelor semnalate, se procedează la restituirea efectivă a certificatului de clasificare retras.

Capitolul VI. Dispoziții generale privind condițiile și criteriile pentru eliberarea, și radierea licenței de turism/anexei licenței de turism

Art. 30. Licențierea agențiilor de turism se face, potrivit prevederilor din hotărâre și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 755/2001 cu modificările și completările ulterioare, de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, instituție abilitată să desfășoare activități de autorizare în domeniul turismului.

Art. 31. (1) Criteriile minime obligatorii de funcționare pentru agenția de turism de tip touroperatoare sau detailistă sau pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, sunt prevăzute în anexa nr. 8 la prezentele norme metodologice.

(2) Obligația prevăzută la art. 13 alin. (2), litera b) din hotărâre, cu privire la înscrisul numărului poliței de asigurare se considera îndeplinită, dacă operatorul economic specifică pe documentele emise și materialele de promovare următoarea sintagmă: „Polița valabilă de asigurare este afișată pe pagina web a agenției de turism...” (cu indicarea adresei web: <http://www...>).

Art. 32. Licența de turism și/sau anexa licenței de turism se eliberează la solicitarea operatorului economic, în baza documentației complete.

Art. 33. (1) Pentru operatorul economic stabilit în unul din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și autorizat să desfășoare activitatea specifică agențiilor de turism în statul membru de origine, obținerea licenței de turism nu este necesară în cazul prestării de servicii turistice specifice agențiilor de turism în regim transfrontalier.

(2) Operatorul economic prevăzut la alin. (1) desfășoară activitatea în baza autorizației/licenței sau documentelor echivalente emise de statul membru de origine, informând în acest sens instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului privind inițierea desfășurării

de activități specifice agențiilor de turism pe teritoriul României prin formularul prevăzut în anexa nr. 15 la prezentele norme metodologice.

(3) Formularul de informare se reînnoiește imediat, în cazul în care au apărut modificări asupra datelor înscrise în aceasta sau în documentele anexate acesteia.

(4) Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului ține evidența operatorilor economici care prestează servicii turistice specifice agențiilor de turism în regim transfrontalier într-un registru special.

Art. 34. (1) Persoana care asigură conducerea operativă a unei agenții de turism trebuie să fie angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul de evidență a salariaților și să dețină cel puțin unul dintre următoarele documente: certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/postuniversitare în domeniul turismului sau brevet de turism specific funcției.

(2) În cazul filialei/sucursalei/sediului secundar/reprezentanței agenției de turism, este suficient ca persoana care asigură conducerea operativă a acesteia să fie numită responsabil împuternicit de către operatorul economic, printr-un document oficial (ordin intern/mandat/împuternicire/decizie/procură specială de reprezentare) și să fie calificată cel puțin ca agent de turism-ghid, atestat prin certificat de absolvire a unui curs de calificare organizat de către un furnizor de formare profesională autorizat sau să dețină certificat de competențe profesionale pentru ocupația/calificarea agent de turism emis de un centru de evaluare și certificare acreditat/autorizat.

(3) În situația în care încetează contractul de muncă încheiat între operatorul economic și persoana care asigură conducerea operativă a agenției de turism sau a filialei/sucursalei/sediului secundar/reprezentanței agenției de turism, înlocuirea acestei persoane se va face în termen de maxim 30 de zile notificând instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului asupra producerii modificării (substituirii).

Art. 35. Documentația necesară pentru eliberarea licenței de turism și/sau anexe licenței de turism:

(1) *Eliberare licență de turism* – operatorul economic solicită instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului eliberarea licenței de turism înainte de începerea desfășurării activității de organizare, ofertare, comercializare a serviciilor și/sau a pachetelor de servicii turistice (în funcție de tipul agenției de turism) în baza unei documentații cu următorul conținut:

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței și/sau a falimentului agenției de turism;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) certificat de cazier fiscal aparținând operatorului economic solicitant – persoană juridică, precum și asociaților/acționarilor, unic sau majoritar, după caz, managerului/administratorului agenției de turism din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

f) dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL – vizat pentru conformitate de semnatarul declarației standardizate prevăzute

la lit. a) din prezentul alineat) însoțită de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a agenției de turism.

(2) *Eliberare a anexei licenței de turism* – în vederea eliberării anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/reprezentanța/sediul secundar al acesteia, operatorul economic depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului o documentație cu următorul conținut:

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul declarației standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) însoțit de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a filialei agenției de turism;

f) copia licenței de turism.

(3) *Schimbare sediu al agenției de turism sau schimbare sediu pentru filiala/sucursala/reprezentanța/sediul secundar al acesteia*: în vederea eliberării licenței de turism sau a anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, în situația schimbării sediului, operatorul economic transmite instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului o documentație cu următorul conținut:

a) cerere de modificare a sediului agenției de turism în cauză, cu mențiunea adresei noului sediu sau punct de lucru;

b) licența de turism sau după caz, anexa licenței de turism – în original;

c) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la noul sediu sau punct de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

(4) *Schimbare denumire agenție de turism* – în vederea eliberării licenței de turism și după caz a anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, în situația schimbării denumirii agenției de turism, operatorul economic va depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere de modificare a denumirii agenției de turism în cauză, din care să rezulte noua denumire;

b) licența de turism și după caz, anexa/anexele licenței de turism – în original;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

(5) *Schimbare titular al licenței de turism* – în cazul schimbării operatorului economic, titular al licenței de turism, care desfășoară activității de organizare, ofertare, comercializare a serviciilor și/sau a pachetelor de servicii turistice (în funcție de tipul agenției de turism), documentația va cuprinde:

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere de către noul titular al licenței de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice. Declarația se completează și pentru fiecare filială/sucursală/sediul secundar/reprezentanță, în cazul în care acestea există;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism, emisă noului titular;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) certificat de cazier fiscal aparținând operatorului economic solicitant – persoană juridică, precum și asociaților/acționarilor, unic sau majoritar, după caz, managerului/administratorului agenției de turism din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

f) licența de turism și după caz, anexa/anexele licenței de turism – în original, emise anterior;

g) dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL – vizat pentru conformitate de semnatarul declarației standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) însoțit de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a agenției de turism.

(6) *Eliberare duplicat licență de turism/anexă a licenței de turism* – în vederea eliberării unui duplicat al licenței de turism/anexei licenței de turism, în cazul pierderii sau deteriorării, operatorul economic titular al acesteia/acestora, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind eliberarea unui duplicat al licenței de turism/anexei licenței de turism;

b) anunțul din presă privind dovada publicării pierderii/distrugerii licenței de turism/anexei licenței de turism, declarată nulă.

(7) *Schimbare tip agenție de turism* – în vederea eliberării licenței de turism și după caz a anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, în situația schimbării tipului agenției de turism, operatorul economic va depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere de modificare a tipului agenției de turism în cauză, din care să rezulte noul tip;

b) licența de turism și după caz, anexa/anexele licenței de turism – în original;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

Art. 36. Radiere licență de turism și/sau anexă licență de turism – În cazul încetării definitive a activității în agenția de turism și/sau în filiala/sucursala/reprezentanța/sediul secundar al acesteia, operatorul economic va solicita radierea licenței de turism și/sau anexei licenței de turism cu minim 30 de zile înainte de încetarea definitivă a activității. În acest scop va depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului următoarea documentație:

a) cerere privind radierea licenței de turism și/sau anexei licenței de turism;

b) licența de turism și respectiv anexa licenței de turism, în original.

Capitolul VII. Dispoziții privind procedura de emitere a licenței de turism și/sau anexeii licenței de turism precum și încetare definitivă a activității

Art. 37. (1) Documentația depusă de solicitant este analizată și soluționată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării acesteia.

(2) În cazul unei documentații incomplete, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, printr-o notificare, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (1).

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data emiterii notificării, documentația prevăzută la alin. (2) nu este completată, aceasta se clasează.

Art. 38. La documentația întocmită conform prevederilor art. 35 și art. 36, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, în cazul în care consideră necesar, poate solicita operatorului economic și alte documente suplimentare justificative.

Art. 39. (1) În baza documentației complete prevăzute la art. 35, în termenul prevăzut la art. 37 alin. (1) licența de turism și/sau anexa licenței de turism se emite de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului. Macheta licenței de turism și macheta anexeii licenței de turism sunt prezentate în anexele nr. 10 și respectiv nr. 11 la prezentele norme metodologice.

(2) Pentru agenția de turism touoperator/detașată care are vânzare directă la public și își desfășoară activitatea exclusiv prin intermediul rețelelor și instrumentelor electronice de comunicație total sau parțial informatizate, site-uri sau altele asemenea, pe licența de turism/anexa licenței de turism emise, se va inscripționa mențiunea „CU ACTIVITATE EXCLUSIV ONLINE”.

Art. 40. În cazul unei documentații întocmite conform prevederilor art. 36 în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, emite solicitantului o confirmare privind procesarea în baza de date a cererii respective în care vor fi menționate termenele și condițiile în care operatorul economic respectiv își poate relua activitatea.

Art. 41. Operatorii economici care desfășoară activități specifice agențiilor de turism și intenționează să înceteze definitiv această activitate au obligația să informeze turiștii cu privire la intenție, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea perioadei de închidere, prin afișare la sediul agenției de turism/filialei și pe site-ul propriu. Lista agențiilor de turism care și-au încetat activitatea se publică pe site-ul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 42. Obligația intrării în posesie a licenței de turism și/sau anexeii licenței de turism în format original revine exclusiv operatorului economic titular și se eliberează doar la cererea solicitantului, în varianta agreată de acesta, după cum urmează:

a) de la sediul/sediile instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, reprezentantului legal sau prin delegarea scrisă a unui alt reprezentant;

b) prin servicii de curier rapid național sau prin alte servicii poștale, la adresa de destinație indicată de solicitant, cu plata ramburs.

Capitolul VIII. Dispoziții privind procedura de retragere a licenței de turism și/sau anexeii licenței de turism

Art. 43. Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, verifică periodic respectarea criteriilor minime obligatorii de funcționare pentru

agențiile de turism precum și respectarea tuturor celorlalte condiții și prevederi legislative privind activitatea de comercializare a serviciilor și pachetelor de servicii turistice. Nerespectarea acestora constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor din hotărâre sau a altor acte normative în vigoare și cu retragerea licenței de turism, după caz.

Art. 44. (1) Licența de turism/anexa licenței de turism se retrage de către personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, în situațiile prevăzute la art. 14 alin. (1) din hotărâre.

(2) În cazul retragerii licenței de turism conform dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) din hotărâre, operatorul economic nu poate desfășura activități specifice agențiilor de turism. Măsura se aplică inclusiv punctelor de lucru care aparțin agenției de turism, în cazul în care acestea există.

(3) În situația retragerii licenței în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) lit. b) din hotărâre, operatorul economic poate solicita reluarea activității, după expirarea termenului de 2 ani, solicitând o nouă licență prin depunerea la sediul administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului a documentației prevăzute la art. 35 alin. (1) din prezentele norme metodologice.

Art. 45. În situația în care la verificările efectuate de reprezentanții instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului se constată că agenția de turism nu mai funcționează la sediul pentru care s-a emis licență de turism sau anexă a licenței de turism iar operatorul economic în cauză nu a solicitat încetarea definitivă a activității la sediul respectiv, licența de turism/anexa licenței de turism se retrage din oficiu, după 15 zile de la notificarea transmisă prin scrisoare recomandată operatorului economic.

Capitolul IX. Dispoziții generale privind condițiile și criteriile pentru eliberarea brevetului de turism

Art. 46. Conducerea operativă a unei structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare/alimentație publică sau a unei agenții de turism, cu excepțiile prevăzute în prezentele norme metodologice, poate fi asigurată numai de către o persoană deținătoare a brevetului de turism specific funcției/a certificatului de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat sau în baza diplomei de licență/masterat/doctorat prin care atestă absolvirea cursurilor universitare/postuniversitare în domeniul turismului.

Art. 47. (1) În funcție de nivelul și de pregătirea profesională, precum și de îndeplinirea criteriilor minime obligatorii prevăzute în prezentele norme metodologice, brevetul de turism se poate elibera pentru următoarele funcții:

- a) manager în activitatea de turism;
- b) director de agenție de turism;
- c) director de hotel;
- d) director de restaurant;
- e) cabanier.

(2) În funcție de tipul de brevet obținut, posesorul acestuia poate ocupa și alte funcții, astfel:

- a) persoana care deține brevet pentru funcția de manager în activitatea de turism poate ocupa oricare dintre funcțiile prevăzute la alin. (1);

- b) persoana care deține brevet pentru funcția de director de hotel poate ocupa fie funcția înscrisă în brevet, fie funcție de conducere operativă a activităților oricărui alt tip de structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare.

Art. 48. Documentația necesară pentru eliberarea, preschimbarea sau pierderea/deteriorarea brevetului de turism.

(1) *Eliberare brevet de turism* – în vederea obținerii brevetului de turism, persoana fizică depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere pentru eliberarea brevetului de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice;

b) curriculum vitae cu precizarea expresă a pregătirii profesionale și a experienței profesionale;

c) copie de pe actul de identitate, certificată pentru conformitate de către titular;

d) copie de pe actele care atestă pregătirea profesională, certificată pentru conformitate de către titular;

• cursul de formare managerială în turism trebuie să aibă o durată de 6 luni (720 ore) și să fie acreditat de Autoritatea Națională de Calificări.

e) copie de pe actele care atestă experiența profesională, certificată pentru conformitate de către titular;

• dovada vechimii în muncă în domeniul turismului, într-o activitate calificată pe specialitate (conform art. 49) se va efectua prin următoarele modalități, după caz:

– copia carnetului de muncă certificată pentru conformitate de către titular (valabil până la data de 01.01.2011);

– copia contractului individual de muncă, certificată pentru conformitate de către titular, însoțită de o adeverință de salariat din care să rezulte vechimea în muncă;

– extras REVISAL, vizat pentru conformitate de reprezentantul legal al operatorului economic angajator;

– copie certificată pentru conformitate de către titular ale actelor societății de turism și copia certificatului de clasificare sau licenței de turism, după caz.

f) certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri;

g) certificat de cazier fiscal aparținând solicitantului din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

h) copie de pe atestatul de limbă străină de circulație internațională, certificată pentru conformitate de către titular, cu excepția:

1) absolvenților, cu examen de licență, ai unei facultăți acreditate cu specializare turism, absolvenților unui master sau doctorat în turism;

2) absolvenților unor forme de învățământ cu predare într-o limbă de circulație internațională;

3) absolvenților facultăților de specialitate cu predare într-o limbă străină de circulație internațională și cei ai facultăților de relații internaționale/afaceri internaționale;

4) celor care fac dovada că au lucrat la firme de turism în afara României cel puțin un an;

5) cetățenilor români cu dublă cetățenie;

6) absolvenților unor cursuri postuniversitare de limbi străine;

7) cabanierului.

(2) *Preschimbare brevet de turism*^[1] – în cazul în care au intervenit modificări privind îndeplinirea criteriilor de acordare a brevetului de turism care să permită unei persoane, conform legislației în vigoare, obținerea brevetului de turism pentru o funcție superioară, deținătorul brevetului de turism poate solicita preschimbarea brevetului de turism. În această situație pot fi deținătorii brevetelor de turism emise anterior pentru funcțiile de: cabanier, director de agenție de turism, director de hotel sau director de restaurant care îndeplinesc criteriile privind eliberarea brevetului de turism pentru funcția de manager în activitatea de turism. Persoana în cauză trebuie să depună la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere pentru eliberarea brevetului de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice;

b) curriculum vitae cu precizarea expresă a pregătirii profesionale și a experienței profesionale;

[1] În cazul schimbării numelui ca urmare a căsătoriei, brevetul de turism nu se preschimbă.

- c) copie de pe actul de identitate, certificată pentru conformitate de către titular;
- d) copie de pe actele care atestă pregătirea profesională, certificată pentru conformitate de către titular;
- e) copie de pe actele care atestă experiența profesională, certificată pentru conformitate de către titular;
- f) copie de pe atestatul de limbă străină de circulație internațională, certificată pentru conformitate de către titular;
- g) certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri;
- h) certificat de cazier fiscal aparținând solicitantului din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;
- i) originalul brevetului (brevetelor) de turism emis(e) anterior, după caz.

(3) *Eliberare duplicat brevet de turism* – în cazul pierderii sau deteriorării brevetului de turism, persoana în cauză poate solicita eliberarea unui duplicat al brevetului de turism. În acest sens, solicitantul depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

- a) cerere pentru eliberarea brevetului de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice;
- b) copie certificată pentru conformitate de către titular de pe actul de identitate;
- c) anunțul sau copia anunțului de pierdere a brevetului de turism, certificată pentru conformitate de titular prin care îl declară nul, publicat într-un cotidian local sau național, după caz;
- d) originalul brevetului de turism deteriorat, după caz;
- e) certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri;
- f) certificat de cazier fiscal aparținând solicitantului din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară.

Art. 49. Criteriile minime obligatorii pentru obținerea brevetului de turism:

(1) *Manager în activitatea de turism* – în vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de manager în activitatea de turism, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

- a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate cu specializare turism și al unui curs de formare managerială/masterat/doctorat în domeniul turismului, după caz;
- b) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate cu specializare turism și care deține o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului, într-o funcție de conducere sau de specialitate;
- c) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială/masterat/doctorat în domeniul turismului, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională (după caz);
- d) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și are o vechime de minim 3 ani într-o funcție de specialitate în cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului.

(2) *Director de agenție de turism* – în vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de director de agenție de turism, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

- a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială specific activităților agențiilor de turism, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională (după caz);
- b) este absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității agențiilor de turism, are o vechime în muncă de minim 3 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere sau o vechime în muncă de minim 5 ani în

domeniul turismului într-o activitate calificată de specialitate și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională.

(3) *Director de hotel* – în vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de director de hotel, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială specific activității hoteliere, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține atestat de limbă străină de circulație internațională (după caz);

b) este absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității hoteliere, are o vechime în muncă de minim 3 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere sau o vechime în muncă de minim 5 ani în domeniul turismului într-o activitate calificată de specialitate și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională.

(4) *Director de restaurant* – în vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de director de restaurant, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială specific activității de restaurație, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională (după caz);

b) este absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității de restaurație, are o vechime în muncă de minim 3 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere sau o vechime în muncă de minim 5 ani în domeniul turismului într-o activitate calificată de specialitate și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională.

(5) *Cabanier* – în vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de cabanier, solicitantul trebuie să fie absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității hoteliere.

Capitolul X. Dispoziții privind procedura de eliberare a brevetului de turism

Art. 50. (1) Cererea solicitantului este analizată și soluționată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii acesteia însoțită de documentația completă. Termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului. Prolungirea termenului de soluționare precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(2) În cazul unei documentații incomplete, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul, printr-o notificare, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (1).

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data emiterii notificării, documentația prevăzută la alin. (2) nu este completată, aceasta se clasează.

Art. 51. La documentațiile întocmite conform prevederilor art. 48 și a condițiilor prevăzute la art. 49 sau pentru îndeplinirea procedurii de emiterie a brevetului de turism prevăzute la art. 50, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, în cazul în care consideră necesar, poate solicita persoanei fizice în cauză și alte documente suplimentare justificative.

Art. 52. Macheta brevetului de turism este prezentată în anexa nr. 12 la prezentele norme.

Art. 53. Obligația intrării în posesie a brevetului de turism în format original revine exclusiv solicitantului și se eliberează doar la cererea, în varianta agreată de acesta, după cum urmează:

- a) de la sediul/sediile instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, solicitantului sau prin delegarea scrisă a unui alt reprezentant;
- b) prin servicii de curier rapid național sau prin alte servicii poștale, la adresa de destinație indicată de solicitant, cu plata ramburs.

Capitolul XI. Alte dispoziții

Art. 54. Procedurile prevăzute în prezentul act normativ pot fi îndeplinite și prin intermediul punctului de contact unic electronic (PCU), în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.

Art. 55. Pentru operatorii economici străini sau pentru persoanele fizice din statele membre ale Uniunii Europene (UE) sau aparținând Spațiului Economic European (SEE), în cazul în care este necesară verificarea legalității documentelor depuse în vederea autorizării, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului poate contacta autoritățile competente din statul membru UE sau SEE în cauză, prin intermediul Sistemului de Informare în cadrul Pieței Interne (IMI), în conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România.

Art. 56. Solicitățile depuse de operatorii economici și de persoanele fizice privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor, respectiv a brevetelor de turism, anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, vor fi soluționate conform condițiilor în vigoare la momentul depunerii acestora la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 57. Beneficiarilor proiectelor de investiții finanțate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007 – 2013 (PNDR) le sunt aplicabile condițiile și criteriile minime obligatorii în vigoare la data obținerii avizului de specialitate privind amplasamentul și funcționalitatea obiectivului și a certificatului de clasificare (după caz) emis(e) de instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

Art. 58. Fac parte integrantă din prezentele Norme metodologice următoarele anexe:

- Anexa nr. 1 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tipul hotel, hotel apartament și motel;
- Anexa nr. 1.1 Criterii suplimentare privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip hotel și hotel apartament;
- Anexa nr. 1.1.1 Lista orientativă a serviciilor suplimentare ce pot fi prestate în structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare;
- Anexa nr. 1.2 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip hostel;
- Anexa nr. 1.3 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip cabană turistică;
- Anexa nr. 1.4 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip vilă și bungalow;
- Anexa nr. 1.5 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip pensiune turistică și pensiune agroturistică;
- Anexa nr. 1.5.1 Criterii suplimentare privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip pensiune turistică și pensiune agroturistică;

- Anexa nr. 1.6 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip camping, sat de vacanță, popas turistic și căsuță tip camping;
- Anexa nr. 1.7 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip apartamente de închiriat și camere de închiriat;
- Anexa nr. 1.8 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistică cu funcțiuni de cazare de tipul navelor maritime și fluviale;
- Anexa nr. 2 Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică;
- Anexa nr. 3 Cerere standardizată dată în temeiul prevederilor art. 4, alin. (1) din hotărâre, în cazul eliberării certificatelor de clasificare;
- Anexa nr. 4 Fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri;
- Anexa nr. 5 Fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică;
- Anexa nr. 6 Declarația pe propria răspundere dată în temeiul prevederilor art. 11, alin. (1) din hotărâre în cazul eliberării licenței de turism/anexei licenței de turism;
- Anexa nr. 7 Criterii minime obligatorii privind încadrarea cu personal și pregătirea profesională în structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică;
- Anexa nr. 8 Criterii privind eliberarea licenței de turism;
- Anexa nr. 9 Macheta certificatului de clasificare;
- Anexa nr. 9.1 Macheta fișei privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii;
- Anexa nr. 9.2 Macheta fișei privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică;
- Anexa nr. 10 Macheta licenței de turism;
- Anexa nr. 11 Macheta anexei licenței de turism;
- Anexa nr. 12 Macheta brevetului de turism;
- Anexa nr. 13 Macheta mesajului „PRO NATURA”;
- Anexa nr. 14 Macheta autorizației provizorii de funcționare;
- Anexa nr. 15 Macheta formularului de informare pentru prestarea serviciilor specifice agențiilor de turism în regim transfrontalier;
- Anexa nr. 16 Cerere tip pentru eliberarea brevetului de turism.

Anexa nr. 1

Definiții și criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tipul hotel, hotel-apartament și motel

Hotelul este structura de primire turistică amenajată în clădiri sau în corpuri de clădiri, care pune la dispoziția turiștilor spații de cazare (camere, garsoniere, apartamente, suite, duplexuri) dotate corespunzător, asigură prestări de servicii specifice, dispune de hol de primire/recepție și după caz, de spații de alimentație publică.

Hotelul-apartament este acel hotel compus numai din apartamente și/sau garsoniere, dotate astfel încât să asigure păstrarea și prepararea alimentelor, precum și servirea mesei în incinta acestora, sau care are restaurant propriu, cu servire permanentă prin room-service.

Motelul este unitatea hotelieră situată, de regulă, în afara localităților, în imediata apropiere a arterelor intens circulate, dotată și amenajată atât pentru asigurarea serviciilor de cazare și alimentație pentru turiști, precum și pentru parcare în siguranță a mijloacelor de transport.

Categoria de clasificare a hotelului și a hotelului apartament este determinată de îndeplinirea în totalitate a criteriilor obligatorii prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice, precum și de realizarea următorului punctaj minim, rezultat din evaluarea criteriilor suplimentare prevăzute în anexa nr. 1.1.1, astfel:

- pentru hotel de 5 stele 170 puncte
- pentru hotel de 4 stele 140 puncte
- pentru hotel de 3 stele 80 puncte
- pentru hotel de 2 stele 40 puncte.

Pentru hoteluri-apartament, punctajul este următorul:

- 5 stele 120 puncte
- 4 stele 80 puncte
- 3 stele 50 puncte
- 2 stele 25 puncte.

Criterii minime obligatorii		Hoteluri					Hoteluri-apartament				Moteluri		
		stele					stele				stele		
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	3	2	1
1.	Starea generală a clădirii (exterior, interior):												
aspect:	– foarte bun	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
	– bun	–	–	–	x	x	–	–	–	x	–	x	x
	– spațiile verzi, zonele de agrement, terenurile ambientale și alte dotări exterioare aparținând structurii de primire turistice să fie bine întreținute	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	– firmă luminoasă sau iluminată cu tipul și denumirea unității	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
	– firmă cu tipul și denumirea unității	–	–	–	x	x	–	–	–	x	–	x	x
	– însemn distinctiv reprezentând categoria unității	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	– parcaj auto în folosința structurii de primire, cu pază, cu locuri delimitate de parcare și dotat cu coșuri de gunoi	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–	–	–
	– parcaj auto în folosința structurii de primire cu un număr de locuri de parcare de minim ... % din numărul spațiilor de cazare ¹⁾ cu locuri delimitate de parcare și dotat cu coșuri de gunoi	50	40	20	20	–	50	40	40	30	100	100	100
	¹⁾ În cazul structurilor de primire turistice clasificate și construite anterior datei de 12.05.2008, numărul locurilor de parcare necesar poate fi mai mic cu 50%												
	– intrări separate:												
	– pentru turiști și bagaje	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	– pentru personal, primirea mărfurilor și materialelor	x	x	x	x	–	x	x	x	–	x	–	–
	– rampă de acces al cărucioarelor pentru persoanele cu dizabilități locomotorii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	–	–	–
2.	Organizarea spațiilor și a serviciilor aferente:												
	– număr minim de spații de cazare	15	15	15	10	5	10	10	10	5	5	5	5
	– hol de primire (recepție) în suprafață minimă de ... mp/spațiu de cazare	2,5	2	2	1,5	1	1,5	1	0,5	0,5	x	x	x
	În cazul hotelurilor de mare capacitate (peste 200 spații de cazare), suprafața holului de primire poate fi limitată la 400 mp pentru cele de 5 și 4 stele, la 300 mp pentru cele de 3 stele, la 150 mp pentru cele de 2 și 1 stea. La cele de mică capacitate (sub 200 spații de cazare) (inclusiv moteluri), holul nu poate fi mai mic de 80 mp pentru cele de 4 și 5 stele, de 30 mp pentru cele de 2 și 3 stele și de 15 mp pentru cele de 1 stea.												
	– recepție cu:												
	– spațiu pentru păstrat bagajele turiștilor	x	x	x	x	–	x	x	x	x	–	–	–
	– spațiu pentru păstrarea materialelor sportive (în zonele unde se practică sporturi de iarnă)	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–	–	–

– serviciul de recepție cu:													
– recepționar 24 de ore		x	x	x	x	–	x	x	x	–	x	–	–
– recepționar cu program fracționat în funcție de fluxul turistic		–	–	–	–	x	–	–	–	x	–	x	x
– serviciul de primire accesibil prin clopotel sau telefon în afara orelor de funcționare a recepției		–	–	–	–	x	–	–	–	x	–	x	x
– personal angajat cu atribuții de:	– portar-ușier	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–	–	–
	– bagajist ²⁾	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–	–	–
	– comisionar-curier	x	x	–	–	–	x	x	x	–	–	–	–
– cameriste		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– serviciu de securitate și pază (conform legislației în vigoare)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– sală de mese/spațiu amenajat pentru servit masa pentru personalul angajat (la hoteluri cu peste 100 de spații de cazare)		x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– spațiu pentru administrație		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– birouri pentru cameriste		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
²⁾ La 3 stele este obligatoriu pentru hoteluri cu peste 50 de spații de cazare.													
3. Instalații													
– sistem de climatizare*/aer condiționat		x	x	x ³⁾	–	–	x	x	x ³⁾	–	–	–	–
*) Pentru construcțiile noi clasificate după 15.03.2011 este obligatoriu sistemul de climatizare													
³⁾ Criteriu obligatoriu pentru hotelurile de 3 stele situate pe Litoralul Mării Negre													
– sistem de încălzire admis de normele P.S.I. (unitățile cu activitate sezonieră estivală sunt exceptate)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– izolarea fonică a spațiilor		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– iluminatul electric în spațiile de cazare:													
– cel puțin o sursă principală		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– o sursă individuală pentru fiecare loc (veioză sau aplică)		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– grup electrogen sau minim două surse de energie electrică la hoteluri cu capacitate de peste ... *) spații de cazare		20	50	80	–	–	20	50	80	–	–	–	–
*) Criteriu obligatoriu pentru construcțiile clasificate de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice													
– ascensoare	la clădirile cu cel puțin P+.... ⁴⁾	P+1	P+2	P+3	P+5	P+6	P+2	P+3	P+3	P+4			
	la clădirile cu cel puțin ... spații de cazare ⁴⁾	15	20	50	50	50	5	10	10	10	–	–	–
	⁴⁾ cele două criterii se aplică cumulativ.												
	*) La categoria 3 stele, pentru hotelurile construite înainte de 01.01.1990 și clasificate anterior intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, se admite și P+4.												
	silențioase și rapide	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
în bună stare de funcționare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	–	–	–
– ascensoare pentru turiști (minimum două la hotelurile de 2-5 stele cu o capacitate de peste 200 de locuri, din care, la hotelurile de cură balneară unul va fi de tip sanatorial)		x	x	x	x	–	x	x	x	–	–	–	–

– coș pentru gunoi cu capac și sac menajer	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cuier	x	x	x	x	–	x	x	x	x	x	x	–
– perie și dezodorizant WC	x	x	x	x	–	x	x	x	x	x	x	–
– suport pentru prosoape	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– derivație de telefon sau sistem cordless	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–	–	–
– sistem apelare de urgență la structurile de primire turistice construite și clasificate ulterior intrării în vigoare a prezentului ordin	x	x	–	–	–	x	x	–	–	x	–	–
– uscător de păr	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– săpun sau dozator cu săpun lichid	x	x	x	x	x	–	–	–	–	x	x	x
– hârtie igienică	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– mâner de sprijin pentru intrare-ieșire din cadă	x	x	x	x	–	x	x	x	–	x	x	–
– șampon, gel pentru duș, cască de baie	–	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
– set de produse igienice și cosmetice (minim 5 produse)	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– trei prosoape/persoană pentru: față, picioare și baie	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– covoraș/prosop antiderapant, sau alt echipament cu funcțiuni similare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– halat de baie/persoană	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– papuci de unică folosință/persoană	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
b) grupuri sanitare comune:												
– însemn pentru marcarea pe sexe	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cuier (ferit de stropire)	–	–	–	–	x	–	–	–	–	–	–	x
– portprosop sau anou	–	–	–	–	x	–	–	–	–	–	–	x
– oglindă	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– coș pentru gunoi cu capac și sac menajer	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– dozator cu săpun lichid	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– prosop rolă din hârtie sau din pânză/uscător de mâini	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– hârtie igienică	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– perie și dezodorizant WC	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
10. Dotare cu mobilier, lenjerie și cu alte obiecte în spațiile de cazare, holuri și coridoare												
– Mobilier uniform ca stil												
de foarte bună calitate	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
de bună calitate	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x	x	x
a) Camere												
– mocheta sau covoare (pardoselile din marmură, ceramică, lemn sau din alte materiale estetice, pot fi acoperite parțial cu carpete)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– somieră și saltea	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– saltelută-husă de protecție (realizată din material textil, lavabil și hidroabsorbant)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– noptiere sau alte piese similare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– fotolii/demifotolii sau scaune	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	x	–
– taburet	–	–	–	x	x	–	–	–	x	–	–	x

– masă/măsuță sau o suprafață de uz personal (se exceptează dormitorul din apartamente și garsoniere)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– birou sau masă de lucru cu scaun	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– suprafață pentru scris de minim 0,3 mp	–	–	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– serviciu de birou (mapa, plicuri cu antet, hârtie de scris, pix, etc.) ⁸⁾	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
⁸⁾ Cu excepția dormitoarelor din apartamente și garsoniere												
– oglindă în cameră	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– tablou sau alt element decorativ	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
– suport pentru bagaje	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cuier mobil/pe perete sau în interiorul dulapului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– dulap sau spațiu amenajat pentru lenjerie și haine, dotat cu umerase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– veioză sau aplică la capătul patului (1 bucată/loc)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– scrumiere de masă pentru camerele și spațiile destinate pentru fumători	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– pahare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– televizor cu recepție canale TV	x	x	x	x	–	x	x	x	x	x	–	–
– minim 2 prize de alimentare cu energie și priză pentru conexiune la internet sau sistem wireless	x	x	x	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– telefon	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
– minibar frigorific cu produse ⁹⁾	x	x	x [*]	–	–	x	x	x [*]	–	x	–	–
⁹⁾ Cu excepția dormitoarelor din apartamente și garsoniere [*]) La categoria 3 stele produsele se oferă de la recepție, la îndeplinirea formalităților de cazare, cu acceptarea produselor de către turist												
– pled sau alte mijloace cu funcțiuni similare, cu cearșaf	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cearșaf pentru pat	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– pernă mare înfățată/pers.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– pernă suplimentară	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– acoperire/șal pentru pat sau alte mijloace similare	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
– perdele și draperii sau alte mijloace obturante	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
b) salonul din apartamente și garsoniere:												
– masă de lucru (birou) și scaun	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– set de birou (mapă, plicuri cu antet, hârtie de scris, pix, etc.).	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– măsuță/suprafață de uz personal de minim 0,3 mp	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– tavă cu pahare	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–	–	–
– fotolii sau demifotolii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– canapea pentru 2–3 persoane (la garsoniere este facultativ)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	–	–
– corpuri de iluminat adecvate (lustră, lampadar, aplice etc.)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– televizor cu recepție canale TV	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– minibar frigorific cu produse	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–

– minibar frigorific/frigider	–	–	x	–	–	–	–	x	–	x	–	–
c) holul de primire, holuri și coridoare de etaj:												
– comptuar recepție (la moteluri poate fi comun cu barul)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– utilizarea sistemelor informatice de gestiune fiscalizate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– canapele	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– fotolii	x	x	x	–	–	x	x	x	–	x	–	–
– demifotolii	–	–	–	x	x	–	–	–	x	–	x	x
– masă de hol	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– aparat de curățat încălțăminte	x	x	–	–	–	x	x	–	–	x	–	–
– corpuri de iluminat adecvate (candelabre, plafoniere, etc.)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
11. Seif/posibilități de depozitare a valorilor												
– la recepție	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x	x	x
– în cameră (încăstrat) sau încăpere dotată cu seifuri pentru fiecare cameră	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–	–	–
12. Fax la recepție	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	–
13. Încasarea contravalorii serviciilor și prin mijloace electronice de plată (carduri)	x	x	x	x	–	x	x	x	x	x	–	–
14. Spațiu pentru alimentație:												
– restaurant amplasat în structura de primire turistică	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– spațiu amenajat pentru prepararea și servirea micului dejun – la structurile de cazare care nu dispun de nicio unitate de alimentație	–	–	x	–	–	–	–	–	–	x	x	–
– bucătărie complet echipată în apartament (sau restaurant care asigură servicii de room-service permanent)	–	–	–	–	–	x	x	x	x	–	–	–
15. Bar de zi/cafè-bar	x	x	–	–	–	–	–	–	–	x	–	–
16. Spații pentru organizare de evenimente, întâlniri de afaceri, congrese, recepții, conferințe etc. la hotelurile cu peste 100 de spații de cazare (cel puțin o sală, cu o capacitate minimă egală cu numărul de spații de cazare)	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
17. Servicii de agrement/relaxare – minim trei servicii	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
18. Spațiu amenajat cu computer și conexiuni pentru acces internet	x	x	x									
19. Servicii minime oferite turiștilor, cu plată sau fără plată:												
– servicii telefonice locale, interurbane, internaționale, cu plata tarifului și a comisionului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– vânzări de mârfuri și de articole de strictă necesitate, suveniruri, ziare, vederi etc.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– room-service	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– servirea micului dejun	x	x	x	–	–	–	–	–	–	x	–	–
– informații turistice și culturale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– păstrarea obiectelor de valoare ale turiștilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– serviciul pentru transportul bagajelor	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–	–	–

– serviciul comisionar-curier	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–	–	–
– acordarea de prim ajutor în caz de urgență/trusă medicală	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– trezirea clienților la cerere	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– primirea și transmiterea mesajelor și a corespondenței pentru turiști	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– rezervarea de bilete pe mijloace de transport	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– servicii de spălătorie/curățătorie	x	x	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–
20. Alte criterii:												
– personalul care deservește turiștii să cunoască cel puțin o limbă străină de circulație internațională, în proporție de ...% din personalul de servicii	75 %	50 %	25 %	–	–	75 %	50 %	25 %	–	25 %	–	–
21. Criterii suplimentare de evaluare [anexa nr. 1.1] – puncte	170	140	80	40	–	120	80	50	25	–	–	–

Anexa nr. 1.1

Criterii suplimentare privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip hotel și hotel apartament

CRITERII SUPPLEMENTARE*	Puncte
*) Se punctează numai criteriile care nu sunt minim obligatorii pentru categoria respectivă	
1. Sisteme de management	
Implementarea unui sistem de management al calității	25
Implementarea unui sistem de management de mediu	25
Implementarea unui sistem de management al siguranței alimentelor	25
Implementarea unui sistem de management pentru sănătate și securitate ocupațională	25
Obținerea etichetei ecologice	25
2. Protecția turiștilor	
Deținerea poliței de asigurare de răspundere civilă a structurilor de primire turistice	30
3. Construcții/Instalații/Dotări	
Restaurant	15
Bar	10
Salon/spațiu amenajat pentru prepararea și servirea micului dejun	10
Cofetărie	5
Instalații de parfumare și împrospătare a aerului în spațiile comune	2
Climatizare în spațiile de cazare	15
Instalație de aer condiționat în alte spații de cazare	10
Climatizare în săli de seminarii și conferințe	15
Instalație de aer condiționat în săli de seminarii și conferințe	10
Climatizare în alte spații	15
Instalație de aer condiționat în alte spații	10
Garaje pentru minimum 20% din numărul spațiilor de cazare	10
Parcaj auto propriu, cu pază, pentru minimum 30% din numărul spațiilor de cazare	10
Ferestre antifonice	10
Camere adecvate pentru persoane cu dizabilități locomotorii (mai mult de 1 cameră din totalul spațiilor de cazare)	15
Mașină pentru curățat încălțăminte, la recepție și pe fiecare nivel	5
Ascensor	20
Recepție TV prin satelit/cablu în spațiile de cazare	5

Cadă în camera de baie pentru minim 25% din spațiile de cazare	10
Cabină duș cu hidromasaj în camera de baie, pentru minimum 30% din spațiile de cazare	10
Spații comerciale gen butic (fr. boutique)	10
Instalații de energie alternativă funcționale și care asigură minimum 5% din consumul general	30
Derivație de telefon în camera de baie sau sistem cordless	10
4. Servicii suplimentare	
Servicii de servire a micului dejun în sistem bufet	5
Spălătorie proprie	20
Curățătorie proprie	20
Salon de cosmetică și/sau de frizerie și coafură	5
Robot-telefon în spațiile de cazare	5
Telefon în spațiile de cazare la hoteluri de 2 stele și 1 stea	5
Sistem de preluare mesaje telefonice	5
Încălzitor de prosoape, oglindă de machiaj, cântar de persoane, mașină de călcat, halat de baie (dacă se întrunesc 3 criterii, se acordă)	5
Închirieri de mașini – servicii de agenție	2
Reviste și ziare, gratuite, în holul de primire, la dispoziția turiștilor	2
Hărți cu localizarea structurii de primire turistice în cadrul zonei sau al localității	2
Chestionare pentru testarea opiniei turiștilor cu privire la calitatea serviciilor oferite	2
Punct de comercializare a produselor de igienă personală, minim 4 articole de bază	2
Cafetieră, cafea solubilă, ceai, zahăr la pliculete, în toate spațiile de cazare	5
Perie/burete de pantofi, perie de haine, în toate spațiile de cazare	2
Trusă ac cu ață, în toate spațiile de cazare	2
Serviciu de birou, în toate spațiile de cazare	2
Puișor pernă înfățată, în toate spațiile de cazare	2
Rezervare de bilete la recepție (spectacole, teatru, film)	2
Autoturism inscripționat cu logo-ul hotelului și alocat pentru transferuri	5
Asigurarea cu umbrele de ploaie	2
5. Spații de agrement și fitness	
Piscină acoperită ce dispune de dotări tehnice și spații auxiliare	30
Piscină în aer liber ce dispune de dotări tehnice și spații auxiliare	25
Baie cu abur	15
Sală de tenis	15
Saună	15
Hol de relaxare (cu șezlonguri)	5
Solar	5
Popice	5
Bowling	10
Teren de tenis	10
Teren de volei	10
Teren de badminton	10
Animator	10
Profesor de sport	10
Ghid de turism	10
Servicii de masaj	5
Sală de forță (fitness-body building, minimum 4 aparate)	5
Gimnastică medicală	10
Baby-sitter	10

Spații de joacă pentru copii (interior sau exterior)	8
Spațiu verde de odihnă/ștrand	5
Minigolf	8
Închirieri de obiecte sportive (schi, bărci, biciclete)	5
Tenis de masă	2
Biliard	2
6. Posibilități de organizare de recepții, conferințe, banchete, centre de afaceri	
Salon pentru organizare de recepții, banchete, pentru minimum 100 de persoane	15
Spații pentru organizarea conferințelor și evenimentelor după suprafața totală alocată:	
– până la 100 mp	10
– între 100 mp și 250 mp	20
– între 250 mp și 500 mp	25
– între 500 și 1000 mp	50
– peste 1000 mp	90
Spațiu dotat cu computere cu acces internet	5
Închiriere laptop	5
Instalații de sonorizare	5
Ecran de proiecție	2
Perete pentru afișaj	2
Retroproiector	2
Videoproiector multimedia	5
Ecran retractabil acționat electric	3
Cameră video	2
Unități TV, LCD cu diagonală minim 66 cm	5
Sistem complet (emițători, receptori, cabine) pentru traducere simultană	15
Telefon mobil	2
Telefon/fax	2
Copiator pentru uzul spațiilor de reuniuni	2
Reportofon	2
Conexiuni pe cablu sau wireless internet în spațiile de reuniuni	2
Pupitru orator	2
CD player, DVD player	5
Total punctaj realizat	

Anexa nr. 1.1.1

**Lista orientativă a serviciilor suplimentare ce pot fi prestate
în structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare**

1. Servicii de poștă, telecomunicații și publicitate:

- convorbiri telefonice;
- acces internet;
- fax;
- antenă satelit;
- program video intern;
- TV cablu;
- vânzări de cărți poștale, ilustrate, timbre poștale, reviste;
- vânzări de materiale de promovare turistică (CD-uri, DVD-uri, albume, ghiduri, pliante).

2. Servicii personale:

- frizerie;

- coafură;
- cosmetică;
- manichiură;
- pedichiură;
- gimnastică de întreținere;
- exerciții fizice și cură pentru slăbire;
- spălătorie și curățătorie;
- curățat încălțăminte.

3. Închirieri de:

- CD-uri, DVD-uri;
- laptopuri;
- frigidere;
- televizoare;
- păaturi suplimentare;
- jocuri distractive (rummy, table, șah);
- echipament și materiale sportive;
- săli de recepție, simpozioane etc.;
- birouri pentru firme;
- birouri pentru oameni de afaceri;
- instalații pentru traducere simultană;
- locuințe pentru reprezentanți de firme;
- locuri de garaj;
- biciclete și triciclete;
- ambarcațiuni (șalupe, bărci);
- articole de ștrand și plajă (umbrele, șezlonguri, cearceafuri);
- autoturisme cu/fără șofer (rent-a-car);
- terenuri de sport;
- articole de uz gospodăresc pentru campinguri;
- inventar suplimentar (pilote, pleduri, cearceafuri, perne etc.) în campinguri;
- mașini de călcat;
- mașini automate de spălat rufe în campinguri.

4. Servicii de educație fizică și sport:

- înot;
- patinaj;
- schi;
- echitație;
- popice;
- gimnastică;
- alpinism;
- tenis de câmp;
- tenis de masă;
- tir cu arcul;
- schi nautic;
- școli pentru schi, patinaj, înot, tenis etc.

5. Servicii de cultură și artă:

- organizare directă și procurare de bilete pentru:
- spectacole de teatru;
- concerte;
- carnavaluri.

6. Diverse alte servicii:

- room-service;
- spălat și călcat lenjerie;
- spălat, călcat, curățat obiectele turiștilor;
- comisionar-curier;
- lucrări de secretariat;
- multiplicări de documente;
- rezervări de locuri la hoteluri în alte localități;
- rezervări de locuri în unități de alimentație;
- parcare auto;
- supraveghere copii, bătrâni;
- grădiniță pentru copii;
- procurări bilete de tren, avion;
- transport hotel-aeroport;
- piscină, saună;
- sală de fitness;
- solar;
- masaj;
- organizare de banchete, recepții, mese oficiale, nunți;
- ghid de turism autorizat;
- tratamente geriatrie și reumatismale;
- tratamente prin metode românești (Gerovital, Amar etc.) și străine;
- asigurarea de medicamente pentru continuarea tratamentului ambulatoriu;
- organizarea de partide de pescuit;
- abonamente la mijloacele de transport pe cablu;
- bilete pentru mijloacele de transport în comun;
- plimbări cu căruța, trăsura, sania etc.;
- schimb valutar;
- vânzări de mărfuri – puncte comerciale diverse (farmacii, cadouri, ziare, flori etc.);
- vânzări de excursii pe trasee interne și externe;
- vânzări de locuri la diferite acțiuni specifice (festivaluri, seri folclorice, degustări de vinuri etc.).

7. Servicii gratuite:

- informații privind prestarea unor servicii, mijloace de transport, spectacole, starea vremii;
- încărcarea, descărcarea și transportul bagajelor;
- trezirea turiștilor la ora solicitată;
- obținerea legăturilor telefonice;
- păstrarea obiectelor de valoare;
- transmiterea de mesaje;
- predarea corespondenței turiștilor;
- expedierea corespondenței turiștilor;
- asigurarea de ziare, reviste în holuri;
- acordarea de medicamente și materiale sanitare în cadrul primului ajutor în caz de accidente;
- păstrarea obiectelor uitate și anunțarea turiștilor;
- păstrarea bagajelor;
- comenzi pentru taximetre;
- expediere prin „retur” la domiciliu a scrisorilor sosite după plecarea turiștilor;
- facilitarea cazării pasagerilor în alte spații de cazare din localitate;
- oferirea de materiale de promovare și informare turistică;
- servicii de parcare și garare.

Anexa nr. 1.2

Definiție și criteriile minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip hostel

Hostelul este o structură de primire turistică cu o capacitate minimă de 3 camere, garsoniere sau apartamente dispuse pe un nivel sau pe mai multe niveluri, în spații amenajate, de regulă, în clădiri cu altă destinație inițială decât cea de cazare turistică.

Structurile de primire turistice clasificate anterior datei de 12.05.2008 ca „hotel pentru tineret” vor fi clasificate „hostel”.

Criterii minime obligatorii	Hosteluri			
	stele			
	3	2	1	
1. Criterii generale:				
– clădirea să fie în stare bună, cu aspect corespunzător	x	x	x	
– firmă cu denumirea unității și însemne distinctive privind categoria	x	x	x	
– parcare pentru biciclete	x	–	–	
2. Organizarea spațiilor și serviciilor:				
– numărul minim al spațiilor de cazare (camere sau apartamente)	5	4	3	
– hol de primire	x	x	x	
– spațiu pentru administrație	x	x	x	
– serviciu de recepție, cu program fracționat în funcție de fluxul turistic	x	x	x	
3. Instalații:				
– încălzire centrală (unitățile cu activitate sezonieră estivală sunt exceptate)	x	x	x	
– la unitățile de categoria 1 și 2 stele se vor accepta și sobe de teracotă	–	x	x	
– iluminatul electric în cameră:	– o sursă principală	x	x	x
	– o sursă individuală la capătul patului (veioze sau aplice)	x	x	x
4. Suprafața camerelor să fie corelată cu numărul de paturi, inclusiv cele suprapuse, cu condiția asigurării unui volum minim de aer de 12 mc/persoană.	x	x	x	
5. Înălțimea minimă a spațiilor de cazare În cazul structurilor de primire turistice clasificate și construite anterior datei de 12.05.2008 se admite o reducere de până la 10%.	2,7	2,6	2,6	
6. Numărul maxim de paturi/locuri într-o cameră	4	10	peste 10	
7. Echipare sanitară:				
– camerele dispun de grup sanitar propriu (cadă sau cuvă/cabină duș, lavoar și WC)	x	–	–	
– grup sanitar comun, separat pe sexe, astfel:				
– minimum 1 WC pentru 10 persoane	–	x	x	
– minimum 1 lavoar pentru 10 persoane	–	x	x	
– un duș pentru 10 persoane	–	x	x	
8. Dotare cu mobilier, lenjerie și cu alte obiecte:				
a) camere:				
– pardoseli simple și ușor lavabile	x	x	x	
– mochetă, covoare sau carpete	x	–	–	
– pat cu somieră sau cu saltea tip relaxa (patul la hosteluri va avea minimum 80 x 190 cm, iar distanța dintre paturi va fi de minimum 75 cm)	x	x	x	
– salteluță/husă de protecție (realizată din material textil, lavabil și hidroabsorbant)	x	x	x	
– dulap pentru haine, sau spațiu amenajat pentru lenjerie și haine, cu umerase*)	x	x	–	
*) Dulapul sau spațiul amenajat pentru lenjerie și haine poate fi și în afara camerei.				
– suport sau spații pentru bagaje	x	x	x	

– cuier pentru haine	–	–	x
– scaune/taburete/banchete (pot fi în console rabatabile)	x	x	x
– masă/măsuță (poate fi în consolă rabatabilă)	x	x	–
– noptiere/etajere	x	x	–
– lenjerie de pat	x	x	x
– draperii sau alte mijloace obturante	x	x	x
– mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x
– coș pentru gunoi	x	x	x
– prosop plușat pentru față	x	x	–
– prosop plușat pentru baie	x	x	–
– pahare pentru apă	x	x	–
– săpun pentru turiști sau dozator	x	x	x
– hârtie igienică	x	x	x
b) salonul din apartamente și garsoniere:			
– masă/măsuță	x	–	–
– fotolii, demifotolii	x	x	–
– canapea pentru 2-3 persoane (la garsoniere este facultativ)	x	x	–
– corpuri de iluminat adecvate	x	x	–
– vază de flori sau aranjament floral	x	–	–
– televizor cu recepție canale TV	x	x	–
– frigider sau minibar frigorific	x	x	–
c) grupuri sanitare comune:			
– însemn pentru marcarea pe sexe	x	x	x
– cuier pentru haine (ferit de stropire)	x	x	x
– anou/portprosop	x	x	x
– oglindă	x	x	x
– coș pentru gunoi și saci menajeri	x	x	x
– dozator pentru săpun lichid	x	x	x
– prosop-rolă, sau uscător de mâini	x	x	x
– hârtie igienică	x	x	x
9. Seif/posibilități pentru păstrarea valorilor turiștilor, la recepție sau la administrație	x	x	x
10. Telefon în holul de primire	x	x	x
11. Încasarea contravalorii serviciilor și prin mijloace electronice de plată (carduri)	x	–	–
12. Spațiu pentru prepararea și servirea micului dejun	x	x	–
13. Spațiu amenajat pentru întâlniri ale oaspeților (poate fi și în aer liber)	x	x	x
14. Servicii minime oferite turiștilor:			
– spălat, călcat lenjerie	x	x	–
– serviciu de recepție cu personal instruit, cunoscător a cel puțin unei limbi străine de circulație internațională	x	–	–
– informații turistice în limba română și în cel puțin o limbă de circulație internațională	x	x	–

Anexa nr. 1.3

Definiție și criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip cabană turistică

Cabană turistică este o structură de primire turistică de capacitate relativ redusă, funcționând în clădire independentă, cu arhitectură specifică, care asigură cazarea, alimentația și alte servicii specifice necesare turiștilor aflați în drumeție sau la odihnă în zone montane, rezervații naturale, în apropierea stațiunilor balneare sau a altor obiective de interes turistic.

Criterii minime obligatorii	Cabane turistice		
	stele		
	3	2	1
1. Criterii generale:			
– clădirea să fie în stare bună, cu aspect corespunzător	x	x	x
– firmă la intrarea în cabană (cabană turistică, cabană de vânatoare, de pescuit), cu indicarea categoriei, a denumirii masivului și a altitudinii	x	x	x
– parcaj la unitățile cu acces auto	x	x	–
– intrare separată pentru primirea mărfurilor	x	–	–
2. Organizarea spațiilor:			
– hol de primire	x	–	–
– recepție care poate fi amenajată și în sala de mese	x	x	x
– garderobă pentru echipament sportiv la unitățile situate în zone unde pot fi practicate sporturi de iarnă	x	x	–
– spațiu pentru administrație și pentru păstrarea valorilor turiștilor	x	x	x
– spațiu pentru păstrarea bagajelor turiștilor	x	x	x
– camere pentru cazarea personalului, separate pe sexe (la cabanele izolate)	x	x	x
– oficiu pentru cameriste (unul pentru maximum 60 de locuri)	x	x	x
– magazie pentru păstrarea lenjeriei și a obiectelor de inventar	x	x	x
3. Instalații de:			
– încălzire cu sobe sau cu alte mijloace admise de normele P.S.I.	x	x	x
– iluminat propriu (din rețeaua publică, generator sau alte mijloace admise de normele P.S.I.)	x	x	x
– sistem de avertizare luminoasă (girofar) la cabane situate în locuri greu accesibile. Marcaje reflectorizante pe trasee, într-un perimetru de minimum 100 m	x	x	x
4. Suprafața minimă (în mp) pentru cel puțin 75% din numărul de camere:			
– camere cu 1 un loc	9	8	7
– camere cu 2 două locuri	11	10	9
– camere cu 3 trei locuri	15	14	12
– camere cu peste 3 locuri (se vor asigura minimum 4 mp/loc)	x	x	x
5. Volumul minim de 12 mc/loc va fi asigurat în toate camerele			
–	x	x	x
6. Numărul maxim de locuri într-o cameră:			
–	4	8	peste 8
7. Echipare sanitară:			
– camerele dispun de baie (cuvă cu duș, lavoar și WC) în proporție de minimum ...%	25	–	–
– grup sanitar comun în incinta cabanei, separat pe sexe, compus din:			
– 1 cabină duș cu apă caldă/rece la 15 locuri	x	–	–
– 1 cabină WC la 10 locuri (separate de cele care deserveșc unitatea de alimentație publică)	x	x	x
– 1 spălător cu lavoar cu apă curentă, caldă/rece la 10 locuri	x	x	x
– dotarea băilor din camere:			
– oglindă	x	x	–
– săpun sau dozator cu săpun	x	x	x
– coș pentru gunoi	x	x	x
– anou pentru prosoape	x	x	–
– prosop pentru față	x	x	x
– prosop pentru baie	x	x	–
– dotarea grupurilor sanitare comune:			
– însemne pentru marcarea pe sexe	x	x	x

– cuier haine	x	x	x
– oglindă	x	x	x
– portprosop	x	x	x
– dozator cu săpun	x	x	x
La unitățile de categoria 1 stea se admit și WC uscate și spălătoare exterioare, alimentare de la surse naturale sau rezervoare.			
8. Dotare cu mobilier, lenjerie și cu alte obiecte în camere:			
– pat cu saltea și salteluță de protecție (paturile pot fi și suprapuse)	x	x	x
– noptieră sau alte piese similare	x	x	–
– scaun sau taburet	x	x	x
– veioză sau aplică la capătul patului	x	x	–
– dulap sau spațiu amenajat pentru haine, cu umerășe (3 bucăți/loc)	x	–	–
– cuier de perete	x	x	x
– masă	x	x	x
– oglindă	x	x	x
– lampă, plafonieră sau aplică	x	x	x
– pahare (câte unul pentru fiecare turist)	x	x	x
– perdele sau alte mijloace obturante (jaluzele, transperante etc.)	x	x	x
– mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x
– pled sau pătură (sau alte mijloace cu funcțiuni similare), cu cearșaf (2 bucăți/loc)	x	x	x
– pernă înfățășată	x	x	x
– cearșaf de pat	x	x	x
– prosop pentru față, prosop de baie	x	x	x
9. Dotarea salonului din apartamente, garsoniere:			
– canapea pentru 2-3 persoane	x	x	–
– fotolii/demifotolii	x	x	–
– masă/măsuță	x	x	–
– frigider	x	x	–
– televizor cu recepție canale TV	x	x	–
– draperii sau alte mijloace obturante	x	x	–
10. Serviciul telefonic disponibil:			
– telefon la recepție, la dispoziția turiștilor La cabanele de creastă se admit și stații radio de emisie-recepție sau telefoane mobile, după caz.	x	x	x
11. Facilități pentru organizarea activităților de agrement și sportive (schi, patinaj, terenuri de sport, piscină, saună, sală de gimnastică, monitor pentru diverse activități de agrement sau sportive etc.): – asigurarea a cel puțin ... activități	3	2	1
12. Unitate de alimentație publică – la cabanele de 1 stea, situate în zone greu accesibile, se admit și puncte de preparare și servire a mesei	x	x	x
13. Televizor în spații comune, la dispoziția turiștilor cu recepție canale TV	x	x	x
14. Trusă cu medicamente și materiale necesare acordării primului ajutor medical	x	x	x
15. Panou-hartă privind traseele turistice din zonă, cu indicarea marcajelor, a duratelor de parcurs, a gradului de dificultate etc.	x	x	x
16. Servicii minime oferite turiștilor, cu sau fără plată, astfel:			
– vânzare de mărfuri de strictă necesitate (cosmetice, ilustrate, hărți turistice, timbre, etc.) la recepție	x	x	x
– informații turistice asupra traseelor, obiectivelor, marcajelor, orarului mijloacelor de transport, situației și prognozei condițiilor meteorologice	x	x	x
– păstrarea obiectelor de valoare ale turiștilor	x	x	x

– închiriere de jocuri, echipament și material sportiv	x	x	x
17. Alte criterii:			
– magazinele și celelalte construcții gospodărești vor fi mascate prin mijloace estetice (de regulă, garduri vii)	x	x	x
– grajdurile și cotețele pentru creșterea animalelor și păsărilor vor fi amplasate la o distanță corespunzătoare de spațiile de cazare și de alimentație, astfel încât turiștii să nu fie deranjați de noxele emansate de acestea sau să creeze alt disconfort	x	x	x
– perimetrul cabanei va fi delimitat prin garduri vii sau alte elemente estetice și eficiente	x	x	x
– WC-urile uscate vor avea pereții văruiți cel puțin o dată pe trimestru sau ori de câte ori este nevoie	–	–	x
– registru pentru declararea traseului turistic de către turiști la cabanele turistice izolate	x	x	x
– spațiu amenajat pentru adăpostirea câinilor de vânătoare, pentru cabanele turistice care oferă facilități de vânătoare și/sau pescuit	x	x	x
– spațiu special prevăzut cu sistem de siguranță, pentru păstrarea echipamentelor specifice de vânătoare, pentru cabanele turistice care oferă facilități de vânătoare	x	x	x
18. Persoana care asigură conducerea operativă a cabanei să fie calificată conform prevederilor anexei nr. 7	x	x	x

Anexa nr. 1.4

Definiții și criteriile minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip vilă și bungalow

Vilă turistică este o structură de primire turistică de capacitate relativ redusă, funcționând în clădiri independente, cu arhitectură specifică, situată în stațiuni turistice sau în alte zone și localități de interes turistic, care asigură cazarea turiștilor și prestarea unor servicii specifice.

Bungalow este o structură de primire turistică de capacitate redusă, realizată de regulă din lemn sau din alte materiale similare. În zonele cu umiditate ridicată (munte, mare) acesta poate fi construit și din zidărie. Este amplasat în perimetrul campingurilor, satelor de vacanță, ca unitate independentă situată în stațiuni turistice sau zone turistice, ori ca spațiu complementar pe lângă alte structuri de primire turistice. Asigură cazarea turiștilor, precum și celelalte servicii prestate de unitatea de bază, după caz. Funcționează, de regulă, cu activitate sezonieră.

Criterii minime obligatorii	Vile					Bungalowuri			
	stele					stele			
	5	4	3	2	1	3	2	1	
1. Criterii generale:									
Starea generală a clădirii (exterior, interior):									
– aspect	foarte bun	x	x	–	–	–			
	bun	–	–	x	x	x			
– clădirea să fie în stare bună, cu aspect corespunzător						x	x	x	
– firmă cu denumirea unității și însemne distinctive privind categoria unității (la categoria 4 și 5 stele firmele vor fi luminoase)		x	x	x	x	x	x	x	
– parcare auto pentru minimum 30% din numărul spațiilor de cazare		x	x	x	–	–	–	–	
2. Organizarea spațiilor:									
– numărul maxim de camere		10	15	25	35	40	–	–	–
– vestibul		x	x	x	x	–	–	–	–
– salon		x	x	x	–	–	–	–	–
– sufragerie pentru servirea mesei		x	x	x	–	–	–	–	–

– spațiu pentru pregătirea mesei, dotat corespunzător	x	x	x	–	–	x	x	–
– grup sanitar comun, pentru camerele care nu dispun de grup sanitar propriu, separat pe sexe	–	–	–	–	x	–	x	x
– oficiu pentru cameristă (unul pentru maximum 10 camere)	x	x	x	x	x	x	x	x
3. Instalații:								
– sistem de climatizare/instalație de aer condiționat	x	x	–	–	–	–	–	–
– încălzire centrală sau cu sobe de teracotă, mai puțin la unitățile sezoniere	–	–	x	x	x	–	–	–
– iluminatul electric în cameră:								
– o sursă principală	x	x	x	x	x	x	x	x
– o sursă individuală pentru fiecare loc	x	x	x	x	x	x	x	x
4. Suprafața minimă (mp) a camerelor (fără grup sanitar)**)								
– camere cu un loc	16	15	12	10	10	12	10	9
– camere cu două locuri	20	18	12	12	11	14	12	10
– camere cu trei locuri	–	–	–	18	15	–	16	14
– camere cu patru locuri	–	–	–	–	20	–	–	18
– salonul din apartament	20	18	12	10	10	14	12	–
– dormitorul din apartament	20	18	12	10	10	14	12	–
**) În cazul structurilor de primire turistice clasificate și construite anterior datei de 12.05.2010, suprafața camerelor se reduce cu 15%								
5. Numărul maxim de locuri într-o cameră	2	2	2	3	4	2	3	4
6. Echipare sanitară:								
– camerele dispun de grup sanitar propriu (cadă sau cuvă/ cabină dus, lavoar și WC)	x	x	x	x	–	x	–	–
Vilele de categoriile 4, 3, 2 stele și 1 stea, în care spațiul este compus dintr-un singur apartament (maxim 5 dormitoare), vor avea minimum un grup sanitar propriu la 4 locuri								
– grup sanitar comun, separat pe sexe, pentru camerele care nu dispun de grup sanitar propriu, astfel:								
– o cabină de duș pentru maximum 15 locuri	–	–	–	–	x	–	x	x
– o cabină WC pentru maximum 10 locuri	–	–	–	–	x	–	x	x
– la bungalow-urile de 1 stea, grupul sanitar comun poate fi amplasat într-o clădire apropiată, la maximum 50 m distanță								
– lavoare cu apă curentă, caldă/rece în camere fără grup sanitar propriu					x			
9. Dotare cu mobilier, lenjerie și alte obiecte de inventar:								
– dotarea spațiilor de cazare și a grupurilor sanitare aferente acestora, va fi similară cu cea a hotelurilor – pentru vile (cu excepția telefoanelor la categoria 3 stele) și cu cea a motelurilor – pentru bungalow-uri, de aceeași categorie								
Dotarea sufrageriei pentru servirea mesei:								
– masă și scaune	x	x	x	–	–	x	x	–
– servanță–bar pentru pahare și veselă	x	x	x	–	–	x	x	–
– televizor cu recepție canale TV	x	x	–	–	–	x	x	–
Dotarea salonului:								
– fotolii sau demifotolii	x	x	x	–	–	–	–	–
– măsuțe	x	x	x	–	–	–	–	–
– canapea	x	x	x	–	–	–	–	–
– televizor cu recepție canale TV	x	x	x	–	–	–	–	–
10. Servicii cuprinse în tarif sau contra cost, oferite turiștilor: Lista este similară cu cea de la hoteluri, în cazul vilelor, și de la moteluri, în cazul bungalowurilor, de aceeași categorie.								
11. Telefon în cameră sau apartament/garsonieră	x	x	–	–	–	–	–	–
12. Facilități pentru organizarea de activități de agrement și sportive (piscină, saună, sală fitness, jocuri distractive, terenuri de sport etc. – cel puțin două activități)	x	x	–	–	–	–	–	–

Anexa nr. 1.5

Definiții și criteriile minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip pensiune turistică și pensiune agroturistică

1. Pensiune turistică este o structură de primire turistică, având o capacitate de cazare de până la 15 camere, totalizând maximum 40 locuri, funcționând în locuințele cetățenilor sau în clădire independentă, care asigură în spații special amenajate cazarea turiștilor și condiții de pregătire și de servire a mesei.

2. Amplasarea pensiunii turistice din mediul rural trebuie realizată pe un teren de cel puțin 1.000 mp.^{*)}

^{*)} suprafața construită + suprafața terenului din jurul construcției.

3. Pensiune agroturistică este o structură de primire turistică, având o capacitate de cazare de până la 8 camere, funcționând în locuințele cetățenilor sau în clădire independentă, care asigură în spații special amenajate cazarea turiștilor și condițiile de pregătire și servire a mesei, precum și posibilitatea participării la activități gospodărești sau meșteșugărești.

4.^[1] În pensiunile agroturistice, turiștilor li se oferă masa preparată din produse majoritar naturale din gospodăria proprie (inclusiv produse piscicole) sau de la producători/pescari autorizați de pe plan local. Gazdele se ocupă direct de primirea turiștilor și de programul acestora pe tot parcursul sejurului pe care îl petrec la pensiune și vor însoți turiștii care participă la activitățile gospodărești sau meșteșugărești.

5. În cadrul pensiunilor agroturistice se desfășoară cel puțin o activitate legată de agricultură, creșterea animalelor, cultivarea diferitelor tipuri de plante, livezi de pomi fructiferi sau se desfășoară o activitate meșteșugărească, cu un atelier de lucru, din care rezultă diferite articole de artizanat. Activitățile în cauză trebuie să se desfășoare în mod continuu sau în funcție de specific și sezonabilitate, să aibă caracter de repetabilitate.

6.^[2] Amplasarea pensiunilor agroturistice trebuie realizată în locuri ferite de surse de poluare și de orice alte elemente care ar pune în pericol sănătatea sau siguranța turiștilor, pe un teren cu o suprafață^{*)} minimă compactă calculată prin înmulțirea numărului camerelor din incinta acestora cu 100 mp. La pensiunile agroturistice cu o capacitate de cazare de până la 5 camere inclusiv, suprafața terenului nu poate fi mai mică de 500 mp^{*)}. Suprafețele destinate activităților agricole sau meșteșugărești pot fi desfășurate și în altă locație proprie față de amplasamentul pensiunii agroturistice, cu condiția ca aceste suprafețe să fie cuprinse pe raza administrativ-teritorială a aceleiași localități. Suprafața aferentă pensiunii agroturistice împreună cu suprafața destinată activităților agricole sau meșteșugărești trebuie să fie de minimum 1.000 mp.

^{*)} Suprafața construită + suprafața terenului din jurul construcției.

7. Dotările din camerele și din grupurile sanitare destinate turiștilor vor fi puse în exclusivitate la dispoziția acestora. În interiorul spațiilor de cazare nu se admit lucruri personale ale locatorului (articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, bibelouri sau alte obiecte care ar putea stânjeni turiștii).

8. Spațiile pentru prepararea și servirea mesei sunt destinate în exclusivitate pentru turiștii cazați și sunt dimensionate adecvat capacității de cazare. Administratorul pensiunii poate oferi servicii de preparare și servire a mesei pentru turiștii săi, în regim de circuit închis. În cazul în care aceste servicii sunt destinate și consumatorilor din afară, este obligatorie deținerea unei structuri de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, clasificată potrivit normelor specifice prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

[1] Pct. 4 din anexa nr. 1.5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Ordinul nr. 221/2015.

[2] Pct. 6 din anexa nr. 1.5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Ordinul nr. 221/2015.

9. Pensiunile turistice care dispun de teren pentru asigurarea serviciilor de campare vor respecta, pentru montarea corturilor și rulotelor, criteriile privind echiparea sanitară și dimensiunea parcelelor, conform prevederilor anexei nr. 1.6 la prezentele norme metodologice.

10. Categoria de clasificare a pensiunii turistice este determinată de îndeplinirea criteriilor prevăzute în prezenta anexă și de realizarea punctajului minim, rezultat din evaluarea criteriilor suplimentare prevăzute în anexa 1.5.1 la prezentele norme metodologice.

11. Punctajul minim rezultat din evaluarea criteriilor suplimentare este următorul:

- la 5 margarete 160 puncte
- la 4 margarete 130 puncte
- la 3 margarete 90 puncte
- la 2 margarete 50 puncte

Criterii minime obligatorii		Pensiuni									
		TURISTICE					AGROTURISTICE				
		margarete					margarete				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. Starea generală a clădirii (exterior, interior):											
– aspect	foarte bun	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
	bun	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x
– firmă luminoasă sau iluminată privind însemnele distinctive cu tipul, denumirea și categoria de clasificare a unității		x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– însemnele distinctive privind tipul, denumirea și categoria de clasificare a unității		–	–	x	x	x	–	–	x	x	x
– clădirile, inclusiv anexele gospodărești, să fie curate și bine întreținute		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– să se încadreze în stilul arhitectural cu specific local		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– căile de acces proprii și spațiile înconjurătoare să fie bine întreținute		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– curte proprie cu spații verzi		x	x	x	–	–	x	x	x	x	x
– amenajări în aer liber pentru odihnă și relaxare (chioșcuri, pavilioane, terase acoperite, etc.)		x	x	x	–	–	x	x	–	–	–
– garaj sau adăpost acoperit		x	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– parcare proprie		x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
2. Organizarea spațiilor:											
– accesul în camerele de dormit și în grupurile sanitare să fie direct, fără a se trece prin alte camere folosite pentru dormit		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– spații corespunzătoare și igienice, pentru prepararea mesei, dotate cu echipamente de preparare și conservare a alimentelor		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– sufragerie dotată cu mobilier adecvat, de calitate superioară și cu inventar de servire de calitate		x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– salon cu suprafața minimă de ... mp		20	–	–	–	–	20	–	–	–	–
Suprafața minimă a camerelor (mp)											
– cameră cu 1 loc		14	13	10	8	8	14	13	10	8	8
– cameră cu 2 locuri		16	14	12	10	10	16	14	12	10	10
– cameră cu 3 locuri		–	–	17	15	13	–	–	17	15	13
– cameră cu 4 locuri		–	–	–	–	16	–	–	–	–	16
– dormitorul din apartament/garsonieră		16	14	12	10	10	16	14	12	10	10
– salonul din apartament		16	14	12	10	10	16	14	12	10	10

– mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– pahare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– vază pentru flori sau aranjament floral	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– televizor în cameră cu recepție canale TV	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– televizor în spații comune cu recepție canale TV	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– posibilitate conexiune internet în salon	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–
Garsonierele și apartamentele vor avea în plus:										
– canapea de 2 sau 3 persoane	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– fotolii sau demifotolii	x	x	x	x	–	x	x	x	–	–
– scaune	–	–	–	–	x	–	–	–	x	x
– masă sau măsuță	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– frigider	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– set de pahare pentru apă, vin, coniac	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– perdele și draperii/alte mijloace de obturare a luminii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7. Dotarea bucătăriilor:										
– plită electrică sau cu gaze	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– mașină de gătit sau reșou electric cu minim două ochiuri	–	–	–	x	x	–	–	–	x	x
– cuptor cu microunde, cafetieră	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– vase și ustensile de bucătărie din inox	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– vase și ustensile de bucătărie	–	–	–	x	x	–	–	x	x	x
– echipamente pentru păstrarea prin frig a alimentelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
8. Telefon la dispoziția turiștilor (minimum un telefon mobil sau fix)										
	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
9. Alte criterii:										
– anexele gospodărești pentru creșterea animalelor și păsărilor vor fi amplasate și întreținute astfel încât să nu creeze disconfort pentru turiști	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– animalele de la care provin lactatele să fie atestate ca sănătoase, iar produsele din carne să fie examinate sanitar-veterinar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– alimentele să provină de la producători locali autorizați	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– minimum o persoană să fie absolventă a unui curs de formare în domeniu cel puțin administrator pensiune turistică	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– criteriile suplimentare de evaluare [anexa nr. 1.5.1] – puncte	160	130	90	50	–	160	130	90	50	–

Anexa nr. 1.5.1^[1]

Criterii suplimentare privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip pensiune turistică și pensiune agroturistică

CRITERII SUPLIMENTARE*)		Puncte
*) Se punctează numai criteriile care nu sunt obligatorii pentru categoria respectivă.		
1. Sisteme de management		
– implementarea unui sistem de management al calității		25

[1] Anexa nr. 1.5.1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 221/2015.

– implementarea unui sistem de management de mediu	25
– implementarea unui sistem de management al siguranței alimentelor	25
– implementarea unui sistem de management pentru sănătate și securitate ocupațională	25
– obținerea etichetei ecologice	25
2. Construcții, aspect general și echipare exterioară	
– drum carosabil până la poarta pensiunii	3
– semnalizare de la șoseaua principală	2
– situarea într-o zonă nepoluată fonic, vizual sau olfactiv	6
– iluminat exterior	3
– izolarea fonică a clădirii	6
– ambianța generală a exteriorului:	
• aspectul foarte bun al construcțiilor	5
• aspectul foarte bun al anexelor gospodărești	5
• amenajarea corespunzătoare a spațiilor exterioare (curte, grădină, livadă, spații amenajate în aer liber pentru divertisment)	5
3. Dotarea spațiilor și alte amenajări	
– instalații de energie alternativă funcționale și care asigură minimum 5% din consumul general	20
– izolarea fonică între camere și spațiile comune	8
– salon de primire – living cu spațiu amenajat pentru deconectare, lecturare, conversație	10
– televizoare cu recepție canale TV în toate camerele	3
– șemineu	6
– bibliotecă (cărți, reviste, ziare, albume etc.)	5
– dotare cu jocuri de societate (șah, table, remi, cărți de joc etc.)	4
– biliard	4
– tenis de masă	4
– aer condiționat	10
– telefon în fiecare cameră	5
– decorarea de ansamblu a interiorului	10
– calitatea mobilierului, armonia culorilor	10
– posibilitate de conexiune la internet	10
– masă și fier de călcat	2
– mașină automată de spălat rufe	5
– uscător de păr	2
– grătar în aer liber	3
– locuri de joacă amenajate pentru copii	7
– sală de fitness	10
– saună, jacuzzi	10
– piscină în aer liber	15
– piscină acoperită	20
– terenuri de sport proprii sau intermediare la terți	12
– obiecte și echipamente pentru practicarea sporturilor (schiuri, sănii, biciclete, ambarcațiuni, echitație etc.)	13
– personal calificat pentru practicarea sporturilor de agrement	10
– aparat CD, DVD	2
– antenă TV satelit sau cablu	2
– posibilități de participare ca divertisment la unele activități gospodărești	10
– acces la computer	5
4. Dotarea bucătăriilor	
– unitate de alimentație publică (după caz)	20

– vase de bucatărie din inox	10
– veselă și ustensile de bucatărie de bună calitate, nedesperecheate, în număr corespunzător capacității de cazare	6
– aparatură electrică:	
• robot-mixer	3
• cafetieră	3
• cuptor cu microunde	6
• hotă	3
• mașină de spălat vase	10
• toaster (prăjitor de pâine)	3
5. Protecția turiștilor	
• Deținerea poliței de asigurare de răspundere civilă a structurilor de primire turistice	30
Total punctaj realizat	

Anexa nr. 1.6

Definiții și criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip camping, sat de vacanță, popas turistic și căsuță tip camping

Campingul este o structură de primire turistică destinată să asigure cazarea turiștilor în corturi sau rulote, astfel amenajate încât să permită acestora să parcheze mijloacele de transport, să își pregătească masa și să beneficieze de celelalte servicii specifice acestui tip de unitate.

1. Amplasarea campingului trebuie să fie făcută în locuri de interes turistic ferite de zgomot sau alte surse de poluare, precum și de elemente periculoase pentru sănătatea și securitatea turiștilor.

2. Elementul de bază al campingului este parcela de campare, aceasta reprezentând o suprafață de teren bine delimitată și marcată, unde se poate parca mijlocul de transport și instala cortul sau rulota, asigurându-se totodată suprafața liberă necesară pentru mișcarea și odihna a 4 turiști.

Totalitatea parcelelor de campare reprezintă suprafața de campare amenajată.

Capacitatea campingului se exprimă în număr de locuri de campare și se determină prin înmulțirea cu 4 a numărului parcelelor de campare, la care se adaugă eventualele locuri de cazare în căsuțe tip camping și/sau în bungalow-uri amplasate în incinta unității.

Căsuță tip camping este un spațiu de cazare de dimensiuni reduse, realizat din lemn sau alte materiale similare, compusă, de regulă, dintr-o cameră și un mic antreu sau terasă și uneori dotată și cu grup sanitar propriu.

Distanța între două căsuțe nu poate fi mai mică de 3 m, asigurându-se totodată spațiul pentru parcare a unei mașini.

Bungalow-urile amplasate în interiorul campingului se clasifică odată cu acesta, potrivit criteriilor specifice din prezentele norme.

La dimensionarea dotărilor și a instalațiilor din camping se va avea în vedere capacitatea totală de cazare a campingului.

Cel puțin 15% din suprafața campingului trebuie să fie plantată cu arbori sau arbuști. La campingurile de 3 și 4 stele, vegetația trebuie să fie suficient de abundentă pentru a da o umbră confortabilă și o ambianță agreabilă.

Accesul la camping trebuie să fie astfel conceput încât să prevină accidentele de circulație în momentul intrării și ieșirii vehiculelor.

La campingurile de 3 și 4 stele, căile de acces trebuie să permită circulația în ambele sensuri.

Rețeaua de alei trebuie să permită legătura dintre spațiile de campare-cazare și toate celelalte amenajări care asigură servicii (inclusiv cu terenurile pentru agrement).

3. Mărimea campingului, amplasamentul, stilul constructiv și coloritul diverselor construcții din cadrul acestuia nu trebuie să aducă nici un fel de prejudicii peisajului sau mediului înconjurător.

Toate campingurile trebuie să aibă o împrejmuire care să nu permită accesul în camping decât prin intrările stabilite pentru turiști. Campingurile vor avea pază ziua și noaptea.

4. Alimentarea cu apă potabilă trebuie asigurată prin racordarea la rețeaua publică, iar în lipsa acesteia, prin realizarea de foraje proprii sau de alte lucrări de captare a unor izvoare din zonă. Nu este permisă alimentarea cu apă din fântână neacoperită din care apa se scoate cu găleata sau cu alt mijloc similar.

Distanța dintre gurile de apă amplasate pe suprafața de campare nu trebuie să fie mai mare de 100 m.

5. Grupurile sanitare comune trebuie să fie amplasate cât mai central posibil, dar nu mai aproape de 20 m de cel mai apropiat spațiu de cazare (parcelă, căsuță sau bungalow) și nu mai departe de 100 m de cel mai îndepărtat spațiu de campare-cazare.

Pardoseala la grupurile sanitare și din spațiile amenajate pentru spălatul lenjeriei și, respectiv, pentru pregătirea mesei trebuie să fie cel puțin mozaicată, cu pantă de scurgere corespunzătoare, pentru a fi ușor de întreținut.

La campingurile de 4 stele compartimentul lavoarelor și al dușurilor trebuie să fie separat de cel al cabinelor WC, iar fiecare cabină de duș va trebui să cuprindă, separat de dușul propriu-zis, un compartiment pentru dezbrăcare-îmbrăcare, echipat cu scaun, oglindă, policioară și cuier.

6. La toate clădirile existente ferestrele vor trebui să fie astfel construite încât să poată fi deschise pentru aerisire. De asemenea, acestea vor fi astfel realizate încât să permită montarea cu ușurință a unor plase împotriva insectelor, sau alte dotări cu funcțiuni similare la cererea turiștilor.

7. Turiștii cazați în căsuțe și bungalow-uri beneficiază de toate dotările și instalațiile comune din cadrul campingurilor.

8. Căsuțele amplasate pe terenuri care nu permit și amenajarea unor spații de campare (pentru montarea corturilor sau rulotelor) vor fi clasificate căsuțe tip camping și vor dispune de dotări și servicii identice cu căsuțele situate în campingurile de aceeași categorie.

9. Căsuțele tip camping amplasate pe lângă alte unități de cazare sau de alimentație publică, ca spații complementare, vor dispune de grup sanitar comun, compartimentat pe sexe, în construcție închisă cuprinzând:

- un lavoar la 30 de locuri;
- o cabină duș la 50 de locuri;
- o cabină WC la 30 de locuri.

10. *Satul de vacanță* este un ansamblu de clădiri, de regulă vile sau bungalow-uri, amplasat într-un perimetru bine delimitat, care asigură turiștilor servicii de cazare, de alimentație și o gamă largă de prestații turistice suplimentare (agrement, sportive, culturale etc.).

Amplasamentul trebuie să asigure un microclimat favorabil, ferit de surse de poluare (zgomot, noxe etc.) și de alte elemente care ar putea pune în pericol securitatea și sănătatea turiștilor.

Mărimea satului de vacanță, amplasamentul, stilul constructiv și coloritul diverselor construcții din cadrul acestuia nu trebuie să aducă nici un fel de prejudicii peisajului și mediului înconjurător.

Toate satele de vacanță vor avea o împrejmuire, accesul fiind dirijat și controlat.

La unitățile de 3 stele vegetația trebuie să fie abundentă pentru a crea o ambianță agreabilă.

Suprafața spațiilor verzi și a celor destinate pentru agrement și odihnă reprezintă minimum 25% din suprafața totală a satului de vacanță.

Dotarea cu echipamente, mobilier, obiecte de inventar și elemente constructive și funcționale a structurilor de primire turistice din incinta satului de vacanță se realizează potrivit criteriilor

specifice stabilite prin prezentele norme pentru unitățile respective, ținându-se seama de amplasamentul și de perioada de funcționare a acestora (permanente sau sezoniere).

Majoritatea vilelor și a bungalow-urilor din satele de vacanță de 3 stele trebuie să fie încadrate cel puțin la această categorie.

11. *Popasul turistic* reprezintă o structură de primire turistică de capacitate redusă, formată din căsuțe și/sau bungalow-uri amplasate într-un perimetru bine delimitat, care asigură servicii de cazare și alimentație, precum și posibilități de parcare auto.

Dotarea și serviciile aferente sunt identice cu ale campingurilor de aceeași categorie, cu excepția faptului că popasurile turistice nu dispun de teren de campare pentru amplasarea corturilor și/sau a rulotelor.

12. *Spațiile de campare* în gospodăriile populației sunt structuri de primire turistice constând din una sau mai multe (nu mai mult de 10) parcele de campare amplasate pe un teren bine delimitat în incinta curții sau grădinii aferente unei proprietăți din mediul urban sau rural. Mărimea parcelelor și echiparea sanitară sunt identice cu cea a campingurilor din aceeași categorie cu specificarea că, pentru capacitățile de până la 5 parcele grupul sanitar poate fi comun cu al gospodăriei respective, fiind admise totodată lavoare sau dușuri în aer liber și WC uscate, restul dotărilor și serviciilor sunt facultative.

Criterii minime obligatorii	Campinguri				Sate de vacanță	
	stele				stele	
	4	3	2	1	3	2
I. Criterii generale						
1. Firmă: – la intrare, din care să rezulte tipul, denumirea și categoria unității	x	x	x	x	x	x
– luminoasă	x	-	-	-	x	-
2. Panouri cu schema campingului sau a satului de vacanță și a regulamentului de ordine interioară amplasate la loc vizibil	x	x	x	x	x	x
3. Cutie poștală la intrare	x	x	x	x	x	x
4. Amenajarea terenurilor: – cât mai plane posibil, bine nivelate, acoperite cu gazon și care să permită o drenare rapidă a apelor rezultate din ploaie	x	x	x	x	x	x
5. Drumurile carosabile de acces la spațiile de cazare, parcele de campare, unități de alimentație etc.:						
– asfaltate sau cu dale	x	x	-	-	x	-
– pietruite	-	-	x	x	-	x
6. Alei amenajate între spațiile de cazare și cele de folosință comună:						
– asfaltate, cu dale sau pietruite	x	x	x	x	x	x
7. Iluminarea electrică cu intensitate: – corespunzătoare în spațiile de cazare de folosință comună, inclusiv a parcelelor și a căilor de acces	x	x	x	x	x	x
8. Prize pentru racordarea rulotelor la rețeaua de alimentare cu energie electrică la ... % din parcele	20	10	10	-	-	-
9. Capacitatea de cazare să fie de cel puțin ... locuri	80	60	20	12	100	70
10. Suprafața minimă a fiecărei parcele de campare (mp)	100	80	80	80	-	-
– numărul maxim de locuri la 1.000 mp suprafață totală (parcele + alei + spații verzi, agrement, clădiri etc.)	20	24	28	32	-	-
11. Ponderea minimă din suprafața totală a spațiilor destinate drumurilor și aleilor interioare, zonelor de liniște și recreere, terenurilor de sport și agrement	25 %	20 %	15 %	10 %	25 %	15 %
12. Parcelele de campare să fie: – numerotate, ecranate cu garduri verzi sau alte materiale care asigură o delimitare eficientă și estetică	x	x	x	x	-	-

13. Terenuri și/sau săli pentru sport și agrement (tenis, minigolf, volei, fitness, piscină, inclusiv bazine pentru copii), cel puțin un număr de ... pentru fiecare categorie	4	3	2	1	4	3
14. Grădinițe cu spații de joacă pentru copii	x	x	x	–	x	x
15. Spații independente sau în incinta spațiilor de cazare pentru depozitarea și închirierea echipamentelor, a materialelor sportive și de agrement	x	x	x	–	x	x
16. Spațiu pentru recepție	x	x	x	–	x	x
17. Spații pentru administrație și de păstrare a valorilor, inclusiv a celor predate de turiști spre păstrare	x	x	x	x	x	x
18. Hol de primire	x	–	–	–	x	x
19. Magazii pentru lenjerie și materiale de întreținere	x	x	x	x	x	x
20. Oficiu pentru cameriste	x	x	x	x	x	x
21. Spațiu amenajat și dotat corespunzător pentru spălătul și călcatul lenjeriei, accesibil și de către turiști	x	x	x	x	x	x
22. Trusă cu medicamente și materiale necesare acordării primului ajutor medical	x	x	x	x	x	x
23. Punct de prim ajutor	x	x	–	–	x	x
24. Punct farmaceutic	x	–	–	–	–	–
25. Spații comerciale pentru vânzarea produselor alimentare, a legumelor, fructelor și a produselor nealimentare (cosmetice, obiecte de artizanat, timbre, efecte poștale, ziare, reviste, articole sportive etc.)	x	x	x	x	x	x
26. Una sau mai multe unități de alimentație	x	x	–	–	x	x
27. Racord la rețeaua publică de canalizare sau la mijloacele proprii de colectare și epurare	x	x	x	x	x	x
26. Pubele acoperite, lavabile, amplasate în locuri fixe adăpostite (evacuarea zilnică a resturilor menajere)	x	x	x	x	x	x
II. Alte criterii						
– Persoana care asigură conducerea operativă a campingului sau satului de vacanță să îndeplinească criteriile privind pregătirea profesională, specifice funcției, conform prevederilor anexei nr. 7 la prezentele Norme metodologice – la cele cu mai mult de 100 de locuri de cazare	x	x	x	x	x	x
– Personalul din recepție trebuie să fie calificat conform prevederilor anexei nr. 7	x	x	x	–	x	x
Servicii:						
– Telefon la dispoziția turiștilor	x	x	x	x	x	x
– Acces internet la recepție	x	x	–	–	–	–
Echipamente sanitare:						
Grup sanitar comun, compartimentat pe sexe, în construcție închisă, cuprinzând:						
– un lavoar la ... locuri, cu oglinzi și policioare	10	20	25	30	–	–
– o cabină de duș (închisă) la ... persoane	10	20	25	30	–	–
– o cabină WC cu apă curentă la ... locuri	20	20	30	30	–	–
– spălătoare pentru picioare, câte unul la fiecare grup sanitar	x	x	x	x	–	–
– un lavoar și un WC special pentru copii	x	x	–	–	–	–
– un lavoar și un WC pentru persoane cu handicap (la cele de peste 400 de locuri)	x	x	–	–	–	–
Dotarea căsuțelor tip camping:						
– pat cu saltea, husă de protecție, cearșaf de pat, pături cu cearșaf plic și pernă înfățată	x	x	x	x	–	–
– mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x	–	–	–
– aplică în perete	x	x	x	x	–	–

– oglindă	x	x	x	x	–	–
– cuier de perete	x	x	x	x	–	–
– măsuță	x	x	x	x	–	–

Anexa nr. 1.7

Definiții și criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip apartamente de închiriat și camere de închiriat

Apartamentele sau camerele de închiriat sunt structuri de primire turistice constând într-un număr limitat de spații, care oferă servicii de cazare și posibilitatea preparării hranei în bucătăria folosită exclusiv de turiști. Se pot organiza și spații special amenajate pentru prepararea hranei destinate exclusiv turiștilor.

Criterii minime obligatorii	Apartamente sau camere de închiriat		
	stele		
	3	2	1
1. Criterii generale:			
– clădirea să fie în stare bună, cu aspect corespunzător	x	x	x
– căile de acces și spațiile înconjurătoare să fie întreținute	x	x	x
– posibilități de parcare auto	x	–	–
2. Organizarea spațiilor:			
– camerele de dormit să aibă intrare separată	x	x	x
– camere cu grup sanitar propriu	x	–	–
– grup sanitar comun, exclusiv pentru turiști	–	x	x
3. Instalații:			
– instalații de apă caldă/rece la grupurile sanitare	x	x	x
– instalații de încălzire admise de normele P.S.I.	x	x	x
– locuința să dispună de instalație electrică	x	x	x
– camerele aflate mai sus de etajul 4 să fie deservite de lift	x	x	x
4. Suprafața minimă (mp) a camerelor:			
– camere cu 1 pat	10	10	10
– camere cu 2 paturi	12	12	12
5. Număr maxim de locuri într-o cameră			
	2	2	3
6. Echipare sanitară:			
– camerele dispun de baie (cadă sau duș, lavoar și WC)	x	–	–
– grup sanitar comun, exclusiv pentru turiști (minimum o cabină WC, cadă sau duș, lavoar la 8 locuri)	–	x	x
7. Dotarea camerelor:			
– pat cu saltea și salteluță de protecție	x	x	x
– masă și scaune	x	x	x
– dulap sau spațiu amenajat pentru haine și lenjerie în folosință exclusivă a turiștilor	x	x	x
– oglindă	x	x	x
– pilotă sau alte mijloace cu funcțiuni similare, cu cearșaf	x	x	x
– cearșaf pentru pat	x	x	x
– perne mari înfățate	x	x	x
– prosoape de față și de baie	x	x	–
– perdele, draperii/mijloace obturante	x	x	x
– mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x

– frigider (la categoria 3 stele, în exclusivitate pentru turiști)	x	x	–
– televizor cu recepție canale TV	x	x	–
Dotarea sufrageriei din apartament			
– canapea pentru 2-3 persoane	x	x	x
– masă, măsuță	x	x	x
– fotolii/demifotolii	x	x	–
– scaune	–	–	x
– frigider	x	–	–
– televizor cu recepție canale TV	x	x	x
– tablou	x	x	–

Anexa nr. 1.8

Definiții și criteriile minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistică cu funcțiuni de cazare de tipul navelor maritime și fluviale

Navele maritime și fluviale, inclusiv pontoanele plutitoare, utilizate pentru cazarea turiștilor pe durata călătoriei sau ca hoteluri plutitoare ancorate în porturi, se clasifică pe stele (de la 1 la 5) în funcție de calitatea dotărilor și a serviciilor pe care le oferă.

Criteriile de clasificare pentru hoteluri se aplică în mod corespunzător și în cazul spațiilor de cazare de pe nave și pontoane, cu excepția celor referitoare la:

- dimensiunile spațiilor de cazare, care pot fi reduse cu până la 50% față de cele din hotelurile de aceeași categorie;
- dimensiunile paturilor, care pot fi de 0,80/2,00 m la paturile individuale și 1,20/2,00 m la cele duble;
- dotarea cu piese de mobilier (scaune, mese etc.) va fi în limita spațiului, cu condiția asigurării unei funcționalități și utilizări cât mai confortabile a spațiului de cazare. Se admit și dotări cu piese de mobilier rabatabile. La categoriile 1 și 2 stele se pot utiliza și paturi suprapuse.

Structura spațiilor de cazare de pe nave este similară cu cea din hoteluri.

Spațiile de alimentație pentru servirea turiștilor se clasifică separat, potrivit criteriilor specifice unităților de același profil.

La navele de categorie superioară (4 și 5 stele) este obligatorie asigurarea posibilităților pentru agrement, sport și banchete, festivități etc.

Anexa nr. 2

Definiții și criteriile minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică

1. *Restaurant*: este local public care îmbină activitatea de producție cu cea de servire la masa, punând la dispoziție clienților o gamă diversificată de preparate culinare, produse de cofetărie-patiserie, băuturi și unele produse pentru fumători.

1.1. *Restaurant clasic*: este local public cu profil gastronomic, în care se servește un larg sortiment de preparate culinare (gustări calde și reci, preparate lichide calde, mâncăruri, minaturi, salate, dulciuri de bucătărie), produse de cofetărie, patiserie, înghețată, fructe, băuturi nealcoolice și alcoolice, produse din tutun etc. Pentru crearea unei atmosfere animate-distractive poate dispune de formație muzical-artistică. Organizează servicii suplimentare: banchete, recepții etc.

1.2. *Restaurant specializat*: servește un sortiment specific de preparate culinare și băuturi care se află permanent în lista de meniu, în condițiile unor amenajări și dotări clasice sau

adecvate structurii sortimentale (pescăresc, vânătoresc, rotiserie, zahana, dietetic, lacto-vegetarian etc.) care formează obiectul specializării.

1.2.1. *Restaurant pescăresc*: este o unitate gastronomică care se caracterizează prin desfacerea, în principal, a unui sortiment variat de preparate culinare din pește. Este decorat cu obiecte sugestive din activitatea de pescuit și de prelucrare a peștelui.

1.2.2. *Restaurant vânătoresc*: este o unitate gastronomică specializată în producerea și servirea de preparate culinare din vânat (iepure, căprioară, porc mistreț, urs, găște, rațe sălbatice etc.), care este organizată și funcționează pe principii similare restaurantului clasic, având însă prin amenajare, dotare și prezentarea personalului elemente specifice, particulare.

1.2.3. *Rotiserie*: este un restaurant de capacitate mică (20-50 de locuri la mese), în care consumatorii sunt serviți cu produse din carne la frigare-rotisor (pui, mușchi de vacă și porc, specialități din carne etc.), kebab cu garnituri, unele gustări reci (pe bază de ouă, brânză, legume etc.), salate, deserturi, precum și băuturi răcoritoare, cafea, vin (în special vin roșu servit în carafe), un sortiment redus de băuturi alcoolice fine.

Spațiul de producție se află chiar în interiorul sălii de consumație și este dotat cu rotisor sau frigărui și cu vitrină frigorifică în care se află expuși pui și alte specialități din carne pentru fript în fața consumatorilor.

1.2.4. *Restaurant-zahana*: este o unitate gastronomică în care se servesc, la comandă, în tot timpul zilei, produse (specialități din carne de porc, vacă, batal, miel) și subproduse din carne neporționată (ficat, rinichi, inimă, splină, momițe, măduvoare etc.), mici, cârnați etc., pregătite la grătar și alese de consumatori din vitrine de expunere sau din platourile prezentate de ospătari la masă. Mai poate oferi: ciorbă de burtă, ciorbă de ciocănele, tuzlama, tochitură, salate combinate de sezon, murături, dulciuri de bucătărie, băuturi alcoolice (aperitive și vinuri).

1.2.5. *Restaurant dietetic/lacto-vegetarian*: este o unitate gastronomică în care se desfac în exclusivitate sortimente de preparate culinare pe bază de lapte și produse lactate, ouă, paste făinoase, orez, salate din legume, precum și dulciuri de bucătărie, lactate proaspete, produse de patiserie, înghețată și băuturi nealcoolice calde și reci; restaurantul dietetic oferă preparatele sub îndrumarea unui cadru medical.

1.2.6. *Restaurant familial sau restaurant pensiune*: este o unitate cu profil gastronomic care oferă, în mai multe variante, meniuri complete la preț accesibil. Preparatele și specialitățile solicitate în afara meniurilor se servesc conform prețurilor stabilite în listele de meniu. Băuturile alcoolice, răcoritoare, apă minerală și bere sunt limitate la un număr redus de sortimente. Poate funcționa și pe bază de abonament. La nevoie se poate organiza și ca secție în cadrul unui restaurant clasic.

De regulă, asemenea unități se organizează în stațiuni turistice sau în pensiuni turistice și pensiuni agroturistice.

1.3. *Restaurant cu specific*: este o unitate de alimentație pentru recreere și divertisment, care, prin dotare, profil, ținuta lucrătorilor, momente recreative și structură sortimentală, trebuie să reprezinte obiceiuri gastronomice locale sau naționale, tradiționale și specifice diferitelor zone.

1.3.1. *Cramă*: desface o gamă largă de vinuri. Acestea se pot servi atât îmbuteliate, cât și neîmbuteliate. Se realizează și se desface o gamă specifică de preparate culinare: tochitură, preparate din carne la grătar sau trase la tigaie. Vinurile se servesc în carafe sau căni din ceramică. Este dotată cu mobilier din lemn masiv, iar pereții sunt decorați cu scoarțe, ștergere etc. Poate avea program muzical, tarafuri de muzică populară. Se poate organiza și ca secție în cadrul unui restaurant clasic.

1.3.2. *Restaurant cu specific local*: pune în valoare bucătăria specifică unor zone geografice din țară sau a unor tipuri tradiționale de unități (crame, colibe, șuri etc.).

Sunt servite vinuri și alte băuturi din regiunea respectivă, utilizându-se ulcioare, carafe, căni etc. Efectul original al acestor unități este realizat prin îmbinarea cadrului natural cu cel arhitectural al sistemului constructiv, al finisajelor inspirate după modelul popular, al elementelor

de decorație, al mobilierului și obiectelor de inventar de concepție deosebită, de gama sortimentală a mâncărilor pregătite și prezentarea personalului. La construirea unităților se utilizează materiale prelucrate sumar, specifice regiunii respective, cum sunt: piatră, bolovani de râu, lemn (brut sau prelucrat), cărămidă, trestie, stuf, răchită etc. Ospătarii au uniforma confecționată în concordanță cu specificul unității (costume de daci, de romani, ciobănești etc.).

1.3.3. *Restaurant cu specific național*: pune în valoare tradițiile culinare ale unor națiuni (chinezesc, arăbesc, mexican etc.), servind o gamă diversificată de preparate culinare, băuturi alcoolice și nealcoolice specifice. Ambianța interioară și exterioară a saloanelor, programul muzical, uniformele personalului de servire și celelalte sunt specifice țării respective.

1.4. *Restaurant cu program artistic*: este o unitate de alimentație pentru turiști care prin dotare și amenajare asigură și derularea unor programe de divertisment gen spectacol (muzică, balet, circ, recitaluri, scheciuri, programe specifice barurilor de noapte etc.).

1.5. *Braserie sau bistrou*: asigură în tot cursul zilei servirea consumatorilor, în principal cu preparate reci, minaturi, un sortiment restrâns de mâncăruri, specialități de cofetărie-patiserie, băuturi nealcoolice calde și reci, băuturi alcoolice de calitate superioară, un bogat sortiment de bere.

1.6. *Berărie*: este o unitate specifică pentru desfacerea berii de mai multe sortimente, în recipiente specifice (șap, halbă, cană) de diferite capacități și a unor produse și preparate care se asociază în consum cu acestea (crenvurști cu hrean, mititei, cârnați, chifteluțe, foietaje, covrigei, migdale, alune etc.), precum și brânzeturi, gustări calde și reci, minaturi (din ouă, legume), specialități de zahana (1-2 preparate), precum și băuturi alcoolice (coniac, rom, sortiment restrâns de vinuri și băuturi nealcoolice).

1.7. *Grădină de vară*: este o unitate amenajată în aer liber, înconjurată de arbori și arbuști, dotată cu mobilier specific „de grădină” și decorată în mod adecvat. Oferă un sortiment diversificat de preparate culinare, minaturi, grătar, salate, dulciuri de bucătărie și cofetărie-patiserie, un larg sortiment de băuturi alcoolice (vinuri selecționate de regiune, îmbuteliate sau neîmbuteliate, băuturi spirtoase, bere etc.) și nealcoolice, cafea, fructe, produse din tutun.

1.8. *Terasă*: este o unitate independentă, amenajată în aer liber, dotată cu mobilier specific sezonului estival și decorată în mod adecvat. Oferă un sortiment diversificat de preparate culinare, minaturi, grătar, salate, dulciuri de bucătărie și cofetărie-patiserie, un larg sortiment de băuturi alcoolice (vinuri, băuturi spirtoase, bere etc.) și nealcoolice, cafea, fructe.

2. *Bar*: este o unitate de alimentație cu program de zi sau de noapte, în care se servește un sortiment diversificat de băuturi alcoolice și nealcoolice și o gamă restrânsă de produse culinare.

Cadrul ambiental este completat cu program artistic, audiții muzicale, video, TV.

2.1. *Bar de noapte*: este o unitate cu caracter distractiv, cu un orar de noapte care prezintă un program variat de divertisment, de music-hall și dans pentru consumatori și oferă o gamă variată de băuturi alcoolice fine, amestecuri de băuturi de bar, băuturi nealcoolice, specialități de cofetărie și înghețată asortate, roast-beef, fripturi reci etc., fructe și salate de fructe (proaspete și din compoturi), cafea, jardiniere cu delicatese. De obicei este realizat în amfiteatru, pentru ca de la toate mesele să se poată viziona programul artistic muzical. Este dotat cu instalații de amplificare a sunetului, orgă de lumini, instalații de proiecție a unor filme.

2.2. *Bar de zi*: este o unitate care funcționează, de regulă, în cadrul hotelurilor și restaurantelor sau ca unitate independentă. Oferă consumatorilor o gamă variată de băuturi alcoolice și nealcoolice, simple sau în amestec, și gustări în sortiment restrâns, tartine, foietaje, specialități de cofetărie și înghețată, produse din tutun (țigări) și posibilități de distracție (muzică discretă, televizor, jocuri mecanice etc.). În salonul de servire se află tețgheaua-bar cu scaune înalte, un număr restrâns de mese cu dimensiuni mici, cu scaunele respective.

2.3. *Cafe-bar sau cafenea*: este o unitate care îmbină activitatea de desfacere a cafelei cu cea recreativă; oferă consumatorilor și gustări calde și reci, minaturi, produse de cofetărie-patiserie,

înghețată, băuturi nealcoolice calde (cafea filtru, șvarț, cafea cu lapte, ciocolată, ceai etc.), băuturi alcoolice fine (lichior, coniac, vermut etc.).

2.4. *Club sau Disco-bar* (discotecă, videotecă): este o unitate cu profil de divertisment pentru tineret, activitatea comercială fiind axată pe desfacerea de gustări, produse de cofetărie-patiserie, înghețată și, în special, amestecuri de băuturi alcoolice și nealcoolice. Divertismentul este realizat prin intermediul muzicii de audiție și de dans, înregistrată și difuzată prin instalații speciale și prin disc-jockey, care asigură organizarea și desfășurarea întregii activități. Videoteca este o încăpere special amenajată cu instalații electronice de redare și vizionare în care se prezintă videoclipuri și filme.

2.5. *Bufet-bar*: oferă un sortiment restrâns de preparate calde și reci (gustări, sandvičuri, minuri, mâncăruri, produse de patiserie) pregătite în bucătăria proprie sau aduse din afară, băuturi nealcoolice calde și reci, băuturi alcoolice (aperitive), bere, vinuri, la pahar.

3. *Unitate fast-food*: este o unitate de alimentație cu servire rapidă a preparatelor culinare de bucătărie, cofetărie, patiserie, minuri, finger-food, salate-entree, precum și a băuturilor nealcoolice calde și reci, a băuturilor slab alcoolizate și a unui sortiment restrâns de băuturi alcoolice. De regulă servirea se face prin vânzători direct către consumatori, cu plata în avans a produselor.

3.1. *Restaurant-autoservire*: este o unitate cu desfacere rapidă în care consumatorii își aleg și se servesc singuri cu preparatele culinare calde și reci (gustări, produse lactate, băuturi calde nealcoolice, supe-ciorbe-creme, preparate din pește, antreuri, preparate de bază, salate, deserturi, fructe) și băuturi alcoolice (bere) și nealcoolice, la sticlă, așezate în linii de autoservire cu flux dirijat și cu plata după alegerea produselor.

3.2. *Bufet tip expres*: este o unitate cu desfacere rapidă, în care fluxul consumatorilor nu este dirijat, servirea se face de către vânzător, iar plata se face anticipat. Unitatea este dotată cu mese tip „expres”.

3.3. *Pizzeria*: este o unitate specializată în desfacerea sortimentelor de pizza. Se mai pot desface gustări, minuri, salate, produse de patiserie, răcoritoare, bere, vin la pahar sau băuturi slab alcoolizate.

3.4. *Snack-bar*: este o unitate caracterizată prin existența unei teighele-bar, cu un front de servire care să permită accesul unui număr mare de consumatori, serviți direct cu sortimente pregătite total sau parțial în fața lor. Oferă în tot timpul zilei o gamă diversificată de preparate culinare (crenvurști, pui fripți, sandvičuri, cârnăciori, unele preparate cu specific), precum și băuturi nealcoolice calde și reci și băuturi alcoolice în sortiment redus.

4. *Cofetărie*: este o unitate specializată pentru desfacerea unui sortiment larg de prăjituri, torturi, fursecuri, cozonac, înghețată, bomboane, patiserie fină, băuturi nealcoolice calde și reci și unele băuturi alcoolice fine (coniac, lichior).

5. *Patiserie*: este o unitate specializată în desfacerea pentru consum, pe loc sau la domiciliu, a producției proprii specifice, în stare caldă (plăcintă, ștrudele, merdenele, pateuri, covrigi, brânzoaice, gogoși, cornuri etc.). Sortimentul de băuturi include bere la sticlă, băuturi nealcoolice, băuturi calde, răcoritoare, vin la pahar, diferite sortimente de produse lactate (iaurt, chefir, lapte bătut etc.). Se poate organiza și cu profil de plăcintărie, simigerie, covrigărie, gogoșărie sau patibar.

Criteria minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică

Criterii minime obligatorii	Restaurante					Baruri				
	stele					stele				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. Descriere generală a clădirii:										
– firmă luminoasă pentru unități independente	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– firmă	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x

– însemne distinctive privind tipul și categoria unităților	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– acces pentru aprovizionare cu mărfuri și circulația personalului, separat de intrarea principală	x	x	x	x	x	x	x	x	–	–
– parcaj auto propriu pentru unitățile independente	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– acces auto la intrare	x	x	–	–	–	x	–	–	–	–
2. Organizarea spațiilor:										
– windfang, uși rotative sau perdea de aer la intrare (unități cu acces direct din afară)	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–
– hol de primire și de așteptare pentru consumatori	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–
– garderobă (unitățile de vară și cele cu o capacitate sub 100 de locuri se exceptează, acestea dispunând de cuier în incintă)	x	x	–	–	–	x	–	–	–	–
– saloanele sunt dimensionate corespunzător, în funcție de numărul de locuri și de indicele de suprafață ... mp/loc masă	1,6	1,5	1,3	1,0	1,0	1,2	1,2	1,1	1	1,0
– saloanele cu o capacitate mai mare de 150 de locuri se compartimentează sau se intimizează cu diverse mijloace estetice	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–
– oficiu pentru ospățari sau spațiu de distribuție (restaurantele de capacitate mică sub 50 de locuri și familiale, precum și restaurantele pensiune sunt exceptate)	x	x	x	x	x	–	–	–	–	–
– acces între oficiu și salon prin uși batante	x	x	x	–	–	–	–	–	–	–
– grup sanitar cu apă curentă caldă și rece, separat pe sexe, o cabină la ... locuri*)	30	40	–	–	–	30	40	–	–	–
– grup sanitar cu apă caldă și rece*)	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x
– bucătăria echipată și compartimentată în funcție de specificul preparatelor calde sau reci realizate și a structurii materiilor prime cu respectarea normelor sanitar-veterinare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– secție-bar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– spălător de veselă	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– spălător de vase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– spălător de pahare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– depozit pentru alimente și băuturi	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cameră pentru lenjerie	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– birou al șefului de unitate	x	x	–	–	–	x	–	–	–	–
– birou al bucătarului-șef	x	–	–	–	–	–	–	–	–	–
– grup social pentru personal, care să cuprindă: vestiare + dușuri + WC	x	x	x	x	x	x	x	–	–	–
– spațiu pentru depozitarea ambalajelor/resturilor menajere	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
*) Dotarea grupurilor sanitare va fi identică cu cea menționată în Anexa nr. 1 pct. 9, lit. b)										
3. Instalații:										
– sisteme de climatizare (spații de servire, producție și grupuri sanitare)	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–
– ventilație mecanică în spații de servire și producție	x	x	x	x	–	–	–	–	x	–
– instalație de aer condiționat în spații de servire și producție	–	x	x	–	–	–	x	x	–	–
– ventilație naturală	–	–	–	–	x	–	–	–	–	x

– încălzire centrală sau alte surse de încălzire admise de normele P.S.I., mai puțin pentru unitățile sezoniere estivale	–	x	x	x	x	–	x	x	x	x
– instalație curentă de apă caldă/rece	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– iluminat în toate spațiile de servire, producție și anexe	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– ascensor pentru mârfuri și preparate (când bucătăria este amplasată la alt nivel decât salonul de servire)	x	x	–	–	–	–	–	–	–	–
4. Utilaje, mobilier tehnologic, aparatură de control, aparate și dispozitive necesare în secțiile de producție ale bucătăriei										
– utilaje tehnice*)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
*) Dotarea se face în funcție de profilul și de capacitatea unității, cu respectarea liniei tehnologice și a normelor sanitare, sanitar-veterinare, P.S.I. și protecția muncii.										
5. Amenajări și dotări interioare în saloane:										
– pardoseală din ceramică sau alte materiale de calitate superioară	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– pereți tapisați (material textil), placi cu furnir de bună calitate sau cu zugrăveli moderne deosebite	x	–	–	–	–	x	–	–	–	–
– pereți tapetați cu materiale de calitate superioară sau cu zugrăveli deosebite	–	x	–	–	–	–	x	–	–	–
– zugrăveli și vopsitorii obișnuite	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x
– plase de protecție împotriva insectelor la spațiile de producție și depozitare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– decorațiuni interioare adecvate specificului unității	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– mobilier uniform ca stil	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– fețe de masă sau alte mijloace igienice și estetice	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– fețe de masă pentru băncuțe	x	x	x	x	–	x	–	–	–	–
– șervete de masă din material textil de calitate	x	x	–	–	–	x	–	–	–	–
– șervețele de masă din hârtie	–	–	x	x	x	–	–	x	x	x
– listă meniu în care vor fi menționate preparatele culinare cu denumirea, componenta și gramajul lor detaliat, în limba română și în două limbi de circulație internațională	x	x	x	–	–	x	x	–	–	–
– listă tipărită pentru preparate culinare și băuturi	–	–	–	x	x	–	–	x	–	–
– lista meniu pentru băuturi	x	x	x	–	–	x	x	–	–	–
6. Dotarea cu inventar de servire:										
a) sticlărie (cristal, semicristal, sticlă):										
– cupe de șampanie, carafe, pahare, sonde, căni, halbe, cilindri etc. în funcție de specificul băuturilor și profilului structurii unității	x	x	x	x	–	x	x	x	x	–
– solnițe	–	–	–	x	x	–	–	–	x	x
– presărători	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– oliviere	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– muștarieră/bol pentru muștar	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– compotieră	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
– clopot pentru pateuri	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– doze pentru mujdei	x	x	x	–	–	x	x	–	–	–
– scrumiere (unde este cazul)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– bol pentru clătirea degetelor	x	x	–	–	–	x	x	–	–	–
– fructieră (poate fi și din porțelan, alpaca etc.)	x	x	x	–	–	x	x	x	–	–
b) porțelan:										

– garderobă (unitățile de vară și cele cu o capacitate sub 100 de locuri se exceptează, acestea dispunând de cuier în incintă)	x	x	–	–	–	x	–	–	–
– saloanele sunt dimensionate corespunzător, în funcție de numărul de locuri și de indicele de suprafață ... mp/loc masă	1,7	1,5	1,2	1,1	1,0	1,4	1,3	1,1	1,0
– oficiu pentru ospătari/barmani sau spațiu de distribuie (fast-food-urile de capacitate mică sub 50 de locuri pot fi exceptate)	x	x	x	–	–	x	–	–	–
– grup sanitar cu apă curentă caldă/rece, separat pe sexe, o cabină la ... locuri*)	30	40	40	–	–	30	–	–	–
– acces între oficiu și salon prin uși batante	x	x	x	–	–	x	–	–	–
– grup sanitar cu apă caldă/rece*)	–	–	–	x	x	–	x	x	x
– bucătăria echipată și compartimentată în funcție de specificul preparatelor calde sau reci realizate și a structurii materiilor prime cu respectarea normelor sanitar-veterinare	x	x	x	x	x	–	–	–	–
– secție-bar	x	x	–	–	–	–	–	–	–
– laborator propriu	–	–	–	–	–	x	–	–	–
– spălător de veselă	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– spălător de vase	x	x	x	x	x	x	–	–	–
– spălător de pahare	x	x	–	–	–	–	–	–	–
– depozit pentru alimente/băuturi	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cameră pentru lenjerie	x	x	x	–	–	x	–	–	–
– birou al șefului de unitate	x	x	–	–	–	x	–	–	–
– grup social care să cuprindă: vestiare + dușuri + WC	x	x	–	–	–	x	x	–	–
– spațiu pentru depozitarea ambalajelor/resturilor menajere	x	x	x	x	x	x	x	x	x
*) Dotarea grupurilor sanitare va fi identică cu cea menționată în Anexa nr. 1 pct. 9, lit. b)									
3. Instalații:									
– sisteme de climatizare (în spațiile de servire, producție și grupurile sanitare)	x	x	–	–	–	x	–	–	–
– ventilație mecanică în spații de servire și producție	–	–	x	x	–	–	x	x	–
– ventilație naturală	–	–	–	–	x	–	–	–	x
– încălzire centrală sau alte surse de încălzire admise de normele P.S.I., mai puțin pentru unitățile sezoniere estivale	–	–	x	x	x	–	x	x	x
– instalație curentă de apă caldă/rece	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– iluminat în toate spațiile de servire, producție și anexe	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– ascensor pentru mărfuri și preparate (când bucătăria este amplasată la alt nivel decât salonul de servire), la unitățile cu peste 50 de locuri la mese	x	x	–	–	–	–	–	–	–
4. Utilaje, mobilier tehnologic, aparatură de control, aparate și dispozitive necesare în secțiile de producție ale bucătăriei:									
– utilaje tehnice*)	x	x	x	x	x	x	x	x	x
*) dotarea se face în funcție de profilul și de capacitatea unității, cu respectarea liniei tehnologice și a normelor sanitar, sanitar-veterinare, PSI și protecția muncii									
5. Amenajări și dotări interioare în saloane									
– pardoseală din ceramică sau alte materiale de calitate superioară	x	x	x	–	–	x	x	–	–
– pardoseală din mozaic sau din alte materiale ușor lavabile	–	–	–	x	x	–	–	x	x
– pereți zugrăviți cu materiale de calitate superioară și decorațiuni deosebite	x	x	–	–	–	x	x	–	–
– zugrăveli și vopsitorii obișnuite	–	–	x	x	x	–	–	x	x

– decorațiuni interioare adecvate specificului unității	x	x	x	x	x	x	x	–	–
– mobilier uniform ca stil:									
– de calitate	x	x	–	–	–	x	x	–	–
– în bună stare de folosință	–	–	x	x	x	–	–	x	x
– fețe de masă sau alte mijloace igienice și de calitate	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– șervete de masă din material textil de calitate	x	x	–	–	–	x	–	–	–
– în lista meniu vor fi menționate preparatele cu denumire și componentă în limba română și în două limbi de circulație internațională precum și gramajul acestora	x	x	–	–	–	x	–	–	–
– listă afișată și etichete cu prețurile preparatelor și ale băuturilor oferite	–	–	x	x	x	–	x	x	x
6. Dotarea cu inventar de servire:									
– cupe de șampanie, carafe, pahare, sonde, câni, halbe, cilindri etc. în funcție de specificul băuturilor și profilului structurii unității	x	x	–	–	–	–	–	–	–
– solnițe	–	–	–	x	x	–	–	–	–
– presărați	x	x	x	–	–	–	–	–	–
– oliviere	x	x	x	–	–	–	–	–	–
– muștarieră/bol pentru muștar	x	x	x	x	–	–	–	–	–
– clopot pentru pateuri	x	x	x	–	–	x	x	–	–
– doze pentru mujdei	–	–	x	x	–	–	–	–	–
– scrumiere unde este cazul	x	x	x	x	x	–	–	–	–
– bol pentru clătirea degetelor	x	x	x	–	–	–	–	–	–
– fructieră	x	x	–	–	–	–	–	–	–
– platouri de diferite forme și mărimi	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cești cu farfurioară pentru cafea	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cești cu farfurioară pentru ceai	x	x	–	–	–	x	x	x	x
– cești/boluri/farfurii pentru preparate lichide calde	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– cafetiere	x	x	–	–	–	x	x	–	–
– zaharnițe	x	x	–	–	–	x	x	–	–
– ceainice	x	x	–	–	–	x	x	x	–
– farfurii suport	x	x	x	–	–	x	x	x	–
– farfurii desert	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– farfurii întinse mari	x	x	x	x	x	–	–	–	–
– farfurii adânci	–	–	x	x	x	–	–	–	–
– farfurii pentru gem, dulceață	–	–	x	x	x	x	x	x	x
– osiere	x	x	x	–	–	–	–	–	–
– raviere	–	–	x	x	x	–	–	–	–
– salatiere	x	x	x	x	x	–	–	–	–
– sosiere	x	x	x	–	–	–	–	–	–
– suport pentru scobitori	x	x	x	x	x	–	–	–	–
– lingurițe pentru ceai	x	x	x	x	–	x	x	x	x
– lingurițe pentru cafea*)	x	x	x	x	–	x	x	x	x
*) La categoria 1 stea și 2 stele se admit și de unică folosință									
– lingurițe pentru înghețată	x	x	x	x	–	x	x	x	x
– lingură, furculiță și cuțit mare	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– furculițe și cuțite pentru pește	x	x	x	–	–	–	–	–	–
– cuțite și furculițe pentru gustări	x	x	x	x	–	–	–	–	–
– furculițe/lingurițe și cuțite pentru desert și fructe	x	x	x	x	x	x	x	x	x
– tacâmuri pentru fructe de mare	x	x	–	–	–	–	–	–	–

Mandatar (prin procură notarială atașată) pentru:
 Denumire operator economic: (SC, PFA, etc.)
cu sediul social în
 Localitatea, str. nr.bl.sc.
 et. ap.
 județ/sector telefon fix..... telefon mobil

 Fax e-mail, adresa web

solicit acordul pentru începerea activității, introducerea în circuitul turistic și eliberarea
 certificatului/certificatelor de clasificare pentru:

1) Denumire unitate:
 Tipul de unitate: (ex: hotel, pensiune turistică, restaurant, bar de zi, etc.)

Categoria de clasificare: (stele/margarete)

2) Denumire unitate:
 Tipul de unitate: (ex: hotel, pensiune turistică, restaurant, bar de zi, etc.)

Categoria de clasificare: (stele/margarete)

3) Denumire unitate:
 Tipul de unitate: (ex: hotel, pensiune turistică, restaurant, bar de zi, etc.)

Categoria de clasificare: (stele/margarete)

Adresă unitate/unități: localitate str.nr.,
 jud.

Date de contact:

unitate/unități: telefon fax e-mail web

Conducerea operativă este asigurată de: telefon mobil

Atașez prezentei cereri următoarele documente (se bifează cu x):

1. Certificatul constatator emis de O.R.C. în original sau copie legalizată
2. Fișa standardizată privind încadrarea spațiilor structurii/structurilor de cazare și/sau
 alimentație publică
3. Certificatul(e) de clasificare și fișa(ele) anexă(e) a/ale acestuia(ora), în original (după caz)
4. Extras REVISAL (vizat pentru conformitate) și copii ale documentelor de calificare pentru
 personalul minim necesar angajat, conform prevederilor Cap. II art. 4 din normele metodologice
 (după caz)

5. Avizul tehnic de specialitate emis conform prevederilor H.G. nr. 31/1996, (după caz).

DECLAR PE PROPRIA RĂSPUNDERE că am luat cunoștință de prevederile Hotărârii Guvernului
 nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu
 modificările și completările ulterioare, precum și de prevederile Normelor metodologice de aplicare
 ale acesteia și consider că sunt îndeplinite în totalitate condițiile și criteriile prevăzute în Normele
 metodologice pentru structura/structurile de primire turistice nominalizată/e mai sus, inclusiv cele
 privind încadrarea personalului, condiții și criteriile pe care mă oblig să le respect pe toată durata
 funcționării, pentru tipul și categoria de clasificare menționate în prezenta cerere și pentru structura
 înscrisă în formularele tip ale fișei/fișelor privind încadrarea spațiilor de cazare și/sau alimentație
 publică anexate acesteia. În cazul în care se constată contrariul celor declarate, voi suporta consecințele
 și înțeleg să-mi fie aplicate reglementările legale în vigoare.

Data:

Semnătura și ștampila

**Fișă standardizată privind încadrarea nominală
a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri**

Tipul de unitate

Denumirea unității

Adresa

Categorია de clasificare	Structura spațiilor de cazare conform ANEXEI la Normele metodologice				Nr. de ordine al spațiilor de cazare (1, 2, 3, 4 sau A, B, C, D... etc.)
	Tip spațiu	Grup sanitar (propriu/comun)	Nr. spații	Nr. locuri	
stele/margarete	Cameră cu 1 loc	grup sanitar			
	Cameră cu 2 locuri	grup sanitar			
	Cameră cu 3 locuri	grup sanitar			
	Cameră cu 4 locuri	grup sanitar			
	Suită	grup sanitar			
	Garsonieră	grup sanitar propriu			
	Apartament cu dormitor/dormitoare	grup sanitar propriu			
	Duplex	grup sanitar propriu			
	Cameră cu locuri	grup sanitar			
Parcelă campare/căsuță tip camping					
1) Total categoria stele/margarete					
stele/margarete	Cameră cu 1 loc	grup sanitar			
	Cameră cu 2 locuri	grup sanitar			
	Cameră cu 3 locuri	grup sanitar			
	Cameră cu 4 locuri	grup sanitar			
	Suită	grup sanitar			
	Garsonieră	grup sanitar propriu			
	Apartament cu dormitor/dormitoare	grup sanitar propriu			
	Duplex	grup sanitar propriu			
	Cameră cu locuri	grup sanitar			
Parcelă campare/căsuță tip camping					
2) Total categoria stele/margarete					
TOTAL GENERAL = total 1) + total 2)					

Operator economic

(denumirea)

Numele și prenumele Semnătura

(reprezentant legal)

Data Ștampila

cu sediul social în localitatea _____, str. _____
nr. _____ bl. _____ sc. _____ et. _____ ap. _____ județ/sector _____,

solicit eliberarea licenței de turism anexei licenței de turism pentru agenția de turism/
reprezentanța situată în localitatea _____, str. _____
nr. _____ bl. _____ sc. _____ et. _____ ap. _____ județ/sector _____,
tel. _____ fax _____, e-mail _____ web site/pagină web _____
și cunoscând prevederile art. 292 din Codul Penal privind falsul în declarații, **DECLAR PE
PROPRIA RĂSPUNDERE** că am luat la cunoștință de prevederile Hotărârii Guvernului
nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de
turism cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Normelor metodologice de
aplicare ale acestora și că sunt îndeplinite în totalitate condițiile și criteriile de funcționare
prevăzute în anexele la Normele sus-menționate, pe care certific că le îndeplinesc și mă
oblig să le respect pe toată durata funcționării agenției de turism menționate mai jos, pentru
tipul declarat.

Agenția de turism (nume comercial): _____

de tip: TOUROPERATOARE

DETAILISTĂ

cu vânzare exclusiv online fără vânzare directă la public**

Conducerea operativă este asigurată de:.....
telefon mobil.....

Atașez prezentei declarații următoarele documente:

1. Certificatul constatator emis de O.R.C. în original sau copie legalizată
2. Copie a poliței de asigurare
3. Copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de utilizare asupra
spațiului
4. Licența de turism*** și/sau anexa licenței de turism***
5. Copia licenței de turism (în cazul înregistrării unei filiale/sucursale/sediu secundar/
reprezentanțe
6. Certificat de cazier fiscal
7. Dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților
însoțit de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea
operativă a agenției de turism sau filialei/sediului secundar aparținând acesteia

Data _____

Semnătura _____

Ștampila

Anexa nr. 7

Criterii minime obligatorii privind încadrarea cu personal și pregătirea profesională în structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică

I. Persoana care asigură conducerea operativă a structurii de primire turistice cu funcțiuni
de cazare și alimentație publică trebuie să fie angajată cu contract individual de muncă,
înregistrat în registrul de evidență a angajaților, cu excepția cazurilor în care conducerea
operativă este asigurată de unul dintre asociați sau acționari care deține documentele de
calificare conform punctului 1 din tabelul de mai jos.

Criterii minime obligatorii	Hoteluri, moteluri					Cabane, campinguri					Restaurante și baruri					Baruri de noapte	
	stele					stele					stele					stele	
	5	4	3	2	1	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	
1. Persoana care asigură conducerea operativă a structurii de primire turistice trebuie să dețină*): certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat/ diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea cursurilor universitare în domeniul turismului/brevet de turism, specific funcției.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-	X	X
2. Cel puțin o persoană din conducerea operativă a unei structuri de primire turistice trebuie să facă dovada absolvirii a unui program de pregătire în domeniul calității serviciilor turistice, realizat de un furnizor de formare profesională autorizat în domeniul turismului, cu activitate reprezentativă în acest sector (care să poată face dovada unor preocupări în domeniul calității serviciilor turistice cel puțin în ultimii 3 ani).	X	X	X	-	-	X	X	-	-	-	X	X	X	-	-	-	-
*) Campingurile și satele de vacanță cu o capacitate de cazare sub 100 de locuri, precum și unitățile de alimentație sub 50 de locuri la mese, se exceptează																	
3. Personalul din recepție trebuie să fie calificat**) în proporție de 100 %	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-	-	-	-
**) Cu certificat de calificare obținut conform prevederilor legale																	
4. Personalul secțiilor de producție și servire trebuie să fie calificat în proporție de 100%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	X	X	X	X	X
5. Șef de recepție la unitățile cu mai mult de 50 de spații de cazare	X	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. Guvernantă la unitățile cu mai mult de 50 de spații de cazare	X	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. Șef de sală la unitățile cu peste 100 de locuri	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	-	-	-	-	-
8. Somelier	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-
9. Barman preparator	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	-	-	-	X	X
10. Bucătar	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	X	-	-	-
11. Bucătar specialist sau maestru în arta culinară***	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	-	-	-	-	-
*** Se exceptează barurile																	
12. Cursuri de perfecționare pentru întreg personalul, efectuate de la obținerea calificării sau de la absolvirea altor cursuri de perfecționare de scurtă durată, la intervalele reglementate de Codul Muncii	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Anexa nr. 8

Criterii minime obligatorii de funcționare pentru agenția de turism de tip touroperatoare sau detailistă și a filialei/sucursalei/sediului secundar/reprezentanței*) acesteia

Criterii minime obligatorii	Agenție de turism/filială	
	TOUROPERATOARE	DETAILISTĂ
1. Starea clădirii să fie bună și salubră	X	X
2. Amplasarea agenției de turism în clădire:1) la demisol, parter, mezanin sau la etajul 1, ușor accesibilă	X	X

1) Pot fi acceptate și alte amplasamente, dacă sunt situate în clădiri cu destinație publică. Agenția de turism touroperatoare care nu are activitate de vânzare directă către turiști precum și agențiile de turism care desfășoară activitatea exclusiv online poate/pot funcționa și la alte niveluri ale clădirii.		
3. Suprafața agenției de turism să fie de minim ²⁾ :	16 m ²	10 m ²
2) Se exceptează agențiile de turism care desfășoară activitatea exclusiv online		
4. Grup sanitar propriu pentru personal sau cu acces facil	X	X
5. Minim 50% din personalul încadrat ca agent de turism să fie calificat ca „agent de turism-ghid” atestat prin certificat de absolvire a unui curs de calificare organizat de către un furnizor de formare profesională autorizat sau să dețină certificat de competențe profesionale pentru ocupația/calificarea „agent de turism” emis de un centru de evaluare și certificare acreditat/autorizat	X	X
6. Asigurarea cu ghizi posesori ai atestatului de ghid de turism ³⁾	X	–
3) Se aplică în cazul desfășurării de către agenția de turism a programelor turistice.		
7. Poliță de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice, în cazul insolabilității sau a falimentului agenției de turism	X	X
8. Firmă cu denumirea agenției de turism iar în cazul amplasării acesteia în imobile cu spații de locuit/activități economice, aplicarea unui autocolant sau a unei plăcuțe la intrarea în imobil cu denumirea agenției de turism	X	X
9. Mobilier adecvat activității desfășurate	X	X
10. Mijloace de comunicație: computer, servicii fax, telefon, acces internet	X	X
11. Site web/pagină web	X	X
12. Afișare pe site-ul web/paginii web a/a agenției de turism: – a datelor de identificare, conform prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu completările și modificările ulterioare; – a copiei documentului care atestă capacitatea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a agenției de turism; – a copiei licenței de turism eliberată agenției de turism; – a copiei poliței de asigurare în termen de valabilitate.	X	X
13. Suprafața comercială să fie folosită în exclusivitate pentru activitatea de turism ⁴⁾	X	X
4) Pot fi acceptate, în măsura în care spațiul permite, și alte activități, cum sunt: schimb valutar, fotocopiere, vânzări de suveniruri, ilustrate, cărți de turism, ghiduri, hărți.		
14. Persoana care asigură conducerea operativă a agenției de turism sau a filialei, sucursalei, sediului secundar, reprezentantei acesteia trebuie să fie angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul de evidență a salariaților ⁵⁾ și să dețină cel puțin unul dintre următoarele documente ⁶⁾ : certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/postuniversitare în domeniul turismului sau brevet de turism specific funcției.	X	X
5) Cu excepția situațiilor în care conducerea este asigurată de unul din acționari sau asociați care deține documentele de calificare (certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/postuniversitare în domeniul turismului, brevet de turism specific funcției).		
6) Cu excepțiile prevăzute de art. 34 alin. (2) din normele metodologice.		
15. Numele comercial al agenției de turism să nu creeze confuzie prin asemănare de nume cu agențiile de turism existente deja în piață, exceptând situațiile prevăzute de legislația în vigoare (exemplu: contractul de franciză, protecția numelui prin înregistrare O.S.I.M.)	X	X

) Doar operatorul economic care deține agenție de turism touroperatoare poate înființa filială/sediu secundar/reprezentanță touroperatoare.

Anexa nr. 9

Macheta certificatului de clasificare

ROMANIA
Guvernul Național pentru Turism

GUVERNUL ROMÂNIEI

MINISTERUL ECONOMIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU TURISM
NATIONAL TOURISM AUTHORITY / AUTORITÉ NATIONALE DU TOURISME

CERTIFICAT DE CLASIFICARE
CERTIFICATE OF CLASSIFICATION / CERTIFICAT DE CLASSIFICATION

tip unitate

denumire unitate

adresă unitate

nr. înregistrare în registrul comerțului * c.u.i.

PREȘEDINTE.

Nr. certificat
București

data emiterii

Anexa nr. 9.1

DENUMIREA INSTITUȚIEI PUBLICE CENTRALE
DENUMIREA DIRECȚIEI, SERVICIULUI,
A DEPARTAMENTULUI SAU COMPARTIMENTULUI

Numărul și data certificatului
de clasificare

FIȘĂ privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii din unitatea

(se completează cu tipul unității și denumirea acesteia)

(se completează cu adresa unității)

(se menționează denumirea operatorului economic)

STRUCTURA SPAȚIILOR DE CAZARE PE CATEGORII			
Categorie de clasificare și tip spațiu de cazare	Nr. spații	Nr. locuri	Numărul de ordine al spațiilor de cazare
NR. STELE/MARGARETE			
Total categoria NR. STELE/MARGARETE			%
NR. STELE/MARGARETE			
Total categoria NR. STELE/MARGARETE			%
Total general			100 %

Conducere,
prenume și nume

Întocmit,
prenume și nume/data

Anexa nr. 9.2

DENUMIREA INSTITUȚIEI PUBLICE CENTRALE
DENUMIREA DIRECȚIEI, SERVICIULUI,
A DEPARTAMENTULUI SAU COMPARTIMENTULUI

Numărul și data certificatului
de clasificare

Fișa privind încadrarea și organizarea spațiilor în structura de primire turistică cu funcțiuni de alimentație publică

(se completează cu tipul unității și denumirea acesteia)

(se menționează denumirea operatorului economic)

1. Adresa:
2. Profilul:
3. Total suprafață comercială (mp):
4. Amplasarea unității:
5. Capacitatea totală a unității: locuri

Nr. Crt.	Tipul de unitate	Categoria	Nr. locuri total	din care:				Nr. sa-loane
				Nr. locuri în saloane	Nr. locuri pe terasă acoperită	Nr. locuri pe terasă neacoperită	Nr. locuri în grădină de vară	

Conducere,
prenume și nume

Întocmit,
prenume și nume/data

Macheta licenței de turism

Macheta anexei licenței de turism

ROMANIA
Asociația Națională pentru Turism

GVERNUL ROMÂNIEI

MINISTERUL ECONOMIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU TURISM
NATIONAL TOURISM AUTHORITY / AUTORITÉ NATIONALE DU TOURISME

ANEXA LICENȚEI DE TURISM
ANNEX TO TOURISM OPERATION LICENCE
ANNEXE À LA LICENCE D'OPÉRATION DANS LE TOURISME

denumire agenție de turism

adresa filialei

c.u.i. * denumire operator economic * nr. înregistrare în registrul comerțului

tipul agenției de turism

PREȘEDINTE,

Nr. licență
București data emiterii

Macheta brevetului de turism

MESAJUL – PRO NATURA

RO

FIȚI ALĂTURI DE NOI ÎN APĂRAREA MEDIULUI NOSTRU!

Imaginați-vă tonele de prosoape spălate zilnic în hotelurile din întreaga lume fără a fi necesar, dar gândiți-vă la cantitățile imense de detergenți folosiți care poluează apa.

Vă rugăm să decideți singuri:

Prosoapele lăsate pe podea înseamnă: „Vă rog să le schimbați”

Prosoapele așezate pe suportul de prosoape înseamnă: „Le voi folosi din nou”

Pentru un mediu – ambient sănătos.

EN

HELP US PROTECT OUR ENVIRONMENT!

Think of the tons of towels being washed unnecessarily every day in hotels throughout the world and the huge quantities of detergent used which pollute our water.

Please decide for yourself:

Towels on the floor mean: “Please replace them”

Towels on the towel-rail mean: “I will use them again”

For a healthy environment.

DE

HELFEN SIE MIT UNSERE UMWELT ZU SCHUTZEN!

Bedenken Sie dass taglich in allen Hotels der Welt unnötig Tonnen von Handtüchern gewaschen werden und dadurch eine Unmenge von Waschmitteln unser so kostbares Wasser verunreinigt.

Entscheiden Sie selbst:

Die Handtücher auf dem Boden bedeuten: “Bitte Handtücher wechseln”

Die Handtücher auf dem Handtücherhalter bedeuten: “Ich kann sie weitergebrauchen”

Für eine gesunde Umwelt.

FR

REJOIGNEZ-NOUS DANS LA PROTECTION DE L'ENVIRONNEMENT !

Pensez aux tonnes de serviettes lavees chaque jour dans les hotels du monde entier et aux quantites de detergents utilises pollutant l'eau.

C'est a vous de choisir:

Les serviettes jetees par terre: «Veuillez les remplacer».

Les serviettes mises sur porte-serviettes: «Je les reutilise».

Pour un environnement sain.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL ECONOMIEI**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU TURISM

AUTORIZAȚIE PROVIZORIE DE FUNCȚIONARE

În temeiul prevederilor art. 4, alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism cu modificările și completările ulterioare,

SE ATESTĂ

Operatorul economic.....
Număr de ordine în Registrului Comerțului...../...../....., Cod unic de înregistrare.....
Sediul social: localitatea.....str.....nr.....bl.....sc.....et.....ap.....județ/sector.....,

A deșus cererea însoțită de documentația completă, înregistrată sub nr. intrare/..... în vederea eliberării certificatului de clasificare pentru structura de primire turistică:

Denumire unitate:

Tipul de unitate:

Categoria de clasificare:

Capacitate totală a unității:

Adresă unitate:

SE ACORDĂ

Operatorului economic, în calitate de administrator, dreptul de a pune în funcțiune structura de primire turistică la tipul, categoria de clasificare și capacitatea totală menționate mai sus, pe proprie răspundere.

SPECIFICAȚII

Autorizația provizorie este valabilă până la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice, de către personalul de specialitate cu atribuții în acest sens din cadrul Autorității Naționale pentru Turism și emiterea notei de clasificare sau 90 de zile calendaristice.

În perioada de valabilitate a autorizației provizorii de funcționare, operatorul economic are obligația să respecte condițiile și criteriile minime obligatorii prevăzute de legislația din domeniul specific de reglementare. Nerespectarea acestora se sancționează potrivit H.G. nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare și a altor acte normative în vigoare.

Orice obligații contractuale rezultate din utilizarea prezentei autorizații provizorii de funcționare, incumbă operatorului economic titular al acesteia.

PREȘEDINTE,

Anexa nr. 15

Formular de informare^(*)

În baza art. 10 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1267/2010 privind prestarea în regim transfrontalier a serviciilor specifice agențiilor de turism

1. Date de identificare ale reprezentantului legal al operatorului economic:

1.1. Prenume și nume:

1.2. Naționalitate:

1.3. Data nașterii: ... /... /... /... /... /... /... /... /...

(D D M M Y Y Y Y Y)

1.4. Pașaport/carte de identitate: emis în statul

1.5. Telefon mobil:

ÎN CALITATE DE REPREZENTANT LEGAL PENTRU:

2. Date de identificare ale operatorului economic în statul membru de stabilire:

2.1. Numele operatorului economic:

2.2. Statul membru de stabilire (selecțai prin încercuire):

AT BE BG CY CZ DE DK EE EL ES

FI FR HU IE IS IT LI LT LV LU MT

NO NL PL PT RO SI SK SE UK

2.3. Adresa (completă):

2.3.1. Telefon: fax

e-mail adresă web

2.4. Licență de turism nr. ^(**) data emiterii perioada de valabilitate

autoritatea emitentă statul

2.5. Asigurare de răspundere profesională/asigurare de răspundere civilă în caz de insolvabilitate

sau de faliment serie/număr data emiterii perioada de valabilitate

suma asigurată valoarea poliței

de asigurare moneda

numele companiei de asigurare statul

2.6. Alte informații despre garanții financiare/asigurări în caz de insolvabilitate sau de faliment:

informăm instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, privind prestarea în regim transfrontalier a serviciilor specifice agențiilor de turism, pe teritoriul României. Am atașat la prezentul formular de informare: copie a cărții de identitate/pașaport a reprezentantului legal al operatorului economic, copie a licenței de turism/autorizației^(**), copii ale polițelor de asigurare și copii ale altor documente relevante.

Data:

Reprezentant legal:

Semnătura

^(*) Prezenta informare se reînnoiește în cazul în care au apărut modificări asupra datelor înscrise în aceasta sau în documentele anexate acesteia

^(**) Sau oricare alt act/document în temeiul căruia operatorul economic prestează legal activitatea de servicii în statul membru de stabilire.

Cerere tip pentru eliberarea brevetului de turism

Subsemnatul(a)

CNP _____/ cu domiciliul în

Telefon e-mail

solicite eliberarea brevetului de turism pentru funcția de:

Întrucât consider că îndeplinesc în totalitate criteriile minime pentru eliberarea brevetului de turism, stabilite de instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului.

Cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că documentele prezentate sunt în conformitate cu originalul și toate datele înscrise în acestea sunt reale.

Atașez prezentei cereri următoarele documente (se bifează cu x):

1. cerere
2. curriculum vitae
3. copie de pe actul de identitate
4. copii de pe actele care atestă pregătirea profesională
5. copii de pe actele care atestă experiența profesională
6. certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrisuri
7. certificat de cazier fiscal
8. copie de pe atestatul de limbă străină
9. brevet de turism emis anterior, original
10. anunț pierdere brevet de turism, după caz

Notă: Copiile actelor depuse vor fi semnate, datate și vor fi certificate pentru conformitate de către titular prin mențiunea „conform cu originalul”.

Data

Semnătura

3. Legea nr. 234/2007

pentru abrogarea Legii nr. 355/2003 privind răspunderea transportatorilor aerieni și a operatorilor aeronavelor civile care efectuează operațiuni aeriene civile în spațiul aerian național, a Legii nr. 491/2004 privind obligația de serviciu public pe rute aeriene interne și a Ordonanței Guvernului nr. 52/2002 privind stabilirea unui sistem de compensare de către transportatorii aerieni pentru pasagerii cărora li s-a refuzat îmbarcarea pe curse aeriene regulate

publicată în
M. Of. nr. 490 din 23 iulie 2007

Art. I. Se abrogă Legea nr. 355/2003 privind răspunderea transportatorilor aerieni și a operatorilor aeronavelor civile care efectuează operațiuni aeriene civile în spațiul aerian național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 21 iulie 2003, ca urmare a aplicării directe a Regulamentului (CE) nr. 2.027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L285 din 17 octombrie 1997, astfel cum a fost amendat prin Regulamentul (CE) nr. 889/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 mai 2002, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 140 din 30 mai 2002, precum și a Regulamentului (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 138 din 30 aprilie 2004.

Art. II. Se abrogă Legea nr. 491/2004 privind obligația de serviciu public pe rute aeriene interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.096 din 24 noiembrie 2004, ca urmare a aplicării directe a Regulamentului (CEE) nr. 2.408/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind accesul operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 240 din 24 august 1992.

Art. III. Se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 52/2002 privind stabilirea unui sistem de compensare de către transportatorii aerieni pentru pasagerii cărora li s-a refuzat îmbarcarea pe curse aeriene regulate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 16 august 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 636/2002, ca urmare a aplicării directe a Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 46 din 17 februarie 2004.

4. H.G. nr. 1912/2006

**privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării
Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al
Consiliului din 11 februarie 2004, care stabilește reguli comune
privind compensarea și asistența acordate pasagerilor în cazul
refuzului la îmbarcare și al anulării sau întârzierii zborurilor și care
abrogă Regulamentul (CEE) nr. 295/91**

publicată în
M. Of. nr. 1050 din 29 decembrie 2006

În scopul asigurării aplicării în România, de la data aderării României la Uniunea Europeană, a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004, care stabilește reguli comune privind compensarea și asistența acordate pasagerilor în cazul refuzului la îmbarcare și al anulării sau întârzierii zborurilor și care abrogă Regulamentul (CEE) nr. 295/91,

în temeiul prevederilor art. 108 și ale art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. (1) Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca organism responsabil cu supravegherea respectării drepturilor pasagerilor, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004, care stabilește reguli comune privind compensarea și asistența acordate pasagerilor în cazul refuzului la îmbarcare și al anulării sau întârzierii zborurilor și care abrogă Regulamentul (CEE) nr. 295/91, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 46 din 17 februarie 2004.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va informa Comisia Europeană asupra desemnării sale ca organism responsabil potrivit alin. (1).

(3) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va sprijini și va asista Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în exercitarea atribuțiilor ce îi revin acesteia potrivit alin. (1).

Art. 2. Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neacordarea de către un transportator aerian a drepturilor bănești compensatorii prevăzute la art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 unui pasager îndreptățit la primirea respectivelor compensații;

b) neacordarea de către un transportator aerian a drepturilor prevăzute la art. 8, 9 și 10 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 unui pasager îndreptățit să beneficieze de respectivele drepturi;

c) neinformarea pasagerilor de către transportatorul aerian, potrivit cerințelor prevăzute la art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004.

Art. 3. (1) Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează:

a) contravențiile prevăzute la lit. a), cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei;

b) contravențiile prevăzute la lit. b), cu amendă de la 800 lei la 1.800 lei;

c) contravențiile prevăzute la lit. c), cu amendă de la 300 lei la 500 lei.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) se aplică transportatorului aerian, individual, pentru fiecare pasager pentru care se constată nerespectarea obligațiilor ce îi revin transportatorului potrivit Regulamentului (CE) nr. 261/2004.

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 2, precum și aplicarea sancțiunilor se fac, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(4) Contravențiilor prevăzute la art. 2 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

5. H.G. nr. 927/2007

pentru aprobarea unor măsuri în vederea aplicării Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE

publicată în
M. Of. nr. 574 din 22 august 2007

În scopul asigurării aplicării în România a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE,

în temeiul prevederilor art. 108 și ale art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. (1) Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca organism responsabil cu supravegherea respectării de către contractanții de transport aerian a prevederilor art. 10-12 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 privind stabilirea unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de operare pe teritoriul Comunității și informarea pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și care abrogă art. 9 al Directivei 2004/36/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 344 din 27 decembrie 2005.

(2) Ministerul Transporturilor va sprijini și va asista Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în exercitarea atribuțiilor ce îi revin acesteia potrivit alin. (1).

Art. 2. Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) neinformarea pasagerilor de către contractantul de transport aerian, potrivit cerințelor prevăzute la art. 11 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005, cu amendă de la 300 lei la 500 lei;

b) neacordarea de către un contractant de transport aerian a drepturilor prevăzute la art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005 unui pasager îndreptățit să beneficieze de respectivele drepturi, cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei.

Art. 3. (1) Sancțiunile prevăzute la art. 2 se aplică contractantului de transport aerian, individual, pentru fiecare pasager pentru care se constată nerespectarea obligațiilor ce revin contractantului de transport aerian potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.111/2005.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 2 și aplicarea sancțiunilor se fac, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Contravențiilor prevăzute la art. 2 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. Dispozițiile prezentei hotărâri nu afectează drepturile pasagerilor care cad sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 107/1999 privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 631/2001, republicată, și a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 2.299/89 din 24 iulie 1989 privind codul de conduită pentru sistemele de rezervare computerizate, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 220 din 29 iulie 1989, cu amendamentele ulterioare.

Art. 5. Ministerul Transporturilor comunică Comisiei Europene informațiile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3) și la art. 6 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 2.111/2005.

Art. 6. Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

6. O.G. nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

republicată în
M. Of. nr. 9 din 12 ianuarie 2000

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 571/2003** – Codul fiscal (M. Of. nr. 927 din 23 decembrie 2003);
- **Legea nr. 533/2004** pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing (M. Of. nr. 1135 din 1 decembrie 2004);
- **Legea nr. 287/2006** pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată^[1] (M. Of. nr. 606 din 13 iulie 2006);
- **Legea nr. 241/2007** pentru abrogarea unor reglementări prin care sunt acordate scutiri sau exonerări de la plata taxelor vamale ale unor bunuri (M. Of. nr. 496 din 24 iulie 2007);
- **Legea nr. 93/2009** privind instituțiile financiare nebancale (M. Of. nr. 259 din 21 aprilie 2009);
- **Legea nr. 383/2009** pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing (M. Of. nr. 870 din 14 decembrie 2009).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1)^[2] Prezenta ordonanță se aplică operațiunilor de leasing prin care o parte, denumită locatar/finanțator, transmite pentru o perioadă determinată dreptul de folosință asupra unui bun, al cărui proprietar este, celeilalte părți, denumită locatar/utilizator, la solicitarea acesteia, contra unei plăți periodice, denumită rată de leasing, iar la sfârșitul perioadei de leasing locatarul/finanțatorul se obligă să respecte dreptul de opțiune al locatarului/utilizatorului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing fără a schimba natura leasingului ori de a înceta raporturile contractuale. Locatarul/utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dar nu mai devreme de 12 luni, dacă părțile convin astfel și dacă achită toate obligațiile asumate prin contract.

(1)^[3] Prezenta ordonanță se aplică și în situația în care locatarul/utilizatorul unui bun care face obiectul unui contract de leasing încheie cu un alt locatar/utilizator, denumit locatar/utilizator final, un contract de leasing având ca obiect același bun. Contractul de leasing încheiat cu locatarul/utilizatorul final se va încheia după obținerea acordului prealabil scris al locatarului/finanțatorului inițial și îndeplinirea de către locatar/utilizator a condițiilor cerute societăților de leasing. În aceste cazuri, desființarea titlului locatarului/utilizatorului inițial din orice motive va conduce la încetarea de drept a contractului de leasing încheiat între acesta din urmă și locatarul/utilizatorul final.

(2)^[4] Operațiunile de leasing au ca obiect bunuri imobile prin natura lor sau care devin imobile prin destinație, precum și bunuri mobile, aflate în circuitul civil, cu excepția înregistrărilor pe bandă audio și video, a pieselor de teatru, a manuscriselor, a brevetelor, a drepturilor de autor și a bunurilor necorporale.

(3)^[5] Prin derogare de la prevederile alin. (2), dreptul de utilizare a programelor pentru calculator, ca drept patrimonial de autor asupra programelor pentru calculator, poate face

[1] Legea nr. 287/2006 a intrat în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial.

[2] Alin. (1) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 287/2006.

[3] Alin. (1) al art. 1 a fost introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 287/2006.

[4] Alin. (2) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 287/2006.

[5] Alin. (3) al art. 1 a fost introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 533/2004.

obiectul operațiunilor de leasing, dacă titularul dreptului de autor a autorizat această operațiune. În acest caz locatorul/finanțatorul transmite către utilizator, pentru o perioadă determinată, dreptul de utilizare a unui program pentru calculator asupra căruia deține un drept definitiv de utilizare. Transmiterea se realizează la solicitarea utilizatorului, contra unei plăți periodice, denumită rată de leasing, la sfârșitul perioadei de leasing locatorul/finanțatorul obligându-se să respecte dreptul de opțiune al utilizatorului de a dobândi dreptul definitiv de utilizare asupra programului pentru calculator, de a prelungi contractul de leasing ori de a înceta raporturile contractuale. Utilizatorul poate opta pentru dobândirea dreptului definitiv de utilizare asupra programului pentru calculator, înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dacă părțile convin astfel și dacă utilizatorul achită toate obligațiile asumate prin contract.

Art. 2. În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *valoare de intrare* reprezintă valoarea la care a fost achiziționat bunul de către finanțator, respectiv costul de achiziție;

b) *valoare totală* reprezintă valoarea totală a ratelor de leasing la care se adaugă valoarea reziduală;

c)^[1] *valoare reziduală* reprezintă valoarea la care, după achitarea de către utilizator a tuturor ratelor de leasing prevăzute în contract, precum și a tuturor celorlalte sume datorate conform contractului, se face transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator și este stabilită de părțile contractante;

d) *rata de leasing* reprezintă:

– în cazul leasingului financiar, cota-parte din valoarea de intrare a bunului și dobânda de leasing, care se stabilește pe baza ratei dobânzii convenite prin acordul părților;

– în cazul leasingului operațional, chiria se stabilește prin acordul părților;

d¹)^[2] *drept definitiv de utilizare a programului pentru calculator* – dreptul de utilizare asupra programului pentru calculator, obținut pe o perioadă nedeterminată;

e)-f)^[3] *abrogate*.

Art. 3.^[4] (1) În cadrul unei operațiuni de leasing, poate avea calitatea de locator/finanțator o societate de leasing, persoană juridică română sau străină.

(2) Orice persoană fizică sau juridică, română ori străină, poate avea calitatea de locatar/utilizator, în condițiile legii române.

Art. 4.^[5] Pentru efectuarea unei operațiuni de leasing, orice persoană fizică sau juridică formulează o cerere fermă, în care să precizeze bunul care va constitui obiectul contractului de leasing. Cererea se transmite societății de leasing împreună cu actele din care să rezulte situația financiară a solicitantului.

Art. 5.^[6] Prin contractul de leasing – financiar sau operațional –, obligația de a asigura bunul revine locatorului/finanțatorului, care are libertatea în privința alegerii asigurătorului, dacă părțile nu au convenit altfel. Costurile asigurării sunt în sarcina locatarului/utilizatorului, dacă prin contract părțile nu convin altfel.

^[1] Lit. c) și d) de la art. 2 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 287/2006.

^[2] Lit. d¹) de la art. 2 a fost introdusă prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 533/2004.

^[3] Lit. e) și f) ale art. 2 au fost abrogate prin art. 298 alin. (1) pct. 18 din Legea nr. 571/2003.

^[4] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 287/2006.

^[5] Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 287/2006.

^[6] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 287/2006.

Capitolul II. Contractul de leasing

Art. 6. (1)^[1] Contractul de leasing trebuie să cuprindă, pe lângă părțile contractante, cel puțin următoarele elemente:

- a) clauza privind definirea contractului de leasing ca leasing financiar sau operațional;
- b) denumirea bunului care face obiectul contractului de leasing și caracteristicile de identificare a acestuia;
- c)^[2] valoarea exactă a sumelor ratelor lunare de leasing și data exactă de plată a acestora;
- d) perioada de utilizare în sistem de leasing a bunului;
- e) clauza privind obligația asigurării bunului;
- f) valoarea totală a contractului de leasing.

(2) Contractul de leasing financiar trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la alin. (1), următoarele:

- a) valoarea de intrare a bunului;
- b) valoarea reziduală a bunului convenită de părți, când este cazul;
- c) valoarea avansului;
- d) rata de leasing.

(3) Părțile pot conveni și alte clauze.

Art. 7.^[3] Contractul de leasing se încheie în scris. În cazul încetării contractului de leasing din culpa utilizatorului sau prin dispariția totală a bunului prin furt, daună totală, distrugere totală, definită potrivit legii, survenită înainte de împlinirea unui an de la intrarea în vigoare a contractului, acesta nu își schimbă natura, iar bunul ce face obiectul contractului de leasing este tratat fiscal și contabil ca bun, obiect al unui contract de leasing.

Art. 8.^[4] Contractele de leasing, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării obligațiilor asumate prin contractul de leasing, constituie titluri executorii.

Art. 8¹.^[5] Contractele de leasing având ca obiect dreptul de utilizare a programelor pentru calculator constituie titlu executoriu, dacă utilizatorul nu renunță la dreptul de utilizare, nu procedeză la dezinstalarea programului și la ștergerea copiilor de siguranță, precum și, după caz, la restituirea suporturilor și documentației aferente programului pentru calculator, în următoarele situații:

- a) la sfârșitul perioadei de leasing, dacă utilizatorul nu a formulat opțiunea cumpărării bunului, respectiv opțiunea dobândirii dreptului definitiv de utilizare a programului pentru calculator sau a prelungirii contractului;
- b) în cazul rezilierii contractului din vina exclusivă a utilizatorului.

Capitolul III. Obligațiile părților în cadrul unei operațiuni de leasing

Art. 9.^[6] Locatorul/finanțatorul se obligă:

- a) să respecte dreptul locatarului/utilizatorului de a alege furnizorul de bunuri, potrivit intereselor sale;

^[1] Alin. (1) și (2) ale art. 6 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 8 din Legea nr. 287/2006.

^[2] Lit. c) de la alin. (1) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 383/2009.

^[3] Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 9 din Legea nr. 287/2006.

^[4] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 10 din Legea nr. 287/2006.

^[5] Art. 8¹ a fost introdus prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 533/2004.

^[6] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 11 din Legea nr. 287/2006.

b) să contracteze bunul cu furnizorul desemnat de locatar/utilizator, în condițiile expres formulate de către acesta sau, după caz, să dobândească dreptul definitiv de utilizare asupra programului pentru calculator;

c) să încheie contract de leasing cu locatarul/utilizatorul și să transmită acestuia, în temeiul contractului de leasing, drepturile ce derivă din contract, cu excepția dreptului de dispoziție, iar în cazul programelor pentru calculator, să transmită dreptul de utilizare asupra programelor pentru calculator către locatar/utilizator, fără a-și mai putea exercita acest drept pe perioada derulării contractului de leasing;

d) să respecte dreptul de opțiune al locatarului/utilizatorului de a cumpăra bunul, de a prelungi contractul de leasing, fără a schimba natura leasingului, ori de a înceta raporturile contractuale;

e) să îi garanteze locatarului/utilizatorului folosința liniștită a bunului, în condițiile în care acesta a respectat toate clauzele contractuale;

f) să asigure, printr-o societate de asigurare, bunurile oferite în leasing, dacă prin contractul de leasing părțile nu au convenit altfel.

Art. 10.^[1] Locatarul/utilizatorul se obligă:

a) să efectueze recepția și să primească bunul la termenul și în condițiile de livrare agreeate cu furnizorul;

b) să exploateze bunul conform instrucțiunilor elaborate de către furnizor și să asigure instruirea personalului desemnat să îl exploateze;

c) să nu greveze de sarcini bunul care face obiectul contractului de leasing decât cu acordul finanțatorului;

d) să achite toate sumele datorate conform contractului de leasing – rate de leasing, asigurări, impozite, taxe –, în cuantumul și la termenele menționate în contract;

e) să suporte cheltuielile de întreținere, precum și orice alte cheltuieli aferente bunului sau din contractul de leasing;

f) să își asume pentru întreaga perioadă a contractului, în lipsa unei stipulații contrare, totalitatea obligațiilor care decurg din folosirea bunului direct sau prin prepușii săi, inclusiv riscul pierderii, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, și continuitatea plăților cu titlu de rată de leasing până la achitarea integrală a valorii contractului de leasing;

g) să permită locatarului/finanțatorului verificarea periodică a stării și a modului de exploatare a bunului care face obiectul contractului de leasing;

h) să îl informeze pe locatar/finanțator, în timp util, despre orice tulburare a dreptului de proprietate venită din partea unui terț;

i) să nu aducă modificări bunului și să nu schimbe locul declarat în contract fără acordul locatarului/finanțatorului;

j) să restituie bunul în conformitate cu prevederile contractului de leasing.

Art. 11. În cadrul operațiunilor de leasing drepturile și obligațiile părților vor fi stipulate în contract și nu vor fi limitate la prevederile art. 9 și 10.

Art. 12. În temeiul contractului de leasing, locatarul/utilizatorul are următoarele drepturi:^[2]

a)^[3] de acțiune directă asupra furnizorului, în cazul reclamațiilor privind livrarea, calitatea, asistența tehnică, service-ul necesar în perioada de garanție și postgaranție, locatarul/finanțatorul fiind exonerat de orice răspundere;

^[1] Partea introductivă și lit. a), c)-e) și g)-i) ale art. 10 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 12 din Legea nr. 287/2006.

^[2] Partea introductivă a art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 13 din Legea nr. 287/2006.

^[3] Lit. a) de la art. 12 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 13 din Legea nr. 287/2006.

b) de a exercita acțiunile posesorii față de terți.

Art. 13.^[1] (1) Drepturile locatorului/finanțatorului asupra bunului utilizat în baza unui contract de leasing sunt opozabile judecătorului-sindic, în situația în care locatarul/utilizatorul se află în reorganizare judiciară și/sau faliment, în conformitate cu prevederile legale în materie.

(2) Dacă locatarul/utilizatorul se află în dizolvare și/sau lichidare, dispozițiile alin. (1) se aplică și lichidatorului numit potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Drepturile locatorului/utilizatorului asupra bunului utilizat în baza unui contract de leasing sunt opozabile judecătorului-sindic și creditorilor în situația în care locatorul/finanțatorul se află în reorganizare judiciară și/sau faliment, în conformitate cu prevederile legale în materie.

(4) Dacă locatorul/finanțatorul se află în dizolvare și/sau lichidare, dispozițiile alin. (3) se aplică și lichidatorului numit potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4) drepturile locatorului/utilizatorului prevăzute de prezenta ordonanță și cele stipulate în contractul de leasing vor urmări bunul aflat în proprietatea oricărui dobânditor al acestuia, în condițiile în care au fost respectate întocmai drepturile locatorului/finanțatorului.

Capitolul IV. Răspunderea părților

Art. 14.^[2] (1) În cazul în care locatarul/utilizatorul refuză să primească bunul la termenul agreeat cu furnizorul și/sau în contractul de leasing ori dacă se află în stare de reorganizare judiciară și/sau faliment, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing cu daune-interese.

(2) Locatorul/finanțatorul nu răspunde dacă bunul care face obiectul contractului de leasing nu este livrat sau este livrat necorespunzător locatorului/utilizatorului de către furnizor.

Art. 15.^[3] Dacă în contract nu se prevede altfel, în cazul în care locatarul/utilizatorul nu execută obligația de plată integrală a ratei de leasing timp de două luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar locatarul/utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate, până la data restituirii în temeiul contractului de leasing.

Art. 16.^[4] Dacă locatorul/finanțatorul nu respectă dreptul de opțiune al locatorului/utilizatorului, așa cum este prevăzut în prezenta ordonanță, locatorul/finanțatorul datorează daune-interese egale cu totalul prejudiciului produs prin încălcarea acestei obligații, iar instanța judecătorească investită cu stabilirea daunelor-interese va putea pronunța o hotărâre care să țină loc de act de vânzare-cumpărare.

Art. 17.^[5] Dacă în timpul derulării contractului de leasing locatorul/finanțatorul înstrăinează bunul, respectiv cedează dreptul definitiv de utilizare asupra programului pentru calculator altei societăți de leasing, dobânditorul este legat de aceleași obligații contractuale ca și locatorul/finanțatorul care a înstrăinat bunul, respectiv transmitătorul care a cesionat dreptul definitiv de utilizare asupra programului pentru calculator.

Art. 18.^[6] Din momentul încheierii contractului de leasing și până la expirarea acestuia și reintrarea în posesia bunului, locatorul/finanțatorul este exonerat de orice răspundere față de

[1] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din Legea nr. 287/2006.

[2] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 287/2006.

[3] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 287/2006.

[4] Art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 287/2006.

[5] Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 287/2006.

[6] Art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 287/2006.

terți pentru prejudiciile provocate prin folosința bunului, fapta sau omisiunea locatarului/utilizatorului.

Capitolul V. Organizarea și funcționarea societăților de leasing operațional^[1]

Art. 19. (1) Societățile de leasing, persoane juridice române, se înființează și funcționează potrivit Legii nr. 31/1990, republicată.

(2)^[2] Societățile de leasing sunt societăți comerciale care au ca obiect principal de activitate desfășurarea operațiunilor de leasing și au un capital social minim, subscris și vărsat integral în numerar, la înființare, egal cu echivalentul în monedă națională – leu – al sumei de 200.000 euro.

(3)^[3] Cumularea calității de furnizor și finanțator este permisă cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe.

Capitolul V¹. Auditarea situațiilor financiare anuale^[4]

Art. 19¹. Situațiile financiare anuale ale societăților de leasing vor fi elaborate în conformitate cu prevederile reglementărilor contabile aplicabile și vor fi auditate de persoane fizice sau juridice, persoane active, membre ale Camerei Auditorilor Financiarți din România, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Capitolul VI. Publicitatea operațiunilor de leasing

Art. 20.^[5] (1) Înregistrarea amortizării bunului ce face obiectul contractului se efectuează în cazul leasingului financiar de către locatar/utilizator, iar în cazul leasingului operațional de către locator/finanțator.

(2) Achizițiile de bunuri imobile și mobile, în cazul leasingului financiar, sunt tratate ca investiții, fiind supuse amortizării în conformitate cu actele normative în vigoare.

(3) Înregistrarea operațiunilor de leasing în evidențele contabile ale societăților care efectuează operațiuni de leasing, precum și ale societăților comerciale care utilizează bunuri în sistem de leasing se efectuează potrivit reglementărilor contabile în vigoare.

Art. 21.^[6] (1) Contractele de leasing care au ca obiect utilizarea bunurilor imobile vor fi înscrise în cartea funciară.

(2) În cazul în care intervin schimbări în ceea ce privește sediul locatarului/utilizatorului sau al locatorului/finanțatorului ori schimbări cu privire la situația juridică a bunului, persoana în cauză trebuie să procedeze la notificarea celeilalte părți și la rectificarea în cartea funciară.

(3) Taxele de timbru și timbrul judiciar, datorate în cazul încheierii unui contract de vânzare-cumpărare la sfârșitul contractului de leasing, ca urmare a exprimării opțiunii locatarului/utilizatorului, se vor calcula în funcție de valoarea reziduală a bunului, astfel cum este definită la art. 2 lit. c).

^[1] Titlul Capitolului V este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 74 din Legea nr. 93/2009.

^[2] Alin. (2) al art. 19 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 20 din Legea nr. 287/2006.

^[3] Alin. (3) al art. 19 a fost introdus prin art. 1 pct. 21 din Legea nr. 287/2006.

^[4] Capitolul V¹ (art. 19¹) a fost introdus prin art. 1 pct. 22 din Legea nr. 287/2006.

^[5] Art. 20 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 23 din Legea nr. 287/2006.

^[6] Art. 21 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 24 din Legea nr. 287/2006.

Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22.^[1] (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică și în situația în care o persoană fizică sau juridică vinde un bun unei societăți de leasing, pentru a-l utiliza în sistem de leasing, cu dreptul sau obligația de răscumpărare la sfârșitul contractului de leasing.

(2) Este, de asemenea, permisă răscumpărarea bunului obiect al unui contract de leasing de către furnizor de la locator/finanțator.

Art. 23.^[2] Bunurile ce fac obiectul unui contract de leasing pot fi utilizate în sistem de leasing de mai multe societăți comerciale, dacă între acestea și locator/finanțator s-a încheiat un contract în acest sens. Sunt supuse dispozițiilor prezentei ordonanțe și contractele de leasing încheiate de două sau mai multe societăți de leasing, în calitate de locator/finanțator, dacă între acestea și locatar/utilizator s-a încheiat un contract în acest sens.

Art. 24.^[3] (1) Societățile de leasing pot încheia contracte de leasing având ca obiect:

a) realizarea unei construcții pe terenul proprietate a locatarului/utilizatorului, caz în care părțile pot conveni că perioada de rambursare a ratelor de leasing începe să curgă de la recepționarea construcției și conferă locatorului/finanțatorului un drept de proprietate asupra construcției și un drept de folosință asupra terenului, dacă părțile nu au convenit altfel;

b) dobândirea dreptului de edificare a unei construcții pe terenul locatorului/finanțatorului, caz în care părțile pot conveni că perioada de rambursare a ratelor de leasing începe să curgă de la recepționarea construcției și conferă locatarului/utilizatorului un drept de proprietate asupra construcției și un drept de folosință asupra terenului, dacă părțile nu au convenit altfel;

c) construcțiile existente, proprietate a locatorului/finanțatorului sau care urmează să fie achiziționate de acesta, construite pe terenul proprietate a locatorului/finanțatorului ori care urmează să fie achiziționate de acesta sau pe un teren asupra căruia locatorul/finanțatorul are un drept de suprafață. În acest caz, locatorul/finanțatorul va transfera în sistem de leasing construcțiile și, dacă este cazul, va finanța costul terenului ce urmează a fi achiziționat și va avea un drept de proprietate asupra construcțiilor și un drept de proprietate sau de suprafață asupra terenului, după caz, în timp ce locatarul/utilizatorul va avea un drept de folosință atât asupra construcțiilor, cât și asupra terenului;

d) construcțiile existente, proprietate a locatorului/finanțatorului, construite pe terenul proprietate a locatorului/finanțatorului sau pe un teren proprietate a unui terț, asupra căruia locatorul/finanțatorul are un drept de suprafață; părțile pot conveni că perioada de rambursare a ratelor de leasing începe să curgă de la recepționarea construcției de către locatar/utilizator. În această situație, locatorul/finanțatorul va avea un drept de proprietate asupra construcției și un drept de proprietate sau, după caz, un drept de suprafață asupra terenului, dacă părțile nu au convenit altfel.

(2) Contractul de leasing cu bunuri imobile se poate încheia pe o durată stabilită de părți, cu respectarea prevederilor art. 7.

(3) Prevederile art. 16 sunt aplicabile și în cazul contractului de leasing cu bunuri imobile.

Art. 25. Veniturile obținute de nerezidenți sub formă de dobândă sau de redevență (rată de leasing), stabilită de părțile contractante, în cazul contractelor de leasing financiar sau operațional, se impun în România prin reținere la sursă, potrivit prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii sau ale legislației interne, după caz. În cazul contractelor de leasing operațional încheiate cu persoane nerezidente, redevența înseamnă beneficiul stabilit de părți sau toată cota de leasing (rata de leasing), dacă prin contract nu se identifică partea de beneficiu.

^[1] Art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 287/2006.

^[2] Art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din Legea nr. 287/2006.

^[3] Art. 24 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 27 din Legea nr. 287/2006.

Art. 26.^[1] În cazul înregistrării de daune și al încasării sumelor din asigurarea bunurilor obiect al contractelor de leasing, părțile pot conveni stingerea creanțelor reciproce prin compensare, în condițiile legii.

Art. 27.^[2] (1)^[3] *Abrogat.*

(2) *Abrogat.*

(3) În cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale raportat la valoarea reziduală a bunului. Baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit o valoare reziduală mai mică.

(4) În cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare. Baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit contractual o valoare reziduală mai mică.

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing. Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului, indiferent dacă părțile au convenit prin contract o durată mai mare, cu excepția mijloacelor destinate transportului aerian pentru care termenul menționat este de 14 ani.

(6) Bunurile care fac obiectul unui contract de leasing încheiat între locatori/finanțatori, persoane juridice române, cu locatari/utilizatori, persoane fizice ori juridice străine, și care se exportă din România în temeiul acestor contracte se încadrează în regimul vamal de export temporar, în conformitate cu prevederile legale în materie.

(7) Termenul în cadrul căruia bunurile obiect al unui contract de leasing, încheiat în condițiile alin. (6), urmează să fie restituite locatorului/finanțatorului sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data exportului din țară al bunului respectiv.

Art. 28.^[4] *Abrogat.*

^[1] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 28 din Legea nr. 287/2006.

^[2] Art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 287/2006.

^[3] Alin. (1)-(2) ale art. 27 au fost abrogate prin art. unic lit. j) din Legea nr. 241/2007.

^[4] Art. 28 a fost abrogat prin art. 75 din Legea nr. 93/2009.

7. O.U.G. nr. 50/2010

privind contractele de credit pentru consumatori

publicată în
M. Of. nr. 389 din 11 iunie 2010

aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr. 288/2010** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (M. Of. nr. 888 din 30 decembrie 2010);

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 73/2012** pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (M. Of. nr. 803 din 29 noiembrie 2012), aprobată prin **Legea nr. 134/2013** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2012 pentru modificarea pct. II al anexei nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (M. Of. nr. 249 din 30 aprilie 2013).

Având în vedere că transpunerea și implementarea în legislația națională a Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie realizată până la data de 11 iunie 2010, adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se impune pentru a permite creditorilor să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne comunitare, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul Uniunii Europene.

Ținând cont de faptul că în lipsa unei reglementări imediate a contractelor de credit pentru consumatori aceștia nu ar putea beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european și că s-ar crea o denaturare a concurenței,

luând în considerare faptul că actul normativ încurajează mobilitatea consumatorilor în sensul de a li se permite acestora mutarea creditelor de la un creditor la altul în condiții contractuale mai avantajoase, posibilitatea consumatorilor de a rambursa anticipat sumele contractate fără a plăti penalități excesive, în condițiile generate de criza economico-financiară cu impact asupra veniturilor per familie, actul normativ creează cadrul necesar pentru relansarea acordării de credite în condiții de transparentă și liberă concurență, instituindu-se astfel mecanisme care să mențină un grad suficient de solvabilitate atât debitorilor, cât și creditorilor, pentru a se evita posibilitatea declanșării procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României,

ținând cont de faptul că aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Capitolul I. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. Prezenta ordonanță de urgență reglementează drepturile și obligațiile părților în ceea ce privește contractele de credit pentru consumatori.

Art. 2.^[1] Prezenta ordonanță de urgență se aplică contractelor de credit, cu următoarele excepții:

^[1] Art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 288/2010.

a) contracte de închiriere sau de leasing, în cazul în care obligația de cumpărare a obiectului contractului nu este stabilită nici prin respectivel contract, nici prin alt contract separat;

b) contracte de credit sub forma „descoperitului de cont”, pe baza cărora creditul trebuie rambursat în termen de o lună;

c) contracte de credit pe baza cărora creditul este acordat fără dobândă și fără alte costuri, precum și contracte de credit cu termen de rambursare într-o perioadă de 3 luni și pentru care sunt de plătit numai costuri nesemnificative. Prin costuri nesemnificative se înțelege costuri de până la 0,5% din valoarea contractului de credit;

d) contracte de credit acordate de către un angajator angajaților săi cu titlu accesoriu, ca sprijin pentru aceștia, fără dobândă sau cu o dobândă anuală efectivă mai mică decât cea practică pe piață și care nu se oferă în general publicului;

e) contracte de credit încheiate cu firmele de investiții, așa cum sunt definite la art. 2 alin. (2) lit. p) și x) din Regulamentul nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 121/2006, cu modificările ulterioare, sau cu instituțiile de credit definite la art. 7 alin. (1) pct. 10, 11 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în scopul de a permite unui investitor să efectueze o tranzacție referitoare la unul sau mai multe instrumente financiare dintre cele prevăzute la art. 2 pct. 1 din Regulamentul nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 106/2006, atunci când societatea de investiții sau instituția de credit care acordă creditul este implicată într-o astfel de tranzacție;

f) contracte de credit care sunt rezultatul unei hotărâri pronunțate de o instanță sau de o altă autoritate instituită conform prevederilor legale;

g) contracte de credit referitoare la amânarea, cu titlu gratuit, a plății unei datorii existente, neînțelegându-se prin acestea contractele de restructurare, de reeșalonare etc.;

h) contracte de credit la încheierea cărora consumatorul i se cere să pună la dispoziția creditorului un bun mobil, cu titlu de garanție, și în cazul cărora răspunderea juridică a consumatorului este strict limitată la respectivul bun mobil oferit drept garanție. Nu se înțeleg prin aceasta contractele de credit în temeiul cărora bunul oferit drept garanție este însuși bunul finanțat;

i) contracte de credit referitoare la credite acordate unui public restrâns pe baza unei dispoziții legale de interes general, la rate ale dobânzii mai mici decât cele practicate în mod obișnuit pe piață sau fără dobândă ori în condiții care sunt mai avantajoase pentru consumator decât cele obișnuite de pe piață și cu dobânzi mai mici decât cele practicate în mod normal pe piață.

Art. 3. În cazul contractelor de credit sub forma „descoperit de cont”, potrivit cărora creditul trebuie rambursat la cerere sau într-o perioadă de maximum 3 luni, se aplică numai art. 1-8, art. 9 alin. (1) lit. a)-c) și alin. (2), art. 10, art. 21-45, art. 48, 49, 52, 53, art. 63-65 și art. 70-96.

Art. 4. În cazul contractelor de credit sub forma „descoperit de cont cu aprobare tacită” se aplică numai art. 1-7, art. 35-44, art. 56, 57 și art. 79-96.

Art. 5.^[1] Se aplică numai prevederile art. 1-10, art. 21-29, art. 31-34, art. 45, art. 46 alin. (1) lit. a)- i) și lit. m), art. 48, 50, 51, art. 54-57, art. 66-78 și ale art. 80-96 contractelor de credit încheiate de o organizație care îndeplinește următoarele condiții:

a) este constituită în avantajul reciproc al membrilor săi;

^[1] Partea introductivă a art. 5 este reprodușă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 288/2010.

- b) nu obține profit pentru alte persoane, ci doar pentru membrii săi;
- c) îndeplinește un rol social conform legislației;
- d) primește și gestionează numai contribuții ale membrilor săi și le oferă surse de creditare numai acestora;
- e) acordă credit cu o dobândă anuală efectivă mai mică decât cea practică în mod obișnuit pe piață sau în limitele unui plafon prevăzut de legislație;
- f) componența acesteia este limitată la persoane care își au reședința sau locul de muncă într-o anumită regiune sau la angajați și pensionari ai unui anumit angajator ori la persoane care îndeplinesc alte cerințe prevăzute de legislație, cerințe care reprezintă baza pe care se întemeiază o legătură comună între membri.

Art. 6. (1) Se aplică numai art. 1-10, art. 21-29, art. 31-45 și art. 46 alin. (1) lit. a)-j), lit. m) și lit. s), art. 47 alin. (2)-(4), art. 48, 50, 51, art. 54-57, art. 66-69 și art. 72-96 în cazul contractelor de credit care prevăd punerea de acord a creditorului cu consumatorul asupra unor formalități cu privire la metodele de amânare la plată sau de rambursare, în cazul în care:

- a) consumatorul și-a încălcat deja obligațiile cuprinse în contractul de credit inițial;
- b) astfel de formalități ar fi susceptibile de a elimina posibilitatea unor acțiuni în instanță în legătură cu respectiva încălcare;
- c) consumatorul nu ar fi, prin aceasta, obligat să respecte clauze contractuale mai puțin favorabile decât cele din contractul de credit inițial.

(2) În cazul în care contractul de credit se înscrie în domeniul de aplicare al art. 3 se aplică numai prevederile respectivului articol.

Art. 7. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *consumator* – persoana fizică ce acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale sau profesionale;

2. *contract de credit* – contractul prin care un creditor acordă, promite sau stipulează posibilitatea de a acorda unui consumator un credit sub formă de amânare la plată, împrumut sau alte facilități financiare similare, cu excepția contractelor pentru prestarea de servicii în mod continuu ori pentru furnizarea de bunuri de același fel, atunci când consumatorul plătește pentru asemenea servicii sau bunuri în rate, pe durata furnizării lor;

3. *contract de credit legat* – un contract de credit în care sunt întrunite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) creditul în cauză servește exclusiv finanțării unui contract care are ca obiect furnizarea anumitor bunuri sau prestarea unui anumit serviciu;

- b) contractul de credit și contractul de achiziție de bunuri sau servicii formează, din punct de vedere obiectiv, o unitate comercială;

4. *costul total al creditului pentru consumatori* – toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sunt incluse dacă încheierea contractului de servicii este obligatorie pentru obținerea creditului însuși sau pentru obținerea acestuia în concordanță cu clauzele și condițiile prezentate;

5. *creditor* – persoana juridică, inclusiv sucursalele instituțiilor de credit și ale instituțiilor financiare nebankare din străinătate, care desfășoară activitate pe teritoriul României și care acordă sau se angajează să acorde credite în exercițiul activității sale comerciale ori profesionale;

6. *dobânda anuală efectivă* – costul total al creditului pentru consumator, exprimat ca procent anual din valoarea totală a creditului, inclusiv costurile prevăzute la art. 73, după caz;

7. *descoperit de cont* – contract de credit explicit pe baza căruia un creditor pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului curent al consumatorului;

8. *descoperit de cont cu aprobare tacită* – „descoperit de cont”, acceptat în mod tacit, prin care un creditor pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului curent al consumatorului sau „descoperitul de cont” convenit;

9. *intermediar de credit* – persoană fizică sau juridică ce nu acționează în calitate de creditor și care, în cursul exercitării activității sale comerciale ori profesionale, în schimbul unui onorariu, ce poate lua formă pecuniară sau orice altă formă de plată convenită, desfășoară cel puțin una din următoarele activități:

a) prezintă sau oferă consumatorilor contracte de credit;

b) oferă asistență consumatorilor prin organizarea de activități pregătitoare privind contractele de credit, altele decât cele de la lit. a);

c) încheie contracte de credit cu consumatorii în numele creditorului;

10. *intermediarul de credit cu titlu auxiliar* – persoana fizică sau juridică ce realizează activitatea de intermediere de credite cu titlu auxiliar activității sale principale;

11. *rata dobânzii aferente creditului* – rata dobânzii, exprimată ca procent fix sau variabil aplicat anual sumei trase din credit;

12. *rata fixă a dobânzii aferente creditului* – convenirea de către părți în contractul de credit asupra unei singure rate a dobânzii aferente creditului pentru întreaga durată a contractului de credit sau asupra mai multor rate ale dobânzii aferente creditului pentru termene parțiale aplicând exclusiv un procentaj fix specific. În cazul în care nu sunt stabilite toate ratele dobânzii aferente creditului în contractul de credit, se consideră că rata dobânzii aferente creditului este fixă numai pentru termenele parțiale pentru care ratele dobânzii aferente creditului sunt stabilite exclusiv printr-un procentaj fix specific convenit în momentul încheierii contractului de credit;

13. *valoarea totală a creditului* – plafonul sau sumele totale puse la dispoziție pe baza unui contract de credit;

14. *valoarea totală plătită de către consumator* – suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator;

15. *suport durabil* – orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, în așa fel încât acestea să fie accesibile pentru consultare în viitor pe o perioadă de timp adecvată scopului informațiilor, și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate;

16. *unitate comercială* – se consideră că există unitate comercială în una dintre următoarele situații:

a) furnizorul sau prestatorul de servicii finanțează el însuși creditul pentru consumator;

b) creditul este finanțat de un terț, iar creditorul folosește serviciile furnizorului sau ale prestatorului pentru încheierea contractului de credit sau pentru pregătirea acestuia;

c) bunurile respective sau prestarea unui anumit serviciu sunt specificate în mod expres în contractul de credit.

Capitolul II. Informații și practici preliminare încheierii contractului de credit

Secțiunea 1. Informații standard care trebuie incluse în publicitate

Art. 8. Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit trebuie să cuprindă informații potrivit prevederilor prezentei secțiuni.

Art. 9. (1) Informațiile standard specifică, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele:

a) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator;

- b) valoarea totală a creditului;
- c) dobânda anuală efectivă;
- d) durata contractului de credit;
- e) în cazul unui credit sub formă de amânare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, prețul de achiziție și valoarea oricărei plăți în avans;
- f) după caz, valoarea totală plătită de către consumator și valoarea ratelor.

(2) În orice formă de publicitate, informațiile prevăzute la alin. (1) sunt scrise în mod clar, concis, vizibil și ușor de citit, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași mărime.

(3) În cazul în care încheierea unui contract referitor la un serviciu accesoriu aferent contractului de credit, în special o asigurare, este obligatorie pentru obținerea creditului însuși sau pentru obținerea acestuia în concordanță cu clauzele și condițiile prezentate, iar costul celui serviciu nu poate fi determinat în prealabil, obligația de a încheia un asemenea contract este, de asemenea, menționată în mod clar, concis și vizibil, împreună cu dobânda anuală efectivă.

Art. 10. Prezenta secțiune se aplică cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor.

Secțiunea a 2-a. Informații precontractuale

Art. 11. (1) Creditorul și, după caz, intermediarul de credit furnizează consumatorului, pe baza clauzelor și a condițiilor de creditare oferite de către creditor, precum și, după caz, a preferințelor exprimate și a informațiilor furnizate de către consumator, informațiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.

(2) Informațiile sunt furnizate:

a) cu suficient timp înainte, dar nu cu mai puțin de 15 zile înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă;

b)^[1] pe hârtie sau pe alt suport durabil și sunt redactate în scris, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p. În cazul în care informațiile sunt redactate pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;

c) prin intermediul formularului „Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori”, prevăzut în anexa nr. 2.

(2)^[2] Informațiile precontractuale trebuie redactate astfel încât să nu inducă în eroare consumatorii, prin utilizarea unor expresii tehnice, juridice sau specifice domeniului financiar-bancar, prin utilizarea de prescurtări sau inițiale ale unor denumiri, cu excepția celor prevăzute de lege sau de limbajul obișnuit. Termenii tehnici vor fi explicitați la solicitarea consumatorului, în scris, fără costuri suplimentare.

(3) Perioada de 15 zile prevăzută la alin. (2) lit. a) se poate reduce cu acordul scris al consumatorului.

(4) În cazul în care creditorul a furnizat formularul „Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori”, prevăzut în anexa nr. 2, se consideră că acesta a respectat cerințele de informare prevăzute de prezentul articol și la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată, cu modificările ulterioare.

^[1] Lit. b) de la alin. (2) al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Alin. (2¹) al art. 11 a fost introdus prin art. I pct. 4 din Legea nr. 288/2010.

Art. 12. Orice informații suplimentare pe care creditorul ar putea să i le furnizeze consumatorului trebuie oferite într-un document separat, care poate fi anexat la formularul „Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori”.

Art. 13. (1) În plus față de formularul „Informațiile standard la nivel european privind creditul pentru consumatori”, prevăzut în anexa nr. 2, consumatorului i se furnizează, la cerere și gratuit, un exemplar din proiectul de contract de credit. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care în momentul cererii creditorul nu poate să încheie contractul de credit cu consumatorul conform normelor sale interne.

(2) În cazul creditelor garantate cu ipotecă sau cu un drept asupra unui bun imobil, precum și al contractelor de credit al căror scop îl constituie dobândirea ori păstrarea drepturilor de proprietate asupra unui bun imobil existent sau proiectat ori renovarea, amenajarea, consolidarea, reabilitarea, extinderea sau creșterea valorii unui bun imobil, în plus față de formularul „Informațiile standard la nivel european privind creditul pentru consumatori”, prevăzut în anexa nr. 2, creditorul are obligația să furnizeze, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), un exemplar al proiectului de contract de credit, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1) teza a doua.

Art. 14. (1) Informațiile prevăzute la art. 11 cuprind următoarele:

- a) tipul de credit;
- b) identitatea și adresa sediului social și a punctului de lucru al creditorului, precum și, după caz, identitatea și adresa sediului social și/sau a punctului de lucru ori, după caz, adresa de domiciliu a intermediarului de credit implicat;
- c) valoarea totală a creditului și condițiile care guvernează tragerea;
- d) durata contractului de credit;
- e) în cazul unui credit acordat sub forma unei amânări la plată pentru un anumit bun sau serviciu și în cazul contractelor de credit legate, bunul ori serviciul respectiv și prețul de achiziție al acestuia;
- f) rata dobânzii aferente creditului;
- g) condițiile care guvernează aplicarea ratei dobânzii aferente creditului, formula de calcul al ratei dobânzii, precum și termenele, condițiile și procedura pentru modificarea ratei dobânzii aferente creditului și, în cazul în care se aplică rate diferite ale dobânzii aferente creditului în circumstanțe diferite, informațiile de mai sus pentru toate ratele aplicabile;
- h) dobânda anuală efectivă și valoarea totală plătită de către consumator, ilustrate prin intermediul unui exemplu reprezentativ care menționează toate ipotezele folosite pentru calculul ratei respective; în cazul în care consumatorul a informat creditorul în legătură cu una sau mai multe componente ale creditului preferat, precum durata contractului de credit și valoarea totală a creditului, creditorul trebuie să ia în considerare aceste componente;
- i) în cazul în care un contract de credit prevede modalități de tragere diferite, cu costuri diferite sau cu rate ale dobânzii aferente creditului diferite, și creditorul folosește ipoteza prevăzută în anexa nr. 1 pct. II lit. b), acesta trebuie să indice faptul că aplicarea altor mecanisme de tragere pentru acest tip de contract de credit poate avea drept rezultat aplicarea unei dobânzi anuale efective mai mari;
- j) suma, numărul și frecvența plăților care vor fi efectuate de către consumator și, după caz, ordinea în care plățile vor fi alocate pentru rambursare diferitelor solduri restante cu rate diferite ale dobânzii aferente creditului;
- k) comisioanele de administrare ale unuia sau mai multor conturi care înregistrează atât operațiuni de plată, cât și trageri din credit, cu excepția cazului în care deschiderea unui cont este opțională, împreună cu costurile pentru utilizarea unui mijloc de plată atât pentru operațiuni de plată, cât și pentru trageri din credit, orice alte costuri rezultând din contractul de credit, precum și condițiile în care aceste costuri pot fi modificate;

l) existența taxelor, onorariilor și costurilor pe care consumatorul trebuie să le plătească în legătură cu încheierea, publicitatea și/sau înregistrarea contractului de credit și a documentelor accesorii acestuia, inclusiv taxele notariale;

m) obligația, după caz, de a încheia un contract privind un serviciu accesoriu aferent unui contract de credit, în special o asigurare, în cazul în care încheierea contractului de servicii este obligatorie pentru obținerea creditului însuși sau pentru obținerea acestuia în concordanță cu clauzele și condițiile prezentate;

n) rata dobânzii aplicabile în cazul ratelor restante, măsurile pentru ajustarea acesteia și orice alte costuri intervenite în caz de nerespectare a contractului;

o)^[1] o avertizare privind consecințele neefectuării plăților. Avertizarea trebuie să conțină, în mod obligatoriu, termenele la care se fac raportările la Biroul de Credit și termenul minim la care creditorul poate declanșa procedura de executare silită;

p) garanțiile solicitate;

q) existența sau lipsa dreptului de retragere;

r) dreptul de rambursare anticipată și, după caz, informații privind dreptul creditorului la compensație și modul în care aceasta va fi stabilită potrivit prevederilor art. 66-69;

s) dreptul consumatorului de a fi informat de îndată și gratuit asupra rezultatului consultării bazei de date pentru evaluarea bonității sale, potrivit prevederilor art. 32 alin. (1);

ș) dreptul consumatorului de a primi la cerere și gratuit un exemplar al proiectului de contract de credit. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care în momentul cererii creditorul nu poate să încheie contractul de credit cu consumatorul conform normelor sale interne;

t)^[2] dreptul consumatorului de a primi gratuit un exemplar al proiectului de contract de credit în cazul creditelor garantate cu ipotecă, cu o altă garanție comparabilă sau cu un drept asupra unui bun imobil, precum și contractelor de credit al căror scop îl constituie dobândirea ori păstrarea drepturilor de proprietate asupra unui bun imobil existent sau proiectat ori renovarea, amenajarea, consolidarea, reabilitarea, extinderea sau creșterea valorii unui bun imobil. În acest caz, pct. 5 referitor la alte aspecte juridice importante, rubrica 5, prevăzut în anexa nr. 2, se reformulează după cum urmează: «Dreptul de a primi proiectul de contract de credit. Aveți dreptul să primiți un exemplar al proiectului de contract de credit.» Această dispoziție nu se aplică în cazul în care în momentul cererii creditorul nu poate să încheie contractul de credit cu consumatorul conform normelor sale interne;

ț) după caz, perioada în care informațiile precontractuale au forță juridică obligatorie pentru creditor.

(2) În cazul contractelor de credit garantate cu ipotecă, cu o altă garanție comparabilă sau cu un drept asupra unui bun imobil, precum și al contractelor de credit al căror scop îl constituie dobândirea sau păstrarea drepturilor de proprietate asupra unui bun imobil existent sau proiectat ori renovarea, amenajarea, consolidarea, reabilitarea, extinderea sau creșterea valorii unui bun imobil, în afară de informațiile prevăzute la alin. (1) creditorul informează consumatorul că acestuia îi pot reveni, în stadiu precontractual, numai următoarele cheltuieli, după caz:

a) cheltuieli aferente întocmirii dosarului de credit;

b)^[3] cheltuieli estimative aferente constituirii ipotecii și evaluării garanțiilor.

Art. 15. În cazul comunicării telefonice, descrierea caracteristicilor principale ale serviciului financiar care trebuie oferită, potrivit art. 5 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările ulterioare, cuprinde cel puțin următoarele:

^[1] Lit. o) de la alin. (1) al art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Lit. t) de la alin. (1) al art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din Legea nr. 288/2010.

^[3] Lit. b) de la alin. (2) al art. 14 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 6 din Legea nr. 288/2010.

- a) elementele prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c)- g) și lit. j);
- b) dobânda anuală efectivă, ilustrată prin intermediul unui exemplu reprezentativ;
- c) valoarea totală plătită de către consumator.

Art. 16. În cazul în care, la cererea consumatorului, contractul a fost încheiat folosind un mijloc de comunicare la distanță care nu permite furnizarea informațiilor în conformitate art. 11, 12 și 14, în special în situația prevăzută la art. 15, creditorul furnizează consumatorului toate informațiile precontractuale folosind formularul „Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori”, prevăzut în anexa nr. 2, imediat după încheierea contractului de credit.

Art. 17. (1) În cazul unui contract de credit în care plățile făcute de consumator nu conduc la o rambursare imediată a valorii totale a creditului, dar sunt utilizate pentru a constitui capital în timpul perioadelor și în condițiile stabilite în contractul de credit sau într-un contract accesoriu, informațiile precontractuale cerute potrivit art. 11, 12 și art. 14 cuprind o declarație clară și concisă, potrivit căreia aceste contracte de credit nu prevăd o garanție de restituire a valorii totale a creditului tras pe baza acestuia.

(2) Dacă se oferă o astfel de garanție, declarația nu este necesară.

Art. 18. (1) Creditorii și, după caz, intermediarii de credit oferă consumatorului explicații corespunzătoare care să îi permită acestuia să evalueze dacă contractul de credit propus este adaptat la nevoile sale și la situația sa financiară.

(2) Explicațiile trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- a) explicarea informațiilor precontractuale care sunt furnizate potrivit prevederilor art. 11, 12 și 14;
- b) caracteristicile esențiale ale produselor propuse și efectele specifice pe care le pot avea asupra consumatorului;
- c) explicarea costurilor ce fac parte din costul total al creditului pentru consumator, astfel încât consumatorii să înțeleagă ce plătesc;
- d) consecințele neplății din partea consumatorului.

Art. 19. Se interzice perceperea unui comision de analiză dosar în cazul în care creditul nu se acordă.

Art. 20. (1) În termen de 30 de zile de la depunerea dosarului de credit, dar nu mai mult de 60 de zile de la depunerea cererii de solicitare a creditului, creditorul răspunde în scris consumatorului sau, la solicitarea expresă a consumatorului, în altă formă aleasă de consumator și acceptată de creditor, cu privire la acordarea sau neacordarea creditului.

(2) La primirea cererii de credit și a celorlalte documente ce sunt necesare acordării creditului, furnizorul de servicii financiare are obligația de a înmâna imediat consumatorului un înscris datat, semnat și cu număr de înregistrare, conținând confirmarea creditorului că i s-au predat toate actele necesare acordării creditului.

*Secțiunea a 3-a. Cerințe precontractuale de informare
pentru anumite contracte de credit sub forma „descoperit de cont”
și pentru anumite contracte specifice de credit*

Art. 21. Prezenta secțiune se aplică contractelor de credit prevăzute la art. 3, 5 și 6.

Art. 22. (1) Creditorul și, după caz, intermediarul de credit furnizează consumatorului, pe baza clauzelor și a condițiilor de creditare oferite de către creditor, precum și, după caz, a preferințelor exprimate și a informațiilor furnizate de către consumator, informațiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.

(2) Informațiile sunt furnizate:

a) cu suficient timp, dar nu mai puțin de 15 zile, înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă;

b)^[1] pe hârtie sau pe alt suport durabil și sunt redactate în scris, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p. În cazul în care informațiile sunt redactate pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat;

c) într-o modalitate prin care să se asigure că toate informațiile au același grad de vizibilitate.

(3) Perioada de 15 zile prevăzută la alin. (2) lit. a) se poate reduce cu acordul expres al consumatorului.

(4) Informațiile pot fi furnizate prin intermediul formularului „Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori” prevăzut în anexa nr. 3.

(5) În cazul în care creditorul a furnizat informații prin formularul „Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori” prevăzut în anexa nr. 3, se consideră că acesta a respectat cerințele referitoare la informații prevăzute în prezentul articol și în art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 23. În plus, față de informațiile prevăzute la art. 22, art. 25-27, consumatorului i se furnizează, la cerere și gratuit, un exemplar din proiectul de contract de credit care include informațiile contractuale prevăzute la art. 33-49, în măsura în care articolele respective se aplică. Această prevedere nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu poate să încheie contractul de credit cu consumatorul conform normelor sale interne.

Art. 24. În cazul în care contractul a fost încheiat, la cererea consumatorului, folosind un mijloc de comunicare la distanță care nu permite oferirea informațiilor ce trebuie furnizate conform prevederilor art. 22, art. 25-27, creditorul își îndeplinește, imediat după încheierea contractului de credit, obligațiile prevăzute la art. 22, 25 și 26, prin furnizarea informațiilor contractuale prevăzute la art. 33-49, în măsura în care articolele respective se aplică.

Art. 25. Informațiile la care se face referire la art. 22 cuprind următoarele:

a) tipul de credit;

b) identitatea și adresa sediului social și a punctului de lucru al creditorului, precum și, după caz, numele și adresa sediului social și/sau a punctului de lucru ori, după caz, adresa de domiciliu a intermediarului de credit implicat;

c) valoarea totală a creditului;

d) durata contractului de credit;

e) rata dobânzii aferente creditului;

f) condițiile care guvernează aplicarea ratei dobânzii aferente creditului, formula de calcul a acesteia, costurile aplicabile din momentul încheierii contractului de credit și condițiile în care acele costuri pot fi modificate;

g) dobânda anuală efectivă ilustrată prin intermediul unui exemplu reprezentativ care menționează toate ipotezele folosite pentru calculul dobânzii respective;

h) condițiile și procedura pentru încetarea contractului de credit;

i) pentru contractele de credit de tipul celor prevăzute la art. 3, o mențiune conform căreia consumatorului i se poate solicita în orice moment rambursarea integrală a creditului, după caz;

j) rata dobânzii aplicabilă în cazul ratelor întârziate, măsurile pentru ajustarea acesteia și, după caz, orice penalități plătibile în caz de neplată;

k) dreptul consumatorului de a fi informat imediat și gratuit, potrivit prevederilor art. 32 alin. (1), asupra rezultatului consultării bazei de date, realizate pentru evaluarea bonității sale;

^[1] Lit. b) de la alin. (2) al art. 22 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 7 din Legea nr. 288/2010.

l) pentru contractele de credit de tipul celor prevăzute la art. 3, informații cu privire la costurile aplicabile încă de la momentul încheierii contractului de credit, precum și, după caz, condițiile în care pot fi modificate aceste costuri;

m) după caz, termenul pe parcursul căruia informațiile precontractuale au forță juridică obligatorie pentru creditor.

Art. 26. (1) În cazul unui contract de credit în sensul art. 5 și 6, informațiile prevăzute la art. 22 și 25 includ și următoarele:

a) valoarea, numărul și frecvența plăților care vor fi efectuate de către consumator și, după caz, ordinea în care plățile se vor aloca, în scopul rambursării, pentru diferitele solduri restante cu rate diferite ale dobânzii aferente creditului;

b) dreptul de rambursare anticipată și, după caz, informații privind dreptul creditorului la compensație și modul în care aceasta va fi stabilită.

(2) În cazul contractelor de credit prevăzute la art. 3 se aplică numai prevederile art. 22 și 25.

Art. 27. (1) În cazul comunicării verbale prin telefon și în cazul în care consumatorul solicită ca „descoperitul de cont” să fie disponibil imediat, descrierea caracteristicilor principale ale serviciului financiar include cel puțin elementele prevăzute la art. 25 lit. c), e), f), g) și i).

(2) În plus, în contractele de credit de tipul celor prevăzute la art. 5 și 6, descrierea principalelor caracteristici include menționarea duratei contractului de credit.

Art. 28.^[1] Fără a aduce atingere excepției prevăzute la art. 2 lit. b), în cazul contractelor de credit care sunt acordate sub forma «descoperit de cont» și care trebuie rambursate într-o perioadă de o lună, descrierea caracteristicilor principale ale serviciului financiar include cel puțin elementele prevăzute la art. 25 lit. c), e), f), g) și i).

Art. 29. (1) Prevederile art. 11-18 și 21-28 nu se aplică furnizorilor de bunuri sau servicii care acționează în calitate de intermediari de credit cu titlu auxiliar.

(2) Creditorul are obligația de a se asigura că informațiile precontractuale prevăzute în articolele respective au fost primite de consumator.

Capitolul III. Obligația de a evalua bonitatea consumatorului și accesul la bazele de date

Art. 30. (1)^[2] Creditorul evaluează bonitatea consumatorului pe baza unui volum suficient de informații obținute, inclusiv de la consumator, și, după caz, pe baza consultării bazei de date relevante, înainte de încheierea unui contract de credit.

(2) În cazul în care părțile convin să modifice valoarea totală a creditului după încheierea contractului de credit, creditorul actualizează informațiile financiare aflate la dispoziția sa privind consumatorul și evaluează bonitatea consumatorului înainte de efectuarea oricărei creșteri semnificative a valorii totale a creditului.

(3)^[3] *Abrogat.*

Art. 31. În scopul evaluării bonității consumatorilor, sistemele de evidență de tipul birourilor de credit asigură, în cazul creditului transfrontalier, accesul creditorilor din alte state membre la bazele de date gestionate în condiții nediscriminatorii față de creditorii naționali.

Art. 32. (1) În cazul în care respingerea cererii de creditare se bazează pe consultarea unei baze de date, creditorul informează consumatorul imediat și în mod gratuit, în scris sau,

^[1] Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Alin. (1) al art. 30 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 288/2010.

^[3] Alin. (3) al art. 30 a fost abrogat prin art. 10 din Legea nr. 288/2010.

la solicitarea expresă a consumatorului, în forma aleasă de acesta și agreată de creditor, în legătură cu rezultatul acestei consultări și cu identitatea bazei de date consultate.

(2) Informațiile se pun la dispoziție, cu excepția cazului în care furnizarea unor astfel de informații este interzisă prin norme naționale ce transpun legislația europeană sau care creează cadrul legal pentru aplicarea acestora ori furnizarea informațiilor contravine obiectivelor de ordine publică sau de securitate publică.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere aplicării Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul IV. Informații și drepturi privind contractele de credit

Secțiunea 1. Dispoziții comune

Art. 33.^[1] (1) Contractele de credit sunt redactate în scris, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p, pe hârtie sau pe un alt suport durabil. În cazul în care contractul este redactat pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat contractul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

(2) Contractele de credit trebuie să conțină informații complete, clare și ușor de înțeles, în limba română. Aceste informații vor fi detaliate sau explicate suplimentar de către bancă, la cererea expresă a consumatorului, înainte de semnarea contractului sub forma unei note, anexă la contract.

Art. 34.^[2] La momentul semnării contractului, toate părțile contractante primesc câte un exemplar original al contractului de credit, cu excepția contractelor încheiate la distanță.

Art. 35. (1) Fără a aduce atingere prevederilor legale privind modificarea dobânzii, pe parcursul derulării contractului de credit:

a)^[3] se interzice majorarea nivelului comisioanelor, tarifelor și spezelor bancare, cu excepția costurilor impuse prin legislație;

b) se interzic introducerea și perceperea de noi comisioane, tarife sau a oricăror alte speze bancare, cu excepția costurilor specifice unor produse și servicii suplimentare solicitate în mod expres de consumator, neprevăzute în contract ori care nu erau oferite consumatorilor la data încheierii acestuia. Aceste costuri neprevăzute vor fi percepute numai pe baza unor acte adiționale acceptate de consumator. Sunt exceptate costurile impuse prin legislație;

c) se interzice perceperea unui comision de depunere numerar pentru plata ratelor la credit, indiferent dacă depunerea se efectuează de către titular sau de către o altă persoană;

d) se interzice perceperea unui comision de retragere pentru sumele trase din credit;

e)^[4] se interzice perceperea unui comision, unui tarif, unei speze bancare sau a oricărui alt cost, în cazul în care consumatorul dorește schimbarea datei de scadență a ratelor;

f) se interzice perceperea unor comisioane în situațiile în care consumatorii solicită schimbarea garanțiilor, în condițiile în care consumatorul plătește toate costurile aferente constituirii și evaluării noilor garanții.

(2) Costurilor aferente contului curent nu le sunt aplicabile obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. a). Costurile aferente contului curent trebuie să corespundă costurilor efective ale creditorului,

^[1] Art. 33 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 288/2010.

^[3] Lit. a) și b) de la alin. (1) al art. 35 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 288/2010.

^[4] Lit. e) și f) de la alin. (1) al art. 35 au fost introduse prin art. I pct. 14 din Legea nr. 288/2010.

să se limiteze la acoperirea acestora și să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare pentru acesta.

(3) Pentru orice modificare a nivelului costurilor creditului, potrivit condițiilor contractuale, creditorul este obligat să notifice consumatorul în scris sau, la cererea expresă a consumatorului, prin altă modalitate stabilită de acesta și agreată de creditor și va pune la dispoziția acestuia un nou tabel de amortizare/grafic de rambursare.

Art. 36.^[1] (1) Pentru creditul acordat, creditorul poate percepe numai: comision de analiză dosar, comision de administrare credit sau comision de administrare cont curent, compensație în cazul rambursării anticipate, costuri aferente asigurărilor și, după caz, dobânda penalizatoare, alte costuri percepute de terți, precum și un comision unic pentru servicii prestate la cererea consumatorilor.

(2) Comisionul de analiză dosar și cel unic vor fi stabilite în sumă fixă, aceeași sumă fiind percepută tuturor consumatorilor cu același tip de credit în cadrul aceleiași instituții de credit.

(3) Comisionul de administrare se percepe pentru monitorizarea/înregistrarea/efectuarea de operațiuni de către creditor în scopul utilizării/rambursării creditului acordat consumatorului. În cazul în care acest comision se calculează ca procent, acesta va fi aplicat la soldul curent al creditului.

Art. 37. În contractele de credit cu dobândă variabilă se vor aplica următoarele reguli:

a)^[2] dobânda va fi compusă dintr-un indice de referință EURIBOR/ROBOR/LIBOR la o anumită perioadă sau din rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, în funcție de valuta creditului, la care creditorul adaugă o anumită marjă fixă pe toată perioada derulării contractului;

b)^[3] abrogată;

c)^[4] în acord cu politica comercială a fiecărei instituții de credit, creditorul poate reduce marja și/sau aplica un nivel mai redus al indicelui de referință, acesta având dreptul ca, pe parcursul derulării contractului, să revină la valoarea marjei menționate în contract la data încheierii acestuia și/sau la nivelul real al indicelui de referință;

d) modul de calcul al dobânzii trebuie indicat în mod expres în contract, cu precizarea periodicității și/sau a condițiilor în care survine modificarea ratei dobânzii variabile, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia;

e) elementele care intră în formula de calcul al dobânzii variabile și valoarea acestora vor fi afișate pe site-urile de internet și la toate punctele de lucru ale creditorilor.

Art. 37^[5]. În cazul în care debitorul solicită refinanțarea creditului la aceeași bancă, în măsura în care acesta s-a dovedit bun-platnic, banca va examina cererea și, în funcție de situația financiară a acestuia, poate acorda creditul de refinanțare, respectându-se toate condițiile noii oferte de creditare.

Art. 38. (1) Calculul ratei lunare a dobânzii/comisioanelor se va face:

a) fie pe baza anului calendaristic de 365 sau 366 de zile în cazul anului bisect, luând în calcul la numărătorul fracției formulei, numărul efectiv de zile cuprins între scadențe, iar la numitorul aceleiași fracții, 365 sau 366 de zile, după caz;

b) fie luând în calcul la numărătorul fracției numărul 30 zile, iar la numitorul fracției numărul 360.

^[1] Art. 36 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Lit. a) de la art. 37 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 16 din Legea nr. 288/2010.

^[3] Lit. b) de la art. 37 a fost abrogată prin art. I pct. 17 din Legea nr. 288/2010.

^[4] Lit. c)-e) de la art. 37 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 18 din Legea nr. 288/2010.

^[5] Art. 37¹ a fost introdus prin art. I pct. 19 din Legea nr. 288/2010.

(1)^[1] Rambursarea creditelor se poate face în două moduri: prin rate egale (anuități) sau prin rate descrescătoare. Consumatorul are dreptul să aleagă modalitatea prin care dorește să ramburseze creditul.

(2)^[2] Dobânda penalizatoare se calculează pe bază de procent fix și se aplică la sumele restante în conformitate cu prevederile contractului de credit, cu excepția sumelor provenite din calculul dobânzii.

(3) Rata dobânzii aplicabilă în cazul creditelor restante nu poate depăși cu mai mult de două puncte procentuale rata dobânzii aplicată atunci când creditul nu înregistrează restanță, în cazul în care consumatorul sau soțul/soția acestuia se afla în una dintre următoarele situații: șomaj, reducere drastică a salariului, deces. Prin reducerea drastică a salariului se înțelege o reducere de cel puțin 15% din valoarea acestuia. Această dobândă va fi percepută până la încetarea evenimentului care a generat reducerea veniturilor, dar nu mai mult de 12 luni. În caz de deces, perioada nu poate fi mai mică de 6 luni.

Art. 39.^[3] În cazul imposibilității consumatorilor de a accepta majorarea dobânzii, creditorul nu are dreptul să denunțe unilateral sau să rezilieze contractul. Creditorul trebuie să facă o propunere, transmisă în scris, de reeșalonare sau de refinanțare a creditului, în raport cu veniturile actuale ale consumatorului.

Art. 40. (1) Sunt interzise clauzele contractuale care dau dreptul creditorului să modifice unilateral clauzele contractuale fără încheierea unui act adițional, acceptat de consumator.

(2) Creditorul trebuie să poată face dovada că a depus toate diligentele pentru informarea consumatorului cu privire la semnarea actelor adiționale.

(3) În cazul modificărilor impuse prin legislație, nesemnarea de către consumator a actelor adiționale prevăzute la alin. (1) este considerată acceptare tacită. În acest caz se interzice introducerea în actele adiționale a altor prevederi decât cele impuse prin legislație. Introducerea în actele adiționale a oricăror altor prevederi decât cele impuse prin legislație sunt considerate nule de drept.

(4) Se interzice introducerea în contractele de credit a clauzelor prin care:

a) consumatorul este obligat să păstreze confidențialitatea prevederilor și a condițiilor contractuale;

b)^[4] creditorul poate declara scadent sau denunța unilateral contractul ori poate penaliza consumatorul în cazul afectării reputației creditorului;

c)^[5] creditorul poate declara scadent anticipat creditul în cazul în care consumatorul nu și-a îndeplinit obligațiile conform altor contracte de credit încheiate cu alți creditori;

d) creditorul impune consumatorului încheierea contractului de asigurare a bunurilor aduse în garanție cu o societate agreată de bancă.

(5)^[6] Creditorii nu au dreptul să refuze încasarea ratelor de credit în moneda în care s-a acordat creditul, cu excepția operatorilor economici care încheie contracte de leasing.

Art. 41. (1)^[7] Orice notificare cu privire la modificarea conținutului clauzelor contractuale referitoare la costuri va fi transmisă consumatorilor cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicarea

[1] Alin. (1) al art. 38 a fost introdus prin art. I pct. 20 din Legea nr. 288/2010.

[2] Alin. (2)-(3) ale art. 38 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 21 din Legea nr. 288/2010.

[3] Art. 39 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 288/2010.

[4] Lit. b) de la alin. (4) al art. 40 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 23 din Legea nr. 288/2010.

[5] Lit. c)-d) de la alin. (4) al art. 40 au fost introduse prin art. I pct. 24 din Legea nr. 288/2010.

[6] Alin. (5) al art. 40 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 288/2010.

[7] Alin. (1) al art. 41 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din Legea nr. 288/2010.

acestora, cu excepția situațiilor în care consumatorul solicită modificări ale contractului care implică schimbarea costurilor, de exemplu prelungirea perioadei de creditare sau modificarea ratelor.

(2) Consumatorul are la dispoziție un termen de 15 zile de la primirea notificării pentru a comunica opțiunea sa de acceptare sau de neacceptare a noilor condiții.

(3) Neprimirea unui răspuns din partea consumatorului în termenul menționat anterior nu este considerată acceptare tacită și contractul rămâne neschimbat.

(4) În cazul în care consumatorul nu acceptă noile condiții, creditorul nu are dreptul de a penaliza consumatorul sau de a declara creditul scadent.

Art. 42.^[1] Creditorii au obligația de a primi și de a înregistra reclamațiile de la consumatori, de a lua toate măsurile necesare pentru a răspunde la aceste reclamații în termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea acestora și de a depune diligentele necesare în vederea reparării eventualelor prejudicii cauzate consumatorilor.

Art. 43.^[2] La încetarea contractului de credit, creditorul oferă consumatorului gratuit, din oficiu, un document care fie atestă faptul că au fost stinse toate obligațiile dintre părți decurgând din contractul respectiv, fie indică obligațiile contractuale neîndeplinite. Totodată, se închid și conturile creditului, fără a fi necesară depunerea unei alte cereri de către consumator și fără plata unor costuri suplimentare, cu excepția următoarelor situații:

a) contul curent a fost deschis anterior contractării creditului, în vederea derulării altor operațiuni;

b) la data încetării contractului de credit, contul curent este utilizat pentru alte servicii contractate de către consumator;

c) conturile sunt poprite sau indisponibilizate, conform prevederilor legale, pentru îndeplinirea de către consumator a unor obligații asumate față de creditorul însuși sau față de terți.

Art. 44. Orice notificare pe care creditorul o face consumatorului trebuie să fie semnată, datată și cu număr de înregistrare. Orice notificare ce nu conține aceste minime informații este considerată nulă de drept.

Art. 45. Art. 33, 34 și 46-49 nu aduc atingere normelor naționale ce respectă legislația comunitară privind valabilitatea încheierii contractelor de credit.

Secțiunea a 2-a. Informații ce trebuie incluse în contractele de credit

Art. 46. (1) Contractul de credit specifică în mod clar și concis următoarele:

a) tipul de credit;

b) identitatea și adresa sediului social și a punctului de lucru/adresa de domiciliu a părților contractante, precum și, după caz, identitatea și adresa sediului social și/sau a punctului de lucru ori, după caz, adresa de domiciliu a intermediarilor de credit implicați;

c) durata contractului de credit;

d) valoarea totală a creditului și condițiile care reglementează tragerea creditului;

e) în cazul unui credit acordat sub forma unei amânări la plată pentru un anumit bun sau serviciu ori în cazul contractelor de credit legate, bunul sau serviciul respectiv și prețul de achiziție al acestuia;

f)^[3] rata dobânzii aferente creditului și tipul acesteia, fixă sau variabilă;

^[1] Art. 42 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 27 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Partea introductivă a art. 43 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 28 din Legea nr. 288/2010.

^[3] Lit. f) de la alin. (1) al art. 46 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 29 din Legea nr. 288/2010.

g) condițiile care guvernează aplicarea ratei dobânzii aferente creditului, formula de calcul a acesteia, precum și termenele, condițiile și procedura pentru modificarea ratei dobânzii aferente creditului și, în cazul în care se aplică rate diferite ale dobânzii aferente creditului în circumstanțe diferite, informațiile prevăzute anterior privind toate ratele dobânzii aplicabile;

h) dobânda anuală efectivă și valoarea totală plătită de către consumator, calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calcularea acestei rate;

i) suma, numărul și frecvența plăților care urmează să fie efectuate de către consumator și, după caz, ordinea în care se vor efectua plățile, în scopul rambursării, pentru diferitele solduri restante cu rate diferite ale dobânzii aferente creditului;

j) în cazul rambursării în rate a valorii totale a creditului aferent unui contract de credit pe durată determinată, dreptul consumatorului de a primi, la cerere și gratuit, în orice moment pe întreaga durată a contractului de credit, pe hârtie sau pe alt suport durabil, conform deciziei consumatorului, un extras de cont sub forma unui tabel de amortizare/grafic de rambursare;

k) în cazul în care costurile și dobânzile trebuie plătite fără a se rambursa nicio parte din valoarea totală a creditului, un extras care arată perioadele și condițiile pentru plata dobânzii și a oricăror costuri aferente creditului;

l) costurile de administrare ale unuia sau mai multor conturi care înregistrează atât operațiunile de plată, cât și tragerile din credit, cu excepția cazului în care deschiderea unui cont este opțională, costurile pentru utilizarea unui mijloc de plată atât pentru operațiuni de plată, cât și pentru trageri din credit, orice alte costuri rezultând din contractul de credit, precum și condițiile în care aceste costuri pot fi modificate;

m) rata dobânzii, în cazul plăților restante, aplicabilă la data încheierii contractului de credit și măsurile pentru ajustarea acesteia și, după caz, orice costuri datorate în caz de neplată;

n) o avertizare privind consecințele neefectuării plăților; contractul de credit va conține obligatoriu o prevedere prin care consumatorul este atenționat despre raportarea la Biroul de credit, Centrala Riscurilor Bancare și/sau la alte structuri asemănătoare existente, în cazul în care acesta întârzie cu achitarea ratelor datorate, dacă există această obligație de raportare;

o) după caz, o mențiune potrivit căreia va fi necesară plata unor taxe, onorarii și costuri în legătură cu încheierea, publicitatea și/sau înregistrarea contractului de credit și a documentelor accesorii acestuia, inclusiv taxele notariale;

p) garanțiile și asigurările necesare, dacă există;

q) existența sau inexistența unui drept de retragere, termenul în care acel drept poate fi exercitat și alte condiții pentru exercitarea acestuia, inclusiv informații privind obligarea consumatorului de a plăti creditul sau partea de credit trasă și dobânda, potrivit prevederilor art. 59 alin. (1) lit. b), alin. (3) și (4) și art. 60, precum și cuantumul dobânzii plătită pe zi;

r) informații privind drepturile care rezultă din art. 63-65, precum și condițiile pentru exercitarea acestor drepturi;

s) dreptul de rambursare anticipată, procedura de rambursare anticipată, precum și, după caz, informații privind dreptul creditorului la compensație și modul în care va fi determinată această compensație;

ș) procedura care trebuie urmată în exercitarea dreptului de a solicita încetarea contractului de credit;

t) dacă există sau nu un mecanism extrajudiciar de reclamație și despăgubire pentru consumator și, în caz afirmativ, modalitățile de acces la acesta;

ț) alte condiții și clauze contractuale;

u) adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Toate informațiile prevăzute la alin. (1), inclusiv cele aferente unor servicii în privința cărora consumatorul nu dispune de libertate de alegere, sunt prevăzute în contract, fără a se face trimitere la condițiile generale de afaceri ale creditorului, la lista de tarife și comisioane sau la orice alt înscris.

Art. 47. (1) În cazul în care se aplică prevederile art. 46 alin. (1) lit. j), creditorul pune la dispoziția consumatorului un extras de cont sub forma unui tabel de amortizare/grafic de rambursare cu îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor condiții:

- a) în mod gratuit;
- b) în orice moment pe întreaga durată a contractului de credit;
- c) pe hârtie sau pe alt suport durabil, conform deciziei consumatorului.

(2) Tabelul de amortizare/graficul de rambursare indică:

- a) ratele datorate;
- b) termenele și condițiile de plată ale acestor sume.

(3) Tabelul/graficul conține o detaliere a fiecărei rambursări care să arate:

- a) rambursarea valorii totale a creditului;
- b) dobânda calculată pe baza ratei dobânzii aferente creditului;
- c) orice costuri suplimentare.

(4) În cazul în care rata dobânzii nu este fixă sau costurile suplimentare pot fi modificate pe baza contractului de credit, tabelul de amortizare/graficul de rambursare indică în mod clar și concis că datele cuprinse în tabel/grafic vor rămâne valabile numai până la schimbarea următoare a ratei dobânzii aferente creditului sau a costurilor suplimentare potrivit contractului de credit.

Art. 48. (1)^[1] În cazul unui contract de credit în care plățile făcute de consumator nu conduc la o rambursare imediată a valorii totale a creditului, dar sunt utilizate pentru a constitui capital în timpul perioadelor și în condițiile stabilite în contractul de credit sau într-un contract accesoriu, informațiile cerute potrivit prevederilor art. 46 și 47 cuprind o declarație clară și concisă, potrivit căreia aceste contracte de credit nu prevăd o garanție de restituire a valorii totale a creditului tras pe baza acestuia.

(2) Dacă se oferă o astfel de garanție, declarația nu este necesară.

Art. 49. În cazul contractelor de credit sub forma „descoperit de cont” pe baza cărora creditul trebuie rambursat la cerere sau într-o perioadă de maximum 3 luni, următoarele informații se specifică în mod clar și concis:

- a) tipul de credit;
- b) identitatea și adresa sediului social și a punctului de lucru/adresa de domiciliu a părților contractante, precum și, după caz, identitatea și adresa sediului social și/sau a punctului de lucru ori, după caz, adresa de domiciliu a intermediarului de credit implicat;
- c) durata contractului de credit;
- d) valoarea totală a creditului și condițiile care reglementează tragerea;
- e) rata dobânzii aferente creditului;
- f) condițiile care guvernează aplicarea ratei dobânzii aferente creditului, formula de calcul a acesteia, precum și termenele, condițiile și procedura pentru modificarea ratei dobânzii aferente creditului și, în cazul în care se aplică rate diferite ale dobânzii aferente creditului în circumstanțe diferite, informațiile prevăzute anterior privind toate ratele dobânzii aplicabile;
- g) dobânda anuală efectivă și costul total al creditului pentru consumator, calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calcularea respectivei rate, astfel cum se prevede la art. 73 coroborat cu art. 7 pct. 4 și 6;
- h) o mențiune conform căreia consumatorul i se poate solicita în orice moment rambursarea integrală, la cerere, a creditului, dar nu mai puțin de 15 zile de la data solicitării;
- i) informații cu privire la costurile aplicabile încă de la momentul încheierii contractului de credit, precum și, după caz, condițiile în care pot fi modificate aceste costuri.

^[1] Alin. (1) al art. 48 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 134/2013.

*Secțiunea a 3-a. Informații privind
rata dobânzii aferente creditului*

Art. 50. (1) Consumatorul este informat, pe hârtie sau pe alt suport durabil, în legătură cu orice modificare a ratei dobânzii aferente creditului.

(2) Informațiile cuprind următoarele:

- a) valoarea plăților de efectuat după intrarea în vigoare a noii rate a dobânzii aferente creditului;
- b) în cazul în care numărul sau frecvența plăților se modifică, informații în legătură cu acestea.

Art. 51. La solicitarea expresă a consumatorului, se poate conveni în contractul de credit ca informațiile prevăzute la art. 50 să fie transmise periodic consumatorului dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

- a) modificarea ratei dobânzii aferente creditului este determinată de o modificare a ratei de referință;
- b) noua rată de referință este făcută publică prin mijloace corespunzătoare;
- c) informațiile privind noua rată de referință sunt puse la dispoziție și la locul în care creditorul își desfășoară activitatea.

*Secțiunea a 4-a. Obligații aplicabile
în cazul contractelor de credit sub forma „descoperit de cont”*

Art. 52. (1) În cazul unui contract de credit care are ca obiect un împrumut acordat sub forma „descoperit de cont” consumatorul este informat:

- a) în mod regulat;
 - b) prin intermediul unui extras de cont;
 - c) pe hârtie sau pe alt suport durabil.
- (2) Extrasul de cont conține următoarele informații:
- a) perioada exactă la care se referă extrasul de cont;
 - b) cuantumurile și datele tragerilor;
 - c) soldul din extrasul anterior și data acestuia;
 - d) noul sold;
 - e) datele și sumele plăților efectuate de consumator;
 - f) rata dobânzii aferente creditului aplicată;
 - g) orice costuri care au fost aplicate;
 - h) după caz, suma minimă de plată.

Art. 53. (1) În plus, consumatorul este informat cu privire la creșterea ratei dobânzii aferente creditului sau cu privire la creșterea oricăror costuri datorate:

- a) pe hârtie sau pe alt suport durabil;
- b) înainte ca modificarea respectivă să intre în vigoare.

(2) Părțile pot conveni în contractul de credit ca informațiile privind modificările ratei dobânzii aferente creditului să fie comunicate potrivit art. 52, în cazurile în care:

- a) modificarea ratei dobânzii aferente creditului este cauzată de o modificare a ratei de referință;
- b) noua rată de referință este făcută publică prin mijloace corespunzătoare;
- c) informațiile privind noua rată de referință sunt puse la dispoziție și la locul în care creditorul își desfășoară activitatea.

Secțiunea a 5-a. Contractele de credit pe durată nedeterminată

Art. 54. (1) Consumatorul poate decide încetarea unui contract de credit pe durată nedeterminată, gratuit, în orice moment, cu excepția cazurilor în care părțile au convenit o perioadă de notificare. Această perioadă nu poate depăși o lună.

(2) Dacă s-a convenit în contractul de credit, creditorul poate decide încetarea unui contract de credit pe durată nedeterminată prin notificarea consumatorului în scris, pe hârtie sau pe alt suport durabil, cu cel puțin două luni înainte.

Art. 55. (1) Dacă s-a convenit în contractul de credit, creditorul, din motive justificate obiectiv, poate retrage dreptul consumatorului de a efectua trageri pe baza unui contract de credit pe durată nedeterminată.

(2) Pot constitui motive justificate obiectiv suspiciunea unei utilizări neautorizate sau frauduloase a creditului ori un risc semnificativ de incapacitate a consumatorului de a rambursa valoarea totală a creditului. Aceste motive nu sunt limitative.

(3) Creditorul enumera în contract motivele considerate justificate în temeiul cărora acesta poate retrage dreptul consumatorului de a efectua trageri. În mod excepțional, creditorul poate retrage dreptul consumatorului de a efectua trageri pentru alte motive justificate obiectiv, motive ce nu sunt prevăzute în contract, cu informarea prealabilă a consumatorului.

(4) Creditorul îl informează pe consumator în legătură cu retragerea dreptului și cu motivele acesteia, pe hârtie sau pe alt suport durabil, dacă este posibil înainte de retragere și cel mai târziu imediat ulterior, cu excepția cazului în care furnizarea acestor informații este interzisă prin norme naționale ce transpun legislația comunitară sau ce creează cadrul legal pentru aplicarea acesteia ori furnizarea acestei informații contravine obiectivelor de ordine publică sau de securitate publică.

Secțiunea a 6-a. „Descoperitul de cont cu aprobare tacită”

Art. 56. (1) În cazul existenței unui acord privind deschiderea unui cont curent, atunci când există posibilitatea să i se ofere consumatorului un „descoperit de cont cu aprobare tacită”, contractul conține și informațiile prevăzute la art. 25 lit. e) și f).

(2) În orice situație, creditorul trebuie să furnizeze aceste informații în mod regulat, pe hârtie sau pe alt suport durabil.

Art. 57. (1) În cazul unei depășiri semnificative a limitei de credit pentru o perioadă mai mare de o lună, creditorul îl informează pe consumator, fără întârziere, pe hârtie sau pe alt suport durabil cu privire la următoarele:

- a) depășirea limitei de credit;
- b) suma cu care a fost depășită limita de credit;
- c) rata dobânzii aferente creditului;
- d) orice penalități, costuri sau dobânzi aplicabile restanțelor.

(2) Prin depășire semnificativă a limitei de credit se înțelege depășirea cu peste 15% a limitei de credit.

(3) Prevederile prezentului articol și ale art. 56 nu aduc atingere altor reglementări potrivit cărora creditorul oferă alt tip de creditare atunci când limita de credit a fost depășită pe parcursul unei durate semnificative.

Capitolul V. Dreptul de retragere și dreptul de rambursare anticipată

Secțiunea 1. Dreptul de retragere

Art. 58. (1)^[1] Consumatorul are la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice în care se poate retrage din contractul de credit fără a invoca motive. Acest termen nu se aplică în cazul

^[1] Alin. (1) al art. 58 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 30 din Legea nr. 288/2010.

contractului de credit legat, acordat exclusiv pentru achiziționarea de bunuri sau servicii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 63-65, precum și în cazul contractului de leasing.

(2) Termenul de retragere începe să curgă de la una dintre următoarele date:

- a) data încheierii contractului de credit;
- b) data la care consumatorului îi sunt aduse la cunoștință clauzele, condițiile contractuale și informațiile potrivit prevederilor art. 33-49, în cazul în care ziua respectivă este ulterioară celei la care se face referire la lit. a).

Art. 59. (1) În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere, acesta are următoarele obligații:

a) de a-l notifica pe creditor pe baza informațiilor oferite de acesta potrivit prevederilor art. 46 alin. (1) lit. q), pentru ca exercitarea acestui drept să își producă efectele înainte de expirarea termenului de retragere;

b) de a-i plăti creditorului creditul sau partea de credit trasă și dobânda aferentă de la data la care creditul sau partea respectivă din credit a fost trasă până la data la care creditul sau partea respectivă din credit a fost rambursată; dobânda se calculează pe baza ratei dobânzii convenite.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) lit. a):

a) se face pe hârtie sau pe alt suport durabil aflat la îndemâna creditorului și accesibil acestuia;

b) este transmisă prin mijloace admise legal, care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia;

c) este expediată înainte de expirarea termenului.

(3) Exercițarea dreptului de retragere își produce efectul de la data expedierii notificării de către consumator.

(4) Achitarea către creditor a creditului sau a părții de credit trasă și a dobânzii potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) se efectuează fără nicio întârziere nejustificată și nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la expedierea notificării de retragere către creditor.

Art. 60. Creditorul nu este îndreptățit la nicio altă compensație din partea consumatorului în cazul retragerii, cu excepția compensației pentru orice taxe nerambursabile plătite de către creditor administrației publice.

Art. 61. În cazul în care creditorul sau un terț, pe baza unui contract între terț și creditor, prestează un serviciu accesoriu aferent contractului de credit, iar consumatorul își exercită dreptul de retragere din contractul de credit potrivit prevederilor din prezenta secțiune, obligațiile consumatorului ce decurg din serviciul accesoriu respectiv încetează.

Art. 62. În cazul în care consumatorul dispune de un drept de retragere potrivit prevederilor cuprinse la art. 58-61, se aplică prevederile prezentului act normativ, iar nu prevederile din:

- a) art. 9-13 din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările ulterioare;
- b) art. 9 și 10 din Ordonanța Guvernului nr. 106/1999 privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale, republicată.

Secțiunea a 2-a. Dreptul de retragere în cazul contractelor de credit legate

Art. 63. În cazul în care consumatorul și-a exercitat un drept de retragere dintr-un contract de furnizare de bunuri sau servicii, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, cu modificările ulterioare, Ordonanței Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările ulterioare, Ordonanței Guvernului nr. 106/1999, republicată, sau a altor actelor normative ce transpun sau ce creează

cadrul de aplicare pentru actele normative comunitare, acesta nu mai are obligații în temeiul unui contract de credit legat.

Art. 64. În cazul în care consumatorului nu i-au fost furnizate bunurile sau nu i-au fost prestate serviciile ori bunurile sau serviciile nu sunt conforme, acesta se poate îndrepta împotriva comerciantului în condițiile prevăzute de Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 65. (1) În cazul în care bunurile sau serviciile care fac obiectul unui contract de credit legat nu sunt furnizate sau sunt furnizate numai în parte sau nu sunt conforme cu contractul de furnizare, consumatorul are dreptul de a se îndrepta împotriva creditorului în cazul în care nu a reușit să obțină, de la furnizor, satisfacerea pretențiilor la care are dreptul în conformitate cu legislația sau cu contractul de furnizare a bunurilor sau a serviciilor.

(2) Creditorul răspunde solidar cu vânzătorul pentru orice pretenții pe care consumatorul le poate avea împotriva vânzătorului.

Secțiunea a 3-a. Rambursarea anticipată

Art. 66.^[1] (1) Consumatorul are dreptul, în orice moment, să se libereze în tot sau în parte de obligațiile sale care decurg dintr-un contract de credit. În acest caz, consumatorul are dreptul la o reducere a costului total al creditului, această reducere constând în dobânda și costurile aferente perioadei dintre data rambursării anticipate și data prevăzută pentru încetarea contractului de credit.

(2) Dreptul consumatorului de a rambursa anticipat nu poate fi condiționat de plata unei anumite sume minime sau de un anumit număr de rate.

Art. 67. (1) În cazul rambursării anticipate a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație echitabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului cu condiția ca rambursarea anticipată să intervină într-o perioadă în care rata dobânzii aferente creditului este fixă.

(2) O astfel de compensație nu poate fi mai mare de:

a) 1 % din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru încetarea contractului de credit este mai mare de un an;

b) 0,5 % din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru încetarea contractului de credit nu este mai mare de un an.

(3) Creditorul stabilește o metodă de calcul a compensației clară și ușor verificabilă, pe care o va face cunoscută consumatorului din stadiu precontractual.

Art. 68. Nu se solicită o compensație pentru rambursare anticipată în niciunul dintre următoarele cazuri:

a) rambursarea a fost realizată ca urmare a executării unui contract de asigurare care are drept scop asigurarea riscului de neplată;

b) contractul de credit este acordat sub forma „descoperitului de cont”;

c) rambursarea anticipată intervine într-o perioadă în care rata dobânzii aferente creditului nu este fixă.

Art. 69. Orice compensație nu poate depăși cuantumul dobânzii pe care consumatorul ar fi plătit-o în perioada dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru încetarea contractului de credit.

^[1] Art. 66 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 31 din Legea nr. 288/2010.

Capitolul VI. Cesiunea de drepturi

Art. 70. În cazurile în care drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau contractul însuși se cesionează unei terțe persoane, consumatorul are dreptul să invoce împotriva cesionarului orice mijloc de apărare la care putea recurge împotriva creditorului inițial, inclusiv dreptul la compensare.

Art. 71. (1)^[1] Consumatorul este informat cu privire la cesiunea prevăzută la art. 70.

(2) În situațiile în care informarea consumatorului cu privire la cesiune este obligatorie, conform prevederilor alin. (1), cesiunea, individuală sau în cadrul unui portofoliu de creanțe, devine opozabilă consumatorului prin notificarea adresată acestuia de către cedent.

(3) Cesionarul este obligat să aibă o persoană de contact în România pentru rezolvarea eventualelor litigii și pentru a răspunde în fața autorităților publice.

(4) Cesiunea se notifică de către cedent consumatorului, în termen de 10 zile de la încheierea contractului de cesiune, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(5) Notificarea va menționa creditorul care va încasa de la consumator sumele pentru rambursarea creditului după cesiune, precum și numele și adresa sediului social și a punctului de lucru al reprezentantului legal în România.

Capitolul VII. Dobânda anuală efectivă

Art. 72. Dobânda anuală efectivă, care este egală, pe o perioadă de un an, cu valoarea actuală a tuturor angajamentelor, trageri, rambursări și costuri, prezente sau viitoare, convenite de creditor și de consumator, este calculată potrivit formulei matematice prevăzute în anexa nr. 1 pct. I.

Art. 73. (1) În scopul calculării dobânzii anuale efective se determină costul total al creditului pentru consumator.

(2) Sunt incluse în costul total al creditului pentru consumator:

a) costurile administrării unui cont care înregistrează atât operațiunile de plată, cât și tragerile;

b) costurile de utilizare a unui mijloc de plată atât pentru operațiunile de plată, cât și pentru trageri;

c) alte costuri privind operațiunile de plată.

(3) Nu sunt incluse în costul total al creditului pentru consumator:

a) costurile prevăzute la alin. (2), atunci când deschiderea contului este opțională, iar costurile contului au fost indicate clar și separat în contractul de credit sau în orice alt contract încheiat cu consumatorul;

b) costurile suportate de către consumator pentru nerespectarea oricăruia dintre angajamentele stabilite prin contractul de credit;

c) alte costuri, în afara prețului de achiziție pe care, pentru achiziții de bunuri și servicii, consumatorul este obligat să îl plătească, indiferent dacă tranzacția este efectuată în numerar sau pe credit.

Art. 74. Calculul dobânzii anuale efective se bazează pe ipoteza potrivit căreia contractul de credit urmează să rămână valabil pentru perioada convenită, iar creditorul și consumatorul își vor îndeplini obligațiile în condițiile și în termenele convenite în contractul de credit.

Art. 75. În cazul contractelor de credit care cuprind clauze care permit variații ale ratei dobânzii aferente creditului, dobânda anuală efectivă se calculează pe baza ipotezei conform

^[1] Alin. (1) al art. 71 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 32 din Legea nr. 288/2010.

căreia rata dobânzii aferente creditului și celelalte costuri vor rămâne fixe în raport cu nivelul inițial și se aplică până la încetarea contractului de credit.

Art. 76. Dacă este necesar, ipotezele suplimentare prevăzute în anexa nr. 1 pot fi utilizate la calculul dobânzii anuale efective.

Capitolul VIII. Anumite obligații ale intermediarilor de credit față de consumatori

Art. 77. Intermediarul de credit indică în materialele publicitare și în documentația destinată consumatorilor sfera atribuțiilor deținute, în special dacă lucrează exclusiv cu unul sau mai mulți creditori sau ca broker independent.

Art. 78. (1) În cazul în care intermediarul de credit percepe consumatorului un onorariu, înainte de încheierea contractului:

- a) intermediarul de credit face cunoscut consumatorului onorariul perceput;
- b) consumatorul și intermediarul de credit convin asupra onorariului pe hârtie sau pe alt suport durabil.

(2) Intermediarul de credit comunică onorariul datorat de consumator pentru serviciile oferite, în cazul în care acesta este perceput, creditorului în vederea calculării dobânzii anuale efective.

Capitolul IX. Alte dispoziții

Art. 79.^[1] (1) Contractele de credit nu pot fi încheiate în afara punctelor de lucru organizate în acest scop în spații comerciale, în condițiile legii.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) contractele de credit legate.

Art. 80. (1) Consumatorii nu pot renunța la drepturile care le-au fost conferite prin prezenta ordonanță de urgență.

(2) Creditorii trebuie să poată face dovada că au respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 81.^[2] Consumatorii beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență în cazul tuturor contractelor pe baza cărora se pot efectua trageri ori operațiuni care intră în domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, indiferent de modul în care contractele sunt intitulate sau formulate ori de obiectul acestora.

Art. 82.^[3] În cazul în care, pe baza aceluiași contract, consumatorului i se prestează atât servicii de creditare, cât și servicii de plată, furnizorii de servicii financiare oferă consumatorilor informațiile și respectă drepturile acestora potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010.

Art. 83. În cazul contractelor de leasing care intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prevederile art. 66-69 privind rambursarea anticipată se aplică după o perioadă de 12 luni de la încheierea contractului.

Art. 84. Consumatorii nu își pierd protecția acordată prin prezenta ordonanță de urgență în cazul în care se stabilește ca lege aplicabilă contractului legea unui stat nemembru, în cazul

^[1] Alin. (1) al art. 79 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 33 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Art. 81 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din Legea nr. 288/2010.

^[3] Art. 82 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 35 din Legea nr. 288/2010.

în care contractul de credit are o strânsă legătură cu teritoriul unuia sau al mai multor state membre.

Capitolul X. Competență, sesizare și control

Art. 85. (1) În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență de către creditori și de către intermediarii de credit, consumatorii pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Pentru soluționarea pe cale amiabilă a eventualelor dispute și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor de a iniția acțiuni în justiție împotriva creditorilor și a intermediarilor de credit care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, consumatorii pot apela la mecanismele extrajudiciare de reclamație și despăgubire pentru consumatori, potrivit prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 86. (1) Încălcarea prevederilor art. 8, 9, 11-20, art. 22-28 și art. 29 alin. (2), art. 30, 31 și art. 32 alin. (1) și (2), art. 33, 34, art. 46-58 și art. 59 alin. (3), art. 60-63, 65-78, 84 și 95 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 80.000 lei.

(2) Încălcarea prevederilor art. 35-44 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei.

(3) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și art. 88 alin. (2) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 87. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 86 și art. 88 alin. (2) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor.

Art. 88. (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate dispune următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

- a) respectarea imediată a clauzelor contractuale care au fost încălcate;
- b) restituirea sumelor încasate fără temei legal, într-un termen de maximum 15 zile;
- c) aducerea contractului în conformitate cu prevederile legale, în termen de maximum 15 zile;
- d) repararea deficiențelor constatate prin procesul-verbal, în termen de maximum 15 zile.

(2) Neaducerea la îndeplinire a sancțiunilor contravenționale complementare dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției sau săvârșirea repetată în decurs de 6 luni de la prima constatare a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 86 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 80.000 lei – 100.000 lei.

(2)^[1] Aceste limite pot fi depășite în cazul unor amenzi cumulative, aplicate pentru reclamații diferite, până la dublul amenzilor inițiale.

(3) Contestarea în instanță nu suspendă de drept executarea sancțiunilor contravenționale complementare dispuse.

Art. 89.^[2] (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate propune una dintre următoarele măsuri complementare:

^[1] Alin. (2)^[1] a fost introdus prin art. I pct. 36 din Legea nr. 288/2010.

^[2] Art. 89 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 37 din Legea nr. 288/2010.

a) suspendarea derulării campaniei publicitare care încalcă prevederile art. 8 și 9, până la intrarea în legalitate;

b) aducerea tuturor contractelor similare în conformitate cu prevederile legale, în termen de 30 de zile.

(2) Măsura complementară propusă pentru a fi aplicată potrivit alin. (1) lit. a) sau b) se dispune prin ordin emis de conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Ordinul emis în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b) poate fi contestat la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Creditorii sunt obligați să informeze Banca Națională a României, în termen de două zile lucrătoare, despre sancțiunile ce le-au fost aplicate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pentru încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Banca Națională a României are în vedere, în activitatea de supraveghere prudențială a creditorilor, informațiile primite potrivit alin. (4).

Capitolul XI. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 90. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 91.^[1] De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prevederile Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările și completările ulterioare, se aplică numai contractelor încheiate cu persoane juridice, cu excepția art. 1, art. 2 lit. a)-g), art. 3-5, 10-12, art. 13 alin. (2), art. 16-25, 27-28 și 33-34, care se aplică și contractelor încheiate cu consumatori persoane fizice.

Art. 92. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, literele h) și i) vor avea următorul cuprins:

„h) costul total al creditului pentru împrumutat – toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte împrumutatul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sunt incluse, de asemenea, în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii;

i) valoarea totală plătită de împrumutat – suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru împrumutat;”

2. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. La solicitarea unei oferte de credit, instituția autorizată are obligația de a oferi gratuit împrumutatului, pe hârtie sau pe alt suport durabil, un grafic de rambursare și un exemplar al proiectului contractului de credit.”

3. La articolul 9 alineatul (1), partea introductivă și literele b), e) și f) vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. (1) Contractul de credit ipotecar va cuprinde obligatoriu și următoarele informații referitoare la costurile suportate de împrumutat:

^[1] Art. 91 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 38 din Legea nr. 288/2010.

.....
b) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru împrumutat;
.....

e) valoarea totală plătită de împrumutat;

f) costurile aferente contractului de asigurare, în cazurile în care, pentru acordarea creditului, împrumutatul este obligat să încheie un contract de asigurare.”

4. Articolul 331 va avea următorul cuprins:

„Art. 331. (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 11, 12, art. 13 alin. (2), art. 18 și 19 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în cazul în care contractul este încheiat cu un consumator, așa cum este acesta definit în Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care contractul de credit este încheiat cu o persoană juridică, persoanele interesate se pot adresa instanței de judecată.”

Art. 93. Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 94. Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 95.^[1] Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 371, ale art. 66-69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50-55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66-71.

Art. 96. Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.
*

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 133 din 22 mai 2008, cu excepția art. 19, 20, 35-44, art. 71 alin. (3)-(5), art. 79, 86-89 și 95.

Anexa nr. 1

I. Ecuatia fundamentală care exprimă echivalența dintre trageri, pe de o parte, și rambursări și costuri, pe de altă parte

Ecuatia fundamentală, care stabilește dobânda anuală efectivă (DAE), exprimă, pe perioada unui an, egalitatea dintre valoarea totală prezentă a tragerilor, pe de o parte, și valoarea totală prezentă a rambursărilor și a costurilor suportate, pe de altă parte, adică:

[1] Art. 95 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 39 din Legea nr. 288/2010.

$$\sum_{k=1}^m C_k (1+X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1+X)^{-s_l} ,$$

unde:

- X este DAE;
- m este numărul ultimei trageri;
- k este numărul unei trageri, astfel $1 \leq k \leq m$;
- C_k este valoarea tragerii k;
- t_k este intervalul, exprimat în ani și fracțiuni de an, dintre data primei trageri și data fiecărei trageri ulterioare, astfel $t_1 = 0$;
- m' este numărul ultimei rambursări sau al costurilor suportate;
- l este numărul unei rambursări sau al costurilor suportate;
- D_l este valoarea unei rambursări sau a costurilor suportate;
- S_l este intervalul, exprimat în ani și fracțiuni de an, dintre data primei trageri și data fiecărei rambursări sau costuri suportate.

Observații:

- a) Sumele plătite de ambele părți la diferite momente nu trebuie să fie egale și nu trebuie să fie plătite la intervale egale.
- b) Data începerii este cea a primei trageri.
- c) Intervalele dintre datele utilizate la calcule sunt exprimate în ani sau în fracțiuni de an. Un an se consideră a avea 365 de zile sau 366 de zile pentru anii bisecți, 52 de săptămâni sau 12 luni egale. O lună egală se consideră a avea 30,41666 zile, adică $365/12$, indiferent dacă este sau nu un an bisect.
- d) Rezultatul calculului trebuie exprimat cu o precizie de cel puțin o zecimală. Dacă a doua zecimală este mai mare sau egală cu 5, la prima zecimală se adaugă unu.
- e) Ecuația poate fi rescrisă folosindu-se o singură sumă și conceptul de fluxuri (A_k), care vor fi pozitive sau negative, cu alte cuvinte fie plătite, fie primite în perioade de la 1 la k, exprimate în ani, adică:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1+X)^{-t_k} ,$$

S fiind balanța de fluxuri prezentă. În cazul în care scopul este păstrarea echivalenței fluxurilor, valoarea va fi zero.

II.^[1] Ipoteze suplimentare necesare pentru calculul dobânzii anuale efective

- a) În cazul în care prin contractul de credit se acordă consumatorului libertate în privința efectuării tragerilor, se consideră că valoarea totală a creditului este trasă imediat și în întregime.
- b) În cazul în care prin contractul de credit se oferă, în general, consumatorului libertate în privința efectuării tragerilor, dar se impune, printre diferitele modalități de tragere, o limitare în ceea ce privește valoarea creditului și perioada de timp, se consideră că valoarea creditului este trasă în conformitate cu aceste limite de tragere și la prima dată prevăzută în contract.

[1] Punctul II din anexa nr. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 134/2013.

c) În cazul în care prin contractul de credit se prevăd modalități de tragere diferite, cu costuri diferite sau cu rate ale dobânzii aferente creditului diferite, se consideră că valoarea totală a creditului este trasă la nivelul cel mai mare al costurilor și al ratei dobânzii aferente creditului aplicate mecanismului de tragere cel mai frecvent utilizat pentru respectivul tip de contract de credit.

d) În cazul unui contract de credit sub forma „descoperit de cont”, se consideră că valoarea totală a creditului este trasă în totalitate și pe întreaga durată a contractului de credit. În cazul în care durata facilității de tip „descoperit de cont” nu este cunoscută, dobânda anuală efectivă se calculează pe baza ipotezei că durata creditului este de 3 luni.

e) În cazul unui contract de credit cu durată nedeterminată, altul decât cel sub forma „descoperitului de cont”, se prezumă că:

1. creditul se acordă pentru o perioadă de un an, începând de la data tragerii inițiale, și că plata finală efectuată de consumator lichidează soldul valorii totale a creditului, dobânzile și alte eventuale costuri;

2. valoarea totală a creditului este rambursată de consumator în tranșe lunare egale, începând cu o lună după data tragerii inițiale. Totuși, în cazurile în care valoarea totală a creditului trebuie să fie rambursată în totalitate, într-o singură tranșă, în cadrul fiecărei perioade de plată, tragerile și rambursările succesive ale valorii totale efectuate de către consumator se presupune că sunt efectuate de-a lungul unei perioade de un an. Dobânzile și alte costuri se aplică în conformitate cu aceste trageri și rambursări ale valorii totale și astfel cum se prevede în contractul de credit.

În sensul prezentei litere, un contract de credit pe durată nedeterminată este un contract de credit fără durată fixă și care include creditele care trebuie să fie rambursate în totalitate în cadrul unei perioade de timp sau după o perioadă de timp, dar care, odată ce au fost rambursate, devin disponibile pentru o altă tragere.

f) În cazul unor contracte de credit, altele decât cele privind „descoperitul de cont” și creditele pe durată nedeterminată, astfel cum sunt menționate în ipotezele stabilite la lit. d) și e):

1. se presupune că rambursarea se efectuează la prima dată prevăzută pentru aceasta în contractul de credit și pentru suma cea mai mică prevăzută în acest contract, dacă data sau valoarea unei rambursări din valoarea totală a creditului, care trebuie să fie efectuată de către consumator, nu poate fi stabilită;

2. dacă data încheierii contractului de credit nu este cunoscută, se presupune că data tragerii inițiale este data care reiese din intervalul cel mai scurt dintre data tragerii inițiale și data primei plăți efectuate de către consumator.

g) În cazul în care data sau valoarea unei plăți care trebuie să fie efectuată de către consumator nu poate fi stabilită pe baza contractului de credit sau a ipotezelor menționate la lit. d), e) sau f), se presupune că plata se efectuează în conformitate cu datele și condițiile solicitate de către creditor și, atunci când acestea nu sunt cunoscute:

1. dobânzile sunt achitate împreună cu rambursările din valoarea totală a creditului;

2. un cost care nu este purtător de dobânzi, exprimat sub forma unei sume unice, este achitat la data încheierii contractului de credit;

3. costurile care nu sunt purtătoare de dobânzi, exprimate sub forma mai multor plăți, sunt achitate la intervale regulate, începând cu data primei rambursări din valoarea totală a creditului, și, în cazul în care valoarea acestor plăți nu este cunoscută, se presupune că acestea au valori egale;

4. plata finală lichidează soldul valorii totale a creditului, dobânzile și alte costuri eventuale.

h) În cazul în care plafonul creditului nu a fost încă convenit, acesta este considerat a fi de 5.367 lei.

i) În cazul în care sunt oferite rate ale dobânzii aferente creditului și costuri diferite pentru o perioadă sau sumă limitată, rata dobânzii aferente creditului și costurile se consideră a fi la nivelul cel mai mare din întreaga durată a contractului de credit.

j) Pentru contractele de credit în cadrul cărora s-a convenit o rată fixă a dobânzii aferente creditului pentru perioadă inițială, la sfârșitul căreia se stabilește o nouă rată a dobânzii aferente creditului care este ulterior ajustată periodic în funcție de un indice convenit, calculul dobânzii anuale efective se bazează pe ipoteza că, la sfârșitul perioadei cu rată fixă a dobânzii, rata dobânzii aferente creditului este aceeași ca la momentul calculării dobânzii anuale efective, pe baza valorii indicelui convenit la acel moment.

Anexa nr. 2

Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori

1. Identitatea și datele de contact ale creditorului/intermediarului de credit

Creditor Adresă Telefon* E-mail* Fax* Adresă internet*	[Identitate] [Adresa sediului social/punctului de lucru ce urmează a fi folosită de consumator]
După caz Intermediar de credit Adresă Telefon* E-mail* Fax* Adresa internet*	[Identitate] [Adresa sediului social/punctului de lucru/adresa de domiciliu ce urmează a fi folosită de consumator]

* Această informație este facultativă pentru creditor.

Ori de câte ori se indică „după caz”, creditorul trebuie să completeze rubrica respectivă dacă informațiile sunt relevante pentru produsul de creditare sau să șteargă informațiile respective sau rândul respectiv dacă informațiile nu sunt relevante pentru tipul de credit avut în vedere.

Indicațiile dintre parantezele pătrate oferă explicații creditorului și trebuie să fie înlocuite cu informațiile corespunzătoare.

2. Descrierea principalelor caracteristici ale produsului de creditare

Tipul de credit	
Valoarea totală a creditului <i>Înseamnă plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în temeiul contractului de credit.</i>	
Condițiile care reglementează tragerea creditului <i>Înseamnă modul și momentul de obținere a banilor.</i>	
Durata contractului de credit	
Ratele și, dacă este cazul, ordinea în care acestea vor fi alocate	Va trebui să achitați următoarele: [Valoarea, numărul și frecvența plăților care trebuie efectuate de consumator] Dobânda și/sau costurile se plătesc în modul următor:
Valoarea totală pe care va trebui să o achitați <i>Înseamnă suma împrumutată plus dobânda și și posibile costuri aferente creditului.</i>	[Suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator]
Dacă este cazul Creditul este acordat sub forma unei amânări la plată pentru un bun sau serviciu sau este legat de furnizarea anumitor bunuri sau prestarea unui anumit serviciu. Denumirea bunului/serviciului Prețul de achiziție	

După caz Garantii necesare <i>Aceasta este o descriere a garanției pe care trebuie să o furnizați în raport cu contractul de credit.</i>	[Tipul garanțiilor]
După caz <i>Rambursările nu generează o rambursare imediată a valorii totale a creditului.</i>	

3. Costurile creditului

Rata dobânzii aferentă creditului sau, după caz, diferite rate ale dobânzii care se aplică contractului de credit	[% – fixă; sau – variabilă (cu formula de calcul) – termene]
Dobânda anuală efectivă (DAE) <i>Acesta este costul total exprimat ca procentaj anual din valoarea totală a creditului. DAE vă ajută să comparați diferite oferte. Obținerea creditului sau obținerea creditului conform clauzelor și condițiilor convenite este condiționată de încheierea: – unei asigurări pentru garantarea creditului; sau – unui contract de servicii accesoriu. În cazul în care costurile acestor servicii nu sunt cunoscute de creditor, acestea nu sunt incluse în DAE.</i>	[% Aici se va prezenta un exemplu reprezentativ care să menționeze toate ipotezele folosite pentru calculul dobânzii.] da/nu [dacă da, tipul de asigurare] da/nu [dacă da, tipul de serviciu accesoriu]

4. Costuri aferente

După caz Este necesar să se mențină unul sau mai multe conturi pentru înregistrarea atât a operațiunilor de plată, cât și a tragerilor.	
După caz Valoarea costurilor aferente utilizării unui mijloc specific de plată (de exemplu card de credit)	
După caz Orice alte costuri ce reies din contractul de credit	
După caz Condițiile în care costurile privind contractul de credit prevăzute mai sus pot fi modificate	
După caz Obligația de a plăti taxe notariale	
Costuri în caz de întârziere la plată <i>Plățile neefectuate ar putea să aibă consecințe grave pentru dumneavoastră (de exemplu vânzare silită) și să îngreuneze obținerea de credite.</i>	Vi se va percepe [...] (informații privind ratele dobânzii, metodele de ajustare și, după caz, privind penalitățile de întârziere)] pentru plățile restante.

5. Alte aspecte juridice importante

Dreptul de retragere <i>Aveți dreptul să renunțați la contractul de credit în termen de 14 zile calendaristice.</i>	da/nu
Rambursare anticipată <i>Aveți dreptul, în orice moment, la rambursare anticipată totală sau parțială a creditului.</i>	
După caz Creditorul are dreptul la compensație în caz de rambursare anticipată:	Stabilirea compensației (metoda de calcul) conform art. 67 din ordonanța de urgență

Consultarea unei baze de date <i>Creditorul trebuie să vă informeze imediat și gratuit asupra rezultatelor consultării unei baze de date în cazul în care cererea de creditare este respinsă pe baza acestei consultări. Acest lucru nu se aplică în cazul în care furnizarea unor astfel de informații este interzisă de acte normative care transpun sau care creează cadrul de aplicare pentru legislația comunitară ori contravine obiectivelor de ordine publică sau de securitate publică.</i>	
Dreptul de a primi proiectul de contract de credit <i>Aveți dreptul ca, la cerere, să obțineți gratuit un exemplar al proiectului de contract de credit. Această prevedere nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu poate să încheie contractul de credit cu dumneavoastră conform normelor sale interne.</i>	
După caz Perioada de timp pe parcursul căreia creditorul este ținut să respecte obligațiile precontractuale	Această informație este valabilă de la ... până la ...

După caz

6. Informații suplimentare în cazul comercializării la distanță de servicii financiare

a) referitoare la creditor	
După caz Reprezentantul creditorului în statul membru în care sunteți rezident Adresă Telefon* E-mail* Fax* Adresa internet*	[Identitate] [Adresa sediului social/punctului de lucru ce urmează a fi folosită de consumator]
După caz Înregistrarea	[Registrul comerțului în care este înregistrat creditorul și numărul de înregistrare sau un mijloc de identificare echivalent din registrul respectiv]
După caz Autoritatea de supraveghere	
b) referitoare la contractul de credit	
După caz Exercitarea dreptului de retragere	[Instrucțiuni practice privind exercitarea dreptului de retragere, indicându-se, printre altele, perioada de exercitare a dreptului; adresa la care trebuie trimisă notificarea privind exercitarea dreptului de retragere și consecințele neexercitării acestuia]
După caz Legea stabilită de către creditor ca lege aplicabilă raporturilor cu dumneavoastră înainte de încheierea contractului de credit	
După caz Clauza care precizează legislația aplicabilă contractului de credit și/sau instanța competentă	[de inclus aici clauza relevantă]
După caz Regimul lingvistic	Informațiile și termenii contractuali se vor furniza în [limba respectivă]. Cu consimțământul dumneavoastră, intenționăm să comunicăm în [limba respectivă/limbile respective] pe durata contractului de credit.
c) referitoare la căi de atac	
Existența și posibilitatea recurgerii la un mecanism extrajudiciar de reclamație și despăgubire pentru consumator	[Dacă există sau nu posibilitatea recurgerii la un mecanism extrajudiciar de reclamație și despăgubire pentru consumatorul care este parte la contractul la distanță, și, în caz afirmativ, modalitățile de acces la acestea]

* Această informație este facultativă pentru creditor.

Informații standard la nivel european privind creditul pentru consumatori

[referitoare la „Descoperitul de cont”, creditul pentru consumatori oferit de către anumite organizații de creditare (art. 5 din ordonanța de urgență) și conversia datoriilor]

1. Identitatea și coordonatele de contact ale creditorului/intermediarului de credit

Creditor Adresă Telefon* E-mail* Fax* Adresa internet*	[Identitate] [Adresa sediului social/punctului de lucru ce urmează a fi folosită de consumator]
După caz Intermediar de credit Adresă Telefon* E-mail* Fax* Adresa internet*	[Identitate] [Adresa sediului social/punctului de lucru/ adresa de domiciliu ce urmează a fi folosită de consumator]

* Această informație este facultativă pentru creditor.

Ori de câte ori se indică „după caz”, creditorul trebuie să completeze rubrica respectivă dacă informațiile sunt relevante pentru produsul de creditare sau să șteargă informațiile respective sau rândul respectiv dacă informațiile nu sunt relevante pentru tipul de credit avut în vedere.

Indicațiile dintre parantezele pătrate furnizează explicații creditorului și trebuie să fie înlocuite cu informațiile corespunzătoare.

2. Descrierea principalelor caracteristici ale produsului de creditare

Tipul de credit	
Valoarea totală a creditului <i>Înseamnă plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în temeiul contractului de credit.</i>	
Durata contractului de credit	
După caz Vi se poate solicita în orice moment rambursarea integrală a creditului la cerere.	

3. Costurile creditului

Rata dobânzii aferentă creditului sau, dacă este cazul, diferite rate ale dobânzii care se aplică contractului de credit	[% – fixă; sau – variabilă (cu indicele sau rata de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului)]
După caz Dobânda anuală efectivă (DAE)* <i>Acesta este costul total al creditului exprimat ca procentaj anual din suma totală a creditului. DAE vă ajută să comparați diferite oferte.</i>	[% Aici se va prezenta un exemplu reprezentativ care să menționeze toate ipotezele folosite pentru calculul ratei.]
După caz Costurile După caz Condițiile în care aceste costuri pot fi modificate	[Costurile aplicabile din momentul încheierii contractului de credit]
Costuri în caz de întârziere la plată	Vi se va percepe [...] (informații privind ratele dobânzii, metodele de ajustare și, după caz, privind penalitățile de întârziere)] pentru plățile restante.

4. Alte aspecte juridice importante

Încetarea contractului de credit	[Condițiile și procedura pentru încetarea contractului de credit]
Consultarea unei baze de date Creditorul trebuie să vă informeze imediat și gratuit asupra rezultatelor consultării unei baze de date în cazul în care solicitarea pentru credit este respinsă pe baza acestei consultări. Acest lucru nu se aplică în cazul în care furnizarea unor astfel de informații este interzisă de acte normative ce transpun sau ce creează cadrul de aplicare pentru legislația europeană sau contravine obiectivelor de ordine publică sau de securitate publică.	
Dacă este cazul Perioada de timp în care creditorul este ținut să respecte informațiile precontractuale.	Această informație este valabilă de la ... până la ...

După caz

5. Informații suplimentare care trebuie oferite dacă informațiile precontractuale sunt furnizate de către anumite organizații de creditare (art. 5 din ordonanța de urgență sau dacă se referă la un credit pentru consumatori în scopul conversiei unei datorii)

Ratele și, după caz, ordinea în care acestea vor fi alocate	Va trebui să achitați următoarele: [Exemplu reprezentativ al unui tabel al ratelor, incluzând cuantumul, numărul și frecvența plăților care trebuie efectuate de consumator]
Valoarea totală pe care trebuie să o achitați	
Rambursare anticipată Aveți dreptul la rambursarea anticipată totală sau parțială a creditului în orice moment. După caz Creditorul are dreptul la compensație în caz de rambursare anticipată.	[Stabilirea compensației (metoda de calcul) conform art. 67 din ordonanța de urgență]

După caz

6. Informații suplimentare care trebuie oferite în cazul comercializării la distanță de servicii financiare

a) referitoare la creditor	
După caz Reprezentantul creditorului în România Adresă Telefon* E-mail* Fax* Adresa internet*	[Identitate] [Adresa sediului social/punctului de lucru ce urmează a fi folosită de consumator]
După caz Înregistrarea	[Registru comerțului în care este înregistrat creditorul și numărul de înregistrare sau un mijloc de identificare echivalent din registrul respectiv]
După caz Autoritatea de supraveghere	
b) referitoare la contractul de credit	
Dreptul de retragere Aveți dreptul să renunțați la contractul de credit în termen de 14 zile calendaristice. După caz Exercitarea dreptului de retragere	da/nu [Instrucțiuni practice privind exercitarea dreptului de retragere, indicându-se, printre altele, adresa la care trebuie trimisă notificarea privind exercitarea dreptului de retragere și consecințele neexercitării acestuia]

După caz Legea stabilită de creditor aplicabilă raporturilor cu dumneavoastră înainte de încheierea contractului de credit	
După caz Clauza care precizează legislația aplicabilă contractului de credit și/sau instanța competentă	[de inclus aici clauza relevantă]
După caz Regimul lingvistic	Informațiile și termenii contractuali se vor furniza în [limba respectivă]. Cu consimțământul dumneavoastră, intenționăm să comunicăm în [limba respectivă/limbile respective] pe durata contractului de credit.
c) referitoare la căile de atac	
Existența și posibilitatea recurgerii la un mecanism extrajudiciar de reclamație și despăgubire pentru consumator	[Dacă există sau nu posibilitatea recurgerii la un mecanism extrajudiciar de reclamație și despăgubire pentru consumatorul care este parte la contractul la distanță, și, în caz afirmativ, modalitățile de acces la acesta]

* Această informație este facultativă pentru creditor.

InfoConsum
 protectia-consumatorilor.ro

8. O.U.G. nr. 113/2009 privind serviciile de plată

publicată în
M. Of. nr. 685 din 12 octombrie 2009

aprobată cu modificări prin **Legea nr. 197/2010** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată (M. Of. nr. 724 din 29 octombrie 2010);

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 61/2010** pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată (M. Of. nr. 446 din 1 iulie 2010), aprobată prin Legea nr. 16/2011 (M. Of. nr. 183 din 16 martie 2011);
- **O.U.G. nr. 42/2011** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și a Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancaire (M. Of. nr. 303 din 3 mai 2011), aprobată prin Legea nr. 29/2012 (M. Of. nr. 180 din 20 martie 2012);
- **O.U.G. nr. 31/2012** pentru modificarea unor acte normative în domeniul serviciilor de plată (M. Of. nr. 433 din 29 iunie 2012), aprobată prin Legea nr. 12/2013 (M. Of. nr. 123 din 6 martie 2013);
- **Legea nr. 187/2012** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012).

Având în vedere că transpunerea și implementarea în legislația națională a Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE trebuie realizate până la data de 1 noiembrie 2009,

adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se impune pentru a permite prestatorilor de servicii de plată organizarea activității proprii astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne comunitare, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul Uniunii Europene, subordonat principiului liberei circulații a serviciilor de plată.

Luând în considerare faptul că, în lipsa unei reglementări imediate a serviciilor de plăți, s-ar crea bariere de ordin tehnico-administrativ, care ar conduce atât la incapacitatea prestatorilor naționali de a-și îndeplini obiectul de activitate, cât și la imposibilitatea desfășurării activității de către prestatorii de servicii înregistrați într-un alt stat membru,

astfel, se evită posibilitatea declanșării procedurii de infringement de către Comisie împotriva României,

ținând cont de faptul că aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și vizează interesul public,

În temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Titlul I. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. Prezenta ordonanță de urgență reglementează condițiile de acces la activitatea de prestare a serviciilor de plată și de desfășurare a acesteia pe teritoriul României, supravegherea prudențială a instituțiilor de plată, precum și regimul privind transparența pentru condiții și cerințe de informare privind serviciile de plată, drepturile și obligațiile corespunzătoare ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată cu titlu profesional.

Art. 2. Prezenta ordonanță de urgență se aplică serviciilor de plată prestate de către următoarele categorii de prestatori de servicii de plată:

a) instituții de credit în sensul art. 7 alin. (1) pct. 10 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituții emidente de monedă electronică în sensul art. 7 alin. (1) pct. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) furnizori de servicii poștale giro care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil;

d) instituții de plată în sensul prezentei ordonanțe de urgență;

e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice;

f) statele membre sau autoritățile lor regionale ori locale, atunci când acestea nu acționează în calitatea lor de autorități publice.

Art. 3. (1) Cu excepția prevederilor art. 159 și 160, titlurile III și IV din prezenta ordonanță de urgență se aplică numai în cazul serviciilor de plată în care fie atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și cel al beneficiarului plății au sediul într-un stat membru, fie unicul prestator de servicii de plată din cadrul operațiunii de plată are sediul într-un stat membru.

(2) Titlurile III și IV se aplică serviciilor de plată denumite în euro sau în altă monedă oficială a unui stat membru.

Art. 4. (1) Nu intră în domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență:

a) operațiunile de plată efectuate exclusiv în numerar direct de plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar;

b) operațiunile de plată efectuate de plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial împuternicit să negocieze sau să efectueze vânzări ori cumpărări de bunuri sau de servicii pe seama plătitorului sau a beneficiarului plății;

c) transportul fizic profesional de bancnote și monede, incluzând colectarea, procesarea și distribuirea acestora;

d) operațiunile de plată care constau în colectarea și predarea de numerar, fără caracter profesional, derulate în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;

e) serviciile prin care este furnizat numerar plătitorului de către beneficiarul plății legat de o operațiune de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciului de plată imediat înaintea executării unei operațiuni de plată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;

f) operațiunile de schimb valutar, de tip numerar contra numerar, în situația în care fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți;

g) operațiunile de plată inițiate prin documente, așa cum acestea sunt prezentate la alin. (2), în baza cărora prestatorul de servicii de plată plasează fonduri la dispoziția beneficiarului plății;

h) operațiunile de plată din cadrul unui sistem de plăți sau sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare efectuate între agenți de decontare, contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte;

i) operațiunile de plată legate de administrarea activelor de tipul instrumentelor financiare, inclusiv distribuirea dividendelor, a veniturilor sau a altor sume similare, răscumpărarea sau vânzarea, efectuate de persoanele menționate la lit. h), de instituții de credit sau de societăți de servicii de investiții financiare, organisme de plasament colectiv, societăți de administrare a investițiilor, precum și entități de natura acestora autorizate în state membre sau în state terțe să presteze servicii de investiții financiare, în înțelesul Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de orice alte entități cărora le este permis să aibă în custodie instrumente financiare;

j) serviciile oferite de furnizorii de servicii de infrastructură, care asigură suportul tehnic pentru prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia

fondurilor ce urmează a fi transferate, incluzând procesarea și stocarea informațiilor, servicii de custodie și de protecție a datelor, autentificarea datelor și a entităților, furnizarea de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), furnizarea și întreținerea terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată;

k) serviciile inițiate prin instrumente care pot fi folosite pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în locațiile folosite de emitent sau care, în baza unui acord comercial cu emitentul, pot fi folosite fie în cadrul unei rețele limitate de furnizori de servicii, fie pentru o gamă limitată de bunuri sau servicii;

l) operațiunile de plată executate prin intermediul oricăror dispozitive de telecomunicații, digitale, informatice, în cazul în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt livrate și urmează să fie folosite prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații, digitale ori informatice, cu condiția ca operatorul de servicii de telecomunicații, digitale sau informatice să nu acționeze doar ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor;

m) operațiunile de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenții sau sucursalele acestora în cont propriu;

n) operațiunile de plată efectuate între o societate-mamă și filialele sale sau între filialele aceleiași societăți-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui prestator de servicii de plată, altul decât o societate care aparține aceluiași grup;

o) serviciile de retragere de numerar prin intermediul unui ghișeu automat de bancă - ATM, oferite de furnizorii ce acționează în numele unuia sau al mai multor emitenți de căduri și care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul în baza căruia se retrag banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești furnizori să nu asigure servicii de plată dintre cele enumerate la art. 8.

(2) Documentele la care se referă alin. (1) lit. g) sunt următoarele:

a) cecuri pe suport hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;

b) cecuri pe suport hârtie similare cu cele menționate la lit. a) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile, inclusiv cecurile reglementate de Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare;

c) titluri de credit pe suport hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930 care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin;

d) titluri de credit pe suport hârtie similare cu cele menționate la lit. c) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930 care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin, inclusiv cambiile și biletele la ordin reglementate de Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare;

e) vouchere pe suport hârtie;

f) cecuri de călătorie pe suport hârtie;

g) mandate poștale pe suport hârtie, în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale.

Art. 5. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *agent* – persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții de plată;

2. *autentificare* – procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice modul de utilizare a unui anumit instrument de plată, inclusiv elementele de securitate personalizate ale acestuia;

3. *autorizare operațiune de plată* – exprimare a consimțământului plătitorului, în condițiile art. 120-122, pentru executarea operațiunii de plată;

4. *beneficiar al plății* – destinatar preconizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

5. *cod unic de identificare* – combinație de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată și care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării cu precizie a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al acestuia pentru o operațiune de plată;

6. *consumator* – așa cum este definit în Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

7. *cont de plăți* – cont ținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori de servicii de plată și utilizat pentru executarea operațiunilor de plată;

8. *contract-cadru* – contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile privind constituirea acestuia;

9. *control* – relație dintre o societate-mamă și o filială a acesteia, așa cum este prevăzută la pct. 30 sau o relație similară dintre o persoană fizică sau juridică și o entitate;

10. *curs de schimb de referință* – curs de schimb folosit ca bază de calcul pentru schimbul valutar și care este furnizat de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;

11. *data valutei* – dată de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda aferentă fondurilor debitate din sau creditate în contul de plăți;

12. *debitare directă* – serviciu de plată prin care debitarea contului de plăți al plătitorului este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului dat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;

13. *filială* – entitate aflată în relația cu o societate-mamă în una dintre situațiile prevăzute la pct. 30;

14. *fonduri* – bancnote și monede, bani scripturali și monedă electronică, astfel cum aceasta este definită la art. 7 alin. (1) pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

15. *grup* – grup de entități incluzând societatea-mamă, filialele sale și entitățile în care societatea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și entitățile între care nu există legături în înțelesul pct. 30, dar între care există o relație de tipul următor:

a) entitățile sunt conduse împreună în temeiul unui contract încheiat cu una dintre entități sau în temeiul unei clauze din actele constitutive ori din statutul fiecărei entități; sau

b) organele de conducere, administrare sau de supraveghere ale entităților în cauză sunt formate în cea mai mare parte din aceleași persoane, care sunt în funcție în cursul exercițiului financiar și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare consolidate;

16. *instituție de plată* – persoană juridică autorizată în conformitate cu titlul II să presteze servicii de plată pe teritoriul Uniunii Europene și al Spațiului Economic European;

17. *instrument de plată* – orice dispozitiv personalizat și/sau orice set de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit de utilizatorul serviciilor de plată pentru a iniția un ordin de plată;

18. *legături strânse* – situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate între ele în oricare dintre următoarele modalități:

a) printr-o participație reprezentând deținerea, directă sau prin intermediul controlului, a 20% ori mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități;

b) prin control;

c) prin faptul că ambele sau toate aceste persoane sunt legate în mod durabil de una și aceeași terță persoană prin control;

19.^[1] *abrogat*;

[1] Punctul 19 al art. 5 a fost abrogat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 197/2010.

20. *mijloace de comunicare la distanță* – orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului serviciilor de plată și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;

21. *operațiune de plată* – acțiune inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății cu scopul de a depune, de a transfera sau de a reține fonduri, indiferent de orice obligații subsecvente între plătitor și beneficiarul plății;

22. *operațiuni de plată singulară* – operațiuni de plată cu caracter ocazional care nu intră sub incidența unui contract-cadru, dar care sunt considerate ca făcând parte dintr-un contract;

23. *ordin de plată* – orice instrucțiune dată de plătitor sau de beneficiarul plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;

24. *participație calificată* – participație directă ori indirectă într-o entitate, care reprezintă 10% sau mai mult din capitalul ori din drepturile de vot ale entității sau care face posibilă exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării entității respective;

25. *plătitor* – titular al unui cont de plăți și care este de acord cu realizarea unei plăți din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana care dă un ordin de plată;

26. *rata dobânzii de referință* – rata dobânzii folosită ca bază de calcul pentru determinarea dobânzilor ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică ce poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;

27. *remitere de bani* – serviciu de plată prin care fondurile sunt primite de la plătitor, fără crearea unui cont de plăți pe numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă beneficiarului plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, și/sau prin care fondurile sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;

28. *sediu real* – locație în care se situează centrul de conducere și gestiune a activității statutare;

29. *sistem de plăți* – sistem de transfer de fonduri, având aranjamente formale și standardizate și reguli comune pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;

30. *societatea-mamă* – o entitate care se află în oricare dintre următoarele situații:

a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă entitate (o filială);

b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organelor de conducere, administrare sau de supraveghere ale altei entități (o filială) și este în același timp acționar/asociat sau membru al acelei entități;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei entități (o filială) al cărei acționar/asociat sau membru este, în virtutea unui contract încheiat cu acea entitate sau a unor prevederi din actul constitutiv al entității, în cazul în care legislația aplicabilă filialei îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi;

d) este acționar/asociat sau membru al unei entități și majoritatea membrilor organelor de conducere, administrare sau de supraveghere ale acelei filiale, aflați în funcție în exercițiul financiar în curs, în exercițiul financiar anterior și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți numai ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă entitate are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c);

e) este acționar/asociat sau membru al unei entități și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/asociați sau membri ai acelei entități (o filială), majoritatea drepturilor de vot în acea filială;

f) are dreptul de a exercita sau exercită în fapt o influență dominantă sau un control asupra altei entități (o filială);

g) societatea-mamă împreună cu o altă entitate (o filială) sunt conduse pe o bază unică de către societatea-mamă;

31. *stat membru* – orice stat membru al Uniunii Europene, precum și orice stat aparținând Spațiului Economic European;

32. *stat membru de origine* – stat membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul real al acestuia;

33. *stat membru gazdă* – stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau prestează servicii de plată;

34. *stat terț* – orice stat care nu este stat membru;

35. *sucursală* – unitate operațională fără personalitate juridică, alta decât sediul real, care constituie o parte a instituției de plată și care realizează direct toate sau unele dintre activitățile instituției de plată;

36. *suport durabil* – orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal acestuia, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informațiilor respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;

37. *utilizator al serviciilor de plată* – persoană care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;

38. *zi lucrătoare* – zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată desfășoară activitate ce îi permite executarea operațiunilor de plată.

Art. 6. (1) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art. 5 pct. 30 lit. a), b) și d), drepturile de vot și drepturile de numire sau de revocare din funcție deținute de orice filială a societății-mamă, precum și de persoane care acționează în nume propriu, dar pe contul societății-mamă sau al unei filiale a acesteia, se adaugă drepturilor deținute de societatea-mamă.

(2) Din drepturile prevăzute la alin. (1) se exclud următoarele drepturi de vot:

a) drepturile deținute în numele unei persoane, alta decât societatea-mamă sau o filială a acesteia;

b) drepturile aferente titlurilor de capital deținute în garanție, cu condiția ca drepturile respective să fie exercitate în conformitate cu instrucțiunile primite sau ca deținerea titlurilor să reprezinte pentru persoana care le deține o operațiune curentă în cadrul activității sale de creditare, cu condiția ca drepturile de vot să fie exercitate în interesul persoanei care furnizează garanția.

(3) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art. 5 pct. 30 lit. a) și d), din totalul drepturilor de vot aferente titlurilor de capital deținute de acționarii/asociații sau membrii într-o filială se exclud drepturile de vot deținute de filiala însăși, de o filială a acesteia sau de o persoană care acționează în nume propriu, dar pe contul acestor filiale.

(4) Orice filială a unei filiale a unei societăți-mamă este considerată filială a societății-mamă.

Art. 7. Toate unitățile operaționale constituite în aceeași stat membru de o instituție de plată al cărei sediu real este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală.

Art. 8. În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin servicii de plată se înțelege oricare dintre următoarele activități:

a) servicii care permit depunerea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea contului de plăți;

b) servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea contului de plăți;

c) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile nu sunt acoperite printr-o linie de credit: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv operațiuni cu ordine de plată programată;

d) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit deschisă pentru un utilizator al serviciilor de plată: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv ordine de plată programată;

e) emiterea și/sau acceptarea la plată a instrumentelor de plată;

f) remiterea de bani;

g) efectuarea operațiunilor de plată în care consimțământul plătitorului pentru realizarea unei operațiuni de plată este dat prin intermediul oricărui mijloc de telecomunicație, digitale sau informatice, și plata este efectuată către operatorul sistemului sau rețelei informatice ori de telecomunicații care acționează exclusiv ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor.

Art. 9. Este interzis oricărei persoane care nu este prestator de servicii de plată în înțelesul art. 2 să presteze cu titlu profesional serviciile de plată prevăzute la art. 8.

Titlul II. Autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată

Secțiunea 1. Cerințe minime de acces la activitate

Art. 10. (1) Orice entitate care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul României trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentului titlu înainte de începerea acestei activități.

(2) Banca Națională a României poate acorda autorizație doar unei persoane juridice române constituite în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. (1) Banca Națională a României acordă autorizație unei entități doar dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia și evaluarea proiectului prezentat este favorabilă.

(2)^[1] În scopul aplicării alin. (1), Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, informații cu privire la persoane și entități expuse la risc de spălare a banilor și finanțare a actelor de terorism.

(3)^[2] În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta și alte autorități cu competențe relevante.

Art. 12. Sediul real al instituției de plată autorizate de Banca Națională a României trebuie să se situeze pe teritoriul României.

Art. 13. Banca Națională a României acordă autorizația numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, instituția de plată dispune de un cadru formal de administrare a activității de prestare de servicii de plată riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de proceduri eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase. Cadrul de administrare, procedurile și mecanismele trebuie să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.

Art. 14. În cazul în care instituția de plată este implicată și în alte activități comerciale decât prestarea oricăruia dintre serviciile de plată prevăzute la art. 8, Banca Națională a României

^[1] Alin. (2) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 42/2011.

^[2] Alin. (3) al art. 11 a fost introdus prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 42/2011.

poate dispune constituirea unei entități distincte pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată în cazul în care apreciază, în procedura de autorizare sau în procesul de supraveghere, că celelalte activități comerciale prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției de plată, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor impuse de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia.

Art. 15. (1) Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate.

(2) În scopul alin. (1), persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată sunt, în funcție de forma de organizare juridică și de tipul activităților desfășurate:

a) administratorii, asociații comanditați, directorii ori, după caz, membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului, ai instituțiilor de plată care au ca activitate principală prestarea de servicii de plată; sau

b) în cazul instituțiilor de plată care nu au ca activitate principală prestarea de servicii de plată, persoanele responsabile pentru coordonarea structurii organizatorice care asigură desfășurarea activității de prestare de servicii de plată.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Art. 16. Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate este adecvată.

Art. 17. Dacă între instituția de plată, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor ori măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art. 18. Autorizația emisă de Banca Națională a României permite instituției de plată persoană juridică română să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru, în condițiile prevăzute în secțiunea a 7-a.

Art. 19. Fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului titlu, Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației, precum și criteriile pe baza cărora se verifică îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 15 alin. (1) și la art. 16.

Art. 20. (1) Instituțiile de plată trebuie să dispună la momentul autorizării de un nivel al capitalului inițial ce nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a:

- a) 20.000 euro, dacă prestează doar serviciile de plată prevăzute la art. 8 lit. f);
- b) 50.000 euro, dacă prestează doar serviciile de plată prevăzute la art. 8 lit. g);
- c) 125.000 euro, dacă prestează oricare dintre serviciile de plată prevăzute la art. 8 lit. a)-e).

(2) Instituțiile de plată care prestează servicii de plată pentru care se aplică niveluri ale capitalului inițial diferite, potrivit alin. (1), trebuie să dispună de un nivel al capitalului inițial care se situează la nivelul cel mai mare dintre cele aplicabile.

Art. 21. (1) Instituțiile de plată pot deschide și menține conturi de plăți pentru clienții lor, destinate exclusiv executării operațiunilor de plată.

(2) Instituțiilor de plată le este interzisă atragerea de depozite ori de alte fonduri rambursabile de la public.

(3) Primirea de la utilizatorii serviciilor de plată de fonduri destinate prestării de servicii de plată nu este considerată atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile și nici emitere de monedă electronică în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. (1) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată precizate la art. 8 lit. d), e) și g) doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) creditul are caracter accesoriu și este acordat exclusiv în legătură cu executarea unei operațiuni de plată;

b) creditul acordat în legătură cu un serviciu de plată prestat în condițiile prevăzute în secțiunile a 6-a și a 7-a este rambursat într-o perioadă ce nu poate depăși 12 luni;

c) creditul nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unor operațiuni de plată;

d) nivelul fondurilor proprii ale instituției de plată este adecvat în orice moment din perspectiva Băncii Naționale a României în raport cu valoarea totală a creditelor acordate.

(1)^[1] Instituțiile de plată desfășoară activitatea de creditare prevăzută la alin. (1) în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase, cu respectarea prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicare.

(2)^[2] Instituțiile de plată pot acorda alte credite decât cele prevăzute la alin. (1) cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale.

Art. 23. (1) Pe lângă prestarea serviciilor de plată enumerate la art. 8, instituțiile de plată pot desfășura următoarele activități:

a) prestarea unor servicii operaționale și conexe legate de serviciile de plată, cum ar fi: asigurarea executării operațiunilor de plată, servicii de schimb valutar, activități de păstrare în custodie sau stocarea și procesarea datelor;

b) administrarea sistemelor de plăți;

c) activități comerciale, altele decât prestarea de servicii de plată, cu respectarea cadrului legislativ aplicabil.

(2) Activitățile menționate la alin. (1) pot fi realizate de instituțiile de plată pe teritoriul României, cu respectarea legislației naționale în materie.

Secțiunea a 2-a. Autorizarea instituțiilor de plată

Art. 24. În vederea obținerii autorizației pentru prestarea de servicii de plată, solicitantul trebuie să remită Băncii Naționale a României o cerere însoțită de documentația și informațiile prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului titlu.

Art. 25. (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare în termen de 3 luni de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 24.

(2) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii, Banca Națională a României confirmă îndeplinirea cerinței prevăzute la art. 24 sau, în situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 24, comunică solicitantului documentele și informațiile

[1] Alin. (1) al art. 22 a fost introdus prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 42/2011.

[2] Alin. (2) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 42/2011.

necesare pentru îndeplinirea acesteia, termenul specificat la alin. (1) începând să curgă de la data primirii documentelor și informațiilor solicitate.

(3) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 24, alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, perioadă în care termenul de evaluare prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(4) Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de autorizare.

Art. 26. (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare rezultă una dintre următoarele situații:

- a) capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de dispozițiile legale în vigoare;
- b) din evaluarea planului de activitate și a planului de afaceri prezentate rezultă că instituția de plată nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezentul titlu și în reglementările aplicabile;
- c) cadrul de administrare a activității de prestare de servicii de plată, procedurile de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă instituția de plată și mecanismele de control intern nu sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată;
- d) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;
- e) calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate nu este adecvată;
- f) legăturile strânse dintre instituția de plată și alte persoane fizice sau juridice sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;
- g) dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dificultățile în aplicarea acestor dispoziții ori măsuri sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;
- h) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau în reglementările emise în aplicare.

(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art. 27. (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții de plată în următoarele situații:

- a) instituția de plată nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;
- b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;
- c) instituția de plată nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației ori alte condiții prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare;
- d) continuarea activității instituției de plată de prestare de servicii de plată periclitează stabilitatea sistemului de plăți;
- e) ca sancțiune, potrivit art. 68 alin. (1) lit. e);
- f) în oricare alte situații prevăzute de legislația națională.

(2)^[1] Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației se comunică în scris instituției de plată, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(3) Acționarii sau asociații instituției de plată pot hotărî renunțarea la autorizație și, dacă e cazul, dizolvarea entității, numai dacă pentru instituția de plată nu s-a deschis procedura insolvenței.

(4) În aplicarea alin. (3), instituția de plată comunică Băncii Naționale a României hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv a asociaților, însoțită de un plan care să asigure stingerea integrală a obligațiilor față de utilizatorii serviciilor de plată.

(5)^[2] Banca Națională a României aprobă solicitarea de renunțare la autorizație numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Autorizația unei instituții de plată își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției de plată în urma căreia aceasta își încetează existența;

b) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției de plată.

(7) Încetarea valabilității autorizației în situația prevăzută la alin. (6), precum și hotărârea prin care se aprobă solicitarea de renunțare la autorizație se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

(8) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației și cea prin care se aprobă solicitarea de renunțare la autorizație produc efecte de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârile respective.

(9) De la data la care produc efecte hotărârile prevăzute la alin. (8), respectiv de la încetarea valabilității autorizației, entitățile nu mai pot presta servicii de plată.

Secțiunea a 3-a. Cerințe operaționale

Art. 28. (1) Instituțiile de plată trebuie să dispună permanent de fonduri proprii care să se situeze la un nivel ce nu poate fi mai mic decât maximum dintre nivelul minim al capitalului inițial prevăzut pentru autorizare și nivelul rezultat din calcul, potrivit metodei pentru determinarea necesarului de fonduri proprii, selectată dintre metodele prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Instituțiile de plată trebuie să fundamenteze alegerea uneia dintre metodele de determinare a necesarului de fonduri proprii, astfel încât Banca Națională a României să fie încredințată asupra adecvării metodei la situația concretă a instituției de plată. În caz contrar, Banca Națională a României poate impune în procesul de autorizare sau de supraveghere metoda de determinare a necesarului de fonduri proprii.

(3) Banca Națională a României stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentului titlu elementele care intră în calculul fondurilor proprii și alte cerințe legate de modul de determinare a acestora.

Art. 29. Fără a prejudicia dispozițiile art. 28 alin. (1), pe baza evaluării procedurilor de gestionare a riscului, a mecanismelor de control intern ale instituției de plată și a bazei de date privind riscul de pierdere, Banca Națională a României poate solicita unei instituții de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mare decât cel care ar rezulta din

^[1] Alin. (2)-(4) ale art. 27 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 42/2011.

^[2] Alin. (5)-(9) ale art. 22 au fost introduse prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 42/2011.

aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu art. 28 sau să permită instituției de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mic decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu art. 28.

Art. 30.^[1] (1) Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea nivelului fondurilor proprii ale unei instituții de plată în cazul în care aceasta aparține unui grup din care mai face parte o altă instituție de plată, o instituție de credit, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a portofoliului ori o societate de asigurări.

(2) Este interzisă utilizarea elementelor de fonduri proprii luate în calcul la determinarea nivelului fondurilor proprii aferent activității de prestare de servicii de plată pentru determinarea nivelului fondurilor proprii aferent altor activități comerciale decât prestarea serviciilor de plată prevăzute la art. 8.

Art. 31. (1) Instituțiile de plată trebuie să protejeze fondurile primite pentru executarea operațiunilor de plată de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, prin una dintre următoarele metode:

a) fondurile sunt evidențiate și păstrate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția de plată, altele decât prestarea de servicii de plată și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată, respectiv nu au fost remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun într-un cont separat la o instituție de credit sau se investesc în active lichide și de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României;

b) fondurile sunt asigurate în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă furnizată de o societate de asigurări ori de o instituție de credit, care nu aparține grupului din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi trebuit să fie evidențiată și păstrată separat în absența poliței de asigurare sau a altei garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare.

(2)^[2] Prin derogare de la prevederile legislației în materie, utilizatorii serviciilor de plată au prioritate față de alți creditori la distribuirea fondurilor protejate potrivit alin. (1), în cazul în care instituția de plată nu își mai îndeplinește obligațiile, în particular în caz de insolvență a instituției de plată.

Art. 32. (1) În cazul în care o parte din fondurile primite de o instituție de plată de la utilizatorii serviciilor de plată urmează să fie folosite pentru operațiuni de plată viitoare, iar restul pentru alte servicii decât cele de plată, pentru partea de fonduri ce urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare instituția de plată aplică cerințele prevăzute la art. 31.

(2) În cazul în care ponderea fondurilor primite destinate executării operațiunilor de plată viitoare este variabilă sau nu este cunoscută în avans, instituțiile de plată pot aplica prevederile art. 31 doar unei părți reprezentative din totalul fondurilor primite, parte care se estimează că va fi destinată executării unor operațiuni de plată, cu condiția ca estimarea să fie realizată rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră satisfăcătoare pentru Banca Națională a României.

Art. 33. Instituțiile de plată pot să nu aplice dispozițiile art. 31 în cazul acelor utilizatori ai serviciilor de plată ale căror fonduri nu depășesc per utilizator echivalentul în lei a 100 euro.

[1] Art. 30 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 42/2011.

[2] Alin. (2) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 42/2011.

Art. 33¹.^[1] (1) Pentru creditele legate de serviciile de plată, instituțiile de plată constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Provizioanele astfel constituite sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 34.^[2] (1) Instituțiile de plată care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la prestarea de servicii de plată organizează și conduc contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările specifice elaborate de Banca Națională a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor de plată prevăzute la alin. (1) sunt supuse auditării de către auditorii statutari sau firme de audit.

Art. 35. (1) Pentru scopuri legate de supraveghere, instituțiile de plată transmit Băncii Naționale a României informații contabile referitoare la serviciile de plată enumerate la art. 8 și la serviciile operaționale și conexe prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. a) și distinct informații contabile referitoare la restul activităților desfășurate.

(2) Informațiile contabile prevăzute la alin. (1) trebuie însoțite de un raport de audit elaborat potrivit reglementărilor aplicabile, iar în cazul instituțiilor de plată care au obligația legală de auditare a situațiilor financiare, raportul trebuie întocmit de către auditorul statutar sau de firma de audit a instituției de plată.

Art. 36. Instituțiile de plată sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României informațiile contabile prevăzute la art. 35 alin. (1), precum și alte date și informații solicitate, la termenele și în forma stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României.

Art. 37. (1) Auditorul statutar sau firma de audit al/a unei instituții de plată trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale la instituția de plată ori în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția de plată, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția de plată care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității de servicii de plată;

b) este de natură să afecteze capacitatea instituției de plată de a funcționa în continuare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului statutar sau firmei de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații legate de activitatea de audit a activității de servicii de plată desfășurate.

(3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată a obligației de a informa Banca Națională a României conform alin. (1) și (2) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia.

(4) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată pe parcursul acțiunii de audit.

^[1] Art. 33¹ a fost introdus prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 42/2011.

^[2] Art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 42/2011.

Art. 38. Fără a aduce atingere prevederilor legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului sau altor dispoziții relevante ale legislației naționale, instituțiile de plată păstrează toate evidențele aferente serviciilor de plată prestate timp de cel puțin 5 ani de la terminarea operațiunii.

Art. 39. (1) Instituțiile de plată au obligația de a se asigura de respectarea cerințelor impuse de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare în cazul în care delegă unor terți realizarea unor funcții operaționale.

(2) Instituțiile de plată sunt responsabile pentru toate actele angajaților lor și pentru activitatea desfășurată de sucursalele, agenții și entitățile către care externalizează activități.

Art. 40. Instituțiile de plată se asigură că agenții și sucursalele care acționează pe seama lor informează utilizatorii serviciilor de plată despre acest fapt.

*Secțiunea a 4-a. Desfășurarea activității
de către instituții de plată persoane juridice române
pe teritoriul României prin intermediul agenților*

Art. 41. (1) Instituțiile de plată care intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent transmit Băncii Naționale a României o cerere, însoțită de informațiile și documentația prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României poate verifica informațiile transmise de instituția de plată care a solicitat desfășurarea activității prin intermediul agentului, pentru a se asigura de corectitudinea acestora.

Art. 42. (1) Instituțiile de plată pot utiliza un agent pentru prestarea de servicii de plată numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art. 61.

(2) În situația în care agentul este o entitate reglementată prin lege specială a cărei activitate este supusă unei autorizări, aprobări sau unor avize specifice, prestarea de servicii de plată poate fi realizată numai după obținerea acestora.

Art. 43. (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului decizia cu privire la o cerere de înregistrare a unui agent, în termen de 45 de zile de la data primirii solicitării care îndeplinește cerința prevăzută la art. 41 alin. (1).

(2) În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data primirii cererii, Banca Națională a României confirmă îndeplinirea cerinței prevăzute la art. 41 alin. (1) sau, în situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 41 alin. (1), comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia, termenul specificat la alin. (1) începând să curgă de la data primirii documentelor și informațiilor solicitate.

(3) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 41 alin. (1), alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, perioadă în care termenul de evaluare prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(4) Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 20 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de înregistrare a agentului.

Art. 44. (1) Banca Națională a României înscrie agentul în registrul prevăzut la art. 61 numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în

aplicare. Dacă există dubii cu privire la acuratețea informațiilor primite despre agent, Banca Națională a României poate proceda la verificarea acestora.

(2) Banca Națională a României înregistrează un agent numai în cazul în care din evaluarea informațiilor și a documentelor care însoțesc cererea este încredințată că persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată desfășurate de către agent au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate, potrivit criteriilor stabilite în reglementările emise de Banca Națională a României.

(3) Dispozițiile art. 15 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 45. Banca Națională a României respinge o cerere de înregistrare a unui agent dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații:

a) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

b) informațiile primite despre agent nu sunt corecte;

c) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau în reglementările emise în aplicare.

Art. 46. Banca Națională a României radiază agentul înregistrat în registrul prevăzut la art. 61 în situația în care nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare.

Secțiunea a 5-a. Externalizarea

Art. 47. (1) Instituțiile de plată informează Banca Națională a României în cazul în care intenționează să externalizeze funcții operaționale aferente serviciilor de plată.

(2) La externalizarea funcțiilor operaționale importante instituția de plată trebuie să se asigure că aceasta se realizează fără afectarea semnificativă a calității mecanismelor de control intern ale instituției de plată și nu împiedică exercitarea eficientă de către autoritatea de supraveghere a verificărilor referitoare la respectarea obligațiilor instituțiilor de plată stabilite în prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare.

Art. 48. (1) Pentru scopul art. 47, o funcție operațională este considerată importantă dacă nerealizarea acesteia sau realizarea sa în mod defectuos prejudiciază în mod semnificativ capacitatea instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare impuse în conformitate cu prezentul titlu și cu reglementările emise în aplicarea acestuia sau altor obligații care îi revin în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență ori afectează semnificativ performanțele financiare, stabilitatea instituției de plată sau continuitatea prestării serviciilor de plată.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante se poate realiza numai cu respectarea de către instituția de plată a următoarelor condiții:

a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității organelor de conducere;

b) relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență nu sunt afectate;

c) nu se prejudiciază respectarea condițiilor impuse instituției de plată în vederea obținerii și menținerii autorizației în conformitate cu prezentul titlu și cu reglementările emise în aplicarea acestuia;

d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea autorizării instituției de plată nu sunt înlăturate sau modificate.

Secțiunea a 6-a. Procedura de notificare pentru desfășurarea activității pe teritoriul României de către instituțiile de plată din alte state membre

Art. 49. O instituție de plată autorizată într-un alt stat membru poate presta pe teritoriul României serviciile de plată prevăzute de autorizație în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 50. (1) Notificarea prevăzută la art. 49 trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României și, după caz, numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura sa organizatorică.

(2) În cazul prestării de servicii de plată printr-un agent, notificarea trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului.

Art. 51. (1) Ulterior notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României transmite acesteia opinia sa asupra intenției instituției de plată din respectivul stat membru de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unui agent.

(2) În cazul în care, în urma analizării informațiilor privind agentul transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României nu este încredințată de corectitudinea acestora, informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 52. (1)^[1] Ulterior primirii notificării transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine în legătură cu intenția unei instituții de plată de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale ori al unui agent, la cererea Băncii Naționale a României, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și alte autorități relevante furnizează acesteia informații cu privire la riscul de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism pe care îl implică proiectul ce face obiectul notificării.

(2) În situația în care din consultarea realizată potrivit alin. (1) rezultă motive întemeiate pentru a suspecta că prin angajarea agentului sau prin deschiderea sucursalei ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului ori în legătură cu proiectul de angajare a agentului sau de deschidere a sucursalei se efectuează, s-a efectuat ori s-a încercat efectuarea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 53. În situația în care agentul este o entitate reglementată prin lege specială a cărei activitate este supusă unei autorizări, aprobări sau unor avize specifice, prestarea de servicii de plată poate fi realizată numai după obținerea acestora.

Secțiunea a 7-a. Procedura de notificare pentru desfășurarea activității în afara teritoriului României de către instituții de plată persoane juridice române

Art. 54. (1) Orice instituție de plată autorizată, persoană juridică română, care intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru prin stabilirea unei

^[1] Alin. (1) al art. 52 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 42/2011.

sucursale ori în mod direct, transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la alin. (2).

(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă și, după caz, numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura organizatorică a acesteia și solicită opinia în legătură cu intenția instituției de plată de a presta servicii prin intermediul unei sucursale.

(3) În termen de cel mult două luni de la primirea cererii de înregistrare a sucursalei, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit alin. (2).

(4) Banca Națională a României poate radia sucursala din registrul prevăzut la art. 61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin. (3).

Art. 55. (1) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unei sucursale numai ulterior înscrierii acesteia în registrul prevăzut la art. 61.

(2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată în mod direct de la data la care Banca Națională a României realizează notificarea potrivit art. 54 alin. (2) și informează solicitantul asupra acestui fapt.

Art. 56. (1) Instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul unui alt stat membru prin utilizarea agenților le sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile secțiunii a 4-a.

(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii instituției de plată, Banca Națională a României comunică autorităților competente din statul membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului și solicită opinia acestor autorități în legătură cu intenția instituției de plată.

Art. 57. (1) În termen de cel mult două luni de la primirea cererii de înregistrare a agentului, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit art. 56 alin. (2).

(2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unui agent numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art. 61.

(3) Banca Națională a României poate radia agentul din registrul prevăzut la art. 61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin. (1).

Art. 58. (1) Instituțiile de plată pot desfășura activitățile prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României în state terțe prin înființarea unei sucursale sau prin intermediul unui agent, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Dispozițiile art. 7 și ale secțiunii a 4-a din prezentul titlu se aplică în mod corespunzător.

Art. 59. Banca Națională a României stabilește prin reglementări condițiile în care poate înscrie în registrul prevăzut la art. 61 sucursala ori agentul stabilită/stabilit în state terțe și documentația care trebuie să însoțească cererea în vederea înscrierii.

Art. 60. Banca Națională a României poate respinge cererea de înregistrare formulată în baza dispozițiilor art. 58 alin. (1) și dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației

prezentate de instituția de plată, consideră că:

- a) instituția de plată nu dispune de o situație financiară corespunzătoare în raport cu activitatea propusă;
- b) cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la art. 13 nu sunt adecvate;
- c) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;
- d) instituția de plată nu îndeplinește alte cerințe prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia.

Secțiunea a 8-a. Registrul instituțiilor de plată

Art. 61. (1) Banca Națională a României organizează și administrează registrul instituțiilor de plată în care sunt evidențiate instituțiile de plată persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor de plată persoane juridice române.

(2) Registrul prevăzut la alin. 1 este public, accesibil on-line, este actualizat permanent și furnizează informații privind serviciile de plată pentru care a fost autorizată fiecare instituție de plată.

Secțiunea a 9-a. Autoritatea competentă și supravegherea

Art. 62. (1) Banca Națională a României este autoritatea responsabilă cu supravegherea respectării dispozițiilor prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicare.

(2) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, inclusiv pentru activitatea de plăți desfășurată prin sucursalele și agenții acestora.

(3) Alineatele precedente nu implică faptul că Banca Națională a României are competențe de supraveghere a activităților comerciale ale instituției de plată, altele decât prestarea de servicii de plată prevăzute la art. 8 și activitățile enumerate la art. 23 alin. (1) lit. a).

Art. 63. (1) Activitatea de supraveghere a instituțiilor de plată de către Banca Națională a României, în vederea verificării respectării cerințelor impuse în prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia, trebuie să fie proporțională, adecvată și adaptată riscurilor la care sunt expuse instituțiile de plată.

(2) Verificările la sediul entităților supravegheate se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens sau de către terțe persoane împuternicite de Banca Națională a României.

(3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere Banca Națională a României este abilitată:

- a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru verificarea respectării cerințelor impuse prin prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia;
- b) să efectueze verificări la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități;
- c) să emită recomandări, instrucțiuni și să dispună măsuri;
- d) să suspende sau să retragă autorizația.

(4) Instituțiile de plată vor permite personalului împuternicit al Băncii Naționale a României și terțelor persoane împuternicite de Banca Națională a României să le examineze evidențele, conturile și operațiunile, furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor de plată, astfel cum vor fi solicitate de către acesta.

(5) Instituțiile de plată sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta pentru scopul realizării supravegherii.

Art. 63¹.^[1] (1) Banca Națională a României stabilește prin reglementări regimul instituțiilor de plată care desfășoară activitate de creditare, legat de calitatea de persoane juridice declarante la Centrala riscurilor bancare a Băncii Naționale a României.

(2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional transmiterea de către Centrala riscurilor bancare a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor de plată.

Art. 64. (1) Modificările în situația instituțiilor de plată autorizate se comunică Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(2)^[2] În cazul achiziționării de participații calificate la instituția de plată, inclusiv prin majorarea participațiilor existente, Banca Națională a României aprobă sau se poate opune achiziției dacă, în urma evaluării realizate, constată că acționarul care deține participații calificate nu îndeplinește cerințele prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare. Banca Națională a României se pronunță asupra achiziționării de participații calificate la instituția de plată în termen de 60 de zile de la data primirii documentelor și informațiilor complete, potrivit reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență. Pe perioada până la pronunțare, acționarul sau asociatul în cauză nu are drept de vot legat de deciziile privind activitatea de prestare de servicii de plată.

Art. 65. (1) Banca Națională a României poate dispune față de o instituție de plată, persoană juridică română, ori față de persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată ale instituției de plată și care încalcă dispozițiile prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicarea acestuia măsurile necesare în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora și/sau să aplice sancțiuni.

(2) Dacă, în procesul de supraveghere, constată existența unor circumstanțe care ar putea impieta asupra activității instituției de plată, Banca Națională a României poate dispune măsuri vizând desfășurarea prudentă a activității.

Art. 66. În aplicarea art. 65, Banca Națională a României poate să dispună față de orice instituție de plată, persoană juridică română, următoarele măsuri, fără ca acestea să fie limitative:

- a) să solicite instituției de plată creșterea nivelului fondurilor proprii peste cele prevăzute la art. 28 și 29;
- b) să solicite instituției de plată utilizarea altei metode de determinare a necesarului de fonduri proprii;
- c) să solicite instituției de plată conformarea cadrului de administrare, mecanismelor și procedurilor la cerințele prevăzute la art. 13;
- d) să restricționeze sau să limiteze volumul activității, tipul de operațiuni desfășurate sau rețeaua de sucursale ale instituției de plată din țară și din străinătate;
- e) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod;
- f) să solicite instituției de plată înlocuirea auditorului statutar sau firmei de audit;
- g) să solicite instituției de plată constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art. 14.

Art. 67. Banca Națională a României poate aplica sancțiuni în cazurile în care constată că o instituție de plată, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată se fac vinovate de:

- a) încălcarea unei prevederi a prezentului titlu sau a reglementărilor date în aplicare;

[1] Art. 63¹ a fost introdus prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 42/2011.

[2] Alin. (2) al art. 64 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 42/2011.

- b) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României;
- c) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată;
- d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare;
- e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

Art. 68. (1) În cazurile prevăzute la art. 67, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) amendă aplicabilă instituției de plată, de la 5.000 lei la 50.000 lei;
- c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, între 1-6 salarii medii nete pe instituția de plată, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;
- d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată;
- e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției de plată.

(2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților comerciale, prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicarea acestuia și cadrului intern de administrare.

Art. 69. Sancțiunile prevăzute la art. 68 pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art. 66 sau independent de acestea.

Art. 70. În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de plată nu îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acestuia, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de plată ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de acționarii sau asociații respectivi în privința deciziilor referitoare la activitatea de prestare de servicii de plată.

Art. 71. (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul titlu și în reglementările emise în aplicare, care constituie încălcări ale regimului prudențial, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituțiile de plată, persoane juridice române, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități.

(2) Actele cu privire la o instituție de plată, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului titlu și reglementărilor se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. d) și e), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art. 72. (1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 73. (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicare cu privire la o instituție de plată pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art. 74. Dispozițiile art. 73 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță în termenele prevăzute de lege asupra unei solicitări formulate potrivit prevederilor prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicare.

Art. 75. Până la adoptarea unei hotărâri de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 73 alin. (1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Art. 76. (1) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă sau, după caz, ale statului membru de origine în legătură cu activitatea desfășurată de instituțiile de plată în mod direct, prin intermediul sucursalelor sau agenților ori în legătură cu entitățile către care instituțiile de plată au externalizat activități.

(2) În scopul alin. (1), Banca Națională a României:

a) informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze verificări la sediul sucursalei sau agentului instituției de plată ori al entității către care instituția de plată a externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă;

b) comunică autorității competente din statul membru gazdă ori, după caz, din statul membru de origine, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, în special în cazul în care se constată sau se suspectează că un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități încalcă legislația în materie.

(3) Banca Națională a României poate delega autorității competente din statul membru gazdă sarcina de a efectua verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă.

Art. 77. (1) În cazul instituțiilor de plată dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate sau au externalizat activități în România, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care instituțiile de plată desfășoară activitate sau în care sunt situate entitățile către care instituțiile de plată au externalizat activități.

(2) În scopul exercitării funcției de supraveghere, autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții de plată poate realiza verificări pe teritoriul României la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate solicita Băncii Naționale a României să efectueze verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități, situate pe teritoriul României, caz în care Banca Națională a României procedează la efectuarea acestor verificări, în mod direct sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea verificării respective.

Art. 78. Dispozițiile art. 76 și 77 nu aduc atingere obligațiilor ce revin autorităților competente de a supraveghea sau de a controla respectarea cerințelor stabilite de legislația în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și de Regulamentul (CE) nr. 1.781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri.

Secțiunea a 10-a. Secretul profesional și schimbul de informații

Art. 79. (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și terțele persoane împuternicite de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări la sediul instituțiilor de plată sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor, pe perioada în care dețin această calitate și după încetarea activității în cadrul băncii ori, după caz, a relațiilor cu banca.

(2) Nu sunt considerate informații confidențiale informațiile furnizate în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția de plată să nu poată fi identificată.

(3) Schimbul de informații prevăzut la art. 80 trebuie să fie circumscris exclusiv scopului îndeplinirii sarcinilor ce le revin autorităților respective.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art. 80. (1) Banca Națională a României colaborează cu autoritățile relevante din alte state membre cu atribuții privind prestatorii de servicii de plată, precum și cu Banca Centrală Europeană și băncile centrale din alte state membre.

(2) Banca Națională a României poate schimba informații cu:

a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată;

b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și decontare;

c)^[1] alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență, cu legislația în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, al protecției datelor cu caracter personal, cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului ori cu alte acte normative aplicabile prestatorilor de servicii de plată.

Art. 81. Prezenta secțiune se completează cu dispozițiile privind secretul profesional și colaborarea Băncii Naționale a României cu alte autorități prevăzute în Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare.

Art. 82. În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.

^[1] Lit. c) de la alin. (2) al art. 80 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 197/2010.

Titlul III. Transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată

Capitolul I. Dispoziții comune

Art. 83. (1) Prevederile prezentului titlu reglementează transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea, dacă utilizatorul acționează în calitate de consumator.

(2) În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să nu aplice, total sau parțial, prevederile prezentului titlu.

Art. 84. (1) Prezentul titlu nu aduce atingere dispozițiilor legislative ce transpun acte normative comunitare și ce cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prealabile.

(2) În cazul în care serviciilor de plată ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență le sunt aplicabile și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată, cu modificările ulterioare, dispozițiile privind informarea prevăzute la art. 4 alin. (1)-(4), cu excepția dispozițiilor cuprinse la art. 4 alin. (2) lit. c)-g), la art. 4 alin. (3) lit. a), d) și e) și la art. 4 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004, republicată, cu modificările ulterioare, se vor înlocui cu dispozițiile art. 91-93 și cu cele ale art. 97-99 din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 85. (1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată niciun fel de plată pentru furnizarea informațiilor prevăzute în prezentul titlu.

(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul de servicii de plată pot conveni asupra prețului total pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau într-un mod mai frecvent sau prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.

(3) Prețul total perceput în conformitate cu alin. (2) trebuie să corespundă costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea utilizatorului de a solicita informații suplimentare.

Art. 86. (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale ce nu depășesc 25 euro ori echivalentul în lei a 25 euro la data efectuării tranzacției sau ce au o limită de cheltuieli de 100 euro ori echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției sau ce depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 100 euro ori echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției:

a) prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului, prin derogare de la art. 97-99 și de la art. 111, numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, incluzând în acestea modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, răspunderea juridică, prețul perceput și alte informații importante necesare pentru a se lua o decizie informată, precum și o indicație cu privire la locul unde se pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, orice alte informații ori condiții specificate la art. 99;

b) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 101, prestatorul de servicii de plată să poată propune modificări ale condițiilor din contractul-cadru într-o modalitate diferită față de cea prevăzută la art. 97 alin. (1);

c) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 112 și 113, după executarea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și prețul perceput și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și prețul pentru aceste operațiuni de plată;

d) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 112 și 113, după executarea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la lit. c) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a i le furniza. Prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.

(2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la alin. (1) sunt de 30 euro sau echivalentul în lei a 30 euro în cazul instrumentelor de plată și de 150 euro sau echivalentul în lei a 150 euro în cazul limitelor de cheltuieli sau fondurilor depozitate.

Art. 87. (1) Plățile sunt efectuate în moneda de schimb convenită de comun acord între părți.

(2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la prețul total, precum și cu privire la cursul de schimb ce urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.

(3) Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară în baza informațiilor prevăzute la alin. (2).

Art. 88. În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul asupra acesteia înainte de inițierea operațiunii de plată.

Art. 89. Prestatorii de servicii de plată trebuie să poată face dovada că au respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.

Capitolul II. Operațiuni de plată singulară

Art. 90. (1) Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulară care nu intră sub incidența unui contract-cadru.

(2) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată stabilit printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația să furnizeze sau să pună la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată în temeiul unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

Art. 91. (1) Înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului informațiile și condițiile specificate la art. 93.

(2) Informațiile și condițiile specificate la art. 93 se pun la dispoziția utilizatorului:

- a) într-un mod ușor accesibil;
- b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă;
- c) în limba română sau în altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(3)^[1] La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată îi pune la dispoziție informațiile și condițiile pe suport hârtie sau pe un alt suport durabil.

(4) Obligațiile prevăzute pot fi îndeplinite și prin furnizarea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al formularului de ordin de plată care cuprinde informațiile și condițiile specificate la art. 93.

^[1] Alin. (3) al art. 91 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 197/2010.

Art. 92. În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile art. 91, prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin conform art. 91 imediat după executarea operațiunii de plată.

Art. 93. (1) Prestatorul transmite sau pune la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații și condiții:

- a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare ce trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;
- b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
- c) prețul total pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să îl plătească prestatorului său de servicii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în preț;
- d) dacă este cazul, cursurile de schimb efective sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.

(2) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la art. 99 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

Art. 94. Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum este prevăzut la art. 91 alin. (2) și (3), următoarele informații:

- a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;
- c) prețul total corespunzător operațiunii de plată care trebuie suportat de către plătitor și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total;
- d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut conform art. 93 alin. (1) lit. d), precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
- e) data primirii ordinului de plată.

Art. 95. Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția beneficiarului, în conformitate cu prevederile art. 91, următoarele informații:

- a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate împreună cu operațiunea de plată;
- b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;
- c)^[1] prețul total corespunzător operațiunii de plată care trebuie suportat de către beneficiar și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total;
- d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
- e) data valutei creditării contului.

Capitolul III. Contracte-cadru

Art. 96. Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

^[1] Lit. c) de la art. 95 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 197/2010.

Art. 97. (1)^[1] Cu suficient timp, dar nu mai puțin de 15 zile înainte ca utilizatorul să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă, prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată informațiile și condițiile specificate la art. 99.

(2) Perioada de 15 zile se poate reduce cu acordul expres al utilizatorului.

(3)^[2] Informațiile și condițiile specificate la art. 99 sunt furnizate utilizatorului:

- a) pe suport hârtie sau pe alt suport durabil;
- b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă;
- c) în limba română sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

(4) Obligațiile prevăzute pot fi îndeplinite și prin furnizarea unui exemplar al propunerii de contract-cadru care să cuprindă informațiile și condițiile specificate la art. 99.

Art. 98. În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile art. 97, prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin imediat după încheierea contractului-cadru.

Secțiunea 1. Informații prealabile

Art. 99.^[3] Prestatorul de servicii de plată furnizează utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații și condiții:

1. cu privire la prestatorul serviciilor de plată:

a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său social și, unde este cazul, adresa filialei sau a sucursalei stabilite în România, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;

b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzute la art. 55 alin. (1) și la art. 61 alin. (2) sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare ori mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;

2. cu privire la utilizarea serviciului de plată:

a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;

b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare ce trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;

c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru executarea operațiunii de plată și retragerea acestui consimțământ în conformitate cu art. 120-122 și cu art. 146-149;

d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum a fost definit la art. 141 și 142, și ora-limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;

e) termenul maxim de executare pentru serviciul de plată care urmează să fie prestat;

f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu art. 123 alin. (1);

3. cu privire la preț, la rata dobânzii și la cursul de schimb:

a) prețul total pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să îl plătească prestatorului de servicii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în acesta;

b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care urmează să fie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință,

^[1] Alin. (1) al art. 97 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 197/2010.

^[2] Partea introductivă a alin. (3) al art. 97 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 197/2010.

^[3] Partea introductivă a art. 99 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 197/2010.

metoda de calcul al dobânzii efective, precum și data și indexul ori baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;

c) dacă părțile convin, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate de modificări, în conformitate cu art. 102 și 103;

4. cu privire la comunicare:

a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau notificărilor specificate în prezenta ordonanță de urgență;

b) modalitatea în care și frecvența cu care informațiile trebuie să fie transmise sau să fie făcute disponibile, în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență;

c) limba sau limbile în care este încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata relației contractuale;

d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi termenii contractuali ai contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu art. 100;

5. cu privire la cerințele de securitate și la măsurile corective:

a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a păstra siguranța unui instrument de plată, precum și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în scopul aplicării art. 124 alin. (1) lit. b);

b) dacă părțile convin, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu art. 123;

c) răspunderea plătitorului în conformitate cu art. 131-135, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;

d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să notifice prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune neautorizată sau incorect executată, în conformitate cu art. 127, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu art. 130;

e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu art. 164-173;

f) condițiile de rambursare în conformitate cu art. 136-140;

6. cu privire la modificarea și la încetarea contractului-cadru:

a) dacă părțile convin, se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu art. 101-103, cu excepția cazului în care, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, notifică prestatorului de servicii de plată că nu le acceptă;

b) durata contractului;

c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a denunța unilateral contractul-cadru, precum și informații referitoare la orice alte acorduri cu privire la denunțarea unilaterală, în conformitate cu art. 101 și cu art. 105-110;

7. cu privire la soluționarea eventualelor litigii:

a) orice clauză contractuală referitoare la dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau la instanța competentă;

b) procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor și de obținere a despăgubirilor pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție, precum și autoritățile competente la care utilizatorul serviciilor de plată poate depune o reclamație, în conformitate cu art. 178-182.

Art. 100. În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, pe suport hârtie sau pe orice alt suport durabil clauzele contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la art. 99.

Secțiunea a 2-a. Modificarea clauzelor contractului-cadru

Art. 101. (1) Fiecare modificare din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la art. 99 sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu art. 97 alin. (3) cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora.

(2) În cazul în care sunt aplicabile prevederile art. 99 pct. 6 lit. a), prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective, cu excepția cazului în care, înainte de data propusă pentru intrarea lor în vigoare, îl notifică pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. În acest caz, prestatorul de servicii de plată specifică faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să denunțe unilateral contractul-cadru imediat și în mod gratuit, înainte de data propusă pentru aplicarea modificărilor.

Art. 102. Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nicio notificare, în una dintre următoarele situații:

a) un astfel de drept este convenit în contractul-cadru și modificările se bazează pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință, convenit în conformitate cu art. 99 pct. 3 lit. b) și c);

b) modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.

Art. 103. Utilizatorul serviciilor de plată este informat în cel mai scurt timp cu privire la orice modificare survenită în legătură cu rata dobânzii, în conformitate cu art. 97 alin. (3), cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă ori făcută disponibilă.

Art. 104. Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

Secțiunea a 3-a. Denunțarea unilaterală a contractului-cadru

Art. 105. Utilizatorul serviciilor de plată poate denunța unilateral contractul-cadru oricând, dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși 30 de zile.

Art. 106. Denunțarea unilaterală de către utilizatorul serviciilor de plată a unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată se face în mod gratuit pentru utilizatorul serviciilor de plată, după expirarea a 12 luni.

Art. 107. (1) În toate cazurile ce nu se încadrează la art. 106, prețul perceput de prestatorul de servicii de plată pentru denunțarea unilaterală a contractului de către utilizatorul serviciilor de plată trebuie să corespundă costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea utilizatorului de a denunța unilateral contractul.

(2) Înainte de încheierea contractului, precum și în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată stabilește și comunică utilizatorului prețul total aferent denunțării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia.

Art. 108. În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate denunța unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum este prevăzut la art. 97 alin (3).

Art. 109. Prețul perceput periodic pentru serviciile de plată este suportat de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precedă încetarea contractului. În cazul în care prețul este plătit în avans, acesta este rambursat proporțional.

Art. 110.^[1] Prevederile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor legale cu privire la nulitatea contractelor sau la imposibilitatea executării acestora și nici a celor cu privire la dreptul părților de a solicita încetarea contractului ca urmare a neîndeplinirii culpabile de către o parte a obligațiilor contractuale.

Secțiunea a 4-a. Informații oferite înainte de executarea și după executarea unei operațiuni de plată individuală

Art. 111. Înainte de executarea oricărei operațiuni de plată individuală stabilită printr-un contract-cadru, inițiată de un plătitor, prestatorul de servicii de plată oferă, la cererea plătitorului exprimată pentru această operațiune specifică de plată, informații explicite cu privire la:

- a) termenul maxim de executare;
- b) prețul ce trebuie suportat de către plătitor;
- c) defalcarea sumelor incluse în preț, unde este cazul.

Art. 112. (1) După ce suma unei operațiuni de plată individuală este debitată din contul plătitorului sau în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia, fără întârziere nejustificată, astfel cum este prevăzut la art. 97 alin. (3), următoarele informații:

- a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
- b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;
- c) prețul total corespunzător operațiunii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total sau dobânda suportată de către plătitor;
- d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea totală a operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
- e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.

(2)^[2] Prestatorii de servicii de plată furnizează plătitorului-consumator gratuit, pe suport hârtie sau în altă formă indicată expres de către utilizator care să permită plătitorului să stocheze și să reproducă identic informația nemodificată, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1).

(3) În plus, dacă părțile convin, informațiile menționate la alin. (1) pot fi transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, într-o modalitate aleasă de consumator și acceptată de prestator, astfel încât consumatorul să poată stoca și reproduce informații identice.

(4) Consumatorii pot renunța la dreptul prevăzut la alin. (2) numai printr-o solicitare expresă formulată în acest scop, cu indicarea altei modalități gratuite de informare.

Art. 113. (1) După executarea unei operațiuni de plată individuală, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății îi furnizează fără întârziere nejustificată beneficiarului, în conformitate cu prevederile art. 97 alin. (3), următoarele informații:

- a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, unde este cazul, a plătitorului, precum și orice informații transferate odată cu operațiunea de plată;

^[1] Art. 110 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 197/2010.

^[2] Alin. (2) al art. 112 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 197/2010.

b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;

c) prețul total corespunzător operațiunii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în acesta sau dobânda suportată de către beneficiarul plății;

d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;

e) data valutei creditării contului.

(2)^[1] Prestatorii de servicii de plată furnizează beneficiarului-consumator gratuit, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1), pe suport hârtie sau în altă formă indicată expres de către utilizator.

(3) În plus, dacă părțile convin, informațiile menționate la alin. (1) pot fi transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, într-o modalitate aleasă de consumator și acceptată de prestator, astfel încât consumatorul să poată stoca și reproduce informații identice.

(4) Consumatorii pot renunța la dreptul prevăzut la alin. (2) numai printr-o solicitare expresă formulată în acest scop, cu indicarea altei modalități gratuite de informare.

Titlul IV. Drepturi și obligații privind prestarea și utilizarea serviciilor de plată

Capitolul I. Dispoziții comune

Art. 114. (1)^[2] Prevederile prezentului titlu reglementează drepturile și obligațiile părților în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea.

(2) În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să nu aplice, total sau parțial, prevederile art. 115, art. 122 alin (2) și (3), art. 128, art. 129, art. 131-140, art. 146-149, art. 164-173, precum și să convină asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la art. 127.

(3) Prestatorii de servicii de plată pot acorda utilizatorilor serviciilor de plată mai multe drepturi și beneficii decât cele menționate în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 115. (1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată niciun fel de plată pentru îndeplinirea obligațiilor în materie de informare sau pentru luarea măsurilor corective și de prevenire prevăzute în prezentul titlu, dacă nu se prevede altfel la art. 143, 149 și 162.

(2) Prețul pe care îl poate solicita prestatorul de servicii de plată în conformitate cu alin. (1) trebuie să fie convenit de comun acord cu utilizatorul serviciilor de plată și să se limiteze la acoperirea costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare de către prestatorul de servicii de plată sau la descurajarea utilizatorului de a solicita informații ori de a solicita luarea măsurilor corective și de prevenire.

Art. 116. În cazul în care o operațiune de plată nu implică nicio conversie monetară, beneficiarul plății suportă prețul perceput de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul suportă prețul perceput de prestatorul său de servicii de plată.

^[1] Alin. (2) al art. 113 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 9 din Legea nr. 197/2010.

^[2] Alin. (1) al art. 114 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 10 din Legea nr. 197/2010.

Art. 117. Beneficiarul plății nu poate solicita plătitorului un preț suplimentar pentru utilizarea unui anumit instrument de plată.

Art. 118. (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale care nu depășesc 25 euro sau echivalentul în lei a 25 euro la data efectuării tranzacției ori care au o limită de cheltuieli de 100 euro sau echivalentul în lei a 100 euro ori depozitează fonduri ce nu depășesc niciodată 100 euro sau echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor de plată:

a) ca art. 124 alin. (1) lit. b), art. 125 lit. c) și d), precum și art. 134 și 135 să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;

b) ca art. 128-132 să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de natura instrumentului de plată, prestatorul de servicii de plată nu este în măsură a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;

c) ca, prin derogare de la art. 143, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să îl notifice pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății reiese din context;

d) ca, prin derogare de la art. 146-149, plătitorul să nu poată revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;

e) ca, prin derogare de la art. 154-157, să se aplice alte termene de executare.

(2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la alin. (1) sunt de 30 euro sau echivalentul în lei a 30 euro, în cazul instrumentelor de plată, și de 150 euro ori echivalentul în lei a 150 euro, în cazul limitelor de cheltuieli sau al fondurilor depozitate.

Art. 119. În cazul monedei electronice, în sensul art. 7 alin. (1) pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, art. 130-135 din prezenta ordonanță de urgență nu se aplică dacă:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți sau nu poate bloca instrumentul de plată;

b) conturile de plăți au o limită de cheltuieli sau depozitează fonduri ce nu depășesc 150 euro ori echivalentul în lei a 150 euro sau instrumentele de plată privesc operațiuni ce nu depășesc 150 euro ori echivalentul în lei a 150 euro.

Art. 119¹.^[1] (1) Contractele de credit legate de serviciile de plată încheiate de prestatorii de servicii de plată, precum și garanțiile reale și personale afectate garantării creditului constituie titluri executorii.

(2) Garanțiile constituite în favoarea prestatorilor de servicii de plată în scopul garantării creditelor legate de serviciile de plată, care îndeplinesc condițiile de publicitate prevăzute de lege, conferă acestora prioritate față de terți, inclusiv statul, ale căror creanțe și garanții au îndeplinit ulterior condițiile de publicitate.

Capitolul II. Autorizarea operațiunilor de plată

Secțiunea 1. Consimțământul și limitele de utilizare a instrumentului de plată

Art. 120. O operațiune de plată este considerată autorizată dacă plătitorul și-a exprimat consimțământul pentru executarea operațiunii de plată.

^[1] Art. 119¹ a fost introdus prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 42/2011.

Art. 121. (1) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie dat în forma convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată. În absența unui astfel de consimțământ, operațiunea de plată este considerată ca fiind neautorizată.

(2) Procedura de exprimare a consimțământului trebuie convenită între plătitor și prestatorul de servicii de plată.

Art. 122. (1) O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și prestatorul său de servicii de plată au convenit astfel.

(2) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității, în conformitate cu prevederile art. 146-149.

(3) Consimțământul exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată poate fi retras urmând ca orice operațiune de plată viitoare să fie considerată neautorizată.

Art. 123. (1) În cazul în care este utilizat un instrument specific de plată pentru exprimarea consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile executate prin instrumentul de plată respectiv.

(2) În cazul în care este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.

(3) În cazurile menționate la alin. (2), prestatorul de servicii de plată informează în modul convenit plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestui blocaj, dacă este posibil, înainte de blocare și, cel mai târziu, imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații aduce atingere motivelor de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții legislative relevante.

(4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.

Secțiunea a 2-a. Obligațiile părților cu privire la instrumentele de plată

Art. 124. (1) Utilizatorul serviciilor de plată care folosește un instrument de plată are următoarele obligații:

a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu termenii care reglementează emiterea și utilizarea acestuia;

b) să notifice prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta, fără întârziere nejustificată, de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, folosirea fără drept a instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) lit. a), de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta, în mod special, ia toate măsurile rezonabile pentru a păstra elementele de securitate personalizate în siguranță.

Art. 125. Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:

a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți în afară de utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la art. 124;

b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;

c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul art. 124 alin. (1) lit. b) sau să ceară deblocarea în temeiul art. 123 alin. (4);

d) să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, la cerere, mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare;

e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată, odată ce a fost făcută notificarea în temeiul art. 124 alin. (1) lit. b).

Art. 126. Prestatorul de servicii de plată își asumă toate riscurile legate de transmiterea unui instrument de plată solicitat sau nesolicitat către un plătitor sau de transmiterea oricăror elemente de securitate personalizate ale acestuia.

Secțiunea a 3-a. Operațiuni de plată neautorizate sau executate incorect

Art. 127. (1) Prestatorul de servicii de plată corectează o operațiune de plată numai dacă utilizatorul serviciilor de plată semnalează, fără întârziere nejustificată, prestatorului său de servicii de plată, dar nu mai târziu de 13 luni de la data debitării, faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată incorect, care dă naștere unei plângeri, inclusiv în condițiile art. 164-173.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a face disponibile informațiile legate de această operațiune de plată, în conformitate cu prevederile titlului III.

Art. 128. În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau susține că operațiunea de plată nu a fost corect executată, prestatorul de servicii de plată trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autenticată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nicio defecțiune tehnică ori de alte deficiențe.

Art. 129. În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată, folosirea în sine a unui instrument de plată care a fost înregistrat de prestatorul de servicii de plată nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor sau că plătitorul a acționat în mod fraudulos ori că nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una ori mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul art. 124.

Art. 130. (1) Fără a aduce atingere art. 127, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului are obligația ca, imediat:

a) să ramburseze plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective;

b) să readucă contul de plăți debitat, în situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat, dacă este cazul.

(2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.

Art. 131. (1) Prin derogare de la art. 130, plătitorul suportă pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat ori, în cazul în care plătitorul nu a păstrat în siguranță elementele de securitate personalizate, pierderile care rezultă din folosirea fără drept a unui instrument de plată până la momentul notificării realizate conform art. 124 alin. (1) lit. b).

(2) Pierderile suportate de plătitor pot fi în valoare de cel mult 150 euro sau echivalentul în lei al sumei menționate.

Art. 132. Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă,

a uneia sau a mai multor obligații care îi revin în temeiul art. 124. În astfel de cazuri, suma de cel mult 150 euro sau echivalentul în lei al acestei sume nu se aplică.

Art. 133. (1)^[1] Plătitorul suportă pierderi în valoare de cel mult 50 euro sau echivalentul în lei al sumei menționate la data efectuării tranzacției neautorizate, în cazul în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos și nici nu și-a încălcat, cu intenție, obligațiile ce îi revin în temeiul art. 124.

(2) Evaluarea răspunderii plătitorului se face ținând cont, în special, de natura elementelor de securitate personalizate ale instrumentului de plată și de situațiile în care acesta a fost pierdut, furat sau folosit fără drept.

Art. 134. Plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau folosit fără drept după notificarea realizată conform art. 124 alin. (1) lit. b), exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.

Art. 135. În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau returnat, astfel cum se prevede la art. 125 alin. (1) lit. c), plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele financiare care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.

Secțiunea a 4-a. Rambursare pentru operațiuni de plată inițiate de sau prin intermediul beneficiarului plății

Art. 136. (1) Plătitorul are dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) autorizația nu specifică, în momentul emiterii acesteia, suma exactă a operațiunii de plată;

b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor sale anterioare, condițiile din contractul său cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.

(2) La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorul furnizează elemente concrete legate de condițiile menționate la alin. (1).

(3) Rambursarea constă în suma totală a operațiunii de plată executate.

Art. 137. (1) Plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la art. 136 pentru o operațiune de plată autorizată, inițiată de sau prin intermediul unui beneficiar al plății, în termen de 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organismele pe care plătitorul le poate sesiza în temeiul art. 178-182, în cazul în care nu acceptă justificarea oferită.

(3) Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, după împlinirea termenului de 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate, nu se aplică în situația prevăzută la art. 138.

Art. 138. În cazul operațiunilor de debitare directă, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni în contractul-cadru ca plătitorul să aibă dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de rambursare prevăzute la art. 136.

^[1] Alin. (1) al art. 133 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 197/2010.

Art. 139. În scopul aplicării art. 136 alin. (1) lit. b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu art. 93 alin. (1) lit. d) și cu art. 99 pct. 3 lit. b).

Art. 140. În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul său de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului, în forma convenită, cu cel puțin 4 săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

Capitolul III. Executarea operațiunilor de plată

Secțiunea 1. Ordine de plată

Art. 141. (1) Momentul primirii ordinului de plată reprezintă momentul în care ordinul de plată, transmis direct de către plătitor ori indirect de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății, este primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(2) În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(3) Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră-limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

Art. 142. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul său de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi sau la sfârșitul unei anumite perioade ori în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului său de servicii de plată, momentul primirii, în sensul art. 154-156, este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

Art. 143. (1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.

(2) Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și, în orice situație, în termenele specificate în art. 154-156.

(3) Contractul-cadru poate include o condiție ca, în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv, prestatorul de servicii de plată să poată percepe un preț pentru această notificare.

Art. 144. În cazurile în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru încheiat cu plătitorul, prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de un plătitor sau de un beneficiar al plății ori prin intermediul acestuia din urmă, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.

Art. 145. În sensul art. 154-156 și al art. 164-173, un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată se consideră că nu a fost primit.

Art. 146. Utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului decât în cazul menționat la art. 142 și cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precedă ziua convenită.

Art. 147. În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea acestuia sau după exprimarea consimțământului său de executare a operațiunii de plată către beneficiarul plății.

Art. 148. Prin excepție de la prevederile art. 147, plătitorul poate revoca ordinul de plată, în cazul unei debitări directe și fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precedă ziua convenită pentru debitarea fondurilor.

Art. 149. (1) După limitele de timp specificate la art. 146-148, ordinele de plată pot fi revocate numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată convin astfel.

(2) În cazul menționat la art. 147 și 148, este necesar și acordul beneficiarului plății.

(3) În cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe un preț de revocare.

Secțiunea a 2-a. Sume transferate

Art. 150. Prestatorul de servicii de plată al plătitorului, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății, precum și toți intermediarii prestatorilor de servicii de plată transferă întreaga sumă a operațiunii de plată fără a percepe vreun preț din suma transferată.

Art. 151. Beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată să perceapă prețul din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și prețul perceput sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.

Art. 152. În cazul în care din suma transferată este perceput vreun preț, altul decât cel prevăzut la art. 151:

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată inițiate de plătitor;

b) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată, în cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății.

Secțiunea a 3-a. Termenul de executare și data valutei

Art. 153. (1) Prezenta secțiune se aplică:

a) operațiunilor de plată în euro;

b) operațiunilor naționale de plată efectuate în lei;

c) operațiunilor de plată care implică o singură conversie monetară între euro și lei, cu condiția ca serviciul de conversie monetară necesar să fie realizat în România și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.

(2) Prezenta secțiune se aplică și altor operațiuni de plată, dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată nu convin altfel, cu excepția art. 159 și 160, care se aplică în orice situație.

(3) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin, pentru operațiunile de plată transfrontaliere prevăzute la alin. (2) și efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la art. 154-156, această perioadă nu poate depăși 4 zile lucrătoare din momentul primirii ordinului de plată, în conformitate cu art. 141 și 142.

Art. 154. (1) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului asigură că, după momentul primirii ordinului de plată, în conformitate cu art. 141 și 142, suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel mai târziu până la sfârșitul următoarelor zile lucrătoare.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2012, un plătitor poate conveni cu prestatorul său de servicii de plată o perioadă care să nu depășească 3 zile lucrătoare. Aceste perioade pot fi prelungite cu o zi lucrătoare suplimentară pentru operațiunile de plată inițiate pe suport hârtie.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operațiunilor de plată naționale.

Art. 155. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății atribuie o dată a valutei și pune la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu art. 159 și 160.

Art. 156. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite prestatorului de servicii de plată al plătitorului ordinul de plată inițiat de către sau prin intermediul beneficiarului plății în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată, astfel încât plata să poată fi făcută, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.

Art. 157. În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la art. 154-156.

Art. 158. (1) În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator, suma este disponibilizată cu o dată a valutei care este cel târziu următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

Art. 159. (1) Data valutei la care se face creditarea contului de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară zilei lucrătoare în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

Art. 160. Data valutei la care se face debitarea contului de plăți al plătitorului nu poate fi anterioară momentului în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.

Capitolul IV. Răspunderea juridică

Secțiunea 1. Coduri unice de identificare incorecte

Art. 161. Ordinul de plată este considerat ca fiind corect executat în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare, dacă ordinul de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare.

Art. 162. (1) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu răspunde, în conformitate cu art. 164-173, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.

(3) Prestatorul de servicii de plată poate percepe un preț utilizatorului serviciilor de plată pentru operațiunea de recuperare, dacă este convenit în contractul-cadru.

Art. 163. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. a) sau la art. 99 pct. 2 lit. b), prestatorul de servicii

de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată, în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.

Secțiunea a 2-a. Neexecutarea sau executarea incorectă a operațiunilor

Art. 164. (1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată este ținut responsabil în fața plătitorului, fără a aduce atingere art. 127, 162, 163 și 176, pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului prevăzut la alin. (2).

(2) Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată în conformitate cu art. 154, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în fața beneficiarului plății pentru executarea corectă a operațiunii de plată.

Art. 165. Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut responsabil în conformitate cu art. 164, acesta rambursează, fără întârziere, plătitorului suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și, dacă este cazul, restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorectă nu ar fi avut loc.

Art. 166. Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 164, acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.

Art. 167. Prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu art. 164, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe plătitor cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate în care ordinul de plată este inițiat de plătitor.

Art. 168. Dacă un ordin de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată este ținut responsabil în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere art. 127, 162, 163 și 176, pentru:

- a) transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, în conformitate cu art. 156;
- b) efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la art. 159.

Art. 169. (1) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 168 lit. a), acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(2) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 168 lit. b), acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei ce face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

Art. 170. În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate incorect pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este ținut responsabil în conformitate cu art. 168, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor.

Art. 171. În cazul în care, conform art. 170, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut responsabil, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorect executată nu ar fi avut loc.

Art. 172. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa prevăzută la art. 168-171, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe beneficiarul plății cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate în care ordinul de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății.

Art. 173. Prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată al acestora pentru toate pierderile cauzate, inclusiv pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorilor serviciilor de plată ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos a operațiunii de plată.

Art. 174. Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezentul capitol poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată.

Art. 175. (1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu art. 168-173 revine unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în conformitate cu art. 168-173.

(2) O compensație financiară complementară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.

Art. 176. Răspunderea prevăzută la cap. II, III și IV nu intervine în împrejurări anormale și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legislative.

Capitolul V. Protecția datelor

Art. 177. (1) Sistemele de plăți și prestatorii de servicii de plată pot procesa datele personale în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta prevenirea, anchetarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților.

(2) Procesarea datelor personale se realizează în conformitate cu Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul VI. Competență, sesizare și control

Secțiunea 1. Competență și sesizare

Art. 178. (1)^[1] În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență de către prestatorii de servicii de plată, consumatorii, alte părți interesate, inclusiv asociațiile de consumatori, pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar utilizatorii persoane juridice pot să sesizeze Garda Financiară în legătură cu cazurile de încălcare de către prestatorii de servicii de plată a dispozițiilor titlurilor III și IV din prezenta ordonanță de urgență ori să inițieze acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

^[1] Alin. (1)-(3) de la art. 178 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 61/2010.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, respectiv Garda Financiară informează, după caz, reclamantul, în răspunsul formulat către acesta, despre existența procedurilor extrajudiciare de soluționare a diferendelor.

(3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a eventualelor diferende și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor și utilizatorilor persoane juridice de a iniția acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, respectiv Garda Financiară, consumatorii și utilizatorii persoane juridice pot apela la procedurile extrajudiciare de soluționare a diferendelor.

(4) În cazul încălcării de către instituțiile de plată a dispozițiilor titlului II, utilizatorii serviciilor de plată se pot adresa Băncii Naționale a României în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea prudențială a instituțiilor de plată.

Art. 179.^[1] (1) Pentru soluționarea pe cale amiabilă a eventualelor diferende dintre utilizatorii și prestatorii serviciilor de plată și fără a se aduce atingere dreptului utilizatorilor serviciilor de plată de a iniția acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, utilizatorii de servicii de plată și alte părți interesate pot recurge la procedura medierii, în temeiul prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul disputelor transfrontaliere, mediatorii cooperează în mod activ cu organismele din alte state membre care asigură soluționarea pe cale extrajudiciară a disputelor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată.

Secțiunea a 2-a. Contravenții și sancțiuni

Art. 180.^[2] (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 181 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, respectiv de către Garda Financiară, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori, a utilizatorilor persoane juridice ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele acestora.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Garda Financiară au competențe conform alin. (1) în cazul prestatorilor de servicii de plată al căror stat membru de origine este România și în cazul agenților sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.

Art. 181. (1) Constituie contravenții încălcarea dispozițiilor din cadrul titlului III referitoare la transparența pentru condiții și cerințe de informare, precum și încălcarea dispozițiilor art. 115-art. 122 alin. (2) și (3), art. 123 alin. (2), (3) și (4), art. 125-art. 127 alin. (1), art. 128-art. 130 alin. (1), art. 131 alin. (2), art. 133-art. 136 alin. (1) și (3), art. 137 alin (2), art. 143 alin. (1) și (2), art. 144, art. 149 alin. (2), art. 150-152, art. 153 alin. (3), art. 154-art. 158 alin. (1), art. 159, 160, art. 162 alin. (2) și (3), art. 165-169, art. 171-173, care se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

^[1] Art. 179 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din O.U.G. nr. 31/2012.

^[2] Art. 180 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 61/2010.

Art. 182. Contravențiilor prevăzute la art. 181 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea a 3-a. Infrațiuni

Art. 183.^[1] Prestarea fără drept cu titlu profesional a serviciilor de plată prevăzute la art. 8 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 184.^[2] Împiedicarea fără drept a exercitării potrivit prezentei legi a competențelor de supraveghere ale Băncii Naționale a României constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 185. (1) Entitățile care prestează servicii de plată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru continuarea activității trebuie să solicite Băncii Naționale a României autorizarea în conformitate cu dispozițiile titlului II și reglementărilor emise în aplicarea acestuia până la data de 31 decembrie 2010.

(2) Entităților prevăzute la alin. (1), care până la data de 30 aprilie 2011 nu dispun de autorizație potrivit prevederilor titlului II, le este interzisă continuarea desfășurării activității de prestare de servicii de plată.

Art. 186. (1) Banca Națională a României elaborează reglementări în aplicarea titlului II, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor titlului II și a reglementărilor emise în baza acestuia, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se publică pe pagina de internet a Băncii Naționale a României.

Art. 187. Prin aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență nu se aduce atingere aplicării prevederilor Legii nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, republicată, cu modificările ulterioare, ori altor dispoziții legale relevante, care sunt conforme cu legislația comunitară aplicabilă condițiilor de acordare a creditelor pentru consum.

Art. 188. Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 noiembrie 2009, cu excepția art. 186 alin. (1), care intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 189. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ordonanța Guvernului nr. 6/2004 privind transferurile transfrontaliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2004, aprobată prin Legea nr. 119/2004, se abrogă.

Art. 190. Art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 7 martie 2008, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 191.^[3] (1) Până la modificarea contractelor aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru asigurarea conformității cu dispozițiile titlurilor III și

[1] Art. 183 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 220 pct. 1 din Legea nr. 187/2012.

[2] Art. 184 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 220 pct. 2 din Legea nr. 187/2012.

[3] Art. 191 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 12 din Legea nr. 197/2000.

IV, prestatorii de servicii de plată asigură aplicarea dispozițiilor din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Pe perioada prevăzută la alin. (1), prestatorii de servicii de plată trebuie să poată face dovada că au informat utilizatorii de servicii de plată cu privire la noile condiții aplicabile și la necesitatea modificării contractelor.

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile art. 1-4, 6-7, 9-27, 29-88 și ale art. 93 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 319 din 5 decembrie 2007.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

9. Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România

publicată în
M. Of. nr. 303 din 30 decembrie 1995

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.G. nr. 27/1997** pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 208 din 26 august 1997);
- **Legea nr. 172/2004** pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 473 din 26 mai 2004);
- **O.U.G. nr. 61/2005** pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 562 din 30 iunie 2005), aprobată prin **Legea nr. 283/2005** (M. Of. nr. 897 din 7 octombrie 2005);
- **Legea nr. 113/2006** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 201/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor (M. Of. nr. 421 din 16 mai 2006);
- **Legea nr. 172/2006** pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 436 din 19 mai 2006);
- **Legea nr. 180/2007** pentru abrogarea dispozițiilor cap. III¹ din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 413 din 20 iunie 2007);
- **Legea nr. 304/2007** pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 784 din 19 noiembrie 2007);
- **Legea nr. 71/2011** pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 409 din 10 iunie 2011);
- **O.U.G. nr. 94/2013** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (M. Of. nr. 643 din 18 octombrie 2013), aprobată prin Legea nr. 148/2015 (M. Of. nr. 436 din 18 iunie 2015);
- **Legea nr. 213/2015** privind Fondul de garantare a asiguraților (M. Of. nr. 550 din 24 iulie 2015).

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1.^[1] În România, activitatea de asigurare se desfășoară sub forma asigurărilor de viață și a celor generale, facultative sau obligatorii, în condițiile legii.

Art. 1.^[2] În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *contractant al asigurării* – persoana care încheie contractul de asigurare pentru asigurarea unui risc privind o altă persoană și se obligă față de asigurător să plătească prima de asigurare;

2.^[3] *vehicul* – orice mijloc de transport, cu sau fără propulsie proprie, destinat deplasării pe uscat, inclusiv orice tip de remorcă, indiferent dacă este cuplată sau nu, excepție făcând cele care se deplasează pe șine, bicicletele sau vehiculele cu tracțiune animală;

3. *persoană păgubită* – persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă;

4. *prejudiciu* – efectul negativ suferit de persoana păgubită prin producerea unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă;

5. *Birou Național* – organizație profesională, constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului de

[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 172/2004.

[2] Art. 1^a a fost introdus prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 61/2005.

[3] Pct. 2 al art. 1^a este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 304/2007.

Transporturi Interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a ONU, și care grupează societățile de asigurare care sunt autorizate într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto;

6. *Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România* – biroul național din România;

7. *limitele teritoriale de acoperire ale asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule*^[1];

a) teritoriul României;

b) teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene și cele aparținând Spațiului Economic European;

c) teritoriul statelor care leagă direct două țări membre ale Uniunii Europene în care nu există birou național;

8. *Carte Verde* – document internațional de asigurare emis în numele biroului național, în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului de Transporturi Interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a ONU;

9.^[2] *franșiză* – partea din prejudiciu suportată de persoana păgubită, stabilită ca valoare fixă sau procent din despăgubirea totală prevăzută în contractul de asigurare;

10.^[3] *vigneta* – autocolant care se aplică pe parbrizul vehiculului sau în alt loc vizibil din exterior, care atestă existența unei polițe de asigurare RCA pentru vehiculul respectiv, eliberat împreună cu polița de asigurare RCA.

Art. 2. În asigurarea facultativă raporturile dintre asigurat și asigurător, precum și drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de asigurare.

Art. 3.^[4] În asigurarea obligatorie raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți sunt stabilite prin lege.

Art. 4.^[5] În sensul prezentei legi, este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule, precum și tramvaie, în limitele teritoriale de acoperire.

Art. 5.^[6] Asigurarea obligatorie se practică.

a) de către societățile de asigurare din România autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

b) de către societățile de asigurare autorizate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene care desfășoară activitate în România conform dreptului de stabilire și liberei circulații a serviciilor. Societățile de asigurare care au dreptul să practice asigurarea obligatorie conform alin. 1, la cererea potențialului asigurat, încheie asigurarea eliberând un înscris doveditor.

Art. 6.^[7] Operațiunile de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea și primirea unor riscuri pe piața internă și internațională de asigurări.

[1] Potrivit art. II din Legea nr. 304/2007, „în tot cuprinsul Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, termenul «autovehicul» se înlocuiește cu termenul «vehicul»”. Înlocuirea a fost avută în vedere în întreg actul normativ.

[2] Pct. 9 al art. 1¹ este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 283/2005.

[3] Pct. 10 al art. 1¹ a fost introdus prin art. I pct. 2 din Legea nr. 304/2007.

[4] Art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 172/2004.

[5] Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 61/2005.

[6] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 61/2005.

[7] Alin. (2) al art. 6 a fost abrogat prin art. I pct. 5 din Legea nr. 172/2004.

În operațiunile de reasigurare, raporturile dintre reasigurat și reasigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de reasigurare.

Art. 7.^[1] Abrogat.

Art. 8.^[2] Avizarea și constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea și plata despăgubirilor ori a sumelor asigurate se efectuează în condițiile legii și ale normelor adoptate în baza legii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru asigurările obligatorii, sau ale contractului de asigurare, în cazul asigurărilor facultative.

Pentru evenimentele în care au fost implicate două vehicule, din care au rezultat numai pagube materiale, avizarea societăților din domeniul asigurărilor se poate face și în baza unui formular tipizat, eliberat de societățile din domeniul asigurărilor, denumit constatare amiabilă de accident, în care conducătorii vehiculelor respective consemnează circumstanțele producerii evenimentului, datele personale de identificare a vehiculelor implicate, precum și a propriilor asigurători.

Forma, dimensiunile, conținutul, precum și procedurile privind utilizarea formularului tipizat se stabilesc prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Capitolul II. Contractul de asigurare

Art. 9-47.^[3] Abrogate.

Capitolul III.^[4] Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule

Art. 48. (1)^[5] Persoanele fizice sau juridice care au în proprietate vehicule supuse înmatriculării/înregistrării^[6] în România, precum și tramvaie au obligația să se asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de vehicule în limitele teritoriale de acoperire și să mențină valabilitatea contractului de asigurare prin plata primelor de asigurare, precum și să aplice pe parbrizul vehiculului sau în alt loc vizibil din exterior vigneta.

(2)^[7] Persoanele care intră pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate/înregistrate în afara teritoriului României se consideră asigurate, în condițiile prezentei legi, în una dintre următoarele situații:

a) dacă numărul de înmatriculare/înregistrare atestă asigurarea potrivit legii statului în care este înmatriculat/înregistrat vehiculul sau acordurilor internaționale de asigurare valabile în România;

b) dacă posedă documente internaționale de asigurare valabile în România.

(3) Fac excepție de la dispozițiile prezentului articol persoanele fizice și juridice, pe timpul utilizării vehiculelor pentru cursele de întreceri, raliuri sau antrenamente, care se pot asigura facultativ pentru astfel de riscuri.

^[1] Art. 7 a fost abrogat prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 172/2004.

^[2] Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 304/2007.

^[3] Art. 9-47 au fost abrogate prin art. 192 pct. 1 din Legea nr. 71/2011.

^[4] Titlul capitolului III este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 283/2005.

^[5] Alin. (1) al art. 48 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 304/2007.

^[6] Potrivit art. II din Legea nr. 304/2007, „în tot cuprinsul Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, [...] termenul «înmatriculat» se înlocuiește cu termenul «înmatriculat/înregistrat»”. Înlocuirea a fost avută în vedere în întreg actul normativ.

^[7] Alin. (2) al art. 48 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 15 din O.U.G. nr. 61/2005.

Art. 48¹.^[1] (1) La înscrierea în circulație, la efectuarea de modificări în certificatul de înmatriculare/înregistrare sau în cartea de identitate a unui vehicul și la efectuarea verificărilor tehnice periodice, este obligatorie prezentarea dovezii existenței unei asigurări de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule, în condițiile prezentei legi.

(2) Contractul de asigurare atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule. Încheierea contractului de asigurare de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule se dovedește cu polița de asigurare/documentul Carte Verde.

Art. 49.^[2] Asigurătorul acordă despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asigurații răspund față de terțe persoane păgubite prin accidente de vehicule, precum și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în conformitate cu:

a) legislația în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de vehicul și cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislația respectivă și cel prevăzut în contractul de asigurare;

b) legislația românească în vigoare, în cazul în care persoanele păgubite sunt cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care este valabil tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, dacă nu există birou național pe teritoriul traversat în care s-a produs accidentul.

Art. 50. (1)^[3] Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuielile de judecată persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum și prin avarierea ori distrugerea de bunuri.

(2)^[4] În caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile se acordă atât pentru persoanele aflate în afara vehiculului care a produs accidentul, cât și pentru persoanele aflate în acel vehicul, cu excepția conducătorului vehiculului respectiv.

(3)^[5] Se acordă despăgubiri și în cazul în care persoanele care formulează pretenții de despăgubiri sunt soțul (soția) sau persoane care se află în întreținerea proprietarului ori conducătorului vehiculului asigurat, răspunzător de producerea accidentului.

(4)^[6] Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afara vehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel vehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul sau cu utilizatorul vehiculului respectiv, precum și dacă nu aparțineau proprietarului, utilizatorului ori conducătorului vehiculului răspunzător de producerea accidentului.

Art. 51. Despăgubirile, astfel cum sunt prevăzute la art. 49 și 50, se acordă și în cazul în care cel care conduce vehiculul, răspunzător de producerea accidentului, este o altă persoană decât asiguratul.

Despăgubirile se plătesc și atunci când persoanele păgubite nu au domiciliul, reședința sau sediul în România.

În caz de vătămare corporală sau deces al unei persoane ori de avariere sau distrugere de bunuri, se acordă despăgubiri dacă vehiculul care a produs accidentul este identificat și asigurat, chiar dacă autorul accidentului a rămas neidentificat.

^[1] Art. 48¹, introdus prin art. I pct. 39 din Legea nr. 172/2004, este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[2] Art. 49 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[3] Alin. (1) al art. 50 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 40 din Legea nr. 172/2004.

^[4] Alin. (2) al art. 50 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[5] Alin. (3) al art. 50 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 40 din Legea nr. 172/2004.

^[6] Alin. (4) al art. 50 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 61/2005.

Art. 52.^[1] În cazul în care, pentru același proprietar de vehicul, la data producerii accidentului, existau mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în părți egale de către toți asiguratorii. Despăgubirea se va plăti integral de către asiguratorul la care s-a adresat persoana păgubită, urmând ca ulterior asiguratorul în cauză să se îndrepte împotriva celorlalți asiguratori pentru recuperarea părții de despăgubire, plătită în numele acestora.

Asiguratul are obligația de a informa asiguratorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alți asiguratori.

Art. 53.^[2] Prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform legii se stabilesc: aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, limitele teritoriale de acoperire, nivelul despăgubirilor, condițiile de plată, durata asigurării, facilitățile și penalizările aplicabile asiguraților, criteriile și condițiile pentru acordarea sau retragerea autorizației, persoanele care au obligația să încheie contracte de asigurare, modalitatea de gestionare a cazurilor de refuz al asiguratorului de a încheia asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, dacă este cazul, precum și alte informații referitoare la acest tip de asigurare.

Art. 54.^[3] Despăgubirea se stabilește și se efectuează conform art. 43 și 49, iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asiguratorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați.

Drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse pe teritoriul României de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în străinătate se exercită împotriva asiguratorului prin reprezentanțele de despăgubiri sau prin Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România, după caz, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 48 alin. 2.

Art. 55.^[4] Despăgubirile se plătesc de către asigurator persoanelor fizice sau juridice păgubite. Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului.

Despăgubirile se plătesc asiguraților dacă aceștia dovedesc că au despăgubit persoanele păgubite și despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58.

Odată cu încasarea despăgubirii, persoanele păgubite vor declara în scris că au fost despăgubite pentru pagubele suferite și că nu mai au nici o pretenție de la asiguratorul de răspundere civilă și asigurat (persoana vinovată) în legătură cu paguba respectivă.

În situația efectuării plății de către asiguratorul de răspundere civilă direct în contul bancar al persoanei păgubite, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asiguratorului de răspundere civilă eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii.

În cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asiguratorul conform prevederilor art. 22, eventuala diferență de despăgubire dintre asigurarea facultativă și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asigurat (persoana vinovată), dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depășește limita maximă a despăgubirii ce poate fi acordată de asigurator pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută de legislația în vigoare.

Art. 56.^[5] Persoanele care folosesc pe teritoriul României vehicule înmatriculate/înregistrate

[1] Alin. (1) al art. 52 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 61/2005.

[2] Art. 53 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 61/2005.

[3] Art. 54 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 304/2007.

[4] Art. 55 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 61/2005.

[5] Art. 56 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din O.U.G. nr. 61/2005, cu excepția alin. (2), care este reprodus astfel cum a fost modificat ulterior prin art. I pct. 3 din Legea nr. 283/2005.

în străinătate și neasigurate în străinătate, potrivit art. 48 alin. 2, sau a căror asigurare expiră pe durata șederii în România datorează prime de asigurare conform prevederilor legale.

Personalul poliției de frontieră nu va verifica documentele de asigurare pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în statele membre ale Uniunii Europene, pentru acestea numerele de înmatriculare/înregistrare fiind garanția asigurării.

La intrarea sau ieșirea din țară, personalul poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României va controla documentele de asigurare și va solicita proprietarului, împuternicitului acestuia sau conducătorului vehiculului înmatriculat/înregistrat în state terțe dovada plății primei de asigurare datorate. Persoanele neasigurate sau persoanele care la control nu pot face dovada asigurării ori a plății acesteia vor fi obligate să încheie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule și să achite prima de asigurare la entitățile desemnate în acest sens de către asigurătorii care au dreptul să practice asigurarea obligatorie conform art. 5 alin. (1).

Vehiculele înmatriculate/înregistrate în state terțe care intră pe teritoriul României de pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene nu vor fi supuse controlului privind documentele de asigurare, acest control putând fi efectuat numai prin sondaj.

Art. 57.^[1] *Abrogat.*

Art. 58. Asigurătorul recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, în următoarele cazuri:

- a) accidentul a fost produs cu intenție;
- b) accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiuni săvârșite cu intenție, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracțiuni săvârșite cu intenție;
- c) accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încearcă să se sustragă de la urmărire;
- d) persoana răspunzătoare de producerea pagubei a condus vehiculul fără consimțământul asiguratului.

Art. 59.^[2] *Abrogat.*

Capitolul III¹.^[3] *Abrogat.*

Capitolul IV. Fonduri de protecție

Art. 60.^[4] *Abrogat.*

Art. 61.^[5] *Abrogat.*

Art. 61¹.^[6] *Abrogat.*

^[1] Art. 57 a fost abrogat prin art. I pct. 24 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[2] Art. 59 a fost abrogat prin art. I pct. 46 din Legea nr. 172/2004.

^[3] Dispozițiile capitolului III¹, introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 172/2006, au fost abrogate prin art. unic din Legea nr. 180/2007.

^[4] Art. 60 a fost abrogat prin art. 41 lit. a) din Legea nr. 213/2015.

^[5] Art. 61 a fost abrogat, potrivit art. IV alin. (3) din Legea nr. 113/2006, la data preluării, de către Fondul de protecție a victimelor străzii, a întregii activități, a bunurilor mobile și imobile afectate activității, precum și a disponibilităților financiare de la administratorul Fondului de protecție a victimelor străzii.

^[6] Art. 61¹ a fost abrogat prin art. 41 lit. a) din Legea nr. 213/2015.

Capitolul V. Sancțiuni

Art. 62.^[1] Pentru neplata la termen a sumelor datorate Fondului de protecție a victimelor străzii constituit conform prevederilor art. 25¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se datorează dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, aplicabile la colectarea creanțelor bugetare. Dobânzile și penalitățile vor fi virate în contul fondului respectiv.

Art. 63. (1)^[2] Constituie contravenție săvârșirea următoarelor fapte:

a) neplata la termen a despăgubirilor datorate din asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule, către persoanele răgubite sau către asigurați, în condițiile normelor emise în baza art. 53;

b)^[3] neplata la termen a sumelor destinate Fondului de protecție a victimelor străzii, precum și a contribuției procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor obligatorii;

c)^[4] nedepunerea la asigurați de către intermediarii de asigurări a sumelor încasate cu titlu de prime de asigurare, dacă fapta nu constituie infracțiune;

d) nerespectarea de către asigurați a obligațiilor prevăzute la art. 36 alin. 2;

e) nerespectarea de către asigurați a obligațiilor prevăzute la art. 49;

f) neluarea de către asigurați a declarației de despăgubire prevăzute la art. 55 alin. 4;

g) nerespectarea de către asigurați a interdicției de recuperare a diferenței de despăgubire dintre asigurarea facultativă și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, în condițiile art. 55 alin. 6;

h) necomunicarea de către brokerul de asigurare către asigurați a producerii riscului asigurat, în termenul prevăzut în contractul de asigurare, în condițiile art. 19 alin. 3.

(2)^[5] Contravențiile prevăzute la alin. 1 se constată și se sancționează după cum urmează^[6]:

a) pentru faptele asiguraților prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d)-g), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON) și cu limitarea operațiunilor, cu interzicerea temporară sau definitivă pentru asigurați a exercitării activității de asigurare, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației asiguraților;

b) pentru faptele administratorilor, directorilor sau directorilor executivi, prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d)-g), cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON);

c) pentru faptele agenților de asigurare, prevăzute la alin. 1 lit. c), cu amendă de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON);

d) pentru faptele brokerilor, prevăzute la alin. 1 lit. c) și h), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 2.500 lei (RON) și cu interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art. 2 lit. C pct. 62 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației;

e) pentru faptele asiguraților prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d)-g) ori pentru faptele brokerilor prevăzute la alin. 1 lit. c) și h), săvârșite în mod repetat sau cu rea-credință, cu limitarea operațiunilor, cu interzicerea temporară sau definitivă pentru asigurați a exercitării activității

^[1] Art. 62 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 43 din Legea nr. 213/2015.

^[2] Alin. (1) al art. 63 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 34 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[3] Lit. b) de la alin. (1) al art. 63 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 43 din Legea nr. 213/2015.

^[4] Lit. c) de la alin. (1) al art. 63 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 7 din Legea nr. 283/2005.

^[5] Alin. (2) al art. 63 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 283/2005.

^[6] Partea introductivă de la alin. (2) al art. 63 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. VII pct. 1 din O.U.G. nr. 94/2013.

de asigurare, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, sau cu suspendarea ori retragerea autorizației asigurătorilor.

(2)^[1] Constatarea contravențiilor se face de către Autoritatea de Supraveghere Financiară în conformitate cu procedura prevăzută de Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(3)^[2] Sancțiunile pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d), e), f) și g) se aplică fie asigurătorilor prevăzuți la alin. 2 lit. a), fie persoanelor prevăzute la alin. 2 lit. b).

(4)^[3] Încălcarea dispozițiilor prezentei legi și a normelor adoptate în aplicarea acestora se constată de către persoanele anume împuternicite de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și se sancționează de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Decizia de sancționare este semnată de președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și produce efecte la data comunicării ei persoanei sancționate.

Art. 64. (1)^[4] Încălcarea de către persoanele fizice sau juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare/înregistrare a vehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării.

(2)^[5] Constatarea și aplicarea acestora se fac de către personalul Poliției.

Art. 65.^[6] *Abrogat.*

Art. 66.^[7] Pentru sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 63 și 64, plângerile se depun la instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

Art. 67.^[8] Nivelul amenzilor prevăzute la art. 63 și 64 se va actualiza prin hotărâri ale Guvernului, în corelație cu evoluția indicelui prețurilor de consum.

Art. 68.^[9] Contravențiilor prevăzute la art. 63 și 64 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prevederilor prezentei legi.

Capitolul VI. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 69.^[10] Unitățile de poliție, unitățile de pompieri, unitățile medicale din cadrul sistemului medical public și privat, medicii de familie și celelalte autorități publice competente să cerceteze accidente de vehicule sau alte evenimente, după caz, vor comunica, la cererea asigurătorilor, în termen de cel mult 30 de zile de la solicitare, actele și datele cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la pagubele provocate, în vederea stabilirii și plății de către asigurători a indemnizațiilor de asigurare.

^[1] Alin. (2)¹ al art. 63 a fost introdus prin art. VII pct. 2 din O.U.G. nr. 94/2013.

^[2] Alin. (3) de la art. 63 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[3] Alin. (4) și (5) ale art. 63 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 51 din Legea nr. 172/2004.

^[4] Alin. (1) al art. 64 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 35 din O.U.G. nr. 61/2005.

^[5] Alin. (2) al art. 64 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 52 din Legea nr. 172/2004.

^[6] Art. 65 a fost abrogat prin art. I pct. 53 din Legea nr. 172/2004.

^[7] Art. 66 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 54 din Legea nr. 172/2004.

^[8] Art. 67 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 55 din Legea nr. 172/2004.

^[9] Art. 68 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 56 din Legea nr. 172/2004.

^[10] Art. 69 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 36 din O.U.G. nr. 61/2005.

Art. 69¹.^[1] În România, asigurările și reasigurările sunt supuse dispozițiilor Codului civil și ale prezentei legi.

Art. 69².^[2] Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme obligatorii în aplicarea dispozițiilor Codului civil și ale prezentei legi.

Art. 70. Prezenta lege intră în vigoare începând cu data de 1 februarie 1996.

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Titlul XIII, Cartea I „Despre contractul de asigurare”, din Codul comercial, Decretul nr. 471/1971 cu privire la asigurările de stat, republicat în 1988, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.715/1971 pentru stabilirea unor măsuri în executarea Decretului nr. 471/1971, Hotărârea Guvernului nr. 387/1990 privind unele măsuri în legătură cu asigurarea vehiculelor, precum și orice alte dispoziții contrare.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

^[1] Art. 69¹ a fost introdus prin art. I pct. 58 din Legea nr. 172/2004 și este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 192 pct. 2 din Legea nr. 71/2011.

^[2] Art. 69² a fost introdus prin art. I pct. 58 din Legea nr. 172/2004 și este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 192 pct. 3 din Legea nr. 71/2011.

10. Ordinul nr. 1136/2007

privind aprobarea Normelor de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală

publicat în
M. Of. nr. 484 din 19 iulie 2007

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 1507/2007** pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.136/2007 privind aprobarea Normelor de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală (M. Of. nr. 626 din 12 septembrie 2007);
- **Ordinul nr. 930/2014** pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.136/2007 privind aprobarea Normelor de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală și pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației (M. Of. nr. 615 din 20 august 2014).

Având în vedere prevederile titlului I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare al Inspecției sanitare de stat nr. E.N. 6.848/2007, **ministrul sănătății publice** emite următorul ordin:

Art. 1. Se aprobă Normele de igienă pentru cabinetele de înfrumusețare corporală, prevăzute în anexele nr. 1-3 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Autoritatea de sănătate publică din Ministerul Sănătății Publice și Inspecția sanitară de stat din cadrul Ministerului Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București, inspecțiile sanitare de stat județene și a municipiului București, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie, unitățile publice și private din domeniu vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă art. 78-83 din Ordinul ministrului sănătății nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 3 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 60 de zile de la publicare.

Anexa nr. 1

Dispoziții generale

Art. 1. În sensul prezentului ordin, termenii de mai jos au următoarele înțelesuri:

a)^[1] *procedură* – activitate de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, implantare dermală, tratament și machiaj cosmetic, manichiură, pedichiură, epilare, frizerie, coafură și bărbierit;

^[1] Lit. a) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 930/2014.

b) *operator* – persoană care este instruită și execută operațiunile de piercing, tatuaj, în condițiile legii;

c) *estetician* – persoană calificată să execute operațiunile de îngrijire și înfrumusețare;

d)^[1] *client* – persoană care solicită servicii de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, de tratament și machiaj cosmetic, manichiură, pedichiură și epilare, de frizerie, coafură, bărbierit;

e)^[2] *cabinet* – locul în care se desfășoară activitățile de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, de tratament și machiaj cosmetic, manichiură, pedichiură și epilare, de frizerie, coafură și bărbierit;

f) *piercing* – înțeparea pielii și a straturilor sale în scopul de a crea o breșă pentru a insera o bijuterie sau un alt ornament;

g) *piercingul urechii* – piercingul lobului și/sau al zonei superioare cartilagiinoase a urechii;

h)^[3] *tatuare cosmetică* – procedură aplicată prin înțeparea și introducerea unui pigment special în stratul dermic al pielii la nivelul feței, contur buze, pleoape, sprâncene, păr capilar, cu caracter permanent sau semipermanent;

i)^[4] *tatuare artistică* – procedură aplicată prin înțeparea și introducerea unui pigment special în stratul dermic al pielii cu caracter permanent sau semipermanent;

j) *epilare* – proces prin care se îndepărtează temporar sau definitiv părul nedorit din diferite zone ale corpului;

k) *machieaj* – aplicare temporară a unui produs cosmetic care are această funcție, pe zona feței, gâtului și bustului;

l) *tratament cosmetic* – procedură de curățare, masaj și îngrijire a pielii de un anumit tip al tenului sau având o anumită afecțiune;

m) *manichiură* – proceduri de îngrijire și înfrumusețare a mâinilor și a unghiilor de la mâini;

n) *pedichiură* – proceduri de îngrijire și înfrumusețare a picioarelor și a unghiilor de la picioare;

o) *aplicarea unghiilor artificiale* – modalitate de extensie a unghiilor naturale cu ajutorul diferitelor produse și tehnici;

p) *bărbierit* – procedeu de îndepărtare a părului de pe față și gât cu ajutorul unui instrument sau obiect tăios;

q) *frizat, coafat* – procedură de scurtare, aranjare și îngrijire a părului;

r) *anestezice* – medicamente prin administrarea cărora este diminuată sau suprimată sensibilitatea la durere;

s) *timp de vindecare* – timpul necesar vindecării canalului în care a fost inserată bijuteria sau a zonei în care s-a efectuat tatuajul, după lezarea țesutului;

ș)^[5] *implantare dermală* – procedură asemănătoare piercingului, dar fără a crea o breșă, se montează în stratul de piele dermal și cu modelul la suprafața pielii.

Art. 2. (1) Cabinetul trebuie să aibă incinte separate pentru fiecare dintre următoarele activități:

a) accesul, înregistrarea și așteptarea clienților;

b) desfășurarea procedurilor;

[1] Lit. d) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 930/2014.

[2] Lit. e) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 930/2014.

[3] Lit. h) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 930/2014.

[4] Lit. i) de la art. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 930/2014.

[5] Lit. ș) de la art. 1 a fost introdusă prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 930/2014.

c) păstrarea echipamentului, instrumentarului și a articolelor curate, dezinfectate și sterile, în dulapuri separate și închise, în spații lipsite de praf și umiditate, la care au acces numai persoanele autorizate;

d) depozitarea echipamentelor și materialelor utilizate pentru curățenie.

(2) Se acceptă amenajarea cel puțin a unui spațiu pentru curățarea, dezinfecția, sterilizarea instrumentarului și a materialelor re folosibile, în camera de desfășurare a procedurilor.

(3) Pereții, podelele și tavanele din fiecare cameră trebuie să fie bine întreținute, netede, lavabile, confecționate din materiale neabsorbante, care să poată fi ușor spălate și curățate, iar culorile acestor suprafețe trebuie să fie deschise; în cazul finisajelor nelavabile, curățarea se face prin aspirare.

(4) Incintele trebuie să fie adecvat luminate cu lumină artificială și naturală.

(5) Incintele trebuie să fie bine ventilate, pentru a se elimina fumul, praful sau vaporii.

(6) Cabinetul trebuie să fie dotat cu grup sanitar, întreținut corespunzător din punct de vedere igienico-sanitar și bine ventilat.

(7) Este obligatoriu să existe chiuvetă pentru spălarea materialelor rezultate ca urmare a efectuării procedurilor, precum și chiuvetă separată pentru spălarea și dezinfecția mâinilor, situată în camera de desfășurare a procedurii. Se asigură obligatoriu apă potabilă curentă rece și caldă, în cantități suficiente, săpun antibacterian, periută de unghii și prosop de hârtie de unică folosință sau dispozitive pentru uscarea mâinilor.

(8) Numărul optim de dotări sanitare se va stabili conform normelor de proiectare, în funcție de numărul de operatori și clienți ai unității.

(9) Toate suprafețele trebuie menținute în perfectă stare de curățenie și întreținere. Suprafețele pe care se desfășoară tratamentele sau cele aflate în zona de sterilizare trebuie să fie confecționate din materiale neporoase, neabsorbante.

(10) Cabinetul trebuie să fie dotat cu mijloace pentru pre colectarea și colectarea deșeurilor periculoase, precum și a celor menajere: recipient cu capac, pubelă, containere și saci colectori de unică folosință; colectarea, depozitarea, transportul și neutralizarea deșeurilor se fac conform prevederilor legale în vigoare.

(11) Încăperile sau platformele impermeabilizate amenajate pentru depozitarea recipientelor de colectare a reziduurilor solide sunt racordate la un hidrant și la rețeaua de canalizare, pentru a fi curățate când este necesar, cât și pentru spălarea și dezinfecția recipientelor.

(12) Dezinsecția periodică se va face la 3 luni, iar deratizarea periodică se va face la intervale de maximum 6 luni sau ori de câte ori este nevoie; între operațiunile periodice se vor aplica proceduri de dezinsecție și deratizare curente, de întreținere, în funcție de prezența vectorilor.

(13) Se interzic fumatul, consumul de băuturi alcoolice, de substanțe stupefiante, precum și accesul animalelor în cabinet; este obligatorie afișarea acestor interdicții la loc vizibil.

(14) La amenajarea cabinetului este obligatoriu să se ia măsuri de protecție a locației împotriva insectelor și rozătoarelor.

(15) Cabinetul trebuie să fie dotat cu trusă sanitară de prim ajutor, ușor accesibilă, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 3. Asigurarea igienei mâinilor operatorului/ esteticianului se face respectându-se următoarele reguli:

a) spălarea mâinilor se face cu săpun antibacterian și apă curentă potabilă;

b) uscarea se face cu prosoape sau șervete de unică folosință sau prin folosirea unui aparat de uscare a mâinilor; este interzisă folosirea prosoapelor textile de multifolosință;

c) dezinfecția mâinilor se face cu un produs biocid, destinat dezinfecției mâinilor.

Art. 4. (1) Igiena mâinilor este obligatorie în următoarele situații, respectându-se condițiile prevăzute la art. 3:

a) înainte și după efectuarea procedurii;

b) când se contaminează accidental cu sânge, fluide corporale sau secreții;

- c) după îndepărtarea mănușilor de protecție;
- d) după folosirea toaletei;
- e) înainte și după servirea mesei;
- f) după efectuarea unor operațiuni care duc la contaminarea mâinilor.

(2) Unghiile operatorului vor fi tăiate scurt și curate.

(3) În situația în care operatorul/esteticianul prezintă la nivelul mâinilor leziuni, iritații sau orice altă afecțiune dermatologică, se interzice practicarea procedurii până la vindecarea acestora.

(4)^[1] În timpul desfășurării procedurii de piercing, tatuare și implantare dermală îi este interzisă operatorului purtarea de inele, brățări, ceasuri sau alte obiecte decorative pe mâini.

Art. 5. (1) Cabinetelor în care se desfășoară activități de înfrumusețare li se aplică dispozițiile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007 pentru aprobarea Normelor tehnice privind curățarea, dezinfecția și sterilizarea în unitățile sanitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 21 februarie 2007, cu modificările ulterioare.

(2) Suprafețele, instrumentele, echipamentele și accesoriile utilizate trebuie curățate, dezinfectate și/sau sterilizate, conform prevederilor legale în vigoare, respectându-se recomandările producătorului.

(3) Materialele, instrumentele, accesoriile și echipamentele de unică folosință se folosesc pentru un singur client.

(4) Toate echipamentele, instrumentele și materialele de unică folosință trebuie îndepărtate imediat după ce au fost folosite la un client.

(5) Procedurile pentru operațiile de sterilizare, recomandate de către producătorul aparatului utilizat în acest scop, trebuie să fie disponibile în cursul acțiunilor de inspecție.

(6) Se admite posibilitatea sterilizării instrumentarului într-o unitate sanitară specializată. Dacă sterilizarea se efectuează în altă parte decât locația cabinetului, trebuie să se facă dovada sterilizării prin următoarele documente:

- a) contractul încheiat între cele două părți;
- b) data sterilizării și numele persoanei care a executat sterilizarea;
- c) cantitatea și tipul de instrumentar sterilizat;
- d) tipul de sterilizare folosit, parametrii de sterilizare, tipul de aparat folosit;
- e) condițiile de transport al instrumentarului sterilizat.

(7) Se utilizează doar produse biocide, autorizate conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, cu modificările ulterioare.

(8) Soluțiile de lucru din produse biocide, utilizate pentru dezinfecție, se prepară, se păstrează și se utilizează conform instrucțiunilor producătorului.

(9) Toate recipientele și containerele, altele decât ambalajul original al producătorului, folosite pentru dezinfecție, trebuie etichetate adecvat în privința conținutului, concentrației și datei la care soluțiile de lucru au fost preparate.

(10) Echipamentul electric, care nu poate fi imersat în lichid, trebuie curățat prin ștergere și pulverizat cu un produs biocid.

(11) Instrumentarul care necesită sterilizare trebuie să fie împachetat individual în ambalaje aprobate pentru sterilizare sau în seturi care sunt folosite pentru o singură procedură. Ambalajele trebuie inscripționate cu data sterilizării și numele persoanei care a efectuat sterilizarea. Ambalajele cu instrumentele sterilizate trebuie menținute în condiții corespunzătoare de asigurare a sterilizării și depozitate într-un loc închis, lipsit de umiditate și praf, la care există acces controlat. Este obligatorie afișarea interdicției de acces al persoanelor străine în locul/camera de păstrare a obiectelor și echipamentelor curate, sterile sau dezinfectate.

(12) Fiecare pachet cu instrumentar sterilizat trebuie monitorizat în privința sterilizării, utilizându-se indicatorii chimici sau biologici.

^[1] Alin. (4) al art. 4 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Ordinul nr. 930/2014.

(13) Procedurile de sterilizare efectuate conform recomandărilor producătorului aparatului se înregistrează și trebuie să fie disponibile în cursul acțiunilor de inspecție.

(14) Înregistrările scrise cu privire la procedurile zilnice de sterilizare și dezinfectare, efectuate conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările ulterioare, se păstrează de către persoana responsabilă.

(15) Înregistrările procedurii sterilizării trebuie să cuprindă următoarele:

- a) metoda și parametrii de sterilizare;
- b) data sterilizării;
- c) cantitatea și tipul de instrumentar sterilizat;
- d) numele sau inițiala persoanei care a sterilizat instrumentarul;
- e) monitorizarea sterilizării prin indicatorii chimici sau biologici.

(16) Instrumentarul sterilizat și depozitat conform prevederilor legale în vigoare, care nu a fost folosit în decurs de 24 de ore de la data sterilizării, trebuie resterilizat înainte de folosire, excepție făcându-se pentru instrumentarul presterilizat.

(17) Persoana responsabilă cu sterilizarea instrumentarului trebuie să demonstreze în cadrul inspecției că procedurile de sterilizare au fost executate corect și optim.

(18) Dacă se folosesc instrumente presterilizate, trebuie să existe documentația furnizată de producător în care să fie descrisă metoda de sterilizare și precizate recomandările de depozitare și menținere a sterilității. Această documentație trebuie furnizată în cursul acțiunilor de inspecție. Persoanele responsabile cu depozitarea și manipularea instrumentarului sterilizat trebuie să respecte instrucțiunile producătorului de menținere a sterilității.

(19) Fiecare cabinet sau locație temporară trebuie să mențină înregistrările privind dezinfecția și sterilizarea disponibile în timpul acțiunilor de inspecție și acestea trebuie să cuprindă următoarele:

- a) date despre produsul biocid folosit (denumire comercială, aviz sanitar, fișă de securitate);
- b) domeniul pentru care produsul biocid este folosit;
- c) data, frecvența dezinfecției;
- d) numele persoanelor care sunt responsabile cu dezinfecția.

(20) Curățenia trebuie efectuată la sfârșitul sau la începutul programului de lucru, precum și ori de câte ori este necesar, de către personal calificat.

(21) Deșeurile periculoase rezultate în urma activităților se colectează separat, se depozitează, se transportă și se neutralizează, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 219/2002 pentru aprobarea Normelor tehnice privind gestionarea deșeurilor rezultate din activitățile medicale și a Metodologiei de culegere a datelor pentru baza națională de date privind deșeurile rezultate din activitățile medicale, cu modificările ulterioare.

Art. 6. Controlul substanțelor și al preparatelor chimice periculoase se face cu respectarea următoarelor condiții:

a) anumite substanțe și preparate chimice periculoase folosite în practica curentă trebuie să fie însoțite de fișa de siguranță a produsului, eliberată de către producător, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări prin Legea nr. 451/2001, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 490/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, cu modificările ulterioare; fișa de siguranță trebuie înmănată beneficiarului înainte sau odată cu prima livrare a substanței sau preparatului chimic respectiv;

b) personalul care manipulează astfel de substanțe sau preparate chimice periculoase trebuie să fie instruit și să semneze fișa de instruire pentru protecția muncii, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

c) substanțele și preparatele chimice și cosmetice trebuie să fie folosite în conformitate cu instrucțiunile producătorului, în condițiile legii.

Art. 7. Este interzisă folosirea creioanelor hemostatice sau a alaunului pentru a opri sângerarea.

Art. 8. Înainte de începerea tratamentului se efectuează evaluarea stării pielii, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înainte de începerea tratamentului de înfrumusețare, zona respectivă de piele sau unghie trebuie evaluată;

b) dacă clientul prezintă în zona care urmează a fi tratată leziuni deschise, infecții, inflamații sau boli dermatologice, tratamentul trebuie amânat.

Art. 9. (1) Angajatorul trebuie să asigure angajaților săi cursuri periodice de instruire, conform reglementărilor Ministerului Sănătății Publice și Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, astfel încât prin activitățile desfășurate de aceștia să nu fie afectată sănătatea lor și a clienților.

(2) Personalul angajat are obligația de a efectua controale medicale la angajare și controale periodice, conform prevederilor legislației în vigoare; documentele care dovedesc efectuarea acestor controale medicale se pun la dispoziția inspectorilor sanitari, în timpul acțiunilor de inspecție.

(3) Personalul angajat trebuie să cunoască toate reglementările domeniului său de activitate.

(4) Personalul angajat trebuie să demonstreze competență în folosirea materialelor și a procedurilor, în conformitate cu responsabilitățile atribuite, astfel încât să prevină orice pericol pentru sănătate.

(5) Pentru acordarea primului ajutor în caz de accidente, angajații trebuie să aibă la dispoziție trusă de prim ajutor, facilități și personal instruit pentru acordarea primului ajutor.

Anexa nr. 2

Norme de igienă pentru serviciile din cabinetele de piercing și tatuaj

Art. 1.^[1] (1) Spațiile de desfășurare a activităților de tatuare, piercing sau implantare dermală trebuie să aibă incinte separate, respectându-se prevederile art. 2 din anexa nr. 1 la ordin, după cum urmează:

a) spațiul de recepție în care se asigură accesul, înregistrarea și așteptarea clienților trebuie să aibă expuse vizibil toate autorizațiile, certificatele, aprobările necesare desfășurării activității, precum și sfaturile de îngrijire tatuaj/piercing/implant dermal, informații și avertismente;

b) spațiul de lucru pentru desfășurarea activităților de tatuare, piercing sau implantare dermală trebuie să aibă o suprafață minimă de 6 mp pentru un modul de lucru. Suprafața spațiului de lucru se va calcula în funcție de numărul de module. Modulele de lucru trebuie să fie separate prin panouri despărțitoare. Pentru acest spațiu trebuie asigurată iluminarea naturală și artificială necesară desfășurării în condiții optime a activității, aer condiționat și ventilator;

c) spațiul destinat efectuării sterilizării și păstrării sterilității instrumentarului, dispozitivelor și materialelor sanitare, organizării activităților propriu-zise de sterilizare, precum și a activităților conexe (spălarea, decontaminarea, împachetarea și stocarea) trebuie să respecte prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.338/2007 pentru aprobarea Normelor privind structura funcțională a cabinetelor medicale și de medicină dentară, cu modificările ulterioare, și prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007 pentru aprobarea Normelor tehnice privind curățarea, dezinfecția și sterilizarea în unitățile sanitare, cu modificările și completările ulterioare;

d) spațiu pentru depozitarea echipamentelor și materialelor utilizate pentru curățenie.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), piercingul urechii se poate executa și în alte locații decât cele special amenajate, cu condiția utilizării unui dispozitiv special, numit pistol,

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Ordinul nr. 930/2014.

precum și a unor cercei speciali, sterili, destinați acestui tip de operațiune, cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Piercingurile și implantarea dermală se efectuează numai în cabinete specializate. Acestea se efectuează numai cu branule sau ace speciale. După efectuarea piercingului, operatorul are obligația să pună în vedere clientului să revină după 3 zile la control și la tratament sau ori de câte ori este nevoie.

(4) Modulul pentru efectuarea activității de tatuare trebuie să cuprindă: fotoliu-pat pentru client, masă de lucru pentru pigmenti și compartimente pentru materiale necesare procedurii de tatuare, scaun pentru operator, instrumentar și materiale de lucru specifice activității, cutii cu capac și dezinfectant pentru instrumentarul folosit, cutie specială pentru materiale înțepătoare și tăietoare, recipient pentru deșeuri nepericuloase.

(5) Modulul pentru efectuarea activității de piercing trebuie să cuprindă: fotoliu-pat pentru client, masă de lucru cu compartimente și materiale necesare procedurii de piercing/implantare dermală, instrumentar și materiale de lucru specifice activității, cutii cu capac și dezinfectant pentru instrumentarul folosit, cutie specială pentru materiale înțepătoare și tăietoare, recipient pentru deșeuri nepericuloase.

(6) Dacă se furnizează și alte servicii de înfrumusețare, acestea trebuie să se desfășoare în incinte separate.

(7) Temperatura din camera de lucru trebuie să fie confortabilă, asigurându-se un minimum de 22°C.

(8) În spațiul de lucru este permis doar accesul operatorului și clientului, precum și al cadrelor medicale.

Art. 2. Asigurarea echipamentului de protecție se face cu respectarea următoarelor condiții:

1. Operatorul trebuie să folosească mănuși sterile, de tip chirurgical, în timpul executării procedurii, fiind obligatorie și igiena mâinilor; folosirea echipamentului se face cu respectarea următoarelor reguli:

a) mănușile din latex sau vinil se folosesc pentru un singur client; pentru prevenirea alergiei prin folosirea prelungită a mănușilor din latex se vor utiliza mănuși confecționate din vinil;

b) mănușile se înlocuiesc ori de câte ori este întreruptă activitatea și operatorul efectuează operațiuni care duc la contaminarea acestora, precum și dacă acestea sunt înțepate sau rupte în timpul procedurii;

c) nu se folosesc mănuși de tip menajer; acestea pot fi folosite doar pentru spălarea instrumentarului, curățenie și colectarea deșeurilor rezultate în urma activităților prestate.

2.^[1] Operatorul trebuie să folosească echipament de lucru, lavabil, curat și dezinfectat, sau de unică folosință, bonetă cu care se acoperă părul în întregime, mască și ochelari. În cazul în care se anticipează posibilitatea de murdărire, trebuie folosite mâneci și șorț impermeabil.

3.^[2] *Abrogat.*

4. Este interzisă folosirea prosoapelor din bumbac ca echipament de protecție.

Art. 3. (1) În vederea prevenirii transmiterii hepatitei B se recomandă:

a)^[3] imunizarea operatorului care efectuează activități de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică și implantare dermală împotriva hepatitei B, atât pentru protecția acestuia, cât și a clientului;

b) imunizarea împotriva hepatitei B și a personalului angajat care este implicat în curățarea instrumentelor care pot penetra pielea, a produselor contaminate cu sânge și a echipamentelor;

^[1] Pct. 2 al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 5 din Ordinul nr. 930/2014.

^[2] Pct. 3 al art. 2 a fost abrogat art. 1 pct. 6 din Ordinul nr. 930/2014.

^[3] Lit. a) de la alin. (1) al art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 7 din Ordinul nr. 930/2014.

în situația în care s-a făcut imunizarea personalului expus la risc, angajatorul trebuie să păstreze actele care dovedesc imunizarea.

(2) Dacă un membru al personalului a suferit un accident ca urmare a folosirii unui obiect ce poate penetra pielea, acesta trebuie să solicite control medical de specialitate.

(3) Imunizarea nu constituie un substitut pentru respectarea normelor de igienă în cabinet.

Art. 4. (1)^[1] Înregistrările referitoare la clienți pentru procedurile de tatuare artistică, tatuare cosmetică, piercing și implantare dermală se păstrează de către operator.

(2)^[2] Înainte de începerea procedurilor de piercing, tatuare artistică, tatuare cosmetică, implantare dermală, clientul este informat asupra posibilelor riscuri generate de procedură, asupra măsurilor de igienă ce trebuie luate după efectuarea procedurii și asupra altor detalii tehnice despre tratament.

(3) Fiecare solicitant trebuie să completeze și să semneze o declarație pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2a) pentru operațiunea de tatuaj sau conform anexei nr. 2b) pentru operațiunea de piercing. Anexele nr. 2a) și 2b) fac parte integrantă din prezentele norme.

(4) Operatorul are obligația să comunice clientului instrucțiuni verbale și scrise, după fiecare ședință, cu privire la întreținerea tatuajului și a locului unde s-a efectuat piercingul. Instrucțiunile scrise cu privire la îngrijire trebuie să avertizeze clientul asupra obligativității de a informa operatorul care a efectuat tatuajul, micropigmentarea sau piercingul despre primele semne de inflamație anormală, vindecare întârziată sau posibilă infecție.

(5) La nivelul unității trebuie să existe un registru care să cuprindă următoarele date:

- a) data la care s-a efectuat procedura;
- b) date despre client: nume și număr de telefon;

c)^[3] procedura efectuată: tatuare artistică, tatuare cosmetică și/sau piercing, implantare dermală;

d) situații în care au intervenit evenimente neplăcute cauzate de procedură.

(6) Registrele și declarațiile pe propria răspundere trebuie păstrate timp de 2 ani de la data efectuării procedurii.

(7)^[4] Prelucrarea datelor cu caracter personal de către operator se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestora, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5.^[5] (1) Este interzis a se executa procedurile de tatuare și piercing/implantare dermală la persoanele care suferă de următoarele boli și/sau condiții fiziologice, avându-se în vedere eventualele efecte negative asupra sănătății clientului:

- a) diabet zaharat;
- b) hemofilie (sângerări care se opresc greu);
- c) boli de inimă;
- d) boli dermatologice, leziuni ale pielii sau sensibilitatea pielii la săpunuri, dezinfectanți sau alte produse cosmetice;
- e) manifestări sau reacții alergice la metale, pigmenți, coloranți sau alți sensibilizanți pentru piele;
- f) boli transmisibile;
- g) stări lipotimice, epilepsie, apoplexie, narcolepsie;

[1] Alin. (1) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din Ordinul nr. 930/2014.

[2] Alin. (2) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din Ordinul nr. 930/2014.

[3] Lit. c) de la alin. (5) al art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 8 din Ordinul nr. 930/2014.

[4] Alin. (7) al art. 4 a fost introdus prin art. I pct. 9 din Ordinul nr. 930/2014.

[5] Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Ordinul nr. 930/2014.

- h) deficiențe imunitare;
- i) cicatrice cheloide;
- j) handicap psihic;
- k) hepatită;
- l) seropozitiv (SIDA);
- m) nevăzători (chiar dacă sunt însoțiți);
- n) sarcină, alăptare.

(2) Este obligatorie afișarea avertismentului la loc vizibil.

Art. 6.^[1] (1) Este interzisă efectuarea procedurilor de piercing corporal și implantul dermal persoanelor cu vârsta sub 16 ani, cu excepția piercingului din zona urechii.

(2) Este interzisă efectuarea procedurilor de tatuare cosmetică și artistică a persoanelor cu vârsta sub 18 ani.

(3) Se pot executa proceduri de piercing corporal persoanelor cu vârsta cuprinsă între 14 și 16 ani și de tatuare artistică și cosmetică persoanelor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani numai în situația în care minorul este însoțit de părinte, tutore sau curator, după caz. Părintele, tutorele sau curatorul, după caz, trebuie să semneze o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că este de acord cu efectuarea procedurii la minor.

(4) Este interzisă efectuarea piercingului la nivelul organelor genitale la persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Este interzisă efectuarea de implanturi dermale la nivelul organelor genitale.

Art. 7. Sub sancțiunea răspunderii penale și civile, se interzic mutilarea genitală sub orice formă, precum și orice altă procedură ce poate fi definită ca o circumcizie la femei; nu este luat în considerare acordul femeilor la niciuna dintre procedurile definite ca circumcizie a propriei persoane.

Art. 8. (1) În situația în care există suspiciuni cu privire la existența unor afecțiuni sau boli relevante, operatorul poate solicita clientului o adevărită medicală emisă de medicul de familie, care să ateste starea de sănătate a clientului.

(2) Operatorii au obligația de a nu efectua proceduri următoarelor categorii de persoane:

a) persoane aflate în stare de ebrietate sau care dovedesc o incapacitate de decizie datorată utilizării alcoolului sau a medicamentelor;

b) persoane care prezintă semne de injectare intravenoasă a drogurilor;

c)^[2] persoane care prezintă arsuri de soare, boli de piele sau cicatrice în zona aleasă pentru tatuare și/sau piercing și/sau implant dermal;

d) persoane care au afecțiuni dermatologice, inflamații sau infecții prezente în zona în care urmează a fi executată procedura;

e) persoane care intră sub incidența art. 5 și 6.

Art. 9. Normele privind curățarea, sterilizarea și dezinfectia se aplică cu respectarea următoarelor condiții:

a)^[3] pistolul utilizat în piercingul urechii trebuie curățat, dezinfectat și/sau sterilizat după fiecare utilizare, în funcție de materialul din care este confecționat pistolul, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările și completările ulterioare;

^[1] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Ordinul nr. 930/2014.

^[2] Lit. c) de la alin. (2) al art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 12 din Ordinul nr. 930/2014.

^[3] Lit. a) și b) de la art. 9 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Ordinul nr. 930/2014.

b) este obligatorie sterilizarea sau dezinfectia bijuteriilor ce urmează a fi inserate și a implanturilor dermale folosite în practicile de piercing, precum și a instrumentelor utilizate, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările și completările ulterioare, în funcție de materialul din care este confecționat și ținând cont de instrucțiunile producătorilor. Bijuteriile din bioflex și plastic nu se refolosesc la alte persoane;

c) perioada dintre deschiderea sterilizatorului și inserția bijuteriei trebuie să fie cât mai scurtă posibil: bijuteria, răcită în interiorul sterilizatorului închis, se inserează de către operator în decurs de un minut de la scoaterea acesteia din sterilizator; respectarea acestui timp de lucru minimizează riscul de apariție a infecțiilor;

d) după inserție, bijuteria nu se schimbă; în cazul în care bijuteria este respinsă ulterior și îndepărtată, aceasta va fi refolosită doar în cazul în care este curățată și sterilizată conform metodelor prevăzute anterior; în cazul apariției unui efect advers datorat bijuteriei, aceasta nu va fi refolosită;

e) suprafețele de lucru pătate de fluide biologice, sânge, secreții etc. trebuie curățate și apoi dezinfectate, conform prevederilor legale în vigoare, respectând timpii și concentrațiile recomandate de producător;

f) dezinfectia mediului din camera de lucru se face, conform prevederilor legale în vigoare, cu respectarea instrucțiunilor producătorului.

Art. 10. Normele privind materialele folosite în cabinetele de tatuaj și piercing se aplică cu respectarea următoarelor condiții:

a) bijuteria de piercing corporal este diferită de bijuteria tradițională, fiind concepută astfel încât să minimizeze riscul de afundare, lăcrimare și migrare;

b) este interzisă utilizarea bijuteriilor care conțin nichel nr. CAS 7440-0-20, nr. EINECS 231-11-14 sau/și compușii săi, precum și alte substanțe sau metale toxice;

c) este interzisă introducerea pe piață a produselor utilizate în piercing, dacă acestea nu sunt conforme cu prevederile legale în vigoare;

d)^[1] la bijuteriile destinate piercingului care sunt din materiale metalice și nemetalice, tijele trebuie să fie din inox chirurgical sau anodizat cu titanium. Bijuteriile trebuie să fie însoțite de certificate de conformitate privind compoziția chimică a metalului și certificate de calitate, emise de producător. Bijuteriile furnizate de importatori/distribuitori trebuie să fie însoțite de certificate de conformitate privind compoziția chimică a metalului sau de buletine de analiză emise de laboratoare acreditate, certificate de calitate, precum și modelul bijuteriei (foto) expus pe oricare din aceste documente, semnat și stampilat;

e) la prima penetrare a pielii se folosesc bijuterii special destinate piercingului, eventual bijuterii hipoalergice, cu excepția lăbului urechii;

f) pigmenții de tatuare artistică și tatuare cosmetică permanenți și temporari utilizați trebuie să fie însoțiți de certificate de conformitate cu compoziția chimică, certificate de calitate emise de producător sau de buletine de analiză emise de laboratoare acreditate. Pigmenții furnizați de importatori/distribuitori trebuie să fie însoțiți de certificate de conformitate care să conțină marca pigmentului, denumirea pigmentului (culoarea), codul pigmentului, lotul, data de fabricație și data expirării sau de buletine de analiză emise de laboratoare acreditate. Pe ambalajul pigmentului trebuie să fie menționată obligativitatea efectuării testului de alergie, fără să fie acoperite datele de identificare ale pigmentului. Operatorul are obligația de a menține permanent, pe recipientul pigmentului, eticheta în bună stare în vederea identificării pigmentului cu datele acestuia;

g) pe ambalajul pigmenților și al coloranților utilizați se va găsi o etichetă ce cuprinde și următorul avertisment: „Unele persoane pot prezenta reacții alergice la acest produs.”

^[1] Lit. d) și f) de la art. 10 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 14 din Ordinul nr. 930/2014.

Art. 11.^[1] Normele de igienă obligatorii în timpul și după aplicarea tratamentelor de tatuare, piercing și implant dermal sunt următoarele:

1.^[2] Pentru tratamentul de tatuare artistică și cosmetică:

a) înainte de începerea operațiunii de tatuaj se fac pregătirea psihică a clientului, precum și un test de alergie la pigmentul sau colorantul ce urmează a fi utilizat;

b) înainte de începerea procedurii de tatuaj, pielea trebuie curățată și apoi dezinfectată cu un produs biocid, cu ajutorul unui tampon steril. Este interzisă dezinfectia pielii sau a mâinilor cu alte produse decât cele care sunt destinate acestui scop;

c) dacă zona de aplicare a procedurii trebuie bărbierită, operatorul folosește un aparat de ras de unică folosință, după care pielea clientului se spală și se dezinfectează;

d) substanțele aplicate pe pielea clientului în vederea transferului desenului de pe tipar trebuie să fie de unică folosință;

e) tiparele de hârtie și trasatorul utilizate pentru transferul desenului trebuie să fie de unică folosință și trebuie aruncate după ce au fost utilizate la un client;

f)^[3] pentru fiecare client se asigură părți separate de pigmenti provenite din recipiente originale sau reambalate în recipiente de unică folosință, etichetate cu datele de identificare ale producătorilor, importatorilor sau distribuitorilor. Pigmenții pentru folosire se pun în capace de plastic sau de cauciuc de unică folosință pentru fiecare client în parte. Pigmenții și capacele utilizate, rămase în urma procedurii efectuate, sunt aruncați;

g) combinarea și amestecarea pigmenților sau a coloranților în vederea obținerii altor culori se fac în recipiente sterile, de unică folosință;

h) excesul de pigment sau colorant aplicat pe pielea clientului trebuie înlăturat cu ajutorul unui șervețel de hârtie moale, de unică folosință, cu apă și săpun antibacterian;

i) timpul de execuție a unui tatuaj nu trebuie să fie mai mare de 4 ore. Dacă tatuajul necesită o durată mai mare de lucru, acesta se va face în mai multe ședințe și nu se va continua până ce vechea rană nu este vindecată;

j)^[4] după finalizarea procedurii de tatuare, operatorul trebuie să curețe pielea cu șervețele sterile, de unică folosință, îmbibate cu un produs biocid, exceptând zona din jurul ochilor, să plaseze crema specială de tatuaj și să execute masarea zonei pentru absorbția cremei în piele, după care se aplică un strat foarte subțire de cremă specială de tatuaj și se plasează o folie de plastic de unică folosință peste tatuaj. Această folie se păstrează în zona aplicată cel mult două ore. Procedura este valabilă și pentru tatuajele cosmetice, cu excepția aplicării foliei de plastic de unică folosință;

k) la sfârșitul ședinței de tatuaj se fotografiază tatuajul și se păstrează împreună cu declarația pe propria răspundere;

l)^[5] dacă în timpul tatuării are loc o sângerare abundentă, trebuie oprită sângerarea, iar procedura se va reîncepe după câteva zile.

2.^[6] Pentru tratamentul de piercing și implant dermal:

^[1] Partea introductivă de la art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

^[2] Partea introductivă de la pct. 1 al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

^[3] Lit. f) de la pct. 1 al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

^[4] Lit. j) de la pct. 1 al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

^[5] Lit. l) de la pct. 1 al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

^[6] Partea introductivă de la pct. 2 al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

a)^[1] Înainte de începerea procedurii de piercing și implant dermal, pielea trebuie curățată și apoi dezinfectată cu un produs biocid specific, cu ajutorul unui tampon steril. Este interzisă dezinfectia pielii sau a mâinilor cu produse care nu sunt destinate acestui scop;

b) instrumentele refolosibile se vor dezinfecta și steriliza, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice nr. 261/2007, cu modificările ulterioare.

Art. 12. (1)^[2] Se folosesc numai anestezice autorizate conform prevederilor legale.

(2) Administrarea produselor anestezice injectabile se face numai de către cadre medicale, iar produsul injectabil se administrează folosindu-se seringi și ace sterile de unică folosință.

(3) Se permite folosirea de spray-uri și creme cu efect anestezic local.

(4) Anestezierea mucoaselor se face numai cu substanțe aprobate pentru mucoase.

(5) Este interzisă folosirea anesteziei în piercingul limbii.

(6) Spray-ul anestezic trebuie depozitat cu atenție, monitorizat în timpul depozitării și evacuat ca deșeu periculos, conform prevederilor legale în vigoare.

(7) Este interzisă anestezia cu clorură de etil în tratamentele de piercing corporal.

Art. 13. (1) Operatorul trebuie să informeze clientul asupra unităților medicale cărora li se va putea adresa în cazul apariției complicațiilor ca urmare a piercingului corporal și inserției bijuteriei.

(2) Complicațiile care pot surveni după piercing sunt următoarele:

a) alergia la bijuterie – apare în special ca rezultat al expunerii la materiale ce conțin nichel sau alte metale și substanțe toxice;

b) deplasarea bijuteriei – atunci când părți sau întreaga bijuterie se afundă în profunzimea pielii sau se deplasează de la locul de implant după piercing; aceasta se întâmplă de obicei atunci când se folosesc bijuterii neadecvate de piercing, destinate altor părți ale corpului, dacă bijuteria este prea subțire sau dacă este mișcată mult înainte de vindecarea rănii; aceasta poate fi o problemă în cazul plasării acestora subcutanat (implant), ceea ce determină migrarea bijuteriei prin sau sub piele, departe de punctul original de inserție;

c) cicatrizare defectuoasă – poate să apară în urma inserției deficitare a bijuteriei, deplasării acesteia sau ca urmare a unei infecții;

d) inflamația locală severă – ca urmare a piercingului, fiind mult mai periculoasă pentru piercingul oral; acest fenomen este diminuat prin alegerea corectă a bijuteriei;

e) infecții locale – se pot vindeca prin măsuri adecvate de îngrijire, respectiv igienă locală;

f) septicemia – este o infecție sistemică gravă, care poate afecta întregul organism; necesită îngrijiri medicale imediate de specialitate;

g) sângerarea – este un fenomen care apare la toate procedurile de piercing. Zonele care prezintă risc crescut de sângerare ca urmare a piercingului sunt: zona genitală, limba și buzele.

Art. 14. Îngrijirea după tratament se va efectua după cum urmează:

1. Operatorul furnizează instrucțiuni atât verbale, cât și scrise, referitoare la măsurile de îngrijire a zonei de piele tratate; instrucțiunile trebuie să specifice următoarele:

a) îngrijiri specifice după procedură;

b) avertizarea clientului de a contacta operatorul și un cadru medical la primele semne de inflamație, sângerare sau posibile infecții;

c) recomandări cu scop profilactic.

2. Operatorii fac clientului recomandările și instrucțiunile privind îngrijirea după tratament, înaintea începerii tratamentului, când atenția acestuia este mai mare.

^[1] Lit. a) de la pct. 2 al art. 11 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 15 din Ordinul nr. 930/2014.

^[2] Alin. (1) al art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordinul nr. 1507/2007.

3. Instrucțiunile se fac imediat după completarea declarației pe propria răspundere și cuprind următoarele:

a) păstrarea igienei personale corespunzătoare pentru reducerea riscului de infectare a zonei în care s-a realizat piercingul sau tatuajul; trebuie evitată submersia sau atingerea directă a locului cel puțin 4 zile după tratamentul inițial;

b) folosirea antisepticelor după tratament, evitându-se zona de aplicare a piercingului și/ sau a tatuajului;

c) clientul trebuie informat asupra timpului de vindecare a piercingului, acesta fiind variabil în funcție de zona în care s-a efectuat piercingul.

4. Clienții trebuie încurajați să se reîntoarcă la operatorul lor pentru a beneficia de îngrijiri în decurs de două săptămâni și pentru a fi ținuți sub observație, în situația în care apare o complicație a zonei tratate.

Art. 15. Este interzisă îndepărtarea tatuajelor de către operatori; îndepărtarea tatuajelor se va face numai de către personal medical specializat, în unități medicale.

Art. 16. (1) Titularii cabinetelor au obligația să întocmească rapoarte scrise către autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București din raza teritorială în care își desfășoară activitatea.

(2) Raportul se face în 72 de ore în cazul apariției alergiilor sau infecțiilor și trebuie să cuprindă următoarele:

a) numele clientului care a suferit afecțiunea;

b) numele și adresa cabinetului sau a locației temporare în care s-a executat operațiunea;

c) numele executantului/operatorului;

d)^[1] data efectuării procedurii de tatuare artistică, tatuare cosmetică, piercing sau implant dermal;

e) în cazul tatuării artistice sau cosmetice: marca pigmentului cu numărul de identificare al acestuia, importatorul sau producătorul pigmentului, informații necesare în cazul alergiilor la pigment. În cazul infecțiilor se va preciza zona tatuată;

f) zona în care s-a efectuat procedura de tatuare artistică, tatuare cosmetică, piercing sau implant dermal și unde a apărut infecția/alergia;

g) alte informații considerate relevante asupra factorilor care au contribuit la agravarea stării de sănătate.

h)^[2] datele de identificare ale importatorului sau producătorului bijuteriei.

(3) Accidentele grave, spitalizarea unui client ca urmare a serviciilor prestate de operator sau semnalarea unor boli transmisibile grave la operatori trebuie raportate imediat după depistare.

Art. 17. (1) Instruirea personalului se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind organizarea și certificarea instruirii profesionale a persoanelor, a însușirii noțiunilor fundamentale de igienă, serviciilor de îngrijire corporală și de prim ajutor.

(2) La angajare, operatorii trebuie să facă dovada absolvirii cursurilor de noțiuni fundamentale de igienă, de acordare a primului ajutor și a cursului de specialitate, cu excepția cadrelor medicale.

Art. 18.^[3] (1) Operatorul care efectuează curățirea și dezinfectia instrumentarului re folosibil trebuie să utilizeze echipament de protecție: halat curat și dezinfectat, precum și mănuși de unică folosință.

^[1] Lit. d)-f) de la alin. (2) al art. 16 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 16 din Ordinul nr. 930/2014.

^[2] Lit. h) de la alin. (2) al art. 16 a fost introdusă prin art. I pct. 17 din Ordinul nr. 930/2014.

^[3] Art. 18 a fost introdus prin art. I pct. 18 din Ordinul nr. 930/2014.

(2) Este interzisă efectuarea curățeniei și dezinfecției instrumentarului refolosibil în sala de lucru. Curățenia, dezinfecția și sterilizarea instrumentarului refolosibil se efectuează numai de către personal instruit.

Anexa nr. 2a^[1]

**Modelul declarației pe propria răspundere pentru
procedura de tatuare artistică/cosmetică**

Antet cabinet

**Tatuare artistică/cosmetică
Declarație pe propria răspundere**

Subsemnatul: M_/F_ Nr. /.....

Numele, prenumele, născut la data de în localitatea, județul, cu domiciliul stabil în localitatea, str. nr., bl., sc., ap., et., județul, cod, cu domiciliul flotant în localitatea, str. nr., bl., sc., ap., et., județul, cod, posesor al C.I. seria nr., eliberată la data de de, C.N.P. |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|, telefon, doresc să mi se facă tatuajul nr. în zona

Declar pe propria răspundere că: nu am consumat băuturi alcoolice și substanțe stupefiante înainte de efectuarea tatuajului și nu sufăr de următoarele boli și/sau condiții fiziologice: diabet zaharat; hemofilie (sângerări care se opresc greu); boli de inimă; boli dermatologice, leziuni ale pielii sau sensibilitatea pielii la săpunuri, dezinfectanți sau alte produse cosmetice; manifestări sau reacții alergice la metale, pigmenți, coloranți sau alți sensibilizanți pentru piele; boli transmisibile; stări lipotimice, epilepsie, apoplexie, narcolepsie; deficiențe imunitare; cicatrice cheloide; handicap psihic; hepatită; seropozitiv (SIDA); nevăzători (chiar dacă sunt însoțiți), sarcină, alăptare.

Se atașează modelul care trebuie tatuat înainte de completarea declarației

Semnătură client

Am luat cunoștință de faptul că, având o piele mai închisă, culorile nu se vor vedea atât de vii ca pe o piele albă.

Declar pe propria răspundere că materialele pentru efectuarea procedurii de tatuare artistică/cosmetică s-au desfășurat în fața mea de către operator.

Am luat cunoștință de posibilele riscuri generate de procedură, de măsurile de igienă ce trebuie luate după efectuarea procedurii și de alte detalii tehnice despre tratament.

Totodată, am luat la cunoștință și mi-am însușit sfaturile verbale și scrise primite de la operator în vederea îngrijirii tatuajului timp de 15-30 zile.

În cazul în care nu am spus adevărul în această declarație și nu respect sfaturile de îngrijire primite de la operator sunt direct responsabil.

Data

Semnătură client

Declarația s-a citit și s-a completat în fața mea:

Operator,

.....

^[1] Anexa nr. 2a este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 19 din Ordinul nr. 930/2014.

- a) epilare, tratament și machiaj cosmetic;
- b) pedichiură, manichiură;
- c) coafură, manichiură;
- d) frizerie, bărbierit, manichiură.

(3) Dacă în cabinet se desfășoară doar activități de coafură și/sau frizerie, inclusiv bărbierit și manichiură, incinta pentru accesul, recepția și așteptarea publicului este opțională.

(4) Temperatura de lucru trebuie să fie confortabilă și să nu se situeze sub 20°C.

Art. 2. (1) Utilizarea metodelor, a tipului de produs biocid pentru curățare, dezinfecție și sterilizare se face după cum urmează:

Suport de tratat	Metoda de aplicare	Observații
Materiale necritice		
Suprafețe inerte, cum ar fi: pavimente, pereți, mobilier etc.	Curățare	Spălare cu soluție de detergent pentru îndepărtarea prafului și murdăriei, urmată de clătire cu apă caldă
Suprafețe inerte, cum ar fi: chiuvetă, W.C., suprafețele de lucru, pat de lucru etc.	Dezinfecție de nivel scăzut sau cu un produs detergent-dezinfectant	Ștergere, respectându-se timpul și concentrația conform instrucțiunilor producătorului, apoi clătire
Material moale, cum ar fi: prosoape, cearceafuri etc.	Dezinfecție de nivel scăzut	Spălare la mașini automate cu ciclu termic de dezinfecție și fierbere sau la o firmă specializată, în baza unui contract. Uscarea se face în camere special amenajate sau în uscătoarele mașinilor de spălat
Spatule din plastic sau metal, tăvițele, ustensilele care intră în contact cu pielea intactă, păr sau unghii ori cu substanțe de lucru	Dezinfecție de nivel scăzut sau cu un produs detergent-dezinfectant	Spălare, urmată de imersie completă în produsul biocid, apoi clătire cu apă
Materiale semicritice		
Orice suprafață inertă sau material moale care a fost stropit cu sânge sau alte fluide corporale	Dezinfecție de nivel intermediar	Ștergere sau imersie completă în produsul biocid, urmată de spălare, apoi clătire cu apă
Pilele de unghii re folosibile, pensetele, vasele pentru manichiură, căditele pentru pedichiură, perii de unghii, lavoare pentru spălat părul etc.	Dezinfecție de nivel intermediar	Ștergere sau imersie completă în produsul biocid, apoi clătire
Orice articol care vine în contact cu mucoasele intacte sau cu pielea lezată ori care susține un articol steril	Dezinfecție de nivel înalt	Spălare urmată de imersie în produsul biocid, apoi clătire
Materiale critice		
Articolele tăioase și înteptoare care pătrund adânc în piele, re folosibile	Sterilizare prin metode fizice sau chimice	Conform prevederilor legale în vigoare și ale art. 5 din anexa nr. 1 la ordin

(2) Canapeaua pentru tratamente cosmetice va fi acoperită cu o husă de unică folosință, care se va schimba după fiecare client, sau din material impermeabil, care se curăță și se dezinfectează după fiecare ședință cu un produs detergent-dezinfectant.

Art. 3. (1) Toate produsele cosmetice utilizate trebuie să respecte prevederile Legii nr. 178/2000 privind produsele cosmetice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Toate produsele cosmetice trebuie păstrate în containere închise și curate, etichetate corespunzător și utilizate conform prevederilor legale în vigoare.

(3) Utilizarea unui preparat cosmetic pentru un client se face prin extragerea unei porțiuni din containerul preparatului respectiv pentru evitarea contaminării produsului, iar repartiția acestuia se face folosindu-se una dintre următoarele metode:

a) folosirea unei spatule curate pentru scoaterea unei porțiuni de substanță din container;
b) folosirea unui tub din metal sau plastic care poate fi răsturnat;
c) folosirea porțiunilor individualizate pentru o singură utilizare pentru a preveni contaminarea materialelor în vrac.

(4) Produsele cosmetice se utilizează respectând termenul de valabilitate precizat pe ambalaj.

Art. 4. Personalul trebuie să poarte halate sau echipamente de lucru lavabile, curate, de culoare deschisă, confecționate special pentru a fi purtate în timpul executării procedurilor.

Art. 5. Epilarea se efectuează respectându-se următoarele condiții:

1. Materialele folosite pentru epilare sunt următoarele:

a) ceară solidă, dură, pe care esteticianul o aplică pe piele și apoi o îndepărtează împreună cu părul atașat;

b) ceară moale, care se află pe un material-suport sub formă de plasture, care este îndepărtat de pe piele împreună cu părul atașat;

c) amestecuri care conțin zaharuri, ce sunt aplicate pe piele și apoi acoperite cu plasturi, cu ajutorul cărora se îndepărtează amestecul împreună cu părul atașat.

2. Spatulele de lemn se folosesc pentru un singur client.

3. Spatulele refolosibile trebuie curățate și dezinfectate, după folosirea acestora la un singur client, conform art. 2 alin. (1).

4. Orice produs cosmetic pe bază de ceară se folosește la un singur client, cu excepția cerii solide, care poate fi reutilizată doar în urma tratării în aparate speciale care o încălzesc la temperaturi de peste 100°C și o filtrează.

5. Produsele din ceară moale, zaharuri și materialele-suport pentru aplicarea acestora trebuie îndepărtate după folosirea acestora la un singur client.

6. Produsele de ceară trebuie aplicate unui client cu aceeași spatulă, numai pe pielea intactă.

7. Aplicatoarele personale cu roller trebuie curățate și dezinfectate prin dezinfecție de nivel intermediar cu un produs biocid, conform prevederilor legale în vigoare, după fiecare client.

8. La epilarea zonelor din apropierea sprâncenelor trebuie protejați ochii cu materiale adecvate. În cazul materialelor refolosibile, acestea trebuie curățate și dezinfectate prin metoda dezinfecției de nivel scăzut, conform prevederilor legale în vigoare, după utilizarea acestora la un singur client.

9. Esteticianul trebuie să folosească mănuși de unică folosință în timpul procedurii de epilare.

Art. 6. Machiajul se efectuează respectându-se următoarele condiții:

a) pentru fiecare client se folosește un burete sau un aplicator de unică folosință;

b) pielea trebuie curățată înainte de aplicarea machiajului;

c) creioanele pentru machiajul ochilor și al buzelor trebuie reascuțite înaintea folosirii pentru un nou client;

d) când nu sunt folosite, paletele pentru machiaj trebuie acoperite;

e) toate șervetele și materialele de acoperire a feței refolosibile trebuie spălate, dezinfectate și uscate după fiecare client, conform prevederilor art. 2 alin. (1).

Art. 7. Vopsirea genelor și a sprâncenelor se efectuează respectându-se următoarele condiții:

a) se utilizează numai produse cosmetice de colorare și vopsire cu această destinație, conform prevederilor legale în vigoare și respectând instrucțiunile producătorului;

b) este interzisă deservirea clientului în situația în care se observă că acesta prezintă afecțiuni oculare;

c) aplicatorul și părțile de hârtie utilizate ca suport pentru vopsirea genelor sunt de unică folosință.

Art. 8. Tratatamentul cosmetic al feței se efectuează respectându-se următoarele:

a) tratamentul cosmetic cuprinde următoarele etape: curățarea pielii, exfolierea, aplicarea măștilor cosmetice, folosirea lămpii roșii dermale, aplicarea curentului galvanic și electric cu înaltă frecvență, tratamentul cu abur, masajul facial, extracția punctelor negre și tratamentul cu compuși alfa-hidroxi;

b) aplicatoarele, periile, electrozii și instrumentele re folosibile trebuie curățate și dezinfectate cu un produs biocid, conform prevederilor legale în vigoare, după utilizarea acestora la un singur client;

c) pentru fiecare client trebuie folosit un burete sau aplicator de unică folosință;

d) aparatul cu abur pentru tratament facial trebuie întreținut în permanentă stare de curățenie;

e) ventuzele de sticlă trebuie curățate și dezinfectate cu produse biocide prin metoda dezinfecției de nivel scăzut, conform prevederilor legale în vigoare, după folosirea la un singur client;

f) materialele utilizate pentru protecția ochilor pot fi de unică folosință sau reutilizabile. În cazul re folosirii acestora, ele trebuie curățate și dezinfectate cu produse biocide prin metoda dezinfecției de nivel scăzut, conform prevederilor legale în vigoare, după folosirea la un singur client.

Art. 9. Extracțiile se efectuează cu respectarea următoarelor condiții:

a) lumenul extractorului de comedoane trebuie curățat și dezinfectat cu un produs biocid prin metoda dezinfecției de nivel înalt, conform prevederilor legale în vigoare, după folosirea la un singur client;

b) între extracțiile efectuate aceluiași client, aparatul de extracție a comedoanelor trebuie șters cu alcool pentru a se preveni contaminarea altor zone ale feței;

c) în timpul extracțiilor esteticianul trebuie să poarte mănuși sterile, de unică folosință.

Art. 10. Tratatamentul cu compuși alfa-hidroxi se efectuează cu respectarea următoarelor condiții:

a) acidul glicolic trebuie folosit în conformitate cu instrucțiunile producătorului;

b) în timpul tratamentului se folosesc mănuși sterile, de unică folosință;

c) în timpul tratamentului se acoperă ochii clientului pentru prevenirea accidentelor;

d) esteticianul furnizează clientului instrucțiuni verbale și scrise referitoare la îngrijirea pielii după tratamentul cu acid glicolic.

Art. 11. (1) Manichiura cuprinde următoarele etape:

a) spălarea și dezinfectarea mâinilor esteticianului și ale clientului;

b) examinarea mâinilor clientului în vederea depistării bolilor dermatologice sau rănilor;

c) tăierea și pilirea unghiilor;

d) tratarea mâinilor cu o soluție antiseptică;

e) înmuierea, îndepărtarea cuticulelor prin mijloace mecanice: împingere, tocire și/sau tăiere;

f) tratamentul cosmetic al cuticulelor, al unghiilor și al mâinilor: masaj, baie de parafină etc.;

g) aplicarea lacului sau a pastelor de unghii și a decorurilor.

(2) Pedichiura cuprinde următoarele etape:

a) spălarea și dezinfectarea mâinilor esteticianului și a picioarelor clientului;

b) examinarea picioarelor clientului în vederea depistării diverselor boli sau răni, a calozităților, bătăturilor etc.;

c) tratarea pielii picioarelor clientului cu o soluție antiseptică autorizată;

d) înmuierea în apă caldă, împingerea, tocirea și/sau tăierea cuticulelor prin mijloace mecanice;

- e) tăierea și pilirea unghiilor;
 - f) tratarea și pilirea calozităților și a bătăturilor;
 - g) tratamentul cosmetic al cuticulelor, al unghiilor și al picioarelor: masaj, baie de parafină etc.
- (3) Aplicarea unghiilor artificiale și protezarea unghiilor tehnice și false cuprind următoarele etape:

- a) spălarea și dezinfectarea mâinilor esteticianului și ale clientului;
- b) examinarea mâinilor clientului;
- c) pregătirea unghiilor naturale prin curățare și tratare;
- d) împingerea, tocirea și/sau tăierea cuticulelor prin mijloace mecanice;
- e) dezinfectarea unghiilor, aplicarea unui adeziv acrilic sau a unui gel special pe unghia naturală;
- f) aplicarea capsulelor prin diferite mijloace.

(4) Înaintea efectuării procedurilor de manichiură sau pedichiură trebuie evaluată pielea din jurul unghiilor. În cazul constatării unor leziuni profunde, tratamentul trebuie amânat.

(5) Toate echipamentele, accesoriile și materialele re folosibile trebuie curățate și dezinfectate înainte de utilizarea lor la un nou client.

(6) Pentru fiecare client se folosește un burete nou, care se aruncă după terminarea ședinței.

(7) Vasele pentru manichiură și pedichiură, instrumentele re folosibile se curăță, se dezinfectează și se sterilizează, conform prevederilor art. 2 alin. (1), după fiecare ședință de manichiură.

(8) Baia de ceară parafinică trebuie curățată și dezinfectată după fiecare ședință, înainte de a fi reumplută cu un nou conținut.

(9) Clienții care solicită îndepărtarea unghiilor încrescute trebuie îndrumați către un medic specialist.

(10) În timpul procedurilor de pedichiură esteticianul trebuie să poarte mănuși sterile, de unică folosință, pentru efectuarea tratamentului la clienții a căror piele de la nivelul picioarelor prezintă anumite dermatomicoze cauzate de dermatofiti. Negii trebuie acoperiți în timpul procedurii. În această situație se folosesc numai instrumente sterile, de unică folosință, care vor fi aruncate după utilizare.

(11) Este interzisă efectuarea tratamentului cu ceară în cazul clientului ale cărui mâini sau picioare prezintă leziuni deschise.

Art. 12. (1) Înainte de începerea procedurii de baie cu ceară parafinică, pielea clientului trebuie ștearsă cu o soluție antiseptică autorizată.

(2) Picioarele și mâinile clientului trebuie spălate și dezinfectate cu un antiseptic autorizat, înainte de începerea procedurii de pedichiură, manichiură sau a băii picioarelor în parafină.

Art. 13. (1) În caz de sângerare în timpul tratamentului cu ceară, pielea trebuie ștearsă imediat cu un produs antiseptic autorizat pentru piele, înainte de a continua tratamentul.

(2) Clientul primește de la estetician instrucțiuni verbale sau scrise referitoare la îngrijirea pielii după tratament.

Art. 14. Operațiunile de coafură, frizerie, bărbierit se efectuează respectându-se următoarele:

1. Toate echipamentele și instrumentele folosite trebuie menținute în bună stare de funcționare, iar modul de utilizare trebuie să respecte instrucțiunile producătorului.

2. Părțile din echipament care se pot contamina trebuie curățate și/sau dezinfectate zilnic, după necesitate, și acoperite cu hârtie, care se va schimba periodic.

3. Pensulele și casoletele pentru prepararea spumei de ras se curăță și se dezinfectează după utilizarea acestora la un singur client.

4. Colectarea părului se va face în saci de polietilenă, separat de alte deșeuri.

5. Echipamentul, instrumentarul și materialele folosite pentru deservirea clientului fac parte din următoarele categorii:

a) articole tăioase și înțepătoare care pătrund sau pot leza pielea, cum sunt aparate și lame de ras re folosibile, bricege, foarfeci de tuns și de filat etc.; după folosirea la un singur client, articolele de unică folosință se aruncă, iar cele de multifolosință se sterilizează fizic sau chimic, conform prevederilor legale în vigoare;

b) articole care vin în contact cu mucoasele, cu pielea lezată sau cu obiectele care susțin articolele sterile, precum și pensulele de ras, casoletele; după folosirea la un singur client, articolele de unică folosință se aruncă, iar cele re folosibile se curăță și se dezinfectează prin dezinfecție de nivel înalt sau se sterilizează conform art. 2 alin. (1);

c) articole care vin în contact cu pielea intactă și părul, fără să aibă contact cu mucoasele, cum sunt bigudiuri, piepteni, clame, agrafe, perii, alte articole similare; după folosirea la un singur client, articolele de unică folosință se aruncă, iar cele re folosibile se curăță și se dezinfectează prin dezinfecție de nivel scăzut sau cu un produs detergent-dezinfectant.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

11. H.G. nr. 511/2001

privind unele măsuri de organizare a activității de agrement în stațiunile turistice

publicată în
M. Of. nr. 307 din 11 iunie 2001

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 452/2003** privind desfășurarea activității de agrement nautic (M. Of. nr. 282 din 23 aprilie 2003).

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. În scopul asigurării protecției turiștilor și dezvoltării unui turism de calitate în stațiunile turistice, activitățile de agrement se vor realiza numai în locuri special amenajate care dețin autorizații de funcționare eliberate de primari, conform reglementărilor legale în vigoare, cu avizul prealabil al Ministerului Turismului.

Art. 2. Pentru a obține avizul Ministerului Turismului și, respectiv, autorizația de funcționare structurile de primire turistice cu funcțiuni de agrement trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. amplasamentul să fie în perimetrele delimitate ca spații pentru agrement, stabilite de primari;
2. funcționarea echipamentelor de agrement să nu prezinte nici un fel de pericol sau risc de accidentare a turiștilor;
3. dotările de agrement să fie într-o perfectă stare de funcționare, întreținute corespunzător (vopsite, salubre) și să aibă un aspect estetic, care să răspundă exigențelor unui turism civilizat;
4. exploatarea echipamentelor de agrement să nu conducă la poluarea fonică sau de altă natură a mediului și să nu perturbe în nici un fel desfășurarea activității în structurile de primire turistice;
- 5.^[1] *abrogat.*

Art. 3. Structurile de primire turistice cu funcțiuni de agrement care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 2 și, în consecință, nu obțin avizul Ministerului Turismului și, respectiv, autorizația de funcționare vor fi dezafectate de către administratorii acestora până la deschiderea sezonului estival. În caz contrar dezafectarea se va dispune de către primarul localității și se va efectua pe cheltuiala deținătorilor de structuri de primire turistice cu funcțiuni de agrement.

Art. 4. Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

- a) desfășurarea de activități de agrement în stațiuni turistice fără autorizație de funcționare;
- b) nerespectarea condițiilor în baza cărora s-au eliberat avizul Ministerului Turismului și autorizația de funcționare.

Art. 5. Contravențiile prevăzute la art. 4 se sancționează cu amendă de la 800.000 lei la 1.000.000 lei.

^[1] Pct. 5 al art. 2 a fost abrogat prin art. 14 din H.G. nr. 452/2003.

Art. 6. Contravențiile se constată și amenzile se aplică de personalul cu atribuții de control din cadrul Ministerului Turismului, precum și de persoane împuternicite de primari.

Art. 7. Agenții economici din stațiunile turistice, Ministerul Turismului și organele administrației publice locale vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

12. H.G. nr. 452/2003 privind desfășurarea activității de agrement nautic

publicată în
M. Of. nr. 282 din 23 aprilie 2003

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta hotărâre stabilește condițiile de desfășurare a activității de agrement nautic în apele naționale navigabile, în scopul asigurării protecției și securității turiștilor și al protejării mediului ambiant.

Art. 2. În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *agrement nautic* – activitățile cu scop recreativ sau sportiv efectuate cu echipamente specifice și/sau cu ambarcațiuni de agrement nautic în apele naționale navigabile;

b) *ambarcațiune de agrement nautic* – orice ambarcațiune, indiferent de tip și de modul de propulsie, al cărei corp are o lungime de la 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile, și care este destinată să fie utilizată în scopuri sportive și recreative;

c) *zonă de agrement nautic* – aria delimitată vizibil, formată dintr-o suprafață de teren situată pe malul unei ape navigabile, destinată amplasării echipamentelor și ambarcațiunilor de agrement nautic și lansării acestora la apă, și luciul de apă adiacent acesteia, delimitat prin balize de restul apei navigabile, destinat practicării agrementului nautic;

d) *titularul zonei de agrement nautic* – persoana fizică sau juridică deținătoare, în condițiile legii, a dreptului de folosință asupra terenului și suprafeței de apă din componența unei zone de agrement nautic, care este autorizată să organizeze activități de agrement nautic, singură ori în cooperare cu alte persoane fizice sau juridice autorizate pentru desfășurarea acestei activități.

Capitolul II. Condiții de desfășurare a activității de agrement nautic

Art. 3. (1) Activitatea de agrement nautic se poate desfășura numai în zone de agrement nautic, stabilite în baza planului de urbanism al zonei, în perimetre delimitate ca spații pentru agrement stabilite de primari, cu avizul Ministerului Turismului, al Ministerului Apelor și Protecției Mediului, al Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului de Interne și cu consultarea asociațiilor profesionale din domeniul turismului și federațiilor sportive de specialitate, la solicitarea titularului zonei respective.

(2) Stabilirea zonelor de agrement nautic se va face cu respectarea următoarelor reguli de bază:

a) turiștii aflați la odihnă să nu fie supuși riscului de accidente, îmbolnăviri sau disconfortului pe plajă, în apă ori în incinta unor structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare, alimentație publică sau agrement;

b) să nu fie amplasate în zonele protejate sau în cele de protecție;

c) amplasamentul zonelor de agrement nautic va fi delimitat prin mijloace de marcare vizibile, iar culoarele de lansare la apă și limitele zonei de agrement nautic cu balize, prin grija titularului acestei zone;

d) zona de agrement nautic trebuie să dispună de post de salvare și post de prim ajutor, organizate în condițiile legii.

(3) Persoanelor care înoată în apele navigabile le este interzis accesul în perimetrul destinat navigației ambarcațiunilor de agrement nautic.

(4) În zonele de agrement nautic au acces numai ambarcațiunile de agrement nautic, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. b).

Art. 4. (1) Pentru desfășurarea activității de agrement nautic cu scop lucrativ titularul zonei de agrement nautic trebuie să dețină certificat de autorizare turistică și autorizație de funcționare.

(2) Certificatul de autorizare turistică se eliberează de Ministerul Turismului, în baza documentației depuse de solicitant.

(3) Criteriile, condițiile, precum și procedura de eliberare a certificatului de autorizare turistică se aprobă prin ordin al ministrului turismului, cu avizul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Autorizația de funcționare se eliberează de către primăria, în baza documentației depuse de solicitant.

Art. 5. Persoanele fizice posesoare de ambarcațiuni de agrement nautic folosite în interes personal trebuie să facă dovada deținerii legale a acestora și a deținerii certificatului de capacitate pentru conducătorul ambarcațiunii de agrement nautic, să le utilizeze numai în zonele balizate și să respecte regulile stabilite prin prezenta hotărâre.

Art. 6. Activitatea de agrement nautic se poate desfășura numai între orele 7,00-20,00 în timpul sezonului turistic, respectiv 7,00-18,00 în extrasezon și în condiții meteorologice favorabile. În caz de condiții meteorologice nefavorabile titularul zonei de agrement nautic este obligat să semnalizeze aceasta și să întrerupă activitatea până la restabilirea condițiilor meteorologice favorabile.

Capitolul III. Autorizarea ambarcațiunilor de agrement nautic

Art. 7. (1) Categoriile de ambarcațiuni de agrement nautic care au acces în zona de agrement nautic, normele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească, condițiile de înmatriculare și de autorizare, normele privind încadrarea cu personal navigant a ambarcațiunilor de agrement nautic, precum și normele de certificare/brevetare a acestuia se aprobă prin ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ambarcațiunile de agrement nautic propulsate prin forța umană nu necesită autorizare.

Art. 8. Criteriile privind amenajarea, echiparea și dotarea zonelor de agrement nautic, precum și regulile privind desfășurarea activității în acestea se aprobă prin ordin al ministrului turismului, cu avizul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în termen de

60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Capitolul IV. Controlul activității de agrement nautic

Art. 9. Controlul activității de agrement nautic se realizează de:

a) Ministerul Turismului – cu privire la deținerea certificatului de autorizare turistică, respectarea exactității amplasamentelor zonelor de agrement nautic și a prevederilor ordinului menționat la art. 8;

b) Ministerul Sănătății și Familiei – cu privire la respectarea normelor igienico-sanitare;

c) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin Autoritatea Navală Română, după caz, – cu privire la existența și menținerea în bună stare a balizării, respectarea interdicției privind desfășurarea activității pe timp nefavorabil și în afara orelor prevăzute la art. 6, respectarea limitelor perimetrului destinat navigației de agrement, precum și a prevederilor ordinului menționat la art. 7 alin. (1);

d) Ministerul Apelor și Protecției Mediului – cu privire la respectarea prevederilor legale referitoare la: delimitarea și regimul zonelor de protecție a surselor de apă și a arilor naturale protejate, protecția calității apei, a aerului și a solului, precum și nivelurile de zgomot;

e) Ministerul de Interne – cu privire la respectarea reglementărilor privind regimul de frontieră;

f) persoane împuternicite de primari – cu privire la deținerea autorizației de funcționare și respectarea amplasamentelor zonelor de agrement nautic.

Capitolul V. Răspunderi și sancțiuni

Art. 10. Constituie contravenții următoarele fapte:

a) desfășurarea de către persoane fizice sau juridice a activității de agrement nautic în afara zonelor legal apro-bate;

b) lipsa balizajelor, a semnalelor plutitoare și a semnalelor vizuale;

c) nerespectarea măsurilor de prevenire a disconfortului fonice;

d) utilizarea de ambarcațiuni neautorizate și de personal necalificat sau fără documente legale;

e) nerespectarea dreptului de folosință publică a culoarelor de lansare la apă;

f) nerespectarea uneia sau a mai multor reguli de desfășurare a activităților de agrement nautic stabilite prin ordinul prevăzut la art. 8;

g) depășirea limitelor perimetrului zonei de agrement nautic;

h) accesul înotătorilor în perimetrul destinat navigației ambarcațiunilor de agrement nautic;

i) nerespectarea normelor de siguranță a navigației și de prevenire a poluării mediului acvatic, aerului și solului;

j) desfășurarea de către persoane fizice sau juridice a activității de agrement nautic fără să dețină certificat de autorizare turistică sau autorizație de funcționare.

Art. 11. (1) Contravențiile se sancționează după cum urmează:

a) faptele prevăzute la art. 10 lit. a)-e), i) și j), cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei;

b) faptele prevăzute la lit. f), cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei;

c) faptele prevăzute la lit. g) și h), cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei.

(2) Amenda se aplică și persoanelor juridice.

Art. 12. Contravențiile se constată și amenziile se aplică de personalul de specialitate împuternicit al Ministerului Turismului, Ministerului Apelor și Protecției Mediului, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin Autoritatea Navală Română, după caz, al

Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului de Interne, de către persoane împuternicite de primar, potrivit competențelor prevăzute la art. 9.

Art. 13. (1) Contravențiilor prevăzute la art. 10 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori de la data comunicării acestuia, după caz, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 11 alin. (1), agentul constatator făcând mențiuni despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 14. Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă pct. 5 al art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 511/2001 privind unele măsuri de organizare a activității de agrement în stațiunile turistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 11 iunie 2001.

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

13. Ordinul nr. 98/2003

pentru aprobarea Prescripției tehnice PT R 19-2002, ediția 1, „Cerințe tehnice de securitate privind echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă”

publicat în
M. Of. nr. 162 și 162 bis din 13 martie 2003

cu modificările și completările aduse prin:

- **Ordinul nr. 4/2006** pentru modificarea Prescripției tehnice PT R 19-2002, ediția 1 „Cerințe tehnice de securitate privind echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă” (M. Of. nr. 52 din 19 ianuarie 2006);
- **Ordinul nr. 2154/2009** pentru aprobarea prescripțiilor tehnice PT CR 4-2009 „Autorizarea persoanelor juridice pentru efectuarea de lucrări la instalații/echipamente” și PT CR 8-2009 „Autorizarea personalului de deservire a instalațiilor/echipamentelor și acceptarea personalului auxiliar de deservire”^[1] (M. Of. nr. 11 și 11 bis din 8 ianuarie 2010).

Art. 1. Se aprobă Prescripția tehnică PT R 19-2002, ediția 1, „Cerințe tehnice de securitate privind echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă”, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

Prescripție tehnică PT R 19-2002, ediția 1, „Cerințe tehnice de securitate privind echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă”

Colecția Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și
Instalațiilor de Ridicat – ISCIR
– Ediție oficială –

Scopul principal al prescripțiilor tehnice este crearea unui cadru legal unitar în vederea aplicării întocmai a prevederilor legale privind asigurarea protecției utilizatorilor, mediului înconjurător și proprietății.

Prevederile prescripțiilor tehnice sunt obligatorii pentru toți cei care distribuie, montează, instalează, repară, întrețin, dețin, exploatează sau verifică echipamente și instalații montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă.

Utilizatorii prezentei prescripții tehnice sunt răspunzători de aplicarea corectă a acesteia.
ISCIR

Str. Sf. Elefterie nr. 47-49, sector 5

BUCUREȘTI www.iscir.ro

Cod: 726111

Telefon: (+4021) 411.97.60; 411.97.61

Fax: (+4021) 411.98.70

^[1] Potrivit art. 5, Ordinul nr. 2154/2009 a intrat în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial.

E-mail: iscir@fx.ro

Reproducerea sau utilizarea integrală sau parțială a prezentei prescripții tehnice în orice publicații și prin orice procedeu (electronic, mecanic, fotocopiare, microfilmare etc.) este interzisă dacă nu există acordul scris al ISCIR. Utilizatorii prezentei prescripții tehnice sunt obligați să se asigure că sunt în posesia ediției oficiale tipărite.

1. Generalități

1.1. Scop

Prescripția tehnică PT R19-2002, ediția 1, „Cerințe tehnice de securitate privind echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă” denumită în continuare prescripție tehnică, face parte din reglementările tehnice naționale referitoare la echipamente și instalații montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă și pentru distracții extreme.

Prezenta prescripție tehnică stabilește cerințele tehnice de securitate minime obligatorii pe care trebuie să le satisfacă echipamentele și instalațiile montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă și pentru distracții extreme.

Cerințele privind proiectarea, construirea, certificarea, funcționarea și siguranța în funcționare a acestor tipuri de echipamente/instalații se adresează producătorilor, montatorilor, deținătorilor și întreținătorilor.

Cerințele privind montarea, punerea în funcțiune, exploatarea, verificarea tehnică periodică, repararea, întreținerea și siguranța în exploatare se adresează agenților economici autorizați de ISCIR-INSPECT pentru această activitate.

Aceste cerințe au drept scop asigurarea protecției consumatorilor.

De asemenea, prescripția tehnică stabilește modul de verificare a respectării acestor cerințe.

Autoritatea tehnică ce asigură punerea în aplicare și respectarea prevederilor din prezenta prescripție tehnică este ISCIR – Inspecția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, care, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001, este un organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Industriei și Resurselor.

Documentele și documentațiile tehnice trebuie să fie redactate sau traduse în limba română, iar inscripționările privind exploatarea și avertizarea consumatorilor trebuie să fie redactate sau traduse în limba română, fără a exclude prezentarea și în alte limbi.

1.2.^[1] Domeniu de aplicare

Prezenta prescripție tehnică se aplică echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și pentru sporturi extreme.

Echipamentele pentru spațiile de joacă concepute sau destinate pentru a fi utilizate în special de copii, la care intervine exclusiv greutatea sau forța fizică a ființei umane, și destinate folosirii pe un spațiu colectiv de joacă, temporar sau permanent, nu necesită autorizație de funcționare de la ISCIR.

Introducerea pe piață și exploatarea echipamentului pentru spații de joacă se realizează cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.102/2002 privind regimul de introducere pe piață și exploatarea a echipamentelor pentru agrement.

Nu fac obiectul prezentei prescripții tehnice echipamentele de agrement și echipamentele pentru spațiile de joacă, aflate pe domeniul privat și folosite numai pentru uz propriu.

1.3. Referințe normative

Prezenta prescripție tehnică face referiri explicite sau implicite la standarde române și acte legislative.

[1] Pct. 1.2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Ordinul nr. 4/2006.

1.3.1.^[1] Standarde

Referirile făcute în prezenta prescripție tehnică la următoarele standarde sunt cu titlu de recomandare:

- SR EN 71-8:2004 - Securitatea jucăriilor. Partea 8. Leagăne, tobogane, jucării pentru activități similare de uz familial, în exterior și în interior;
- SR EN 1176-1:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea I. Cerințe de securitate și metode de încercare generale;
- SR EN 1176-1:2003/A1:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea I. Cerințe de securitate și metode de încercare generale;
- SR EN 1176-1:2003/A2:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea I. Cerințe de securitate și metode de încercare generale;
- SR EN 1176-1:2003/AC:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea I. Cerințe de securitate și metode de încercare generale;
- SR EN 1176-2:2002 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 2. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru leagăne;
- SR EN 1176-2:2002/A1:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 2. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru leagăne;
- SR EN 1176-3:2002 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 3. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru tobogane;
- SR EN 1176-3:2002/A1:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 3. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru tobogane;
- SR EN 1176-4:2002 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 4. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru mijloace de transport pe cablu;
- SR EN 1176-4:2002/A1:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 4. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru mijloace de transport pe cablu;
- SR EN 1176-5:2002 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 5. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru manejuri;
- SR EN 1176-5:2002/AC:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 5. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru manejuri;
- SR EN 1176-6:2002 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 6. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru echipamente oscilante;
- SR EN 1176-6:2002/A1:2003 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 6. Cerințe de securitate specifice suplimentare și metode de încercare pentru echipamente oscilante;
- SR EN 1176-7:2002 - Echipamente pentru spații de joacă. Partea 7. Ghid de instalare, de control, de întreținere și de utilizare;
- SR EN ISO 12100-1:2004 - Securitatea mașinilor. Concepte de bază, principii generale de proiectare. Partea 1. Terminologie de bază, metodologie;
- SR EN ISO 12100-2:2004 - Securitatea mașinilor. Concepte de bază, principii generale de proiectare. Partea 2. Principii tehnice.

1.3.2. Legi și hotărâri

Legea nr. 90/1996 privind protecția muncii

Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat

Hotărârea Guvernului nr. 1.102/2002 privind regimul de introducere pe piață și de exploatare a echipamentelor pentru agrement

Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

1.4. Termeni și definiții

Termenii și definițiile de mai jos se referă la prezenta prescripție tehnică.

^[1] Subpct. 1.3.1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Ordinul nr. 4/2006.

1.4.1. *accident grav* – accident mortal sau accident care produce o vătămare permanentă a integrității corporale a sănătății consumatorului;

1.4.2. *agent economic* – societate comercială cu sediul în România având personalitate juridică constituită într-una din formele de organizare definite de legislația în vigoare și a cărei activitate este înscrisă la Registrul Comerțului;

1.4.3. *autorizare de funcționare a echipamentului* – document emis de către un organism desemnat, pe baza unei metodologii, prin care se certifică faptul că echipamentul pentru agrement satisface cerințele esențiale de securitate;

1.4.4. *componente de securitate* – orice componentă elementară, grup de componente, subansambluri sau ansambluri complete de echipamente și orice dispozitiv inclus în instalație în scopul asigurării unei funcționări sigure, care este identificată prin analiza de risc și a cărei defectare pune în pericol securitatea sau sănătatea persoanelor care pot fi utilizatori, personal de deservire și alte persoane;

1.4.5. *coordonator de securitate* – persoana angajată, calificată și, după caz, autorizată, desemnată de organizator pentru a veghea la securitatea echipamentului, a consumatorilor precum și a terțelor persoane în timpul distracției extreme;

1.4.6. *deținătorul (exploatantul) echipamentului* – persoană fizică sau juridică deținătoare cu orice titlu a unui echipament pentru agrement pe care îl pune la dispoziția consumatorilor;

1.4.7. *deținătorul (exploatantul) parcului de distracții sau al spațiului de joacă* – persoană fizică sau juridică care are în administrare un parc de distracții sau un spațiu de joacă. În cazul în care deținătorul echipamentului nu poate fi identificat, deținătorul parcului de distracții sau deținătorul spațiului de joacă preia răspunderea deținătorului echipamentului;

1.4.8. *distracție extremă* – activitate oferită de un organizator prin intermediul unui echipament pentru agrement unuia sau mai multor consumatori în scop de distracție sau de recreere și la care senzația de pericol sau de provocare pe care o resimte consumatorul îl incită în principal să participe;

1.4.9. *echipament de protecție individuală* – echipament sau accesorii oferit(e) odată cu produsul închiriat destinat agrementului de către locator sau deținător în scopul protejării vieții și sănătății, precum și securității consumatorului față de pericolele ce pot apărea ca urmare a utilizării normale și previzibile a produsului respectiv;

1.4.10. *echipament pentru agrement* – utilaj, dispozitiv sau instalație acționat(ă) electric, pneumatic, hidraulic sau mecanic, prin forța sau greutatea omului, precum și prin orice alte surse de energie, montat(ă) pe un amplasament temporar sau definitiv destinat(ă) agrementului, jocului sau destinderii persoanelor fizice;

1.4.11. *echipament pentru parcurile de distracții* – echipament pentru agrement care nu este un echipament pentru spațiile de joacă;

1.4.12. *echipament pentru spațiile de joacă* – echipament pentru agrement, conceput sau destinat pentru a putea fi utilizat în special de copii, la care intervine exclusiv greutatea sau forța fizică a ființei umane și destinat folosirii pe un spațiu colectiv de joacă, temporar sau permanent;

1.4.13. *exploatarea echipamentului pentru agrement* – punerea la dispoziția consumatorului a unui echipament pentru agrement;

1.4.14. *incident grav* – incident care ar putea da naștere unui accident grav;

1.4.15. *locator* – persoană fizică sau juridică ce oferă spre închiriere consumatorilor produse pentru agrement;

1.4.16. *manevrant* – personal autorizat și calificat care asigură funcționarea în condiții de securitate a echipamentelor/instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții;

1.4.17. *montator* – agent economic autorizat de ISCIR-INSPECT IT care își asumă responsabilitatea montării echipamentelor/instalațiilor utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă;

1.4.18. *organizator de distracții extreme* – producător, distribuitor sau prestator de servicii care organizează o distracție extremă;

1.4.19. *parc de distracții* – perimetru delimitat și amenajat în scopul acordului în care este instalat temporar sau definitiv cel puțin un echipament pentru parcurile de distracții;

1.4.20. *personal tehnic de deservire* – persoană angajată, calificată și, după caz, autorizată desemnată de către deținător în vederea întreținerii echipamentului pentru acord, în scopul menținerii acestuia în parametrii tehnici de funcționare declarați sau specificați de producător;

1.4.21. *producător extern* – persoană fizică sau juridică ce își asumă responsabilitatea proiectării și fabricării echipamentelor/instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă și întocmește în scris declarația de conformitate;

1.4.22. *producător intern* – agent economic care își asumă responsabilitatea proiectării și fabricării echipamentelor/instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă și întocmește în scris declarația de conformitate;

1.4.23. *proiectant* – agent economic autorizat de ISCIR-INSPECT care își asumă responsabilitatea proiectării echipamentelor/instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă;

1.4.24. *reparator* – agent economic autorizat de ISCIR-INSPECT IT care își asumă responsabilitatea reparării echipamentelor/instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă;

1.4.25. *spațiu de joacă* – perimetru delimitat și amenajat în scopul acordului în care este instalat cel puțin un echipament pentru spațiile de joacă;

1.4.26. *utilizare normală* – utilizare pentru care este destinat(ă) echipamentul/instalația montat(ă) și utilizat(ă) în parcurile de distracții și spațiile de joacă conform informațiilor date de fabricant sau care apare ca uzuală în acord cu proiectul, construcția și funcționarea sa;

1.4.27. *utilizare prevăzută* – utilizarea care implică respectarea instrucțiunilor tehnice enumerate în cartea tehnică cu luarea în considerare a utilizărilor incorecte previzibile în mod rezonabil;

1.4.28. *utilizator* – persoană fizică sau juridică ce deține și/sau închiriaza un echipament pentru acord pe care îl pune la dispoziția consumatorilor.

1.5. Abrevieri

IT – Inspekția Teritorială

PT – Prescripție tehnică

RSVTI – Responsabil cu supravegherea și verificarea tehnică a instalațiilor

2. Cerințe esențiale de securitate

În vederea introducerii pe piață, orice echipament sau instalație pentru acord, inclusiv cele pentru distracții extreme trebuie să îndeplinească următoarele cerințe esențiale de securitate:

a) echipamentul pentru acord trebuie să fie fabricat astfel încât să poată funcționa, să fie reglat și întreținut fără a expune consumatorii la pericole din punct de vedere al securității, atunci când aceste acțiuni sunt realizate în circumstanțele stabile de producător;

b) măsurile de precauție luate trebuie să asigure excluderea oricărui pericol în condiții normale sau previzibile de utilizare, pe toată durata de viață scontată a echipamentului;

c) gradul de pericol legat de utilizarea echipamentului pentru acord trebuie să fie în raport cu aptitudinile consumatorilor. În scopul punerii acestui principiu în practică se stabilește, acolo unde este necesar, vârsta minimă, limita de greutate și înălțime sau starea de sănătate a consumatorului;

d) pentru alegerea celor mai bune soluții, producătorul trebuie să aplice următoarele principii, în ordinea indicată:

- excluderea sau limitarea la maxim a pericolelor pentru integrarea optimă a principiului de securitate a consumatorilor la proiectarea și fabricarea echipamentului;

- luarea măsurilor necesare de precauție și de securitate pentru pericolele ce nu pot fi excluse;

- informarea despre pericolele rămase ca urmare a eficacității incomplete a măsurilor de protecție luate, indicarea situațiilor în care este necesară o pregătire specială și semnalarea faptului că trebuie să fie utilizate anumite echipamente de protecție individuală;

e) la proiectarea și fabricarea unui echipament pentru agrement, precum și la stabilirea modului de utilizare, producătorul trebuie să ia în considerare atât o utilizare normală a echipamentului cât și o utilizare incorect previzibilă;

f) echipamentul pentru agrement trebuie să fie conceput astfel încât să evite o utilizare anormală;

g) la proiectarea și fabricarea unui echipament pentru agrement, precum și la stabilirea modului de utilizare, producătorul trebuie să țină cont inclusiv de comportamentul specific al minorilor;

h) la proiectarea și fabricarea unui echipament pentru agrement, precum și la stabilirea modului de utilizare, producătorul trebuie să țină cont de obstacolele pe care cel ce va utiliza echipamentul le va întâmpina prin utilizarea, necesară sau previzibilă, a echipamentului de protecție individuală;

i) echipamentul pentru agrement trebuie să fie livrat împreună cu toate echipamentele și accesoriile speciale care sunt esențiale pentru a preveni pericolele posibile ce pot apărea la montarea, demontarea, transportul, reglarea, întreținerea și utilizarea acestuia;

j) la proiectarea și fabricarea unui echipament pentru agrement, precum și la stabilirea modului de utilizare, producătorul trebuie să ia în considerare următoarele pericole:

- pericole care rezultă din portanta (forță de susținere) insuficientă a echipamentului, ținând cont de rezistența, de rigiditatea și de capacitatea de deformare a materialelor utilizate;

- pericole care rezultă din pierderea stabilității echipamentului, ținând cont de susținerea echipamentului și solurile posibile, precum și de încărcările eventuale ale echipamentului;

- pericole care rezultă din accesibilitatea echipamentului, inclusiv accesibilitatea în caz de defecțiuni, în stare de urgență și posibilitatea de evacuare;

- pericole care rezultă din eventuale interacțiuni ale echipamentului și utilizatorilor cu mediul înconjurător și publicul;

- pericole care rezultă din mediul ambiant în spațiile închise, inclusiv lipsa de ventilație și de luminozitate;

- pericole care rezultă din posibilitățile defectuoase de întreținere;

- pericole care rezultă din incendiu;

- pericole care rezultă din radiații;

- pericole de natură mecanică și electrică.

k) echipamentele pentru agrement trebuie să fie realizate din materiale care:

- nu ard sub acțiunea directă a unei flăcări, scânteii sau orice alt focar potențial de incendiu;

- sunt greu inflamabile;

- dacă se aprind ard lent și prezintă o viteză redusă de propagare a flăcării;

- sunt tratate, oricare ar fi compoziția chimică a echipamentului pentru parcurile de distracții, astfel încât să întârzie procesul de ardere.

l) componentele și părțile detașabile ale echipamentelor pentru spațiile de joacă, destinate numai copiilor cu vârsta mai mică de 3 ani trebuie să aibă dimensiuni suficiente pentru a nu putea fi înghițite/inhalate;

m) echipamentele pentru spațiile de joacă destinate să țină sau să susțină copilul pe apă trebuie să fie astfel concepute și fabricate încât să reducă cât mai mult posibil, ținând cont de uzura preconizată a echipamentului pentru spațiile de joacă, pericolul de pierdere a flotabilității și de pierdere a sprijinului dat copilului.

3. Evaluarea conformității și condiții privind introducerea pe piață

3.1. Pentru a se confirma îndeplinirea cerințelor esențiale de securitate, producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, va obține un certificat de conformitate de tip eliberat de ISCIR-CERT.

3.2. Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, trebuie să asigure și să declare că echipamentele pentru agrement sunt conforme cu tipul de echipament descris în certificatul de conformitate de tip și că satisfac cerințele esențiale de securitate. Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, trebuie să întocmească în scris o declarație de conformitate.

3.3. Declarația de conformitate trebuie păstrată de producător sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, timp de 10 ani de la realizarea ultimului echipament de același tip și pusă la dispoziția Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și ISCIR la solicitarea acestora.

3.4. Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, trebuie să furnizeze, odată cu echipamentul pentru agrement, recomandări și instrucțiuni privind amplasarea, montarea, exploatarea, întreținerea, evaluarea riscurilor și categoriile de consumatori sub forma unor documente însoțitoare ale echipamentului.

3.5. Producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România trebuie să inscripționeze pe echipament, lizibil și durabil, datele de identificare ale producătorului, denumirea, seria, anul de fabricație și caracteristicile tehnice ale echipamentului.

3.6. În cazul în care producătorul sau reprezentantul său autorizat nu are sediul în România, obligațiile prevăzute la pct. 3.1-3.5 revin importatorului de echipamente/installații.

4. Proiectarea și fabricarea

4.1. Condiția de bază pe care trebuie să o îndeplinească proiectarea și fabricarea echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă este asigurarea funcționării acestora în condiții de securitate pe toată perioada prevăzută de proiectant pentru utilizarea lor.

4.2. Proiectantul trebuie să încadreze echipamentele în:

- echipamente pentru parcurile de distracții și spațiile de joacă;
- echipamente pentru distracția extremă.

4.3. Proiectantul trebuie să-și asume responsabilitatea privind concepția soluțiilor constructive, alegerea materialelor, calculul de rezistență al tuturor elementelor echipamentelor și instalațiilor, potrivit condițiilor de funcționare date, precum și pentru stabilirea procedurilor de încercare și verificare tehnică.

4.4. Proiectantul trebuie să stabilească și să nominalizeze componentele de securitate pentru fiecare echipament și instalație care asigură funcționarea în condiții de securitate.

4.5. Proiectantul va întocmi pentru fiecare echipament/installație lista elementelor de rezistență pe care o va introduce în cartea echipamentului/installației - partea de construcție, prevăzută în anexa A.

4.6. La proiectarea elementelor portante (de rezistență) ale echipamentelor și instalațiilor proiectantul trebuie să țină seama și de solicitările seismice ce pot apărea în construcțiile respective conform zonării seismice a teritoriului României.

4.7. Proiectantul și producătorul echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă sunt obligați să respecte întocmai cerințele esențiale de securitate precizate la capitolul 2.

4.8. Producătorul răspunde de alegerea corectă a procedeelelor tehnologice de execuție, de calitatea execuției și a materialelor folosite în conformitate cu prevederile proiectului de execuție.

4.9. Producătorul va elabora cartea echipamentului/installației-partea de construcție.

4.10. Cartea echipamentului/instalației-parte de construcție trebuie să cuprindă cel puțin datele prevăzute în anexa A.

4.11. Cartea echipamentului/instalației-parte de construcție se completează de către producător, pe răspundere proprie, pentru fiecare echipament în parte.

4.12. Cartea echipamentului/instalației-parte de construcție se predă montatorului sau deținătorului odată cu echipamentul sau instalația.

5. Echipamente și instalații provenite din import

5.1. Pentru introducerea pe piață în România a echipamentelor și instalațiilor de agrement pentru parcurile de distracții și spațiile de joacă este necesară eliberarea de către ISCIR-INSPECT a unui(unei) document/dovadă de luare în evidență.

5.2. Dovada/documentul de luare în evidență pentru echipamentele și instalațiile de agrement pentru parcurile de distracții și spațiile de joacă va fi eliberat(ă) în conformitate cu reglementările ISCIR în vigoare la data efectuării importului.

5.3. Echipamentele și instalațiile de agrement pentru parcurile de distracții și spațiile de joacă vor fi însoțite de o declarație de conformitate.

5.4. În vederea introducerii pe piață în România, orice echipament și instalație pentru agrement trebuie să îndeplinească cerințele esențiale de securitate menționate la capitolul 2.

5.5. Pentru a se confirma îndeplinirea cerințelor esențiale de securitate, producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România, va obține un certificat de conformitate de tip eliberat de ISCIR-CERT.

5.6. În cazul în care producătorul sau reprezentantul său autorizat nu are sediul în România, obligațiile prevăzute la pct. 5.1-5.5 revin importatorului.

6. Montarea și punerea în funcțiune

6.1. Montarea și demontarea

6.1.1. Montarea echipamentelor și instalațiilor utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă poate fi făcută de agenți economici care dispun de mijloace tehnice corespunzătoare și sunt autorizați de ISCIR-INSPECT.

6.1.2. Pentru echipamentele și instalațiile proprii, producătorul poate efectua montarea fără a necesita autorizare din partea ISCIR-INSPECT.

6.1.3. Conținutul documentației necesare pentru obținerea autorizației de către agenții economici care montează echipamente și instalații utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă este prezentat în anexa B.

6.1.4. Agentul economic autorizat pentru montarea-demontarea echipamentelor/instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă are următoarele obligații:

a) să execute lucrările de montare în conformitate cu documentația tehnică pusă la dispoziție de producător;

b) să verifice înainte de începerea montării, pentru echipamentele și instalațiile a căror asamblare se realizează la locul de funcționare, corespondența echipamentului, instalației sau subsansamblurilor primite de la producător cu documentația tehnică pusă la dispoziție de deținător și să consemneze rezultatele acestor verificări într-un proces-verbal pe care îl va prezenta la verificarea tehnică oficială;

c) să prezinte echipamentele, instalațiile și toate documentațiile tehnice necesare (cartea instalației-parte de montare), în timpul și la sfârșitul montării, la verificările care se efectuează de către inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT sau, cu împuternicire scrisă din partea ISCIR-INSPECT, de către personalul tehnic de specialitate propriu autorizat pentru verificarea lucrărilor de montare;

d) să utilizeze pentru elementele de rezistență sudate tehnologii de execuție și examinare având la bază procedee de sudare omologate în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice în vigoare;

e) să folosească la lucrările de montare numai personal calificat. Sudorii vor fi autorizați în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice în vigoare;

f) să solicite acordul scris al proiectantului dacă în timpul lucrărilor de montare apare necesitatea efectuării unor modificări în construcția echipamentelor și instalațiilor;

g) să numească personal tehnic de specialitate propriu (ingineri, subingineri, maiștri sau tehnicieni) pentru verificarea lucrărilor de montare-demontare. Modelul deciziei de numire a personalului este prezentat în anexa G;

h) să numească responsabil tehnic cu sudura (ingineri sau tehnicieni) în cazul efectuării lucrărilor de sudare la montarea elementelor de rezistență. Modelul deciziei de numire a responsabilului este prezentat în anexa G;

i) să întocmească și să țină la zi un registru de evidență pentru lucrările de montare-demontare, conform modelului din anexa C;

j) să asigure măsurile corespunzătoare astfel încât personalul tehnic de specialitate propriu, autorizat de ISCIR-INSPECT, să-și poată îndeplini în bune condiții sarcinile prevăzute la pct. 6.1.5 și 6.1.6.

6.1.5. Personalul tehnic de specialitate autorizat de ISCIR-INSPECT IT pentru lucrările de montare are următoarele obligații și răspunderi:

a) să cunoască legislația, Prescripțiile tehnice specifice, Colecția ISCIR în vigoare, și reglementările tehnice în domeniu;

b) să respecte în cadrul lucrărilor de montare-demontare documentația tehnică a producătorului și proiectul de montare-demontare;

c) să verifice documentația tehnică întocmită pentru lucrările efectuate (cartea instalației-parte de montaj) sub aspectul respectării prevederilor Prescripțiilor tehnice specifice, Colecția ISCIR, precum și concordanța echipamentului sau instalației cu documentația respectivă;

d) să încheie documente de verificare tehnică în care să consemneze constatările și rezultatele verificărilor și examinărilor precum și dispozițiile obligatorii;

e) să verifice registrul de evidență a lucrărilor de montare-demontare și să urmărească ținerea la zi a acestuia.

6.1.6. Responsabilul tehnic cu sudura autorizat de ISCIR-INSPECT IT suplimentar față de cerințele din SR EN 719:1995 are și următoarele obligații și răspunderi:

a) să cunoască legislația, prevederile Prescripțiilor tehnice specifice, Colecția ISCIR, standardele și alte normative în vigoare privind sudarea elementelor echipamentelor și instalațiilor utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă;

b) să verifice dacă tehnologia de execuție și de examinare a elementelor sudate este în concordanță cu procedeele de sudare omologate;

c) să verifice proiectul de montare înainte de executarea lucrărilor astfel încât soluțiile adoptate să asigure condiții optime de sudare și verificare iar starea de tensiuni datorate ciclului termic de sudare să fie minimă;

d) să urmărească folosirea corespunzătoare a materialelor de adaos, funcție de materialele de bază utilizate, în conformitate cu procedeele de sudare omologate;

e) să verifice ca materialele de adaos să fie însoțite de certificate de calitate și să admită introducerea în lucru numai a materialelor de adaos prevăzute în proiectul de montare;

f) să supravegheze ca materialele de bază folosite să fie conforme cu proiectul de montare;

g) să verifice modul în care se depozitează și se introduc în lucru materialele de adaos;

h) să participe la analiza și stabilirea cauzelor eventualelor defecte datorate sudurii și să ia măsuri corespunzătoare pentru remedierea și evitarea acestora;

i) să urmărească efectuarea verificării calității îmbinărilor sudate în urma operațiunilor de montare, să verifice rezultatele obținute și să vizeze documentele privind verificarea îmbinărilor sudate, care se atașează la cartea echipamentului sau instalației;

j) să țină la zi evidența poansoanelor sudorilor autorizați de ISCIR-INSPECT și a procedeelelor de sudare omologate.

6.1.7. Lucrările de demontare a echipamentelor și instalațiilor utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă se vor efectua în conformitate cu documentația tehnică elaborată de producătorul echipamentului sau instalației respective.

6.1.8. La lucrările de montare-demontare, montatorul autorizat de ISCIR-INSPECT va respecta Normele Tehnice de protecția muncii specifice și Normele Tehnice pentru prevenirea și stingerea incendiilor valabile pe teritoriul României.

6.2. Punerea în funcțiune

6.2.1. Deținătorul parcului de distracții sau a spațiului de joacă trebuie să obțină autorizația de funcționare a acestora, indiferent dacă se află pe un amplasament temporar sau definitiv.

6.2.2. Echipamentele și instalațiile montate în parcurile de distracții și spațiile de joacă, noi sau vechi montate din nou, pot fi date în exploatare numai după obținerea autorizației de funcționare eliberate de ISCIR-INSPECT IT.

6.2.3. Înainte de punerea în funcțiune a echipamentelor și instalațiilor pentru agrement pe un nou amplasament, deținătorul acestora trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să se asigure că echipamentul pentru agrement ce urmează a fi exploatat respectă cerințele esențiale de securitate menționate la capitolul 2;

b) să încheie un contract cu deținătorul parcului de distracții sau spațiului de joacă din care să rezulte cel puțin acceptul acestuia pentru amplasarea echipamentului pentru agrement și perimetrul pentru amplasare, în cazul în care cele două calități nu sunt cumulate de aceeași persoană fizică sau juridică;

c) să efectueze o analiză de risc în exploatare conform metodologiei elaborate de ISCIR-INSPECT (a se vedea capitolul 12);

d) să se asigure că pe fiecare echipament sau instalație sunt inscripționate lizibil, durabil și vizibil datele de identificare ale producătorului precum și denumirea, seria, anul de fabricație și caracteristicile tehnice ale echipamentului/instalației;

e) să se asigure că pe fiecare echipament sau instalație sunt inscripționate lizibil, durabil și vizibil categoriile de vârstă, limitele de greutate și înălțime ale consumatorilor;

f) să obțină autorizația de funcționare a echipamentului sau instalației din partea ISCIR-INSPECT IT.

6.2.4. Autorizarea de funcționare la prima punere în funcțiune

6.2.4.1. Autorizarea de funcționare pentru echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă se eliberează de ISCIR-INSPECT IT.

6.2.4.2. În vederea obținerii autorizației de funcționare deținătorul echipamentului/instalației va depune la ISCIR-INSPECT IT o documentație care va cuprinde:

a) cartea echipamentului/instalației - partea de construcție, întocmită conform modelului din anexa A;

b) cartea echipamentului/instalației - partea de montaj;

c) copie legalizată de pe documentul încheiat cu deținătorul spațiului pe care va fi amplasat echipamentul;

d) procesul-verbal cu rezultatele încercărilor de casă;

e) procedura de inspecție și întreținere a echipamentului/instalației care trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- gradul de calificare al personalului tehnic de deservire folosit;

- instrucțiuni de întreținere; verificări tehnice periodice;

- încercările și verificările stabilite de proiectant;

f) certificatul privind măsurătorile împotriva tensiunilor de atingere (unde este cazul);

g) certificatul privind continuitățile electrice (unde este cazul);

h) certificatul privind rezistența de izolație (unde este cazul);

- i) certificat privind pregătirea și amenajarea terenului;
- j) certificat privind reglarea automatelor și instalației de protecție (unde este cazul);
- k) dovada/documentul de luare în evidență eliberat de ISCIR-INSPECT (dacă este cazul);
- l) declarația de conformitate.

6.2.4.3. Documentația menționată la pct. 6.2.4.2 va fi înaintată la ISCIR-INSPECT IT cu adresă de însoțire prin care se solicită autorizarea echipamentului/instalației.

6.2.4.4. Documentația incompletă va fi înapoiată deținătorului pentru a fi completată.

6.2.4.5. ISCIR-INSPECT IT va stabili cu deținătorul data la care urmează să se efectueze verificarea tehnică de către inspectorii de specialitate.

6.2.4.6. Până la data stabilită pentru verificarea tehnică, deținătorul trebuie să pregătească echipamentul/instalația având încercările de casă efectuate cu rezultate corespunzătoare, precum și utilajul și sarcinile pentru încercări. De asemenea, trebuie să asigure personalul de deservire și auxiliar necesar. De la verificarea tehnică nu trebuie să lipsească RSVTI, autorizat de ISCIR-INSPECT, al deținătorului și personalul tehnic de specialitate pentru verificarea lucrărilor de montare-demontare al montatorului.

6.2.4.7. În cazul echipamentelor/instalațiilor închiriate, la verificarea tehnică va participa atât RSVTI, autorizat de ISCIR-INSPECT, al deținătorului cât și cel din unitatea care a închiriat echipamentul/instalația.

6.2.4.8. Verificarea tehnică la prima punere în funcțiune

6.2.4.8.1. Prezenta prescripție tehnică stabilește condițiile minime care trebuie să fie respectate la efectuarea verificărilor tehnice.

6.2.4.8.2. Înainte de începerea verificării tehnice, deținătorul (persoană fizică sau juridică) va efectua instructajul de protecția muncii persoanelor participante la această activitate. Celelalte persoane trebuie să fie îndepărtate de pe echipament/instalație și/sau din raza de acțiune a acestora. Verificarea tehnică va fi condusă de către inspectorul de specialitate al ISCIR-INSPECT.

6.2.4.8.3. Verificarea tehnică oficială trebuie să stabilească dacă:

a) există cartea echipamentului/instalației-parte de construcție și de montaj, este completă și corespunde cu echipamentul/instalația prezentat(ă) pentru verificarea tehnică;

b) echipamentul/instalația a fost executat(ă), echipat(ă), montat(ă) și instalat(ă) în conformitate cu proiectul acestuia/acesteia;

c) echipamentul/instalația supus(ă) la încercările și verificările prevăzute în prezenta prescripție tehnică a corespuns și funcționează în condiții de securitate, inclusiv dispozitivele de frânare și componentele de securitate;

d) este asigurată întreținerea, revizia și supravegherea tehnică și personalul de deservire este calificat și instruit;

e) construcția echipamentului/instalației și îmbinările demontabile și nedemontabile nu prezintă defecte vizibile;

f) instalația electrică (dacă este cazul) este echipată cu dispozitivele de protecție necesare și este prevăzută cu inscripționările specifice necesare;

g) pe echipament/instalație sunt prevăzute inscripții lizibile și durabile privind datele de identificare ale producătorului, denumirea, seria, anul de fabricație și caracteristicile tehnice ale acestuia/acesteia.

6.2.4.8.4. Verificarea tehnică constă din:

a) verificarea principalelor elemente componente;

b) încercări în gol;

c) încercări în sarcină;

d) alte încercări, prevăzute de proiectant.

6.2.4.8.5. Verificarea principalelor elemente componente constă în urmărirea îndeplinirii condițiilor enumerate la pct. 6.2.4.8.3.

6.2.4.8.6. Încercările în gol, în sarcină și alte încercări se vor efectua în conformitate cu instrucțiunile elaborate de producătorul echipamentului/instalației sau de proiectant.

6.2.4.9. Autorizarea funcționării se acordă numai dacă la verificarea tehnică oficială se constată îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute în prezenta prescripție tehnică. Autorizarea funcționării și parametrii de funcționare aprobați, precum și data (luna și anul) stabilită pentru următoarea verificare tehnică periodică (la scadență) se înscriu într-un proces-verbal conform modelului din anexa D. Scadența următoarei verificări nu va fi mai mare de 1 an.

6.2.4.10. Pentru echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă, aflate în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei prescripții tehnice, autorizarea de funcționare se acordă în următoarele condiții:

a) prezentarea documentelor menționate la pct. 6.2.4.2 (cu excepția dovezii/documentului de luare în evidență) și 6.2.4.3;

b) prezentarea unui document privind evaluarea stării tehnice a echipamentului/instalației întocmit de către un agent economic autorizat de ISCIR-INSPECT pentru a efectua examinări, investigații, studii de capacitate portantă și asigurare antirisc din care să rezulte că sunt respectate cerințele esențiale de securitate prevăzute la capitolul 2;

c) prezentarea instrucțiunilor privind amplasarea, montarea, instalarea, exploatarea, întreținerea, evaluarea riscurilor și categoriile de utilizatori elaborate de proiectant sau de către producător;

d) îndeplinirea cerințelor menționate la pct. 6.2.4.4, 6.2.4.5, 6.2.4.6, 6.2.4.7 și 6.2.4.8.

6.2.4.11. Se interzice acordarea autorizației de funcționare pentru echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă în următoarele cazuri:

a) lipsesc sau funcționează defectuos componentele de securitate precizate de proiectantul echipamentului/instalației;

b) dispozitivele de frânare prevăzute de proiectantul echipamentului/instalației lipsesc sau funcționează defectuos;

c) protecția împotriva tensiunilor de atingere lipsește sau este executată defectuos, creând pericol de electrocutare;

d) lipsesc sau nu funcționează dispozitivele de semnalizare optice sau acustice prevăzute în documentație;

e) instalația electrică este executată defectuos, prezentând pericol de electrocutare;

f) modul de fixare a elementelor de rezistență, elementelor de tracțiune și dispozitivelor de prindere nu este corespunzător, putând genera avarii, incidente sau accidente;

g) se constată fisuri la elementele de rezistență;

h) sunt slăbite sau lipsesc elementele de îmbinare (șuruburi sau nituri);

i) există deformații permanente vizibile cu ochiul liber la construcția metalică;

j) încercările cu sarcină și suprasarcină nu au avut rezultate corespunzătoare;

k) calea de rulare are suprafața de contact deteriorată, are porțiuni rupte și prezintă abateri peste limitele stabilite prin proiect;

l) nu este asigurată stabilitatea în gol și în timpul funcționării;

m) sistemul de rulare al vehiculelor este uzat;

n) instalația cu acționare hidraulică prezintă defecțiuni;

o) lipsa echipamentului de protecție individuală pentru consumator;

p) lipsa mijloacelor de salvare individuală;

q) suprafața terenului pe care este amplasat(ă) echipamentul/instalația prezintă denivelări sau obstacole care pun în pericol funcționarea echipamentului/instalației sau care pun în pericol viața sau sănătatea consumatorului;

r) terenul pe care este amplasat(ă) echipamentul/instalația nu asigură rigiditatea necesară funcționării;

s) nu sunt afișate instrucțiunile de utilizare sau de interdicere a accesului în zonele periculoase (în limba română);

t) lipsa iluminatului și ventilației în spațiile închise;

u) nu este asigurat iluminatul pe timp de noapte;

- v) nu a fost efectuată analiza de risc sau rezultatul analizei de risc este negativ;
- w) nu se poate identifica instalația corespunzătoare documentației prezentate;
- x) platformele și scările de acces la echipament/instalație nu asigură protecția consumatorului (calitatea suprafețelor, deformații, goluri, lipsă balustrade mână curentă etc.).

6.2.4.12. Echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă care posedă autorizația de funcționare din partea ISCIR-INSPECT și se remontează pe un alt amplasament înaintea termenului fixat pentru verificarea tehnică următoare nu mai trebuie să fie verificate din nou de către inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT. În acest caz autorizația de funcționare pe noul amplasament se eliberează de către deținător în urma unei verificări tehnice efectuate de către RSVTI propriu, în condițiile respectării prevederilor pct. 6.2.3 lit. a), b), c) și d), pct. 6.2.4.7, 6.2.4.8, 6.2.4.9, 6.2.4.11 și documentației prevăzute la pct. 6.2.4.2. În cazul echipamentelor/instalațiilor închiriate, procesul-verbal se va întocmi în cartea echipamentului/instalației în trei exemplare, care se distribuie astfel:

- a) un exemplar (originalul) rămâne în carte, care se păstrează la agentul economic care exploatează instalația/echipamentul respectiv;
- b) un exemplar (copie) se preia de către agentul economic în a cărui proprietate se află echipamentul/instalația;
- c) un exemplar (copie) se transmite la ISCIR-INSPECT Inspekția Teritorială unde își are sediul deținătorul.

Procesul-verbal, în cazul echipamentelor/instalațiilor proprii, se va întocmi în cartea echipamentului/instalației în două exemplare, care se distribuie astfel:

- a) un exemplar (originalul) rămâne în carte, care se păstrează la agentul economic care deține echipamentul/instalația respectiv(ă);
- b) un exemplar (copie) se transmite la ISCIR-INSPECT Inspekția Teritorială unde își are sediul deținătorul.

Notă. Data următoarei verificări tehnice va fi cea stabilită prin procesul-verbal încheiat de inspectorul de specialitate al ISCIR-INSPECT.

6.2.4.13. După acordarea autorizației de funcționare, ISCIR-INSPECT va elibera cartea echipamentului/instalației - partea de exploatare.

6.2.5. Verificarea tehnică periodică (la scadență) și verificarea tehnică neprogramată (inopinată)

6.2.5.1. În timpul exploatării, echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă sunt supuse la termenul scadent unor verificări tehnice periodice. Cu ocazia acestor lucrări se verifică starea tehnică și se acordă, după caz, autorizația de funcționare în continuare. Scadența următoarei verificări se stabilește ținându-se seama și de starea tehnică a echipamentului/instalației, de condițiile de funcționare, de regimul de funcționare, dar nu va fi mai mare de 1 an.

6.2.5.2. Eliberarea autorizației de funcționare în continuare se va face conform prevederilor prezentei prescripții tehnice de către inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT.

6.2.5.3. Verificarea tehnică periodică trebuie să stabilească pe lângă cele menționate la pct. 6.2.4.8 și dacă:

- a) gradul de uzură al elementelor componente nu constituie un pericol pentru funcționare și nu a depășit limitele admise;
- b) exploatarea, întreținerea și revizia se fac în condițiile stabilite de producător și asigură funcționarea echipamentului/instalației în condiții de securitate;
- c) registrul de evidență a funcționării echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții este corect completat și ținut la zi.

6.2.5.4. Este interzisă acordarea autorizației de funcționare în continuare dacă se constată prezența uneia sau mai multor deficiențe menționate la pct. 6.2.4.11 și a următoarelor neconformități:

- a) lipsa cărții echipamentului/instalației-parte de construcție și/sau partea de montaj;

- b) întreținere necorespunzătoare;
- c) gradul de uzură al elementelor componente depășește limitele admise și pune în pericol funcționarea echipamentului/instalației.

6.2.5.5. Rezultatele verificărilor tehnice periodice se înscriu într-un proces-verbal, conform modelului din anexa D.

6.2.5.6. Dacă echipamentul/instalația montat(ă) și utilizat(ă) în parcurile de distracții nu a funcționat mai mult de 90 de zile, repunerea acestuia/acesteia în funcțiune se va face numai după efectuarea unei verificări tehnice de către RSVTI autorizat al deținătorului. Rezultatele verificării tehnice vor fi consemnate într-un proces-verbal în cartea echipamentului/instalației – partea de exploatare, conform modelului din anexa D.

6.2.5.7. Prevederile pct. 6.2.5.6 nu se aplică în cazul în care a fost depășită scadența la verificarea tehnică oficială.

6.2.5.8. Inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT au dreptul, ca în cadrul scadențelor, să efectueze verificări tehnice neprogramate pentru a constata îndeplinirea dispozițiilor date privind starea tehnică a echipamentelor/instalațiilor (remedierea unor deficiențe și înlocuiri de piese, altele decât cele menționate la pct. 6.2.4.11), modul de efectuare a întreținerii și reviziei, a exploatării, inclusiv completarea la zi a registrului de evidență a funcționării. Constatările se consemnează în registrul de evidență a funcționării sau într-un proces-verbal, după caz, conform modelului din anexa D. Dispozițiile date sunt obligatorii.

6.2.5.9. Dacă la verificările tehnice sau încercările efectuate în timpul exploatării, de către organele proprii de supraveghere tehnică ale deținătorului, se constată deficiențe care periclitează siguranța în funcționare, menționate la pct. 6.2.4.11, echipamentul/instalația va fi oprit(ă) din funcțiune.

6.2.6. Verificarea tehnică după lucrările de reparare

6.2.6.1. Echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă care au fost supuse unor lucrări de reparare nu pot fi date în exploatare decât după efectuarea unei verificări tehnice de către inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT, în condițiile prevăzute de prezenta prescripție tehnică.

6.2.6.2. Categoriile de lucrări de reparare care se verifică de inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT sunt următoarele:

- a) înlocuirea sau modificarea elementelor de rezistență;
- b) refacerea sau remedierea îmbinărilor sudate ale elementelor de rezistență;
- c) transformarea de principiu a modului de acționare a echipamentului/instalației;
- d) înlocuirea, recondiționarea sau transformarea de principiu a mecanismului de antrenare;
- e) modificarea de principiu a schemei electrice de acționare;
- f) modificarea instalației de comandă;
- g) înlocuirea instalației electrice;
- h) înlocuirea sau modificarea componentelor de securitate cu alte tipodimensiuni, care diferă de cele prevăzute în proiectul inițial;
- i) înlocuirea sau modificarea constructiv-funcțională a vehiculelor;
- j) înlocuirea dispozitivelor de frânare cu alte tipodimensiuni, care diferă de cele prevăzute în proiectul inițial;
- k) înlocuirea sau recondiționarea căilor de rulare;
- l) înlocuirea cilindrului hidraulic și/sau a grupului de pompare.

6.2.6.3. În vederea efectuării verificării tehnice după reparare, reparatorul sau producătorul echipamentului/instalației va întocmi o documentație tehnică cu următorul conținut:

- a) copie de pe autorizația pentru efectuarea lucrărilor de reparare, eliberată de către ISCIR-INSPECT IT;
- b) tehnologia privind lucrările de reparare;
- c) lista lucrărilor efectuate în cadrul reparației;
- d) tabelul cuprinzând materialele folosite în cadrul lucrărilor de reparare, cu specificarea caracteristicilor tehnice și a numărului certificatului de calitate eliberat de furnizorul acestora;

- e) certificatul de calitate pentru sudurile executate în cadrul reparației;
- f) copie de pe certificatele de calitate ale elementelor de tracțiune;
- g) schema cinematică, schemele electrice și desenele de ansamblu ale echipamentului/ instalației;
- h) procesul-verbal cu rezultatele corespunzătoare ale încercărilor de casă, semnat și de deținătorul echipamentului/instalației;
- i) procesul-verbal de recepție și certificatul de calitate și garanție al reparației.

6.2.6.4. Lucrările de reparare menționate la pct. 6.2.6.2 vor fi executate numai de agenți economici autorizați de ISCIR-INSPECT IT în acest scop. În cazul în care lucrările de reparare sunt efectuate de producătorul echipamentului/instalației nu este necesară autorizarea din partea ISCIR-INSPECT IT.

6.2.6.5. Repararea echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă poate fi făcută de agenți economici care dispun de mijloace tehnice corespunzătoare și sunt autorizați de ISCIR-INSPECT IT.

6.2.6.6. Conținutul documentației necesare pentru obținerea autorizației de către agenții economici care repară echipamente și instalații montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă este prezentat în anexa B.

6.2.6.7. Agentul economic autorizat pentru lucrări de reparare are următoarele obligații:

- a) să execute lucrările de reparare în conformitate cu documentația tehnică de reparație;
- b) să prezinte echipamentele, instalațiile și toate documentațiile tehnice necesare, în timpul și la sfârșitul reparației, la verificările care se efectuează de către inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT sau, cu împuternicire scrisă din partea ISCIR-INSPECT, de către responsabilul tehnic de specialitate propriu autorizat pentru verificarea lucrărilor de reparare;
- c) să utilizeze pentru elementele de rezistență sudate tehnologii de execuție și de examinare având la bază procedee de sudare omologate în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice în vigoare;
- d) să folosească la lucrările de reparare numai personal calificat. Sudorii vor fi autorizați în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice în vigoare;
- e) să solicite acordul scris al proiectantului dacă în timpul lucrărilor de reparare apare necesitatea efectuării unor modificări în construcția echipamentelor și instalațiilor;
- f) să numească personal tehnic de specialitate propriu (ingineri, subingineri, maiștri sau tehnicieni) pentru verificarea lucrărilor de reparare. Modelul deciziei de numire a personalului este prezentat în anexa G;
- g) să numească responsabil tehnic cu sudura (ingineri sau tehnicieni), în cazul efectuării unor lucrări de sudare la repararea elementelor de rezistență. Modelul deciziei de numire a responsabilului este prezentat în anexa G;
- h) să întocmească și să țină la zi un registrul de evidență pentru lucrările de reparare, conform modelului din anexa C;
- i) să asigure măsurile corespunzătoare astfel ca personalul tehnic de specialitate propriu, autorizat de ISCIR, să-și poată îndeplini în bune condiții sarcinile prevăzute la pct. 6.2.6.8 și 6.2.6.9.

6.2.6.8. Personalul tehnic autorizat de ISCIR pentru lucrările de reparare are următoarele obligații și răspunderi:

- a) să cunoască legislația, prevederile Prescripțiilor tehnice specifice - Colecția ISCIR în vigoare și reglementările tehnice în domeniu;
- b) să respecte în cadrul lucrărilor de reparare documentația tehnică a producătorului și proiectul de reparare;
- c) să verifice documentația tehnică întocmită pentru lucrările efectuate sub aspectul respectării prevederilor Prescripțiilor tehnice specifice - Colecția ISCIR precum și concordanța echipamentului sau instalației cu documentația respectivă;
- d) să întocmească documente de verificare în care să consemneze constatările și rezultatele verificărilor și examinărilor precum și dispozițiile obligatorii;

e) să verifice registrele de evidență a lucrărilor de reparare și să urmărească ținerea la zi a acestora.

6.2.6.9. Responsabilul tehnic cu sudura autorizat de ISCIR, suplimentar față de cerințele din SR EN 719:1995, are și următoarele obligații și răspunderi:

a) să cunoască legislația, prevederile Prescripțiilor tehnice specifice - Colecția ISCIR, standardele și alte normative în vigoare privind sudarea elementelor echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă;

b) să verifice dacă tehnologia de execuție și de examinare a elementelor sudate este în concordanță cu procedeele de sudare omologate;

c) să verifice documentația de reparare înainte de executarea lucrărilor astfel încât soluțiile adoptate să asigure condiții optime de sudare și verificare iar starea de tensiuni datorată ciclului termic de sudare să fie minimă;

d) să asigure alegerea corectă a materialelor de adaos, funcție de materialele de bază utilizate, în conformitate cu procedeele de sudare omologate;

e) să verifice ca materialele de adaos să fie însoțite de certificate de calitate și să admită introducerea în lucru numai a materialelor de adaos prevăzute în documentația de reparație;

f) să supravegheze astfel ca materialele de bază folosite să fie conforme cu documentația de reparație;

g) să verifice modul în care se depozitează și se introduc în lucru materialele de adaos;

h) să participe la analiza și stabilirea cauzelor eventualelor defecte datorate sudurii și să ia măsuri corespunzătoare pentru remedierea și evitarea lor;

i) să urmărească efectuarea verificării calității îmbinărilor sudate în urma operațiunilor de reparare, să verifice rezultatele obținute și să vizeze documentele privind verificarea îmbinărilor sudate, care se atașează la cartea echipamentului sau instalației;

j) să țină la zi evidența poansonelor sudorilor autorizați de ISCIR și a procedeele de sudare omologate.

6.2.6.10. Verificarea tehnică după lucrările de reparare trebuie să stabilească, pe lângă cele menționate la pct. 6.2.5.3, și dacă lucrările s-au efectuat corespunzător iar materialele noi folosite sunt în conformitate cu tehnologia de reparare.

6.2.6.11. Lucrările, altele decât cele menționate la pct. 6.2.6.2, pot fi executate și de agenți economici care nu sunt autorizați de ISCIR-INSPECT, iar verificarea tehnică după aceste reparații va fi efectuată de RSVTI al deținătorului.

6.2.6.12. Verificarea tehnică după reparare se efectuează în conformitate cu prevederile pct. 6.2.4.8.

6.2.6.13. Dacă rezultatele verificării tehnice satisfac prevederile prezentei prescripții tehnice, prin procesul-verbal încheiat se acordă autorizația de funcționare în continuare stabilindu-se și scadența următoarei verificări tehnice care nu va fi mai mare de 1 an.

6.2.6.14. Efectuarea lucrărilor de reparare se va înscrie în registrul de evidență a funcționării echipamentului/instalației.

6.2.6.15. Documentația tehnică de reparare se va atașa la cartea echipamentului/instalației.

7. Exploatarea

7.1. Deținerea și/sau utilizarea echipamentelor și instalațiilor montate în parcurile de distracții și spațiile de joacă

7.1.1. Deținătorii autorizați pentru utilizarea echipamentelor/instalațiilor montate în parcurile de distracții și spațiile de joacă au următoarele obligații și răspunderi:

a) să posede Prescripțiile tehnice specifice - Colecția ISCIR;

b) să execute lucrările de întreținere și revizie tehnică curentă în conformitate cu procedura de inspecție și întreținere a echipamentului/instalației;

c) să pregătească și să prezinte echipamentele/instalațiile, precum și documentația tehnică prevăzută de Prescripțiile tehnice - Colecția ISCIR, la verificările tehnice care se efectuează de ISCIR-INSPECT în vederea autorizării funcționării echipamentelor/instalațiilor sau ori de câte ori se solicită de către ISCIR;

d) să numească RSVTI, în raport cu numărul și complexitatea echipamentelor/ instalațiilor, care va fi autorizat de ISCIR-INSPECT. RSVTI al unităților menționate răspunde împreună cu proprietarul echipamentelor/instalațiilor de luarea măsurilor pentru aplicarea prevederilor prezentei prescripții tehnice privind siguranța în funcționare a acestora. Atribuțiile RSVTI sunt menționate la pct. 7.2.3 și 7.2.4;

7.1.2. Modelul deciziei de numire pentru RSVTI este prezentat în anexa E.

7.1.3. Modelul autorizației care se va elibera de către ISCIR-INSPECT IT pentru RSVTI este prezentat în anexa H.

7.2. Supravegherea

7.2.1. Pentru funcționarea în condiții de securitate a echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă, în conformitate cu prevederile prezentei prescripții tehnice și ale instrucțiunilor de exploatare specifice, sunt direct răspunzători deținătorii.

7.2.2. Prevederile pct. 7.1.3 se aplică și celor care închiriază echipamente/instalații în vederea utilizării.

7.2.3. RSVTI poate fi:

- inginer
- subinginer sau
- maistru
- tehnician

într-una din specialitățile: mecanică, electrică sau electromecanică, cu o vechime minimă de 5 ani.

7.2.4. RSVTI trebuie să posede cunoștințe teoretice și practice în domeniul echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă și are următoarele sarcini principale:

a) să țină evidența instalațiilor și să urmărească efectuarea la termen a verificării tehnice oficiale fără de care instalațiile respective nu pot funcționa. Modelul de registru de evidență a echipamentelor/instalațiilor este prezentat în anexa F.

b) să urmărească pregătirea echipamentelor/instalațiilor și a sarcinilor de încercare necesare pentru verificările tehnice oficiale și să participe la efectuarea lor;

c) să supravegheze ca echipamentele/instalațiile să fie folosite în conformitate cu prevederile prezentei prescripții tehnice, instrucțiunile de exploatare elaborate de producător și normele de protecția muncii;

d) să urmărească realizarea în termen a dispozițiilor date prin procesele-verbale de verificare tehnică, să examineze, în mod regulat, registrul de evidență a funcționării și să ia măsuri pentru remedierea imediată a defectelor semnalate;

e) să urmărească afișarea în locurile stabilite a instrucțiunilor de exploatare;

f) să interzică manevrarea echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții de persoane neautorizate;

g) să efectueze instructajul profesional și de protecția muncii cu manevranții echipamentelor/ instalațiilor, conform reglementărilor în vigoare;

h) să organizeze reexaminarea periodică a manevranților;

i) să urmărească efectuarea lucrărilor de întreținere și revizii conform procedurii inspecție și întreținere;

j) să transmită, până la data de 25 noiembrie a fiecărui an, planul anual de verificări tehnice periodice pentru anul următor la ISCIR-INSPECT IT în raza căreia își are sediul deținătorul;

k) să efectueze verificările tehnice oficiale în conformitate cu prevederile prezentei prescripții tehnice după fiecare remontare pe un nou amplasament a echipamentului/instalației, în intervalul dintre scadențele oficiale;

l) să urmărească efectuarea reparațiilor verificate de inspectorii de specialitate ai ISCIR-INSPECT numai de către agenți economici autorizați în condițiile prezentei prescripții tehnice;

m) să urmărească executarea la termenele prevăzute a verificărilor dispozitivelor de prindere și a elementelor de tracțiune;

n) să țină evidența manevranților echipamentelor/instalațiilor.

7.3. Registrul pentru evidența funcționării

7.3.1. Pentru fiecare echipament/instalație deținătorul va întocmi un registru de evidență a funcționării în care manevranții și personalul de întreținere și revizie sunt obligați să consemneze sub semnătură toate observațiile asupra funcționării și defecțiunilor apărute la acestea.

7.3.2. RSVTI va verifica și viza zilnic registrul de evidență a funcționării.

7.4. Cerințe privind exploatarea

7.4.1. Exploatarea echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă trebuie să se facă în conformitate cu prevederile prezentei prescripții tehnice, normele de protecția muncii, instrucțiunile de exploatare elaborate de producător și normele interne elaborate de deținător potrivit specificului locului de funcționare.

7.4.2. Înainte de efectuarea curselor cu consumatori se vor efectua curse de probă.

7.4.3. Se interzice funcționarea echipamentelor/instalațiilor atunci când componentele de securitate nu sunt în perfectă stare de funcționare sau nu îndeplinesc condițiile tehnice prevăzute de producător.

7.4.4. Dacă în timpul utilizării echipamentelor/instalațiilor se constată una din deficiențele menționate la pct. 6.2.4.11 echipamentul/instalația se oprește obligatoriu din funcțiune. RSVTI va consemna acest lucru într-un proces-verbal, conform modelului din anexa D, și în registrul de evidență a funcționării. Copia procesului-verbal va fi transmisă la ISCIR-INSPECT IT unde își are sediul deținătorul.

7.4.5. Echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă nu pot funcționa dacă zonele periculoase nu sunt îngrădite corespunzător sau dacă elementele în mișcare și instalațiile electrice neizolate nu sunt prevăzute cu apărători de protecție și marcate corespunzător.

7.4.6. Deținătorul trebuie să informeze consumatorul, printr-un panou de avertizare amplasat în imediata apropiere a echipamentelor, asupra următoarelor:

a) denumirea echipamentului/instalației și datele de identificare a deținătorului;

b) modul corect de utilizare și comportamentul adecvat;

c) potențialele pericole, așa cum au fost ele identificate în cadrul analizei de risc în exploatare, inclusiv asupra vârstei minime, limitei de greutate și înălțime sau stării de sănătate a consumatorilor, după caz.

În cazul echipamentelor din stațiunile și zonele turistice, informarea consumatorilor se va face în mod obligatoriu și în cel puțin două limbi de circulație internațională.

7.4.7. Este interzisă atenționarea: „UTILIZARE ȘI PERICOL PE RISCUL DUMNEAVOASTRĂ” sau orice atenționare similară.

7.4.8. Echipamentele/instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții pentru care proiectantul sau producătorul prevede funcționarea cu manevrant vor fi deservite de personal autorizat în conformitate cu prevederile prezentei prescripții tehnice. Metodologia de autorizare este menționată la capitolul 13.

7.4.9. Manevrantii vor respecta cu strictețe, pe toată durata exploatării, cerințele stabilite de producătorul echipamentului/instalației.

8. Întreținerea și revizia

8.1. Întreținerea și revizia echipamentelor/instalațiilor trebuie să fie executată de personal calificat și instruit de deținător sau producător în acest scop.

8.2. Întreținerea și revizia se vor efectua în conformitate cu procedura de inspecție și întreținere a echipamentului/instalației elaborată de proiectant.

8.3. La lucrările de întreținere și revizie pentru echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții vor lucra echipe formate din cel puțin două persoane, exceptând manevrantul.

8.4. Întreținerea și revizia va cuprinde ansamblul de lucrări care asigură funcționarea normală a echipamentului/instalației.

8.5. La întreținerea și revizia echipamentelor/instalațiilor se vor lua măsuri corespunzătoare pentru prevenirea accidentelor.

9. Repararea

9.1. Repararea echipamentelor și instalațiilor montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă va fi efectuată în condițiile menționate la pct. 6.2.6.2, 6.2.6.5 și 6.2.6.11.

9.2. La lucrările de reparare a echipamentelor/instalațiilor se vor lua măsuri corespunzătoare pentru prevenirea accidentelor.

10. Distracții extreme

10.1. Pentru organizarea unei distracții extreme organizatorul acesteia trebuie să desemneze, pe toată durata de desfășurare, un coordonator de securitate. Dacă organizatorul nu desemnează un coordonator de securitate acționează el însuși în calitate de coordonator de securitate, fiind necesară autorizarea sa. Coordonatorul de securitate trebuie să fie prezent pe toată durata desfășurării distracției extreme.

10.2. Organizatorul trebuie să ia măsurile necesare în scopul evitării pericolului pentru securitatea utilizatorilor sau a terților în timpul desfășurării distracției extreme, în condiții normale sau în alte condiții previzibile. Aceste măsuri se referă în special la:

a) montare, verificări tehnice periodice, măsuri de întreținere a echipamentelor utilizate la distracția extremă;

b) verificări tehnice periodice și măsuri de întreținere a produselor utilizate la distracția extremă;

c) desemnarea coordonatorilor de securitate autorizați;

d) instruirea coordonatorului de securitate autorizat și instrucțiunile necesare îndeplinirii atribuțiilor;

e) avertismente și inscripționări.

10.3. Organizatorul trebuie să dispună de următoarele date pentru distracția extremă:

a) lista produselor necesare distracției extreme ce pot avea un impact asupra securității, o descriere și o identificare a acestor produse și o definire a caracteristicilor lor;

b) schema distracției extreme.

10.4. Prevederile menționate la pct. 6.2.3 se aplică în mod corespunzător și organizatorului distracției extreme.

10.5. Produsele prevăzute la pct. 10.3 lit. a), utilizate în cadrul distracției extreme, trebuie să fie certificate în acest scop de ISCIR-CERT.

10.6. În cazul în care la practicarea distracțiilor extreme sunt folosite instalații care fac obiectul domeniului de activitate al ISCIR, organizatorul distracției extreme este obligat să respecte următoarele condiții:

a) să solicite la ISCIR-INSPECT IT, în raza căreia se desfășoară distracția extremă, verificarea și autorizarea instalației respective la parametrii necesari pentru desfășurarea acestei activități;

b) să asigure mijloacele necesare verificării acestor instalații și personalul de deservire și auxiliar;

c) să instruiască personalul deservent al acestor instalații în legătură cu practicarea distracției extreme;

d) să desfășoare activitatea de distracție extremă în condiții meteorologice care să nu pună în pericol viața, sănătatea și integritatea consumatorilor;

e) să asigure mijloacele de comunicare necesare cel puțin între deserventul instalației și coordonatorul de securitate al distracției extreme;

f) instalația să fie astfel amplasată încât să excludă posibilitatea lovirii participantului la distracția extremă de elemente ale instalației sau de orice fel de obstacol;

g) deserventul instalației să fie autorizat și apt medical.

10.7. Atribuțiile coordonatorului de securitate sunt următoarele:

a) să cunoască etapele privind desfășurarea distracției extreme pe care o coordonează;

b) să țină evidența echipamentelor și produselor specifice utilizate pentru fiecare categorie de distracție extremă;

c) să cunoască echipamentele și produsele specifice utilizate la distracția extremă și să le folosească strict pentru destinația stabilită de producătorul acestora;

d) să urmărească utilizarea echipamentelor și produselor specifice distracției extreme în conformitate cu instrucțiunile producătorului acestora;

e) să dețină și să utilizeze mijloacele de comunicare prevăzute;

f) să verifice înaintea începerii distracției extreme starea tehnică a echipamentelor și produselor specifice utilizate și să le scoată din uz pe cele care prezintă defecțiuni care pot conduce la producerea de accidente sau pe cele al căror termen maxim de utilizare dat de producător este depășit;

g) să se informeze asupra stării de sănătate a consumatorilor de distracție extremă și să ia măsuri corespunzătoare;

h) să urmărească în permanență comportamentul (fizic, emoțional și din punct de vedere al sănătății) consumatorilor de distracție extremă la începutul, în timpul și la sfârșitul acesteia;

i) să cunoască, să respecte și să aplice măsurile de prim ajutor.

10.8. Autorizarea coordonatorului de securitate se face conform metodologiei elaborate de ISCIR-INSPECT (a se vedea capitolul 13).

10.9. Autorizația coordonatorului de securitate se eliberează pentru fiecare categorie de distracție extremă pe o perioadă limitată de timp nu mai mare de 1 an și pentru o locație determinată.

10.10. În cazul în care una din condițiile de autorizare menționate la pct. 10.9 se modifică, autorizația coordonatorului de securitate își pierde valabilitatea fiind necesară solicitarea unei autorizații noi.

10.11. Eliberarea autorizației se va face după examinarea persoanei/persoanelor propuse pentru „coordonator de securitate” privind desfășurarea distracției extreme, în condițiile prevăzute în prezenta prescripție tehnică.

11. Avarii și accidente

11.1. Deținătorul sau cel care are în folosință echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă precum și organizatorul de distracții extreme au obligația să anunțe imediat ISCIR-INSPECT IT în raza căreia se află instalațiile despre avariile și accidentele produse prin mijloacele locale cele mai rapide.

11.2. Deținătorul sau cel care are în folosință echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă, precum și organizatorul de distracții extreme au obligația să nu modifice starea de fapt din momentul producerii avariei sau accidentului până la sosirea inspectorilor de specialitate ai ISCIR-INSPECT la fața locului, în afară de cazurile când menținerea acestei stări de fapt ar produce alte accidente sau ar periclita viața accidentatului.

11.3. Atunci când este necesar să se modifice starea de fapt din momentul producerii avariei sau accidentului, deținătorul sau cel care are în folosință echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă precum și organizatorul de distracții extreme, au obligația să facă schițe, fotografiile sau înregistrări video ale situației existente.

11.4. În vederea stabilirii cauzelor care au produs avarii sau accidente, deținătorul sau cel care are în folosință echipamentele și instalațiile montate și utilizate în parcurile de distracții și spațiile de joacă precum și organizatorul de distracții extreme vor trimite la laboratoare de specialitate pentru cercetare piese, subansambluri sau materiale la indicația inspectorilor de specialitate ai ISCIR-INSPECT care au cercetat avaria sau accidentul respectiv.

11.5. ISCIR-INSPECT cercetează avariile și accidentele, evaluează cauzele, modul în care s-au produs și efectele rezultate și dispune măsurile ce se impun privind siguranța în funcționare a echipamentelor/instalațiilor, după caz.

12. Metodologia pentru efectuarea analizei de risc în exploatare

Metodologia pentru efectuarea analizei de risc în exploatare este prezentată în MT1-2002.

13.^[1] *Abrogat.*

14. Dispoziții finale

14.1. Dacă agentul economic autorizat pentru efectuarea lucrărilor menționate în prescripția tehnică a depus documente în baza cărora i s-a eliberat autorizația și acestea nu sunt conforme cu realitatea, autorizația este nulă de drept.

14.2. Nerespectarea prevederilor prezentei prescripții tehnice se sancționează conform legislației în vigoare, mergând până la retragerea autorizațiilor acordate.

Anexa A

Cartea echipamentului/instalației – partea de construcție

Cartea echipamentului/instalației trebuie să conțină cel puțin datele menționate în continuare, specifice instalației.

1. Generalități

- datele de identificare ale producătorului;
- denumirea, tipul, destinația, seria și anul de fabricație ale echipamentului/instalației;
- perioada prevăzută de proiectant pentru utilizare
- felul acționării;
- numărul certificatului de conformitate de tip;
- mediul înconjurător în care poate să funcționeze (temperatura maximă/minimă, umiditatea relativă a aerului, viteza maximă admisibilă a vântului în stare de repaus/funcționare);
- felul și tensiunea curentului electric pe circuite (forță, comandă, semnalizare, iluminat);
- normele tehnice de bază care au stat la baza construirii echipamentului/instalației (simbol și denumire).

2. Condiții tehnice de amplasare și instalare

- spații minime de siguranță;
- sistem de salvare a consumatorilor;
- traversări;
- paralelisme;
- intersecții;
- mențiuni specifice cu privire la natura terenului pe care se amplasează echipamentul/instalația;
- balizare și iluminare;

^[1] Pct. 13 a fost abrogat prin art. 3 din Ordinul nr. 2154/2009.

- mențiuni speciale cu privire la: natura terenului de fundare; măsuri contra calamităților naturale.

3. Caracteristici tehnice de bază

3.1. Date generale

- sarcina nominală (kg);

- numărul persoanelor;

- vehicule:

- tipul;

- dispozitivul de cuplare;

- capacitatea utilă (kg);

- masa proprie (kg);

- număr de vehicule;

- distanța între vehicule;

- tipul vehiculului de revizie.

- raza minimă de înscriere în curbă;

- înclinarea în plan longitudinal și în plan transversal (%);

- caracteristici dimensionale maxime în stare de repaus și în timpul funcționării;

- dimensiunile conturului de reazem al echipamentului/instalației;

- timpul de desfășurare a unei curse complete (min);

- vitezele maxime de funcționare (m/s);

- locul de comandă și amplasarea acestuia;

- felul comenzii;

- modul de alimentare cu energie;

- masa echipamentului/instalației (kg);

- presiunea medie pe sol (MPa);

3.2. Sistem de tracțiune și organe de prindere

- denumirea;

- tipul constructiv;

- destinația;

- dimensiunile specifice;

- rezistența la rupere (N/mm²);

- coeficient de siguranță;

- forța de rupere (N).

3.3. Grup de antrenare

- tip;

- motoare de acționare;

- reductoare.

3.4. Sisteme și/sau dispozitive de frânare

- tip;

- caracteristici;

- numărul de frâne;

- coeficient de siguranță al frânării;

- tipul de acționare al frânei;

- timpul minim de frânare;

- spațiul de frânare (m);

- felul organelor de acționare.

4. Componente de securitate

- datele de identificare ale producătorului;

- denumire;

- tip;

- destinație;

- seria și anul de fabricație;

- numărul certificatului de conformitate de tip;
- număr;
- amplasare;
- caracteristici tehnice.

5. Date privind materialele elementelor portante

- denumirea elementului;
- felul produsului și dimensiunile de bază;
- marca materialului;
- standardul și/sau norma aplicabil(ă).

6. Rezultatele încercărilor și examinărilor privind îmbinările sudate (dacă este cazul)

- denumirea elementului și marcajul locurilor de examinare;
- procedeul de sudare;
- calitatea prescrisă pentru îmbinarea sudată;

7. Datele privind tratamentele termice (dacă este cazul)

8. Desenul de ansamblu al echipamentului/instalației

9. Date privind categoriile de utilizatori

10. Informații referitoare la transport, manipulare și depozitare

11. Instrucțiunile de montare-demontare

12. Procedura de inspecție și întreținere

13. Sistemul și schema de salvare

Notă. Documentele și documentațiile tehnice trebuie să fie redactate sau traduse în limba română, fără a exclude prezentarea și în alte limbi.

Anexa B^[1]. Abrogată.

Anexa C

**Registru pentru evidența lucrărilor de montare-demontare a echipamentelor/
instalațiilor din cadrul parcurilor de distracții și spațiilor de joacă**

Nr. crt.	Felul și tipul instalației	Agentul economic constructor (denumire și sediu)	Proiect de execuție (unitatea proiectantă, nr. și data)	Nr. și data actului de certificare	Parametrii instalației	Deținătorul instalației (denumire și sediu)	Proces-verbal de recepție (nr. și data)	Obs

**Registru pentru evidența lucrărilor de reparare a echipamentelor/instalațiilor din
parcurile de distracții și spațiile de joacă**

Nr. crt.	Felul și tipul instalației	Agentul economic constructor (denumire și sediu)	Numărul și anul fabricației, numărul autorizației de funcționare	Proiect de execuție (unitatea proiectantă, nr. și data)	Nr. și data actului de certificare	Parametrii instalației	Deținătorul instalației (denumire și sediu)	Elemente reparate sau înlocuite; caracteristicile lor constructive	Proces-verbal de recepție (nr. și data)	Obs

[1] Anexa B a fost abrogată prin art. 3 din Ordinul nr. 2154/2009.

Anexa D

ROMÂNIA

Inspekția de stat pentru controlul
cazanelor, recipientelor sub
presiune și instalațiilor de ridicat
- ISCIR -

Proces-verbal de verificare
tehnică nr.

INSPECȚIA TERITORIALĂ

.....
Adresa
Telefon
Fax

Încheiat astăzi cu ocazia efectuat în baza HG 1.340/2001,
HG 19/2001 și Decretului nr. 587/1973, modificat și completat prin Decretul nr. 417/1985
aplicabile și Prescripțiilor tehnice, Colecția ISCIR, la tip cu numărul de
fabricație/inventar și cartea instalației nr. având parametrii ultimei verificări
.....

Denumirea agentului economic din localitatea str. nr. județ/
sector cod fiscal

Verificarea s-a efectuat la din localitatea str. nr. județ/
sector

Subsemnatul¹⁾ am constatat următoarele:

Am dat următoarele dispoziții:

După această verificare s-a admis²⁾:

Scadența următoarei verificări se fixează la data de:

Pentru această verificare se va plăti suma de lei de către din localitatea
..... str. nr. județ/sector în cont deschis la Banca
..... filiala

Am luat la cunoștință,

Organ de verificare
.....

Directorul agentului
economic sau
delegatul său
.....

Responsabil cu
supravegherea și
verificarea tehnică
.....

Delegatul agentului
economic montator,
reparator
.....

¹⁾ Funcția, numele și prenumele.

²⁾ Se vor înscrie parametrii de funcționare ai instalației, funcție de felul (tipul) acesteia.

Anexa E

Model de decizie pentru numirea responsabilului cu supravegherea și verificarea tehnică a instalațiilor (RSVTI)

ANTETUL AGENTULUI ECONOMIC

DECIZIE

nr. din

Agentul economic reprezentat prin manager(director),

Având în vedere legislația cu privire la funcționarea în condiții de securitate a echipamentelor/
instalațiilor montate și utilizate în cadrul parcurilor de distracții prin care agenții economici care
dețin și exploatează aceste instalații sunt obligate să numească personal tehnic de specialitate
(ingineri, subingineri, maștrii sau tehnicieni de specialitate) în raport cu numărul și complexitatea
instalațiilor/echipamentelor, care să fie autorizat de ISCIR-INSPECT, în vederea aplicării
prevederilor prescripției tehnice PT R 19,

DECIDE:

1. D-ul(D-na) de specialitate având funcția de începând cu data de se numește responsabil cu supravegherea și verificarea tehnică a ascensoarelor din cadrul, urmând a fi autorizat de ISCIR-INSPECT.

2. Responsabilul cu supravegherea și verificarea tehnică a ascensoarelor este obligat să cunoască și să aplice întocmai prevederile legislației în vigoare și ale prescripției tehnice PT R 19, sarcinile lui fiind cele care rezultă din prescripția tehnică PT R19.

3. Activitatea responsabilului cu supravegherea și verificarea tehnică a ascensoarelor va fi coordonată și îndrumată din partea conducerii de care răspunde împreună cu acesta de luarea măsurilor pentru aplicarea prevederilor legislației în vigoare și ale prescripției tehnice PT R19.

4. Încălcarea obligațiilor prevăzute în prescripția tehnică PT R 19, atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă sau penală a celor vinovați.

5. Prezenta decizie anulează decizia anterioară nr. din și devine definitivă după autorizarea responsabilului de către ISCIR-INSPECT.

MANAGER,
Numele și prenumele
(Semnătura și ștampila)
Data:

OFICIUL JURIDIC
Numele și prenumele
(Semnătura)

Anexa F

Evidența instalațiilor

Număr de înregistrare	Denumirea instalației, parametrii principali	Locul funcționării instalației (localitatea, strada, nr., sector, județ)	Număr de fabricație sau inventar/an de fabricație	Unitatea constructoare	Proces-verbal/ autorizație de funcționare/ data autorizării	Scadența următoarei verificări	Observații

Anexa G^[1]. Abrogată.

Anexa H

Model de autorizație pentru responsabilul cu supravegherea și verificarea tehnică a instalațiilor (RSVTI)

INSPECȚIA DE STAT PENTRU CONTROLUL CAZANELOR, RECIPIENTELOR SUB PRESIUNE ȘI INSTALAȚIILOR DE RIDICAT ISCIR-INSPECT IT

AUTORIZAȚIE PENTRU SUPRAVEGHEREA ȘI VERIFICAREA TEHNICĂ A INSTALAȚIILOR

AUTORIZAȚIA NR. ^{x)}

Numele și prenumele Data și locul nașterii Cod numeric personal

[1] Anexa G a fost abrogată prin art. 3 din Ordinul nr. 2154/2009.

În baza prevederilor legale în vigoare și urmare adresei nr. din a agentului economic se autorizează să execute în cadrul unității:

a) supravegherea^{xx)} din dotarea sau folosința agentului economic.

Data

INSPECTOR ȘEF,

(Semnătura, ștampila)

Posesorul autorizației are obligația și răspunderile prevăzute de legislația în vigoare și prevederile prescripțiilor tehnice specifice. Răspunde, împreună cu conducerea agentului economic, de luarea măsurilor pentru aplicarea prevederilor prescripțiilor tehnice specifice.

Autorizația este valabilă numai în cadrul agentului economic pentru care a fost autorizat personalul.

Autorizația poate fi retrasă de ISCIR-INSPECT în baza documentului de constatare a comiterii unor abateri de la prevederile legale.

Prezenta autorizație este valabilă până la data de^{xxx)}

Notă:

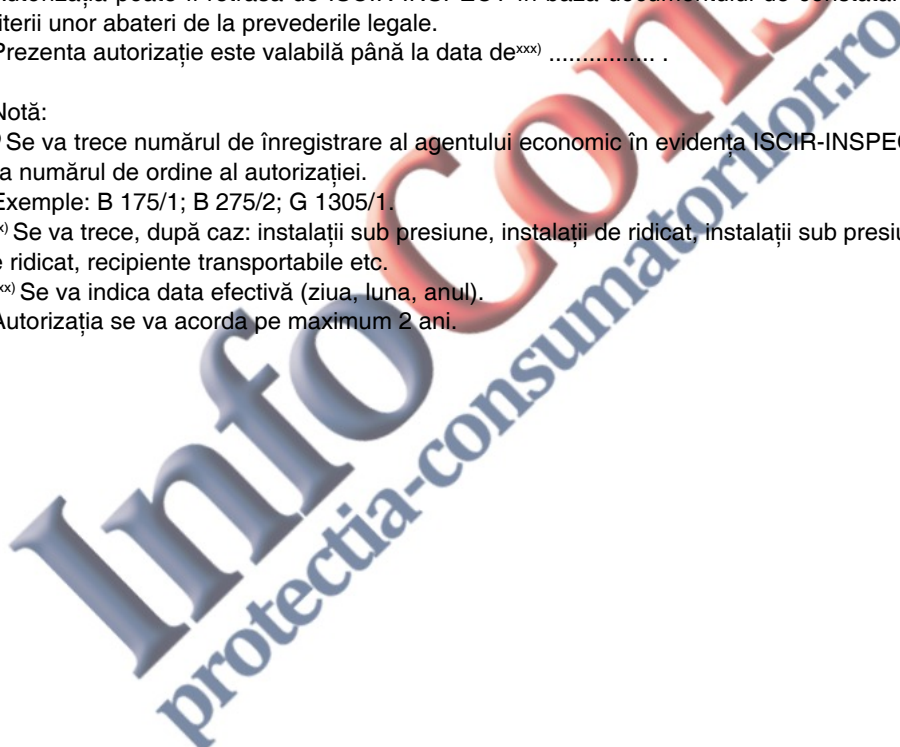
^{x)} Se va trece numărul de înregistrare al agentului economic în evidența ISCIR-INSPECT, supra numărul de ordine al autorizației.

Exemple: B 175/1; B 275/2; G 1305/1.

^{xx)} Se va trece, după caz: instalații sub presiune, instalații de ridicat, instalații sub presiune și de ridicat, recipiente transportabile etc.

^{xxx)} Se va indica data efectivă (ziua, luna, anul).

Autorizația se va acorda pe maximum 2 ani.

14. O.U.G. nr. 14/2011

pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb

publicată în
M. Of. nr. 134 din 22 februarie 2011

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 25/2015** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb (M. Of. nr. 166 din 10 martie 2015).

Având în vedere faptul că transpunerea și implementarea în legislația națională a Directivei 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 33 din 3 februarie 2009, trebuie realizate până la data de 23 februarie 2011, adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se impune pentru a permite comercianților să îndeplinească obligațiile prevăzute în actul normativ european, astfel încât să fie atins obiectivul de creare a pieței interne comunitare, care impune asigurarea unui cadru de reglementare unitar la nivelul Uniunii Europene.

Ținând cont de faptul că actul normativ european menționat reglementează noi tipuri de contracte, adaptate evoluției pieței și noilor produse existente, oferind o protecție eficientă consumatorilor și în aceste cazuri,

luând în considerare faptul că, în lipsa unei reglementări imediate a acestor tipuri de contracte, consumatorii nu ar putea beneficia de drepturile prevăzute de actul normativ european menționat, creându-se o denaturare a concurenței,

pentru a se evita posibilitatea declanșării procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României,

ținând cont de faptul că aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Capitolul I. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1.^[1] Prezenta ordonanță de urgență reglementează protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung care au ca obiect

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 25/2015.

dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb, pentru a se asigura un înalt nivel de protecție a consumatorilor.

Art. 2. (1) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică tranzacțiilor dintre comercianți și consumatori.

(2) Comercianții pot desfășura tranzacțiile reglementate prin prezenta ordonanță de urgență în baza licenței de turism emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism.

Art. 3. Prezenta ordonanță de urgență se aplică cu respectarea prevederilor legale referitoare la:

- a) modalitățile de reparare a prejudiciului și la căile de atac prevăzute în dreptul comun;
- b) înregistrarea bunurilor mobile sau imobile și transferul dreptului de proprietate a bunurilor imobile;
- c) condițiile de amplasare sau criteriile și metodologia de autorizare ori licențiere;
- d) determinarea naturii juridice a drepturilor care fac obiectul contractelor reglementate de prezenta ordonanță de urgență.

Art. 4. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a)^[1] *contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare* – contractul cu durată mai mare de un an, în temeiul căruia consumatorul dobândește, cu titlu oneros, dreptul de folosință a unuia sau a mai multor spații de cazare peste noapte, pentru mai mult de un sejur neîntrerupt;

b) *contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță* – contractul cu durată mai mare de un an, în temeiul căruia consumatorul dobândește, cu titlu oneros, în principal dreptul de a beneficia de reduceri sau de alte avantaje privind cazarea, cu sau fără excluderea transportului ori a altor servicii;

c) *contract de revânzare* – contractul în temeiul căruia un consumator este asistat cu titlu oneros de către un profesionist, care acordă asistență pentru vânzarea sau cumpărarea drepturilor care decurg dintr-un contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia ori a mai multor spații de cazare sau dintr-un contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță;

d) *contract de schimb* – contractul în temeiul căruia un consumator participă, cu titlu oneros, la un sistem de schimb care îi permite accesul la spații de cazare peste noapte ori la alte servicii, în schimbul acordării accesului temporar altor persoane la avantajele ce decurg din contractul consumatorului respectiv privind dreptul de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare;

e) *comerciant* – orice persoană fizică ori juridică ce acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale, precum și orice persoană care acționează în numele sau pe seama acesteia;

f) *consumator* – orice persoană fizică ce acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale;

g) *contract accesoriu* – contractul în temeiul căruia consumatorului îi sunt prestate de către un comerciant sau de către un terț, în baza unei înțelegeri între comerciant și acel terț, servicii conexe unui contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare ori unui contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță;

^[1] Lit. a)-c) de la art. 4 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 25/2015.

h) *suport durabil* – orice instrument care îi permite consumatorului sau comerciantului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pe o durată corespunzătoare scopului informațiilor, și care să permită reproducerea nealterată a acestora;

i) *cod de conduită* – acordul sau ansamblul de reguli care nu este impus prin legislație ori prin dispoziții administrative și care definește comportamentul comercianților ce se angajează să îl respecte, cu privire la una sau mai multe practici comerciale ori la unul sau mai multe sectoare de activitate;

j) *responsabil de cod* – orice entitate, inclusiv un comerciant sau un grup de comercianți, responsabilă cu întocmirea și revizuirea unui cod de conduită și/sau cu supravegherea respectării acestui cod de către cei care s-au angajat să îl respecte.

Art. 5. Pentru a calcula durata contractelor definite la art. 4 lit. a) și b) se vor lua în considerare toate clauzele contractuale care permit reînnoirea tacită sau prelungirea duratei contractului.

Capitolul II. Informații preliminare încheierii contractului

Secțiunea 1. Publicitatea

Art. 6. Orice formă de publicitate trebuie să precizeze posibilitatea obținerii informațiilor menționate la art. 10, precum și locul de unde acestea pot fi obținute.

Art. 7. (1)^[1] În cazul în care în cadrul unei oferte promoționale sau al unui eveniment de promovare, i se propune consumatorului încheierea oricăruia dintre contractele prevăzute la art. 4 lit. a)-d), profesionistul trebuie să precizeze în invitație, în mod clar, scopul comercial și natura evenimentului.

(2) Informațiile prevăzute la art. 10 se pun la dispoziția consumatorului în orice moment pe toată durata evenimentului.

Art. 8. Niciunul dintre produsele care pot face obiectul contractelor definite la art. 4 lit. a) și b) nu poate fi promovat sau comercializat drept o investiție.

Secțiunea a 2-a. Informații precontractuale

Art. 9. (1) Comerciantul furnizează consumatorului toate informațiile prevăzute la art. 10:

a) gratuit;

b) într-un mod clar și ușor de înțeles;

c) pe hârtie sau pe un alt suport durabil, ușor accesibil consumatorului;

d) în limba română sau, în cazul în care consumatorul este cetățean străin ori își are reședința în străinătate, contractul se redactează, la alegerea acestuia, și în limba sau în una dintre limbile oficiale ale statului pe teritoriul căruia își are reședința ori al cărui cetățean este, cu condiția ca aceasta să fie o limbă oficială a Uniunii Europene;

e)^[2] cu suficient timp înainte ca un consumator să încheie un contract sau să accepte o ofertă.

(2)^[3] *Abrogat.*

Art. 10. (1) Comerciantul furnizează consumatorului informații precontractuale, după cum urmează:

^[1] Alin. (1) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 25/2015.

^[2] Lit. e) de la alin. (1) al art. 9 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 25/2015.

^[3] Alin. (2) al art. 9 a fost abrogat prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 25/2015.

a) în cazul unui contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 1 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv;

b) în cazul unui contract pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 2 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv;

c) în cazul unui contract de revânzare, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 3 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv;

d) în cazul unui contract de schimb, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 4 și al informațiilor enumerate în partea a 3-a a formularului respectiv.

(2) Comerciantul are obligația să completeze formularele standard prevăzute la alin. (1) cu informații suficiente și precise, astfel încât să nu inducă în eroare consumatorul și pentru a permite consumatorului să ia o decizie în deplină cunoștință de cauză.

Capitolul III. Informații și drepturi contractuale

Secțiunea 1. Informații contractuale

Art. 11.^[1] Contractul se încheie în formă scrisă, pe hârtie sau pe un alt suport durabil acceptat de consumator, și se redactează în mod vizibil și ușor de citit, cu font de minimum 12.

Art. 12. (1) Contractul se redactează în limba română.

(2) În cazul în care consumatorul este cetățean străin sau își are reședința în străinătate, contractul se redactează, la alegerea acestuia, și în limba sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia își are reședința ori al cărui cetățean este, cu condiția ca aceasta să fie o limbă oficială a Uniunii Europene.

(3) În cazul unui contract privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare care are ca obiect un singur bun imobil determinat, comerciantul furnizează consumatorului, în mod gratuit, o traducere autorizată a contractului în limba sau în una dintre limbile statului membru în care se află bunul imobil, cu condiția ca aceasta să fie o limbă oficială a Uniunii Europene, în termen de 15 zile calendaristice de la data menționată la art. 18 alin. (1).

Art. 13. Contractul include următoarele:

a) informații privind numele și domiciliul și, după caz, denumirea sau sediul social al părților contractante;

b) formularul standard prevăzut la art. 10, care devine parte integrantă a contractului;

c) separat, formularul standard referitor la dreptul de retragere prevăzut în anexa nr. 5, care are ca scop facilitarea exercitării dreptului de retragere din contract, în conformitate cu prevederile art. 17-20;

d) semnătura fiecărei părți;

e) data și locul încheierii contractului;

f) modalitățile de notificare.

Art. 14. (1) Informațiile conținute în formularul standard prevăzut la art. 10 nu pot fi modificate decât cu acordul expres al părților sau în cazul în care modificările decurg din anumite circumstanțe neobișnuite și neprevăzute, independente de voința comerciantului, și ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate, chiar dacă s-ar fi luat toate măsurile necesare.

(2) Orice modificare va fi comunicată consumatorului, pe hârtie sau pe un alt suport durabil ușor accesibil acestuia și pe care îl acceptă, înainte de încheierea contractului.

^[1] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 25/2015.

(3) Modificările se menționează în mod expres în contract.

Art. 15. (1) Înainte de încheierea contractului, comerciantul atrage atenția consumatorului într-o manieră explicită asupra:

a) existenței dreptului de retragere din contract;
b) duratei de timp în care acesta își poate exercita dreptul de retragere, în conformitate cu prevederile art. 17-20;

c) interzicerii plăților în avans în această perioadă, în conformitate cu prevederile art. 24 și 25.

(2) Consumatorul confirmă primirea informațiilor contractuale prevăzute la alin. (1) prin semnarea rubricilor corespunzătoare din partea a 2-a a formularului standard prevăzut în anexele nr. 1-4.

Art. 16.^[1] La momentul încheierii contractului, consumatorul primește cel puțin un exemplar din acesta.

Secțiunea a 2-a. Dreptul de retragere

Art. 17. Consumatorul are dreptul de a se retrage din contractele definite la art. 4 lit. a)-d) în termen de 14 zile calendaristice, fără invocarea niciunui motiv.

Art. 18. (1) Termenul de 14 zile calendaristice prevăzut pentru exercitarea dreptului de retragere începe să curgă astfel:

a) de la data încheierii contractului sau a unui precontract cu caracter obligatoriu;
b) de la data la care consumatorul intră în posesia contractului sau a oricărui precontract obligatoriu, dacă aceasta este ulterioară datei menționate la lit. a).

(2) În cazul în care comerciantul a completat și a pus la dispoziția consumatorului, separat, formularul standard privind dreptul de retragere, prevăzut la art. 13 lit. c), în formă scrisă, pe hârtie sau pe un alt suport durabil acceptat de consumator, în termen de un an de la data menționată la alin. (1), termenul de retragere din contract începe să curgă de la data la care consumatorul primește acest formular.

(3) În cazul în care informațiile menționate la art. 10, inclusiv formularul standard prevăzut în anexele nr. 1-4, au fost puse la dispoziția consumatorului în formă scrisă, pe hârtie sau pe un alt suport durabil acceptat de consumator, în termen de 3 luni de la data menționată la alin. (1), termenul de retragere din contract curge de la data la care consumatorul primește aceste informații.

Art. 19. Consumatorul decede din dreptul de a se retrage din contract în termen de:

a) un an și 14 zile calendaristice de la data menționată la art. 18 alin. (1), în cazul în care comerciantul nu a completat și nu a pus la dispoziția consumatorului, în formă scrisă, pe hârtie sau pe un alt suport durabil acceptat de consumator, formularul standard privind dreptul de retragere din contract, prevăzut la art. 13 lit. c);

b) 3 luni și 14 zile calendaristice de la data menționată la art. 18 alin. (1), în cazul în care informațiile menționate la art. 10, inclusiv formularul standard prevăzut în anexele nr. 1-4, nu au fost puse la dispoziția consumatorului în formă scrisă, pe hârtie sau pe un alt suport durabil acceptat de consumator.

Art. 20. (1) În cazul în care contractul de schimb și contractul privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare sunt încheiate concomitent, în ambele contracte va fi prevăzut același termen de retragere din contract.

(2) Pentru ambele contracte termenul de retragere se calculează în conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (1), așa cum se aplică în cazul contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare.

^[1] Art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 25/2015.

Art. 21. (1)^[1] În cazul în care consumatorul are intenția de a-și exercita dreptul de retragere din contract, acesta notifică în scris profesionistul cu privire la acest lucru, pe hârtie sau pe alt suport durabil, înainte de expirarea termenului de retragere din contract. Pentru a fi valabilă, notificarea se comunică înainte de expirarea termenului de retragere din contract.

(2) Consumatorul poate utiliza formularul notificării de retragere din contract, prin intermediul formularului standard de informații prevăzut în anexa nr. 5, furnizat de comerciant în conformitate cu prevederile art. 13 lit. c).

(3) Dreptul de retragere produce efecte de la data expedierii notificării de către consumator.

Art. 22. În cazul exercitării dreptului de retragere de către consumator, încetează obligația părților de a executa contractul.

Art. 23. Consumatorul are dreptul de a se retrage din contract fără a fi răspunzător pentru plata vreunei sume sau pentru alte obligații aferente eventualelor servicii prestate înaintea exercitării dreptului de retragere din contract.

Secțiunea a 3-a. Plăți în avans

Art. 24. În cazul contractelor definite la art. 4 lit. a), b) și d), sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricăror sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț înainte de expirarea termenului de retragere, în conformitate cu prevederile art. 17-20.

Art. 25.^[2] În cazul unui contract de revânzare, definit la art. 4 lit. c), sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricăror sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către profesionist ori către orice terț înainte ca vânzarea efectivă să aibă loc sau ca respectivul contract de revânzare să înceteze pe alte căi.

Secțiunea a 4-a. Dispoziții specifice contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță

Art. 26. (1) În cazul contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, plata se efectuează conform unui calendar fix de plăți.

(2) Sunt interzise orice plăți ale prețului specificat în contract care nu sunt efectuate conform calendarului fix de plăți.

(3) Plățile, inclusiv plata cotizației de membru, sunt eșalonate în rate anuale, fiecare dintre acestea având aceeași valoare.

(4) Comerciantul trimite o solicitare scrisă de plată, pe hârtie sau pe alt suport durabil acceptat de consumator, cu cel puțin 14 zile calendaristice înainte de data scadenței.

Art. 27. (1)^[3] Începând cu data primirii solicitării scrise de plată pentru cea de a doua dintre ratele prevăzute la art. 26 alin. (3), consumatorul are dreptul de a înceta contractul, fără penalizări.

(2) În cazul în care consumatorul are intenția de a înceta contractul, acesta va notifica comerciantul în termen de 14 zile calendaristice de la primirea solicitării de plată aferente fiecărei rate.

^[1] Alin. (1) al art. 21 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 25/2015.

^[2] Art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 9 din Legea nr. 25/2015.

^[3] Alin. (1) al art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 10 din Legea nr. 25/2015.

(3) Acest drept nu afectează dreptul consumatorului de a înceta contractul în temeiul prevederilor dreptului comun.

Secțiunea a 5-a. Încetarea contractelor accesorii

Art. 28.^[1] În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere din contractul privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare ori din contractul pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, orice contract de schimb accesoriu sau orice alt contract accesoriu încetează în mod automat, fără niciun fel de cost pentru consumator.

Art. 29. (1)^[2] Fără a aduce atingere art. 63-65 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările ulterioare, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere din oricare dintre contractele definite la art. 4 lit. a)-d), iar prețul este acoperit în întregime sau parțial de un credit acordat consumatorului de către profesionist ori de către un terț, pe baza unei înțelegeri între acel terț și profesionist, contractul de credit încetează fără niciun fel de cost pentru consumator.

(2) Contractul dintre terț și comerciant va preciza în mod expres faptul că nu va fi suportat de către consumator niciun fel de cost în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere conform prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 30. (1) În cazul în care creditul este acordat consumatorului de către un terț, consumatorul transmite creditorului o notificare privind retragerea din contract.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1):

a) se face pe hârtie sau pe un alt suport durabil aflat la îndemâna creditorului și accesibil acestuia;

b) se comunică prin mijloace care asigură confirmarea transmiterii acesteia;

c) se expediază înainte de expirarea termenului de retragere din contract, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Dreptul de retragere produce efecte de la data expedierii notificării de către consumator.

Capitolul IV. Competență, sesizare și control

Art. 31. În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență de către comercianți, consumatorii pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor atunci când le sunt sau le pot fi încălcate drepturile.

Art. 32. (1) Încălcarea prevederilor art. 6-10 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 40.000 lei.

(2) Încălcarea prevederilor art. 11-16 și ale art. 22-29 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 80.000 lei.

(3) Nerespectarea de către comerciant a dreptului consumatorului de a se retrage din contract, conform prevederilor art. 17, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 80.000 lei.

(4) Nerespectarea de către comerciant a modului de calcul al termenului în care consumatorul își poate exercita dreptul de retragere, conform prevederilor art. 18-20, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 80.000 lei.

^[1] Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 11 din Legea nr. 25/2015.

^[2] Alin. (1) al art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 12 din Legea nr. 25/2015.

(5) Nerespectarea de către comerciant a momentului de la care începe să producă efecte dreptul de retragere din contract, conform prevederilor art. 21 alin. (3), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 80.000 lei.

(6) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 33. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 32 alin. (1)-(5) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care prin încălcarea prevederilor legale sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor.

Art. 34. (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate dispune următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

- a) respectarea imediată a clauzelor contractuale care au fost încălcate;
- b) restituirea sumelor încasate fără temei legal, în termen de maximum 15 zile calendaristice;
- c) aducerea contractului în conformitate cu prevederile legale, în termen de maximum 15 zile calendaristice;
- d) repararea deficiențelor constatate prin procesul-verbal, în termen de maximum 15 zile calendaristice.

(2)^[1] Neaducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse în conformitate cu alin. (1), în termenele și în condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției sau săvârșirea repetată, în decurs de 3 luni de la prima constatare a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 32 alin. (1)-(5), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei.

(3)^[2] *Abrogat.*

Art. 35. Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului poate retrage licența de turism, poate constata și poate aplica sancțiuni contravenționale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.267/2010 și ale normelor metodologice de aplicare a acesteia.

Art. 36. Contravențiilor prevăzute la art. 32 alin. (1)-(5) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul V. Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 37. Contractelor aflate în curs de derulare li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare.

Art. 38. (1)^[3] Atunci când legislația aplicabilă contractului este legislația unui stat membru, consumatorul nu poate renunța la drepturile sale care îi sunt conferite prin legislația națională a respectivului stat membru.

(2) Consumatorii nu își pierd protecția acordată prin prezenta ordonanță de urgență în cazul în care legislația aplicabilă contractului este legislația unui stat terț în oricare dintre următoarele situații:

^[1] Alin. (2) al art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 13 din Legea nr. 25/2015.

^[2] Alin. (3) al art. 34 a fost abrogat prin art. unic pct. 14 din Legea nr. 25/2015.

^[3] Alin. (1) al art. 38 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 15 din Legea nr. 25/2015.

a) dacă oricare dintre bunurile imobile în cauză este situat pe teritoriul unui stat membru;

b) pentru contractele care nu sunt legate în mod direct de bunuri imobile, în cazul în care comerciantul își desfășoară activitățile comerciale sau profesionale într-un stat membru ori, prin orice mijloace, își direcționează aceste activități către un stat membru, iar contractul face parte din sfera de aplicare a acestor activități.

Art. 39. Pentru soluționarea pe cale amiabilă a eventualelor dispute și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor de a iniția acțiuni în justiție împotriva comercianților care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, consumatorii pot apela la mecanismele extrajudiciare de reclamație și despăgubire pentru consumatori, potrivit prevederilor Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 40. Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Codului civil și cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr. 282/2004 privind protecția dobânditorilor cu privire la unele aspecte ale contractelor purtând asupra dobândirii unui drept de utilizare pe durată limitată a unor bunuri imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 30 iunie 2004, se abrogă.

Art. 42. Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în data de 23 februarie 2011.

Art. 43. Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 33 din 3 februarie 2009.

Anexa nr. 1

Formular standard de informații pentru contractele privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare

Partea 1

Denumirea, sediul social și forma juridică a comerciantului parte în contract:
Scurtă descriere a produsului care face obiectul contractului (de exemplu, descrierea bunului imobil):
Natura exactă a dreptului care face obiectul contractului, descrierea acestuia și condițiile de exercitare a acestui drept:

<p>Perioada exactă în care dreptul care face obiectul contractului poate fi exercitat și, după caz, durata acestuia:</p> <p>.....</p> <p>Data de la care consumatorul poate începe să își exercite drepturile contractuale:</p> <p>.....</p> <p>În situația în care contractul se referă la un anumit bun aflat în construcție, data la care spațiul de cazare și facilitățile vor fi finalizate:</p> <p>.....</p>
<p>Prețul care va fi plătit de consumator pentru dobândirea drepturilor contractuale:</p> <p>.....</p> <p>Prezentarea costurilor suplimentare obligatorii impuse în temeiul contractului; tipurile de costuri și sumele exacte (de exemplu, taxe anuale, orice alte taxe speciale, taxe locale):</p> <p>.....</p>
<p>O scurtă descriere a celor mai importante servicii puse la dispoziția consumatorului (de exemplu, energie electrică, apă, întreținere, colectarea deșeurilor) și precizarea prețului care trebuie plătit de consumator pentru aceste servicii:</p> <p>.....</p> <p>O scurtă descriere a facilităților puse la dispoziția consumatorului (de exemplu, piscină sau saună):</p> <p>.....</p> <p>Sunt aceste facilități incluse în costurile sus-menționate?</p> <p>.....</p> <p>În cazul în care nu sunt incluse, specificați ceea ce este inclus și ceea ce trebuie plătit:</p> <p>.....</p>
<p>Există posibilitatea de a participa la un sistem de schimb al drepturilor contractuale?</p> <p>.....</p> <p>Dacă da, indicați denumirea sistemului de schimb:</p> <p>.....</p> <p>Indicați costurile pe care le implică participarea la sistemul de schimb:</p> <p>.....</p>
<p>Comerciantul a semnat un cod (coduri) de conduită și, în caz afirmativ, unde poate (pot) fi găsite (găsite)?</p> <p>.....</p>

Partea a 2-a

<p>Informații generale:</p> <p>– Consumatorul beneficiază de dreptul de retragere din contract, fără invocarea niciunui motiv, în termen de 14 zile calendaristice de la încheierea contractului sau a oricărui precontract cu caracter obligatoriu ori de la primirea acestora, dacă aceasta are loc la o dată ulterioară.</p> <p>– În cursul termenului de retragere din contract sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricărui sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț.</p> <p>– Consumatorul nu va suporta alte costuri sau obligații, cu excepția celor specificate în contract.</p> <p>– În conformitate cu dreptul internațional privat, contractul se poate supune și altor prevederi legale decât cele ale statului membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul, iar în cazul eventualelor litigii, acestea pot fi aduse în fața unor instanțe diferite de cele din statul membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul.</p> <p>Semnătura consumatorului:</p>
--

Partea a 3-a

<p>Informații suplimentare pe care consumatorul este îndreptățit să le cunoască și locul precis de unde acestea pot fi obținute (de exemplu, capitolul unei broșuri), în cazul în care nu sunt furnizate în continuare:</p>
<p>1. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA DREPTURILE DOBÂNDITE</p> <p>– condițiile de exercitare a dreptului care face obiectul contractului pe teritoriul statului (statelor) membru (membre) în care este (sunt) situat (situat) bunul (bunurile) în cauză și dacă aceste condiții au fost îndeplinite sau, în caz contrar, ce condiții mai trebuie îndeplinite:</p> <p>.....</p>

– în cazul în care contractul prevede dreptul de a ocupa un spațiu de cazare care va fi selectat dintr-un ansamblu cu mai multe spații de cazare, informații referitoare la restricțiile impuse consumatorului cu privire la dreptul de a folosi oricând și alte spații de cazare din cadrul ansamblului respectiv:
.....;
2. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA BUNURI
– în cazul în care contractul se referă la un anumit bun imobil, o descriere exactă și detaliată a acestuia și a amplasării:
.....;
– în cazul în care contractul se referă la mai multe bunuri (mai multe locuri de vilegiatură), o descriere adecvată a bunurilor și a amplasării acestora:
.....;
– în cazul în care contractul se referă la un spațiu de cazare, altul decât un bun imobil, o descriere adecvată a spațiului de cazare respectiv și a facilităților acestuia:
.....;
– serviciile la care consumatorul are sau va avea acces (de exemplu, electricitate, apă, întreținere, colectarea deșeurilor) și condițiile de acces:
.....;
– după caz, facilitățile comune, precum piscină, saună etc., la care consumatorul are sau ar putea avea acces și condițiile de acces:
.....;
3. CERINȚE SUPLIMENTARE PRIVIND SPAȚIILE DE CAZARE ÎN CONSTRUCȚIE
(dacă este cazul)
– stadiul construcției spațiului de cazare și al lucrărilor de amenajare care îl fac pe deplin funcțional (alimentare cu gaz, electricitate, canalizare, apă și conexiuni telefonice) și orice alte facilități la care consumatorul va avea acces:
.....;
– termenul pentru finalizarea spațiului de cazare și a lucrărilor de amenajare care îl fac pe deplin funcțional (alimentare cu gaze, electricitate, canalizare, apă și conexiuni telefonice), precum și o estimare rezonabilă privind finalizarea oricărei facilități la care consumatorul va avea acces:
.....;
– numărul autorizației de construcție, precum și numele și adresa (adresele) completă (complete) a (ale) autorității sau autorităților competente:
.....;
– o garanție privind finalizarea construcției spațiului de cazare sau o garanție privind rambursarea oricăror plăți efectuate de consumator în cazul în care construcția nu este finalizată și, după caz, condițiile de aplicare a garanțiilor respective:
.....;
4. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA COSTURI
– o descriere precisă și adecvată a tuturor costurilor asociate contractului:
.....;
– modul în care aceste costuri vor reveni consumatorului, precum și detalii privind modul sau termenul la care aceste costuri pot crește:
.....;
– metoda de calcul al tuturor cheltuielilor aferente folosirii bunului, cheltuielile legale obligatorii (de exemplu, taxe și onorarii), precum și cheltuielile administrative (de exemplu, cheltuieli de gestionare, întreținere și reparații):
.....;
– dacă este cazul, informații privind existența oricăror cheltuieli, ipoteци, servituți sau a oricărui alt drept care este grevat asupra spațiului de cazare:
.....;
5. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA ÎNCETAREA CONTRACTULUI
– dacă este cazul, informații privind modalitățile de încetare a contractelor accesorii și consecințele încetării:

.....;
– condițiile privind încetarea contractului, consecințele încetării și informații cu privire la orice obligații care revin consumatorului pentru orice costuri care ar putea decurge din încetarea contractului:
.....;
6. INFORMAȚII SUPLIMENTARE
– informații privind administrarea și gestionarea bunului, precum și modul în care se realizează întreținerea și reparațiile acestuia, inclusiv informații privind modul în care consumatorul poate influența și participa la deciziile privind aceste aspecte:
.....;
– informații privind posibilitatea de a participa la un sistem de revânzare a drepturilor contractuale, informații referitoare la sistemul corespunzător, precum și informații referitoare la orice costuri pe care le implică sistemul respectiv de revânzare:
.....;
– indicarea limbii (limbilor) utilizate în comunicările cu comerciantul cu privire la contract, de exemplu, în ceea ce privește deciziile privind administrarea bunurilor, creșterea costurilor sau în cazul solicitărilor de informații și al reclamațiilor:
.....;
– dacă este cazul, posibilitatea soluționării extrajudiciare a litigiilor:
.....;
Confirmarea primirii informațiilor:
Semnătura consumatorului:

Anexa nr. 2

**Formular standard de informații
pentru contractele pe termen lung privind dobândirea
unor beneficii pentru produsele de vacanță**

Partea 1

Denumirea, sediul social și forma juridică a comerciantului parte în contract:
.....;
Scurtă descriere a produsului care face obiectul contractului:
.....;
Natura exactă a dreptului care face obiectul contractului, descrierea acestuia și condițiile de exercitare a acestui drept:
.....;
Perioada exactă în care dreptul ce face obiectul contractului poate fi exercitat și, după caz, durata acestuia:
.....;
Data de la care consumatorul poate începe să își exercite drepturile contractuale:
.....;
Prețul care va fi plătit de consumator pentru dobândirea drepturilor contractuale, inclusiv costurile recurente pe care consumatorul le va suporta în legătură cu dreptul său de acces la spațiul de cazare, la transport și la alte produse și servicii conexe, după cum s-a specificat în contract:
.....;
Calendarul fix de plăți prin care se stabilesc rate egale pentru fiecare an de contract, valoarea acestor rate și datele la care ele trebuie plătite:
.....;
După un an, sumele ulterioare pot fi ajustate pentru a asigura menținerea valorii reale a ratelor respective, de exemplu, pentru a lua în considerare inflația. Prezentarea costurilor suplimentare obligatorii impuse în temeiul contractului; tipurile de costuri și sumele exacte (de exemplu, taxa anuală de membru):.....;

O scurtă descriere a celor mai importante servicii puse la dispoziția consumatorului (de exemplu, tarife preferențiale pentru cazare și zboruri):

Sunt aceste facilități incluse în costurile sus-menționate?

În cazul în care nu sunt incluse, specificați ceea ce este inclus și ceea ce trebuie plătit (de exemplu, în cotizația anuală sunt incluse 3 nopți de cazare, toate celelalte cazări vor fi plătite separat):

Comerciantul a semnat un cod (coduri) de conduită și, în caz afirmativ, unde poate (pot) fi găsit (găsite)?

Partea a 2-a

Informații generale:

- Consumatorul beneficiază de dreptul de retragere din contract, fără invocarea niciunui motiv, în termen de 14 zile calendaristice de la încheierea contractului sau a oricărui precontract cu caracter obligatoriu ori de la primirea acestora, dacă aceasta are loc la o dată ulterioară.
- În cursul termenului de retragere din contract sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricăror sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț.
- Consumatorul poate înceta contractul fără penalizări, notificând acest lucru comerciantului în termen de 14 zile calendaristice de la primirea solicitării de plată aferente fiecărei rate.
- Consumatorul nu va suporta alte costuri sau obligații, cu excepția celor specificate în contract.
- În conformitate cu dreptul internațional privat, contractul se poate supune și altor prevederi legale decât cele ale statului membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul, iar în cazul eventualelor litigii, acestea pot fi aduse în fața unor instanțe diferite de cele din statul membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul.

Semnătura consumatorului:

Partea a 3-a

Informații suplimentare pe care consumatorul este îndreptățit să le cunoască și locul precis de unde acestea pot fi obținute (de exemplu, capitolul unei broșuri), în cazul în care nu sunt furnizate în continuare:

1. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA DREPTURILE DOBÂNDITE

– o descriere corespunzătoare și corectă a reducerilor pentru rezervări viitoare, exemplificată printr-o serie de oferte recente:

– informații despre restricțiile privind capacitatea consumatorului de a-și exercita drepturile, precum disponibilitatea limitată a ofertei sau oferte în funcție de ordinea sosirii, timpul limitat al unei reduceri speciale ori care a făcut obiectul unei promoții:

2. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA ÎNCETAREA CONTRACTULUI

– dacă este cazul, informații privind modalitățile de încetare a contractelor accesorii și consecințele încetării:

– condițiile privind încetarea contractului, consecințele încetării și informații cu privire la orice obligații care revin consumatorului pentru orice costuri care ar putea decurge din încetarea contractului:

3. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE

– indicarea limbii (limbilor) utilizate în comunicările cu comerciantul cu privire la contract, de exemplu, în cazul solicitărilor de informații și al reclamațiilor:

– dacă este cazul, posibilitatea soluționării extrajudiciare a litigiilor:

Confirmarea primirii informațiilor:

Semnătura consumatorului:

Formular standard de informații pentru contractele de revânzare

Partea 1

Denumirea, sediul social și forma juridică a comerciantului parte în contract:
Scurtă descriere a serviciilor care fac obiectul contractului (de exemplu, marketing):
Durata contractului:
Prețul care va fi plătit de consumator pentru achiziționarea serviciilor:
Prezentarea costurilor suplimentare obligatorii impuse în temeiul contractului; tipurile de costuri și sumele exacte (de exemplu, taxe locale, taxe de notariat, costuri pentru publicitate):
Comerciantul a semnat un cod (coduri) de conduită și, în caz afirmativ, unde poate (pot) fi găsit(găsite)?

Partea a 2-a

<p>Informații generale:</p> <p>– Consumatorul beneficiază de dreptul de retragere din contract, fără invocarea niciunui motiv, în termen de 14 zile calendaristice de la încheierea contractului sau a oricărui precontract cu caracter obligatoriu ori de la primirea acestora, dacă aceasta are loc la o dată ulterioară.</p> <p>– Până la efectuarea vânzării sau până la încetarea contractului de revânzare prin alte mijloace sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricăror sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț.</p> <p>– Consumatorul nu va suporta alte costuri sau obligații, cu excepția celor specificate în contract.</p> <p>– În conformitate cu dreptul internațional privat, contractul se poate supune și altor prevederi legale decât cele ale statului membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul, iar în cazul eventualelor litigii, acestea pot fi aduse în fața unor instanțe diferite de cele din statul membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul.</p>
Semnătura consumatorului:

Partea a 3-a

<p>Informații suplimentare pe care consumatorul este îndreptățit să le cunoască și locul precis de unde acestea pot fi obținute (de exemplu, capitolul unei broșuri generale), în cazul în care nu sunt furnizate în continuare:</p> <p>– condițiile privind încetarea contractului, consecințele încetării și informații cu privire la orice obligații care revin consumatorului pentru orice costuri care ar putea decurge din încetarea contractului:</p> <p>– indicarea limbii (limbilor) utilizate în comunicările cu comerciantul cu privire la contract, de exemplu, în cazul solicitărilor de informații și al reclamațiilor:</p> <p>– dacă este cazul, posibilitatea soluționării extrajudiciare a litigiilor:</p>
Confirmarea primirii informațiilor:
Semnătura consumatorului:

Formular standard de informații pentru contractele de schimb

Partea 1

Denumirea, sediul social și forma juridică a comerciantului parte în contract:
Scurtă descriere a produsului care face obiectul contractului:
Natura exactă a dreptului care face obiectul contractului, descrierea acestuia și condițiile de exercitare a acestui drept:
Perioada exactă în care dreptul care face obiectul contractului poate fi exercitat și, după caz, durata acestuia:
Data de la care consumatorul poate începe să își exercite drepturile contractuale:
Valoarea cotizației de membru al sistemului de schimb:
Prezentarea costurilor suplimentare obligatorii impuse în temeiul contractului; tipurile de costuri și sumele exacte (de exemplu, comisioane de reînnoire, alte comisioane recurente, cotizații speciale, taxe locale):
O scurtă descriere a celor mai importante servicii puse la dispoziția consumatorului:
Sunt aceste facilități incluse în costurile sus-menționate?
În cazul în care nu sunt incluse, specificați ceea ce este inclus și ceea ce trebuie plătit (tipurile de costuri și sumele exacte; de exemplu, o estimare a costurilor tranzacțiilor de schimb individuale, inclusiv costurile suplimentare):
Comerciantul a semnat un cod (coduri) de conduită și, în caz afirmativ, unde poate (pot) fi găsit (găsite)?

Partea a 2-a

<p>Informații generale:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Consumatorul beneficiază de dreptul de retragere din contract, fără invocarea niciunui motiv, în termen de 14 zile calendaristice de la încheierea contractului sau a oricărui precontract cu caracter obligatoriu ori de la primirea acestora, dacă aceasta are loc la o dată ulterioară. – În cazul în care contractul de schimb este oferit consumatorului împreună și în același timp cu contractul privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare, se aplică ambelor contracte un singur termen de retragere din contract. – În cursul termenului de retragere din contract sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricărui sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț. – Consumatorul nu va suporta alte costuri sau obligații, cu excepția celor specificate în contract. – În conformitate cu dreptul internațional privat, contractul se poate supune și altor prevederi legale decât cele ale statului membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul, iar în cazul eventualelor litigii, acestea pot fi aduse în fața unor instanțe diferite de cele din statul membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul. <p>Semnătura consumatorului:</p>
--

Partea a 3-a

Informații suplimentare pe care consumatorul este îndreptățit să le cunoască și locul precis de unde acestea pot fi obținute (de exemplu, capitolul unei broșuri), în cazul în care nu sunt furnizate în continuare:

1. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA DREPTURILE DOBÂNDITE

– descrierea modului în care funcționează sistemul de schimb; posibilitățile și modalitățile de schimb; precizarea valorii care se atribuie contractului consumatorului privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare în sistemul de schimb, precum și exemple concrete de posibilități de schimb:

– indicarea numărului de locuri de vilegiatură disponibile în sistemul de schimb și a numărului de participanți:

– indicarea, în cazul unui anumit spațiu de cazare selectat de către consumator, a disponibilității limitate, de exemplu, dacă în sezon de vârf este necesar să se facă rezervarea cu mai mult timp înainte:

– indicarea oricăror restricții cu privire la posibilitatea consumatorului de a alege dintre drepturile dobândite prin contractul său privind dreptul de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau a mai multor spații de cazare pe acelea pe care le înregistrează în sistemul de schimb:

2. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA BUNURI

– o descriere scurtă și adecvată a bunurilor și a amplasării acestora; în cazul în care contractul se referă la spații de cazare care nu sunt bunuri imobile, o descriere adecvată a spațiilor respective și a facilităților acestora; de asemenea, se menționează de unde poate consumatorul să obțină informații suplimentare:

3. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA COSTURI

– informații privind obligația comerciantului de a oferi, pentru fiecare schimb propus, detalii în privința oricăror costuri suplimentare suportate de consumator pentru efectuarea schimbului înainte de realizarea acestuia:

4. INFORMAȚII CU PRIVIRE LA ÎNCETAREA CONTRACTULUI

– dacă este cazul, informații privind modalitățile de încetare a contractelor accesorii și consecințele încetării:

– condițiile privind încetarea contractului, consecințele încetării și informații cu privire la orice obligații care revin consumatorului pentru orice costuri care ar putea decurge din încetarea contractului:

5. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE

– indicarea limbii (limbilor) utilizate în comunicările cu comerciantul cu privire la contract, de exemplu, în cazul solicitărilor de informații și al reclamațiilor:

– dacă este cazul, posibilitatea soluționării extrajudiciare a litigiilor:

Confirmarea primirii informațiilor:

Semnătura consumatorului:

Anexa nr. 5

**Formular standard
pentru facilitarea exercitării dreptului de retragere din contract**

Dreptul de retragere

– Consumatorul are dreptul de a se retrage din contract în termen de 14 zile calendaristice, fără invocarea niciunui motiv.

– Dreptul de retragere din contract începe de la:

(A se completa de către comerciant înainte de a pune formularul la dispoziția consumatorului.)

– În cazul în care consumatorul nu a primit prezentul formular, termenul de retragere din contract începe odată cu primirea de către consumator a informațiilor complete, dar expiră, în orice caz, după un an și 14 zile calendaristice.

– În cazul în care consumatorul nu a primit toate informațiile solicitate, termenul de retragere din contract începe odată cu primirea de către consumator a informațiilor complete, dar expiră, în orice caz, după 3 luni și 14 zile calendaristice.

– Pentru a-și exercita dreptul de retragere din contract, consumatorul notifică comerciantul, ale cărui denumire și adresă ale sediului social sunt indicate mai jos, utilizând un suport durabil (de exemplu, scrisoare expediată prin poștă, e-mail). Consumatorul poate utiliza formularul de notificare de mai jos, dar acest lucru nu este obligatoriu.

– În cazul exercitării dreptului de a se retrage din contract, consumatorul nu suportă niciun cost.

În plus față de dreptul de denunțare unilaterală a contractului, normele de drept intern privind dreptul contractual pot reglementa drepturile consumatorului, de exemplu, dreptul de a rezilia contractul în cazul omisiunii de informații.

Interzicerea plăților în avans

– În cursul termenului de retragere din contract sunt interzise orice plăți în avans, acordarea de garanții, rezervarea oricăror sume din conturi, recunoașterea explicită a sumelor datorate, precum și orice alte plăți sau contraprestații efectuate de consumator către comerciant ori către orice terț înainte de sfârșitul termenului de retragere.

Notificare de retragere din contract

Către (denumirea și sediul comerciantului)*:

Prin prezenta, subsemnatul/subsemnataii**,, notific/notificăm** retragerea din contract.

Data încheierii contractului*:

Numele și prenumele consumatorului (consumatorilor)**:

Adresa (Adresele) consumatorului (consumatorilor)**:

Semnătura (Semnăturile) consumatorului (consumatorilor) (numai în cazul în care notificarea se face în scris)**:

Data***:

* A se completa de către comerciant înainte de a pune formularul la dispoziția consumatorului.

** A se tăia varianta necorespunzătoare.

*** A se completa de către consumatorul (consumatorii) care se retrage (retrag) din contract.

Confirmarea primirii informațiilor:

Semnătura consumatorului:

